This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

ASHMOLEAN LIBRARY
OXFORD

—

Ex Libris
EDUARD FRAENKEL
Corpus Christi Professor of Latin, 1935–53

—

1970

V.i.5069 Stack

Digitized by Google

Ed. Fraenkel
1930

PINDARI
CARMINA.

VOLVMEN III.

PARS I.

CARMINVM PINDARICORVM
FRAGMENTA

ET

GODOFREDI HERMANNI
DISSERTATIONES PINDARICAE.

NOVA EDITIO CORRECTA ET EX SCHEDIS
HEYNIANIS AVCTA.

LIPSIAE MDCCCXVII
SVMTIBVS F. C. G. VOGELII.

Digitized by Google

ASHMOLEAN
OXFORD
MUSEUM

Digitized by Google

CARMINVM PINDARICORVM
FRAGMENTA

OLIM A

IOANN. GOTTL. SCHNEIDER
PROF. ACADEM. VRATISL.

COLLECTA

NVNC ITERVM

DIGESTA ET AVCTA.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Ante viginti quinque fere annos Fragmenta Pindari, locupletiora iis, quae in superioribus editionibus prostabant, me suasore collegerat Jo. G. Schneider, tum ex adolescentibus mihi familiarissimis, vir antiquarum literarum copiis instructus amplissimis, quas cum naturae cognoscendae et illustrandae studio postea ita coniunxit, vt nunc inter principes viros doctos, qui hoc literarum connubio inclaruerunt, sit habendus. Ea fragmenta vt Pindari carminibus subiungerem, ipsa res postulare videbatur. Cum tamen experientia edoctus cognouissem, vsum eorum esse aliquantum impeditum ac molestum, quoties singula fragmenta essent exquirenda, aut videndum, num

Digitized by Google

illud, in quod forte incideras, fragmentum iam in illa congerie lateat, quum fragmentorum, auctorum et locorum promiscuae essent sedes et in diuersos numeros dispersae particulae: in recensu eorum et ordine posse ac debere aliquid a me nouari facile intellexi. Operam itaque dedi, vt fragmenta certo consilio ad certum ordinem reuocarem viamque expeditam redderem iis, qui posthaec fragmenti alicuius sedem inuestigare vellent.

Egi itaque maxime hoc, vt fragmenta incerta suo quaeque auctori, a quo ea recitata sunt, reddita deinceps apponerem, tum vt auctorum ordinem aliquem ad temporum rationem adhiberem, sub finem autem libelli recensum auctorum cum eorum locis alphabeticum adiicerem. Qua in re quas molestias deuorauerim, multis declarare nihil attinet; admiratusque sum subinde ferreum et indomitum studium, quod olim in fragmentis his colligendis collocauit vir doctissimus meique amantissimus, cui cum literae tam multa alia debeant, tum merita eius de Pindaro non vltimo loco sunt habenda. Ad plurima enim, Platonis inprimis, Platonicorumque philosophorum et sophistarum, tum vero et aliorum scriptorum, quos manu terimus, loca orationisque ornamenta et lumina intelligenda, antiquiorum lyricorum, maxime Pindari, versus e naufragio seruatos tenere vtilissimum est; vt

Digitized by Google

de vsu eorum critico in locis sanandis taceam. Bona itaque cum venia viri doctissimi in hoc industriae eius incredibilis monumento retractando mihi licere putaui id, quod maiorem vtilitatis fructum habere videbatur; quandoquidem multis exemplis et argumentis perspectum satis habeo, in iis, quae susceperit, non inanis eum alicuius gloriolae vanitatem sectari, sed vtilitatibus literarum communibus consultum esse velle: quae vna ac vera est via, qua ad gratam ac duraturam tui apud posteros memoriam adspirare possis.

Vt tamen integra maneat gratia operae viri doctissimi, hoc monitum esse volo, ei maxime ea, quae hic vides, etsi aliter distributa et descripta, deberi; adiecta modo a me esse pauca: primo locorum interpretationes latine factas; quia, si semel aliorum vsibus haec inseruire volumus, postulari nequit, vt primo statim occursu talia cuique plana et aperta sint; tum suppleta loca nonnulla, quae virum doctum fugerant; apposita alia, quae modo iudicio, modo coniectura niterentur; atque haec, si qua in ipsa contexti serie inserta sunt, parenthesis signo distincta, aut, nomine eius ceteris adscripto, singulis sunt locis subiecta, ita vt facile possint discerni. Excussi etiam iterum loca auctorum et sustuli numerorum sphalmata aliaue, quae correctione egebant; et apposui numeros paginarum ed. Schneid.

Digitized by Google

Cum metrorum Pindaricorum curam omnino in se recepisset doctissimus HERMANNVS, rogatu meo fragmentorum potiorum metra illa constituere et emendare haud recusauit. Debetur itaque ei, quicquid hac ex parte bonae frugis Pindaricis fragmentis accessit.

Digitized by Google

ΤΑ ΕΠΙΝΙΚΙΑ.

IN HIS

I. Ἰσθμιονῖκαι.

I.

Apollonius Dyscolus de Syntaxi lib. II. p. 158. ed. Sylburg. [et de Pronom. p. 321.] haec Pindari refert, vbi mentio τοῦ Ἀθαμαντίδα i. e. Melicertae, praecesserat: Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονίκαις Πινδάρου ἐτάραξε τοὺς ὑπομνηματισαμένους·

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέκλοντο
ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι
γέρας φθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

Sisyphum Aeoli filium hortati sunt, vt eius (Inus) *filio, mortuo Melicertae, clarum institueret honorem.* Monet grammaticus, veteres Pindari commentatores, qui ᾧ pro ἑαυτοῦ explicabant, dubitasse, cur Melicertam poeta Ἀθαμαντίδαν appellauisset, et mox Sisyphi mentionem fecisset; alios accepisse illud ᾧ aduerbialiter, vt verba ᾧ παιδὶ intercluderentur, velut in illo poetae innominati loco: ὥτε χερνῆτις γυνά. alios mutasse in οἱ, vt sit dativus pro genitiuo Ἰοῦς, quam antea nominauerat poeta. Addit vero Apollonius: quid obstat, quo minus pronomen ᾧ sit possessiuum, et sumatur pro αὐτῆς? — Apparet satis clare, agi hoc loco de institutione ludorum Isthmicorum; quod etiam contendere posse mihi videor de loco Callimachi inedito, quem reperi in Etymologico Gudiano: Οἱ Ἴωνες καὶ τὸ Ἀθάμας κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ α καὶ διπλασιασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ Τάμμας λέγουσι. Τάμμεο θυγατρός. Καλλίμαχος ἐν β Αἰτίων.

Digitized by Google

II.

Apollonius Dyscolus in Excerptis Is. Vossii p. 428. (Maittaire de Dialectis, ed. Reitz.) vbi de vocula μιν agit: Ἴωνες διὰ τοῦ μ, Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσεται ἐπὶ πλήθους·

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκυλίσθη νιν·

Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις. (*quicunque modus emouit eos.*) Προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις· Βακχυλίδη. καὶ πλεῖστα ἄλλα.

III. (p. 2.)

Eustathius ad Homerum p. 1715, 63. ed. Rom. ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαις εἰπὼν τρία κρᾶτα ἤτοι κράατα, scilicet vsurpari verbum illud etiam neutro genere.

II. Ἐπινίκιος εἰς Διαγόραν Ῥόδιον.

Aeschines, seu quisquis auctor est putidae illius epistolae IV, qua Cleocratis Rhodii liberalitatem in se et humanitatem laudat, haec habet: τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἰπου πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αὔρει Πίνδαρος. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅστις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος· τοντὶ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα, καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις· — οὗτος δὴ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ἄγει (f. λέγει) ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. Λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους, καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβῦτιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἅπτεται· καὶ εἰ μὴ σφόδρα ἤδειν ποιητῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε — κἂν ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νῦν δὲ οἶδα, ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. Δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκην εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο· ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον Κλεοκράτει. Λέγεται γάρ ποτε γυνὴ πρεσβῦτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα

Digitized by Google

τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους· ἐπισιάντων δὲ αὐτῇ τῶν ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον, ἀποκρίνασθαι· τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε παυχήσασθαι οὕτως ὁ θεὸς, ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας ἔχοι, καὶ υἱὸν ἐπ' Ὀλύμπια ἄγοι. Ταύτης οὖν πρεσβύτιδος, καὶ τούτου τοῦ γένους ἀποῤῥώξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης. Finem epistolae omitto, qui ineptissimas hominis laudes comprehendit. Hinc vero apparet, nisi prorsus omnia in hoc scripto sunt ab homine nugatore conficta, Pindarum praeter nobilem illam *odam Olympicam*, quae legitur hodie ordine *septima*, scripsisse etiam *aliud in Diagoram carmen ἐπινίκιον*, vbi de anu trium victorum sorore memorauerat ea, quae auctor epistolae inde refert. Nam in eo carmine, quod hodie legitur, poeta Damageti nisi verbo non meminit, cui tamen mentioni vix conuenit Aeschinis illud ἄγει, αἴρει. Scriptum vero fuisse carmen hoc a Pindaro plus quam quinquagenario suspicari licet ex Olymp. VII. quae ad Olympiadem 79. refertur. Praeterea eandem narrationem (Schol. Pindari ad Ol. VII, pr. et) cum Pindari auctoritate refert Tzetzes Chil. I, 593 sq. quem quidem locum erroris suspectum habebam, antequam epistolam Aeschinis comparassem. Solet enim insulsus ille homo etiam alibi Pindaro tribuere, quae in vetustis Poëtae commentatoribus, v. g. de Alcmaeone ad Pyth. VII., tradita legerat. Totum Tzetzis locum comparabit, qui nominum varietatem cognoscere voluerit. Satis habeo digito praemonstrare reliqua veterum auctorum loca, quibus inter se collatis clarius de tota Diagoreorum familia, victoriarumque, quas obtinuerunt, numero et historia lectori constare poterit. Adeat igitur Pausaniam Eliac. I. (lib. V, 6 extr.) p. 389. ad quem conf. notam Valck. ad Theocr. Adoniaz. p. 198. Eliac. II. (VI, 6 et 7) p. 466. 468. Messeniaca (lib. IV, 24) p. 337. Deinde dignus est, qui contendatur, locus Gellii N. Att. III, 15. Valerii Maximi

Digitized by Google

VIII, 15. Aeliani V. H. X, 1. Plinii VII, 41. Davisii ad Ciceronis Disp. Tusc. I, 46. Dorici victoris meminit Thucyd. III, 8. Gorgon vero ille, ex quo Scholia Pindari narrationem referunt, scripserat de rebus Rhodiis. Laudatur ab Hesychio v. ἐπιπολαῖος Ἑρμῆς ἐν Ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ. Iterum ἐν τῷ περὶ θυσιῶν voce καταῤῥαπτίνης. Athenaeus p. 695. male habet Γεωργὸς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν. Schn. A Pindaro ipso narrationem de anu sorore perperam repeti equidem censeo. Nihil de eius fide hac in re habet Schol. vetus Pindari ad Ol. VII, pr. qui primo loco est commemorandus; ex eo aut alio Tzetza sua duxit.

III. Ἐπινίκιος εἰς Γλαῦκον Καρύστιον. (p. 4.)

Confisus auctoritate Mos. Solani ad Pindarum refero locum Luciani pro Imag. c. 19. ἀλλὰ πῶς ἐπῄνεσε ποιητὴς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον;

οὐδὲ Πολυδεύκεος βίαν φήσας ἀνατείνασθαι
ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας, οὐδὲ σιδάρεον
Ἀλκμάνας τέκος.

ὁρᾷς, ὁποίους αὐτὸν θεοῖς εἴκασε· — καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀντιπαραινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον, ἢ τὸν ποιητήν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ἠὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπί τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι. Fuit Glaucus iste Carystius, Demyli filius, inter pugiles nobiles; de quo vide Pausan. Eliac. Poster. (VI, 10) p. 475.

IV. Ἐπινίκιος εἰς Ἀλέξανδρον Ἀμύντα, τὸν Φιλέλληνα προσαγορευθέντα. (p. 5.)

I.

Ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα.

Digitized by Google

O tu, qui nomen habes commune cum beato Troiano, Amyntae animosa progenies. — Locum hunc habet Scholiastes Pindari ad Nem. VII, 1. (vbi excusat homonymiae vsum in laudibus apud Pindarum; vti in his vss. Alexander Maced. rex comparatur cum Alexandro, Paride dicto.) et Dio Chrysostomus Or. II. de Regno p. 25. vbi de Alexandro Magno ait: ἐπεμνήσθη τοῦδε Πινδάρου, διά τε τὴν λαμπρότητά τῆς φύσεως, καὶ ὅτι τὸν πρόγονον αὐτοῦ ὁμώνυμον ἐπῄνεσεν Ἀλέξανδρον τὸν φιλέλληνα ἐπικληθέντα, ποιήσας εἰς αὐτὸν ὀλβίων ἐπώνυμε Δαρδανιδᾶν. Ex Dione sua sine dubio hausit Tzetzes Chiliad. VII, 413. Nec omittendus locus Solini est, qui c. 14. haec de Alexandro Amyntae filio habet: *Voluptati aurium indulgentissime deditus; sicut plurimos, qui fidibus sciebant, dum viuit, in vsum obtectamenti donis tenuit liberalibus, inter quos et Pindarum lyricum.* Rationes autem, quibus adductus locum hunc priorem cum sequenti ad victoriam Alexandri Philellenis Olympicam referre malo, satis explicuisse mihi videor in libro germanice scripto, *de vita et scriptis Pindari*, Sect. II. p. 35. (scil. quia Alexandrum Olympiae certasse constat,) vnde simul constare potest, lectionem ὁμώνυμε (ap. Dionem l. c.) alteri (ἐπώνυμε) praeferendam esse.

II.

Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν, ὑμνεῖσθαι
καλλίσταις ἀοιδαῖς.
τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις
τιμαῖσι ποτιψαύει
μόνον ῥηθέν.
θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

Digna res est viris bonis, celebrari pulcerrimis carminibus. Hoc enim solum, quod carmine *pronuntiatum est, immortalibus honoribus proxime accedit. Contra vero fa-*

Digitized by Google

ctum praeclarum interit obliuioni traditum (h. e. carmine haud commendatum.) — Addit Dionysius Halicarnassensis, ex quo fragmentum hoc refero, (de Demosthene T. II. p. 292. l. 11. 13.) *Πίνδαρος τοῦτο πεποίηκεν εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, περὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς ῥυθμοὺς μᾶλλον ἢ περὶ τὴν λέξιν ἐσπουδακώς.* Posui vero totum locum, prouti a Barnesio nescio quam recte distinctus est, nisi quod vetustam lectionem *ῥηθὲν*, cui ille *ῥηθῆναι* nullo sensu substituerat, reliqui, et Sylburgianum *ἐσλοῖσιν* pro vulgato *ὅλοισιν*, cum altera eiusdem viri docti emendatione, qua *ἐπιταθὲν* in *ἐπιλασθὲν* mutauit, audacter recepi. Nescio quid Barnesium adduxerit, vt *ἐπιλασθὲν* in *σιγαθὲν* mutaret, neci ntelligo, quod in versione latina posuit: *Tantum dicier: hic est.* quo scilicet graecum suum *μόνον ῥηθῆναι* reddere conatus est. Schn.

Vltimorum versuum metrum sic restituit Hermannus:

τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τι-
μαῖς ποτιψαύει μόνον
ῥηθέν. θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

V. *Εἰς Ἱέρωνα.* (p. 7.)

I.

Refert Scholiastes Pindari ad Pyth. II, 127. Pindarum, cum Hieroni pro mercede carmen laudatorium in victoriam Pythicam (*ἐπινίκιον*) perfecisset, deinde *ἐκ περιττοῦ συγγράψαι αὐτῷ προῖκα ὑπόρχημα, οὗ ἡ ἀρχή· „σύνες ὅ τι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε.“ Percipe, quod dico, nomen a praeclaris sacris adepte:* quia Hiero *ἀπὸ τοῦ, ἱερὸν*, dictus. Vocauerat poeta carmen hoc *καστόρειον*, vt docet Schol. eod. loco: *ὃ δὴ καστόρειον εἶπε διὰ τὸ τὴν ἔνοπλον ὄρχησιν κατ' ἐνίους τοὺς Διοσκούρους εὑρεῖν.* Adde Schol. ad Nem. VII, 1. vbi initium ipsum integrius exstat: *„σύνες, ὅ τι λέγω, βαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ*

Digitized by Google

Αἴτνας." Ipse Pindarus eod. loco secundum Pythicum εἶδος appellauit *καστόρειον* et *ὑπορχηματικὸν*, quoniam scilicet plurima eius *μέλη* saltatione expressa fuerunt. Hinc equidem nullus dubitaui ad idem referre carmen, quae veteres grammatici loca *ἐν Πυθικῇ εἰς Ἱέρωνα ᾠδῇ*, vel *ὑπορχήματι* in Hieronem, vel denique *σκολιῷ* in Hieronem laudant. Sed totum hunc Pindari locum rectius constituere licet ex Aristophanis Auibus v. 925, vbi ridiculus dithyramborum poeta carmen ad Pindaricos modos compositum in nouam auium ciuitatem effundit:

Ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
οἵαπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δ', ὦ πάτερ, κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν, ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς
πρόφρων δ.ίμεν ἐμὶν, τεῖν.

ad quae Comici verba haec in Scholiis leguntur: *ἐκ τῶν Πινδάρου Ὑπορχημάτων·*

Ξύνες ὅ τι λέγω,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
πάτερ, κτίστορ Αἴτνας.

ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν. Porro ad versum 931. *ἐμὶν, τεῖν* legitur haec veteris grammatici annotatio: *χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ (ἐν) τοῖς τοιούτοις Δωρισμὸν, καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμίν.* Totus vero Aristophanis locus mihi videtur expressus esse ex Pindari carminibus, quorum vnum saltem fragmentum ex ipso carminis in Hieronem initio decerptum iam certissime tenemus. De reliquis verbis nihil constituere licet. Sed prosequamur vlterius vestigia carminis Aristophanei, quae nos statim ad plurium Pindaricorum fragmentorum cubile perducent. Pergit igitur Comicus v. 937.

Digitized by Google

Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα δῶρον δέχεται·
τὸ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος.

Tum vero addit versu 942.

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδίνητον ἕσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σκολιᾶς ἄνευ χιτῶνος·
ξύνες ὅ τι λέγω.

Ad quae verba Scholiastes: *καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτως·*

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων,
ὃς ἁμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα.

Λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρὰ Ἱέρωνος ἦτει αὐτὸν καὶ ἁρμάτιον. Ita enim Scholiastae verba restituit Berglerus, germanici nominis decus, cum antea legebatur: *ἔβα τῶνδε λαβὼν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος καὶ ἦτει αὐτὸν καὶ Ἁρμώδιον.* Obiter moneo, Suidam in loco Aristophaneo legisse olim *ὑφαντοδόνητον*, quod Kusterus reiicit; ego vero ob metrum praeferendum censeo; respondet enim Pindarico *ἁμαξοφόρητον οἶκον*, i. e. currum, cui domus ad veterum Scytharum morem inaedificata est. (Recepit quoque Brunck. adstipulante codice; et *ἁμαξοφόρητον* esse legendum etiam Hermann. monuit.) Apparet igitur, Pindarum his verborum inuolucris preces parum modestas texisse, quibus ab Hierone, post acceptos ab eo mulos, currum etiam petebat, eumque Siculum, qui tum in magna artis laude erant, vt ex sequenti fragmento constat. Priorem Pindari locum refert praeterea Strabo VI. p. 412. vbi de noua Aetna: *ταύτης δὲ καὶ Πίνδαρος ἱστορα λέγει*

Digitized by Google

αὐτὸν, ὅταν φῇ· [MSS. inserunt non vno modo corrupta verba ξύνες ὅ τι λέγω. HERM.]

Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
πατὴρ, κτίστορ Αἴτνας.

vbi Casaubonus monet, in Codicibus legi: ξύνες τοι λέγω ζαθέων, quod quo pertineret, vir summus tum temporis ignorasse videtur. Ad voces ξύνες ὅ τι λέγω alludit Gregorius Nazianz. Epist. 2. T. I. p. 768. σύνες ὅ τι λέγω, φησὶ Πίνδαρος, κἂν εὕρῃς τὴν ἐμὴν ἀφωνίαν ἀμείνω τῆς σῆς εὐγλωττίας. SCHN.

Ambiguum est, τὸ ὑπορχηματικὸν et καστόρειον sitne vnum idemque; tum, fueritne hoc aliud carmen quam ipsum illud, quod Pyth. II. est. Ex Scholio ad Pyth. II, 127. quod conflatum est e pluribus Scholiis, vtrumque firmes. Videtur tamen satis constare illud, carmen εἰς Ἱέρωνα esse inter ὑπορχηματικὰ referendum, de quibus infra. An vere Pindarus preces istas parum modestas fecerit, dubito; et refero ad iocos scurriles Comici: exemplo aliorum in Pindaro in hunc sensum acceptorum, per commenta grammaticorum. Illa ξύνες ὅ τι λέγω frequentantur a multis, et iam a Platone in Menone p. 76. D. (Tom. IV. p. 340.)

II. (p. 9.)

Ἀπὸ Ταϋγέτου μὲν Λάκαιναν
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν·
Σκυρίας δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
αἶγας ἐξοχωτάτους·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος ἅρμα
Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου·
Σικελίας δ' ὄχημα δαίδαλον ματεύειν.

E Taygeto Lacedaemoniam canem perniciissimum animans; ad mulgendum lac Scyrias capras praestantissimas (ἐξοχωτάτας); scuta autem Argiua, currum Thebа-

rum ex agro fertilissimo, rhedam arte factam e Sicilia petitos (Scripserat Pindarus ἀγλαοκάρπω.) Refert Athenaeus I. p. 28. A. hoc fragmentum ex Pindari τῇ εἰς Ἴρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ. Sed idem videtur esse carmen cum eo, quod alibi Scolii nomine appellat, vt mox videbimus. — De capris Scyriis v. Athen. XII. p. 540. D. Respicit hunc Pindari locum Zenobius Prov. II, 18. in Αἶξ Σκυρία — ἄλλοι δέ φασιν, ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος. Critias apud Athen. l. c. laudat ὄχον Σικελικὸν, et Θηβαῖον ἁρματόεντα δίφρον. conf. Pollux X, 26. X, 11. Interpp. Hesychii ad voces ὄχος Ἀκεσταῖος. Denique fragmentum hocce nostrum ex Athenaeo transtulit Eustathius ad Homer. p. 1822. l. 5. SCHN. Priores duo versus distribuendos sic esse, vt factum est, docuit Hermannus; monuit quoque δαίδαλον esse legendum pro δαιδαλέον. [v. *Jenaische A. L. Z.* 1807. nr. 245. p. 131. *Ex Schedis.*]

III. (p. 10.)

Μηδὲ ἀμαυροῦ τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

Ne tu obscura oblectationem in vita; longe praestantissima res *est homini iucunda vita.* — Habet hunc locum Athenaeus XII. p. 512. D. Πίνδαρος παραινῶν Ἴρωνι τῷ Συρακουσίων ἄρχοντί φησι —. SCHN. Versus constituit Hermann. Scripsi ἀμαυροῦ pro ἀμαύρου. Non enim memini dictum ἀμαύρομαι.

IV.

Athenaeus XIV. p. 635. B. D. Ἀριστόξενος δὲ τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν χρείαν· διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἴρωνα σκολιῷ, τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον διὰ τὸ δύο γενῶν ἅμα καὶ διὰ πασῶν ἔχειν τὴν συνῳδίαν ἀνδρῶν τε καὶ παίδων — ἀγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδώνιος, ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέ-

Digitized by Google

γοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον·

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρε πρῶτος ἐν δείπνοισι Λύδιον, ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

Vocem *Λύδιον* esse corruptam, quilibet animaduertit. Vide igitur, an *Λυδῶν* vel *Λυδίας* sensum adiuuet. Nescio, an huc etiam referendus sit locus Plutarchi de Musica p. 1140. F. εἰ δὲ, καθάπερ Πίνδαρός φησι, καὶ τῶν σκολιῶν μελῶν Τέρπανδρος εὑρετὴς ἦν etc. de quo loco vide quae disputauit van Goens Obs. Miac. p. 23. SCHN. Versus constituit Herman. et reposuit *Λυδῶν* pro *Λύδιον*.

V.

Ex eodem carmine in Hieronem desumtus esse videtur locus apud Strabonem XIII. p. 930. A.

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος ἀμφίκειται· —

καὶ πάλιν·

Ἀλλ' οἷος ἅπλατον κεράϊζες θεῶν Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ, ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

Hunc vero eundem locum, prouti scilicet integer in ipso carmine prostabat olim, respiciebat Julianus in epistola XXIV, quam doctam magis, an ineptam dicam, nescio, p. 395. καὶ μὴν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφωέος ἐν Ἐπινικίοις κηρύττων, καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν περιτιθεὶς, οὐχ ἑτέρωθεν αὐτῷ τῆς εὐφημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολὴν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφαλον ἑνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν· ὡς οὐδέ τινος ἄλλου εἰς χεῖρα τοῦ Διὸς ἐλθεῖν ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἡ μήτηρ

Digitized by Google

μόνον τῶν ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὥπλισεν, οὐδὲ ἑτέρου τινὸς θεῶν ἢ μόνου Διὸς ἀξιονικοτέρου πρὸς ταύτην τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος. Cum igitur apud Julianum et in reliquis etiam locis, vbi Typhonis meminit Pindarus, centum huius terrae filii posuerit capita, facile patet, in Strabone numerum in voce πεντηκοντακέφαλον esse corrigendum. SCHN. Versus distributi ab Herman. quem etiam consentire vidi in lectione κεραΐζες pro κεραΐζε. [Scribe ἑκατονταπάραγον. HERM.]

ΣΚΟΛΙΑ.

I. Σκόλιον παρὰ τὴν θυσίαν Ξενοφῶντος Κορινθίου ᾄσθέν. (p. 11.)

Athenaeus XIII. p. 573. C. E. Νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ἱστορεῖ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ, καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ ὅτε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος (conf. Schol. Pindari ad Ol. XIII, 32.) ἐν τῇ ἑβδόμῃ, αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι ηὔξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας, εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι ναὸν — καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ, τελεσθέντων περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τὴν δέησιν, ἀπάξειν αὐτῇ ταύτας ἑταίρας. Ὑπάρχοντος οὖν τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν, Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας ηὔξατο τῇ θεῷ νικήσας. Πίνδαρος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· „Τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων οἶκον“ (Ol. XIII.) ὕστερον δὲ καὶ Σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ᾀσθὲν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποίηται πρὸς τὰς ἑταίρας, αἳ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν· διόπερ ἔφη·

Digitized by Google

Ὦ Κύπρου δέσποινα,
τεὸν δεῦτε ἐς ἄλσος.
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον
Ξενοφῶν τελείαις ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

(*O Cypri regina, tuum ades in nemus; compascuarum puellarum gregem numerosum Xenophon adduxit laetus ad vota persoluenda.* Scrib. ἐπάγαγεν. et mox v. 4. ἄμμιν.) ἤρξατο δὲ οὕτως τοῦ μέλους·

Πολύξενοι νεάνιδες, ἀμφίπολοι
Πειθοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
διά τε τὰς χεῖρας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε
ἡμῖν πολλάκις ματέρας ἐρώτων
οὐρανίαν ἱπτάμεναι νοήματι,
ποττὰν Ἀφροδίταν ὑμῖν ἄνωθεν ἀπαγορίας
ἔπορεν· Ὦ παῖδες
ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακώρας
ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι
σὺν δὲ ἀνάγκαι καὶ καλόν·

[*Πάγκαλον* ap. Athen. Herm.] (Aduocari puellas ad sacrum faciendum apparet; verba corrupta sunt.) ἀρξάμενός θ' οὕτως, ἐφεξῆς φησιν·

Ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέξοντι
ὁμοῦ δεσπόται, τοιάνδε
μελίφρονα ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου,
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί.

(*At miror simul, quid Corinthii de me dicent tale dulce Scolii exordium succinens puellis meretricibus commento.*) δῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἡγωνία. ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα. πιστεύων δὲ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς ἑαυτῷ, πεποίηκεν εὐθέως·

Ἐδιδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ.

(*Aurum exploranimus pura probatione*, lapide Lydio, qui purum aurum declarat, h. e. Corinthii puellarum

Digitized by Google

laudes admiserunt.) Solus hic ingenii, quod sentio quam sit exiguum, discrimen subire cogor, cum viri summi, Isaaci Casauboni, sollertia lectorem in locis difficillimis destituat. Versu tamen secundo recte vir magnus emendandum monuit δεῦτ' ἐς. sed quod idem voluit, κορᾶν ἐς ἀγέλαν, vt iungantur ἄλσος et ἑκατόγγυιον, quoniam graecum vix videtur, approbare nulla ratione possum. Connectenda potius sunt ἀγέλαν κορᾶν ἑκατόγγυιον, quibus verbis poeta numerum puellarum Veneri consecratarum a victore Xenophonte designare voluisse videtur; igitur distinctio post ἄλσος tollenda est; secundus enim versus cum tertio et quarto sensu continuatur. Versu 8. Casaubonus malebat: ἐρατειναῖς ὥρας μαλθακώτεραι, vel ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακώτερον ἀπὸ καρπόν etc. Equidem faciliore sensu legerim: ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι σύν τε ἀνάγκᾳ καὶ καλόν. quibus quidem verbis poetae vitae genus excusare videtur velle, cui puellae seruitio Veneris adstrictae obsequebantur. Versu 12. Casaubonus legendum coniicit Ἰσθμοῦ δεσπόται. Corinthios hoc loco intelligi ipse Athenaeus docuit. Pro vulgato καθάρα idem vir doctus καθαρᾷ, et paullo antea λέξοντι pro λέξαντι restituit; reliqua verba, vtpote corruptissima, meliorum librorum ope felicioribus ingeniis sananda deposuit Casaubonus, cuius ego exemplum tutissime sequar. Non obscurum quidem est, verba λιβάνου ξανθὰ δάκρυα referri ad sacrificium, cum thus in ara adoletur; sed verbum, quo adolitio significetur, nullum apparet in corruptela. Si ματέρας in ματέρος mutaveris, tum vero sequenti versu etiam οὐρανίας et ἁπτόμενον νοάματι restituendum videtur. Verbum ἀπαγορίας forte ex ἀπ' ἀπορίας ἔπορεν corruptum fuit. Vide etiam, an ad inuestigandam lectionis veritatem aliquid profici possit ex annotatione Photii in Lexico inedito, qui de voce λίβανος monet: *Λίβανον τὸ δένδρον Θηλυκῶς Πίνδαρος.* Schm. [V. Zonar. in v. λίβανον p. 1305. ibique Tittm. Herm.]

Digitized by Google

Verss. 3 seqq. refinxit Jacobs Animaduers. pag. 135. hunc in modum:

στάζετ' ἐσχάραις λιβάνου ξανθὰ δάκρυα
τιμάν τε μαχίσταν ματέρι Ἐρώτων
οὐρανίῳ νιψάμεναι νάματι
ποτάγετ' Ἀφροδίτᾳ, ἅ γ' ὑμῖν ἄνωθεν
ἀγλαΐαν ὥρας ἔπορεν.

Vss. 7 seqq. forte loçum habet: ὦ παῖδες, ἑρατεναῖς εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι νῦν γ' ἀνάγκα καὶ καλόν: ad vsum Veneris festo die vt excitet iuuenes seu puellas. Herman. sic constituit:

STROPHA.

Πολύξενοι νεάνιδες ἀμφίπολοι Πει-
θοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
ἅτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου
ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶτε
πολλάκις, ματέρα δ' ἐρώτων,
οὐρανίαν πτάμεναι νό-
ημα ποττὰν Ἀφροδίταν,
ὔμμιν ἄνωθεν ἀπαγορίας
ἔπορεν, *) ὦ παῖδες, ἑρατει-
ναῖσιν εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρ-
πὸν δρέπεσθαι. σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.
ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέ-
ξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται, τοι-
άνδε μελίφρονα ἀρχὰν
εὑρόμενον σκολίου, ξυν-
άορον ξυναῖς γυναιξίν.

*) Venus scilicet. Nam quum dicere deberet, *impetratis veniam*, mutata constructione *dat ea vobis veniam* dicit. *Herm.* Annon v. 7. ἡμῖν?

ANTISTROPHA.

Διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. *

* * *

EPODVS.

Ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν
δεῦτ' ἐς ἄλσος φορβάδων κο-
ρᾶν ἀγέλαν ἑκατογγυιον Ξενοφῶν
τελέαισιν ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

[v. Jenaische A. L. Z. 1806. nr. 249. p. 143. *Ex Schedis.*]

II. *Σχόλιον εἰς Θεόξενον Ἀγησιλάου Τενέδιον, Πινδάρου παιδικά.* (p. 14.)

Athenaeus XIII. p. 601. C. D. καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικὸς φησιν·

εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,
καὶ, κατὰ καιρὸν,
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν.

Vtinam contingat amare et amori gratificari. Nec tu, o anime mi, rei studio tenearis ab aetatis gradu alienae. (Reddidi vltima, vt sententia forte ferebat; verum quid sit πρεσβυτέρα ἀριθμοῦ πρᾶξις, non intelligo. κατὰ καιρὸν aliena esse videntur, ex seqq. nata; καὶ autem ab Athenaeo esse, non a poeta.) — μηνθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησι;

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι,
θυμέ, ξὺν ἡλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας οὔσων μαρμαριζοίσας
δρακεὶς ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται,
ἐξ ἀδάμαντος ἠὲ σιδάρου κεχάλκευται
μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογί,
πρός τ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου,
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν
φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.

Digitized by Google

ἀλλ' ἔγωγ' ἔκατι τᾶς κηρὸς ὡς
δαχθεὶς ἐλεκρὰν μέλισραν
τήκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παιδῶν
νεόγυιον ἐς ἥβην.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ
Πειθώ τε ναίει καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

Oportuit quidem, cum opportunum erat et aetas ferebat, amores decerpere. Attamen Theoxeni fulgores oculorum radiantes qui adspexit, et cupiditate non agitatur, ex adamante aut ferro fabricatas est praecordiis atris gelida flamma, et a Venere arcuatis ciliis formosa nullo honore habitus aut opibus parandis violenter laborem impendit, aut matronali proteruia animus eius obnoxius per omnes vias rapitur. At ego tabesco, cum intueor puerorum pubescentem aetatem. In Tenedo vero Pitho et Gratia habitat cum filio Agesilai. (Verti ac si esset σὺν υἱῷ Ἀγησιλάῳ. Dorice sunt quoque scribenda v. 2. ξὺν ἁλικίᾳ, et v. 14. ἥβαν. v. 6. ψυχρὰν Villebr. In v. 11. ἔκατι τᾶς desidero Ἀφροδίτας, *Veneris numine*, aut simile quid.) Iterum hic Casaub. spem nostram plane destituit; quare solus ingenium in fragmento corruptissimo restituendo experiri cogor, quod iam olim feceram in libro *de vita et scriptis Pindari* p. 46. Prima statim verba respicit Athenaeus XIII. p. 561. B. καὶ κατὰ τὸν Πίνδαρον δὲ ἄλλος τις ἔφη· εἴη καὶ ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Versus 3. 4. 5. habet Athenaeus p. 564. D. E. ἀκτῖνας ὄσσων, quod h. l. admisi; nam eo loco, quem statim initio indicauimus, (p. 601.) exstat ἀκτῖνας προσώπου. Versu 5. Athenaeus altero loco habet ἢ σιδάρου. Versu 6. ibidem est ψυχὰν pro καρδίαν, male, vt paullo post ex Plutarcho apparebit. Versu 12. Dalecampius emendabat μελιηρᾶς vel μελιχηρᾶς μελίσσας. H. Stephanus legit ἑληρᾶν (?) μελισσᾶν. Aliam viam tentauit Soping. ad Hesychii ὀδάξει. Equidem iam olim legendum censueram: ἀλλ' ἔγωγ' ἔκατι Κύπριδος κα-

Digitized by Google

ρὸς ὣς μελιχρᾶν μελισσᾶν τάκομαι. Apte comparaueris locum Alcmanis ap. Athen. p. 600. F. ἔρως με δ' αὖτε Κύπριδος ἔκατι γλυκὺς καταίβων καρδίαν ἰαίνει. de quo vide etiam summi Hemsterhusii notam ad Hesychii ἰαίνεσθαι. (Jacobs Animaduerss. p. 189. conj. vs. 11. Ἀλλ' ἔγωγ', ἐπ' ἀκτῖνας ἠρὸς ὣς Ἰανθεὶς μελιχρᾶν μελισσᾶν, τάκομαι.) — Duo postremos versus omiserunt H. Stephanus et Er. Schmidius, quos tamen ego pertinere ad ipsum Scolium persuasissimum mihi habeo. Quo modo Dalecampius verba ea verterit, memorare indignum est. Clarum vero est exinde, fuisse illum Theoxenum Tenedium Agesilai filium, forte etiam necessitate aliqua coniunctum cum Aristagora Tenedio, cui Pindarus pulcherrimum illud εἶδος vltimum inscripsit, quod immerito hodie inter Nemeacas odas legitur. De ipso Theoxeno quae dici h. l. poterant, iam olim occupauit *de vita et scriptis Pindari* p. 45-50. Praeterea Scolion hoc respiciebat Plutarchus de sera num. vind. p. 558. A. (p. 55.) egerat de honore Pindari posteris habito in Theoxeniis, τίς δὲ οὐκ ἂν, εἶπεν, ἡσθείη τῇ χάριτι τῆς τιμῆς, οὕτως ἑλληνικῶς καὶ ἀφελῶς ἀρχαϊζούσης; εἰ μὴ μέλαιναν καρδίαν κεχάλκευται ψυχρᾷ φλογὶ, κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον. Vbi praestantissimus Wyttenb. monuit, eodem respicere Plutarchum Compar. Stoic. et poet. p. 1057. D. de Caeneo. (v. Fr. inc. e Sch. Apoll. I, 61.) et de vtil. ex inimic. cap. p. 91. A. κεῖνος ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν. Laudauit etiam Wyttenbach. locum Onosandri Strateg. XLII. p. 124. αὐτὸς οὖν ὁ στρατηγὸς ἴσως φήσει τις ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδήρου κεχάλκευται. Ipsum carminis initium ita olim coniungendum ex laceris Athenaei verbis censueram:

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,
καὶ κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι ἄνθη ξὺν
ἁλικίᾳ.

Digitized by Google

μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμῷ δίωκε θυμὲ πρᾶξιν·
τὰς δὲ Θεοξένοιο ἀκτῖνας —. SCHN.

Restituit nunc numeris suis Carmen Hermann.

εἴη μὲν ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν.
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε πρᾶξιν. *
χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώ- Str.
των δρέπεσθαι, θυμὲ, σὺν ἡλικίᾳ.
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνάς τις ὅσσων
μαρμαριζοίσας δρακεὶς, ὃς μὴ πόθῳ κυ-
μαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν
ψυχρᾷ φλογί, πρός τ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου Ant.
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν φορεῖται
πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων. ἀλλ' ἐγὼ
δ . . . . . ἕκατι τᾶς
κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἐλειηρᾶν μελισσᾶν Ep.
τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παιδῶν νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἔναιε
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησίλα.

III. *Σκόλιον πρὸς Θρασύβουλον Ξενοκράτους Ἀκραγαντῖνον.* (p. 16.)

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον·
Ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισί τε

γλυκερὸν, καὶ Διωνύσοιό τε καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν Ἀθηναιεῦσι κέντρον.

O Thrasybule, suauium ferculum carminum hocce mitto mensis secundis; in communi sit conuiuis et Bacchi fructui poculisque Atticis suauis stimulus: qui ad hilaritatem excitet. — Athen. XI. p. 480. C. *τῶν Ἀττικῶν κυλίκων μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖσδε· ὦ Θρ.* Vix dubitari posse videtur, ad hunc locum respexisse Suidam, cum in voce *Ἀθηναῖος* auctoritate Pindari *ἐν σχολαῖς*, vt vulgo legebatur, seu *ἐν Σκολίοις*, vt recte Kusterus emendauit, docere vellet, *Ἀθηναῖος* dici etiam interdum pro *Ἀττικὸς*, quod grammaticorum filii recte fieri negabant, vt videre licet ex Falconerio ad Inscr. Athlet. p. 2323. Thesauri Gronov. Rationem ex Megaclide repetit cum Suida Eustathius ad Homer. (p. 84. l. 11.) T. I. p. 169. edit. Politi. Videtur ergo in superiori Pindari loco *Ἀθηναίοισι κέντρον* legendum esse. De Thrasybulo Xenocratis Agrigentini filio satis constat ex Pyth. VI. et Isthm. II. quae ad eundem missae fuerunt. Confer ibi doctas venerandi praeceptoris mei annotationes. SCHN. Ipsa carminis verba ducere videntur eo, vt illud non tam Scolion illud sit, quam vt Scolio pro comite datum credas. Metrum Herman. sic constituit:

ὦ Θρασύβουλ', ἐρυτᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη
συμπόταισίν τε γλυκερὸν,
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίοισι κέντρον.

IV. Ἄλλο. (p. 17.)

Athen. X. p. 427. E. *τὰ Σκόλια καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη (τῆς τοῦ κοττάβου μνήμης) ἐστί· λέγω δὲ οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε·*

Digitized by Google

— χάριτάς τε ἀφροδισίαν ἐρώταν,
σὺν χειμάρῳ μεθύων·
Ἀγάθωνι δὲ καλῷ κότταβον.

Casaubonus malebat ἐπικαλῶ vel τῷ καλῷ. Vltimum fere probauerim; sed vel sic sensus interruptus haeret. An fortasse in χειμάρῳ latet σύν θ' ἱμέρῳ? Sed hoc hariolari est. (*capra apposita.* et scrib. χάριτάς τ' ἀφρ. Etiam inter Scolia refertur ab Athenaeo XV. p. 694. D. quod in Partheniis habetur inf. p. 29. Ἰὼ Πάν, Ἀρκαδίας —.)

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

De charactere horum carminum praeclarus est locus Dionysii Halic. de Demosth. T. II. p. 304. ed. Huds. vbi de ἁρμονίᾳ αὐστηρῇ καὶ ἀρχαίᾳ ait: παραδείγματα δὲ αὐτῆς ποιητῶν μὲν καὶ μελοποιῶν ἥ τε Αἰσχύλου λέξις ὀλίγου δεῖν πᾶσα, καὶ ἡ Πινδάρου, χωρὶς ὅτι μὴ τὰ Παρθένεια, καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια· κἂν τούτοις εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁρμονίας τὸν ἀρχαῖον φυλάττουσα τύπον. Plutarchus de Musica p. 1136. E. tradit, Pindarum, Simonidem, Bacchylidem multa Παρθένεια Δώρια (*Dorica harmonia*) composuisse; abstinuisse vero Pindarum χρώματι (*chromatico genere*) in cantu ibidem p. 1137. F. monet. De natura huius carminis pauca tradita in veterum grammaticorum libris reperiuntur, vnde parum perspicitur. Fateor igitur, parum me hic videre, sed in lectoris tamen gratiam ponam praecipua loca, quae ad eam rem spectant. Aristoph. Av. 920. μέλη πεποίηκα — κύκλιά τε πολλὰ, καὶ Παρθενεῖα (ita ibi scribitur) καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου. vbi Schol. Παρθενεῖα, ἀντὶ τοῦ, ἃ οἱ παρθένοι ᾖδον. Alius grammaticus ad eum locum: προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα τὰ Παρθενεῖα· ὅστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα. Proclus in Chrestomathia: τὰ δὲ λεγόμενα Παρθένια χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο. Sunt porro in genere Δαφνηφορικῶν, εἰ

Digitized by Google

eidem Proclo credimus, et iidem τρόπος cum ἀποστολικοῖς, vt legitur apud Athen. XIV. p. 631. D.

Mirabar, quid sibi velint illa Schol. Pindari ad Pyth. III, 139. vbi Pindarum laudat ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων· „ὦ Πὰν Ἀρκαδίας μεδέων," ἕως τοῦ, „Ματρὸς μεγάλας ὀπαδὲ, σεμνῶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν." [v. not. ad Gregor. Corinth. p. 182. Schaefer. *Ex Schedis.*] vbi Παρθενίων scribendum esse patet ex Schol. Theocriti II, 10. Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων (vbi Vatic. 5. παρθενίων), ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται τὸν ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες σελήνην. vbi Vatic. 5. παρθενίων τοι τῶν ἐραστῶν — εὔχονται εἶναι καὶ ἥλιον. quae equidem non satis intelligo; nisi huc trahere velis locum Hesychii in οὐρανία αἶξ, vbi est: ὅτι κατ' ἐνίους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται· ταύτῃ δὲ τὰ γύναια εὔχεται διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν· ὅθεν καὶ εὐκταίαν φασὶν αὐτὴν (τὴν αἶγα) ἔνιοι. In his igitur Pindari Partheniis laudabant alicubi virgines Panem, vnde Scholiastes sua duxit. Sed de eo loco statim postea dicemus. Huc refero etiam, quae tradit Schol. Theocr. I, 1. μελίσδεται] μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον· ὡς καὶ Πίνδαρος (f. πρὸς) τὸν Πᾶνα φάσκων

τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις

τουτέστιν, ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. vbi Vatic. 2. σαύτα (f. σαυτῶ). Verbum γλάζειν defendit D. Ruhnken. ex Hesychii γλάζει, κέκραγε. Idem Schol. ad Idyll. V, 14. Πὰν ἔκτιος] τινὲς δὲ τὸν Ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον. φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν (Apollinem an Panem?). Primum horum carminum (τῶν Παρθενίων) laudat Schol. Aristoph. ad Acharn. 720. ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἀττικῶς· ὅθεν καὶ ἡ Κόρινna ἐστὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει. vbi esse legendum: ὅθεν καὶ ἡ Κόρινna, ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει, vidit Pierson ad Moerin p. 70. [cf. Notices et Extraits T. VIII. P. II. p. 127. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

Sed redeo ad locum de Pane, de quo in his iisdem Partheniis, nisi fallor, cecinerat Pindarus, quae refert Aristoteles Rhetor. II, 24.

ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας θεοῦ κύνα παντοδαπὸν καλέουσιν Ὀλύμπιοι.

[tragicis numeris Wolfius Auctar. ad Vateri Anim. ad Aristot. Rhet. p. 207. HERM.] etiam quae laudat tanquam Pindarica Aristides T. I. p. 29. de sociis Bacchi: *διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα*

χορευτὴν τελεώτατον θεῶν

ὄντα, ὡς Πίνδαρός τε ὑμνεῖ, καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον. Iam vero rem miram audi, studiosis Pindari gratissimam futuram. Illud enim in Panem carmen ex Partheniis seruauit ex parte Athenaeus, qui nullo discrimine nec auctoris nomine annotato posuit in Scoliorum numero etiam hocce XV. p. 694. D.

Ἰὼ Πὰν, Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς,
Ὀρχηστὰ, βρομίαις ὀπαδὲ λύμφαις γελασίαις.
Ἰὼ Πὰν, ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσύναις ταῖσδ' ἀοιδαῖς
ἄειδε κεχαρημένος·
ἐνικήσαμεν γὰρ
ὡς ἐβουλόμεθα, καὶ νίκαν ἔδοσαν οἱ θεοὶ,
φέροντες παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλαν Ἀθήναν.

(Vltima haud dubie diuersa; etsi et a Brunckio iunctim edita sunt T. I. p. 156. qui et contendebat, Scolion hoc esse, nec aliud carmen esse posse; contra quem disputat vir doctus in Nov. Biblioth. philol. 1778. P. IV. p. 67.) — Suspicor, totum carmen scriptum esse in laudem Panis, quo duce Athenienses nobilem illam pugnam Marathoniam vicerunt; sed verbis ipsis manum abstinere praestat, in quibus corrigendis sine bonorum librorum auxilio vix aliquid tentari posse videtur. Plura enim verba exciderunt, quibuscum coniuncta haerebant fragmina illa, quae Scholiastes Pindari conseruauit. Sensum ver-

Digitized by Google

borum illorum *Χαρίτων μέλημα* praeclare explicuit Hemsterh. ad Luciani T. I. p. 272. Reliqua de Pane, quae scire ad sensum carminis adiuuandum interest,, dabit d'Arnaud de Diis *παρέδροις* p. 205. Initium tentauit doctiss. Valckenar. ad Euripid. Phoeniss. p. 30. cui videbatur legendum: *ὀπαδὲ Νύμφως σαῖς, γελάσειας*, i. e. *adsis nobis hilaris.* Sed de hac viri maximi coniectura iudicium penes eruditum lectorem esto. Schn.

Κεχωρισμένα illa videntur esse selecta carmina ex aliorum numero: quaecunque tandem illa fuerint. Metrum autem fragmenti ita constituit Herman. de metris p. 414.

ὦ Πὰν, Ἀρκαδίας μέδων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ, βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πὰν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

Aliud Scolion:

ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ, φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθήναν.

(*νίκαν — ὡς φίλαν Ἀθάναν. ad Mineruam in Pandrosi aede.*)

Θρῆνοι. *) (p. 20.)

Pindarum et hoc carminis genus attigisse, cum multis veterum testimoniis constat, quibus addere licet obscurum Georgii Galesiotae locum in Monodia in Theodorum Callistum Xanthopulum apud Allatium de Simeonum Scriptis p. 210., tum inprimis clarum est ex iis locis, quos inde decerptos quidam veterum scriptorum conseruarunt. Sed a natura nactus erat ingenium ad genus istud molle et flebile non satis aptum, nec potuit aspirare ad laudes Simonidis, qui in modis naeniae exprimendis omnium reliquorum poëtarum conatus superauit,

[*) inter *μέλεα*, v. c. Pausan. X, 7. p. 814. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

vt monet intelligentissimus rerum poëticarum iudex Dionysius Halicarn. T. II. p. 128. cuius loco iam olim vsus sum in libro *de vita et scriptis Pindari* pag. 47. Antea vero quam ipsa naeniarum fragmenta aggrediar, lectorem meminisse velim, temere ea omnia ad vnum carminis titulum referri, cum ignoremus et numerum carminum et nomina amicorum, in quem quodque a Poëta scriptum fuit. De Hippocrate tamen constat testimonio Schol. Pindari ad Pyth. VII, 18., eius memoriam a Pindaro naenia celebratam fuisse. Ita enim ille: *ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηντηκέναι, εἰς ἣν καὶ Θρῆνον γράφει Πίνδαρος. Ἦν δὲ Ἱπποκράτης συγγενὴς τοῦ νικηφόρου.* scilicet Megaclis Atheniensis, in cuius laudem scripta est Pyth. VII. Pertinet autem illa Megaclis victoria ad Pythiadem LXXXVIII. vt tradit Scholiastes, cuius tamen locum corruptum esse certis argumentis docuit Corsini Fast. Attic. II. p. 60. qui pro *ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην* substituere iussit: *εἰκοστὴν ὀγδόην*, i. e. Olymp. LXXVI. Fuit Hippocrates ille Zenodici filius, vna cum fratre Capy a Therone fugati, vt tradit Hippostratus apud Schol. Pindari Pyth. VI. pr. Zenodicus vero et Emmenides Telemacho patre nati fuerunt. De Hippocrate alia multa tradit Timaeus apud Schol. Pind. ad Nem. IX, 95. Cf. Corsini l. c.

I. (p. 21.)

Plutarchus Consol. ad Apollon. p. 120. C. *λέγεται δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ μελικοῦ Πινδάρου ταυτὶ περὶ τῶν εὐσεβέων ἐν ᾅδου·*

Τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου
τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω·
φοινικορόδιαί τε λειμῶνες
εἰσὶ προάστειον αὐτῶν·
καὶ λιβάνῳ σκιερὸν
καὶ χρυσοκάρποισι βέβριθε.

Digitized by Google

καὶ τοὶ μὲν ἱππείοις γυμνασίοις,
τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται·
παρὰ δὲ ὄφισιν εὐανθὴς
ἅπας τέθηλεν ὄλβος.
ὀδμὰ δ' ἐρατὸν
κατὰ χῶρον κίδναται ἀεὶ,
θύματα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ
παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Fulget illis iubar solis per noctem quae hic subtus est; et purpureis rosis nitentia prata sunt suburbium eorum; et turiferis aureosque fructus ferentibus arboribus opacum grauatur solum. Et alii quidem curulibus gymnicisque certaminibus, alii calculis, alii fidibus se oblectant; et iuxta floret ipsis omnis laeta copia; odor autem suauem per regionem semper spargitur, miscentibus illis igni late splendente omnigenos odores in deorum aris. (Versibus 5. 6. nondum satis confido.) — Versu 5. σκιερὸν pro vulgato σκιερὰν a Xylandro recepit etiam H. Stephanus in Fragm. Pind. Σκιαρὸν laudat ex h. l. Wyttenb. ad Plutarch. de ser. num. vind. p. 114. Ineptum μὲν ante μένος eiiciendum esse vidit etiam Reiske Anim. Vol. II. p. 167. Idem vir doctus (bene) coniicit πλατάνῳ — βεβριθὸς, vel πλατάνῳ σκιερᾷ. Versu 7. legebatur olim ἵπποις, quod Xylander et H. Steph. correxerunt. Apud Wyttenb. ἱππείας exstare video. Reiske malebat: τοὶ μὲν ἵπποις, τοὶ δὲ γυμνασίοις. Pro τέρψονται ex codicibus recepimus τέρπονται. Porro ἐρατῶν, quod in Plutarcho legebatur olim, emendarunt Xylander et Steph. Eundem vero hunc locum partim auctiorem profert Plutarchus de dicto λάθε βιώσας p. 1130. C. καί τοι τῆς γε δόξης καὶ τοῦ εἶναι φύσιν (?) εὐσεβῶν χῶρον, τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου τὰν ἐνθένδε νύκτα κάτω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι, καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν καὶ

Digitized by Google

σκυθίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πεδίον, καὶ ποταμοί τινες ἄκλαυστοι καὶ λεῖοι διαῤῥέουσι, καὶ διατριβὰς ἔχουσιν ἐν μνήμαις καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων, παρατέμποντες αὐτοὺς καὶ συνόντες· ἡ δὲ τρίτη τῶν ἀνοσίως βεβιωκότων καὶ παρανόμως ὁδός ἐστιν εἰς ἔρεβός τι καὶ βάραθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχὰς, ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ, δεχόμενοι καὶ ἀποκρύπτοντες ἀγνοίᾳ καὶ λήθῃ τοὺς κολαζομένους. Vbi nihil varietatis e Codd. annotatum legitur, nisi quod ibi ἄκλυστοι exstare dicitur, quod tamen probare nolim cum Reiskio p. 623. Sententiam totius loci tenemus, sed verba Lyrici Plutarcheis intermixta distinguere, vel corrupta emendare difficile est, praesertim cum Plutarchus vbique in veterum scriptorum locis commemorandis memoria confisus fuerit. Quae sint δένδρα σκύθια, nescio; forte σκιερὰ legendum, et χρυσοκάρπων pro τοῖσιν ἀκάρπων. Reiske p. 623. tentabat: τοῖσι καρπῶν μελανοπώρων καὶ σκιερῶν δένδρων. vel τοῖσιν εὐκάρπων μελανοπώρων. In vltimis *Plutarchi* verbis agnoscas Pindari ῥῆσιν, quam habet etiam de audiendis Poetis (p. 17. C.) 12. ed. Krebs. καὶ οὔτε Ὅμηρος οὔτε Πίνδαρος οὔτε Σοφοκλῆς πεπεισμένοι ἔχειν ταῦτα οὕτως ἔγραψαν· ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί. *vbi immensas eructant tenebras validi caliginosae noctis amnes.* Huc etiam refero Etymologici M. locum p. 200, 13. βληχρὸν τὸ ἀσθενὲς παρ' Ὁμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ καὶ ἄλλοις. Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει. Eadem habet Suidas h. v. Alcaei locus, quem grammatici respexisse videntur, extat apud Eustath. ad Homer. p. 705. βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί. Praeterea de voce βληχρὸς et ἀβληχρὸς vide quae disputauit Valcken. ad Theocrit. p. 218. Schn. Constituit metrum Hermann.

Digitized by Google

——— τοῖσι λάμπει
μὲν μένος ἀελίου τὰν
ἐνθάδε νύκτα κάτω, φοι-
νικορόδοισί τε λειμώ-
νεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιαρᾷ καὶ
χρυσοκάρποισιν βέβριθε.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις, γυμνασίοις, Ant.
τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγ-
γεσσι τέρπονται. παρὰ δέ σφισιν εὐαν-
θὴς ἅπας ὄλβος τέθαλ'· ὀ-
δμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον
κίδνατ' ἀεί, θύα μιγνύν-
των πυρὶ τηλεφανεῖ παν-
τοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Tum in sequentibus:

ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βλη-
χροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί.

II. (p. 23.)

Pergit Plutarchus loco supra memorato p. 120. καὶ μικρον προελθὼν ἐν ἄλλῳ Θρήνῳ περὶ ψυχῆς λέγων φησί·

ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ
λυσίπονον τελευτάν. καὶ
σῶμα μὲν πάντων ἕπεται
θανάτῳ περισθενεῖ, ζῶν
δὲ λείπεται αἰῶνος εἴδωλον·
τὸ γὰρ μόνον ἐστὶν ἐκ θεῶν·
εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων,
ἀτὰρ εὐδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπουσαν
χαλεπῶν τε κρίσιν.

Digitized by Google

Beata illi omnes sorte morte placida exspirant. Corpus quidem omnium morti validae obnoxium est, at viua superstes est vitae imago: ea enim sola est diuina, et dormit laborantibus membris, at dormientibus in multis somniis monstrat imminens iudicium iucundorum et malorum: h. quo laeta et tristia infliguntur. — Eundem locum repetit in Vita Romuli (p. 35. F.) T. I. p. 75. edit. Bryan. *ἐατέον οὖν ἐχομένους τῆς ἀσφαλείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ, ζωὸν δ' ἔτι λειπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν· ἥκει γὰρ ἐκεῖθεν, ἐκεῖ δ' ἄνεισιν οὐ μετὰ σώματος, ἀλλ' ἐὰν ὅτι μάλιστα ἀπαλλαγῇ.* Xylander malebat: *ὀλβία ἁπάντεσσ' αἶσα λυσίπονος τελευτά* (vel, vt Wyttenb., *λυσιπόνου τελευτᾶς*. Jacobs Animadvv. p. 194. *ὀλβίᾳ δ' ἁπαντῶσ' αἶσα λυσίπονον τελευτὰν μέτα.*) Reiske tentabat: *ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αισα λυσίπονον εὕροντο τελευτάν — ζῶν δὲ λείπεται δι' αἰῶνος εἰδωλον — εὕδει μὲν κνωσσόντων μελέων.* In ipso verborum Plutarchi initio non video, qui sensus inesse possit, nisi *ἐν τῷ αὐτῷ θρήνῳ* legamus. Praeterea huc esse referendum facile patet locum Aristidis in Or. fun. Alexandri T. I. p. 88. *εἰ δὲ ἀληθεῖς οἱ Πινδάρου καὶ Πλάτωνος καὶ παντὸς τοῦ περὶ Πυθαγόραν φροντιστηρίου, καὶ διαιριβαὶ ποιαί εἰσι τῶν ἐν ᾅδου, εἴ που νῦν ποιητῶν τε χορὸς ἵστασθαι εἰκὸς περὶ ἐκεῖνον* etc. Schn.

Constituit et emendauit metrum Herman.

Ὀλβίᾳ δ' αὖ πάντες αἶσα
λυσίπονον . . . . . τελευτάν,
σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ, ζῶον δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἰδωλον· τὸ γὰρ ἐστὶ μόνον
ἐκ θεοῦ· ἀδὺ δὲ βραδσύνων μελέων ἄτερ εὐδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπουσαν χαλεπῶν τε κρισιν.

Digitized by Google

Viuum, inquit, etiam post mortem relinquitur vitae simulacrum: (vt Herculis apud Homerum) diuina enim natura est. Eaque saepe, quum suauiter dormiunt grauiorum liberati membrorum molestia, iucundi et iniucundi, quod iis euenire possit, ostendit discrimina. *κρίσιν ἐφέρπουσαν τερπνῶν χαλεπῶν τε* dixit pro: *τερπνῶν χαλεπῶν τε ἐφερπόντων κρίσιν.* HERM.

III. (p. 24.)

Ad Pindarum auctorem referunt H. Stephanus et Erasmus Schmid locum Clementis Strom. IV. pag. 640. l. 22. *ἄγαμαι τὸν μελοποιὸν ἄδοντα·*

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις ὑπὸ
ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
εὐσεβῶν δ' ἐπουράνιοι ναίουσαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσ' ἐν ὕμνοις.

Animae impiorum sub caelo in terra vagantur in doloribus cruentis sub iugo ineuitabili malorum: piorum autem animae in caelo habitantes cantibus numen magnum celebrant hymnis. Versus duo extremos recitat quoque Theodoret. Serm. VIII. p. 599. C. To. IV. Opp. Constituit fragmentum Hermannus:

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσιν,
φονίοις ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοισιν κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισι, μολπαῖς
μάκαρα μέγαν ἀείδοισ' ἐν ὕμνοις.

IV.

Vix dubitari posse videtur, ex Threnis sumta esse, quae *Plato* in Menone T. II. p. 81. B. ex Pindaro refert: *λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν, ὅσοι θεῖοί εἰσιν· ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστι· φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ τοτὲ μὲν τελευτᾷν (ὃ δὴ*

Digitized by Google

ἀποθνήσκειν καλοῦσι·) ποτὲ δὲ πάλιν γίγνεσθαι, ἀπόλλυσθαι δ' οὐδέποτε· δεῖν δὴ διὰ ταῦτα ὡς ὁσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον·

Οἷσι γὰρ ἂν Φερσεφόνα ποινὰν
παλαιοῦ πένθεος δέξηται,
εἰς τὸν ὕπερθεν ἄλιον κείνων
ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀναδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τῶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ,
σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες αὔξονται·
ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες
ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

Vbi Ald. et Basil. editio coniunctim habent *πάλιν ἐκτῶν*. Ficinus *ἔστ' ἂν* legisse videtur. Stobaeus, qui h. l. exscripsit Serm. CXLI. Wech. p. 432, *ἐκ τῶν* habet, et *δέξηται*, quod pro vulg. *δέξεται* recepimus. Quae vero hic de sensu totius fragmenti et de vniuersa Pindari philosophia disputari poterant, iam olim occupata fuerunt in libro *de vita et scr. Pindari* p. 51-60. SCHN. *οἷσι* pro *παρ' ὧν*. Metrum constituit Hermann.

οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποι-
νὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν
ἄλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ
ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τῶν βασιλῆες ἀγαυοὶ,
καὶ σθένει κραιπνοὶ, σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον
ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

V. (p. 25.)

In Stobaei Serm. CCXLIX. de felicitate p. 821. ed. Wechel. CI. Gesn. ex Threnis habetur hoc:

Digitized by Google

Εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβιος.

(vert. Gesn. *Beatorum felicitas non est fugitiua.*) Versio latina faciliorem lectionem *εὐδαιμόνων — ὄλβος* sequitur, quam probo. SCHN. Scilicet versus hic est:

εὐδαιμόνων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

VI.

Schol. Pindari ad Olymp. I, 127. ex Threnis laudat: (correcta ab Hermanno) [v. infra p. 152. CLXVI.]

Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας,
τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.

Sermo est de Oenomao et Pelope. Hinc facile sententia fragmenti perspicitur. [Cf. infra p. 152. CLXVI. *Ex Schedis.*] [Schol. Apoll. Rh. I. 752.]

(Forte ad Threnos spectat locus ap. Platon. de Rep. I. p. 330. E. 331. A. inf. Fragm. Incert. e Platone. [p. 80.])

Γ π ο ρ χ ή μ α τ α. (p. 26.)

Hoc genus carminis Pindarus primus excoluisse, quin adeo inuenisse dicitur apud Clementem Stromat. I. p. 365, l. 5. Athenaeus I. p. 15. D. E. praeterea Xenodemum in huius laudis societatem admittit, vbi ait: *ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὁ ὑπορχηματικὸς τρόπος, ὃς ἤνθησεν ἐπὶ Ξενοδήμου καὶ Πινδάρου, καί ἐστιν ἡ τοιαύτη ὄρχησις μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευομένων πραγμάτων.* Plura de natura huius carminis infra dicentur nr. VI. SCHN. Ex Menandro rhetore de Encomiis ed. ab Heeren. p. 27. apparet, in Apollinis maxime honorem hoc carmen scriptum esse; nam vbi de hymnorum generibus: *τοὺς μὲν γὰρ εἰς Ἀπόλλωνα Παιᾶνας καὶ Τπορχήματα νομίζομεν.* [Cf. Lucian. de Saltat. 16. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

I.

Auctor Epistolae inter Socraticas p. 5. καὶ τὸν Πίνδαρον ἡγούμενον εἰς τοῦτο σοφὸν εἶναι, ὅς φησιν·

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἐλεῖν, τελευταί τε
καλλίονες.

Σχεδὸν γὰρ οὕτω που αὐτῷ ἔχει τὸ Ὑπόρχημα. vbi voces ἕκαστον ἐν πρᾶγος aliunde assutae esse videntur ab auctore epistolae, vel imperito potius librario. Sensum enim perturbant, et omittuntur etiam ab Aristide in Panegyr. Cyzic. T. I. p. 236. ἀλλ', ὥσπερ ἔφη Πίνδαρος,

θεοῦ δείξαντος ἀρχὰν,

οὐδὲν δὴ τὸ κωλύον. Idem c. criminantes T. II. pag. 416. θεοῦ δέ φησι Πίνδαρος δείξαντος ἀρχὰν, εὐθεῖα δὴ κέλευθος εὑρεῖν τὸ προκείμενον. vbi recte liber Baroccianus ἑλεῖν praefert. SCHN.

Constituti versus ab Hermanno:

θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν,
τελευταί τε καλλίονες.

vt sit ἐν πρᾶγος pro ἐν πράγματι.

II.

Stobaeus Serm. CLXVII. p. 571. ed. Wechel. ex *Hyporchematibus* Pindari profert:

Γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπειροισιν· ἐμπείρων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

Hinc Eustathius ad Hom. p. 841, 32. γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα. cuius lectio in πεπειραμένων praeferenda videtur. SCHN. et Schol. Ven. A. B. ad Iliad. *A*, 227. φιλοπόλεμοι γὰρ οἱ νέοι. ὡς καὶ Πίνδαρος· „γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα μιν." Metrum ab Hermanno sic habe:

Digitized by Google

γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπείροισι· πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

III. (p. 27.)

Erotianus Glossar. Hippocrat. voce αἰών· ὁ τενταῖος φυελός. — καὶ Πίνδαρος ἐν Τροχίλοις λέγων·

ἐνέπισε κεκραμένα ἐν αἵματι· πολλὰ δὲ ἕλκεα πλευρὰς ἔμβαλεν ὦμον τραχὺ ῥόπαλον· τέλος δ' ἀείρας πρὸς στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευράς, αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐρράισθη.

Eustachius in editione sua rarissima p. 19. H. habet haec latina: *Cecidere sanguine mixta. multa autem vlcera intulit costis, et praeduro humero; denique extollens duras costas abscidit* etc. Nihil ad hunc locum emendandum proficimus ex collatione codicis Dorvilliani in Obs. Misc. Nov. To. IX. p. 1003. posita. Vulcanius in Notis Mtis ap. Heringam Obs. crit. p. 116. legebat: ἐνέπτυσε, deinde ἔμβαλε νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. Ipse Heringa malebat, reliqua tamen Vulcanii emendatione admissa, legere: ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι. deinde priore πλευρὰς eiecto metrum ita constituendum censebat:

Ἐξέπτυσε κεκραμέν' αἵματι· πολλὰ δ' ἕλκε' ἔμβαλε, νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. τέλος δ' ἀείρας πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευράς, αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐρράισθη.

Si, quod sentio, dicendum est, fateor, mihi neutrum virorum horum doctissimorum satisfecisse in Pindari loco difficillimo emendando, vbi desiderari videtur mentio spinae dorsi, qua quidem ictibus clauae disrupta, medulla per ossa vertebrarum prorumpebat. Similis plane

Digitized by Google

locus est Sophoclis in Aegeo apud Pollucem X, 160. (ex Aegeo: — *πόστερ᾽ σιδηρᾷ· πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν πλέον ἀλοῆσαι.*) quocum comparabis Dion. Hal. Ant. I, 39. Schn.

Egit locus forte de Hercule: is quem aggressus erat, *exspuit mista sanguine; multa autem intulerat vulnera dura claua. Tandem ea sublata fortia latera percussit; vita autem per ossa est profligata.* Metrum Hermannus, hiatu relicto vs. 1., sic constituit:

ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι.
πολλὰ δ᾽ ἕλκεα. πλευραῖς ἔμβαλεν
νωμῶν ταχὺ ῥόπαλον. τέλος δ᾽ ἀείρας
πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευράς,
αἰὼν δὲ δι᾽ ὀστέων
ἐρράισθη.

IV.

Athen. XIV. p. 631. C. *ἡ δ᾽ ὑπορχηματικὴ ἐστιν, ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· Πίνδαρος δέ φησι·*

Λύκαιφα μὲν παρθένων ἀγέλα.

ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λύκωνες.

V. (p. 28.)

Schol. Theocriti VII, 103. *Ὁμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολίων. καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν.* cf. Dorville Obs. Misc. Nov. T. III. p. 159.

VI.

Praeclarum locum apud Plutarchum Quaest. Conv. IX, 15. 7 18. A. B. animi coniectura ductus referendum putabam ad Pindarum auctorem; qua in re si vel maxime opinione mea falsus fuerim, gratum tamen erit lectori fragmentum inprimis vtile ad naturam *poeseos hyporchematicae* cognoscendam paullo emendatius a me hic ap-

Digitized by Google

positum legere. Sic igitur ille: ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστὶ, καὶ μάλιστα μιμούμεναι περὶ τὸ τῶν ὑπορχημάτων γένος ἐνεργὸν ἀμφότεραι τὴν διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσι. δόξειε δ' ἄν, ὥσπερ ἐν γραφικῇ, τὰ μὲν ποιήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὁρίζεται, τὰ εἴδη (addo ὅμοια εἶναι·) δηλοῖ δὲ, ὃς μάλιστα κατωρθωκέναι δόξει ἐν ὑπορχήμασι, καὶ γεγονέναι πιθανώτερος ἑαυτοῦ, τὸ δεῖσθαι ἑτέραν τῆς ἑτέρας. τὸ γὰρ θεσσαλὸν ἵππον ἢ κύνα Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο, καμπύλον μέλος διώκων, ἢ οἷος ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν τε πεδίον πέταται θανάτοιο κῆρας εὑρέμεν μανύων ἐλάφῳ· τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν ἑτέρωθε κάρα παντᾶ ἕτοιμον· καὶ τὰ ἑξῆς μονοτοὺ λέληθε τὴν ἐν ὀρχήσει διάθεσιν τὰ ποιήματα παρακαλεῖν, καὶ τῷ χεῖρε καὶ τῷ πόδε, μᾶλλον δὲ ὅλον ὥσπερ τισὶ μηρίνθοις ἕλκειν τὸ σῶμα τοῖς μέλεσι, καὶ ἐντείνειν etc. Emendaui quae potui, partim collatione codicum in fine adiecta adiutus, vnde θεσσαλὸν ἵππον ex Codice T. pro vulgato πελαστὸν ἵππον, porro θανάτοιο κῆρας ex Cod. T. V. pro θάνατον κεράσασι recepi. Nam quod ex Cod. T. V. annotatur μίμῳ pro μίμεο, nihili est. Deinde pro στρέφοιαν ἕτερον scripsi στρέφοισαν ἑτέρωθε κάρα. Denique μόνου mutaui in μονοτοῦ. Reliqua vitia felicioribus ingeniis emaculanda relinquo, quorum iudicio mea haec de auctore fragmenti coniectura vel stabit vel cadet. SCHN. Primo loco ad Carmina ὑπορχηματικὰ referendum Carmen supra memoratum εἰς Ἥρωνα, vbi vide. Similia duo haec genera, Paeanes et Hyporchemata, inter se fuisse, patet e Plutarcho de Musica p. 1134. loco inf. ad Paeanes memorato.

Digitized by Google

ΠΡΟΣΩΔΙΑ.

I. Εἰς Δῆλον. (p. 29.)

Petierant Cei a poeta, vt iis paeanem concinnaret, qui a theoris Delum missis ad aram Dei caneretur. Affectum carmen demum post cantatam Herodoti Thebani victoriam, quod fecit Isthmica prima, perfecit et absolvit Pindarus, vt habetur in Scholiis ad Isthm. I. Idem argumentum tractauerant olim Eumelus Corinthius, cuius in Delum carmen a Pausania memoratur, et Pronomus Thebanus, qui Chalcidensibus προσῳδιον εἰς Δῆλον conscripsit, vt refert idem Pausanias IX, 12. pag. 734. 5. Ex hoc igitur carmine sine dubio decerpta sunt, quae profert *Philo* de corrupt. mundi T. II. p. 511. ed. Mang. διὸ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τῆς Δήλου φησίν·

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου-
παιδὸς Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,
πόντου θυγάτηρ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας·
ἄν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσιν,
μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

Salue, o diuina, nitide comati Latonae filii amabilis surcule, maris filia, terrae latae immotum prodigium; quam mortales Delum appellant, immortales autem in Olympo celeberrimum nigricantis terrae sidus. — Pro vulgato θεοτίμητα Mangey ex Mtis et Olymp. VI. recte θεοδμάτα restituit. Idem pro κυανέας coniiciebat κραναΐας legendum, quod Isthm. I. κραναὰ Δᾶλος dicitur. Malo κυανέας πλακὸς, *caerulei maris*, cuius quasi sidus est Delus; alludit enim poeta ad vetus insulae nomen Ἀστερία. cf. Intt. ad hymn. Callim. in Delum. SCHN.

Versum tertium et seqq. Hermannus restituit:

πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνη-
τον τέρας· ἄν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκου-

Digitized by Google

σιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον κυανέας χθονος ἄστρον.

II.

Alium nec minus praeclarum locum ex hoc carmine seruauit Strabo X. p. 742. B. 743. A. vbi de Delo: τετίμηται δὲ ἐκ παλαιοῦ διὰ τοὺς θεοὺς ἀπὸ τῶν Κρονικῶν χρόνων ἐξαρμένη (l. ἐξηρμένη). μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητὼ τὰς ὠδῖνας ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος·

Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δᾶλος παντοδαπῶν τ' ἀνέμων ῥιπαῖσιν·
ἀλλὰ Κοίου γένος ὁπότ' ὀδύναισι θείαις ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν
χθονίων, ἂν δ' ἐπὶ κραναῇ σχέθον πέτρᾳ ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες· ἔνθα τεκοῦσ' εὐδαίμον' ἐπύψατο γένναν.

Erat enim antea vaga fluctibus Delos omnigenorumque ventorum procellis; verum posiquam Coei soboles (Latona) sacris doloribus acta eam adiit, tum quatuor rectae e radicibus terrae emicuerunt et in aspera rupe confestim eminuerunt (ἀνέσχεθον, ἀνέσχον, ἐπὶ κραναῇ πέτρᾳ) adamantinae columnae: ibi parens beatam vidit sobolem. — Priora verba habet etiam Schol. ad Odyss. κ, 3. cuius auctoritate scripsi πάροιθε φορητὰ, cum in Strabone πάροιθεν οὐ φορητὰ legeretur; deinde ex eodem restitui κυμάτεσσι Δᾶλος, cum apud Geographum, omisso Deli nomine, κύμασί τε editum exstaret. Casaubonus sine ope librorum veterum nihil tentandum sibi putabat; monet tamen in codice omitti verba ὁ γένος, ibidemque esse πρυμνῶν. Idem ex corrupto σχεδὸν recte effecit σχέθον, quam emendationem secutus Barnesius reliqua, ita vt

Digitized by Google

edita iam prostant, feliciter constituit ad Homerum T. III. p. 343. Antea enim in Strabone legebatur: *ἀλλὰ καὶ ὁ γένος * ὁπότ' — ἐβαίνεων * — ἂν * δ' ἐπὶ κραναῇ σχεδόν.* Praeterea ingenium in hoc loco suum experiri voluit etiam Th. Canterus V, L. II, 22. vbi legebat: *ἀλλὰ καὶ ὁ γένος ὁπότ' ὀδύναισι θείαις ἀγχιτόκοις ἐπεβαίνεν.* qua quidem emendatione quid proficiatur, non video, nisi forte vir doctissimus vocem *ἀγχιτόκοις* ex codice aliquo addendam monere voluit. Vltima fragmenti verba respiciebat *Plutarchus* de facie in orbe lunae p. 923. C. *τὴν γῆν κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσι.* Scilicet philosophus Chaeronensis verba Pindari ad rem suam in alienum sensum detorsit. Facit huc Ibyci locus ap. Schol. Apollonii III, 16. *Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων φάδεινοὺς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει.* Denique ad Pindaricum in Delum Paeana spectant etiam verba Senecae Quaest. Nat. VI, 26. vbi de Delo ait: *Hanc Philosophi quoque, credula natio, dixerunt non moueri, auctore Pindaro.* SCHN.

Versus sic se habent ex Hermanni iudicio:

ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι
παντοδαπῶν τ' ἀνέμων ῥι-
παῖσιν· ἀλλ' ἃ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδί-
νεσσι θοαῖς ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πε-
τραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐ-
δαίμον' ἐπόψατο γένναν.

[Vide Porson. ad Hecub. 788.] [V. *Leips. Lit. Zeit.* 1806. p. 1782. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

III. *Προσῴδιον Δελφοῖς γραφέν.* (p. 31.)

Schol. Pindari ad Nem. VII, 94. *καθόλου γὰρ ἀπολογεῖσθαι βούλεται περὶ τοῦ Νεοπτολέμου θανάτου πρὸς τοὺς Αἰγινήτας· ἐκεῖνοι γὰρ ἠτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράψων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη·*

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον
μοιρίαν περὶ τιμᾶν.

ἀπολωλέναι τὸν Νεοπτόλεμον. ita enim legendum, non *μυρίαν*, vt in editis est; (cf. inf. Paeanes, I. sub f.) cum Neoptolemus cum sacrificulis circumstantibus de carnium distributione contenderet, vbi ipse ex sententia Pindari occisus fuit. Rem narrat breuiter ipse poeta Nem. VII. vbi multa habet Scholiastes, ex quo totum huius carminis argumentum coniicere licet. Delphi scilicet indigne tulerunt caedem Neoptolemi, ad ipsam Apollinis Delphici aram factam. Sepeliuerant eum ab initio sub templi limine; postea vero a Menelao intra ipsum templum translatum fuit corpus, vbi *ξενίων*, festorum, quibus Apollo quoscunque heroas quasi inuitare solebat, praeses Neoptolemus erat constitutus, seu, quemadmodum Pindarus ait Nem. VII, 69. *θεμίσκοπος ἡρωΐαις πομπαῖς πολυθύτοις*. Suspicari hinc licet, scriptum hoc, quod tractamus, carmen a Pindaro, vt hac *ξενίων* sollennitate in laudem cum Apollinis, tum praesertim ipsius Neoptolemi cantaretur. Firmatur aliquantum haec coniectura ex Scholiis ad Nem. VII, 150. *ὁ δὲ Ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἰπεῖν τὸν Νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ ἐληλυθέναι εἰς Δελφούς, νῦν ὥσπερ ἀπολογεῖται εἰπών.* Tempore igitur posterius est hoc *Προσῴδιον* seu *Παιὰν*, i. e. post Olymp. LXXIX. scriptum, in quam incidit ex calculo Corsini Dissert. Agon. p. 52. victoria Sogenis a Pindaro Nemeaea VII. cantata. Historiam Neoptolemi, et narrationis de morte eius varietatem copiose et doctè, vt solet, explicuit Bachet de

Digitized by Google

Meziriac *Commentaire sur les Epitres d'Ovide* Tom. II. p. 306. quem lectores studiosi consulent.

IV. *Προσῳδιον εἰς Ἀφαίαν Αἰγινήταις γραφέν.* (p. 32.)

Pausanias Corinthiacis (II, 30.) p. 180. *ἐν Αἰγίνῃ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἰοῦσίν ἐστιν Ἀφαίας ἱερόν, εἰς ἣν καὶ Πίνδαρος Αἰγινήταις ᾄσμα ἐποίησεν.* De fabula vide omnino Ven. praeceptoris Excursum ad Virg. Ciris. T. IV. p. 137.

V.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ
καὶ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείσαι;

Quid dulcius est aut incipientibus canere *aut desinentibus quam canere alte cinctam Latonam et celerum equorum agitatores* (Dioscuros). — Haec Pindari verba parodia expressit Aristophanes Equit. 1261. [et Dionys. ap. Athen. XV. extr. *Ex Schedis.*] ad quem locum Scholiastes: *τοῦτο ἐκ τῆς προσῳδίου Πινδάρου. ἔχει δὲ οὕτως* etc. Conuenit locus Alcmanis ap. Eustath. ad Homerum p. 1667. *Κάστωρ ὠκείων πώλων ἐλατῆρε καὶ Πολύδευκες.* quae verba sine dubio respexit Schol. Pindari Pyth. IV, 318. vbi legitur: *Κάστωρ τε πώλων ταχέων δμητῆρες ἱππόται σοφοὶ καὶ Πολυδεύκης κυδνός.* Voces *ἱππόται σοφοὶ* deleri iussit Valcken. ad Lesbonact. p. 180. [Post v. 2. Eustath. p. 1164, 23. addit *ἢ τὸ ποθεινότατον.* Herm.]

VI.

Porphyrius de Abstin. ab E. A. III. p. 251. ed. Rhoer. *Πίνδαρος δὲ ἐν προσῳδίοις πάντας τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ὁπότε ὑπὸ Τυφῶνος ἐδιώκοντο, οὐκ ἀνθρώποις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ζῴοις.* vbi v. doctiss. Rhoer.

Digitized by Google

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΣΑΚΑΔΑΝ.

Pausanias Boeoticis (IX, 30.) p. 768. (Stabat in Helicone Sacadae tibicinis signum, tibiis corpus fere longitudine aequantibus; non recte accepto Pindari carmine; in quo adeo versus esse debuit de tibiis eius longis.) ὃ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνιεὶς Πινδάρου τὸ εἰς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὸν αὐλητήν. Hoc idem carmen in Sacadam respiciebat *Plutarchus* de Musica p. 1134. A. γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων. ὃ δὲ αὐτὸς καὶ ποιητὴς ἀγαθὸς καὶ τὰ Πύθια τρὶς νενικηκὼς ἀναγέγραπται. τοῦτον καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.

ΥΜΝΟΙ.

I. Εἰς Ἄμμωνα. (p. 33.)

Pausanias Boeoticis (IX, 16 pr.) p. 741. οὐ πόρρω δέ ἐστι ναὸς Ἄμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δὲ ἔργον ἐστίν. Ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ' Ἀμμωνίους τῷ Ἄμμωνι ὕμνους· οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν, ὃν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου τῷ Ἄμμωνι ἀνέθηκε. vbi videtur ὕμνον in singulari legendum esse, vt sensus huius loci constet. Ex hoc igitur hymno sumtus esse videtur locus, quem ex Pindaro refert Schol. ad Pyth. IX, 89.

Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

II. Εἰς Περσεφόνην.

Hunc hymnum poeta post mortem demum, cum anui cuidam in somnis apparuit, dictasse dicitur, vt est apud *Pausaniam* Boeoticis (IX, 23.) p. 755. qui addit: ἐν τούτῳ

Digitized by Google

τῷ ὕμνῳ ἄλλαι τε εἰς τὸν Ἅιδην ἐπικλήσεις εἰσὶ, καὶ ὁ χρυσήνιος· δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ἁρπαγῇ. Eodem epitheto vtitur recentissimus, vt equidem censeo, Argonauticorum auctor, quem Orphea vulgo nominant, v. 561.

Ἡ δὲ κατ' ὀρφναίοιο πόλου χρυσήνιος ἠὼς
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐδέχνυτο δ' οὐρανὸς ὄρθρον.

Ita enim ex Cod. Voss. legendum est, vt apparet etiam ex altero loco 364. τῆμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἀπ' Ὠκεανοῖο φαίων ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐπέσπετο δ' ἠριγένεια. Quis vero vel leuiter veterum poetarum consuetudine pulcrique sensu imbutus persuaderi sibi patietur, tantam dictionis stribliginem rationumque poeticarum ignorantiam in magnum venerandi *Orphei* vel *Onomacriti* ingenium cadere posse? (em. sphalma Περσεφόνην.)

III. Εἰς Ἀπόλλωνα.

Pausanias in Boeoticis IX, 23. p. 754. εὐδοκιμοῦντα δὲ αὐτὸν ἤδη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐς πλέον δόξης ἦρεν ἡ Πυθία ἀνειποῦσα Δελφοῖς, ὁπόσων ἀπήρχοντο τῷ Ἀπόλλωνι, μοῖραν καὶ Πινδάρῳ τὴν ἴσην ἁπάντων νέμειν. Idem deinde in Phocicis X, 24. p. 858. ἀνάκειται δὲ οὐ πόρρω τῆς ἑστίας θρόνος Πινδάρου· σιδήρου μέν ἐστιν ὁ θρόνος, ἐπὶ δὲ αὐτῷ φασιν, ὁπότε ἀφίκοιτο ἐς Δελφοὺς, καθέζεσθαί τε τὸν Πίνδαρον καὶ ᾄδειν ὁπόσα τῶν ὑμνήτων ἐς Ἀπόλλωνά ἐστιν. Pindari *in Apollinem carmina* memorat obiter *Himerius* in Allocutione ad Iulianum edita a Fabricio B. G. T. IX. p. 426. et in *Biblioth. Vffenbach. Catalogo* p. 631. (Est in ed. Wernsdorf. Or. III. in Basilium pr. p. 428. ἵνα τι κατά σου νεανιεύσωμαι, ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. iteram Or. XIII, 7.) Eosdem fere honores Argiui olim in Homerum contulerunt, vt tradit ipse Lyricus infra in fragmento CX. Sed de his plura diximus olim in libro *de vita et scriptis Pindari* p. 52. vbi loca auctorum congessimus plurima, quae hanc praecipuam laudum vitae Pin-

Digitized by Google

dari partem celebrant. Vnum tamen hic addam Aristidis locum de inconcinna oratione T. II. p. 379. vbi Simonidem et Pindarum ἐξ εὐθέος se ipsos laudare memorat, (h. e. aperte, nec tecte.)

IV. *Εἰς Πᾶνα.*

(Hymnum in Panem a Pindaro scriptum esse, traditur passim. Ad verba Aristidis in Platon. I. „Miltiadis virtutem non minus ex eo illustrari, quod Hercules et Pan pugnae interfuerint, quam Pindari poeticam commendat τὸ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν ὀρχήσασθαί τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ.“) Scholiastes *Aristidis* T. II. p. 172. τὸ τὸν αὐτὸν θεὸν ὀρχήσασθαί τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ. λέγεται ὅτι μέλη ποιοῦντος τοῦ Πινδάρου ποτὲ ἐν Θήβαις, τερφθεὶς ὠρχήσατο ὁ Πάν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ᾆσμα σκεψάμενος ὁ Πίνδαρος ἔμελλεν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ εἶδεν ὄναρ τὸν Πᾶνα λέγοντα αὐτῷ τὸ ᾆσμα, καὶ λαβὼν εὐθὺ ἀνέθηκε τῷ θεῷ. Ipse *Aristides* T. I. p. 40. ἐκείνου μὲν γὰρ ὁ Πὰν τὸν παιᾶνα ὠρχήσατο, ὡς λόγος. (Libanius Orat. LXIII. T. III. ed. R. p. 352, 12. τοσαύτη δὲ ἄρα κοινωνία λόγων καὶ ὀρχήσεως, ὡς ἐποίει μὲν ὁ Πίνδαρος, ὠρχεῖτο δὲ ὁ Πὰν τὸ ᾆσμα.) cf. *Olearius* ad *Philostrat.* pag. 829. Pietatem suam in Panem poeta testatus est luculento loco Pyth. III, 139. (vbi pro Hieronis salute Matrem deum *cum Pane* virgines puellae celebrant ante poetae domum,) vbi v. Schol. gr. et Commentar. Er. Schmid. p. 124. Schn. Licet suspicari, fuisse illud carmen e Partheniis, e quo supra (p. 29.) fragmentum vidimus, in quo *Πὰν ὀρχηστὴς* celebratur.

V.

Primus hymnorum Pindari memoratur vna cum *Hesiodi* Theogonia apud Lucianum (in Icaromenippo 27.) T. II. p. 785. vnde tamen de argumento nihil discitur. Verba sunt: ἡ πρώτη ᾠδὴ τῶν ὕμνων τοῦ Πινδάρου. Igitur

Digitized by Google

alium *Etymologici M.* p. 821, 52. et *Gudiani Mti* locum ad hunc numerum referam, vbi quaedam ipsius poetae verba supersunt. Ita vero ibi legitur in voce ὠμήρησεν. *Πίνδαρος δὲ ἐν ὕμνοις ἐρίφων μεθομήρεον· οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον.* Forte emendandum diuisis vocibus μεθ' ὁμήρεον. Scun. vt fuerit ὁμήρεος pro ὁμήρειος, ὅμηρος, coniunctus, vna incedens.

VI.

Aristides T. II. p. 295. *οὐ μὴν οὐδὲ τῶν Πινδάρου διθυράμβων ὅτι χρὴ καταγιγνώσκειν τοιοῦτον, οἷον Πλάτων ἐπητιάσατο, ἔγωγ' ἔχω· οὐ μόνον αὐτὸ τοῦτο τοὺς διθυράμβους σκοπῶν, ἀνδρειότερον δήπουθεν ἔχοντας καὶ στερεώτερον, ἢ ὡς ἐκεῖνον τῷ δοκεῖν ὑποπίπτειν, ἀλλ' ὅτι κἂν τοῖς ὕμνοις διεξιὼν περὶ τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῆς μεταβολῆς, τὸν Κάδμον φησὶν ἀκοῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου, οὕτω καὶ Πίνδαρος τῆς ὀρθῆς μουσικῆς ἐραστής ἐστι.* Hinc emendabis *Plutarchum* de Pyth. Orac. p. 397. A. *ὁ Πίνδαρος ἀκοῦσαι φησὶ τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον οὐ μουσικὰν ὀρθὰν, οὐχ ἡδεῖαν, οὐδὲ τρυφερὰν, οὐδὲ ἐπικηλασμένην τοῖς μέλεσιν.* vbi negationem post *Κάδμον* eiiciendam esse coniecerat etiam Reiske Animadv. Vol. II. p. 250. qui praeterea ὀρθίαν malebat. Coniunctissimus cum sensu prioris fragmenti locus est apud eund. *Plutarchum* de animae procreat. Opp. moral. p. 1030. A. *ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον·*

ἄρμενος ἦν ξεινοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς.

εὐαρμοστίαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος, ὡς που καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ θεοῦ φησιν ἐπακούοντος οὐκ ἀνορέαν ἐπιδεικνύμενος τὸν Κάδμον. vbi vltima verba sunt corruptissima, quae sine libris scriptis non facile est emendare. Apparet tamen ἐπακούοντα legendum esse; nec commode locum suum negatio tueri potest,

Digitized by Google

postquam forte plures voces exciderunt. (f. fuit τοῦ θεοῦ φησιν ἐπακούοντα μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου τὸν Κάδμον.) Vtrobique vero Pindarus de nuptiis Cadmi loqui videtur, quibus Apollo cum Musis affuisse dicuntur. (Quod aliquoties in Epiniciis attigit, vt Pyth. III, 156 sqq.) Quod denique epicedium istud a *Plutarcho* laudatum attinet, decerptus est versiculus ex eo carmine, quod in Anthol. Wechel. L. III. p. 393. sub Leonidae nomine legitur cum insigni verborum varietate:

Ἥπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

Salmasius in libro suo annotauerat: *Antipatro Sidonio tribuunt membranae; eaedem alio loco Platoni asserunt.* Inter *Platonis* epigrammata edidit ill. Brunck in Analect. gr. poetar. T. I. p. 174.

VII. (p. 36.)

Aristides T. II. p. 125. πέπονθας ταὐτὸν τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὃς τῆς τε θήρας διήμαρτε, καὶ τὸν Εὐρυτίωνα φίλον ὄντα αὐτῷ προσδιέφθειρε. vbi Scholiastes: μέμνηται ἐν Ὕμνοις Πίνδαρος, ὅτι τὸν Εὐρυτίωνα τὸν τοῦ Ἴρου τοῦ Ἄκτορος παῖδα, ἓν ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν, σὺν θηρεύοντα ἄκων ἀπέκτεινε Πηλεύς· φίλον δὲ λέγει, ἐπειδὴ συγγενὴς τούτου ἦν· Πηλεὺς γὰρ πρὸ Θέτιδος θυγατέρα Ἄκτορος τὴν Πολύμηλον (Πολυμήλην) εἶχε γυναῖκα. Ὁ δὲ Ἄκτωρ ἦν πατὴρ Ἴρου, ὃς παῖδα ἔσχε τὸν Εὐρυτίωνα. Actoris filiam *Polymelida* appellat Tzetzes ad Lycophr. v. 175. Alias scripturae varietates in hoc nomine reperies diligenter collectas apud Bachet de Meziriac *sur les Epitres d'Ovide* T. I. p. 41. Historiam Pelei illustrant loca *Nicandri* ap. *Anton. Liberalem* p. 38. *Pausan.* (II, 29.) Argolicis p. 179. *Pindari* Nem. IV, 90. *Etymol. M.* v. *Λύκιον*, quae diligens lector comparabit. Schn. Propius ad rem spectant loca Apollodori III, 13. pr. et Notae p. 786 sq.

Digitized by Google

VIII.

Schol. Pindari ad Pyth. IV, 288. Pindarum ἐν Ὕμνοις Phryxi nouercam Δημοδίκην (sic corr. Δημωτικήν) appellasse tradit.

IX.

Schol. ad Nem. VII, 116. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις·

Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαονίδαις
ποικίλον ἄνδημα.

X.

Schol. Aristoph. ad Plutum v. 9. καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Πυθίου τρίποδος διαφόρως ἱστόρουμενα ἐν τοῖς Πινδάρου ὕμνοις εὐκαίρως ἡμῖν διείληπται. vbi auctor scholii, forte Didymus, commentarios suos in Hymnos Pindari respiciebat.

XI. (p. 37.)

Quintilianus VIII, 6. p. 418. ed. Gesn. „Exquisitam vero figuram huius rei (*loquitur de hyperbole*) deprehendisse apud principem Lyricorum videor in libro eo, quem inscripsit ὕμνους. Is namque Herculis impetum aduersus Meropas, qui in insula Co dicuntur habitasse, non igni, nec ventis, nec mari, sed fulmini dicit similem fuisse, vt illa minora, hoc par esset."

Admoneo lectorem, ne sibi persuadeat, me omnia loca, quaecunque ex hymnis Pindari relata tradiderunt nobis grammatici, pro fragmentis hymnorum proprie dictorum venditare. Vsus enim huius nominis omnia carminum genera peruagatus est apud ipsos veteres auctores. Vide quae Didymus in libro *de poetis lyricis* tradit in Etymol. M. v. ὕμνος, v. προσῳδία, v. προσῴδιον. Schn. inprimis Menandr. rhet. de Encomiis in Rhetor. Ald. et seorsum ed. et illustr. ab Heeren. 1785. Latent forte in Hymnorum nomine comprehensa alia carmina lyrica, quae Pindaro auctori apud Suidam tribuuntur, vt Δαφνηφορικά. Nihil superest ex Ἐνθρονισμοῖς et Βακχικοῖς.

[Ἀρχαιέστερον. Πίνδαρος Ὕμνοις. Bekkeri Anecd. T. I. p. 80, 8. Heam.]

Digitized by Google

Παιᾶνες. (p. 38.)

(Poetae, qui Paeanas composuerant, antiquiores erant Pindaro Thaletas, Xenodamus et Xenocritus. Xenodamum quidem alii ediderant Ὑπορχημάτων ποιητὴν καὶ εὐ Παιώνων, cuius etiam carmen memoratum, ait Plutarch. de Musica p. 1134. C. quod manifeste erat ὑπόρχημα. κέχρηται δὲ τῷ γένει τῆς ποιήσεως καὶ Πίνδαρος. ὁ δὲ Παιὰν ὅτι διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ Ὑπορχήματα, καὶ Πινδάρου ποιήματα δηλώσει. γέγραφε γὰρ καὶ Παιᾶνας καὶ Ὑπορχήματα.) De his Pindari carminibus in vniuersum haec tradit Seruius ad Aeneid. X, 738. *vnde Pindarus opus suum, quod et hominum et deorum continet laudes, Paeanas vocauit.*

I. Παιὰν τοῖς Δελφοῖς γραφείς.

Pausan. (Phocicis) X, 5. p. 810. extr. vbi de tertio Apollinis Delphici templo: τὰ δὲ εἰς τὸν τρίπον τῶν ναῶν, ὅτι ἐγένετο ἐκ χαλκοῦ, θαῦμα οὐδέν — οὕτω καὶ ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι οὐκ ἂν ἀπό γε τοῦ εἰκότος εἴη γενέσθαι χαλκοῦν· τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἔπειθεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαίστου τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ εἰς τὰς ᾠδὰς χρυσᾶς, ἃ δὴ Πίνδαρος ᾖσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ.

Χρύσειαι δ' ἐξ ὑπερῴου ἄειδον Κηληδόνες. (em. Κηληδόνες.) *Aureae e lacunari* (pro templo simpl.) *canebant Celedones* (tanquam Musae effictae cantantium habitu. Et versum cum Hermanno constitue:

——— χρύσειαι
δ' ἐξ ὑπερῴου ἄειδον
Κηληδόνες.)

οὗτος μέντοι ταῦτα ἐς μίμησιν ἐμοὶ δοκεῖν τῶν παρ' Ὁμήρῳ Σειρήνων ἐποίησεν. Eundem locum tangit Athenaeus VII. p. 290. E. πρὸς τῶν θεῶν τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποίουν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀπαναίνεσθαι, vbi Casaubonus igno-

Digitized by Google

rantiam suam fateri cum Eustathio ad Odyss. μ, p. 1709. [56.] cll. p. 1689. [37.] quam veritatem inquirere latentem maluit. Sic vero Eustathius: οὐ πάνυ δὲ δῆλον, εἴτε Κηληδόνας ἐκεῖνος ἐπιθετικῶς τὰς Σειρῆνας λέγει, διὰ τὸν κατ' αὐτὰς κηληθμὸν, εἴτε καὶ ἄλλα τινὰ ᾠδικὰ δαιμόνια. Nisi homo iste vbique impuros doctrinae riuulos consectatus, ex alieno quam suo corde sapere maluisset, facile meliora discere poterat ex Philostrati V. A. VI, 11. p. 247. vbi de hoc ipso Apollinis templo tradit: καὶ ἄλλου ἐδεήθη ναοῦ, καὶ μεγάλων ἤδη καὶ ἑκατομπέδων. ἑνὸς δὲ αὐτῶν καὶ χρυσᾶς ἴυγγας ἀνάψαι λέγεται Σειρήνων τινὰ ἐπεχούσας (an ἐπιχεούσας?) πειθώ. vbi Olearius noster praeclare fuit de Pindari loco meritus, qui recte cum Kuhnio Κηληδόνες ex Athenaeo praefert; contra vero Er. Schmid in Athenaeo Κηλημόνες ex *Pausania* legi volebat. Priorem virorum doctissimorum sententiam confirmat locus Galeni in Hippocr. περὶ ἄρθρων III. T. III. p. 615. l. 19. ed. Bas. vnde sedem fragmenti cognoscimus: καὶ Πίνδαρος φησὶν ἐν ταῖς Πλειάσι· χρυσαῖ αἱ δ' ὀξυμπεραὶ αἱ τοῦ ἀειδον Κληδόνες. (ex superioribus emendanda.) vbi legendum Παιᾶσι Fabricius iam olim monuit. Comparauit porro Olearius, nescio qua veritatis specie, ἴυγγας illas aureas, quas *Philostratus* V. A. I, 25. p. 34. in regia Persarum suspensas fuisse tradit, vbi iterum conferendus est Olearius, qui tamen nimis argutari in tota hac disputatione videtur. SCHN. Κηληδόνας esse deas, Musis similes, dubitare non licet: firmatum id vides figura sedentis feminae lyram pulsantis, adscripta antiquis literis voce Καλεδονες in vase antiquo Locris reperto, edito et illustrato nuper a viro docto *Ardito* (*Illustrazione di un antico Vaso trovato nelle Ruine di Locri.* Napoli 1791. 4.) [v. Huschk. Anal. Crit. pag. 8. *Ex Schedis.*] Scripserat Pindarus Paeanem in Delphorum gratiam: ad quem versus iste spectasse videtur. Schol. ad Nem. VII, 94. diserte Paeanem memorat, vbi narrat, Aeginetas aegre tulisse, quod

Digitized by Google

Neoptolemum cum vno e Delphis de carnibus victimarum rixas mouisse narrauerat: *ἐκεῖνοι γὰρ ἠτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη·*

ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριαν περὶ τιμὰν

ἀπολωλέναι. pugnantem cum ministris super honore ex victimae portione debita. (v. sup. in Prosodio p. 46.) Iterum ad v. 150. *ὁ δὲ Ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἰπεῖν, τὸν Νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ ἐληλυθέναι εἰς Δελφούς.*

II. (p. 39.)

Satis probabiliter ad Paeanas referri et cum praecedenti fragmento coniungi posse videtur locus apud *Plutarchum* Consolat. ad Apoll. p. 109. A. *περὶ Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας αἰτεῖν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθὸν, τὸν δ' αὐτοῖς ἐπαγγείλασθαι εἰς ἑβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσούτῳ δὲ εὐωχεῖσθαι παρακελεύσασθαι. τοὺς δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθὲν τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ κατακοιμηθέντας τελευτῆσαι.* (Transferuntur in seqq. haec eadem ad placidam Pindari ipsius mortem.) Templum ab ipsis exstructum memorat Pausan. X, 5. p. 811. v. et notas Jo. Frid. Fischeri, viri maximopere mihi colendi, ad Aeschinis Dialog. III. §. 10.

III. (p. 40.)

Strabo IX. p. 642. C. 643. A. de Delphis: *ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλὸν προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὃν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπέσοιεν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφεθέντες ὑπὸ τοῦ Διὸς, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς· οἱ δὲ κόρακάς φασι.* Fabulam copiose narrat Schol. Pindari ad Pyth. IV, 6. qui tamen ipsius Pindari non meminit, sed simpliciter ait: *λόγος τὶς τοιοῦτος περιηχεῖ.* Habet eandem Claudianus XVI, 11. vbi v. Gesn. cf. *Plutarchus* de def. orac. pr. p. 409. *Schol. Sophoclis* Oedip. Tyr. 489. *Pau-*

Digitized by Google

amias Phocicis (X, 16.) p. 835. *τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῃ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοὶ, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντα σφίσιν ἐποίησεν.* SCHN. Respicit fabulam Pindar. P. IV, 7. *χρυσέων Διὸς ὀρνίχων πάρεδρος* Pythia. et *ὀμφαλὸν* vs. 134. et V, 6. add. P. VIII, 85.

IV.

Ammonius de affinium voc. differentia voce *Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς, διαφέρουσιν*, ait, *καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησὶ, καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσμήνιον πρῶτον.* quae si integriora exstarent, haberemus, vnde obscurissimum Pyth. XI. locum, et *Pausan.* IX, 10. explicaremus. Quaecunque vero doceri poterant de hoc loco, praecepit cl. Valckenaer, qui malebat deleto *πρῶτον* legere *εἰς τὸ Ἰσμήνιον*. Koenius autem ad Gregorium p. 225. emendabat *ἱερόν*. SCHN. Turbas hac in re facile compesces, si distinxeris duo clipeorum genera, aliud antiquiorum, aliud serius ex aere. vid. ad Schol. Pyth. XI, 5.

V.

Schol. Sophoclis ad Trachinias v. 175. *de columbis Dodonaeis: Εὐριπίδης δὲ τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο, καὶ τὴν μὲν εἰς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον, τὴν δὲ εἰς τὸ περὶ τὴν Δωδώνην, ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.*

VI.

Schol. Apollonii ad I, 1084.

Ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
πωτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξεν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὄσσαν ἀκούσας.

annotat ad vocem *ὄσσαν*· *εὐλόγως δὲ ὄσσαν εἶπε τὴν ἁλκυόνος φωνήν· ὑπὲρ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, ὡς φησι*

Πίνδαρος. vbi Paeanas eum respexisse patet ex iis, quae ad v. 1086. monet: *εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἁλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων*. Hinc Philostratus Icon. II, 15. p. 833. ea, quae de Halcyonibus et Glauco Argonautis apparente tradit, ex Pindaro sumsisse videri debet. De Glauco enim diserte *Pausanias* Boeotic. (IX, 22.) p. 754. *Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἆσαι τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε*. De Glauco v. Athen. VII. p. 296. Notae ad Apollod. p. 416.

VII.

Strabo VII. p. 505. A. *πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἕλλους, ὡς Πίνδαρος, ἢ Σέλλους, ὡς ὑπονοοῦσι παρ' Ὁμήρῳ κεῖσθαι, ἢ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διϊσχυρίζεσθαι*. Similis varietas in Sophoclis Trachin. 1183. vbi cf. Schol. Etymol. M. v. *Σελλοί — καὶ οἱ μὲν Ἕλλους αὐτοὺς ἐξεδέξαντο, ὡς Πίνδαρος· δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν, Σελλούς*. Pindarum laudant etiam Schol. br. ad Iliad. π, 234. *Σελλούς. Πίνδαρος δὲ Ἕλλους αὐτοὺς κληθῆναί φησι χωρὶς τοῦ πρώτου Σ, ἀπὸ Ἕλλου τοῦ δρυτόμου, ὥς φασι, πρώτου καταδείξαντος τὸ μαντεῖον*. add. Schol. Ven. [et Eustath. p. 1057, 57.]

VIII.

In vnum hic coniiciam locum, quae passim veteres ad Musicam spectantia ex Pindari Paeanibus laudant. Primum igitur Plutarchus de Musica p. 1136. C. *Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Λύδιον ἁρμονίαν πρῶτον διδαχθῆναι*. [*ὑπὸ Ἀνθίππου*. e Polluce IV, 78. Burette *Mémoir. de l'Acad. d. Inscr.* T. XIII. p. 231. *Ex Schedis.*] Deinde Schol. ad Olymp. I, 26. *περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν ποτὲ Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστι*. vbi pro *ποτὲ* videtur *ὅτι* legendum esse. Idem denique Schol. ad Pyth. XII, 45. *εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς*. Schn. Etiam in Paeane aliquo Apollinis templum Diraenis ad Abderam meminerat Schol. Lycophr. 440. *οἱ μάντεις τοῦ ἐν Δηραίνοις, τόπῳ Ἀβδήρων, τιμωμέ-*

Digitized by Google

νου Ἀπόλλωνος. οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν. (Schn. XCIV.)

[Fragmentum apud Stobaeum. v. infra p. 230. *Ex Schedis.*]

Ἄισμα εἰς ἥλιον ἐκλειψάντα.

Nobilissimum omnium multisque laudatum fragmentum in Solis defectum seruauit nobis Dionysius Halic. de Demosth. T. II. p. 273. vnde tamen non satis appareret, ad quod carminis genus referendum sit. (Referamus inter ea, quae generali appellatione *Ἄισματα* nominabantur: vt in Pausan. III, 25. pr. Debuere in iis latere alia aliis propriis nominibus passim frequentata; vt τὰ *Παροίνια*, in quorum recensum Nemeacam XI. referebat Didymus ap. Schol. ad eam Oden pr.) Ponam hic ipsa verba Lyrici, prouti fuerunt olim a summo viro, Scaligero, constituta ad Propertii III, 4. non quod omnia in eo probem, sed vt operae rescribendi, transponendi, immutandi parcamus; tum de ipso loco Barnesiique conatibus dicam. Ita igitur, vbi locum e Platonis Phaedro recitauerat, doctissimus Rhetor: ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πολλά ἐστιν, εἰ λάβοι μέλη καὶ ῥυθμούς, ὥσπερ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑπορχήματα, τοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἐοικέναι δόξειεν ἂν τοῖς εἰς τὸν ἥλιον εἰρημένοις, ὡς γ' ἐμοὶ φαίνεται·

Ἀκτὶς ἀελίου πολύσκοπε,
μή σε θεῶμ' ἄτερ ὀμμάτων.
ἄστρον ὑπέρτατον, ἐν ἁμέρᾳ
κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον
ἰσχὺν ποταίνιον ἀνδράσι,
καὶ σοφίας ὁδόν.
ἐπισκότειον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἔλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος.
Ἀλλά σε πρὸς Διὸς,

Digitized by Google

ἵππως θοὰς, ἱκετεύω,
ἀπήμον' ἐς ὄλβον
τραπόιο Θήβαις.
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' ἢ σᾶμα φέρεις τινὸς,
ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ νότιον θέρος
ὕδατι ζακόνῳ διερὸν,
ἢ γαῖαν κατακλύσασα θήσεις
ἀνδρῶν νέων ἐξαρχῆς
γένος ὀλοφυδνόν.

Solis lux multituens, ne te videam sine lumine! Sidus supremum, interdiu subductum, reddidisti inefficax (5) *robur vegetum hominum, et* (obstruxisti sic) *sapientiae viam. Per obscuram viam incedens currum agitas aliter quam antea.* (Esse haec corrupta manifestum est.) *At te per Iouem* (10) *obtestor, equos celeres faustum in omen agas Thebis! O veneranda* (*Solis lux*) *commune prodigium* (*omnium terrarum*) *affers vtique aut signum belli alicuius,* (15) *aut frugum interitum, aut niuis vim ingentem, aut perniciosam seditionem, aut maris eluuiem in agrum aut glaciem soli aut humidam aestatem,* (20) *imbre vehementi vuidum, aut terram diluuio obruens humanum iterum genus perdes.* (Subiiciam statim versus ex dimensione et emendatione Hermanni:

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ' ἐμοὶ
θοῶν μέτρ' ὀμμάτων
ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ
κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν

Digitized by Google

ß πτανὸν ἀνδράσι, καὶ σοφίας ὀδόν,
ἐπίδοκον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος;
ἀλλά σε, πρὸς Διὸς, ἵπποις θοαῖς,
ἱκετεύω, ἀπήμον' ἐς ὅλ-
βον τράποιο Θήβαις,
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινὸς, ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἅμ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ
νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερὸν, ἢ γαῖ-
αν κατακλύσαισα θήσεις
ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχῆς
γένος ὀλοφυδνόν,
πάντων μέτα πείσομαι.

Versu primo Dionysius habet: τί πολύσκοπ' ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ. Barnesius, qui metrum a Scaligero constitutum seruauit, inde effecit: πολοσκόπε. Equidem praeeunte Philostrato, mox laudando, conieceram olim legendum: τί πολύσκοπον ἐρημώσαισα μέτρον ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον etc. Male enim Barnesius ἔθηκας, quod Dionysius et Scaliger habent, vi eiecit, suumque ἔθηκεν substituit; sed multo ineptius etiam verba haec Barnesius de ipso sole interpretatur: *robur ingens illud renouabile mortalibus.* Scilicet hic est ille Barnesius, quem in graecis omnium mortalium doctissimum locuples ipse testis Hudson praedicauit! Quod vero supra de Philostrato mentionem inieci, habeto nunc tibi locum ex epistola 72. p. 949.

Digitized by Google

vnde emendationem meam duxi: ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις· εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κἀκεῖνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπό σου πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα. Videtur Pindaricum κλεπτόμενον a Philostrato paulum immutatum, et ad alium sensum traductum fuisse. Olearius ibi tutius tacuisset. Verba ἄστρον ὑπέρτατον laudat et Schol. Arati ad Phaenom. v. 10. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέρτατον. Versu 7. ἐπισκότειον a Scaligero positum seruauit Barnesius. In Dionysio est ἐπισκόπτειν. H. Stephanus nescio vnde et quo sensu recepit ἐπισκώπτειν in Fragm. Pindaricis. Post ἐσσυμένα Barnesius assuit γε, et corruptum ἐσσαμένα cum Scaligero retinuit. Dionysius enim habet: πτανὸν ἀνδράσι — ἄτροπον ἐσσαμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον. vnde Scal. et Barn. effinxerunt ποταίνιον — ἀτραπὸν — ἐλαύνεις. Equidem olim conieceram: ἐπεὶ σκότους ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνεις νεώτερον etc. Versu 9. Dionys. ἵππος i. e. ἵππως, Barnes. ἵππους. Vulgatum τρόπαιο Sylburgius in τράπουο recte mutauit. Scaliger τρέπουο habet. Barnesius haec suo more vertit. Versu 13. Dionysius habet πολέμου δὶς ἅμα φέρεις. vnde Scaliger nostram lectionem effinxit. Vix tamen ferri posse mihi videtur haec viri summi emendatio, quod ἀκτὶς ἀελίου, quam poëta vsque ad finem fragmenti alloquitur, dici πάγκοινον τέρας vix potest. Vide, an propius ad vestigia corrupta lectionis coniecerim: πάγκοινον τέρας δυσάμερον φέρεις. In Homero quidem πολέμοιο τέρας Iliad. λ, 4. interpretantur grammatici σημεῖον. Cf. ad Hesych. v. πολέμου τέρας. (Scabra oratio. τέρας Sol propter deliquium dici potuit. Interpungo: — τράποιο θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας. Πολέμου δὴ σῶμα φέρεις τινὸς, ἢ —). Versu 16. Dionysius habet: πόντου κενεῶσιν ἀλλὰ πέδον. vnde Scaliger effecit, quod supra posuimus. Bar-

Digitized by Google

nesius vero admodum eleganter, si diis placet, emendavit: ἢ πόντου πλημμύραν ἀμπεδίον. Tentaueram olim πόντου ἀνάπωσιν ἀλλοδαπόν. Versu 81. vulgatum ἱερὸν Scaliger et Sylb. recte in διερὸν mutarunt. Versu 21. H. Stephanus nescio vnde καταλύσασα prodidit. Barnesius καταπαύσασα suum nobis offert; rectius deinde θήσει in θήσεις mutauit. Versu 20. νέων Scaliger et Barnesius nescio quibus rationibus adducti scripserunt: (cum esset νέον. quod esset respectu hominum ante Deucalionem.) Vltimum ὁλοφυδνὸν debetur Scaligero; in Dionysio erat: ὁλοφυρ . . . vbi suspicatus sum olim aliam ab ὁλοφύρομαι ductam formam latere. Ecce enim Plutarchus de Facie in Luna p. 931. E. οὗτος Μίμνερμον ἐπάξει καὶ Κυδίαν, (?) καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὁλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον, καὶ μέσῳ ἅμα (ἅματι fuisse suspicor) νύκτα γινόμενον καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν ** φάσκοντας. quo quidem testimonio coniectura nostra ἐπεὶ σκότους ἀτραπὸν egregie confirmari videtur. Denique idem Pindari carmen laudat Philo in fragmentis ex Eusebio T. II. pag. 643. ed. Mang. vbi de defectu solis: αἱ δὲ μηνύματά ἐστιν ἢ βασιλέων τελευτῆς ἢ πολέων φθορᾶς, ὅ καὶ Πίνδαρος ἠνίξατο γενομένης ἐκλείψεως διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημένων. vbi apparet verba Pindari a Philone laudata omisisse Eusebium. Adde Plinii locum II, 12. sect. 9. *misera hominum mens in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pauente, quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est deliquio solis.*

Digitized by Google

Ἐγκώμια. (p. 44.)

Laudatur hoc nomine Pindari scriptum aliquod a Suida, cuius auctoritate permotus J. Nicol. Loensis Epiphyll. VII, 18. ad verba illa Porphyrionis in istud Horatii: *Quem virum aut heroa* etc. *Haec a Pindaro sumsit. Continet autem haec ode laudes deorum ac Principum Romanorum:* existimabat respexisse grammaticum Pindari locum eum, quem paulo post ex Plutarcho ponam, quemque ex libro Ἐγκωμίων sumtum esse suspicabatur vir doctissimus. Verum satis clarum est Porphyrionem innuere Olymp. II. τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν. Plutarchi vero locus est de Gloria Atheniensium p. 347. E. 348. A. ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα, καὶ μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε· γλώσσας δὲ, καὶ καταχρήσεις, καὶ μεταφράσεις, καὶ μέλη, καὶ ῥυθμοὺς ἡδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτίθεται. σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος·

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν ——

δειξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ, γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ· τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος τὸ μέλος ἐξέχεεν. Schn.

Plenior est locus ap. Lucian. Demosth. Encom. 19. vnde totum locum Schneider sic constituerat:

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,

Digitized by Google

ἢ ταν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας
ὑμνήσομεν.

(Hermannus monet, versui secundo esse addendum:

— — γένος ἢ
τὰν κ.

et mox scribendum:

ἢ τὰν Διωνύσου —.)

Interpolaui *Plutarchi* locum ex *Luciano* T. III. p. 505. qui v. 2. ἀνδρῶν post γένος, quod est in *Plutarcho*, omisit. Versu 4. *Plutarchus* habet: τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέους ἧτταν, quod vltimum verbum ex seq. versu adhaeserat, quem tamen vna cum sexto librarii omiserunt. *Scholiastes Luciani* mire sibi sapere visus est, cum eo loco adderet: ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. Schol. Pindari ad Nem. X, 1. primum versum affert: καθὼς ἐν τῇ ᾠδῇ, ἧς ἡ ἀρχή· Ἰσμηνὸν ἢ χρυσηλάκατον Μελίαν. Habet eundem Dio Chrysost. Tarsica I. p. 394. Quod vero ad sensum carminis, et certamen Pindari cum Corinna passim memoratum attinet, vide quae disputauimus olim in libro *de vita et scr. Pindari* p. 5 sqq. Schn. Ad *Encomia* refero Horatii *reges* IV, 2, 13. *seu deos regesue canit, deorum sanguinem, per quos cecidere iusta Morte Centauri, cecidit tremendae Flamma Chimaerae.* Fuere adeo in Encomiis laudes Pirithoi et Bellerophontis. Forte et de Caeneo, qui, cum vulnerari nequiret, in terram est depressus. Plutarch. de Stoicor. absurd. p. 1057. D. ὁ Πινδάρου Κοινεὺς εὐθύνων ὑπεῖχεν ἀπιθάνως ἀῤῥηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς τὸ σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν —

—— σχισας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

cum recto pede scidisset terram.

Διθύραμβοι. (p. 46.)

Primo statim loco proponam verba Etymol. M. quae dithyrambos Pindari spectare non vana coniectura est. Sic igitur Grammaticus in voce διθύραμβος p. 274, 50: *Πίνδαρος δέ φησι Λυθίραμβον· καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα λῦθι ῥάμμα, ἵν' ᾖ λυθίραμμος.* Etymol. Gudianum Mtum apud virum rev. L. Kulenkamp mutilata habet ea verba: *Πίνδαρος δὲ ὅτι τίκτων αὐτὸς ἐπεβόα ὁ Ζεύς.* Schn. Proclus Chrestomath. Excerpt. ap. Sylb. ad calc. Apollonii p. 344. *εὑρεθῆναι δὲ τὸν Διθύραμβον Πίνδαρος ἐν Κορίνθῳ λέγει.* Spectat ad Ol. XIII, 25.

Laudem Pindari e Dithyrambis attigit Aristides in Platonica p. 295. Tom. II. extr. Locum v. sup. p. 50.

I.

Etymol. M. p. 460, 38. v. θώραξ — *ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίπλασθαι οἴνου θωράσσεσθαι λέγεται — καὶ Πίνδαρος Διθυράμβων πρώτῳ·*

ἀλόχῳ ποτὲ θωρη-
χθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ.

temulentus aliquando mulieri alienae (f. vim intulit.) — vbi nescio cur Fabricius cum Sylburgio librum primum dithyramborum nobis obtrudant. Schn. [cum sit Carmen I. Notat etiam Larcher *Hist. de l'Acad. des Inscr.* T. XLVII. p. 205. *Ex Schedis.*]

Versum eundem recitat, sed memorabili cum varietate lectionis, Meletius de nat. hom. p. 86. (ex lat. versione, quam solam habemus a Nic. Petreio. Venet. 1553. 4.) vbi de pectore: „*Thorax igitur locus, qui alimentum accipit, est. Quidam autem vino madentem θωρήξασθαι dixerunt; vt Hippocrates: λιμὸν θώρηξις λύει. ebrietas,* inquit, *famem soluit.* Et Pindarus in Dithyrambis: *ἀλόχῳ ποτὲ*

θωραχθεὶς ἐπέχεεν ἀλλότρια.

quod facit: vxorem, vino quandoque madidus falsis

insimulauit." Non dubito hanc lectionem veriorem censere.

II.

Schol. Pindari ad Ol. XIII, 25. ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρεθῆναι πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Διθυράμβων ἐν Θήβαις.

III. (p. 46-48.)

Secundi dithyrambi ipsum initium, satis illud longum, vt specimen ἁρμονίας αὐστηρᾶς refert Dionysius Halic. de composit. verbor. Huds. T. II. pag. 41. quod, vt chartae parcam, ponam hic prouti olim a Barnesio metro restitutum fuit: ἀρχέτω δὲ Πίνδαρος, καὶ τούτου Διθύραμβος, οὗ ἐστιν ἀρχή·

Δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι,
ἐπί τε κλυτὰν πέμπετε Χάριν, θεοὶ,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθήναις
οἰχνεῖτε, πανδαιδαλόν τ' εὐκλέα ἀγοράν·
ἰοδέτων λάβετε στεφάνων
τῶν ἐαροδρέπτων λοιβὰν,
Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε
πορεύσαντες ἀοιδαῖς δεύτερον
ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν,
ὃν Βρόμιον, ὃν Ἐριβόαν βροτοὶ καλέομεν.
Γόνον ὑπάτων πατέρων μέλπωμεν,
γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν.
Ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
φοινικος ἔρνος, ὁπότ'
οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου
εὔοδμον επαίωσιν ἔαρ
φυτα νεκτάρεα.

τότε βάλλεται,
τότ' ἐπ' ἄμβροτον χέρσον
ἐρατά τ' ἴων φόβα,
ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται.
Ἄχεῖτε ὑμφᾶ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἄχεῖτε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Adeste ad chorum, Olympii, et adducite inclutam Gratiam dii, vos qui frequentem populo vrbis vmbilicum ture odoratum in sacris Athenis (5) *inuisitis et insigne ornamentis et illustre forum: violis reuinctarum coronarum, vere decerptarum, accipite libationem, et aspicite me diuinitus cum honore carminum incedentem altera vice* (10) *ad deum hedera redimitum, quem Bromium Eriboamque mortales appellamus. Prolem summi parentis canamus, et e mulieribus Cadmeam Semelen. Apud Nemeam Argiuam vatem non latet* (15) *palmae germen, quando, recluso Horarum thalamo, odoratum persenserint ver plantae nectareae. Tunc, tunc spargitur* (20) *super immortalem terram amabilis violarum crinis, rosaeque comis miscentur. Canite voce carminum cum tibiis; canite Semelen redimitam diademate, o chori.* — Singula nunc videamus verba. Igitur v. 1. Hudsoni codd. male praeferebant ἴδετ'. Versum 5. vertit H. Stephanus: *loco aprico situm*, vt adeo εὐάλιον legisse videatur Vptono ad h. l. Potius *πανδείλιον* dixisset! v. 6. cod. Hudsoni *ἰοδέτην λάχετε*, et v. 7. *ἐαριδρόπων* praeferunt. v. 9. malim *πορευθέντα — ἀοιδᾶν* ex vulgato *πορευθέντες* efficere, quod pessime mutavit Barnesius. (f. *πορευθέντ' ἐν ἀοιδαῖς* pro *σὺν*, Pindarico more.) Ex voce *δεύτερον* recte Vptonus coniecturam duxit de ordine, quo olim fragmentum hoc inter reliquos Pindari dithyrambos legebatur. v. 10. codd. *ἐπὶ τὸν πισσοδόταν*. malim *πισσόδετον*. v. 11. codd. *τὸν βρόμιον ἐριβόαν τε*. quam lectionem probauerim. v. 12. codd. *ὑπάτων μὲν — μέλπε γυναικῶν τε Καδμείων ἔμολον*.

Digitized by Google

Vulgo ὑπάτων τε — μέλπομεν. (fuisse videtur ὑπάτου πατέρος.) v. 14. codd. νεμέᾳ. (qui *vates ad Nemeam* sit, non intelligo.) v. 20. codd. ἀμβρόταν χθόν' ἐρώταν ἴον φοβερά τε κύματα μίγνυται. v. 23. Dionysii edd. habent ὑμνεῖτ' ὄμφᾳ — ὑμνεῖτε Σεμέλαν. Codices vero, qui οἰχνεῖτ' ὀμφαῖς — οἰχνεῖτε praeferunt, vestigia conseruarunt verae lectionis, quam nos Pindaro ex Apollonii Dyscoli Syntaxi p. 223. l. 8. restituimus. cf. ibi Sylburg. Laudat is ex Lyrico nostro verba: ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς, quod ex Boeotorum more dictum vult pro ἀχοῦνται. [V. infra pag. 108. LIII.] Sed deceptus vir bonus se passus est ab exemplaris sui vitio. Tenemus igitur cubile corruptelae, vbi caput monstrosi illius οἰχνεῖτε latet; legendum enim in Pindaro ἄχεῖτε, quod et in altero versu repetendum est. Apollonium errantem secutus est *Politus* ad Eustathii T. III. p. 1072. Schw. Videndus de hoc carmine Hermannus ad Olymp. VIII. [et nunc Schaefer. in edit. Dionys. Halic. de V. C. *Ex Schedis.*]

IV. (p. 49.)

Strabo VII. pag. 494. C. 495. A. vbi docet Boeotos olim etiam "Ταντας dictos fuisse: ὡς δὲ Πίνδαρος φησί·

Ἦν ὅτε ὖας Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.

quem eundem locum Schol. ad Olymp. VI, 152. ex dithyrambis afferens σύας — ἔλεγον habet, quorum prius legitur etiam apud Galenum Suasoria ad Artes c. 7. Cf. Schol. Apollonii ad III, 1241.

V. (p. 48.)

Strabo IX. p. 620. A. ἔστι δὲ τῇ ἐκ Θηβῶν εἰς Ἄργος ἀπίοντι ἐν ἀριστερᾷ ἡ Ταναγρα, ἐν δεξιᾷ κεῖται ἡ Τρία. καὶ ἡ Τρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος, ὅπου ὁ Τριεὺς μεμύθευται, καὶ τοῦ Ὡρίωνος γένεσις, ἣν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις. quem locum nescio quo iure inuertit Eustathius T. II. pag. 528. ed. Politi. (ad *B*, 496. p. 264. extr. Rom.) Nam reliquarum vrbium, praeter Thespias et Tanagram, vix vestigia

Digitized by Google

obscura, et nomina Strabonis aetate restabant, quod et ipse testatus est. Cum Strabonis testimonio vide qua ratione conciliari possit Hyginus Astron. c. 34. *Aristomachus autem dicit quemdam Hyrtea fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio.* Denique ad Pindarum auctorem referendum esse mihi persuasi locum ap. Lucianum pro Imag. c. 19. *ὡς τὸν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητὴς λεοντοδάμαν αὐτόν.*

VI. (p. 51.)

Strabo X. p. 719. A. B. vbi de Corybantibus: (vt doceret Graeca et Phrygia a poetis esse confusa, Bacchum cum Cybele) [cf. Zoega *Bassirilievi* p. 86, 19. 20. p. 94, 64. *Ex Schedis.*]: *ὅτε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή·*

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτονίαισ' ἀοιδαὶ διθυράμβῳ.

μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων, τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὑστέρων, μεταβὰς ἀπὸ τούτων φησί·

Σοὶ μὲν κατάρχει, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐνδέκ' ἀχλάδων κρόταλα,
αἰθομένα δὲ δαΐς ὑπὸ ξανθῇσι πεύκαις.

τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδεχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν Μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. De posteriore loco prius dicam. Igitur in editione Almeloueenii leguntur hi versus ex Casauboni emendatione ita restituti: *σοὶ μὲν καταρχαὶ* [defendit Huschk. Anal. Crit. p. 111. *Ex Schedis.*], *μᾶτερ, πάρα — ἐν δὲ καχλάδων κρόταλα, αἰθομένα τε δαΐς ὑπὸ ξανθῇς πεύκας.* (*sunt tibi, Mater, initia, magni rhombi, cymbalorumque crepitacula, et fax ardens fuluae pinus.*) quae quidem viri summi coniecturae cum nondum satisfecissent Ez. Spanhemio, ipse ad Callimach. pag. 299. emendari iussit: *ἐν δὲ παλλακῶν κρόταλα*, vt sint *παλλακοὶ cinaedi;* quod quidem commentum, licet satis ambitiosis verbis exornatum, ipsi relin-

Digitized by Google

quimus. Felicius euenit coniiciendo magnus ille Jac. Reiske in Notis ad Antholog. Cephalae p. 37. vbi legit:

Σοὶ μὲν καταχεῖ, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ καχλάσδον κρόταλον,
αἰθομένα τε δαΐς ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις.

Apud te, o mater deum, circumsonant aures magni rhombi (orbes) *cymbalorum, et simul crepitans crotalum, et ardens flamma super flauis taedis pineis.* — Initio καταχεῖ pro καταχοῦσι defendit ex schemate Pindarico, quod Grammatici tradiderunt; sed σοὶ πάρα καταχεῖ nimis mihi durum videtur. Alterum καχλάσδον mire animo meo abblanditur.

Priora dithyrambi verba laudat etiam Dionysius Hal. de Structura Orat. s. Composit. verb. (p. 23. Huds.) p. 100. ed. Vptoni 1747. ἄχαρι δὲ καὶ ἀηδὲς τὸ σίγμα — εἰσὶ δὲ, οἳ ἀσίγμους ᾠδὰς ὅλας ἐποίουν. δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησι· πρὶν μὲν ἤριπε σχοινοτενῆ φωνήεντα διθυράμβων, καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἄνθρωποι. vbi Hudsoniana codicum collatio nihil nos adiuuat. Athenaeus vero XI. p. 467. A. B. ita: οἱ γὰρ μουσικοὶ, καθάπερ πολλάκις Ἀριστόξενός φησι, τὸ σίγμα λέγειν παρῃτοῦντο διὰ τὸ σκληρόστομον εἶναι καὶ ἀνεπιτήδειον αὐλῷ — καὶ Πίνδαρος δέ φησι· πρὶν μὲν ἤρπε σχοινοτενία τὰ οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων. Clearchus ibid. X. p. 448. D. καθάπερ οἱ ἄσιγμοι τῶν γρίφων, ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς τὸ Σ ἐποίησεν ᾠδὴν, οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προβληθέντος. Tertium laudatur Lyrici hic locus X. p. 455. C. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδὴν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ προσκρουόντων διὰ τὸ δυνατὸν (an ἀδύνατον?) εἶναι ἀποσχέσθαι· πρὶν μὲν ἤρπε σχοινοτενίᾳ τὰ οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἄνθρωποι. quae quidem

verba ne Casauboni quidem ingenium satis emendata dare potuit. Pindari tamen locum vir summus ita constituebat: πρὶν μὲν ἤρπε σχοινοτενὴς τ' ἀοιδὰ καὶ τὸ σὰν κίβδαλον, ἄνθρωποι, ἀπὸ στομάτων. *Prius tamen cadebant prolixae dithyramborum vocales et impurum Σὰν, o mortales.* Sed ipse vir doctus sibi non satisfecit; quare et nos aliorum acumini emendandum difficillimum locum relinquimus. Schn.

Non video, quid reprehendas in antiqua lectione: πρὶν μὲν εἵρπε σχοινοτενὴς τ' ἀοιδὰ διθυράμβου. *Olim incedebat in longum extenta,* soluta, *oratio dithyrambi;* tum altero versu: καὶ τὸ Σὰν κίβδαλον ἀπὸ στομάτων, *et male procusum San ore prolatum.* De Pindari ᾠδῇ ἀσίγμῳ, vsu τοῦ Sigma, et controuersia super eius vsu inter Atticos et Thebanos, nota res ex Eurip. Medea 476. et Sch. ad e. l. vbi v. laudd. a Barnes. Muret. Sylb. et Vpton. ad Dionys. 1 c. cum Merrick. multisque aliis, et disputata nuper a Böttigero in *Attic. Museo* Tom. II. pag. 346. Eustath. ad Hom. p. 1335, 52.

Hermannus monuit et ipse scribendum esse:

πρὶν μὲν εἵρπε σχοινοτενὴς τ' ἀοιδὰ διθυράμβῳ
καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώ-
ποισιν ἀπὸ στομάτων.

De altero autem fragmento se dicturum esse significat ad Ol. VIII.

Locum ex *Melatio* de Nat. hom., quem Schneider. ad calcem Fragmentorum Dithyrambi memorauerat, mox libro inspecto in praefat. ad Analecta critica p. XXVII. accuratius apposuerat, v. sup. ad no. I. p. 46. Alium locum ex Aristid. Tom. II. p. 52. v. inf. Fr. Inc. (CLXIV. Schn.)

VII. (p. 48.)

Harpocration voce παλιναίρετος· — ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων, καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίν-

δαρος ἐν Διθυράμβοις. (proprie de eo quod iterum fuit probatum, adeoque reparatum.) Eadem Suidas h. v. Cf. doctiss. Ruhnken. ad Timaei Glossar. Platonic. pag. 147. Photius in Lexico Mto [p. 272.]: Πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις — ἐχρήσατο τῇ λέξει.

VIII. (p. 49.)

Etymol. M. p. 675, 33. v. Πλειάς· — λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι, τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν, συνήντησεν αὐτῇ Ὠρίων, εἶτα ἐρασθεὶς ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατρὸς Ὠρίων ἐδίωκε· γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον· τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἱονεὶ μνήματα κατηστερίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός, quorum partem habet etiam Eustathius ad Homer. pag. 1155. Hinc vero intelliges Schol. Pindari ad Nem. II, 16.

τρεχέτω (Ὠρίων) δὲ μετὰ Πληϊόναν, ἅμα δὲ αὐτῷ κύων.

δοκεῖ γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ὠρίων, καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις, i. e. ἔτεσι, qui erat tum loquendi vsus. [Cf. Creuzer. Dionys. p. 276. *Ex Schedis.*]

IX. (p. 50.)

Schol. Pindari ad Pyth. II. pr. καὶ γὰρ καὶ ἄλλας πλείους λιπαρὰς καλεῖ, ὥσπερ τὴν Σμύρναν·

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίων ἄστει.

καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Διθυράμβοις·

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἄγει κνήμων.

καὶ τὰς Θήβας δέ που εἶπε λιπαράς·

Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

vbi illud ἄγει κνήμων sanum praestare nolim. (f. μνάμων.) [Deleuit Heynius hanc parenthesin, eiusque loco adscripsit: „ἀγχίκρημνον. Schol. Pindar. p. 505."]

Digitized by Google

X. (p. 51.)

Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 637. *Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν. — παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου Διθυράμβων* [v. Zonar. p. 1114. ibique Tittm.]

Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι.

Splendidae et violaceis sertis coronatae. (Non enim accipiam *pingues* e ioco Aristophanis, aut ex Sophistae Philostrati acumine. *λιπαρῶν εὐωνύμων τ' ἀπ' Ἀθανῶν* Pindar. dixit Nem. IV, 29. et idem Thebas *λιπαρὰς*, vt modo IX.) add. ibid. 639. Iterum Equit. v. 1326. *ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοιζήλωτοι Ἀθῆναι.* Schol. ait: *ἀπὸ Πινδάρου παρῴδηται.* Idem denique ad Nubes v. 298. vbi est: *ἔλθωμέν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν Κέκροπος ἀφόμενοι πολυήρατον.* Schol. *Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι.* Suidas voc. *ἰοστέφανοι· Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι.* Eodem allusit *Philostratus* Icon. II, 12. p. 830. (cf. Wesseling. Probab. p. 42.) Lucianus in Demosth. Encom. 10. p. 498. *οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα;* Libanius Apol. Socratis T. I. p. 657. et adv. Aeschin. T. II. p. 688. Athen. V. p. 187. D. Pleniorem locum ante oculos habuit, modo quae Pindari sunt illibata apposuisset, *Plutarchus* de Gloria Athen. p. 350. A. *ταῦτα τὴν πόλιν ἤγειρεν εἰς δόξαν, ταῦτα εἰς μέγεθος. ἐν τούτοις Πίνδαρος ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος προσεῖπε τὰς Ἀθήνας, — ὅτι πρῶτον, ὥς φησιν αὐτός, ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φασινὴν κρηπῖδ' ἐλευθερίας, ἐπί τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς, ὥσπερ ἀδαμάντινοι,* (quasi ipsi pro adamantinis fulcris esset) *στηρίξαντες τὴν ἐλευθερίαν τῇ Ἑλλάδος, παρέδοσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.* cf. inf. Fr. Inc. e Plutarch. p. 552. B. Aristid. in Panath. T. I. p. 96. Himerius Or. XV, 2. v. Wernsd. Praeterea memorabilis est locus *Pausaniae* in Atticis (I, 8.) p. 20. *καὶ Ἡν-*

Digitized by Google

δαρος, ἄλλα τε εὑράμενος παρὰ Ἀθηναίων καὶ τὴν εἰκόνα, ὅτι σφᾶς ἐπήνεσεν ᾄσμα ποιήσας. Ne vero de iusto carmine cogites, quo Pindarus Athenarum laudes celebraverit, impediunt verba Libanii in Apol. Socr. T. I. p. 657. μισθὸς τοῦτό γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίνων βραχέων δὴ τινῶν ὄντων. Sed plura etiam Pindarus ab Atheniensibus praeter imaginem obtinuerat, vt constat ex his epistolae quartae Aeschineae (iam sup. in Carmen ad Diagoram memoratae) verbis: ἐν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος· αἵ τε λεπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἔρεισμα, Ἀθῆναι, καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἔπος τοῦτ' ἔστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τοῦ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι, καὶ ἦν αὕτη καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι πρὸ τῆς βασιλείας στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ γουνάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον etc. Multam definit nescio quo auctore Tzetzes ad Hesiod. pag. 104. b. ὁμοίως καὶ Πίνδαρος χιλίας δραχμὰς ἐξέτισε Θηβαίοις, ὅτε τὰς Ἀθήνας Ἑλλάδος ἔρεισμα γεγράφηκεν. Contra negarunt ei Thebani statuae honorem, vt est apud Athenaeum I. p. 19. De tempore, quo scripta haec in laudem Athenarum credibile est, disputauimus olim *de vita et scriptis Pindari* p. 38 sqq. Cf. etiam Erasm. Schmid. ad Isthm. pag. 21. Schn. Collegit iterum loca vir doctus in Bibl. Crit. P. IX. pag. 49. In Pindaro scriptum esse debuit Ἀθᾶναι. Nec vero fragmentum laudatum locus est vnicus: nam Ἀθᾶναι λεπαραὶ occurrunt quoque in Isthm. II, 30. et Nem. IV, 29.

Digitized by Google

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΑΔΗΛΑ.

FRAGMENTA

QVAE VNDE PETITA SINT INCERTVM EST.

I.

(*Herodotus* III, 38. καὶ ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι. *Lex omnium rex est.* Alludit idem ad dictum hoc lib. VII, 104. vbi Demaratus ad Xerxen de Lacedaemoniis: ἐλεύθεροι γὰρ ἐόντες, οὐ πάντα ἐλεύθεροί εἰσι. ἔπεστι γάρ σφι δεσπότης νόμος. Dictum vulgatissimum: de cuius sensu inter veteres et recentiores est disputatum. Laudatum hinc a multis, primo loco a Platone.)

II.

(Apud *Platon.* in Gorgia p. 484. B. (T. IV. p. 81.) Callicles ait, naturae lege fortiorem ius facere: δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἅπερ ἐγὼ λέγω ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων. οὗτος δὲ δή, φησὶν, ἄγει βιαίως τὸ δικαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί. τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέους· ἐπεὶ ἀπριάτας — λέγει οὔπω που. τὸ γὰρ ᾄσμα οὐκ ἐπίσταμαι. λέγει δὲ, ὅτι οὔτε πριάμενος, οὔτε δόντος τοῦ Γηρυόνου, ἠλάσατο τὰς βοῦς· ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει, καὶ βοῦς καὶ τἆλλα κτήματα εἶναι πάντα τοῦ βελτίονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων καὶ τῶν ἡττόνων. Eodem redit Socrates p. 488. B. πῶς φῂς τὸ δίκαιον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγειν βίᾳ τὸν κρείττω τὰ τῶν ἡττόνων καὶ ἄρχειν τὸν βελτίω τῶν

Digitized by Google

χειρόνων, καὶ πλεῖον ἔχειν τὸν ἀμείνω τοῦ φαυλοτέρου. Secundum haec in Gorgia verba sententia Pindari fuit: *Νόμον* esse ius fortioris erga imbellem ab ipsa natura constitutum; idque Herculis exemplum Geryonem aggressi declarare. Hoc tamen aduersatur sensui, quem alii tribuunt verbis a se laudatis: *Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων*, vt *legis summam esse auctoritatem et imperium* innuant. Venit itaque Fraguerio in mentem, Pindari verba in aliam sententiam esse detorta: quod parum probabile visum Reiskio, etsi ei, illum refutanti, non omnino assentiar, Animadvv. Vol. III. p. 435. 6. vbi miro modo Pindari locum refingit e Clementis loco infra adscribendo. Enimuero nec verba Pindari integra Plato eo loco apposuit. Vide ea, quae apud Aristidem leguntur aduersus Platonem disputantem loco infra adscribendo, et in Schol. Pindari ad Nem. IX, 35.

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί.

Diuersis modis verba iungi possunt: 1. *ὁ νόμος ἄγει τὸ β.* h. e. *τὸ βίαιον, lex regit vim.* Ita vulgo accipitur. 1. vt *τὸ β.* sit pro *βιαίως*. 1. vt subiectum sit *τὸ βιαιότατον* (h. *τὸ βίαιον, ἡ βία*), *νόμος, τὸ πάντων βιαιότατον, — ἄγει ὑπερτάτᾳ χειρὶ, δικαιῶν, iustum esse censens hoc.* Ita adducaris forte in eam opinionem, in Gorgia vt censeas eiiciendam esse vocem *τὸ δικαιότατον* post *ἄγει βιαίως*. At in Gorgia est inuerse *νόμος ἄγει τὸ δίκαιον, regit*, facit, *ius, βιαίως, per vim.* Conuenit alter locus de LL. IV. p. 714. E. *καὶ ἔφαμέν που κατὰ φύσιν τὸν Πίνδαρον ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον, ὡς φάναι.* de LL. III. p. 690. C. — *κατὰ φύσιν δὲ τὴν τοῦ νόμου ἑκόντων ἀρχήν, ἀλλ' οὐ βίαιον, πεφυκυῖαν.* In Protagora p. 337. D. Hippiae verba: *ὁ δὲ νόμος, τύραννος ὢν τῶν ἀνθρώπων, πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται.* Conuiu. p. 196. C. (T. X. p. 215.) *ἃ δ' ἂν τις ἑκὼν ἑκόντι*

Digitized by Google

ὁμολογήσῃ, φασὶν οἱ πόλεως βασιλεῖς νόμοι δίκαιοι εἶναι. Placuit hoc aliis in sententiam generalem convertere: *legi omnia parere.*

Secundum haec Chrysippus περὶ Νόμων apud Marcianum in Digestis lib. I. tit. III. de Legibus: ὁ νόμος πάντων ἐστὶ βασιλεὺς θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Inde plures versu Pindarico modo palam modo tecte vsi sunt. Et primo loco Euripid. Hec. 799. Ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως· Ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χ' ὧν κείνων κρατῶν Νόμος. — Aristot. Rhet. III, 3. τοὺς τῶν πόλεων βασιλεῖς νόμους. Commentatur in eum Dio Chrysost. Or. LXXV. de Lege; vbi et: ὅθεν οἶμαι καὶ βασιλεὺς εἰκότως ἀνθρώπων καὶ θεῶν κέκληται. et Jamblichus in Epistola ap. Stob. Serm. XLIV. p. 535. Wech. Plutarch. in Demetr. p. 909. E. νόμος δὲ πάντων βασιλεύς, κατὰ Πίνδαρον, ἐστί. Et To. II. p. 780. C. ad Princip. indoct. τίς οὖν ἄρξει τοῦ ἄρχοντος; ὁ νόμος, ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων, ὡς φησι Πίνδαρος. Add. Clemens Alex. Strom. I. p. 427. l. 5. Pott. ὁδοὺς βιωτότητος ἐλέγχει παιδεία.

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν καὶ ἀθανάτων,

λέγει Πίνδαρος. Non sequar Reiskium l. c. vt priora pro Pindari verbis habeam, et cum eo locum interpolare velim, vt Pindarus scripserit: ὁδοὺς βιωτότητος ἐλέγχει παιδεία νόμος —. Idem lib. II. p. 439. l. 30. νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων. Origenes contra Celsum s. 34. adscripsit tantum locum Herodoti.)

Integriorem locum Pindari affert *Aristides* Orat. Platonic. T. II. pag. 52. (vbi contra Platonem disputat, maxime ad locum in Gorgia, contendens, rhetorica ipsas leges et iudicia indigere:) de Rhetorica: οὐ τὸν Πινδάρου νόμον τιμῶσα — οὐδὲ ταῦτ' ἐπᾴδουσα· νόμος ὁ πάν-

Digitized by Google

των βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων λέγει (leg. *ἄγει*) *δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί· τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ ἀπριάτας· οὐ γὰρ φὴς ὅλου μεμνῆσθαι· ἔχρῆν δὲ ἴσως μηδὲ τούτων, μὴ οὖν ἐπὶ ῥητορικῇ γε· ἀλλ' ἄχρι μὲν τούτου καὶ ἡ ῥητορικὴ λέγει· „νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων“ τὰ δὲ ἑξῆς οὐκ ἔτι ταὐτὰ — ἀλλὰ πῶν τοὐναντίον, ἄγει τὰ δίκαια πρεσβεύων, καὶ τοὺς ἐν ὕβρει θρασεῖς νουθετῶν· εἰ γὰρ ἀξιώσει τὸ βιαιότατον (legem violentissimum quodque aequum reddere) νόμον εἶναι τὸν δικαιοῦντα, καὶ τὴν ὑπερτάτην χεῖρα κρατεῖν Ἡρακλέους, ᾧ μετὰ τῆς χειρὸς τῶν δικαίων ἐμέλησεν, αὐτὴ τοῖς ἑαυτῆς λόγοις ἀπολεῖται· τίς γὰρ τόπος λοιπὸν ἢ χρεία ῥητορικῆς ἢ λόγων, εἰ τὸ δίκαιον ἡ χεὶρ ὁρισεῖ, καὶ μηδὲν πλέον ἔσται τῷ δυναμένῳ διδάξαι περὶ τοῦ πράγματος — δοκεῖ δέ μοι Πίνδαρος, εἴ τι δεῖ περὶ τοῦ ἄσματος εἰπεῖν, οὐκ εἰσηγούμενος, οὐδὲ συμβουλεύων σπουδῇ ταῦτα λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὥσπερεὶ σκιλλίζων· „τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέους αὐτοῖς“ ὅτι καὶ ἑτέρωθι μεμνημένος περὶ αὐτῶν ἐν διθυράμβων τινί· σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἁμὶν, φησὶν, αἰνέω μὲν, Γηρυόνη· Τὸ δὲ μὴ Διῒ φίλτερον σίγημι πάμπαν.* (Editi Hbri *σιγῶμι*, scripti *μὴ πάμπαν.*) *οὐ γὰρ εἰκὸς, φησὶν, ἁρπαζομένων τῶν ὄντων παθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ, καὶ κακὸν εἶναι. καί τοι τό γε πρὸς νόμον, καὶ ταῦτα ἀνθρώπων ἅμα καὶ θεῶν βασιλέα, μάχεσθαι, οὐκ ἦν ἐπαινεῖν πρὸς Πινδάρου, οὐδὲ συμβουλεύειν πρὸς κέντρα λακτίζειν· αὐτὸς γοῦν τὸ τοιοῦτον κέκληκεν ὀλισθηρὸν οἶμον, καὶ κελεύει φυλάττεσθαι.* Scholiastes ad h. l. *σὲ δὲ, ὦ Γηρυόνη, ἐπαινῶ παρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα· ὁ μὲν γὰρ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἀφείλετο ἐν βιαίᾳ χειρὶ, σὺ δ' ἑκὰς ἀδικούμενος μάχην πρὸς αὐτὸν ἦρας, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀποδέκτος. ἵνα δὲ μηδεὶς αὐτῷ εἴπῃ, ὡς Διὸς βουλῇ τοῦτο γέγονε, πῶς οὖν αὐτὸς πρὸς Ἡρακλέα δυσχεραίνεις; ἐπάγει· ὁ δὲ Ζεὺς οὐκ ἀποδέχεται, καὶ αὐτὸς ὀργᾷ.* Scrin. Collegere loca intpp. ad Hesych. in *Νό-*

Digitized by Google

μος ὁ πάντων βασιλεύς. item Potter. ad Clement. p. 427. Alios Wetstein. ad Ep. Jacobi II, 8. laudat. Item Fraguier in *Hist. de l'Acad. d. Inscr.* T. III. pag. 165 sq. Valken. ad Herodot. III, 38. p. 205. [Add. De Geer Diatribe in Politices Platon. principia 1810. p. 22. *Ex Schedis.*] Adde inter deos relatum *Νόμον*.

Iam versus habe constitutos ab Hermanno:

νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει
δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ
χειρί· τεκμαίρομαι
ἔργοισιν Ἡρακλέος.

Et sequentia:

—— σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἁμῖν
αἰνέω μὲν, Γηρυόνη· τὸ δὲ μὴ Διὶ
φίλτερον σίγημι πάμπαν.

Scribendum est *Διὶ* sine punctis diaereseos, quia monosyllabum hic est, vt alibi saepius.

III.

Plato de Rep. I. p. 330. E. 331. A. τῷ μηδὲν ἑαυτῷ (ἄδικον addit Stobaeus, qui h. l. exscripsit p. 766.) ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. *Χαριέντως γάρ που τοῦτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι, ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ,*

γλυκεῖα οἱ καρδίαν ἀτιτάλλουσα γηροτρόφος ξυναορεῖ ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

Quicunque iuste sancteque vitam exegerit, dulcis eum cor nutriens, senectutem fouens, comitatur spes, quae maxime mortalium volubilem animum gubernat. — Ad hunc locum alludunt Plutarch. Moral. p. 477. B. *αἱ καλαὶ πράξεις ἔχουσι — τὴν μνήμην ἡδίονα καὶ βεβαιοτέραν τῆς Πινδαρικῆς γηροτρόφου ἐλπίδος.* pag. 480. B. Synesius de Insomniis p. 149. ed. Petav. vbi *κουροτρόφος ἐλπὶς* legi-

Digitized by Google

tur; Nicephorus Gregor. in Annal. VIII, 8. T. I. p. 207. ad Andromachum sen. Imp. καὶ κυβερνᾶς, κατὰ Πίνδαρον, τὴν πολύστροφον γνώμαν ἑκάστων, καὶ διατίθης, ὅπως ἂν σχοίη τὰ πράγματα βέλτιστον. Ex Platone sua hausit Themistius Orat. VIII. pr. p. 101. καὶ ἐπαινῶ Πίνδαρον τὸν ποιητὴν, ὡς ἄρα οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμοίως ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ τὸ προελθεῖν εἰς χρόνον πλείω τὸν βίον, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ζῆν μετὰ δικαιοσύνης προαιρουμένοις, καὶ τούτοις ἐλπὶς γλυκεῖα συνδιαιτᾶται, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος παραπέμπουσα μετ' εὐφροσύνης εἰς τὸ τῆς φύσεως καταγώγιον. Suspicor, hoc fragmentum ad Θρήνους referendum esse. Schn. Versus restituit Hermanu.

γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γη-
ροτρόφος ξυναορεῖ
ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν
πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

IV.

Plato de Rep. II. p. 365. B. vbi adolescens quis audierit dicta de virtutis vitiique praemiis — λέγοι γὰρ ἂν ἐκ τῶν εἰκότων πρὸς αὐτὸν κατὰ Πίνδαρον ἐκεῖνο τό·

πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ ἀκολιᾶς ἁπάτας ἀναβὰς καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ;

vtrum iustitiae conscendam altum murum, (munimentum, turrim) *an obliquae fraudis? et ita munitus vitam agam?* — Haec respiciens Cicero ad Att. XIII, 38. *nunc me iuua, mi Attice, consilio,* πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον, *id est, vtrum aperte hominem asperner et respuam.* (Non quasi ὕψιον per *aperte* declaretur. ὕψιος est quod vulgo ὑψηλός.) ἢ σκολιᾶς ἀπάτας. vt enim Pindaro, sic δίκα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Sunt et haec Pindarica; habet ea quoque Dionys. Hal. de composit. verb.

Digitized by Google

T. II. p. 40. l. 4. et Maximus Tyrius Dissert. XVIII. pr. p. 208. (aliis XV. et II.)

πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις
ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γένος ἀνθρώπων,
δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

Vbi vulgo *δίκας — σκολιᾶς ἀπάτας*. sed Davisius ex Harlej. et Reg. mutauit; cui fauet Attici Platonici locus ap. Eusebium P. E. XV, 5. *placitum de prouidentia regere vitam humanam εἴγε μὴ μέλλοιμεν ἀγνοεῖν, πότερον δὴ κατ' ἴχνος* (leg. *πότερον δίκᾳ τεῖχος*) *ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν*. Plato Republ. II. p. 424. E. (f. p. 365. B. vnde sup. iam locus Pindaricus fuit appositus pag. 81.) et Cicero ad Att. XIII, 38. habent *πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας*, verbis Pindari ad rem suam deflexis. H. Stephanus malebat *ἐπιχθονίων*, vt est in Eusebio; sed Davisius contra stat.

Extrema fragmenti verba

δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν

respicit Dionysius Halic. loco laudato a Victorio V. L. XXII. c. IX. p. 406. SCHN. p. 54. I. Cf. supra in Platonicis locis: de Rep. II. Dionys. Halic. de composit. verb. p. 40. l. 4. ed. Huds. Hermann. metrum sic disponit:

—— πότερον δίκας
τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας
ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνθρώ-
πων, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

V. (p. 96. CXXIX.)

Plato in Theaeteto T. I. p. 173. D. de eo, cuius animus in rerum abditarum et subtilium inuestigationem implicitus est, a rebus, quae in sensus cadunt, auocatus: *ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ ἀτιμάσασα, πανταχῆ φέρεται κατὰ Πίνδαρον*

Digitized by Google

τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπερθεν γεωμετροῦσα, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα,

καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἑκάστου ὅλου, ἁς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα. Mens — quaquaversum volat, secundum Pindarum, quae sub terra sunt et quae supra, dimetiens, et supra caelum sidera exquirens, et omnem vbique rerum vniuscuiusque totius naturam perscrutans, in eorum, quae prope sunt, nihil se demittens. — Vbique editur et legitur *τὰ ἐπίπερθεν*, quod esse debet *ὕπερθεν* vel *ἐφύπερθεν*. Porro pro *παντᾳῇ φέρεται* vera lectio Pindari fuit *πέταται*: quae etiamnum seruata est apud Eusebium P. E. XII. pag. 602. (353. Steph.) et XIII. pag. 672. Porphyrius de Abst. I, 36. pag. 62. ed. Rhoer. *πέτεται*, quod etiam praefert Codex Mtus Jamblichi Protreptic. p. 85. Lipsiae a Schneidero collatus. Verum Pindarica vox est *πέταται*. Clemens Alex. Strom. V. (p. 249. ed. Victor.) p. 707. Pott. lin. 4. in loco e Platone adscripto laudat h. l. ita: *αὐτὸς δὲ πέταται κατὰ Πίνδαρον τᾶς τε γᾶς ὑπένερθεν, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομῶν, καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνώμενος.* Sic etiam Theodoret. Sermo XII. de Virtut. Act. pag. 667. B. ed. Par. Tom. IV. vbi pro *καὶ τὰ ἐπίπερθεν* est *καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα.* quod et Jamblichus habet l. c. et *πᾶσαν*. sed Cod. Ms. *πάντη*. Porro Theodoret *οὐρανούς τε ὑπεραστρονομοῦσα*. In Porphyrio Codex Meermannianus et Lipsiensis praebent *καὶ κατὰ Πίνδαρον*, quasi *πέταται* Platonis etiam esset. Antoninus Philosophus II, 13. *οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐκπεριερχομένου καὶ τὰ νέρθεν γᾶς, φησὶν, ἐρευνῶντος καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμήρσεως ζητοῦντος, μὴ αἰσθομένου δὲ, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἔνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτο γνησίως θεραπεύειν.* ad quem locum plura recitat Gataker. Galenus in Suasoria ad Artes cap. 1. *ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς γῆς νέρθεν καὶ τὰ ὕπερθε τοῦ οὐρανοῦ*

Digitized by Google

κατὰ Πίνδαρον ἐπισκοπεῖν. De reliquis Platonis verbis in loco supra allato vide Rhoer. ad Porphyr. l. c. Valken. Diatribe in Fragm. Euripid. p. 27. SCHN. Valkenarius locum Platonis laudans φέρεται non attigit, et ἐπέπερθεν recitat; at in fine mutat: — τῶν ὄντων, ὅλως εἴς τι —.

VI.

Idem Plato passim e Pindari Carminibus Epiniciis, quae habemus, recitat: in Euthydemo p. 304. B. ἄριστον τὸ ὕδωρ. de Rep. III. p. 408. B. de Aesculapio narrata Pyth. III, 96 sq. in Phaedro pr. ἀσχολίας πρᾶγμα ὑπέρτερον ποιήσασθαι ex Isthm. I. pr.

VII. (p. 54. 11.)

Polybius Hist. IV, 31, 6. et pleniora *Stobaeus* Serm. CCXXIV. de Vita quieta p. 742. ed. Wechel. Serm. LVI. p. 373. Gesn.

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ κατανθείς,
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
ἱερὸν φάος, στάσιν ἀπὸ πραπίδος
ἐπίκοπον ἀνέμων, πενίας δότειραν,
ἐχθρὰν κουροτρόφον.

Ciuitatem vnus ciuium quisque in tranquilla constituere studens exquirito magnanimae quietis almum iubar, discordiam ex animo euellens infestam, egestatem adferentem, inimicam nutricem puerorum. — Polybius praemittit haec: οὐδὲ γὰρ Θηβαίους ἐπαινοῦμεν κατὰ τὰ Μηδικά, διότι τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀποστάντες κινδύνων τὰ Περσῶν εἵλοντο διὰ τὸν φόβον· οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συναποφηνάμενον αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν διὰ τῶνδε τῶν ποιημάτων·

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
τὸ φαιδρὸν φάος.

Digitized by Google

δέξας γὰρ παραυτίκα πιθανῶς εἰρηκέναι, μετ' οὐ πολὺ πάντων αἰσχίστην εὑρέθη καὶ βλαβερωτάτην πεποιημένος ἀπόφασιν. Quae haec euenta fuerint, non subiecit. Versu 4. H. Stephanus ἐπικόπτων, et v. 5. κουροτρόφων edidit in fragmentis Pindari; vtrumque male. Arcesilaus apud Stobaeum p. 772. huc alludere videtur, cum dicit πενίαν ἀγαθὴν κουροτρόφον. Pro ἀνέμων legendum olim conieceram ἀνέλκων *de Vita et Scriptis Pindari* p. 38. Schn. ἀλάλκων Jacobs *Bibl. d. alten Litterat.* II. St. p. 43. Lenior medela erit ἀνελών. ipse ciuis. Et nunc video sic iam legisse Grotium, in quo etiam ἐπίκοτον. *infestam.* in Florileg. p. 223. Herm. ita disponit:

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς
ἐρευνασάτω
μεγαλάνορος ἡσυχίας ἱερὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοπον ἀνελών,
πενίας δότειραν ἐχθρὰν κουροτρόφον.

VIII.

Apollodorus: in Biblioth. II, 4, 2. laudatur Pindarus: sed in loco interpolato. v. Notas ad e. l. p. 300.

IX. (p. 81. LXXIII.)

Dionysius Halic. de Orator. antiquis T. II. p. 128. ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον

—— ἀνδρῶν δικαί-
ων χρόνος σωτὴρ ἄριστος

καὶ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν.

X. (p. 75. LX.)

Apollonii Lexicon Homericum p. 582. (T. II. p. 482.) ξεινοδόκος. ξενοδόχος, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος

ξεινοδόκησέν τε δαίμων

ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησεν — φησὶν οὖν Σιμωνίδης· „ξεινοδοκῶν

δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λαμπρὸς" ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. Etymol. M. et Gudianum Mtum [Zonar. p. 1415.] ξενοδόκον — Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. Σιμωνίδης· ξεινοδόκησε Τελαμώνι· ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε· καὶ Πίνδαρος·

ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. vbi Etymologicum Mtum Askewii apud S. R. Kulenkamp habet αἰὲν pro ἐν. Male. Photius in Lexico inedito recte cum Apollonio priorem locum Pindaro, posteriorem vero Simonidi tribuit, itidemque τε δαίμων exhibet, vt monuit Alberti ad Hesychii ξενοδοκῶν — μαρτυρῶν. Sententiam meam de possessione prioris loci Simonidi adiudicanda confirmat Epigramma Simonidis ap. *Plutarch.* de Herodoti Malign. p. 872. (nunc et in Analect. T. I. p. 129. XXIII.)

Οἵτε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ τὸν κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι ——

Eodem modo vsi sunt veteres quidam scriptores verbo ἐπιξενοῦσθαι. Vide ad Hesych. h. v. Schn. In altero versu Simonidi vindicato lege: ξεινοδοκῶν δ' ἄρ' ἄριστος. Nisi fuit ξεινοδοκῶν χρυσὸς δ' ἄρ' ἄριστος ἐν αἰθέρι λάμπων.

XI. (p. 91. CIX.)

Strabo III. p. 232. B. de Lusitanis: ποιοῦσι δὲ καὶ ἑκατόμβας ἑκάστου γένους Ἑλληνικῶς, ὡς καὶ Πίνδαρος φησί·

Πάντα θύειν ἑκατόν.

omnia centena immolare. quem locum exscripsit Eustath. ad Iliad. α. p. 49. Rom. Schn.

XII. (p. 91. CVIII.)

Strabo III. p. 258. D. καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας,

Digitized by Google

(*portum Gadiridem*, seu Gaditanam) εἰς ταύτας ὑστάτας ἐφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. Hunc quidem locum exscripsit Eustath. ad Dionysii Perieg. v. 64. Deinde vero Strabo addit p. 260. καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα. Schn. [H. l. Strabo *Γαδειρίτας*. Male *Γαδειρικὰς* Berkel. ad Steph. Byz. pag. 255 seq. Heam.]

XIII. (p. 98. cxxxv.)

Strabo VII. p. 506. A. καὶ οἱ Τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασι τὴν Δωδώνην. ὕστερον δὲ ὑπὸ Μολοττοῖς ἐγένετο. *Dodonam Thesprotidem.*

XIV.

Strabo IX. p. 630. A. B. de Copaide palude: ὕστερον δὲ ἡ πᾶσα Κωπαὶς ἐλήφθη κατ' ἐπικράτειαν. κοιλότατον μὲν τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος. *est enim haec paludis pars* (ad Copas) *omnium cauissima*, vt Pindarus ait. καὶ Κηφισσίδα καλεῖ ταύτην. παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφώσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἁλαλκομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα. αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. cf. inf. fragm. e Stephano Byz. in Τιλφοῦσσα.

XV. (p. 91. cvii.)

Strabo IX. p. 632. C. οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν ἄλλη καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα, κἂν ᾖ ψιλά. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον· [ex hymno in Apollinem. *Ex Schedis.*]

Κινηθεὶς ἐπῆλθε γῆν τε καὶ θάλασσαν,
καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα,
καὶ μυχοὺς δενδρόεσσα βαλλόμενος κρηπῖδας
ἀλσέων.

Commotus [*profectus.* v. Matthiae in Hymn. Homer. p. 31. *Ex Schedis.*] *obiit terram et mare, et scopulis magnis montium institit, et antra, siluarum substructiones, concussit*

Digitized by Google

agitatus. — Vbi forte legendum *τινάξατο.* Strabonem exscripsit Eustathius ad Homer. p. 204, 43. [Bas. 270, 21. Rom.] De vsu vocis ἄλσος multa Scholiastes Pindari ad Olymp. III, 31. VII, 89. X, 53. V, 24. Abresch ad Hesych. h. v. Schn. Reddidi, ac si scriptum esset: *καὶ μυχοὺς τινάσσετο πρλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.* Hermanno ita scribendum videtur:

κινηθεὶς ἐπήει
γᾶν τε καὶ θάλασσαν,
καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα,
καὶ μυχοὺς διανίσσετο βαλλόμενος κρηπῖδας
ἀλσέων.

Nisi scribendum *ἐδύσατο.* Ἄλσέων bisyllabum est.

XVI. (p. 90. CVI.)

Strabo IX. p. 659. A. *ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ μέμνηται Δολοπικῆς στρατείας κατὰ τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας — ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ Πίνδαρος, μνησθεὶς τοῦ Φοίνικος·*

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

Qui Dolopum duxit audax agmen, vt funda pugnaret, ex curru pugnantium Danaorum telis vtile. — Vbi Casaubonus oblitus erat Eustathii ad Homer. p. 311. vbi ait: *Πίνδαρος δὲ τοὺς ὑπὸ Φοίνικι Δόλοπας φησὶ θρασὺν ὅμιλον σφενδονῆσαι, ὡς καὶ Δολόπων δεξιῶν ὄντων σφενδονητῶν.*

XVII. (p. 89. CIII.)

Strabo XII. p. 819. C. vbi de Leucosyris: *καὶ Πίνδαρος φησὶν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες*

Σύριον εὐρυαίχμαν
διεῖπον στρατόν.

τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. Syrium pugnacem equestrem exercitum. — vbi vulgo ante Casaubonum *διΐππον* legebatur. Schn. Praeferam *εὐΐππον.* Nec habet *διεῖπον τὸν στρατὸν,* a quo pendeat. [Quidni scribamus *διΐππον?* vt *δίλογχος, δικάρηνος.* Duo equos simul agebant, vt, altero deficiente, insiderent alteri. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

Ex eodem fonte profluxit, quod habet *Pausanias* in Achaicis (VII, 2.) p. 525. *πολλῷ δὲ πρεσβυτέρα ἔτι ἡ κατὰ Ἴωνας τὰ εἰς τὴν Ἄρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστίν· οὐ μὴ πάντα γε τὰ ἐς τὴν θεὸν ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα.* *Pindari* narrationem expressit etiam Etymol. M. v. *Ἔφεσος*. Schn.

XVIII. (p. 89. cii.)

Strabo XIV. p. 952. C. *λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστον τινὰ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·*

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας
Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Dictum vulgatum nostri Polymnesti, Colophonii hominis. Respiciebat h. l. Pindari *Plutarchus* de Musica p. 1133. vbi ridiculum Buretti errorem (*Mem. de l'Acad. d. Inscr.* T. X. pag. 228.) merito mireris. De Polymnasto plura dicentur in *Antiquitatibus Colophoniacis*, quas paro. Schn. Ad metrum redegit Hermann.

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνω-
κας Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Laudat praeterea Strabo locum ex Pyth. I, 31. de Typhone lib. XIII. p. 930. A. et alia alibi.

XIX. (p. 70. xlvi.)

Plutarchus pag. 550. A. de sera Num. vind. (p. 11. ed. Wytt.) *ὅτι γὰρ ἡ περὶ τὴν ψυχὴν ἰατρεία, δίκη δὲ καὶ δικαιοσύνη προσαγορευομένη, πασῶν ἐστι τεχνῶν μεγίστη, πρὸς μυρίοις ἑτέροις καὶ Πίνδαρος ἐμαρτύρησεν ἀριστοτέχναν ἀνακαλούμενος τὸν ἄροντα καὶ κύριον ἁπάντων θεὸν, ὃς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν.* Eundem locum repetit Quaest. Conuiu. I. pag. 618. B. et alludit An seni ger. sit resp. p. 807. C. et de Facie in Luna p. 927. A. B. et aduers. Stoicos p. 1065. F. Locum integriorem habet Dio Chrysostom. Orat. XII. p. 217. D.

Digitized by Google

Δωδωναῖε μεγάσθενες,
ἀριστοτέχνα πάτερ.

quos quidem versus Pindaro primus vindicauit Th. Canterus Var. Lect. II, 11. Cf. Clem. Alex. Strom. V. p. 710. l. 4. qui postquam adscripserat locum ad Nem. VI. pr. *ἓν ἀνδρῶν*, subiicit: — *καὶ ἕνα τὸν τούτων δημιουργὸν, ὃν ἀριστοτέχναν πατέρα λέγει, τὸν καὶ τὰς προκοπὰς κατ' ἀξίαν εἰς θεότητα παρεσχημένον.* Reliqua, quae ad h. l. dici poterant, petes ex Albertio ad Hesych. v. ἀριστοτέχνης, et notis Wyttenb. ad Plutarchi l. c. Schw. Monet Hermann. versus binos in vnum esse contrahendos et scribendum ἀριστότεχνα.

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ.

XX.

Plutarchus Opp. Vol. I. in Vita Thesei p. 13. D. *τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης* (Theseus) *ἔγημε Φαίδραν, ἔχων Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα.*

XXI. (p. 66. XXXVIII.)

Plutarchus in Lycurgo T. I. p. 53. C. (p. 114. Bryan.) vbi de poeticis Lacedaemoniorum studiis agit: *Πίνδαρος δέ φησιν·*

ἔνθα βουλαὶ γερόντων, καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστευόντων αἰχμαὶ, καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

Ibi consilia senum, et iuniorum virtute excellentium pugnae, et chori et Musae et festa hilaritas. — Eodem allusit Opp. moral. An seni sit ger. resp. p. 789. E. *καὶ μάλιστα σώζεται πόλις, ἔνθα*

βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν αἰχμαί τε.

Tertiumque p. 787. B. *ὅπου καὶ θέατρα καὶ πομπαὶ καὶ τε-*

Digitized by Google

μήσεις, καὶ χοροὶ καὶ μοῦσα καὶ ἀγλαΐα, καὶ θεαῖ τινος ἀεὶ τιμὴ τὰς ὀφρῦς λύουσα. Schn. Sic scribenda censet Hermann.

—— ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύοντι αἰχμαὶ
καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

XXII. (p. 98. cxxxvi.)

Plutarchus in Marcello p. 315. C. (T. II. p. 279.) ἀλλὰ γὰρ

τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδηροῦν σχήσει τεῖχος

κατὰ Πίνδαρον. Schn. *Fatum nec ignis, nec ferreus tenet murus.*

XXIII. (p. 99. cxxxvii.)

Plutarchus in Mario p. 422. D. (Tom. II. p. 519.) τὸν δὲ Μάρκελλον εἰδὼς βέβαιον· ἄνδρα καὶ τὴν

ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς

κατὰ Πίνδαρον ἡγούμενον. ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ἄνασσ' Ἀλήθεια ap. Clem. Alex. Strom. VI. Tom. II. p. 781. Pott. Locum ipsum habet Stobaeus Serm. LIX. p. 230. Wech. (XI. Gesn.) de Veritate:

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ἄνασσ' Ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

Schn. *Principium magnae virtutis, regina Veritas, ne meam fidem affligas aspero mendacio,* ac. tanquam scopulo. — Grot. XI. Florilegii sic ordinauit et vertit:

Ἀρχὸς μεγάλας ἀρετᾶς,
ὄνασσ' ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὴν σύνθεσιν
τραχεῖ ποτὶ ψευδεῖ.

Diua, virtutum veneranda princeps,
Veritas, tu me rege, tu tuere,

Digitized by Google

Ne fidem fallam, neque pacta mendax
Foedera fallam.

Elegans carmen! sed nulla versio graecorum verborum. Disposuit Hermann.

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλά-
θεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

XXIV. (p. 58. XIII.)

Plutarchus in Nicia p. 523. C. (Tom. III. p. 204.) ex Pindaro affert:

—— *παρὰ Λύδιον ἅρμα*
πεζὸς ἰχνεύων.

(vt versus dirimit Hermann.) *iuxta Lydium currum pedes incedens.* — vbi Codd. Bodlej. bene *οἰχνεύων*. Eundem locum laudat de Discrim. amici et adulat. p. 65. B. Gregorius Naz. Orat. XX. p. 331. *εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα ἐθέομεν.* cf. *Pantinus* ad Apostol. Prouerb. XII, 38. Permutatio vocum *ἰχνεύειν* et *οἰχνεύειν* in libris scriptis fere est perpetua. Ita in Aeschyli Prometh. v. 122. pro *εἰσοιχνεῦσι* Mscr. Arundel. editio Roberti et Schol. legunt *εἰσιχνεῦσι*. Poeta nescio quis apud Eustath. ad Homer. p. 773. *τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεῦσα τὸν κνυζηθμὸν τοῦ βρέφεος.* de Ioue a sue educato. SCHN. Eadem permutatio in Homericis occurrit, et apud Pindar. Pyth. V, 116. add. VIII, 48.

XXV. (p. 74. LVIII.)

Plutarchus de Discrim. p. 68. C. D. *ὅτι μὲν οὖν ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ τὸ τοιοῦτο φυλακτέον,* (cauendam esse libertatem dicendi) *εὐδηλόν ἐστιν. εὐδίᾳ γὰρ ἐπάγει νέφος ὁ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγον, ὀφρὺν ἀνασπῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ἀντιταττόμενον τῷ*

Λυδίῳ θεῷ, καὶ λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων
σχοινίον καὶ μεριμνῶν

Digitized by Google

καὶ Πίνδαρον. vbi Xylander ex Codd. recte σχοινίον μερμνῶν legit; porro emendandum recte censet: Λυσίῳ λύοντι δὴ τὸ τῶν etc. (vt sit scribendum: τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μερμνῶν. *soluenti finem molestarum curarum.* H.) De Lysio deo cf. V. D. ad Apostol. XII, 35. Reiskius p. 143. Λυαίῳ probabat. Schn.

XXVI. (p. 73. LVI.)

Plutarchus de vtilitate ex inimic. capienda p. 88. B. νικώμενοι, φησὶ Πίνδαρος, ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται. Scholiast. Pindari ad Olymp. VIII, 92. h. l. ita habet:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται, οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

Verborum posteriorum structura cum sequentibus coniuncta fuisse videtur. Iterum laudat Schol. Pindari ad Pyth. IX, 160. Forte etiam h. l. respexit Hesychius in voce ἀγρυξία. Schn. Sensus: *victi enim homines tenentur, tanquam vinculis, pudore, dum ne hiscere quidem audent; ita vt in conspectum amicorum venire nec audeant:* (ὡς) οὐκ ἐλθεῖν. Versus sic metire cum Hermanno:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται,
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

XXVII. (p. 73. LV.)

Ibidem pag. 91. E. καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φέρει φιλοτιμίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ

φθόνον ξενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν,

ὡς φησι Πίνδαρος. Cf. Reiske Animadv. Vol. II. p. 155. Schn. *Inuidiam vanorum hominum comitem*, ait Pindarus.

XXVIII. (p. 72. LIII.)

Plutarch. Consolat. ad Apollon. p. 104. A. ἅπερ οὐκ ἔστι φυγεῖν ῥᾴδιον οὐδ' ὑπαλύξαι τοπικράπιναν,

Digitized by Google

ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμένα πιέζεις ἀφάνους σφυρηλάτοις ἀνάγκαις,

εἰς φησι Πίνδαρος. Fere similis est locus Aeschyli Prometh. v. 1050. εἰς κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψεις δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης στερρᾶς δίναις. SCHN.

Vix sana graeca: esse debuit

— ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀμαυρὸς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

Tartari fundus obscuri coercet te ferrea necessitate. Et nunc video ap. Wyttenb. sic legi in codd. Constituit quoque verba Hermann.

—— ἀλλὰ Ταρτάρου
πυθμένα πιέζεις ἀφανὴς
σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

XXIX. (p. 73. LVII.)

Ibidem p. 116. D. ὁ δὲ *Πίνδαρος, Σοφοὶ δὲ, φησὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς. Sapientes hanc vocem,* Ne quid nimis, *magnopere laudarunt.* Eundem locum habet Hephaestio de Metris p. 52. ed. Pauw. Schol. Euripid. ad Hippolyt. v. 265. de dicto hoc ita: ὅπερ *Χείλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος.* οἱ δὲ *Σωδάμῳ* etc. SCHN.

XXX. (p. 73. LIV.)

Plutarch. de Superstit. p. 167. E. dii —

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι, πόνων τε ἄπειροι, βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος,

ὁ *Πίνδαρος θεοὺς φησι. τὰ δὲ ἀνθρώπινα πάθη καὶ πράγματα μέμικται συντυχίαις ἄλλοτε ἄλλως ῥεούσαις. Deos,* ait Pindarus, *esse morborum et senii et aerumnarum expertes, raucumque sonans fretum Acherontis effugisse.* — Iterum h. l. sine auctoris nomine habet adv. Stoicos p. 1075. A. SCHN. Versus constituit Hermann.

Digitized by Google

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι βαρυβόαν
ποθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

XXXI. (p. 82. LXXVI.)

Plutarchus de Fort. Roman. p. 318. A. *οὐ μὲν γὰρ ἡ Τύχη ἀπευθὴς, κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας καὶ Πειθοῦς ἀδελφὴ, καὶ Προμηθείας θυγάτηρ, ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν.* vbi Cod. Petav. *μεγαπενθὴς — τρέφουσα.* Xylander vulgatam *incerta* vertit. Quid in illa lectione *μεγαπενθὴς* lateat, nondum exputo. (Mart. Gottfr. Herrmann. in Enchirid. Mythолog. T. III. p. 151. visus sibi est reperisse in hoc Atargatin, quae et Tyche est, velato capite; nec tamen verba Plutarchi alio quam ad *ἀπειθὴς* ducunt. H.) Reiske pag. 190. legebat *ἀπειθὴς.* (quod et Wyttenb. recepit. In latinis tamen est: *Non enim incerta est.* Immo vero: *non enim illa est peruicax,* vt Pindarus eam appellat, ita vero ea est *Fortuna Obsequens* apud Romanos, *neque geminum versat gubernaculum,* scil. vt omnia ad vnum eius arbitrium gerantur.) Animaduertes duplex a Pindaro Fortunae gubernaculum tribui, quod in vetustis monumentis vix (interdum tamen) reperietur. SCHN.

XXXII. (p. 82. LXXVII.)

Eodem pertinet locus *Plutarcho* laudatus eod. lib. p. 322. C. *τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετὰ Νουμᾶν ἐθαύμασαν βασιλεῖς, ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ φερέπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον.* Pariter *Pausanias* in Messeniac. (IV, 30.) pag. 355. *ἦσε δὲ καὶ ὕστερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἀνεκάλεσεν αὐτήν.* Male igitur Reiske p. 193. corrigebat *φερεσίπολιν.* SCHN. Redditur: *quae vrbem ferret,* vlnis gestaret. [vt nutrix. Cf. Hirt *Bilderb.* p. 95. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

XXXIII. (p. 70. XLV.)

Plutarch. de Iside p. 365. A. (p. 88. ed. Squir.) ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγὸν, ἀρκεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων·

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς
αὐξάνει, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Squire videtur τροφὴν legi voluisse; Reiske p. 227. γόνον malebat. Respiciebat *Plutarchus* cognomen Bacchi δενδρίτης, quod exstat apud ipsum Conuiu. Serm. V. Probl. 3. In Erotico p. 593. B. (p. 757. F. Frf. et Par.) legitur (etiam corrupte):

δενδρέων δὲ τρόπον Διόνυσος πολύ τε φέγγος αὐξάνει φέγγος ἁγνὸν ὀπώρας.

Tertium Sympos. Quaest. IX, 14. p. 745. A. καὶ γὰρ ἡμῖν ἐστι Δημήτηρ ἀνησιδώρα, (v. Hesych. h. v.) καὶ

Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθὴς αὐξάνων ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

vbi Codd. πολυθαλὴς praeferunt. Locum ipsum nondum penitus intelligo. SCHN. In priore loco δένδρεον δὲ νόμον Δ. retinuit Wyttenb., quae non intelligo, cum versione Xyl. *gratis frugibus arbores fecundet.* Δενδρέων verum est, sed νόμον leg. νομὸν, h. e. νομὴν, τροφήν. nec κόμαν, *frondem,* desidero: laetitiae dator Bacchus arborum auctum seu nutritionem, splendentem fructuum prouentum, seruat incrementa dando. Herm. metra constituit:

δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυ-
σος πολυγαθὴς αὐξάνει
ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Vltimus locus vertitur, ac si δενδρέων νόμον prorsus abesset: *Bacchus, qui arborum curam gerens castum auget frugum splendorem.*

Digitized by Google

XXXIV. (p. 74. LXX.)

Plutarchus de ει apud Delphos p. 394. A. Apollo et Pluto diuersi: *καὶ ὁ μὲν Θηβαῖος, ὁ δὲ Σκότιος· καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' οἷ δὲ ἡ Λήθη καὶ Σιωπή. καὶ ὃ μὲν Θεώριος καὶ Φαναῖος, ὁ δὲ „νυκτὸς αἰθνῆς ἀμηλοῖό τε ὕπνου κοίρανος" καὶ ὃ μὲν „βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων," πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς,*

κατεκρίθη δέον αὐτοῖς ἀγονώτατος ἔμμεν.

vbi Reiske p. 246. legebat: *κατεκρίθη ὄδε θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.* Cf. Valken. ad Euripid. Phoeniss. pag. 12. et Hippol. p. 275. Equidem malo: *κατεκρίθη θεῶν θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.* (Iterum *Plutarchus* de Def. Or. p. 413. C. *παῦε, ἔφην, παροξύνων θεόν· εὐόργητος γάρ ἐστι καὶ οὐ πρᾷος.*

κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὡς φησι Πίνδαρος. vbi Codd. male *ἀγενώτατος.* Tertium laudat adv. Epicur. p. 1102. E. *ὁ δὲ Ἀπόλλων*

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὡς ὁ Πίνδαρος πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φησί. vbi Cod. Petav. male *ἀθανάτοις.* Patet adeo lectionem Pindari esse:

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

vti et editum est a Wyttenb. *Placitum est, vt* Apollo *sit mortalibus mitissimus.* H.) Ex priore Plutarchi loco apparet, quisnam sit Apollo *Φαναῖος;* quam quidem auctoritatem adhibere poterant Intpp. ad Hesychii *Φαναῖος Ἀπόλλων· Ἀχαιὸς Ὀμφάλῃ· παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται.* Vsus erat Ion Chius cognomine Apollinis patrio. *Phanae* enim promontorium et portus Chiorum est, quem Liuius dicit, vbi Strabo XIV. p. 645. templum Apollinis et lucum palmarum fuisse tradit. Adde Stephan. Byz. *Φάναι ἀκρωτήριον τῆς Χίου ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν ἀναφῆναι τῇ Λητοῖ τὴν Δῆλον.* Plutarchus aliam et longe diuersam huius cognominis deriuationem secutus esse videtur. —

Digitized by Google

Obiter vicinam glossam φαντάζομαι, συκοφαντοῦμαι, vbi intpp. tacent, Aristophani vindicabo, cuius in Acharn. v. 822. est: Δικαιόπολι, φαντάζομαι. quem locum recte Berglerus noster explicat. — Denique huc referam lacerum *Plutarchi* locum de Pyth. Orac. p. 403. A. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελῳδίας ἀμελουμένους καθ' ἑαυτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ καὶ θαυμάζειν ὅτι . . . Reliqua deficiunt. Sed Reiske p. 258. eum locum ex fragmentis Pindaricis relegandum esse censebat. Schn.

XXXV. (p. 62. xxi.)

Plutarchus Opp. Moral. p. 405. B. de Pyth. orac. οὐ γὰρ εἶχεν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν Πινδάρῳ διάνοιαν, εἴγε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας·

Θεοῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Deo volente, nauiges vel vimine seu stipula. — Vtitur Aristoph. in Pace v. 698. de Cratino:

Ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

vbi Schol. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως·

Θεοῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Scholiasten Comici exscripsit auctor scholii Barocciani ad Euripid. Phoeniss. v. 398. Schn. Apud Stobaeum Ecl. phys. c. III, 19. p. 38. ed. Heeren. Simonidis nomen praescriptum est versui: vbi v. Heeren. Apud S. Theophilum ad Autolyc. lib. II. p. 108. 110. occurrit sub Thestii seu obscuro seu corrupto nomine. Obuius versus sine nomine est passim, corrupte ap. Suidam in ῥιπός. conf. Gataker. Aduers. misc. 10. Erasmi Adagia pag. 14. Translata sunt verba mox ad alia, in quibus studium pertinax aut audacia vel fiducia animi adhibetur, vt in Aristoph. l. l.

XXXVI. (p. 59. xv.)

Plutarchus de Def. Orac. p. 417. C. ἑορτὰς δὲ καὶ θυσίας ὥσπερ ἡμέρας ἀποφράδας καὶ συνθρωπὰς, ἐν αἷς ὠμο-

Digitized by Google

φαγίαι τε καὶ διασπασμοὶ νησιεῖαί τε καὶ κοπετοὶ, πολλαχοῦ δὲ πάλιν αἰσχρολογίαι πρὸς ἱεροῖς,

μανίαι τε ἄλλαι ὀρινόμεναι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

vbi Turnebus et Xylander ἀλαλαὶ emendant, licet Eusebius vulgatam sequatur. Ea Pindari esse, apparet ex altero loco. Iterum enim *Plutarch.* Quaest. Conuiu. I. p. 623. B.

μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων ἐριαύχενι σὺν κλόνῳ

καὶ Πίνδαρον. *Furores et clamores concitatorum cum iactatione capitis.* — vbi Ald. Basil. male ἄλλαι τε. Pro ἐριαύχενι recte Cod. T. V. ῥιψαύχενι. Tertium habet L. VII. p. 706. E. οὕτως ἡμεῖς ἐν τοῖς τοιούτοις τερετίσμασι καὶ συρηγμασι,

μανίαις τ' ἀλαλαῖς τε ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

vbi Ald. Basil. μανίαι ἀλάλαι τ' ὀρινόμενοι. Cod. T. V. μανίαις ἄλλαις ὀρινομέναις vel μανίαις ἀλάλαις ἐν τῷ πότῳ ὀρινομένων. Pro ἄλλαι posset quis obuertere Gregorii rationem ex Aeolica dialecto petitam (cf. Koen. ad Greg. p. 271.); sed vereor, ne sit obseruatio ea vana et falsa. Praeterea Xylander Pindaro videtur tribuere, quae habet *Plutarchus* de frat. amore p. 483. D.

Κλῦθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θυγάτηρ, ἐγχέων προοίμιον.

quae eadem verba Eustath. ad Homer. pag. 994. veluti Dorici scriptoris laudat. Sed de hac viri eruditissimi coniectura iudicium penes lectorem esto. Schn. Disposuit versus Hermann.

μανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

et mox:

κλῦθ', Ἀλαλα, Πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον.

BODLEIAN LIBRARY OXFORD MUSEUM

Digitized by Google

XXXVII. (p. 59. XIV.)

Plutarch. Virtutem doceri posse p. 451. D. et de animi tranquill. p. 472. E.

Ὑφ' ἅρμασιν γὰρ ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς, παρὰ ναῦν δ'
ἰθύει τάχιστα δελφίς·
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.

(Versus dispositi ab Hermanno.) *Sub curru equus, in aratro bos* (adhibendus est), *iuxta nauem incedit celerrime delphin; aprum autem qui vult venari, eum oportet canem laboris tolerantem parare.* — Cod. Petauii *βουλεύοντι* praefert, quod probauit Reiske p. 291. [V. 3. scribendum videtur *δελφὶς τάχιστα.* HERM.]

XXXVIII. (p. 67. XL.)

Plutarchus de Ira cohibenda p. 456. E. ex scriptore innominato laudat:

σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς πεφυλάχθαι γλῶσσαν μαψυλάκταν.

quod quidem fragmentum Guil. Xylander animi coniectura ductus *Sapphonis* esse credebat, (scilicet ex antecedentibus: *ἐν ὀργῇ δὲ οὐδὲν σεμνότερον ἡσυχίας οὔσης, οὐκ ἄμφω παραινεῖν δυναμένης ἐν στήθεσιν* — debuit ille legere *ὡς Σαπφὼ παραινεῖ, σκιδναμένης* —. Sic quoque nunc legi video in edit. Wyttenb. e codd. H.] quam secutus est etiam Wolf in Fragm. poetriarum gr. Ego vero ad Pindarum auctorem referendum esse existimabam ob vocem *μαψυλάκταν,* quae quanquam paulo aliter scripta occurrit in Nem. VII, 155. *ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκις τ' ἀμπολεῖν, ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψιλάκας, Διὸς Κόρινθος.* vbi veteres editiones omnes, praeter Commelinianam, *μαψυλάκας* habent, quam quidem formam equidem ab *ὕλᾱξ, ὑλακοῦν* cum *Pauwio*

Digitized by Google

repetere nolim. Ita enim μαψυλάκτας, vt in *Plutarcho* scripta vox legitur, reponere praestaret. Sed vtroque loco μαψιλάκας rectum puto; in altero tamen Pindarico mihi videtur τέκνοισι μαψιλάκαις omnino rescribendum esse. Origo prouerbii (Διὸς Κόρινθος) obscure traditur a grammaticis ad Pindaricam odam, et a Schol. ad Aristoph. Ran. 442. Cf. Libanii Epist. DLXV. Schn.

Si singula dispexeris, aut dicendum est duas diuersas voces fuisse, μαψυλάκτης et μαψιλάκης, aut fuisse tantum μαψυλάκης et μαψυλάκτης, ab ὑλακή, vt statuebam in V. L. ad Nem. VII, 155. Ne prius statuerem, mouebat me, primo quod parum probabile, vocem duas habuisse et diuersas origines; tum quod a ληκέω et μὰψ vix commode fieri videbatur compositio; video tamen et μαψίφωνος occurrere, et λακεῖν, priore breui.

XXXIX.

Ibidem p. 457. B. γαλεπώτατοι δὲ ἄγαν, φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες, ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανὲς κατὰ τὸν Πίνδαρον. *qui honores in ciuitatibus petunt, vel factionem sibi parant, palam dolentes.*

XL. (p. 71. XLVII.)

Plutarchus de Sera Num. Vind. p. 552. B. (p. 23. ed. Wyttenb.) τό τε καλὸν Ἀρτεμίσιον,

ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο
ϝαεννὰν ϝρηπῖδ' ἐλευθερίας.

vbi pubes Attica iecit illustre fundamentum libertatis. — quae quidem verba sub nomine Pindari ipse laudat in Themistocle p. 115. G. Tom. I. Opp. de Malign. Herodoti p. 867. C. de Gloria Atheniens. p. 350. A. (quem locum v. sup. in Dithyrambis p. 74.) Aristides Orat. Plat. T. II. p. 198. πρῶτον μὲν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ πλεύσας δυοῖν ναυμαχίαις δύ' ἔστησε τρόπαια. — ὥς φησι Πίνδαρος, ϝρη-

Digitized by Google

παῖδα τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἕλλησι βαλόμενος. Schn. Versus disponendi cum Hermanno:

— ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φαεννὰν
κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

XLI. (p. 71. XLVIII.)

Ibidem p. 562. A. (p. 76. ed. Wytt.) ἆρ' ἂν σῶμα μὲν ἔκγονον φαύλου σώματος ἄξιόν ἐστι θεραπεύειν καὶ φυλάττειν, κακίας δὲ ὁμοιότητα συγγενικὴν ἐν νέῳ βλαστάνουσαν ἠθει καὶ ἀναφυομένην ἐᾷν δεῖ καὶ περιμένειν καὶ μέλλειν, ἄχρις ἂν ἐκνυθεῖσα τοῖς πάθεσιν ἐμφανὴς γένηται

— κακόφρονα τὸν ἀμφανῆ πραπίδων καρπόν;

ὡς φησι Πίνδαρος, vbi Reiske corrigebat: κακόφρονα κεύθουσα τὸν ἀφανῆ πραπίδων καρπόν. At doctiss. Wyttenbachio placet emendatio Ruhnkenii, qui legebat: κακόφρονά τ' ἀμφάνη πραπίδων καρπὸν, i. e. ἀταφάνη. (recte haud dubie.) Codex Harlejanus ἀφανῆ praefert. Schn. Est *fructus animi*, καρπὸς φρενῶν, alibi *prudentia*, vti Ol. VII, 15. Pyth. II, 135. Nem. X, 22. et versus Tragici: ἄνδρα — βαθεῖαν αὔλακα διὰ φρενὸς καρπούμενον, ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. ap. Plutarch. de vtil. ex inimic. p. 88. B. et in Schol. ad Nem. primoque loco ap. Platon. de Rep. II. p. 362. A. At nunc est κακόφρων πραπίδων καρπὸς *malitia*. Hermann. disiungit:

— κακόφρονά τ' ἀμφάνη πραπίδων
καρπόν.

XLII. (p. 72. L.)

Ibidem p. 567. F. (p. 107.) de Inferis: ἐν ταύταις (ψυχαῖς) φανῆναι τὴν Νέρωνος ψυχὴν τά τε ἄλλα κακῶς ἔχουσαν καὶ δὴ καὶ διαπεπαρμένην ἥλοις διαπύροις. προκεχειρισμένων δὲ καὶ ταύτην (Wyttenb. ταύτῃ) τῶν δημιουργῶν Πινδαρικῆς ἐχίδνης εἶδος, ἐν ᾧ κυηθεῖσα καὶ διαφαγοῦσα

τὴν μητέρα βιώσεσθαι etc. (Debuisse ait in viperam intrare Neronis animam, in qua illa gestata et matris vtero pereso reuiuisceret tanquam vipera.) Poterat Chaeronensis simpliciter ponere *ἐχίδνης;* quod vero meminerat de vipera canere alicubi Pindarum, cuius testimonio etiam in tritissimis rebus lubenter vtitur, addidit *Πινδαρικῆς.*

XLIII. (p. 67. XXXIX.)

Plutarchus de Exilio p. 602. E. *ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποβάντι νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος ἄθλιός ἐστι, μὴ προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικὰ μηδ' ἐπᾴδων πολλάκις·*

Ἐλαφρὰν Κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾷν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαίων·
ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται,
ὅθεν ἄδρυς πενθέων δὲ οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

Exiguam Cyparissum amplecti et valere iubere pascua ad Idam Cretae. At mihi parum agellus est concessus, vnde tenuis victus mihi est; luctus autem et turbas non habeo. — Vocem corruptam ἄδρυς omiserunt in versione Xylander et Stephanus; quid si *ἄδακρυς πενθέων τε οὐκ ἔλαχον οὔτε στάσεων* coniecerim? Sensum reliquorum verborum non expedio. Reiske pag. 371. Animadv. de h. l. ita: Cyparissus est nomen oppidi Phocidis, quod etiam apud Homerum legitur. Pindarus hanc Cyparissum, vbi vitae partem egisse videtur, *ἐλαφρὰν* appellat ideo, quod leuiter ibi viueretur absque magnis rerum et curarum turbis, exiguo apparatu. Lego *περιδάϊον* aut *πυριδάϊον*, bellicosum aut ardentem bellis. Num *ὅθεν ἀ δρῦς*, vnde glans mihi venit, vt glandem pro victu dixerit? Num igitur *ὅθεν ἀδρὸς* sc. *γίγνομαι*, vnde robustus fio, vel *ἄδρυσμαι* ab *ἀδρύνεσθαι*? SCHN.

Verti, vt sententiam qualemcunque constituerem: praestare singula nolim. *παρ' Ἰδαίων* vel *παριδαῖον* mihi

videbar agnoscere. ὅθεν ἄδρυς. sententia postulat *victum qui satis sit:* an ἄδρυα fuerit, h. μῆλα, *siluestria*, aut simile quid, vt in tenui solo, non contendam. Jacobs p. 822. Animaduerss. in Eurip. Trag. ingeniose conj. ὅθεν ἄδρις πενθέων, δίους οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στάσεων. [V. not. ad diss. de dialecto Pind. p. 22.]

XLIV. (p. 95. CXXV.)

Plutarchus Quaest. Conuiu. lib. II. p. 643. D. τὰ δὲ Πινδαρικὰ βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς ἥρωες

αἰδοίαν ἐμίγνυντο ἀμφὶ τράπεζαν θαμὰ,

τῷ κοινωνεῖν ἅπάντων ἀλλήλοις. vbi Ald. Basil. ἥρως ἐμίγνυτο habent. SCHN. *Heroes miscebantur*, permistim sedebant, *circa venerandam mensam.* Hermann.

— ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ'
ἀμφὶ τράπεζαν ἁμᾶ. *)

XLV. (p. 66. XXXVII.)

Ibidem lib. VII. sub f. p. 705. F. 706. A. vbi de voluptate ex Musica corrupta capienda: τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν, οὔτε μεταλλάττων, ὡς Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις,

ὅσ' ἀγλαὰ χθὼν, πόντου τε ῥιπαὶ φέρουσιν,

ἄρτι παραχειμένων. *Nolim enim reprehendendum dicere vel mutandum* (μετάλλακτον) *esse, quod apponuntur iam in mensis, quae praeclara tellus et maris procellae ferunt.* — Codices hic τῶν μεταλλάττων praeferunt, in quo nescio an μεταλλατὸν aut μεταλλατέον lateat corruptum. Reiske p. 445. Animadv. nihil extricauit.

XLVI. (p. 83. LXXX.)

Plutarch. An seni sit ger. resp. pr. p. 783. A.

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν
ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

[*) V. Kuithan *Versuch eines Beweises* etc. p. 22. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

Certamine proposito praetexta caussa, cur aliquis id refugiat, *virtutem in aktas tenebras deiicit*. — Repetit eundem locum de sollert. animal. p. 675. D. Cf. Zenobii Prouerb. II, 45. Leopard. Emendat. XIII, 7. Schn. Convenit sententia cum Nem. XI, 37 sq.

XLVII. (p. 85. LXXXVII.)

Pindaro tribuebat Guil. Xylander verba ap. *Plutarch.* in praecept. reip. ger. p. 798. D. πολλοὶ δὲ ἀπὸ τῆς τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν, καὶ ἀναπλησθέντες, οὐκ ἔτι ῥαδίως ἀπελθεῖν δύνανται, ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἴφνης χάριν, εἶτα ἀποσπασθεῖσιν εἰς πέλαγος πεπονθότες, ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες·

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι σφὰς παρίϊσαν ἔρωτες ναΐας κληῖδος. χαράξει πόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

Hilares amores naualis remigii (sperata e nauigatione voluptas), *in maris candida tranquillitate iam iis euolarunt*. . . . — Xylander legebat παρῆσαν vel παρίεσαν. Pro χαράξει num χαλάξει, an aliud verbum sit substituendum, mihi non liquet. Ipsum fragmentum *Alcaeo* nescio qua fretus auctoritate tribuit B. Martinus Var. L. III, 12. vt monuit etiam ad h. l. Reiske p. 487. Vol. II. Animaduerss. Schn. Ita scribendum esse censet Hermann.

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι
σφὰς παρέπεισαν ἔρωτες ναΐας
κλαΐδος πόντου χάραξιν
δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

[Simile Moschi in Stobaeo Grotii p. 229. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

XLVIII. (p. 60. XVI.)

Plutarch. de solertia animal. p. 978. D. E. de polypode: τῶν πολυπόδων τῆς χρόας τὴν ἄμειψιν ὁ Πίνδαρος περιβόητον ποιήκεν εἰπών·

Ποντίου θηρὸς χρωτὶ
μάλιστα νόον προσφέρων,
πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Marinae bestiae corpori maxime similis animo omnibus te accommoda civitatibus. — Iterum in Quaest. Natur. p. 916. B. Pleniora sunt apud Athenaeum XII. p. 513. C. sine Pindari nomine: τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί·

ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων, πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Sunt igitur verba Amphiarai. Paullo aliter laudat hunc locum Lucianus de Saltat. c. 67. καλὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐκείνη τό·

ὦ παῖ, ποντίου θηρὸς πετραίου νόον ἴσχων
πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Rectior videtur lectio προσφέρων, i. e. *similis mente.* Ita προσφέρειν vsurpauit ipse Pindarus Nem. VI. initio. (Et Schol. ad Nem. III, 127. e Tragico: καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους.) Inde Callicratides in dorico fragmento ap. Stobaeum p. 646. ἃ δ' ἐπιθυμία — τᾷ γυναικὶ ποτιφερὴς ἐντί. Fragmentum hoc Pindari expresserat nescio quis poeta, quem Clearchus laudat apud Athen. VII. p. 317. A.

Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζου, ὧν ἂν καὶ δῆμον ἵκηαι.

Eustathius ad Odyss. pag. 1541. male ipsi Clearcho hos versus tribuit. SCHN. Conueniunt noti versus Theognidis: *Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὅς, ποτὶ πέτρῃ τῇ*

Digitized by Google

προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. Cf. Antig. Caryst. c. 29. et ibi Niclas. Hermannus verba sic in versus redigit:

— ὦ παῖ,
ποντίου θηρὸς πετραίου
χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφερῶν πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

[V. *Leipz. Lit. Zeit.* 1805. p. 579. *Ex Schedis.*]

XLIX. (p. 82. LXXV.)

Ibidem p. 984. C. δελφῖνι *Πίνδαρος ἀπεικάζων ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαι, φησὶν, οὐ δελφῖνος ἀπόκρισιν, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.* Integrior hic idem locus exstat Sympos. Quaest. VII, 5. p. 704. F. ὁ *Πίνδαρος φησὶ κεκινῆσθαι πρὸς ᾠδὴν ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. Ait Pindarus, se incitatum esse ad cantum, marini delphini in morem, quem tranquillo in mari tibiarum melos amabile commouet.* — Reiske Animadv. p. 555. magno conatu emendabat: ἁλίου δελφῖνος, *τὸν μεγακύμονος ἐκ πόντου πλαγιαύλων ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.* vt sit ὑπόκρισιν pro μιμήσει. Schn. Versus Hermann. disposuit:

— ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν,
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.

L. (p. 95. CXXIV.)

Plutarch. Quaest. Platonic. p. 1007. B. de tempore disputans laudat hoc Pindaricum:

Ἄναχτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων. Schn.

Tempus, regem omnium deorum potentiam superantem. Corrupte erat ἄνα. Emendat Hermann.

— *ἄναχτα τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.*

Digitized by Google

Plutarchus ex editis carminibus plura passim laudat suis locis commemorata, vt Ol. I, 32. 33. in Qu. Conuiu. IX, 5. p. 747. D. Pyth. I, 25. 27. aliquoties: de Superst. p. 167. C. Quaest. Conuiu. IX, 12. p. 746. B. Item in Amator. p. 751. D. ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Ἥφαιστον ἄνευ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι. memoriae lapsu ad Vulcanum transferens, quod de Centauris est Pyth. II, 78.

LI. (p. 61. XIX.)

Artemidorus Oneirocrit. IV. c. 3. p. 202. 203. ἄλλα δ' ἄλλοις νόμιμα, ἀφέτερα δὲ κεῖται ἑκάστοις, φησὶν ὁ Πίνδαρος.

LII.

Apollonius Dyscolus de Syntaxi lib. II. p. 180, 12. τὸ γὰρ, ἀλλήλους τρώσητε, οὐ ταυτόν ἐστι τῷ, ἑαυτοὺς τρώσητε. ὥσπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπί τε τοῦ Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου, συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ·

ἀλληλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας.

οὐ μὲν τῷ·

ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς τὰ δούρατα ἐνῆχεν ἀλλ' ἀλλήλοις.

LIII.

Idem lib. III. pag. 223. l. 8. ὡς Βοιώτιόν ἐστιν ἔθος, ὅμοιον τῷ παρὰ Πινδάρῳ·

ἀχεῖται ὁμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς.

Alia lectio est ap. Dionys. Hal. de qua v. in Dithyramb. III. p. 69.

Idem lib. III. p. 277, 30. vbi de ἐριπῶν, quod sit idem atque πεσῶν, laudat: ἐριπόντι Πολυνείκει, παρὰ Πινδάρῳ: nec scribendum id esse per ω. An ε pro ω reponendum est? Spectat ad Ol. II, 76. 77. vbi. ἐριπέντι in nonnullis est. Conuenit disputatio cum Homerico: δεδουπότος Οἰδιπόδαο Iliad. ψ, 679. vbi v. Idem in Excerpt. Is. Vossii, Epinic. I, 2. p. 8. versum Pindari seruauit.

Digitized by Google

LIV. (p. 94. CXXI.)

Athenaeus I. p. 22. B. οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις, ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλω Ὀρχηστὴν καλεῖ·

Ὀρχηστά, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

(*Saltator, elegantiae potens, pharetrate Apollo.* ἀγλαΐας, vt in Pyth. I, 4. βύσις ἀγλαΐας ἀρχά.) Hinc Eustath. ad Homer. pag. 1602, 20. [et 52, 18.] Apud Laconas σκιαστὴς, i. e. *saltator*, dictus fuisse traditur Apollo a Schol. Lycophr. 562. Cf. Gruteri Thesaur. Inscript. T. I. p. 4. Schn.

Metrum ab Hermanno:

ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων,
εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

LV. (p. 96. CXXVI.)

Athenaeus I. p. 24. D.

ποτικολλῶν ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ·

φησὶν ὁ Θηβαῖος μελοποιός. *Tanquam lignum ligno agglutinans,* Pindarus ait. Iterum laudat VI. p. 248. D.

LVI. (p. 88. XCVIII.)

Athenaeus lib. II. p. 41. E.

Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλιχρήνου.

Membra recreans ambrosia aqua a Tilphussa, fonte pulcro, progressa. — Hinc Eustath. ad Odyss. pag. 1688. l. 7. Schn. De fonte hoc v. Not. ad Apollod. p. 644.

LVII. (p. 96. CXXVII.)

Athenaeus lib. IV. p. 154. F.

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως.

παρὰ Πινδάρῳ. *Bellicola soboles a Perseo oriunda.*

Digitized by Google

LVIII. (p. 89. CI.)

Athenaeus V. p. 191. F. (in sua metra redactus locus ab Hermanno:)

Τί δ' ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτεροβρόντα Κρονίδα,
φίλος τε Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων
εἴην, τοῦτ' αἴτημί σε.

Quod faciendo et tibi carus sim, fulminator Saturnie, et carus Musis, et Laetitiae sim gratus, hoc rogo te. — Vulgo φίλος δὲ — μελῶν — αἰτοῦμαί σε. Casaubonus emendauit *μέλων;* deinde ex Eustath. ad Homer. p. 1490, 38. *αἴτημι* restitui. Iterum laudat fragmentum hoc Eustathius, sed locus memoria excidit.

LIX. (p. 87. XCIII.)

Athenaeus X. pr. p. 411. C. de Hercule *ἀδδηφάγῳ· Ἴων δὲ ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδδηφαγίαν ἐπιφέρει· „ὑπὸ δὲ τῆς εὐφαγίας κατέπινε καὶ τὰ κῶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.“ παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφε εἰπόντος· διὰ βοῶν θερμὰ εἰς ἀνθρακιὰν στρέψαν* [στέψαν ap. Ath.] *πυριπνόων τε ῥώματα, καὶ τότ' ἐγω σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.* quem locum Casaubonus ita constituebat:

Βρύκε δὲ βοῶν θερμὰν εἰς ἀνθρακιὰν στρέψας
πυριπνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν, ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν
βαρύνθην ἰδὼν, τὰ διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

Vociferabatur calidum in carbonem versando ignita boum corpora; tum ego grauiter affectus vidi carnium tremores

Digitized by Google

et otium crepitum, ad quae dispicienda multum temporis impediebabat. — Huc respexit *Philostratus* Icon. II. pag. 498. Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορώνου στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον ὡς ῥᾳδὶ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι. Coronus iste rex Lapitharum, filius Caenei. — Nescio quid sibi voluerit Eustathius ad Iliad. p. 882, 36. vbi de Hercule: ὃν καὶ ἡ θρᾴκη παρὰ βραχὺ δυσπραγήσαντα εἶδεν ὑπὸ ληστοῦ, ὡς ἐν τοῖς τοῦ *Πινδάρου* δηλοῦται. (Alcyoneum Nem. IV, 43 sq.) Solet vero alibi ita commentatores Pindari antiquos laudare, veluti pag. 1684. ὅτι δὲ κατὰ τὴν εἰρημένην Σφίγγα καὶ τὸ εἶδος ἦν καὶ ἡ Μέδουσα μία τῶν Γοργόνων, καὶ ἐν τοῖς τοῦ *Πινδάρου* δηλοῦται. Schn.

Refingit locum Hermann. sic:

ἴδει βοῶν θερμά τ' ἐς ἀνθρακιὰν
στέψας πυρί τε πνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων
στεναγμὸν βαρὺν ἤνιδον, τὰ διακρῖναι
πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

[Ἤνιδον pro ἐνεῖδον, nisi εἶςιδον. Herm.]

LX. (p. 69. xliii.)

Athenaeus XI. p. 476. B. ex Pindaro laudat, quae ductu ceterorum locorum ex Casauboni mente constituta ponamus: καὶ τῶν ποιητῶν πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι. Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λέγων· (versus dispositi ab Hermanno:)

Ἀνδροδάμαν δ' ἐπεὶ φῆ-
ρες δύεν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου,
ἀσυμένως ἀπὸ μὲν λευ-
κὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον· αὐτόματοι δ' ἐξ
ἀργυρέων κεράτων πί-
νοντες ἐπλάζοντο.'

Postquam viros domantem odorem dulcis vini senserunt, Centauri [ap. Pholum. v. Apollodor. II, 5, 4. *Ex Schedis.*] *confestim a mensis candidum lac manibus deiecerunt, vltroque argenteis ex cornibus bibentes mentibus perturbati sunt.* — Athenaeum more suo exscripsit Eustathius ad Hom. p. 916. l. 39. iterumque p. 917. l. 63. Pindari hunc locum respiciebat Etymol. M. v. κεράσαι, p. 504, 29. vbi pro *Πείσανδρος* legendum esse *Πίνδαρος* docuit doctiss. Dav. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii T. IV. p. 237. [V. nunc Schweigh. ad Athen. Seruatum ex Encomiis suspicatur Mitscherlich. ad Horat. T. II. p. 320. Cf. Böttiger *Vasengem.* I. 3. pag. 100. *Ex Schedis.*]

LXI. (p. 77. LXV.)

Praeclarum est fragmentum, quod seruatum legimus in Excerpto libri XI. Athenaei apud Casaub. Animadv. XI. c. IV. p. 782. l. 37. αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν τοῖς πότοις διατριβὴ, ἀναζωπυροῦσα νοῦν, ὡς φησι Πίνδαρος·

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες
οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξωθεν,
πελάγει δ' ἐν πολυχρύσου πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.
ὅς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε,
τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες, ἀέξονται,
φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

Cum aerumnosae curae hominum ex animis fugiunt, inque mari auro abundantis Copiae omnes pariter nauigamus ad falsum littus. Qui antea egenus erat, tunc diues; quique diues, diuitiis nouis accrescunt, animos viteis arcubus saucios habentes. [Ante ἀέξονται Athenaeus inserit, εἶτ' ἐπάγει.] Hermanno videntur versus sic corrigendi et constituendi esse:

ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχον-
ται μέριμναι στηθέων ἔξω, πελάγει δ'
ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.

Digitized by Google

ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ
πλουτέοντες . . . . . ἀέξον-
ται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

LXII. (p. 109.)

Locum ex *Aristodemi* commentariis Pindaricis excerptum seruauit *Athenaeus* XI. p. 495. F. Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῃ περὶ Πινδάρου, τοῖς Σικυωνίοις φησὶν Ἀθήναζε ἀγῶνα ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου. τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον καλούμενον ἄσχιν. τρέχουσι δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ τῆς Σωτείρας Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμβάνει κύλικα τὴν λεγομένην πενταπλόον, καὶ κωμάζει μετὰ χοροῦ. Πενταπλόα δὲ ἡ κύλιξ καλεῖται, χωδ' ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν καὶ ἄλφιτον καὶ ἐλαίου βραχύ. Fuit Aristodemus hic, Elens, vt apparet ex Scholiis Pindari Olymp. X. et Harpocratione v. Ἑλλανοδίκαι, cuius ex commentariis in Pindarum plurima excerpta et translata fuerunt in illam scholiorum graecorum farraginem, quam hodieque legimus. Praeter eum multi exstiterunt grammatici, qui Pindari carminibus illustrandis interpretandisque operam dederant, quorum quidem principes enumerauit *Heynius*, vir summe mihi reuerendus, in doctissima ad Pindarum praefatione. Sed inuitat me hic locus, vt reliquorum virorum doctorum nomina, a viro summo omissa, hic breuiter commemorem. Primus igitur mihi occurrit *Palamedes* Eleates, cuius ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητὴν laudat Suidas in eo nomine, et quem intelligere videtur etiam Etymol. M. in ἁρμάτειον μέλος. Deinde dicitur *Draco* Stratonicensis περὶ Πινδάρου μελῶν scripsisse a Suida h. v. Tertius est *Trypho*, cuius librum περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις Λυρικοῖς laudat Suidas h. v. Praeterea in scholio Mto in Euripidis Medeam ap. *Bandinum*

Digitized by Google

Catalog. Biblioth. Laurent. Medic. T. III. p. 422. nominatur commentarius scriptoris incerti, vnde scholium illud, quod Bandinus omisit, exscriptum fuerit: *ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνεπιγράφου ὑπομνήματος τοῦ εἰς Πίνδαρον ἔγραψαν.* Qui denique dicitur in Bibliothecae Paris. Cod. Mto no. 2881. exstare *Trichae* Commentarius ineditus *περὶ τῶν Πινδαρικῶν μέτρων* (v. Catal. Mspt. Bibl. Reg. T. II. p. 565.), nihil prorsus habet, quod non in vulgatis ad Pindarum scholiis quamuis paulo diuersis saepe verbis legatur, si leuiusculas aliquas exceperis obseruationes de notis criticis, quibus veteres Grammatici in recensendis poetarum lyricorum carminibus vsi fuerunt. Atque hoc equidem eo confidentius affirmare posse mihi videor, posteaquam mihi V. D. *d'Ansse de Villoison,* pro singulari, quo cum studia mea fouet, tum literas graecas colit atque exornat, studio, plurima ex hoc libro descripta specimina in vsum meum permisit, quae quidem hoc loco lubenter virorum doctorum iudiciis examinanda proposuissem, nisi nobis hic docta artificis manus defuisset, quae plurimas notarum criticarum figuras, quae in calce libelli manuscripti traditae atque appictae conspiciuntur, insculptas formulis ligneis exprimeret. Faciam tamen, vt, si qua mihi se in posterum commoda publicandorum horum excerptorum obtulerit occasio, viro amicissimo liberalitatis suae collocatique in me beneficii fructus et gratia constet. SCHN. Videntur haec σημεῖα esse eadem illa, quae Villoison ipse vulgauit ad calcem Prolegom. in Homer. p. LIX.

LXIII. (p. 97. CXXX.)

Athenaeus XII. pag. 546. B. *καί που τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο Δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον, καὶ πάλιν τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας.* quae quidem verba Dalecampius cum Erasmo Adag. in *Homo* et *Iustitiae oculus* Pindaro tribuit.

Digitized by Google

LXIV. (p. 61. XVIII.)

Athenaeus XIV. pag. 641. C. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματα φησὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια — Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπών·

Δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον,
καὶ πέδ' ἄφθονον, βορᾶν.

Mensis secundis dulcia bellaria, et post affluentem cibum. — Monet Casaubonus, *Clementem* Strom. I. pag. 377. posteriora verba omittere, quae in Athenaeo scripta erant: περὶ παῖδ' ἄφθονον βορᾶν. unde effeci πέδ' ἄφθονον, eiecto praecedanti περὶ, quod sensum perturbat. Perpetuo errore Doricum πέδα in libris scriptis mutatum in πόδα vel παῖδα legitur. Schn. Ex Athenaeo sua petiit Eustath. p. 1760. 49. add. inf. XCIV.

LXV. (p. 78. XVII.)

Hephaestio de Metris p. 46. habet ex Pindaro:

Ὁ Μουσάγετάς με καλεῖ χορεύσαι.

Exemplum metri quod nominatur Pindaricum. *Incitat me Musarum ductor, vt choros agam.*

LXVI. (p. 78. LXVIII.)

Idem ibid. (Pindaricum metrum) ex Pindaro laudat:

Ἄγοις, ὦ κλυτὰ θεράποντά Λητοῖ.

Ducas ministrum tuum, o praeclara Latona.

LXVII. (p. 79. LXX.)

Nullus dubito Pindari esse versum, quem *Hephaestio* p. 51. addit alteri: Πρῶτον μὲν εὐβούλου Θέμιν φράσαι — qui et apud Clement. Alex. est, inf. C.

Κεινων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν, ἄναξ.

Victis illis, o rex, tuis manibus.

Digitized by Google

LXVIII. (p. 78. LXVI.)

Idem ibidem p. 52. hoc Pindaricum laudat:

Ὃς καὶ τυπεῖς ἁγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

Qui etiam sacra securi percussus flauam Mineruam peperit. — De fabula vide ipsum Pindarum Ol. VII, 66. vbi χαλκελάτῳ πελέκει legitur. Totum illum locum expressisse videtur *Philostratus* Icon. II, 27. p. 852. Vide omnino Dissertationem Itali *Foggini*, qua natales Minervae in patera expressos ab artifice Etrusco explicat in *Dissertaz. dell' Academia di Cortona* T. II. p. 93. Conferes praeterea praeclaram *Heynii* dissertationem insertam *Comment. Acad. Goetting. Societ.* Tom. IV. p. 82. et *Winckelmanni* Monimenti antichi inediti. Vol. I. pag. 4. Nescio an huc etiam pertineat locus *Etymologici M.* voc. ἱππία, vbi est: ἐκλήθη δὲ οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μετ' ἵππων ἐφάνη, ὡς ὁ ἀπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ. Conf. inprimis Etymol. M. v. Ἐριχθόνιος.

LXIX. (p. 63. XXIV.)

Herodianus in Etymol. M. p. 566, 33. λειμήρη Πίνδαρος. τοῦτο διττόν ἐστιν· ὁπότε παρὰ τοῦ λιμένος λιμενήρη, ἢ παρὰ τοῦ λειμῶνος λειμωνήρη, λειμήρη. Conf. Kuster ad Suidam v. λειμήρα. Steph. Byz. v. Ἐπίδαυρος. et Hesych. v. λιμήρη. SCHN. Non male iam monitum a viris doctis, λιμηρὴ Ἐπίδαυρος esse emendandum; proprium enim nomen illud est vrbis huius Ἐπίδαυρος λιμηρά.

LXX. (p. 88. XCVII.)

Galenus de pulsuum different. T. III. p. 39. l. 1. ed. Basil. καίτοιγ' οὐδ' ὑπὸ τῶν κυρίων, ὡς ἔτυχε, μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ κἂν Πίνδαρός τις εἴη,

ὠκεανοῦ τὰ πέταλα

τὰς κρήνας λέγων οὐκ ἐπαινεῖται, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπειδὰν

Digitized by Google

ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χαλκεύειν γλῶσσαν (Pyth. I, 167.) ἤ τι τοιοῦτον ἕτερον εἶπη. Compara locum Isthm. VIII, 91. μηδὲ Νηρέως θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὸς ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν.

LXXI. (p. 90. CV.)

Pausaniae I, 2. pag. 5. ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος. ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μὲν φησὶν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπαχθῆναι et reliqua, quae cum fructu conferentur cum *Plutarchi* Theseo T. I. p. 26. vbi p. 27. ex Pindaro haec memorantur: τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε Φαῖδραν, ἴσως υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, ἀμφοῖν. Schn. Ad eundem locum, in quo Pindarus de Amazonibus egerat, spectare debuit alter locus VII, 2. p. 525. οὐ μὴν πάντα γε εἰς τὴν θεὸν (Dianam Ephesiam) ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι, στρατευσάσας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα.

LXXII. (p. 90. CIV.)

Pausaniae I, 41. p. 91. vbi contra Megarensium narrationem disputat, qui maiorem natu ex Megarei filiis Timalcum cum Castore et Polluce Aphidnam oppugnatum venisse, atque a Theseo fuisse occisum affirmabant: Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφίδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν, ἀφικόμενος, ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως; ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ἆσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἕλοιεν, καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταὐτὰ ἐποίησε, καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκούροις Θησέα εἶναι βουλόμενον, ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα. Ad fabulam cf. eiusd. lib. II. (Corinthiaca) c. 22. p. 161. extr. 32. pr. et p. 188. III, 24. extr.

Digitized by Google

LXXIII. (p. 85. LXXXVIII.)

Pausanias in Laconicis (III, 25.) p. 274. de oppido Pyrrhicho: εἰσὶ δὲ οἳ Σιληνὸν ἐκ Μαλέας ἐλθόντα ἐνταῦθα λέγουσιν οἰκῆσαι· τραφῆναι μέντοι τὸν Σιληνὸν ἐν τῇ Μαλέᾳ δηλοῖ καὶ τάδε ἐξ ἄσματος Πινδάρου·

Ὁ ζαμενὴς δὲ, ὁ χοροιτύπος, ὃν
Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἔκοιτας
Σιληνός.

ὡς δὲ καὶ Πύρριχος ὄνομα ἦν αὐτῷ, Πινδάρῳ μὲν οὐκ ἔστιν εἰρημένον, λέγουσι δὲ οἱ περὶ τὴν Μαλέαν οἰκοῦντες. SCHN. Spectauit forte ad eundem locum, vnde est fragm. ap. Athen. XI. p. 476. B. n. LX. (XLIII.)

LXXIV. (p. 107. CLXIII.)

Pausanias in Eliacis (V, 22. extr.) p. 436. λέγεται δὲ ἐς μὲν Κορκύραν, ὡς μυθεύει Ποσειδῶν αὐτῇ· τοιαῦτα δὴ ἕτερα ἧσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία. Idem scriptor (lib. V, 14.) pag. 412. Pindarum laudat de Alpheo: μετὰ δὲ τοὺς κατειλεγμένους Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν ἐπὶ ἑνὸς βωμοῦ. τὸ δ' αἴτιον τούτου παρεδήλωσε μέν που καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ, γράψομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Λετρινιαίοις. De his agit Pausan. VI, 22. p. 510. Respexisse videtur Nem. I. vbi vide Scholia graeca, et inprimis Strabonem VI. p. 416. — Eadem fere dubitatio est de loco Synesii in Laude Calvitii p. 77. Petav. qui an ad residuorum Pindari Carminum aliquod referri commode possit, nondum exputaui: ἴσμεν μὲν γὰρ ἡ τῆς Πινδάρου τυγχάνειν εὐχῆς, καὶ ζῆν ἔχομεν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ἐν καλῷ τοῦ θεάτρου καθιζησόμεθα ἀκροαταὶ τῶν δεικνυμένων καὶ θεαταί· κἂν χορηγῆσαι δέῃ τῇ πόλει, κἂν ἀποδόσεως ὁ δῆμος αὐτῇ, χρησόμεθα μεγαλοπρεπῶς τοῖς ὑπάρχουσι· τοῦ δαιμονίου δὲ ἀντιπνεύσαντος, καὶ τῶν ἁλφίτων ἐπιλειπόντων, ὃ μηδενὶ τῶν θείων ἀνδρῶν παρεγένετο, τὸ γοῦν ἔσχατον ἅπασι τῶν πατρῴων ὁ λιμός.

Digitized by Google

LXXV. (p. 82. LXXVIII.)

Pausanias in Achaicis (VII, 26.) pag. 592. *ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην, καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν.*

LXXVI. (p. 60. XXII.)

Lucianus Imag. c. 8. p. 466. Tom. II. *συνεπιλήψεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητὴς, ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι.* Idem pro Imag. c. 26. p. 505. *ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη.* Dixerat ergo Pindarus alicubi Venerem *ἰοβλέφαρον*, qua ratione Euadnen *ἰοβόστρυχον* appellat Olymp. VI, 50. et Alcaeus in Apollonii Grammat. inedita apud Alberti ad Hesychium v. *ἄμμι* habet:

Ἄεισον ἄμμι τὰν ἰόκολπον.

quem eundem locum pessime scriptum vulgauit J. F. Reitz ad Maittair. Dialect. Gr. p. 430. SCHN.

Laudatur quoque Ol. VI, 4. in Hippia 7. Ol. I. pr. in Gallo 7. et in Timone 41.

LXXVII. (p. 55. IV.)

Aristides T. I. p. 8. de Ione:

θεῶν ἅτε πλέον τι λαχών·

τοῦτο γὰρ οὖν Πινδάρῳ κάλλιον ἢ ἄλλ' ὁτιοῦν εἴρηται περὶ Διός. vbi *Abresch* in Obs. Miscell. X. p. 234. ex vestigiis libri Barocciani malebat legere:

θεὸς ἅτε πλέον τε λαχών.

quod eq[illegible]dem non capio.

LXXVIII. (p. 55. V.)

Idem T. I. p. 10. de Minerua Ioui assidente: *Πίνδαρος δ' αὖ φησὶ δεξιὸν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτὴν καθεζομένην τὰς ἐντολὰς τοῖς θεοῖς ἀποδέχεσθαι.* Eodem pertinet, quod *Plutarchus* affert ex Pindaro Quaest. Conuiu. I, 2. p. 617. C. de Minerua: *Διαῤῥήδην δὲ ὁ Πίνδαρος λέγει·*

πῦρ πνέοντος ἅτε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη.

Digitized by Google

(Ibidem p. 14. *Χάριτες δ' αὐτῆς περὶ χεῖρας ἵσταντω* Pindari aut Lyrici alicuius esse suspicantur viri docti Abresch et Schneider; ipse vix adducor vt credam. H.)

LXXIX. (p. 57. x.)

Idem Tom. I. p. 78. *ἐπέρχεταί μοι τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι·*

ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ
κύματα πόντου

τὴν ὡρίαν σὴν ἀνακαλεῖ. Immaturum tuum funus deplorant. — In mortem Eteonei haec dicuntur.

LXXX. (p. 57. xi.)

Idem Tom. I. p. 255. de aqua Aesculapii salubri: *καὶ οὔτ' ἂν γάλα παραβάλοιο, οὔτ' ἂν οἶνον ποθήσειας, ἀλλ' ἔστιν, ὥσπερ Πίνδαρος τὸ νέκταρ ἐποίησεν αὐτόχυμον, πότιμον, θεία τινὶ κράσει κεκραμένον ἀρχούντως.* vbi Canterus emendabat *αὐτόχυτον.* sed vulgatam, nescio quam bene, defendit Reiske p. 328. Animaduerss. In Olymp. VII, 12. *νέκταρ χυτὸν* habes.

LXXXI. (p. 56. vi.)

Idem T. II. p. 106. *Πίνδαρος δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο, ὥστε ἐν Διὸς γάμῳ καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς φησὶν, ἐρομένου τοῦ Διὸς, εἴ του δέοιντο, αἰτῆσαι ποιήσασθαί τινας αὐτοῖς θεοὺς, οἵτινες τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα καὶ πᾶσάν γε δὴ τὴν ἐκείνου κατασκευὴν κατακοσμήσουσι λόγοις καὶ μουσικῇ.* In Iouis nuptiis, dixerat Pindarus, Ioue quaerente ex diis, num quid vellent, eos petiisse, vt deos quosdam ipsis faceret, qui eum satis dignis laudibus celebrarent. — Eundem Pindari locum sine dubio ante oculos habuit *Choricius* Sophista Gazaeus, cuius locum ex *Catalogi Mtorum Codicum graecorum Biblioth. Madritensis* editi Madriti 1769, Vol. I. p. 464. col. I. transscriptum nuperrime ad me Lutetia Parisiorum misit vir summis cum

Digitized by Google

ingenii tum animi virtutibus ornatissimus, *d'Ansse de Villoison*, cuius ego fauorem atque amicitiam in maxima felicitatis meae parte pono. Retulit igitur in eo Catalogo doctissimus *Juan Iriarte* titulum et initium scripti alicuius inediti *Choricii*, quae sic habent: *Χωρικίου Σοφιστοῦ Γαζαίου, εἰς τὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ Βρουμάλια. Ἐκ τοῦ προγείρου ἡ διάλεξις· οἶδε μὲν τὴν βασιλέως ἀρετὴν ὁ λόγος διαλάμπουσαν, ὑφ' ἡδονῆς δὲ κεκίνηται λέγων ὅσα δίδωσιν ὁ καιρός.* Tum vero incipit: *Ἐποίησε Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὀκνοῦντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας.* Eadem prorsus verba cum toto orationis titulo doctissimus Editor ex alio Codice posita repetiit p. 399. col. I. De *Choricio* vide quae tradidit *Fabricius* B. G. Vol. IX. p. 422 sqq.

LXXXII. (p. 56. VII.)

Ibidem p. 256. *ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ τοῦ Πινδάρου κρατεῖ· πάνυ γὰρ μετ' ἀληθείας τοῦτ' ἐκεῖνος ὕμνησεν·*

Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

ita enim Codd. recte pro vulgato ἅρμασι. Iterum in Platonica T. II. p. 29. vbi eadem lectionis varietas est. Sed ἔργμασι laudat etiam ex h. l. *Photius* in Biblioth. pag. 1304.

LXXXIII. (p. 56. VIII.)

Ibidem p. 260. de Palamede ab Vlysse victo: *καὶ τίς οὐκ ἂν φήσειεν οὕτωσὶ πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν; ὄντα μὲν αὐτὸν κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἴφη Πίνδαρος, εἶθ' ἡττηθῆναι τοῦ χείρονος, καὶ ταῦτ' οὐκ εἰς χειρῶν κρίσιν, οὐδ' εἰς ἄλλο τι τοιοῦτον ἐλθόντος τοῦ πράγματος, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἐν ᾧ κρείττων ἦν.*

LXXXIV. (p. 57. XII.)

Ibidem p. 360. *ἀλλ' οἱ ποιηταὶ μύθους μὲν οἶμαι συνθέντες καὶ ποταμῶν καὶ πόλεων ὀνόματα ἀπαριθμήσαντες, καὶ*

Digitized by Google

τοιαῦτα ποικίλλειν παντὸς μᾶλλον ἴσασί τε καὶ διώκουσι. μάρτυρες δὲ οὐχ ἱκανοὶ περὶ τῶν οὕτως ἐλέγχου δεομένων. αὐτίκα Πινδάρῳ πεποίηται, ὅσπερ μάλιστ' ἀληθείας ἀντέχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ἱστορίας, καὶ οὐ πόρρωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος ὁ ἔλεγχος· φησὶ γὰρ Αἰγυπτίων

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας.

καίτοι οὔτε κρημνός ἐστιν οὐδεὶς ἐκεῖ, οὔτε θάλασσα προσηχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ κεχυμένῳ ὁ Μενδήσιος ἅπας νόμος οἰκεῖται, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν etc. Hunc eundem locum respexit *Priscianus* lib. VI. p. 705. ed. Putschii: *Μένδης Μένδητος nomen urbis est Aegyptiacae, cuius mentionem Pindarus facit.* Integriorem seruauit Strabo XVII. p. 1154. A.

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας, ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

vbi editur *αἰγίβατοι*. Codd. *αἰγίβοτοι* praeferunt. *Aelianus* Hist. An. VII, 19. de hircis: οὗτοι μὲν καὶ ὁμιλεῖν γυναιξὶ φασὶν αὐτοὺς, καὶ ἔοικεν αὐτὸ θαυμάζειν ὁ Πίνδαρος. Omnia haec loca congesserat etiam ante nos Casaubonus ad Strabonem illustrandum. Schn. Versus dispositi ab Hermanno:

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

LXXXV. (p. 68. XLI.)

Ibidem p. 378. de Pindaro: πάλιν τοίνυν πρός τινα τῶν ἀκροατῶν, ἐπειδὴ νυστάζοντα ἑώρα, καὶ οὐκ εἰδότα ὅτῳ σύνεστιν, οὕτωσὶ πεποίηκε·

Ὄπισθεν δὲ κεῖμαι θρασειᾶν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Pone audaces vulpes iaceo fulvus leo. Versus constituit Hermann.

Digitized by Google

LXXXVI. (p. 68. XLII.)

Aristides ibidem ex Pindaro:

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱερῆσιν ἀοιδῆς,
οἷα τειχίζομεν ἤδη ποικίλον
κόσμον αὐδάεντα λόγων.

Iactum est aureum fundamentum sacris cantibus, prout extruimus iampridem affabre factum ornatum vocalem verborum. — Deinde addit: *Ἡράκλειος. ταυτὶ οὐδὲ παντάπασιν ἀναίτια τοῖς ῥήμασιν. ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις συγγνώσεται, ὡς οὐδὲν ἀτιμωτέρους τοῦ νέκταρος, καί φησιν, ὅτι οὗτος μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος καὶ*

—— πολύκλει-
τόν περ ἐοῦσαν ὅμως Θή-
βαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν
καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

ἐτέρωθι δὲ ἔτι λαμπρότερον·

—— πρὸς Ὀλυμπί-
ου σε Διὸς, χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ, λίσσομαι,
Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ,
ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ ἀοίδιμον
Πιερίδων προφάταν.

(*Per Olympium te Iouem, aurea fatidica Pytho, et Gratias cum Venere, precor, in sacra me recipias aede clarum Musarum vatem.* Videntur fragmenta ad Paeanem in Delphos spectasse. Versus disposuit Hermann.) — *ὁρᾷς ὡς εὐχόμενος μεταξὺ οὐ κατέσχεν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κἀνταῦθα ἰσομολογήσατο. καίτοι τίς ἂν ἦν τυχὼν τῶν ἐκ τῆς εὐχῆς, ὃς εὐθὺ ἀρχόμενος τῆς εὐχῆς τοσοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖ;* vbi H. Steph. in fragmentis legit: *Πυθοῖ ἄσομαι.* et vertit reliqua: *canam cum Charitibus et Venere.* Sed *λίσσομαι* ipse *Aristides* tuetur. Dederat poeta: *λίσσομαι, Χαρίτεσσί τε καὶ, σὺν Ἀφρ. ἐν ζ.* etc.

Digitized by Google

Reiske Animadv. Vol. III. p. 546. malebat in priore loco legere: *θεῶν ἐν ὁμίλῳ καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.* deinde: *τὶν, Ἀφροδίτα.* vel *σύγ', Ἀφροδίτα — χορῷ.* Iudicet eruditus lector. Ad verba Pindari prima allusit *Plutarchus* de Profectu in virtute p. 76. A. *ἀλλ' οὔγε προκόπτοντες οἷς ἤδη καθάπερ ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότηται χρυσέα κρηπίς.* Iterum de vitando aere alieno p. 826. A. laudat sine auctoris nomine: *κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἐοικυῖα.* *Lucianus* in Demosth. 11. T. III. p. 499. *παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον.* (quod quo spectaret, interpretes non assequuti erant.)

LXXXVII. (p. 57. IX.)

Aristides Tom. II. pag. 402. *οὐδεὶς ἑκὼν μεθίησι τὸ βέλτιστον, ἀλλ' ὁ Πλάτων καὶ ὁ Πίνδαρος πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλη σοφοὶ, καὶ δὴ κατὰ τόνδε τὸν λόγον οὐδ' ἥκιστα. ὃ μὲν οὕτωσὶ λέγων·*

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὔρατο.

Nemo volens malum sibi parat. — καὶ πάλιν ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν περὶ τῆς Ἐριφύλης λόγων φησί·

Ὦ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται
φροντὶς ἐφημερίων οὐκ εἰδυῖα.

Proh superi! quam fallitur mens mortalium ignara! — L. Normannus ἐφαμερίων malebat. Pro *φροντὶς* Codd. male *φορτίς*. Idem vero prouerbium videtur, quod aliis verbis enuntiatum (*οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς*) explicat loco plane egregio *Eustratius* Comment. in Aristotelis Ethica p. 43. Schn. Versus alter diuellendus in tertium, quod et Hermann. facit:

φροντὶς ἐφαμερίων οὐκ
εἰδυῖα.

LXXXVIII.

Pollux. Onomasticon. Quod in eo est lib. III, 87. *Πίνδαρος δὲ καὶ μητρομήτωρ. ἐφὴ* spectat ad Ol. VI, 143.

Digitized by Google

LXXXIX. (p. 81. LXXIV.)

Sextus Empiricus Hypotyp. Pyrrhon. I. pag. 23. ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρος φησίν·

Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων τιμαὶ καὶ στέφανοι,
τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμα ἅλιον ναῒ θοᾷ σῶς διαστείβων.

Alium delectant procellipedum equorum praemia et coronae; alium vita in aureis cubiculis. Gaudet alius naui veloci incolumis emetiri fluctus maris. — *Rich. Bentley*, qui hunc locum cum fructu contulit cum prima Horatii oda, malebat διαστείχων legere, et τινὰς εὐφραίνει, sed *Fabricius* contra nititur. Verbum στείβειν de mari legitur etiam in Antholog. Stephani I. p. 4. et 411. Conf. etiam Menag. ad Diog. p. 434. SCHN.

Ordinat metra Hermann.

—— ἀελλοπόδων
μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων
τιμαὶ καὶ στέφανοι, τοὺς δ'
ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναῒ θοᾷ
σῶς διαστείβων.

XC. (p. 62. XXII.)

Philostratus Vita Apoll. Tyan. VI, 26. pag. 267. de Nili fontibus: πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ᾄδουσιν, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου. Videntur ergo ex Pindaro expressa verba illa Icon. I, 5. p. 769. ἐν Αἰθιοπίᾳ δὲ, ὅθεν ἔρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ὑφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. quem locum exscripsit *Pho-*

Digitized by Google

tius Biblioth. p. 1015. f. Eoce vero Schol. Arati ad Phaenom. v. 282. ὁ δὲ ὑδροχόος οὗτος δοκεῖ κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως. ἔχων γὰρ ἑστηκεν οἰνοχόην, καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους· τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν. Hunc esse Genium istum existimo, quem Pindarus sub Ganymedis nomine fontibus Nili custodem apposuit. [Cf. Creuzer. Dionys. pag. 291. *Ex Schedis.*]

XCI.

Philostrat. Imag. II, 24. Ἡρακλεῖ γάρ πον παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι. Thiodamantem dicere voluit: v. Apollod. II, 7, 7.

XCII. (p. 63. xxiii.)

Zenobius V, 59. [Apostolius XIV. 88.] ὁ Σκύθης ἵππον, ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀποθουμένων, καὶ διαπτυόντων αὐτό· εἴρηται ἡ παροιμία· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων·

ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον
στυγέουσι λόγῳ κτάμενον ἐν φασὶ, κρύφα δὲ
σκολιοὺς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Scythae, equos magno honore habentes, equi cadauer auersantur palam, clam tamen malis obliquis excoriant pedes et caput. — Diogenianus VII, 12. habet:

ἀτιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ, κρύφα δὲ σκολιῇς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας.

cum quo fere conuenit Apostolius XIV, 88. In voce ἀγαζόμενοι latere videtur ἀλαζόμενοι (ἀλαζονευόμενοι?). Deinde pro vocibus ἐν φασὶ corrigendum puto ἐν φάτει. (Esset saltem φάσει, λόγῳ. Sed praestat ἐν φάσι, *palam.*) De re ipsa cf. Interpp. ad Hesych. Σκύθαι ὄνειον δαῖτα. Schn. Versus disposuit Hermann.

Digitized by Google

— ἄνδρες τινὲς ἀτι-
ζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον
στυγέουσι λόγῳ κτάμενον· ἐν φάει,
κρύφα δὲ σκολιοῖς
γέννσιν ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Idem VI, 49. Pindarum laudat ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους, vbi Πείσανδρος emendandum esse docuit nuper doctiss. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii T. IV. p. 237. Cf. (de hoc Pisandro) omnino Schol. Aristoph. ad Nub. 1047. Schn. Congessit alia Santen. ad Catull. ad Manlium p. 20. de Herculis thermis.

XCIII. (p. 84. lxxxiii.)

Clemens Alexandrinus Stromat. I. p. 345. l. 11. ἔστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτίου γράφοντος·

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον. ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Non consultum est apud vulgus eloqui antiquam fabulam. Interdam silenti via est tutissima. Contra stimulus contentionis est obtinens refutatio. — Sic enim recte legit h. l. Sylburg. Vulgo πιστοτάταις ὁδοῖς. Hinc *Theodoretus* Curat. Graec. Affect. Serm. I. p. 482. Schn. Multa mutat in Pindaricis Wakef. Silv. crit. P. IV. pag. 216. μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι θρόον, ἀρχαίων λόγος. ἔσθ' ὅτι πιστοτάτας σιγᾶς ὁδός. Κέντρον δ' αἰχμᾶς ὁ κρατιστεύων λόγος. Nunc accipe Hermanni numeros:

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆ-
ξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέν-
τρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Digitized by Google

XCIV.

Ibidem pag. 377, 27. *δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τραγήμιον κατὰ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον. A coena suaue est bellarium.* Repetit versum Eustath. ad Od. X. p. 1401, 49. v. sup. LXIV.

XCV. (p. 94. CXX.)

Ibidem pag. 383. l. 15. *εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος γράφει·*

Ἐν χρόνῳ δὲ γένετ' Ἀπόλλων.

In tempore genitus fuit Apollo. — Cuius loci sensum equidem ignoro. Exscripsit haec verba Eusebius. Schn. Non a principio inde omnes deos fuisse docet Clemens.

XCVI. (p. 83. LXXXI.)

Clemens Alexandr. Strom. III. p. 518. Pott. (Par. p. 533.) *καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων λέγων ἐπιφέρει* (versus dispositi ab Hermanno.)·

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοίλαν·
εἶσιν ὑπὸ χθόνα· οἶδεν
μὲν βίου τελευτὰν,
οἶδεν δὲ διόδοτον ἀρχάν.

vbi vulgo legebatur *κοινὰ εἰς ὑπὸ χθόνα*, Sylb. emend. *κοινᾷ εἶσ' ὑπὸ χθόνα*. H. Stephan. vocem *εἰς* omisit; de reliquis verbis plane tacuit. Nos *D. Heinsii* coniecturam secuti sumus. Simillimus exstat Sophoclis locus ap. *Plutarch.* de leg. poet. p. 21. F.

— — ὡς τρισόλβιοι
κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη
μολοῦσ' ἐς Ἄιδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά.

XCVII. (p. 94. LXXXII.)

Clemens Alexandr. Strom. IV. p. 586. pr. Pott. *καὶ ὁ Πίνδαρος·*

Digitized by Google

νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

vbi postremum verbum vel adeo in λαμπρευθέντα mutatum mihi quidem vehementer displicet. Schn. λαμπετόωντα Valken. Orat. p. 330. Hermann. tamen sic constituit:

— νέων δὲ μέριμναι
σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι
δόξαν εὑρίσκοντι. λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

Iuuenum curae, quas versant in laboribus, gloriam inueniunt; splendent autem aliquando facta in aethere illustria.

CXVIII. (p. 69. xliv.)

Ibidem p. 708. l. 25. Pott. ὁ μελοποιὸς δέ·

θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
κελαινεφεῖ τε σκότει καλύψαι
καθαρὸν ἁμέρας σέλας.

Deus potest ex atra nocte euocare purum diem, et nigra caligine obducere purum diei iubar. — Hunc locum ad Pindarum quidem auctorem refert H. Stephan., sed Fr. Sylburgius Bacchylidi vindicabat. Lis adhuc sub iudice est. Exscripserunt Clementem Alex. *Eusebius* P. E. XIII. p. 394. et *Theodoretus* Curat. Gr. Affect. Serm. VI. pag. 565. B.

XCIX. (p. 95. cxxii.)

Clemens Alex. Strom. V. p. 726. l. 19. Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς οἷον ἐκβακχεύεται ἀντικρὺς εἰπών·

τι θεός; τί τὸ πᾶν;

καὶ πάλιν·

θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς.

ἐπὶν δὲ εἴπῃ·

τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν; τὰ θεῶν βουλεύματα ἐρευνῶσαι βροτέᾳ φρενὶ δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ μητρὸς ἔφυ. *Quid promittis tibi, homo cum sis, hominem sapientia vel paullulum antecellere? Deorum consilia scrutari humanae naturae difficile est. A matre mortali natus es.* [Sunt e Paeanibus ap. Stobaeum Ecl. phys. II, 1. p. 156. Cant. *Ex Schedis.*] — Henr. Stephanus in fragmentis edidit πάντα βροτοῖς, quod et nos ex Eusebio P. E. p. 403. recepimus pro vulgato βροτούς: deinde habet τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγοντι. In vulgatis libris exstat ὅτι ἔλπεται, sed Codd. τί ἔλπεται praeferunt, quod et Eusebius habet, vbi praeterea σοφίαν ὀλίγον τι — τὰ θεῶν legitur, cum in Clementis libris editis exstet: σοφίαν ὀλίγων του. Postremum τὰ θεῶν pro vulg. ζαθέων etiam Codd. Clementis praebent. Ipso statim initio pro ὅτι τὸ πᾶν scripsi τί τὸ πᾶν; Schn. Versus sic redegit in ordinem Hermann.

τί ἔλπεται σοφίας
ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν;
τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνῶσαι βροτέᾳ φρενὶ
δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ μητρὸς ἔφυ.

C. (p. 79. LXIX.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 731. extr. 732. Pott. 613. Par. *) Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ Σωτῆρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλέα σωτῆρα δίκαιον ἑρμηνεύων ὧδέ πως (versus dispositi ab Hermanno.)·

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν νύμφαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν
ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδὸν σω-
τῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν· ἃ δὲ τὰς χρυ-
σάμπυκας ὑγλαοκάρπους ἔτικτεν ἀγαθὰ σω-
τῆρας Ὥρας.

[*) Ibid. aliud alicuius Lyrici fragmentum, vbi: Δίκη Εὐνομίας ἀπόλουθος, πιννᾶς Θέμιδος σύνοικος. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

Primum quidem bene consulentem Themidem caelestem aureo curru apud Oceani fontes Parcae venerabili cliuo duxerunt splendidam per viam, vt esset vetus Iouis Seruatoris conius: tum illa auro ornatas, pulcras fruges ferentes, peperit bonas seruatrices Horas. — Ita enim hunc locum emendaui, cum antea legeretur v. 2. Ὠκεανοῦ παρὰ πάγον. Sero animaduerti etiam Sopingium ad Hesychii πάρπαγος voluisse h. l. πάρ' παγῶν. *B. Martinus* Var. Lect. lib. I. cap. 19. malebat: ὠκέες ἄνω — κλινίδα. (*sedem in curru.*) Sed κλίμακα Ὀλύμπου omnino seruandum censeo. Idem Martinus lectionem ἀγαθὰς σωτῆρας Ὥρας propugnat contra H. Stephanum, qui ex vulgato ἀγαθὰ σωτῆρας reposuerat ἀγαθὰς Ὥρας. Primum versum habet etiam Hephaestio pag. 51. Comparabis cum fructu locum *Luciani* in Tragop. 91 sqq.

Τάνδ' Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Ζηνὸς παράκοιτιν Ὀλυμπίου
Λευκώλενον εὑρέσι κόλποις
Ἱερὰν ἐτιθήνατο Τηθύς. Schn.

Ceterum ille plura laudat ex Epiniciis, vt Strom. V. p. 657. l. 8. ex Isthm. II, 9 sq. et p. 709, 30. ex Nem. VI. pr.

CI. (p. 84. lxxxv.)

[1] *Clemens. Alex.* Paedag. III. p. 295. l. 24. ἐντεῦθεν (ex Prouerbiis Salomonis: ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθαι, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ) ὠφελημένος ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος φησί·

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

Dulce est furtum Veneris.

CII. (p. 84. lxxxiv.)

Ibidem p. 307. l. 7.

πιστὸν δὲ ἀπίστοις οὐδὲν

κατὰ Πίνδαρον. Fidere haud licet iis, qui aliis non fidunt.

Digitized by Google

CIII. (p. 92. CXI.)

Aelianus Var. Hist. IX, 15. ὅτι ποιητικῆς ἅπασης Ἀργεῖοι τὰ πρῶτα Ὁμήρῳ ἔδοσαν, δευτέρους δὲ αὐτοῦ ἕκαστον πάντας. ποιοῦντες δὲ θυσίαν ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ὅμηρον. λέγεται δὲ καὶ ἐκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔδοσαν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος. SCHN. Nisi is grammaticus Pindarus est. Quod etiam Wernsdorf. suspicabatur in Poet. min. T. IV. p. 663. Idem lib. XII, 36. de Niobes liberis Pindarum laudat.

CIV. (p. 65. XXXII.)

Libanius Epist. XXXIV. pag. 16. ed. Wolf. ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν. *Ait alicubi Pindarus, se esse custodem malorum aureorum, ea autem esse Musarum, et ex iis aliis alia distribuere.*

CV. (p. 65. XXXIII.)

Idem Epist. CXLIV. pag. 491. μήδ' οὕτως οἷον τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον

ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν,

ἀλλά τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν. *Exili ramusculo insistere:* ductum videtur ab auibus. [Recte δενδρέῳ Maltby ad Morell. Thes. p. 224.]

CVI. (p. 84. LXXXVI.)

Iulianus Epist. XIX. p. 384. Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἷονεὶ τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι. Thetin Homerus ἀργυρόπεζαν, eiusque exemplo Pindarus Pyth. IX, 16. Venerem appellauit; verum dubito, num Pindarus etiam Musas ἀργυρᾶς dixerit, an Julianus potius respexerit vnum alterumue locorum, vbi Pindarus in Musarum mentione metallum hoc nominat. Sic

Digitized by Google

igitur Pyth. XI, 63. *Μοῖσα, τὸ δὲ τεὸν, εἰ μισθῷ συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον* i. e. mercede conductam argenti vocem. Videtur tamen ibi lectum olim *ἐπάργυρον*, vt coniiciebam ex Hesychio, qui habet: *ἐπάργυρον, μισθωτήν*. Alter Pindari locus est Isthm. II, 11. *οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί*. vbi *ἀοιδαὶ ἀργυρωθεῖσαι* sunt cantilenae pretio argenti pactae, venditae; accessit enim illud *πρόσωπα* ab ingenio poetae rerum personarumque imagines nimis longe saepius arcessente. Similiter *Sophocles* in Antigone 1091. *εἰ κατηργυρωμένος λέγω*. quem locum recte Schol. explicat: *ἀργύρῳ πεισθείς*. Hinc etiam explicatur tertius Pindari locus Nem. X, 80. *Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἔπεβαν*, i. e. argenteis phialis donati victores.

CVII. (p. 93. CXV.)

Harpocratio v. *Ἄβαρις* — *Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι· ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα· ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν εἰκοστὴν καὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα.* Pindari auctoritatem sequuntur etiam *Corsini* Fast. Attic. T. III. p. 6. et Wesseling. ad Diodor. T. I. p. 159. De *Aristea* Proconnesio etiam memorauerat alicubi Pindarus, vt discimus ex Origene contra Celsum L. III. p. 125. ed. Spenceri.

CVIII. (p. 93. CXIV.)

Harpocratio voc. *αὐτόχθονες* — *ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκὼς φασὶν Ἐριχθόνιον ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς φανῆναι.* Foedam narrationem habes in Etymol. M. v. *Ἐριχθόνιος*.

CIX. (p. 89. C.)

Stephanus Byzant. v. *Ἀπέσας, ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ* et rel. quae ineptas etymologias nobis propinant ridendas.

Digitized by Google

CX. (p. 88. XCIX.)

Stephanus Byz. v. *Τέλφουσσα, πόλις Ἀρκαδίας — ἔστι καὶ Βοιωτίας Τελφούσσιον. Στράβων ἐννάτῃ· Ἔφορος δὲ Τιλφωσείων ὄρος ἐν Ἀλιλκομένιᾳ. Πίνδαρος δὲ Κηφισσίδα ταύτην.* Strabo IX. p. 630. A. B. vbi de palude Copaica: *ὕστερον δὲ πᾶσα ἡ λίμνη Κωπαΐς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν. ποιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος, καὶ Κηφισσίδα καλεῖ ταύτην. παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου.* (v. locum sup. e Strabone p. 87. XIV.) Ipse Pindarus Pyth. XII, 45. *Καφισσίδος ἐν τεμένει* de palude Copaica dixit. Schm. De Copaide palude et arundine tibiis idonea nil attinet plura cumulare: v. Theophrast. H. Plant. IV, 12. c. not. Salmas, ad Solin. p. 82 sqq. ed. Stapel. p. 469 sq. At *Ἀνηιγενὴς* in Stephano voc. *Λωδώνη* non ad Pindarum spectat, sed ad Pandarum Il. δ. 101.

CXI. (p. 71. XLIX.)

Stobaeus Serm. CCXI. de physiologis p. 711. Wech. (LXXVIII. Gesn.) *τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος*

ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

Naturae speculationibus vacantes Pindarus dixit imperfectum sapientiae fructum carpere.

CXII. (p. 55. III.)

Idem Serm. CCLVI. de fortiter ferendis fortunae casibus p. 848. Wech. (CVIII. Gesn.)

Ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν,
τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν,
τοῦτό γέ τοι ἐρέω. Καλῶν μὲν ὧν
μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρη
παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποις θεόδοτος ἀθληκηκότα

Digitized by Google

προστύχῃ, ταύταν σκότει
κρύπτειν ἔοικε.

Aliis non est aperiendum, quae aerumna nobis obtingit. Hoc te admoneo. Bonarum quidem rerum et iucundarum coram licet omni populo declarare; sin vero diuinitus adversa fortuna obuenerit, eam occultare consultum est. — Pro πασῶν, quod editur v. 3. Gesnerus et H. Steph. recte καλῶν emendarunt. Porro v. 6. θεόσδοτος pro vulg. ἀθεέσδοτος eidem Stephano debetur, qui etiam ἀθλίους κακότης corrigi iussit, quo quidem nos contenti erimus, dum quis meliora docuerit. Schn. ἀθλιότης pro ἀθλητικότα, [edd. vett. ἀτληκητότα.] aut simile quid requirit sensus. Prius illud Grotio p. 459. Florilegii video iam expressum esse. Hermann. sic versus disponit:

ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
μόχθος ἄμμιν; τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
καλῶν μὲν ὧν μοῖράν τε τερπνῶν
ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἀνταία κακότας
προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

CXIII. (p. 106. CLXI.)

Anonymus apud *Stobaeum* Serm. CCLXII. de Inperatis euent. p. 855. ed. Wech. (Gesn. CX.) *Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια. Spes vigilantium somnia.* Aliter *Aelianus* V. H. XIII, 29. *Ἔλεγεν ὁ Πλάτων τὰς ἐλπίδας ἐγρηγορότων ἀνθρώπων ὀνείρους εἶναι.* vbi Interpp. monent, Diogenem Laertium idem dictum Aristoteli tribuere.

CXIV. (p. 106. CLXII.)

Hesychius ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς *Πίνδαρος*. Locus an exstet, dubito. Quid si huc refe-

Digitized by Google

ram eiusdem Hesychii *ἀληθέας ὥρας· λέγει γὰρ ὡς ὅτι κυκλισμῷ πάντα* (addo *φανερὰ*) *ποιοῦσιν.*

Alius praeterea locus est *Hesychii* in *καταπίμπρασθαι· καταχαίεσθαι, κατὰ Πίνδαρον*: qui an ad Pindarum pertineat, magna dubitatio virorum doctorum est.

CXV. (p. 106. CLX.)

Hesychius: Θρώσκω γνώμᾳ· Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι νῦν κεῖσθαι λέγει· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν. Auctoritatem glossae deprauatissimae ex Pindaro repetit diuinus ille Hemsterhusius, cuius haec sunt verba: „Legendum auguror *τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶ*. Reliqua *σὺν κατὰ τὸ πληθυντικὸν*, quae nihil huc faciunt, cum versu vno forte alteroque, qui periit, apte cohaerebant. Haec esse *Pindari* verba suspicor, *quem Callistratus enarrauit.*"

CXVI. (p. 66. XXXVI.)

Suidas v. *ἀράχνη* monet, Pindarum pro eo *ἀράχνης* dixisse. Sic etiam Aeschylus ap. Hesych. v. *ἀράχνου.*

Suidas in *αἰθήρ — Πίνδαρος·*

ἐρήμας δι' αἰθέρος,

διότι πυρσώδης ὢν οὐ τρέφει. καὶ αὖθις·

ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος.

Kusterus ab h. l. affirmabat, se verba Suidae laudata legisse alicubi ap. Sophoclem; sed ipse postea ad Aristophan. Thesmoph. v. 1075. rectius animaduertit ex Schol. Theocriti ad Idyll. II, 166. esse locum ex Euripide desumtum (et post eum Toup. ad Suid. Vol. I. p. 150. docet.)

CXVII. (p. 65. XXXV.)

Suidas Ἥρας δεσμοὺς ὑπὸ υἱέως ex Clemente nescio quo haec affert: *Πλάτων πολιτείᾳ β.* (p. 378. D.) *οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ.* Eandem fa-

Digitized by Google

bulam Epicharmus tradiderat, vt Suidas eodem loco addit; alii vero in Platone *Διὸς* emendandum censebant. Pindari meminit etiam *Photius* in Lexico inedito, [p. 69.] qui addit: *ὅ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διὸς, καί φασι δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ. Κλήμεντος ἱστορία, καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ.* De qua Epicharmi fabula *Koen* ad Gregorium. Clemens nescio an sit idem, quem grammaticum indigitat *Etymolog. M.* v. *ζάλη*.

CXVIII. (p. 96. CXXVIII.)

Suidas in titulo *τὸ Ἡσιόδειον γῆρας — φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον·*

Χαῖρε, δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

vt est ap. Brunck. T. II. p. 523. cf. ad Thucyd. III, 96. Hinc *Tzetzes* ad Hesiod. pag. 3. vbi Graeuius ex Codice Vossiano restituit *μέτρα χέων σοφίης*. (Vix nostri Pindari carmen.) [v. Jacobs. Anthol. ed. prior. Tom. I. pag. 81.]

CXIX. (p. 65. XXXIV.)

Suidas κατωκάρα· οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι. Πίνδαρος·

—— οἱ μὲν
κατωκάρα δεσμοῖς δέδενται.

(sic Hermann.) Idem fragmentum habet *Gregor.* de dialectis p. 51. [124. ed. Schaef.] vterque vero ex plenioribus scholiis ad Aristoph. Pacem v. 152. vel ad Acharn. v. 944. Cf. *Koen* ad Gregor. l. c.

CXX. (p. 64. XXIX.)

Etymologicum Magnum pag. 60. l. 37. *Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα. Ἐλάρας γενικὴ οὕτω παρὰ Σιμωνίδῃ· Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον Ἀλέρας ὧσόν. ὅτι δὲ τὸ πρῶτόν ἐστιν ἀληθὲς, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προς-*

θήκης τοῦ ι λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Ἐλαριάδην γάρ φησι Τιτυόν. καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν· εὔ-ευος Ἡρωδιανός. Dubitat Sylburg. an pro ὡσὸν legendum sit υἱόν. SCHN. Etiam Ἐλάρα apud Apollod. Apollon. I, 762. et Schol.

CXXI.

Etymol. M. p. 171. in αὐτίκα — Δωρικῶς τουτάκι. ὡς παρὰ Πινδάρῳ· τουτάκι πεξαμένης.

CXXII. (p. 65. XXXI.)

Etymol. M. p. 178, 10. ἄφενος — παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος κατὰ συγκοπὴν, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος·

οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

Hinc ergo ἀφνειὸς, ἀφνῶ, ἀφνήμων, ducta sunt. Veteres Attici scriptores ἄφενος, et ὁ et τὸ ἄφενος dixerunt, monente Eustathio ad Homer. p. 73, 31. ed. Rom. (T. I. p. 149. ed. Politi.) SCHN. Fuisse censet Hermann.

—— οἱ δ' ἄ-
φνει πεποίθασιν.

CXXIII. (p. 98. CXXXIV.)

Etymol. M. p. 277, 40. v. Διόνυσος — οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνετράφη.

CXXIV. (p. 99. CXXXVIII.)

Etymol. M. pag. 354. l. extr. v. ἐπέτειος ἀπὸ τοῦ φῦν ἔτους· ἔπετος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνιαυτοῦ καιρὸν οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. Eandem glossam habet Suidas h. v.

CXXV. (p. 65. XXX.)

Etymol. M. pag. 404, 21. ἐχέτης ὁ πλούσιος, ὡς Πίνδαρος.

Digitized by Google

CXXVI. (p. 64. XXVII.)

Etymol. M. pag. 504, 1. Κέπφος, κοῦφος καὶ ἐλαφρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ὀρνέου, ὅ ἐστι κοῦφον, καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασιν. Tum nouus incipit titulus: [v. Zonar. p. 1185. ibique Tittm.] Κεραβάτης ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρῶν τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων, οἱονεὶ ὀρειβάτης· κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὡς φησι Πίνδαρος·

ὑψικέρατα πέτραν,

ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια ἔχουσαν. Ita enim recte h. l. constituit maximus ille *Hemsterh.* ad Aristoph. Plutum pag. 311. qui praeclare etiam docuit, locum in Nubib. Aristoph. v. 591.

Δηλίαν Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν.

esse ex Pindaro sumtum. Emendationem Hemsterhusii confirmat Lexicon Mtum Alberti ad Hesych. voc. κέρατα laudatum, Etymol. Gudianum, vbi tamen male κεραβὰς legitur, et Etymol. Askewianum, quorum vsum Goettingae a viro reuer. et doct. L. Kulenkamp habui. Comparari potest Bacchylidis πυργοκέρατα in *Apollonii* Gramm. inedita apud Koen. ad Gregor. D. D. p. 208. Schn.

Hermann. fuisse putat apud Pindarum:

Δηλίαν Κύνθου ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν.

CXXVII. (p. 63. XXVI.)

Etymol. M. p. 513, 29. Κιδαλία, οἷον Κιδαλίης προυτίδος ἐπλανήθης. ἐκ Πινδάρου χεῖρα Κιδαλίας, εἰς τὴν χεῖρα, αἰτιατικὴν, μὴ ποιήσης ἔκθλιψιν. Κιδαλία γάρ ἐστιν. Scilicet lectorem admonet, ne legatur χεῖρ' Ἀκιδαλίας.

CXXVIII. (p. 64. XXVIII.)

Etymol. M. p. 517, 25. Κλέος. Πίνδαρος, οὐκ οἶδα ποῦ, φησὶ κλέος κλέεος, καὶ συγκοπῇ, κλεός. Bene succurrit Schol. Pindari ad Nem. II, 77. vbi est: ὀρεσσᾶν ἔπος διὰ τὸ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου κεῖσθαι κατὰ ὕφεσιν τοῦ υ, ὡς καὶ τὸ· κλεὸς ἔμπεδα.

Digitized by Google

CXXIX. (p. 102. CXLVI.)

Etymol. M. pag. 577, 15. v. μέλος· κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἔπους τὸ μεμελισμένον. ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μύσιμβλος δὲ τὰς ἐν Λέσβῳ γενομένας παρθένους Μούσας ἐπὶ τὰ πένθη φωτᾶν καὶ θρηνεῖν· ὅθεν ἐπεκράτησε τὰ ᾀδόμενα μέλεα κληθῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγήρυος·

μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερωτέρα ὄμφακος.

καὶ ἔτι τὸ μέλος τῷ ἑκάστῳ μεμελημένον. vbi Etymol. Gudianum Mtum habet: Μόρσιλος δὲ — οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μελιγόρου Πινδάρου μελισσοτευκηρίων, ὅ ἐστι τὸ μέλος τὸ ἑκάστῳ μεμελημένον., Vnde apparet, recte Sylburg. coniecisse, nomen auctoris esse *Myrsilum*, qui patriae Lesbi historiam scripserat, vnde, quae hic de Musis Lesbiacis traduntur, integriora habet *Clemens Alexandr.* Cohort. ad Gentes T. I. p. 27. Ex posterioribus Etymologici Gudiani verbis mire licet corruptis lucramur tamen Pindari auctoritatem, cuius verba Sylb. ita restituenda censebat:

μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὴ κρέκει ἡδύτερα φόρμιγξ καὶ γλυκερώτερ' ὄμφακος.

Sed bene succurrit Etymologicum Mtum Askewianum, cuius apographum ex Anglia relatum mecum benigne communicauit S. R. Kulenkamp, vbi locus Pindari multo sanior exstat. Primum statim recte liber Askewii habet *Μύρσιλος*, deinde pergit: παρθενομούσας — μελιγήρου Πίνδαρος·

Μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκύτερος ὀμφή.

CXXX. (p. 63. XXV.)

Etymol. M. p. 579. l. 3. μεμνέφτο — Πίνδαρος δὲ Δωρικώτερον διὰ τῆς αι μεμναίατο.

Digitized by Google

CXXXI. (p. 101. CXLIV.)

Etymol. M. pag. 808, 40. v. *χέραδος — ὡς κίναδος· εὐθύτερον γάρ ἐστιν τὸ συναγόμενον ἐν τῇ φύσει τοῦ ποταμοῦ πλῆθος ἰλύος καὶ ὀστράκων καὶ λίθων. καὶ Πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἶπε χεράδεσποδέων. Ἀρίσταρχος δέ φησι χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους.* Vide quae de voce hac traduntur ad Pyth. VI, 13.

Οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς
Ἄξοι παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενος.

quem ipsum locum ab Etymol. M. respici suspicabatur Barnesius, improbante Dawesio Misc. crit. p. 42. Mihi tamen admodum probabilis videtur Barnesii sententia, persuasumque mihi habeo, in voce *σποδέων* latere absconditam veram illius loci Pindarici scripturam. Satis enim disputatum est, vulgatum *τυπτόμενος* commode aptoque explicari vix posse. Praeterea monet Eustath. ad Hom. p. 1238. ibi olim *χεράδει* lectum fuisse. Totum illum Eustathii locum more suo exscripsit Philemon Grammaticus, cuius annotationem ex Codice Regio cum plurimis aliis primus edidit doctiss. *d'Ansse de Villoison* ad Apollon. Lexic. Homer. p. 854. Quodsi vero plura de Philemonis aetate, eiusdemque *Lexico Technologico* cognoscere cupis, vide quaeso quae disputauimus olim in *Biblioth. Philol. Goetting.* Vol. II. p. 521 sqq.

CXXXII. (p. 100. CXLII.)

Etymolog. Gudianum Mtum apud S. R. *Kulenkamp*: *ἐξεστηκὼς δυχῆς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Πινδάρῳ, ὅτε μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ἄκφρονα εἶναι, ὅτε δὲ τὸ ὑπανάχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχεσθαι ἢ ἀφίστασθαι.* — Huc etiam referam quae ex Etymologico Mto Biblioth. Reg. Paris. retulit cel. Ruhnken. in Epistola saepius iam laudata ad Heyn. (Virgil. T. IV. p. 237.), vbi in Etymologico Mto tradi ait de forma *ἀὲς* pro *ἀεί* Doribus propria, deinde

Digitized by Google

statim addi: *ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀὲ παρὰ Πινδάρῳ.* vbi vir doctissimus recte emendat *Πινδάρῳ*, atque eodem refert Hesychii glossam: *ἀὲ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ καὶ ἕως.* Ex Dorico *ἀὲς* pro *ἀεί*, *ἕως*, fluxisse videtur altera forma *ὥς* pro *ἕως*, qua vtitur Pindarus Olymp. X, 61. ad quem locum plura olim dicemus.

CXXXIII. (p. 106. CLIX.)

Etymologicum Gudianum in Specimine Emendat. in Etymol. M. a S. R. *Kulenkamp* edito p. 36. *κίκυς ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμάς· „ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦεν ἰὼς ἔμπαιδος οὐδ' ἔτι κίκυς."* (Homer. Odyss. XI, 392.) *ἀπὸ τοῦ ἀνακινύειν· „πολὺς δ' ἀνεκίνυεν ἱδρώς."* (Iliad. VII, 282. XXIII, 507.) *καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ· „καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστιγμασεν, τα σοι δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς, οὐδ' αἱμοῤῥύτοις φλέβες." θανόντων φησὶν ἀψύχοις· καὶ παρὰ Πινδάρῳ:*

ἔστι δέ τοι χεκων ἀκύει καπνός.

ὁ δὲ Ὅμηρος κατὰ τοὐναντίον τὸν ἀσθενῆ ἄκικυν λέγει· „νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς." (Odyss. III, 515.) *ὁ δὲ Αἰσχύλος ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ. Aeschyli* locum ab initio lego: *οἷσιν οὐκ ἔνεστι φθέγμα.* Pindari verba corruptissima non extrico; videtur tamen *ἀνακινύει καπνὸς* ibi latitare. SCHN.

Forte *ἔτι δέ τοι νεκύων ἀνακινύει καπνός. cadauerum.* Jacobs Animadv. p. 187. in Aeschylo legit: *„καὶ θανόντων, οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἰγμὰ, σκεπαστὴ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς." quibus neque vox neque munita inest vis.*

CXXXIV.

Tzetza Chil. I, 5. *ὡς γὰρ ὁ Πίνδαρός φησιν, υἱὸς τοῦ Λεωφάντου.* Narratur de Alcmaeone ad Crocsum profecto et auri copia donato.

CXXXV. (p. 99. CXXXIX.)

Eustathius ad Homer. Iliad. p. 9. ed. Rom. (p. 23. ed. Politi) *τὴν τοιαύτην πρόγνωσιν ὑπεμφαίνει καὶ Πίνδαρος*

Digitized by Google

ἀπὼν, ὡς κατωτέρω ἐηθήσεται, *μαντεύεο Μοῖσα* — ἀτειρὲς τὸ φίλον ἦτορ κατὰ Πίνδαρον, καὶ ἀτυζόμενον τὸ ἐν αὐτῷ τῆς φιλοσοφίας ζώπυρον. οὗ ἀνάπαλιν Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ·

Μοῖσά μ' ἀνέηκέ μ',

ἤγουν ἀνέπεισε — καὶ Πίνδαρος, ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ πρόγραμμα μουσοποιός, λέγει [v. infra, p. 158. CLX.]

μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

(Idem p. 21, 14. ὡς δὲ Ἀριστόδης Πινδαρικῶς κατὰ διάστασιν Δωρικόν ἐστι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ad Pyth. XI, 47. et al. — p. 26, 4. χρυσοῦς Ἀπόλλων — διὰ τὸ καὶ τὸ μέταλλον χρυσοῦ ἡλίῳ παρὰ τῶν παλαιῶν ἀνατίθεσθαι, ὡς τῇ σελήνῃ τὸν ἄργυρον, καὶ ἑτέρῳ τῶν πλανήτων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φέρεται. Similia p. 1401, 30. — p. 25, 11. quod σκῆπτον pro σκῆπτρόν. — p. 32, 14. καὶ τὸ φρεσὶ Δωρικῶς παρὰ Πινδάρῳ pro φρεσί.)

Iterum p. 179, 14. Rom. (p. 339. Polit.) *Πίνδαρος φησὶν,*

ὅτι ἀνέηκέ με ἡ Μοῖσα,

ἤγουν ἀνέπεισε. et ὁ Πίνδαρος στρατὸν φησι νεφελῶν Pyth. VI, 11.

CXXXVI. (p. 94. cxix.)

Idem p. 75. (?) ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες ἔσχον ἔλαιον, ᾧ οὐ τινὲς ἐλαιοῦντο, εἰπεῖν κατὰ Πίνδαρον. Verbo ἐλαιοῦσθαι usus etiam Sophocles ap. Hesych. h. v.

CXXXVII.

Idem p. 228. l. 9. ab extr. καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος, κοινῶς διαβολεύς. — pag. 1406, 14. καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος ἄνθρωπος.

CXXXVIII. (p. 87. xcv.)

Aristophanes grammaticus ap. *Eustath.* ad Iliad. Λ. p. 877, 55. εἶτα φησὶν, ὅτι καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προ-

βάτων τράπεζαν. οὕτω δέ που, φησὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ. Iterum h. l. respicit p. 1649, 5.

CXXXIX. (p. 94. CXVIII.)

Eustathius ad Hom. Iliad. p. 1221, 35. ἕτεροι δὲ τὸ, ἄλλοι, νοοῦσι κατὰ διαφορὰν εἴδους, ὡς τῷ γένει μὲν ἰχθύων ὄντων καὶ τῶν δελφίνων, τῷ δὲ εἴδει διαφερόντων· διὸ, φασὶ, καὶ *Πίνδαρος* ἰχθῦν παιδοφάγον τὸ κῆτος φησί.

CXL.

Idem ad Odyss. pag. 1430, 61. καὶ ἀργῶντες ταῦροι, παρὰ *Πινδάρῳ*. Itidem pag. 1286, 3. cf. ad Hesych. in ἀργαίνειν. [Hoc pertinet ad Olymp. XIII. 99. HERM.]

CXLI. (p. 83. LXXIX.)

Idem p. 1657, 12. ὥσπερ καὶ οἱ δελφῖνες ἐξ ἀνθρώπων γενόμενοι

φιλάνορα οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

κατὰ *Πίνδαρον*.

CXLII. (p. 101. CXLV.)

Idem pag. 1917, 39. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ἐν ἐπιγράμματι *Πινδάρου* περὶ τοῦ *Πανὸς* τὸ

νόμίων λησάμενος δονάκων,

ἤγουν ἐκλαθόμενος τῆς σύριγγος. Sumtum est fragmentum ex Epigrammate *Antipatri* Anthol. IV. p. 506. ed. Wech. Analect. II, 19.

(Ex Epiniciis multa sunt loca laudata, quae videre licet in Catalogo auctorum ab Eustathio laudatorum in Fabric. B. Gr. Tom. I.)

CXLIII.

Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 467. Sicilia *Τρινακίη*. — οἱονεὶ *Τρινακρίας*, ὅ ἐστι, τρία ἔχουσης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ *Λυκόφρων* (v. 986.) τριδείρον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ *Πίνδαρος* τριγλώχινα.

Digitized by Google

CXLIV. (p. 95. CXXIII.)

Auctor vitae Homeri in *Gatei* Opusc. myth. p. 283. *Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι.* Sohn. Eiiciendum est *Χῖόν τε καί*, quod iam monuit Wassenb. ad Iliad. *α*. p. 9.

CXLV. (p. 88. XCVI.)

Schol. Aeschyli ad Choephor. 323. *πυρὸς μαλερὰι γνάθοι*] *ἡ γνάθος συνήθης, ὡς καὶ ὁ χρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ.* Forte Schol. lectorem monere, volebat de singulari vocis *χρημνός* vsu, quem Pindarus frequentauerit. Eam enim pro praeruptis litorum riparumque marginibus positam repeximus a Lyrico Ol. III, 39. *ζαθέοις ἐπὶ χρημνοῖς Ἀλφεοῦ*. Iterum Pyth. III, 60. *παρὰ Βοιβιάδος χρημνοῖσιν ὤκεε παρθένος*. Eadem ratione explicandus videtur *χρημνὸς θαλάσσας ἴσχατος* supra in Fragm. LXXXIV. pag. 122. (XII. 58.) quem locum ibi carpebat Aristides, nescio quam recte. cf. etiam Isthm. IV, 96. *βαθυχρήμνου αλός*. et Nem. IX, 95. *βαθυχρήμνοισιν ἀκταῖς Ἑλώρου*.

CXLVI. (p. 78. LII.)

Schol. Aeschyli ad Eumenid. v. 2. *πρωτόμαντιν Θέμιν. Πίνδαρος φησὶ πρὸς βίαν κρανῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ.* Fabulam eandem satis obscuris verbis indigitare videtur *Euripides* Iphig. in Tauris v. 1260 sqq.

CXLVII. (p. 72. LI.)

Idem ad Eumenid. v. 11. de Apolline, qui; Delo Delphos proficiscens, deuenerat Athenas, illinc vero Delphos adierat: *χαιρόμενος Ἀθηναίους, κατὰ θῆναι φησιν* (Aeschylus) *αὐτὸν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα, πλεῖθεν τὴν περιπομπὴν* (παραπομπὴν) *αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐν Τετάρτῃ τῆς Θεωρίας.*

βάτων τράπεζαν. οὕτω δέ που, φησὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ. Iterum h. l. respicit p. 1649, 5.

CXXXIX. (p. 94. CXVIII.)

Eustathius ad Hom. Iliad. p. 1221, 35. ἕτεροι δὲ τὸ, ἄλλοι, νοοῦσι κατὰ διαφορὰν εἴδους, ὡς τῷ γένει μὲν ἰχθύων ὄντων καὶ τῶν δελφίνων, τῷ δὲ εἴδει διαφερόντων· διὸ, φασὶ, καὶ *Πίνδαρος* ἰχθῦν παιδοφάγον τὸ κῆτος φησί.

CXL.

Idem ad Odyss. pag. 1430, 61. καὶ ἀργῶντες ταῦροι, παρὰ *Πινδάρῳ*. Itidem pag. 1286, 3. cf. ad Hesych. in ἀργαίνειν. [Hoc pertinet ad Olymp. XIII. 99. HERM.]

CXLI. (p. 83. LXXIX.)

Idem p. 1657, 12. ὥσπερ καὶ οἱ δελφῖνες ἐξ ἀνθρώπων γενόμενοι

φιλάνορα οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

κατὰ *Πίνδαρον*.

CXLII. (p. 101. CXLV.)

Idem pag. 1917, 39. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ἐν ἐπιγράμματι *Πινδάρου* περὶ τοῦ *Παιὼς* τὸ

νόμιον λησάμενος δονάκων,

ἦγουν ἐκλαθόμενος τῆς σύριγγος. Sumtum est fragmentum ex Epigrammate *Antipatri* Anthol. IV. p. 506. ed. Wech. Analect. II, 19.

(Ex Epiniciis multa sunt loca laudata, quae videre licet in Catalogo auctorum ab Eustathio laudatorum in Fabric. B. Gr. Tom. I.)

CXLIII.

Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 467. Sicilia *Τρινακίη*. — οἱονεὶ *Τρινακρίας*, ὅ ἐστι, τρία ἐχούσης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ *Λυκόφρων* (v. 986.) τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ *Πίνδαρος* τριγλώχινα.

Digitized by Google

CXLIV. (p. 95. CXXIII.)

Auctor vitae Homeri in *Galei* Opusc. myth. p. 283. Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι. Sohn. Eiiciendum est Χῖόν τε καὶ, quod iam monuit Wassenb. ad Iliad. α. p. 9.

CXLV. (p. 88. XCVI.)

Schol. Aeschyli ad Choephor. 323. πυρὸς μαλερὰ γνάθος] ἡ γνάθος συνήθης, ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ. Forte Schol. lectorem monere, volebat de singulari vocis κρημνὸς vsu, quem Pindarus frequentauerit. Eam enim pro praeruptis litorum riparumque marginibus positam reperimus a Lyrico Ol. III, 39. ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. Iterum Pyth. III, 60. παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. Eadem ratione explicandus videtur κρημνὸς θαλάσσας ἔσχατος supra in Fragm. LXXXIV. pag. 122. (XII. 58.) quem locum ibi carpebat Aristides, nescio quam recte. cf. etiam Isthm. IV, 96. βαθυκρήμνου αλός. et Nem. IX, 95. βαθυκρήμνοισιν ἀκταῖς Ἑλώρου.

CXLVI. (p. 72. LII.)

Schol. Aeschyli ad Eumenid. v. 2. πρωτόμαντιν Θέμιν. Πίνδαρος φησὶ πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ. Fabulam eandem satis obscuris verbis indigitare videtur *Euripides* Iphig. in Tauris v. 1260 sqq.

CXLVII. (p. 72. LI.)

Idem ad Eumenid. v. 11. de Apolline, qui, Delo Delphos proficiscens, deuerterat Athenas, illinc vero Delphos adierat: χαριζόμενος Ἀθηναίοις, καταχθῆναί φησιν (Aeschylus) αὐτὸν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα, κἀκεῖθεν τὴν περιπομπὴν (παραπομπὴν) αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.

Ephorus ap. Strab. IX, p. 646. *καθ' ὃν χρόνον τὸν Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ἐπιόντα ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους — ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην ἰέναι τὴν ὁδὸν, ἣν νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπουσι. γενόμενον δὲ κατὰ Παναπέας, Τιτυὸν καταλῦσαι, ἔχοντα τὸν τόπον, βίαιον ἄνδρα καὶ παράνομον.*

CXLVIII. (p. 75. LXI.)

Schol. Apollonii ad Argonaut. I, 61. *ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε λέγοντος·*

Ὁ δὲ χλωρᾷς ἐλάτῃσι τυπεὶς
ᾤχετο Καινεὺς, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

Cod. Reg. no. 2727. in Scholiaste habet: τυπεὶς ᾤχετ' ἐς χθόνα, reliquis omissis. *Plutarch.* Comp. Stoicor. et Poet. p. 1057. D. *ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὐθὺναν ὑπέσχεν ἀπιθάνως ἄῤῥηκτος διδηρῷ καὶ ἀπαθὴς σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν*

σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

ὁ δὲ Στωϊκὸς Λαπίθης, ὥσπερ ἐξ ἀδαμαντίνης ὕλης, ὑπ' αὐτῶν, τῆς ἀπιθείας, πεχαλκευμένος, οὐκ ἄτρωτός ἐστι — (de his v. ad Fragm. e Scoliis H. p. 24.) *καὶ ὁ μὲν Πινδάρου Καινεὺς βαλλόμενος οὐ τιτρώσκεται.* — De fabula cf. etiam Schol. brev. ad Iliad. *α*, 264. Observ. Misc. X. p. 380. Eustath. ad Homer. p. 101. (T. I. p. 200. ed. Polit.) Hic vero Pindari locus satis firmum nobis argumentum suppeditat, quo demonstrari possit, auctorem Orphicorum Argonauticorum ad sequiorem aetatem pertinere, in quibus eadem de Caeneo leguntur, quae Scholiastes Apollonii et Plutarchus a Pindari ingenio ficta atque excogitata esse perhibent. Quodsi vero carmina illa Orphica tum aetatis prodita exstabant et legebantur: quidni Scholiastes Apollonii potius Apollonium sua ex Orphicis duxisse posuisset, locive Orphici obiter tamen

Digitized by Google

mentionem iniecisset? Nec praetereundum hîc est, quod nuper in Epistola ad Heynium a Dav. Ruhnkenio positum reperi (Virgilii T. IV. p. 237.), in Indice eorum scriptorum, quorum testimonia in Scholiis Apollonii afferuntur, nullum occurrere, qui non Augusti et Tiberii aetate superior sit. Locus Orphicorum Argonauticorum est v. 168 seqq.

ἦ νειὸς Καινῆος ἀφίκετο, τόν ῥά τε φασὶ
μισγόμενον Λαπίθῃσι ὑπὸ Κενταύροισι δαμῆναι,
θεινόμενον πεύκῃσιν τανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι·
καί ἑ ἀνατλῆσαι, καὶ ἀκαμπέα γοῦνατ' ἐρεῖσαι,
ζωόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης.

Voces ἦ νειὸς initio corruptae sunt; sed quomodo corrigendae sint, mihi nondum liquet. Schn. (f. *καὶ υἱὸς Καινῆος. Coronus.*)

CXLIX. (p. 76. LXII.)

Idem ad I, 411. *Αἰσωνὶς, πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης.*

CL. (p. 77. XLIII.)

Idem ad II, 479. ex Charone Lampsaceno refert narrationem de *Rhoeco*, quam habet etiam cum multa lectionis varietate Etymol. M. v. *Ἁμαδρυάδες*. cf. Schol. Theocriti ad Idyll. III, 13. et Tzetz. ad Lycophr. v. 486. Deinde vero addit Schol. Apollonii: *καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ Νυμφῶν ποιούμενος λόγον·*

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι *).

Hinc *Plutarch.* Erotic. (p. 593. B.) p. 757. F. *Δρυάδες*

ἴσον δένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι *).

Iterum de Defect. Oracul. p. 415. D. *Πίνδαρος εἶπε τὰς Νύμφας ζῆν*

ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχούσας,

διὸ καὶ καλεῖν αὐτὰς Ἁμαδρυάδας. Ex narratione antece-

[*) Heynius adscripsit *λαχοῦσαι*.]

Digitized by Google

denti de Rhoeco facile patet, explicandum esse locum, quem *Er. Schmid.* ex *Plutarchi* Quaest. Natural. nr. 36. retulit latine:

Tu parua molitrix futurum, perfidum
Quae puniens Rhoecum stimulo pupugisti eum.

Disputat Plutarchus, quare apes impudicos praecipue petant; sed verba graeca deficiunt in vulgatis editionibus Plutarchi ad finem; nec latina habemus, nisi in *Gysberti Longolii* versione, qui postremas quaestiones ex libro Mediceo transtulisse dicitur. Inde igitur Er. Schmid. fragmentum hoc duxisse videtur. Neque enim adhuc librum illum rarissimum videre mihi contigit.

CLI. (p. 98. CXXXIII.)

Schol. Aristoph. ad Plutum v. 210. de Lynceo: τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς καὶ δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν, ὥς φησι Πίνδαρος. Eadem habet Suidas v. *Λυγκέως*. Dubitat summus Hemsterhusius ad h. l. p. 68. an referenda sit annotatio ad Nem. X, 115.

Ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαν-
γάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει.

Equidem persuasum mihi habeo, verbum *δολοφονήσαντα*, in quo vir summus adhaesit, a Scholii auctore esse, adeoque ipsum illum Pindari locum paullo ante allatum respici. Quare aliud ad hunc numerum referendum est fragmentum, quod indigitat Hyginus fab. 37. de Argo naue: *Hanc nauim factam Pindarus ait in Magnesiae oppido, cui Demetrias est nomen.*

CLII. (p. 85. LXXXVIII.)

Schol. Aristoph. ad Nub. 223. vbi Socrates loquitur:

Τί με καλεῖς, ὦ φήμερε;

ἐλέγετο δὲ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σιληνῷ παρεμφαίνειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. παρεθήκεν οὖν αὐτῷ οἷον τοῦ παρὰ

Digitized by Google

Πινδάρῳ Σιληνοῦ φωνήν· ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παραγαγὼν τὸν Σιληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους·

Ὦ τάλας ἐφήμερε, νήπιε,
βάζεις μοι χρήματα διακομπῶν.

Ita enim hunc locum integriorem, quam in editis exstat, vbi est *βαδίζεις — διακομπεύων*, seruauit Suidas in voce *ὦ ἐφήμερε*. Scuv. Forte fabulae de Marsya et Olympo, de Sileno et Mida, e Pindaro fuere deductae: v. c. apud Philostr. Imag. I, 20. 21. 22. Versus sic constituit Herm.

ὦ τάλας ἐφήμερε νήπιε, βάζεις μοι χρήματα διακομπέων.

CLIII. (p. 97. CXXXI.)

Scholiastes ad *Aristophanis* Equites 623. 4.

Ὁ δ' ἄρ' ἐλασίβροντ' ἀναβρηγνὺς ἔπη
τερατευόμενος ἔρειδε καιὰ τῶν ἱππέων.

τὸ δὲ ἐλασίβροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου. Auctius hoc scholium in codice suo legerat Suidas, qui sub voce *ἐλασίβροντα* docet: *Ἀριστοφάνης ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου·*

ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας,

ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενε. Sed fallitur Suidas in eo, quod *ἐλασίβροντε* Pindaro tribuit, in quo sine dubio *ἐλασίβροντα* lectum fuit. Similiter Olymp. IV. *ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς.*

CLIV. (p. 97. CXXXII.)

Scholiastes ad *Aristoph.* Acharn. v. 61. *Ἱέρωνα μὲν βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ τὸν Συρακουσίων τύραννον.* Etiam hunc locum exscripsit Suidas in v. *βασιλεύς*. Nescio an haec obseruatio commode ad locum aliquem carminum residuorum possit referri, vt Pyth. I, 116.

Digitized by Google

CLV. (p. 86. xc.)

Schol. Aristoph. ad Vespas 307 sqq.

— — πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῶϊν, ἢ
πόρον Ἑλλὰς ἱερόν;

τῦν πόρον τὸν πορισμόν φησιν. ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν·

πανδείματι μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλὰς πόρον ἱερόν.

quem locum aliis restituendum relinquo.

CLVI. (p. 86. xci.)

Schol. Euripidis ad Oresten 1621. ἱππίου τ' Ἄργους πτίται] οἰκήτορες· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ συὸς ὀρικτίτου παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου. ὀρεσκῷος ap. Homer.

Idem ad Phoeniss. 689. ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ ὀρικτίτου συὸς παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου. In Scholiis ad Pindari Pyth. II, 31. male legitur: ὀρικτίτου υἱὸς τοῦ ἐν ὄρεσι τεθραμμένου (pro ὑός).

CLVII. (p. 93. cxvii.)

Proclus ad Hesiodum p. 103. a. vbi explicat ἀκμώτατοι ἱστοβοῆες, haec habet: Ὁ δὲ Πλούταρχος ἐξηγήσατο τὴν αἰτίαν, λέγων εἶναί τι θηρίδιον, ὃ καλεῖται κὶς, διεσθίον τὰ ξύλα· τοῦτο καὶ Πίνδαρον οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λέγοντα·

Κεῖνον οὐ σὴς, οὐ κὶς δάμναται.

ὡς ἄσηπτον. Codd. Paris. omnes, quod Goettingae testatus mihi est cel. *Köhlerus*, habent h. l. κείνου σὴς οὐ κὶς, vnde vulgatum κεῖνο σὴς οὐ κὶς correximus. Ecce vero *Scholiasten Pindari*, qui ad Pyth. IV, 408. ex *Sapphone* laudat:

ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς
δάπτει.

Digitized by Google

Vnde necesse est, alteruter in auctoritate hac adhibenda memoria falsus fuerit; quem quidem errorem in Plutarchum cadere posse vix credo. Potuit etiam locus Scholiastae Pindarici librariorum negligentia mutilari atque corrumpi. Equidem Wolfii diligentiam hic desidero. Sann. Pleniorem Sapphus locum v. in Schol. Pind. l. c. quem iam Valken. attigerat ad Ammon. p. 102.

CLVIII. (p. 92. CXII.)

Auctor breuium Scholiorum ad Iliad. *κ*, 435. [v. ibi Schol. Ven. et Eust. p. 817, 28.] *Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾴξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης μιᾶς τῶν Μουσῶν. διάφορος δὲ τῶν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἐπῆλθε τοῖς ἄλλοις, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ· καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινε. Δείσασα δ' Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει. κατελθοῦσα δὲ ἡ θεὸς Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν· ἐπιστάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένῳ τῷ Ῥήσῳ, αὐτόν τε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος.* Fabulae varietatem doctissime explicat summus ille *Bachet de Meziriac* Comment. sur les Epitres d'Ovide Tom. I. pag. 95.

CLIX. (p. 92. CXIII.)

Idem ad Iliad. *φ*, 194. [v. ibi Schol. Ven.] *Ἡρακλῆς εἰς Ἅιδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, καὶ, δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶον τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι, οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων, ἔλαβε τὴν παρθένον. Φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν Ἀχελῶον παρ' Ἀμαλθείᾳ τῇ Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. Δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι Ἀχελῶος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. Ἱστορεῖ Πίνδαρος.*

Digitized by Google

CLX.

Schol. Ven. A. ad Iliad. *α*, 1. *καὶ Πίνδαρος·*

μαντεύεο Μοῦσα.

v. sup. CXXXV.

CLXI.

Schol. Lips. ad Iliad. *β*, 367. *γνώσεαι δ', εἰ ἀλὴ θεσπεσίη. λείπει τὸ βουλῇ. ὡς Πίνδαρος.* et ad *ζ*, 24. *σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ. σκότιον ὡς λόγιον. τὸ γὰρ κύριον παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ.* vt sit *Σκοτίος.*

CLXII.

Schol. A. B. Lips. ad Iliad. *θ*, 368. Pindarum laudant, quod centum capita Cerbero tribuerat.

CLXIII.

Schol. Ven. B. ad Iliad. *ο*, 137. *μάρψει δ' ἐξείης, κυρίως, χερσὶ συλλήψεται. μάρη γὰρ ἡ χειρ, κατὰ Πίνδαρον. ὅθεν καὶ εὐμαμές.*

CLXIV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. *ρ*, 98. *ὁ Πίνδαρος Ἰσόφ μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον* (excidit *θεῷ*) *ὑποτρέσσαι ἐκέλευσεν. ἐπίσης τὸν θεὸν καὶ τὸν φίλον θεῷ, ἄνδρα θεοφιλῆ.*

CLXV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. *χ*, 51. *ὀνομάκλυτος. — κατὰ σύνθεσιν οὖν ἐστιν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ, καὶ περίκλυτος.*

CLXVI. [v. supra p. 38. VI.]

Porphyrius ad Iliad. *κ*, 252. [v. Schol. Ven.]

κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνε θάλλοντα ἥβᾳ δυώδεκα, αὐτόν τε τρίτον. καὶ τετράτῳ αὐτὸς πεδύθη.

φησὶν ὁ Πίνδαρος, ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ. De Hercule insaniente puto dicta fuisse. Fuit *τέκνα πέφνε* et

Digitized by Google

ἄβᾳ: liberos XII iuuenta florente occidit una cum decimo tertio; in decimo quarto autem coercitus fuit, scil. ne amplius saeuiret.

Loca ex Epiniciis citantur passim: vt Pyth. X, 93. 94. a Schol. Lips. ad Iliad. *α*, 469. Laudantur quoque Schol. Lips. a Schneidero ad Iliad. *γ*, 307. *ε*, 366. verbis non adscriptis.

CLXVII. (p. 93. CXVI.)

Schol. Pindari ad Olymp. II, 16. *ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι οἱ Θήρωνος πρόγονοι οὐδόλως εἰς τὴν Γέλαν κατῆραν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὴν Ἀκράγαντα ἀπὸ Ῥόδου, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος λέγει·*

— ἀν δὲ Ῥόδον κατῴκισθεν·
ἔνθ' ἀφορμαθέντες ὑψη-
λὰν πόλιν ἀμφινέμονται·
πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
εἵπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος.

(Est ex emendat. Hermanni *εἵπετο* pro *ἕπετο*.)

CLXVIII. (p. 102. CXLVII.)

Idem ad Ol. VIII, 64. *Ἰσθμὸν ποντίαν*] *ἐπίφορός ἐστι πρὸς τὰ θηλυκά, ὡς τό· Εὐδίνᾳ Ταρταρίᾳ. ὡς καὶ νῦν· τῇ Ἰσθμῷ.* Sed locus hic corruptus esse videtur. Respexit enim Scholiastes ad Pyth. I, 29. vbi *ἐν αἰνῷ Ταρτάρῳ* legitur.

CLXIX. (p. 102. CXLVII.)

Idem ad Ol. X, 17. vbi legebat: *νέμει γὰρ ἁ τραχεῖα πόλις Λοκρῶν.* haec tradit: *τραχεῖα δὲ εἰκότως ἂν λέγοιτο λοφώδης οὖσα καὶ ἐπιθαλασσίδιος· αὐτὸς γάρ φησιν·*

—— οἵτ' ἀργίλοφον
πὰρ Ζεφύριοι κολώναν.

Digitized by Google

CLXX. (p. 103. CXLVIII.)

Idem ad Ol. X, 58. *νώνυμος βρέχετο πολλᾷ νιφάδι*] *τὸ βρέχετο ἀντὶ τοῦ κατεσιωπᾶτο φησί· συνήθως γὰρ τὸ βρέχεσθαι ἐπὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι· καὶ ἀλλαχόσε*

μησὶ γὰρ βρεχέσθω.

τινὲς δὲ οὕτως, ἐκρύπτετο νιφάδι τῇ περὶ τὸν Οἰνόμαον ἀδοξίᾳ. Eodem modo poeta vtitur verbo hoc Isthm. V, 65. *ἀλλ' ὅμως καὶ γῆμα κατάβρεχε σιγᾷ.* In ipso Scholio latet nescio quae lectionis varietas, quam tamen animi coniectura inuestigare atque assequi nondum potui. Requiritur enim pro vulgato *νιφάδι* verbum aliquod graecum, quod grammaticus subiecto altero *ἀδοξίᾳ* interpretatus est. SCHN. *νιφάδα* tropice acceptum per *ἀδοξίᾳ* interpretati erant.

CLXXI. (p. 86. XCII.)

Schol. Pindari ad Pyth. II, 31. vbi docet, *κτίλον* pro *τιθασσὸν, συνήθη*, poni, locum Pindari affert:

ἔνθα ποιμένες κτιλεύον-
ται κάπρων τε λεόντων τε.

in quo *κτιλεύεσθαι* per *τιθασσεῦσαι* explicat. cf. *Observ. Misc. Nov.* I. p. 87. (an *ποῖμναι?*)

CLXXII. (p. 103. CXLIX.)

Idem ad Pyth. II, 128. *ἐν Αἰολίδασσι δὲ χορδαῖς ἤγουν Βοιωτίαις· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πίνδαρος· ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς κιθαρῳδοί. τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ*

Αἰολεὺς ἔβαινε
Δωρίας κέλευθον ὕμνων.

Forte legendum: *Δωρίων* vel *Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.*

CLXXIII. (p. 103. CL.)

Idem ad Pyth. IV, 4. *δύναται καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν· (Λαιοΐδας) ἐτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε·*

Digitized by Google

— *Ἀδελφοὶ θεμιστῶν*
ὕμνων μάντιες Ἀπολλωνίδαι.

CLXXIV. (p. 104. CLI.)

Grammaticus vetus apud *Scholiast.* ad Pyth. IV, 25. *εἰώθασι δὲ οἱ περὶ τὸν Πίνδαρον συμπλέκειν τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν Ἡρωΐδων ὀνόματα διακοινοποιοῦντες. οἷον·*

εὐάρματε, χρυσοχίτων,
ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα.

τὸ μὲν εὐάρματε τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς Ἡρωΐδος.

CLXXV. (p. 104. CLII.)

Scholiastes ad Pyth. IV, 106. *ὅτι δὲ τὰς περὶ τὰ θεῖα μύστιδας καὶ Μελίσσας φησὶν, ἐτέρωθι ὁ αὐτός φησι·*

ταῖς ἱεραῖς Μελίσσαις τέρπεται.

Ad hunc vero locum referenda sunt, quae *Didymus* ap. *Lactantium* de falsa relig. I. c. 55. §. 13. tradit: *Didymus in libris ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς ait, Melissea, Cretensium regem, primum diis sacrificasse, ac ritus nouos sacrorumque pompas introduxisse. Huius duas fuisse filias, Amaltheam et Melissam, quae Iouem puerum lacte caprino ac melle nutrierunt; vnde poetica illa fabula originem sumsit, aduolasse apes, atque os pueri melle complesse. Melissam vero a patre primam sacerdotem Matri magnae constitutam; vnde adhuc eiusdem Matris antistites Melissae nuncupantur. — Siue igitur a Melisseo, vt Didymus tradidit, colendorum deorum ritus effluxit, siue ab ipso quoque Ioue, vt Euhemerus tradit, de tempore tamen constat, quando dii coli coeperint.* Cfr. ad hunc Lactantii locum *Porphyrii* Quaest. Homeric. vbi est: *καὶ τὰς Δήμητρος ἱερείας, ὡς τῆς χθονίας θεᾶς μύστιδας, Μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, αὐτήν τε τὴν Κόρην Μελιτώδη* (Theocrit. XV, 94.) *σελήνην τε οὖσαν*

Digitized by Google

γενέσεως προστάτιν Μέλισσαν ἐκάλουν. Iterum *Porphyrius* de antro Nymphar. pag. 261. *Hesych.* μητροπόλους τὰς πάλαι Μελίσσας. Idem: Μέλισσαι αἱ τῆς Δήμητρος μύστιδες. Cf. Schol. ad Euripid. Hippolyt. v. 77. Schol. ad Pind. Pyth. IV, 106. Spanh. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 110.

CLXXVI. (p. 104. CLIII.)

Idem ad Pyth. IV, 207. εὐεπιφόρους δὲ ὁ Πίνδαρος λευκίππους καλεῖ αὐτούς·

—— λευκίπ-
πων Μυκηναίων προφᾶται.

Idem ad v. 313. monet, Pindarum alibi Orpheum non Apollinis, vt fecit Pyth. IV, 313., sed Oeagri fil. tradidisse.

CLXXVII. (p. 104. CLIV.)

Idem ad Pyth. VIII, 53. αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν] φρατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλιδῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γενομένου. καὶ ἐν ἄλλοις αὐτός·

Μιδυλίδου δ' αὐτῷ γέννα.

(Hermanno γενεὰ scribendum videtur.)

CLXXVIII. (p. 105. CLV.)

Idem ad Pyth. VIII, 77. ὅτι Ἄβας ὁ Λυγκέως, πατὴρ Ταλαοῦ, ἐξ οὗ Ἄδραστος, ἄρχησε τὸ Ἄργος, εἶτα μετέστη εἰς Εὔβοιαν. Ὅτι δὲ Λυγκέως Ἄβας, ἐξ ἐκείνου δῆλον·

— Σφαγὰς δὲ Δαναοῦ
παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν
Ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος.

Er. Schmid. in fragm. edidit διάδοχον. SCHN. Tragici potius versus sunt. [Mihi certo lyrici esse videntur. HERM.]

CLXXIX. (p. 105. CLVI.)

Erasmus in Chiliad. I. Cent. 10. Adag. 73. ait, Pindarum alicubi ἄφθογγον γάμον dixisse *nuptias clandesti-*

Digitized by Google

nas, in quibus non decantatur Hymenaeus; quem locum etiam *Fr. Schmid.* securus in fragmenta sua retulit. Ego tamen nondum reperire potui, quinam veterum scriptorum ῥῆσιν hanc ex Pindaro laudauerit; verum imposuisse videtur Erasmo memoria, quod olim legerat in Scholiis ad Pindarum Nemeac. III, 60. de amore Pelei in Thetin: *περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησὶν ἐν Τρωΐλῳ·*

ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους,
τῇ πανταμόρφῳ Θέτιδι συμπλακεὶς ποτε.

CLXXX. (p. 105. CLVIII.)

Pindari esse suspicor locum, quem habet Scholiastes ad Nem. VII, 89. sine auctoris nomine, quod fere vbique in locis Pindaricis laudandis omittit:

—— ὁ γὰρ ἐξ οἴ-
κου ποτὲ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

CLXXXI.

Schol. ad Nem. VII, 87. *ὅλως ἀποδέχεται Πίνδαρος τὴν μετὰ συνέσεως τόλμαν·*

Τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκο-
πος ἐσάωσεν.

si Pindari modo est; *audacia animosa et prudentia previa eum seruauit.*

CLXXXII. (p. 105. CLVII.)

Schol. ad Nem. VII, 103. *Εὐξενίδα*] *ὡς ἀπό τινος Εὐξένου τῆς ὅλης φρατρίας ἀφηγουμένου, ὡς Κοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε καλεῖν τοὺς Θεσσαλούς.* vbi legendum *Σκοπάδας.*

CLXXXIII.

Schol. ad Isthm. V. pr. *λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθέαν·*

κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

Digitized by Google

CLXXXIV. (p. 92. CX.)

Schol. Sophoclis ad Oed. Tyr. v. 894. εἰς τὸν Ἄβαισι ναὸν] Ἄβαι τόπος Λυκίας, ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν Σαμίων, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος. quae quidem verba foedis erroribus commaculata aliis expurganda lubens concedo. Videtur latere nomen Φωκέων. v. Intpp. Strabonis IX. p. 646. Stephani Byz. voc. Τέγυρα et v. Ἄβαι.

CLXXXV.

Idem Argum. Aiacis: περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος.

CLXXXVI. (p. 80. LXXI.)

Gellius Noct. Att. XX, 7. *Mira et prope adeo ridicula diuersitas fabulae apud Graecos deprehenditur super numero Niobae filiorum. Nam Homerus pueros puellasque eius bis senos dicit fuisse; Euripides* [*et Pindarus*] *bis septenos; Sappho bis nouenos; Bacchylides et Pindarus bis denos; quidam alii scriptores tres fuisse solos dixerunt.* Liquet locum hunc esse deprauatum; sed qua ratione ait emendandus, nec quaesiui, nec adeo operae esse existimaui. *Aelianus* Var. Hist. XII, 36. de eadem re agens ait: Ἑλκμὰν δέκα φησὶ, Μίμνερμος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος. Lasum vero Hermionensem memorat bis septenos Niobes filios numerare. *Pherecydis* aliorumque auctorum sententias exhibet praeclarum scholium ad *Euripid.* Phoeniss. 162.

CLXXXVII. (p. 80. LXXI.)

Tertullianus de corona militis c. 7. *Hercules nunc populum capite praefert; nunc oleastrum; nunc apium. Habes tragoediam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat, interfecto Delphico dracone, lauream induisse, qua supplicem.* (Tra-

Digitized by Google

goedia Cerberi, si recte scribitur, significare debet tragoediam aliquam, in qua Hercules ex inferis rediit, vt in Alcestide Euripidis, oleaginea corona redimitus.)

CLXXXVIII. (p. 99, CXL.)

Seruius ad Virgil. Ge. I, 14. de Aristaeo: *Hic, vt etiam Sallustius docet, post laniatum a canibus Actaeonem filium matris instinctu Thebas reliquit, et Ceam insulam tenuit primo adhuc hominibus vacuam; post ea relicta cum Daedalo ad Sardiniam transitum fecit. Huic opinioni* PINDARVS *refragatur, qui eum ait de Cea insula in Arcadiam migrasse, ibique vitam* (Heins. legit *villam*) *coluisse. Nam apud Arcades pro Ioue colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari.* De Aristaeo vide ipsum Pindarum Pyth. IX, 115. ibiq. Heyn. Magnam et rudem locorum molem congessit auctor *Dissertationis de Aristaeo*, Goettingae 1774. editae, qui saltem aliquam orationis latinae laudem ea opera meruisse videtur.

CLXXXIX. (p. 100. CXLI.)

Idem ad Ge. I, 16. *Pindarus Pana ex Penelope filium dicit, vnde multi* etc. vbi in Mto G. est: *Panα Pindarus ex Apolline et Penelope in Lyco monte editum scribit, qui a Lycone rege Arcadiae Locus* (emendant *Lycaeus*) *mons dictus.* Narrationis varietatem explicat *Bachet de Meziriac* Comment. sur les Epitres d'Ovide T. I. pag. 104.

Nescio an huc pertineat glossa, quam in *Etymologico Gudiano Mto* reperi: *Λυκάων Λυκάονος. ὄνομα κύριον. υἱὸς Πανδάρου.* Forte tamen respexit notum Homeri locum: *ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;*

CXC. (p. 80. LXXI.)

Priscianus de metris comicis p. 13. l. 27 sqq. *Pindarus, teste Heliodoro* (f. *Herodoro*), *ἀντέστρεψεν, hoc est, conuertit rhythmum iambicum hoc modo:*

Digitized by Google

Πεπρωμέναν ἔθηκεν μοῖραν μετάτραπεῖν
ἀνδροφθόρον. οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη.

in secundo iambo pyrrhichum secundum et trochaeum et quartum spondeum posuit. Idem:

Τροχὸν μέλος αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολάς.

hic iambus in tertio trochaeum habet, et in quarto spondeum. Idem:

Αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνίθων.

hic quarto loco spondeum posuit. Idem:

Ἐν δ' ἀσχίοισιν πατὴρ ἦν ἐεινοώας.

in hoc quoque iambo trochaeum in tertio loco posuit, et in quarto spondeum. Idem:

Δι' οὐδὲν προσαιτέων ἐρ' ἴτζάμεν ἐπί.

hic similiter in quarto loco spondeum habet. Itaque puto Horatium — Idem Heliodorus ostendit, Pindarum etiam trisyllabos in fine versus posuisse:

Νόμων ἀκούοντες θεοδμήτων κέλαδον.

Ecce in hoc iambo in fine tribrachyn posuit, qui nec consatenatus esse potest cum consequente, quippe in consonantem desinens. Alterum et quintum fragmentum equidem non extrico; in quarto suspicor esse legendum *ἦεν Οἰνόας*. SCHN. Adscripsit Prisciani locum et de eo disputauit *Hermann.* de Metris p. 96 sqq.

Digitized by Google

ADDENDA
AD FRAGMENTA PINDARI
PLERAQVE
A SCHNEIDERO V. C.

Ad p. 10. III. Iure dubitat Schneiderus, an carmen aliquod Pindari in Glaucum pugilem extiterit. Non Pindari, sed Simonidis carmen nobile fuit, quod alii in Glaucum, alii in Scopam, alii in alios scriptum esse putarunt: v. Quinctil. Inst. Orat. XI, 2, 14. In Pindarum idem, quod Simonidi tribuitur, perperam transfert Solin. c. I. p. 8. E.

Ad p. 13. Versus Pindari sic ordinat Tyrwhitt ad Strabon. p. 17.

ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ
κτίστορ Λίννας.

Notauit Schneid. et p. 14. ad Schol. Aristoph. ἀκλεὴς δ' ἔβα, Brunckium ad e. l. suspicari, a Pindaro scriptum fuisse deinceps:

ἀκλεὲς δ' ἔβα
ζεύγος ἡμιόνων ἄνευ ἅρματος.

Ad p. 18. Idem notauit, Scolion simile ap. Plutarch. in Erotico (p. 761. A. B.) emendatum ab Hadriano Junio Animadverss. III, 7. ὦ παῖδες, οἳ Χαρίτων τε καὶ πατέρων τε ἐλήχετε ἐσθλῶν, μὴ φθονεῖτε ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν. σὺν γὰρ ἀνδρίᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς Ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν. Esse autem hanc Venerem Corinthiam Melaenidem vel Melanidem dictam, ap. Pausan. II, 2, 115. (quo nomine illa et alibi templa habuit.) Ab Medea templum extructum esse ferebatur: v. Plutarch. de malign. Herod. p. 871. B. Schol.

Digitized by Google

Pind. Ol. XIII, 32. Est hoc illud templum opulentum, quod plures quam mille ἱεροδούλους aluit: v. Strabon. VIII. p. 581. A. Quod feminarum sacrarum nomen etiam aliis in templis occurrit: in Inscriptionibus passim, v. Chandler. no. CLCLVI. impropriè de Pythiâ in templo Delphico ap. Schol. Eurip. Phoen. 230.

Ad p. 27. *Παρθένια.* vbi excitatur locus Dionysii Halic. de Demosth. Ibi *χωρὶς ἅτι μὴ τὰ Παρθένεια καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια. ὅτι μὴ* emendatum firmat codex Paris. a Capperonnerio collatus, qui reliqua sic legit: *καὶ εἴ τινα τούτοις ὁμοίας ἀπαιτεῖ κατασκευάς. διαφαίνεται δέ τις ὁμοία καὶ τούτοις εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁρμονίας, ἀρχαῖον φυλάττουσα πῖνον.*

p. 29. l. 23. Diuersa esse carmina viderat quoque Wyttenbach. ap. Larcher. Herodote To. IV. p. 408.

p. 45. med. vbi Canterus in Fragmentum ex Strabone intulit vocem *ἀγχιτόκοις.* Recte; ex codice debuit petitum esse a Cantero. Nam et Cod. Mosqu. Strabonis ita exhibet: *ἀλλὰ καινογενὴς* (f. *Κοιογενὴς*) *ὁπότ' ὠδίνεσι θοοῖς ἀγχιτόκοις ἐπέβαινεν.* Pro *πρέμνων* ibi legitur *πρυμνῶν.* Possunt defendi *πρυμνὰ χθόνια.* In seqq. *ἂν δ' ἐπὶ κράτεις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες.* Ita *ἀνέσχεθον κίονες πέτραν ἐπὶ κρώνοις,* quod vix sanum; etsi *τὸ κράνον* designare potest *τὸ κάρηνον.* Non magis praeferendum *ἔνθα τόκοις* —.

p. 51. V. ad Aristidis locum videndus Tho. Canter. Var. Lect. II, 22.

p. 68. 69. *Ἄγεῖτε ὀμφᾷ* vel, vt in Apollonio Dyscolo legitur, *ἀγεῖται ὀμφαί.* Ruhnken. ad Hymn. in Cer. 496. scribendum censet *ἀγείτω ὀμφαί.* Duo alia exempla, quae ex Herodiano in Diatriba p. 95. numerantur in Fragmentis Pindari, tam corrupta sunt, vt nihil intelligas.

p. 70. In loco Strabonis X. p. 719. nec Cod. Mosqu. vllam medelam suppeditat. Est in eo *σχοινογονίας ἀοιδὰ, σοὶ μὲν κ.* est *χειμάτερ,* et *μεγάλαι* (forte *μεγάλᾳ* ad *σοὶ,* vel *μεγάλα* sc. *μᾶτερ*). Mox firmatur ex eo *ἐν δὲ καχλάδων.* Ju-

Digitized by Google

coba in illa: Σοὶ μὲν κατάρχει, etsi paullo audacius, sententiam bonam intulit sagaciter coniectando: σοὶ μὲν πατάγημα, μᾶτερ, πάρα μεγαλοβόμβων κυμβάλων. ἐν δὲ καὶ χαλκόδετα κρόταλα αἰθομένα τε δαΐς ἀπὸ ξανθᾶς πεύκας.

p. 74. ad Dithyr. X. add. Plutarch. Lacon. Apophth. Divers. p. 232. E.

p. 94. XXX. add. loc. Plutarchi Amator. p. 763. C.

p. 99. ad fragment. ex Plutarch. de frat. amore p. 483. κλῦθι, Ἀλαλὰ, spectat alter locus de Gloria Athen. p. 349 C.

p. 112. LXI. Fragmenti huius ex Athenaei Excerpto vltimi duo versus leguntur quoque sine Pindari nomine ap. Eustath. ad Iliad. ω. p. 1367, 30.

p. 116. LXVIII. Hephaestionis locum exscripsit vna cum Pindari fragmento Plotius de metris p. 2663. Putsch.

p. 125. XC. ad Philostratum: qui de Nili fontibus laudat Pindarum. Scripserat *Porphyrius* περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν ap. Eudociam p. 364. ex Suida.

[Subiungam quoque aliquot Fragmenta nuper animaduersa:

Nescio an ad Pindarum referendum sit, quod apud Didymum Alex. legitur de Trinit. dei lib. III. c. 1. p. 320. ed. Bonon. Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει. ita enim est legendum pro ἀοιδὰ φοιτεύει. *carminis quoque suauitatem impertit.* Priora ὁ τὰ πάντα τεύχων conuenit cum laudatis e Clemente: Fragm. p. 129. lin. vlt.

p. 80. 81. κουροτρόφος ἐλπὶς etiam apud Jo. Chrysostomum adv. oppugnat. vitae monast. lib. III, 10. T. I. Opp. p. 74. d. Montf. occurrit.

p. 99. in versu ex Plutarcho μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων legit μανίᾳ τε ἀλαλᾷ τε Tyrwhitt. ad Aristot. Poet. p. 172.

Schol. Ven. Iliad. ο, 137. μάρψει — κυρίως χερσὶ συλλήψεται. μάρη γὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Πίνδαρον. ὅθεν καὶ εὐμαρές.

ibid. v. 256. καὶ Πίνδαρος „χρυσάορα Ὀρφέα" φησί.

Philodemus de Musica col. XXI, 8. Monim. Herculanens. T. I. p. 91. *καὶ τὸν Πίνδαρον οὕτω νομίζειν, ὅτ' ἔφη „θύσων ποιήσεσθαι διθύραμβον" se diuino spiritu percitum facturum esse dithyrambum.*

Apollonius Dyscolus in Excerpt. Grammat. ad calc. Maittairii de Dialect. per Reiz. p. 428. *μιν. Ἴωνες διὰ τοῦ μ. Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσεται ἐπὶ πλήθους. ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκυλίσθη νιν.* (an *ἐξεκύλισέ νιν?*) *Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις·*

προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

Illud animo teneri velim, quoties a me in Notis ad Pindarum Fragmenta laudantur, numeros paginarum editionis prioris Schneideri esse intelligendos.

Ex Addendis.]

[Quinctilianus X, 1, 109. de Cicerone: *non enim pluvias, vt ait Pindarus, aquas colligit, sed vivo gurgite exundat.*

Ad Fragment. p. 148. de Sileno cf. Creuzeri *Studien* II. p. 293.

In Fragmenta Pindari Obseruationes Jacobsii in *Bibliothek. d. alt. Litter. u. Kunst St.* 2. 1787. *Ex Schedis.*]

[Strabo lib. XV. p. 1038. B. *περὶ τὰ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλους μυθολόγους.*

Dubitari potest an Pindari sit, quod idem Strabo IX. p. 633. B. affert, vbi Pindari, et obiter Alcaei mentione progressa, ita scribit: *μυθεύεται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελίας, προφήτης τοῦ μαντείου, καὶὰ τὸ Πτῶον ὄρος, ὅ φησιν εἶναι τρικόρυφον ὁ αὐτὸς ποιητής· καὶ ποτὲ τὸν τρικάρηνον Πτῶου κευθμῶνα κατέσχε. καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα.* Codex ibi omnium antiquissimus:

..... Πτῶον ὄρος ὅ φησιν εἶναι τρικόροφον ὁ
..... Καί ποτε τὸν τρικάρηνον Πτῶου κευθμῶ
..... αὶ τὸν Τήνερον καλεῖ, ναοπόλον μάντιν
..... κλέα.

Nihil certe in his, quod Alcaeum prodere videatur. HERM.]

Digitized by Google

I.
ORDO FRAGMENTORVM.

Τὰ Ἐπινίκια: in his		
I. Isthmionicae, p. 7.	ant. ed. p.	1
II. Epinicium in Diagoram Rhodium, p. 8.	—	2
III. — — in Glaucum Carystium, p. 10.	—	4
IV. — — in Alexandrum Amyntae, ibid.	—	5
V. — — in Hieronem, p. 12.	—	7
Scolia: I. in sacro Xenophontis Corinthii, p. 18.	—	11
II. in Theoxenum Tenedium puerum, p. 22.	—	14
III. ad Thrasybulum, p. 25.	—	16
IV. — — — p. 26.	—	17
Partheneia, p. 27.	—	18
Threni I-VI. p. 30-38.		20-25
Hyporchemata I-VI. p. 38-42.		26-28
Prosodia in Delum I. II. p. 43. 44.	—	29
III. Delphis scriptum, p. 46.	—	31
IV. in Aphaeam, p. 47.	—	32
V. VI. ibid.	—	ib.
Prooemium in Sacadam, p. 48.	—	ib.
Hymni: I. in Ammonem, p. 48.	—	33
II. in Proserpinam, ibid.	—	ib.
III. in Apollinem, p. 49.	—	34
IV. in Panà, p. 50.	—	ib.
V-XI. p. 50-53.		35-37
Paeanes: Delphis scriptus I. II. III. p. 54-56.	—	38
IV-VIII. p. 57. 58.		40. 41
Λόγος in Solis defectum, p. 59-63.		41-44
Encomia, p. 64.		44. 45
Dithyrambi I—X. p. 66-73.		46-53
Fragmenta, quae *incerta* vocamus, quia incertum est, e quo carmine petita sint, *) p. 76-160.		54-112
Addenda ad Fragmenta Pindari, p. 161-164.		

*) *Quod si Fragmenti in priore edit. lecti sedem quaesiueris in noua editione: videndum est, e quo scriptore illud petitum sit; tum in noua edit., quae ad auctorum nomina secundum temporum, quibus vixerunt, ordinem digesta est, scriptoris nomen quaerendum est, saltem ope Indicis, qui hic subiicitur.*

Digitized by Google

II.

INDEX AVCTORVM

E QVIBVS FRAGMENTA CONGESTA SVNT.

Aelianus Var. Hist. IX, 15. . . . . p. 132. CIII.
XII, 36. . . ibid. et p. 158. CLXXXVI.
XIII, 29. . . . . p. 135. CXIII.
Hist. Anim. VII, 19. . . . p. 122. LXXXIV.
Aeschines: Epist. IV. . . . . p. 8. II. et p. 75. X.
Ammonius in Θηβαῖοι. . . . . p. 57. IV.
Antiatticista in Bekkeri Anecd. T. I. p. 80. . . p. 55.
Antoninus Imp. II, 13. . . . . p. 83. V.
Apollodorus II, 4, 2. . . . . p. 85. VIII.
Apollonius: Lexic. Homeric. in Χειροδόκος. . . p. 85. X.
Apollonius Dyscolus lib. II. p. 158. . . . . p. 7. I.
p. 180. . . . p. 108. LII.
lib. III. p. 223. . p. 108. LIII. et p. 69. III.
p. 277. . . . p. 108. LIII.
de pronom. p. 321. . . . p. 7. I.
in Excerpt. Vossii . . p. 8. II. et p. 164.
Apostolius Prov. XIV. 88. . . . . p. 126. XCII.
Aristides: Inc. LXXVII - LXXXVII.
To. I. In Iouem p. 8. . . p. 119. LXXVII.
p. 10. . . p. 119. LXXVIII.
p. 14. . . . . p. 120
In Bacchum p. 29. . . . . p. 29
In Aesculapium p. 40. . . . . p. 50
In Etéonei mort. p. 78. . p. 120. LXXIX.
Or. fun. Alex. p. 88. . . . . p. 55
Panath. p. 96. . . . . p. 74
Paneg. Cyz. p. 236. . . . . p. 39
In Puteum Aesculapii p. 255. p. 120. LXXX.
To. II. In Platon. Or. I. p. 29. . p. 121. LXXXII.
p. 52. . . p. 78. 79. II.
p. 106. . p. 120. LXXXI.
p. 125. c. Schol. p. 52. VII.
p. 172. c. Schol. p. 50. IV.
p. 188. . . p. 101. XL.
Or. II. p. 256. . p. 121. LXXXII.
p. 260. p. 121. LXXXIII.
p. 295. . . p. 51. VI.
p. 360. p. 121. LXXXIV.
de inconcinna orat. p. 378. . p. 122. LXXXV.
ibid. . p. 123. LXXXVI.
p. 379. . . . p. 50. III.
in proditores myster. p. 403. . p. 124. LXXXVII.
c. criminantes p. 416. . . . . p. 59. I.

Digitized by Google

Aristodemi Commentar. in Pindar. . . . . p. 113. LXII.
Aristophanes in Nub. 591. . . . . p. 139. CXXVI.
in Pace 698. . . . . p. 98. XXXV.
in Auib. 925. 931. 937. . . . . p. 13. 14. I.
in Equit. 1261. . . . . p. 47. V.
in Acharn. 637. . . . . p. 74. X.
Aristoteles Rhet. II, 24. . . . . p. 29
III, 3. . . . . p. 78
Artemidorus Oneirocrit. IV. p. 202. 3. . . . p. 108. LI.
Athenaeus: Inc. LIV-LXIV.
lib. I. p. 15. D. E. . . . . p. 38
p. 19. . . . . p. 75
p. 22. B. . . . . p. 109. LIV.
p. 24. D. . . . . - - LV.
p. 28. A. . . . . p. 16. II.
lib. II. p. 41. E. . . . . p. 109. LVI.
lib. IV. p. 154. F. . . . . - - LVII.
lib. V. p. 187. D. . . . . p. 74
p. 191. F. . . . . p. 110. LVIII.
lib. VI. p. 248. D. . . . . p. 109. LV.
lib. VII. p. 290. E. . . . . p. 54. I.
p. 317. A. . . . . p. 106. XLVIII.
lib. X. p. 411. C. . . . . p. 110. LIX.
p. 427. E. . . . . p. 26. IV.
p. 448. D. . . . . p. 71
p. 455. C. . . . . ibid.
lib. XI. p. 467. A. B. . . . . ibid.
p. 476. B. . p. 111. LX. et p. 118. LXXIII.
p. 480. C. . . . . p. 26. III.
lib. XII. p. 512. D. . . . . p. 16. III.
p. 513. C. . . . . p. 106. XLVIII.
p. 546. B. . . . . p. 114. LXIII.
lib. XIII. p. 561. B. . . . . p. 23
p. 564. D. E. . . . . ibid.
p. 573. C. E. . . . . p. 18. I. et p. 161
p. 601. C. D. . . . . p. 22. II.
lib. XIV. p. 631. C. . . . . p. 41. IV.
p. 635. B. D. . . . . p. 16. IV.
p. 641. C. . . . . p. 115. LXIV.
lib. XV. p. 694. D. . . . . p. 27. IV. et p. 29
Exc. Casaub. e lib. XI. . . . p. 112. LXI.
Et Aristodemo: lib. XI. . . . p. 113. LXII.
Choricius (add. Villois. Diatr. p. 20. Not.) p. 120. 121. LXXXI.
Chrysippus ap. Marcianum . . . . . p. 78
Chrysostomus adv. oppugn. vit. mon. III. 10. . . p. 163
Cicero ad Attic. XIII, 38. . . . . p. 81. IV.
Clemens Alexandrinus: Inc. XCIII-CII.
Cohort. p. 27. . . . . p. 140. CXXIX.
Paedag. III. p. 295. (ed. Pott.) . . p. 131. CI.
p. 307. . . . . p. 131. CII.
Strom. I. p. 345. . . . . p. 127. XCIII.
p. 365. . . . . p. 38.

Digitized by Google

Clemens Alex. Strom. I. p. 377. p. 128. XCIV. et p. 115. LXIV.
p. 383. . . . p. 128. XCV.
p. 423. . . . . p. 78. II.
Strom. II. p. 458. . . . . ibid.
Strom. III. p. 518. . . . . p. 128. XCVI.
Strom. IV. p. 586. . . . . p. 128. XCVII.
p. 640. . . . . p. 36. III.
Strom. V. p. 657. . . . . p. 151. C.
p. 707. . . . . p. 83. V.
p. 708. . p. 129. XCVIII. (non CXVIII.)
p. 709. . . . . p. 131. C.
p. 710. . . . . p. 90. XIX.
p. 726. . . . . p. 129. XCIX.
Strom. VI. p. 731. 732. . p. 130. C. et p. 115. LXVII.
p. 781. . . . . p. 91. XXIII.
Didymus: ἐξήγησις Πινδαρική . . . . p. 155. CLXXV.
Didymus Alex. de Trin. III. 1. . . . . p. 163
Dio Prusaeus Chrysostomus To. I. Or. II. p. 25. . p. 11. I.
Or. XII. p. 217. p. 89. XIX.
Or. XXXIII. p. 394. p. 65
Or. LXXV. p. 646. p. 78
Diogenianus VII, 12. . . . . p. 126. XCII.
Dionysius Halicarnassensis:
de composit. verb. T. II. Huds. p. 23. . . p. 71
p. 40. . . p. 82. IV.
p. 41. p. 67. III. et p. 162
de orator. antiq. p. 128. . . . p. 85. IX.
de Demosth. p. 273. . . . . p. 59
p. 292. . . . . p. 12. IV.
p. 304. . . . . p. 27. et p. 162
Draco de Pindari carminibus . . . . p. 115. LXII.
Epistolae Socraticae p. 5. . . . . p. 39. I.
Erotianus: in αἰών . . . . . p. 40. III.
Etymologicum Magnum: Inc. cxx-cxxxi.
p. 60, 37. . . . p. 137. CXX.
75, 43. . . . . p. 147. CL.
172, 8. . . . p. 138. CXXI.
178, 10. . . . - - CXXII.
200, 13. . . . p. 33. I.
274, 50. . . . . p. 66
277, 40. . . . p. 138. CXXIII.
354, extr. . . . - - CXXIV.
404, 21. . . . - - CXXV.
460, 38. . . . . p. 66. I.
504, 1. . . . p. 139. CXXVI.
—— 29. . . . p. 112. LX.
513, 19. . . . p. 139. CXXVII.
517, 25. . . . - - CXXVIII.
566, 33. . . . p. 116. LXIX.
577, 15. . . . p. 140. CXXIX.
579, 3. . . . - - CXXX.
610, 45. . . . . p. 86. X.

Digitized by Google

Etymologicum Magnum p. 675, 33. . . . p. 73. VIII.
709, 36. . . . p. 58. VII.
808, 40. . . p. 141. CXXXI.
821, 52. . . . p. 61. V.
882, 36. . . . p. 111. LIX.
916. 917. . . . p. 112. LX.
Etymol. Reg. Paris. ἀάς . . . . p. 141. CXXXII.
Etymol. Askewianum . p. 86. X. et 139. CXXVI. et 140. CXXIX.
Etymologicum Gudianum: Ἀθάμας . . . . p. 7. I.
διθύραμβος . . . p. 66
ἐξευτηκώς . . p. 141. CXXXII.
κεραβάς . . p. 159. CXXVI.
κίκυς . . . p. 142. CXXXIII.
Λυκάων . . p. 159. CLXXXIX.
μέλος . . . p. 140. CXXIX.
ξενοδόκος . . . . p. 86. X.
ὠμήρησεν . . . . p. 51. V.
Eusebius Praeparat. Euang. XII. p. 602. . . . p. 83. V.
XIII. p. 672. . . . ibid.
p. 394. . p. 129. XCVIII.
p. 405. . . p. 180. XCIX.
XV, 5. . . . p. 82. IV.
Eustathius in Iliad. (ed. Rom.) p. 9, 24. 39. et 40. p. 142. CXXXV.
21, 14. . . p. 143. ibid.
25, 4 et 11. . . ibid.
32, 14. . . . ibid.
49. . . . p. 86. XI.
52, 18. . . p. 109. LIV.
75. . . p. 143. CXXXVI.
128. . — CXXXVII.
179, 14. . p. 143. CXXXV.
270, 21. R. 204, 45. Bas. p. 88. XV.
264. . . . p. 69. V.
311. . . p. 88. XVI.
705. . . . p. 33
817, 28. . p. 151. CLVIII.
841. . . . p. 39. II.
877, 55. p. 145. CXXXVIII.
916, 39. 917, 63. p. 112. LX.
994. . . p. 99. XXXVI.
1057, 57. . . p. 58. VII.
1155. . . . p. 73. VIII.
1164, 23. . . p. 47. V.
1221, 35. p. 144. CXXXIX.
1238. . . p. 141. CXXXI.
1286, 3. . p. 143. CXL.
in Odysseam p. 1401, 30. . . p. 143. CXXXV.
— 49. p. 115. LXIV. et 128. XCIV.
1406, 14. . . p. 143. CXXXVII.
1450, 61. . . . p. 144. CXL.
1490, 38. . . . p. 110. LVIII.

Digitized by Google

Eustathius in Odysseam p. 1602, 20. . . . p. 109. LIV.
1649, 5. . p. 144. CXXXVIII.
1657, 12. . . – – CXLI.
1668, 7. . . . p. 109. LVI.
1684. . . . . p. 111. LIX.
1689, 37. . . . p. 55. I.
1707, 56. . . . p. 55. I.
1715, 63. . . . p. 8. III.
1822, 5. . . . p. 16. II.
2917, 39. . . p. 144. CXLII.
in Dionys. Perieg. . . . p. 144. CXLIII.
— — . . . . p. 87. XII.
Galenus in Hippocr. de artic. . . . . p. 55
de pulsuum diff. . . . . p. 116. LXX.
Suasor. . . . . p. 69. IV. et p. 83. V.
Gellius N. A. XX, 7. . . . p. 158. CLXXXVI.
Gregorius Corinthius p. 51. . . . p. 157. CXIX.
Gregorius Nazianzenus Epist. II. . . . . p. 51. I.
Orat. XX. . . p. 92. XXIV.
Harpocration: in Ἄβαρις . . . . p. 153. CVII.
αὐτόχθονες . . . – – CVIII.
παλιναίρετος . . . . p. 72. VII.
Hephaestio: Inc. LXV-LXVIII.
p. 46. . . . p. 115. LXV. LXVI.
p. 51. . . . p. 115. LXVII. et 131. C.
p. 52. . . p. 94. XXIX. et 116. LXVIII.
Herodikus grammaticus . . . . p. 116. LXIX.
in Diatribe p. 95. . . . p. 165
Herodotus III, 38. . . . . p. 76. I.
VII, 104. . . . . ibid.
Hesychius in ἀγρυξία . . . . p. 93. XXVI.
ἀληθεῖς . . . . p. 135. CXIV.
ἀρωτιοτέχνης . . . . p. 90. XIX.
θρώσκω γνώμῃ . . . . p. 156. CXV.
καταπίμπρασθαι . . – – CXIV.
Himerius: Or. III, 1. . . . . p. 49. III.
Or. IV, 9. ad Ol. II, 14. ὀρθόπολις.
Or. V, 3. ad Ol. I, 14.
Or. XIII, 7. . . . . p. 49. III.
Or. XV, 2. . . . . p. 74. X.
Homeri vitae auctor . . . . p. 145. CXLIV.
Hyginus fab. 37. . . . . p. 148. CLI.
Astronom. II, 34. . . . . p. 70. V.
Jamblichus Protrept. . . . . p. 83. V.
apud Stobaeum . . . . p. 78
Julianus: Epist. XIX. . . . p. 132. CVI.
XXIV. . . . p. 17. V.
Justinus Martyr Coh. p. 25. B. ἐλπὶς γηροτρόφος ex Plat. p. 80. III.
Lactantius de falsa relig. I, 56. . . p. 155. CLXXV.
Libanius: Epist. XXXIV. . . . p. 132. CIV.
CXLIV. . . . – – CV.
Orat. LXIII. . . . p. 50. IV.

Digitized by Google

Libanius: Apolog. Socr. . . . . p. 74. X.
adv. Aeschin. . . . . ibid.
Lucianus: Timon 41. . . . . p. 119. LXXVI.
de Saltat. 67. . . . . p. 106. XLVIII.
Imag. 8. et 26. . . . . p. 119. LXXVI.
pro Imag. 19. . . . . p. 10. III. et 70. V.
Hippias 7. . . . . p. 119. LXXVI.
Gallus 7. . . . . ibid.
Icaromenipp. 27. . . . . p. 50. V.
Demosth. Encom. 10. . . . . p. 74. X.
11. . . . p. 124. LXXXVI.
19. . . . . p. 64. 65
Marcianus in Digestis . . . . . p. 78
Maximus Tyrius diss. XVIII. . . . . p. 82. IV.
Meletius de nat. hom. . . . . p. 66. I. et 72. VI.
Menander rhetor . . . . . p. 38
Nicephorus Gregoras . . . . . p. 81. III.
Onesander Strateg. XLII. . . . . p. 14
Origenes in Cels. III. p. 125. . . . . p. 153. CVII.
V. p. 255. . . . . p. 78
Palamedis Comment. in Pindarum . . . . . p. 113. LXII.
Pausanias: Inc. LXXI-LXXV.
Lib. I. c. 2. . . . . p. 117. LXXI.
c. 8. . . . . p. 74. 75. X.
c. 41. . . . . p. 117. LXXII.
II. c. 30. . . . . p. 47. II.
III. c. 25 pr. . . . p. 59. et p. 118. LXXIII.
IV. c. 30. . . . . p. 95. XXXII.
V. c. 14. . . . . p. 118. LXXIV.
c. 22. . . . . ibid.
VII. c. 2. . . p. 89. XVII. et p. 117. LXXI.
c. 26. . . . . p. 119. LXXV.
IX. c. 16. . . . . p. 48. I.
22. . . . . p. 58. VI.
25. . . . p. 48. II. et p. 49. III.
30. . . . . p. 48
X. c. 5. . . . . p. 54. I.
16. . . . . p. 57. III.
24. . . . . p. 49. III.
Philo de corrupt. mundi . . . . . p. 43. I.
et ap. Euseb. . . . . p. 63
Philodemus de mus. . . . . p. 164
Philostratus: Vita Apollonii I, 25. . . . . p. 55. I.
VI, 11. . . . . ibid.
26. . . . p. 125. XC.
Imag. I, 5. . . . . ibid.
II, 12. . . . . p. 74. X.
15. . . . . p. 58. VI.
24. . . p. 111. LIX. et p. 126. XCI.
27. . . . p. 116. XLVIII.
Epist. LXXII. . . . . p. 61. 62

Digitized by Google

Photii biblioth. . . . . p. 125. XC.
Lexicon: in Ἥρας δεσμός . . . p. 137. CXVII.
λίβανος . . . . . p. 20
παλιναίρεσος . . . p. 73. VII.
Plato in Theaeteto T. I. p. 173. . . . . p. 82. V.
in Euthydemo p. 304. . . . . p. 88. VI.
in Protagora p. 337. . . . . p. 77
in Gorgia p. 484 et 488. . . . . p. 76. II.
in Menone p. 76. . . . . p. 15
p. 81. . . . . p. 36
de Rep. I. p. 330. 331. . . . . p. 38. et 80. III.
II. p. 365. . . . . p. 81. IV.
III. p. 408. . . . . p. 84. VI.
de LL. III. p. 690. . . . . p. 77
IV. p. 714. . . . . ibid.
in Conuiv. p. 196. . . . . ibid.
in Phaedr. pr. . . . . p. 84. VI.
Plinius II, 12, 9. . . . . p. 65.
Plutarchus: Inc. XIX-L.
p. 13. in vita Thesei . . . p. 90. XX.
27. — — . . . p. 117. LXXI.
35. — Romuli . . . p. 35. II.
53. — Lycurgi . . . p. 90. XXI.
115. — Themistoclis . . p. 101. XL.
315. — Marcelli . . . p. 91. XXII.
422. — Marii . . . - - XXIII.
523. — Niciae . . . p. 92. XXIV.
909. — Demetrii . . . p. 78.
Tom. II. p. 17. C. de audiendis poetis . . p. 33. I.
65. B. de discrim. adul. . p. 92. XXIV.
68. C. D. — — . - - XXV.
86. A. de profect. in virt. p. 124. LXXXVI.
88. B. de vtil. ex inim. cap. p. 93. XXVI.
91, A. — — — . p. 24. II.
— E. — — p. 93. XXVII.
104. A. de consolat. ad Apollon. - - XXVIII.
109. A. — — — . p. 56. II.
116. D. — — — p. 94. XXIX.
120. C. — — — p. 31. I. et 34. II.
167. C. de superstit. . . . p. 108. L.
— E. — — . p. 94. XXX.
232. E. Apophthegm. Lacon. . p. 163.
518. A. de Fort. Rom. . p. 95. XXXI.
522. C. — — . - - XXXII.
347. F. de Glor. Athen. . . . p. 64.
349. C. — — . . . p. 163.
350. A. — — . p. 74. et p. 101. XL.
365. A. de Iside et Osiride p. 96. XXXIII.
394. A. de *Ei* apud Delphos p. 97. XXXIV.
397. A. de Pyth. orac. . . p. 51. VI.
403. A. — — — . p. 98. XXXIV.
405. B. — — — . - - XXXV.

Digitized by Google

Plutarchus T. II. p. 413. C. de Orac. def. . p. 97. XXXIII.
415. D. — — — . p. 147. CL.
417. C. — — — . p. 98. XXXVI.
451. D. de virt. mor. . p. 100. XXXVII.
456. E. de cohib. ira - - XXXVIII.
457. B. — — — . p. 101. XXXIX.
472. C. de tranquill. animi p. 100. XXXVII.
477. B. — — . p. 80. III.
480. B. C. de fratrum amore p. 89. III.
483. D. — — — p. 99. XXXVI.
550. A. de sera num. vindicta p. 89. XIX.
552. B. — — p. 14. et p. 101. XL.
558. A. — — . . p. 24. II.
562. A. — — . p. 102. XLI.
567. F. — — . - - XLII.
602. E. de Exilio . . p. 103. XLIII.
617. C. Quaest. Conv. I, 2. p. 119. LXXVIII.
618. B. — — . p. 89. XIX.
623. B. — — p. 99. XXXVI.
663. D. — — II, 10. p. 104. XLIV.
673. F. — — V, 3. p. 96. XXXIII.
704. F. — — VII, 5. p. 107. XLIX.
705. F. 706. A. — — p. 104. XLV.
706. D. E. — — p. 99. XXXVI.
745. A. — — IX, 14. p. 96. XXXIII.
746. B. — — — . p. 108. L.
747. D. — — — 15. ibid.
748. B. — — — . p. 41. VI.
751. D. Amator. . . . p. 108. L.
757. F. — p. 96. XXXIII. et p. 147. CL.
761. A. B. — . . . . p. 161.
763. C. — . . . . p. 163.
780. C. ad Princip. indoct. . . p. 78.
783. A. an seni ger. resp. p. 104. XLVI.
787. B. — — — . . p. 90. XXI.
789. E. — — — . . ibid.
798. D. Praecepta ger. reip. p. 105. XXVII.
807. C. — — — . p. 89. XIX.
826. A. de monarchia p. 124. LXXXVI.
867. C. de Herod. malign. . p. 101. XL.
916. B. Quaest. nat. . p. 106. XLVIII.
919. . . . . p. 48. CL.
923. C. de facie in Luna . . p. 45.
927. B. — — . . p. 89. XIX.
931. E. . . . . p. 63.
975. D. de sollert. animal. . p. 105. XLVI.
978. D. E. — — p. 106. XLVIII.
984. C. — — p. 107. XLIX.
1007. B. Platon. Quaest. - - L.
1030. A. de animae procreat. p. 32. et 51. VI.
1057. D. de Stoic. rep. p. 24. 65. 146. CXLVIII.
1065. F. adv. Stoic. . . p. 89. XIX.

Digitized by Google

Plutarch. T. II. p. 1075. A. . . . . p. 96. XXX.
1102. E. non suav. viv. sec. Epic. p. 97. XXXIV.
1130. C. de occulte viv. . . . p. 32.
1133. B. de Musica . . . p. 89. XVIII.
1134. A. — . . . . p. 48. et 54.
1136. C. — . . . . p. 58. VIII.
—— E. — . . . . . p. 27.
1137. F. — . . . . . p. 27.
1140. F. — . . . . . p. 17. IV.
Pollux III, 17. . . . . p. 124. LXXXVIII.
Polybius IV, 31, 6. . . . . p. 84. VII.
Porphyrio ad Horat. . . . . p. 64.
Porphyrius de Abstin. I, 36. . . . . p. 83. V.
III, 16. . . . . p. 47. VI.
de fontibus Nili p. 364. . . . . p. 163.
Priscianus lib. VI. p. 705. . . . . p. 122. LXXXIV.
de metris comicis . . . . p. 159. CXC.
Probus: ad Ge. I, . recitat vs. 3. Ol. I.
Proclus. v. Schol. in Hesiod.
Chrestomath. . . . . p. 66.
Quinctilianus Inst. Or. VIII, 6. . . . . p. 53. XI.
IX, 2. . . . . p. 161.
X, 1, 109. . . . . p. 164.
Scholiastes Aeschyli in Choeph. 323. . . . p. 145. CXLV.
in Eumenides 2. . . . — — CXLVI.
— 11. . . . — — CXLVII.
Scholiastes Apollonii Rhodii ad I, 61. p. 24. et p. 146. CXLVIII.
I, 752. . . . p. 38. VI.
411. . . . p. 147. CXLIX.
1084 et 1086. . p. 57. VI.
II, 479. . . . p. 147. CL.
III, 1241. . . . p. 69. IV.
At Sch. 1242. spectat ad Pyth. IV, 246.
Scholiastes Arati in Phaenom. 10. . . . . p. 62.
282. . . . . p. 126. XC.
Scholiastes Aristidis. v. Aristides.
Scholiastes Aristoph. ad Plut. 9. . . . . p. 53. X.
210. . . . p. 148 CLI.
Nub. 223. . . . . — — CLII.
298. . . . . p. 74. X.
591. . . . p. 139. CXXVI.
Aues 925. 931. 937. . p. 13. I. et p. 161.
Equ. 623. . . . p. 149. CLIII.
1261. . . . p. 47. V.
1326. . . . p. 74. X.
Acharn. 61. . . . p. 149. CLIV.
637. . . . p. 74. X.
720. . . . p. 28.
944. . . . p. 157. CXIX.

Digitized by Google

Scholiastes Aristoph. ad Vesp. 307. . . . . p. 150. CLV.
Pac. 152. . . . . p. 137. CXIX.
698. . . . . p. 98. XXXV.
Scholiastes Euripidis ad Orestem 1622. . . . p. 150. CLVI.
ad Hippol. 265. . . . p. 94. XXIX.
ad Phoeniss. 398. . . . p. 98. XXXV.
689. . . p. 150. CLVI.
ad Medeam 476. . . . . p. 72.
Schol. in Hesiodum: Proclus p. 105. . . . p. 150. CLVII.
Tzetza . p. 137. CXVIII. et p. 75. X.
Schol. brev. ad Homeri Iliad. ϰ, 435. . . p. 151. CLVIII.
π, 234. . . . p. 58. VII.
φ, 194. . . . p. 151. CLIX.
Odyss. ϰ, 3. . . . . p. 49. II.
Schol. Ven. A. ad Iliad. α, 1. . . . . p. 152. CLX.
A. B. Lips. ϑ, 368. . . . . – – CLXII.
ϰ, 435. . . . p. 151. CLXVIII.
A. B. λ, 227. . . . . p. 89. II.
B. ο, 137. . p. 152. CLXIII. et p. 165.
A. ϱ, 98. . . . p. 152. CLXIV.
φ, 194. . . . p. 151. CLXIX.
χ, 51. . . . . p. 152. CLXV.
Lips. α, 469. . . . . p. 153. CLXVI.
β, 367. . . . . p. 152. CLXI.
γ, 307. ε, 366. . . . . p. 153. CLXV.
ζ, 24. . . . . p. 152. CLXI.
ϰ, 252. . . . . – – CLXVI.
Scholiastes Lycophronis 440. . . . . p. 58. VIII.
480. . . . . p. 147. CL.
Scholiastes Pindari: Inc. CLXVII – CLXXXII.
Ol. I, 26. . . . . p. 58. VIII.
127. . . . . p. 38. VI.
II, 16. . . . p. 153. CLXVII.
VI, 152. . . . . p. 69. IV.
VIII, 64. . . p. 153. CLXVIII.
92. . . . p. 93. XXVI.
X, 17. . . . p. 153. CLXIX.
58. . . . p. 154. CLXX.
XIII, 25. . . . . p. 67. II.
Pyth. II, pr. . . . . p. 73. XI.
51. p. 150. CLVI. et 154. CLXXI.
127. . . p. 13. et p. 15. I.
128. . . p. 154. CLXXII.
III, 139. . . . . p. 28.
IV, 4. . . p. 154. CLXXIII.
25. . . p. 155. CLXXIV.
106. . . – – CLXXV.
207. . . p. 156. CLXXVI.
288. . . . p. 53. VIII.
313. . . p. 156. CLXXVI.

Digitized by Google

Scholiastes Pindari: Pyth. IV, 318. . . . . p. 47. V.
408. . . p. 150. CLVII.
VII, 18. . . . . p. 31.
VIII, 55. . . p. 156. CLXXVII.
77. . p. 156. CLXXVIII.
IX, 89. . . . . p. 48. I.
160. . . p. 93. XXVI.
XI, 5. . . . p. 57. IV.
XII, 45. . . . p. 58. VIII.
Nem. II, 16. . . . p. 73. VIII.
77. . p. 139. CXXVIII.
III, 60. . . p. 157. CLXXIX.
VII, 1. . . p. 11. I. et p. 12. I.
87. . p. 157. CLXXXI.
89. . . - - CLXXX.
94. . p. 46. III. et p. 55.
103. . p. 157. CLXXXII.
116. . . p. 53. IX.
IX, 35. . . . . p. 77.
X, 1. . . . . p. 65.
XI, pr. . . . . p 59.
Isthm. V, pr. . . p. 157. CLXXXIII.
Scholiastes Sophoclis ad Oedip. Tyr. 894. . p. 158. CLXXXIV.
Trachin. 176. . . . . p. 57. VII.
Argum. Aiacis . . p. 158. CXXXV.
Scholiastes Theocriti: I, 1. . . . . p. 28.
II, 10. . . . . p. 28.
III, 13. . . . . p. 147. CL.
V, 14. . . . . p. 28.
VII, 103. . . . . p. 41. V.
Seneca Nat. Qu. VI, 26. . . . . p. 45.
Seruius ad Virgilii Ge. I, 14. . . p. 159. CLXXXVIII.
16. . . - - CLXXXIX.
Aen. X, 138. . . . . p. 54.
Sextus Empiricus . . . . . p. 125. LXXXIX.
Stephanus Byz. Ἀπόσας . . . . . p. 133. CIX.
Τιλφοῦσσα . . p. 87. XIV. et p. 131. CX.
Stobaeus: Eclog. phys. III, 19. . . . p. 98. XXXV.
Serm. XLIV. . . . . p. -8.
LIX. . . . . p. 91. XXIII.
CXLI. . . . . p. 57. IV.
CLXVII. . . . . p. 30. II.
CCXI. . . . . p. 134 CXI.
CCXXIV. . . . . p. 84. VII.
CCXLIX. . . . . p 57. V.
CCLVI. . . . . p. 134 CXII.
CCLXII. . . . . p. 135 CXIII.
Strabo III. p. 232. . . . . p 86. XI
258. 260. . . . . p. 80. 87. XII.

Digitized by Google

Strabo. VI. p. 412. . . . . p. 14. 15. 161.
416. A. . . . . p. 118. LXXIV.
VII. p. 494. C. 495. A. . . . . p. 69. IV.
505. . . . . p. 58. VII.
506. . . . . p. 87. XIII.
IX. p. 620. . . . . p. 69. V.
630. . . . . p. 87. XIV. et p. 134. CX.
632. . . . . p. 87. XV.
633. . . . . p. 164.
642. 643. . . . . p. 56. III.
646. . . . . p. 146. CXLVII.
659. . . . . p. 88 XVI.
X. p. 719. A. B. . . . . p. 70. VI. et p. 163.
742. 3. . . . . p. 44. II. et p. 162.
XII. p. 819. . . . . p. 88. XVII.
XIII. p. 930. . . . . p. 17. V. et p. 89. XVIII.
XIV. p. 952. . . . . p. 80. XVIII.
XV. p. 1038. . . . . p. 164.
XVII. p. 1154. . . . . p. 122. LXXXIV.
Suidas: Ἀθηναῖος . . . . . p. 26. III.
αἰθήρ . . . . . p. 136. CXVI.
ἀράχνη . . . . . ibid.
βασιλεύς . . . . . p. 149. CLIV.
βληχρός . . . . . p. 33. I.
ἐλασίφρονα . . . . . p 149. CLIII.
ἐπίτειος . . . . . p. 138. CXXIV.
Ἥρας δεσμούς . . . . . p. 136. CXVII.
Ἡσιόδειον γῆρας . . . . . p. 137. CXVIII.
Ἰοστέφανος: spectat ad p. 74. X. Dithyr.
κατωπάρα . . . . . p. 157 CXIX.
παλινάγρετος . . . . . p. 72. VII.
ῥιπός . . . . . p. 98. XXXV.
Synesius: laud. Caluit. . . . . p. 118. LXXIV.
de Insomniis p. 149. . . . . p. 80. III.
Tertullianus de corona mil. . . . . p. 158. CLXXXVII.
Themistius Or. VII. pr. ad Ol. VI. pr.
VIII. pr. . . . . p. 81. III.
XXI. p. 246. A. B ad Isthm. VI, 14.
Theodoretus (Opp. To. IV.) Serm. I. p. 482 p. 127. XCIII.
VI. p. 565. p. 129 XCVIII.
VIII. p. 599. . p. 36 III.
XII. p. 667. . p. 83. V.
Theophilus adv. Autolyc. . . . . p. 98. XXXV.
Trichas Comment. in Pindar. . . . . p. 114 LXII.
Trypho de dialect. Pindari . . . . . p. 113 LXII.
Tzetza: Chil. I, 2. . . . . p. 132. CXXXIV.
593. . . . . p 9 H
VII, 413. . . . . p. 11. I.

Digitized by Google

Tzetza: ad Hesiodum: v. Schol.
ad Lycophronem: v. Schol.

Zenobius II, 18. . . . . p. 16. II.
V, 59. . . . . p. 126. XCII.
VI, 49. . . . . p. 127. XCII.

Zonaras p. 1114. . . . . p. 74. X.
1185. . . . . p. 139. CXXVI.
1307. . . . . p. 20. I.
1415. . . . . p. 86. X.

Digitized by Google

GODOFREDI HERMANNI

DISSERTATIONES

PINDARICAE.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Non minus Heynio, viro de studiis litterarum, si quisquam nostra memoria, eximie merito, quam mihimet ipsi hoc debebam, vt, quum iterum typis describeretur editio Pindari ea, in qua ille pro sua in me voluntate meas esse partes quasdam voluerat, quae tum scripsi, recognoscerem, et, si quid hodie minus placeret, mutarem atque corrigerem. Sed quum viderem, disputationes illas, praesertim post Boeckhii diligentem operam, ita retractandas esse, vt, etsi iam praeteriri multa possent, tamen alia, in quibus ab illo dissentirem, tanto diductius essent explananda, tantae hoc magnitudinis, tantique laboris opus fore intelligebam, vt non videretur, nisi in recensione noua Pindari recte collocari. Accedebat, quod eo ipso tempore Elementa doctrinae metricae edebam, in quibus si non omnia, at praecipua tamen, in quibus mihi discedendum a Boeckhio est, indicata reperientur. Quare contrahendam duxi hanc operam, ita vt, omissis, quae illo in libro satis explicata viderentur, ea, quae olim ad Heynium miseram, pro hodierna rei conditione correcta darem: quoque lectorum commoditati consuleretur, quae in epistola ad Heynium, quinto prioris editionis volumini addita, scripseram, adnotationibus ad ipsa Pindari carmina suis locis insererem. Primae

Digitized by Google

autem dissertationi, quae de metris Pindari est, duas adieci dissertationes Academicas, quarum prior, quae est de dialecto Pindari, edita est anno CIↃIↃCCCIX. altera, in qua de metrorum quorumdam mensura rhythmica disputatur, anno prodiit CIↃIↃCCCXV. Vtramque ita, vt primo editae sunt, sine vlla mutatione dare placuit, nisi quod paucas adnotationes adieci; et priorem quidem eam ob caussam, vt lectores, quoniam saepe a Boeckhio ea dissertatio commemorata est, quid a me scriptum esset, ne lateret. Additi his duabus dissertationibus in margine sunt numeri paginarum primae editionis, quibus et ego in iis citandis et Boeckhius aliique usi sunt. Praeterea multa in iis, quae ad fragmenta Pindari contuleram, mutaui: hic illic etiam aliquid iis, quae Schneiderus et Heynius adnotarunt, inserui, sed ita vt haec additamenta vncis quadratis distinguerem. Indices aliquot vocabulis auxi, citationesque addidi nonnullas Eustathii.

Digitized by Google

DISSERTATIO I.

DE

METRIS PINDARI.

Etsi metricarum commentationum subtilitatem non ita sepposueram, vt nunquam ad eam rediturus essem, non sperabam tamen fore, vt tam breui ad hanc rem recolendam atque inculcandam excitarer. Nam quum hoc genus studiorum non modo operosissimum esse, sed saepe etiam taedio abundare sensissem, non aliter in eo elaborare constitueram, nisi vt metri restituendi molestias criticae artis atque interpretationis iucunditate lenirem. Mutatum tamen hoc repente fuit consilium, quum litterae a Chr. G. Heynio mihi allatae sunt, plenae humanitatis ac beneuolentiae, quibus ille gratum sibi fore significabat, si nouae editioni Pindari, quam ipse pararet, disputationem de eius poetae metris adiicerem. Quam rem etsi plenam difficultatis et molestiae esse praeuidebam, tamen, quominus eam in me recipere dubitarem, tum ipsa viri celeberrimi honorifica de me existimatio, tum excolendae etiam perficiendaeque artis metricae haud leuis cupiditas effecit. Nam quum in omni scientiae genere diuturno vsu atque assidua exercitatione alia clarius intelligi, alia confirmari, alia refelli; tum noua quoque accedere necesse sit, nolebam hanc mihi opportunitatem eripi, qua, quae olim de metris scripsissem, crescente exemplorum copia experientiaeque tractatione aut corrigi, aut nouis incrementis

augeri posse viderentur. Itaque quo tutius in omni hoc negotio versarer, principio Pindarum celeri et subitaria lectione perlegi, vt intelligerem, vtrum certis quibusdam metris maxime vteretur, an nulla lege, qui vbique apti viderentur, numeros fingeret. Id quum agerem, vehementer miratus sum, nullum in toto Pindaro carmen reperiri, cuius perspecta a criticis numerorum ratio esset. Quod quo facilius tamen fieri poterat in Pindaro, qui et integrior multo tragicis atque Aristophane ad nostra tempora permansisset, et propter antistrophicorum crebrius iteratorum commoditatem apertiores numerorum iuncturas haberet: eo certius licet conicere, quantae sint iis superandae difficultates, qui illorum poetarum, quos dixi, numeros emendare student. Neque vero pauci in ipso Pindaro loci sunt, in quibus dubium videatur, quo genere metri vsus sit. Quare adumbrata cuiusque carminis forma, quam deinde, comparatis inter se aliis similibus numeris, notataque consuetudine Pindari, corrigerem et conformarem, singula Pindari metra descripsi, e quorum comparatione cognoui, id quod ante suspicatus eram, non admodum multa metra, quae certam ac stabilem formam haberent, in Pindaro inueniri, in iisque esse quaedam, quae alibi nusquam animaduertissem; caetera, omnia eum ad suum sensum, nullaque obseruata vsus constantia effinxisse. Itaque saepius repetita lectione operam dedi, vt Pindari numeros restituerem, quod quoad fieri possit, infra dicetur, simulque ea, quae contra metrum vel in libris scripta essent, vel a criticis male illata, indicarem atque corrigerem. Nam qui hactenus Pindari numeros emendare conati sunt, ii non solum multa praeterierunt, sed plurima etiam temere nouarunt. Quorum primus Erasmus Schmidius, qui maiorem a diligentia quam ab ingenio commendationem habet, non est ausus deserere auctoritatem scholiastae metrici, hominis prorsus indo-

Digitized by Google

eti. Pauwius autem, homo veterum metricorum erroribus plane imbutus, suam ipsius imperitiam adiunxit. Nec deinde fuit, qui de metris Pindari disputaret, donec Io. Aloys. Mingarellus, Italus, mutanda versuum distributione nouam emendandi metri viam aperuit. Huius tum coniecturas de Pindari odis, Bononiae a. 1772. editas, tum alias ineditas emendationes, quas Heynius nobis miserat, diligenter consuluimus, in quibus Mingarellus, etsi saepius veram metrorum rationem assequutus est, tamen, quoniam nesciebat, quae caussae essent distribuendorum versuum, ingentem numeram vitiorum ne animaduertit quidem; alia autem dum tollere voluit, nouis auxit erroribus. Nec tamen sua laude defraudandus est vir modestissimus, qui quum in illo genere caeteros vicerit, tum nihil errauerit, nisi quod idem caeteri omnes errarunt. Longius, quam Mingarellus, processit Io. Henr. Vossius, qui in versione libri Blackwelliani de vita et scriptis Homeri pag. 181. Scholiastae metrici commenta plane repudianda existimauit: quamquam ipse in versibus Pindari, quos ibi affert, non est veros numeros assequutus. Nec qui deinde in commentationibus Academiae inscriptionum Parisiensis T. XLVI. metra Pindari se correcturum professus est, Vauvilliers, magnam exspectationem concitauit. Qui quae in hoc genere specimina edidit, in iis vti quaedam vera, ita plurima quum in metro tum in prosodia quoque falsissima sunt.

Nimirum vbi noua planeque ad arbitrium poetarum composita metra indaganda sunt, certa quadam via et ratione vtare necesse est, qua, vbi incipiant versus, vbi finiant, cognoscas. In hac enim re maxime peccatum in melicis carminibus inuenimus: quam si quis probe cognitam habet, de caeteris non est quod magnopere laboret. Descripto enim versuum ambitu, caetera ex iis, quae cuiusque numeri propriae leges sunt, facile per-

Digitized by Google

spiciuntur. Quo magis oportet curam adhibere, vt hanc omnem rationem, sine qua nihil in hoc genere certi est, diligenter explicemus. Quae quoniam praetermissa ab nobis est in iis, quae superiore anno de metris poetarum Graecorum et Romanorum scripsimus, hic de ea clare atque accurate dicendum putauimus. Nam et res ipsa facilius intelligetur, si omnia in vnum locum congesta vno conspectu intueri licebit, et commodo etiam consuletur lectorum nostroque, si semel explicatis legibus, quas in disponendis Pindari versibus sequuti sumus, in singulis carminibus repetitionis taedium vitabimus. Itaque in altera huius disputationis parte, descriptis vniuscuiusque carminis metris, ea, quae in ipso poeta vitiosa videbantur, corrigere studuimus. In qua re insigni comitate vsi sumus Heynii, qui quum metri tantummodo curam nobis demandasset, tamen etiam, si quid praeter metri necessitatem mutandum censeremus, id silentio ab nobis praeteriri noluit. Ac numeramus hoc in recreationis et prope etiam beneficii loco, quod fessis nobis metrorum peruestigatione, quam exilem, si quis vnice in ea elaboret, et liberali ingenio non satis dignam censemus, ad iucundiora artis criticae studia redire licuit. Itaque in adnotationibus nostris hanc rationem tenuimus, vt, quae corrigenda nobis viderentur, omnia indicaremus, nec nisi necessitate adducti ad interpretationem accederemus, quae, dummodo lectio perpurgata sit, pro cuiusque sensu atque arbitrio institui potest. Sequuti autem sumus in hac tota dissertatione nouissimam recensionem Heynii, quae quo magis caeteris omnibus praestat, eo maius mutationum, metricarum praesertim, quae in caeteris recensionibus iunumerabiles futurae erant, fecimus compendium. Quamobrem saepissime nihil monitum est, vbi recepta lectio ad vulgatam quidem metrorum rationem non congrueret, sed cum nostra tamen descriptione conspiraret.

Digitized by Google

II.

De interpunctione.

Sed dicatur iam de iis, quae verae sunt ac genuinae versuum distribuendorum caussae. In quibus primo loco commemoranda interpunctio est, orationisque terminatio. Quae etsi non magnam vim habent in finibus atque initiis versuum inuenIendis, haud tamen spernenda earum admonitio est. Saepissime enim, vt par est, vbi versus et numeri terminantur, ibi etiam orationis aliqua incisio et pausa fit. Neque enim sine quadam molestia, vbi numeri vlterius progrediuntur, finiri oratio potest; nec contra, quum desinunt numeri, recte continuabitur orationis circuitus. Quod quemadmodum ii poetae, qui elegiaco carmine vsi sunt, obseruarunt, vt singulis distichis singulas verborum complexiones includerent, ita lyrici etiam poetae eamdem legem tenuere. Nec tamen in ea religiosius inhaerendum putarunt: magnaque adhibenda cautio est, ne temere orationis incisionibus accommodare numeros laboremus. Nam vt elegiaci poetae saepius ab illa aequabilitate recesserunt, ita lyrici iure suo longe sunt in hac re liberiores, quorum et dicendi genus concitatius est atque ab elegiacorum moderatione prorsus alienum, et numeri saepe inter se dissimillimi sunt, ac leni illo atque aequabili decursu vacui. Vnde haud raro ne in stropharum quidem descriptionibus oratio se continet, sed partem, quae reliqua est, ad sequentes numeros transmittit. Itaque etsi, quae hinc ducitur versuum disponendorum ratio, lubrica admodum est atque incerta, non debebat ea tamen praeteriri, quia saepe modo sola per se, tum aliis etiam adiuncta caussis veram versuum terminationem prodit.

Digitized by Google

III.

De vltima versuum syllabâ.

Maior vero, immo maxima caussa diuidendorum versuum in ancipitum syllabarum notatione posita est, quae quum saepe anacruseos iambicae sedem indicant, tum vero magis etiam, vbi fines versuum constituendi sint, ostendunt. Nam, vt in libro de metris demonstrauimus, et iambica anacrusis, et versuum quorumuis extrema syllaba mensuram incertam habet, praeterquam in iis versibus, quorum aliquammulti vno numero, qui systema vocatur a grammaticis, comprehensi sunt. In Pindaro quidem haec istarum syllabarum ambiguitas adeo hactenus ignorata iacuit, vt fuerint, qui inde laudem parare Pindaro vellent, qui ita diligens metrorum obseruator fuisset, vt ne ea quidem, quae quisque poeta summo iure sibi concessa putasset, admittere auderet. Qui error inde natus est, quod istae syllabae pleraeque omnes metricorum imperitia, a quibus vulgata versuum descriptio profecta est, in mediis versibus delitescebant, vt, quum in alia numerorum distributione et fines versuum et media vitio caritura fuissent, nunc extrema saepe integra sint, media vel teterrimis hiatibus, vel fulcris, vel aliis insanabilibus corruptelis deformata reperiantur. Vitandus autem est in finibus versuum indagandis error admodum vulgaris, atque ab omnibus criticis commissus, in quem me ipsum incidisse, quum superiore anno de metris scriberem, hoc magis indignor, quod in illo libro ea tradidi, quae talem a me negligentiam maxime remouere debebant. Sed non decet aduersus alios seuerum, erga se ipsum clementem esse. Quare lubens ac volens ob istos errores piacularem me esse agnosco, nec, siquid erraui, retractare et corrigere piget. Etenim in libro primo de metris cap. XX. demonstraui, quaelibet vocabula, pariter atque ipsos versus, suum quemdam numerum habere, eiusque numeri

Digitized by Google

eamdem, quae in caeteris numeris est, legem esse, vt vltima syllaba stabili mensura careat, quae autem mediae syllabae sunt, earum certa mensura atque immutabilis sit; ob eamque rem, si quando breuis syllaba producenda esset, eam syllabam non posse ex iis esse, quarum constans esset et certa mensura. Id quum esset verissime dictum, non debebat negligi, quum in libro tertio de versibus asynartetis et tragicorum choris disputarem. Facile enim intelligitur, quum vocabula in duos versus distrahenda sunt, id non posse aliter fieri, nisi sic, vt in fines versuum eae syllabae incidant, quae plane congruant cum descriptione metrorum. Aliter enim et metrum violaretur, et qui in ipsis vocabulis numerus inest, penitus interiret, atque auriùm quoque summus consequeretur cruciatus. Nam si cuiusuis versus vltimam syllabam certa mensura carere contendimus, id hanc vim habet, vt, cuiuscumque mensurae vltima syllaba sit, ea pro metri cuiusque natura, si longa requiritur, produci, si breuis, corripi existimetur, siue ita reuera sit, siue non sit. Itaque quum hexametrum dactylicum in daetylum exire dicimus, vltima breuis habebitur etiam in hoc versu Sophoclis in Oedipo Rege 164.

εἰ ποτε καὶ προτέρας ἄνας ὑπερ ὀρνυμέναις πόλει.

Contra quum iambicum trimetrum iambo finiri censemus, pro longa habere conueniet vltimam in hoc versu:

ἆεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε.

At istae syllabae non solum propterea sunt ancipites, quia in finem versuum incidunt, verum etiam quia in ipsis vocabulis eum locum obtinent, qui propter numerum, qui etiam sine versu in vocabulis natura inest, mensurae nullam notationem habet. Quare sedulo curarunt poetae, vt mediae vocabulorum syllabae, quum in fines versuum incidunt, omni carerent ambiguitate,

Digitized by Google

atque examussim cum metri lege conuenirent. Ita quum Pindarus Olymp. III, 28. scripsit:

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ,

prior versus non est dactylicus tetrameter, quia vltimus pes nullo pacto pro dactylo haberi potest. Etenim in dactylico si pars vocabuli in sequentem versum reiicienda erat, necessario vltima syllaba natura breuis esse debebat, vt apud Sophoclem in Oedipo Coloneo v. 243.

τοῦ ᾽μοῦ ἄντομαι, ἄντομαι, οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν.

Quare vehementer erraui, quum in libro de metris p. 266. Aeschylo in Agamemnone v. 134. istud vitium affinxi, qui locus ita scribendus erat:

οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν ὁ κελαινὸς, ὅ τ᾽ ἐξόπιν ἀργᾶς φανέντες ἵκταρ μελάθρων,

et quae sequuntur. Antistrophica autem sic oportebat corrigere:

οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν.

Scholiastes ibi non videtur τὶς habuisse. Eadem vero ratio etiam in commissuris versuum asynartetorum obtinet. Quamobrem recte Archilochus ap. Hephaest.

καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐφ᾽ ἵππῳ.

Simonides autem, diuiso in iunctura vocabulo, dactylo puro vsus est:

τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος.

Contra, vbi metri ratio longam in fine versus syllabam requirit, non potest ea in medias vocabulorum breues syllabas incidere, quae nullo pacto ancipites esse possunt. Idque aures magis etiam adspernantur, quam in

Digitized by Google

exemplis supra allatis longam pro breui. Sic in Aeschyli Persis v. 855. hi versus leguntur:

πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ᾽; ἠδὲ νόμι-
μα τὰ πύργωα πάντ᾽ ἐπεύθυνον,

vbi quis, obsecro, νόμιμα media producta ferendum putabit? Scribendum, ἠδὲ νομίσματα πύργινα. Huius generis vitia in Pindaro vbique reperiuntur. Ita in Pyth. II. stropharum versus 12. ex vulgari dispositione hanc formam habet.

υ υ υ – υ υ – υ υ –

At qualis est quaeso versus 27.

κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων.

aut versus 100.

ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλό-
γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον.

aut 115.

κελαδέων. νεότατι μὲν ἀ-
ρήγει θράσος δεινῶν πολέμων.

aut 144.

ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀ-
χοίσας βαθὺ σκευᾶς.

Atque in hoc quoque genere multa a nobismet ipsis peccata sunt in libro de metris. Vt p. 256. in Oreste Euripidis v. 320. vbi errore memoriae Ἐρινύες scripsi pro Εὐμενίδες.

IV.

De numero vocabulorum.

Praeterea, quum in duos versus distrahuntur vocabula, etiam numerus, qui in ipsis vocabulis inest, suam vim habet. Quem licet Graeci poetae non ita serua-

Digitized by Google

rint, vt apud Romanos ii, qui fabulas docuere, magnam tamen curam adhibendam existimarunt, ne eum plane obscurari atque intercidere paterentur. In quo genere si quando negligentiores fuerunt, quod omnibus omnium gentium poetis accidit, ii loci in vitiis numerandi sunt, neque eo valent, vt ad defendendam criticorum inertiam exemplorum vim habeant. Hic enim numerus, in quo maxima sermonis perspicuitas pronunciationisque elegantia continetur, etiam in versibus diligenter obseruandus est: quo neglecto ita discerpuntur ac lacerantur vocabula, vt etiam in religiosissima mensurae subtilitate vix intelligi queant. Id maxime in comicis Latinis animaduertere licet, quos ante Bentleium qui corrigere conati sunt, ii eos sordidissima foeditate contaminarunt, in iisque ipse M. Ant. Muretus, homo elegantissimus, qui quibus tormentis Plautum distenderit, luculentissima documenta exstant in eius variis lectionibus V, 6. XV, 13. XVI, 14.

Sed pergamus de numero vocabulorum exponere. Ac quum in vnoquoque vocabulo omnes syllabae, vt partes eius, arctissime potius coniungendae, quam longis quibusdam interuallis diuellendae sint, consentaneum est, numerum in quolibet vocabulo maxime concinnum esse, vt sine vllis impedimentis ab initio vsque ad finem continuari queat. Quare longe ad aurium voluptatem suauissimus in vocabulis numerus est, qui ex vno siue simplici siue periodico ordine constat. Sed quum diuersi in vno vocabulo ordines sunt, ii duplici tantum ratione recte, et vt auribus placeant, coniungi possunt. Nam aut noui ordines ipsa sua arsi post praecedentium ordinum thesin succedunt, vt in hoc, ἐμπεδόσθενες, aut ordines arsi terminatos statim arsis aliorum ordinum excipit, vt in hoc, ὑπάσπίστορες. Qui praeterea excogitari possunt ordinum coniungendorum modi, hi sunt, vt ordinem vel arsi vel thesi terminatum alius ordo cum

Digitized by Google

anacrusi sequatur. Cuius rei in nullo quoquam vocabulo exemplum occurrit, nisi siquod vocabulum aut negligentia poetarum in versibus inepto loco positum est, aut antispasticae quaedam compositiones idoneam excusationem afferunt. Nam si aurium probationem sequimur, quae certissima in hoc genere dux est, facile animadvertimus, admodum hiulcam ac pene nullam effici ordinum coniunctionem, vbi anacrusis in iunctura sit. Ita in vocabulo Ἀπόλλωνος Olymp. III, 28.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα λόγῳ,

et in ἄπειρῳ Nem. IV, 82.

Φθίᾳ. Νεοπτόλεμος δ' ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ.

Huius rei caussa in ipsa anacruseos natura posita est, quae omnem numerorum coniunctionem plane euertit. Nam quum anacrusis pars sit ordinis principio infiniti, omnia quae eam antecedunt, siquidem eodem cum ipsa numero comprehendantur, eiusdem ordinis aliquae partes sint necesse est. Atqui sic, quae anacrusis putabatur, iam e praecedente arsi penderet, neque amplius esset anacrusis, sed thesis praecedentis ordinis: vt ista vocabula sic legenda sint, Ἀπόλλω | νός, ἄπει | ρῷ, non Ἀπόλ | λωνός, ἄ | πειρῷ. At vero id prohibet metri locus, in quo collocata sunt, qui necessario syllabam, quae ante vltimam est, in anacrusi esse postulat. Quod si haec vere anacrusis est, negamus vllam vtriusque numeri coniunctionem cogitari posse. Necessario enim requiritur ad ordinum coniunctionem, vt, vbi prior finitus sit, ibi alter incipiat, quod tum fit, quum secundus ordo ipsa arsi incipit. Sin vero ab anacrusi initium capit, non potest ibi incepisse dici, vbi prior defecerit, sed longe prius, quia anacrusis infiniti antrorsum ordinis pars est. Quare necessario maior in pronunciatione

Digitized by Google

pausa fit, quo indicetur, continuari et coniungi ordines non posse. Nec, qui hanc anacrusin voce exprimere vult, aliter pronunciare poterit. Atqui haec pausa vehementer distrahuntur vocabula atque asperrime ad aurem accidunt. Quamobrem in communi sermonis vsu ista numeri ratio numquam occurrit: quae quum in versibus adhibetur, ea non consuetudo est poetarum, sed negligentia.

Ex his clarum est, non nisi tum recte in extremis versibus diuidi vocabula, quum alter versus ab arsi incipit. Hoc enim quum fit, nihil plane detrimenti capit vocabulorum numerus, siue in arsin, siue in thesin prior versus exierit, vt in his, Pyth. I, 79.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
σαι βροτέαις ἀρεταῖς,
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-
ταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν.

Eaque verborum diuidendorum ratio, vt par est, frequentissime vsurpatur.

Reliquae omnes parcius adhibentur, quae sunt in iis versibus, quorum posterior ab anacrusi incipit. Atque ex his etiam quo quaeque durior est et molestior, eo rarius inuenitur. Earum duo genera sunt, primum, si prior versus in arsi terminatur, alterum, si in thesin exit.

Atque in priore genere duae occurrunt vocabulorum diuisiones, quarum prima est, quum pars vocabuli e priore versu redundans non modo anacrusin sequentis versus, sed etiam thesin complectitur, vt in hoc, quod vulgo legitur Nem. X, 80.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρω-
θέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.

In quo etsi incommoda in medio verbo anacrusis est, habet tamen haec diuisio aliquid excusationis, quia po-

Digitized by Google

terior vocabuli pars non est omni numero destituta. Multo enim peior est altera diuisio, in qua pars vocabuli in sequentem versum coniecta in sola anacrusi consistit, vt in hoc, quod vulgo est Pyth. III, 97.

ἔτραπεν κἀκεῖνον ἀγάνορι μι-
σθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς.

Nam vltima syllaba verbi μισθῷ non solum eo, quod anacrusis in medium vocabuli numerum inducitur, iniucunda est, verum etiam plane vitiosa, quia, si quidem, vt par est, solum vocabuli numerum spectes, anacrusis illa nullam arsin habet, quae manifesta ἀῤῥυθμία est.

Alterum genus diuisionum, in quo thesin excipit anacrusis, etiam maiorem plerumque molestiam atque asperitatem habet. Vehementius enim aures interruptionem numeri sentiunt, thesi anacrusin antecedente, propterea quod, licet anacrusis natura sua pars theseos cuiuspiam sit, continuari tamen cum praecedente thesi tamquam pars eius non potest, sed interrupta pronunciationis perpetuitate ab ea diuellenda est. Cuinam enim, quaeso, placere potest, quod Pyth. VIII, 129. vulgo legitur,

ὑποπτέροις ἀνο-
ρέαις.

At enim ibi male dispositi versus sunt, quum sic scribi deberet,

ὑποπτέροις ἀνορέαις.

Multo autem in hoc genere molestius illud est, si in thesi breuis syllaba, in anacrusi longa est, vt vulgo Isthm. VI, 110.

χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέ-
τειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις.

Quod eo fit, quia, si vocabuli numerum spectas, quae nunc anacrusis est, necessario arsis esse debebat. Nec

Digitized by Google

multum differt, si etiam thesis longam syllabam habet, vt Nem. IV, 82.

Νεοπτόλεμος δ' ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ.

Nam etsi vocabulum ἀπείρῳ etiam in prima syllaba arsin, atque in secunda thesin habere potest, tamen, quoniam prima nunc in thesi est, arsis in mediam debebat incidere. Hoc igitur vitiosior est diuisio, quum arsis in anacrusin mutatur, quacum nihil plane commune habet, quam quum thesis, quae cognata anacrusi est, eius naturam induit, vt supra in ἀνορέως, in quo syllaba, quae est ante vltimam, nulla ratione arsin habere potest. Contra lenissima in hoc genere ea diuisio est, in qua thesis longam, anacrusis autem breuem syllabam habet, vt in hoc, Olymp. IV, 16.

χρονιώτατον φάος εὐρυ-
σθενέων ἀρετᾶν,

aut Nem. III, 61. vbi sic vulgo,

Λαομέδοντα δ' εὐρυ-
σθενὴς Τελαμών.

Id enim in se ipsum excusationem continet, quia, quum thetici soni eamdem mensuram habere debeant, tertia a principio syllaba nullo pacto ad thesin referri potest. Ac lenior etiam numerus exsistit, si verbum non vltra anacrusin monosyllabam procedit, vt Pyth. VIII, 20.

Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρα-
νος οὔ μιν ἄλυξεν,

et X, 22.

Ἄρεος ὅπλοι-
σι· θῆκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών

Hic enim eadem prope pronunciandi ratio adhibetur, quae extra versum obtinet, quum prima syllaba accentu magis erigitur, quam media. Nec quisquam, puto, erit,

Digitized by Google

quin sentiat, durissime vulgo producta vltima syllaba legi,

Ἄρεος ὅπλοι-
σιν· θῆκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών.

Sed hunc quidem locum plane perpurgauit Aldus, e quo reponendum,

Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε,

et quae sequuntur.

Longe autem grauissimum in hoc genere vitium est, si vocabula ita diuiduntur, vt neutra para arsin habeat, quo omnem omnino numerum amittunt. Quod etsi magno studio vitarunt poetae, non desunt tamen exempla, in quibus etiam hanc numeri asperitatem admiserint. Atque in Pindaro quidem, in quo huius generis vitia innumerabilia expulimus, hi tamen loci, in quibus non librarii, sed ipse peccauit, relinquendi erant: Olymp. I, 3.

ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.

et 162.

ὕπατον ἔρχεται παν-
τὶ βροτῷ.

Pyth. VIII, 63.

ἐκ πατέρων παι-
σὶ λῆμα.

XI, 83. corrupta lectio est,

ἀμύνοντ' ἄ-
τᾳ. εἴ τις ἄκρον ἑλών.

Isthm. VIII, 23. autem,

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον· ἀλλ' ἐ-
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχόμενον.

Digitized by Google

adnumerandum videtur iis locis, qui propter prauas lectiones male dispositos versus habent. Eadem ratio est in commissuris versuum asynartetorum. Quare etiam in his cautio adhibenda est, ne temere admittamus quidquam, quo numerus vocabulorum laedatur. Quamquam hic quoque acri iudicio opus est, ne quis ipsorum poetarum errores corrigere velit: immo interdum eiusmodi errores etiam restituendi sunt, vbi librariorum negligentia eos euanuisse patet.

V.

De hiatibus.

Denique etiam de hiatibus exponendum est, qui permagnum in distribuendis versibus momentum habent. Atque in hac quoque re saepenumero miratus sum, quid esset, quod critici ea, quae aures vehementer excruciant, ne animaduertere quidem videantur, ea autem, quae nihil vsquam offensionis habent, prorsus intolerabilia esse contendant. Inde mira quaedam fulcrorum commenta orta sunt, quibus tantum abest, vt genuinam antiquis poetis scripturam restitui credam, vt potius consuetudinem poetarum violari, insignemque elegantiae poeticae partem corrumpi existimem. Nam si quis subactis assidua exercitatione auribus diligentius morem poetarum notauerit, is facile intelliget, etiam hiatuum doctam quamdam et subtilem rationem esse, quae adeo paucis regulis comprehendatur, vt, quid recte in hoc genere, quid perperam fiat, nullo plane negotio perspici possit.

Duo enim sunt genera hiatuum, primum in vocali breui, alterum in longa vocali vel diphthongo.

Ex his ii hiatus, qui sunt in breui vocali, siue eam alia vocalis breuis, siue longa, siue etiam diphthongus sequatur, ex epica poesi in lyricam venere, maxime vbi vel digamma vsurpare antiquissimi solebant, vel ab

Digitized by Google

apostropho sibi temperabant. Ac sane non modo parum offensionis hoc genus hiatuum habet, sed saepe etiam magna in iis est elegantia, propterea quod facile et magna cum vocis volubilitate pronunciantur, plenumque in iis quiddam et sonorum inest.

Longe alia illorum hiatuum ratio est, qui sunt in longa vocali vel in diphthongo. Nam quia in his diutius immoratur vox, pleniorque et crassior sonus inest, callide sunt et perite adhibendi, ne rudi quadam pronunciandi molestia et inurbana rusticitate sermonem deforment. Propterea poetae diligenter curarunt, vt longam vocalem vel diphthongum aut corriperent, sequente vocali, aut ictu erigerent. Vtroque enim modo, si quid in hiatu crassum et rusticum inest, facile occultatur. Etenim si corripitur, perinde est ac si breuis vocalis esset: quo nihil volubilitati pronunciationis detrahitur, vt in his,

οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

Sin vero ictu excitatur, hoc ipso acumine certior vox atque teretior euadit, vt in hoc,

Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον.

Ac Latini poetae, si quando a Graecis hiatum adsciuerunt, vtramque sunt rationem sequuti, vt Virgilius,

te Corydon, o Alexi:
Amphion Dircaeus in Actaeo Aracyntho.

Alia exempla attulit Bentleius ad Horat. III. Carm. 14, 11. Contra quis non sentit, pinguem planeque agrestem sonum exsistere, quum longa vocalis vel diphthongus in thesi, sequente vocali producitur. Nam quo tardius, et correptionis volubilitate et arseos concitatione remota, iners et languida vox deuoluitur, eo plus spatii conceditur auribus ad percipiendam hiatus molestiam. Quod quum latere antiquos poetas non posset, perraro istud hiatuum genus sibi indulserunt, nec ferme nisi in

Digitized by Google

iis versus heroici locis, in quibus pausa aliqua, vel incisio fieri posset. Inde colligitur, eiusmodi hiatus in trochaico genere numerorum aut corruptionis, aut metrorum male descriptorum indicia esse. Sic in Aeschyli Choephoris v. 288. haec leguntur:

καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μεταιχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν τινά.

Quae si ipsa res non ostenderet corrupta esse, satis id hiatus demonstraturus foret. Ea vero sic corrigenda sunt:

βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά.

Neque accepturum hospitio, inquit, eos quemquam esse, neque vna ingressurum in hospitium. Alterum enim οὔτε omisit, vt Pindarus Pyth. X, 46. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰών. In Pindaro autem vbique iste hiatus obtinebat, quem adeo metrici neglexerunt, vt mirum non sit, eos, qui tam luculenta versuum describendorum admonicula contempserint, frustra in metris explicandis laborasse. Nos quidem quoties eum hiatum expulerimus, facile quisque intelliget, comparatis inter ipsas nostra et veteri metrorum ratione. Nam, vt vno exemplo defungamur, nonne prope incredibile est, in XIV. Olympicorum ita digeri versus potuisse,

Καφισίων ὑδάτων λάχοῖ-
σαι, αἵτε ναίετε καλλίπωλον Ἔ-
δραν.

Idque hoc magis mirandum est, quod ii, qui hanc rationem sequuti sunt, carmen illud non putarunt antistrophicorum lege scriptum, vt nihil plane esset, quod melius disponi versus prohiberet. Quin illud quoque iis admonitionis loco esse debebat, quod secundus versus, recisa prima syllaba, et adiecta vltima verbi ἵδραν,

Digitized by Google

non ignotum quodpiam et nouum, sed notissimum atque vsu tritissimum genus metri haberet, quod Phalaeceum hendecasyllabum appellatur. Hos igitur hiatus versuum descriptione mutata plane e Pindaro eliminauimus, nec si qui in metris, quae nos constituimus, occurrunt, ii ad hoc genus pertinent. Nam aut corripiuntur, si in thesi sunt, vt Ol. VIII, 109.

κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν ὀφιν Ζεὺς γόνει,

et Nem. XI, 29.

ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶ-
σθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἄθλων,

aut in arsi ictus beneficio apti et concinni fiunt, vt in his locis: Ol. VIII, 54.

ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν.

XI, 10.

ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀν-
θεῖ ἑσαεὶ πραπίδεσσιν.

Pyth. I, 130.

κοινὸν εὔξασθαι ἔπος.

IX, 137.

ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον.

Nem. III, 58.

ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς.

IX, 131.

νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

X, 161.

μάρναται, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσασθαι ἴσον.

XI, 52.

ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον.

Isthm. I, 22.

ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολά-
ου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.

Digitized by Google

Ἡροδότῳ ἔπορεν.

VIII, 124.

τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον.

Nec facile quisquam alia nunc in Pindaro exempla inveniet. Nam in his quoque adeo parcus est, vt saepe etiam hiatus in arsi finem versuum prodat. [Heynius adscripsit: „of. Hermann. ad Orph. p. 721."]

Denique etiam quidam versus in Pindaro exstant, in quibus longa syllaba vel diphthongus, sequente vocali, in thesi producta videtur. Verum hos hiatus in iis locis adhibuit, vbi etiam breuis syllaba poni poterat, eoque videtur correptione asperitatem emolliisse. Id autem fecit Isthm. I, 21.

ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολά-
ου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ,

vbi etsi antithetici quoque longam syllabam habent, tamen alibi eam non perpetuo seruauit. Ibidem II, 64.

θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,

in quo breuis syllaba ante creticum est, vt v. 41. et aliis in carminibus, vbi idem genus metri adhibuit.

VI.

De scholiastis metricis.

His expositis etiam de scholiastis metricis dicendum nobis est, quorum longe alia est, ac vulgo credi videmus, vtilitas. Iis nos quidem in metrorum inuestigatione nihil plane contendimus tribuendum esse. Nam quum isti numerorum naturam et leges ignorarent, quod in eo libro, qui de metris est, satis demonstrauimus, factum est, vt non solum in iis numeris, qui certi et noti sunt, vehementer errarent, sed multo magis etiam ea metra, quae incerta planeque arbitraria sunt, conturbarent atque peruerterent. Ac Vauvilliers quidem in Comment. Acad. Inscr. Vol. XLVI. pag. 237. valde re-

Digitized by Google

centes hos scholiastas esse contendit, eo quod Hephaestio ac Terentianus Maurus plurima versuum genera, quae ab illis commemorantur, plane ignorauerint. Si a ratione, quam affert, discesseris, res ipsa vera est. Habebant enim iati homines suam quamdam metrorum doctrinam, perangustam illam et futilissimis subtilitatibus refertam, sed petitam ex Hephaestionis aliorumque metricorum disciplina. In qua quae genera metrorum descripta essent, iis illi omnem numerorum varietatem ac multitudinem exhaustam putabant, nec, si qui versus occurrerent, qui non viderentur ad istum modulum exigi posse, commenta deficiebant miraque artificia, quibus, quidquid placeret, ex elegantissimis poetarum numeris eruerent. Ita distrahendo, quae continuari debebant, continuando, quae distrahenda, miserequo omnia lacerando tandem illud consequebantur, vt nulli vsquam numeri exstarent, quin ad illa, quae ipsi sola nossent, metrorum genera reuocari possent. Inde ista versuum dispositio, metro, numeris, auribus, sensui aduersissima; inde tot versuum nomina, nullo pacto cum metro, quo poetae vti sunt, congruentia; inde infinitae obscuritates, corruptelae, fulcra, superuacaneae emendandi necessitates, aliaeque eiusmodi sordes; inde denique, accedente prosodiae ignoratione, errores turpissimi, vt facilius sit, ipsos poetas, si vel corruptissimi sint, quam interpretes eorum corrigere. Quae ne temere dixisse videar, exempla e primo carmine Olympiorum afferam. In eo secundum et sextum versum,

χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ,
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,

ithyphallicos esse existimat Scholiastes, quos nemo non videt Pherecrateos esse. Tertium,

ἄτε διαπρέπει νυ-,

choriambicum vocat, quoniam primam in ἄτε produci

censet, quod fieri non potest. Quintus ei, itidem vt secundus, ithyphallicus est, dactylum in vltima sede habens,

εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν,

quae inaudita non modo licentia, sed peruersitas foret. Octauum,

ἄλλο θαλπνότερον,

trochaicum hypercatalecticum dicit, dactylo in secunda sede constituto, quo nihil fingi deterius potest; decimum,

ἐρίμας δι' αἰθέρος,

epionicum, in quo nihil est, quod quisquam sanus eo trahere possit; decimum septimum Phalaeceum, cui certe syllaba ad hoc genus deest.

In huiusmodi vero erroribus isti metrorum enarratores, quippe in eadem schola eruditi, mirum quantum inter se consentiunt. In cuius rei documentum afferre lubet scholion ineditum ad Olymp. II. quod legitur in codice Cizensi, cuius vsum insigni humanitate mihi concessit Müllerus, rector scholae Episcopalis, quae Cizae est, eruditissimus. Is codex chartaceus est atque Olympia tantum continet, et fere cum Aldina conspirat. Adiecta sunt scholia, quae Didymi dicuntur. Metrica autem in eo scholia nulla sunt, praeter ad Olymp. II. vbi haec reperiuntur, quae e vitioso exemplari vitiose transcripta emendatiora exhibebimus. *Περὶ τῶν κώλων τῶν τε στροφῶν τοῦ δευτέρου εἴδους παλαιὸν σχόλιον. Τοῦ δευτέρου εἴδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ κώλων ἑκάστη ιδ'. τὸ πρῶτον περιοδικὸν, ἤτοι δίο ἴαμβοι, καὶ δύο τροχαῖοι. καλεῖται δὲ περιοδικὸν, ὅτι οὐκ ἔστι μέτρου τι εἶδος, ἢ ἰαμβικοῦ, ἢ τροχαϊκοῦ, ἢ ἑτέρου τινός. ἀλλ' ἁπλῶς περιόδος καλεῖται τὸ ὑπεράνω τῶν τεσσάρων συλλαβῶν σύστημα. μέχρι* (ita cod. Aug. qui partem huius scholii habet: Cizensis *μέτρων*) *γὰρ τεσσάρων συλλαβῶν γνώριμοι οἱ πόδες. τὸ δὲ πλέον περίοδος. Τὸ β' Ἰωνικὸν δίμετρον κατα-*

Digitized by Google

λητικὸν ἀπὸ τροχαίων, διαλελυμένου ταῦ πρώτου εἰς τρεῖς βραχείας. Τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, πλὴν ὁ πρῶτος ἀντίσπαστος διαλύεται εἰς δύο βραχείας, καὶ μακρὰν μίαν, καὶ ἡ κατακλεὶς ἰαμβική. ἐμοὶ δὲ δοκεῖν, (δοκεῖ ὡς cod. Aug.) Ἰωνικόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον, τῆς πρώτης μακρᾶς τοῦ Ἰωνικοῦ διαλυθείσης εἰς δύο βραχείας, τοῦ δὲ β' ποδὸς παιώνος ὄντος δευτέρου ἀντὶ Ἰωνικοῦ, ἔν τισι δὲ διάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. Τὸ δ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι τοῦ πρώτου σπονδείου. Τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ὁ β' πους χορεῖος. Τὸ ς' ἀντίσπαστος καὶ συλλαβή· ἔν τισι δὲ διαλύεται ὁ ἀντίσπαστος κατὰ τὴν δευτέραν μακρὰν, καὶ (copulam addit cod. Aug.) γίνεται πεντασύλλαβος. Τὸ ζ' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαίων· τοῖς Ἰωνικοῖς γὰρ οἰκεῖοι οἱ τροχαῖοι. Τὸ η' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ β' δὲ πους ἴαμβός ἐστι πεντασύλλαβος. ἐνταῦθα δὲ μανθανέτω πᾶς, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἰωνικοῖς (hoc vocabulum excideral) εὑρηνται ἴαμβοι, ἀλλὰ οὐ μόνοι τροχαῖοι. Τὸ θ' παιωνικὸν (ita enim pro Ἰωνικὸν e vulgato scholiasta scribendum) δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ κρητικοῦ. Τὸ ι' ἀντισπαστικὸν (sic legendum pro ἀναπαιστικὸν e vulgato scholiasta) δίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν· τετρασύλλαβοι γὰρ οἱ πόδες, ἡ τελευταία ἀδιάφορος. ἔν τισι μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ δεύτερος πους τρίβραχυς, ἔν τισι δὲ ἀνάπαιστος. Τὸ ιά ὅμοιον τῷ ς'. Τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ιγ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ὁ τρίτος πους τρίβραχυς. Τὸ ιδ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ τρίτος πους τρίβραχυς ἢ ἀνάπαιστος. ἓξῆς δὲ ἐφ' ἑκάστη στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ παράγραφος. Ἑκάστη ἐπῳδὸς κώλων ἡ. Τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἡ πρώτη συζυγία ἰαμβικὴ ἐκ σποντείου. συγγενεῖς γὰρ τῷ χορείῳ οἱ ἴαμβοι. Τὸ β' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἀρχόμενον ἀπὸ τροχαίων, ὃ μᾶλλον ἐπιχοριαμβικὸν καλεῖται, διὰ τὸ τῶν τροχαίων ἀνοίκειον. Τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον,

Digitized by Google

ὃ καὶ ἡμιόλιον λέγεται, διὰ τὸ ἔχειν τὸν τε ὁλόκληρον πόδα καὶ ἥμισυ τούτου. Τὸ τέταρτον παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. (Omisit scriba hic partem eorum quae de quinto versu notauerat scholiastes.) ὃ β' ποὺς τρίβραχυς. Τὸ ς' μικτὸν τροχαϊκὸν ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας τρίμετρον ἀκατάληκτον, εἰς τὸ Λάϊον (versu 70.) συνίζησις. Τὸ ἕβδομον Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἔν τισι δὲ ἐκ παίωνός ἐστι καὶ (omissum erat καὶ) διϊάμβου. Τὸ ή ἰαμβικὸν μικτὸν ἀπὸ τροχαίων τρίμετρον καταληκτικόν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀντισπαστικὸν εἶναι ἐξ ἐπιτρίτου β' καὶ ἰάμβων. οἰκεῖοι γὰρ οἱ πόδες ἀντισπάστῳ. ἐπὶ τῷ τέλει ἑκάστης ἐπῳδοῦ τὰ ἐφεξῆς σημεῖα.

Haec quidem, quod ad descriptionem versuum attinet, plane congruunt cum vulgatis scholiis. A qua descriptione quare discesserim, diligentius exponam, vt vno certe exemplo demonstrem, qua ratione hoc totum genus tractauerim. Ac qui vulgo secundus stropharum versus est, is vltimam vbique breuem habet, ter etiam in diuiso vocabulo, v. 74. 110. 146. vt facile appareat, eo loco non fuisse ancipitem syllabam a Pindaro adhibitam, sed numerum vlterius processisse. Neque ille commode finiri poterat ante finem tertii versus, qui vulgo numeratur, in quo vltima communis finiendum numerum docet. Quartum versum metrici choriambicum catalecticum appellant, id est, qui in creticum exeat. Atqui numerum vltra procedere, vltima syllaba demonstrat, quae non modo vbique breuis est, sed etiam in medio vocabulo longae vicem sustinet v. 18. 40. 54. 76. 90. 112. 148. 162. quod fieri non posse supra ostendimus. Itaque qui olim quartus, quintus et sextus versus numerabantur, nunc in duos diuisi sunt, ita vt primus ex dipodia iambica et ordine paeonico, alter e duobus Creticis constet. Eaque ratio, si quis versus omnes inter ipsos contulerit, et ad numerum et ad vocabulorum diuisionem inter caeteras aptissima est. Etsi dubitari potest, an prior ver-

Digitized by Google

sus pentheminteres iambicum et duos Creticos continet. Septimus versus, qui nobis quintus est, e trochaeo et stropho constat, quem quomodo scholiastes Ionicum a minore dimetrum catalecticum appellet, nulla ratione potest intelligi. Qui vulgo octauus versus est, cum eo, qui sequebatur, in vnum coniungendus erat, quod non modo vltima octaui syllaba, quae vbique longa est, suadebat, sed iure suo postulabant v. 116. et 130. in quibus ἀλλὰ et ἄνθεμα vulgo male diuiduntur. Tum vero etiam v. 152. verba, ἐς δὲ τὸ πὰν, elegantius in eodem numero continuantur. Versus decimus,

γεγωνητέον ὅπτ,

ex iambo et stropho constat, quem pessime metrici antispasticum esse putant. Versus 12.

ἔρεισμ' Ἀχράγαντος,

si esset antispasticus dimeter brachycatalecticus, quod isti volunt, ictum in vltima syllaba haberet, quo nihil fingi durius potest. Denique postremos duos strophārum versus in vnum coniunximus propter malam vocabulorum diuisionem v. 27. 121. 135. 171.

In epodo secundus et tertius versus coniungi debebant propter diuisionem vocabulorum v. 138. 174. Et ita etiam v. 103. elegantius enclitica τὶς ab initio versus remouetur. Pariter v. 4. et 5. coniunximus propter v. 104. Denique quod in vltimis versibus aliam dispositionem sequuti sumus, duae caussae fuerunt, primum, ne in eodem versu anacrusis thesin exciperet,

πῆμα θνάσκει | παλίγκοτον δαμασθέν,

qui asperior numerus est; deinde quia hoc loco, quo nos diuisimus, vbique verbum terminatur, quod non est in vetere metri descriptione.

Tales vero tantique grammaticorum errores per totum Pindarum continuantur, neque ista e pessimis exempla deprompta sunt. Quae qui degustauerit, is facile,

Digitized by Google

puto, seponendam illam scholiastarum imperitiam sibi persuadebit.

Neque illi tamen nullam omnino vtilitatem habent, sed, si quis ex iis fructus percipi potest, is in hoc solo consistit, quod interdum ad veram lectionem indagandam aliquid conferunt. Idque maxime in tragicis atque Aristophane vsu venit, in quibus etiam antistrophica, semel tantum repetita, incertam saepe lectionis coniecturam relinquunt. Quare in tali caussa si forte e scholiastis non tam numeros, quam pedum syllabarumque ordinem eruere licet, est sane, quod illos non prorsus abiiciendos spernendosque censeamus. At vero in ipsis numeris qui inde aliquid lucis sperant, hae isti digni sunt, qui ipsi obscuro illi gregi adnumerentur.

VII.

De generibus metrorum Pindari.

Haec habui, quae de versuum disponendorum ratione et caussis dicerem. Caeterea, quae in hoc genere consideranda sunt, compositionem et versuum et stropharum, illamque, quae a Boeckhio et quibusdam aliis mota est, quaestionem de vocabulis non inter duos versus dispescendis, non opus est hic enucleatius persequi, quum de his rebus satis explicatum videatur in Elementis doctrinae metricae lib. III. Haec vero si quis bene memoria teneat, iudicioque aliquam alacritatem et exercitationis vsum adiungat, fieri non poterit, quin et grammaticorum barbariem effugiat, et a critica temeritate, qua nihil turpius est, sibi temperet. Illud vero in hac re permagnam vtilitatem habiturum esset, si vbique certas et immutabiles metrorum formas ab antiquis poetis adhibitas reperiremus. His enim diligenter animaduersis atque descriptis immensa illa metrorum multitudo ad perexiguum reuocari numerum posset, neque vlli vsquam versus occurrerent, quin et certam metri regulam, et suum

Digitized by Google

quoddam ac proprium nomen essent habituri. Verum eam opinionem grammaticis relinquemus, quae quantas in omni re metrica turbas excitauerit, supra satis demonstratum est. Nos quidem de huiuscemodi adminiculis artis metricae plane desperamus, idque eo lubentius facimus, quod diuinum ingeniorum feruorem non aliis, nisi quae ex ipsa rei natura petitae sunt, legibus coerceri posse intelligimus. Id liberum manere debet sensui poetarum atque arbitrio, quos numeros adhibere velint, dum illi numeri sint. Neque enim ante grammatici, quam postae fuerunt, ac poetarum ingenii est, inuenire: inuenta illorum discere, colligere, explicare, id vero sedulitatis est grammaticorum.

Ac Pindarus quidem tametsi ingentem metrorum copiam ad suam ipsius libidinem effinxit, tamen multas versuum formas ab antiquioribus poetis accepit, multas etiam, quas ipse excogitauerat, constanti vsu prope ad illorum metrorum celebritatem adduxit, quae et regulam certam et proprium nomen habent. De vtroque genere disserendum nobis atque explicandum est, tum vt de more et consuetudine Pindari constet, quae etiam in aliorum lyricorum carminibus emendandis magnam vim et vsum habet, tum vt hac ipsa metrorum Pindaricorum enarratione nostram versuum descriptionem firmemus, eorumque effugiamus criminationes, qui aegrius ab inueteratis erroribus diuelli sese patiuntur. In qua disputatione ordinem sequemur eum, quem ipsa rei natura commendat, vt a simplicissimis numeris initio facto reliqua deinceps metra suo quaeque in genere persequamur.

VIII.

De versibus trochaicis.

Ac primum locum trochaei tenent, quorum singulas formulas enumerare nihil attinet. Satis est monuisse,

Digitized by Google

praeter versum ithyphallicum varias inueniri alias trochaicorum versuum formas, purum seruantes trochaeum, nisi vt etiam tribracho locus sit. Illud autem in hoc genere, vt in caeteris metris, tenendum est, cauisse lyricos, ne eiusmodi formis vterentur, quae scenicorum poetarum vsu tritae speciem tragici comiciue carminis prae se ferrent. Praeterea quum a caeteris metricis, tum olim etiam a me ipso peccatum est, quum versus, qui trochaei et spondei alternatione constant, in trochaicis numerati sunt: de quo errore pluribus disputatum est in dissertatione de mensura quorumdam metrorum rhythmica, et in Elementis doctrinae metricae lib. III. cap. XI. De hoc genere metri infra dicam cap. XVI.

IX.

De versibus iambicis.

A trochaeis ad iambos, cognatum genus numeri, pergimus, in quibus eadem, quae in trochaeis, mensurae et seueritas et constantia adhibita est. Etiam iambicorum versuum variae formae sunt, in quibus eadem adhibenda est cautio, vt ne cum epitritis Doriis confundantur, quibus interdum iambica anacrusis praemittitur. Notabilis autem vsus est generis ischiorrhogici, quod ab amphibracho incipit, sequentibus trochaeis. Eius haec forma est,

$$\upsilon - ' \bar{\upsilon} \mid - ' \upsilon -$$

Pyth. X. stroph. 10. Hic amphibrachus etiam aliis numeris, qui quidem ab arsi incipiant, praemittitur. Anacruseos quidem ambiguitatem non detrectauit Pindarus, sed bisyllabam anacrusin, quae ab lyricorum metrorum puritate abhorret, comicis reliquit et tragicis. Nam quod Nem. IV, 122. legitur,

Νεμέᾳ τε συνθέμενος

in eo, vt in vnico huius licentiae exemplo, non dubium

Digitized by Google

est, vocabulum Νεμέᾳ in duas syllabas esse contrahendum, vt Πυθέᾳ Isthm. VI, 85.

X.

De versibus Creticis.

Cretico pede frequenter vtitur Pindarus, sed ita plerumque, vt eum aliis numeris immisceat, soluta eo iam nunc prima longa, nunc altera, vt Ol. II. ep. 4.

$$--'\upsilon- \;|\; -'\upsilon- \;|\; -'\upsilon\upsilon\upsilon-\bar{\upsilon}$$

Tamen etiam versus vnice creticis constans occurrit, isque dimeter,

$$-'\upsilon- \;|\; -'\upsilon-$$

quo puro vsus est, Ol. V. ep. 4. Pyth. IV. stroph. 12. V. ep. 9. aliquando etiam soluta prima, hac ratione,

$$\acute{\upsilon}\,\upsilon\,\upsilon- \;|\; \acute{\upsilon\upsilon}\,\upsilon-$$

Nem. X. ep. 8. Ol. II. stroph. 4. quo in loco dubitari potest, an etiam qui praecedunt duo quarti paeones, pro solutis Creticis habendi sint.

XI.

De versibus antispasticis.

Ex antispasticis versibus inuenitur maxime dochmiacus, quem nunc purum adhibuit,

$$\upsilon-' \;|\; -'\upsilon-$$

Ol. I. ep. 5. nunc hac forma,

$$\upsilon\,\acute{\upsilon}\,\upsilon \;|\; -'\upsilon-$$

Pyth. VII. str. 7. Habet etiam asynartetos tragicorum more, quorum modo haec ratio est,

$$\upsilon-'\upsilon \quad --- \;\|\; \upsilon-' \quad -'\upsilon\bar{\upsilon}$$

Pyth. V. str. 9. modo haec,

$$\upsilon-' \quad \overset{\acute{\upsilon}\upsilon}{---}\upsilon- \;\|\; \upsilon \overset{\acute{\upsilon}\upsilon}{---} \upsilon ---.$$

Digitized by Google

Pyth. V. ep. 8. Alibi etiam dochmiaco hypercatalecto vtitur,

$$\upsilon - ' \quad | \quad - ' \upsilon - \upsilon$$

Ol. II. str. 9. Dochmiaco autem etiam iambicum ischiorrhogicum adiecit,

$$\upsilon - ' - ' \upsilon - \quad | \quad \upsilon - ' \bar{\upsilon} - ' \upsilon -$$

Pyth. VI. str. 10. Deinde etiam dactylicum logaoedicum dochmiaco adiecit, nisi ille dochmius est,

$$\upsilon - ' - ' \upsilon - \quad | \quad - ' \upsilon\upsilon - \upsilon -$$

Ol. I. ep. 10. et strophum dochmiaco hypercatalecto,

$$\upsilon - ' - ' \upsilon - \upsilon \quad | \quad - ' \upsilon\upsilon\upsilon \breve{\ }$$

Ol. I. stroph. 12. Nonnumquam dochmiaci initium iambo auxit,

$$\upsilon - ' \upsilon - - ' \upsilon -$$

Pyth. V. stroph. 1. Nem. III. epod. 3. Idemque fecit in dochmiaco hypercatalecto, cui choriambum adiunxit,

$$\upsilon - ' \overset{\upsilon\upsilon}{\upsilon} — - ' \upsilon - \upsilon \quad \Big| \quad - ' \upsilon\upsilon -$$

Pyth. V. stroph. 2. Denique vero ad antispastici numeri similitudinem dactylos et paeonas accommodauit, vt in hoc genere,

$$\upsilon - ' - ' \upsilon\upsilon - \quad | \quad - ' \upsilon \acute{\upsilon} \upsilon\upsilon - \upsilon -$$

Ol. I. ep. 3. et in hoc,

$$\upsilon - ' - ' \upsilon \upsilon \upsilon - \upsilon - - ' \upsilon -$$

Ol. II. stroph. 7.

XII.

De versibus dactylicis.

Accedimus ad versus dactylicos, in quibus spondeos et proceleusmaticos non nisi in nomine proprio admisit. Ex hoc genere metri primum vsus est dimetro catalectico in disyllabum, qui Adonius vocatur, Pyth. X. ep. 2. tum dimetro catalectico in syllabam,

$$- ' \upsilon\upsilon - \upsilon\upsilon \breve{\ }$$

Digitized by Google

cuius exempla creberrima exstant. Nec minus frequens est catalecticus in disyllabum,

$$- ' \upsilon \upsilon - \upsilon\upsilon - \bar{\upsilon}$$

Deinde tetrametrum catalecticum in syllabam adhibuit,

$$- ' \upsilon \upsilon - \upsilon \upsilon - \upsilon\upsilon \breve{\ }$$

Pyth. IV. str. 10. in quo etiam hanc formam habet,

$$- ' \upsilon \upsilon - - - - -$$

Ol. IX. epod. 5. et catalecticum in disyllabum,

$$- ' \upsilon \upsilon - \upsilon \upsilon - \upsilon\upsilon - -$$

Nem. I. str. 6. ep. 3. Isthm. VI. str. 4. cuius hanc quoque formam habet,

$$- ' \upsilon \upsilon - - - ' \upsilon \upsilon - -$$

Ol. VI. ep. 5. quae rectius ex duobus dimetris catalecticis composita esse putabitur. Tum pentametro quoque catalectico in disyllabum vsus est,

$$- ' \upsilon \upsilon - \upsilon \upsilon - \upsilon \upsilon - \upsilon \upsilon - -$$

Pyth. III. str. 5. Quin diu dubitaui, an etiam hexameter catalecticus, et is qui heroïcus vocatur, ac denique heroicus cretico in fine addito multis in locis reponendi essent. De qua re hic exponendum diligentius est, ne in culpam et reprehensionem incidamus, si quis forte praetermissas ab nobis celeberrimorum versuum formas multorum locorum comparatione ostendere conetur. Ac primum, qui hexameter catalecticus in syllabam nobis videbatur, hanc formam habebat,

$$- ' \upsilon \upsilon - \upsilon \upsilon - - - ' \upsilon \upsilon - \upsilon \upsilon \breve{\ }$$

seruato maxime in tertia sede spondeo, vt Ol. VI, 32. vbi duo continui sunt,

οὔτε δύςηρις ἐὼν, οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, τοῦτό γέ οἱ σαφέως.

Horum prior elegantiorem habet caesuram, et, quo non putes eam neglectam esse in altero, eadem molesta incidendi ratio in antitheticis omnibus seruatur. Omnis enim huius metri venustas intereat necesse est, si alia,

Digitized by Google

quam quae in versu heroico obtinet, caesura adhibetur. Vnde ab scholiasta metrico hoc genus ἔπος παρὰ συλλαβήν dicitur ad Nem. XI. quo vnico loco hoc metrum in grammaticorum descriptionibus inuenitur. Pindarus quidem nunc alterutram constanter sequutus est incisionem, nunc etiam vtramque coniunxit. Quod qui ex ipsis exemplis cognoscere cupiunt, ii conferant Ol. VII, 6. 17. 41. 52. 76. 86. 111. 122. 146. 157. VIII, 20. 49. 78. 107. Pyth. I, 10. 22. 49. 61. 88. 100. 127. 139. 166. 178. III, 36. 77. 118. 159. 200. Nem. X, 3. 8. 14. 19. 27. 37. 42. 48. 53. 61. 71. 76. 82. 87. 95. 105. 110. 116. 121. 129. 139. 144. 150. 155. 163. XI, 3. 9. 13. 24. 30. 34. 45. 51. 55. XII, 3. 7. 17. 21. 31. 35. 45. 49. Isthm. I, 3. 10. 28. 35. 53. 69. 78. 85.

Simillimus huic vel ad mensuram vel ad caesurae obseruationem hexameter heroicus est, qui inuenitur Ol. VIII, 4. 13. 24. 33. 42. 53. 62. 71. 82. 91. 100. 111. Pyth. IX, 4. 10. 19. 25. 48. 54. 63. 69. 92. 98. 107. 113. 136. 142. 152. 157. 189. 186. 195. 201. Nem. IX, 1. 13. 25. 37. 49. 61. 73. 85. 97. 109. 121. XI, 16. 37. 58.

Denique etiam heroicus adiuncto cretico et spondeum in tertia sede, et caesurae duplicem rationem habet, hac forma,

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω.

Et heroicus p. 23. et 25.

τάχομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν,

et p. 32, 13. 14.

θύματα μιγνύν-
των πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς,

et p. 44, 6. 7. et p. 45.

κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν,

et p. 111.

ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον· αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πί-
νοντες ἐπλάζοντα.

et heroicus cum cretico p. 123.

πολύκλει-
τόν περ ἐοῦσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσω
θεῶν.

In his versibus omnibus si vel caesura semper ea esset, quae heroico conueniret, vel in mensura nihil vsquam difficultatis reperiretur, vix dubitandum foret, quin istae formae metris Pindaricis adnumerari deberent. Verum satis idoneas equidem mihi videor caussas habuisse, quare nullum ex his versuum generibus in Pindaro relinquendum putarem. Primum enim vel hoc mirum videbatur, quod spondeum in tertia sede tam religiose seruasset, vt dactylo nusquam vteretur. Nam qui loci eum pedem habent, ii propter ipsam librorum auctoritatem suspecti sunt. Id enim ter omnino factum est, Ol. VIII, 20.

Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὅς σε μὲν ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,

quae est Aldi et MS. Cizensis lectio: sed duo libri Palatini ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ habent. Deinde Pyth. I, 178.

ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτραπέλοις· ὀπιθόμβροτον αὖ-
χημα δόξας,

vbi liber Bodleianus sic exhibet,

Digitized by Google

ὦ φίλε, εὐτραπέλοις κέρδεσσ' ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας.

Denique Nem. X, 121.

— — δει-
νὸν παλάμαις Ἀφαρητιάδαι Διός· αὐτίκα γάρ.

Nam si quidem hoc metri genere vsus hic est Pindarus, necessario scribendum erat Ἀφαρητιάδαι, quod scholia habent ad v. 129. Verum in libris omnibus Ἀφαρητίδαι est.

Caesurae deinde accedebat peruersitas, quae quum in plerisque locis e singulis horum versuum binos facere iuberet, idem etiam in reliquis locis facere suadet, vt prior quisque versus nunc penthemimeres dactylicum, nunc trimeter catalecticus in disyllabum esset. Denique vero plane peruicerunt ii loci, in quibus si versus non disiungerentur, aut mensura aut prosodia damnum videbatur factura esse. Ac primum Olymp. VI, 176. in tertia arsi breuis syllaba est,

δέσποτα ποντόμεδον· εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων,

itemque Pyth. IX, 201.

— — ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος,

vt coniicias, syllabam, cuius incerta mensura sit, non in medio, sed in extremo versu fuisse. Cauit enim magnopere Pindarus, ne syllabas breues propter caesuram produceret, cuius rei, si horum quidem versuum dubiam auctoritatem exceperis, vnum tantummodo exemplum inuenitur Isthm. VI, 61.

αὔδασε τοιοῦτον ἔπος· εἶπατ' ἐμὰν, ὦ Ζεῦ πάτερ.

Deinde prauus etiam hiatus interdum impedit, quominus in vnum versum ista metra coniungantur, vt

Digitized by Google

— — πέν-

ταθλον ἔτ', ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργμασι κεῖτο τέλος.

Maxima vero atque grauissima caussa, quare, quoties-cumque ista metra occurrerent, ea in duos versiculos disiungenda existimauimus, trochaeus fuit, qui interdum in tertia sede reperitur. Hic pes enim quum in mediis dactylis locum habere non possit, manifestum praebet indicium dactylici catalecticī in disyllabum. Adhibuit autem Pindarus hunc pedem in hisce locis: Olymp. VIII, 20.

Ζηνὶ γενεθλίῳ, ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,

quem tamen locum nuper correxit Boeckhius; et Nem. X, 121.

— — δει-

νὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός. αὐτίκα γάρ.

et Olymp. VIII, 26.

ἐξένεπεν κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἰγίναν πάτραν.

De horum versuum primo et secundo supra diximus, quorum in altero quidam libri male ὅς σε μὲν praebent, in altero facilis, sed praua mutatio foret Ἀφαρητιάδαι. In tertio scribi posset,

ἐξένεπεν κρατέων πάτραν δολιχήρετμον Αἰγίναν πάλᾳ.

Verum temeraria haec mutatio futura esset, magnoque cum detrimento elegantiae coniuncta. Haec omnia si quis accurate perpenderit, non dubitabit, puto, quin iure ac merito et hexametrum catalecticum in syllabam, et heroicum, et eum, cui creticus adiunctus est, e Pindari metris eiecerimus. Accedit, quod versus isti in duo membra diuisi numerum habent ἐνόπλιον, cuius maxima fuit apud veteres celebritas. De eo dictum in Elementis doctrinae metricae.

Digitized by Google

Dactylicorum logaoedicorum tria tantum exempla commemorabimus, quorum hae formae sunt:

–́ ⏑ ⏑̄ – ⏑ – ⏑̄

Ol. I. ep. 11. Pyth. VI. stroph. 5.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Pyth. VIII. ep. 8.

⏑́⏑
— ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ol. X. ep. 4. Nem. VI. ep. 4.

Basin quoque dactylicis numeris adiecit, in qua modo spondeum, modo trochaeum, modo iambum, nunc etiam tribrachum atque anapaestum adhibuit, nusquam tamen iambo trochaeum opposuit, nusquam etiam pyrrhichio vsus est. E quo versuum genere his maxime formis vsus est: Pherecrateo, qui dicitur,

– ⏑̄ | –́ ⏑ ⏑ – ⏑̄

Ol. I. stroph. 2. 6. Pyth. X. str. 1. Nem. II. str. 7.

– – | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑⏑̄ –

Ol. V. stroph. 2. ep. 3.

– – | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Ol. V. ep. 1. Deinde etiam in logaoedicis basin habet, in quibus primum locum tenet Glyconeus,

⏑⏑
— ⏑̄ | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

quo vsus est saepissime. In eo interdum constanter seruat iambum in basi, hac forma,

⏑ – | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Olymp. I. stroph. 1. Pyth. VIII. ep. 9. Nem. II. stroph. 1. Porro

– ⏑̄ | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Pyth. II. stroph. 3. VIII. ep. 5. Deinde qui hendecasyllabus Phalaeceus vocatur,

– ⏑̄ | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑̄

Ol. IX. stroph. 2. XIV. 2.

– ⏑ | –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Digitized by Google

Isthm. VII. ep. 1. Denique etiam Pherecrateo dipodiam trochaicam adiunxit,

$$-\bar{v} \mid -'vv-- \mid -'v--$$

Nem. VIII. stroph. 1. et Glyconeo choriambum,

$$\overset{vu}{\underset{-}{}}\bar{v} \mid -'vv-v- \mid -'vv-$$

Isthm. VIII. 13. Omninoque etiam illa Glyconei forma, quae in choriambum exit, saepius a Pindaro vsurpata est, sed nusquam, vt eam cum vulgari commntaret; aliaeque inueniuntur variae Glyconeorum et similium numerorum consociationes, vt Ol. IX. Isthm. VIII.

XIII.

De versibus anapaesticis.

Sequuntur anapaesti, quorum mensura eadem seueritate, qua dactylicorum, obseruatur. In his primus est monometer,

$$vv-'vv-$$

Ol. X. ep. 9. Deinde monometer hypercatalectus,

$$vv-'vv--$$

Ol. IX. ep. 3. Pyth. III. ep. 12. Tum dimeter brachycatalectus,

$$--'vv-uv\breve{}$$

Ol. XIII. ep. 1. Pyth. III. stroph. 4. Nem. VIII. ep. 1. Isthm. III. ep. 8. idemque totus e spondeis Ol. IV. stroph. 7. Dein catalecticus, qui paroemiacus vocatur,

$$vv-'vv-vv-\bar{v}$$

Ol. I. stroph. 4. idemque hac forma,

$$--'v v-vv-\bar{v}$$

Olymp. III. stroph. 4. XII. stroph. 7. ep. 5. Pyth. XII. stroph. 1. 5. 9. 11. Nem. V. ep. 5. Isthm. II. stroph. 1. III. ep. 5. Et dimeter acatalectus,

$$-'vv-vv-'vv\breve{}$$

Ol. IX. ep. 6. Nem. VI. ep. 9. Praeterea etiam logaoedicum genus in anapaestis adhibuit, vt in his

$$vv-'vv-v\breve{}$$

Digitized by Google

Ol. IX. stroph. 1. cuius hanc quoque formam habet,

– – ′ ∪ ∪ – ′ ∪ –

Ol. I. ep. 8. IX. str. 1. Quamquam hae quidem formae potius ad Glyconeum genus pertinere videntur. Denique vti dactylicis versibus, ita etiam anapaesticis Creticos aliosque numeros adiunxit. Eorum haec praecipua exempla sunt:

∪ ∪ – ′ ∪ ∪ – – | – ′ ∪ –

Nem. VIII. stroph. 7.

– – ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – | – ′ ∪ –

Olymp. III. stroph. 3. VIII. ep. 1. Pyth. IX. ep. 1.

– – ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏑̄ | – ′ ∪ – ′ –

Isthm. VI. ep. 6.

– – ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ′ ∪ ∪ – | – ′ ∪ –

Pyth. II. stroph. 5.

– – ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ′ ∪̄∪̄ – – | – ′ ∪ – ′ –

Pyth. IV. ep. 9.

– – ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – | – ′ ∪ ∪ ⏑̲

Isthm. III. ep. 1.

– – ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ′ ∪ ∪ – | – ′ ∪ ∪ –

Nem. VI. ep. 3. Ac logaoedicis quoque trochaeum semantum adiunxit, vt in hoc,

– – ′ – – ∪ ∪ – ′ ∪ – | — ′ —

Ol. IX. ep. 4.

Caeterum aliud quoddam genus anapaesticum inuenitur, quod proprie non ad dactylicos numeros, e quibus anapaesti sunt, sed ad trochaicos referendum est. Nihil enim cum anapaestis commune habet, praeter anacrusin. Ex eo genere hi versus sunt:

– ∪ ∪ – ′ ⏑̄ | – ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –

Pyth. IX. stroph. 1. 3.

∪ ∪ – ′ ∪ | – ′ ∪ ∪ – | – ′ ∪ – ∪ ⏑̲

Ol. I. ep. 7.

Digitized by Google

XIV.

De versibus choriambicis.

Choriambicis versibus, qui Aeolensium lyricorum et scenicae poeseos proprii sunt, rarissime vsus est Pindarus. Nam nisi quod choriambum interdum aliis numeris intermiscuit, haec tantum obseruaui exempla, in quibus pes ille nomen facere versui possit:

–́ ⏑ ⏑ – | –́ ⏑ –

Nem. XI. stroph. 7. ep. 7.

– ⏒ | –́ ⏑ ⏑ –
⏑⏑

Pyth. VII. ep. 1. Isthm. VII. ep. 9. VIII. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 17. 22.

– – | –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – | –́ ⏑ –

Ol. V. stroph. 1. et alio modo,

– ⏒ | –́ ⏑ ⏑ – | ⏑ –́ | –́ ⏑ ⏑ –
⏑⏑

Isthm. VIII. 15. Denique aliud genus, a tragicis quoque adhibitum, vsurpauit, quae forma est versus Glyconei, e basi, trochaeo, et choriambo compositi:

– ⏓ | –́ ⏒ | –́ ⏑ ⏑ –
⏑ — | ⏑⏑

Nem. IV. stroph. 8. 10. VI. stroph. 3. Isthm. VIII, 3. 7.

XV.

De versibus Ionicis.

Versus Ionici a minore, si qui apud Pindarum videntur occurrere, vno tantum pede Ionico constant, cui nunc Creticus, nunc ditrochaeus, nunc choriambus adiunctus est, hac ratione,

⏑ ⏑ –́ – | –́ ⏑ –

Ol. VIII. stroph. 7.

⏑ ⏑ –́ – | –́ ⏑ – –

Ol. VII. stroph. 1. 10.

⏑ ⏑ –́ – | –́ ⏑ ⏑ –

Digitized by Google

Pyth. I. ep. 12. At neque hi versus Ioniços numeros habent, sed in dactylicis potius numerandi sunt, multoque magis numerum Ionicum a maiore adspernata videtur Doriensium poesis lyrica: vt, nisi quis scholiastarum inepta commenta audire velit, nullum huius metri exemplum apud Pindarum reperiatur.

XVI.

De epitritis Doriis.

Qui olim trochaici vel etiam iambici versus apud Pindarum aliosque poetas esse credebantur, trochaei spondeique alternatione graues, eos trochaico genere eximendos esse, et ex trochaeo spondeoque constare, satis mihi videor ostendisse in dissertatione de mensura quorumdam metrorum rhythmica et in Elementis doctrinae metricae. Itaque tantum abest, vt spondeus iste trochaei loco ponatur, vt, si quando trochaeus dipodiam finiat, is spondei fungatur officio. Ita esse, apparebit ratione vsuque huius metri explicato. Nam quum Doriae potissimum harmoniae proprii sint hi epitriti, dactylis fere et trochaeo semanto coniunguntur, sed apta proportione membrorum, vt neque longiora iusto, nec breuiora sint, seruentque indolem suam. Itaque dactylici vsurpantur dimetri, trimetri, tetrametri, perraro pentameter, vt Pyth. III. iique omnes non nisi catalectici in syllabam vel disyllabum, nusquam acatalecti, nusquam logaoedici. Epitriti autem nunc vnus membro dactylico praemittitur vel subiicitur, nunc duo. Fiunt etiam ex ipsis epitritis integra membra, et quidem e duobus vel tribus. Plures quum coniunguntur, bini vnum solent membrum constituere. Adiicitur iis in fine Creticus, interdum choriambus, siue dactylicus dimeter catalecticus in syllabam. Nonnumquam trochaeus, a quo incipiunt hi epitriti, in tribrachum soluitur, nunc constanter, vt Olymp. X. stroph. 3. 4. et Isthm. VI. stroph. 10. 11. nunc, vt cum trochaeo permutetur tribrachus,

Digitized by Google

vt Pyth. IV. stroph. 13. et alibi. In spondeo autem, qui trochaeum sequitur, vereor ne nulli solutioni locus fuerit concessus. Atque eius vltimam syllabam solui non posse, nisi penitus perdito numero, per se clarum est. In ea autem syllaba, quae hanc antecedit, tam rarae sunt, tamque suspectae solutiones, vt vix videatur dubitari posse, quin tollendae sint. Exempla haec inveniuntur. Pyth. IV. 451.

ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς.

vbi *κρίσιν* interpretatio videtur, cuius in locum non *ἐγῶνα*, vsitatum et vulgare nomen, sed rarius *κρῖμα* substituendum putauerim. Nem. V. 10.

οὔπω γέννσι φαίνων τέρειναν
ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

vbi scholiastae *τῇ γενειάδι* docet *γέννσι*, vel *γένυς*, quod vulgo legitur, in *γέννι* mutandum esse. Ibidem v. 19.

θέσσαντο πὶρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου,

quem locum Schmidius recte videtur constituisse,

θέσσαντο· πὰρ βωμὸν πατρός θ' Ἑλλανίου.

Et v. 21. vbi pro vulgato,

Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοί,

vsitatam metri formam restitui posse addito articulo etiam nouissimus editor obseruauit,

Ἐνδάδος ἅ ρίγνωτες υἱοί,

sine malis *ὡρίγνωτες*. Isthm. II. autem in fine epodorum melior versuum distinctio solutionem, quae in tertia epitriti syllaba erat, iam in primam Cretici transtulit. Isthm. IV. 94.

ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

vereor ne genuina lectio fuerit,

ναὸν Ποσειδᾶνός σφ' ἐρέπτοντα σχέθοι.

Denique Isthm. VI. 92.

Digitized by Google

μοῖραν ὕμνων· τὰν Ψαλυχια-
δᾶν τε πάτραν Χαρίτων,

libri fluctuant, Ψαλυχιαδᾶν et Ψαλυχαδᾶν praebentes, quorum posterius praeferam, modó Ψαλυχαδᾶν scribatur.

In mediis membris epitritorum necessario cuiusque epitriti vltima syllaba longa est, sed et in fine membri cuiusque, et vbi alius numerus etiam in eodem membro sequitur, veluti dactylicus aut Creticus, anceps est ea syllaba, vt etiam in media voce breuem poni concessum sit. De qua re dictum in dissertatione de mensura rhythmica et in Elementis doctrinae metricae. Ex his obseruationibus efficitur, nusquam in medio numero vltimam epitriti ancipitem esse. Nam siue binos epitritos alii bini epitriti sequuntur, vt Isthm. III. siue epitritum dactylicus aut Creticus numerus excipit, finitus esse numerus censendus est. Exceptionem sola admittunt nomina propria: cuius rei non nisi vnum exstat exemplum, Isthm. II. 21.

τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις.

Alterum enim, Isthm. IV. 123. nunc hac metrorum descriptione sublatum est:

γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν
κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

Hoc tamen in loco si quis continuari epitritos post dactylicum numerum volet, is non male forsitan scribat, σὺν Ὀρσέᾳ δ' αὖτέ νιν. Similiter reliquis in locis, vbi epitriti loco ditrochaeus numero nondum finito positus videri poterat, nunc vel meliore descriptione membrorum remotum est vitium, de qua re dictum est in dissertatione de mensura rhythmica pag. 8. vel scriptura emendanda est, vt Olymp. III. 41. Nem. IX. 75. III.

Digitized by Google

Isthm. VI. 52. Ita vnum dumtaxat trochaei male positi exemplum relinquitur, Ol. VII. 3.

ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ,

quod ipsum quare distinctione membrorum mutanda nunc expulerim, infra cap. XIX. ostendam.

XVII.

De paeonicis aliisque liberioribus numeris.

Maximam difficultatem habet explicatio eorum versuum, in quibus multae breues syllabae continuantur. Quoniam enim tam diligens est Pindarus in harum syllabarum obseruatione, vt eas vix vsquam contractione aliqua variet, incerta plerumque arsium et thesium distinctio est, quo fit, vt saepe de toto numero non constet. Sed etsi multi ex his numeris nihil videntur nisi solutiones esse vsitatorum generum, tamen nimis angustis finibus libertatem lyricae poeseos coerceret, qui paeonico aliisque numeris, quorum in thesi plures, quam duae breves sint, reiectis, vbique iambicos vel trochaicos vel Glyconeos versus restitutum iret. Quod si quis regulas requiret, ex quibus, vbi contractiones non faciant indicium, diiudicari liberiores isti numeri ab vsitatioribus possint, ingenue fateor, etiam nunc vsitatiora metra sic tantum a me ictibus positis indicata esse, si ea ex contractionibus vel tota carminis conformatione probabiliter erui posse viderentur; vbi autem aut nulla essent haec indicia, aut nimis dubia, ita positos esse ictus, ac si thesis vel anacrusis trium esset pluriumue breuium syllabarum, non quod vbique persuasum mihi de illa re haberem, sed ne priuarem Pindarum numeris, quibus eum potuisse saltem vti existimarem. Etenim hanc totam disputationem, quae est de inuestigandis numeris versuum ex multis breuibus syllabis compositorum, in praesens tempus omittendam duxi. Nam haec res, si quidquam in hoc

Digitized by Google

genere, ita est comparata, vt frustra inchoetur, nisi simul etiam perficiatur. Id autem tanti est tamque diuturni laboris, vt libenter iis disceptandam hanc quaestionem relinquam, quibus plus, quam mihi nunc, otii est. Cauendum est autem magnopere, ne quis, quod Boeckhius fecit, ea mente ad hanc rem accedat, vt numeros omnes, qui thesin vel anacrusin plurium, quam duarum syllabarum habent, protinus remouendos statuat, sed praeter diligentem peruestigationem eorum, quae de musicorum doctrina rhythmica ex paucis et maximam partem perobscuris indiciis, quae nobis reliqua sunt, erui possunt, etiam accurata comparatione quum fragmentorum, quae ad hoc genus pertinent, maxime dithyrambicorum, tum eorum, quae a tragicis et comicis satis multa suppeditantur, opus est. Quibus locis quamuis diligenter expensis atque inter ipsos comparatis quam difficile sit certas et veras numerorum, quibus regantur, formas inuenire, is demum recte aestimabit, qui meminerit, etiam in pari multitudine breuium syllabarum pro poeseos carminisue conditione, pro natura accentuque vocabulorum, denique pro compositione rhythmorum musicorum, numeros esse posse diuersissimos. Non est tamen dubitandum, quin, qui hanc partem doctrinae metricae perscrutari voluerit, multa sit noua atque egregia in lucem prolaturus, dum quidem et curam diligentiamque, quam haec res summam requirunt, adhibeat, et illud vitet, quo nihil in hoc genere plus nocet, ne aliqua opinione praepeditus viam sibi inueniendi veri occludat. Id quod mea sententia Boeckhio quum aliis in rebus accidit, tum in eo, quod nullos versus apud Pindarum dactylo terminari sibi persuasit: de qua re dixit p. 71. seqq. At in iis numeris, qui ad Aeoliam harmoniam facti sunt, non potest dubitari, quin versus quidam in dactylum exeant. Vt in Pythico carmine II. vbi tam manifesta haec res esse videtur, vt

Digitized by Google

mirer aliter sentire quemquam potuisse. Quod si quis considerauerit, quae in Elementis doctrinae metricae de differentia stropharum Doricarum et Aeolicarum dicta sunt, facile spero intelliget, alteris accommodatam eam rationem esse, ab alteris autem alienam.

XVIII.

De trochaeo semanto.

In enumeratione metrorum Pindaricorum non est praetereundus trochaeus semantus, de cuius quidem vsu quoniam explicatum est in dissertatione de quorumdam metrorum mensura rhythmica p. 56. seqq. et in Elementis doctrinae metricae lib. III. cap. 13. nihil attinet, quae ibi dicta sunt, hic repeti. Quare satis habeo monuisse, in describendis metris hunc pedem hac forma notatum esse, —' — longioribus lineis, quam quibus communis longae mensura significatur.

XIX.

De interruptione numeri.

Singulare est, necdum animaduersum ab iis, qui Pindari aliorumue poetarum numeros tractarunt, interdum medios numeros interrumpi, pausa facta. Quae res quum haud dubie ex musicis rationibus repetenda sit, quas dolendum est densis adhuc tenebris circumfusas iacere, mira oritur metrorum et rhythmorum repugnantia. Qui enim ex musicis legibus cohaerent rhythmi et vnum quid constituunt, interdum ex metricis rationibus in diuersos versus distrahendi sunt, ne hiatus syllabaeque ancipites in iis metrorum locis conspiciantur, a quibus aliena est haec licentia. Nullum huius rei illustrius apud Pindarum exstat exemplum, quam in strophis Ol. VI. vbi quum numeri musici hi sint,

Digitized by Google

– – ˈ υ – ˈ – | – υυ – υυ – υ
– ˈ υ – ˈ – | – ˈ υ – ˈ – | – υ – –

metra, quoniam pausa fit in mediis epitritis, sic distinguenda sunt:

– – ˈ υ – ˈ – | – ˈ υυ – υυ – υ | – ˈ
υ – ˈ – | – ˈ υ – ˈ – | – ˈ υ – ˈ –

De qua re pluribus ad carmen illud disputatum est. Non est autem dubitandum, quin saepius hoc fecerit Pindarus. Ita Ol. VII. tam mirus, parumque concinnitati numerorum conueniens est monometer iambicus, vt facile appareat, non esse hunc versiculum iambicum, sed partem epitritorum, qui praecedunt, pausa reuulsam. Nam quum ita procederent rhythmi musici,

– ˈ υ – ˈ – | – ˈ υ – ˈ – | – ˈ υ – ˈ – | – ˈ υ –

pausa ante finem tertii epitriti facta, metra iam sic describenda erant:

– ˈ υ – ˈ – | – ˈ υ – ˈ – | – ˈ υ – ˈ
– | – ˈ υ –

Iam quaeri poterit, an isti epitriti, qui tres sunt, addito in fine Cretico, in membra quaedam diuidenda sint:

– ˈ υ – ˈ – | – ˈ υ – ˈ – – ˈ υ – ˈ – | – ˈ υ –

(musicos autem rhythmos hac descriptione intelligi volo) quo facto trochaeus iste in verbis,

ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ δωρήσεται

iustam excusationem habebit. Alia interrupti numeri exempla exstant Ol. VIII. stroph. 6. Pyth. IX. str. 2. Est haec obseruatio ex iis, ex quibus spes est insignem olim lucem rei metricae et rhythmicae affusum iri, si ii ea vtentur, qui non tantum diligentiam ad haec studia, sed etiam cautum iudicium afferre, temeritatem autem abstinere didicerint. Caeterum quo statim ex descriptione metri appareret, interrumpi numerum, in fine versuum posui signa continuationis.

Digitized by Google

XX.

De versibus asynartetis.

Dubitaui aliquando, an neque Pindarus, nec tragici versibus asynartetis vsi essent: quam opinionem amplexus est Boeckhius, quem vide pag. 319. At neque caussa est vlla, quare abstinuisse hos poetas ab illa ratione statuamus, et in Pindari carminibus aliquot satis certa exstant asynartetorum exempla. In his est versus ex antispasto et iambico ischiorrhogico compositus, qui valde vsitatus est tragicis, Pyth. V. stroph. 11. Alios versus, qui, absque illa asynartetorum ratione foret, corrupti censendi essent, vel sunt etiam a criticis corrupti, vide Olymp. IX. stroph. 1. 3. 4. 5. 6. 7. et Nem. I. ep. 2. Quod si quis post ea, quae hodie diligentiore metrorum Pindaricorum tractatione comperta habemus, hanc materiam nouo studio et plenius, quam nunc quidem nobis licebat, peruestigabit, non dubito fore, vt latius etiam patere hanc asynartetorum rationem appareat. Non inutile forsitan erit, neque alienum ab hoc argumento, quaerere, an poetae lyrici in quibusdam eorum metrorum, quae stabiles et minime dubias formas habent, vt in epitritis Doriis et qui cum his coniuncti sunt numeri, syllabam breuem in arsi producere ausi sint. Sunt certe aliquot apud Pindarum loci, qui suspicionem huius rei aliquam facere possint. Sed haec et alia iis relinquam, qui et quid restet agendum, intelligent, et ad id agendum idonei reperientur.

Digitized by Google

DISSERTATIO II.
DE METRORVM QVORVNDAM MENSVRA RHYTHMICA.

3 Ex quo metrorum scientia ad iustae doctrinae rationem reuocari coepta est, ex omnibus, qui ad hanc rem studia sua contulerunt, nemo ei maius incrementum, mea quidem sententia, attulit, quam Seidlerus, versibus dochmiacis accuratius explicandis. Alii, maiora professi, vel plane destituerunt quam fecerant spem, vel alia, quam quae exspectabantur, in medium attulere. Ex quibus si qui nuper, recentioribus magis quam Graecis litteris imbuti, nullamque nisi ingenii ad negata animosi laudem sectantes, quum aequalem pedum mensuram Graecis vindicare conarentur, vel editis magnis de re metrica voluminibus, vel in diariis quibusdam asseclarum suorum rudimenta commendantes, omnem argutandi calumniandique sollertiam adhibuerunt, vt audientiam sibi fecisse crederentur, naturam numerorum in quadam imagine imaginisque imagine positam ostensuri: nos quidem, hanc communem omnium reputantes doctrinarum sortem esse, vt etiam denia suum consequantur fastigium, aliis quaerendum relinquamus, quis Musarum sacerdos, pedem Ionicum a maiore in duabus syllabis vnaue modulans, carmina non prius audita virginibus puerisque cantet, daturus aliquando, vt sperare licet, etiam monosyllabum versum heroicum. Alia via, vt par erat, rem aggressus est A. Boeckhius, vir et doctis-

Digitized by Google

simus et studiosissimus veri: qui quum ipse quoque noua opus esse metrorum doctrina sibi persuasisset, non solum naturam numerorum suo quodam proprio modo explicare studuit, sed etiam, quoniam artis veterum musicae ea in re aliquem vsum fore intelligebat, ad hanc quoque, tamquam ad fontem largos haustus promittentem, praecipua quadam cura cursum disputationis suae deflexit. Quae musicae veteris peruestigatio non dubi- 4
tamus quin admodum fructuosa rei metricae fuisset, si vir praestantissimus admirabilem illam industriam suam eo, quo maxime debebat, contulisset. Nam quum duae sint partes musicae, harmonica et rhythmica, quarum harmonica tenui quodam et hodie vix explicabili vinculo cum metrica doctrina cohaeret, rhythmica autem cognata ei est coniunctaque maxime: harmonicam diligenter ille pertractauit, rhythmicam autem, de qua vel sola, vel praecipue eum dicturum exspectabamus, obiter tantum attigit, afferens magis, quam explicans, quae in hoc genere a veteribus tradita sunt. Est illa sane longe obscurissima pars veteris musicae, quae non aliter, vt videtur, explanari poterit, quam si Aristoxeni elementa rhythmica reperiantur, vel Pselli saltem introductio in artem rhythmicam, cuius specimina quaedam Morellius dedit, in lucem prodeat. *) At tanto cautius incedere oportet, si quis numeros Graecorum ex ipsa illius gentis doctrina iudicare instituit.

Prorsus enim diuersae erant rhythmica et metrica. Metrica, quae ad solam versuum compositionem spectabat, quoniam in sermone duae tantum mensurae vsurpantur, in solis duplicis mensurae varietatibus consistebat; rhythmica autem, quae ad cantum pertinebat, quum mensurarum maiorem habebat varietatem, tum pedibus vtebatur et aliis et aliter consociatis. Inde me-

*) De illo Pselli scripto v. praefat. ad Elem. doctr. metr. pag. VII.

Digitized by Google

tricae artis propriae perhibentur productiones correptionesque syllabarum, et longitudines ac brevitates; rhythmicae autem, tarditates ac celeritates. Nam Porphyrius pag. 239. si cui productiones syllabarum et correptiones ad rhythmum referre videatur, nihil nisi negligentius loqui scriptorem illum, ordine minus obseruato, et res ipsa, et aliorum scriptorum loci, vt Manuelis Bryennii p. 502. et Suidae in v. ῥυθμός, docere poterunt. Quot autem mensuris rhythmici vsi sint, non est traditum ab antiquis. Nam Aristidis Quintiliani verba pag. 33. σύνθετος δέ ἐστι χρόνος, ὁ διαιρεῖσθαι δυνάμενος· τούτων δὲ ὁ μὲν διπλασίων ἐστὶ τοῦ πρώτου· ὁ δὲ, τριπλασίων· ὁ δὲ, τετραπλασίων· μέχρι γὰρ τετράδος προῆλθεν ὁ ῥυθμικὸς χρόνος, vereor ne pariter atque ea, quae Martianus Capella pag. 194. dicit, ad illa pertineant, quae idem Aristides p. 45. et scholiastes Hephaestionis p. 78. aliique de syllabis vocalium pondere, consonantiumque multitudine magis minusue auctis, nimis profecto subtiliter disputant. Certe non est ista obseruatio de ea re intelligenda, de qua disserit Aristoxenus in fr. rhythm. pag. 288. qui ipse alia omnia potius, quam pedem simplicem non nisi ex quattuor moris constare dicit. Loquitur ille de partibus pedis, arsi et thesi, quarum dicit in pede simplici non nisi quattuor, duas theses, totidemque arses coniungi: quod etiam Psellus p. 301. confirmat. Verba Aristoxeni, quibus emendatis vti praestat, haec sunt: τοῦ δὲ λαμβάνειν τὸν πόδα πλείω τῶν δύο σημεῖα, τὰ μεγέθη τῶν ποδῶν αἰτιατέον· οἱ γὰρ ἐλάττους τῶν ποδῶν, εὐπερίληπτον τῇ αἰσθήσει τὸ μέγεθος ἔχοντες, εὐσύνοπτοί εἰσι καὶ διὰ τῶν δύο σημείων· οἱ δὲ μεγάλοι τουναντίον πεπόνθασι· δυσπερίληπτον γὰρ τῇ αἰσθήσει τὸ μέγεθος ἔχοντες, πλειόνων δέονται σημείων, ὅπως εἰς πλείω μέρη διαιρεθὲν τὸ τοῦ ὅλου ποδὸς μέγεθος εὐσυνοπτότερον γένηται· διὰ τί δὲ οὐ γίγνεται πλείω σημεῖα τῶν τεττάρων, οἷς ὁ πους χρῆται κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν,

ὕστερον δειχθήσεται. Nam quemadmodum βάσιν rhythmici, vt mittam, quae Budaeus in Comm. Gr. l. attulit, nunc de thesi, quam ipsi dicunt, vsurpant, vt Aristoxenus fr. rhythm. p. 292. 294. et Psellus p. 301. nunc de loco et sede integri pedis, vt scholiastes Hephaestionis pag. 44. et interpretes Aristophanis ad Nub. 652. nunc etiam vniuerse de incessu numeri dicunt, vt Aristides pag. 38. v. 22. cui addere possem locum ex inedito de metris libello, ita etiam σημεῖον modo moram siue tempus vocant, cuius significationis exempla attulit Morellius ad Aristoxeni fr. pag. 280 sq. modo motum dicunt vnum, qui, vt vnus sonus, vel vna syllaba, partem pedis implet, vt Aristoxenus in fr. p. 278. 288. et Aristides p. 32. modo vniuerse talem pedis partem intelligunt, siue ea motu, seu sono, seu syllaba contineatur, vt idem Aristoxenus p. 288. 290. 292. et Psellus p. 301. interdum vero etiam illam pedis partem, quae vel arsis vel thesis est, etiam si ex pluribus vel sonis vel syllabis vel motibus constet, nomine isto significant, vt Aristides p. 39. paeonem diagyium ex duobus σημείοις compositum dicens, qui pes alias vel quinque vel tria dicendus esset σημεῖα habere. Sed haec obiter. Quae certae videntur rhythmicorum mensurae, sunt, praeter simplicem et duplicem, quadruplex et octuplex. Hae ambae in orthio, trochaeoque semanto inueniuntur; quadruplex etiam, vt videtur, in spondeo maiore seu duplici. Etsi enim, qui hunc ex quattuor bimoris partibus constare volunt, non inepte comparatione vti possunt proceleusmatici, quem ex quattuor breuibus temporibus compositum similiter duplicem vocat Aristides, tamen, quum ille spondeum istum p. 36. non sine caussa, vt putamus, ἐκ τετρασήμου θέσεως καὶ τετρασήμου ἄρσεως fieri dicat, verior videtur Boeckhii sententia, duas eum quaternorum temporum partes habere. Omnino autem ipsa rei natura postulat, vt pluribus, quam simpli et

6

dupli mensuris vsam esse musicam Graecorum credamus, quod nimis iners et rudis foret cantus, qui non nisi duplicis mensurae varietatem admitteret. Sed hoc quidem facile omnibus probabitur. Illud vero mirum plerisque et incredibile accidet, si dixerimus, etsi poetae Graeci propter linguae suae naturam non pluribus vtantur, quam duabus mensuris, tamen ex ipsis eorum metris aliquando colligi posse, quibus in cantu rhythmicis mensuris vel non vsi, vel etiam vsi esse videantur. In qua re si non fallimur, intelligetur forsitan, esse adhuc, quo artis periti nondum penetrarint.

Consideranti comparantique hos duo versus,

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
Λωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ,

quorum vtrumque trochaicum esse volunt, facile appareat necesse est, posse quidem vtrumque eodem modo recitari, i. e. per dipodias trochaicas, potiore ictu in prima syllaba notatas, sed tamen, ne Pindaricum ita legi velis, duo obstare, vnum, quod volubilitas trochaici
7 numeri, quamuis per trochaeos irrationales ad paullo maiorem gravitatem adducti, minime conueniat acueritati Doriae harmoniae, cuius iste e trochaeo spondeoque factus numerus proprius est; alterum, quod epitriti vsus in hunc numerum ita receptus est, vt ille non ex duobus trochaeis, sed ex trochaeo et spondeo constare videatur. Nam quid est, cur in tanta horum numerorum apud Pindarum copia vix pauci reperiantur versus, qui trochaeum habeant, quum praesertim idem poeta in iis carminibus, in quibus vere trochaicis numeris vsus est, trochaeum in fine dipodiae saepissime admittat, vt in Nem. VIII. *) quod, vt ipse testatur,

*) At in hoc quoque carmine Dorios epitritos esse, trochaeosque vel scriptura emendata, vel versibus rectius dispositis remoueri, nunc persuasum habeo.

Lydiam harmoniam habuit: quod contra in Doriis carminibus, vt in Pyth. IV. in quo iste epitritus quingenties tricies ter inuenitur, non nisi bis in medio versu ditrochaeum positum videmus, idque ipsum iis in locis, vbi syllaba breuis recte pro longa poni possit. Quae tanta diligentia, quam etiam apud tragicos in hoc genere deprehendimus, monet, vt locos, qui repugnant, de vitio suspectos habeamus. Sunt autem apud Pindarum, de quo solo nunc dicam, hi. Ol. III. 27. (46.) vbi neque Ἰστρίᾳ νιν, neque Ἰστρίαν νιν, neque Ἰστρωνήν, vt quidam libri habent, sed Ἰστριηνὰν scribendum videtur: pronomine enim tanto minus opus est, quod istud nomen nullo modo ad γαῖαν pertinere potest, sed cum sequente ἐλθόντα construendum est. VII. 2. (3.) vbi ἀμπέλου ἔνδον, quamuis contra plerosque libros et Athenaei auctoritatem, inuerso verborum ordini praeferam. X. 4. (XI. 4.) vbi etsi anceps iudicium est, quum duas tantum strophas hoc carmen habeat, versusque et hic et vltimus stropharum trochaicus esse possit, tamen, quum reliqua metrorum compositio trochaeis non magnopere faueat, videndum est, ne σὺν πόνῳ vel errori, vel correctori, ἐνὶ ῥᾳ in antistrophico prima correpta esse putanti, debeatur, poeta autem σὺν μόχθῳ dederit. *) XII. 21. (27.) iam Boeckhius sustulit, recte monens, ὁμιλέων trisyllabum esse. Pyth. I. 13. (26.) ἀτύζοντας non debebat, cum ἀτύζεται commutari, quum praesertim Plutarchus, grauis nec silentio praetereundus auctor, non vno loco pluralem tueatur. **) Nem. V. 14. (25.) vbi in particula μὴ non immerito offendit Boeckhius, repone, ἐν δίκᾳ τ' οὐ μὴ κεκινδυνευμένον.***) IX. 32. (75.)

*) Seruata vulgata lectione nunc rectius dispositis membris hoc vitium remoui.

**) Quamquam hoc in exemplo, quia non epitritus, sed Creticus sequitur, ferri posset ἀτύζεται.

***) Defendi hic quoque potest vulgata, modo membris recte diuisis.

Digitized by Google

et 47. (111.) iam Boeckhius in vitii suspicionem adduxit, in priore nihil obstare moneris, quin εἰσὶν pro ἐστὶ scribatur; *) in altero restitues, οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω. Isthm. V. 34. (VI. 52.) vbi neque κάρυξε, neque κύρσας nunc probem, sed malim, ἀλλ' Αἰακίδαν πελάων ἐς πλόον κύρσασ', *Aeacidam ad expeditionem se vocare indicabat.* Quae praeterea ditrochaei exempla in his numeris inueniuntur, idoneam excusationem habent. Sunt enim aut in fine versus, vbi vltimae syllabae mensuram nihil curari constat, aut in fine numeri, sequente mediis in versibus alio numero, qui locus eandem habet ancipitis syllabae veniam. Et prioris quidem generis exempla afferre nihil attinet; alterius autem quae reperiuntur, commemorasse non erit superuacaneum. Et ante dactylicos numeros trochaeus inuanitur Ol. VI. 18. (31.) VIII. 54. (71.) X. (XI.) 6. 12. XII. 19. (25.) Pyth. III. 18. (31.) IV. 23. (40.) IX. 21. 125. (38. 214.) Nem. V. 47. (86.) nisi quis ibi, quod Heynio in mentem venit, μίφναντα reponi malit. X. 4. 22. (6. 40.) Isthm. 1. 17. (24.) Ante choriambum Ol. XIII. 19. (26.) Ante Creticum Ol. X. (XI.) 16. 17. 21. XII. 15. (21.) Pyth. IV. 5. (9.) Nem. I. 1. V. 1. 15. (28.) Isthm. III. 15. 17. 34. 35. (24. 28. IV. 25. 28.) et olim 51. (IV. 55.) vbi nunc meliorem lectionem cum epitrito restituit Boeckhius. At, inquiat aliquis, quid Creticus ad rem, qui quum nihil sit nisi catalexis, non alius, sed idem numerus est, vt, si ante hunc syllabae ancipiti locus est, ea res indicio sit, esse potius in epitrito isto trochaicum numerum, quam non esse. Enimuero ita videri non nego: attamen non esse ita, tantisper mihi concedi volo, dum attulero, quod opinionem meam confirmet. Nunc, si vera dicimus, Ol. XII. 6. (7.) me-

*) Non est tamen haec, vt opinor, vera lectio, sed scribendum ἐν τίν τοι: vide Nem. VII. 152. nisi praestat etiam ἔν τοι τίν, vt Pyth. I. 134. σύν τοι τίν.

Digitized by Google

trorum dispositio ea, quae est in vulgatis libris, excusationem praebebit ditrochaeo, quam ille in nupera descriptione non habet. Sed praeter haec exempla etiam illa non sunt existimanda ditrochaeum habere, in quibus nomen proprium illum pedem infert, vt Isthm. II. 14. (21.) *) III. 90. (IV. 123.) **) (nam Agesidamos, Agesilaos, Agesimachos, qui communi lingua Hegesidami, Hegesilai, Hegesimachi erant, sciens omitto) ita 9
vt in his, quae paullo ante ab alio sequente numero veniam habere diximus, haec Ol. VIII. 54. (71.) XII. 19. (25.) Pyth. IX. 125. (214.) Isthm. III. 15. (24.) in quibus nomen proprium est, duobus modis defendi possint. Nam vt Aeschylus Ἱππομέδοντος et Παρθενοπαῖος, Sophocles autem Ἀλφεσίβοιαν secunda longa, idemque prima producta Τελεύταντος dixit, etsi hoc quidem Porsonus eleganti coniectura tollere studuit, ita Pindarus quoque aliquid in nominibus propriis sibi indulsit, et plus fortasse, quam quis opinetur. Insigne exemplum praebent Ol. II. initio Ἡρακλέης, et Nem. VI. 54. (89.) Διὸς ἐκπαῖ; quibus in verbis, vt nos quidem putamus, paeon primus secundam tertiamque syllabam contractas habet in vnam longam: quod quum contra legem paeonum factum sit, apparet, syllabam istam duobus sonis cani debuisse. ***) Id enim factum esse interdum, et haec Aristoxeni verba monstrant in fragm. rh. pag. 288. ὁ δὲ μικτὸς (χρόνος), ᾧ συμβέβηκεν ὑπὸ φθόγγου μὲν ἑνός, ὑπὸ ξυλλαβῶν δὲ πλειόνων καταληφθῆναι, ἢ ἀνάπαλιν ὑπὸ

*) Hunc quidem locum in Elementis doctrinae metricae p. 651. monui liberari posse licentia ista, membris aliter dispositis, et v. 66. ἐπεί τοί γ' scribendo. Sed rectius tamen, opinor, concedemus hanc veniam nomini proprio.

**) Hic locus non indiget hac excusatione. Sed non recte distinxi membra in Elem. doctr. metr. p. 651.

***) Ita tamen hoc insolens videtur in paeonico numero et pene abhorrens ab eius natura, vt dubitem, an praestet has Cretici soluti contractiones putare.

Digitized by Google

ξυλλαβῆς μὲν μιᾶς, ὑπὸ φθόγγων δὲ πλειόνων, et Aristophanes comprobat, abusum huius rei notans illo εἰειειειειλίσσετε in Ranis v. 1349. 1390. Paeones quidem, quibus vel Germanicas Musas noster ille canere docuit Klopstockius, Boeckhius nunc Graecorum volubili linguae eripere conatus est, quod quae ab ipso inuenta est metrorum doctrina eos non ferret. Nos, aliter ea de re sentientes, illud tantum nunc monebimus, in carmine Ol. II. primum paeonem, aliquoties ab interpolatoribus sublatum, praeter illud Ἡρακλέης in omnibus strophis et posse restitui, et videri restituendum esse. Redeo ad ditrochaeum. Is vno in carmine, Isthmicum quartum, vulgo quintum, dico, prorsus videtur rationes nostras conturbare:

μᾶτερ Ἁλίου, πολυώνυμε Θεία,
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν,

cuiusmodi pleraque stropharum initia sunt: *) simulque addi his debet III. 19. (IV. 1.)

ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος.

10 Quibus locis quum scripturae correctio adhiberi non possit, certo euertent sententiam nostram, nisi inueniatur, quo ipsi quoque defendi queant. Ac de Isthm. III. 19. (IV. 1.) sic existimo: quoniam quaternae dipodiae coniunctae sunt, binas, vt in multis versibus, vnum membrum constituere: quam rationem huic versuum generi etiam V. carmine Isthmiorum, licet alio modo, vindicari, non opus est vt peritos moneam. Ex quo consequitur, nihil offensionis habere ancipitem in fine secundae dipodiae, vt finito ibi numero; sed in prima dipodia post ἔστι particulam aliquam excidisse. Aliter statuendum videtur de primis duobus versibus quarti

*) Descriptionem membrorum nunc eam dedi, qua tollitur vitium. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

Digitized by Google

carminis: in quorum primo quum secundus, in secundo quartus pes saepius, quam velis, excusatione opus habeat, in priore autem secundi versus dipodia nulla prorsus trochaeo venia sit: nihil reliquum est, quam vt hos duo versus aut vere trochaicos numeros habere, ideoque plane ab illo genere, de quo loquimur, diuersos esse censeamus, quod tamen non videtur bene conuenire cum reliquis numeris, in quibus omnibus Dorica grauitas conspicua est; aut primam primi, secundam secundi versus dipodiam neque trochaicam, neque ex trochaeo et spondeo, sed ex basi et trochaeo esse statuamus; *) quod genus si cui duplicem basin vocare placet, ostendat velim, cur secundus pes alias sequatur, quam quae sunt baseos leges. Ita vero non modo in vtraque dipodia varians mensura idoneam rationem habebit, sed recte etiam in secundo versu prior dipodia trochaeum pro spondeo recipiet, latente, quia alius numerus sequitur, falsa mensura. In epodorum autem versu septimo, in quibus omnibus (sunt autem tres tantum) ditrochaeus dactylos praecedit, ferri fortasse trochaicus numerus, quum sit breuissimus, poterit; sin minus, apparet, certe excusari syllabam ancipitem posse.

Sed veniendum iam est ad ea, quorum caussa haec disserui: ex quibus, vt hoc obiter addam, satis intelligetur, cur finem fragmenti Pindarici, quod a Thierschio in Actis Monacensibus I. fasc. III. p. 315 sq. et a Boeckhio in adnotationibus ad Isthm. VII. editum est, choriambum, non ditrochaeum constituerim. Alia fragmenta, 11
in quibus ditrochaeus est, vbi epitritum esse conueniebat, vel aperte corrupta sunt, vel certum iudicium excludunt. Igitur dipodia trochaica non potest aliter pronunciari, quam vt prior pes maiorem, posterior minorem ictum accipiat, vt in hoc versu,

*) Nihil opus esse hac metri descriptione, ex ea, quam nunc dedi, dispositione versuum intelligetur.

Digitized by Google

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη.

In qua re nihil mutat vltimae productio, quia ea syllaba tamen pro breui est. Quin Boeckhio auctore etiam mensuram in secundo pede prima syllaba breuiorem, quam in primo, habet. Hic enim lib. I. cap. extremo, vt aequalem pedum mensuram, qua hodie musici vtuntur, etiam in Graecam musicam inferret, quum id quosdam per puncta, quibus sescuplum ad dimidium comparatur, frustra tentare intelligeret, rem excogitauit, cui rite exsequendae ipse Apollo impar sit, mensuram dipodiae trochaicae, trochaeum irrationalem habentis, ex his constare rationibus: 2. 1. $1\frac{5}{7}$. $1\frac{2}{7}$. Esto: quis enim hodie incredibilia reformidet? At quid fiet praeceptis veterum rhythmicorum? Nam quum $1\frac{5}{7}$ et $1\frac{2}{7}$ hanc rationem habeant, quam 4 et 3, triplicis et quadruplicis mensurae consociatio vsitatissima foret, quam tamen veteres vel plane reiectam, vel raro certe vsurpatam perhibent. Deinde, si dicunt veteres, posteriorem spondei irrationalis syllabam breui longiorem esse, quis tamen eorum dixit, priorem syllabam breuiorem esse longa? Denique quis dixit, irrationalem syllabam cum irrationali consociari, quae ratio aperte exclusa est et ab Aristoxeno in fr. rh. p. 298. et a Bacchio p. 23. Quae quum ita sint, manebit, vt opinor, etiam secundi pedis initio eadem, quae primi, mensura in ditrochaeo, etiam si posterior pes irrationalis sit. Sed quid dicemus de illo genere, quale hoc est,

Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ,

quod isto modo si legimus, mensura vtriusque pedis pari, priore autem pede maiorem percussionem habente, omnis perit numerorum grauitas et magnificentia. Quod genus neminem, qui aliquo venustatis sensu polleat, aliter, quam
12 prioris pedis initio minorem, alterius maiorem habente percussionem recitaturum putamus, ipso sensu illuc inclinante, vt pedem, qui posterior est, spondeum, quam tro-

Digitized by Google

chaeum irrationalem esse malit. Id vero planissime confirmatur iis, quae supra attulimus. Nam si spondeus tam constanter usurpatur, ut non ipse, sed trochaeus, si is aliquando inveniatur, excusatione indigeat, quid aliud, quam non ex duobus trochaeis, sed ex trochaeo et spondeo hoc genus compositum esse dicemus? At hoc quoque dubitationem habet non exiguam. Nam si iste non ditrochaeus, sed epitritus est, quid caussae est, cur rhythmici, quum hic numerus apud lyricos usitatissimus, apud tragicos minime rarus sit, tamen, vbi de divisione numerorum loquuntur, tria faciant genera, par, duplex, sescuplex; quartum genus autem, epitritum, vt quod exigui vsus sit, a quibusdam tantum adiici referant, veluti Aristides p. 35. bis, Porphyrius in Comment. ad Ptolem. pag. 220. Psellus pag. 300. Quin Aristoxenus plane hoc genus exclusit, ita scribens in fine fragmenti: τὸ δὲ ἐπιτέταρτον μέγεθος οὐκ ἔχει δευτέρειν ποδικήν· τριῶν γὰρ λαμβανομένων λόγων ἐν τοῖς ἐπτά, οὐδείς ἐστιν ἔρρυθμος· ὧν ὁ εἷς μέν ἐστιν ὁ τοῦ ἐπιτρίτου· δεύτερος δὲ, ὁ τῶν πέντε πρὸς τὰ δύο· τρίτος δὲ, ὁ τοῦ ἐξαπλασίου· ὥστε πέμπτος ἂν εἴησαν οἱ ἐν ὀκτασήμῳ μεγέθει: numerauerat autem quattuor ante genera, trium, quattuor, quinque, sex temporum. Ex quo apertum est, quem diximus epitritum apud Pindarum inueniri, ab rhythmicis aut ad trochaeos relatum, aut certe ne pro epitrito quidem habitum esse. Atqui ne ad trochaeos referatur, obstant, quae paullo ante commemorauimus: quodsi ne epitritus quidem est, quid tandem erit aliud? Laudabo, qui ad hoc ita responderit, vt locus dubitationi non relinquatur. Ego satis habebo, distinctius constituenda quaestione etiam augere dubitandi materiam. Sensum si consulas, quem solum in hoc genere, et quamquam non contemnendum, attamen ne omni quidem ex parte certum ducem habemus, facile adducaris, vt grauitatem Dorii numeri ne spondeo

Digitized by Google

quidem trochaeum sequente, i. e. his mensuris 2. 1. 2. 2. contentam esse, sed longius etiam duci debere se-
13 cundi pedis initium existimes. Vnde, qui hodiernam musicam veteri immiscent, talem forsitan rationem comminiscentur, 2. 1. 3. 3. adhibito vel illo Aristidis tempore triplici, de quo supra diximus, vel, si id eripiatur, testimonio Aristoxeni p. 302. cuius verba emendata adscribam: τέταρτοι δ' εἰσὶν οἱ ἐξασήμῳ μεγέθει· ἔστι δὲ τὸ μέγεθος τοῦτο δύο γενῶν κοινόν, τοῦ τε ἰαμβικοῦ, καὶ τοῦ δακτυλικοῦ· ἐν γὰρ τοῖς ἓξ τριῶν λαμβανομένων λόγων, τοῦ τε ἴσου, καὶ τοῦ διπλασίου, καὶ τοῦ τετραπλασίου, ὁ μὲν τελευταῖος ῥηθεὶς οὐκ ἐῤῥυθμός ἐστι· τῶν δὲ λοιπῶν ὁ μὲν τοῦ ἴσου λόγος εἰς τὸ δακτυλικὸν γένος ἐμπεσεῖται· ὁ δὲ τοῦ διπλασίου εἰς τὸ ἰαμβικόν. Eademque dicit Aristides p. 35 seq. τῶν ῥυθμῶν τοίνυν οἱ μέν εἰσι σύνθετοι, οἱ δὲ ἀσύνθετοι· ἀσύνθετοι μέν, οἱ ἐνὶ γένει ποδικῷ χρώμενοι, ὥς οἱ τετράσημοι· σύνθετοι δέ, οἱ ἐκ δύο γενῶν, ἢ καὶ πλειόνων, ὥς οἱ δωδεκάσημοι· μικτοὶ δέ, οἱ ποτὲ μὲν εἰς χρόνους, ποτὲ δὲ εἰς ῥυθμοὺς ἀναλυόμενοι, ὥς οἱ ἑξάσημοι. At haec ad aliam rem transfert Boeckhius pag. 27. cui neque contradicam, neque assentiar, nisi alia praegressa disputatione, cui nunc non est locus. Omnino autem etiam si defendi ista ratio posset, minime apta ea foret his numeris, manente trochaei similitudine, cuius iteratio non minus omnem grauitatem excludit, quam ineptus ille dactylorum exitus, qui in Ol. VI. nimis patienter ad hunc vsque diem toleratus est. Aptius fortasse prioris pedis duplum videbitur. 2. 1. 4. 2. Modo quis aliunde hunc longiorem trochaeum proferat. Poterit quidem, ductus ope, ex memorabili loco Aristoxeni Harm. II. p. 34. πάλιν ἐν τοῖς περὶ τοὺς ῥυθμοὺς πολλὰ τοιαῦθ' ὁρῶμεν γιγνόμενα· καὶ γὰρ μένοντος τοῦ λόγου, καθ' ὃν διώρισται τὰ γένη, τὰ μεγέθη κινεῖται τῶν ποδῶν, διὰ τὴν τῆς ἀγωγῆς δύναμιν· καὶ τῶν μεγεθῶν μενόντων ἀνόμοιοι γίγνονται οἱ πόδες, καὶ αὐτὸ τὸ μέγεθος

πόδα τε δύναται καὶ συζυγίαν. Quae non recte explicat Meibomius. Nam hoc dicit Aristoxenus, manente ratione eadem, v. c. dupli, mutari pedum pondus per ductum, vt trochaeus, si hoc vtare, vel trium possit vel sex temporum esse; rursumque magnitudine manente, veluti senorum temporum, dissimiles fieri pedes, vt eadem magnitudo vel vni, vel duobus trochaeis sufficiat. Verum enim vero nec tam crebro, quam in his epitritis 14
opus foret, ductum mutatum esse credibile est, praesertim si compares, quae Quintilianus IX. 4, 50. dicit, si- 1
lentiumque ea de re Aristidis pag. 99 seq. et obstare quodammodo etiam Plutarchi verba videntur, qui in libro de musica, quamuis c. 21. p. 1138. B. laudet antiquorum in numeris varietatem, tamen c. 6. p. 1133. B. ita scribat: τὸ δ' ὅλον ἡ μὲν κατὰ Τέρπανδρον κιθαρῳδία καὶ μέχρι τῆς Φρύνιδος ἡλικίας παντελῶς ἁπλῆ τις οὖσα διετέλει· οὐ γὰρ ἐξῆν τὸ παλαιὸν οὕτω ποιεῖσθαι τὰς κιθαρῳδίας, ὡς νῦν, οὐδὲ μεταφέρειν τὰς ἁρμονίας καὶ τοὺς ῥυθμούς. Praeterea bene tenendum est, quos Graeci pedes rhythmicos vocant, etsi natura sua dissimillimi sunt hodiernae illi aequali pedum mensurae, cui tactui nomen fecere, tamen vsu non multum ab ea diversos esse: vnde consequitur, non necessarium fuisse, vt cantus non alias, quam has ipsas partes, quibus pedis cuiusque natura continetur, exprimeret. Id quum obscurius colligi possit ex iis, quae eodem illo, quem commemorauimus, loco addit Aristoxenus: δῆλον δ' ὅτι καὶ τῶν διαιρέσεων τε καὶ σχημάτων διαφοραὶ περὶ μέτρον τι μέγεθος γίγνονται· καθόλου δὲ εἰπεῖν, ἡ μὲν ῥυθμοποιΐα πολλὰς καὶ παντοδαπὰς κινήσεις κινεῖται· οἱ δὲ πόδες, οἷς σημαινόμεθα τοὺς ῥυθμούς, ἁπλᾶς τε καὶ τὰς αὐτὰς ἀεί· multo clarius intelligitur ex his, quae idem in fr. rh. p. 290. scribit, vbi quum dixisset, pedem suapte natura non vltra quattuor partes, duas theses, totidemque arses, recipere, pergit ita: δεῖ δὲ μὴ διαμαρτεῖν ἐν τοῖς

νῦν εἰρημένους, ὑπολαμβάνοντας μὴ μερίζεσθαι πόδα εἰς πλείω τῶν τεττάρων ἀριθμόν· μερίζοντα γὰρ ἔνιοι τῶν ποδῶν εἰς ἁπλάσιον τοῦ εἰρημένου πλήθους ἀριθμὸν καὶ εἰς πολλαπλάσιον· ἀλλ' οὐ καθ' αὑτὸν ὁ ποὺς εἰς τὸ πλέον τοῦ εἰρημένου πλήθους μερίζεται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας διαιρεῖται τὰς τοιαύτας διαιρέσεις· νοητέον δὲ χωρὶς τά τε τὴν τοῦ ποδὸς δύναμιν φυλάσσοντα σημεῖα, καὶ τὰς ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας γιγνομένας διαιρέσεις· καὶ προσθετέον δὲ τοῖς εἰρημένοις, ὅτι τὰ μὲν ἑκάστου ποδὸς σημεῖα διαμένει ἴσα ὄντα καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ μεγέθει· αἱ δ' ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας γιγνόμεναι διαιρέσεις πολλὴν λαμβάνουσι ποικιλίαν. Quae quomodo Boeckhio pag. 104. ad ductum rhythmicum spectare videantur, nullo modo assequor.

15 Rectius ea compares cum his verbis Longini, in fragm. 3. (v. scholiasten Hephaestionis pag. 76.) ἔτι τοίνυν διαφέρει ῥυθμοῦ τὸ μέτρον, ἡ τὸ μὲν μέτρον πεπηγότας ἔχει τοὺς χρόνους, μακρόν τε καὶ βραχύν, καὶ τὸν μετὰ τοῦτον, τὸν κοινὸν καλούμενον, ὃς καὶ αὐτὸς πάντως μακρός ἐστι καὶ βραχύς· ὁ δὲ ῥυθμὸς ὡς βούλεται ἕλκει τοὺς χρόνους· πολλάκις γοῦν καὶ τὸν βραχὺν χρόνον ποιεῖ μακρόν. Apertiusque etiam Dionysius hoc declarat in libro de compositione verborum p. 134. ἡ μὲν γὰρ πεζὴ λέξις οὐδενὸς οὔτε ὀνόματος οὔτε ῥήματος βιάζεται τοὺς χρόνους, οὐδὲ μετατίθησιν, ἀλλ', οἵας παρείληφε τῇ φύσει τὰς συλλαβάς, τάς τε μακρὰς καὶ τὰς βραχείας, τοιαύτας φυλάττει· ἡ δὲ ῥυθμικὴ καὶ μουσικὴ μεταβάλλουσιν αὐτὰς μειοῦσαι καὶ αὔξουσαι, ὥστε πολλάκις εἰς τἀναντία μεταχωρεῖν· οὐ γὰρ ταῖς συλλαβαῖς ἀπευθύνουσι τοὺς χρόνους, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις τὰς συλλαβάς. Ex quibus aestimari potest, non ita planum esse, quae musicorum numerorum cum metris poetarum consociatio fuerit atque communitas. Quamquam male abuteretur ista Dionysii obseruatione, qui ea vel in metris si quid vitiosum est, excusatum iret, vel musicos numeros non putaret aliqua tamen ratione cum metricis conuenisse. Praeterea vero a Plutarcho in libro de mu-

Digitized by Google

sica c. 28. p. 1140. F. 1141. A. quaedam commemoratur εἰς τοὺς οὐχ ὁμογενεῖς ῥυθμοὺς ἔντασις, quae quam vim habuerit, melius fortasse intelligetur, quum exempla, quae ibi allata sunt, maximeque paeon epibatus, explicatus fuerit, de quo pede quae ab Aristide tradita sunt, et secum ipsa, et cum iis, quae supra ex Aristoxeno de quattuor pedum σημείοις attulimus, videntur pugnare. Sed quiqui fuerint numeri musici, qui Doriis istis epitritis aptabantur, hoc tamen ex iis, quae disputauimus, effici videtur, posteriorem pedem non trochaeum irrationalem, fortasse ne spondeum quidem quattuor temporum, sed longiorem quempiam pedem fuisse. Quae ratio si vera est, sponte intelligitur, tolli dubitationem, quam supra tetigimus, quomodo etiam ante Creticum ditrochaeus pro epitrito locum habeat. Nam Creticus iam minime erit catalexis praecedentis numeri, sed plane alius numerus, vt ex his mensuris constans, 2. 1. 2. ex quo conficitur, si ante dactylos aut choriambos ditrochaeus epitriti vicem sustinere potest, non minus 16 id fieri ante Creticum posse. Confirmatque eam rem iusta versuum recitatio. At, inquiat aliquis, epitritum istum ex trochaeo rationali et irrationali, maioris tantum grauitatis caussa, compositum esse, ex eo colligi potest, quod etiam anacrusin, si quando ea vsurpatur, constanter longam habet Pindarus, bis tantum breuem sibi indulgens, semel Ol. VII. 4. (5.) et Isthm. I. 4. (5.) qui loci nescias an corrigendi sint. Nam Ol. VIII. emendatio leuis mendi, quod v. 87. (115.) relictum est, meliorem versuum distinctionem monstrabit. Fateor, eiusmodi esse hoc argumentum, vt in se ipso nihil habeat, quod reprehendi possit. Verum quod ad anacrusin attinet, eam etsi longam esse necessitas nulla cogit, tamen sequente tam graui, quam nos quidem putamus, numero, facile intelligitur, longam anacrusin breui aliquanto aptiorem esse: quod autem maximum est, non

Digitized by Google

everterentur isto argumento, quae de grauitate Dorii numeri diximus: quae quum tanta sit, vt trochaicum numerum, quidquid comminiscare, plane aspernari videatur, nihil proderit ad trochaeorum defensionem mensura anacruseos. Sed satis. Alia, quae fortasse de hoc versuum genere dici possent, aliis relinquam.

Aliud enim, idque apertius proferre exemplum volo mensurae per numeros musicos mutatae. Numerum ex vno spondeo factum nemo magnopere laudabit, sed certis tamen locis recte adhiberi fatebitur. Minus etiam trochaeus probabitur vnus: etsi hunc quoque pedem, maxime basi praegressa, ante choriambum vel Creticum saepe, neque id inepte positum videmus. Nam qui basin et hunc trochaeum pro duplici basi numeret, non persuadere mihi, supra significaui: vereor potius, ne hic illic basis in iis numeris conspiciatur, quibus Pindarus etiamnum lege solutis fertur. Omninoque est ea nupet imperiosius in arbitrariam legem coacta, adeo vt lyrici Aeolenses et comici, quibus addere necessario etiam tragicos debebimus, imperfecti rhythmici audiant. Nimirum quid facilius, quam in poetas culpam coniicias, vbi, doctum credulis vitii nomen, παραχαραλογὴ ad ma-
17 num sit? Sed ille, quem dixi, trochaeus plerumque ante breues quosdam et abruptiores numeros inuenitur, nihilque habet, quare non eadem, qua reliquae syllabae, mensura esse iudicetur. At alius haud raro inuenitur trochaeus, grauibus ille vel longis numeris mixtus, quem sive trochaeum esse, siue spondeum putes, (plerumque enim ex duabus longis constat) concinnitati eum numerorum, seruata communi mensura, mire officere fatendum est. Sic apud Pindarum:

τᾶς ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας | ἀρχά,
πείθον | ται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν.

Apud Aeschylum in Eumenidibus:

Digitized by Google

μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ | μᾶτερ
Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν | ποινάν.

In Agamemnone:

Ζεύς, ὅς | τίς ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ-
τῷ φίλον κεκλημένῳ.

Lege istum trochaeum eadem, qua reliquos pedes mensura, vt hanc habeat longitudinem, 2. 1. et senties, numeros esse ineptos, inconcinnos, elumbes. Cur ita non est etiam in versu Hipponacteo:

ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' | ἥκω.

Nempe in hoc versu trochaeus ille pro iambo substitutus, huius vice fungitur, seruans proinde mensuram eius: in illis autem exemplis seiunctus a caeteris numeris integri membri locum tenet, vt, si trium ille temporum sit, ineptissima euadat tam breuis membri ad tam longa, quam caetera sunt, comparatio. Quare quid aliud, quam, quo numeri isti apta proportione aequarentur, quantum multitudini syllabarum deerat, tantum ponderi adiectum fuisse censeamus? Ac profecto, qui modo ineptissimi et turpiter fracti numeri videbantur, aptissimi erunt et eximia grauitate decori, si hunc non vulgarem illum trochaeum, qui trium, sed semantum, qui duodecim temporum spatio producitur, esse statuas. 18 Hoc eiusmodi mihi esse videtur, vt neminem fore credam, qui semel monitus, si reputarit, quales illa carmina numeros requirant, non vera nos attulisse sibi persuadeat. Aliud exemplum huius trochaei inauditos tollet numeros in Ol. IX. Sed facta semel pedis huius mentione, pausis explicemus Aristidis locum, qui nescio an a plerisque non satis intellectus fuerit. Dicit is p. 38. nominis originem declaraturus: σημαντὸς δὲ, ὅτι βραδὺς ὢν τοῖς χρόνοις, ἐπιτεχνηταῖς χρῆται σημασίαις, παρακολουθήσεως ἕνεκα διπλασιάζων τὰς θέσεις. Martianus

Capella obscure vertit: *semanticus sane, quia, quum sit tardior tempore, significationem ipsam productae et remanentis cessationis effingit.* Σημασία, de quo vocabulo non satis accurate scholiastes Hephaestionis p. 20. σημασία οἱ χρόνοι παρὰ τοῖς μετρικοῖς καλοῦνται, potius notationem temporis significat. Ita Aristoxenus fr. rh. p. 302. qui locus ita corrigendus: τῶν δὲ ποδῶν ἐλάχιστοι μὲν εἰσὶν οἱ ἐν τῷ τρισήμῳ μεγέθει· τὸ γὰρ δίσημον μέγεθος παντελῶς ἂν ἔχοι πυκνὴν τὴν σημασίαν· γίγνονται δὲ ἰαμβικοὶ οὗτοι, οἱ ἐν τρισήμῳ μεγέθει. Comparandus cum his scholiastes Hephaestionis, qui p. 81. de eodem pede pyrrhichio ita scribit: οὗτος δὲ κατὰ πόδα μὲν οὐ βαίνεται, διὰ τὸ κατάπυκτον γίνεσθαι τὴν βάσιν, καὶ συγχεῖσθαι τὴν αἴσθησιν. Iam quae sint ἐπιτεχνηταὶ σημασίαι, declarabunt haec Quintiliani verba IX. 4, 51. *inania quoque tempora rhythmi facilius accipient: quamquam haec et in metris accidunt. maior tamen illic licentia est, ubi tempora etiam animo metiuntur, et pedum et digitorum ictu intervalla signant quibusdam notis, atque aestimant, quot breves illud spatium habeat: inde τετράσημοι, πεντάσημοι, et deincepe longiores fiunt percussiones: nam σημεῖον temporis est unum.* In tanta enim trochaei semanti tarditate non recte seruata mensura fuisset, nisi pedum digitorumue ictu tempora notassent. Iam vero intelligi poterit, cur illa addat, διπλασιάζων τὰς θέσεις, quae alias et quod διπλασιάζων, non τετραπλασιάζων, et quod τὰς θέσεις, non τάς τε θέσεις καὶ τὰς ἄρσεις dixerit, mira videantur necesse est. Et quamquam τετραπλασιάζων, quum id librarii etiam διπλασιάζων scribant, facile restitui possit,
19 tamen διπλασιάζων, vt quod caussam contineat, quare τὰς ἄρσεις omiserit, genuinum esse puto. Hoc enim vult, pedem istum propter magnam eius tarditatem ita proferri, vt, quo mensura eius recte comprehendi obseruarique possit, thesis duplici ictu pedis notetur, eaque ratione quasi in duas quaternorum temporum par-

Digitized by Google

tas diuidatur: ex quo consequitur, arsin, quae, vt ex quattuor tantum temporibus constans, artificiosa, i. e. fictarum partium, notatione non opus habebat, ne commemorandam quidem fuisse. Itaque vt vulgaris trochaeus tres habebat moras, sic semantus ille partes complectebatur tres, quattuor quamque temporum, quarum partium priores quum in vno sono comprehensae facile iusta mensura excidere possent, omnes tres partes ictu aliquo pedis vel manus notabantur, quorum ictuum duo priores ἐπιτεχνηταὶ dicuntur σημασίαι, quod non syllabas duas, sed vnius syllabae duas partes discernebant. Sed finem facio. Existimari vero ex his poterit, neque metricam doctrinam ab omni parte iam explanatam esse, rhythmicam autem adhuc in tenebris totam iacere.

Digitized by Google

DISSERTATIO III.

DE

DIALECTO PINDARI.

3 Graecae grammaticae peruestigatio, quae nuper paucorum quidem, sed idoneorum hominum studiis admirabiles fecit progressus, nunc, si recte sentio, aut consistere in medio cursu cogetur, aut alia, quam hactenus, via debebit ingredi. Eo enim iam perducta videtur ista doctrina, vt, nisi ille locus, qui est de dialectis, pertractetur, nulla in parte eius cum aliquo fructu procedi possit longius. Non mirabor tamen, si plerique dialectorum explicationem propter incredibilem rei difficultatem defugient. Neque enim haec res collectione diuersarum formarum confici potest, vt quidam opinati sunt, sed et lectio in singulis locis ad criticas regulas expendenda est, et tempora scribendique genera diligenter sunt discernenda. Quod quam magnum sit, quamque difficile, in tanta non solum copia, sed etiam corruptione veterum scriptorum, sponte intelligitur. Equidem vt aliquid ad eam rem conferam, editis ante biennium de hac materia obseruationibus nuno alias addam, quae ad Pindarum spectabunt. De quo scriptore non minus peruerse quosdam iudicare video, quam de Theocrito, quum vtrumque Dorica lingua vsum existimantes, temere, quidquid Doriensibus vsitatum fuit, aut ferendum in his scriptoribus, aut etiam reponen-

Digitized by Google

dum esse censent. At ne Theocritus quidem vbique aut Doricam dialectum, aut eumdem Dorismum admisit: sed huius rei fines qui monstraret, praesertim in tam corrupto scriptore, nondum inuentus est. Minus etiam Dorica lingua vsus est Pindarus: qui ne ipse quidem, quamuis integrior aliis scriptoribus ad nos peruenisse creditus, suae dialecti probabilem reperit explanatorem. Nimirum, vt alibi non semel diximus, ante omnia gentium dialecti a dialectis scribendi generum secernendae erant. Quae res habet sane aliquid 4
difficultatis, quod gentium usus e scriptoribus tamen, exempla sectantibus illorum, qui in eodem genere elaborarunt, cognoscendus est. Verumtamen scribendi genera alia aliis ad hunc finem aptiora sunt; maxime pleraeque prosae orationis formae; tum poesis illa, quae communem vitam imitatur, vt comoedia et mimi: multo minus caetera poeseos genera, quorum nullum est, quod puram cuiusquam gentis linguam exprimat. Et quoniam prima omnium fuit epica poesis, cuius duae fuerunt levi discrimine distantes familiae, vna Ionica Homeri, altera Aeolica Hesiodi, quarum victrix Ionica diu lex et norma habita est omnis poeseos: quaecumque deinde aliae extiterunt poeseos formae, eae aut epicam sequutae sunt poesin, alia ab alius gentis lingua colorem trahens, vt lyrica poesis, nunc Ionum linguae, nunc Aeolensium, nunc Doriensium, neque vno modo, sese accommodans, aut certarum gentium linguam consectatae sunt, colorem ab epicis ducentes, vt tragoedia et bucolicum genus. Haec reputantibus planum erit, qua via in hac disputatione incedendum sit.

Veniamus ad Pindarum. Verissime hunc veteres communi lingua vsum dixerunt. Sturzium quidem, hoc in Maittairii libro pag. XXXIV. sic interpretantem, vt Pindari, poetae temporibus Persicis florentis, dialectum proxime ad antiquissimam Hellenum linguam, a qua

Digitized by Google

omnium minime abfuerit Dorica siue Aeolica, accedere putaret, mirarer profecto, si nullus Pindari versus ad nos peruenisset: nunc autem, quum tantum eius carminum volumen omnium manibus teratur, quid de tali opinione dicam, non inuenio. Qui communem linguam Pindaro tribuerunt, hoc dixisse censendi sunt, dialectum, qua vtitur, singulari quodam temperamento pene ex omnibus dialectis mixtam videri. Id quomodo factum sit, apertum est. Est enim Pindari dialectus epica, sed colorem habens Doricae, interdum etiam Aeolicae linguae. *) Aliis verbis, fundamentum huius dialecti est lingua epica, sed e Dorica dialecto tantum adsciuit Pindarus, quantum et ad dictionis splendorem et ad numerorum commoditatem idoneum videretur, repudians illa, quae aut interioris essent, aut vulgaris, aut certis in locis usitati Dorismi. Nec primus hoc fecit Pindarus, sed sequutus alios, ipse quoque post in exemplis habitus. Horum attingam quae praecipua sunt. Fines libelli, breuitatem, breuitas ordinem consulto neglectum excusabit.

Ac de epica apud Pindarum dialecto quum multa dici possent, consistam in hiatu et quorumdam verborum mensura. De hiatu quidem hoc magis mihi dicendum est, quod is nuper quemdam doctissimum virum adduxit, vt digamma a Pindaro vsurpatum crederet. At ea littera Pindarum non esse vsum, certissimum est. Nam et hiatum admisit in his quoque vocabulis, quae numquam habuerunt digamma, neque ante illa vocabula, quae apud antiquos a digammo incepisse scimus, aut correptionem syllabae consonante terminatae, aut apostrophum declinauit. Neque enim fore puto, qui digamma nunc adhibitum, nunc neglectum fuisse censeat;

*) Ὡς δὲ οἱ Δωριεῖς ἔχαιρον καὶ αἰολίζοντες, δηλοῖ Πίνδαρος, ἀναμὶξ οὕτω ποιῶν, ἤτοι καὶ Δωριστὶ γράφων καὶ Αἰολιστί. Eustathius p. 1702, 5.

Digitized by Google

nec magis, qui eam litteram cum spiritu aspero comparet, qui ad mensuram nihil vsquam confert, hiatum autem reddit etiam duriorem. Omnino ex quanam dialecto digamma a Pindaro sumptum dicetur? Ex epica? At Pindari tempore pridem digamma ex epica poesi euanuerat. An e Dorica? At ab antiquo illo et interiore Dorismo, cuius proprium erat digamma, plane abstinuit Pindarus. An denique ex Aeolica? At quum omnino perpauca hinc hausit, tum ne Aeolici quidem poetae, vt Alcaeus et Sappho, digamma magnopere frequentarunt, quo illi in multis vocabulis abstinuerunt, quibus Pindarus, si ex hiatu coniectura facienda esset, adiecisset digamma. Bis occurrens apud hunc *ἀνάτα* de se ipso, non de aliis vocibus, testimonium edit. Sola ille pronomina *ἕθεν*, *ἕ*, *οἱ*, quae tamen ne ipsa quidem apud eum digamma habuisse puto, prorsus ita, ac si haberent, vsurpat. Horum *ἕ* semel inuenitur, sed post consonantem, Ol. IX. 23. *οὗ* Ol. I. 37. 106. VI. 35. 111. VII. 164. 168. IX. 24. 101. XIII. 39. 52. 92. 100. 109. 130. XIV. 32. Pyth. I. 14. II. 153. III. 112. IV. 40. 65. 84. 129. 337. 432. 470. 510. V. 157. IX. 62. 99. 145. 192. 213. Nem. I. 19. 24. 88. 92. III. 66. 98. V. 62. VI. 38. VII. 58. X. 53. Isthm. V. 78. VI. 16. 72. VIII. 125. in fragm. p. 80. III. ed. Heyn. His adde Ol. II. 74. Pyth. II. 78. IX. 148. Nem. IV. 96. VII. 6
32. X. 27. 149. Isthm. IV. 109. de quibus locis disputaui ad Orphica p. 787 seqq. *Ἔθεν*, nusquam occurrens, quin eamdem legem sequi debuerit, non est dubium. Hoc vnum addo, si quando syllaba ob digamma per positionem produci videatur, hos locos aut aperte vitiosos esse, aut suspicionem certe vitii habere non exiguam. Male numeris consulens lectio Pyth. IV. 450. *ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθλὸς ἀμφίς*, scribi postulat *ἐπέδειξαν*: quo facto ad digamma confugientem retinebit eiusdem carminis v. 140. Quare rectius fortasse scribetur

Digitized by Google

κρίαις, Ionice pro κρίσιας, vt in libris certe omnibus φάτις est Pyth. III. 199. In Isthm. VI. 61. τοιοῦτόν γ' ἔπος haud obscure offert ed. Rom. Arsis quidem in lyricorum versibus non sufficit ad producendas breues syllabas. Quare vide ne Ol. II. 10. scribendum sit γεγωνητέον, ὅπιν δίκαιον ξένον: v. Isthm. V. 74. In Pyth. IV. 328. deletum vno cum codice ineptum γὲ grauioris mendae index est, cuius correctionem ab libris, quam a coniectura, sperare malim. Quamquam haec tenuis spes est, quum codices Pindari omnes ex vno videantur fonte manasse, vnde tantus eorum etiam in vitiis consensus est. Sic in eodem carmine v. 452. vbi scribendum videtur: καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς σπέρμ' ἀρούραις τοιάκις ὑμετέρας ἀκτῖνος ὄλβου δέξαιτο μοιρίδιον ἅμαρ. Et V. 55. vbi poetam dedisse coniicio κάθεσσαν θεῷ.

Redeo ad hiatum, quem epicae poeseos exemplo admissum esse a Pindaro inde cognoscitur, quod plerumque in iis vocabulis reperitur, in quibus Homerus quoque eum habet; deinde in nominibus propriis, et quibusdam verborum coniunctionibus, quae ipsae, si opus esset, similibus epicorum locis defendi possent. Quo certius de hac re constet, ipsos afferam Pindari locos, ac primo, vbi in breui vocali hiatus est. Τὸ ἴδριος Ol. I. 167. πολλὰ εἰδὼς II. 155. τε Ἴωνον V. 25. δὲ ἔχοντες 37. τι ἔπος VI. 25. τε Ἰάλυσον VII. 136. κατὰ εἶδος VIII. 25. σάφα εἴπας 61. τὲ ἰδὼν IX. 94. καλὰ ἔρξαις X. 109. διαλλάξαιντο ἦθος XI. 22. αὐρὰ ἀνάσσων XIII. 34. δὲ ἴδιος 69. τόσα εἰπεῖν 101. παρὰ ἐλπίδα 117. ἐρασίμολπε ἰδοῖσα XIV. 22. ἴθι Ἀχοῦ 29. ὄφρα ἰδοῖσ' 31. sic enim legendum; ἀντὶ ἔργων Pyth. II. 33. ἐπὶ ἐλπίδεσσι 89. ποτὶ ἅπαντα 123. πάντα ἴσαντι III. 52. ἀνέρι
7 εἰδομένῳ IV. 37. Ἐπίαλτα ἄναξ 159. οὔτε ἔργον 185. δὲ Ἰωλκόν, nisi δ' Ἰαωλκὸν legendum 334. παῖδα ὄν, suum, VI. 36. μάλα ἀδόντι 51. καλὰ ἔργα VII. 20. ποτὲ Οἰνέος, si recte sic cod. Bodl. VIII. 55. δὲ οἴκοθεν 72.

Digitized by Google

πλαθῆτε ἄκρᾳ XI. 17. τε ἄναξ 94. μέγα εἰπεῖν Nem. V. 25. οὔτινα οἶκον VI. 42. μέγα εἰπών 45. ἐπὶ εἴκοσι cum cod. Aug. 100. ἐπὶ ἴσα VII. 7. τρία ἔπεα 71. γλυκεῖα ἔργῳ 77. καλὰ ᾠκισεν X. 8. μέγα ἔργον 119. ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ, nisi ἅλιερκέος scripsit, Isthm. I. 10. Ποσειδάωνι Ἰσθμῷ 45. περὶ ᾧ, suo, IV. 60. ἄρα εἰπών VI. 81. τε ἐνθάδε VII. 47. τε ἄδον VIII. 40. Ἄρεϊ ἐναλίγκιον 81. δὲ ἑσπέρας 94. Quod Ol. II. 169. legitur, ἑκατόν γε ἐτέων, defendi potest, sed non male scriberetur ἑκατόν γ' ἐπ' ἐτέων. Ol. III. 29. hiatum tollit melior lectio. V. 42. corruptum videtur, de quo loco infra. Pyth. I. 72. scribe στεφάνοισί τ' ἐν ἵπποις τε. Ibidem v. 178. scribe, ὦ φίλος εὐπραπέλοις κέρδεσσ', vt Nem. III. 133. qua oblata opportunitate moneo ι datiui post duplex σ abiici epicorum exemplo, non post vnum σ. Itaque Nem. IX. 55. aut cum scholiasta σώματ' ἐπίαναν, aut σώμασι πίαναν legendum. Cod. Aug. σώμασιν ἐπίαναν. Olymp. XIII. 153. autem scribe Ἀρκάς. Hic hiatus, Κάρνεια ἐν ἀστὶ σεβίζομεν Pyth. V. 106. non ferendus: malim σύν. Nem. V. 58. scribe τοῖο δ' ὀργάν, et Isthm. VII. 18. cum Heynio ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ. Alius locus, VIII. 87. infra emendabitur. Ibidem v. 130. scribendum videtur, ἔδεξεν δ' ἄρ' ἐν ἀθανάτοις. In fragm. p. 19. μελίφρονα ὠρᾶν error Schneideri est: apud Athenaeum recte μελίφρονες.

Sequitur hiatus in longa syllaba, quae est in arsi: Ol. III. 54. IV. 10. VI. 141. VII. 3. IX. 149. X. 32. XI. 10. XIII. 48. XIV. 28. Pyth. I. 74. II. 122. III. 3. IV. 252. V. 112. IX. 79. 137. XI. 92. XII. 6. Nem. III. 58. VI. 35. 36. IX. 131. X. 162. XI. 52. Isthm. I. 21. 86. IV. 24. 69. VII. 14. Sed Ol. XI. 87. XIII. 96. versuum distinctio mutata hiatum tollet. Ibidem v. 164. et Pyth. I. 130. scribendum Ζεῦ τέλεϊ'. De Pyth. XII. 24. vide ad Orph. p. 722. Nem. I. 78. iam in commentatione de metris Pindari correctum. Isthm. VI.

Digitized by Google

83. ex Olymp. IX. 120. et Nem. X. 35. scribendum ἀναγήσασθ'. Isthm. VIII. 124. lege ἀοιδαί γ' ἔλιπον.

8 Longa syllaba in thesi, vt iam ad Orphica observatum, non facit hiatum, nisi in fine ordinis. Vide Pyth. I. 56. VIII. 136. Isthm. I. 21. II. 64. Ita defendi posset οὔπω a Schmidio in Pyth. X. 42. illatum, nisi etiam vulgata recte se haberet. Defendi posset etiam Pyth. IV. 115. παισὶ τούτου e cod. Bodl. receptum: sed longe exquisitius est vulgatum, παισὶ τούτοις. Sed quod IX. 84. legitur, φθονεροὶ δ' ἀμύνοντ' ἄτᾳ· εἴ τις ἄκρον ἑλών, nullo pacto ferri potest. Locum pessime corruptum sic emendandum puto: φθονεροὶ δ' ἀμεύονται. εἰ γάρ τις etc. i. e. *inuidi praetereunt mediocrem sortem*. Vide Pyth. I. 86.

Frequentissimus omnium ille hiatus est, quo longa syllaba ante vocalem corripitur: qui quidem hiatus ab his numeris, qui ad trochaicum genus pertinent, prorsus exclusus est. Quare λυγρῷ ἐν νείκει Nem. VIII. 42. sic, vt apud scholiasten est, ἐν λυγρῷ νείκει scribi debet. Etiam in dactylicis numeris hic hiatus peccat Nem. VI. 6. vbi αἰὲν scribendum.

Progredior ad productiones correptionesque brevium vocalium ante mutam cum liquida. Et quum vetustiores epici, vt ad Orpheum docui, productionem praeferant, Pindarus non rarius hos sequitur, quam corripiendo vincit etiam Atticos. Sic frequentes apud eum correptiones sunt ante γλ, quas rarissime admiserunt Attici; ante φν, vt in ἀφνεός, in ἔπεφνε Ol. II. 74. et alibi; ante πτ in Νεοπτόλεμος Nem. VII. 52. Sed nusquam ante ζ, quamquam ante σκ Nem. VI. 46. VII. 89. quorum tamen locorum in priore cum Heynio σκοποῦ ἄντα τυχεῖν scribendum videtur: quo magis alterum suspectum habeo. Monstra sunt πλαγχθέντες prima breui Nem. VII. 55. vbi videant grammatici, ne πλανέντες legendum sit; et ἐσλὸς ter primam corripere creditum,

Digitized by Google

Ol. II. 35. Pyth. III. 116. Nem. V. 155. Equidem, venia enim erit modesta audenti, antiquam vocabuli formam cum Ev. Scheidio ἐθελὸς fuisse puto, seruatam, vt tot alias, in Germanico *edel*. Ex qua forma quum medium ε eliceretur, factum est ἐθλός, iure suo primam corripiens: quod quum Dorienses ἐσλὸς pronunciarent, hoc pro ἐθλὸς Pindaro obtruserunt grammatici. Caeteri Graeci, inuitante ipsa littera ϑ, ἐσθλὸς dixere. Alia similia non rara sunt, e quibus δίδυμος vindicaui Pindaro in epist. ad Heynium p. 398. Sed propius ac- 9
cedunt βαθμός, βασμός, ἶθμα, ἴσμα, δυθμή, δυσμή, male δυσθμὴ scriptum in schol. Ven. ad Iliad. XI. 62. Ἴσθμὸς pro ἰθμὸς dictum tradunt grammatici. Apud Hesychium est ἰθμαίνων, ἰσθμαίνων, ἰσμαίνει.

Pergo ad alia. Quum numeri e genere dactylico spondeum in quibusdam locis adspernentur, mirum est tamen, eam legem saepius a Pindaro violari. Excusationem ab sede versus praesertim in nomine proprio habet Ol. X. 119. Nullam excusationem admittit Ol. V. 42. τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον, vbi vulgo ῥέοντα Ἰδαῖον, peius etiam. Hunc locum aliis emendandum relinquo: illud apertum est, nusquam a Pindaro inuocatum Idaeum Iouem hic etiam inepte inuocari. Pyth. IV. 406. scribendum ὀρόγνιαν, de qua forma videndus censor Porsoni in Mouthly Review 1799. mens. April. p. 430. s. Nem. XI. 45. recte Schmidius χαλκεττέα, vbi codex Aug. χαλκέων τε. Isthm. VIII. 67. scribendum videtur, ἐπεὶ ϑεσφάτων ὅπ' ἄκουσαν. Pleraque huius generis vitia in vno vocabulo χρύσεος reperiuntur, si id, vt saepius monenti Clarkio creditur, prima semper longa est. At equidem persuasum mihi habeo, ancipitem eam syllabam in lyrica dialecto esse. Breuem facit Pindarus Pyth. III. 129. IV. 6. 257. 411. IX. 98. X. 61. Nem. V. 14. Isthm. VII. 69. Ipsique hoc tragici in melicis versibus aliquoties fecerunt:

Digitized by Google

Sophocles in Antig. 103. Euripides in Med. 639. 683. in Iphig. Aul. 1057. in Bacchis 97. in Heracl. 919. in Herc. fur. 350. Ambigui loci sunt Sophoclis in Oed. R. 158. 188. Euripidis in Herc. fur. 595. Expendi merentur apud eumdem in Bacchis 372. in Elect. 192. Obtinet haec mensurae ambiguitas in solo adiectiuo χρύσεος. Pindarus tamen etiam nomen χρυσὸς semel prima breui posuit Nem. VII. 115. Aliae apud hunc sunt longarum vocalium correptiones, partim ab epicis quoque aliisque poetis admissae, vt primae in *υἱέων* Nem. VI. 37. Isthm. VIII. 52. tertiae in *ἱέρσα*, neglecta lexicis forma, Pyth. IV. 9. quod *ἱερέα* scribendum, *ἱερέη* dictum Callimacho epigr. 42, 1. partim excusationem idoneam habent, vt secundae in *ἥρωας* Pyth. I. 103. III. 13. IV. 102. et *ἡρωΐαις* Nem. VII. 68. vltimae in *ἰσχὺν* Nem. XI. 41. partim insolentiores sunt, vt primae in *παιάνων* Pyth. IV. 267. in *αἰόλει* ibidem v. 414. in *ἰοχέαιρα* II. 16. in *μητίονται* 170. secundae in *τετραόροισιν* Nem. VII. 137. vltimae in *Κύπνεια* Ol. X. 119. quamquam huic quidem exemplo similia alibi quoque inueniuntur, vt *Ἑκτόρεια χεὶρ* in Rheso v. 764. quod iste Atticorum imitator ex diuersae formae exemplis, vt *βασίλεια χεὶρ*, *Πολυδεύκεια χεὶρ*, apud Etym. M. p. 451, 50. 461, 44. hausit. Magis singularia sunt *πὰν* Ol. II. 153. *οἰκοριᾶν* Pyth. IX. 35. *ἀὲ* v. 154. Nam *Σερίφῳ* media correpta Pyth. XII. 21. nondum credo sanum esse. *Θεὸς* autem pro vna breui syllaba positum Pyth. I. 109. nescio an defendi possit versu Praxillae, *ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον*, apud Hephaest. p. 9. Eustath. p. 12, 23. 805, 21. 1372, 8. *Πέλλαν* Ol. XIII. 155. vltima breui, quae producitur VII. 156. Aeolicae dialecti est. Simile *Νέμεα* Ol. XIII. 47. potest etiam pluralis esse. Primae correptio in *Θειαῖος* Nem. X. 43. 69. arguere videtur, nomen illud caruisse diphthongo. *Δάπεδον* sequitur auctoritatem epicam: quare

Digitized by Google

Nem. VII. 121. vbi longa est prima, fortasse *γάπεδον* scribendum: v. Pors. ad Eurip. Or. 324. *Ἀνὴρ* et *ὕδωρ* epicorum exemplo variant: *καλὸς*, vt apud Atticos, prima semper breui posuit: sic etiam *ἴσος* et *φθίνειν*.

Non minor in contractionibus licentia. Epicorum vsu firmantur hae: *ἀργυρέῳ* Ol. IX. 48. *πορφυρέοις* Nem. XI. 36. *κουλεῷ*, sic enim scribendum, X. 11. *Ἡρακλέος* Pyth. X. 4. *Πηλέος* Isthm. VI. 36. *Πολυδεύκεος* V. 42. *γονέων* Pyth. V. 27. *Πυθέᾳ* Isthm. VI. 85. *Νεμέᾳ* Nem. IV. 122. *διαπρεπέᾳ* Isthm. V. 42. *Ἀλκυονῇ* VI. 48. *Ὀδυσσῇ* Nem. VIII. 44. *πάτρῳ* Pyth. VI. 46. *ἐπηετανὸν* Nem. VI. 19. *πνέον* Pyth. IV. 401. *ἢ ὄχ'* Isthm. VII. 11. 12. Non multum recedunt haec: *Ὀποῦντος* Ol. IX. 87. *Νεοκλέους* Isthm. VIII. 134. *Ἀριστοφάνεις* Nem. III. 35. vbi cod. Aug. male *Ἀριστοφάνους; γενύων* Pyth. IV. 401. Magis Dorica videntur haec: *ξυνᾶνα* Nem. V. 50. *τετράορον* Pyth. X. 103. *τετραορίᾳν* Isthm. III. 28. *τμάορος* Ol. IX. 124. *χρυσάορα* Pyth. V. 139. *Λαομεδοντίαν* Isthm. VI. 28. *Λᾶον* Ol. II. 70. *τεαῖσιν* Isthm. VII. 71. *νεαρὰ* Pyth. X. 39. Nem. VIII. 34. *κτέατα* VII. 59. *πολυκτέανον* Ol. X. 44. *Κτέατον* v. 33. *Δὶ* Pyth. VIII. 142. Nem. I. 111. IV. 15. X. 105. Isthm. VIII. 75. Quaedam ex hoc genere corrupta sunt. Ol. VII. 122. scribendum videtur *φανόν*. Pyth. XI. 67. recte Pauwius *Πυθονίκᾳ*, vt *Πυθοχρήστας*, *Πυθόχραντος*. Nihil enim sani est in his, quae Brunckius ad Aesch. Pers. 35. attulit. Tale esset *λόγιοι* Nem. VI. 51. sed veram lectionem, *λόγοι*, seruauit cod. Aug. Nec *μάτρωες* Isthm. VI. 91. contrahi potuisse puto, sed aut *μάτρως* legendum, aut, sublata interpunctione, *ἀνάγαγον*. 11

Diphthongi *αι* abiectionem, acceptam ab epicis, latius extendit Pindarus. Inuenitur haec in prima persona praesentis passiui Pyth. XI. 80. et futuri Ol. XIII. 72. et in tertia sing. Isthm. VI. 18. et in coniunctiuo Ol. VIII. 15. in tertia pluralis Ol. III. 18. XII. 9.

Digitized by Google

XIII. 59. Pyth. IV. 259. IX. 73. Nem. I. 48. IV. 125. V. 39. XI. 49. Isthm. IV. 20. et in perfecto Isthm. VI. 32. et in infinitiuis passiui Ol. X. 47. Pyth. I. 86. III. 33. 205. Nem. VII. 31. VIII. 17. X. 35. et, secundum supra propositam emendationem, Isthm. VI. 83.

In crasi propius ad Atticos accedit Pindarus, v. c. κἀκεῖνον Ol. III. 55. κἀσόφοις 81. χὠπόταν, χὤταν Pyth. II. 159. s. χὠπόσαι IX. 83. χὤτι, χὠπόθεν 86. Doricae crases sunt τὤυτ' Ol. I. 71. τὠργείου Isthm. II. 15. Sed quod Isthm. IV. 42. Aldina habet, κἠν, vulgo κεἰν et VI. 87. κ' ἐν scriptum, id vereor ne abhorreat a Pindari dialecto. Solutio Ionica παρθενηΐοισι, nostra emendatione Nem. VIII. 3. restituta, firmatur quodammodo a cod. Aug. in quo est παρθενηΐσι. Ad epicam legem factum est ἄϊσος Isthm. VII. 60.

Venio nunc ad Dorismum Pindari, qui aliquanto angustioribus circumscriptus est limitibus, quam plerosque existimasse video. Non Pindarus vsquam primam personam pluralis numeri in μες terminauit; non ἦνθεν dixit, aut quae similia apud alios reperiuntur: nam scholiastes ad Ol. VI. 37. nugas profert; non σδ pro ζ: nam καχλάσδον in fragm. pag. 71. Reiskii inuentum est, meliora monstrante Pindaro Ol. IX. 3. IV. 318. non Μῶσα, Alcmani vsurpatum et certa lege Theocrito; non genitiuum secundae declinationis in ω terminatum: nam Pyth. IV. 202. Nem. VI. 36. VII. 8. 41. Isthm. IV. 122. quin etiam Ol. VII. 35. et Nem. XI. 4. vbi πέλας additum, datiui restituendi sunt. Nec mirum, si Pindarus huic casui iunxit πέλας: in quam quidem rem
12 nolim Sophoclis loco vti in Ai. 774. Πέλας, ἐγγύς, et similia, genitiuo iuncta significant *prope ab aliquo loco;* datiuo, *prope ad aliquem locum.* Ol. IX. 83. recte legitur φερτάτων. Nem. III. 16. οὐρανῶ πολυνεφέλα scholiorum indicio grammaticis debetur, vt fere in caeteris

Digitized by Google

locis. Pindarus dederat οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ κρέοντι, vt οἰκεῖν οὐρανῷ dixit X. 109. Jam nemo, opinor, dubitabit, quin Nem. VI. 62. scribendum sit χρυσαλακάτου. Librarii, nimis interdum Dorismo prospicientes, aliquando etiam monstra reposuerunt, vt θάσσομαι Isthm. I, 3. vbi v. Heynium, et Ἀσκλάπιον ἄρμα Pyth. III. 12. vbi etiam Ἀσκλάπιον in dubitationem venit ob Nem. III. 94. Nec Δωριῆς Pyth. I. 125. scriptum a Pindaro puto, sensu etiam Δωρίοις requirente. Valde suspectum est ποτιὰν in fragm. pag. 19. Nec νικῇ Nem. V. 9. licet agnitum scholiastae, probauerim, cui tuendo frustra afferas διψῇ III. 10. Interdum vero Atticas formas librarii vel Ionicas pro Doricis dederunt, vt λεών Ol. IX. 100. λεῷ Pyth. VIII. 76. Μοῦσα in fragm. pag. 90. 152. Ἀθηναίων Pyth. I. 148. fragm. pag. 26. 101. Nolim tamen sollicitari Μουσαγέτας p. 115. etsi Μοισαῖος Pindarus dixit Nem. VIII. 30. Isthm. VI. 2. VIII. 134. Non enim constans vbique vsus est, nec, si κλαδεντός, κλεεννός, φαεννός, aut ὀδυναρός, aut ἔφανας, ἀπεφάνατο, ἀπανάνατο dixit Pindarus, mirabere ποθεινός, σκοτεινός, τυχηρός, ὑγιηρός, παπιήνας dicentem. Sunt tamen, quae nunquam Doricis formis careant. Quare librariis imputanda ἐερῆσιν ἀοιδῆς fragm. p. 123. ἐφημερίων p. 124. ἐφήμερε p. 149. ἡμέρη p. 119. quod scribendum ἡμένα. Nam Ol. X. 41. male est ἄμενον, quod e vestigiis ed. Rom. ἀμμένον scribendum, cui verbo datiuus iunctus etiam Isthm. IV. 20. Deinde ὑπηντίασεν Pyth. IV. 241. et ἤκουσαν Isthm. VIII. 67. εἰργασάμην II. 67. ναίουσι VI. 97. περιπτέρυσι Ol. II. 136. ἀείδουσι fragm. p. 36. κιχλήσκουσι p. 43. στυγέουσι, ἀναδέρουσι p. 126. καίουσαι p. 36. λαχοῦσαι p. 147. τυχοῦσα Isthm. VIII. 79. Nam τυχοῖσα dicit Pindarus, et aut ναίοντι, cuius formae exempla inueniuntur Ol. I. 47. II. 135. III. 12. VI. 36. 163. 170. VII. 18. 100. IX. 31. 75. X. 115. XIII. 12. XIV. 12. 17. Pyth. I. 43. 100. 121. II. 27. 40.

Digitized by Google

56. 161. IV. 55. 157. 511. V. 16. 60. 97. 108. 135. 144. VI. 21. VII. 11. VIII. 124. X. 109. Nem. III. 136. V. 72. VII. 14. 19. 123. IX. 65. X. 99. XI. 53. Isthm. V. 15. VI. 94. VIII. 102. fragm. p. 19. 129. aut *ναίοισι*, vt Pyth. III. 51. IV. 38. IX. 110. X. 67. XII. 46. Nem. VI. 102. IX. 98. XI. 6. Isthm. II. 41. Hinc Isthm. VIII. 87. *φασί*, alio quoque nomine vitiosum, ita corrigendum, *φάτις Ἰωλκοῦ*. In singulari numero, si recte memini, semel τ pro σ positum in *ἐφίητι* Isthm. II. 15. Tangam hic verbum *εἶναι*, cuius prima persona singularis numeri apud Pindarum est *εἰμί*, secunda *ἐσσί*, tertia *ἐστί*; prima pluralis *εἰμέν*, Pyth. III. 108. tertia *ἐντί*, Ol. III. 151. IX. 158. Pyth. IV. 247. V. 132. Nem. I. 34. VI. 76. IX. 75. Isthm. II. 44. et duobus locis, quorum tamen prior tantum certus est, *εἰσίν*, Pyth. V. 155. fragm. pag. 31. Ἄρμαρε Pindaricum praebet cod. Aug. Nem. V. 81. Neo ferendum *οὖν* Pyth. IX. 179. quod *ὦν* est Ol. I. 136. 179. III. 67. VI. 33. 87. Pyth. III. 83. 147. IV. 138. 529. Nem. VI. 18. XI. 50. Isthm. II. 19. IV. 11. fragm. p. 134. Φρασὶ quoque vereor ne vbique dixerit, quemadmodum Pyth. II. 49. III. 192. IV. 194. Nem. 108. Isthm. III. 4. vt corrigi debeant Ol. VII. 44. Pyth. III. 107. IV. 389. Similia sunt *σπαρὸς* Ol. III. 25. 31. et inuersa ratione *γελανὴς* Ol. V. 5. Pyth. IV. 322. Ἀρτάμιδος vero Nem. I. 3. non habet idoneam auctoritatem. Constanter dicit *σκᾶπτον*, *ὄρνιχα*, et, nisi fallor, *δίδοι*, quod quum codd. habeant Ol. I. 136. VI. 178. VII. 164. restituendum videtur etiam Nem. V. 93. Vti *Ψαύμιος* Ol. IV. 18. *Πάριος* Pyth. VI. 33. *Θέτιος* Isthm. VIII. 104. ita *Δείνιος* cod. Aug. Nem. VIII. 26. In aliis vocabulis dialecti diuersitas coniuncta est cum discrimine significationis. Ita *τότε nunc*, *τόκα interdum* dicit; v. Ol. VI. 112. Nem. VI. 18. 20. Quare in suspicionem venirent haec Pyth. II. 163. *ὃς ἀνέχει τότε*

μὲν τὰ πείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος, nisi cod. Aug. praeberet ποτὲ μέν, quo recepto recte seruari τότ' αὖτε periti intelligent. Πόκα nusquam dixit. Similis differentia est in pronominibus τίν, σοί, et τοί, quorum τὶν personae distinguendae inseruit: v. Ol. VI. 18. XII. 4. Pyth. I. 134. III. 150. IV. 489. VI. 49. Nem. III. 145. VII. 9. 85. 132. 140. Isthm. V. 21. et quidem correpta vocali, quae apud Theocritum longa est: v. Pyth. I. 56. Nem. X. 55. vnde Isthm. VI. 5. scribendum τίν γ': encliticum autem nunc epi- 14
corum more τοὶ est, Pyth. IV. 252. 263. 294. fragm. p. 134. nunc σοί, Pyth. IV. 481. IX. 96. quod tamen personam distinguit in fragm. pag. 110. Τξὶν et ἐμὶν nusquam inueniuntur: quibus vsum eum esse ex Aristophane non tuto colligitur: v. fragm. pag. 13. Primae personae apud Pindarum est ἐμοί, Ol. I. 82. 134. fragm. p. 103. accusatiuus pluralis νὼ e cod. Bodl. reponendus Pyth. IV. 261. secundae nominatiuus τύ, Ol. I. 135. Pyth. II. 104. VIII. 7. 10. 88. Nem. V. 75. Isthm. VII. 43. sed σὺ Ol. X. 5. Pyth. V. 7. genitiuus σεῦ et σέθεν, accusatiuus σὲ et semel τίν, correptum, vt in datiuo, Pyth. VIII. 97. Vexatissimi loci haec constructio est, εὔχομαι, ἐκόντα νόῳ σὲ καταβλέπειν ἁρμονίαν: *cantum tu mihi, precor, inspires.* Raram hanc accusatiui formam habent Theocritus XI. 39. 55. 68. et Corinna in excerptis gramm. Apollon. p. 555. (427. A.) Tertiae personae datiuum ἴν, correptum, et digammo carentem, bis habet ex nostra emendatione Pyth. IV. 63. Nem. I. 99. Vsus haec forma est etiam Hesiodus ibidem apud Apollon. p. 556. (427. B.) de quo loco v. Ruhnk. ep. crit. p. 115. Accusatiuum ἕ iam supra commemorauí: sed plerumque μὶν et νὶν vsurpantur: quorum quum μὶν Ionicum, νὶν Doricum sit, ex quodam Pindari carmine allatum ab Apollonio in excerptis gramm. pag. 557. (428. A.) videri poterit νὶν vbique restituendum

esse. Et fluctuat lectio Ol. IX. 116. Pyth. IV. 71. 193. Non tamen temere quidquam audendum. Libri μὶν praebent Ol. II. 48. 102. III. 50. 81. vbi male plerique μήν; VI. 94. 107. 163. VII. 10. 108. 111. 122. 128. 153. IX. 48. 90. 96. XI. 17. XIII. 98. 113. Pyth. I. 98. 188. IV. 140. 426. IX. 218. Nem. III. 19. 66. V. 57. 70. VII. 124. IX. 119. X. 63. 139. XI. 22. vbi sic Heynius pro μέν; Isthm. I. 90. II. 27. VIII. 113. 136. τὶν autem Ol. I. 110. III. 46. 58. VI. 21. VII. 70. VIII. 44. Pyth. I. 61. II. 52. 104. III. 64. IV. 77. 414. 430. 510. V. 7. 166. VI. 19. IX. 11. 45. 58. 92. 126. 130. 138. 154. XI. 35. XII. 39. 52. Nem. II. 10. IV. 5. 34. 126. V. 48. 95. VI. 71. VII. 61. VIII. 14. X. 128. Isthm. I. 52. 60. II. 38. IV. 123. VI. 77. 106. VIII. 148. Offert haec locorum enumeratio rem satis miram, dignamque de qua amplius quaeratur: nam in quibusdam carminibus codices fere vbique hanc, in aliis alteram formam exhibent, vt in Ol. VII. et Pyth. IX. Eadem inconstantia etiam in his est: *Ποσειδάων* et *Ποσειδᾶν*, vnde genitiuus Pyth. IV. 246. in vno codice *Ποτειδᾶνος* scriptus cum Heynio improbandus videtur. Similia sunt apud Pindarum Ἀλκμὰν et Ἀμυθάν. Nolim tamen Ἀμφιάραον tueri Isthm. VII. 47. qui Ἀμφιάρηος vocatur Ol. VI. 20. Pyth. VIII. 78. Nem. IX. 30. vbi v. 57. insolens dativi forma est Ἀμφιάρῃ, cum qua non potest comparari Παμφάῃ Nem. X. 92. vbi restituendus accusatiuus. Non magis χρατῆρα Isthm. VI. 2. praeferendum Ionicae formae, quae exstat Ol. VI. 155. Nem. IX. 118. Sed ἀσυχῆ Nem. VII. 120. corrigendum e Pyth. XI. 84. Aliquid etiam inconstantiae est in futuris, aoristis, et perfectis verborum contractorum, et nominibus inde deriuatis: in quibus verbis vniuerse ex εω est η, ex αω autem α, in quo genere vt singulare notandum χοωῦσαι et παραχοωῦσθαι Pyth. IV. 204. 236. Iure suo exci-

Digitized by Google

pisntur κτάομαι et χράω; vnde κτησάσθαν est Ol. IX. 70. κτησάμενος Nem. IX. 124. et χρῆσαι, χρῆσις, χρησμὸς saepius. Tum καύχημα Isthm. V. 65. Correctione autem indigent ἀντήσας Ol. X. 49. et ἀναστήσῃ Pyth. IV. 276. vbi de tribus lectionibus, ἀναστήσῃ, ἀναστήσῃς, ἀναστάίῃ, fortasse nulla vera est, sed ἀναστήῃ. Ex altera classe regulam deserunt δοναθεῖσα Pyth. VI. 36. ἐδινάθην XI. 53. vnde ὠνυδίνατος Isthm. V. 7. Tum ἀφθόνατος Ol. XIII. 35. ἀταρβάτοιο Pyth. IV. 149. ἔῦδματον XII. 6. Mire variant haec: ἐνύστησε Nem. XI. 33. et ἀπεροστάσαντος VI. 84. vbi Heynius non suspectum habens ὑμνᾶσαι Isthm. III. 12. edidit tamen deinde ὑμνῆσαι, recte fortassis, vt alibi semper est apud Pindarum. Porro φωνᾶσαι et φωνᾶεν, quum Pyth. IV. 422. ἀφωνήτῳ reperiatur. Magis etiam variat φιλεῖν, vnde minime dubia sunt πεφίληκε Pyth. I. 25. et πεφιλημένον Nem. IV. 74, sed suspecta φίλησε Nem. V. 82. et φιλήσαντα VII. 129. quum ἐφίλασε legatur Pyth. II. 30. IX. 34. Pro significatione mutat dialectum πονεῖν, quod de molestia dicitur πονῆσαι Nem. VII. 53. Isthm. I. 56. de efficiendo πονῆσαι Ol. VI. 17. Pyth. IX. 166. Ex his intelligi potest, cautum esse in hoc genere debere criticum, nec monstra procudere, velut nuper quidam νόαμα. Non magis Atheniensem Timodemum Nem. II. Doriensem facere licebit. Maxime differunt codd. in formis participiorum αις, ασα, et ας, ασα. Quarum Doricas quidam editores pene vbique praetulerunt, recte forsitan, modo ne metri caussa: nusquam enim Aeolensium more ας illud corripuit Pindarus, qui error ne Maittairio quidem p. 319. (241. D.) ignoscendus. Variant in his formis libri, codices dico, quorum lectiones aut editae aut a me adnotatae sunt, et editionem Romanam, nondum vbique satis excussam, Ol. I. 127. vbi ἁλόσας soli debetur Gregorio Cor. III. 28. Pyth. I. 12. 158. 177. III. 102. 136. IV. 60. 65. 337. 405. VIII. 16

13. IX. 209. X. 52. Nem. I. 45. 68. 74. III. 107. V. 92. XI. 36. Isthm. I. 56. Consensu, quod sciam, libri a criticorum mutationibus puri formas communes exhibent Ol. I. 98. II. 108. III. 5. V. 17. VI. 10. 34. 61. 97. VII. 8. 52. 61. 96. 106. IX. 87. 91. 111. 139. X. 23. 36. 49. 51. 54. 58. 87. 109. Pyth. III. 23. 39. 190. IV. 109. 169. 179. 383. 393. 409. 413. 417. 479. 502. 522. V. 67. VI. 30. VIII. 37. 74. IX. 66. 93. 129. 147. X. 37. XII. 28. Nem. V. 29. VI. 87. VII. 104. Isthm. VI. 60. nam VIII. 61. ἔρ-σαν legendum videtur. Doricae formae inueniuntur Ol. II. 165. IX. 23. 142. X. 111. Pyth. I. 86. 154. III. 63. 89. IV. 178. 184. 240. XII. 14. Nem. IV. 104. V. 51. VII. 99. 145. IX. 45. 58. vbi cod. Aug. σχί-σαις, quod si σχίσσαις scribatur, et deinde κρύψεν θ', habebit quo defendi possit; X. 44. 152. Isthm. II. 21. 31. 59. III. 1. IV. 43. 57. 65. 98. VI. 21. 75. In hoc quoque indice illud notabile est, quod in Nemeis, maximeque in Isthmiis, pene vbique Dorica forma comparet. In infinitiuis quoque quum tantum non vbique communi forma vtatur, aliquando tamen Doricam εν, nusquam ῆν habet. Quamquam non ausim contendere, illud εν non deberi grammaticis. Nam bis tantum certa lectio est, γαρύεν Ol. I. 5. et τράφεν Aeolicum pro τραφεῖν Pyth. IV. 205. quorum locorum prior a carmine isto habet aliquam excusationem, vt infra apparebit, alter fortasse a verbo. Sed πορεύεν Ol. III. 45. ἀκούεν VI. 112. σχεῖν Nem. I. 106. τύχεν VI. 46. criticorum inuenta sunt, repugnantibus antiquis libris. Ἄγαγεν Pyth. IV. 98. iam in commentatione de metris Pindari correctum. Στέλλεν Ol. VII. 61. lectionis varietatem et scholia consideranti non erit dubium quin genuino
17 εὐθὺν cedere debeat. Μελιζέμεν Nem. XI. 23. si μελί-ζειν scriberetur, metro satis fieret, non sensui. Fortasse poeta scripsit μίλεσιν ἐν ὠιδαῖς.

Digitized by Google

Addam his denique singulares quasdam formas et verba Pindaro propria. Ἀπίδας ex nostra emendatione Pyth. I. 161. ὑποφάτιες Pyth. II. 140. ψεῦδος Nem. II. 72. ψέγιον VII. 102. τόσσαι et ἐπιτόσσαι Pyth. III. 48. IV. 43. X. 52. πεπαρεῖν II. 105. παλαιμονεῖν 112. σωπᾶσαι Isthm. I. 88. et διασωπᾶσαι Ol. XIII. 130. κεχλαδὼς IX. 3. κεχλάδοντας Pyth. IV. 319. ἀνᾶ Pyth. IV. 277. ἁμᾶ Ol. III. 38. ὥτε Nem. VI. 47. VII. 90. 137. Isthm. IV. 31. ἅς Ol. X. 61. ἔγγυα cum aspero spiritu semper scriptum, et praegressam tenuem litteram in aspiratam mutans Nem. I. 9. Isthm. I. 65. Nec praetereundum κάπετον Ol. III. 50. correpta prima, pro κάππεσον. Alibi in verbo πεσεῖν τ pro σ ponit, vbi duo σ sibi vicina futura essent. Hinc est participium πετοῖσα Ol. VII. 126. Nem. IV. 66. ἔμπετος Pyth. VIII. 117. Seruatur σ, vbi non accedit alterum σ. Sed πετόντεσσιν Pyth. V. 64. ad Aeolismum, de quo mox, retulerim. Pro πιτνῶντα Isthm. II. 39. scribendum πιτνόντα. Illud κάπετον et Alcmanis καβαίνων apud Hephaest. p. 44. ne quem moueat, vt καβὰς scribendum putet Nem. VI. 87. in quo carmine pene omnium stropharum finis corruptus est, moneo ibi sic legendum videri: βαρὺ δέ σφι νεῖκος ἔμπας, Καββὰς Ἀχιλεὺς γαμεῖ ὧν ἀφ' ἁρμάτων Φοινῆς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ Ἔγγεος ζακότοιο. Ἔμπας, ab sensu commendatum, ob metrum necessarium est, quum in vulgato ἔμπεσ', etiamsi vocalis sequatur, non possit breuem syllabam apostrophus ante anacrusin excipere. Ἀχιλεὺς vno λ cod. Aug. Ὤν addidi, quod alibi quoque Homerum sequitur Pindarus. Correptionem diphthongi ante hoc pronomen tuetur Ol. V. 17. Ἀόος Schmidio debetur: metrum certe hanc formam requirit: alibi poeta Ἀοῦς, Ἀργοῦς, Κλεοῦς, sed Pyth. IV. 182. ed. Rom. Χαριλοῖς. Ἀκμᾷ denique, iam ab aliis inuentum, et saepius similiter a Pindaro vsurpatur, nec semel cum ἀκμῇ permu-

tatum inuenitur. Sed ne cui in reliquis strophis metrum difficultates obiiciat, de his quoque dicendum puto. Ac v. 12. scribendum videtur οἵαν τίν': v. 25. νῦν πέφανται οὐκ ἄμμορος, vbi ἄμμορος cod. Aug. prae-
18 buit: v. 49. εὐκλῆα, forma ab Homero accepta, apud quem est ἀκληεῖς Iliad. XII. 318. denique v. 99. ἄγγελος ἔβαν (seu potius βᾶν) πέμπτον γ' ἐπὶ εἴκοσι. Ἐπὶ sine elisione esse in cod. Aug. iam supra indicaui.

Dicendum est denique etiam de Aeolismo Pindari, qui, si recte diiudico, duplex est, alius communis omnium eius carminum, alius quorumdam proprius. Habet hic locus magnam difficultatem, nec nunc quidem nisi primis lineis describi potest. Motam semel quaestionem erit fortasse aliquando qui plenius tractet. Harmonias Pindarus, quibus vsus sit, commemorat tres, Doricam, Aeolicam, Lydiam. Dorica et Aeolica quales fuerint, docebit instar omnium Heraclides Ponticus apud Athenaeum XIV. p. 624. D. his verbis: ἡ μὲν οὖν Δώριος ἁρμονία τὸ ἀνδρῶδες ἐμφαίνει, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ οὐ διακεχυμένον, οὐδ' ἱλαρόν, ἀλλὰ σκυθρωπὸν καὶ σφοδρόν, οὔτε δὲ ποικίλον, οὔτε πολύτροπον. τὸ δὲ τῶν Αἰολέων ἦθος ἔχει τὸ γαῦρον καὶ ὀγκῶδες, ἔτι δὲ ὑπόχαυνον· ὁμολογεῖ δὲ ταῦτα ταῖς ἱπποτροφίαις αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις· οὐ πανοῦργον δὲ, ἀλλὰ ἐξηρμένον καὶ τεθαῤῥηκός. διὸ καὶ οἰκεῖόν ἐστιν αὐτοῖς ἡ φιλοποσία καὶ τὰ ἐρωτικά, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὴν δίαιταν ἄνεσις. Lydiam Plutarchus de musica p. 1136. B. a Platone in lib. III. de rep. repudiatam esse scribit, ἐπειδὴ ὀξεῖα καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρῆνον. Plato isto loco pag. 389. E. θρηνώδεις esse dicit harmonias, quae μιξολυδιστὶ et συντονολυδιστὶ vocabantur: mox autem μαλακὰς et συμποτικὰς appellat τὴν Ἰαστὶ καὶ Λυδιστί, αἵτινες χαλαραὶ καλοῦνται. Plura in hanc rem quum ex aliis scriptoribus, tum ex illo Plutarchi libro de musica colligi possent. Ex eodem libro, maxime p. 1143. cognoscimus, id quod etiam sponte pote-

Digitized by Google

rat intelligi, aliis harmoniis alios numeros aptari solitos fuisse. Ad quem finem philosophiam commendat Plutarchus pag. 1142. D. *αὕτη γάρ*, inquit, *ἱκανὴ κρῖναι τὸ μουσικῇ πρέπον μέτρον καὶ τὸ χρήσιμον*. Haec quoque res multis posset veterum scriptorum locis confirmari: de pleniore tamen eius cognitione, nisi plura veterum musicorum scripta in lucem protrahantur, desperamus. Quare, quid coniectura effici possit, experiendum est. Quod si in numeris Pindari eadem diuersitas inuenietur, quae est inter illas tres harmonias, ex numeris coniici poterit, quae cuiusque carminis fuerit harmonia. Inde vero, quae maxime sibi dissimiles sunt har- 19
moniae, Dorica et Aeolica, etiam cum dialecti quadam diuersitate coniunctas fuisse non immerito suspicabimur. Ac maior Pindari carminum pars numeros habet e dactylis et trochaeis cum spondeo alternantibus mixtos: quod genus ob insignem grauitatem eximie conuenit Doricae harmoniae. Idque ipse poeta indicat Ol. III. 9. *Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαόκωμον*: vbi v. schol. Alia pars numeros habet breuium syllabarum frequentia concitatos, multoque motu inaequabiles: quod genus ab Horatio legibus solutum dici videtur. Hos ad Aeolicam harmoniam aptatos fuisse et similitudo eorum cum isto genere harmoniae ostendit, et ipse poeta significat Ol. I. 162. *ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ Αἰολήϊδι μολπᾷ χρή*. Nem. III. 136. vbi se carmen mittere dicit *Αἰολίσσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν*. Ad vtrumque locum falsa veris miscent scholiastae. Sed obiicientur nobis haec duo, vnum, quod, quum poeta Ol. I. 26. dicat, *ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβανε*, nihil discriminis inter Doricam atque Aeolicam harmoniam agnoscere videatur. At non dubitamus, quin *Δωρίαν φόρμιγγα* de Hypodoria harmonia intelligi voluerit: *) ita

*) Praestabit, opinor, *Δωρίαν φόρμιγγα* de poesi Doria, non de modis musicis intelligi.

Digitized by Google

vero Aeolica harmonia vocabatur, vt Heraclides Ponticus apud Athenaeum docet XIV. p. 624. E. F. et 625. A. Eamdem harmoniam poeta tangit his verbis in schol. ad Pyth. II. 127. *Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.* Alterum, quod obiicietur, haec verba sunt, Pyth. II. 125. *τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται· τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου φόρμιγγος ἀντόμενος.* Nam, si scholiastas audias, Pindarus hoc carmen, quod nobis Aeolicis numeris scriptum videtur, pretio emptum mitti dicit, distinguens illud ab Aeolico carmine, gratis misso, cuius initium fuerit, *σύνες ὅ τι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε, κτίστορ Αἴτνας.* Fuerunt sane huius quoque carminis numeri, vt exordium docet, Aeolici: sed inepta tradere scholiastas iam Heynius et Gedickius senserunt: qui quidem nollem ad emendationem confugissent, quam nec res, nec metrum admittit. Inepta sunt in scholiastarum explicatione haec duo, vnum, quod de mercenario carmine et gratis misso poetam loqui putant; alte-
20 rum, quod hic eum istud gratis missum carmen Hieroni commendare credunt, quod in ipso illo carmine fieri debebat. Vtraque criminatione liberabitur Pindarus, si eum hoc dicere statuas: hoc carmen, i. e. ipsa carminis verba, Tyriae mercis modo, i. e. naui, tibi mittitur: ipsum vero chori ingressum, carmen hoc Aeolicis fidibus canentis, benigne excipias. *Καστόρειον* enim *μέλος*, obscurius memoratum Isthm. I. 21. canebatur apud Lacedaemonios, quum acie instructa hosti obuiam irent: v. Plutarch. de mus. p. 1140. C. et alios, quos citauit Heynius ad Pyth. II. init. Est autem carmen Pyth. II. vel maxime in his, quorum numeri Aeolicae harmoniae conueniunt. Eosdem numeros eamdemque harmoniam habuit Lasi hymnus in Cererem, vt ex eius initio apparet, seruato apud Athenaeum XIV. pag. 624. E. *Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοιο ἄλοχον Μελίβοιαν, ὕμνων*

Digitized by Google

ἀνάγαν Αἰολίδ' ἅμα βαρύβρομον ἁρμονίαν. Tertia denique a Pindaro memoratur Lydia harmonia Ol. V. 44. XIV. 24. Nem. IV. 73. VIII. 25. Quae carmina, numeris mirifice diuersa, hoc tamen commune habent, quod nec tam concitatis numeris sunt, vt Aeolica, nec tam grauibus, vt Dorica. Ad Doricos numeros propius accedit Nem. VIII. ad Aeolicos Ol. XIV. maxime omnium proprie Lydios numeros dixerim, qui sunt in Nem. IV. Quantum ex tam tenuibus indiciis colligi potest, Doricam harmoniam in his carminibus fuisse coniicio: Ol. III. VI. VIII. XI. XII. Pyth. I. III. IV. Nem. I. V. X. XI. Isthm. I. II. III. et IV. V. VI. Aeolicam in his: Ol. I. II. X. Pyth. II. V. VI. VII. VIII. XI. Nem. III. VI. VII. Lydiae vestigia reperire mihi videor in his: Ol. IV. V. VII. IX. XIII. XIV. Pyth. IX. X. XII. Nem. II. IV. VIII. IX. Isthm. VII. VIII.

Redeo nunc ad Aeolismum. Ac veri simile est, concitatiores Aeolicae harmoniae numeros maiorem sibi dialecti libertatem vindicasse. Lydii enim numeri, leviores Doricis, non aliam, quam hi, linguam habent. Aeolicis igitur numeris hae videntur propriae formae esse: ποὶ pro ποὺ Pyth. V. 135. expellendum Ol. III. 7. vbi cod. Pal. recte τοι. In Doricis enim et Lydiis carminibus ποὺ dicit, vt Pyth. IV. 154. X. 18. Isthm. II. 37. ne ab Aeolicis quidem prorsus alienum, vt Ol. I. 44. Deinde πέδα Pyth. V. 62. (in quo tamen car- 21
mine v. 126. μέτα sine libris non mutandum) VIII. 105. fragm. pag. 115. apud Athen. pag. 641. C. e Schneideri emendatione: πεδέρχεται Nem. VII. 109. Composita tamen etiam in Doricis πέδα admittunt: *) πεδάμειψαν Ol.

*) Boeckhius pag. 293. „quod Hermannus hoc excusat in compositis, nihil est: quid enim hac quidem in re interest inter „πέδα simplex et cum verbo compositum?" Non nihil, sed aliquid dictum esse fatebitur vir optimus, vbi reputauerit, vel a tragicis πέδα in compositis admissum inueniri. Omninoque

XII. 18. *πεδαυγάζων* Nem. X. 114. vbi cod. Aug. ed. Rom. aliique libri *πόδ' αὐγάζων*. Porro *ἐπάμεροι* Pyth. VIII. 135. quod in Doricis est *ἐφάμεροι* et *ἐφαμέριος*. Tum *ἐν* pro *ἐς* Pyth. II. 21. V. 50. et in Aeolico fragment. p. 67. Nusquam hoc in Doricis inuenitur, nisi forte librariorum errore, aut grammaticorum inuento, vt Pyth. IV. 459. Ibidem v. 376. pro *ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἐνῆλυθον* scribendum est, versuum quoque distinctione postulante, *ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν ἦλυθον*. Hoc *ἔπειτεν*, quod Aelius Dionysius apud Eustath. p. 1158, 39. Ionicum esse et apud Herodotum inueniri testatur, Phrynicho p. 48. Atticos respicienti, et inde Fauorino in v. *εἶτε*, *ἐσχάτως βάρβαρον* vocatum, Pindaro etiam Nem. III. 94. pro *ἔπειτ' ἐν*, vt iam Pauwius suspicabatur, restituendum. Cod. Aug. ibi *ἐπὶ τὸν*. Aeolicis carminibus etiam *ὀνυμάξαι* tribuendum videtur, Pyth. II. 82. VII. 6. XI. 10. In caeteris enim communis forma inuenitur, *ὀνόμασθεν* Ol. IX. 71. *ὠνόμασεν* Pyth. XII. 41. vbi nemo paullo doctior *ὀνύμασθεν* et *ὠνύμασεν* scribi volet. Nomen autem *ὄνυμα* et in Dorico et in Aeolico carmine locum habet: Ol. VI. 95. Nem. VI. 82. neque vsquam *ὄνομα* apud Pindarum est. Etiam accusatiuus pluralis secundae declinationis in *ος* terminatus in solis Aeolicis carminibus videtur admissus esse: *ϝίσος* Ol. II. 129. *ἑσλὸς* Nem. III. 50. vbi quidem cod. Aug. *ἑσλόν*. Alibi si haec forma inuenitur, expellenda est, non minus quam Dorica *ως*, qua nusquam vsum esse Pindarum puto. Traxit enim aliquid labis hic illic Pindarus a grammaticis, neque a recentioribus, sed a veterrimis et clarissimis, quod vel haec, quae habemus, scholia ostendunt: multo clarius intelligeretur, si reperirentur, qualia ad Iliadem. Ol. I. 85. genuina scriptura est *κακαγόρος*. Nem. III. 42. *ὑπερόχως*, quod editum, vel *ὑπερόχους* duorum

non adeo ignotum credideram, compositorum alium esse, quam simplicium vsum.

Digitized by Google

librorum, metro conueniret, si ἰδίᾳ sanum esset, quod et sensus et praestantissima apud scholiasten lectio διά τ' ἐρεύνασε corruptum esse arguunt. Restitue tres litteras ob praecedentium similitudinem neglectas: θάμασε δὲ Θῆρας ἐν πελάγεσιν ὑπερόχως· διά τ' αὖτ' ἐρεύνασε τε- 22
ναγέων ῥοάς. Πελάγεσι et accusatiuum ὑπέροχος, accentu nominatiui scriptum, praebuit optimus codex, cuius saepius iam facta est mentio. Nem. I. 35. fuisse qui metro repugnans ἐσλὸς scriberent ἐσλώς, scholia docent. Scribe ἐσλούς. Aristarchi apud scholiasten verba in cod. MS. [illegible] scripta: παταλείπεται δὲ τῇ ἀρχαίᾳ σημασίᾳ τὸ ἐσλός. ἡ γὰρ ἀντίστροφος οὐκ ἀπήτει τὸ υ. Dele cum edd. οὐκ, et hoc dicet Aristarchus, antiquo more Pindarum o scripsisse, quod esset ου pronunciandum. Nem. X. 116. cod. Aug. ἥμενος, quae vetus lectio fuit. Aristarchus et Apollodorus scribebant ἥμενον, Didymus ἡμένος pro ἡμένους. Ed. Rom. al. ἡμένους. Accusatiuum seu pluralem seu singularem agnoscunt Heynio commemorati Pausanias et scholiastes Aristophanis, auctoritatem, opinor, sequuti grammaticorum. Mihi Pindarus, spreto incredibili commento, vt facit Ol. I. 43. ss. nominatiuo casu videtur ἥμενος de Lynceo dixisse. Denique in Aeolico fragmento p. 60. v. 10. non debebat ἵππος in ἵπποις mutari. Aeolicorum carminum propria sunt etiam verba in μι terminata pro contractis: αἴτημι fragm. p. 110. Sed in alio Aeolico fragm. p. 79. restituendus optatiuus σιγῷμι. Nisi fallor, etiam Dorica quaedam, quae in Aeolicis carminibus inueniuntur, a Doricis abiudicanda erunt. Sic πολυμάλῳ recte videtur legi Ol. I. 19. recte vero etiam μῆλα Pyth. IV. 263. IX. 114. μηλοβόκῳ III. 47. μηλοβότου XII. 5. μηλοβότῃ Isthm. I. 67. Vnde Ol. VII. 115. 145. vbi scriptura fluctuat, communem formam praetulerim.

Aeolismi illius, quem poeta in omnibus carminibus vsurpat, aliquot exempla iam supra dispersimus. His

Digitized by Google

adde elisam litteram in περὶ Ol. VI. 65. Pyth. IV. 472. et in compositis περάπτων Pyth. III. 94. περόδους Nem. XI. 51. *) Non absimile est ποτ' ἀστῶν Ol. VII. 165. Deinde solutionem diphthongi in his: Αἰγεΐδαι Pyth. V. 101. Ἀλκεϊδᾶν Ol. VI. 115. Ἀτρεΐδας Pyth. XI. 47. Isthm. VIII. 111. Κρηθεΐδας Pyth. IV. 271. Οἰνεΐδαι Isthm. V. 39. Πηλεϊδα Pyth. VI. 22. Καδμεϊᾶν Isthm. IV. 88. Πηγεΐον Pyth. X. 86. Λατοΐδας IX. 8. Τρωΐα Nem. IIb. 103. IV. 40. VII. 59. Isthm. VI. 41. VIII. 112. Sed non est horum constans vsus: sic Αἰγεΐδαν
23 Isthm. VII. 21. Ἀτρεῖδαι Ol. IX. 107. Οἰνείδᾳ Nem. X. 16. Λατοΐδα Pyth. I. 22. Alia, vt videtur, Aeolica forma est ἀμεύσασθαι Pyth. I. 96. restituenda, vt supra dixi, etiam XI. 84. παραμεύσεται Nem. XI. 17. ἀμευσίπορος Pyth. XI. 58. vbi scribendum videtur κατ' ἀμευσιπόρους τριόδους, nisi quis vtriusque accusatiui communem formam praeferat. Prorsus Aeolicum nomen, etiam digammo memorabile, ἀυάτα legitur Pyth. II. 52. III. 42. Addam denique hoc: duplicatas consonantes, quae in quibusdam vocabulis, vt in κελαδεννός, κλεσσνός,

*) Adde περιδαῖον pro περιϋδαῖον fragm. p. 103. quod ita scribendum videtur:

ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾷν δὲ νομὸν Κρήτας περι-
δαῖον· ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται,
ὅθεν ἄδρός, πενθέων δ'
οὐκ ἔλαχον, οὐδὲ στασίων.

Paucis contentum esse hominem debere dicit, nec, si cupressu delecteris, quidquid huius arboris circa Idam in Creta nascatur, expetendum. Abundabat autem Creta hoc genere arboris, auctore Hermippo apud Athenaeum p. 27. F. Plinius H. N. XVI. c. 33. s. 60. de duobus generibus cupressi: *huic patria insula Creta. — Sed in Creta quocumque in loco terram mouerit quispiam, vi naturali haec gignitur, protinusque emicat: illa vero etiam non appellato solo ac sponte, maximeque in Idaeis montibus, et quos Albos vocant, summisque iugis, vnde niues numquam absunt, plurima, quod miremur.*

Digitized by Google

φαννός, origine Aeolicae sunt, etiam in his verbis ad Aeolicae linguae vsum referendas videri, in quibus apud epicos aut improbatae, aut rarissime adhibitae inveniuntur. Eiusmodi sunt ἔσσαντο Pyth. IV. 363. ἔσσαι 486. καθέσσαντο, siue κάθεσσαν, V. 55. ἔσσαν Ol. IX. 79. θέσσαν I. 102. θέσσαντο Nem. V. 18.

Persequutus sum, quae in Pindari dialecto maxime memorabilia videbantur. Omnia attingere nec licebat, neque animus erat. Quare si quis amplius de his rebus quaerere volet, satis inueniet materiae: velut in verbis e praeterito factis, vt γεγάκειν, κεχλάδοντας, πεφρίκοντας; in formis infinitiuorum, de quibus βᾶμεν, στᾶμεν, et similes in rarioribus sunt; in terminationibus personarum, vt τίθεν, ἵεν, ἔγνον; et ex alio genere ἐξικέσθαν, κτησάσθαν; in compositorum formatione, vt βουλαφόροι, et quae sunt huiusce modi alia. Quae omnia operae pretium est aliquando diligentius pertractari.

Digitized by Google

DISSERTATIO IV.

NOTAE AD PINDARVM.

In describendis carminum Pindaricorum metris hanc tenui rationem, vt initia eorum versuum, qui cum praecedentibus vna numeri perpetuitate cohaerent, paullum ad mediam paginam reducta ponerem, quo statim, vbi initium esset noui numeri, vel vbi plures versus vno numero continerentur, intelligi posset. Trochaeum semantum, vt supra dictum est, longioribus lineis, —′ — et interruptiones numeri signo continuationis „ notaui.

OLYMP. I.

STROPHAE:

υ –′ –′ υυ – υ –
–′ υ –′ υυ – ῡ
υυυ –′ υ – –
υυ –′ υυ – υυ – ῡ
–′ υ – υ – υ ⏓
–′ υ –′ υυ – ῡ
–′ υ – υ – υ ⏓
–′ υ – ύυυ – υ –′ υ – υ –′ υυ –
–′ υ – υ ⏓
–′ υ – υ – υ – υ –′ υυ – –′ υ ⏓
υύυυυυυ –′ υ – υ –′ υ –
υ —′ —′ υ –′ υυυ ⏓
⏑⏑
υ –′ –′ υ – υ –′ υυυ ⏓
υ –′ υυυ – υ – υ –

Digitized by Google

EPODI:

υ – ˊ ύυυ – ˊ υ –
– ˊ υυ – υ – – ˊ υ – υ –
υ – ˊ – ˊ υυ – – ˊ υ ύυυ – υ –
– ˊ υ – υ – υ – ˊ υυ – – ˊ υ –
υ – ˊ – ˊ υ –
– ˊ υυ – υ – υ – ˊ υυ – ῡ
υυ – ˊ υ – ˊ υ ῡ – – ˊ υ – υ ⏑
– – ˊ υυ – υ –
– ˊ υ – υ – ˊ υυυ – υυ – – ˊ υ ⏑
υ – ˊ – ˊ υ – – ˊ υυ – υ –
– ˊ υυ – υ – υ

V. 16. Scribe ex melioribus libris *ἰκομένοιϛ*, et refer ad *σοφοῖς*, quod latet in *σοφῶν μητίεσσι*. Codex Lipsiensis in bibliotheca Paullina *ἰκόμενοι*. Is codex scriptus est in charta bombycina, forma quadrata, et, praeter Pindari Olympica cum maxima parte scholiorum recentiorum, Theocriti octo priora idyllia cum scholiis, atque Hesiodi Opera et Dies cum scholiis continet. Seruatus est pessime: quippe nullum prope folium est, cuius non aliqua pars vetustate, situ, humore aut tabefacta sit, aut penitus interierit, quibusdam etiam foliis plane perditis, quorum duo a manu admodum recente in charta vulgari suppleta sunt. Caeterum inter lineas glossae adiectae, partim ab eadem manu, quae textum et scholia scripsit, partim ab alia recentiore, sed quae antiquior est illa, a qua folia, quae interiere, scripta sunt. A prima manu interdum transuersae lineae supra eas syllabas positae sunt, quas librarius producendas indicare voluit. In quo genere etsi nonnumquam erravit, interdum tamen opportuna est ista admonitio ad metrorum correctionem. Saepe enim eas syllabas ista lineola notauit, quas alii ineptis fulcrorum additamentis auxerunt, quum essent in fines versuum reiiciendae. Ita Olymp. X. 70. vltimam syllabam in *ἄρα*, et v. 122.

Digitized by Google

in χρόνον notauit. Hic igitur codex etiamsi non continet eximias quasdam et singulares lectiones, hanc tamen habebit auctoritatem, vt aliorum librorum scripturam nonnullis in locis confirmet atque corroboret. Ex quo genere quae lectiones in eo inueniuntur, eas adnotandas putaui.

44. Pro φρένας meliores libri φάτις, quod recipiendum erat, nec debebat in φάτιν mutari. Volebat poeta dicere, καί πού τι καὶ βροτῶν φάτις ἐξαπατᾷ: nunc ad φάτις per appositionem adiectis verbis ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις μῦθοι, his accommodauit verbum ἐξαπατῶντι.

61. Restituendum metri caussa, quod vulgo legebatur, τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον. Qui articuli vsus non abhorret a Pindari consuetudine. Ita v. 13. ὁ πολύφατος ὕμνος, v. 189. ὁ μέγας κίνδυνος. IX, 3. ὁ τραπλόος κεχλαδώς. XIII, 4. τὰν ὀλβίαν Κόρινθον. Pyth. I, 152. τὰν εὐυδρον ἀκτάν, et alibi saepissime. Codex Lips. τὸν εὐνομώτατον εἰς ἔρανον, sed εἰς, quod euanuerat, ab recentiore manu restitutum.

66. MSS. Lips. et Ciz. χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις.

69. Laomedontis filium habere videtur Ganymedem, vt Euripides Troad. 822. Caeterum v. Interpp. ad Hygin. fab. 271.

77. Τὲ non dicit Pindarus pro σέ. Itaque haec coniunctio est. Quare v. 79. scribendum τάμον κάτα, vt Iliad. II. 699. ἔχεν κάτα.

80. Parum felix grammatici cuiuspiam correctio δεύματα maiorem peritiam artis coquinariae, quam diligentiam in perpendendis verbis poetae prodit. Hic δεύτατα κρεῶν scripsit, vtrumque sciens et prudens, κρεῶν propter διεδάσαντο: carnes enim, non ossa apponebantur conuiuis: δεύτατα autem propter φάγον: solus enim humerus consumptus, et deinde ebore suppletus est. Ἀμφὶ melius, opinor, aduerbialiter ad διεδάσαντο referetur, quam vt praepositio ad τραπέζαισι.

Digitized by Google

91. Scribe ἄν. Idem error etiam alibi occurrit, vt Pyth. II, 13. Nem. V, 23. VI, 103. Caeterum nihil difficultatis in οἵ et αὐτῷ. Οἵ cum πατὴρ coniungendum, pater eius, vt Nem. VII, 32. Ψευδεσί οἵ, et alibi saepe.

102. Cod. Lips. θέσσαν.

128. Idem ἐρῶντας.

134. Atticae formae in Pindaro non locus. Lege οὗτος ἄεθλος ὑποκείσεται, metro etiam iubente. Ita et Ciz. MSS. Ciz. et Lips.

138. Scribe ἔπεσι.

159. Scribe αἰεὶ.

163. Aldus et MSS. Gotting. et Ciz. habent ἱππίᾳ. Scribe ἱππίῳ, de more Pindari. Neque ἱππικός alibi apud nostrum.

167. Quantum ex codd. lectionibus colligi potest, ἄλλον ἢ a correctoribus profectum est, scripturam, quam in libris inueniebant, ἅμα καὶ non recte refingentibus. Videtur poeta dedisse καλῶν τε ἴδμεν, ἀλλὰ καὶ δύναμιν κρείσσονα. Particulis τέ, μέν, et ai quae sunt similes harum, saepe mutata orationis forma eae particulae respondent, quas aliae, quam istae, praecedere debebant.

172. Interpunge: Θεὸς, ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι, μήδεται ἔχων τοῦτο κῆδος, Ἱέρων, μερίμναισιν. Deus, inquit, prospiciens tuis consiliis, hanc habet meditaturque curam. Plane alienum est, quod quibusdam in mentem venit, κῦδος.

OLYMP. II.

STROPHAE:

υ – ˈ υ – – ˈ υ – ῡ
υυυ – ˈ υ – – ˈ υυυ – ˈ υυυ – υ ῡ
– – ˈ υ – – ˈ υυυ – υυυ –
ῠυ
– ˈ υ – — υ –
– ˈ υ – ˈ υυυ –̆

– – ˊ υυυ – υ – ˊ υυυ – ˊ υ ⏑
υ – ˊ – ˊ υυυ – υ – – ˊ υ –
υ – ˊ – ˊ υ – ῡ
– – ˊ υ – υυυ – υ – υ – ˊ υυ –

ΚΡΟΝΙ:

– – υ – – ˊ υυ – υυ
– ˊ υ – υ – ˊ υυυ – υ – – ˊ υ – ῡ
υυυ – ˊ – ˊ υ – υ – ˊ υυυ – – ˊ υ ⏑
– – ˊ υ – – ˊ υ — – ˊ υυυ – ῡ
υυ
υ – ˊ υυυ – υ – – ˊ υ – ῡ
υ – ˊ υ – υ – υ

V. 6. Exit hic versus, si quid video, non in dochmium, sed in duos Creticos. Male enim, si dochmius esset, ictus caderent in plerisque strophis. Si paeonico ordine finiretur versus, contractio paeonis in palimbacchium fortasse ab nomine proprio aliquam excusationem haberet, seruata tamen in cantu modulatione paeonica: vide de mens. rh. p. 9.

10. Non sum verum assequutus in diss. de dial. Pind. p. 6. Scribendum potius, *γεγωνητέον, ὅπτι δίκαιον ξένων*, casu datiuo. Non satis accurate de nomine ὄπις disseruit Boeckhius. Significat illud reuerentiam hominum erga deos. Sic etiam apud Hesiod. Theog. 222. et Pindarum P. VIII. 101. Inde ad hospitum reuerentiam propter deos vltores violati hospitii translatum est.

17. Cod. Lips. *ποταμοῦ*, sed a prima manu supra vltimam syllabam scriptum Doricum ῶ.

19. Metro consuletur, si alia paullo, sed non deteriore sententia articulum addideris: *ὁ πλοῦτον τε καὶ χάριν ἄγων γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς*.

29. Male interpungitur post *πεπραγμένων*. Interpungendum post *δίκαν*. Caeterum in fine huius versus breuem, non ancipitem syllabam in metri descriptione

Digitized by Google

posui. Nam, nisi egregie fallor, hic versus cum sequente vna numeri perpetuitate cohaeret, quae in prima tantum et secunda epodo turbata est. Hic quidem vulgatam lectionem habet etiam scholiastes Sophoclis ad Trach. 744. Eustathius quid legerit, incertum est, quod is sententiam tantum exprimit p. 1591, 7. τὸ γὰρ πεπραγμένον οὐκ ἔστιν ἀποίητον γενέσθαι, ὥς που γνωματεύει καὶ Πίνδαρος. Repone vero facili coniectura: τῶν δὲ πεπραγμένον ἐν δίκᾳ τε καὶ κατὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἂν χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος. Τῶν δὲ quum posuisset, in fine addit, quod istuc referatur, ἔργων.

35. Cod. Lips. ἐσλῶν.

41. Scribe: πένθος δ' ἔπιτνε βαρὺ τῶν κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν. Aoristo hoc vsus etiam Sophocles in Oed. Col. 1732. Nuper in mentem venit quibusdam, verbum πιτνεῖν exstirpare, et in eius locum αὐθυπότακτον illud intrudere, cuius nullus est, nisi in aoristo vsus.

48. Post hunc versum cod. Lips. vt alii libri addit, φιλέοντι δὲ Μοῖσαι.

56. Recte βροτῶν γε reuocauit Boeckhius. Cod. Lips. βροτῶν κέκριται.

65. Vide ad v. 29. Hic quidem aut ἅτε πατρώϊα, aut, quod malim, ἃ τὰ πατρώϊα scribendum videtur.

66. Cod. Lips. τῶνδ' ἔχει.

70. Scribendum Λᾷον. Longis enim vocalibus subscribendum iota est, quo impurae diphthongi, quae sic nascuntur, a puris, quae vocari solent, distingui queant. Itaque vt nunc λῴϊον, πατρώϊον, nunc imminuto syllabarum numero λῷον, πατρῷον scribitur, ita etiam Λᾷος, Ὑπερῇδα, πάτρῳ, μάτρῳ, et quae sunt alia huius generis, scribi debent. Ac male profecto fecerunt, qui quum litterarum compendia ex typothetarum officinis eiicere vellent, etiam illud repudiarunt, quo longae litterae υ iota adiicitur. Eo enim ad impuram diphthon-

Digitized by Google

gum a pura distinguendam carere non possumus. Aliter enim νέκυι bisyllabum, aliter Θυιὰς scribendum est.

74. Scribe ἔπεφνέ οἱ. Cod. Lips. πέφνεν ἑᾷ. Ciz. οἱ.

78. Cod. Lips. νέοις ἐν ἀέθλοις.

83. Libri fere ἔχοντι, quod plena interpunctione ad ῥίζαν apposita recepit Boeckhius. Et ita scholiastae. At neque frigidius quidquam isto additamento, ὕθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν, neque alienius abrupto illo ad alia transitu cogitari potest. Quod Schmidius dedit, ἔχοντα, tam est elegans, vt, si ex his tantum duobus alterum optandum sit, non dubitem codices posthabere. Verum ἔχοντι grammaticis Dorismi studiosis deberi puto, poetam autem ἔχουσι dedisse, quod in nonnullis codd. est. Non est id autem tertia persona verbi, vt illis visum, sed datiuus participii, qui est cum verbis τὸν Αἰνησιδάμου ἐγκωμίων τυγχανέμεν construendus. Πρέπει, inquit, τὸν Αἰνησιδάμου αὐτοῖς ἔνθεν σπέρματος ῥίζαν ἔχουσιν ἐγκωμίων τυγχάνειν. Caeterum ἔχοντι est etiam in Lips. et Cis. et Lips. interpungit post ῥίζαν.

101. Non contenderim non esse verum ἐτήτυμον, sed ἀλαθινὸν ne quis calidius ad poetas ithyphallicos infimae notae ac sequioris aetatis detrudat, Theocritus, Callimachus, aliique intercedent.

102. Recte vetus lectio habet, εἰ δέ μιν ἔχων τις, agnita, vt videtur, etiam ab Eustathio, qui p. 714, 63. de Sophocleo illo in Oed. R. πρῶτα σὲ κεκλόμενος ita scribit: ἢ γὰρ ἐκεῖ λείπει τὸ εἰμί, ἢ τὸ κεκλόμενος ἀντὶ τοῦ κέκλομαι εἰληπται. χρῆσις δὲ ὁμοία σεσημείωται παὶ παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπονίκαις. Sed male et hic, et quos sequutus est, haec interpretantur. Non verbi locum tenet participium, sed feruor poetam ad anacoluthon abripuit. Volebat dicere: si quis opes virtute temperatas possidens, sortem intuetur eorum, qui propter bene facta diis cari sunt, is ita vtitur diuitiis, vt hic Thero. Sed delatus ad descriptionem illius beato-

Digitized by Google

tum sortis, pro apodosi, quae sequi debebat, aliam liberius conformatam substituit v. 160. ἔπεχε νῦν σιοπᾷ σόξον, et quae sequuntur.

112. Quum ad νέμονται in optimis codd. adscriptum sit δέρκονται, vel etiam δὲ δέρκονται, festinantius nuper repositum est ἔδρακησαν, qui aoristus vereor vt bene defendi possit. Quanto facilius erat scribere δεδόρκαντι βίον. Illud viderint alii, ne forte δέδορκεν βίοτον legi possit. Alexandrini, quorum haec forma esse perhibetur, (v. Maittair. p. 301. ed. Sturz. et Sturzium de dial. Alex. p. 57.) mihi videntur magis formas vetustate obscuratas seruasse, quam corrupisse vsum communem. Smyrnaeos certe, qui Aeolenses origine erant, (v. Plutarch. Symp. Q. VI. 8. p. 694. B.) ab his potius, quam ab Alexandrinis formam istam accepisse crediderim.

114. Cum Heynio praeferendum censeo ἐν χερὸς ἀκμᾷ, quod etiam liber Cizensis habet. Lips. ἀλκᾷ χερῶν.

129. Scribe νᾶσος. Ita etiam cod. Lips.

136. Festinantius, qui στεφάνοις non apte dici animaduerterunt, reposuerunt κεφαλάς. Ipsum illud nomen στεφάνοις, quod etiam in cod. Lips. est, et magis etiam lectio quorumdam librorum στεφάνους, monere poterat, vt στεφάνας scriberent, quo nomine partem capitis eam, cui corona imponitur, appellari satis notum est. Nisi ea etiam στέφανος dicta est, vt adeo στεφάνους seruari possit.

158. Recte libri γαρύετον, quod iam Gurlittus in Simonidem et Bacchylidem dictum monuerat.

165. Cod. Lips. Ἀκράγαντα.

166. Etiam si αὐδάσομεν scribatur, tamen ταύσας participium erit. Vide, si opus est, Porsonum in praef. ad Hec. p. 38. Sed αὐδᾶσθαι actiua significatione, praeter Sophoclis Philoct. 130. tuebitur etiam eiusdem fabulae v. 852. et Aeschyli Eum. v. 383. In Aiace v.

Digitized by Google

772. vehementer miror Boeckhium de passiua significatione cogitare potuisse. Caeterum cod. Lips. a manu prima *αὐδάσομεν*, sed postea *ν* erasum, et a manu secunda supra scriptum *λέξω*, *διαβεβαιοῦμαι*.

169. v. de dial. Pind. p. 7.

173. Recte se habet *αἶνον ἔβα πόρος*. Euripides Hippol. 234. *ὅρος βᾶσα*, et 1382.

καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει.

Ibidem v. 841. pariter, vt hic, *ἔβα* cum *ἐπέβα* permutatam fuit. Dochmiacus sic scribi postulat:

πόθεν θανάσιμος

τύχα σὰν ἔβα, γύναι, καρδίαν;

176. v. ad Nem. X. 157.

177. Scribe *καλοῖς ἔργοις*. *Τὸ λαλαγῆσαι θέλω* non est Graecum. *Θέμεν* et ad *τὸ λαλαγῆσαι* et ad *κρύφον* pertinet. Hoc enim dicit: inuidia laudem inuasit, improborum virorum rumores, obscurationemque honestis factis bonorum excitare volens. Etiam cod. Lips. *ἐσθλῶν καλοῖς ἔργοις*.

OLYMP. III.

STROPHAE:

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –

EPODI:

– ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Digitized by Google

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

V. 6. Non opus emendatione. Hymnum vocat ἵππων ἄωτον, laudem equorum. Ita V, 1. 2. ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον. Et VIII, 97.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον.

7. Scribe: *Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι. Παρέστα* qui scribunt, exempla velim huius formae afferant. Nam actiuum hic non est aptum.

21. Valde friget γλεφάρων ὑφόθεν. Iungenda puto ἀρρεκὲς γλεφάρων, fixo, firmo oculo intuens, quod est strenui et seueri iudicis. Vtitur hac voce de defixis oculis Plutarchus de sollert. animal. p. 974. F. τὰς γὰρ αὐτῶν ὁμοῦ πάσας αἶγας, ὅταν ἀνάσχῃ μεθ' ἡλίου τὸ ἄωτον, ἀρρεκῶς ἐπιστρεφομένας ἀποβλέπειν πρὸς τὴν ἀνατολήν. Sic scribendum pro vulgato ἐκεῖ στρεφομένας.

23. Temporum et modorum vsitata apud Graecos consequutio postulat, vt legatur βάλῃ, quod etiam Mss. Lips. et Cizensis habent. Βάλοι hic significaret, carminibus indicari, quis reportasset victoriam.

29. Cod. Lips. θεράποντα. ὄγε, ac deinde Διὸς αἰτᾷ et στερόν, quod postremum etiam in Cizensi est. Est hic locus in iis, qui sine librorum auxilio pro deploratis habendi sunt. Nam consideranti ea, quae a viris doctis de hoc loco disputata sunt, vix, puto, dubium esse potest, quin a Pindaro scriptum sit, Διὸς ἄλκει παιδάων. Neque illud ambiguum est, ἄλσει v. 31. ex interpretatione receptum, expulisse veram lectionem.

Digitized by Google

Enimuero hoc quum semel factum esset, vetus et apud Gregorium iam atque Eustathium obuia corruptio αἴτεω effecit, vt hoc pro verbo haberetur, atque αἰτεῖ scriberetur. Inde, quum inconcinna oratio displiceret, ὅγε pro λόγῳ scriptum. Haec si non sine probabilitate coniecimus, quis affirmare ausit, quid hic scriptum fuerit a Pindaro? Nam aut infinitiuus aliquis excidit, vt ἔμμεν, aut substantiuum. Quam Boeckhius nuper viam iniit, ea et regulis artis criticae aduersari videtur, et orationem inconnexam infert, vbi nexus necessarius est. Nam quod ille ἦθος commemorat, id hic quale sit non intelligo. Omninoque quum sibi persuasit, asyndeta amare Pindarum, non videtur, vbi id ille fecerit et potuerit facere, satis perspexisse.

40. Scribe ἔθαλλεν, etsi longa syllaba non est omnino necessaria: ita etiam v. 42. ἔδοξεν scribendum. Vtrumque sic scriptum in cod. Lips. qui etiam ἅμα.

45. Reuocandum πορεύειν. Vide diss. de dial. Pind. pag. 16.

46. Vide diss. de mens. rh. p. 7.

54. MS. Lips. et Cizensis ἰρὰν.

56. Iidem codd. πνοιαῖς.

57. Nihil opus θαυμαίνει scribi, neque diligentius haec consideranti deerit, quod respondeat quaerentibus, cur, qui δένδρε' ἔθαλλε scripserit, non dederit etiam δένδρε' ἐθαύμαινε.

63. Cod. Lips. σὺν βαθυζώνου διδύμους παιδὶ Λήδας. Cizensis διδύμοισι. Scribendum διδύμους, vt νώνυμνος, ἀπάλαμνος, atque alia huiusmodi a poetis metri caussa vsurpantur.

81. Recte Boeckhius οὔ μιν διώξω: sed non probo, quod μὶν refert ad τὸ πόρσω, quo facto bis idem dictum foret. Referendum puto ad Theronem: nam τὸ ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι. Compara finem primi carminis. Qui κεῖνος legerunt, permoti videntur optatiuo, cui ἂν

Digitized by Google

deesset. At id omitti interdum Hoogeveenius iure et merito contendit, cui non debebat contradicere Eichstaedtius in specimine quaestionum philologicarum pag. 68. qui quos Homeri locos propter hanc rationem corrigendos putat, ii integerrimi sunt. Ita Iliad. II, 340.

ἐν πυρὶ δὴ βοῦλαί τε γενοίατο μήδεα τ' ἀνδρῶν.

Pindarus autem Ol. XI, 21.

τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ
οὔτ' ἐρίβρομοι λέον-
τες διαλλάξαιντο ἦθος.

Aeschylus Choeph. v. 590.

ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι;

Vide ad Pyth. X. 47.

OLYMP. IV.

STROPHAE:

υ υ – ˊ υ – υ υ – – ˊ υ υ – υ υ –
– ˊ υ – υ – –
υ υ – ˊ υ υ – – ˊ υ υ – –
υ – υ υ – υ – ῡ
– – ˊ υ υ – – ˊ υ υ – –
– – ˊ – – – –
υ – ˊ υ – υ – υ υ –
υ – ˊ υ – υ – –
– – ˊ υ – ˊ – υ – ˊ – ˊ υ –
– ˊ υ – υ υ – ˊ υ υ υ – ˊ υ υ –
– – ˊ υ – υ ⏑
– – ˊ υ υ – – ˊ υ –
υ υ – ˊ υ – υ – υ – υ

EPODVS:

– – ˊ υ υ – υ – υ
– ˊ υ υ – υ – –

Digitized by Google

υ – ´ υ – υ – υ –
– – ´ υ υ – υ υ – – υ ⏑
υ – ´ υ – ´ υ υ – – ´ υ – ´ υ υ υ υ –
– ´ υ υ – υ υ – υ –
– – ´ υ υ – υ υ – υ –
– ´ υ – υ – υ – υ – ´ υ υ –
υ υ – ´ υ υ υ – υ υ – υ
– ´ υ – υ –

Epodum, quum antithetici versus nulli sint, ita constitui, quemadmodum maxime consuetudo Pindari postulare videbatur. Quamquam an ab ipso poeta versus sic distributi fuerint, incertum manet. In huiuscemodi enim carminibus neque est aliud, nec potest esse artis officium, quam vt caueat ea, quae facienda non fuisse demonstrari potest; quae facta sint, vt ostendat, exigere, id non minus ineptum foret, quam si quis eos, qui prosodiam tradunt, reprehenderet, quod quasdam syllabas dicerent ancipites esse.

3. Valde aberrant mea sententia a more veterum poetarum, qui quaecumque nomina deum aliquem deamue significare possunt, continuo vt numina introducunt, eaque re nescio quid venustatis atque elegantiae se attulisse putant.

18. Mira et incredibilia commenti sunt interpretes, vt genitiuum ὀχέων explicarent. Nihil opus his machinis. Hoc dicit, ἵκει ὁ κῶμος, Ψαύμιος ὀχέων κῶμος ὤν.

39. Inepta hic foret obseruatio physiologica. Sunt haec omnia vsque ad finem, vt Süuernio quoque et Gurlitto visum est, Ergini verba. De quo quae narrantur in scholiis, ficta ex hoc loco esse puto. Rectius, opinor, adolescentem fuisse Erginum statuemus, qui derisus ab Lemniis mulieribus, quod inter ὁπλιτοδρόμους constitisset, victor monuerit eas, posse aliquem etiam praeter aetatem validum et robustum esse. Cum Psaumide nulla est in his verbis comparatio, qui pro-

Digitized by Google

vectior aetate erat, nisi quis multo prius, quam Olymp. LXXXII. scriptum hoc carmen esse contendat. Illud tamen certum est, primam hic Psaumidis victoriam laudari, quum nullius alius mentio fiat; quinto carmine autem tertiam mularum, quia ibi etiam curulis victoriae et equi desultorii memoratur.

40. Nostra versuum descriptio cum quibusdam libris ἀνδράσιν scribi postulat. Sic etiam cod. Lips. qui mox καὶ πὰρ τὸν ἁλικίας.

OLYMP. V.

STROPHAE:

–́ – –́ υ υ – –́ υ υ – υ – –́ υ –

–́ – –́ υ υ – υ υ – υ υ –
–́ υ – υ – ῡ
υ υ –́ υ υ – υ – – υ –
–́ υ – υ – υ

EPODI:

–́ – –́ υ υ – υ υ – υ υ – υ
–́ υ – υ – –
–́ – –́ υ υ – υ υ – υ υ –
–́ υ – –́ υ –
–́ υ – υ – υ

V. 9. Cod. Lips. recte *Καμάρινα*.

29. Haec Libanius T, I. pag. 361. ed. Reisk. de Hippari intelligit.

37. Alienum est ab hoc loco, quod Boeckhius dedit, εὖ δὴ ἔχοντες. Hiatu si quis offendetur, poterit is ἠῦ δ' ἔχοντες scribere. Silent quidem, quod meminerim, grammatici de hac forma aduerbii. Sed non dubitandum, quin proba sit. Qui formulam ἐῦ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον considerauerit, Iliad. ξ. 202. 303. Odyss. τ. 354. facile adducetur, Iliad. π. 191. scribendum esse,

τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας ἠῦ τρέφεν ἠδ' ἀτιταλλεν.

Non opus est Iacobsii coniectura, σοφισταί. Καὶ enim hyperbaton facit, pro καὶ σοφοί. Ita VI, 41. Pyth. IV, 153. Similiter Pyth. IX, 151. κωφὸς ἀνήρ τις, κωφός τις ἀνήρ. Aesch. Choeph. 1038.

40. Cod. Lips. omittit ναίων.

42. Vide de dial. Pind. p. 9. et Elem. doctr. metr. p. 562.

51. Iunge εὔθυμον cum τελευτάν. Eo enim placidus est finis vitae, si adstant filii, opum paternarum heredes futuri.

OLYMP. VI.

STROPHAE:

– – ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ –
– ́ υ υ – υ υ –
– ́ υ υ – υ υ – – – ́ υ υ –
– ́ υ υ – υ υ – – – ́ υ – ́ ⏓
5 – ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ –
– ́ υ υ – υ υ – –
– – ́ υ – ́ – – ́ υ υ – υ υ – υ | ⏑́ –
υ – ́ – – ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ –
– ́ υ υ – υ υ – ῡ
10 – ́ υ υ – υ υ – –
– ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ –

EPODI:

– ́ υ υ – υ υ – – – ́ υ – ́ –
– ́ υ υ – υ υ ⏓
– ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ – – ́ υ υ –
υ υ – ́ υ υ – – – ́ υ υ –
5 – ́ υ υ – – – ́ υ υ – –
– ́ υ – ́ – – ́ υ –
– ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ ⏓
– ́ υ υ – υ υ –
– ́ υ υ – υ υ – –
10 – ́ υ υ – υ υ –

Digitized by Google

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –

V. 3. Vide ad Viger. p. 919.

4. Librorum lectionem ἀρχομέναν habent etiam Plutarchus in πολιτ. παραγγ. p. 804. D. et Eustathius p. 1381, 2.

7. Valde memorabile est hoc carmen propter numeros in stropharum versibus septimo atque octauo. Vulgata diuisio, si vtrique versui vna in fine syllaba adiiciatur, talis est, vt numeri sint optimi, et qui maxime huic generi carminis conueniant:

βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ, συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν.

At primam posterioris versus syllabam septimo adiiciendam esse, hiatus aliquot et fulcra producendis breuibus syllabis addita certissimum reddunt:

βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ, συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν.

Verum si versus septimus ita, vt primo adspectu cuiuis videri necesse est, vel tribus dactylis finiri statuetur,

– – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

vel in ordinem logaoedicum exire,

– – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

neminem fore arbitror, quin, si vel aliquem sensum venustatis habeat, statim plane alienos esse hos numeros ab hac Dorica compositione intelligat. Tollunt enim proportionem illam membrorum, quae strenue in his carminibus seruatur, et seruanda est necessario, nisi grauitatem illam Dorii generis excidere natura sua, et

Digitized by Google

repente aliam speciem, eamque pene ridiculam induere volumus. Membrum hic requiritur ex duobus tribusue dactylis et vna arsi, siue accedat in fine thesis trochaica, siue non accedat. Hac vero mensura nec breuius potest, nec longius esse. Itaque quum tamen certum sit, versum breuissima mensura longiorem, longissima autem breuiorem esse, de alio potius numero, quam de prolongando ordine dactylico cogitandum est. Quod si quis forte pedem orthium in his duabus syllabis, quae redundant, latere suspicabitur, facile reuocari ab hac opinione poterit. Nam et per se absonum est, orthium, cuius prima syllaba quattuor, secunda octo tempora habet, non, vt in simili pede, trochaeo semanto, factum videmus, in duabus syllabis natura longis repraesentari, et plane pes ille eo remouetur, quod fere semper hae duae syllabae eiusmodi voces in hoc carmine continent, in quibus nulla vis sententiae, nullum pondus est: vt perineptum fuerit, longius eas produci, quam caeteras. Quod contra trochaeus semantus vbique in iis vocibus est, quas eminere ante alias et singulari cum robore pronunciari sensus postulat. Veram in hac dubitatione viam monstrat sequens versus: qui quum non integro epitrito incipiat, sed a Bacchio ad epitritos transeat, prodit ea re, inceptum in praecedente versu numerum impleri Bacchio illo, vt vulgaris descriptio, quamuis metricis legibus repugnans, tamen rhythmicis consentanea sit: etsi aptius et magis de more Pindari est, dactylicum ordinem hic catalecticum in disyllabum esse. Rhythmici enim ordines hi sunt:

$$- - \acute{} \upsilon - \acute{} - \mid - \acute{} \upsilon \upsilon - \upsilon \upsilon - \upsilon$$
$$- \acute{} \upsilon - \acute{} - \mid - \acute{} \upsilon - \acute{} - \mid - \acute{} \upsilon - \acute{} -$$

βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ, συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν.

Digitized by Google

Sed ordo ille, qui sequitur dactylicum, medius intercipitur pausa post secundam syllabam facta: quo fit, vt haec syllaba priori versui adiicienda sit, sed vt pars sequentis rhythmi, non vt pars ordinis dactylici. Sic ergo metiendi sunt hi versus:

$$- - \breve{} \upsilon - \breve{} - \mid - \breve{} \upsilon \upsilon - \upsilon \upsilon - \upsilon \mid \overset{\upsilon}{-}$$
$$\upsilon - \breve{} - \mid - \breve{} \upsilon - \breve{} - \mid - \breve{} \upsilon - -$$

Et hoc modo apparet, instam membrorum proportionem restitui, voce in tertia thesi ordinis dactylici, vt par est, consistente, deinde autem incipiente epitritam, sed pausam statim post eius primam arsin faciente, ac tum demum partem, quae reliqua est, peragente.

15. Vide ad Viger. p. 723.

31. Lege *πάρεστι*, omisso *νῦν*. Ita etiam liber Cizensis. Sed cod. Lips. *νῦν πάρεστι*.

32. 33. Ordo verborum in MS. Lips. idem, qui in Pal. C. et Gott. sed a manu secunda. Recte Boeckhius ex codd. *οὔτε δύσηρις ἐών, οὔτ' ὢν φιλόνικος ἄγαν*. Sensus est autem: non opus est, vt sim rixosus, qui haec praedicem: quippe nullum habiturus aduersarium. Ita remouebitur etiam Gurlitti reprehensio.

47. MSS. Lips. et Ciz. omittunt *γέ*.

55. Mala versuum descriptio molestum illud ac plane ineptum *γὲ* intulit, quod etiam a Ms. Cizensi abest.

65. Ms. Ciz. *περ*. Lips. *πέρ'*, Aeolensium more, recte.

72. Veram lectionem habet etiam cod. Lips.

73. Sic loquutus est pro *ὑπ' ἔρατῆς σπλάγχνων ὠδῖνος*; iucundo partu. Similiter v. 6. seq.

79. Cod. Lips. *καδόμενοι*.

89. Nihil caussae erat, quare Boeckhius diuiso verbo, quod compositum est, ita offenderetur, vt *ἐν κέκρυπτο* scribendum putaret.

Digitized by Google

106. Conieceram olim μεταλλάσσωτί ἰν, quod repetii ad Orph. pag. 150. 788. Sed vide ad Viger. pag. 936. Quae nuper de hoc aliisque Pindari locis Thierschius in Actis Monac. Vol. II. P. II. disseruit, satis erit, si legisse me dixero. *Καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον.*

116. Hic quoque falsa dispositio numerorum vitiavit verba Pindari. Non dubito, quin scribendum sit, *πατρὶ δορτάν.* Ita X, 52. *Διὸς ἄλκιμος υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἅλσος πατρὶ μεγίστῳ.* Cod. Lips. *πατρός θ' ἑορτάν τε.*

122. Videndum ne tollenda sit interpunctio post *Ἰαμιδᾶν.* Nam si sanus est locus in Nem. X. 69. usus est Pindarus *ἕπεσθαι* etiam cum accusatiuo construere.

125. Seruandum δ', a Schmidio loco suo restitutum. Alienum hic asyndeton, quod aptum est in verbis praegressis.

126. Etiam cod. Lips. *τοῖς οἷς.* Multo elegantius foret *τοῖσιν* vel *οἷσιν*, omisso altero pronomine.

127. Dele γὰ post *δρόμον*, quod etiam a Matto Cizensi abest.

129. Etiam Ms. Ciz. *ὄρους*, idque reponendum. Nam et exquisitius est, et metrum ita fieri iubet. *Ὄρος* scripserunt librarii, quorum animo obuersaretur illud Homeri e catalogo,

οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ.

149. Non habeo magnam fidem narrationi scholiastae de Aenea. Quid enim Thebis chorus canat praeconium Agesiae Syracusani, quod ibi erat canendum, quo carmen missum esset, vt Nem. III. 6 sqq. 18. 116. Aut si chorodidascalus a Pindaro ad Agesiam missus cum hoc carmine fuit, eane tam insignis persona erat, vt, si omnino compellanda esset, tantis laudibus extolleretur? Equidem vereor, ne grammatici, vt Aeneam

Digitized by Google

Pindari chorodidascalum fuisse perhiberent, nullo adducti alio argumento sint, quam hisce ipsius poetae verbis: *ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός, ἠϋκόμων σκυτάλα Μουσᾶν, γλυκὺς κρητὴρ* (*κρατὴρ* MS. Cis.) *ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.* Quae quidem etiam de quouis alio homine, cui poeta carmen suum choro tradendum committeret, dici potuere. In scholiis cod. Lips. nihil prorsus de Aenea adnotatum. Enimuero longe aptius et de more Pindari Aeneam cognatum et hospitem Agesiae Stymphalium intelligemus, cui missum fuerit hoc carmen, vt is eo Agesiam exciperet. Ac videntur mihi satis grauia argumenta reperiri, quibus Stymphalum, non Syracusas, carmen hoc missum esse coniiciamus. Primum enim quid est, quod poeta Syracusas, quam vrbem effuse laudibus ornare solet, quamque nunc, vt victoris patriam, maxime praedicare debebat, negligentius et in transcursu tantum commemoret, Stymphalo autem et Arcadia atque Iamidis potissimum occupetur? Quod si Stymphalum misit carmen, nihil est, quare miremur. Deinde, si Syracusas misisset, victoria Agesiae magis ad Aetnaeum Iouem referri, quam ad Partheniam Iunonem debebat, quae ad Arcadiam, ac, nisi fallor, ad ipsam Stymphalum pertinet. Dubito enim, an illa non sit a monte Parthenio dicta, quod nemo praeter scholiasten tradidit, sed ab eo, quod Stymphali antiquae ab Temeno educata, dum virgo esset, *Παῖδος* nomine colebatur, vt refert Pausanias VIII. 22. Atque confirmat opinionem nostram de carmine Stymphalum misso etiam hoc, quod poeta omnium primam Iunonem Partheniam cani, postremo autem loco Syracusarum mentionem, quae quidem omitti non poterat, fieri iubet: *ὄτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι*, et postea, *εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας.* Porro illa quoque, quae v. 165. de Hierone dicuntur, optime videntur cum nostra sententia con-

Digitized by Google

gruere: σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξατο πῶμον, οἴκοθεν οἶκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινεσόμενον, ματέρ' εὐμάλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. Λείποντα dicit, non λιπόντα, quo non reuersum Syracusas, sed rediturum significat. Μάτηρ autem Ἀρκαδίας, vt hoc obiter moneam, cum scholiasta recentiore intelligendum est de matre Agesiae Arcadica, i. e. de patria eius Arcadica. Denique etiam quae v. 46. leguntur, πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ, nolim de solo argumento carminis, quod circa Pitanam versetur, sed de misso carmine ad loca Pitanae vicina intelligere. Similis locus est in initio carminis IV. Pyth. Quia etiam, quum idem nomen in eadem gente et familia saepius frequentatum reperiatur, coniectura nostra eo erit probabilior, quod Aeneas quidam, qui cum Mantineensibus et Arato contra Agidem tertium annis circiter CC post Agesiam pugnauit, inter Iamidas memoratur a Pausania VIII. 10.

152. Legitur in multis libris ἀλαθέσι. In quo quidem propter vltimae syllabae libertatem non opus est ν addi. Attamen quum poetae vbique illud ν ante consonas vsurpauerint, mirum sane foret, ni sensissent, aures hoc sibi dari postulare, vt, vbi metrum vltimam longam requirat, littera ista non omittatur. Itaque recte ἀλαθέσιν.

164. Quomodo futuri optatiuus hic defendi possit, non video. Scribendum puto θρανοῖσα.

172. Cod. Lips. ἀπεσκίμφθω.

OLYMP. VII.

STROPHAE:

υ υ – ⏑ – – ⏑ υ – ⏑
– ⏑ υ υ – υ υ – – ⏑ υ – ⏑ ||
– ⏑ υ – ⏑ – – ⏑ υ – ||
– – ⏑ υ –

Digitized by Google

5 – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
10 ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

EPODII

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
5 ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ – – – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
10 ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – –

V. 3. Ambo codd. nostri cum optimis libris et Athenaeo XI. p. 503. F. *ἔνδον ἀμπέλου*, quod correctores in *ἀμπέλου ἔνδον* mutarunt: quam lectionem non est dubium metro magis conuenire: v. de mens. rhythm. p. 7. Illud, *ἔνδον ἀμπέλου*, si ordinem verborum spectamus, genuinum puto: ad metrum quomodo defendi posse videatur, dixi in prima dissertatione cap. XIX.

5. Retinendum *νεανία*.

15. Dele *γὲ*, quod etiam ab libro Ciz. abest.

21. Scribendum sane hic *θάμα*, sed caue id idem, quod *ἅμα*, esse putes.

27. Cod. Lips. interpungit post *Ῥόδον*.

35. Cod. Lips. *ἐμβόλῳ*. Vide de dial. Pind. p. 11.

Digitized by Google

47. Necessario scribendum *ἐν καὶ*, quod etiam MSS. Lips. et Ciz. habent. Vide, quae supra de hiatibus dicta sunt.

61. Cod. Lips. *στέλλε*.

71. Vera est lectio plurimor. codicum, ac nostrorum quoque *φαυσίμβροτος*, vt *ἐπιθόμβροτος*, et alia, qui suauior sonus est.

83. Cod. Lips. *ἀτέκμαρτον*.

85. Dele *γὰ*, quod etiam a Ms. Cizensi abest.

109. Cod. Lips. *λίπον*.

122. Scribe *φανόν*.

139. seq. Recte se habet vulgata interpunctio. *Πατρωΐαν* ad *γαῖαν* relato corrumpitur venustas loci. Sponte enim intelligitur, non potuisse hos aliam quam paternam possessionem diuidere: quod diserte dictum, tenue et exile est, vbi non de fundo aliquo aut regione ab homine, sed de insula a deo possessa sermo est. Illud vero apte dictum est, *ἀπάτερθε ἔχον πατρωΐαν ἀστέων μοῖραν*, oratione etiam poetica: partem quisque paternarum vrbium seorsim obtinuere.

156. Codex Lips. *Αἴγινα Πελλάνα τε*. Cod. Ciz. *Πελλάνα τ' Αἰγινά τε*. Recte Boeckhius, *Πέλλανά τ' Αἰγίνᾳ τε νικῶνθ'*.

162. Recte Heynius interpungi vult, *τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν, ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα*.

172. Interpungendum post *Καλλιάνακτος*. Nam nec τοὶ ad praecedentia relatum, ab languoris vitio satis tutum est, neque illa, *ἔχει θαλίας καὶ πόλις*, tam nude dicta vim vllam habent. Cod. Lips. *Ἑρατιδᾶν*.

OLYMP. VIII.

STROPHAE:

$$\text{–}\breve{\text{v}}\text{–}\breve{\text{v}}\text{–}\quad\text{–}\breve{\text{v}}\text{v}\text{–}\text{vv}\text{––}\quad\text{–}\breve{\text{v}}\text{–}$$
$$\text{––}\breve{\text{v}}\text{–}\breve{\text{v}}\text{–}\quad\text{–}\breve{\text{v}}\text{v}\text{–}\text{v}\text{v}\text{–}\bar{\text{v}}$$

Digitized by Google

– ˘ – ˘ – – ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – – – ˘ ⏑
– ˘ ˘ – ˘ ˘ ⏑
˘ ˘ – – – ˘ –
– ˘ – – – ˘ –

EPODI:

– – ˘ ˘ – ˘ ˘ – – – ˘ – ·
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ ⏑
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – ¯ – ˘ –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – ¯
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – ¯ – ˘ –
– ˘ – – ˘ ˘ – ˘ ˘ – ¯
– ˘ – – ˘ –

V. 10. Cod. Lips. *πληρέονται πρὸς χάριν εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν λιταί. Ἄνομαι* ambiguae prosodiae vocabulum videtur, ex quo *ἄνεται* et *κατάνεται* apud Homerum prima longa est, *ἄνοιτο* autem breui. Nisi forte *ἄνομαι* primam natura longam habet, vt *ἄνοιτο* Iliad. XVIII, 473. aoristus sit, in quo eadem syllaba necessario corripitur. Apud Aeschylum quidem Choeph. 795. *ἀνομένων* primam breuem an longam habeat, incertum est. Pindari locum recte restituit Boeckhius. Quae olim ad hunc locum schematis Pindarici caussa attuleram duo fragmenta Pindari, ea sic scribenda puto. Primum p. 67. III.

δεῦτ' ἐν χορὸν, Ὀλύμπιοι,
ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα

BODLEIAN LIBRARY OXFORD
Digitized by Google

ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθήναις
οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ' εὐκλεᾶ ἀγοράν.
ἰοδέταν λάβετε στέφανον
τᾶν γ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν,
Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ
ἴδετε, πορευθέντ' ἀοιδαῖς
δεύτερον ἐπὶ κισσοδέταν θεόν,
τὸν βρόμιον, τὸν ἐριβόαν τε καλέομεν,
ὑπάτων γόνον μὲν πατέρων μελπόμενοι,
γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν.
ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ
μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰ-
χθέντος Ὥρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται, τότ' ἐπ' ἀμβρόταν
χέρσον ἐραταὶ ἴων φόβαι,
ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
ἀχεῖταί τ' ὀμφὰ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖται Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Alterum p. 70. VI. quod tractauit Huschkius in Anal. crit. p. 110. seqq. ita scribendum videtur:

σοὶ μὲν κατάρχειν,
μᾶτερ, πάρα μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἔν δὲ κεχλάδειν κρόταλα·
αἰθομένα δὲ δαὶς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.

18. Cod. Lips. εὐπραξίας. Ciz. εὐπραγίας.

20. Recte Boeckhium dedisse puto, ὃς σ' ἐν μὲν Νεμέᾳ πρόφατον. Sed quod ille vult, particulam ἐν per hyperbaton alio loco, ac debebat, collocatam esse, id vero nullo pacto fieri potuit. Vt saepe μὲν et δὲ per

Digitized by Google

inuersionem quamdam aliis, quam quibus proprie debebant, vocabulis adiiciuntur, de qua re quum alii, tum Reizius in libro de inclinatione accentus disputauit, ita hic audacior etiam facta est inuersio. Volebat poeta dicere, ὃς σὲ καὶ Ἀλκιμέδοντα ἐποίησε νικῆσαι. Nunc in mentem ei venit diuersis in locis eos victores fuisse, quos locos vt discerneret, dicere debebat ἐν μὲν Νεμέᾳ πρόφατον, πὰρ Κρόνου λόφῳ δὲ νῦν Ἀλκιμέδοντα: sed invertit oppositionem, et verbo πρόφατον opponit Ἀλκιμέδοντα δέ, in quo nomine νῦν illud, quia huic scriptum est carmen, iam inest. Illud non recte, neque ex diligenti obseruatione elegantiae factum, quod Boeckhius scripsit ὕμμε δ' ἐκλάρωσεν.

31. Cod. Lips. πολλά.

43. Idem liber τεύξειν.

51. Cod. Lips. et Ciz. ἀτυζόμενοι. Cizensis etiam ψυχάς.

71. MS. Ciz. Μελησία. Lips. Μελησίᾳ, recte.

103. Sine dubio κὰν νόμον ἑρδομένων scribendum, vt recte Schmidius. Sic in cod. Lips. In Cizensi κὰν νόμον.

109. MS. Lips. ὅν σφιν ὤπασε Ζεὺς γένει. Propter hiatum, qui in vulgari lectione v. 110. est, praeferendum puto, quod Aldus habet:

κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν Ζεὺς γένει
ὤπασεν.

Atque ita etiam Ms. Ciz. nisi quod in eo male Ζεῦ est. Hiatus quidem iste etsi ex iis est, qui facile tolerantur, atque vsu tritissimi sunt, tamen non videtur praeter necessitatem adhiberi, vbi elegantior in promptu est verborum collocatio.

115. Scribendum puto βιοτάν, numerorum caussa.

Digitized by Google

OLYMP. IX.

STROPHAE:

υ υ – ´ υ υ – υ ⏑ | – – ´ υ υ – υ –
– ῡ – ´ υ υ – υ – υ – ῡ
– ´ ῡ – ´ υ υ – υ – | υ – ´ υ υ – ῡ
– ´ – – ´ υ υ – υ – | – ´ – υ υ – ῡ
– ´ ῡ – ´ υ υ – υ – | ῡ – ´ υ υ – υ
υ ´ υ υ – ´ ῡ – ´ υ υ – | – – ´ υ υ – –
– ´ ῡ – ´ υ υ – υ ⏑ | – – ´ υ υ – ῡ
υ – ´ υ υ – υ – – ´ υ ⏑
– – ´ υ υ – – ´ υ – ῡ – ´ υ υ – –

EPODI:

υ – ´ υ – υ – υ –
υ υ – ´ υ – υ – υ – ῡ
υ υ – ´ υ υ – –
– – ´ – – υ υ – υ – | — ´ —
– ´ υ υ – – – – –
– – ´ υ υ – υ υ – υ υ ⏑
– – ´ υ – υ υ – ´ υ υ – | — ´ —
– – ´ υ – | ῡ – ´ ῡ – ´ υ υ –
ῡ – ´ υ – ´ υ υ – υ – υ

Olymp. IX. Hoc carmen non potest ad Olympiadem LXXIII. referri, quod Corsinus fecit. Scholiastes ad v. 27. *ἐνίκησε δὲ ὁ Ἐφάρμοστος καὶ Ὀλύμπια, ὡς προεῖπε, καὶ Πύθια, ἑβδομηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι.* Et ad v. 18. *καὶ γὰρ Πύθια ἐνίκησεν ὁ Ἐφάρμοστος τῇ τριακοστῇ Πυθιάδι.* Quod si hic numerus Pythiadis, vt videtur, verus est, Pythica Epharmosti victoria ad Olympiadem LXXVIII. referenda est, in quam incidit Pythias XXX. Atque ita etiam Corsinus. Atqui quum Pindarus et Olympicae et Pythicae victoriae meminerit, necessarium foret, vt carmen hoc, in Olympicam victoriam scriptum, quinta Olympiade post adeptam victoriam

Digitized by Google

factum esset. Quod quis verisimile putabit? Quamobrem mihi videtur scholiastes ad v. 17. quod ipse verborum ordo indicat, non qua Olympiade Olympia, sed qua Olympiade Pythia vicerit Epharmostus, indicare voluisse. Inde eum scripsisse puto οἡ Ὀλυμπιάδι, quod deinde in ογ' mutatum fuit. Igitur Olympia qua Olympiade Epharmostus vicerit, incertum est.

Versus 1. 3. 4. 5. 6. 7. asynarteti sunt. Ita dubitationes omnes tolluntur.

V. 13. Cod. Lips. *μέλεσσιν.*

22. Cod. Lips. distinguit post *Ὀπόεντος.*

27. seqq. Si hi versus, vt supra dictum est, asynarteti sunt, nihil opus est mutationibus, quas Boeckhius durissimas et minime elegantes fecit.

43. *Ἐπεὶ ἔναντ' ἂν πῶς τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν;* Ms. Ciz. *ἔναντ' ἂν πῶς ἄν.* Cod. Lips. *ἔναντ' ἂν πῶς τριόδοντος.* Veram lectionem scholia seruarunt,

ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντία
πῶς ἂν τριόδοντος Ἡ-
ρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν;

72. Mirum, haerere quemquam in verbis *ἔγεις' ἐπέων σφιν οἷμον λιγὺν* potuisse; magis etiam mirum haerenti obtemperasse quemquam.

78. Cod. Lips. *ἀνάπωσιν.* Ciz. *ἄμπωτιν.*

82. Cod. Lips. *κοῦροι κορῶν τε φερτάτων τε Κρονιδῶν.* Nihil est aut obscurum in hoc loco, aut alienum ab iis, quae alii scriptores tradiderunt, si modo lectionem sequamur Aldi et Ms. Cizensis, *καὶ* pro *τὲ* exhibentium. Ita igitur legendum puto:

κείνων δ' ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας

Digitized by Google

κοῦροι κορᾶν, καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν,
ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί.

Inde, inquit, vestri maiores genus suum deducunt, quorum primi nati sunt e puellis gentis Iapeti, et Ioue. Κορᾶν dixit, quum vnam tantum intelligeret Protogeniam, et φερτάτων Κρονιδᾶν, quum vnum Iouem, qui est φέρτατος Κρονίδας. Neque enim, si gentem Saturniam intelligi voluisset, nomine φερτάτων esset vsus, quod nimis vsitatum de Ioue est, quam vt ad omnem gentem Saturniam trahi possit. Τὲ ab imperitis metricis profectum. Dein πρὶν v. 85. est olim, vt Isthm. VIII, 151.

92. Scribe ἔχεν, vt in libro Cizensi est.

99. Hic versus cum v. 73. 115. 157. mutari vulgarem metrorum descriptionem postularunt. Vide quae supra de hiatibus dicta sunt.

100. Necessario scribendum λαόν τε. Cizens. λαῶν. Lips. λεών.

103. Reponendum οἳ δ' Ἀρκάδες, οἳ δὲ καὶ Πισᾶται. Ita etiam Ciz. Manifesto mutata lectio ab iis, qui metro metuebant. Lips. quoque ἰδ' Ἀρκάδες.

108. Restituendum Τεύθραντος, neque audiendus Schmidius.

115. Expellendum γὲ post νόον, quo nihil fingi ineptius potest. Atque abest etiam ab libro Cizensi. Sed restituenda eadem particula mox post Θέτιος, vbi vim suam habet et significationem. Certo enim scribendum est,

ἐξ οὗ Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος μιν ἐν ἄρει
παραγορεῖτο.

157. Dele γὲ, idque etiam MSS. Cizensis et Lips. omittunt.

162. seqq. hic locus neque interpunctione nec scriptura satis elegans est. Scribendum:

Digitized by Google

τοῦτο δὲ προςφέρων ἆθλον,
ὄρθιον ὠρύσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον ὁρῶντ' ἀλκάν,
Αἰάντεόν τ' ἐν δαιτὶ ὃς Οἰλιάδα
νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

Δαιμονίᾳ recte habent MS. Ciz. et scholiastes. Post εὔχειρα interpungit Cod. Lips. in quo postrema sic scripta sunt: αἰάντεόν τε δαιτὶ ὅς τ' ἰλιάδα νικῶν ἐπὶ στεφάνωσε βωμόν. Sed ἐν, quod MS. Ciz. et ed. Ald. habent, propter sensum abesse non potest. In δαιτὶ ὃς synizesis fit. Neque enim iota datiui abiicitur.

OLYMP. X.

STROPHAE:

υ υ –́ υ υ – – | υ –́ –́ υ ⏓
ῡ –́ υ – –́ υ υ – υ ῡ
ῡ –́ υ –́ – ύ υ υ –́ – ύ υ υ –́ –
ύ υ υ –́ – | – –́ υ υ – υ υ ⏓
5 υ –́ –́ υ υ υ – –́ υ ⏓
υ –́ υ – –́ υ ⏓
ύ υ
υ –́ — υ υ – υ –

EPODI:

υ –́ υ υ υ – υ υ – – –́ υ υ υ ⏓
υ –́ –́ υ υ – υ υ ⏓
– –́ υ υ υ – υ υ υ –
υ ύ —
⏓ υ υ – υ υ – υ ῡ
5 – –́ υ υ – –
υ υ –́ υ υ υ – –
– –́ υ υ – υ ⏓

– –́ υ – υ ⏓
υ υ –́ υ υ ⏓
10 – –́ υ υ – υ υ – υ υ
υ –́ υ υ — – –́ υ υ υ – υ – –́ υ υ –

V. 3. Codex Lips. ἡμᾶς. quo confirmatur coniectura Mingarellii ἁμᾶς. Ego quidem vulgatam lectionem praetulerim.

12. Cod Ciz. τόκος θνατῶν, vt alii libri. Vulgatum, ὁ τόκος ἀνδρῶν, quod etiam cod. Lips. habet, correctoribus debèri, tam est apertum; vt dubitari ea de re nequeat. Quod olim mihi in mentem venerat, τόκος ὁ θνατῶν, vsuras inuentas ab hominibus intelligi volebam: de qua re non monui lectorem, quia vel pueri sciunt, non posse dici τόκος ὁ pro ὁ τόκος. At neque tum mihi magnopere placebat illud τόκος ὁ θνατῶν, et nunc multo magis displicet. Alio enim nomine hic, quam θνατῶν, nominandi fuissent homines. Vereor, ne lateat hic litterarum similitudine obscuratum epitheton, quo nihil inueniri ad rem accommodatius potest, τόκος ὀνάτωρ.

13. Nullo modo de interrogatione cogitari potest. Non intellexerunt interpretes loquutionem satis vsitatam, νῦν ὅτε, νῦν ὅπᾳ, i. e. νῦν ἔστιν ὅτε, vel ὅπᾳ. Aeschylus Sept. ad Theb. 711. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν. Suppl. 638. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεούσας. Sophocles Ai. 802.

καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.

Simile est illud Horatii: *est vt viro vir latius ordinet arbusta sulcis.*

19. Scribendum Κύκνεια, vt vltima Aeolensium more corripiatur, quem quidem praesertim in nominibus propriis nonnumquam sequutus est Pindarus. Ita Πέλλανα

vltimam breuem habet Olymp. XIII, 155. contra, vt vulgo, longam VII, 156. et *ἐπίβδαν* Pyth. IV, 249.

21. Cod. Lips. *Ἴλᾳ*.

26. Scribendum arbitror, *ἄπονον δ' ἕλαβον χάρμα παῦροί τινες, ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος*, hac sententia: pauci quidam sine labore eam adepti sunt gloriam, quae prae quibusuis praeclare factis vitam reddere iucundam posset, ita vt, qui ea frueretur, ne opus quidem haberet vlla exercitatione virium et contentione. Cod. Lips. *ἔργων*. Ciz. *ἔργον*.

35. Scribendum *ἄκονθ' ἑκών*, vt cod. Lips. Iambica enim anacrusis est, in qua longam quidem et breuem syllabam promiscue Pindarus adhibet, duas autem numquam ponit syllabas. Ciz. *ἀέκοντ' ἑκών*.

41. Vterque codex *ἄμενον*.

48. Male interpungitur, *κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος ἁλώσιος ἀντήσας, θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν*. Scribendum, *κἀκεῖνος, ἀβουλίᾳ ὕστατος ἁλώσιος ἀντάσαις*, (in MS. Ciz. est *ἀντιάσας*) *θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν*. Quum inopia consilii sero pugnae se immiscuisset, periit. *Ἀβουλίᾳ* etiam Lips. sed Ciz. *ἀβουλίαις*.

56. Verborum, *τὸ δὲ κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπον λύσειν*, hic sensus est: campum, qui circa est, destinauit ad persoluendas diis epulas sacrorum.

72. Lege ex Aldo et libro Cizensi, *ποταίνιον ἕλαχε*.

76. Non dubito, quin vere coniecerit Schmidius *εὐθύδρομον*. Similiter Nem. X, 1. in libris omnibus est *ἀγλαοθώκων*, quum Pindarus scripsisset *ἀγλαοθρόνων*, quod in scholiis inuenitur.

76. Vterque codex *εὐθύτονον*. Schmidii *εὐθύδρομον* elegans quidem est, sed longius recedit ab librorum scriptura, in qua si quaerenda sunt verae lectionis vestigia, vide an ita scripserit poeta:

Digitized by Google

σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν πόνον,
ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λιπυμνίου
Οἰωνός.

Mox v. 81. 82. vulgatus verborum ordo in nostro codice est.

77. Scribe ποσί.

82. In vulgari metrorum descriptione versus laboeat, in quo Τίρυνθα primam breuem habere debeat, quae, vt nos versus disposuimus, de more producitur. Sed in iis, quae praecedunt, recipienda est ea verborum collocatio, quam e cod. Gotting. et Aldo notauit Beckius, φέρε πυγμᾶς τέλος. Eaque etiam in libro Cizensi est.

84. Codex, σῆμος ἠειδετο. ἄκοντι φράστορ ἔλασε σποτόν. et v. 87. ἅπαντας, vbi Ciz. ἁπάντων. Mox v. 89. vterque παραίθυξε.

85. Repone ἄκοντι Φράστορ δ' ἔλασε.

94. Scribe καί νυν, vt νὺν corripiatur. Nec χάριν νίκας sollicitandum. Totus locus ita constituendus:

.... ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι
καί νυν, ἐπωνυμίαν χάριν
νίκας ἀγερώχου
κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διός,
ἐν ἅπαντι κράτει
αἰθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.

Telum Iouis, inquit, fulmen cum omni victoria coniunctum canemus, praemium victoriae Olympicae Agesidami. Hymnum χάριν, praemium victoriae, vocat; argumentum hymni Διὸς κεραυνόν, id est, Iouem, ἐν ἅπαντι κράτει ἀραρότα, in omni victoria praesentem, vt qui praeses sit ludorum Olympicorum et distributor victoriae. Γὲ post Διὸς recte omissum in Ms. Ciz.

Digitized by Google

97. Codex Lips. γὲ omittit. Idem in praecedente versu βροντάν, atque sic etiam Ciz. in quo βροτὰν est.

103. Scribendum νεότατος, non metri caussa, cuius vulgata descriptio seruari poterat, si Pindarus νεότατι, quod etiam in MS. Lips. est, scripsisset, sed ipsius linguae gratia. Genitiuus enim hic, non datiuus, requiritur. Ita Olymp. XII, 15. ἔμπαλιν τέρψιος, et Pyth. XII, 65. ἔμπαλιν γνώμας. Ac videtur etiam antiquus scholiastes ita legisse, ita scribens: ὥσπερ τις γνήσιος παῖς ἐκ νομίμης γυναικὸς πατρὶ ποθεινὸς ὁρᾶται εἰς τὸ ἀνάπαλιν τῆς νεότητος ἐλθόντι, τουτέστι γηράσαντος πάνυ τοῦ ἑαυτοῦ πατρός. Facilis etiam error, praecedente ἥκοντι. Mox cod. Lips. θερμαίνειν.

115. Elegantissima et ad rem accommodatissima lectio est Aldi et libri Cizensis, τρέφοντι, quae metri ignoratione male expulsa fuit. Lips. ἔχοντι.

118. Legendum sine dubitatione,

μέλιτι
εὐάνορα πόλιν κατὰ βρύχων
παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου
αἴνησα.

Prima syllaba verbi Ἀρχεστράτου facit, vt spondeus dactyli locum teneat. Δὲ post μέλιτι etiam a Ms. Ciz. abest. Caeterum vide diss. de dial. Pind. p. 9.

122. Dele γὲ, quod etiam MSS. Lips. et Ciz. omittunt. Reliqua sic constituenda:

ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

Primae duae syllabae verbi Γανυμήδει spondei loco anapaestum inducunt. Cod. Lips. ἃ τ' ἀναίδεα Γωνυμήδει θάνατον.

Digitized by Google

OLYMP. XI.

STROPHAE:

–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ – ⏓
–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ –
–́ υ –́ – –́ υ υ –
υ
–́ υ –́ – –́ υ –
5 – –́ υ υ – υ υ – ῡ
–́ υ –́ – –́ υ –
–́ υ –́ – –́ υ –́ ⏓
–́ υ υ – υ υ –

EPODVS:

–́ υ υ – υ υ – – –́ υ –́
–́ υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ υ υ υ –
– –́ υ υ – υ υ –
υ
5 –́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ –
υ
–́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ –
–́ υ –́ – –́ υ –
–́ υ υ – υ υ – – –́ υ –́ – –́ υ –
–́ υ υ – – –́ υ –́ –
υ
10 –́ υ –́ – –́ υ –
–́ υ –́ – –́ υ –́ –

V. 4. Vterque codex πράσσοι. Mox etiam in Lips. interpunctio post τέλλεται, supra quod a prima manu scriptum, ἀντὶ τοῦ τέλλονται. Seruato Pindarico schemate interpungendum puto, ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται, καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

8. MS. Lips. ἄγκειται. Ciz. ἔγκειται.

16. Vide ad Viger. p. 937.

Digitized by Google

OLYMP. XII.

STROPHAE:

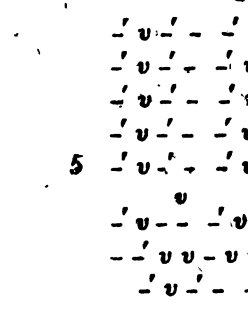

EPODVS:

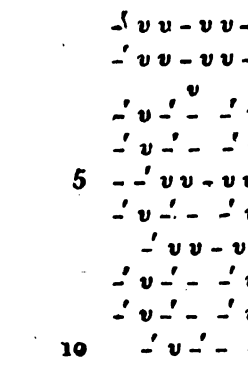

V. 1. Plane persuasum mihi habeo, Pindarum scripsisse *Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει*: quod et scholiastae veteris auctoritate confirmatur, et a prosodiae elegantia commendationem habet, Cod. Lips. *Ἱμέρᾳ εὐρυσθενὲς ἀμφὶ πόλει*.

7. Nequaquam assentior Schmidio *ταὶ* pro *τὰ* reponenti. Metro certe non erat quod timeret. Sensus autem optimus est, si modo, vt saepissime apud Pindarum, *τὰ* pro *nunc* accipiatur. Ita *πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ πάτω* sibi respondent. Saepe, inquit, sursum, nunc et-

Digitized by Google

iam deorsum feruntur. Vterque codex cum caeteris libris τὰ δ' αὖ. Versu seq. cod. Lips. ψευδῆ.

23. Cod. Lips. εἴ κε μή, sed a manu recenti, a qua integri folii iactura suppleta est, inde a carminis XII. v. 21. vsque ad XIII. 33.

28. Codex ὁμιλέων οἰκείαις παρ' ἀρούραις.

OLYMP. XIII.

STROPHAE:

υ υ – ˈ υ υ – ῡ
υ – ˈ υ – – ˈ υ – ˈ υ υ – ῡ
υ – ˈ υ υ υ υ – – – ˈ υ ⏑̲
υυ
– – ˈ υ — υ – υ – υ –
υ υ – ˈ υ – – ˈ υ – ˈ υ υ – ῡ
– – ˈ υ – υ υ –
– – ˈ υ – ˈ – – ˈ υ υ – υ υ – – ˈ υ ⏑̲
υ – ˈ υ υ – υ υ – –
υ
– ˈ υ υ – υ υ – – – ˈ υ –
– ˈ υ – ˈ – – ˈ υ υ –

EPODI:

– – ˈ υ υ – υ υ –
– ˈ υ υ – υ υ – – – ˈ υ – ˈ ⏑̲
– ˈ υ – ˈ – – ˈ υ υ – υ υ –
υ
– ˈ υ – ˈ – – ˈ υ υ – – ˈ υ – ˈ –
υυ
— υ – ˈ – – ˈ υ – ˈ – – ˈ υ ⏑̲
– ˈ υ – ˈ – – ˈ υ – ˈ –
– ˈ υ υ – υ υ ⏑̲
υ υ – ˈ – ˈ υ – ˈ – – ˈ υ –
– ˈ υ – ˈ – – ˈ υ –
– ˈ υ – ˈ – – ˈ υ – ˈ –

Digitized by Google

V. 9. Recte Boeckhius *ταμίαι ἀμβρόσιαι* per crasin coniungi obseruat.

17. Cod. Lips. *παῖδες ἀλίτα*, et mox *ὤπασαν ἄκραις*. Hoc etiam Ciz. habet.

19. dele *γε*, quod etiam in Ciz. abest.

21. Recte Boeckhius *ἐν ἀέθλοις*.

25. Cod. Lips. *ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφαναν*. Ciz. *ἐξέφανε*. Mox v. 27. cod. Lips. *τίς δέ*. *Γὰρ* hic minus aptum videtur. Malim *τίς δ' ἄρ'*.

30. Scribe *βασιλέα* (quod hic trisyllabum) *δίδυμον ἐπέθηκε*. *Ἐπέθηκε* optimi libri habent. Male Boeckhius epodorum v. 7. 8. in vnum contraxit, contra iustam proportionem membrorum.

42. In coniunctis *οὐκ* et *οὔπω* haereri potuisse valde miror. Pauca de multis, quae congeri possent, exempla dedit Erfurdtius in addendis ad Antig. Sophoclis v. 5. ed. min. Quare videndum, ne poeta *οὐκ ἀβόλησεν* scripserit. Nam Etymologus, qui p. 112, 50. *ἀντεβόλησεν* ex h. l. vt videtur, affert, lectionem a grammaticis reflictam sequi potuit. Codex Lips. *ἀντεβόλεσε*.

47. Scribi debet *Νέμεά τ' οὐκ*, quod etiam in Mss. Cizensi et Lips. est, siue hic pluralis est, siue singularis correpto *α* Aeolico, de quo vide supra ad X, 19. Versu seq. Lips. omittit *δέ*.

53. Recte Boeckhius deleuit *μάν*, quod seruat etiam Lips.

59. Etiam cod. Lips. *τέρψιες θ' ἕψονται ἐρίτιμοί τ' ἀοιδαί*. Probum videtur, quod Schmidio auctore reposuit Boeckhius *Τερψίᾳ θ'* et *Ἐριτίμῳ τ'*; siue *ἕπονται*, siue *ἕσπονται* scribas.

63. Scribe *πολέσι περί*, vt in Cizensi est.

76. Scribe *θεμέναν τὰν γάμον αὐτᾷ, ταῖ σώτειραν Ἀργοῖ* ex Aldo et Ms. Ciz.

85. Vterque cod. *μὲν*. In Lips. linea productionis significandae caussa supra scripta.

Digitized by Google

99. Non contempserim, quod quidam libri habent, *ἀργάντα*. Mutatum enim fuit a metricis, qui tribrachum non putarent ferendum. Etiam in Cizensi est *ἀργάντα*. Cod. Lips. *ἀργόν*. Videtur duplex olim in hoc loco lectio fuisse, altera vulgata, *ἀργὸν πατρί*, altera *ἀργάεντα*, omisso *πατρί*, quod Neptunus non satis recte pater Bellerophontis dicatur.

108. Scribe *ὥς τέ οἱ*.

111. Etiam Lips. et Cizensis *χρυσόν* habent, quod metrorum imperitia in *χρυσοῦν* mutauit.

114. *αὐερύῃ*, correpta prima, vt tribrachus iambi vice fungatur. Sic Lips. sed Ciz. *ἀναρύῃ*.

115. Scribe *Ἱππίᾳ*, vt cod. Lips. habet.

116. Dele *δὲ*, Aldi et Cizensis libri auctoritate.

118. Dele *γὲ*, quod etiam in Cizensi abest.

121. Scribe *γένυς*, disyllabum. Cod. Lips. *γένυ*. Ciz. *γένυϊ*.

129. Scribe *ἔπεφνε*.

130. Videtur, quod exquisitius est, *διασωπάσομαι* restituendum. Tum vero ex Aldo et Ms. Ciz. legendum puto:

— — *διασω-*
πάσομαί οἱ μόρον ἐγώ.

Altera lectio metricis debetur, tribrachum amouere studentibus. Cod. Lips. *διασωπάσομαι αὐτῷ μόρον*.

131. Quid hoc monstri est, quod Pegasus *ἀρχείας φάτνας* excipi dicitur? Repone *ἀρχαῖαι φάτναι* ex Aldo et Gotting. et Cizensi ac Lipsiensi.

136. sq. Codex noster, *Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἵκων Ὀλιγαιθίδεσίν τ' ἔβαν*, atque supra *ἵκων* scriptum est *ὀντὶ τοῦ εἶκων*, supra *τ'* autem *τοι*.

140. Quis sibi persuadeat *ἔξορκος* substantiuum esse? aut quis ferat sequentia tam nude dicta, *ἐξηκοντάκις γὰρ ἀμφοτέρωθεν ἀδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσθλεῦ*?

Digitized by Google

Veram lectionem monstrant Aldina et Mss. Gotting. et Cic. ἑξηκοντάκι δ' ἀμφοτέρωθεν exhibentes. Scripserat poeta δή, quod quum casu excidisset, substituerunt imperiti homines γάρ. Similiter δὲ et γὰρ in libris permutata v. 6 et 27. Nos ita locum restituimus:

παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρῶ', ἀλαθὴς τέ μοι
ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξη-
κοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν ἀδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσθλοῦ.

Verax, inquit, et adiurans mihi aderit sexagesies vtrimque audita praeconis vox. Ita δὴ etiam alibi adhibet. Pyth. IX, 160. Λίγινά τε γὰρ φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλέϊξεν. Nem. VIII, 80. ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων δὶς δὴ δυοῖν. Hic quidem δὴ ἀμφοτέρωθεν erasi iuncta sunt. Quae sequuntur, τὰ δ' Ὀλυμπία αὖ-τῶν ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι, merito ieiuna videntur Heynio, siquidem is scholiastae interpretationem sequutus est. Ac sane Pindaro nihil indignius hac febriculosa oratione. Quare ne dubita ita totius loci sensum concipere: canam Isthmias et Nemeaeas Oligaethidarum victorias: Olympicas quidem, quippe omnium illustrissimas, iam pridem celebratas oportebat: futuras vero, quum eas adepti fuerint, dicam.

151. Receptam ex Pal. A. et B. lectionem confirmat codex noster.

152. Scribendum puto,

ὅσα τ' Ἀρκὰς ἀνάσσων μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ.

Quaeque, inquit, in Arcadia surgens testabitur ara, Lycaei regina. Ἀνάσσων est surgens. Similiter Nem. VIII, 68. χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἀΰσσει, ad quem locum alia similia exempla commemorabimus. Nec mirum, quod aram Iouis appellat montis Lycaei reginam.

Digitized by Google

In summo enim illa Lycaei cacumine constituta erat, vt nescias an nulla vsquam venerabilior ac tam splendido nomine dignior Iouis ara esse potuerit. Caeterum v. de dial. Pind. p. 7.

155. Mutato accentu scribendum *Πέλλανά τε*.

163. Vide diss. de dial. Pind. p. 7. Scribe:

ἄνα, κού-
φοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν,
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ διδοὺς
καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκείαν.

Eodem modo supra in fragmentis Pindari p. 60. 61. 62. *ἀλλὰ* et *ἀνὰ*, et apud Pausaniam I. c. 4. *ἀλλὰ λαβόντες* et *ἀναλαβόντες* permutata inuenimus. *Διδοὺς* exquisitior scriptura videtur, quod ex hoc participio *δός* repetendum ad *ἐκνεῦσαι*. Eius explicationem esse coniicias, quod in quibusdam libris est, *αἰδῶ τε δίδοι*.

OLYMP. XIV.

Multi iam fuere, qui hoc quoque carmen antistrophicum esse animaduerterent. Dawesio quidem nemo obtemperabit: feliciores sunt coniecturae Mingarelli. Quod vero Vauvilliers in Comment. Acad. Paris. Inscript. T. XLVI. narrat, se tribus syllabis versui additis carmen sanasse, id quale sit, nec scio, nec scire cupio. Metrum carminis hoc est.

STROPHAE:

– ´ ῡ – ´ υ υ – υ – υ
– ´ υ – ´ υ υ – υ – υ – ῡ
– ´ υ υ – υ – υ – ´ υ υ – ῡ
῾ υ υ – ´ υ υ – υ – υ
– ´ υ υ – υ – υ –
– ´ υ υ – υ – – ´ υ –
– ´ υ υ – υ –

Digitized by Google

– ´ υ υ – υ – – ´ υ υ –
– ´ υ υ – υ υ – υ – ´ υ υ – –
– ´ υ – ´ υ υ – – ´ υ υ – υ –
– ´ υ υ – υ υ –
– ´ υ – υ – υ – – ´ υ υ –
υ υ
— – ´ υ – ´ υ υ – – ´ υ –
– ´ υ υ – υ ⏑
– – ´ υ υ – – – ´ υ υ –
– ´ υ υ – υ – υ
– ´ υ υ – υ – υ – υ

Adscripsi autem totum carmen, quia plurima mutanda fuerunt:

STROPHA:

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι,
αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγό-
νων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι· συν γὰρ ὕμ-
μιν τά γε τερπνὰ καὶ
τὰ γλυκέα γίγνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ·
οὔτε θεοί ποτε σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χορούς,
οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐνουρανίων χρυσότο-
ξον θέμεναι παρὰ
Πυθῶϊον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν·

Digitized by Google

ANTISTROPHA I.

πότνι' Ἀγλαΐα, φιλησί-
μολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπάκοοι τανῦν, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τίχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ γὰρ Ἀ-
σώπιχον ἐν τρύπῳ,
ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μενυεία
σεῦ ἕκατι. μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀ-
χοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεόδαμον ὅφρα ἰδοῖσ' υἱὸν εἴ-
πῃς, ὕτι οἱ νέαν
κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

V. 1. Vide Elem. doctr. metr. pag. 703. MS. Ciz. *Καφησίων*. Cod. Lips. *Καφισίων*, quod hic trisyllabum est, nisi in antistrophico versu ὦ πότνι' Ἀγλαΐα scribatur. Idem codex recte totum vocabulum *λαχοῖσαι* primo versui tribuit, secundum ab ἕδραν incipiens.

10. Codd. nostri *Χαρίτων*. Etiam versus 19. in vtroque finitur copula τέ.

15. Forma *Πυθώϊος* a Stephano Byzantino notata est.

24. Ferendum hoc in lyrico, vt *Λυδῷ* pro *Λυδίᾳ* dicat. Ac videtur etiam metricus scholiastes *Λυδῷ* habuisse, qui de hoc versu et sequentibus ita scribit: τὸ ς', χοριαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ζ', ἐξ ἀντισπαστικῆς καὶ ἰαμβικῆς κατακλείδος. τὸ ἡ. ἐκ χοριαμβικοῦ εἰς ἀντισπαστικόν. Scilicet eum ita legisse necesse est:

Digitized by Google

κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ
γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρό-
πῳ μελέταις τ' ἀείδων μόλον,

vel etiam *ἔμολον*. *Λυδῷ* illud non memini postea mihi barbarum visum esse, vt Boeckhius narrat, quum *Σκύθην οἶμον*, et tot alia huiusmodi nemini non possint statim succurrere. Illud memini me dubitasse, an Pindarus, qui alibi, vbi *κτητικῷ* opus est, *Λύδιος* dicat, hic quoque, vt in libris est, *Λυδίῳ* scripsisset. Sed ob eam ipsam caussam tanto facilius gentile nomen hic corrumpi potuit. Ambo codd. nostri *Λυδίῳ*, et v. 24. *ἔμολον*, et v. 27. *ἐλθέ*, et v. 29. *ὄφρ' ἰδοῖσ'*. Sed in Lips. versus 26. et reliqui a recente manu in folio serius inserto additi sunt, quum antiquum folium interiisset. In eodem cod. etiam v. 31. *κόλπους* scriptum.

PYTH. I.

STROPHAE:

– ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – | – ⏑ —
— ⏑ — | – ⏑ – – ⏑ ⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

EPODI:

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ –

Digitized by Google

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓
⏑́ ⏑
— ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ⏑ – –

V. 1. Non possum satis mirari, quid sit, quod interpretes, quos equidem nouerim, omnes explicationem scholiastae sequuti sint, qua illi omnem quum simplicitatem exordii tum elegantiam sustulerunt. Quin id effecerunt, vt ne intelligi quidem omnino locus posset. Nam quis quaeso intelligat versionem Gedikii, cum qua caeterae ferme consentiunt: *goldene harfe Apollons, du der violenlockigen Musen mitgebietende lenkerin.* Atque Heynius quidem recte monuit, verba sic iungenda esse, χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μοισῶν κτέανον, dum vocabulum σύνδικον aliter ac vulgo intelligatur. Nam si lyram σύνδικον eam dicere voluit, quae Musis et Apollini chorum in Olympo ducentibus socia esset atque arbitra, quo tandem pacto id perplexius potuit atque obscurius indicare? Nam si intelligi vellet, adiicere debebat, in qua re lyra illa, et quem ad finem σύνδικος esset. Nihil certe moratus est lectorem Olymp. IX, 148. σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου τύμβος εἰναλίᾳ τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν. Hic ἀγλαΐαισιν addidit, quo ne opus quidem erat, quum constaret, de qua re ageretur: in nostro autem loco, vbi mentem eius vix coniectura et meditatione assequi licet, nihil prorsus adiecit. Quae quum ita sint, quis dubitabit, quin suo iure

lyricus vsus sit, et vocabulum σύνδικον, secus ac vulgo fit, passiua significatione de eo adhibuerit, in quo quis commune cum aliis ius habet. Ita difficultas atque obscuritas omnis euanescit, et cum simplicitate pristinus nitor loco ac vera redit elegantia. Lyra, inquit, quam communiter Apollo et Musae possident. Similiter Pyth. V, 138. ἔνδικος non de eo, qui, quod iustum est, facit, sed de eo, quod iure alicui debetur, adhibuit.

6. Reponendum, ὁπόταν προοιμίων.

26. Tuetur ἀτύζονται Plutarchus de superst. p. 167. C. et Symp. Q. IX. 14. p. 746. B.

67. Scribendum videtur, ἐοικότα δ' ἐν καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν.

72. Vide de dial. Pind. p. 7.

86. Vide ad Nem. VII. 103.

101. Vetus corruptio hunc locum obtinet, ac vereor, vt μεταλάσσοντας, a μεταλάζω, quod Beckius recepit, aut auctoritate aliqua firmari queat, aut satis aptam rei vocabulum sit. Quare lenissima mutatione scribendum puto:

φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει
τειρόμενον μέτα λύσοντας ἐλθεῖν
ἥρωας ἀντιθέους Ποί-
αντος υἱὸν τοξόταν.

Vt miseria liberarent Philoctetam, venisse Graecos dicit. Pyth. IV, 518. λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. Et III, 89. de Aesculapio: τοὺς μὲν λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν.

109. V. de dial. Pind. p. 10. et Elem. doctr. metr. p. 53.

113. Hic quoque recte Mingarellus, πίθεό μοι.

125. Δωριῆς quum propter Atticam formam, tum multo magis propterea displicet, quod ad illa, Παμφύλου καὶ Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι, referendum est, quae et ni-

mis remota sunt, neque isto additamento indigent. Scribendum puto τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ Δωρίοις. Corruptio nata ex iotacismo, vt alia multa. Caeterum v. de dial. Pind. p. 12.

130. Hic locus non emendatione, sed vnice interpretatione adiuuandus. Τοιαύταν αἶσαν ad praecedentia pertinet: fortunam dicit victoriarum praemiis conspicuam. Διακρίνειν autem est diiudicare, id est, rem ambiguam dirimere et certam facere. Hinc αἶσα διακρίνει λόγον ἀνθρώπων significat hoc: fortuna arbitra est sermonibus hominum, ac falsos damnat, iustos autem et veros comprobat. Caeterum vide de dial. Pind. p. 7. Sensus est: eadem semper fortuna ciuibus et regibus arbitra ac testis sit eorum, quae iure de iis homines praedicant.

135. γέρων ferri non potest, quia, vt supra ostendimus, mediae vocabulorum syllabae breues in finibus versuum non possunt pro longis haberi. Scribendum:

σύν τοί τίν κεν ἀγητὴρ ἀνήρ,
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δῖμον γεραι-
ρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἡσυχίαν.

Id est, te duce, Iupiter, et ipse rex, et iussu eius etiam filius, populum clementia ad concordiam adducat. Nihil hic peruersius fingi potuit, quam υἱῷ γ' ἐπιτελλόμενος.

147. Non dubium, quin legendum sit, ἀρέομαι, ab αἴρομαι. Αἴρεσθαι μισθὸν proprie est tollere praemium: illud, vt, qui sustulit, etiam sibi habeat, non est in hoc vocabulo, sed plerumque, nec necessario, adiungitur. Itaque ἀρέομαι μισθὸν Ἀθηναίων χάριν πὰρ Σαλαμῖνος nihil aliud significat, quam hoc, pugnam Salaminiam praemium Hieroni tollam. Hoc enim agit, vt celeberrimarum pugnarum, Salaminiae et Plataeensis, comparatione Dinomenis filiorum ad Himeram bene gestis

Digitized by Google

res exornet. Itaque capiam, inquit, tamquam praemium Hieroni ferendum, Salaminiam Atheniensium victoriam, Spartanorumque apud Plataeas pugnam celebrabo, et Himeraeum decus, gratulans filiis Dinomenis. Nec τελέσαις participium mutari debet. Nam δὲ v. 152. tantum ad oppositionem locorum adhibuit. Facilius ad constructionem est, quod quibusdam in mentem venit, ἐρέων, sed neutiquam necessarium, orationemque reddit minus poeticam.

151. Recte Beckius *Μήδειοι κάμον*.

161. Temerarium sane foret, omnia vocabula, quae et auctoritate carent, neque originem suam manifesto produnt, propter has solas caussas damnare. Sed nec nimis lenem esse oportet in seruandis istiusmodi vocabulis, praesertim si ad detegendam corruptionem probabiles rationes non desunt. Atque equidem hic nullus dubito, quin Pindarus ἐλπίδας, quod quidam libri habent, scripserit, tum quod, si rariore vocabulo vsus esset, id ab scholiasta non fuisset tam negligenter tractatum, tum vero quod ipsa scholiastae interpretatio, διανοίας, hunc quoque ἐλπίδας inuenisse indicat. Eadem enim explicatione vtitur Pyth. II, 89. ἐλπίδας νῦν τὰς φρένας φησὶ καὶ τὰς διανοίας. Et Isthm. II, 64. τὰς δὲ ἐλπίδας ἀντὶ ἑνὸς τούτων, φροντίδος, διανοίας, διαθέσεως. Etiam Beckius nunc ἐλπίδας edidit. Reponendaque haec vox in Aeschyli Suppl. 101.

174. Scribe *αἰεί*.

178. Vide de dial. Pind. p. 7.

179. Recte liber Bodlei. *εὐτραπέλοις κέρδεσσ'*.

184. Necessario scribendum *φθινεῖ*, vt prior syllaba corripiatur.

186. Si nihil vitii est in vocabulo *τέον*, interruptum putari numerum oportet in medio epitrito. Sed praestat, opinor, *πλεονόαν* scribere.

Digitized by Google

PYTH. II.

STROPHAE.

⏑⏑⏑⏑⏑–ˊ⏑–⏑–ˊ⏑⏑⏑–
⏑́⏑⏑–ˊ⏑⏑––
–ˊ⏑̄–ˊ⏑⏑–⏑––
–ˊ⏑⏑–⏑⏑̄
––ˊ⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–ˊ⏑–
⏑⏑–ˊ⏑⏑–⏑⏑–⏑–ˊ⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑̄
––ˊ⏑⏑⏑⏑–⏑–ˊ⏑⏑⏑̆
––ˊ⏑⏑⏑⏑–⏑–ˊ⏑⏑–⏑⏑–
⏑⏑⏑–ˊ⏑⏑–ˊ⏑⏑⏑––ˊ⏑⏑̆
––ˊ⏑⏑–⏑–
–ˊ⏑–⏑–⏑–ˊ⏑⏑–⏑––

EPODI:

⏑́⏑⏑–ˊ⏑⏑–⏑–
–ˊ⏑–ˊ⏑⏑–⏑–
–ˊ⏑⏑–⏑–ˊ⏑–ˊ⏑⏑–
⏑–ˊ–ˊ⏑⏑–⏑–
⏑́⏑⏑–ˊ⏑⏑–
⏑–ˊ–ˊ⏑⏑–⏑–
⏑́⏑⏑–ˊ⏑⏑–
–ˊ⏑–⏑–
⏑⏑⏑–ˊ⏑⏑–⏑––ˊ⏑⏑̆
⏑̄–ˊ⏑––ˊ⏑̄–ˊ⏑⏑–⏑––ˊ⏑⏑̆
⏑–ˊ–ˊ⏑⏑––ˊ⏑–
––ˊ⏑–ˊ⏑⏑–
⏑–ˊ–ˊ⏑–ˊ⏑⏑–⏑–
–ˊ⏑–ˊ⏑⏑–⏑–⏑

V. 1. et seqq. Vide elem. doctr. metr. p. 515.

13. pro τᾶς necessario legendum ἅς, qui error etiam alibi occurrit, vt Olymp. I, 91. Nem. V, 23. VI, 103. Nam vulgarem versuum dispositionem falsam esse v. 27. 100. 115. 144. omni dubitatione eximunt, in qui-

Digitized by Google

bus mediae vocabulorum syllabae breues summo et artis et aurium dispendio extenduntur. Caeterum κείνας, qui in Pindaro bene versatus sit, mutari nolet.

33. Recte Beckius recepit coniecturam Spigelii, ποίνιμος, quod etiam scholiastam habuisse necesse est, qui per ἀμειπτικὴ explicat. Ποίναν τεθρίππων κελαδῆσαι est Pyth. I, 113.

48. Vereor ne recte in Romana et aliis edd. absit γὲ, quod toties a metricis additum. Hic certe et per sententiam et per metrum abesse potest. Basis enim est. Ac trochaeum adhibuit v. 92. 107. 136.

49. Recte Schmidius e libris φρασίν. Nec de prosodia verendum. Nam Dorienses non modo η, sed etiam ε in α conuertebant, idque α necessario breue est. Vide Gregor. Cor. p. 138. ibique Koenium.

57. Delendum τὲ. Nam quid hoc est, τὸ μὲν, ὅτι τε — ὅτι τε? Vbinam tandem sequitur, quod priori τὸ μὲν opponatur, τὸ δέ? Ne potest quidem, quia iam vtramque rem, et parricidium, et libidinem, relatam audiuimus. Nimirum hoc τὲ fulcrum esse voluerunt hiatus caussa, quae mera est grammaticorum insania.

67. Praeclara est Iacobsii emendatio κοῖτον, modo reliquisset ἰκόντα, et cum praecedentibus iunxisset, quod nunc factum a Beckio.

70. Scribe οὐρανιᾶν. Neque ἄν τε mutandum, quod Pindaro aeque atque Homero pro simplici ἄν vsitatum.

77. Ἀνεδέξατο nec pro ἀνεδείξατο dictum videtur, neque in ἀνεδείξατο mutandum. Scribendum τὰν πολύποτον ἀνεδέξατ' ἀγγελέαν. In se recepit, inquit, hunc nuncium.

78. Scribe, ἄτερ οἱ χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον. Ac vereor vt ἄτερ χαρίτων bene de Centauro intelligi possit: immo recte Plutarchus. Nam etsi non sine concubitu natus est, at mater nubes tamen in concubitu erat ἄχαρις.

Digitized by Google

91. Scribe *πτερόεντ' αἰετὸν κίχε.*

94. Scribendum puto *ἔκαμψεν*, quod ante *βρ* pronunciabatur *ἔκαμψεμ*. Id enim amant Graecae aures: vnde *ἄμβροτος*, *ὀπιθόμβροτος*, et alia multa.

97. Elegantius videtur, quod scholiastes habuit, *δάκος ἀδικὸν κακαγοριᾶν.*

101. Non dubium puto, coniungenda esse *τὸ πλουτεῖν σοφίας*. Huiusmodi genitiuos, qui notionem primariam continent, Pindarus saepius in fine collocat. Ita statim Ol. I. *τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις Πέλοπος.*

107. *Μὰν* et ad sententiam inutile est, et male sonat. Recte alii *μέν*, cui respondet *καί*. Ita *μὲν* et *τὲ* opponuntur v. 56. 60. Nem. VIII, 51. 53. Pyth. IV, 443. 445.

112. Longe elegantius est *κενεά*. Ol. X, 111. *κενὰ πνεύσειν.*

119. Scribe *ἀνδρέσσι*.

123. Scribe *ποτὶ ἅπαντα.*

131. Scribe: *γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών· καλός τοι πόθεν πάρα παισίν, αἰεὶ καλός*. Leuius curata est ab nouissimo editore docta Huschkii de hoc loco disputatio. Sed non omnia expediuit Huschkius. Cui quum de sensu horum verborum accedam, tamen eum sensum nego in vulgata lectione, quam ille seruauit, inesse. Hoc ergo dicit poeta. Sis, qualis es, tui recordatus pulcer simius, semper pulcer, in ore est pueris. I. norunt laudes, quibus vulpes simium decepit.

140. Non mirum, si difficilior constructio fraudem fecit interpretibus. Nam *ὑποφάτιες* dixit, quum eos deberet nominare, a quibus proficiscuntur calumniae: ad hos refert sequentia, *ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.*

142. Praeclare Huschkius *κερδοῖ* pro *κέρδει*: quod tanto magis mirere non esse ab nouissimo editore rece

Digitized by Google

ptum, quo magis congruit cum ἄγαν v. 151. quod ille recte defendit.

163. Vide de dial. Pind. p. 13.

164. Scribe αὖθ' ἑτέροις. Non dicitur αὖ δέ, sed δ' αὖ. Αὖτε autem pro δὲ ponitur, praecedente μέν. Odyss. XXII, 5.

οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνήρ,
εἴσομαι, αἴ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

Sententiam vero totius loci ita expediendam arbitror. Non est cum diis litigandum, qui nunc hos nunc illos adiuuant. (Hoc generatim dictum, neque spectat ad obtrectatores et eos, quibus inuident.) At ne hac quidem re sese consolantur inuidi, quorum ea mens est, quae quum fortunas hominum expendit, si quam lancem depressam videat, dolorem inde sibi etiam ante creet, quam illi, quorum lancem granatam vidit, optata consequantur. Quorum summa haec est: inuidi etiam futura aliorum felicitate excruciantur. Erratum maxime fuit in eo, quod κείνους et ἑτέρους non pro ἄλλους μέν, ἄλλους δὲ acceperunt; dein, quod τινὸς non de ipsa lance, sed de eo intellexere, cuius lanx esset; denique, quod illa, πρὶν ὅσα μητίονται (haec enim potior lectio videtur) τυχεῖν, non ad inuidos ipsos, sed ad eos, quibus obtrectatores inuident, pertinere arbitrati sunt.

173. Dele γέ.

PYTH. III.

STROPHAE.

– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ –
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ – –
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ ⏑
– – ˊ υ υ – υ υ ⏑

Digitized by Google

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑
— ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –

ΣΤΡΟΦΗ:

– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏓
⏑
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ –

V. 11. Hic versus si trimeter est, *ἀνωδυνιᾶν γυναικῶν* potius scribendum erat, quam *γὲ* inserendum, quae vna litterula vehementer minuit laudem Aesculapii.

17. Scribendum *τάξοσιν ὕπ' Ἀρτέμιδος*.

25. Scribe *αἴνησεν*.

28. Non dubito, quin vere Aldus exhibeat *οὐδὲ*, qui longe concinnior transitus est.

32. Non video caussam idoneam, cur *ὑποσυρίζεσθαι* disiungatur.

Digitized by Google

50. Recte haec interpretatur Boeckhius, sed non facile vincet, vt γνώμαν πιθὼν falsum, verum autem γνώμᾳ πιθὼν habeatur.

65. Scribe ἐδαμάσσατο.

94. Vide de dial. Pind. p. 22.

114. seqq. Κεκλημένον accitum si intelligimus, et hoc ipsum languidum videtur, nec genitiui, Λατοΐδα et πατέρος, habent, vnde pendeant. Παῖδα enim hic certe intelligi nequit. At si κεκλημένον ad genitiuos istos retuleris, recte se habebunt omnia. De medicamentis quidem a Chirone mittendis non cogitandum: nam medicum quempiam ab eo requiri vel ex eo clarum est, quod Pindarus supra non nisi de Aesculapio loquitur: qui sicut olim Chironi in disciplinam traditus fuerat, vt morbos hominum sanaret, ita nunc optat, aliquis sit, quem idem ille Chiro ad Hieronem morbo affectum mitteret. Ac tanto viro non circumforaneum aliquem pharmacopolam mitti cupit, sed medicum insignem, et, qualis olim Aesculapius fuerat, ab Apolline aut ipso etiam Ioue oriundum. Recte vero κεκλημένος Λατοΐδα ἢ πατέρος. Ita in Rheso v. 298.

τίς ὁ στρατηγὸς, καὶ τίνος κεκλημένος.

Adde Sophocl. Electr. 367.

133. Scribe ἕλεν Κίρρᾳ ποτέ. Ac recte ποτέ. Nam non in has Pythicas victorias scriptum est hoc carmen, sed ad consolandum Hieronem, qui infirma valetudine laborabat. Id etiam Gedikius demonstrauit.

136. Reponendum περάσαις a περάω. Idque nunc fecit Beckius.

185. Vnica via, qua haec explicari possint, haec est, χρὴ εὖ πάσχειν, τυγχάνοντα (nimirum τὸ εὖ πάσχειν) πρὸς μακάρων. Fortuna secunda vti decet, vbi quis eam ab diis nactus est. Id vnum hic dicere potuit poeta.

190. Beckius edidit, ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται τῳ, πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσας ἔπηται. Quae conie-

Digitized by Google

ctura vti audacior nobis videtur, ita, quod ad numeros attinet, duplici vitio laborat. Nam encliticum τῷ non modo a praecedente vocabulo numeri interruptione male disiunctum, sed etiam in arsi, vbi ictu erigitur, haud apte collocatum est. Nihil mutandum puto, minime omnium autem, scribendum esse οὗ pro ὅς. Id enim ab hoc loco non minus alienum est, quam ab Homerico, vnde praesidium huic coniecturae petitur. Fatendum est quidem, aut ὅς πολύς, aut εὖτ' ἂν ἐπιβρίσας ἕπηται omitti potuisse. Verum etiam ambo coniuncta, si recte intelligantur, offensione carebunt. Percepit mentem scholiastes, cuius haec verba sunt: οὐκ ἐπὶ πολὺ παραμένει, ἐπειδὰν, μάλιστα ἐπακολουθήσας, πολὺς ἐπιβαρήσῃ καὶ παραγένηται: sed minus clare eloquutus est. Hoc dicit poeta: opes magnae tum, quum maxime increscunt, proximae sunt interitum.

192. Lego φρασίν. Vide supra ad Pyth. II, 49.

199. Vide de dial. Pind. p. 6.

PYTH. IV.

STROPHAE:

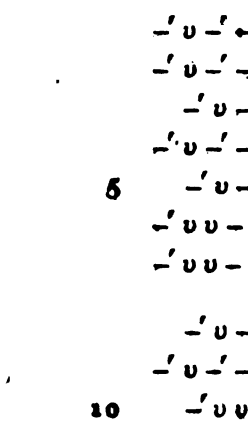

Digitized by Google

–́ υ – –́ υ ⏓

ύ υ

— υ –́ – –́ υ –́ –

EPODI:

–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ – –́

–́ υ –́ – –́ υ ⏓

–́ υ υ – υ υ – – –́ υ –́ –

–́ υ υ – υ υ –

–́ υ –́ – –́ υ –́ –

–́ υ υ – υ υ –

–́ υ υ – – –́ υ –́ – –́ υ –́ –

–́ υ υ – υ υ ⏓

– –́ υ υ – υ υ – υ υ – – –́ υ –́ –

–́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ υ –

–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ –

–́ υ –́ – –́ υ –́ –

V. 7. Non erat, quod metri caussa scriberetur ὀρνίχων. Pyth. I, 10. Διὸς αἰετός.

14. Mirum sane, si scripsit ἀργινόεντι, quod in quatuor syllabas haud satis eleganter contrahendum foret. Id verbum adscriptum videtur ab aliquo, qui Homerum eo vsum meminerat. Pindaricum erat ἀργάεντι.

35. πολίων sine epitheto friget; ματρόπολιν epitheto non indiget. Scribendum μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν.

37. Necessario hic θεῷ εἰδομένῳ datiuo casu legendum esse, participium διδόντι docet, quod inepte ad ἀνέρι referretur. Ita Homerus Iliad. II, 186.

δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεί.

XVII, 207.

ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.

Digitized by Google

Hesiodus Theog. 479.

τὸν μέν οἱ ἔδέξατο γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.

Aeschylus Choeph. 757.

ἐγὼ δὲ πλὰς δὲ τάσδε χειροναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.

63. Insolens dicendi genus, ἀπίθησέ νιν, quod quo pacto defendi possit, equidem non video. Quare nata mihi coniectura, quemadmodum Dorienses pro ἐμοί, τοί, ἐμίν, τίν, et τεῖν dixere, ita eos simili comparatione pro οἵ et ἑοῖ etiam ἴν et ἕϊν vsurpasse. Quod etsi nullo cuiuspiam grammatici testimonio firmare possum, non dubito tamen, quin rem acu, quod aiunt, tetigerim. Quippe non mirum, si formae perrarae mentionem non reperimus factam, quum etiam illorum locorum, in quibus de ἐμὶν et τὶν ac τεῖν tradant grammatici, magna sit paucitas. Itaque Pindarum scripsisse arbitror, οὐδ' ἀπίθησέν ἰν. Opinionem nostram confirmat similis locus Nem. I, 99. in quo patiter ἴν reponendum esse infra ostendemus. — Haec olim scripseram, non recordatus eorum, quae ab Ruhnkenio in Epist. crit. pag. 115. allata erant. Nunc res satis nota est. Vide de dial. Pind. p. 14. et ad Orph. Arg. 781. et notata ad Greg. Cor. p. 84. seq.

97. Δὲ post χρόνῳ veterem habet auctoritatem scholiastae, qui per δὴ explicat, vt non videatur reiiciendum esse. Nec facile quisquam caussam finxerit, qua illatum fuerit illud δέ. At, nisi vehementer fallor, aliud in hoc loco vitium latet, antiquius illud quidem scholiasta, sed quod facillime admitteretur, ἀγαγὲν pro ἀνάγει. Ita enim scripsisse Pindarum arbitror, vt, maiore interpunctione post καταβάντα posita, reliqua sic cohaererent: χρόνῳ δ' ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀνάγει Nasiloo πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα, praesens pro futuro. Admonebit eum, inquit, Phoebus oraculo: ac postea ille co-

Digitized by Google

Ionias in Libyam deducet. Sic quum omnino maior orationi vigor accedit, tum χρόνῳ ὑστέρῳ, quod in vulgari lectione languet, vim suam recuperat. Ἀνάγει autem vt Nem. XI. Αἰολέων στρατιὰν δεῦρ' ἀνάγων. — Haec olim scripseram. Nec, si haec Medeae verba sunt, aliam rationem video. Nam, quod Boeckhio videtur, aoristum ἄγαγεν futuri vice fungi, mihi quidem non persuadebunt exempla, quae ille affert, vnum Homeri Iliad. δ. 158. seqq. alterum Pindari Isthm. VI. (V.) 78. quae si accuratius considerentur, plane aliena esse patebit. Nihilominus ferri poterit ἄγαγεν, modo hanc totam sententiam a Pindaro ipso per parenthesin additam statuamus. Et hac ex parte similis quodammodo erit ille in Isthmiis locus, in quo κέκλετο ex ipsius poetae persona dictum est, etsi deinde sequitur, ὣς ἄρα εἰπών.

100. Matthiae in obss. crit. praeter necessitatem coniecit, ἦ ῥα Μήδειά γ' ἐπέων στίχας. Sinceram puto vulgatam. Quod nuper editum est, αἳ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες, nego Graecum esse.

120. Exquisitius est, quod scholiastes habuit, Κυράνᾳ. Idque Beckius recepit.

113. Etsi eleganter Heynius et Wagnerus in symbolis ad Pindari Argonautica interpretanda Luneburgi a. 1794. editis μέγα scribendum coniecerunt, nolim tamen vulgatam lectionem mutari. Μετὰ enim non est cum ναυσὶ coniungendum, sed significat *postea*. Ac nunc quoque, inquit, multo post, floret Arcesilas. Similiter in Homerico hymno Mercurii v. 125.

ὣς ἔτι νῦν τάνυθ', ὅσσα πολυχρόνια πεφύασι,
δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ὄψιτον.

Ita enim legendum conieci in schedis, quibus Ilgenius vsus est, qui hanc emendationem repudiauit, quod τάνυται ei videbatur mediam longam habere, in quo fal-

Digitized by Google

sus est. Nec vero ego illius coniecturam de hoc loco probare possum.

115. Vide de dial. Pind. p. 8.

128. Ἀκτάμπτους prima breui aures laedit. Ea syllaba si breuis est, ἄκαμπτος scribit Pindarus, vt Isthm. IV. 89. Itaque reponendum ἀκάμπτους.

143. Legendum παρδαλίᾳ.

153. Recte se habet καὶ hyperbaton: vide ad Ol. V, 37.

175. πολιὰ γαστήρ vereor vt candidam significare possit. Quin ne decorum quidem est, Iasonis matrem ita a Pelia describi, tamquam si ἀνανεουμένην contemplatus esset. Πολιὰ γαστήρ est senilis vterus. Significat enim τηλύγετον videri Iasonem, et idcirco carum parentibus ac sedulo educatum.

201. Vide de dial. Pind. p. 11. Recte Pal. C. μίγα κωκυτῷ: quae verba non ad κᾶδος θηκάμενοι, sed ad πέμπον pertinent. Ita multo et res ipsa clarius oculis subiicitur, et oratio alacrior est.

210. Dubitari plane nequit, quin scribi debeat ἰκοίμαν. Ego, inquit, qui Aesonis filius, popularis vester, sum, haud sane ad peregrinas regiones accesserim. Vide quae dixi ad Sophoclis Aiacem v. 904.

222. Scribe Τπερῇδα.

261. Scribe τῷν.

276. Vide de dial. Pind. p. 15.

297. Recte, puto, scribitur ἄμμιν. Nam vbi potest, spondeum seruat.

328. Vide de dial. Pind. p. 6.

355. Scribe σάμασιν.

381. Satis obscure loquutus est, si τετρακνάμον' est datiuus. Neque hanc formam analogia firmat. Quamobrem retinendum censeo τετράκναμον, vt ad iyngem referatur, aliis pedibusque in quatuor radiis rotae expan-

Digitized by Google

sum. Ita etiam δεσμὸς τετράκναμος Pyth. II, 73. vincula significat quatuor rotae radiis inhaerentia.

387. Retinendum *Μηδείας*. Euripides Androm. 525.

καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι,

et saepius ita Homerus.

401. In *γενύων* pariter atque in *πνέον* facienda est synizesis. Vide Elem. doctr. metr. p. 53.

406. Vide de dial. Pind. p. 9.

423. Male Matthiae obss. crit. *ἐμβὰς ἄχει*.

427. Pauwius *ἔριπτον*. Vide tamen Etym. M. pag. 374, 38. et Zonaram p. 872. vbi *ἐρέπτω* pro *ἐρέπω* scribendum. Confer ad Isthm. IV. 94.

435. Scribendum *λαβροτατᾶν*. Isti Dorici genitiui omnes contracti sunt e terminatione *άων*. Gregorius in hac re pag. 145. vt saepe, satis negligens est, nec minus eius epitome p. 325. Tamen idem inde colligas.

445. Et illa, *σὺν αὐτᾷ*, integra sunt: id est enim ipsa iuuante: Iliad. III, 439.

νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ.

et *τὰν Πελίαο φόνον*: vide ad Viger. p. 932. et Boeckhium.

450. Male conieceram *ἐπέδειξαν κρίσις* de dial. Pind. p. 6. Veram lectionem puto *κρῖμ'* esse.

452. Emendaui hunc locum in diss. de dial. Pind. pag. 6.

468. Vide ad Viger. p. 938.

474. Post *λοίσθιον* plena distinctio adhibenda. Nam quae sequuntur, non pendere a praecedentibus ostendit indicatiuus *ἀμφέπει*. Et sic etiam magis poetica oratio est. Sed *ἄλλοις ἐν τείχεσι* non dixit, quo locum, in quo nunc est trabes, ei opponeret loco, quem reliquit. Primum enim id satis et clare et eleganter illis, *ἓν ἐρημώσαισα χῶρον*, expressum est, quibus imitatus est illud Homericum,

ἐπειδὴ τὰ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν.

Digitized by Google

Deinde falsa etiam imagine vsus est, si eam trabem nunc ἄλλοις ἐν τείχεσιν esse diceret: quasi ea antea vllo in muro fuisset. At vero hoc dicit: trabes columnis imposita, graue onus sustinet inter reliquos muros, id est, cum reliquis muris.

497. seq. retinenda lectio, ἐπέγνω δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων. Iliad. IV. 357. ὡς γνῶ χωομένοιο. XXIII. 450. 451. τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ἔγνω. Δικαιᾶν etiam ed. Romana habet. Non satis conuenit huic loco, quod Heynius coniecit, δικαιᾶν Δαμόφιλον πραπίδων.

503. Maior interpunctio, quae quidem etiam scholiastae auctoritate confirmatur, rectius, puto, atque elegantius tolleretur, quia id ipsum, quod iuuenili robore ac senili sapientia praeditus est Damophilus, caussam continet, quare obmutescant obtrectatores, atque ab ipso contemnantur.

PYTH. V.

STROPHAE:

υ –́ υ – –́ υ ⏓
υυ
υ –́ υ — –́ υ – υ –́ υ υ –
υ –́ υ υ υ – υ –́ υ υ – υ –́ υ υ υ –
υ υ ύ υ υ υ –
–́ υ υ υ – υ υ ⏓
υ –́ –́ υ ⏓
– –́ υ – –́ υ υ – υ ῡ
υ –́ –́ υ –́ υ υ – υ ῡ
υ –́ υ –́ – υ –́ –́ υ ⏓
–́ υ – –́ υ υ –́ υ υ υ – –́ υ –
υ
υ –́ –́ – | υ –́ υ –́ υ –

EPODI:

υ –́ –́ υ υ υ – υ – υ –́ υ υ –
υ –́ –́ υ υ – υ – υ – υ –
–́ υ – υ υ –
–́ υ –́ υ υ –́ υ υ υ – υ υ –
υ –́ υ – –́ υ –́ υ υ – ⏓
υ –́ –́ υ υ –́ υ υ υ –
–́ υ υ –́ υ υ υ – υ υ – –́ υ –
ύυ ύυ
υ –́ — υ – υ — υ – –
–́ υ – –́ υ ⏓
ύυ
— υ –́ υ υ – υ –
υυ
–́ υ υ ⏓ υ — υ – –́ υ –

V. 7. Τοίνυν, quod codd. quidam praebent, error est librariorum. Non apta hic ista particula.

8. Scribe ἀκρᾶν.

9. E nostra dispositione versuum intelligitur non opus fuisse, vt σὺν in ξὺν mutaretur.

13. Male extrusa hic vulgata lectio, recepto εὐδιανός. Oratio nexu destituta hic ferri non potest. Loquutione vsus est satis trita, verbum cum nomine pro solo verbo, vel verbo cum adiectiuo ponens: εὐδίαν ὃς καταιθύσσει ἑστίαν, pro ὃς εὐδιανὴν ποιεῖ τὴν ἑστίαν.

19. sqq. Locus hic obscurissimus est. Quo diligentiore peruestigatione opus est, ne aut in retinenda vetere lectione aut in introducenda noua aliqua erremus. Primum συγγενὴς ὀφθαλμὸς de oris maiestate dictum volunt: quae significatio qua auctoritate vel probabilitate certe confirmari possit, non video. Credo natam interpretationem ex eo, quod αἰδοιότατον γέρας de eadem re dictum putarent, sicut Ol. VI. 127. αἰδοία ποτιστάζει χάρις εὐκλέα μορφάν. At hic omnia clara sunt: in nostro loco omnia obscurissima, etiam propter additum τοῦτο, quam quidem difficultatem Heynius ita ex-

Digitized by Google

pediendam censuit, vt τοῦτο ab illis, *αἰδοιότατον γέρας*, separaret, et sic iungeret, *μιγνύμενον τοῦτο φρενὶ τεᾷ*, *coniunctum illud cum prudentia*. At hoc genus dicendi in iis est, quae in prosaico scriptore augent vim orationis, in poeta minuunt. Quod si *αἰδοιότατον τοῦτο γέρας* iunxeris, quorsum referes? An ad *ὀφθαλμόν*? At quid hoc tandem: oris tui honestas hanc ipsam honestatem cum prudentia coniunctam habet. Itaque *γέρας* intelligendum esset de regia dignitate, de qua ante dixerat, *ὅτι βασιλεὺς ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων*, hoc sensu: oris tui honestas regia dignitate ornatur, quae coniuncta cum prudentia est. Id recte, si quidem de significatione verbi *ὀφθαλμὸς* constaret. Sed illud etiam animaduertendum, *δὲ* post *συγγενὴς* nunc abesse non posse. Atqui hoc *δὲ*, quod etiam abest a Pal. C. nec nisi a coniectura profectum est, non potest non maxime suspectum esse in tanta loci obscuritate, in qua quidquid aliquam lucem afferre videretur, auide arripuerunt interpretes. Nos igitur hoc *δὲ* remittamus ei, qui inuenit, et videamus, an commoda interpretatione adhibita librorum lectionem conseruare ac tueri possimus. Atque *ὀφθαλμὸν* notum est de eo dici, quod est in quaque re praestantissimum. Vide, vt alios multos praeteream, Spanhem. ad Callim. hymn. Dianae 211. qui quidem male huc traxit Persarum regis *ὀφθαλμὸν* apud Aristoph. Acharn. 90. 124. de quo exposuit Schützius ad Aeschyli Persas 976. Obseruandum est autem, quum oculi appellatio ad alia transfertur, vt rem insignem atque excellentem significet, id duplici de caussa fieri. Nunc enim sola caritas indicatur, vt apud Catullum XXXI, 1. vide III, 5. XIV, 1. quia sine oculis vita pene mortua est. Ita apud Sophoclem in Aiace 977.

ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμόν.

apud Euripidem in Phoenissis 809.

Ἀρτέμιδος χιονοτράφον ὄμμα Κιθαιρών.

Digitized by Google

Nunc vero, quia sine oculorum lumine omnia obscura et caeca futura essent, lumen hoc vocabulo significatur. Ita Euripides Phoen. 841. loco ad translationem declarandam aptissimo:

ἦγοῦ πάροιθε, θύγατερ· ὡς τυφλῷ ποδὶ
ὀφθαλμὸς εἶ σύ, ναυβάταισιν ἄστρον ὡς.

et Androm. 405.

εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπός, ὀφθαλμὸς βίου.

Sophocles Oed. R. 987.

καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.

Ita enim legendum. Pindarus Ol. II, 17. *Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμός*, et VI, 26. *ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς*, et nostro in carmine v. 75. *ὄμμα τε φαεννότατον ξένοισι*. Quod si haec ad nostrum locum accommodamus, *συγγενὴς ὀφθαλμὸς* erit congenitum lumen, virtutis a natura insitae splendor. *Γέρας* vero primo eoque frequentissimo significatu intelligimus, vt praemium significet. Refertur autem ad *ὄλβον*. Eum dicit *τεᾷ μιγνύμενον φρενί*, vt Olymp. II. 96. *πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος*, et Pyth. II. *πλουτεῖν σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας*. Iam nihil vsquam, puto, difficultatis restat. Fortunatissimus es, inquit. Partim enim, quia magnis vrbibus imperitas, innata tibi virtus hoc summum consequuta est praemium, opes scilicet, tua temperatum sapientia: partim etiam Pythica te nunc victoria beat. *Γέρας τοῦτο* sane paullo languidius dixit: sed ita etiam Olymp. I, 173. *τοῦτο κῆδος*, et Pyth. VI, 26. *ταύτας τιμᾶς*. Caeterum non dubito *αἰδοιότατον* pro *αἰδοιέστατον* legendum. Nam etsi versum posses dipodia iambica, et choriambo, quem iambus sequeretur, dimetiri, ita vt choriambi vicem etiam duo iambi sustinerent: obstat tamen, tum quod nusquam in choriambis hac libertate vsus est Pindarus, tum quod hic versus, pariter vt sequens, e dochmiaco et anapaestico in iambum exeunte conflatus vi-

Digitized by Google

debatur. Ac plures etiam in hoc carmine dochmii atque antispasti reperiuntur.

30. 31. Vereor ne frustra quaeratur, vbi terrarum situs fuerit iste κῆπος Ἀφροδίτας. Videtur enim nihil aliud, quam venustum amabile carmen significare. Ita Olymp. IX. 39. dicit ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κῆπον. Ita Pyth. VI. 1. ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας ἢ Χαρίτων ἄρουραν ἀναπολίζομεν. Alia similia loca attulit Iacobsius ad Anthologiam p. 1. Neque ἀμφὶ habet, in quo quis offendat. Sic Olymp. X. 92. ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον, i. e. ἐν τρόπῳ, vt Olymp. XIV. Λυδᾷ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ ἀείδων ἔμολον. Igitur, memento, inquit, rei bene gestae auctorem putare deum, dulcique carmine celebrare.

32. Omnino recte Gedikius, qui sublata interpunctione post ἀειδόμενον, ὑπερτίθεμεν cum λαθέτω iunxit. Quod verum esse confirmatur eo, quod φιλεῖν v. 34. ab Aristarcho profectum est. Pindarus scripsit φίλει. Nam, vt Heynius obseruauit, noua hic prorsus sententia incipit. Fraudem fecit Aristarcho μὲν et δέ. Verum ex his particulis non sequitur, vt circuitus verborum continuari vlterius debeat.

44. Vehementer displicet verbum ποδαρκεῖν. Ποδαρκέων genitiuus est. Illa enim τέμενος δώδεκα δρόμων ποδαρκέων ἀκηράτοις ἅπασις, explicationis caussa addidit ad vocabulum γέρας. Simillimus locus est Olymp. XIII. 54. vbi pari audacia dicit, τρία ἔργα ποδαρκὴς ἅμερα θῆκε πάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις.

48. Non dubito, quin vere coniecerit Pauwius τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων, vt creticus paeonis locum teneat. Idque recepit Beckius. Δαιδάλματα interpretatio est. Δαίδαλον enim Homerico vsu pro substantiuo adhibuit, vt Iliad. XIX, 13. 19. Odyss. XIX, 227.

50. ἐν pro ἐν etiam scholiastes videtur habuisse, per κατὰ explicans, receptum a Beckio. Retinendum

Digitized by Google

puto ἐν. Interpungendum sic: ἀλλὰ κρέμαται, ὁπόσα χερσαῖαν τεκτόνων βαιδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον φάτος θεοῦ. Iungenda enim haec: ἄγων ἐν νάπος.

51. Vera est vetus lectio, τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον, id est *propterea*, vt saepe Homerus.

55. Nihil in καθέσσαντο de metro laborandum. Neque opus vt aut κάθεσσαν θεῷ, quod in diss. de dial. Pind. p. 6. conieci, aut κάθεσσαν, τὸν μονόδροπον φυτὸν scribatur, quod edidit Boeckhius, commate per typothetae errorem, vt puto, post μονόδροπον posito. Versus est asynartetus ex antispasto et iambico, ischiorrhogico, quo genere saepe vsi tragici.

64. Recte Boeckhius ex MSS. μναμήι'.

67. Mala interpunctio est, quae verba ἀταρβεῖ φρενὶ ad ἦλθες refert. Interpungendum: ὅλον δίφρον κομίσας ἀταρβεῖ φρενί, ἦλθες ἁδὴ Λιβύας πεδίον.

77. Ita in Homerico hymno in Cererem v. 429. αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι, vbi alios locos attulit Ilgenius.

78. Attica forma γλῶττων cedere debet communi γλῶσσαν.

92. Scribe,

μαντήϊον· τῷ Λακεδαίμονι,
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ.

97. Reponendum monstrante libro Palatino, τὸ δ' ἐμὸν γαρύοντ' ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος, me Sparta oriundum celebrant. Ita etiam Beckius.

103. Ἐς, quo metrum corrumpitur, etiam propter ipsam rem eiiciendum esse ostendit Heynius. Sed etiam sequentia corrupta sunt, in quibus σεβίζομεν non potest coniungi cum Κυράνας πόλιν. Quid enim Thebani in Carneis Cyrenen potius quam Apollinem canant? Nam σεβίζομεν de Thebanis dictum esse dubitari

Digitized by Google

nequit. Atque tum alia nascitur difficultas ex his, ἔνθεν ἀναδεξάμενοι τεὰ Καρνεῖα. An a Thera? Id quidem non constat, et fides habenda esset soli Pindaro. Quamquam veri similius est, Sparta illud sollemne Thebas allatum. Neque vero satisfacit DU THEIL, qui in *hist. Acad. Inscriptt.* T. XXXIX. pag. 194. locum sic vertit: *c'est depuis ce tems, ô Phoebus, qu'ayant adopté tes fêtes Carnéennes, nous célébrons dans les festins la ville de Cyrène si glorieusement fondée.* Qui non animaduertit, ἔνθεν hic non posse de tempore intelligi, quum nihil nisi Therae mentio praecesserit. Omnem obscuritatem commoda interpunctione dimouebimus:

ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον,
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεὰ
Καρνήϊ' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν,
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.

In fatis erat, inquit, vt sacra illa, a quibus nostra Carnea ducta sunt, Cyrenen afferrentur. Id poetam et voluisse dicere et debuisse quum ipsa res et debita Cyrenensi Arcesilao laus ostendunt, tum alii loci in hoc carmine v. 82 sqq. et Pyth. IV, 6 sqq. μοῖραν, quam hic dicit, eo spectasse indicant, vt Cyrene conderetur. Id hic ita expressit: μοῖρα ἄγε πολύθυτον ἔρανον (ἐς) Κυράνας πόλιν. Ἔνθεν autem ad ἔρανον spectat: ab illo Spartanorum sollemni, inquit, nos quoque duximus Carnea, eaque epulis celebramus. Ἐν δαιτὶ enim more suo pro δαιτὶ dixit. Σὺν δαιτὶ conieceram in diss. de dial. Pind. p. 7.

116. Scribe οἰχνέοντες. Ita etiam Beckius.

120. εὐθύτομον habet, quo defendatur, Isthm. VI, 32.

134. Non dubito quin Pindarus scripserit, κοίμων θ' ὑποχεύμασιν. Ὕμνων protectum a correctoribus, qui

dochmium non animaduerterant, aut non intellexerant. Scribe:

μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσι κώμων ὑποχεύμασιν
ἀκούοντί τοι χθονία φρενὶ
σφὸν ὄλβον, υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ.

Magnarum, inquit, virtutum tenero rore tincta per carminum libamina audiunt Orcina mente suam felicitatem et commune iustumque filii decus Arcesilae. Quam Boeckhius lectionem dedit, non vna caussa est quare ferri nequeat.

142. Λυτήριον adiectiuum est. Quare sublata interpunctione verba continuanda sunt: τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.

150. Ἀγωνίας genitiuus est: σθένος ἀγωνίας, robur certaminis, vt fulmen belli.

159. Veram lectionem, nisi magnopere fallor, monstrat Bedl. γ. καὶ τὸ λοιπὸν ἔπειτα, Κρονίδαι μάκαρες.

163. χρόνον non sollicitandum, quod scholiastes recte de vita intellexit, vt Olymp. I, 185. et Nem. VII, 99. ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων ποτὶ χρόνος ἔρποι. Δαμαλίζειν χρόνον igitur est vitae rationes perturbare.

168. Etiam scholia videntur verissimam Heynii coniecturam ἔτι firmare, quam Beckius quoque recepit.

PYTH. VI.

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ — – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ – –

υ – ́ υ – υ υ –
ύ υ υ – ́ υ υ – υ – – ́ υ υ υ –
υ – ́ υ – ῡ
– – ́ υ – υ υ – ῡ
10 υ – ́ – ́ υ – | υ – ́ ῡ – ́ υ –

V. 4. Difficultates simul omnes euanescunt, si, quod vnice verum est, reponitur, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς ἀένναον προσοιχόμενοι.

13. Non opus erat, vt χεράδει scriberetur, quum vltima syllaba in finem versus incidat. Optima ex libris quibusdam lectio ἄξοισι a Boeckhio enotata est: qua recepta non erat opus vt ἄνεμοι reponeretur. Scribe:

οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενον.

Caeterum verissime iudicauit Heynius, fragmentum Pinduri, χεράδει σποδέων, ad alium locum pertinuisse. Beckius tamen edidit χεράδει γε σποδέων: in quibus verbis γὲ ferri non potest.

19. Nihil vsquam difficultatis est, si ita interpungitur:

σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς, ὀρθὰν
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδᾳ παραινεῖν.

Ἐπιδέξια separatim dictum, χειρὸς autem cum σχέθων iungendum est. Deinde ἐφημοσύναν, τὰ, similiter vt Nem. VII, 80. βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλος. Adde Pyth. II. 138. vbi οἷα refertur ad ἀπάταισι. Euripides Alcest. 101.

χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις
τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων
πένθεσσι πιτνεῖ.

Digitized by Google

Patrem, inquit, dextra tenens, rectum sequeris praeceptum, ea nimirum, quae olim Chiro Achillem monuit. Ita intelligitur, quare postea ταύτας τιμᾶς poeta scripserit. Quod etsi non minus languet, quam τοῦτο κῆδος, Ol. I, 173. et γέρας τοῦτο, Pyth. V, 23. tamen et multo praestantius est, quam θείας τιμᾶς, quod Beckius edidit, et habet, quo excusari possit, si reputaueris, id, de quo hic loquitur, pietatem esse erga parentes; illud, quod de Ioue adiecit, more additum esse. Hic enim est totius sententiae nexus: quum patris tui studiosissimus es, id facis, quod Chiro Achilli praecepit, dummodo quis deos, in iisque Iouem primo loco habeat, hunc honorem parentibus habendum esse, eum scilicet, quem tu tuo patri habes. Itaque θεῶν genuinum est, nec βαρυόπαν in genitiuum mutari velim, βαρυοπᾶν, qui etiam ad aures ingratior accidat, quum in eodem versu statim eadem terminatio, eaque itidem in ictu sequatur. In γονέων contractio facienda.

28. Recte Boeckhius ἔγενσο.

36. Scribe βόασε. Breuis syllaba hic recte locum habet, et ita etiam v. 18.

37. Languet αὐτοῦ. Itaque recte et eleganter Heynius αὐτοῦ μένων iungit.

39. Scribe, ἐδόκησέν τε τῶν.

46. Scribe πάτρῳ.

49. Locus interpretum additamentis foede corruptus, sed in quo tamen verae lectionis vestigia facile a spuriis discernas. Pindarus ita scripsit:

τίν τ', ἐλέλιχθον, ὀργαῖς
ἐς ἱππίαν ἔσοδον
μάλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.

Tibi, inquit, Neptune, suopte ingenio ductus ad equestria studia lubenter se dedit. In iis, quae sequuntur, poterat quidem infinitiuus ὁμιλεῖν etiam omisso articulo

Digitized by Google

tamquam substantiuum adhiberi, cuius generis aliquot exempla in Aeschyli Agamemnone sunt: sed languida tamen foret oratio. Itaque recte scholiastes γλυκεῖα ὁμιλεῖν iunxit: suauis ad vitae societatem indoles etiam mel superat.

PYTH. VII.

STROPHAE:

– – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑

ANTODVS:

– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ –
– – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

V. 1. Boeckhius secte μεγαλοπτόλιες et in secundae strophae initio πολίεσσι.

6. ναίοντα, Homerico vsu, pro ναιόμενον dixit. Iliad. II, 626.

νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἤλιδος ἄντα.

Quam patriam, inquit, quam domum clariorem habitari dicam? Vltimi duo stropharum versus dochmiaci sunt.

17. Non debebat Beckius Pauwio obsequi in transponendis verbis. Vulgatam lectionem habuit metricus

Digitized by Google

scholiastes, qui hunc versum dimetrum iambicum brachycatalectum vocat. Quippe εὐπραγία secundam longam habet. Caeterum recte vulgo, νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι. Non semper τὶ minuit. Hic positum est propter τὸ δέ. Sensus est enim, partim gaudeo, partim doleo. Quod Boeckhius dedit, χαίρω. τί τόδ' ἄχνυμαι, tum dici potuisset, si poeta iam significasset, se dolere. Aliter si talem sententiam inferre voluisset, necessario coniunctiuum adhibere debebat.

21. Recte scholiastes et Aldus παρμονίμαν. Scholiastes ad φέρεσθαι videtur ὥστε intellexisse, quod hic fieri non potest. Sententia facilis. Φέρεσθαι actiua significatione: et οὕτω ad praecedentia spectat. Aiunt, inquit, ita felicitatem eam, quae stabilis sit, etiam incommoda interdum afferre.

PYTH. VIII.

STROPHAE:

ύ υ υ –́ υ υ – υ ⏓
–́ υ –́ υ υ υ υ υ –
– –́ υ –́ υ υ –
υ –́ υ – –́ υ υ – υ –
–́ υ υ – –
ῡ –́ υ –́ υ υ – υ ⏓
ῡ –́ υ –́ υ υ – –
ῡ –́ υ – υ ⏓
ῡ –́ υ – ῡ –́ υ – υ –

EPODI:

υ –́ υ –́ υ υ – υ – –
υ –́ υ ⏓
υ –́ υ –́ υ υ – –
ῡ –́ υ υ – ⏓
–́ ῡ –́ υ υ – υ – –
– –́ υ υ – ⏓

– – ′ ∪ ∪ –
– ′ ∪ ∪ – ∪ – ⏑ –
∪ – ′ – ′ ∪ ∪ – ⏑ –
– ′ ∪ – ′ ∪ ∪ – ∪ –
— ′ — | ⏑ – ′ ⏑ – ′ ∪ ∪ – ⏑ – ∪ – ∪

V. 4. Scribendum *κλαΐδας*.

15. Matthiae Observv. crit. *τὰν οὐδὲ Πορφυρίων λάθεν*, male.

19. Male scriptum *βία*, vt *ἔσφαλεν* ad *Ἀσυχίαν* referatur, ad quam referri non potest, quia quum nimis remotum sit hoc nomen, eo etiam obscurior fit oratio, quod ab secunda ad tertiam personam transit. Scribendum *βίᾳ*, casu primo. Ad eam refertur *μίν*: i. e. vim mole sua ruentem expertus est Typhoeus.

20. Recte monet Boeckhius, non posse hunc versum Sotadeum esse. Omninoque ne primus quidem pes Ionicus a maiore est. Sed quam ipse viam ingreditur, metro ita constituto,

– ′ ⏑ | – ⏑ – ′ ∪ ∪ – ∪ – ∪ – ⏑

in ea palimbachius sequente trochaeo solitario numeros praebet tam asperos et inconcinnos, vt vix quidquam fingi possit, quod a Pindaro alienius videatur. Praeterea eaque dubitationem mouet illud, quod vbique a spondeo initium fit, ita vt minime, quod ipsi placet, ab amphibracho versum incipere verisimile sit: qui quidem pes numeros nihilo elegantiores redderet. Quapropter ego sic existimo, primum pedem trochaeum semantum esse, deinde vero amphibrachum sequi. Et hoc quidem loco ego quoque conieceram *νίὸν ποίᾳ Παρνασσίδι*. *Ποίᾳ* e more Pindari, vt Doricum: vide Gregor. Cor. p. 99. ed. Koen.

44. Recte Beckius *νίσῃ*. Anceps enim prima syllaba est, quod antithetici ostendunt. Ibidem falsa ver-

Digitized by Google

suum descriptio effecit, vt metrici verba transponerent. *Μοὶ ἴτω* ingratus est hiatus. Itaque restitue ex Aldo:

τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ.

48. Scribendum videtur *νιγνέων*.

57. Recte *υἱοὺς Θήβαις*. Vide ad v. 28.

61. *Μάρνασθαι φυᾷ*, Nem. I, 38. est *pro suo ingenio suaque indole contendere*. Quod huc trahi non potest. Neque vero, si *μαρνάμενοι φυᾷ* ii sunt, qui virtute ab natura insita pugnant, satis apta nasci videtur sententia. Nam *ἐπιπρέπειν* quidem nihil aliud significat, quam *cerni*. Odyss. XXIV, 51.

οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσορόασθαι
εἶδος καὶ μέγεθος.

Quod si dicis inter eos, qui ingenita virtute pugnent, cerni patrum audaciam in filiis, tantum abest, hi vt illos praecellant, vt ne discerni quidem ab iis possint. Quid enim interest inter vtrosque, quandoquidem, quam illi a patribus suis virtutem acceperunt, eamdem aliquis tamen ex eorum maioribus naturae munere consequutus sit, necesse est? Neque vero expedit, *μαρναμένων φυᾷ πατέρων* iungere, hoc sensu: patrum indoles, qui suopte ingenio incensi pugnabant, in filiis conspicitur. Nam et insolens est participium *μαρνάμενος* significatione praeterita, nec sententia habet, quo magnopere commendetur. Quorsum istiusmodi distinctio, quum in filios animum a patribus nactos idem quod de his praedicatur, cadat, vt natura fortes sint? Nec denique sic interpungendum: *ὣδ' εἶπε· μαρναμένων, φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα*, id est, inter pugnantes; quod languidum foret. Itaque recte, arbitror, edd. veteres, *ὣδ' εἶπε μαρναμένων· φυᾷ*, et quae sequuntur. Amphiaraus, inquit, quum Epigoni aduersus Thebas expeditionem facerent, ita vaticinatus est, quoniam a

Digitized by Google

natura patrum virtus ipsis indita esset, victoriam fore Alcmaeonis ducis eorum, et Adrastum, priore expeditione afflictum, meliori vsurum fortuna, nisi quod domesticus e filii morte luctus immineret. *Μαρναμένων*, vt infra v. 121. *οὐδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὥρσεν χάριν*. Nec repugnat, quod mortuus pridem eo tempore erat Amphiaraus. Neque enim *ἰδών* v. 56. de vaticinatione viuentis Amphiarai intelligendum: quod Pindarus si voluisset, v. 59. aut futurum aut coniunctiuum adhibuisset, vt de re futura, non *ἦλυθον*, vt de praesenti. Immo de mortuo loquitur Amphiareo, oracula edente. Strabo lib. IX. pag. 612. *εἶτα Ὑλίαι, ἡ τῶν Ὠρωπίων· ἐνταῦθα δέ που καὶ τὸ Ἀμφιαράειόν ἐστι τετιμημένον πολὺ μαντεῖον, ὅπου φυγόντα τὸν Ἀμφιάρεων, ὡς φησι Σοφοκλῆς,*

ἐδέξατο φαγεῖσα Θηβαία κόνις
αὐτοῖς ὅπλοισι καὶ τετρωρίστῳ δίφρῳ.

Vide Ciceronem de diuinat. I, 40. Plane vero rem confirmat Pausanias I, 34. qui de eodem loco ita scribit: *ταύτῃ γὰρ ἀνελθεῖν τὸν Ἀμφιάραον λέγουσιν ἤδη θεόν. Ὑπατῶν δὲ Κνώσιος τῶν ἐξηγητῶν χρησμοὺς ἐν ἑξαμέτρῳ παρείχετο, Ἀμφιάραον χρῆσαι φάμενος τοῖς ἐς Θήβας σταλεῖσιν Ἀργείων ταῦτα τὰ ἔπη· τὸ ἐς τοὺς πολλοὺς ἐπαγωγὸν ἀκριτῶς εἶχε.* Id nimirum hoc ipsum videtur oraculum esse, quod Pindarus hic commemorat, nisi quod hic rem non Oropi in confiniis Atticae, sed ad Thebas accidisse narrat. Atqui, vbi deuoratus a terra erat Amphiaraus, ibi etiam eius oraculum. Occidit ille autem secundum Pindarum ad Thebas: vide Olymp. VI, 20 et 25. Nem. IX, 52 seqq. X, 14. Atque ita etiam Aeschylus Septem adv. Theb. 589. vbi sic ipse Amphiaraus:

ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πικρὰν χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.

Digitized by Google

E quibus versibus nolim medium cum Schützio eiicere, neque propter tautologiam, quam equidem nullam esse puto, neque propter repetitionem vocabuli χθών. Quae verborum iterationes in nullo scriptore facilius, quam in Aeschylo ferendae sunt, cui sunt familiares. Tum nescio an adiecto vocabulo μάντις id ipsum significet Amphiaraus, se etiam post mortem oracula editurum. Certe sic longe aptius hoc vocabulum explicaueris, quam si illum mortis sibi impendentis non ignarum iudicari statuas. Itaque recte scholiastes etiam tertium versum de oraculis Amphiarai videtur intellexisse, ita scribens: ὁ Ἀμφιάραος, οἷα μάντις, εἰδὼς ὅτι καταποθεὶς ὑπὸ τῆς γῆς ὕστερον μετὰ θάνατον ἔσται μαντείας ἐκφέρων τοῖς θέλουσι, καὶ τιμὰς ἕξει λαμπράς, φησί, μαχώμεθα. οὐ γὰρ ἄτιμον καὶ ἀδοξον καὶ ἀφανῆ ἐλπίζω μόρον, αἰνιττόμενος τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ τιμήν.

64. Vide Elem. doctr. metr. p. 711. seq.

73. Vereor ne etiam μοῦνος pro μόνος metricorum superfluae sedulitati debeatur. Mox necessario scribendum λαῷ.

94. Scribendum πεντάθλια.

95. Vide de dial. Pind. p. 14.

102. Metrum manere iubet librariorum lectionem Ξέναρκες. Nec sensus repugnat. Nam etiam ad patrem pertinet victoriae decus: filium autem eo innuit, quod ὑμετέραις dicit. Tum Ξενάρκειος υἱὸς recte dicitur, vt supra, non item Ξενάρκειος simpliciter.

104. Πόρῳ interpretibus debetur. Χρόνῳ legendum, quod spectat ad ἄφθιτον ὄπιν. Perpetuo, inquit, vos diis curae esse opto. Nam quae quis celerius emolumenta consequitur, stulti ipsius virtuti adnumerant. At illa in deorum potestate sita sunt, alios tollere, alios deprimere amantium. Iam commemoratione tot victoriarum Aristomenem non esse in iis ostendit, quibus temere fortuna faueat, non ipsa virtus praesidio sit.

Digitized by Google

115. Recte *νίκαις τριοσαΐς*.

125. Scribe *δεδαίγμενοι*, quadrisyllabum.

126. Interpungendum: *ὁ δὲ καλὸν τι νέον λαχὼν ἁβρότατος ἔπι, μεγάλας ἐξ ἐλπίδος, πέταται ἀνορέαις.*

142. *Διὶ* scribendum, omissis punctis diaereseos, monosyllabum enim est, vt Nem. I, 111. et alibi.

PYTH. IX.

STROPHAE:

υ υ – ˊ ῡ – ˊ υ υ – υ υ – ⏑
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ – ˊ – ⏑̆ „
υ υ – ˊ υ – ˊ υ υ – υ υ – ⏑
– ˊ υ υ – υ υ – –
– ˊ υ υ – υ υ – ⏑̆
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ – –
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ ⏑̆
– ˊ υ υ – υ υ – –
– ˊ υ υ – υ υ ⏑̆
– – ˊ υ υ – υ υ – ῡ
– υ υ – υ υ –
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ –
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ – ˊ –
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ – ˊ –

EPODI:

– – ˊ υ υ – υ υ – – – ˊ υ –
– ˊ υ υ – υ υ – –
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ – ˊ –
– ˊ υ υ – υ υ ⏑̆
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ – – – ˊ υ ⏑̆
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ – ˊ –
– ˊ ⏑ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ – – ⏑ – ˊ υ ⏑̆
– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ –

Digitized by Google

– ∪ – ⏑ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– ∪ – ⏑ – ∪ ⏑
– ∪ ∪ – ∪ ∪ –
∪∪
— ∪ – ⏑ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –

V. 17. Lege *κούφᾳ* e cod. Gotting. Ita etiam Boeckius.

22. Reponendum e scholiis *γάμον μιχθέντα*. Quid enim *μιχθέντι* de Apolline, de quo et superfluum, et falsum foret, quippe non praesens. Iunxit, inquit, Venus connubium, de quo inter deum et Hypsei filiam conuenerat. Pyth. IV, 395. *καταίνησάν τε κοινὸν γάμον χλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μίξαι*, vbi etiam *κοινόν*, vt hic *ξυνόν*, additum.

39. *Κερούζειν* non mutandum. Breuis syllaba hic recte locum habet, ac saepius a Pindaro in hoc numero adhibetur. Atque vt *ἐφίλασε κεραΐζειν* poeticum sit, continuari tamen verborum nexum vsque illo, minime poeticum est.

46. Disposui versus ita, vt *παλαίοισαν* in finem versus incideret, non huius quidem vocabuli caussa, in quo vltima recte propter ictum produceretur, sed propter hiatus insolitos, qui sic distinguendos versus ostenderunt. vide v. 61. 105. 193. tum etiam propter v. 178.

59. Verum arbitror, quod scholia seruarunt, *ἀποσπαρθεῖσα*, tum quod hoc proprium et rei apprime conueniens vocabulum est, tum quod de alterius simili vsu non constat, tum vero etiam propter *κίβδηλον σάν*.

63. Scribe *ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποιάν*; Ita etiam scholiastes habuit. E *κεῖραι* pronunciationis vitio *κεῖρε*, atque inde *κεῖρεν* natum.

66. Metro repugnat *χλιαρόν*, si vera nostra est versuum descriptio. Recte alii *γλαφυρόν*, quod Doricum est pro *γλωφυρόν*, eoque spectat interpretatio Hesychii. Alia

Digitized by Google

exempla mutati a Doriensibus ω in α collegit Koenius ad Gregor. p. 85 seq.

84. Vide de dial. Pind. p. 8.

86. Recte Schmidius χὠπόθεν, quod etiam scholiastes habuit. Bodleiani libri lectio metro repugnat, quum prima in τότε in fine versus produci nequeat.

88. Scribe, εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίζειν. Καὶ, quod etiam scholiastes habuit, abesse non potest, et γε, a metrico profectum, qui v. 44. ὕπνον pyrrhichium esse nesciret, molestiam facit auribus et metrum euertit.

114. Facile coniicere possis, ἀνδράσι χάρμα φίλοις ἄλπνιστον, quo vocabulo vtitur Isthm. V, 15. Sed nescio an sincerum sit ἄγχιστον, vt significet praesentissimum: idque voluit is, qui per σύκινητον explicauit. Caeterum totus locus ita interpungendus:

θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων',
ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον, ὅπαόνα μάλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον,
τοῖς δ' Ἀριστα῀ον καλεῖν.

Quae sic intelligenda sunt, *θήσονταί νιν ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλωνα ἀνδράσι φίλοις, ὥστε αὐτὸν, ὅπαονα μήλων ὄντα, χάρμα ἄγχιστον, Ἀγρέα καὶ Νόμιον καλεῖν, τοῖς δὲ, ὥστε αὐτὸν Ἀριστα῀ον καλεῖν.* Erit ille, inquit, immortalis Iupiter, sanctusque Apollo, vt hominum ab ipso amatorum alii eum, quippe qui praesentissimum ipsis praesidium ad ouium custodiam sit, Agreum et Nomium, alii Aristaeum sint appellaturi.

154. Vereor ne aut ἀὲ, aut cum Schmidio ἀΐ legendum sit, quod eo lubentius arripiam, quo rarius est. Firmatur autem vtrumque grammaticorum testimonio,

Digitized by Google

allata ipsius Pindari auctoritate de altera forma *ἀέ*. Vide Koenium ad Gregor. p. 160. Nam in Etymologico non dubium, quin pro *Πασιώδῃ* legi debeat *Πινδάρῳ*: idque iam pridem demonstrauit Ruhnkenius. Vide Heyninm in Excursu I. ad lib. II. Aeneid. p. 287. Scholiastes quidem hoc vocabulum in sua explicatione non expressit.

178. Recte vulgo *πᾶσιν*.

179. Recte Pauwius *τὸ* cum *δόξα* iunxit. Neque in Pindaro insolens aut *τὸ* aut *καὶ* alieno loco poni. Vide ad Olymp. V, 37.

PYTH. X.

STROPHAE:

– ˈ ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ˈ ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ –
⏑ – ˈ – ˈ ⏑ ⏑ – ˈ ⏑ ⏓
⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ˈ ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ – ˈ – ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ –
– ˈ ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – ˈ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ˈ – ˈ ⏑ – ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ˈ ⏑ – ˈ ⏑ –

EPODI:

⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – – ˈ ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ˈ ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ – ˈ ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – – ˈ ⏑ ⏑ – – ˈ ⏑ ⏓
– – ˈ ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – – ˈ ⏑ ⏓
– – ˈ ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ – ˈ ⏑ – ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ˈ ⏑ –

V. 5. Pleniora haec et maioris spiritus sunt, si, vt vulgo, continuantur: *τί κομπέω παρὰ καιρόν;* Quid est,

Digitized by Google

inquit, quod temere dicam? Nihil. Sed enim Pytho me poscit. Nisi forte insolentiore verborum collocatione, sed non minus recta, τὶ κομπέω παρὰ καιρόν, scribendum. Quidquamne temere ejecto? Bechii lectionem, τί κομπέω; κατὰ καιρόν; qui sit, in Pindaro versatus, probaverit nemo.

21. Recte Beckius Ὀλυμπιονίκα. Mox cum Aldo scribendum ὅπλοις· ἔθηκε.

42. Hiatus longae vocalis in thesi, quem Schmidii οὔτω intulit, vitatur a Pindaro, ut supra diximus. Itaque scribendum ὕπως.

47. Oxonienses, ἂν εὕροις. Equidem Pindarum ita scripsisse putabam:

ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν τις εὕροι
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θαυμαστὰν ὁδόν,

propter εὕρῃ, quod Heynius in cod. Gott. esse dicit. Sed eum codicem εὕρῃς habere ait Boeckhius. Itaque videndum, ne verius sit, ἰὼν κεν εὕροις. Suspicionem hanc confirmat lectio Ms. Gott. εὕρῃ. Ἂν ex interpretatione natum, quod recte abesse ostendimus ad Ol. III, 81.

56. Scribe ὀρθίαν.

76. Scribi posset, θαυμαιὰ θεῶν τελεσάντων, i. e. θαυμαστά. Sic in scuto Herculis 165. et in hymno Hom. in Merc. 80. vbi vid. Ilgen. et 440. Sed recte retinebitur vulgata lectio, modo sic interpungatur: ἐμοὶ δέ, θαυμάσαι θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. Mihi, inquit, etiamsi dii faciunt, vt mirari necesse sit, nihil tamen videtur esse, quod effectum dare nequeant. Τελεῖν adiuncto infinitivo adhibuit etiam Olymp. XIII. 154. Pyth. I. 130.

91. Scribe ἐν καὶ παλαιτέροις. Ol. VII, 47. ἐν καὶ τελευτᾷ. Τὲ et καὶ etiam alibi in libris permutata, vt Ol. IX, 82.

Digitized by Google

94. γέ manifesto a metricis additum. Fuit autem a Pindari manu ὑπέκνιξε. Xenoph. Mem. Socr. III, 11, 3. ἡμεῖς δὲ ἤδη τε, ὧν ἐθεασάμεθα, ἐπιθυμοῦμεν ἅψεσθαι, καὶ ἄπιμεν ὑποκνιζόμενοι, καὶ ἀπελθόντες ποθήσομεν. Scholiastes, ὑπεκίνησε, quo ille videtur ὑπέκνιξεν explicare, quum Pyth. XI, 36. ἔκνισε per ἐκίνησε interpretetur.

PYTH. XI.

STROPHAE:

– – ´ υ – ´ υ υ – υ υ – υ υ – υ – – ´ ῡ
– – ´ υ – ´ υ υ –
– ´ υ – ´ υ υ υ υ υ – – ´ υ ⏓
ῡ υ υ – ´ υ υ υ υ – υ υ ⏓
ῡ υ
– ´ ῡ — υ υ – ῡ
– ´ υ υ υ – υ υ ⏓
– – ´ υ – ´ υ υ – υ –
– ´ υ – υ –

EPODI:

– ´ υ υ – υ – –
υ υ υ – ´ υ υ – ῡ
– – ´ υ υ – υ – – ´ υ – υ ⏓
υ υ υ – ´ υ υ – υ – – ´ υ –
υ – ´ υ – υ – – ´ υ υ υ –
ῡ – ´ υ – υ – ´ υ υ – –

V. 6. Hic versus basi et choriambo constat, cuius prima syllaba interdum soluitur. Quare scribendum μάτρι πὰρ Μελίαν.

11. Μαντεῖον per metri quidem legem recte se habet, quum prima antispasti anceps sit. Sed longa tamen auribus molestissima est. Vera lectio est μαντίων.

22. Tollenda post βαλὼν interpunctio. Recte enim scholiastes, ἔμνασεν ἑστίαν νικῶν, i. e. τῶν νικῶν, iungit:

Digitized by Google

qua sola ratione locus intelligi potest. Scribendum autem νικᾶν. Deinde τρίτον quoque, quod etiam scholia habent, verum. Τρίτος enim interpreti debetur, qui eo significare volebat, non ipsum Thrasydaeum ter victorem fuisse, sed tertium gentis suae.

36. Scribe ἔκνισεν.

38. Non dubium, quin recte Heynius, λέχεϊ δαμαζομέναν.

39. ἔννυχοι non debebat a Schmidio mutari.

46. Verba ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει, non possunt intelligi de obtrectatione hominum ignobilium. Nam non modo talis sententia inutilis ac superflua foret, quoniam v. 44. iam dixerat κακολόγοι δὲ πολῖται, sed manifesto etiam verba illa opposita sunt praecedentibus, ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον. Itaque haec mens est poetae, ex plebe homines si feroces sint et improbi, scelera eorum facilius latere atque ignorari, quam nobilium. Βρέμειν, ferocem esse, occurrit etiam in εἰρεσιώνῃ Homerica.

55. Dele γέ. Bonam lectionem ex codice MS. recepit Boeckhius, ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει.

59. Vide de dial. Pind. p. 23. et ad Nem. VII. 103.

63 sqq. Mens poetae non potest obscura esse. Laudandum dicit eum, a quo mercedem pro laudibus pactus sis. Neque eam rem turpem visam Pindaro, ex Isthm. II. clare intelligitur, si quis Theronis laudes Ol. II. et alia huc trahi nolit. vid. scholia ad Nem. V, 1. et ad Isthm. II. Caeterum verba et interpunctio huius loci emendatione indigent. Primum inter aliorum omnium coniecturas optima est, quam Mingarellus protulit,

εἰ
μισθῷ γε συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον.

Digitized by Google

Deinde χρὴ v. 66. manifesto ab interpretibus illatum. Itaque merito omisit Beckius, qui quidem quam metri regulam secutus sit, quum ἄλλ' ἄλλοτε scriberet, non video. Ego quidem sic scribendum puto:

Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μι-
σθῷ γε συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλ-
λᾳ ταρασσέμεν
ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ,
τό γέ νυν, ἢ Θρασυδαίῳ.

Ταράσσειν est *mouere, excitare.* Euripides fragm. Antiopae VI.

ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφόν, ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νομεῖ.

Est autem, vt solitum in hoc genere loquendi, actiui infinitiuus pro passiuo positus. Sensus est: tuum est, Musa, (si quidem mercede pacta es) praebere vocem auratam alibi aliter excitandam vel patri victori Pythico nunc quidem, vel Thrasydaeo.

67. Languent haec sic nude dicta, *πατρὶ Πυθιονίκῳ*, quia quare pater celebrandus sit, nulla redditur ratio praeter filii victoriam. Scribendum dativo casu *Πυθονίκῳ*. Vide v. 22.

71. Repone ἔσχον. Ita etiam Beckius.

73. Legendum puto *γυμνόν*, quum propter auctoritatis vetustatem, tum propter Isthm. I, 31. Neque enim opus, vt ὁπλιτόδρομος opponantur.

78. Recte liber Bodl. *ἂν πόλιν*, sive potius *ἂμ πόλιν* scribere placeat. Non enim praeter necessitatem soluendus choriambus.

83. Plura explicent in hoc loco. Vocabulum ἄτᾳ ad sensum, quidquid tententur, valde incommodum est. Quam Boeckhius scholiasta duce sibi visus est in his

verbis inuenire sententiam, ea non video quomodo cum reliquis poetae dictis conciliari possit. Praeterea neque ἀμύνοντ' ἄτᾳ· εἰ legi potest, verbo male distracto, turpique admisso hiatu; neque ἀμύνονται ἄτᾳ· εἰ, coniunctis postremis vocibus per crasin, probandum videtur, si quidem ea crasis interpunctione interposita maxime inuenusta est. Tum vero in his quoque est, quod quis haereat, ἄκρον ἐλών. Ita enim hoc dictum est, vt de summis opibus potius, quam de mediocri sorte dici videatur. Haec omnia facillime emendatione remoueris, si reposueris:

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμεύονται·
τᾶν εἴ τις ἄκρον ἑλών,
ἀσυχᾶ τε νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν, μέλανα δ' ἀν' ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον σχέ-
θεν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον πεδάνων κρατί-
σταν χάριν πορών.

Communibus, inquit, virtutibus operam do, quo assertuntur inuidi: quarum si quis fastigium adeptus, modesteque eo vsus, grauem effugit insolentiam, is vere pulcriorem denique atram consequitur mortem, dulci generi laudis gratiam, praestantissimum bonorum, relinquens. Quum aliquot libri pro ἔσχεν habeant ἐκ, Vat. B. autem ἔσχεν ἐν, facillimum videbatur σχέθεν scribere. Non pugnauerim tamen pro hac scriptura, quum in caeteris strophis longa syllaba eo loco sit, scholiastae autem participium habuisse videantur.

195. τὸ μὲν παρ' ἄκρον coniungendum sine interpunctione.

Digitized by Google

PYTH. XII.

STROPHAE:

– –́ υ υ – υ υ – –
–́ υ υ – υ υ –
–́ υ υ – υ υ – –
–́ υ υ – υ υ –
– –́ υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ ⏓
–́ υ υ – υ υ – –
–́ υ υ – υ υ –
– –́ υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ ⏓
– –́ υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ ⏓
υ
–́ υ υ – υ υ – – –́ υ ⏓
–́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ –́ –

V. 3 seq. Verba ἅτ' ὄχθαις ἔπι μαλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος εὔδματον κολώναν, ὦ ἄνα, de Proserpina videntur intelligenda esse.

6. Disputauere nuper de hoc loco Ilgenius ad Homericos hymnos p. 517. et Eichstaedtius in specimine quaestionum philologicarum p. 21 seqq. e quibus assentior Eichstaedtio, ανα pro ἄνασσα dictum putanti, et tres primos versus carminis de vrbe Agrigento, reliquos de nympha intelligenti. Etenim ἅ τε nolim hic pro *quae* accipi, sed pro *et quae*. Quo omnis loci difficultas tollitur. Quamquam Pindarus interdum nomina vrbium ita adhibet, vt simul et vrbes, et eos, a quibus illae nomina sua ducunt, intelligere videatur, vt Pyth. IX, 5. Theocriti locus, XVIII. 28. in quo Eichstaedtius pro πότνια νὺξ reponi voluit πότνι' ἄναξ, a multis frustra tentatus est. Mea sententia plane ibi ab emendatione abstinendum. Neque enim dubitandum puto, quin ante

Digitized by Google

v. 27. exciderit versus: quem si forte olim integrior codex in lucem dederit, intelligetur, quantum operae et olei perdiderint, qui sana sanare laborarunt.

21. Vetus hic, sed manifestum vitium est, quum Σέριφος mediam longam habeat, neque versus ita disponi possint, vt ea syllaba in principium aut finem incidat. Scribendum puto:

εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ,
τάῖσί τε μοῖραν ἄγων,

i. e. Gorgonibus. Nec mirum videri debet, quod Gorgonas non ante sed post Seriphum commemorat, quum illis tamen ante pernicies afferenda esset, quam Seriphios Perseus posset in lapides transformare. At enim haec ad consilium Persei spectant, qui quum Seriphiis perniciem meditaretur, postea profectus ad Gorgonas est, vt Medusae inde caput auferret. Confirmant emendationem nostram, quae sequuntur. Λαοῖσι in vnam syllabam contrahi, quod Boeckhio placet, haud facile credam. De his qui sermonem esse putant, scribere poterunt τοῖσί τε.

24. Vide ad Orph. p. 722.

39 seq. Sensus horum versuum hic est: tibiam inventam quidem esse a Minerua, sed esse hominibus, non diis inuentam. Abiecit enim Minerua tibiam, vbi eam non sine oris deformitate inflari sensit. Vid. Athen. XIV. p. 616 seq. Multis eam rem disputauit Böttigerus in Wielandii Museo Attico, vol. I. part. 2. In iis, quae sequuntur, male εὐκλεᾶ refertur ad νόμον. Non enim εὐκλεᾶ νόμον, sed νόμον appellauit. Quare sic interpungendum, ὠνόμασεν πεφαλᾶν πολλᾶν νόμον, εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων.

NEM. I.

STROPHAE:

υ
– –′ υ –′ – –′ υ ⏓
– –′ υ –′ – –′ υ υ – υ υ ⏓
–′ υ υ – υ υ ⏓
– –′ υ –′ – –′ υ υ – υ υ –
–′ υ –′ – –′ υ ⏓
–′ υ υ – υ υ – υ υ – –
–′ υ –′ – –′ υ ⏓
–′ υ –′ – –′ υ υ – υ υ –
–′ υ –′ – –′ υ –′ –
–′ υ –′ – –′ υ –

EPODI:

υ υ υ –′ – –′ υ –′ –
υ
–′ υ υ – υ υ – | –′ υ ⏓
–′ υ υ – υ υ – υ υ – –
–′ υ –′ – –′ υ ⏓
–′ υ –′ – –′ υ υ – υ υ – υ υ – –
–′ υ –′ – –′ υ ⏓
– –′ υ – –′ υ υ –
–′ υ –′ – –′ υ –

V. 11. Facillima est correctio Mingarelli, ἐκ θεῶν, quam ille e scholiis hausit. At magnopere vereor, ne praepositionem ipse scholiastes interpretationis caussa adiecerit, quum ἀρχαὶ θεῶν, licet exquisitius dictae, intelligi tamen perbene possint. Ἀρχαὶ θεῶν sunt coepta a diis, vt ἀρχαὶ ἀνθρώπων Pyth. X, 16. ἀρχὴ Ἀλεξάνδρου Iliad. III, 100. Eaeque hic ad ἔργματα, non ad μέλος spectant. Βέβληνται autem dixit similitudine a funibus

mentis aedium ducta, quo apud Graecos vocabulum ἀρχὴ refertur. Igitur, orsa deorum, inquit, tamquam fundamenta, iacta sunt, cum ipsius Chromii praeclaris coniuncta virtutibus: id est, deos fortunae suae auctores habet, neque ipse sibi studio et contentione virium defuit.

16. Ἔγειρε metro repugnat, vbicumque collocetur. Neque illud scholiastes habuit, qui ita scribit: ἔκπεμπε τοίνυν, ὦ Μοῦσα, καὶ σπεῖρε λαμπρότητα τινὰ τῇ νήσῳ τῇ Σικελίᾳ. Qui si scripsisset, σπεῖρε καὶ ἔκπεμπε, non posset dubitari, quin σπεῖρε a Pindaro profectum esset. Tamen vt ne sic quidem aliud olim quam σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ κάσῳ lectum arbitrer, tum id me mouet, quod hoc σπεῖρε eiusmodi est, quod non ad aliud vocabulum illustrandum adhiberi, sed ipsum explicari a scholiasta debuisse videatur; tum quod scholiastes etiam alibi Pindaricum vocabulum addito καὶ post explicationem suam ponit, vt ad illa Nem. IX, 7. γλυκὺν ὕμνον πράσσετε, vbi sic scribit: διανύσατε καὶ πράσσετε τοὺς ἡδυτάτους διὰ λόγων ὕμνους. Itaque recte Beckius σπεῖρε recepit.

35. Recte se habent haec sic: λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλούς, ὕδωρ καπνῷ φέρειν ἀντίον. Nactus est, inquit, Chromius hospitii liberalitate viros probos, quibus aduersus inuidos, vt aqua aduersus ignem, vti possit.

39. Haec ita interpungenda:

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος,
βουλαῖσι δὲ φρήν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς οἷς ἕπεται.

Robur facto, mens consilio sese prodit, si cui a natura datum, vt futura praeuideat.

53. Scholiastes ὥς τε v. 57. habuit, idemque v. 53. ἐπεὶ ignorat. Inde Beckius edidit, τόνδ', ὅπως σπλάγχνων ὕπο ματέρος et v. 57. ὥς τ' οὐ λαθών, vt caeteri,

quod non intelligo. Non ausim mutare ἐπεί, etsi id non videtur habuisse scholiastes, qui mox ὥς τε agnoscit. Si genuinum est ὥς τε, sane non video, quid melius sit, quam ἐπεὶ in ἄφαρ mutari. Sed quoniam haec mutatio omni foret verisimilitudinis commendatione destituta, praestabit, opinor, aliam inire viam. Recte se haberet locus, si ὡς οὐ λαθὼν legeretur, ita vt haec particula post plura verba repeti putetur. Verum ad aliam suspicionem ducit codex Augustanus, qui Boeckhio littera E notatur, si huic libro aliquid auctoritatis tribuendum est. In eo quum scriptum sit, ὡς τρυ τ' ου, coniicias, deleto ὡς τ' scribendum esse οὔτεος λαθών, quae ad sensum optima foret et elegantissima lectio.

59. Recte Boeckhius, ἀλλὰ θεῶν βασιλέα.

71. Δέος ex adnotatione ortum. Legendum βέλος, quod etiam scholiastes habuit, per κακὸν explicans.

74. Matthiae in obss. crit. καί γ' ὥρ' αὐτὰ πόσσιν (maritum) ἄπεπλος ὀρούσασ' ἀπὸ στρωμνῆς, ἐβόασ' ἀμύνειν (pro ἀμύνειν) ὕβριν κνωδάλων. Non opus. Sed scribendum ὅμως. Etenim ipsa Alcmena, inquit, territa est: tamen illa opem pueris tulit.

78. Bene est, si in aliquo libro Oxonienses mutatum hic verborum ordinem inuenerunt. Admodum enim inanitus hiatum Pindarus in diphthongis admittit. Quare hic eum scripsisse arbitror:

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ-
κέοις ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον.

97 seqq. Locus hic plane barbarus est, nisi emendatione adiuuetur. Qui de illis, quos Hercules interfecit, agi hic censent, iis triplex corrigendi via patet, vt aut τοὶ στείχοντι, aut τῷ cum Pauwio et Mingarello, i. e. ϙ, scribant, aut denique, quod Beckius fecit, τῷ ἐρθροστάτᾳ μόρῳ legant. Equidem omnino τῷ vt a Pindaro profectum puteu adduci non possum, quum pre-

Digitized by Google

pterea, quod eiusmodi diphthongorum correptiones in vltima dactyli syllaba, quae clarius, quam media, exauditur, nonnihil offensionis habent, praesertim in verbo monosyllabo; tum propter illud vitium, quod his correctionibus omnibus commune est. Verissime enim Heynius obseruauit, ἐχθρότατον μόρον languere. Nam cur tandem acerbius sit, ab Hercule, quam a quouis alio, interfici? aut quale illud tam dirum supplicii genus fuit, quo Hercules magis, quam alii viri fortes, metuendus esset? aut qui denique sunt isti, in quos crudelius, quam in tot alios, saeuierit? At enim Antaeus et Busiris, quos scholiastes intelligit, non fuere profecto inter eos, qui prae aliis miserabili exitu vterentur. Neque vero Gigantes, si quis forte hos intelligendos putet. Quae quum ita sint, ego, maiore interpunctione post ἀνδροδίκας constituta, locum leuissima, immo pene nulla mutatione facta ita restituendum arbitror:

καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέν ἰν δώσειν μόρον.

Ἴν, pro οἵ, de qua forma dixi ad Pyth. IV, 63. In scholiis certe occurrunt haec, quae emendationem nostram confirment: εἰπεῖν (scribe εἶπεν) αὐτῷ καὶ τοῦτο ὁ μαντευόμενος Τειρεσίας. Loquitur autem Pindarus non de iis, quos Hercules occiderit, verum de Nesso, qui ipsi Herculi fraudulenta malitia crudelissimum mortis genus parauerit. Ita nihil vsquam in toto loco barbarum, contortum, languidum; omnia clara, perspicua, neruosa. Caeterum δώσειν μόρον, vt Iliad. IX, 371. παιδὶ δόμεν θάνατον. Nec denique καὶ γὰρ, quod sequitur, in offensu est. Hoc enim non ad proxime praecedentia, sed ad summam vaticinii spectat. Exposuisse Tiresiam narrat fata Herculis, quae ille interfecturus monstra esset, et a quo ipsi mors immineret. Iam re-

Digitized by Google

rum ab Hercule gestarum aliquod exemplum allaturus, etenim, inquit, Gigantes ille superabit: nec mortis mentionem factam oblitus, inter deos eum receptum iri praedicit.

106. Σχερῷ exquisitius est, quam vt non ab ipso Pindaro profectum sit. Nec σχεῖν hic requirebatur, sed ἔξειν. Quare scribendum puto:

ἔνεπεν, αὐτὸν μὰν ἐν εἰρά-
να τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ
ἁσυχίαν καμάτων μεγάλων ποι-
νὰν λαχόντ' ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον θαλερὰν Ἥ-
βαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα, παρ Διὶ Κρονίδᾳ
σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

Transpositione nihil opus, si quidem luculentum hic asynarteti exemplum habemus.

NEM. II.

υ – ' – ' υ υ – υ ⏑
– – ' υ υ – υ – υ – ῡ
– ' ῡ – ' υ υ – υ – ῡ
– ' υ υ – –
ϕ ὑ υ υ – ' υ υ – υ –
– ' – – ' υ υ – υ –
– ' ῡ – ' υ υ – ῡ
– ' υ υ – ῡ – ' υ υ – υ

V. 11. scribe δέδωκεν.

28. Matthiae praeter necessitatem ἐγάνσατ' pro ἔκουσεν, in obss. crit.

58. Lego: τὸν ὦ πολῖται, κωμάζετε Τιμοδήμῳ, σὺν συνλέϊ νόστῳ. Nam quo magis consuetum est iota sub-

Digitized by Google

scriptum in libris veteribus omitti, eo maior Aldi est et scholiastae auctoritas. *Κωμάζειν τινὶ* etiam alibi dicit, vt Pyth. IX, 157. Isthm. VII, 27.

NEM. III.

STROPHAE:

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

EPODI:

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ –

V. 11. Scribe *ἀθλονικία*, quod etiam scholiastes habuit. Prosaicum foret *πρᾶγος* intelligere.

16. Vide de dial. Pind. p. 12.

17. *θύγατερ*, vel puella, vt apud Sophoclem Oed. R. 1102. vbi v. Brunk. vel filia, Iouis nempe. Caetetum non intelligo, quid sibi velint haec verba Valkenarii ad Euripidis Hippolytum 1162. *in Nem. III*, 17. *πρέοντι a Scaligero in libri margine egregie mutatur in Κρεοντί.*

Digitized by Google

18. Male Matthiae in obss. crit. *ἐγὼ δὲ κώμων τέ μιν ὀάροις.*

20. Recte et hic ἕξει se habet, et v. 25. τεάν. Ἕξει scilicet Iupiter, quem a Choro celebrari vult. Ei hunc hymnum ferre se dicit, dulcem acceptumque laborem, decus atque ornamentum Aeginae. Neque enim χώρας ἄγαλμα Aegina esse potest, sed ita hymnum vocat. Rem declarat v. 116. vbi hymnus dicitur *ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων. Τεὸν κατ' αἶσαν* autem ad Musam referri debere, quod etiam scholiastae in mentem venit, docet v. 145. Male Matthiae in obss. crit. θείαν legi vult e corrupto loco Apollonii Rhodii I, 8.

30. Recte Beckius recepit lectionem libri Bodleiani, *ἔν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ.* Nam ad composita πέδον, non πεδίον, adhibetur. Γε, quod hic aptissime positum est, metri caussa omissum fuit, alibi propter eandem rationem temere intrudi solitum.

35. Vulgaris error πρόσω. Scribe προτέρω. Scholia περαιτέρω explicant.

38. Scribe ἔθηκε.

43. Oratio abrupta et membrorum vinculis destituta narrationem, nisi in magna commotione animi, non decet. Distingue sic: *διά τ' αὖτ' ἐρεύνασε τεναγέων ὁδάς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος, καὶ γᾶν φράδασσε.* Et vero, inquit, peruestigauit mare, vbi ad eam, quae quidem posset accedi, itineris metam peruenisset, et terras terminauit. Vide de dial. Pind. p. 21.

57. Matthiae in obss. crit. καμών, male.

58. *Καὶ, etiam*, quia maiore cum vi pronunciandum, hic in arsi producitur. Caeterum scribe σίλς.

60. Matthiae in obss. crit. legit ὀγκόνησι.

64. Metrum, sicut a nobis constitutum est, veram esse ostendit lectionem Aldinam, χαλκότοξον.

77. Legendum:

Digitized by Google

παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμενὰ
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ' ἀνέμοις
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-
γροτέροις ἔπρασσεν φόνον.

Beckius, alia distinctione vsus, ἰσά τ' ἀνέμοις edidit. Eodem modo ἀτέκμαρτον Olymp. VII, 83. a Schmidio recte in ἀτέκμαρτα mutatum, ac nos in Aeschyli Choeph. 957. ἄξια pro ἄξιον reposuimus. Scholiastes ad hunc versum non legit ἴσος ἀνέμοις, sed rem, non verba, explicans, hoc adhibuit.

82. Quid sint ferarum σώματα ἀσθμαίνοντα, non intelligo. Neque enim Achilles persequendo, vt nunc regia principum crudelitas, feras enecabat, sed iaculo. Itaque recte Schmidius, σώματι ἀσθμαίνοντι, quod etiam scholiastes habuit.

94. Legendum videtur, καὶ ἔπειτεν Ἀσκληπιόν. Vide de dial. Pind. p. 21.

95. Scribe δίδαξε.

102. Prima in ῥιπαῖσι recte producitur.

106. Interpunge: καὶ ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις Λιθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως, et quae sequuntur. Vt eam, inquit, animo infigeret sententiam, ne Memnon rediret. Nam vt taceam, ἐπιμίξας nudum poni non posse, recte quidem Nem. VII, 83. dicitur ἔπαξε διὰ φρενῶν ξίφος, sed de manibus idem immane et foedum foret.

114. Omnino melius edd. vett. Ζεῦ ad sequentia referunt, atque ita etiam Beckius.

126. Δὲ etsi metro nihil nocet, delendum tamen videtur, tum quod in antithetis omnibus breuis syllaba est, tum quod orationem languidiorem reddit.

128. Scribe:

τρίτον
ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν

Digitized by Google

βρότειον ἔθνος· ἐλπὶς δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς
ὁ θνατὸς αἰὼν, φρονεῖν
δ' ἐνέπει το παρκείμενον.

Suum, inquit, cuique aetati munus est: quorum singula seorsim, aliud alio tempore, possident homines: verum quartam etiam virtutem vita mortalium affert, vt quis sapiat in loco. Hoc enim vult, praeter eas virtutes, quae cuiusque aetatis propriae sint, aliam esse, non adstrictam vni tantum aetati. Recte igitur ὁ θνατὸς αἰών, quod etiam scholiastes habuit, et nunc Beckius recepit.

135. Si ἔερσα idem est, quod μεμιγμένον μέλι γαλακτι, non solum oratio frigidissima est, sed res quoque ipsa sibi repugnat. Nam idem etiam est πόμα. Quare κρναμέναν ἔερσαν de admixta spuma, quae potionem ambit, intelligo. Ac spuma bene mixtum esse potum indicat. Debet autem sic interpungi:

ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, (κρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει)
πόμ' ἀοιδιμον Αἰολῆσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν.

NEM. IV.

– ˘ – ˘ ˘ –
˘ – ˘ – ˘ ˘ –
– ˘ – ˘ ˘ ˘ ⏑
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ – ˘ ˘ ˘ ⏑
– ˘ – ˘ ˘ – ˘ –
˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ – ˘ – ˘ ˘ –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – ⏑
– ˘ – ˘ – ˘ ˘ –

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

V. 4. Scribe *θύγατρες*.

7. Recte Beckius ex Plutarcho *τέγγει* reposuit. V. 8. autem *τόσσον* non sollicitandum, quo vitatur hiatus, qui propter spiritum asperum molestissimus foret. Callim. hymn. Apoll. 94.

οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνῃ,

vbi vid. Intpp. Ita etiam in hymno Deli 246. *τόσσα* pro ὅσσα.

17. *ὕμνου προκώμιον* videtur exordium carminis dici.

40. Scribe: ξὺν ᾧ ποτε *Τροΐαν*. Porro coniiciebam, ὃ *κρατερὸς Τελαμών*, vt Ol. XIII, 118. ὁ *καρτερὸς Βελλεροφόντας*, et Nem. VII, 38. ὁ *καρτερὸς Αἴας*. Sed melius forsitan est, quod Boeckhius edidit, *κραταιός*.

88. Recte iudicauit Beckius, *λατρείαν* relinqui posse. Syllaba ibi communis.

94. *τέγγας χωσάμενος* male Matthiae in Obss. cr.

95. Scribe *τᾷ δαιδάλῳ δὲ παγαίᾳ*, et mox *φύτευέ οἱ*. Nèque enim *φιτεύειν*, sed *φυτεύειν* dicitur. v. Brunck. ad Apollon. IV, 807.

101. Scribe *Θρασυμαχάων*.

122. *Νεμέᾳ* disyllabum, vt *Πυθέᾳ* Isthm. VI, 85. Nam iambica anacrusis numquam apud Pindarum duas syllabas habet: v. supra parte I. cap. 9.

126. Vetus vitium insidet. Beckii *πάτραν σφιν* inconcinnam reddit orationem. Scribe, *πάτραν ἵν' ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, σὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδᾶις πρόπολον ἔμμεναι*. Vbi, inquit, tuam gentem victoriis nobilitatam accipimus. *Πάτρα* enim Pindaro saepius gentem significat, vt Pyth. VII, 5. Recte, vt puto, Boeckhius ἵνα ad οἰκαδε refert: sed male interpretatur *πρόπολον ἀοιδαῖς*. Nam ministrum esse carminibus nihil est aliud, quam materiam carminibus praebere vincendo.

Digitized by Google

133. Male Boeckhius dedit ὁ χρυσὸς δ'. Verba ὁ χρυσὸς ἔδειξεν vsque ad φῶτα apodosis sunt horum, εἰ κελεύεις —. Quae periodus plane similis est illi in Olymp. I. εἰ δ' ἄεθλα γαρύειν, et quae sequuntur. Tota autem quia comparationi inseruit, additum est sine copula alterum membrum, plane vt in fine Ol. II. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν· ἐκείνης ὅστις χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

146. Extrema huius carminis iam antiquitus foede corrupta fuere. Beckii τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις τύχῃ non intelligo. Tota stropha, nisi fallor, ita corrigenda est:

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων
γεραιὸς προπάτωρ
σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ,
ἄλλοισι δ' ἄλλοι,
τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξ-
οχώτατα φάσθαι.
οἷον αἰγέων κε Μελη-
σίαν ἐριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀμφίλαμ-
στος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσθλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

Illum, inquit, olim auus tuus cecinit. Alii enim aliis aequales sunt, et, quae quis ipse viderit, ea se optime dicturum putat. Quantam ille moueret inuidiam, si Melesiam carmine laudaret, inuictus dicendo, mitis ille quidem erga bonos, sed asper malignis aduersarius. Ἴδῃ v. 48. scholiastes iam legisse videtur, ita scribens: ἕκαστος γάρ, φησίν, οἴεται ταῦτα ὑπάρχειν ἐξοχώτατα, ἅπερ αὐτὸς εἶδε. Τύχῃ e scholio natum, τύχῃ ἰδών, vel θεα-

Digitized by Google

σάμενος: vt fortasse vera lectio sit ἰδών. Caeterum qui veterum ἔρυδας legebant, vereor ne τρέφοι scripserint.

NEM. V.

STROPHAE:

– ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
– – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
– – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – –

EPODI:

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ –
– – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –

V. 9. Vide de dial. Pind. p. 12.

10. Quid tandem haec sententia a caeteris tam putide disiuncta est? Scribe *γένυ*, quo spectat scholiastae *τῇ γενειάδι*. Sed praeterea legendum *φαίνων*, minore interpunctione post *στέφανον* posita. Nec quidquam certius.

Digitized by Google

18. Recte puto Schmidium coniecisse, *θέσσαντο, πὰρ βωμὸν πατρὸς Θ' Ἑλλανίου στάντες, πίτνανθ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ*. Id et sensui conuenit, et metro, de quo v. diss. de metris Pindari cap. XVI. Neque est, quare quis de medio *πίτνανθο* sollicitus sit.

21. Scribendum videtur *Ἐνδᾶδος Ἀργεῖοι υἱοί*. Vide de metris Pindari cap. XVI.

25. Vide diss. de mens. rhythm. p. 7.

33. Necessario legendum *ἀνθρώπῳ*. Scholiastes ita: *ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὸ νοῆσαι ὅ τι δεῖ κατὰ καιρὸν σιωπῆσαι, σοφώτατόν ἐστι πρᾶγμα*. Vnde eum *ἐν καιρῷ* legisse coniicio.

34. Scribe *χειρῶν*, vt in scholiis est. Nam vbi metrum vtramque formam admittit, praeferenda vsitatior.

37. *Δέ*, quod in libris est ante *αὐτόθεν*, incommodum est. Scholiastes, qui ita scribit, *ἤδη τίς μοι ὑποσκαπτέτω πήδημα τῶν μεγάλων σημείων*, per *ἤδη* videtur *αὐτόθεν* explicuisse. Itaque delendum puto δ' illud. Nam qui *μακρά μοι δὴ αὐτόθεν* reponi vult, demonstret oportet, potuisse sic loqui Pindarum, nec debuisse *μακρὰ δή μοι αὐτάθεν*.

38. Recte videntur *ἐλαφρὸν* corrigere.

41. Scribe *ἄειδ' ἐν Παλίῳ*.

58. Vide diss. de dial. Pind. p. 7.

70. *Μὲν* hic nullam vim habet. Recte Beckius *μὶν*, vt Iliad. XIII, 315.

οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι, καὶ ἐσσυμένον, πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην.

et Odyss. XI, 569.

οἵ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα.

75. Habet aliquam probabilitatem Mingarelli coniectura, *τὺ δ' Αἰγίναθεν, ὦ Εὐθύμενες*: in qua tamen ὦ offendit, quod et rarius apud Pindarum inuenitur in hominum compellationibus, vt Isthm. VI, 76. *ὦ Τελαμών*, neque a Graecis tam lubenter, quam ab Romanis,

Digitized by Google

corripitur. Ac ne locus quidem, in quo illud hic corriperetur; is est, in quo eleganter corripiantur monosyllaba. Itaque nihil intercedam, quin cum Schmidio *Θεοῦ Νίκας* scribatur.

78. Multa hic mutauit Beckius; at recte omnia se habent vulgo: *ἦτοι μεταίξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα.* Laetatur, inquit, auunculus tuus, Pythea, cognatum sibi genus nunc eodem peruenisse. *μεταίξαντα* pro *μεταίξαν*. Nem. VI, 54. *παλαίφατος γενεὰ, ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια.* Notum vulgo,

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων.

Nec v. 84. *κρατεῖ* mutandum puto, cum quo etiam *ἄρχει* congruit. Superat, inquit, et eminet inter aequales cognatio Euthymenis.

86. Media breuis in *μάρτυται* metro nihil officit.

98. *Ἄνθεα* et metro repugnat, et orationem reddit languidissimam, si *στεφανώματα* per appositionem dictum est. Natum hoc e scholiis, in quibus omnia solui et diduci solent. Pindarus scripsit: *ἀνθέων ποικίλα φέρων στεφανώματα.*

NEM. VI.

STROPHAE:

```
                                  ⏑⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
  – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
  – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
```

– ∪ ∪ ∪ ⏑

– ´ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – ∪ –

EPODI:

– ´ ∪ ∪ – – ´ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ´ ∪ ∪ –

– ´ ∪ ∪ ∪ ∪ – ∪ –

– – ´ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ´ ∪ ∪ –

– ´ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ⏑

– – ´ ∪ ∪ – ∪ ∪ –

∪ ∪ – ´ ∪ ⏑

∪ – ´ ∪ – –

∪ ∪

— – – ´ ∪ ∪ – ∪ ⏑

– – ´ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ –

V. 6. Scribe *αἰεί*. Vide de dial. Pind. p. 8.

12. Vltimi duo stropharum versus multum negotii metricis crearunt. Videntur eos iam veteres grammatici, deprauatis lectionibus adducti, non vno modo refinxisse. Satis tamen verisimile erit quum singulos versus, tum omnem strophan considerantibus, priorem paeonico ordine finiri, posteriorem a paeone ad dactylum et trochaeos delabi. Et hic quidem scribendum puto:

καίπερ ἐφαμερίαν
οὐκ εἰδότες, οὐδὲ μετὰ νύκτας
ἄμμε πότμος, οὐδ'
ἄντιν' ἄρ' ἔγραψε θρασυμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ita legit is scholiastes, cuius haec verba habemus: *καίτοι μὴ γινώσκοντες μήτε τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν, μήτε τὰ διὰ νυκτὸς ἐσόμενα, μήτε ὅστις ἡμᾶς μόρος κατακέκρικε σκοπόν τινα καὶ στάθμην λαβεῖν.*

15. Sublata interpunctione post *ἰδεῖν* continuanda oratio vsque ad *ἔμαρψαν*. Hoc dicit: non debent homines diis comparari, quippe obnoxium vbiuis fato ge-

Digitized by Google

nus. Etiam Alcimidas cognatos suos ad agrorum exemplum spectandos exhibet, qui sicut alternis quiescunt, ita illi tantum abest vt deorum instar eumdem corporum atque animorum vigorem semper conseruauerint, vt potius, simulatque alicui ex iis certaminum honorem dedisset fortuna, eum continuo alteri denegarit, quo clarior deinde euaderet is, qui ab illo proximus esset.

18. Scribe *ἀνδράσιν*.

25. Bonam lectionem seruauit cod. Med. B. *νῦν τε πέφανται*. Participio iunctum verbum per copulam: v. ad Viger. p. 772. Sed scribe:

νῦν τε πέφαται
οὐκ ἄμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας.

Πέφαται, i. e. *εἴρηται*, a grammaticis certe commemoratum est.

36. Legendum videtur *Ἀγησιμάχῳ*, vt prima producta sit, quod etsi non necesse est, suadent tamen antithetici.

45. Egregie Heynius: *ἔλπομαι μέγα ἐλπὼν σκοπὸν ἄντα τυχεῖν, ὥτ' ἀπὸ τόξου ἰαίς*. Vide diss. de dial. Pind. p. 8. Inde quae sequuntur, partim e Schmidii correctione ita scribenda:

εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον, ἄγε Μοῖσα,
οὖρον ἐπέων
εὐκλέα· παροιχομένων γὰρ ἀνέρων,

51. Vide diss. de dial. Pind. p. 11.

62. Valde turbata videtur scriptura, siue librariorum culpa, siue correctionibus grammaticorum. Crederim tale quid dedisse poetam:

ἀπὸ ταύτας
αἵματι πάτρας
χρυσοπλοκάμου ποτὲ Καλλίας ἀδὼν
ἔρνεσι Λατοῦς.

Digitized by Google

73. Recte, puto, Schmidius, ἔρεφ' ἀσκίοις. Vtitur quidem in eadem re aoristo Ol XIII, 45. sed ἔρεψεν eodem modo, vt Ol. I, 110. hic significabit, *gerebat coronam.*

82. Vera videtur Aldinae scriptura τηλόθεν γ'.

86. Scribe:

νεῖκος Ἀχιλεὺς
ἔμπεσε χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων.

89. Malui Creticos numeros hic constituere, quam paeonicos, vt in diss. de mens. rhythm. p. 9.

91. ταύτων non debebat expelli. Basis enim est.

98. Haec facile ita emendari possunt:

ἑκόντι δ' ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος
ἄγγελος ἔβαν,
πέμπτον ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρύων,

et quae sequuntur.

103. Omnino verum, quod Schmidius reposuit, Ἀλκιμίδα ὅ γ' ἐπάρκεσε κλειτὰ γενεά. ὅ pro τὸ, v. ad Ol. I, 91.

106. Merito Heynius hic scholiastae non multum fidei habet: in quo etiam id mirum, quod Timidae loco Polytimidam inter propinquos Alcimidae refert. Caeterum quod viri docti coniecerunt, δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει, παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε, Τιμίδα, non video quomodo sustentari possit, si non etiam ad παῖ addatur σέ τε. Quare veram censeo librorum quorumdam lectionem, παῖδ' ἔτ' ἐνόσφισε Τιμίδαν: quae et cum illis, Ἀλκιμίδα ὅ γ' ἐπάρκεσε κλειτὰ γενεά, bene congruit, (nam de vniversa gente loquitur, e qua iniqua sorte vsus Timidas victoria frustratus sit,) neque illud incommodi habet, quod Alcimidae, qui laudandus erat, amissam victoriam tangat.

Digitized by Google

NEM. VII.

STROPHAE:

υ –́ –́ υ υ – υ – –́ υ – υ –
–́ υ υ – υ υ υ υ – υ –
–́ υ υ – υ – –́ υ – υ ⏓
–́ υ υ – υ – –́ υ – υ – υ ⏓
5 υ –́ υ – –́ υ υ υ υ –́ υ υ – υ – ῡ
υ –́ υ υ – –́ υ –́ υ υ υ υ ⏓
– –́ υ υ – υ – ύ υ υ υ υ υ – υ –
υ ύ
– — υ υ – υ – ύ υ υ – υ ⏓
– –́ υ υ – υ –
10 –́ υ –́ υ υ – υ – υ

EPODI:

υ –́ υ – –́ υ υ –́ υ υ υ ⏓
ύ υ υ –́ υ υ – –́ υ ⏓
–́ υ –́ υ υ – ύ υ υ – υ ⏓
ύ υ υ –́ υ υ – ύ υ υ –́ υ –
5 ύ υ υ –́ υ υ – υ –
ύ υ υ –́ υ υ – υ – υ – υ

V. 1. Scribe πάρεδρε.

5. Scribe ἀδελφάν, vel vulgatam tribus syllabis pronuncia.

8. Ζυγὸς de lance dici non potest. Nec libra duo iuga habet, vt ζυγὸς ἕτερος dici possit. Imo omnia firmant praeclaram Schmidii correctionem, εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα. Vide de dial. Pind. p. 11.

17. Scribe ἐνέβαλε, nisi hic quoque ταὶ in αἱ mutandum. Vide ad Olymp. I, 91. Egregie fallitur Boeckhius, ταὶ negans articulum esse.

23. Deleto τὶς retinendum puto εὕρηται, quod ad ἔργα referatur. Atque hanc lectionem vterque scholiastes videtur habuisse.

Digitized by Google

26. Bona prolata lectio ex Aug. C. confirmata scholiis, *βλάβεν*.

27. Nisi *θανάτου πάρα* dictum volumus vt *παρ' Ἀΐδου*, reponendum erit *θάνατον πάρα θαμὰ νέονται*.

32. Scribe, *ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ γε μαχανᾷ*.

36. Scribe *ἰδέμεν*.

41. Vide de dial. Pind. p. 11.

46. Locus hic antiquo vitio laborat, *βοαθόων*. Tum scholiastes pro *γὰρ* habuit *παρὰ*, idque recte et metro exigente. Scribendum arbitror:

τιμὰ δὲ γίγνεται,
ἢν θεὸς ἄβρὸν αὔξει λόγον τεθνακότων
βοαθόον, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν.

Βοηθόος est is, qui ad clamorem accurrit. Inde *βοηθεῖν* auxilio venire clamantibus: vnde recentior forma *βοηθός*. *Βοηθόοι* simpliciter de viris fortibus dictum esse, valde dubito. *Λόγος* autem *τεθνακότων βοαθόος*, vt Olymp. I, 177. *ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων*. Similiter Olymp. XIII, 137. *Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος Ἰσθμοῖ*.

55. Vide diss. de dial. Pind. p. 8.

59. Scribe *Τροΐαθεν*, et ex cod. Aug. *κτέαν' ἄγων*.

70. Omnino deserenda sunt, quae scholiastes de excusatione caedis Neoptolemi profert. Longe hic alia Pindaro mens est. Interpungendum: *ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς θεμίσκοπον οἰκεῖν ἑόντα πολυθύτοις εὐώνυμον ἐς δίκαν. Τρία ἔπεα διαρκέσει*. Ex Aeacidis aliquem, inquit, in supplicationibus praesidem sanctorum sollemnium esse oportebat. Quas inde laudes Neoptolemo atque Aeacidis ducere possit, eas se tribus verbis comprehensurum dicit: veracem enim testem certaminibus praesse Neoptolemum. Eoque etiam spectant, quae se-

Digitized by Google

quuntur, in quibus arduum sibi esse dicit, iustas Aeacidarum generi laudes tribuere. Id est enim ὁδὸς πρὸς λόγων.

85. Seruata interpunctione, quam adsciuit Heynius, tamen οὐκ retinendum censeo, tum propter librorum auctoritatem, tum quod id maiorem hic vim habet, quam vocabulum οὐδέ.

88. Aldi ἀποβλάπτει etiam metro verum esse arguitur. Sed leniore, quam Schmidius, mutatione scribendum existimo:

Θεαρίων,
τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου
δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.

Μοῖρα, inquit, tibi consilii vsum non impedit. Σύνεως scribi coepit, vbi ἀποβλέπει natum esset. Aoristi secundi participium metri caussa reponendum erat.

94. Οὐ semel positum pro repetito ferri non potest. Verbo οἰκέων non significat locum, in quo nunc est iste Achaeus, (praesentem enim esse vult) sed vnde oriundus est.

96. Delendum καί. Neque enim οἰκέων disyllabum esse potest, quum secundus stropharum versus cretico terminetur.

103. Εὐξενίδα vocatiuus Aeolicus, vltima correpta. Nam Ionici maioris loco trochaeum et tribrachum adhibuit. Caeterum locus hic aliter interpungendus videtur. Nam non modo durae sunt illae parentheses, sed languidam etiam reddunt orationem, quia id, quod summum rei est, et ad quod omnia dirigenda erant, in transitu tantum adiicitur, ὃς ἐξέπεμψας παλαισμάτων αἰχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αὔθωνι πρὶν ἅλιφ γυῖον ἐκπαγεῖν. Quin hoc quoque mirum, quod ipse Sogenes suum corpus ἐκπέμψαι e certamine dicitur, quod non

Digitized by Google

emisisse inde, sed retulisse dicendus erat. Itaque Aldi et scholiastae auctoritate adductus ita scribendum atque interpungendum puto:

Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ, τέρμα προβὰς, ἄκοντ'
ὥς τε χαλκοπάραον, ὄρσαι
θοὰν γλῶσσαν· ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἰ-
θωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με. νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεὶς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.

In his ὃς ἐξέπεμψε de iaculo intelligo, vt scholiastes, qui ad v. 109. ita scribit: ὁ ἄκων, φησίν, αἴτιος γενόμενος τῆς παντελοῦς νίκης, οὐκ ἐποίησε χρείαν σε ἔχειν τοῦ διὰ πάλης σε γενέσθαι τῶν ἀντεγωνιστῶν, ἀλλά σου ἄβρεκτον τὸν αὐχένα ἐξέπεμψε τοῦ ἀγῶνος. Sic enim scribendum, nisi etiam περιγενέσθαι pro γενέσθαι fuit. Probat hanc scholiastae interpretationem Boeckhius. At sic inepta addidisset poeta illa, *εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται*, quibus laudem et laetitiam victoris imminuisset. Haec non refutauerit, qui lectorem ad ipsa certamina Graecorum spectatum ablegarit, quo non sine labore vibrari iaculum intelligat. Recte, si quid video, scholiastes de omissa lucta cogitauit, sed male idem haec ad Sogenem retulit. Sunt enim vniuerse dicta: „deiero, me non terminos egressum, aerei iaculi instar, celerem concitasse linguam, quod non sudantem a lucta ceruicem ante feruidiores solis radios dimisit: si labor fuit, plus consequitur voluptatis. Sine me. Si longius feror, victori non piget debitas laudes persolvere.“ Mens poetae haec est: non ego temere ac leui opera plus iusto te laudo, vt qui in quinquertio iactu

Digitized by Google

longe metam superantes ab lucta aduersarium deterrent: iucundius est enim labore victoriam consequi; quare sine me, si longius deduxi carmen. Eadem sententia prope eodem modo expressa fefellit interpretes in Pyth. I, 83. ἔλπομαι μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡςεί τ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων, μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσεσθ' ἀντίους: i. e. longo iactu declinare aduersarios: quod hic apertius dicit, facere, vt luctam detrectent. Sic Pyth. XI, 59. ἀμευσίπορος τρίοδος est triuium, quo fit, vt ab recta via declinemus.

115. Recte Schmidius χρυσὸν prima breui esse putat. Vide diss. de dial. Pind. p. 9.

119. Scribe πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει.

121. Erraui de dial. Pind. p. 10. Δάπεδον recte se habet prima breui, emendatis versibus, qui corrupti erant.

122. Si versus in dochmium exit, is sic restitui posset: γαρύεν θευμόρῳ. Scholiastes vocabulum θευμερᾷ omisit, vt nescias, quid in suis libris inuenerit. Mihi quidem Pindarus videtur scripsisse γαρυέμεν ἁμέρᾳ ὀπὶ, quod et bene congruit cum ἁσυχᾷ v. 120. (ita enim scribendum, vt Pyth. XI, 84.) et eo etiam probabile fit, quia in antitheticis omnibus paeon purus creticum antecedit. Ac videtur repetitio vltimae syllabae verbi γαρυέμεν occasionem corruptioni praebuisse. Caeterum ἁμέρᾳ quam ἁμέρῳ maluit, vt Nem. IX, 106. αἰὼν ἁμέρα.

125. Ἐμᾷ falsum esse res ipsa docet. Sed ὑμᾷ nolim reponi, quia, licet ferri possit hic longa syllaba, tamen antithetici omnes breuem habent, quae etiam gratior ad aures accidit. Itaque scribendum puto ἑᾷ, id est Sogenis. Ita ἑῷ δορὶ Τήλεφον τρῶσεν, id est Telephi ipsius telo, Isthm. V, 53.

127. Scribe:

Digitized by Google

εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι
νόῳ φιλήσαντ' ἀτενέϊ γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐ-
τυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων ἐϋ-
κτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

146. Scribe γήραϊ.

152. Locus hic quod ad metrum corruptus. Scribendum puto:

ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι. ταῦτα δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει.

NEM. VIII.

STROPHAE:

–́ ῡ –́ υ υ – – –́ υ –́ –
–́ υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ –́ –
–́ υ –́ – –́ υ υ ⏓
5 –́ υ –́ – –́ υ –́ –
–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ –
υ υ –́ υ υ – – –́ υ –
–́ υ υ – υ υ – ⏓
υ
–́ υ –́ – –́ υ – –́ υ –
10 υ –́ υ –́ –

EPODII

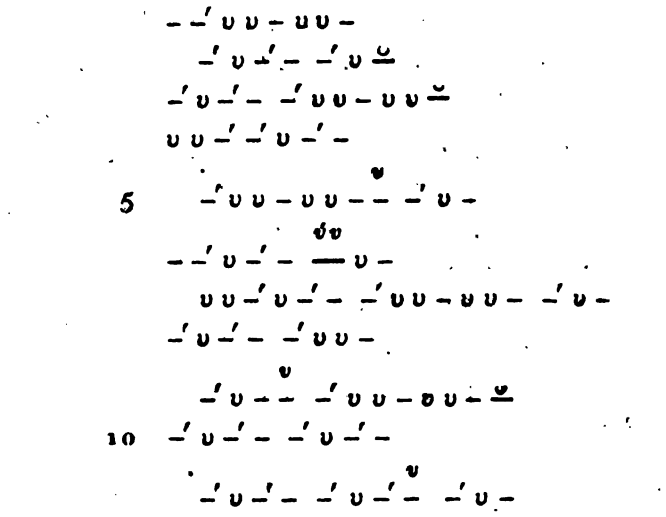

V. 3. Male Schmidius metro consuluit ἅτε παρθένοισι καὶ παίδων scribendo. Neque conuenit epitritis, quod ego coniecteram, ἅτε παρθενηΐοις παίδων τ', repetitum in diss. de dial. Pind. p. 11. Probabilius est, scripsisse Pindarum, παρθενείοις ἅτε καὶ παίδων. Adiectiuo eum, non substantiuo παρθένοισι vsum esse, e scholiis colligi potest.

4. Τὸν μὲν ἀμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις epitritis aduersatur. Mirumque ἀμέροις masculina forma dici, quum alibi feminina vtatur. Scholiastae iam corruptam lectionem habuerunt. Prope verum accedit cod. Med. B. qui ἀμάροις praebet. Scribe: τὸν μὲν ἀμμοίροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις. Id ipsum est πραέσιν ἔρωσι, vt scholiastes explicat.

18. Recte Beckius, πείθεσθ' ἀναξίας ἐόντες, et mox v. 22. γονάτων.

35. Idem recte post κίνδυνος interpunxit.

42. Vide de dial. Pind. p. 8.

Digitized by Google

48. Scribe δάοισιν.

53. Scribe ἄλλων δὲ μόχθων πολυφόροισιν ἐν ἁμέραις.

71. Recte ὑγρόν, vltima breuis in fine versus.

80. Elegantius, puto, foret ὑπερείσω. Laudabo gentem tuam, et tribules.

83. Ἐπ' ἀοιδαῖς significat *propter carmina, carminum caussa*. Nam, nisi vehementer fallor, ἐπὶ de ratione tantum et consilio, quare aliquid agendum suscipiatur, non de caussa atque instrumento, per quod fiat, dici potest. Itaque vereor, ne haec verba, νώδυνόν τις κάματον θῆκεν ἐπ' ἀοιδαῖς, nil aliud significare possint, quam hoc: leniit aliquis laboris molestiam spe carminum. Quod ab hoc loco alienum est. Quamobrem praefero ἐπαοιδαῖς. Canam, inquit, vestras victorias, et laetor, me aptum in labore atque vtile carmen edere. Ac saepe aliquis incantatione laboris molestiam leniit. Enimuero pridem cognita fuere vatum praeconia, etiam ante Adrasti Cadmeorumque bella. Ἐπαοιδάς, translata a medicorum artibus similitudine, carmina vocat; ac recte scholiastes: ὅτι ὡς ἐπαοιδῇ τις χρησάμενος κουφίζει τὸν κάματον, οὕτω καὶ ἐγὼ ὡς ἐπῳδῇ χρησάμενος τῷ ὕμνῳ, κουφίσω τὴν κακοπάθειαν τοῦ ἠθληκότος. Ita Pyth. IV, 332. gloriam vocat φάρμακον ἀρετᾶς, et Nem. III, 27. καματωδέων πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρόν. Propius etiam accedunt, quae in exordio IV. Nem. dicit, ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι. Homerus Odyss. I, 337.

Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας.

Nec minus notus Theocriti locus in carmine XI. quem spectauit Callimachus epigr. XLIX. quod ita nobis videtur corrigendum esse:

ὣς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν
τῷ ἐραμένῳ· ναὶ μὰν οὐκ ἀθερὴς ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε·
ἦ πανακὲς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.

τοῦτο, δοκέω, χἀ λαμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πόνηρὰ
τἀγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ὃς δ' ἁμῖν πάκεστύς, ἀφειδέα πὸκ τὸν Ἔρωτα
τοῦτο τὸ πᾶν κείρευ τὰ πτερὰ, παιδάριον.
εὐδ' ὅσον ἀττάραγόν σε δεδοίκομες· αἰ γὰρ ἐπῳδαὶ
εἶκοι τῷ χαλεπῷ τραύματος ἀμφότεραι.

Spectauit Callimachus versus 12—17. Cyclopis Theocritei. *Κείρεσθαι πτερα* explicuit Iacobsius ad Paul. Silent. epigr. 20. Sophocles vocabulum *ἐπῳδὴ* ad *πάρφασιν* et blanditiarum illecebras transtulit in Oed. Col. 1193.

ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξεπάδονται φύσιν.

NEM. IX.

– ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏑
– ′ ∪ – ′ – – ′ ∪ – ′ –
– ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– ′ ∪ – ′ – – ′ ∪ ⏑
– ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – – ′ ∪ ⏑
– ′ ∪ – ′ – – ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– ′ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏑
– ′ ∪ – ′ – – ′ ∪ ⏑
– – ′ ∪ – ′ ⏑ – ′ ∪ – ′ – – ′ ∪ – ′ –

V. 10. Perobscure hoc dictum est, *αὐδὰν μανύει*. Recte tamen explicuisse videtur Heynius. Scholiastes videtur aliam lectionem habuisse, quem ita corrigendum existimo: *τὸ γὰρ τοὺς λοιποὺς κρατοῦν καὶ νικᾶν ἅρμα ἐλαύνων ὁ Χρόμιος τῇ τε Λητοῖ καὶ τοῖς θυσὶν αὐτῆς παιζὶν αὐτὸ θαυμάζεσθαι δίδωσιν.*

Digitized by Google

17. Recte Beckius Benedicti emendationem *καύχαις* recepit.

21. Scribe *ἱππίων*.

39. Vide ad Viger. p. 919.

41. Beckius ante *ἄγαγον* addendum putauit *λεκτῶν*, non male. Tamen equidem arbitror ante illa, *καί ποτ' ἐς*, aliquid excidisse, idque recte videtur Boeckhius ex scholiasta eruisse, *δὴ τόθεν*:

ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἦ-
σαν μέγιστοι· δὴ τόθεν
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θή-
βας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν, αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν.

54. Scholiis praefixum est, *ἐρυσσάμενοι*, quod posset sane explicari. Sed recte *ἐρυσσάμενοι*, continentes, impedientes. Iliad. VIII, 143.

ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,

XXIV, 584.

μὴ ὃ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο.

Odyss. XVI, 457.

μή ἑ συβώτης
γνοίη ἐσάντα ἰδών, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
ἔλθοι ἐπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Caeterum *σώμασ' ἐπίαναν* ingratius ad aures accidit, et mirarer profecto, ni Pindarus maluisset scribere *σώμασι πίαναν*. At vero melior lectio, *σώματα*, ab scholiasta seruata est, quae mutata fuit ab iis, qui nominatiuum absolutum *ἐρυσσάμενοι* non intelligerent. Ita enim scripsisse videtur Pindarus:

Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν
νόστον ἐρυσσάμενοι, λευ-
κανθέα σώματ' ἐπίαναν καπνῷ.

Digitized by Google

Quum in ripis Ismeni, inquit, iter habuissent, mortuorum corpora combusta sunt. Caeterum vide de dial. Pind. p. 7.

75. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8.

78. Haec, ἄπιστον ἔεπα, nolim per interrogationem dici. Attenuant istiusmodi interrogatiunculae vim et grauitatem orationis, omninoque abhorrent ab illa priscorum hominum dignitate, quam quia nos temporum vitio amisimus, tenui quadam et exili eam dictionis festiuitate compensamus, quae pungit et titillat animum, non erigit et roborat.

83. Non intelligo quid hoc sit, ἔκρινας οὕνεκα. Tum quae illa est inutilis verborum copia et prolixitas, παρὰ πεζοβόαις, ἵπποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις, ἀνὰ κίνδυνον ἀῢτᾶς? Legendum atque interpungendum cum scholiasta:

> Χρομίῳ κεν ὑπασπί-
> ζων παρὰ πεζοβόαις, ἵπ-
> ποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις
> ἔκρινας ἂν κινδυνον ὀξείας ἀῢτᾶς,
> οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεί-
> να θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
> θυμὸν αἰχμασὰν ἀμύνειν
> λοιγὸν Ἐνυαλίου.

Chromio, inquit, si pugnanti adstares, pernoscores belli saeuitiam, quia aemulatio illum accendit. Homer. Iliad. IV, 539.

> ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
> ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
> δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
> χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.

111. Etsi in duplici ἔτι non est haerendum, quo saepius ita positum inuenitur, tamen metri caussa

quum vnus cod. ἔστι omittat, alius οὐκ ἔστι habeat, vel οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω scribendum videtur, vt in diss. de mens. rhythm. pag. 8 conieci, vel οὔπως ἔστι πόρσω.

NEM. X.

STROPHAE:

⏑ ⏑ – ˈ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑̄
– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ ⏑ – ⏑⏑ ⏑̆
– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑̆
– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑̆
⏑
– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ˈ⏑ ⏑̆
– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̆
– ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑̆
– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ – – ˈ⏑ –
– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ – – – ˈ⏑ –

ἘPODI:

– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ˈ⏑⏑ ⏑̆
– ˈ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ˈ⏑ ⏑̆
– ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ˈ⏑ ⏑ – ⏑⏑ ⏑̆
– ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ˈ⏑ – ˈ⏑̆
– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ – –
– ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̆
⏑ ⏑ ⏑ – – ˈ⏑ –
– ˈ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ˈ⏑ – – – ˈ⏑ –

V. 1. Tertia syllaba verbi ἀγλαοθώκων produci non potest. Quare non dubium, quin recte apud scholia-

sten legatur ἀγλαοθρόνων. Eadem mensura syllabarum v. 137.

8. Libri πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατώκισθεν ἄστη. In cod. Aug. quem Boeckhius littera C notauit, ad vltimam syllabam verbi κατώκισθεν supra adscriptum est compendium, quod εν significat, ita vt hoc indicium haberi possit scripturae κατῴκισεν, quae criticis placuit, et metro accommodatior est. Sed durum videtur, ad hoc verbum intelligi nominatiuum Ἄργος. Scholiastes aliam lectionem habuit. Eius haec verba sunt: πολλὰ δ' ἂν εἴη λέγειν, ὅπως ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κατῳκίσθησαν πόλεις ὑπὸ τῶν τοῦ Ἐπάφου χειρῶν. Vnde coniici licet, dedisse poetam: πολλὰ δ', Αἰγύπτῳ ὅπα ἔκτισθεν ἄστη, a κτίω, vnde κτίμενος, κτίτης, κτίτωρ.

11. Κολεῷ disyllabum est. Scribe vero κουλεῷ.

15. Scribe βέλεσιν.

24. Libri veteres ἔναρεν. τί οἱ. Cod. Aug. ἔναρε. (sic) τί οἱ. Quod ego conieceram, ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκείοις ὅπλοις Τηλεβόας ἔναρεν. τῷ δ' ὄψιν ἐιδόμενος — ἐξῆλθεν, tollit quidem difficultatem, sed parum a verisimilitudine commendatur, vt ipse monui ad Orph. pag. 789. Boeckhius commate post γενεὰν et post ἔναρεν interpungens, dedit καί οἱ ὄψιν ἐιδόμενος, crasin fieri posse ratus vocum οἱ ὄψιν, qua nihil vidi magis inauditum. Τί illud, pariter atque alibi saepe πῶς, πολον, interpretis videtur esse. Recte enim habere puto lectionem ab Heynio receptam, ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν. ἐπεὶ ἐν χαλκείοις ὅπλοις Τηλεβόας ἔναρεν, οἱ ὄψιν ἐιδόμενος ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐξῆλθεν. Hic enim locus in iis est, in quibus recte omitti copula potuit: de quo genere explicatum ad hymnos Homericos.

42. Recte Beckius Pauwii correctionem recepit, κατὰ βουθυσίαν. Confirmat eam cod. Aug.

Digitized by Google

67. Omnia hic pessime perturbata. Verba, ἀείδω θεῷ ex θεμείῳ corrupta sunt. Scribendum:

οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ
προσφέρων τόλμαν, παραιτεῖται χάριν,
γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἄθλων κορυφᾷς.

Thiaeus, inquit, non ignauia deprecatur decus Olympicorum certaminum, quum robur afferat. Notum hoc ipsi est pariter atque omnibus, qui illam gloriam concupiscunt; nimirum virtute ibi opus esse. Caeterum οὐδὲ scribendum erat, quod simplicius, atque idcirco etiam grauius est, quam si diuisum legitur οὐ δέ.

74. Repone σύγγονος. Non enim opus vt τὲ producatur.

76. Recte, vt videtur, Boeckhius, νικαφορίαις γὰρ ἔσαις Προίτοιο τόδ' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησεν.

90. Scribe χειρῶν.

90. Recte Pauwius ἀκμᾷ. Olymp. II, 114. ἐν χερὸς ἀκμᾷ.

92. Vide de dial. Pind. p. 15.

129. Scholiastes: ἀλλ' οὔτε αὐτὸν ἔπληξαν τὸν Πολυδεύκην, οὔτε ὑποχωρῆσαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς πεποιήκασιν οἱ Ἀφαρητιάδαι, in quibus pro ὑπὲρ τοῦ πατρὸς aut ὑπὸ τοῦ πέτρου legendum, aut, vt paullo ante dixerat, ἀπὸ τοῦ τύμβου τοῦ πατρός. Haec autem verba, ὑποχωρῆσαι πεποιήκασιν, ostendunt in Pindaro sic scribendum:

οὐδ' ἀνέχασσαν· ἁρμοθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἦλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.

Vidit hoc etiam Beckius, nisi quod non satis commoda interpunctione vsus est. Ἀνέχασσαν, ab ἀναχάζω. χάζω notum ex Homero, in quo hoc verbum non *cedere*, vt

Digitized by Google

vulgo putant, sed *continere, cohibere, reprimere,* significat. Defungar vno loco, qui est Iliad. XI, 333.

τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδών, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα.

Quod Eustathius explicat, *στερήσας, μᾶλλον δὲ ὑποχωρεῖν ποιήσας.*

134. Recte Beckius *ἅμα δὲ* edidit.

140. Scholiastes legit *πνοάς,* ac recte, puto, Schmidius *φρίσσοντα πνοάς,* vt Iliad. XIII. 475. *φρίσσει νῶτον.*

141. Nimis leui manu hic corrigunt *θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς.* Ostendi enim debebat, poni ita *δὴ* potuisse, quod haud facile credam. Scholiastes haec praeteriit. Vide vero, ne poeta Castorem, vt Iouis filium, maiorem lacrimis finxerit, et proinde sic potius scripserit, *θερμὰ δ' οὐ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς, ὄρθιον φώνασε.*

144. Non modo metrum, sed res ipsa *ἐμοὶ* efflagitat, quod nunc reposuit Beckius.

153. Recte Beckius *στάξεν ἥρως.*

157. Haud dubie verum vidit Benedictus,

αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις οἰκεῖν ἐμοί.

Caue credas Pindarum non dixisse *θέλειν.* Crasin, quam Boeckhius hic admisit, *αὐτὸς Οὔλυμπον κατοικῆσαι ἐθέλεις,* cuius similem intulit Olymp. II. 176. difficilius sit tueri, quam *θέλειν.*

159. Scribe: *ἔστι σοι μὲν τῶν λάχος.*

170. Recte Schmidius *χαλκομίτρα.*

NEM. XI.

STROPHAE:

– ́ υ – ́ – – ́ υ υ – υ υ – – ́ υ –
– ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ –
– ́ υ υ – υ υ – –

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ –

ΕΠΟΔΑΙ.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏓
– ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

V. 1. Recte Heynius ἄτε retinuit.

4. Vide de dial. Pind. p. 11.

9. Scribendum ἀενάοις, in quo α longum.

16. Nihil opus vt σύγγονον mutetur.

17. Non opus, vt quidquam mutetur, si quidem verba, in quibus comparatio aliqua inest, etiam cum genitiuo, vt nomina comparatiua, construuntur.

22. Recte Heynius μὶν coniecit. Sequente versu μελίζειν ἀοιδαῖς scribendum.

29. Scribe ἄθλων.

34. Recte Beckius interpunxit, πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον κωμάσαις, ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πυρφυρέοις ἔρνεσιν.

43. λίαν prosaicum est, nec minus friget Beckii μάλα. Haud dubie scribendum μάν.

45. Scribe χαλκέντεα. Vide de dialecto Pindari pag. 9.

Digitized by Google

51. Bene Schmidius *πάσαις ἑτέων περόδοις*. Vide de dial. Pind. p. 21.

54. Egregia est coniectura Heynii, *ἔθνος*, quam illud etiam confirmat, quod *σ* male ab *οὕτω* disiunctum fuit. Scribendum enim *οὕτως ἔθνος*.

ISTHM. I.

STROPHAE:

– ˊ υ υ – υ υ – – – ˊ υ – ˊ ⏑̲

υ

– ˊ υ υ – υ υ – – – ˊ υ ⏑̲

– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ – –

– ˊ υ υ – υ υ ⏑̲

5 ῡ – ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ ⏑̲

– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ – – ˊ υ υ –

– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ –

EPODI:

– – ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ – υ υ – – – ˊ υ ⏑̲

– ˊ υ υ – υ υ – –

– ˊ υ υ – υ υ – – – ˊ υ ⏑̲

– ˊ υ υ – υ υ – –

5 – ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ –

– – ˊ υ – ˊ – – ˊ υ υ –

– ˊ υ – ˊ – – ˊ υ – ˊ –

– – ˊ υ – ˊ – – ˊ υ – ⏑̲

– ˊ υ υ – υ υ – –

10 – ˊ υ – ˊ – – ˊ υ – ˊ –

V. 11. Scribe *ὤπασεν*.

34. Scribe, *ὁπότ' ἐν δίσκοις ἴεν*, salita Pindaro dicendi ratione.

58. Non eleganter *κατὰ*, interposito *κεῖται*, a *πᾶσαν ὀργὰν* disiungitur. Itaque malim *κατάκειται* scribi: si

Digitized by Google

cui summo studio parata virtus est, eum, inquit, laudare decet. Similiter Isthm. V, 21. τὸν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ, Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν, Πυθέᾳ τε, παγκρατίου. Sententia eadem Isthm. V, 28.

92. Scribe Πυθῶθεν.

ISTHM. II.

STROPHAE:

– – ́ υ υ – υ υ – ⏓
– ́ υ – ́ – – ́ υ ⏓
– ́ υ – ́ – – ́ υ –
– ́ υ – ́ – – ́ υ υ – υ υ –
– ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ ⏓
– ́ υ υ – υ υ – ⏓
υ
– ́ υ υ – υ υ – – – ́ υ – ́ –
– ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ –

EPODI:

– ́ υ υ – υ υ – –
υ
– ́ υ υ – υ υ – – – ́ υ ⏓
– ́ υ υ – υ υ – – – ́ υ – ́ –
– ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ –
υ
– ́ υ – ́ – – ́ υ – ́ – – ́ υ υ –
– ́ υ – ́ – – ́ υ υ – υ υ – –
ύ υ υ – – ́ υ – ́ –

V. 2. In hoc carmine iam vehementer desideramus librorum veterum auxilium. Nec tamen quidquam est, quod coniectura non assequi liceat. Schmidius recte οἳ.

12. Recte Heynius μελιφθόγγου.

16. Recte Aldus ῥῆμ' ἀλαθείας. Nam, vt secundus pes trochaeus esse possit, tamen diphthongus in ἀλα-

Digitized by Google

ἀθείας non sine magna aurium molestia corripitur. Quare non dubium, quin aliquid exciderit. Ac nisi magnopere fallor, ita scripsit Pindarus:

ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον.

Ἀλαθείας ὁδὸν dixit etiam Pyth. III, 184.

19. Tollenda interpunctio post ἀείδω.

21. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8. Elem. doctr. metr. p. 651. et diss. de metr. Pind. cap. XVI.

33. Certa emendatio est, νεῖμ' ἀπάσας ὁσίας. Aeschylus Sept. contra Th. 596.

τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον ηὔδα,

vbi in vno libro νωμῶν est.

ISTHM. III et IV.

Mirum foret, si Pindarus, qui tantopere numerorum varietate delectatur, non modo duo carmina eodem metro scripsisset, sed ea etiam ad eumdem misisset victorem. Quae res adeo mihi videtur insolens, vt quidvis potius tentandum, quam disiungenda ista carmina existimem. Accedit et editionis Aldinae, et maior etiam scholiorum auctoritas, inscriptionem et metri expositionem in quarto carmine omittentium. Quapropter aliqua inuestiganda ratio est, qua, si quae sint, quae ista carmina in vnum coniungi prohibeant, solui atque componi possint. Eaque subtiliter expouit Heynius. Sunt autem haec, primum, quod IV, 6—10. importunius repetantur, quae in epodo tertii carminis dicta erant; deinde, quod in tertio carmine equestris, in quarto pancratii victoria laudetur; denique, quod quae in quarto carmine celebratur victoria, prior fuerit ea, de qua in tertio posita agit. Ex his primum argumentum eiusmodi est, vt solum per se parum ad rem dirimendam idoneum sit. Nam si languida est et frigida

Digitized by Google

ista repetitio, quod negari non potest: at alia sunt in Pindaro, quae nescio an magis etiam frigeant. Hic quidem, quo melius ad alia transire posset, adductus fuit, vt paullo ante dicta repeteret. Ita Nem. VI, 57. plane vt hic in quarti carminis principio, πλατεῖαι, inquit, παντόθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόςοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν: quam sententiam etiam ante posuerat v. 55. Similiter etiam in Pyth. V. stropha atque antistropha prima repetitiones quaedam minus necessariae occurrunt. Deinde quod in tertio carmine equestris victoria celebretur, id quidem, vt ipse Heynius fatetur, non magnam vim habet. Nam verba ἱπποδρομίᾳ κρατέων v. 21. ad Nemeaeam victoriam spectant, non ad Isthmiam, quae quo certaminis genere parta sit, in tertio quidem carmine nusquam indicatur. Longe grauius vero tertium argumentum est: Isthmiam victoriam, de qua quartum carmen agit, primam videri, tum propter v. 4 et 36. in quo ea laudes gentis Melissi quasi e somno suscitare dicatur, tum quod Nemeaeae, de qua in tertio est, nulla mentio fiat. At hanc difficultatem commoda interpretatione explanare licet. Nam principium quidem quarti carminis,

ἐστί μοι θεῶν ἕκατι
μυρία παντᾶ κέλευθος,
ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις,
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν,

id sic est intelligendum: non deest mihi materia laudum, quibus maiores tuos ornem. Isthmia enim tua victoria, quae hunc a me hymnum exigit, opportunitatem affert. Quae autem inde a v. 32. dicit, hac Melissi victoria laudes maiorum eius velut e somno suscitari, non sunt eo trahenda, vt intermissae aliquamdiu virtutis eam victoriam nouum quoddam documentum exstitisse censeamus, sed ad carminis impetrationem re-

BAMMOLEAN OXFORD MUSEUM

Digitized by Google

ferri debent. Quantumuis enim egregias aliquis victorias reportarit, obscurari earum memoriam necesse est, nisi carminibus ad posteritatem perueniant. Hoc ergo dicit: fama gentis tuae nunc, quum propter Isthmiam victoriam hunc a me hymnum nactus es, veluti e somno expergefacta splendet. Omnia enim, quae deinceps sequuntur, eo spectant, vt poetarum tantummodo carminibus laudem florere ostendat, v. 68 seqq. Ita v. 46. maiores Melissi olim hymnis celebratos fuisse dicit; ita Aiacis gloriam Homero deberi; ita Melissum denique carmine ornandum v. 73. In his vt Nemeaeae victoriae mentionem faceret, necesse non habuit, quoniam hanc ante iam, in iis, quae nunc tertii carminis titulum habent, satis luculenter commemorauerat. Caeterum vltro sese offert coniectura, vnde perturbatio carminis explicari queat. Videtur enim iam antiquissimis temporibus ea carminis pars, quae nunc quarti carminis titulum gerit, a quibusdam exemplaribus abfuisse. Id et inscriptio ἵπποις indicat, et quae eius explicandae caussa scholiastes dixit: *πρόσκειται δὲ τῇ ᾠδῇ ἵπποις, διὰ τὸ μὴ δηλοῦν τὸν Πίνδαρον τὸ τοῦ ἀγωνίσματος εἶδος, πότερον κέλητι ἢ τεθρίππῳ· μόνον δὲ ἱπποδρομίᾳ λέγει ἐστεφανῶσθαι.* Post ex aliis exemplaribus integratum carmen fuit: inde omissio in quarto carmine explicationis metrorum atque inscriptionis, ac silentium de ea scholiastae. Metri autem ratio haec est:

STROPHAE:

–́ υ –́ – –́ υ –́ ⏓
–́ υ –́ – –́ υ –́ ⏓

υ
–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ – – –́ υ ⏓

υυ
–́ υ υ — υ υ – – –́ υ –́ ⏓
5 –́ υ υ – υ υ – – –́ υ –́ ⏓

–́ υ –́ – –́ υ –́ –
–́ υ υ – υ υ – υ υ – –́ υ –́ ⏓
–́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ –́ –

ΕΡΟΔΙ:

– –́ υ υ – υ υ – – –́ υ υ ⏓
–́ υ υ – υ υ – ⏓
υ
–́ υ –́ – –́ υ ⏓
υ
– –́ υ –́ – –́ υ –
– –́ υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ –́ –
υ
–́ υ –́ – –́ υ –
– –́ υ υ – υ υ –
υ
–́ υ –́ – –́ υ –
– –́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ –

Carm. III. v. 19. Scribe ἔστι μέν μοι. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

25. Scribe ἅρμασιν.

27. Scribe διέστειχον, quod etiam scholiastes habuit.

Carm. IV. v. 21. Nihil mutandum. Recte enim Schmidius σπεύδειν pro σπεῦδε dictum censet.

29. Vereor ne ἄνθος, quod libri habent, ex aliqua interpretum adnotatione ortum sit. Scholiastae explicatio verisimile reddit, scriptum fuisse:

νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον
ποικίλων μηνῶν ζόφον
χθὼν ὦτε φοινικέοισιν ἕστηκεν ῥόδοις.

40. Ἀωσφόρος contrahi non potest. Quare necessario scribendum ἑωσφόρος.

45. Scribe ὤπασεν.

55. Recte Aldus et scholia, *τῶν τε γὰρ καὶ τῶν δυ-δοῖ*. *Τύχα* hic non est victoria, sed quinis euentus certaminum. Hoc enim dicit: qui certamina non adeunt, tacentur; at etiam eorum, qui certant, ignota manet sors, nisi si victoriam adepti sint. Nunc enim hoc, nunc illud dat fortuna, atque interdum etiam inertior victoriam consequitur, quemadmodum Vlixes Aiacem vicit. *Τὰ καὶ τὰ* sunt secundae atque aduersae res, vt alibi apud Pindarum. Commemorat autem haec idcirco, vt excusationem paret Melissi maioribus iis, qui licet non abfuissent a certaminibus publicis, nulla tamen victoria inclaruerant.

57. Requiritur aoristus *ἔσφαλε*.

62. Scribe *Τροίανδ' ἔβαν*. Sequitur Homerum Pindarus.

78. Vide ad Viger. p. 939.

88. Scribe *Καδμεΐᾶν*.

94. Vide ne scripserit, *ναὸν Ποσειδᾶνός σφ' ἐρέπτοντα σχέθοι*, si quidem forma *ἐρέπτεω* genuina videtur: de qua dictum ad Pyth. IV. 427. Confer diss. de metr. Pind. cap. XVI.

112. Scribe *κνισσᾶντι*.

120. Quid illud importunum *τήν*? Scribe *παίδων τε τρίταν*. Nata corruptio e compendio scribendi.

122. Scribe *πολυβούλῳ*.

123. Vide Elem. doctr. metr. pag. 651. et diss. de mens. rhythm: p. 8. ac diss. de metr. Pind. cap. XVI.

ISTHM. V.

STROPHAE:

$$\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}\cup\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}\text{–}\quad\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}\cup\cup\text{–}\cup\cup\text{–}\quad\overset{\cup}{\text{'}}\cup\cup\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}=$$

$$\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}\cup\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}\text{–}\quad\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}\cup\cup\text{–}$$

$$\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}\cup\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}\text{–}\quad\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}\cup\cup\text{–}\cup\cup\text{–}\overset{\cup}{\text{'}}=$$

Digitized by Google

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – –

EPODI:

– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑
– ⏑ – – ⏑ ⏓
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –

V. 1. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

20. Scribe *θνατοῖσιν*. Parum aptum hic metrum Creticus et choriambus. Atque eo non vsum esse Pindarum ostendit librorum lectio v. 74. ἔχνις', quae in textum reuocanda est.

43. Recte Pauwius *Πολυδεύκεος*.

47. *Πρότερον* ex interpretatione natum. Scripsisse videtur *πρῶτα μέν*.

53. *Καῖκον* prima longa, vtut excusatum a Boeckhio, tamen suspectum est. Itaque vereor ne alia magis recondita lectio a Pindaro profecta sit, expulsa illa adnotationibus interpretum. Ita enim ille, nisi fallor, scripsit:

τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἐῷ δορὶ Μυσίαις παρ' ὄχθαις.

Id est ad Mysi amnis ripas, vt apud Aeschylum in Myrmidonibus apud Strabonem XIII. pag. 616. (916.)

Digitized by Google

scholiasten Hephaestionis pag. 84. (163.) et Macrobium Sat. V. 20.

ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί.

Eoque fortasse spectat scholion, τοῦ τῆς Μυσίας ποταμοῦ Καΐκου παρὰ τὰς ὄχθας.

60. Recte Boeckhius κελαδέειν.

63. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

74. Vide ad v. 20.

75. Habet hic locus, quae merito displiceant. Primum γυιοδάμαις, adiectiuum sine substantiuo, quod asperrimum est. Nec quisquam ita pugiles appellauerit. Tum vero illa, χερσὶ δεξιόν, νόῳ ἀντίπαλον, quam, quaeso, exilia et tenuia sunt. Haec incommoda omnia euitari interpunctionis mutatione et possunt et debent. Scribe:

αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
χερσί, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.

ISTHM. VI.

STROPHAE:

– – ʹ υ – ʹ – – ʹ υ υ – υ υ –
– ʹ υ – ʹ – – ʹ υ – ʹ – – ʹ υ υ ⏓
– ʹ υ – ʹ – – ʹ υ – ʹ –
– ʹ υ υ – υ υ – υ υ – –
– ʹ υ – ʹ – – ʹ υ – ʹ ⏓
– ʹ υ υ – υ υ –
– – ʹ υ – ʹ – – ʹ υ ⏓
– ʹ υ υ – υ υ –
– ʹ υ – ʹ – – ʹ υ υ ⏓
ʹ υ υ υ – ʹ – – ʹ υ – ʹ –
ʹ υ υ υ – ʹ – – ʹ υ – ʹ –
– ʹ υ υ – υ υ – – – ʹ υ ⏓
– – ʹ υ – ʹ – – ʹ υ – ʹ –

EPODI.

– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ –
⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ –

V. 5. Scribe *τὶν γ' ἄστον*. Vide de dial. Pind. pag. 13.

7. *Δεσπότᾳ* sic nudum displicet, neque ita scripsit Pindarus. Lege ex Aldinae et Romanae vestigiis *νῦν αὖτε Ἰσθμοῦ δεσπότα*.

10. Recte, puto, Schmidius *τοὔτατον*.

23. Recte idem, vt videtur, *ὑψιθρόνου ἀϋ*.

36. Scribe *Πηλέως ἀΐει*. Scholiastes, *κατακούει*. Ac nescio qui factum sit, vt *ἀΰει* non expelleretur, quum in interpretatione tamen omnes cum scholiasta faciant.

42. Pereleganter Stephanus *μόχθων*. Tamen etiam scholiastes *μόχθων* habuit; itaque recte sic Telamonem ipsum dici putat. Ibidem bene Schmidius *Λαμεδοντίαν*.

52. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8.

61. Scribendum videtur, *τοιοῦτόν γ' ἔπος*. Vide diss. de dial. Pind. p. 6.

66. Tollenda interpunctio post *ἀμόν*, et verba sic iungenda: *νῦν σε λίσσομαι παῖδα ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμὸν μοιρίδιον τελέσαι*. Expeto, inquit, abs te, huic viro filium, qui hospitem meum beatum reddat. Nec v. 68. *τὸν* mutandum puto, quod propterea adhibuit, quia, post

Digitized by Google

mentionem pueri, de quo nunc pergit, haec ξεῖνον ἀμὸν interposuerat. Quare ita iam orationem continuat: illum vero etiam robustum.

78. Recte Boeckhius κέκλετ', etsi male interpretatus. Vide quae dixi ad Pyth. IV. 97.

83. Recte Mingarellus, ἀναγήσασθ' ἀρετάς, vt Nem. X, 35. Vide de dial. Pind. p. 7.

84. Scribendum puto: Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας. Ὦ hic non bene abest.

90. Scribe μάτρως. Vide de dial. Pind. p. 11;

92. Vide diss. de metris Pindari cap. XVI.

106. Praeclare Heynius, ἀνδράσιν ἀθληταῖσιν.

ISTHM. VII.

STROPHAE:

υ υ –́ υ υ – υ – υ – –
ῡ –́ υ υ – υ – υ – υ – –́ υ ⏓
– –́ υ – ῡ –́ υ υ – υ – –
– –́ υ υ – υ – υ – ῡ
5 –́ – –́ υ υ – υ –
– –́ υ υ – υ –
ῡ –́ υ –́ υ υ –
– –́ υ –́ υ –

EPODI:

–́ υ –́ υ υ – υ – υ – υ ⏓
– –́ υ υ – υ –
–́ υ υ – –
– –́ υ υ – υ –
5 υ υ –́ υ υ – υ – υ – –
– – –́ υ υ – υ –
ῡ –́ υ υ – υ ⏓
–́ υ υ – –́ υ – –́ υ υ –
–́ υ –́ υ υ –

Digitized by Google

V. 18. Recte Heynius ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ. Neque hoc asperius sonare visum. Ita in Homerico hymno Cereris 20.

ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.

42. Male Matthiae in Obss. crit. ἀμείβων. Scripsit, nisi fallor, Pindarus, λοιγὸν ἀντιτίνων ἑταιρίῳ στρατῷ. Deinde v. 43. ἀπὸ nimis remotum ab ἀστῶν, vt cum hoc verbo coniungi possit. Quare ἀστῶν γενεᾷ iungenda arbitror, et ἀπὸ καὶ θανὼν dictum pro καὶ ἀποθανών.

47. Hiatus in verbis Ἀμφιάρηόν τε, εὐανθέα aut excusandus est, aut indicium putandum vitiatae lectionis. Nam continuari numeros certissimum est.

54. Verum est ἁρμόσαις.

71. Vide de dial. Pind. p. 10.

72. Scribe Πύθιον στέφανον. Pyth. X, 40. τυχόντα στεφάνων Πυθίων.

ISTHM. VIII.

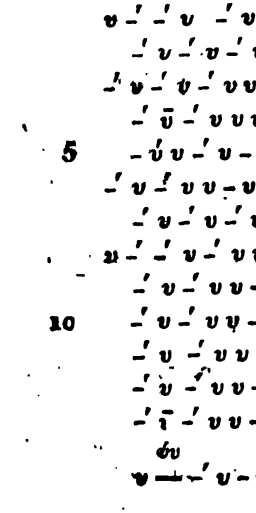

15 –́ ῡ –́ υ υ – υ –́ –́ υ υ –
–́ υ –́ υ υ υ υ
–́ υ –́ υ υ –
υ –́ –́ υ –
υ υ υ –́ –́ υ υ υ –́ υ υ ι υ υ –
20 –́ υ υ – υ υ ⏓
ῡ –́ υ – υ – ύ υ υ –
–́ υ –́ υ υ –

V. 4. Scribe, παρὰ πρόθυρον ἰών, ἀνεγειρέτω κῶμον. Ita Olymp. VIII, 98. ἀνεγείρειν μναμοσύναν.

23. Vide Elem. doctr. metr. p. 712.

26. Haud satis probabilis est Schmidii coniectura. Scripsisse puto Pindarum ἄρειον ἀεὶ πέλει.

29. Recte Schmidius βίου.

32. Libri quidam καὶ ταὸν. Videtur hoc ortum ex coniunctione duarum lectionum τὰ et τό. Duplex χρὴ non potest aliter defendi, quam vt sententiae illae coniungantur. Sensit hoc Boeckhius, qui tamen non debebat dicere, semel licuisse Pindaro χρὴ δὲ — χρὴ δὲ dicere, quum alias χρὴ μὲν — χρὴ δὲ dicatur: nam ne semel quidem licet δὲ — δὲ ponere, vbi μὲν — δὲ requiritur: sed dicendum erat, hic quidem necessario ponendum fuisse δὲ — δέ.

39. Recte se habent haec, Ἀσωπίδων θ' ὁπλόταται. Duae, inquit, et natu minores filiae. Tum etiam recte Schmidius, Ζηνί τε ἅδον βασιλέϊ.

49. Metra suadent, vt poetam ἔνεγκε, κοιμᾷ τε scripsisse putem.

59. Vide de dial. Pind. p. 16.

67. Vide diss. de dial. Pind. p. 9. Verius tamen videtur, scribi ἐπάκουσαν.

75. Scribendum videtur Διί τε μισγομέναν, vt Διὶ monosyllabum sit. Τὲ sequentis ἤ. Plato in Symposio

Digitized by Google

VII, 7. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκήσειαν τὴν ἑαυτῶν, ἢ ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσχρῶν, καὶ φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους.* Iliad. II, 289.

81. Scribe, *χεῖρας Ἄρεϊ ἐναλίγκιον.*

84. Quod Boeckhius dedit, *Πηλέϊ θεόμορον ὀπάσας γάμου Αἰακίδᾳ τὸ γέρας*, eo sensu, quo ipse accepisse videtur, soloece dictum est: is sensus autem, quo non est soloece dictum, alienus ab hoc loco est. Scribendum videtur: *Πηλεΐ γάμου θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ*, siue mauis permutatis duorum vocabulorum sedibus, *γέρας θεόμορον ὀπάσσαι γάμου Αἰακίδᾳ.*

87. Vide de dial. Pind. p. 13.

89. Scribe *εὐθύ.*

102. Scribe, *ξύν᾽ ἀλέγειν. Ξυνὰ*, vna.

105. Recte Schmidius, *νεαρὰν ἔδειξαν.*

124. Vide de dial. Pind. p. 7.

125. Dele *γέ.* Quae sequuntur, sic corrigenda:

ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ᾽ Ἑλεκώνιαι
παρθένοι
στᾶν, ἔπι θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.

129. Vide de dial. Pind. p. 7.

136. Corrige,

γέραιρέ τέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων.

Ita Isthm. III, 17. *ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. Ἔλαχεν σελίνων*, vt Olymp. XIV, 1. *Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι*, et apud alios saepius.

151. Scribe *πρὶν ἐδέκεθ᾽ ὃν αἰνεῖν.*

Quum nuper Prisciani opera minora, quae eo ipso tempore ab Lindemanno, rectore scholae Torgauiensis, nouis curis expolita imprimebantur, inspicerem, vidi in

Digitized by Google

fragmentis, quae Priscianus in libello de metris comicis ex Heliodoro affert, tria esse, quae ad mentem Heliodori Priscianique, certiore reperta codicum scriptura, iam facilius corrigi possent. Eas correctiones nolebam in hac repetita editione Pindari desiderari. Ac primus ex illis versibus, qui emendatione indigeat, hic est, qui ita scribi debet:

τροχὸν μέλος. ταὶ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

Nam tertio tantum et quarto pede laborare hunc versum dicit Priscianus, non etiam secundo. Caeterum Heliodorus, et hunc et caeteros trimetros esse iambicos putans, miram prodit imperitiam. Metrum huius versus hoc est:

υ – ´ υ – – ´ υ – – ´ υ – υ –

Eoque metro etiam secundus est, qui ita scribendus:

ἐν δασκίοισιν πατήρ. νηλεεῖ νόῳ δ'.

Tertius autem sic emendandus est:

δ' οὐδὲν προσαιτέων ἐφθεγξάμαν ἔτι.

Is hoc metre est:

ῡ – ´ υ – υ – | ῡ – ´ υ – υ –

nisi forte, contractione facta, hos numeros habuit:

ῡ – ´ υ – – | ῡ – ´ υ – υ –

Digitized by Google

ORDO EORVM

QVAE IN HAC EDITIONE SVNT COMPREHENSA.

VOLVMEN I.

Praefatio:

de huius editionis consilio;

de Pindaricae lectionis fontibus et riuulis, e priore editione, emendata et aucta; nec non de potioribus virorum doctorum studiis in Pindaro collocatis inde a priore editione.

Vita Pindari per annos digesta, cum notatione victoriarum, quae eius carminibus celebratae sunt, probabili.

Carmina Pindari cum notatione victoriarum et annorum, ad quos eae probabiliter referri possunt.

Pindari Carmina cum lectionis varietate et adnotationibus.

VOLVMEN II.

Pars I. Pindari Carmina ex interpretatione latina emendatiore, et Scholia in Olympia vetera et recentia.

Pars II. Scholia in Pythia, Nemea et Isthmia.

Digitized by Google

VOLVMEN III.

Pars I. Carminum Pindaricorum Fragmenta olim a Io. Gottl. Schneidero collecta, nunc iterum digesta et aucta, cum praefatione.

Godofredi Hermanni Dissertationes Pindaricae.

Pars II. Indices tres:

primus, vocum et locutionum, quae in Pindari Odis et Fragmentis continentur;

alter, nominum propriorum;

tertius, scriptorum in Scholiis ad Pindarum excitatorum.

Digitized by Google

PINDARI
CARMINA.

VOLVMEN III.

PARS II.

INDICES

I. *VOCVM ET LOCVTIONVM*
II. *NOMINVM PROPRIORVM*
III. *SCRIPTORVM IN SCHOLIIS MEMORATORVM*

CONFECTI

A

RAPHAELE FIORILLO

COMMENTARIENSI BIBLIOTHECAE GEORGIAE AVGVSTAE

NOVA EDITIO CORRECTA ET EX SCHEDIS HEYNIANIS AVCTA.

LIPSIAE MDCCCXVII

SVMTIBVS F. C. G. VOGELII.

Digitized by Google

ASHMOLEAN
OXFORD
MUSEUM

Digitized by Google

I.

INDEX

VOCVM ET LOCVTIONVM

QVAE IN PINDARI ODIS ET FRAGMENTIS CONTINENTVR.

O. significat Olympia. P. Pythia. N. Nemea. I. Isthmia. Fr. Fragmenta. Fr. Inc. Fragmenta Incerta. Not. Notas. V. L. Varietatem Lectionis.

A.

Ἄάτα (Aeol. Αὔάτα). ἀλλὰ εἰς ἀάταν ὑπερφανον ὕβρις νιν ὦρσεν. P. II, 52. v. V. L. ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν λῆμα Κορωνίδος. P. III, 42.

Ἀβάπτιστος. ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὥς. P. II, 145.

Ἄβατος. τὸ πόρσω ἐστὶ σοφοῖς ἄβατον. O. III, 80. ἀβάταν ἄλλο περᾶν οὐκέτι εὐμαρές. N. III, 36.

Ἁβλαβής. ἁβλαβεῖ σὺν λεῷ. P. VIII, 37. ἁβλαβῆ λαόν. O. VIII, 37.

Ἀβληχρός. v. βληχρός. Not. Fr. Thren. I.

Ἄβροτι. ἄβροτι ἤθελον πειθεσθαι. N. VIII, 15. v. Not.

Ἀβουλία. ἀβουλίᾳ οὐκ ἐξέφυγεν θάνατον. O. X, 48.

Ἄβρός. ἁβρὸν κῦδος ἐνίθηκε. O. V, 17. κῦδος ἄρηται πολεμίζων. I. I, 72. λόγον αὔξει θεός. N. VII, 47. πλοῦτον θεὸς ὀρέξαι. P. III, 195. στέφανον μυρσίνας πλεκέτω. I. VIII, 145. σῶμα βεβρεχμένος. O. VI, 91. ἁβρὰ Κρηθεὶς Ἱππολύτα. N. V, 48. ἁβρότατος δόμους ἔλιπε. P. XI, 51. ἐπὶ μεγάλας. P. VIII, 127. [ἄβρόν τι δείξαι Bacchylid. fragm. ap. Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 55. Huds. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

Ἀγάζομαι. ἀγαζόμενοι (leg. ἀτιζόμενοι) τινὲς ἄνδρες Σκύθαι. Fr. Inc. XCII, 1. λοιβαῖσι πρώτην θεῶν. N. XI, 7. ἀγασθεὶς δύνασιν. P. IV, 424.

Ἀγάθειος. ἀγαθέᾳ ἐν Πυθῶνι. N. VI, 59. τύχᾳ συνάμιξε. P. IX, 126. v. Not.

Ἀγαθός. ἀγαθὸν μάντιν. O. VI, 28. ἔπος εἰπόντα. I. I, 63. σὺν ἀγαθῷ ἀτειρεῖ. O. II, 60. ἀγαθῷ παρέχει αἰνεῖν αὐτόν. I. VIII, 152. ἀγαθὰν ἐλπίδα χρὴ μίλειν ἀνδρί. I. VIII, 32. ἀγαθοὶ ἄνδρες καὶ σοφοί. O. IX, 42. πολεμισταί. I. V, 32. τρίψαντες ἔξω τὰ καλά. P. III, 149. ἀγαθὲ δύο ἄγκυραι πίλονται O. VI, 170. φᾶμαι πατίχοντι. O. VII, 18. ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον. N. XI, 39. v. Not. ἐρεγμάτων ὕμνος. N. IV, 136. κρέσσόνων. O. II, 43. πατέρων φρένες. O. VII, 169. ἄλλα ἐπ' ἄλλον ἔβαν. O. VIII, 17. ἀγαθοῖς ἀεθλητῆς. N. X, 96. ἀντία οὐκ ἐρίζων. P. IV, 507. ἀντίκειται τιμή. I. VII, 36. ἐν ἀγαθοῖς κραταιὸν ἐκβαλεῖν ἔπος. P. II, 150. ἐν ἀγαθοῖσι κεῖνται κυβερνάσιες. P. X, 110. ἐν λόγοις ἀστῶν. N. XI, 22. ἀδάντα τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν. P. II, 175. οὐ φθονέων. P. III, 125. περίφορος οἶτος μισθός. N. VII, 93. v. Not. τί φίλτερον τοκέων κεδνῶν. I. I, 5. ἀγαθὰς Ὥρας σωτείρας. Fr. Inc. C, 7.

Ἀγάκλῆς. ἀγακλέα αἶσαν παιρός. I. I, 49. κοίρανε. P. IX, 187.

Ἀγαντίμενος. ἀγαντιμένων πόλιν Μυρᾶνας. P. V, 107.

Ἀγάλλω. ἀγάλλει μάτηρ ὁμόσπορον ἔθνος. N. V, 79. ἀγάλλων (αὐτὸν) δίφρον χρύσεον ἵδεσιν. O. I, 139.

Ἄγαλμα. ἄγαλμα Λίδα (columnam sepulcralem) ἁρπάξαντες. N. X, 123. v. Not. ἱερώτατον, Θήβα: Fr. Inc. CLXXIV. Νεμεαῖον πατρὸς Μέγα. N. VIII, 127. χώρας ἔχει πόνον χαρίεντα. N. III, 21. ἀγάλματα ἐργάζεσθαι ἑλινδεσσόντα. N. V, 3.

Ἄγαν. μηδὲν ἄγαν. Fr. Inc. XXIX. δύσεριν. O. VI, 56. πάγχυ διαπλέκει. P. II, 152. (sed. v. V. L.) πορσύνοντα. P. IV, 269. τὸν καταμεμφθέντα ἄγαν ἰσχίν. N. XI, 40.

Ἀγανός. ἀγανᾷ ὀφρύϊ γελάξαις. P. IX, 66. ἀγανοῖς λόγοις ὦδε τὸν ἀμείφθη. P. IV, 180. ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς τίνεσθαι εὐεργέταν. P. II, 45. χαρίτεσσι βαστάσαι. I. III, 13. χερσί. P. II, 13. ἀγανώτατος. Fr. p. 97.

Ἀγάνωρ. ἀγάνορος ὕπνου θύσσων. N. IX, 35. ἀγάνορι μισθῷ. P. III, 97. ἄγανορα κόμπον χρὴ φέρειν. I. I, 60. πεῖραν ἐγχέων. N. IX, 67. πλοῦτον ἀνθεῖν. P. X, 27. ἀγανώτατος ἔμμεν κατεκρίθη θνατοῖς. Fr. Inc. XXXIV.

Ἀγαπάω. ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται. I. VI, 102.

Ἀγαπάζω. ἀγαπάζοντι τιμαὶ χάρμα καλλίνικον. I. V, 70. ἀγαπάζεσθ μιν λόγοις μειλιχίοις. P. IV, 428.

Digitized by Google

Ἄγαυός. ἀγαυοὶ βασιλῆες αὔξονται. Fr. Thren. IV, 6. ἐχαινῶν Αἰολιδᾶν. P. IV, 127.

Ἀγάφθεγκτος. ἀοιδᾶν ἀγαφθέγκτων. O. VI, 155.

Ἀγγελία. (Nom. Propr. v. Ind. Nom. Propr.) ἀγγελίας ἀρθᾶς. P. IV, 496. ἀγγελίᾳ ὄρνιχος ἀρείονος. P. VIII, 70. ἀγγελίαν γλυκεῖαν. O. IV, 8. κλυτὰν φέροισα πατρί. O. XIV, 30. πο-λὺκοινον ἀνεδέξατο. P. II, 78. πέμψω. O. IX, 37. τετραορίας. P. II, 7. ἀγγελίαι εὐθὺς ἰόντων ἐξ ἄστεων. I. VIII, 90. ἀγγε-λίαις Εὐρυσθέος. O. III, 50.

Ἀγγέλλω. ἀγγέλλων ξυνὸν λόγον διορθῶσαι. O. VII, 38. κάρυξ ἀνέστπε. P. I, 62. ἐθέλω γεγωνεῖν. (v. V. L.) P. IX, 2.

Ἄγγελος. ἄγγελος ὀρθὸς ἐσσι. O. VI, 156. ἔβαν. N. VI, 99. ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν φέρειν πράγματι. P. IV, 495. v. Not. ἀγγέλων ῥῆσιν παλίγγλωσσον θέσαν. N. I, 89.

Ἄγγος. ἐν ἀγγέων ἕρκεσι παμποικίλοις. N. X, 67. v. Not.

Ἄγε. ἄγε θυμέ. O. II, 161. εἴ τι. O. I, 120. ὦ Μοῖσα, ὕμνον ἐξεύρωμεν. P. I, 115. δόκιν φίλτρον ἵππειον. O. XIII, 97. ἐπὶ σκοπὸν οἶρον ἐπίων. N. VI, 49. v. V. L. ἀλλὰ ἄγε. N. X, 153.

Ἀγείρω. ἀγειρέτω κῶμόν τις Κλεάνδρῳ. I. VIII, 4. ἐπὶ λαὸν ἀγεί-ραις νασιώτων. P. IX, 93.

Ἀγέλα. ἀγέλα φοίνισσα ταύρων Θρῃκίων. P. IV, 365. λέσσαινα παρθένων. Fr. Hyporch. IV, 1. (λεόντων βαρυφθεγκτᾶν ἰάχει. Fr. ap. Herodian. in Diatriba p. 95. in Add. p. 163.) ἀγέλαν κορᾶν ἑκατόγγυιον. Fr. Scol. I, 3. v. Not. ἀγέλας ξανθᾶς βοῶν. P. IV, 264.

Ἀγεμονεύω. ἀγεμονεῦσαι παρ' ὄχθον Κρόνιον. O. IX, 5. ὁδόν. O. VI, 43.

Ἀγεμών. ἀγεμὼν Ὀλύμπιος. O. IX, 85. v. Ζεύς. ἀγεμόνος ὑπερ-φιάλου ἕβριν δείσαντες. P. IV, 198. ἀγεμόνα ἔκτισσεν πέλας. (Θήβαν.) I. VIII, 44. ἀγεμόνεσσι πυθεργατὴς γένηται θεός. P. IV, 488.

Ἀγήνειος. ἐξ ἀγενείων κώδος. O. VIII, 72. ἀγενείων συλαθείς. O. IX, 135.

Ἀγέρωχος. ἀγερώχου νίκας χάριν. O. X, 95. v. Not. ἀγέρωχον στεφάνωμα πλούτου. P. I, 96. ἀγερώχων ἔργμάτων. N. VI, 58.

Ἄγιομαι. ἄγημαι πολλοῖς ἔτεσι σοφίας. P. IV, 442. ἀγεῖτο Ἀθάνα. P. X, 70. παντοίων νόμων. N. V, 45. v. Not. ἀγήσα-σθαι πάσας ἀρετὰς μακρὰν ἐμοί. I. VI, 83. conf. Schol. (pro ἡγήσομαι)

Ἀγήραος. ἀγήραον κῶδος. P. II, 96. ἀγήραοι πῖνοι καὶ ἄνοσοι. Fr. Inc. XXX, 1.

Ἀγησίχορος. ἀγησιχόρων φροιμίων ἀμβολάς. P. I, 6.

Digitized by Google

Ἀγητήρ. ἀγητὴρ ἀνήρ. P. I, 134.

Ἀγίζω. βωμῶν πατρὶ ἁγισθέντων. O. III, 34.

Ἀγκομίζω. ἀγκομίσαιτ' ἔπος Μηδείας. P. IV, 16.

Ἀγκύλος. ἀγκύλῳ κρατί. P. I, 5.

Ἀγκυλότοξος. ἀγκυλότοξοι Μῆδοι. P. I, 151.

Ἄγκυρα. ἄγκυραν χαλκόγενυν. P. IV, 42. ἔρεισον ταχὺ χθονί. P. X, 80. βάλλετ' ὄλβου πρὸς ἐσχατιαῖς. I. VI, 19. ἄγκυραι δὺ' ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι. O. VI, 173. ἐμβόλου κρέμασαν ὕπερθεν. P. IV, 342.

Ἀγκών. ὑπὸ ἀγκῶνος ἔνδον φαρέτρας. O. II, 149. ἐν ἀγκώνεσσι Νίκας πιτνῶν. N. V, 76.

Ἀγλαΐα. ἀγλαΐα καὶ Μοῦσα ἀριστεύοντι. Fr. Inc. XXI, 4. ἀγλαΐας ἀνάσσων Ἄπολλον. Fr. Inc. LIV, 1. ἀρχά. P. I, 4. σὺν ἀγλαΐᾳ με ἴδετε. Fr. Dithyramb. III, 8. ἀγλαΐαν τινὰ ἔγειρε. N. I, 16. ἔδειξεν. P. VI, 46. πόρε. I. II, 27. νικαφόρον ἅπασαν Ὧραι. O. XIII, 18. v. Not. ἀγλαΐαις ὅσαις ἀπεόμεσθα ἔθνος βρότεον. P. X, 44. ἀγλαΐαισιν ἀστυνόμοις ἐπιμίξαι λαόν. N. IX, 73. σύνδικος αὐτῷ τύμβος Ἰολάου. O. IX, 151.

Ἀγλαΐζομαι. ἀγλαΐζεται ἐν ἀώτῳ μουσικᾶς. O. I, 22.

Ἀγλαόγυιος. ἀγλαόγυιον Ἥβαν. N. VII, 6.

Ἀγλαόδενδρος. ἀγλαόδενδρον ματέρα Λοκρῶν (Ὀποῦντα). O. IX, 32.

Ἀγλαόθρονος. ἀγλαοθρόνοις Μοίσαις. O. XIII, 136.

Ἀγλαόθωκος. ἀγλαοθώκων πεντήκοντα κορᾶν. N. X, 2. v. V, L.

Ἀγλαόκαρπος. ἀγλαοκάρπου (leg. ἀγλαοκάρπω. v. N.) ἀπὸ γᾶς Θηβαίων. Fr. Epinic. II, 6. in Hieron. ἀγλαόκαρπον Νηρέος θύγατρα. (v. Thetis.) N. III, 97. ἀγλαοκάρπους Ὥρας. Fr. Inc. C, 6.

Ἀγλαόκουρος. ἀγλαόκουρον Κόρινθον. O. XIII, 5.

Ἀγλαόκωμος. φωνὰν ἀγλαόκωμον. O. III, 10.

Ἀγλαοτριαίνας. (Epithet. Neptuni.) O. I, 64.

Ἀγλαός. ἀγλαὸς ἀνήρ. O. XIV, 9. Ποσειδᾶν. I. VIII, 60. ἀγλαὰ χθών. Fr. Inc. XLV. ἀγλαὸν γέρας ἕσπηται. O. VIII, 15. πρόθυρον. I. VIII, 3. τύμβον Ἀμφιτρύωνος. N. IV, 32. ἄγλαῶ σκάπτω πέλας. N. XI, 4. ἀγλαοὶ παῖδες. I. VI, 90. πλόκαμοι κομᾶν. P. IV, 145. ἀγλααὶ νῖκαι. N. XI, 25. ἀγλαῶν ἀέθλων. P. V, 96. δενδρέων. O. II, 133. ἀγλααῖσιν αἱμακουρίαις. O. I, 147. μερίμναις. N. III, 122. πτερύγεσσι Πιερίδων. I. I, 91.

Ἄγλωσσος. ἄγλωσσον λάθα κατέχει. N. VIII, 41.

Ἀγκειται. v. ἀνάκειμαι.

Ἁγνός. ἁγνὸν ἄλσος. O. V, 24. Ἀπόλλωνα. P. IX, 112. θεὸν, Ἅλιον. O. VII, 109. τέμενος Ποσειδάωνος. P. IV, 363. ὕδωρ Δίρκας. I. VI, 109. φέγγος ὀπώρας. Fr. Inc. XXXIII. v. Not.

Digitized by Google

ἁγνῷ πελέκει τυπεὶς τέκετο Ἀθάναν. Fr. Inc. LXVIII. ἁγνὰν κρίσιν ἀέθλων. O. III, 37. ἁγνοὶ ἥρωες καλεῦνται. Fr. Thren. IV, 9. ἁγναὶ κοῦραι Κενταύρου. P. IV, 183. ἁγνόταται παγαὶ πυρὸς ἀπλάτου. P. I, 41.

Ἀγνώμων. ἄγνωμον δὲ, τὸ μὴ προμαθεῖν. O. VIII, 78.

Ἄγνωστος. ἄγνωστον φωνὰν ψευδέων. O. VI, 113. ἄγνωστοι σιωπαὶ ἀπειράτων. I. IV, 51.

Ἀγνώς. οὐκ ἀγνῶτι ἀείδω. I. II, 19. (al. ἀγνῶτα. v. V. L. Not.) οὔτε ἀγνῶτα θηρῶν αἶσαν χθονός. P. IX, 103. ἀγνῶτες οὐκ ἐντὶ κώμων δόμοι. I. II, 44.

Ἀγορά. ἀγορᾶς πρυμνοῖς ἔπι. P. V, 125. ἐν ἀγορᾷ ὄχλου πλήθοντος. P. IV, 151. ἀγορὰν εὐκλέα πανδαίδαλον. Fr. Dithyramb. III, 5. παλαίφατον. N. III, 23. ἀγοραὶ μακάρων. I. VIII, 59. κἀγοραὶ βουλαφόροι. O. XII, 6.

Ἀγός. N. I, 77.

Ἄγρα. ἔλαβε ποσὶν ἄγραν. N. III, 143.

Ἄγριος. ἀγρίους θῆρας κεραΐζειν φασγάνῳ. P. IX, 39. ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. CXC. ἀγρότερον φῆρα. P. III, 8. (Chironem. v. Not.) ἀγροτέραν μέριμναν ὑπέχαν πλοῦτος. O. II, 110. παρθένον. P. IX, 10. v. Not. ἀγροτέροις λεόντεσσιν ἔπρασσεν φόνον. N. III, 81.

Ἀγρός. ἀγροὺς πάντας ἀφίημί τοι. P. IV, 265.

Ἀγρυξία. ἀγρυξίᾳ δέδενται ἄνδρες νικώμενοι. Fr. Inc. XXVI.

Ἀγυιά. ἀγυιὰν ζαθέαν ἐϋκτήμονα προγόνων. N. VII, 136. κοίλαν θνασκόντων. O. IX, 53. ἀγυιᾶν εὐστεφάνων κύριε. P. II, 107. ἀγυιαῖς Καδμείων λευκίπποισι. P. IX, 147. ἀγυιὰς εὐρυχόρους Ἄβαντος. P. VIII, 77. θεῶν ἐπασκήσει. Fr. Inc. LXXXVI, 2.

Ἀγυιᾶτις. ἀγυιᾶτις Ὀλυμπιάδων Σεμέλα. P. XI, 2.

Ἄγχι. ἄγχι ἐλθὼν ἁλός. O. I, 114. ἀρούραισι. N. VI, 16. v. Not.

Ἄγχιστα. ἄγχιστα ἀλαθείας. I. II, 16. σκοποῦ Μοισᾶν ἀκοντίζων. N. IX, 132. [Fr. Inc. LXXVIII. *Ex Schedis.*]

Ἄγχιστον. ἄγχιστον χάρμα ἀνδράσι φίλοις. P. IX, 114.

Ἀγχοῦ. ἀγχοῦ χεύμασιν Σκαμάνδρου. N. IX, 95.

Ἄγχω. ἀγχομένοις δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσε μελέων. N. I, 69.

Ἄγω. ἄγεις ἐφημοσύναν ὀρθὰν χειρὸς ἐπιδέξια. P. VI, 20. ἐγκώμιον τεθμὸν ἐκ Πίσας. O. XIII, 40. ἄγει χάρις. P. II, 52. Μοῖρα θνατὸν σθένος. N. XI, 54. Αἴγυπτον. Fr. Dithyramb. IX, 2. ἀρετάν. I. VII, 31. πλοῦτον νόῳ. P. VI, 47. νεῖκος κεκαλῷ. P. IX, 54. νόμος τὸ βιαιότατον χειρὶ ὑπερτάτᾳ. Fr. Inc. I, 2. ἄγοντί με νῖκαι Ἰσθμοῖ. P. VII, 11. εἴ τις ἄγοι τιμάς. I. II, 50. ἄγοις θεράποντα κλυτὰ Λατοῖ. Fr. Inc. LXVI. μοῖρά τις ἄγεν ἐς ἔρανον. P. V, 102. ἄγεν δι' ὅμιλον Νομάδων. P.

Digitized by Google

IX, 217. ἐς πόλεμον ἄγεν σύμμαχον ἐς Τροΐαν. I. VI, 40. ἄγαγε πλόος τελευτάν. P. IV, 375. Ἀριστοτέλης. P. IV, 117. θρασὺν ὅμιλον Δολόπων. Fr. Inc. XVI. ἄγον Μοῖραι Θέμιν ποτὶ κλίμακα Ὀλύμπου. Fr. Inc. C, 4. ἄγαγον φῶτες μαιόμενοι ματρί. O. I, 74. χάριτες ἄνθεα. O. II, 93. ἐς Θήβας στρατόν. N. IX, 43. ἄγειν δέρμα κριοῦ βαθύμαλλον. P. IV, 286. θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ὄπα. P. X, 9. νάεσσι ἀγαγὲν πολλοὺς. P. IV, 98. v. V. L. ἄγων ἄγοντα προφρόνως. P. X, 104. βίοτον ἀπήμαντον. O. VIII, 115. δᾶμον ἐς φάος. O. V, 32. θυγατέρα Ἐπιμαθέος. P. V, 36. μοῖραν λαοῖσι. P. XII, 22. Ὑγίειαν χρυσέαν. P. III, 128. κλέος ἐτήτυμον ἐς ἄνδρα φίλον. N. VII, 91. πλοῦτον καὶ χάριν ἐπ' ἀρεταῖς. O. II, 19. δαιδάλματα. P. V, 48. Ζεὺς ἀγαγὼν νεφέλαν. O. VII, 90. ἀπόλεμον εὐνομίαν. P. V, 89. μοῦνος ζεύγλᾳ (βόας). P. IV, 404. ἀγαγόντα ἐκ Δελφῶν δόξαν. P. IX, 132. οὔτε ἄνεμος ἄξοι. P. VI, 13. ἄξοντα ἔλαφον. O. III, 52. ἀγέσθω στρωμνὰν ἄφθιτον. P. IV, 410.

Ἀγών. ἀγὼν Ἀλκαθόου. I. VIII, 149. χάλκεος (v. Not.) ὀτρύνει. N. X, 41. ὑπὸ Κίῤῥας. P. X, 24. σέο δ', ἀγὼν, ἔβαλεν ὕμνος. N. III, 115. ἀγῶνος Κλεωναίου. N. IV, 27. τέρμασιν. P. IX, 202. ἔξω βαλεῖν ἄκοντα. P. I, 85. ἐν ἀγῶνι Ὀρσοτριαίνα. N. IV, 142. Διός. N. II, 37. Κίῤῥας. P. XI, 20. ἀγῶνα ἐξαίρετον ἀεῖσαι Ἡρακλέος. O. X, 28. ἐπιχώριον. P. VIII, 114. θαητὸν νέμειν. O. III, 65. πρεσβυτέρων μένεν. O. IX, 136. Ὑπερβορέων. P. X, 48. μηδ' αὐδάσομεν φέρτερον Ὀλυμπίας. O. I, 11. ἀγῶνες ἔννομοι Βοιώτιοι. O. VII, 155. ἀγώνων λαοσσόων μναστῆρα. P. XII, 42. μοῖραν. N. X, 98. πλείστων θίγον ἐν ἀέθλοισι. I. I, 26. πολυφάτων ἀκτῖνα. P. XI, 71. τιθεμένων. Fr. Inc. XLVI. φυλλοφόρων. O. VIII, 101. ἱερῶν καταβολάν. N. II, 5. ἀπὸ, γαρύων εὖχος. N. VI, 101. ἀγῶνας ἔχει Ἑρμᾶς. O. VI, 134.

Ἀγώνιος. Ἑρμᾶς. I. I, 85. ἀγωνίῳ ποδί. Fr. Inc. p. 42. ἀγώνιον εὖχος. O. X, 75. ἐν ἀγωνίοις ἀέθλοις κλέος ἔπραξεν. I. V, 10.

Ἄδακρυς. ἄδακρυν αἰῶνα νέμονται. O. II, 120. vid. Ἄϊδρις.

Ἀδάμας. ἀδάμαντος ἅλοις κρατεροῖς δῆσεν κίνδυνος. P. IV, 125. ἐξ ἀδάμαντος κεχάλκευται καρδίαν. Fr. Scol. II, 8.

Ἀδαμάντινος. ἀδαμάντινον ἄροτρον. P. IV, 398.

Ἀδαμαντοπέδιλος. ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες. Fr. Prosod. II, 6. in Del.

Ἀδείμαντος. ἀδείμαντον παῖδα. I. I, 14. σπέρμα φέρων. N. X, 30.

Ἀδελφεός. ἀδελφεὸν ὁμόκλαρον. O. II, 89. προπρεῶνα. N. VII, 127. ἀδελφεοῦ βίαν. N. X, 137. ἀδελφεοὺς ἐσλοὺς. P. X, 107.

Digitized by Google

Ἀδελφεά. ἀδελφεὰν (leg. ἀδελφὰν) τεὰν ἁγλαόγυιον Ἥβαν. N. VII, 5.

Ἀδελφός. ἀδελφοῖσιν Διός. I. VIII, 76.

Ἀδίαντος. ἀδίαντον σθένος ἐξέπεμψας. N. VII, 107.

Ἄδικος. ἄδικον ὑπέροπλον ἥβαν. P. VI, 47. ἀδίκων ἀπέχειν ψυχάν. O. II, 125.

Ἀδινός. ἀδινὸν δάκος. P. II, 98.

Ἀδόκητος. ἐν ἀδόκητον καὶ δοκέοντα πέσε. N. VII, 45. Eurip. Herc. f. 91. 92. *Ex Schedis.*]

Ἄδολος. σοφία μείζων τελέθει. O. VII, 99.

Ἄδρυς. ἄδρυς πενθέων. corr. Fr. Inc. XLIII.

Ἀδύγλωσσος. βοὰ κάρυκος. O. XIII, 142.

Ἀδυεπής. ἀδυεπὴς λύρα. O. X, 113. ὕμνος. N. I, 5. ἀδυεπῆ τὸν Ὅμηρον. N. VII, 31.

Ἀδυλόγος. ἀδυλόγοι λύραι. O. VI, 162.

Ἀδυμελής. ἀδυμελεῖ κώμῳ. P. VIII, 99. σὺν ὕμνῳ. I. VII, 20. φόρμιγγι. O. VII, 20. φωνᾷ. N. II, 40. ἀδυμελῆ κόσμον. O. XI, 14.

Ἀδύνατος. ἀδύνατον. N. VII, 82. ἀδύνατα. P. II, 148.

Ἀδύπνοος. ἀδύπνοος Μοῖσα. O. XIII, 32. ἀδυπνόῳ φωνᾷ. I. II, 38.

Ἁδύς. ἁδεῖα χάρις. I. VI, 74. ἁδὺ κλαΐστρον γλεφάρων. P. I, 15. εὐνᾶς. P. IX, 74. ἁδεῖαν ἀκοάν. P. I, 174. ἁδεῖαι ὀμφαί. N. X, 61. ἁδίσταν ὀπώραν Ἀφροδίτας. I. II, 8. ἁδείας ἐλπίδας. P. IV, 358.

Ἄδυτος. ἄδυτον χρυσέων τριπόδων θησαυρόν. P. XI, 7. εὐώδεος ἐξ ἀδύτου. O. VII, 59.

Ἄδω. ἁδέω. ἄδον Ἄρει. I. IV, 24. Ζηνί. I. VIII, 48. ἁδόντι νόῳ. P. VI, 51. v. V. L. ἁδόντα Δίκᾳ. O. VII, 32. ἁδόντα εἴη με ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν. P. II, 175. ἁδὼν (probatus. v. Not.) ἔρνεσι Λατοῦς. N. VI, 63. ἀστοῖς. N. VIII, 64. v. Not. ἁδεῖν Τυνδαρίδαις εὔχομαι. O. III, 1.

Ἀέ. P. IX, 154. vide ἀΐ.

Ἀεθλητής. ἀεθληταῖς ἀγαθοῖς. N. X, 95. ἄνδρα ἐν ἀεθληταῖς. I. VI, 106.

Ἄεθλον. ἄεθλος. ἄεθλον τοῦτον ἑκὼν τέλεσον. P. IV, 295. ἄεθλα. O. I, 5. ἀέθλων ἀγλαῶν. P. V, 69. ἀεξιγυίων. N. IV, 119. ἁμίλλαις. O. V, 13. διδύμων μοῖρα. I. III, 15. ἐρατῶν. N. VI, 22. ἐσχάτων. N. X, 59. ἐτείων τέρμα. I. IV, 115. ἱερῶν. O. VIII, 84. ἱππείων. N. IX, 20. κορυφάν. O. II, 24. κράτος. I. VIII, 7. κρίσιν. N. X, 45. κεδίμων πιεροῖσι. D. XIV, 54. μεγάλων. O. III, 57. N. I, 14. μάρτυρα. O. IV, 6. μοῖραν. O. VI, 135.

Digitized by Google

μέγιστα ἔλῃ. P. X, 37. νίκας τέσσαρας. N. II, 51. ἀέθλων πάμπρωτον. I. VI, 71. πατρωΐων. P. IV, 391. Πυθίων. P. III, 130. πειρᾶσθαι παιδός. N. XI, 29. τεθμὸν μέγιστον. O. VI, 117. τέρμα. I. IV, 115. ὑψηλοτάτων. O. IV, 6. χρυσοστεφάνων μᾶτερ. O. VIII, 1. γεύεται. P. X, 11. ἕνεκεν. O. I, 159. ἐξ ἀέθλων. I. I, 13. ἀέθλοισι ἀγωνίοις. I. V, 9. Ἀδραστείοις. I. IV, 44. κλεινὰν πόλιν. P. IX, 126. ἐν ἀέθλοισιν ἀριστεύων. N. XI, 18. ἀέθλοις γυίων. P. IV, 450. εὐδόξοις. I. III, 2. ἐν ἀέθλοισιν θίγον πλεώνων ἀγώνων. I. I, 26. ἐν ἱεροῖς. O. XIII, 20. κρίσιν ἀμφ' ἀέθλοις. O. VII, 146. νέοις. O. II, 78. νικαφόροις. P. VIII, 36. Ὀλυμπίοισι. P. IX, 177. σὺν ἀέθλοις ποδῶν. P. IX, 203.

Ἀεθλονικία. (leg. Ἀθλονικία. v. Schol.) ἀεθλονικίας πρᾶγος. N. III, 11.

Ἀεθλοφόρος. ἀεθλοφόρου λήματος. N. III, 146. ἀεθλοφόροι τρεῖς. N. VI, 38.

Ἀεί. (Adv.) O. I, 160. leg. αἰεί. O. VIII, 14. IX, 83. P. I, 125. 130. 174. P. II, 132. IV, 456. IX, 154. N. I, 106. VI, 6. VIII, 37. v. V. L. I. IV, 6. 72. Fr. Thren. I, 13. ἐσαεί (in semper, in perpetuum). O. XI, 10.

Ἀείδω. ἀείδω γνωτά. N. X, 57. οὐκ ἀγνῶτι. I. II, 19. ἀείδει ἄλσος. O. V, 23. ἀείδειν Θεμίστιον. N. V, 91. ἀείδων ἐν μελέταις ἐν τρόπῳ Λυδίῳ. O. XIV, 25. ἄειδεν πρόφρων χορὸς Μοισᾶν. N. V, 40. ἄειδον ἐξ ὑπερῴου χρύσεαι κηληδόνες. Fr. Paean. in Delph. I, 2. p. 54. ἀεῖσαι ἀγῶνα. O. X, 28. ἀείδεται πολλοῖσι νικαφόροις ἐν ἀέθλοις. P. VIII, 35. Σωγένης εὔδοξος μετὰ πενταέθλοις. N. VII, 11. ἠείδετο Σᾶμος ἀπὸ Μαντινέας. O. X, 84. ἀείδετο πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις. O. X, 92. ἀείσομαι ἁρμόζων χαίταν στεφάνοισι. I. VII, 54. ἀείσατο ἐθέλων Εὐφάνης προπάτωρ. N. IV, 145. ἀειδόμενον ἀμφὶ κᾶπον γλυκὺν Ἀφροδίτας. P. V, 32. ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις μάκαρα. Fr. Thren. III, 5. p. 36. τί κάλλιον ἀεῖσαι. Fr. Prosod. V, 4. p. 47.

Ἀέκων. ὡς ἀέκονθ' (scr ἄκονθ') ἑκὼν πράσσοιτο μισθόν. O. X, 35. οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον. N. IV, 35.

Ἀείρω. ἀείρας. Fr. Hyporch. III, 3. ἀερθείς. N. VII, 111. ἀερθέντα πτερύγεσσι Πιερίδων. I. I, 90. ἀρετὰ ἀερθεῖσα. N. VIII, 70.

Ἀέλιος, Ἅλιος. (v. Ind. Nom. Propr.) ἀελίου ἀκτὶς πολύσκοπε. In def. Solis. 1. v. Not. μένον λάμπτι. Fr. Thren. I, 1. σθένος χρύσεον. P. IV, 257. παῖδα (ἁμέραν). O. II, 59. ὀξείαις αὐγαῖς. O. III, 44. v. Not. παῖς. P. IV, 428. (Αἰήτης) μᾶτερ Θείας. I. V, 1. ἁλίῳ ἀμφὶ ἑκί. O. XIII, 51. ζαμενεῖ. N. IV, 22.

Digitized by Google

αἴθωνι. N. VII, 108. *ἅλιον ἔχοντες δαί.* O. II, 116. *ἐς ἅλιον ὕπερθεν.* Fr. Thren. IV, 4.

Ἀελλόπους. *ἀελλόποδας ὄφρους.* P. IV, 32. *ἀελλοπόδων ἵππων τιμαὶ καὶ στέφανοι.* Fr. Inc. LXXXIX, 1. *ἵππιον οἶνον μέγαν.* N. I, 6.

Ἀελπτία. *ἀελπτία βαλών.* P. XII, 55.

Ἄεναος. *ἀενάου πλούτου.* Fr. Inc. CLXVII. *ἀενάου πυρὸς κεραυνόν.* P. I, 9. *ἀέναον τιμήν.* O. XIV, 7. *ἀενάοις* (leg. *ξεναίοις*) *ἐν τραπέζαις.* N. XI, 10. v. V. L. et Not.

Ἀεξίγυιος. *ἀεξιγυίων ἀέθλων.* N. IV, 118.

Ἀέξω. *ἀέξει σε ἀλκὰ παγκρατίου.* N. II, 24. *ἄεξε ἄνθος ἔρνους.* O. VI, 180. *αὐτοὺς καὶ πόλιν ἀέξοι (Ζεύς).* O. VIII, 116. *ἀέξονται πλουτέοντες.* Fr. Inc. LXI, 6. vide *Αὔξω.*

Ἀές. (Doric. pro *ἀεί,*) Fr. Inc. CXXXII. ibid. Not.

Ἀετός. *ἀετὸν πτερόεντα κίχεν θεός.* P. II, 91. vide *Αἰετός.*

Ἄημι. *ὅσα μαρτύρια ἄηται ἐπ' ἀνθρώποις.* I. IV, 15.

Ἀθάνατος. *ἀθανάτα θέσις.* P. III, 178. *ἀθάνατον βίον.* P. III, 110. *νιν θήσονται.* P. IX, 111. *ὄνυμα.* O. VI, 95. *φωνᾶεν τοῦτο ἔρπει.* I. IV, 68. *ἀθανάτου στόματος.* P. IV, 18. *ἀθάνατοι.* O. I, 106. N. I, 89. *δατέοντο χθόνα.* O. VII, 102. *δαίονται πήματα σὺν δύο βροτοῖς ἓν παρὰ ἑσλόν.* P. III, 147. *ἀθανάτων ἀνδρῶν τε.* P. XII, 8. *βασιλεύς.* N. X, 29. *θνατῶν τε καὶ ἀ.* Fr. Inc. II, 2. *νέκταρ ἀμβροσίαν τε κλέψας.* O. I, 99. *χωρίς* (procul a diis). O. IX, 62. *τεθμός τις.* O. VIII, 33. *πρὸς ἀθανάτων τετίμαται φίλος.* I. IV, 101. *φθόνος μὴ θρασσέτω.* I. VII, 55. *ἀθανάτοις ἀνέχοντες δῶρα πλεῖστα.* Fr. Inc. CLXVII. *ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν.* I. VIII, 98. *προσφέρομεν φύσιν.* N. VI, 9. *ἔδοξεν.* I. VIII, 130. *τιμαῖς ἔμιχθεν.* I. II, 42. *τιμαῖσι ποτιψαύει.* Fr. Epinic. II, 3, p. 11.

Ἄθεμις. *ἄθεμιν δόλον.* P. III, 56. *Πιλίαν.* P. IV, 193.

Ἄθεος. *ἀθέων ἐκ βελέων ματρυιᾶς.* P. IV, 288.

Ἀθλησις. *ἄθλησις Θεόδοτος.* Fr. Inc. CXII.

Ἆθλον. *ἆθλον τοῦτο προσφέρων.* O. IX, 162. *ἄθλων μνᾶμα κάλλιστον.* O. III, 27. *ἱππείων κορυφάν.* N. IX, 20. *πρῶτον, εὖ παθεῖν.* P. I, 191.

Ἆθλος. *οὗτοσὶ ἐμοὶ ὑποκείσεται.* O. I, 135.

Ἀθλοφόρος. *ἀθλοφόροις ἀνδρώσιν.* O. VII, 13.

Ἀθρέω. *ἄθρησον (considera.* v. Not.) *χάριν φόρμιγγος.* P. II, 129.

Ἀθρόος. *ἀθρόαν κακότατα.* P. II, 65. *σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον.* N. I, 78. *στέφανοι.* I. V, 10. *φανερὰ θήσω ἀθρόα παύρῳ ἔπει.* O. XIII, 189. *ἀθρόοις ἔρνεσιν.* I. I, 37. *ἀθρόους ἀμείρεις πόντε.* P. IV, 231.

Digitized by Google

Ἄθυρμα. Ἀπολλώνιον. P. V, 29.

Ἀθύρω. ἄθυρεν ἔργα μεγάλα. N. III, 78. ἀθύρων. I. IV, 67. ybi v.

Αἰανής. αἰανῆς ταχείας ἀπάδις. P. I, 161. αἰανὴ λιμόν. I. I, 70. v. Not. πόρον. I. III, 4. αἰανὶς πέντρον. P. IV, 420. [Vox Aeschyl. Eumen. 413. 476. 569. 669? 941. Ex Schedis.]

Αἰγίβατος. αἰγιβάται (al. αἰγίβατοι et αἰγίβοτοι) τράγοι μίσγονται γυναιξί. Fr. Inc. LXXXIV. v. Not.

Αἴγλα. αἴγλα παίδων ἀνάπειται. O. XIII, 49. διόδοτος. P. VIII, 137. αἴγλαν στεφάνοις. P. III, 131. ἐς θαητάν. N. I, 54.

Αἰγλήεις. αἰγλᾶεν πᾶσι χρυσίῳ θυσάνῳ. P. IV, 411. αἰγλᾶντα νόσμον τίθησι. P. II, 19.

Αἰδέομαι. αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν. N. V, 25. αἰδέονται ἀμφανδὸν ἀδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς. P. IX, 73. αἰδεσθέντες ἀλκάν. P. IV, 308.

Αἰδοῖος. αἰδοῖος ὁμιλεῖν ἀστοῖς. I. II, 54. αἰδοία χάρις ποτιστάζει μορφάν. O. VI, 127. αἰδοίου ἀνδρὸς φαιδίμαν πρόσωπιν. P. IV, 51. αἰδοίαν δίδοι χάριν. O. VII, 164. ἀμφὶ τράπεζαν αἰδοίαν. Fr. Inc. XLIV, 1.

Αἰδοιέστατος. πτιάνων χρυσᾶς αἰδοιέστατον. O. III, 76. ἔχει ὀφθαλμὸς ὀυγγενὴς γέρας αἰδοιέστατον. P. V, 22. v. Not.

Ἄϊδρις. ἄϊδρις (al. ἄδακρυς, ἄδρυς. v. Not.) Fr. Inc. XLIII, 5. ἀνήρ. P. II, 68.

Ἀϊδροδίκης. ἀϊδροδίκας θῆρας ἐν πόντῳ. N. I, 96.

Αἰδώς. αἰδὼς πλέπεται. N. IX, 79. v. V. L. Προμαθέος. O. VII, 81. αἰδῶ διδοὺς, Ζεῦ. O. XIII, 164. ἐρατάν. P. IX, 20. καλύψαι. N. IV, 260. v. Not. ὄφρα ὠφέλοιτο. P. IV, 388.

Αἰεί. αἰεὶ βασιλῆας ἐγχώριοι. O. IX, 84. δονεῖν. N. VI, 95. ἔδος ἀσφαλές. N. VI, 6. ἕπετ'. P. II, 158. ἔχοιεν γέρας. N. VII, 148. θάλλοντες. I. IV, 6. κλέος (ἐστί). O. VIII, 14. καλὸς πίθων παρὰ παισί. P. II, 132. v. V. L. μάρναται πόνος. O. V, 35. μένειν. P. I, 125. μενοινῶν. O. I, 93. ὀρῶν μέκρον. P. II, 63. πολύμυθοι. P. IX, 133. τέλει. P. I, 130. τέλλετο. P. IV, 456. φέρειν. N. VII, 67. χρῆμα πέλ. I. VIII, 27.

Αἰετός. ἀρχὸς οἰωνῶν. P. I, 10. ταναύπτερος. P. V, 149. ἐνὸς ἐν πετανοῖς. N. III, 139. βασιλεὺς οἰωνῶν. O. XIII, 30. αἰετοῦ ῥόμβον ἴσχει. I. IV, 80. αἰετὸν μέγαν ἀρχὸν οἰωνῶν πίμψαν θεός. I. VI, 73. αἰετοὶ πάλλονται πόρον πόντοιο. N. V, 39. αἰητῶν (leg. ὀρνίχων. v. V. L.) Διὸς πάρεδρος. P. IV, 7.

Αἰθήρ. αἰθέρος δι' ἐρήμας. O. I, 10. Fr. Inc. CXVI. Not. ἀπὸ πόλιν αἰθέρος ψυχρᾶς ἐρήμου. O. XIII, 125. μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα (leg. λαμπετόωντα). Fr. Inc. XCVII, 3. ἐς αἰθέρα

φαεννόν (leg. φανόν.). O. VII, 122. πίτναν εἰς αἰθέρα χεῖρας. N. V, 20. πρὸς ὑγρὰν αἰθέρα. N. VIII, 71. αἰθέρα λακτίζουσα φλόξ. I. IV, 112.

Αἰθός. ἐπὶ αἰθᾶς ἀσπίδος. P. IV, 65.

Αἴθω. αἰθούσας φλογός. O. VII, 86. αἰθόμενον πῦρ. O. I, 2. αἰθομένα δαΐς. Fr. Dithyramb. VI, 4. αἴθων περαυνός. P. III, 104.

Αἴθων. ἀλώπηξ. O. XI, 21. αἴθωνα περαυνόν. O. X, 98. αἴθωνι ἀλίῳ. N. VII, 105. αἴθωνα ῥόον καπνοῦ. P. I, 44.

Αἷμα. αἷμα ἀπὸ ταύτας πάτρας. N. VI, 62. ἐμφύλιον. P. II, 57. παίδων ἐπιγεινομένων. P. IV, 48. Πεισάνδρου ἀπὸ Σπάρτας κεκραμένον. N. XI, 44. τεὸν, Ζεῦ. N. III, 114. αἵματος χάλαζαν. I. VII, 59. ἐν αἵματι κεκραμένα. Fr. Hyporch. III, 1. v. Not.

Αἱμακουρία. αἱμακουρίαις ἀγλααῖσι μέμικται. O. I, 147.

Αἱμάσσω. αἵματι Μύσιον πεδίον μέλανι ῥαίνων φόνῳ. I. VIII, 9.

Αἰμύλος. αἰμύλων μύθων δμόφωτος. N. VIII, 55.

Αἰνέω. ἐγώ σε αἰνέω. Fr. Inc. II, 6. ἐπεί μιν αἰνέω. O. IV, 23. αἰνέω Πυθέαν. I. V, 75. αἶνει παλαιὸν οἶνον. O. IX, 73. αἰνέων ἕρδα στρέφοι. N. IV, 151. αἰνητὰ αἰνέων. N. VIII, 66. αἰνεῖων Μελίαγρον, αἰνέων τε καὶ Ἕκτορα. I. VII, 45. αἰνεῖν παντὶ θυμῷ καὶ ἐχθρόν. P. IX, 169. ἐσλούς. N. III, 50. v. Not. ἀγαθῷ παρέχει. I. VIII, 152. αἰνέσω ὥτε ὕδατος ῥοὰς ἄγων. N. VII, 92. αἰνέσω ἄνδρα στεφανωσάμενον. O. VII, 29. αἰνήσειν δόμον σεμνόν. N. I, 112. v. Not. αἴνησα παῖδα. O. X, 120. αἴνησεν ἄλλον γάμον. P. III, 25. αἰνῆσαι μενοινῶν κεῖνον ἄνδρα. P. I, 83. κέρδος. P. IV, 248. αἴνησαν σοφοὶ ἔπος. Fr. Inc. XXIX. αἰνήσαις υἱόν. O. IX, 23. αἰνεῖσθαι ἐν ἀσυῖν ἀγαθοῖσι λόγοις. N. XI, 22.

Αἴνιγμα. αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. CXC.

Αἶνος. τὶν ἕτοιμος. O. VI, 18. ἀφθόνητος. O. XI, 7. αἶνον ἔβα πόρος. O. II, 173. μέγαν ἀελλοπόδων ἵππων. N. I, 6.

Αἰνός. αἰνῷ φόβῳ ἔδακε θῆρας. P. V, 81. ἐν αἰνῇ ταρτάρῳ κεῖται. P. I, 29. αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν. P. XI, 86.

Αἴξ. αἶγας Σκυρίας ἐξαγωτάτους. Fr. Epinic. II, 4. in Hieron.

Αἰόλλω. οὐκ αἰόλει (al. αἰόλλει. v. V. L.) νιν πῦρ. P. IV, 414. v. Not.

Αἰολοβρόντας. (epithet. Iouis.) αἰολοβρόντα Διὸς αἶσα. O. IX, 64.

Αἰόλος. αἰόλῳ ψεύδει. N. VIII, 48. v. Not.

Αἰπεινός. αἰπεινᾶς Πυθῶνος. N. IX, 11. αἰπεινοὶ λόγοι. N. V, 59. αἰπειναὶ σοφίαι. O. IX, 161. αἰπεινῶν ἐπὶ σταθμῶν. P. IV, 135.

Αἰπύς. αἰπὺν θάνατον οὐκ ἐξέφυγεν. O. X, 50. ἐς αἰπὺν σκότον ἔβαλε. Fr. Inc. XLVI.

Digitized by Google

Αἴρεσις. αἵρεσιν παρδίδωμι. N. X, 155.

Αἱρέω. αἱρέομαι (ἀρέομαι) χάριν μισθόν. P. I, 147. εἷλεν Ἰωλκὸν μόνος. N. III, 58. Περγαμίαν. I. VI, 45. ἕλεν ἅταν ὑπέροπλον κόρᾳ. O. I, 89. Οἰνομάου βίαν. O. I, 142. μόχθον ἐξαίρετον. P. II, 54. ἕλε στεφάνους ἀριστεύων. P. III, 133. ἥρωας ἱπποδάμους. N. IV, 48. ἕλον Ἀμύκλας. I. VII, 20. ἑλὼν φιάλαν ἀπὸ χειρός. O. VII, 2. νίκαν. O. VIII, 87. βίοτον γλυκύν. P. II, 47. εὖχος ἵπποις. P. V, 27. χειρὸς χειρὶ παρθένον. P. IX, 216. ἄκρον. P. XI, 84. ὃς ἂν ἕλῃ ἀμφότερα. P. I, 194. τὰ μέγιστα ἀέθλων. P. X, 37. ἑλεῖν ἄντλον. O. IX, 79. v. Not. πρὶν μέσον ἀμαρ ἑλεῖν. P. IX, 199. ἑλεῖν ἀρετάν. Fr. Hyporch. I, 5. διπλόην ἀρετάν. N. V, 96. εἵλετο αἰῶνα. N. X, 100. v. Not. κλέος ὧρουσαν ἑλέσθαι. O. IX, 165.

Αἴρω. v. ἀράμενος.

Αἶσα. οἷας εἰμὲν αἶσας. P. III, 108. αἶσα Διός. O. IX, 65. ὀλβίᾳ. Fr. Threu. II, 1. αἶσαν κλυτὰν παρέχει θεός. O. VI, 175. ἔχοχον ἔπορον Αἰακίδαις. N. VI, 79. ἀγακλέα. I. I, 50. ταύταν μεθέπων Διόθεν. N. VI, 25. αἰεὶ τοιαύταν (sc. δὸς) αὐτοῖς. P. I, 132. v. Not. κατ' αἶσαν. P. IV, 190. τυραννίδων αἶσαν. P. XI, 81. παρὰ αἶσαν. P. VIII, 16. κατὰ αἶσαν. N. III, 26. αἶσαν χθονός. P. IX, 99. κατ' αἶσαν τυχόντα. P. X, 40.

Αἴσιος. αἴσιον βροντὰν ἐπέκλαγξε Ζεύς. P. IV, 40. φθέγμα βροντᾶς. P. IV, 351. αἰσιᾶν ὀρνίχων ὁδός. N. IX, 43. v. Not.

Αἴσσω. ἄῖσσει δένδρον χλωραῖς ἐέρσαις. N. VIII, 69.

Αἴσος. δαίμων (al. ἄϊστος. v. V. L.). I. VII, 60.

Αἰστόω. ἀΐστωσεν ὕλαν. P. III, 67.

Αἶσχιον. οὐκ αἴσχιον φυᾶς. I. VII, 32.

Αἰσχύνω. αἰσχύνοι θαητὸν εἶδος. P. IV, 470. αἰσχύνων ἐπιχώρια. P. III, 68. αἰσχυνθῆμεν θυμόν. N. IX, 63.

Αἴτε. (dorice pro εἴτε.) P. IV, 138.

Αἰτέω. αἰτέω ὄπιν ἄφθιτον θεῶν. P. VIII, 101. v. V. L. et Schol. σε ὀπάζειν. N. IX, 71. σε. P. XII, 1. ὃν αἰτεῖς, παῖς ἔσσεταί τοι. I. VI, 76. αἴτει (pro ἤτει. v. N. V. L.). O. III, 50. αἴτεον. P. IX, 189. αἰτέων τιμάν τινα. O. VI, 102. αἰτήσων δαιδάλλειν πόλιν. O. VI, 46. ἐγὼ αἰτέομαι παῖσαι Μοῖσαν. I. VIII, 8. αἴτημί σε τοῦτο. Fr. Inc. LVIII, 5.

Αἴτιος. αἴτιον θεὸν ὑπερτιθέμεν παντί. P. V, 53.

Αἰτία. αἰτία μείων. O. I, 58. αἰτίαν μελίφρονα ἐνέβαλεν ἀοιδαῖσι Μοισᾶν. N. VII, 16.

Αἰχμά. αἰχμὰ Κάστορος. I. V, 42. αἰχμᾶς δαμασιμβρότου. O. IX, 119. κέντρῳ. Fr. Inc. XCIII, 4. v. Not. κλέος ἔνθησεν. P. I, 128. σὺν αἰχμᾷ Ἀργείᾳ. O. VII, 55. ἔγχεος ζακότοιο. N.

Digitized by Google

VI, 90. λόγχας χαλκέας. N. X, 113. παρμένοντας. P. VIII, 58. αἰχμᾷ (leg. ἀκμῇ) συμπεσεῖν βαρύς. I. IV, 86. αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος θρέψε. N. X, 23. ὑπέραλλον ταμών. N. III, 57. αἰχμαὶ νέων ἀνδρῶν. Fr. Inc. XXI, 5. αἰχμαῖς ἀκοντίζοντες. I. I, 35. αἰχμαῖσι διδύμοισιν. P. IV, 139. ἐλλίας ἀνθεῦ Ἄρηϊ. O. XIII, 33.

Αἰχματάς. αἰχματὰν θυμόν. N. IX, 87. κεραυνὸν σβεννύεις. P. I, 8. καὶ ἀκρόσοφον στρατόν. O. XI, 19. αἰχματᾶο Ἰάσονος. P. IV, 22. αἰχματαῖσι ἀνδράσι. O. VI, 147. αἰχματὰς ἥρωας φυτευθέντας. N. V, 15.

Αἶψα. ἔλαβεν ἄγραν ποσίν. N. III, 140. ὦρτο. P. IV, 237.

Αἴω. θρῆνον ἄϊς (sc. Ἀθάνα). P. XII, 17. ἄϊον μελπομενῶν Μοισᾶν. P. III, 161. ἀΐοντα βοὰν Πιερίδων ἀτύζονται. P. I, 27. ἀΐει. I. 6, 36.

Αἰών. (v. Not. P. VII, 1.) αἰὼν ἁμέρα. N. IX, 106. ἀσφαλὴς οὐκ ἐγένετο. P. III, 165. δόλιος κρέμαται ἐπ' ἀνδράσι. I. VIII, 28. ἄλλ' ἄλλοτε ἐξάλλαξεν. I. III, 31. ἐρρᾴσθη δι' ὀστέων. Fr. Hyporch. III, 5. εὐθύπομπος. N. II, 12. v. V. L. μακρὸς εἰᾷ τέσσαρας ἀρετάς. N. III, 130. μείλιχος. P. VIII, 139. μόρσιμος. O. II, 19. πότμον ἐφᾶψας. O. IX, 90. τερπνὸς φέρτιστος ἀνδρί. Fr. Epinic. III, 2. in Hieron. αἰῶνος ἰσοδένδρου τέκμαρ λαχοῦσαι. Fr. Inc. CL. αἰῶνος (medullae. v. Not.) εἴδωλον λείπεται ζωῆς. Fr. Thren. II, 5. p. 34. κλυτᾶς βαθμίδων. P. V, 7. αἰῶνα ἄδακρυν νέμονται. O. II, 120. ἀκίνδυνον πέσοντα. P. IV, 331. μόρσιμον. I. VII, 59. εἵλετο. N. X, 110. v. Not.

Αἰὼν, littus. ἀϊόνεσσιν Ὀγχηστίαισι. I. I, 46.

Αἰωρέω. αἰωρεῖ ὑγρὸν νῶτον. P. I, 17.

Ἀκᾶ. P. IV, 277.

Ἀκαμαντολόγχας. I. VII, 13.

Ἀκαμαντομάχας. ἀκαμαντομάχαι τριῆς υἱοὶ Ζηνός. P. IV, 304.

Ἀκαμαντόπους. ἀκαμαντόποδος ἀπήνας. O. V, 6. βραντᾶς. O. IV, 2. ἀκαμαντοπόδων ἵππων. O. III, 5.

Ἀκάμας. ἀκάμαντος πόντου. N. VI, 67. ἀκάμαντας ἵππους. O. I, 141.

Ἄκαμπτος. ἄκαμπτος ψυχάν. I. IV, 89.

Ἄκατος. ἐπὶ δολιᾶδος ἔν τ' ἀκάτῳ. N. V, 5. ὡς ἄκατον εἰναλίαν. P. XI, 62.

Ἀκειρεκόμας. ἀκειρεκόμαν Φοῖβον. I. I, 8.

Ἀκένητος. ἀκένητον θάμας παρέχων. O. I, 33.

Ἀκέομαι. ἀκεισόμενον δίψαν ἀοιδᾶν. P. IX, 180.

Ἀκέρδεια. ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους. O. I, 84.

Ἀκερσεκόμας. ἀκερσεκόμᾳ Φοίβῳ. P. III, 26.

Ἄκεσμα. ἀκέσματα νόσων βαρειᾶν. P. V, 86.

Digitized by Google

Ἀκήρατος. ἀκηράτοις ἀνίαις. P. V, 43.

Ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον αἰῶνα. P. IV, 350. ἔπος. P. II, 121. ἀκίνδυνοι ἀρεταί. O. VI, 14.

Ἀκίνητος. ἀκίνητον τέρας χθονὸς εὐρείας. Fr. Prosod. I, 5. in Del. p. 43. ἀκινήταν ῥάβδον. O. IX, 50. ἀκίνητοι ἥρωες. P. IV, 101.

Ἀκλάρωτος. ἀκλάρωτον θεόν. O. VII, 105.

Ἀκλεής. τιμὰ ποδῶν. O. XII, 22. ἔβα. Fr. Epinic. V. p. 14.

Ἀκμά. ἀκμᾷ ἦρος. P. IV, 114. φασγάνου. P. IX, 141. (αἰχμᾷ. V. L.) συμπεσεῖν βαρύς. I. IV, 86. ἀκμὰν ἐγχέων τραχεῖαν λιπών. P. I, 20. ζέοισαν ὕδατος. O. I, 78. ὀδόντων δεινοτάτων. N. IV, 104. ποδῶν (ἐναλίγκιον) στεροπαῖσι. I. VIII, 83. ἀκμαὶ ἰσχύος θρασύπονοι. O. I, 156.

Ἄκμων. ἄκμονι πρὸς ἀψευδεῖ χάλκευε γλῶσσαν. P. I, 167. Fr. Inc. LXX.

Ἄκναμπτος. ἀκνάμπτοις χείρεσσιν ἢ βουλαῖς. P. IV, 128.

Ἀκοά. ἀκοὰ ἀστῶν θυμὸν βαρύνει. P. I, 162. σοφοῖς. P. IX, 135. ἀκοὰν ἁδειᾶν εἴπερ φιλεῖς. P. I, 174.

Ἀκοίτας. Fr. Inc. LXXIII, 2. ἀκοίταν ξυνᾶνα (consortem tori). N. V, 51. v. Not.

Ἄκοιτις. ἄκοιτιν θαλερὰν Ἥβαν. N. I, 110. ποντίαν. N. V, 66. Διὸς ἐπειρᾶτο. P. II, 62.

Ἀκόνα. ἀκόναν χαλκοδάμαν Ναξίαν. I. VI, 108. δόξαν ἔχω ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς. O. VI, 141.

Ἄκος. ἄκος ὑγιηρὸν καλλίνικον πλαγᾶν. N. III, 28. v. V. L.

Ἀκοντίζω. μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσαιμι. I. II, 52. ἀκοντίζων ἄγχιστα σκοποῦ Μοισᾶν. N. IX, 131. ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς. I. I, 33.

Ἄκορος. εἰρεσίᾳ ἄκορος ὑπεχώρησεν. P. IV, 360.

Ἀκούω. ἀκούει βάσις. P. I, 4. ἀκούομεν πάτραν πρόπολον ἀοιδαῖς ἔμμεναι. N. IV, 126. ἀκούοντι χθονίᾳ φρενί. P. V, 135. εἴ τις ἀκούῃ ἐσλὸν λόγον. I. V, 17. ἄκουσας θέλων ἀράν. I. VI, 63. ἄκουσεν Δαναόν, οἷον γάμον εὗρεν. P. IX, 196. Ἕκτωρ Αἴαντος. N. II, 22. θεσφάτων. I. VIII, 67. ἄκουσον. N. VII, 2. ἀκούσατε. P. VI, 1. ἀκούσαις Ἀγγελίας Ἰφίων. O. VIII, 107. ἀκούσαις ὑπηντίασεν. P. IV, 240. οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε ἰδεῖν. O. VI, 87. ἀκοῦσαι θαῦμα παριόντων. P. I, 51. εὖ. N. I, 47. μουσικὰν ὀρθὰν Ἀπόλλωνος. Fr. Hymn. VI. p. 51. ἀκούειν φωνὰν ἄγνωστον ψευδέων. O. VI, 115. εὖ. P. I, 192. ἀκούων ψαλμὸν ὑψηλᾶς πηκτίδος. Fr. Epinic. IV, 4. in Hieron.

Ἄκραντος. ἀκράντοις οὐκ ἐφάψατο ἔπεσσι. O. I, 138. ἐλπίσι μεταμώνια θηρεύων. P. III, 40. ἄκραντα γαρυέμεν. O. II, 158.

Digitized by Google

Ἀκρόθινα. ἀκρόθινα πολέμοιο ἔθυε. O. X, 69. O. II, 7. v. Not. ἀκροθινίων κτέατ' ἀνάγων. N. VII, 60.

Ἀκρόπολις. ἐν ἀκροπόλει τεῦξαν ἄλσος. O. VII, 90.

Ἄκρος. ἄκρον ἄωτον σοφίας. I. VII, 25. εἴ τις ἄκρον ἑλών. P. XI, 84. πανδοξίας ἔστιν ἐν εὐτυχίᾳ. N. I, 14. πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς. N. VI, 39. τέλος ἄκρον ἔμμεν. P. IX, 210. I. IV, 54. κατ' ἄκραν κορυφάν. O. VII, 67. ἄκραις ἀρεταῖς. O. XIII, 19. ἄκραν (ἀκρᾶν) βαθμίδων αἰῶνος. P. V, 7. ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ. P. XI, 18. ἀκροτάτῳ βωμῷ. O. VI, 118. ἄκρας Ταινάρου. P. IV, 310. ἄκραν πρὸς ἀλλοδαπάν. N. III, 47.

Ἀκρόσοφος. ἀκρόσοφον καὶ αἰχματὰν στρατόν. O. XI, 19.

Ἀκρωτήριον. σεμνὸν ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. IX, 12.

Ἀκτά. ἀκτᾶς ἀπὸ Λερναίας. O. VII, 60. ἀκτὰν παρὰ εὔυδρον. P. I, 158. εὔσκιον Ἀχέροντος. P. XI, 54. πρὸς ἀκτὰν ψευδῆ νέομεν. Fr. Inc. LXI, 4. πρὸς ἀκτὰν Νείλου. I. II, 62. ἀκταῖς ἐπιθορών. P. IV, 64. ἀμφὶ βαθυκρήμνοις. N. IX, 96.

Ἀκτὶς ἐν Ἀκτίν. ἀκτὶς ἀελίου πολύσκοπε. In def. Solis 1. καλῶν ἐργμάτων. I. IV, 71. ἀκτῖνα ἀγώνων πολυφάτων. P. IV, 71. ἀκτῖνες λαμπραὶ ἦλθον. P. IV, 352. ἀκτίνων ὀξειᾶν πατήρ. O. VII, 129. ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν σῶμα. O. VI, 92. ἀκτῖνας ὄλβου δέξατο ἅμαρ. P. IV, 454. μαρμαριζοίσας ὄσσων Θεοξένου. Fr. Scol. II, 5.

Ἀκύμων. ἀκύμονος πόντου πελάγει. Fr. Inc. XLIX, 2.

Ἀκύω. ἀκύει καπνὸς χέκων. Fr. Inc. CXXXIII. corr. v. Not.

Ἄκων. κἄκοντι (ἄκοντι) ἔλασε σκοπόν. O. X, 85. ἄκοντι θοῷ. N. X, 130. ἄκοντα χαλκοπάραον. N. VII, 105. βραχυσίδαρον πάλλων. N. III, 79. βαλεῖν χαλκοπάραον ἔξω ἀγῶνος. P. I, 84. ἀκόντων εὐθὺν ῥόμβον ἱέντα. O. XIII, 133. ἀκόντεσσι τιμὰν δάσασθαι. P. IV, 262. χαλκέοις. P. IX, 137.

Ἀλάθεια. ἀλάθεια, ὤνασσα μεγάλας ἀρετᾶς. Fr. Inc. XXIII. θύγατερ Διός. O. X, 6. ἀτρεκής. N. V, 31. ἀλαθείας δέσποινα. O. VIII, 3. ὁδόν. P. III, 184. ἄγχιστα βαῖνον. I. II, 16. ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. O. VII, 126. ἀλάθειαν ἐτήτυμον ἐξελέγχων. O. X, 66. ἐὰν εἰδέμεν. N. VII, 36.

Ἀλαθής. ἀλαθὴς ἔξορκος. O. XIII, 140. ἀλαθεῖ νόῳ. O. II, 167. ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον. O. I, 45. ἀλαθέα μαντεῖον θῶκον. P. XI, 11. ἀλαθέσιν λόγοις. O. VI, 151. v. Not.

Ἀλαθινός. φέγγος ἀλαθινόν. O. II, 102.

Ἀλαλά. ἀλαλὰ πολέμου θυγάτηρ, προοίμιον ἐγχέων. Fr. Inc. XXXVI. ἐξ ἀλαλᾶς καρτερᾶς. I. VII, 15. ἀλαλὰν δορίκτυπον. N. III, 104. ἀλαλαὶ μανίαι τε ὀρινομένων. (al. ἀλαλαῖς μανίαις τε. v. Not. μανίᾳ τε ἀλαλᾷ τε. Add. p. 356.) Fr. Inc. XXXVI.

Digitized by Google

Ἀλαλάζω. ἀλάλαξεν βοᾷ ὑπερμάκει. O. VII, 68.
Ἀλαλατός. ἀλαλατὸς Τυρσανῶν. P. I, 139.
Ἀλάλκω. ἄλαλκε. N. IV, 89. τὸν πότμον Γανυμήδει ὥρα. O. X, 124.
Ἀλάομαι. ἀλᾶται εὐφροσύνας. O. I, 94. ἀλᾶται Στράτων ἐν νομάδεσσι Σκύθαις. Fr. Epinic. V, 2.
Ἄλγος. ἄλγος ἐμφανές. Fr. Inc. XXXIX. ἐν ἄλγεσιν πωτῶνται. Fr. Thren. III, 2.
Ἄλδω. Διὸς ἄλτει ἄλσαι. D. P. ad O. III, 30. vide Ἄλσος.
Ἀλέγω. ἀλέγονται ἐν τοῖσιν Πηλεὺς καὶ Κάδμος. O. II, 142. ἀλέγων γενεὰν Λοκρῶν. O. XI, 15.
Ἀλέκτωρ. ἐνδομάχας. O. XII, 30. v. Not.
Ἀλεξίμβροτος. ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. N. VIII, 51. ἀλεξιμβρότοις πομπαῖς. P. V, 122.
Ἀλέξω. ἐθέλοντι ἀλεξεῖν ὕβριν. O. XIII, 12.
Ἀληθεῖς. Fr. Inc. CXIV. v. Not.
Ἀλίβατος. ἀλίβατον πέτραν. O. VI, 110.
Ἁλιερκής. ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ δειράδα. I. I, 10. χώραν. O. VIII, 34. ἁλιερκέες ὄχθαι ὑπὲρ Κύμας. P. I, 34.
Ἀλίθιος. ἀλίθιος χόλος. P. III, 21.
Ἁλικία. ἁλικίας κρέσσονα νόον. P. V, 146. μέρος γηραιὸν ἀμφιπολεῖ. P. IV, 280. χρόνον. O. IV, 41. σὺν ἁλικίᾳ. Fr. Scol. II, 4. conf. Not. ἐν ἁλικίᾳ δυνατὰ μαιόμενος. P. XI, 78. Κλεάνδρῳ λύτρον κῶμον ἀγειρέτω. I. VIII, 1. πρώτᾳ. N. IX, 101. ἁλικίαν εὐανθέα ἀπέπνευσας. I. VII, 48. βάλετο ἐν πόντῳ. P. I, 145.
Ἅλιξ. ἅλικες παρθένοι. P. III, 30. ἄλλοισιν ἄλλοι. N. IV, 147. ἁλίκων τις στέφανον πλεκέτω. I. VIII, 144. ἅλιξι σὺν ἄλλοις. P. IV, 333. θαητὸν ἐν ἅλιξι. P. X, 90. ἁλίκεσσι συμπόταις. O. I, 99. ἅλικας ἐλθόντας κράτει. N. V, 83.
Ἅλιος. ἁλίοιο γέροντος. P. IX, 167. ἁλίαις μετὰ κόραις Νηρέως. O. II, 53. πρύμναις. O. IX, 111. ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν. Fr. Inc. XLIX, 1. ἅλιον σῶς διαστείβων ναῖ θοᾷ. Fr. Inc. LXXXIX, 3.
Ἅλιος. vid. Ἀέλιος et Ind. Nom. Propr.
Ἁλίπλαγκτος. ἁλιπλάγκτου γᾶς. P. IV, 24.
Ἁλίσκω. ἁλίσκεται Πέργαμος ἀμφ' ἐργασίαις. O. VIII, 56.
Ἀλιτόξενος. ἀλιτόξενον ψευδέων ἐνιπάν. O. X, 7.
Ἀλιτρός. ἀλιτρὰ ἐν Διὸς ἀρχᾷ δικάζει τις. O. II, 107. ἀλιτροῖς μομφὰν ἐπισπείρων. N. VIII, 67.
Ἀλκά. ἀλκὰ παγκρατίου τλάθυμος. N. II, 25. κρίνεται ἀνδρῶν διὰ δαίμονας. I. V, 13. ἀλκᾶς ἀπειράντου γεύεται. P. IX, 61.

Digitized by Google

ἀλκᾷ χερὸς εἶδον κρατίστα παῖδα. O. X, 122. χερῶν χθόνα ταράσσοντες. O. II, 114. καρτερώτατον βέλος. O. I, 180. ἐν ἀλκᾷ ἔδόκησαν. O. XIII, 78. ἀλκὰν αἰδεσθέντες ἀνέρες. P. IV, 308. Ἀμαζόνων. N. III, 65. ἀμαχανιᾶν. N. VII, 142. ὄρακα. O. IX, 165. φοίνιον Αἴαντος. I. IV, 58. φρενῶν ἔπαυσεν φόβος. N. III, 68. μεγάλαι ἀλκαὶ πολὺν σκότον ἔχουσι. N. VII, 18.

Ἀλκάεις. ἀλκᾶντας ἐκγόνους Ἡρακλέος. P. V, 96. Δανακούς. O. IX, 110.

Ἄλκαρ. ἄλκαρ χοιράδος πέτρας. P. X, 81.

Ἄλκιμος. υἱὸς Διός. O. X, 82. ἄλκιμον ἦτορ. N. VIII, 41. ἀλκίμους ἄνδρας. N. V, 28.

Ἀλκτήρ. ἀλκτῆρα νούσων παντοδαπᾶν. P. III, 13.

Ἀλλά. enumuero. O. II, 173. et saepe in transitu ad aliud quid. O. I, 26. VI, 37. VII, 159. VIII, 12. IX, 8. XIII, 163. v. V. L. ἀλλὰ γάρ. O. I, 87. VI, 89. P. IV, 56. N. VII, 44. I. VII, 23. Fr. Scol. I, 12. II, 15. ἀλλὰ in progressu orationis, pergendo ad aliud. P. III, 68. 96. IV, 234, 398. N. IX, 48. XI, 10. et al. ἀλλά γε. P. XI, 34. ἀλλ' ἄγε. N. X, 153. ἀλλὰ post digressionem. O. IV, 10. ἀλλ' ὅμως. P. I, 164. N. X, 59. ἀλλ' οὐδέ. P. II, 165.

Ἀλλάσσω. ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν. N. XI, 49.

Ἀλλαλοφονία. O. II, 75.

Ἀλλαλοφόνος. ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας. Fr. Inc. LII. (sic leg.)

Ἄλλαλοι. ἀλλάλοις ἀμειβόμενοι. P. IV, 165. κοινὸν γάμον ἐν ἀλλήλοις μίξαι. P. IV, 397.

Ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὰν πρὸς ἄκραν. N. III, 46. ἀλλοδαπῶν σὺν ἀπείρατοι δόμοι. N. I, 53. ἀλλοδαπᾶν γυναικῶν ἐν λέχεσιν. P. IV, 88. ἀλλοδαπαῖς ἀρούραις. P. IV, 452.

Ἄλλος. ἄλλος ἀνήρ. N. IV, 65. ἀνὴρ ἐτέλεσσεν ἄλλοις ὕμνον. P. II, 25. μισθὸς γλυκὺς ἐφ' ἕρμασιν. I. I, 65. ἄλλο ἄστρον. O. I, 8. βέλος. I. VIII, 72. ἄλλῳ χρόνῳ. O. II, 69. μήτινα ἄλλον. O. I, 167. ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις. O. VII, 19. θύνει λόγον. P. X, 83. ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγε. P. III, 90. μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων τοῖς. O. VI, 125. περαίτερον ἄλλων. O. VIII, 82. ἄλλων γαῖαν. P. IV, 210. ἐπὶ ἄλλοις ἄλλοι μεγάλοι. O. I, 180. ὅσα χάρματα ἄλλοις ἔθηκε. O. II, 179. ἄλλῃ σὺν ἄλλοις. P. IV, 353. μόχθον ἄλλοις δύστανον. P. IV, 477. ἄλλοις ἄλλως ἄλλοι. N. IV, 147. ἄλλοις ἐμπίπτων. I. I, 98. ἐν ἄστροις. I. IV, 41. N. VII, 81. ἄλλας σκοπιὰς ἐφάψασθαι. N. IX, 113. ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ νίκαν. O. VII, 130. ῥοαὶ ἄλλοτε ἄλλαι. O. II, 62. ἄλλαι δύο χάρμαι. O. IX, 128.

Digitized by Google

158. κεῖνοι ἐξ ἄλλαν. O. VI, 42. ἄλλο πρᾶγος διψῇ ἄλλου. N. III, 10. ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἔβαν. O. VIII, 16. ἄλλα ἄλλοτε. P. II, 157. N. III, 72. I. III, 30. ἄλλα δέ, praecedente τὰ μέν. O. II, 154. 152. vide etiam O. VIII, 175. P. III, 125. 186. VIII, 109. XI, 65. I. IV, 9. VI, 167.

Ἀλλοῖος. λύσας ἄλλον ἀλλοίαν ἀχέων. P. III, 90. ἀλλοῖος οὖρος ἄλλοτε ἐλαύνει ἀνθρώπους. I. IV, 8. ἀλλοῖαι αὖραι. O. VII, 175. πνοαὶ ἀνέμων. P. III, 187.

Ἀλλότριος ἀλλότριον χάρμα. P. I, 114. κῶδος. N. I, 84. ποιμένα. O. X, 107. ἀλλοτρίᾳ ἀλόχῳ. Fr. Dithyramb. I, 2. ἀλλοτρίων ἔρωτες. N. III, 51. ἀλλοτρίοις μὴ προφαίνειν. Fr. Inc. CXII. ἐπ' ἐσλοῖς. P. I, 165. ἀλλοτρίαις χερσί. I. I, 19. γλώσσαις. P. XI, 43.

Ἅλμα. δι' ἅλμας. N. VI, 109. ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας. P. II, 147. ἅλμᾳ ἐναλίᾳ. P. IV, 69.

Ἅλμα, τό. N. IV, 59. ἅλμασθ' ὑποσκάπτοι μακρά. N. V, 36.

Ἁλμυρός. ἁλμυροῖς ἐν βένθεσι. O. VII, 105.

[Ἅλος. P. IV, 125. *Ex Schediis.*]

Ἄλοχος. ἄλοχος Ἥβα. N. X, 32. ἔχε σπέρμα μέγιστον. O. IX, 94. ἐξ ἀλόχου πατῆς. O. X, 102. ἀλόχῳ ἀλλοτρίᾳ θωραχθείς. Fr. Dithyramb. I, 1. ἄλοχον ἀρχαίαν Διός. Fr. Inc. C, 5. εὐειδέα ἐὰν ἔμμεν θέλων. I. VIII, 62. μετῆλθεν γοναῖς. I. VII, 10. ἀλόχοις νέαις ἔχθιστον ἀμπλάκιον. P. XI, 41.

Ἁλωμι. ἀνδρα ἁλωκότα. P. III, 100.

Ἁλπνός. ἁλπνιστον σὺν ὄλβῳ εὐκαθεῖ. I. V, 16.

Ἅλς. ἁλὸς ἀμετρήτας. I. I, 53. βαθυπρῴμνου πολεῖς θέναρ. I. IV, 97. Ἰονίας ὑπὲρ οἰνῶν. N. VII, 95. κίλευθον βαθεῖαν ἀνοίγων. P. V, 118. μυχούς. P. VI, 12. ὑπὲρ πολιᾶς πάμπεται. P. II, 126. ἐξ ὑγρᾶς. O. VII, 127. ἅλα ἀβάταν περᾶν οὐκέτι εὐμαρές. N. III, 36.

Ἅλσος. (v. Not. ad Fr. Inc. XV.) εὐερκὲς Λιακιδᾶν. O. XIII, 156. εὔδενδρον Πίσας. O. VIII, 12. ζάθεον. O. X, 55. κλυτὸν Δάματρος. I. I, 80. ἐς τεὸν δεῦτε. Fr. Scol. I, 2. ἁγνόν. O. V, 23. ὑψίγυιον. O. V, 31. τεῦξαν ἐν ἀκροπόλει. O. VII, 88. Ὀλυμπίου Διός. I. II, 41. ἅλσει Διὸς πολυϋμνήτῳ. N. II, 8. Διὸς πανδόκῳ. O. III, 30. v. V. L. ἅλσει ἔνδον παλαιοτάτῳ. N. VII, 65. ἅλσεα μείζονα θεῶν κτίσε. P. V, 129. ἁλσέων κρηπῖδας. Fr. Inc. XV, 3. v. Not. ἅλσει. V. L. O. III, 30.

Ἅλυτος. ἀλύτῳ κύκλῳ ζεύξασα. P. IV, 383.

Ἀλύσκω. οὔ μιν ἄλυξεν Τυφώς. P. VIII, 21.

Ἅλωσις. O. ✱, 49.

Ἀλώπηξ. ἀλώπηξ αἴθων. O. XI, 21. ἀκαπιστεμένα αἰετοῦ ῥόμ-

Digitized by Google

βον ἴσχει. I. IV, 79. ἀλωπέκων θρασειᾶν. Fr. Inc. LXXXV, 2. ἴκελοι ὀργαῖς. P. II, 141.

Ἅμα. O. VI, 222. P. XII, 43. ἅμ' Ἀτρείδαις. O. IX, 107. ἵπποις. N. IX, 60. κτεάνοις. N. IX, 109. πεντάθλῳ. O. XIII, 41. πρώτοις. O. VIII, 60. στεφάνοις. N. IX, 125. φόρμιγγι. O. VII, 21.

Ἁμᾶ. O. III, 38. Fr. Inc. XLIV, 2. v. Not. P. III, 66. N. X, 134. N. V, 20. ἁμᾷ καί. N. VII, 115.

Ἀμαιμάκετος. ἀμαιμακέτου τριόδοντος. I. VIII, 74. ἀμαιμακέτῳ μένει θύοισαν. P. III, 57. ἀμαιμάκετον κινηθμὸν πετρᾶν. P. IV, 370. κατὰ πόντον. P. I, 28.

Ἁμαξιτός. ἁμαξιτὸν ὁδόν. N. VI, 92. καθ' ἁμαξιτὸν νεῖσθαι. P. IV, 459.

Ἁμαξοφόρητος. ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται. Fr. Epinic. V, 3. v. Not.

Ἄμαρ. ἄμαρ δεύτερον. I. IV, 114. γίνεται τέρμα ἀέθλων. I. IV, 115. κεῖνο διαίτασεν. P. IX, 121. μέσον ἑλεῖν. P. IX, 198. μοιρίδιον δέξατο ἀκτῖνας ὄλβου. P. IV, 455. ἄματα εὔφρονα. P. IV, 348.

Ἁμαρτάνω. ἁμαρτάνει ἀνήρ. O. I, 104. ἅμαρτε ἀποπλέων Σκύρου. N. VII, 54.

Ἀμαυρόω. μηδὲ ἀμαυροῦ τέρψιν. Fr. p. 16. III, 3. ἀμαύρωσεν γένος Φόρκοιο. P. XII, 24. ἀμαυρῶσαι χρὴ ἐχθρόν. I. IV, 82.

Ἀμαχανία. ἀπὸ ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος. O. V, 32. ἐν ἀμαχανίᾳ πιαινόμενον. P. II, 99. ἀμαχανίαν σιγαλὸν φυγών. P. IX, 163. ἀμαχανιᾶν δυσβάτων ἀλκάν. N. VII, 143.

Ἀμάχανος. ἀμάχανον τοῦτο εὑρεῖν. O. VII, 46. ἀμάχανον ἰσχὺν ποταίνιον ἔθηκας. Carm. in def. Solis 5. καλύψαι γλώσσαις ἀλλοτρίαις. P. XI, 42. ἀμαχάνων καμάτων. P. II, 37.

Ἄμαχος. ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις. P. II, 139. κίονα Τροίας, Ἕκτορα. O. II, 146. ἦθος κρύψαι. O. XIII, 16. ἀμάχους χεῖρας. I. VI, 60.

Ἄμβασε. v. ἀναβαίνω.

Ἀμβατός. ἀμβατὸς αὐτοῖς χάλκεος οὐρανός. P. X, 42.

Ἀμβλύνω. ἀπὸ κόρος ἀμβλύνει ἀπάδις. P. I, 160.

Ἀμβολά. ἁγησιχόρων φροιμίων ἀμβολάς. P. I, 7.

Ἀμβολάδαν. (Adverb.) N. X, 62.

Ἀμβροσία. ἀμβροσίαν ἀθανάτων κλέψας δῶκεν συμπόταις. O. I, 100. ἐν χείλεσσι στάξοισι. P. IX, 110.

Ἀμβρόσιος. ἀμβρόσιον ὕδωρ ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφώσσας. Fr. Inc. LVI, 1. ἀμβροσίων ἐπέων παγάν. P. IV, 532. ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων. N. VIII, 2.

Digitized by Google

Ἄμβροτος. ἐπ' ἄμβροτον χέρσον. Fr. Dithyramb. III, 2b. p. 68. ἄμβροτον θεόν. N. X, 12. ἄμβροτοι θεῶν πραπίδες. I. VIII, 65.

Ἀμείβω. ἄμειψε λόφον Κρισαῖον. P. V, 50. ἀμείψαντες ἵππους ἀντὶ δελφίνων. P. IV, 30. ἀμείβεται πόνον τρητὸν μελισσᾶν. P. VI, 54. ἀμειβόμενον φθόνον τὰ παλιὰ ἔργα. P. VII, 19. ἀμειβόμενοι γάρυον. P. IV, 165. βόες ἀράσεσκον χθόνα δαΐαις. P. IV, 403. ἀμειβόμεναι ἄρουραι ἔδοσαν βίον. N. VI, 17. ἄμμι ἀμειβομένοις. I. I, 77. ἀμείφθη ὧδε λόγοις ἀγανοῖς. P. IV, 180. ἀμείβετο (ἀπαμείβετο. V. L.) εὐθὺς μῆτιν ἐᾶν. P. IX, 67. ἐν ἀμείβοντι. N. XI, 53.

Ἀμείλιχος. στρατός. P. VI, 11. ἀμείλιχον πότον. P. VIII, 10.

Ἀμείρω. ἀμείρειν τιμᾶς βίον. P. VI, 27.

Ἄμελξις. ἐς ἄμελξιν γάλακτος αἴγας Σκυρίας. Fr. Epinic. II, 4. in Hieron.

Ἄμενον pro ἧμενον, ab ἧμαι, insideo. O. X, 41.

Ἀμεμφής. ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν. O. VI, 78.

Ἀμέρα. ἀμέρα ποδαρκής. O. XIII, 54. ἀμέρας σέλας καθαρὸν καλύψαι σκότει. Fr. Inc. XCVIII, 4. ἐν ἀμέρᾳ. O. I, 9. μεθ'. I. IV, 25. ἄστρον ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον. Carm. in def. Solis 3. ἀμέραν ἀσύχιμον παῖδα ἄλλον. O. II, 58. ἀνὰ μίαν. O. II, 127. N. X, 104. ἀμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι. O. I, 53. ἔλιὸν ἔχοντες. O. II, 110. ἀμέραισι. P. I, 44. ἀθρόαις πέντε. P. IV, 231. ἐν ὑστεραις. P. X, 26. τὰ δὲ ἄλλαις. N. IX, 101. κυλινδομέναις. I. III, 30. πολυφθόροις. N. VIII, 53. ἀμέρας δώδεκα. P. IV, 45.

Ἀμέρδω. ἄμερσέ σε πάτρας. O. XII, 24.

Ἄμερος. ἄμερον οἶκον ἀστοῖς. O. XIII, 2. κατ' οἶκον. P. I, 137. Ἀσκλαπιόν. P. III, 12. ἀμέροις χερσὶ βαστάζεις. N. VIII, 4. v. Not. V. L. ἀμέρα αἰὼν τελέθει. N. IX, 106.

Ἀμερόω. ἀμερώσαις πορθμὸν ναυτιλίαισι. I. IV, 98.

Ἀμέτερος. ἀμετέρα μᾶτερ Μοῖσα. N. III, 2. ἀμετέρας γλώσσας. P. III, 2. ἀμέτεροι ὕμνοι. P. III, 114. ἀμετέρων τοκέων. P. IV, 195.

Ἀμέτρητος. ἀμετρήτας ἁλός. I. I, 55.

Ἀμευσίπορος. ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδιώθην. P. XI, 59.

Ἀμεύω. ἀμεύσασθαι ἀντίσυς. P. I, 86. v. V. L.

Ἀμέω. vid. Ἀμεύω. V. L. ad P. I, 86.

Ἀμίαντος. ἀμίαντον φάος. Fr. Inc. XCVIII, 2.

Ἀμιλλα. ἀμίλλαις ἀνδρῶν ἰσχύος. N. IX, 27. πεμπταμέροις. O. V, 14. ἀμίλλαισι τεαῖς. I. VII, 70. ἀκυθοάτοις. I. V, 7.

Ἀμελλάομαι. ὅστις ἀμιλλᾶται περὶ ἐσχάτων ἀέθλων. N. X, 58.

Ἀμμείνυς. pro ἀναμείνας. P. VI, 30.

Digitized by Google

Ἀμμνάσαι. vid. ἀναμνάω.
Ἄμμες (ἡμεῖς). P. IV, 256. ἄμμι. P. IV, 276. I. I, 76. VII, 69. P. IV, 297. ἁμμε. N. VI, 12. O. IX, 160.
Ἄμμορος. παλῶν. O. I, 134.
Ἀμνάμων. ἀμνάμονες βροτοί. I. VII, 24.
Ἀμοιβά. ἀμοιβὰν γλυκεῖαν μόχθων. N. V, 88. ἀμοιβαῖς ἀγαναῖς τίνεσθαι εὐεργέταν. P. II, 44.
Ἀμοιβαῖος. ἀμοιβαῖα δεῖπνα παρέχειν. O. I, 63.
Ἄμοιρος. οὐκ ἄμοιρος πυναγέτας ἁμφὶ πάλᾳ πέφανται. N. VI, 26.
Ἀμός. ἀμὸν γένος. P. III, 72. χρέος. O. X, 10.
Ἄμοχθος. ἀμόχθῳ καρδίᾳ. N. X, 55.
Ἄμπαλος. Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. O. VII, 110.
Ἀμπέλινος. ἀμπελίνοις τόξοις φρένας δαμέντες. Fr. Inc. LXI, 7.
Ἀμπελόεις. ἀμπελόεν Μύσιον πεδίον. I. VIII, 108.
Ἄμπελος. ἀμπέλου δρόσῳ. O. VII, 3. παῖδα βιατάν. N. IX, 125.
Ἄμπεμψας. vid. ἀναπέμπω.
Ἀμπιπλάντες. vid. ἀναπίπλημι.
Ἀμπλακία. ἀμπλακίαν ὑπὲρ Λαομεδοντίαν. I. VI, 43. ἀμπλακίαι ἀναρίθμητοι κρέμανται ἁμφὶ φρεσὶν ἀνθρώπων. O. VII, 45. δύο φερέπονοι. P. II, 55. ἀμπλακίαισι φρενῶν. P. III, 23.
Ἀμπλάκιον. ἀμπλάκιον ἔχθιστον νέαις ἀλόχοις. P. XI, 41.
Ἀμπλακέω. τύχᾳ οὐκ ἀμπλακών. O. VIII, 89.
Ἀμπνέων. ἀμπνεῦσαι. vid. ἀναπνέω.
Ἄμπνευμα. ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ. N. I, 1.
Ἀμπνέω. ἀμπνεῦσαι καπνὸν λάβρον. O. VIII, 47. ἀμπνέων πρίν τι φάμεν ἵσταμαι. N. VIII, 32.
Ἀμπνοά. ἀμπνοὰν ἔστασαν ἥρωες. P. IV, 354. μύχθων λαβεῖν. O. VIII, 9. στέρνων καθέλειν. P. III, 102.
Ἀμπολεῖν. vid. ἀναπολέω.
Ἀμύμων. ἀμύμονα Κτέατον. O. X, 33.
Ἀμύνω. ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. N. IX, 88. ἀμύνεται ἐν νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος. I. VII, 40. ἀμύνων λοιγὸν ἐναντίῳ στρατῷ. I. VII, 41. γαστρὶ λιμόν. I. I, 69. ἄμυνεν ὕβριν. N. I, 76. ἀμύνονται φθονεροὶ ἄτᾳ. P. XI, 83.
Ἀμφαίνω. vid. Ἀναφαίνω.
Ἀμφανδόν. ἀμφανδὸν τυχεῖν. P. IX, 73. v. Not.
Ἀμφελίσσω. ἀμφελίξασθαι γνάθους τέκνοις. N. I, 64.
Ἀμφέπω. ἀμφέπει σκῆπτρον Θεμιστεῖον. O. I, 18. Δάμιατρα. O. VI, 160. μόχθον δύστανον. P. IV, 477. μυχὸν μαντήϊον. P. V, 92. πόλιν καλλίσταν ἀέθλοις. P. IX, 124. πόμα ἕρσα κιρναμένα ἀοίδιμον. N. III, 136. ἀμφέπειν ὅμαδον χάλκεον ἀνορέᾳ. I. VIII, 55. θυμὸν ἀγωνίᾳ. N. VII, 15. ἀμφέπειν μαλακαῖς

ἐπαοιδαῖς. P. III, 93. ἀταλὸν θυμόν. N. VII, 134. ὄλβον κάλλιστον. I. IV, 99. ἀμφέποντα δαίμονα. P. III, 192. v. Not.

Ἀμφέπεσον (ἀμφιπέτω, ἀμφιπίπτω) κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν. O. X, 118.

Ἀμφέρω. vid. ναφέρω.

Ἀμφί. P. IV, 143. P. VIII, 122. γυναικὸς Λιβύσσας. P. IX, 184. δαιμόνων. O. I, 56. Κυράνας σπουδὰν θέμεν. P. IV, 491. Μεδοίσας. N. X, 6. παγκρατίου. I. VIII, 146. πράξιος ἐσσομένας. O. XII, 11. χερὸς ἐργασίαις. O. VIII, 55. ἀέθλοις ἐξεχώτατοι. N. II, 26. ἀέθλοις μαρνάσθω. I. V, 71. ἀέθλοις. I. I, 72. ἀκταῖς Ἑλώρου. N. IX, 96. ἀνδριάντι. P. V, 52. Ἀργεῖ. O. XIII, 15. ἀργυρίδεσσι μένεν ἀγῶνα. O. IX, 136. ἀρετᾷ. P. I, 155. P. II, 114. ἀρεταῖς τέταμαι. P. XI, 82. ἀρεταῖσι. O. V, 34. Ἀχέροντι ναιετάων. N. IV, 138. βουλαῖς. P. V, 160. βουλαῖς πυκναῖς. I. VII, 11. βουσὶν χολωθείς. N. X, 112. Ἑλένᾳ. P. XI, 50. Θέτιος γάμον ἐρίσας. I. VIII, 59. καλῶν μοίρᾳ. O. VIII, 113. ἑνὶ ἁλίῳ. O. XIII, 61. κόμαις θῆκεν ἔργα. O. XIII, 55. κόμαισι βάλοι. O. III, 23. Κορίνθῳ. O. XIII, 72. κρουνοῖς. O. XIII, 90. μαχανᾷ ἐμᾷ. P. VIII, 47. Νεμέᾳ Διός. N. VII, 118. οἱ. P. IX, 213. πάλᾳ. N. VI, 26. παλαίσμασιν ἀνδρός. O. IX, 20. ποδὶ δεξιτερῷ πέδιλον. P. IV, 170. πόλει Ἱμέρᾳ λίσσομαι. O. XII, 2. πόνοις. N. VIII, 72. σοφίᾳ. P. I, 22. τοκεῦσιν. P. VI, 42. τρόπῳ σέο. N. I, 42. φρεσὶν κρέμαται. O. VII, 43. Ἀχιλεῖ. N. VIII, 52. ἀμφὶ ἀκμὰν ὕδατος. O. I, 78. βίοτον λοιπόν. O. I, 157. γένυ πραῢ τείνων φάρμακον. O. XIII, 121. ἕκαστον ὅσα νέομαι. P. VIII, 98. θέμεθλα ναιετάοντες. P. IV, 520. Ἰόλαον. I. VII, 12. κᾶδος ἀπήμων. N. I, 84. κᾶπον. P. V, 31. Κινύραν κελαδέοντι φᾶμαι Κυπρίων. P. II, 27. πανάγυριν Ζηνός. O. IX, 144. Πηνεῖόν. P. X, 86. Πύλον σταθείς. O. IX, 46. τράπεζαν αἰδοίαν. Fr. Inc. XLIV, 2. τράπεζαν ξεινίαν. I. II, 60. τράπεζαν φίλαν. O. I, 24. τρόπον ἐγκώμιον. O. X, 93. τὸν χρόνον ὅλον. O. II, 55.

Ἀμφίαλος. ἀμφιάλοισιν ἐν τεθμοῖς Ποσειδᾶνος. O. XIII, 57.

Ἀμφιβάλλω. ἀμφιβάλλεται ὕμνος πολύφατος. O. I, 14. Add. ἀμφέβαλε κόμαις γέρας. P. V, 24.

Ἀμφιδράμω leg. έω, ἀμφιτρέχω. σέλας λάβρον Ἀφαίστου ἀμφέδραμε. P. III, 70.

Ἀμφίδευτα i. q. δευτὰ, cocta. ἀμφίδευτα κρεῶν. O. I, 80. v. V. L.

Ἀμφιθάλασσος. ἀμφιθάλασσον νόμον. O. VII, 61.

Ἀμφίκειμαι. ἀμφίκειται δεσμὸς ὑπερφίαλος. Fr. Epinic. V, 1. in Hieron.

Digitized by Google

Ἀμφικρέμαμαι. ἀμφικρέμανται φρεσὶν ἀμπλακίαι. O. VII, 45. ἐλπίδες φθονεραὶ φρένας θνατῶν. I. II, 64.

Ἀμφικυλίω. ἀμφικυλίσσαις φασγάνῳ. N. VIII, 40.

Ἀμφιλαφής. τόλμα καὶ δύναμις ἀμφιλαφής. O. IX, 122.

Ἀμφινέμομαι. ἀμφινέμεται σε ὄλβος. P. V, 18. ἀμφινέμονται πόλιν ὑψηλάν. Fr. Inc. CLVII.

Ἀμφίπεδος. ἐς ἀμφίπεδον ὄχθον. P. IX, 94.

Ἀμφιπολέω. ἀμφιπολεῖ με γηραιὸν μέρος ἀλικίας. P. IV, 280. τρόμαν ἔλκος ἀμφιπολεῖν. P. IV, 483.

Ἀμφίπολος. τύμβον ἀμφίπολον ἔχων. O. I, 149. v. Schol. ἀμφιπόλους πέμποισα. O. VI, 53. ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιρίαν περὶ τιμᾶν. Fr. Prosod. III, 1. in Delph. p. 76.

Ἀμφίρυτος. ἀμφιρύτῳ Κέῳ. I. I, 9.

Ἀμφίς. ἐσθᾶτος. P. IV, 451.

Ἀμφιτίθημι. εὔχομαι μὴ ἀμφιθέμεν Νέμεσιν μοίρᾳ καλῶν. O. VIII, 113.

Ἀμφότερος. ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. N. VIII, 139. ἀμφότεροι κασίγνητοι. P. IV, 220. κράτησαν ἔργον. O. IX, 127. πνέομεν. N. VI, 3. ὑπ' ἀμφοτέρων. O. VII, 23. ἀμφοτέραν χαρίεσσαν. I. I, 6. ἀμφοτέροις. P. III, 163. ἄμαχον κακόν. P. II, 140. πιστοὶ πολλοὶ μάρτυρες. P. I, 172. τοκεῦσιν ὁμοῖοι. P. II, 86. μάρτυς ἔστω. P. IV, 298. ἀμφοτέροισιν ὃς ἐγκύρσῃ. P. I, 194. ἀμφοτέραις βασιλεύει. P. X, 3. ἀμφότερον. P. IV, 140. O. VI, 27. ἀμφότερα. O. I, 166. ἐπ' ἀμφότερα τέμενεν τέλος. O. XIII, 80.

Ἀμφοτέρωθεν. ἑξηκοντάπι βοᾶ κύρυκος. O. XIII, 141. χαλάξαις πτέρυγα. P. I, 11.

Ἄμφω (οἶ). ἄμφω (ἄνδρας) πεφρίκοντας νῶτα πτεροῖς. P. IV, 326. δι' ἀμφοῖν. P. III, 102.

Ἀμώμητος. ἀμώμητον καρπὸν φρενῶν. P. II, 135.

Ἄν. οὐδὲ ἂν χρόνος δύναιτο. O. II, 31. λάθα γένοιτο ἄν. O. II, 34. ἂν εἴποι. O. VIII, 81. οὐκ ἂν εἰδείην. O. XIII, 65. τίς ἂν φράσαι δύναιτο. O. II, 180. τότ' ἂν φαίην. O. XIII, 146. ἐπεὶ ἂν πῶς τίναξε. O. IX, 44. εὖτ' ἂν δὲ κτίσῃ. O. VI, 114. ὡς ἂν πρῶτοι κτίσαιεν. O. VII, 75. ὃς ἂν κράτησε. P. X, 36. οὔτε εὖρος ἄν. P. X, 47. τά τ' ἂν αὐτός τις τύχῃ. N. IV, 148. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ. N. VII, 100. κάλλιον ἂν ἐνόστησε. N. XI, 32. εὖτ' ἂν ἴδω. Fr. Scol. II, 17. p. 25.

Ἀν' pro ἀνά. δάπεδον. N. VII, 121. κίνδυνον. N. IX, 83. κέλευθον. I. V, 30.

Ἀνά. ἀνὰ βωμῷ θεᾶς. O. XIII, 107. σκάπτῳ Διός. P. I, 10. ἡμιόνοις. P. IV, 166. ἵπποις. O. VIII, 67. X, 83. I, 66. ἀμέ-

ραν μίαν. O. IX, 127. γαῖαν σφετέραν. I. II, 40. Ἑλλάδα. P. II, 110. ὅμιλον. I. VII, 49. πόλιν. P. XI, 78. πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον. Carm in def. Solis 18. p. 60. Σπάρταν. N. VIII, 21.

Ἀνὰ δ' ἔπαλτ'. O. XIII, 102. ἀν — ἁρπάξαις. P. IV, 60. ἀνὰ δ' ἄγαχον. I. VI, 90. v. V. L. ἀνὰ αὐλὸν ὄρσομεν. N. IX, 19. v. Not.

Ἀναβαίνω, ἀναβάω, ἀνάβημι. ἀναβαίνει γένος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων. Fr. Inc. IV, 5. ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. P. IV, 340. ἀναβαίνων ἐς ἅρμα κρατήσιππον. N. IX, 8. ἀναβαίνειν ἀρεταῖς ὑψηλαῖς. I. V, 57. ἀνέβαν. O. VII, 87. ἀναβὰς εὐθύς. O. XIII, 123. τεῖχος ὕψιον δίκας. Fr. Inc. IV. ἀναβάσομαι στόλον εὐανθέα. P. II, 113.

Ἀναβάλλομαι. ἀναβάλλεο. N. VII, 114. v. V. L. ἀναβάλλεται γάμον θυγατρός. O. I, 128. ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα. N. IX, 69.

Ἀναβωλακία. ἀναβωλακίας ὀργυιὰν σχέζε νῶτον γᾶς. P. IV, 406.

Ἀναγιγνώσκω, ἀναγνῶμι. ἀνέγνων κάρυκες ὡρᾶν. I. II, 35. ἀνάγνωτέ μοι παῖδα Ἀρχεστράτου. O. X, 1.

Ἀνάγκα. ἀνάγκα ἔντυέ μιν. O. III, 51. θανεῖν οἷσιν. O. I, 131. ἀνάγκας δήσαις βοέοις ἔντεσιν. P. IV, 417. (ἀνάγκας χερσί. N. VIII, 4. ἀν' ἀγκὰς χερσί, v. V. L.) ἀνάγκα ἐχθρᾷ δικάζει. O. II, 108. κεράϊζες Τυφῶνα. Fr. Epinic. V, 2. in Hieron. p. 17. ἐκτὸς ἔχειν πόδα. P. IV, 514. σὺν ἀνάγκᾳ. P. I, 98. Fr. Scol. I, 11. ἀνάγκαις σφυρηλάτοις πιέζεις. Fr. Inc. XXVIII, 5.

Ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖον λέχος. P. XII, 27.

Ἀνάγω. ἀνάγει φάμαν παλαιὰν ἔργων εὐκλέων. I. IV, 37. ἀνάγῃ ἑπέταν πολύφιλον. P. V, 5. v. V. L. ἀνάγαγον ἐς φάος μοῖραν ὕμνων. I. VI, 91. ἀνάγων κτέατ' ἀκροθινίων. N. VII, 59. δεῦρο στρατιὰν Αἰολέων χαλκεντέων. N. XI, 46.

Ἀναγέομαι (ab ἡγέομαι). εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μοισᾶν. O. IX, 120. ἀναγήσασθαι πάντα βραχύ μοι στόμα. N. X, 36. v. Not.

Ἀναδέρω. ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς. Fr. Inc. XCII, 5.

Ἀναδέω. ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις. P. II, 10. ἀνέδησαν ἔθειραν. I. V, 11. ἀναδήσαντες κόμας δάφνᾳ. P. X, 61. ἀνδησάμενός τε κόμαν πορφυρέοις ἔρνεσιν. N. XI, 36. ἀνδησάμενοι ἀθρόοις ἔρνεσιν. I. I, 37. ἀναδεῖσθαι κόμαν πέμπεν στεφάνωμα. I. II, 23.

Ἀναδείκνυμι. ἀνέδειξαν νέαν ἀρετὰν σοφῶν στόματα. I. VIII, 105. v. V. L. ἀνεδέξατο ἀγγελίαν. P. II, 77.

Ἀναδίδωμι. ἄνδωκεν αὐτῷ φιάλαν οἰνοδόκον. I. VI, 57. ἀναδιδοῖ (V. L. ἀνδιδοῖ) πάλιν ψυχάν. Fr. Thren. IV, 5. p. 37.

Digitized by Google

Ἀναδραμέω l. δράμω. ἀμφιτρέχω. ἀνέδραμον ὕδωρ ὕμνῳ. Ol. VIII, 72.

Ἀναιδής. ἀναιδεῖ ἐλπίδι δέδεται γυῖα. N. XI, 59. ἀναιδέα πάτμον. O. X, 123.

Ἀναιρέω ex ἀνέλω. ἄνειλεν ὑπὸ χειρῶν Κλυταιμνήστρας. P. XI, 27. ἀνειλὼν ὑπὸ ματέρος. P. IX, 105. στάσιν ἐπίκοπον ἀπὸ πραπίδων. Fr. Inc. VII, 4. ἀνελόμενον ἅπασαν εὐδαιμονίαν. N. VII, 83.

Ἀνάκειμαι. ἀνάκειται αἴγλα ποδῶν ῥεέθροις Ἀλφειοῦ. O. XIII, 49. αἶνος ἄγκειται. O. XI, 8.

Ἀνακινύω. ἀνακινεῖ καπνὸς νεκύων. Fr. Inc. CXXXIII. (v. Not.)

Ἀνακράζω. ἀνέκραγον χάριν νικῶντι ἐρρθεῖς. N. VII, 112. v. V. L. Not.

Ἀνακρίνω. ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται. P. IV, 111.

Ἀναλίσκω. ἀναλίσκουσα ὕπνον. P. IX, 44.

Ἄναλκις. ἄναλκιν φῶτα οὐ λαμβάνει μέγας κίνδυνος. O. I, 130.

Ἀναμιμνάω. ἀμμνάσει. P. IV, 96. ἀμμνάσειεν ἤ. P. I, 91.

Ἄναξ. ἄναξ βωμὸς Λυκαίου. O. XIII, 164. v. Schol. Εὔφαμος. P. IV, 80. Ἐπιάλτα τολμάεις. P. IV, 159. πάτμος. N. IV, 68. v. Not. οἴκων χρυσείων. I. IV, 103. Πηλεύς. N. III, 56. ἄνακτα φέρτερον γόνον πατρὸς τεκεῖν. I. VIII, 70. πάντων μακάρων. Fr. Inc. L. ἄνακτα, Peleum. I. VIII, 104. (ὦ) ἄναξ. P. VIII, 95. N. X, 145. Fr. Inc. LXVII. Πολύδευκες. P. XI, 94. ὦ ἄνα pro ἄνασσα. P. XII, 7. ἀνάκτων δώδεκα Θεῶν. O. X, 53.

Ἀναξία. ἀναξίαις. N. VIII, 18. V. L.

Ἀναξιφόρμιγξ. ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι. O. II, 1.

Ἀναπάσσω. ἀναπάσσει χάριν αὐλός. O. X, 114.

Ἀνάπαυσις. γλυκεῖα ἐν παντὶ ἔργῳ. N. VII, 76.

Ἀναπαύω. ἀναπαυσάμεναι ἄρουραι σθένος ἔμαρψαν. N. VI, 20.

Ἀναπέμπω. ἀναπέμπει χθὼν ἠρινὰ φύλλα. P. IX, 83. κρουνοὺς Ἀφαίστοιο ἑρπετόν. P. I, 48. ἄμπεμψας Ἄδραστον ὀρφανὸν ἐξ ἁλαλᾶς. I. VII, 16.

Ἀναπετάω. ἀναπεπταμέναι ξείνων θύραι. N. IX, 4. v. Not.

Ἀναπίμπλημι. ἀμπιπλάντες πότμον ὕμεῖον. N. X, 107.

Ἀναπτύσσω. ἀναπτυκτάμεν αὐτοῖς πύλας ὕμνων χρή. O. VI, 45. ἀναπτυσσόμενα ἀλώπηξ ῥόμβον αἰετοῦ ἴσχει. I. IV, 80.

Ἀναπλέκω. ἀναπλέκοντι χέρας ὄρμοισι. O. II, 136.

Ἀναπνέω. ἀναπνέομεν οὐκ ἐπὶ ἴσα. N. VII, 7. ἀμπνεῦσαι καπνόν. O. VIII, 47. ἀμπνέον πρίν τι φάμεν. N. VIII, 33.

Ἀναπνοά. ἀμπνοὰν (ἐκ) μόχθων. O. VIII, 9. ἔστασαν ἥρωες. P. IV, 354. στέρνων κάθελεν. P. III, 102. ἀναπνοὰς φρέσαντα. N. X, 140. v. V. L.

Digitized by Google

Ἀναπολίσω. ἀμπολεῖν ταῦτα τρὶς τετράκις. N. VII, 155.
Ἀναπολίζομεν ἄρουραν Ἀφροδίτας. P. VI, 2. v. V. L.
Ἀνάπωσις. ἀνάπωσιν ἑλεῖν ἀντίον. O. IX, 78.
Ἀνάριθμος. ἀναρίθμων ἀνδρῶν φόνῳ. I. V, 64.
Ἀναρίθματος. ἀναρίθματοι ἀμπλακίαι. O. VII, 45.
Ἀναρπάζω. ἀναρπάσας ἀπὸ γᾶς παῖδα Ὀποῦντος. O. IX, 87. ἀναρπάξας δεξιτερᾷ ξένιον ἀρούρας. P. IV, 60.
Ἀναῤῥήγνυμι (ἀναῤῥήγω). ἀναῤῥῆξαι πρὸς ἅπαντας λόγον ἀρχαῖον. Fr. Inc. XCIII, 1. v. Not.
Ἀνασπάω. ἀνσπάσαντες (v. V. L.) μήδεσιν ἀμοῖς. P. IV, 49.
Ἄνασσα. ὦ ἄνασσα, διὰ τὰν τιμάν. I. V, 7. ὄνασσα, μεγάλας ἀρετᾶς ἀρχά, Ἀλάθεια. Fr. Inc. XXIII, 2. v. Ἄναξ.
Ἀνάσσω. ἄνασσε Φαισάνᾳ ἀνδρῶν Ἀρκάδων. O. VI, 55. ἀνάσσων ἀγλαΐας Ἀπόλλων. Fr. Inc. LIV, 2. Δάλου Φοῖβε. P. I, 75. Ἀρκάσι βωμός. O. XIII, 153. ἀνάσσων εὐρὺ Ὀλυμπίας Ζεῦ πάτερ. O. XIII, 34.
Ἀνασχάζω. οὐδέ νιν ἀνέσχασαν. N. X, 129.
Ἀνατείνω. ἄντεινεν πάρα δρθόν. N. I, 65. ἀνατεῖνον ἱστία πρὸς ζυγὸν παρχασίου. N. V, 93. ἀντεῖναι χεῖρας. O. VII, 115. ἀντείνει κῦδος ἀφάντων. N. VIII, 58. ἀντέτασαι γέρας αἰόλῳ ψευδεῖ. N. VIII, 43. v. Not. ἀνατείνας χεῖρας ἀμάχους οὐρανῷ. I. VI, 60. ἀνατείνασθαι χεῖρας ἐναλίας. Fr. Epinic. III. in Glauc. p. 10.
Ἀναταλλω. ὦ Θήβα, ἄντειλας Διόνυσον. I. VII, 5. ἀντείλαν ὕδωρ Χάριτες. I. VI, 111. ἀνατελλομένα φλόξ. I. IV, 111.
Ἀνατίθημι. ἀντιθεῖσα ἱερὰν ἔγραψεν. O. III, 54. ἀνατίθημι λύρᾳ ἄσχολος εἰμί. P. VIII, 40. ἀνέθηκε (σοι) κῦδος. O. V, 17.
Ἀναφαίνω. ἄμφαινε πόλιν κυδαίνων. N. IX, 29. ἄμφανεν πεπρωμένον βασιλέα Κυράνας. P. IV, 110. ἀνέφανε Κυράναν νικάσας. P. IX, 129. ἀμφανῇ (al. ἀμφάνῃ. v. Not.) κακόφρονα πραπίδων ταρπόν. Fr. Inc. XLI. ἀνεφάνατο ἀνὴρ νίκαν διπλόαν. I. IV, 119.
Ἀναφανδόν. ἀμφανδὸν τυχεῖν εὐνᾶς. P. IX, 73.
Ἀναφέρω. ἀμφέροντο σθένος ἀνδρῶν. N. XI, 49.
Ἀναφροντίζω. ἀνφρόντισεν σχεθέμεν γάμον ἑτοῖμον. O. I, 101.
Ἀνδάνω. ἀνδάνειν τὶν, Ζεῦ. P. I, 56.
Ἄνδημα. ποικίλον. Fr. Hymn. IX, 2. p. 53.
Ἀνδριάς. ἀμφὶ ἀνδριάντι σχεδόν. P. V, 53. ἀνδριάντα ἐκατεντόργυιον. Fr. Inc. XC.
Ἀνδριαντοποιός. οὐκ ἀνδριαντοποιὸς εἰμι. N. V, 1.
Ἀνδροδάμας. ἀνδροδάμας φόβος. N. III, 67. ἀνδροδάμαν Ἐρεφύλαν. N. IX, 37. ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου. Fr. Inc. LX, 1.

Digitized by Google

Ἀνδροφθόρος. ἀνδροφθόρον μοῖραν. Fr. Inc. CXC. v. Not.
Ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνων γυναικῶν Λαμνιᾶν ἔθνει. P. IV, 449.
Ἀνεγείρω. χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι. O. VIII, 98. ἀνεγειρομένα (φάμα) λάμπει χρῶτα. I. IV, 39.
Ἀνέδραμον. v. ἀναδραμέω.
Ἄνελε. ἀνελών. ἀνελόμενος. v. ἀναιρέω.
Ἀνεκάς. ἀνεκὰς πέμπῃ ὄλβον. O. II, 38.
Ἄνεμος. ἄνεμος ἄξει. P. VI, 12. τίς με ἔξω πλόου ἔβαλεν. P. XI, 61. ἄνεμον τριταῖον μέλλοντα σοφοὶ ἔμαθον. N. VII, 26. v. Not. V. L. (ἀνέμων βληχρῶν ἀχείμαντοι πνοαί. Not. Fr. Thren. I. p. 33.) βαρυγδούπων στίχες. P. IV, 373. βασιλεὺς Βορέας. P. IV, 323. φθινοπωρὶς χειμερία καταπνοά. P. V, 162. παντοδαπῶν ῥιπαῖσι. Fr. Prosod. II, 4. in Del. p. 44. ὑψιπετᾶν πνοαί. P. III, 188. ῥιπαῖσι θαλασσίαις. N. III, 102. ῥιπαῖσι κλονίσονται. P. IX, 85. ῥιπάς. P. IV, 346. ἀνέμων (leg. ἀνελών. v. Not.) στάσιν ἐπίκοπον ἀπὸ πραπίδων. Fr. Inc. VII, 4. ἔστιν ἀνθρώποις πλείστα χρῆσις. O. XI, 1. ἴσος ἀνέμοις. N. III, 80.
Ἀνεμόεις. ἠνεμόεσσαν ἵππον. O. IV, 11. ἀνεμόεν ἱστίον πυβερνᾶτας ἐξίει. P. I, 177.
Ἀνεμοσφάραγος. ἀνεμοσφαράγων κόλπων Παλίου. P. IX, 7.
Ἀνέπω. ἀνέιπε κάρυξ ἀγγέλλων. P. I, 61. ἀνέιπεν ὕπατον. P. X, 14.
Ἀνέσχασαν. v. ἀνασχάζω.
Ἄνευ. ἄνευ λιπίας ξυνᾶς. P. IV, 274. θεοῦ. O. IX, 156. στρατᾶς μόνος. N. III, 59. σέθεν οὐ φάος. N. VII, 3. v. Not. V. L. καμάτου οὐ φαίνεται ὄλβος. P. XII, 50. κυνῶν. N. III, 88. στεφάνων. N. IV, 125. χαρίτων. P. II, 78.
Ἄνευθεν δόξας. I. I, 111. λιπὼν ἀκμάν. P. I, 19.
Ἀνέχω. ὃς ἀνέχει τὰ κείνων. P. II, 163. ἀνέχοντες δῶρα πλεῖστα. Fr. Inc. CLXVII.
Ἀνεψιός. ἀνεψιὸς Ἐλάνοιο, Μέμνων. N. III, 110. ἀνεψιόν. P. IV, 225. v. V. L.
Ἀνήρ. ἀνὴρ ἀγλαός, καλός. O. XIV, 10. ἀγητήρ. P. I, 134. ἄϊδρις. P. II, 68. Αἰτωλός. O. III, 22. ἄλλος φθονερὰ βλέπων. N. IV, 64. ἄλλος ἄλλοις ἐτέλεσσεν ὕμνον. P. II, 25. ἀνθεῖ πραπίδεσσιν. O. XI, 10. ἄρμενος. Fr. Hymn. VI. p. 51. ἄρμενα πράξαις. O. VIII, 96. ἄτε μάντις. I. VI, 75. Ἀχαιὸς οἰκέων ὑπὲρ ἁλὸς Ἰονίας. N. VII, 95. βιατάς. P. IV, 421. βροτήσιος. P. V, 3. γεύεται ἀνδρός. N. VII, 128. γίνεται εὐδαίμων καὶ ὑμνητός. P. X, 35. δέδεκται καταβολὰν ἀγώνων. N. II, 4. διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο. I. IV, 118. ἔλπεται ἔχειν ὀλίγον σοφίας

ὑπὲρ ἀνδρός. Fr. Inc. XCIX, 3. ἔλπεται λασέμεν θεόν. O. I, 104. ἔκπαγλος. P. IV, 140. εὐθύγλωσσος νομὸν προφέρει. P. II, 159. ἔλασέν νιν μαχαίρᾳ. N. VII, 62. ἐξεπόνησε μέτρον. P. IV, 422. ἔρξαις καλά. O. X, 109. ὃς ἐγκύρσῃ. P. I, 194. ἐν ἀνδράσιν γένηται ἐξοχώτερος. N. III, 126. ἦλθε προσπαλαίσων. I. IV, 90. θέμενος συγγενέσι παρεκοινᾶτο. P. IV, 234. θνατός. O. XIII, 43. θεῖος μένων. P. VI, 38. ἵκηται. O. X, 111. κεῖνος ἐπικύρσαις. O. VI, 10. κρέσσων καππαύει δίκαν. N. IX, 36. καλός. O. XIV, 10. κλέος ὥρμασε πελώριον. O. X, 24. κυβερνάτας. P. I, 176. κωφός. P. XI, 151. μορφὰν βραχύς. I. IV, 90. ὅδε. N. II, 4. λευκωθεὶς κάρα. I. IV, 118. χρήματα, χρήματα. I. II, 17. v. Schol. ψεφηνός. N. III, 71. ἐοικότα παθών, P. II, 53. θῆκεν νώδυνον κάματον ἐπ' ἀοιδαῖς. N. VIII, 84. ὥρμασε κλέος. O. X, 24. ἀνδρὸς αἶσαν. I. I, 47. αἰδοίου πρόσοψιν. P. IV, 51. γεύεται ἀνὴρ. N. VII, 128. ἐξ Ὀπόεντος. O. IX, 20. κείνου ἀρεταῖς. N. I, 12. Κολοφωνίου Πολυμνάστου. Fr. Inc. XVIII. φίλου. I. VI, 26. φιλοξείνου αὐλείαις θύραις. N. I, 30. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀνὴρ ὀλίγον ἔχειν ἔλπεται. Fr. Inc. XCIX, 3. ἀνδρὶ τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. P. VII, 21. εἰδομένῳ θεῷ. P. IV, 37. δεσπότᾳ Συρακοσίῳ. O. VI, 30. σοφῷ δόσις. I. I, 62. φίλῳ παραστάμεν. P. IV, 1. φέρτιστον τέρπνὸς αἰών. Fr. Epinic. III, 2. in Hieron. p. 16. χρὴ μέλειν ἐλπίδα ἀγαθάν. I. VIII, 33. τυχεῖν φέρτατον. O. VII, 48. οὐ φέρειν ἔρωτες κρέσσονες. N. III, 52. φέγγος ἀλαθινόν. O. II, 102. τῷδε παῖδα θρασὺν τελέσαι. I. VI, 66. φάμεν ἐοικός ἐστι καλά. O. I, 56. ἄνδρα ἁλωκότα κομίσαι ἐκ θανάτου. P. III, 99. ἀφθονέστερον πραπίσι. O. II, 170. δαιμονίως γεγάμεν εὔχειρα. O. IX, 164. εὐάρματον γεραίρων. I. II, 24. εὐεργέταν. O. II, 170. θνατόν. O. I, 85. καρτερόν. P. IV, 425. κεῖνον αἰνῆσαι μενοινῶν. P. I, 82. κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί. P. V, 144. μακαρίζω. N. IX, 14. Ναξίαν ἔμμεν φαίης. I. VI, 106. νυμφίον. P. IX, 208. ὄλβιον. P. IX, 4. πατέρ' Ἀρκεσίλαν. N. XI, 13. Ὀλυμπιονίκαν. O. VI, 165. πελώριον εὐθυμάχαν. O. VII, 28. τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει. O. VIII, 88. τίν' ἄνδρα τῶν θανόντων. Fr. Inc. CLXXXIII. ὑπέρφατον μορφᾷ. O. IX, 98. φίλον. N. VII, 91. φίλον ἐῤῥύσατο ἐκ πόνων. P. XII, 32. (ἄνδρες ὑπὲρ πόλεων. Fr. ap. Herodian. Diatrib. ap. Villois. Anecd. Tom. II. pag. 95. in Add.) νικώμενοι ἀγρυξίᾳ δέδενται. Fr. Inc. XXVI, 1. μέγιστοι σοφίᾳ. Fr. Thren. IV, 8. p. 37. ἀγαζόμενοι (ἀτιζόμενοι) Σκύθαι. Fr. Inc. XCII, 1. δωροφόροι. P. V, 115. ψυχὰς ἔχοντες κτεάνων κρέσσονας. N. IX, 78. μάντιες. O. VIII, 3. μάτρωες. O. VI, 130. σοφοὶ καὶ ἀγαθοί. O. IX, 42. δοιοὶ ὑψιχαῖται. P. IV,

Digitized by Google

507. παίζομεν θαμὰ ἀμφὶ τράπεζαν. O. I, 52. ἀνδρῶν ἀναρίθμων. I. V, 64. ἀποιχομένων δίαιταν. P. I, 181. Ἀρκάδων ἄνασσε. O. VI, 65. Ἀχαιῶν. I. I, 83. ἐν ἀνδρῶν, ἐν θεῶν γένος. N. VI, 1. ἁλικὰ κρίνεται διὰ δαίμονας. I. V, 13. δικαίων. N. X, 100. δικαίων σωτὴρ χρόνος. Fr. Inc. IX, 1. δυσμενέων στίχας. N. IX, 91. ἰσχὺος ἁμίλλαις. N. IX, 27. εὐδόξων. I. II, 49. εὐσεβέων. O. VIII, 12. ἐπικωμίαν κλυτὰν ὄπα. P. X, 10. ἔπεστιν φέγγος λαμπρόν. P. VIII, 138. ἔθνος ταχύποτμον. O. I, 109. ἐνδρῶν τις εὐτυχήσαις. I. III, 1. αἴ γε ἀνδρῶν ἐλπίδες κυλίνδονται. O. XII, 6. ἐπιμομφὰν λῦσαι δυνατὸς ὁ τόκος. O. X, 12. Κλεωναίων. N. X, 79. κενεοφρόνων ἑταῖρον φθόνον. Fr. Inc. XXVII. καρδίαις ἀρχαῖα σοφίσματα ἐνέβαλον Ὧραι. O. XIII, 22. ἵκωμαι πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. VI, 41. ἀνδρῶν κῶμον. P. V, 28. κῦδος ἔσχεθε. O. IX, 132. τινὰ πλαγίῳ κόρῳ στείχοντα. N. I, 97. Λακεδαιμονίων. P. IV, 458. μετὰ ἀνδρῶν μάκαρ ἔναιεν. P. V, 128. ἀνδρῶν μακάρων. P. X, 71. μάργον. O. II, 175. μάχαν ἐρέω. O. VIII, 76. μοχθὸς μακρὸς οὐ τετύφλωται. I. V, 72. νέων. O. XIII, 33. νέων γένος ὀλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 22. p. 60. νέων ἀριστευόντων (ἀριστεύοντι. v. Not.) αἰχμαί. Fr. Inc. XXI, 3. νόον φίλον ἔχοντα. P. III, 9. ὄλβος οὐκ ἔρχεται ἐς μακρόν. P. III, 189. παροιχομένων. N. VI, 50. πλεῖστος ὅμιλος. N. VII, 35. πολυπόνων ἐλπίδες. N. I, 49. v. V. L. Not. πολλοὶ σύγγονοι ἀρεστῆες. P. IX, 189. πρωτέρων. O. VII, 134. σθένος. N. XI, 49. σοφοῖς. N. VIII, 70. στρατόν. N. IX, 43. συμποσίου θάλλοντος. I. VI, 1. τισσάρων ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν. I. IV, 27. σιδαροχαρμᾶν. P. II, 3. φίλων. P. V, 165. φίλων χρῆται παντοῖαι. N. VIII, 72. χειρόνων τέχνᾳ. I. IV, 56. περὶ ἀρετᾶς ἀνδρῶν. O. III, 66. κάλλιστον ἀνδρῶν. P. IV, 219. ἀνδρῶν ἀθανάτων τε εὐμένεῖᾳ. P. XII, 8. πολεμίων καμόντων. P. I, 166. ἐν ἀνδράσι. P. VIII, 107. παρὰ ἀνδράσι. O. VI, 25. ἀνδράσιν ἀθλοφόροις. O. VII, 13. αἰχματαῖσι. O. VI, 147. ἐν ἀνδράσι γεγρασφόρον. P. II, 81. ἑσλοῖς. P. III, 117. θνατοῖς. P. XII, 40. ἱπποσόαισι μαρνάμενον. P. II, 119. ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται δόλιος αἰών. I. VIII, 28. ἐν ἀνδράσιν ἐμπρέπει. P. VIII, 39. ἀνδράσιν ἰσχὺν ποταίνιον ἔθηκας. Carm. in def. Solis 5. p. 59. ἐν ἀνδράσι νέοις. O. IV, 40. ἀνδράσι ναυσιφορήτοις. P. I, 64. ποντίοις. I. I, 10. τιμίαι πλούτου. O. XIII, 9. φίλοις χάρμα. P. IX, 113. ἄνδρεσσι (ἀνδράσιν) ἔδοσαν βίον. N. VI, 18. καὶ γυναιξί. P. V, 86. ἐς ἄνδρας μετέβησαν. O. II, 64. ἀλκίμους δαίμων ἔλασεν. N. V, 28. ἐρῶντας τρεῖς καὶ δέκα ὀλέσαις. O. I, 127. τρεῖς καὶ δέκα πέφνε. Fr. Thren. IV, 1. p. 38.

Digitized by Google

περικτίσνας ἐνίεισι. I. VIII, 139. πτεροῖς νῶτα πεφρίκοντας. P. IV, 325.

Ἀνθεμόεις. ἀνθεμόεν πιδίον Δώτιον. Fr. Hyporch. VI. p. 42.

Ἄνθεμον. λείριον ποντίας ἐέρσας. N. VII, 116. ἄνθεμα χρυσοῦ φλέγει. O. II, 130.

Ἀνθέω. ἀνθεῖ ἀνὴρ ἐκ θεοῦ. O. XI, 10. Μοῖσα ἀδύπνοος. O. XIII, 32. Ἄρης ἀνθεῖ. O. XIII, 31. ἄνθησεν κλέος αἰχμᾶς. P. I, 128. ἄνθησαν χθὼν ἅτε ῥόδεις. I. IV, 31. ἀνθεῖν πλοῦτον ἀγάνορα. P. X, 28. ἀνθῆσαι κλέος Ἑπτορι λέγεται. N. IX, 94. ἀνθήσαντα καρπὸν ἥβας. P. IX, 193.

Ἄνθος. ἄνθος ὕμνων εὐτερπὲς ἄεξε. O. VI, 180. ἥβας κυμαίνει. P. IV, 281. δένδρεα οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περιόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν. N. XI, 52. ἄνθεα τεθρίππων. O. II, 91. ὕμνων. O. IX, 74. Ὀλυμπιάδος. N. VI, 104. τερπνὰ Ἀφροδίσια ἔχει. N. VII, 78. v. V. L. ποικίεντα στεφανώματα (ἀνθέων). N. V, 98. ἄνθεσι ἐστεφανώσατο βίς Διαγόρας. O. VII, 147. ἄνθεσί νιν μίγνυον Καδμεῖοι. N. IV, 54.

Ἀνθρακιά. ἀνθρακιὰν θερμάν. (v. V. L.) Fr. Inc. LIX, 2.

Ἄνθρωπος. ἄνθρωπος διάβολος. Fr. Inc. CXXXVII. ἀνθρώπου σκιᾶς ὄναρ. P. VIII, 136. παλαίοισι Ἀρείας πόρον. N. IX, 97. νόμισαν. I. V, 3. πρὸς ἀνθρώπων καλεῖνται ἥρωες ἀγνοί. Fr. Thren. IV, 9. p. 37. ἀνθρώπων ἀγυιάς. Fr. Inc. LXXXVI, 2. γλυκὺ τέλος. P. X, 15. τις δαπάνα χαρείς. I. VI, 14. ἐπιχθονίων γένος. Fr. Inc. IV, 3. ἔξοχα. O. VIII, 30. κύρος βαρὺς ἀντιάσαι. N. X, 68. λόγον τινά. O. VIII, 7. λόγον ἔτυμον. P. I, 153. λόγος τις ἔστι. N. IX, 25. μᾶμος μείων ἔπεται. P. I, 160. παλαιαὶ ῥήσιες φαντί. O. VII, 100. πολλοὶ ἄρουσαν ἐλάσσθαι κλέος. O. IX, 158. στηθέων οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. LXI, 1. σοφώτατον ἐστὶ νοῆσαι. N. V, 53. δι' ἀνθρώπων τετίμακεν Ὅμηρος. I. IV, 64. τινά. P. III, 153. τίς νιν τέκεν. P. IX, 58. ἀμφὶ φρεσίν. O. VII, 43. φάτις. P. III, 197. χαμαιγενέων. P. IV, 175. ὑπέρ. I. II, 53. ἐν θεοῖς κἀνθρώποις. P. IX, 72. ἐν ἀνθρώποις οὐδὲν τερπνὸν ἴσον ἔσσεται. O. VIII, 70. ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ φῦλον ματαιότατον. P. III, 37. ἀνθρώπου ἔστιν ἀνέμων χρῆσις. O. XI, 1. ἔβαλεν χάρματα. O. VII, 80. γαῖαν πολύβοσκον. O. VII, 115. γλυκὺς μισθός. I. I, 66. ἅρις χαλεπὰ ὁμιλεῖν. N. X, 138. θεόσδοτος ἄθλησις προστύχῃ. Fr. Inc. CXII. ἰᾶσθαι νόσους. P. III, 81. ξυνὸν φύτευμα. O. III, 32. παρμονώτερος ὄλβος. N. VIII, 29. πολλὰ παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. O. XII, 14. ἀπὸ στομάτων ἀνθρώποισιν τὸ Σὰν κίβδηλον. Fr. Dithyramb. VI, 3. v. Not. p. 72. ἀνθρώποις οὐχ ἕσπεται τέκμωρ. N. XI, 55. ἐν ἀνθρώποισιν οὐ φαίνεται ὄλβος. P. XII,

Digitized by Google

50. ἀνθρώποισι φέρειν πρῶτον ὕγγα. P. IV, 386. ἐπὶ ἀνθρώπους νίσσονται ἀοιδαί. O. III, 18. ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται. I. IV, 15. ἀνθρώπους πάντας. I. IV, 10.

Ἄνιον et ἀνία. ἀνία ἀντ' ἐρετμῶν P. IV, 31. νωμάσαντα. I. I, 19. ἀνίαις ἀκηράτοις. P. V, 43. ἀπάσαις. I. II, 33.

Ἄνια. ἄνευ ἀνίας ξυνᾶς. P. IV, 274. ἀνίαισιν ὀξείαις τυπείς. N. I, 81.

Ἀνιαρός. ἀνιαραῖς ζάλαις ἀντικύρσαντες. P. XII, 16. τοῦτο ἀνιαρότατον ἔμμεν φαντί. P. IV, 512.

Ἄνικα. Ποσειδᾶν ἥρειδε. O. IX, 46. ἀνίχ' εὑρίσκοντο. P. I, 94. ἐπέτοσσε. P. IV, 42. ἄντειλας Διόνυσον. I. VII, 4. ἵστασας. I. VII, 18. οἴχονται. Fr. Inc. LXI, 1.

Ἀνίκατος. ἀνικάτου φαρέτρας. P. IV, 61.

Ἀνίοχος. ἀνίοχον ἰσχύος καὶ χερῶν. N. VI, 111. ἀνιόχοις τεσσαράκοντα πετόντεσσιν. P. V, 65.

Ἀνίστημι. ἀναστήσῃ. P. IV, 276.

Ἀνοίγω. ἀνοίγων κέλευθον βαθεῖαν ἅλός. P. V, 118.

Ἀνόμοιος. ἀνόμοια ἕλκεα ῥῆξαν δαΐοισιν. N. VIII, 48.

Ἀνορία. ἀνορίας οὐκ ἀμπλακών. O. VIII, 89. ἀνορέᾳ ἀμφέπειν χάλκιον ὅμαδον. I. VIII, 53. ἀνορέαις ὑποπτέροις πέταται. P. VIII, 230. ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς. N. III, 34. στάλαισι Ἡρακλείαις. I. IV, 18.

Ἀνορούω. Ἀθαναία ἀνορούσασα κατ' ἄκραν κορυφὰν πατέρος. O. VII, 67.

Ἄνοσος. ἄνοσοι κεῖνοι (sc. θεοί) καὶ ἀγήραοι. Fr. Inc. XXX, 1.

Ἄντα. ἄντα σκοπεῖν τυχεῖν. N. VI, 46.

Ἀνταγορεύω. ἀνταγόρευσεν ἀκᾷ Πελίας. P. IV, 277.

Ἀντάεις. εἴ τις ἀντάεις. P. IX, 165.

Ἀνταύω. ἀντάυσεν (οἱ) ἐκ νεφέων βροντᾶς αἴσιον φθέγμα. P. IV, 350.

Ἀντέω. ἀντήσας ὕστατος ἁλάσιος. O. X, 49.

Ἄντειλας. v. ἀνατέλλω.

Ἄντειον. ἀπεῖναι. ἀντέταται. v. ἀνατείνω.

Ἀντερείδω. ἄντερείσαις χεῖρα χειρί. P. IV, 65.

Ἀντέχω. ἐγὼ ἀντίχομαι Ἡρακλέος. N. I, 50.

Ἀντί. ἀντὶ δελφίνων ἀμείψαντες ἵππους. P. IV, 29. v. Not. ἐρετμῶν. P. IV, 31. ἔργων φίλων. P. II, 33. μόχθων. I. I, 63. πόνων. I. V, 31.

Ἀντία. ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. IV, 507. πατρός. O. XIII, 75. προτέρων φθέγξομαι. O. I, 59. πράξει οἴκοθεν. P. VIII, 73.

Ἀντιάζω. ὅταν θεοὶ ἀντιάζωσιν μάχαν Γιγάντεσσιν. N. I, 102. ἀντιάξει μολπὰ μελέων πρὸς κάλαμον. O. X, 100.

Digitized by Google

Ἀντιάνειρα. στάσις. O. XII, 23.

Ἀντιάω. ἀντιάσαις τοίαισιν ὀργαῖς. I. VI, 21. ἀντιάσαι βαρὺς κόρος ἀνθρώπων. N. X, 38.

Ἀντιβολέω. οὐκ ἀντεβόλησεν ἀνὴρ θνατὸς πρότερον. O. XIII, 42.

Ἀντιθεῖσα. v. ἀνατίθημι.

Ἀντίθεος. ἀντιθέῳ παρὰ Κάδμῳ. P. III, 155. ἀντίθεοι ἥρωες. P. IV, 102. υἱέες ἀρίστευον. I. VIII, 50. σὺν ἀντιθέοισι διδύμοις. O. III, 62. ἀντιθέους ἥρωας. P. I, 103.

Ἀντίκειμαι. ἀντίκειται τιμὰ ἀγαθοῖσιν. I. VII, 36.

Ἀντικύρω. ἀντικύρσαντες ζάλαις. O. XII, 16.

Ἀντιξοέω. οὐκ ἀντιξοεῖ Νεμέα. O. XIII, 47.

Ἀντίος. Ζεὺς ἤλυθέν οἱ. N. X, 149. ἀντίον τέρας ὁρμαίνων. O. VIII, 53. ἀντίους ἀμεύσεσθαι. P. I, 86. ἀντίον φέρειν ὕδωρ. N. I, 35.

Ἀντία (neutr. plur. adverb.). ἀντία προτέρων. O. I, 59. πατρός. O. XIII, 74. οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. IV, 507. v. Not. ἀντία τίναξε. O. IX, 42. ἐναντίῳ στρατῷ. I. VII, 41. in V. L.

Ἀντίπαλος. μένος ἀντίπαλον γήραος. I. VIII, 94. νόῳ. I. V, 77. ἀντιπάλων δηριώντων κάλλιον ἐνόστησε. N. XI, 32.

Ἀντιτείνω. ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ. N. IV, 60.

Ἀντίτομος. ἀντίτομα στερεᾶν ἐδυνᾶν. P. IV, 394.

Ἀντιτυχέω. ἀντιτυχόντα μάχας. N. VII, 62.

Ἀντιφερίζω. ἀντιφερίξαι παρὰ σοφόν. P. IX, 88.

Ἀντιφθέγγομαι. ἀντεφθέγξατο ὄσσα πατρία. O. VI, 105.

Ἀντίφθογγος. ἀντίφθογγον Λύδιον ψαλμόν. Fr. Epinic. IV, 3. in Hieron. v. V. L. p. 17.

Ἀντιφλέγω. ἀντέφλεξεν ὅλον ὀφθαλμὸν Μήνα. O. III, 36.

Ἀντλέω. ἄντλει μαχανὰν ἔμπρακτον. P. III, 110.

Ἄντλος. ἄντλον ἀνάπωσιν ἑλεῖν. O. IX, 79. ἐν ἄντλῳ τιθεῖς ὕβριν. P. VIII, 14. v. Not.

Ἄντρον. ἄντρον ἄφθιτον Χείρωνος. I. VIII, 89. πολυώνυμον Κιλίκιον. P. I, 33. Ἰδαῖον σεμνόν. O. V, 43. σεμνὸν προλιπών. P. IX, 50. ἔναιεν Χείρων. P. III, 111. ἄντροθε νέομαι. P. IV, 181.

Ἄντω. ἀντόμενος φόρμιγγος. P. II, 130.

Ἀνύω. ὁπότε ἄνυσεν τρίτον μέρος κασιγνητᾶν. P. XII, 20. v. V. L. ἀνύεται θεὸς τέκμαρ ἐπὶ ἐλπίδεσσι. P. II, 90.

Ἄνω. ἄννεται (ἄνεται) πρὸς χάριν εὐσεβέων. O. VIII, 10.

Ἄνω (Adv). ἄνω πολλὰ κυλίνδονται αὖ κάτω. O. XII, 7.

Ἄνωθεν εὐαγορίας ἔπορον. v. Not. Fr. Scol. I, 7.

Ἀνωδυνία. ἀνωδυνίας τέκτονα ἅμερον θρέψεν. P. III, 111.

Ἀνώνυμος. ἀνώνυμον γῆράς τις ἕψοι ἐν σκότῳ. O. I, 133.

Digitized by Google

Ἀξία. ἀξίαις κείνου ἤθελον πείθεσθαι. N. VIII, 18. v. V. L.
Ἄξιος. ἄξιος μεμίχθαι εὐλογίαις ἀστῶν. I. III, 5.
Ἀξιόω. ἀξιωθείην κε μὴ κρύπτειν. N. X, 73.
Ἀοιδά. ἀοιδὰ θεσπεσία ἐπέων. N. IX, 17. γλυκεῖα. N. V, 5. σχοινοτενὴς πρὶν εἶρπε διθυράμβῳ. Fr. Dithyramb. VI, 2. v. Not. p. 72. καὶ λύρα βρέμεται. N. XI, 8. ἀοιδᾶς ἄτερ. O. X, 109. ποικιλοφόρμιγγος. O. IV, 4. ἀοιδᾷ μαλθακᾷ αὔξεται. N. IX, 116. κόμπον κιρνάμεν. I. V, 30. νέαν ἀπύειν. P. V, 139. χάριν φυτεύει θεός. Fragm. Inc. in Add. ἀοιδὰν περιστέλλων. I. I, 46. μάλιστα φιλεῖ ἀεθλονικία. N. III, 11. ἀοιδαὶ οὔτε ἔλιπον θανόντα (Ἀχιλλέα). I. VIII, 125. θεύμοροι. O. III, 18. σοφαὶ Μοισᾶν θυγατέρες. N. IV, 4. ἐρίτιμοι ἕψοντ'. O. XIII, 60. γλυκεῖαι μελίφθογγοι, μαλθακόφωνοι, ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα. I. II, 13. sq. ἀοιδᾶν ἀγαφθέγκτων κρητήρ. O. VI, 155. φύλλα ὤπασε. I. IV, 46. ἐρατᾶν ὄχημα. Fr. Scol. III, 1. p. 25. πατήρ. P. IV, 314. δίψαν. P. IX, 179. μελικόμπων. I. II, 46. κρηπῖδα βάλλεσθαι ἵπποισι. P. VII, 4. ἀοιδαῖς κλυταῖς ἐπέων. N. VII, 24. ἐπινικίοισι πρόπολον ἔμμεναι. N. IV, 128. ὑπὸ ἀοιδαῖς κουρίζεσθαι. P. III, 33. ἀοιδαῖς πορεύσαντες (πορευθέντ') ἐπὶ κισσοδέταν θεόν. Fr. Dithyramb. III, 9. 10. p. 67. εὐφροσύναις κεχαρημένος. Fr. Parthen. IV, 4. p. 30. σὺν ἀοιδαῖς θησέμεν. P. X, 88. ἑσπερίαις. P. III, 33. ἐπ' ἀοιδαῖς ἀνὴρ θῆκε νώδυνον κάματον. N. VIII, 84. ἀοιδῇς ἱερῇσι κεκρότηται κρηπίς. Fr. Inc. LXXXVI, 1. ἐν ἀοιδαῖς ἱμερταῖς. O. VI, 11. ἀοιδαῖς καλλίσταις ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. IV, II, 2. p. 11. κλειναῖς ἀρετὰ τελέθει. P. III, 203. μαλεραῖς ἐπιφλέγων. O. IX, 34. μελιγδούποισι μελιζέμεν ἀοιδαῖς. N. XI, 23. μελιφθόγγοις κατασπένδειν Αἴγιναν. I. VI, 13. ἰανθεὶς, Ζεῦ. O. II, 26.
Ἀοίδιμος. ἀοίδιμον παρ' ὀμφαλὸν γᾶς. P. VIII, 85. προφάταν Πιερίδων. Fr. Inc. LXXXVI, 3. πόμα. N. III, 136. ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες. O. XIV, 3. ἀοίδιμοι καὶ λιπαραὶ Ἀθᾶναι, Ἑλλάδος ἔρεισμα. Fr. Dithyramb. X, 2. p. 74. v. Not.
Ἀοιδός. ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι. N. VI, 51. v. Not. ῥαπτῶν ἐπέων Ὁμηρίδαι. N. II, 2. v. Not. Ind. in Schol. voc. Homeridae. σάμασι πείθονται. P. I, 5. ἀοιδοῖς μανύει δίαιταν ἀνδρῶν ἀποιχομένων. P. I, 183.
Ἀπαγγέλλω. ἀπαγγελεῖ ἐν πτυχαῖς Κρισαίαισιν. P. VI, 18.
Ἀπαγορία. ἀπαγορίας. Fr. Scol. I. p. 19.
Ἀπάγω. ἀπάγεσθαι εἶπε. P. IX, 211.
Ἄπαδις. ἀπάδις ταχείας ἀπαμβλύνει κόρος. P. I, 161. v. V. L.
Ἀπαθής. ἀπαθὴς αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. P. IV, 530.
Ἀπάλαιστος. ἕλκει ἐν λόγῳ. N. IV, 154.

Digitized by Google

Ἀπαλάλκω. ἀπαλάλκοι νόσους ἐξείας. O. VIII, 112.
Ἀπάλαμνος. ἀπάλαμνοι φρένες. O. II, 106.
Ἀπάλαμος. ἀπάλαμον ἔχει βίον. O. I, 95.
Ἀπαμβλύνω. κόρος ἀπαμβλύνει αἰανὴς ταχείας ἀπάδις. P. I, 160.
Ἀπαναίνομαι. ἀπανάνατο εὐθὺς νύμφαν. N. V, 60.
Ἀπάορος. ἀπάοροι ἐχθρῶν πτώσσοντι. P. VIII, 124.
Ἀπάρχω. ἀπάρχει ἔνθα Τεῦκρος. N. IV, 76.
Ἅπας. ἅπας κίνδυνος. N. VIII, 35. ὄλβος. Fr. Thren. I, 10. ἅπασα ἀλάθεια φαίνοισα. N. V, 30. ἅπαν νώτου. P. IV, 147. I, 155. ἔργον. O. XIII, 28. κράτιστον, τὸ φυᾷ. O. IX, 152. ἀνύεται θεός. P. II, 89. ἁπάσας Ἑλλάδος μυχῷ. N. VI, 45. ἅπαντι ἐν κρίσει. O. X, 97. ὕπαντα χρόνον. N. I, 106. O. XIII, 36. λόγον. N. IV, 117. ἅπασαν εὐδαιμονίαν ἀνελόμενον. N. VII, 83. σπουδάν. P. IV, 492. ἅπαντες. Fr. Thren. II, 1. p. 54. οὐκ ἀναπνίομεν ἐπὶ ἴσα. N. VII, 7. θνήσκομεν ὁμῶς. I. VII, 59. ἅπαντα τεύχει χάρις μείλιχα. O. I, 48. χορόν. P. IX, 200. ἁπάσων τελευτὰν γᾶν. N. XI, 21. καλῶν ἄμμορος. O. I, 134. πρὸς ἅπαντας. Fr. Inc. XCIII, 1. ἅπαντας ἐν οἴκῳ. O. VI, 82. ἁπὶρ ἅπαντας μᾶκος κυκλώσαις. O. X, 17. μία μελέτα σὺχ ἅπαντας θρέψει. O. IX, 161. ἁπάσας αὐγὰς ἔδειξεν χρυσός. N. IV, 134. ἁπάσαις ἀρίαις. I. II, 33.
Ἀπάτα. ἀπάταισιν θυμὸν οὐδὲ τέρπεται. P. II, 137. ἁπάτας σκολιᾶς (al. ἁπάταις σκολιαῖς) νεῖχος. Fr. Inc. IV. v. Not.
Ἀπαύρω. ἀπαυρέω. ἀπούρας ἀμετέρων τοκέων νέμεαι. P. IV, 265.
Ἀπατάω. ἀπατᾶται φρονεῖς ἐφαμαρίων. Fr. Inc. LXXXVII, 2.
Ἄπειμι. οὐκ ἄπεστι. N. III, 132. ἀπείαντος Μελίου. O. VII, 106. ἀπεόντων ἤρατο. P. III, 55.
Ἀπείρατος. ἀπείρατον στρατὸν καλῶν. O. XI, 18. ἀπείρατος ἐντὶ δόμοι ἀλλοδαπῶν. N. I, 33. ἀπειράτων ἄγνωστοι σταθαί. I. IV, 50. φρένες κουφότεραι. O. VIII, 79.
Ἀπείρατος pro ἀπέραντος. βατίᾳ ἐν ἀπειράτῳ. O. VI, 90.
Ἀπείραντος. ἀπειράντου ἁλὸς. P. IX, 61. v. ἀπέραντος.
Ἀπειρομάχας. ἀπειρομάχας ἐὼν φανείη. N. IV, 50.
Ἄπειρος pro ἤπειρος. ἀπείρου ῥίζαν τρίταν. P. IV, 14. ἄπειρον εὑρεῖαν λάβε. P. IV, 85.
Ἄπειρος. inexpertus, indoctus. οὐκ ἄπειρον ἦβαν. I. VIII, 153. ἄπειροι πόνων. Fr. Inc. XXX, 2. ἀπείροισιν ἀνέδειξεν στόμασι σοφῶν ἀρετὰν Ἀχιλέος. I. VIII, 106. ἀπείρατοι γλυκὺ πόλεμος. Fr. Hyporch. II, 2. p. 40.
Ἄπειρος pro ἀπέραντος. ἄπειρον σκότον ἐρεύγονται ποταμοί. Fr. Thren. I. p. 34.
Ἀπείρων. ἀπείρονα δόξαν σε εὑρεῖν φαμί. P. II, 117.

Digitized by Google

Ἄπεπλος. ἄπεπλος ὀρούσαισα πρόσσιν. N. I, 74.

Ἀπέραντος. ἀπέραντον πεδίον. N. VIII, 64. cf. ἀπείραντος, ἀπείρατος.

Ἀπευθής. ἀπευθὴς Τύχα. Fr. Inc. XXXI.

Ἀπέχθομαι. ἀπεχθόμενον γῆρας. N. X, 156.

Ἀπέχω. ἀπεῖχον δίφρον καμπύλον παναχυρίων. I. IV, 47. ἀπέχων σκοτεινὸν ψόγον. N. VII, 89. πάμπαν ἀπέχειν ψυχὰν ἀδίκων. O. II, 125.

Ἀπήμαντος. ἀπήμαντον βίοτον ἄγων. O. VIII, 115.

Ἀπήμων. ἀπήμων κέαρ θεὸς εἴη. P. X, 33. κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον. N. I, 84. v. V. L. ἐς ἀπήμονα ὄλβον. Carmen in def. Solis 11. p. 60.

Ἀπήνη. ἀπήνας ἀκαμαντόποδος. O. V, 6. ἀπήνᾳ ξεστᾷ. P. IV, 167.

Ἀπιθέω. οὐδέ νιν ἥρως ἀπίθησε. P. IV, 63.

Ἄπιστος. ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεν. O. I, 51. ἄπιστον ἔμμεν φαίνεται. P. X, 78. ἔειπα. N. IX, 78. ἀπίστοις οὐδὲν πιστόν. Fr. Inc. CII.

Ἄπλατος. ἀπλάτου πυρὸς παγαὶ ἐρεύγονται. P. I, 40. ἄπλατον κεράϊζες θεῶν Τυφῶνα. Fr. Epinic. V, 1. in Hieron. p. 17. ἀπλάτοις κεφαλαῖς παρθενίοις ὀφίων. P. XII, 15.

Ἄπλετος. ἀπλέτου δόξας. I. IV, 17.

Ἁπλόος. ἁπλόαις ζωᾶς κελεύθοις. N. VIII, 61.

Ἀπό. ἀπὸ ἀγῶνος Κλεωναίου. N. IV, 27. ἀγώνων. O. VIII, 101. N. VI, 102. Ἀθανᾶν. N. V, 89. Αἰγίνας. N. V, 6. Ἀθανᾶν. N. IV, 31. ἄκρας Ταινάρου. P. IV, 309. ἀκτᾶς Λερναίας. O. VII, 60. Ἀλφεοῦ ἔρνεα. N. VI, 32. ἀμαχανίας. O. V, 32. Ἄργεος. P. VIII, 59. N. IX, 32. Fr. Epinic. II, 5. in Hieron. p. 15. Ἀρκαδίας. P. III, 45. ἀρχᾶς. P. VIII, 34. βαθμίδων. P. V, 8. γᾶς. O. IX, 86. Fr. Epinic. II, 6. in Hieron. p. 15. γᾶς ἀπό τε κτεάνων. P. IV, 516. γλώσσας. O. VI, 19. P. III, 2. Δελφῶν. P. IX, 132. δενδρέων. O. II, 132. ἀστῶν ζώων ἄπο καὶ θανών. I. VII, 43. Θηβᾶν. P. II, 6. Θηβᾶν Καδμηϊᾶν. I. IV, 88. Ἰσθμοῦ ἄραντο νίκας. I. VI, 89. Καλλιάνακτος. O. VII, 170. καλλικρήνου Τιλφώσσας. Fr. Inc. LVI, 2. Κλεωναίου ἀγῶνος. N. IV, 27. κλισιᾶν. P. IV, 237. κόλπων ἐρήμου αἰθέρος. P. XIII, 125. Κίρρας. P. VII, 14. Μαντινέας. O. X, 83. θνατᾶς ἀπὸ ματρὸς ἔφυ. Fr. Inc. XCIX, 3. P. V, 153. μήτιος ὄπαζε. N. III, 15. Μεγάρων. N. III, 148. μυχῶν. O. III, 49. ναῶν ὠκυπόρων. P. I, 144. Νεμέας. N. III, 148. I. VI, 89. Νηρηΐδων. N. V, 14. νίκας ἀπὸ παγκρατίου ἄραντο. I. VI, 88. ἀπὸ ξανθᾶς πεύκας. Fr. Dithyramb. III, 3. p. 71. Add. ξαν-

Digitized by Google

θᾶν γενέων. P. IV, 400. εἴων πατρίων. N. IX, 32. πασσάλων. O. I, 27. παγᾶν Ἴστρου. O. III, 25. παγκρατίου. I. VI, 88. πάτρας ταύτας. N. VI, 61. πραπίδων. Fr. Inc. VII, 4. σελίνων. I. VIII, 136. Σπάρτας αἷμα. N. XI, 44. Σπάρτας. P. V, 97. στρωμνᾶς. N. I, 75. στεφθμῶν αἰπεινῶν. P. IV, 135. Ταϋγέτου. N. X, 114. Fr. Epinic. II, 1. in Hieron. p. 15. Τλαπολέμου. O. VII, 37. τειχέων. O. VII, 168. τόξου. O. IX, 9. N. VI, 47. τραπεζᾶν. Fr. Inc. LX, 3. χειρὸς ἀφειᾶς. O. VII, 2. χρυσοῦ αὐτορύτου. P. XII, 30. ἀπό avulsum a verbo. O. I, 21. II, 125. IX, 54. XIII, 82. P. I, 160. IV, 119. 412. I. VII, 43. postpositum. τᾶς ἄπο. O. III, 17. P. IV, 517.

Ἀπὸ — ἀμβλύνει. P. I, 160.

Ἀποβλέπω. ἀποβλέπει φρενῶν σύνεσις. N. VII, 88. v. V. L.

Ἀποδάζομαι. ἀποδάσσασθαι ἴσον πάντων νοεῖς. N. X, 162.

Ἀποδαμέω. οὐκ ἀποδαμεῖ Μοῖσα. P. X, 57.

Ἀπόδαμος. οὐκ ἀποδάμου Ἀπύλλωνος τυχόντες. P. IV, 8.

Ἀποδείκνυμι. ἀποδεικνύμενοι ἀρετὰς μεγάλας. N. VI, 80.

Ἀποδίδωμι. ἀποδώσω αὐτὸν Μοίσαις. P. IV, 120. v. Not. ἀπέδωκε τὸ μόρσιμον. N. VII, 64.

Ἀποδρέπω. ἀποδρέψαι παρπὸν ἥβας. P. IX, 193. ἀποδρέπων κορυφὰς ἀρετᾶν πασᾶν. O. I, 21. ἀποδρέπεσθαι μαλθακὸν καρπὸν ὥρας. Fr. Scol. I, 10. p. 19.

Ἀπὸ — ἄρχω. O. XIII, 82. 83.

Ἀπὸ — ἔχειν. O. II, 125.

Ἀποθνήσκω. ἀποθανὼν καὶ ζώων αὔξων κλέος. I. VII, 43. ἀποθανοῖσα βρόμῳ κεραυνοῦ. O. II, 45.

Ἀποίητος. ἀποίητον τέλος δύναιτο θέμεν χρόνον. O. II, 51.

Ἀποικέω. ἐς Καλλίσταν νᾶσον χρόνῳ ἀπέφηναν. P. IV, 460.

Ἀποικία. ἀποικίᾳ εὐάνορι Πέλοπος. O. I, 38. ἀποικίαν Δωρίδα ἵστασας ἐπὶ σφυρῷ ὀρθῷ Λακεδαιμονίων. I. VII, 18.

Ἄποινον. πυγμᾶς ἄποινα. O. VII, 30. ἀρετᾶς. P. II, 26. ἄποινα μόχθων εἴ τις εὕρῃ. N. VII, 23. ἔργων εὐκλείων. I. III, 111. νίκας Ἰσθμιάδος. I. VIII, 6.

Ἀποινόω. δαίμων ἀποινώσαις ἔλασεν. N. V, 29.

Ἀποίχομαι. ἀποιχόμενον Οὐρανίδα γόνον. P. III, 4. ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μαύει. P. I, 181.

Ἀπόκειμαι. προμαθείας ἀπόκειται ῥοαί. N. XI, 62. v. Not.

Ἀπόκλαρος. πόνων οὔτις ἐστίν. P. V, 71.

Ἀπόκρισις. ἀπόκρισιν (ὑπόκρισιν. v. Not.) ἄλλου δελφῖνος. Fr. Inc. XLIX, 2.

Ἀπολείπω. τέθοις ἀπολιπὼν ψυχάν. P. III, 180.

Ἄπόλεμος. ἀγαγὼν εὐνομίαν ἀπόλεμον. P. V, 89.

Digitized by Google

Ἀπομνύω. ἀπομνύω — ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν. N. VII, 103.
Ἀπονέμω. ἀπόνειμον ταῦτα, Νικάσιππε. I. II, 68.
Ἀπονείκω. ἀπένεικεν (ἐπένεικεν. v. V. L.) γλῶτταν ὑπερποντίαν. P. V, 78.
Ἀπονέστερος. ἀπονέστερον βίοτον. O. II, 111.
Ἄπονος. ἄπονον χάρμα παῦροι ἔλαβον. O. X, 26.
Ἀπονοστέω. οὐκ ἀπονοστάσαντος Μέμνονος. N. VI, 85.
Ἀποπέμπω. Αἰακὸν ἀποπέμπων ἵπποις χρυσέαις. O. VIII, 66.
Ἀποπλέω. ἀποπλέων Σκύρου. N. VII, 53.
Ἀποπνέω. ἔπος ἀπέπνευσε στόματος ἀθανάτου. P. IV, 18. χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσε μελέων. N. I, 70. ἀπέπνευσας ἁλικίαν εὐανθέα. I. VII, 48.
Ἀπορία. ἀπορία τελέθει ταῦτα ἀμπολεῖν. N. VII, 154.
Ἄπορος. ἄπορον ἀποθέσθαι νεῖκος. O. X, 47. ἄπορά μοι. O. I, 82. ἄπορα γάρ. N. VI, 116.
Ἀποῤῥήσσω. ἀπορηγνύμεναι ἀκτῖνες στεροπᾶς. P. IV, 353.
Ἀποῤῥίπτω. χαμαιπετὲς ἔπος οὐκ ἀπέριψεν αὐτοῦ. P. VI, 37. ἀπόριψόν μοι λόγον τοῦτον. O. IX, 54. ἀπορίψαις κρόκεον αἷμα. P. IV, 412.
Ἀπορούω. ἀπώρουσαν τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων χθονίων. Fr. Prosod. II, 4. in Del. p. 44.
Ἀποσκίμπτομαι. ἀγαθαὶ ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. O. VI, 173. v. Not. V. L.
Ἀποσπάω. ποίας ἀποσπασθεῖσα φύτλας. P. IX, 60.
Ἀποστάζω. τερπνὰν χάριν ἀποστάζων. I. IV, 124.
Ἀποσυλάω. ἀποσυλᾶσαι βιαίως τοκέων τιμὰν ἀρχεδικᾶν. P. IV, 195.
Ἀποτίθημι. ἀπεθήκατο νόστον ἔχθιστον. O. VIII, 91. ἀποθέσθαι νεῖκος κρεσσόνων. O. X, 47.
Ἀποτρέπω. ἀπότρεπε ἔντεα ναὸς ποτὶ Εὐρώπαν. N. IV, 114.
Ἀπότροπος. ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον. P. VIII, 134.
Ἀποφαίνω. ἀπεφάνατο οἶκον ταμίαν στεφάνων. N. VI, 42.
Ἀποφεύγω. ἀπέφυγεν αἰνὰν ὕβριν. P. XI, 86.
Ἀποφλαυρίζω. ἀποφλαυρίξαισά μιν ἀμπλακίαισι φρενῶν. P. III, 23.
Ἄπρηκτος. ἀπρήκτων κακῶν παυσάμενοι. I. VIII, 17.
Ἀπρόσικτος. ἀπροσίκτων ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι. N. XI, 63.
Ἀπροσόρατος. ἀπροσόρατον πόνον. O. II, 122.
Ἅπτομαι. ἅπτομαι ἱκέτας γουνάτων Αἰακοῦ. N. VIII, 24. ἅπτεται σταλᾶν Ἡρακλέος. O. III, 78. οὐ ψευδέων ἅπτεται. P. III, 53. ἅπτεται φθόνος ἐσλῶν ἀεί. N. VIII, 37. v. V. L. ἁπτόμεσθα ἔθνος βρότεον ἀγλαΐαις. P. X, 44. v. V. L.

Digitized by Google

Ἅπτω, necto, adnecto, inimago. ἅπτονται (ἅπτοντο. v. Not.) Ἡρακλείαις στάλαις ἐσχάταισιν οἴκοθεν. I. IV, 20. ἁπτόμενος θέλξαν. N. IV, 5. v. V. L. ἄμμενον μυχοῖς Ἄιδος. v. V. L. O. X, 41.

Ἅπτω, incendo. ἅψαι κεῖνον πυρσὸν ὕμνων. I. IV, 73.

Ἁπιώς. ἁπτῶσι δόλῳ δαμάσσαις. O. IX, 139.

Ἄπυρος. ἀπύροις ἱεροῖς. O. VII, 88.

Ἀπύω. ἀπύει παρθένος Λοκρὶς Ζεφυρία. P. II, 36. με Πυθώ. P. X, 7. ἀπύειν ἐν ἀοιδᾷ νέων. P. V, 140. ἄπυεν βαρύκτυπον εὐτρίαιναν. O. I, 116. ἀπύων ἐν αὐλοῖς Λυδίοις. O. V, 45.

Ἄρα. ὣς ἄρα. O. VI, 87. O. VIII, 61. X, 51. P. IV, 278. IX, 117. ὡς ἄρα. N. V, 54. VIII, 55. IX, 49. X, 130. I. VIII, 130. ὅπως ἄρα. O. X, 70. δ' ἄρα. O. X, 64. P. III, 47. 101. IV, 215. XI, 52.

Ἀρά. ὦ Ζεῦ πάτερ, ἄκουσας ἀρὰν θέλων θυμῷ. I. VI, 63.

Ἀραμένῳ (ab αἴρω) τόλμαν κακῶν σύνεσις οὐκ ἀποβλέπει. N. VII, 87. v. Not.

Ἀρασσέσκω. ἀράσσεσκον χθόνα ὁπλαῖς χαλκέαις. P. IV, 402.

Ἀράχνης pro ἀράχνη. Fr. Inc CXVI. v. Not.

Ἀργάεις. ἀργᾶντες ταῦροι. Fr. Inc. CXL. vid. Ἀργός.

Ἀργικέραυνος. Διὸς ἀργικεραύνου. O. VIII, 5.

Ἀργίλοφος. ἀργίλοφον πὰρ Ζεφύριον κολώναν. Fr. Inc. CLXIX.

Ἀργινόεις. ἀργινόεντι ἐν μαστῷ. P. IV, 14.

Ἀργός. ἀργὸν ταῦρον θύων. O. XIII, 99. al. ἀργᾶντα aut ἀργάντα. vid. Ἀργέις.

Ἀργυρίς. ἀμφὶ ἀργυρίδεσσιν μένει ἄγκα. O. IX, 136.

Ἀργύρεος. ἀργυρέῳ τόξῳ πολιρίζων Φοῖβος. O. IX, 48. ἀργυρέαν κάλπιδα. O. VI, 68. ἀργυρέαισι φιάλαισι. N. IX, 121. ἀργυρέας Μοίσας. Fr. Inc. CVI. v. Not. ἀργυρέων καρίνων. Fr. Inc. LX, 5.

Ἀργυρόπεζα. Ἀφροδίτα. P. IX, 16.

Ἀργυρώω. ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα ἀσιδαί. I. II, 13. ἀργυρωθέντες ἐπέβαν. N. X, 80.

Ἄρδω. εἴ τις ἄρδει ὄλβον ὑγιεντα. O. V, 65. ἄρδει Ἵππαρις στρατόν. O. V, 27. ἄρδονται πάτραν καλλίστα δρόσῳ Χαρίτων. I. IX, 94.

Ἀρείων. γέρας ἄρειον ὄπιθεν. N. VII, 149. χρῆμα τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον. I. VIII, 26. ἀρείονος ὄρνιχος ἀγγελία. P. VIII, 69. ἀρειόνων ἐρώτων ἐπιπρατεῖν δύνασθαι. N. VIII, 7. v. Not.

Ἀρετά. ἀρετὰ διπλόα θαλλοισα κεῖται τὶν. I. V, 21. λάμπει σαφής. I. I, 30. τελέθει χρονία ἀοιδαὶ κλειναῖς. P. III, 203. κατὰ κεῖται. I. I, 58. v. V. L. et Not. φιλόφρων Κρονίου. P. I, 186.

Digitized by Google

αὔξεται. N. VIII, 69. v. V. L. ἀρετᾶς ἄκρον. N. VI, 39. ἀνδρῶν. O. III, 66. ἄποινα (sc. ὕμνον). P. II, 26. ἑᾶς φάρμακον κάλλιστον. P. IV, 332. μεγάλας ἀρχὰ, ἄνασσα Ἀλάθεια. Fr. Inc. XXIII, 2. στέφανον. O. III, 33. ἀρετᾷ θήξας φύντα. O. X, 23. προξενίᾳ ἦλθον τιμάορος. O. IX, 124. κεκραμένον καθαρᾷ. P. V, 2. 3. κριθείς. N. VII, 10. ἀμφὶ ἀρετᾷ. P. I, 155. ἀρετᾷ κελαδέων. P. II, 114. ποδῶν. P. X, 36. πρὸς ἀρετὰν ἀμφὶ τοκεῦσι. P. VI, 42. v. Not. ἀνδρῶν σύμφυτον οὐ κατελέγχει. I. III, 22. ὁπόσαν ἔδωκε πότμος. N. IV, 68. μακροτέραν μηκέτι σπεύδειν. I. IV, 22. κελαδῆσαι εὔχομαι. N. IX, 128. νέαν Ἀχιλέος ἀνέδειξαν στόματα σοφῶν. I. VIII, 107. πᾶσαν ὀρθώσαις. I. IV, 65. πατρῴαν μηδὲ σιγάτω. I. II, 66. ἑλεῖν εὐθεῖα κέλευθος. Fr. Hyporch. I, 3. p. 39. πρόφασις ἔβαλεν ἐς σκότον. Fr. Inc. XLVI. ἐν — ἔβαλεν ἀνθρώποισι. O. VII, 79. οὐκ αἴσχιον φυᾶς ἄγει. I. VII, 32. διπλόαν νικῶντα. N. V, 97. μεγάλαν θυμῷ λαβεῖν. O. VIII, 8. εὐρόντα. O. VII, 163. ἀρεταὶ ἀκίνδυνοι. O. VI, 14. ἀρχαῖαι. N. XI, 48. αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι. P. IX, 133. μεγάλαι ἕπονται. I. III, 66. τίμιαι. O. VI, 16. v. V. L. N. VIII, 68. ἀρετᾶν πασᾶν ἀποδρέπων κορυφάς. O. I, 21. ἀρετᾶν ὑψηλᾶν ἄωτον. O. V, 1. μυριᾶν νόῳ ἀτελεῖ γεύεται. N. III, 74. εὐρυσθενέων φάος. O. IV, 17. κορυφαῖς μεγάλαις. N. I, 51. v. V. L. Not. ἀρετᾶν στεφάνων τε ὀπαδόν. N. III, 12. ἀρεταῖς ἄκραις ὑπερελθόντων. O. XIII, 19. βροτέαις ἐκ θεῶν μαχαναὶ πᾶσαι. P. I, 80. γνησίαις. O. II, 21. δαιμονίαις. N. I, 13. διδακταῖς. O. IX, 154. κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν. P. VIII, 32. ἀρεταῖσιν ἐσχατιάν. O. III, 78. ἀρεταῖσιν ἡρωΐαις. O. XIII, 71. θάλλει. O. IX, 27. δεδαιδαλμένος. O. II, 96. μεγάλαις. O. XI, 6. μυρίαις φλέγεται. N. X, 4. v. V. L. ἀμφὶ ἀρεταῖς μάρναται πόνος. O. V, 34. ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς. O. I, 145. ξυναῖσι τέταμαι. P. XI, 82. ἐν ἀρεταῖς παλαιαῖς. N. III, 56. ἀρεταῖς ὑψηλαῖς πύργος τετείχισται. I. V, 57. φαενναῖς. N. VII, 75. v. V. L. ἀρετὰς θεοδμάτους πράσσει πόνῳ. I. VI, 15. μεγάλας ἀποδεικνύμενοι. N. VI, 80. πάσας ἁγήσασθαι μακρὸν ἐμοί. I. VI, 83. τέσσαρας ἐλᾷ αἰών. N. III, 130. διώκειν ὕμνῳ. I. IV, 5. τιμῶντες. O. VI, 122.

Ἀρήγω. ἀρήγει θράσος νεότατι. P. II, 115. φέρειν ἐλαφρῶς ζυγόν. P. II, 173. ἀρήγοισαι λέχει Ἀλκμήνας. N. I, 72.

Ἀρήϊος. ἀρήϊον πέφνε γένος. O. II, 75.

Ἀρηΐφιλος. ἀρηϊφίλου παῖδες υἱέων. I. VIII, 52.

Ἄρημι. Ἄρημαι. ἄρηται κῦδος πολεμίζων. I. I, 71. κῦδος ἐπίδοξον. N. IX, 110.

Ἄρης. v. Nom. Propr.

Digitized by Google

Ἀρίγνωτες. υἱοὶ Ἐυδαΐδος. N. V, 28.
Ἀρίγνωτος. ἀρίγνωτον πέδιλον. P. IV, 169.
Ἀρίζηλος. ἀστὴρ πλοῦτος. O. II, 101.
Ἀριθμέω. ἀριθμῆσαι, μακροτέρας σχολᾶς. N. X, 86.
Ἀριθμός. ἀριθμοῦ πρεσβυτέραν πρᾶξιν. Fr. Scol. II, 2. v. Not. p. 22. ἀριθμῷ μᾶσσον. N. II, 36. ἀριθμὸν ψάφων παντιᾶν. O. XIII, 66. ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν. O. II, 178.
Ἀρισθάρματος. ἀρισθάρματόν γέρας. P. V, 39.
Ἀριστεύς. ἀριστῆες ἀνδρῶν. P. IX, 189. ἀριστέας ἄλλους. I. VIII, 118.
Ἀριστεύω. εἰ ὕδωρ ἀριστεύει. O. III, 75. ἀριστεύει γυναικῶν καλλικόμοισιν. N. X, 17. ἀρίστευον υἱέες ἀντίθεοι. I. VIII, 50. στάδιον ἀρίστευσιν. O. X, 76. ὅσσα ἀριστεύσαντε ἐν Δελφοῖσιν. O. XIII, 61. ἀριστεύων Φερένικος. P. III, 132. ἐν ἀέθλοισιν ἐπίδειξιν βίαν. N. XI, 19. ἀριστευόντων (ἀριστεύοντι. v. Not.) κύων ἀνδρῶν αἰχμαί. Fr. Inc. XXI, 3. ἀριστεύοισαν πίειραν Σικελίαν. N. I, 20.
Ἀριστογόνος. ἀριστογόνῳ μητέρι Ἡρακλέος. P. XI, 5.
Ἀριστοπόνος. ἀριστοπόνοις χεραί. O. VII, 94.
Ἄριστος. ἄριστος χειρὶ καὶ βουλαῖς. N. VIII, 13. σωτῆρ ἀνδρῶν δικαίων ἄριστος χρόνος. Fr. Inc. IX, 2. ἄριστος καιρὸς νοῆσαι. O. XIII, 67. ἰατρὸς πόνων εὐφροσύνα. N. IV, 1. κήρικας Τελαμῶνι. P. VIII. 144. ἄριστον ὕδωρ. O. I, 1. Not. Fr. Inc. VI. ἄριστον τὸ πλουτεῖν σὺν τύχᾳ. P. II, 103. v. Schol. ἄριστοι ἔσχον κῆπος πολέμοιο. I. VII, 49.
Ἀριστοτέχνας. ἀριστοτέχναν Θεόν, Fr. Inc. XIX. ἀριστοτέχνα πάτερ. ibid. V. L.
Ἀρκέω. ἄρκεσεν ἀγεμονεῦσαι παρ' ὄχθον Κρόνιον. O. IX, 4.
Ἅρμα. ἅρμα θοὸν τάνυεν. O. VIII, 65. κρατύσιππον ἀναβαίνων. N. IX, 8. Δύδιον. Fr. Inc. XXIV, 1. ἀπὸ γᾶς Θηβαίων. Fr. Epinic. II, 5. in Hieron. p. 15. Νεστόρειον. P. VI, 52. νικᾷν καρύξαισα. I. IV, 43. Μοισαῖον. I. VIII, 134. τετράορον Πιερίδων. P. X, 102. Χρομίου ὀτρύνει. N. I, 8. ἅρματι θοᾷ. O. I, 175. τεθρίππῳ. I. I, 18. γίκαν εὔδοξον. P. VI, 17. ἅρματα πεισιχάλινα. P. II, 21. ἁρμάτων ἐπὶ ταχυτάτων ἰὴ πάρεισον. O. I, 125. ἱπποδρόμιον. I. I, 78. ἀφ' ἁρμάτων χαμαὶ παββαῖς. N. VI, 87. ἁρμάτων ζυγοῖς τετραόροισι. N. VIII, 237. ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι. P. XI, 70. καλλίνικον Ἴσθμιον. P. I, 64. ὑφ' ἅρμασιν ἵππος. Fr. Inc. XXXVII, 1. ἐν ἅρμασιν ἵπποι ἐριζόμεναι. I. V, 6. ἅρμασι γλαφυροῖς. N. IX, 28. ἐν ἑ. δέξαν παλαιάν. I. III, 25. ἅρμασιν καὶ ποσὶν τὶς λάχε στέφανον. O. X, 73.

Digitized by Google

Ἁρματηλάτας. σοφός. P. V, 154.

Ἅρμενος. ἅρμενος ξείνοισιν ἀνὴρ ὁδὶ ἦν. Fr. Hymn. VI. ἅρμενα πράξαις ἀνήρ. Θ. VIII, 96. ἐν ἁρμένοισιν αὔξων θυμόν. N. III, 100. (v. Not. ib.) vid. Ἄρω.

Ἁρμόδιος. ἁρμόδιον δεῖπνον πεπόσμηται. N. I, 51.

Ἁρμόζω. ἅρμοζον στρατὸν ἐν κρανααῖς Ἀθάναις. N. VIII, 20. ἁρμόξων κόρᾳ ἄνδρα νυμφίον. P. IX, 207. ἁρμόζων στεφάνοισι χαίταν ἀείσομαι. I. VII, 55. ἁρμόζοντα ξείνια τεύχων. P. IV, 229. ἁρμόζοισα γάμον ξυνόν. P. IX, 21. θαητοῖσι γυίοις. P. IV, 142. οἷα ἅρμοσαν τέκτονες σοφοί. P. III, 202. ἁρμόσαις βίοτον ἐμπεδόσθενέι. N. VII, 145.

Ἁρμονία. καθ' ἁρμονίαν. P. VIII, 97. (v. V. L. ἁρμονίᾳ σὺν Λυδίᾳ. N. IV, 73.

Ἁρότας. ἀρότᾳ γλυκὺς μισθός. I. I, 67. ἀρόταις Πιερίδων ὕμνον παρέχειν. N. VI, 55.

Ἄροτρον. ἄροτρον ἀδαμάντινον. P. IV, 398. σπασσάμενος. P. IV, 416. ἐν ἀρότρῳ βοῦς. Fr. Inc. XXXVII, 2.

Ἄρουρα. ἀρούρας ξένιον ἀναρπάξαις. P. IV, 60. ἄρουραν Ἀφροδίτας ἀναπολίζομεν. P. VI, 1. ξένων φίλαν. N. V, 26. v. Not. Ὀρχομενοῖο πατρῴων. I. I, 51. πατρίαν. O. II, 27. ἄρουραι μέλαιναι οὔτε ὕδωκαν καρπόν. N. XI, 50. ἀρούραις ἐν ἀλλοδαπαῖς. P. IV, 455. καρποφόροις. N. VI, 17. παρ' οἰκείαις. O. XII, 28. ἀρούραισιν ἀφνειᾶς Πυλάδα. P. XI, 25.

Ἀρόω. ἀρόσαι (τὸν) ἔδωκε Μοίσαισι. N. X, 49.

Ἁρπάζω. ἅρπασε παῖδα ἐκ νεκροῦ. P. III, 76. τάν ποτε ἅρπασε Λατοΐδας. P. IX, 9. σὲ ἁρπάσαι Ἀγλαοτρίαιναν. O. I, 64. ἁρπάξαντες ἔνθα ἄγαλμα Ἴδα. N. X, 125. v. Not.

Ἁρπαλέος. ἁρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου. P. VIII, 94. φρεντίδα σχέθοι. P. X, 97. v. Not.

Ἄῤῥηκτος. ἄῤῥηκτον φυάν. I. VI, 68.

Ἄρτι. ἄρτι κυμαίνει ἄνθος ἥβας. P. IV, 281.

Ἀρτιεπής. ἀρτιεπὴς ὅσσα πατρία. O. VI, 105. γλῶσσα. I. V, 58.

Ἄρτιος. ἄρτια μηδόμενος. O. VI, 159.

Ἀρχά. τέλος ἀρχά τε αὔξεται. P. X, 16. ἀγλαΐας. P. I, 4. μεγάλας ἀρετᾶς, ὄνασσ' Ἀλάθεια. Fr. Inc. XXIII, 1. ναυτιλίας τίς δέξατο. P. IV, 124. ἐξ ἀρχᾶς διορθῶσαι λόγον. O. VII, 57. ἐξ ἀρχᾶς. P. IV, 235. ἀπ' ἀρχᾶς ἔχει δόξαν. P. VIII, 34. ἀρχὰν πατρὸς ἐν ἄστεῖ. O. XIII, 87. δείξαντος θεοῦ. Fr. Hyporch. I, 1. p. 39. μελίφρονα σκολίον. Fr. Scol. I, 14. διόσδοτον οἶδεν. Fr. Inc. XCVI. ἐν τῷδε Διὸς ἀρχῷ. O. II, 106. ἀρχαὶ βίβληνται θεῶν. N. I, 11. v. Not. λόγων ὑστέρων. O. XI, 5. ἀρχαῖς πρωτέραις νῦν ἑπόμενοι. O. X, 94.

Digitized by Google

Ἀρχαγέτας. ἀρχαγέτας Ἀπόλλων. P. V, 80. ἀρχαγέτᾳ Τιρυνθίων. O. VII, 143.

Ἀρχᾶθεν. ἀρχᾶθεν κοῦροι Ἰάπετιονίδος φύτλας. O. IX, 81. λέγονται τιμάεντες. I. IV, 12.

Ἀρχαῖος. ἀρχαῖον λόγον. N. I, 52. λόγον μὴ ἀναῤῥῆξαι. Fr. Inc. XCIII, 2. v. Not. ὄνειδος. O. VI, 151. ἀρχαίας εὐαμερίας. I. I, 54. ἀρχαίῳ παρὰ σάματι Πέλοπος. O. X, 30. ἀρχαίαν ἄλοχον Διός. Fr. Inc. C, 5. (pro ἀρχάν). κομίζων πατρός. P. IV, 188. ἀρχαῖαι ἀρεταί. N. XI, 48. ἀρχαῖαι φάτναι Ζηνός. O. XIII, 132. ἀρχαῖα σοφίσματα. O. XIII, 24. ἀρχαίων λόγος emend. Fr. Inc. XCIII, 3. v. Not. ἀρχαιέστερον. Fr. p. 53.

Ἀρχεδίκας. ἀρχεδικᾶν τοκέων. P. IV, 196. v. V. L. Schol.

Ἀρχεῖαι φάτναι Ζηνός. O. XIII, 132. v. V. L.

Ἀρχέπολις. ἀρχέπολίν νιν θήσεις. P. IX, 92.

Ἀρχός. ἀρχὸς ἵππων πῦρ πνεόντων. O. VII, 130. vid. Ἅλιος. ἀρχὸς οἰωνῶν. P. I, 13. Iason. P. IV, 344. ἀρχῷ Συρακοσίων. P. I, 142. ἀρχὸν οἰωνῶν αἰετὸν μέγαν πέμψεν θεός. I. VI, 73. ἀρχοὶ οὐκ ἔτι ἔσαν παῖδες Ταλαοῦ. N. IX, 33.

Ἄρχω. ὅστις ἄρχει ναός. P. IV, 409. ἆρχεν Οἰνόμαος. O. X, 61. ἄρχε δόκιμον ὕμνον. N. III, 16. ἄρχειν βάσσαις Παλίου. P. III, 7. ἄρξαι σπονδαῖσι νεκταρέαις. I. VI, 55. ἄρχονται τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἐκ προοιμίου. N. II, 2. ἄρχετο φιλίων ἐπέων. P. IV, 55. ἄρξεται ἅμα πρώτοις. O. VIII, 60. ἀρχόμενοι Δωδώναθεν. N. VI, 86. ἀρχόμεναι Διός. N. V, 47. τί κάλλιον ἀεῖσαι ἀρχομένοισιν; Fr. Prosod. V, 1. ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον. P. I, 66. ἀρχομένους ἔργου. O. VI, 4.

Ἄρω. ἄραρε φέγγος τηλαυγὲς Αἰακιδᾶν. N. III, 115. ἄρηρεν Νεμέα. N. V, 81. v. Not. Schol. ἀραρὼς χαρίτεσσι κλειναῖς Ἐρεχθειδᾶν. I. I, 29. ἀραρότα κεραυνὸν αἴθωνα. O. X, 98. ἄρμενα. vid. Ἄρμενος.

Ἀρωγός. ἀρωγὸν θάλος Ἀδραστιδᾶν. O. II, 81.

Ἄς pro ἧς. O. X, 61. (pro ἕως. v. Schol. O. X, 61. forte ex ἀές. Not. Fr. Inc. CXXXII.)

Ἄσβεστος. ἄσβεστος αἰεὶ ἀκτὶς ἐργμάτων καλῶν. I. IV, 72.

Ἀσεβής. ἀσεβέων ψυχαὶ ὑπουράνιοι πωτῶνται. Fr. Thren. III, 1. p. 36.

Ἀσθενής. ἀσθενεῖ χρωτὶ βαίνων. P. I, 107.

Ἆσθμα. ἄσθματι φρίσσοντα ἀναπνοάς. N. X, 140.

Ἀσθμαίνω. ἀσθμαίνοντα σώματα κόμιζεν παρὰ Κένταυρον. N. III, 84.

Ἀσκέω. ἀσκεῖται ἔνθα Θέμις. O. VIII, 29. ἀσκεῖται θέμις Διὸς

Digitized by Google

ξενίου. N. XI, 9. v. Not. ἀσκήσω αἰεὶ φρεσὶ δαίμονα, ἀμφέποντα. P. III, 194.

Ἄσκιος. ἀσκίοι, ορεσιν Φλιοῦντος. N. VI, 73. ἐν ἀσκίοισιν. Fr. Inc. CXC, 4.

Ἄσμενος. ἄσμενος εὗρεν ἐπιχώριον μάντιν. O. XIII, 104.

Ἄσοφος. σοφοῖς κᾀσόφοις ἄβατον. O. III, 81.

Ἀσπιδόδουπος. ἀσπιδοδούποισιν δρόμοις ἐπλίταις. I. I, 52.

Ἀσπάζομαι. ἀσπάζοντό νιν φωνᾷ ἀδυπνόῳ. I. II, 38.

Ἀσπίς. ἀσπίδος αἰθᾶς. P. VIII, 66.

Ἀστεροειδέα νῶτα αἰθέρος. v. Not. Fr. Inc. CXVI.

Ἀστεροπά. ἀστεροπὰν ἐλελίξας Κρονίων. N. IX, 45.

Ἀστήρ. ἀστὴρ ἀρίζηλος πλοῦτος. O. II, 101. ἀστέρος οὐρανίου τηλαυγέστερον φάος. P. III, 134.

Ἀστός. ἀστὸς αἴτ' ὦν ξεῖνος. P. IV, 138. ἀστὸν δόλιον. P. II, 160. ἀστοὶ πορσύνοντες δαῖτα. I. IV, 105. ἀστῶν ἀφθόνων ἀοιδαῖς. O. VI, 11. ἀκοὰ βαρύνει θυμόν. P. I, 162. δᾶμον. O. V, 33. ἀγαθοῖσιν αἰνεῖσθαι χρεών. N. XI, 22. κλέος αὔξων. I. VII, 42. εὐλογίαις ἄξιος μεμίχθαι. I. III, 5. φίλος. P. IX, 165. ποτὶ ἀστῶν. O. VII, 165. πρὸς ἀστῶν. P. IV, 530. τὸ κοινὸν ἀστῶν. Fr. Inc. VII, 1. ἀστῶν Ἐρεχθέος λόγος. P. VII, 9. ἅπτομαι ὑπὲρ ἀστῶν. N. VIII, 24. ἀστοῖς ἐγὼ ἁδών. N. VIII, 64. v. V. L. ἦν αἰδοῖος ὁμιλεῖν. I. II, 54. βασιλεὺς πραΰς. P. III, 125. διακρίνειν. P. I, 132. φίλος. Fr. Hymn. VI. p. 51. ἅμερον. O. XIII, 2.

Ἀστραβής. ἀστραβῆ κίονα. O. II, 146.

Ἄστρον. ἄστρον φαεινὸν θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ. O. I, 9. ὑπέρτατον. Carm. in def. Solis 3. p. 60. ἄστρον τηλέφατον κυανέας χθονός. Fr. Prosod. I, 6. in Del. ἄστρα καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου. Fr. Inc. LXXIX. ἄστροις ἐν ἄλλοις λάμπει Ἀωςφόρος. I. IV, 41.

Ἀστρονομέω. οὐρανοῦ ὕπερ ἀστρονομοῦσα. Fr. Inc. V.

Ἄστυ. ἄστυ ἱπποτρόφον Προίτοιο. N. X, 76. v. Not. Κυράνας θεῖον. P. IV, 464. ξένιον κατέδραμεν. N. IV, 38. ἄστεος ὀμφαλὸν πολύβατον. Fr. Dithyramb. III, 3. p. 67. πύργος. P. V, 75. ἄστεϊ λιπαρῷ Σμυρναίων. Fr. Dithyramb. IX, 1. p. 73. cf. Not. Fr. Dithyramb. X. ἐν ἄστεϊ Πειράνας. O. XIII, 86. ἄστει προσάγων ξυνὸν κόσμον. I. VI, 101. Πρωτογενείας γλῶσσαν φέροις. O. IX, 63. ἀστὴ Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν παλάμαις Ἐπάφου. N. X, 9. ἀστέων μοῖραν. O. VII, 139. ῥίζαν φυτεύσεσθαι φαμί. P. IV, 26.

Ἀστυνόμος. ἀστυνόμοις ἀγλαΐαισιν ἐπιμίξαι λαόν. N. IX, 74.

Ἄσυχα. P. XI, 84.

Digitized by Google

Ἀσυχῆ (Adv.). ἀσυχῆ δόνει θρόον πολύφατον ὕμνων. N. VII, 120.

Ἀσυχία. Ἀσυχία φιλόφρον θύγατερ Δίκας. P. VIII, 1. ἀσυχίας μεγαλάνορος ἱερὸν φάος. Fr. Inc. VII, 5. ἀσυχίᾳ θιγέμεν φόρμιγγα. P. IV, 258. cf. V. L. P. XI, 84. ἀσυχίαν φιλεῖ συμπόσιον. N. IX, 114. πρὸς ἀσυχίαν φιλόπολιν τετραμμένον. O. IV, 26. σύμφωνον. P. I, 136. ἀσυχίαν σχὲν ἀεὶ ἅπαντα χρόνον. N. I, 107.

Ἀσύχιος. ἀσύχιον εἰράναν παρέχοισα. P. IX, 40.

Ἀσύχιμος. ἀσύχιμον ἁμέραν. O. II, 58.

Ἀσφαλής. αἰὼν οὐκ ἐγένετο. P. III, 133. Δίκα. O. XIII, 7.

Ἀσφαλὲς ἕδος αἰεὶ οὐρανός. N. VI, 6. δρακεῖσα. P. II, 38.

Ἀσχολία. ἀσχολίας ὑπέρτερον πρᾶγμα. I. I, 2.

Ἄσχολος. ἄσχολός εἰμι ἀναθέμεν. P. VIII, 40.

Ἄτα. εἰς ὀχετὸν βαθὺν ἄτας. O. X, 46. ἄτᾳ ἀμύνονται φθονεροί. P. XI, 84. εἰς ἄταν φαινομέναν. N. IX, 49. ἄταν ὑπέροπλον ἕλεν κόρῳ. O. I, 90.

Ἀταλός. ἀταλὸν θυμὸν ἀμφέπων. N. VII, 134.

Ἀτάρ. N. IV, 77. P. III, 176. P. IV, 301. N. VII, 57. Fr. Thren. II, 8. p. 34.

Ἀτάρβατος. ἀταρβάτοιο γνώμας. P. IV, 149.

Ἀταρβής. ἀταρβεῖ κεφαλᾷ. P. IX, 53. φρενί. P. V, 67.

Ἅτε (καθ' ἅτε, ὡς). ἅτε ἄγχιστα κεραυνοῦ ἡμένη. Fr. Inc. LXXVII. ἀλέκτωρ ἐνδομάχας. O. XII, 20. ἀνὴρ μάντις εἶπεν. I. VI, 75. αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει. O. I, 3. sic P. IV, 141. II, 144. N. VII, 156. I. VI, 75. IV, 31. Fr. Inc. LV. p. 109. et LXXVII. p. 119. ἅτε (χάρις) διαφέρει. P. XI, 91. sic P. XII, 3. ἅτε (ἔπη) ἐπαγγέλλοντι. P. IV, 53. sic O. VII, 168. item N. VI, 53. IX, 20. vid. Ὅστε.

Ἀτειρής. ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ. O. II, 59.

Ἀτέκμαρτος. ἀτέκμαρτον τὰ εἰς ἐνιαυτὸν προνοῆσαι. P. X, 98. ἐπιβαίνει νέφος λάθας ἀτέκμαρτα. O. VII, 83.

Ἀτελής. μὴ ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν. P. V, 84. ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν. Fr. Inc. CXI. ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. N. III, 74.

Ἀτενής. ἀτενὲς ἴκελοι ὀργαῖς ἀλωπέκων. P. II, 141.

Ἄτερ. ἄτερ ἀοιδᾶς. O. X, 110. Ἀχιλέος. N. VII, 40. οὐ θεῶν ἄτερ. P. V, 102. ἄτερ παίδων. O. VIII, 59. τέχνας. P. II, 58. πόνων καὶ μαχᾶν. P. X, 66. ἐγχέων. P. IX, 47. οὐκ ἄτερ ὕμνων. I. V, 24. Χαρίτων. O. XIV, 11. εὐνᾶς. O. IX, 68. ὀμμάτων μή σε θεῷμ'. Carm. in def. Solis 2. p. 60. Ἀρτέμιδος. P. II, 13.

Ἄτερθε. ἄτερθε αἰχμᾶς. O. IX, 118. P. V, 129.

Ἀτίζω. ἀτιζόμενοι (al. ἀγαζόμενοι) τινὸς ἄνδρες Σκύθαι. Fr. Inc. XCII, 1.

Digitized by Google

Ἀτιμάω. οὐκ ἀτιμάσαντά νιν. P. IX, 139. ἀτιμασθεὶς πρὸς Ἀφροδίτας ἑλικοβλεφάρου. Fr. Scol. II, 11. p. 11.

Ἀτιμία. ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας. O. IV, 33.

Ἄτιμος. ἀτιμοτέραν γλῶσσαν. O. VIII, 91.

Ἀτιτάλλω. ἀτίταλλέν οἱ γόνον φέρτατον. N. III, 99. ἀτιτάλλοισα καρδίαν ἐλπίς. Fr. Inc. III, 1.

Ἄτλατος. ἄτλατον δέος ἐκπλᾶξε γυναῖκας. N. I, 71. v. V. L. ἀτλάτου περὶ πάθας. O. VI, 65.

Ἀτόλματος. ἀτόλματον μόχθον Ἑλλάδι. I. VIII, 23.

Ἄτολμος. ἄτολμος θυμὸς ἐών. N. XI, 42.

Ἀτραπός. ἀτραπὸν ἐπισκότειον ἐσσυμένα ἐλαύνεις τι. Carm. in def. Solis 7. 8. p. 60.

Ἀτρέκεια. Ἀτρέκεια νέμει πόλιν. O. X, 17. ἀτρέκειαν εἰπεῖν δίχα μοι νόος. Fr. Inc. IV, 4.

Ἀτρεκής. ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας. O. III, 21. ἀλάθεια. N. V, 31. ἀτρεκεῖ ποδὶ οὔποτ' κατέβα. N. III, 72. σὺν καιρῷ. P. VIII, 9. v. Not. V. L.

Ἀτρεμία. ἀτρεμίαν ξύγγονον. N. XI, 15.

Ἄτροπος. ἀτρόποισιν ἔπεσσιν ἑλκύσαι Νεοπτόλεμον. N. VII, 151.

Ἄτρυτος. ἄτρυτον πόνον. P. IV, 317.

Ἄτρωτος. σὺν ἀτρώτῳ καρδίᾳ περάσαι τέλος. N. XI, 12. ἄτρωτοι παῖδες θεῶν. I. III, 31.

Ἀτύζω. ἀτύζονται βοὰν ἀΐοντα Πιερίδων. P. I, 26. δύο ἀτυζομένω πνοὰς βάλον. O. VIII, 51.

Αὖ. τότ' αὖ δ'. P. II, 164. f. αὖθ'. τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες. Fr. Inc. LXI, 6. ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες. P. IV, 256. αὖ θέσθαι. O. VI, 119. πόλλ' ἄνω, ταὶ δ' αὖ κάτω. O. XII, 7.

Αὐάτα (μεγάλαν. P. III, 42. V. L.). vid. Ἀάτα.

Αὐγά. ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. I. IV, 110. αὐγαῖς ἁλίου ὑπακουέμεν. O. III, 44. αὐγὰς ἁπάσας ἔδειξεν χρυσός. N. IV, 133.

Αὐδά. αὐδὰν μανύει διδύμοις παίδεσσιν. N. IX, 10. (αὔχαν.)

Αὐδάεις. αὐδάεντα κόσμον λόγων. Fr. Inc. LXXXVI, 3.

Αὐδάω. αὔδασε τοιοῦτον ἔπος. I. VI, 61. αὐδάσομεν ἀγῶνα φέρτερον. O. I, 11. αὐδάσασα εἰς τρίς σε χαίρειν. P. IV, 108. ὣς αὐδάσαντος. P. IV, 411. N. X, 166. αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον. O. II, 166.

Αὖθι. αὖθι πνοὰς βάλον. O. VIII, 51.

Αὖθις. O. I, 109. N. III, 97. P. IV, 486. vid. Αὖτις.

Αὐλά. αὐλὰν ὀλβίαν Ἡρακλέος. N. IV, 39. ἐσῆλθεν βασιλεὺς ἀθανάτων. N. X, 29.

Αὖλαξ. αὔλακας ὀρθὰς ἐντανύσαις. P. IV, 405.

Αὔλειος. αὐλείαις ἐπὶ θύραις. N. I, 29.

Digitized by Google

Αὐλός. αὐλὸς γλυκὺς τὸν ἀναπάσσει χόρον. O. X, 115. αὐλὸν ὄρσομεν. N. IX, 19. αὐλῶν κανακαὶ δονέουται. P. X, 60. πάμφωνον μέλος τεῦξε. P. XII, 34. ἐρατὸν μέλος ἐπίνασεν. Fr. Inc. XLIX, 3. ἐν πνοαῖσιν Αἰολίσιν. N. III, 37. v. Schol. ἁμιλλᾶις παμφώνοις. I. V, 34. ἐν ἔντεσιν αὐλῶν. O. VII, 22. βοᾶν αὐλῶν. O. III, 14. σὺν αὐλοῖς ἀχεῖτε. Fr. Dithyramb. III, ag. p. 70. σὺν αὐλοῖς ἀχεῖται ἐμφαὶ μιλέων. Fr. Inc. LIII. αὐλοῖς Λυδίοις ἀπύων. O. V, 45.

Αὐξάνω. αὐξάνει Διόνυσος νομὸν δενδρέων. Fr. Inc. XXXIII. vid. Αὔξω.

Αὔξω. αὔξει Θεὸς ἀβρὸν λόγον. N. VII, 47. αὔξομεν ἔμπυρα θανόντων. I. IV, 108. αὔξῃς οὖρον ὕμνων. P. IV, 5. αὔξων πόλιν. O. V, 8. πάτραν. P. VIII, 53. θυμόν. N. III, 100. αἰὼς γενεᾷ. I. VII, 42. αὔξοντες νόμον Θεσσαλῶν. P. X, 100. αὔξεται Μοῖσα. P. IV, 496. ἀρετά. N. VIII, 68. νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ μαλθακᾷ. N. IX, 116. τὸ τερπνὸν βροτῶν. P. VIII, 132. γλυκύ. P. X, 17. v. V. L. αὐξομέναν γαῖαν ἔνδον θαλάσσας. O. VII, 114. αὔξοντιαι (v. V. L.) ἄνδρες μέγιστοι σοφίᾳ. Fr. Thren. IV, 8. p. 37.

Αὖρα. αὖραι Ὠκεανίδες περιπνέουσιν. O. II, 130. ἀλλοῖαι διαθύσσουσαν. O. VII, 175. αὖραν ψυχρᾶν φέρμακον. O. IX, 147. σὺν Νότου αὔραις. P. IV, 361.

Αὐτά. αὐτᾶς ὀξείας κινδυνον ἔκφυγεν. N. IX, 84.

Αὐτίκα. αὐτίκα ἦλθεν ἐς φάος. O. VI, 75. προσέκυρσε. P. IX, 48. ἔννεπεν υἱός. P. IV, 429. ἔσανεν. O. IV, 8. ἔτισεν. O. II, 205. ἦλθε. N. X, 122. θωρήσσεται. P. IX, 100. παστήναις. P. IV, 168. ἔστασεν. P. IX, 202. ἔννεπε. O. I, 75. ἕζετο. I. VI, 81. ἦν. O. XIII, 95. ἐκίλευσεν ἀντείνατ χεῖρας. O. VII, 116. ἐξύφανε. N. IV, 71. ἰόντων. I. VIII, 90. φεύγων. N. I, 54.

Αὖτος. αὖτις ἀπότρεπε ἔντεα ναός. N. IV, 114. κομίζει τεὰν ψυχάν. N. VIII, 75. ἐπίβασε. I. I, 64.

Αὐτόθεν. αὐτόθεν ὑποσκάπτει. N. V, 36. ἄραρε φέγγος Λιακιδᾶν. N. III, 113.

Αὐτόθι. αὐτόθι ἐντὶ φίλιπποι ἄνδρες. N. IV, 75.

Αὐτόματος. αὐτομάτῳ κελεύθῳ. P. IV, 107. αὐτόματοι ἐπλάζεντο. Fr. Inc. LX, 5.

Αὐτόρυτος. ἀπὸ χρυσοῦ αὐτορύτου φαμὲν ἔμμεναι. P. XII, 30.

Αὐτός. αὐτὸς ἥρας ἔδεικτο. O. II, 88. VII, 113. P. IV, 241. 301. VIII, 79. ἥρως θάνεν. P. XI, 47. ἕπομαι. N. VI, 93. καὶ. N. IV, 148. αὐτοῦ. P. I, 35. I. IV, 64. αὐτῷ. O. XIII, 130. v. V. L. O. III, 33. II, 139. X, 40. P. II, 71. III, 77. αὐτόν. O. VI, 21. P. XII, 11. N. VII, 131. τὰ αὐτά. N. VII, 152. αὐ-

Digitized by Google

ταῖς. O. VI, 45. *αὐτῶν προάστειον εἰσί.* Fr. Thren. I, 5. p. 34. τωὖτ' *ἐπὶ χρέος.* O. I, 71.

Αὐτόφυτος. αὐτοφύτων ἐλαιῶν. P. III, 83.

Αὐτόχυτος. αὐτόχυτον (al. *αὐτόχυμον*) *νέκταρ.* Fr. Inc. LXXX.

Αὖχα. αὖχαι πενεόφρονες βροτῶν. N. XI, 38. v. Not. *αὖχαν μανύει* em. N. IX, 10.

Αὔχημα. αὔχημα δίξας ὀπιθόμβροτον. P. I, 179.

Αὐχήν. αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον. N. VIII, 107. *αὐχένων μάρψαις ὄφιας.* N. I, 68. *κάρα ἐπ' αὐχένι στράφοισαν.* Fr. Hyporch. VI. p. 42. *αὐχένας δήσαις βοέους ἔντεσιν.* P. IV, 418.

Ἀΰω. ἀΰει κλέος Πηλέος ἥρωος. I. VI, 37. *ἄϋσεν τρίτον μέρος κασιγνητᾶν.* Schol. P. XII, 19. v. V. L. et *Ἀνύω.*

Ἀφαιρέω. ἀφαιρεῖται ὕμνος βραχὺ μέτρον ἔχων. I. I, 87. *ὅρμα ἀφέλοιτο αἰδῶ.* P. IV, 387. *ἀφελεῖν δύνασαι μᾶνιν χθονίων.* P. VI, 283.

Ἀφάνεια. ἀφάνεια τύχας ἐστὶν μαρναμένων. I. IV, 52.

Ἀφανής. ἀφανὴς πιέζεις σφυρηλάτοις ἀνάγκαις. Fragm. Incert. XXXVIII, 3.

Ἄφαντος. ἄφαντος ὡς ἔπελες. O. I, 72. *ἄφαντον βρέμει.* P. XI, 46. *ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.* N. VIII, 58. v. Not.

Ἄφαρ. ἄφαρ πέπτε δράκοντας. N. I, 60. *ἐξικέσθαν λαιψηροῖς πόδεσσιν.* N. X, 119.

Ἄφατος. ἀφάτων μελέων ψυχάς. N. I, 70.

Ἀφαυρός. ἀφαυροτέροις ῥᾴδιον πόλιν σεῖσαι. P. IV, 485.

Ἀφελεῖν. ἀφέλοιτο. vid. *Ἀφαιρέω.*

Ἄφθιτος. ἄφθιτος Ζεύς. P. IV, 518. *ἄφθιτον σπέρμα.* P. IV, 74. *ἀφθίτου Γαιαόχου παῖς.* P. IV, 58. *ἄφθιτον ἐς ἄντρον Χείρωνος.* I. VIII, 89. *βίοτον.* O. II, 53. *ὄπιν θεῶν.* P. VIII, 101. v. V. L. *στρωμνὰν ἀγέσθω.* P. IV, 410. *θέσσαν.* O. I, 101.

Ἀφθονία. ἀφθονίαν ὄπαζε μήτεος. N. III, 14.

Ἄφθονος. ἄφθονον βοράν. Fr. Inc. LXIV. *ἀφθόνων ἀστῶν.* O. VI, 10. *ἄνδρα ἀφθονέστερον.* O. II, 172.

Ἀφθόνατος. ἀφθόνατος αἶνος ἄγκειται. O. XI, 7. *ἀφθόνατος ἔπεσσιν γένοιο, ὦ Ζεῦ πάτερ.* O. XIII, 35.

Ἀφίημι. ἀγέλας ξανθὰς βοῶν ἀφίημι. P. IV, 265.

Ἀφικνέομαι. ἀφίκετο δόμους Βαττιδᾶν. P. V, 38. *ἀφίκοντό οἱ ξένοι.* O. IX, 101. *ἀφίξεται θεῶν τύχᾳ.* P. VIII, 75. *μή μιν ἀφίξεσθαι.* O. XI, 19.

Ἀφίστημι. ἀφίσταμαι. O. I, 83. *ἀφίστανται Μοῖραι.* P. IV, 288. v. V. L.

Ἀφνειός (v. Not. Fr. Inc. CXXII.). *ἀφνειὸς τότε, ὅς ἀχρήμων.* Fr. Inc. LXI, 5. *ἀφνειᾷ Κορίνθῳ.* Fr. Scol. I, 2. p. 9.

Digitized by Google

Ἄφνειός. ἀφνειὸς πανυχρός τε παρὰ σῶμα θανέτοιο νέονται. N. VII, 27. v. Not. ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρός. O. VII, 2. ἀφνειὰν ἑστίαν Ἴρωνος. O. I, 17. ἀφνειαῖς κορυφαῖς πολίων. N. I, 22. ἀφνειαῖς ἐν ἀρούραις. P. XI, 23.

Ἄφνος (τό). οἱ δ' ἄφνει πεποίθασι. Fr. Inc. CXXII. v. Not.

Ἀφορμάω. ἔνθ' ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφενίμεσθαι. Fr. Inc. CLXVII.

Ἄφοβος. ἄφοβον στράταρχον Λιθιόπων, Μέμνονα. I. V, 60.

Ἄφρων. πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων. P. VIII, 105. v. V. L.

Ἄφυκτος. ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων. I. VIII, 140. ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν. Fr. Thren. III, 3. ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσών. P. II, 75. ἀφύκτοις ἑαῖς χερσὶν μάρψαις ὄφιας. N. I, 68.

Ἀφώνητος. ἀφωνήτῳ ἴϋξιν ἄχει. P. IV, 422.

Ἄφωνος. ἄφωνοι εὔχοντο παρθενικαί. P. IX, 173.

Ἀχέω. ἀχεῖτε ὀμφῇ μελέων. Fr. Dithyramb. III, 23. ἀχᾶτε χορεὶ Σεμέλαν ἑλικάμπυκα. Fr. Dithyramb. III, 24. (ἀχεῖται Boeotice pro ἀχοῦνται. Not. Fr. Dithyramb. III, 23.) ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς. Fr. Inc. LIII.

Ἄχθος. ἄχθος δίδυμον νώτῳ μεθέπων. N. VI, 99.

Ἄχνυμαι. ἄχνυμαι φθόνον ἀμειβόμενον. P. VII, 28. παίπερ ἀχνύμενος αἰτέομαι καλέσαι Μοῖσαν. I. VIII, 9.

Ἄχος. ἄχει ἀφωνήτῳ ἴϋξιν. P. IV, 422. ἀχέων ἀλλοίων. P. III, 90.

Ἀχρήμων. ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε. Fr. Inc. LXI, 5.

Ἀψευδής. ἀψευδεῖ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν. P. I, 167. N. Fr. Inc. LXX.

Ἀώς. πρὸς ἀῶ. P. IX, 44. v. Aurora.

Ἀωσφόρος (Lucifer). θαητὸς λάμπει ἄστροις ἐν ἄλλοις. I. IV, 40.

Ἄωτος [Eustath. p. 949, 1.]. ἄωτος δίκας ἕπεται λόγῳ. N. III, 50. ναυτᾶν. P. IV, 335. ὕμνων ἐγκωμίων. P. X, 82. ἀώτῳ μοσσικᾶς. O. I, 23. v. Schol. ἄωτον ἀρετᾶν καὶ στεφάνων. O. V, 2. γλώσσας. I. I, 75. ζωᾶς δύο μόνα ποιμαίνοντι. I. V, 14. ἵππων. O. III, 6. Ἰσθμιάδων κάλλιστον δρέπεσθαι. N. II, 14. πατέρων εὐωνύμων. O. II, 13. σοφίας ἄκρον. I. VII, 28. ἱερόν. P. IV, 233. χαρίτων Αἰγίνᾳ τραφέντα χρὴ προνέμειν. I. VIII, 57. στεφάνων δεξάμενοι. I. VI, 6. χειρῶν. O. VIII, 99. ἄωτοι ἡρώων περιναιεταόντων. N. VIII, 15. στεφάνων. O. IX, 30.

Β.

Βάζω. βάζεις νήπιε χρήματα διακομπεῖν. Fr. Inc. CLII. v. V. L.

Βαθμίς. ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑστᾶτα ἀγάλματα. N. V, 3. ἀπὸ βαθμίδων. P. V, 8.

Digitized by Google

Βάθρον. βάθρον πολίων. O. XIII, 6.

Βαθύδοξος. βαθυδοξοι γείτονες. P. I, 127.

Βαθύζωνος. βαθυζώνου (βαθυζώνοιο) Λήδας. O. III, 65. βαθύζωνον Λατώ. Fr. Prosod. V, 3. βαθύζωνοι κόραι χρυσοπέπλου Μναμοσύνας. I. VI, 100. βαθυζώνοις Χαρίτεσσι. P. IX, 2.

Βαθύκολπος. βαθυκόλπου Γᾶς ἀέθλοις. P. IX, 177. βαθυκόλπων Μοισᾶν. P. I, 24.

Βαθύκρημνος. βαθυκρήμνου πολιᾶς ἅλός. I. IV, 97. βαθυκρήμνοισι ἀκταῖς Ἑλώρου. N. IX, 95.

Βαθυλείμων. βαθυλείμωνα πέτραν. P. X, 23.

Βαθύμαλλος. βαθύμαλλον δέρμα κριοῦ. P. IV, 286.

Βαθυμήτας. βαθυμῆτα Χείρων. N. III, 92.

Βαθυπέδιος. βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ. N. III, 30.

Βαθυπόλεμος. βαθυπολέμου Ἄρεος τέμενος. P. II, 2.

Βαθύς. βαθὺν εἰς ὀχετόν. O. X, 46. κίνδυνον. P. IV, 368. κλᾶρον. O. XIII, 88. πόντον περάσσαις. P. III, 136. βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν. O. II, 99. βαθεῖαν ἐς πλάκα πόντου. P. I, 45. κέλευθον ἁλός. P. V, 118. βαθείας φρενός. N. IV, 13. βαθεῖα ἅλμα ποντιάς. N. 59. βαθὺ ἦν πλέος. O. VII, 97. χρέος κατήσχυνε χρόνος. O. X, 16. ἑαλὸν πήματος. O. XII, 17. ὀχοίσας σκευᾶς ἑτέρας. P II, 145.

Βαθύστερνος. βαθύστερνον χθόνα. N. IX, 59. βαθυστέρνου λέοντος κοίλᾳ νάπᾳ. I. III, 19.

Βαίνω. ἔβαινεν ὕμνων κέλευθον. Fr. Inc. CLXXII. ἔβα ἐπίκουρος Ἰσθμοῖ. O. XIII, 137. αἶνον ἔβα κόρος. O. II, 173. ἔβα μάλιστα πρὸς στάθμαν πυκνῴαν. P. VI, 45. κάρυξ ἕτοιμος Ὀλυμπίᾳ. N. IV, 120. ἄγγελος. N. VI, 99. σὺν Ὠρίστᾳ Ἀμύκλαθεν. N. XI, 44. Οὔλυμπόνδε. I. IV, 95. ἁπλεῖς ἔβα. Fr. Epinic. V, 4. ἐς ἄνδρας ἔβαν. O. II, 65. ἐπὶ ἄλλον. O. VIII, 26. νωμεῶντες ἀμφὶ Παγγαίου θάμιθλα. P. IV, 321. πρὸς πόλιν Ἴρασα. P. IX, 185. εὐρὺν μυχὸν Θαλάμου. N. I, 62. Τρῳωνδε. I. IV, 62. βάσομεν κελεύθῳ καθαρᾷ. O. VI, 40. βέβακεν ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντου ἀκτὶς ἐργμάτων. I. IV, 71. ἔβαινον ἐς θίρσον Μοισᾶν. I. II, 3. βαίνειν ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ. Fr. Inc. CV. βαίνων χρωτὶ ἀσθενεῖ. P. I, 107. βαῖνον ῥῆμα ἄγχιστα ἀλαθείας. I. II, 16. βαίνοισά ἐστιν παρὰ ματέρι. N. X, 33. βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ ἐναλίᾳ. P. IV, 69.

Βαιός. βαιὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς. P. IX, 134.

Βάλλω. βάλλω Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι. P. VIII, 80. τίνα βάλλομεν. O. II, 161. βάλλων γυναικεῖον στρατόν. O. XIII, 126. ὕπερθε ἄλλοτ' ἄλλον. P. VIII, 109. v. Not. βαλλόμενος δυνάσσατο (al. τινάξατο) μυχοὺς ἁλσέων. Fr. Inc. XV, 5. εἰ γὰρ οἷος νιν βάλε.

Digitized by Google

P. IV, 74. εὐναῖς ἑρατὰν βάλεν αἰδῶ. P. IX, 20. ἔβαλεν μι ἄνεμος ἔξω πλόου. P. XI, 62. ὕμνος. N. III, 115. ἐς αἰπὺν ἀφ. τον. Fr. Inc. XLVI. πνοὰς βάλον. O. VIII, 51. ἔβαλον ἐς κακόπατ' ἀθρόαν εὐναί. P. II, 66. ἄνεμον ὑπὸ πέρδει βάλον. N. VII, 26. ἔβαλον ἐξ ἀγαθῶν. N. XI, 39. v. Not. ἐβάλοντο παῖδες Ἀθηναίων κρηπῖδ' ἐλευθερίας. Fr. Inc. XL, 2. μὴ βαλέτω με φθόνος λίθῳ. O. VIII, 73. λίθον βαλεῖν πεφαλᾶς αἰεὶ μετοιγῶν. O. I, 93. ἄκοντα βαλεῖν ἔξω δγῶνος. P. I, 85. βαλὼν ἐλπίμ. P. XII, 55. οὐ ψεύδει βαλών. N. I, 28. v. Not. βάλλεται ἄγκυραν ἐὼν θιότιμος. I. VI, 18. v. Not. βάλλεται ἑρατὰ φάρε ἴων. Fr. Dithyramb. III, 19. p. 68. βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων. P. IV, 245. βαλίσθαι κρηπῖδα ἀοιδᾶν ἵπποισι. P. VII, 4. βίβλιντ' ἀρχαὶ θεῶν σὺν ἀρεταῖς δαιμονίαις ἀνδρὸς πείνου. N. I, 11. v. Not.

Βᾶμα. βάματι ἐν πρώτῳ. P. III, 75.

Βάρβαρος. οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος πόλις. I. VI, 35.

Βαρυβόας. βαρυβόαν πορθμὸν Ἀχέροντος. Fr. Inc. XXX, 5.

Βαρύγδουπος. Διὸς βαρυγδούπου. O. VIII, 58. σὺν πανρὶ βαρυγδούπῳ. O. VI, 138. βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες. P. IV, 373.

Βαρύκομπος. βαρύκομποι λέοντες πεῖνον φύγον. P. V, 76.

Βαρύπτυπος. βαρυπτύπου Ὀρσοτριαίνα ἀγῶνι. N. IV, 142. βαρύπτυπον Εὐτριαιναν. O. I, 116.

Βαρυλόγος. βαρυλόγοις ἔχθεσιν. P. II, 100.

Βαρύνω. βαρύνει ἀκοὰ ἀστῶν θυμὸν ψόγοις. P. I, 162. βαρύνθην ἰδών. Fr. Inc. LIX, 4. βέρυνθεν πεισσὰ Δελφοὶ ξεναγίαι. N. VII, 63.

Βαρυόπας. βαρυόπαν Κρονίδαν. P. VI, 24. v. V. L.

Βαρυπάλαμος. βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον. P. XI, 37.

Βαρύς. βαρὺς συμπεσεῖν ἀκμᾷ (ἀκμᾷ. v. V. L.). I. IV, 86. ἐντιάσαι πέρος ἀνθρώπων. N. X, 38. βαρὺ πιτνεῖ πένθος. O. II, 41. νεῖκος. N. VI, 85. βαρείας δουλίας ἐξέλκων. P. I, 146. βαρεῖα σὺν πάθᾳ ματρός. P. III, 74. βαρειᾶν νόσων. P. V, 85.

Βαρυσφάραγος. βαρυσφαράγῳ πατρί. I. VIII, 47.

Βαρυφθέγκτας. βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λέοντων ἰάχει. Fr. Pindari ap. Herodian. Grammat. T. II. p. 95. Anecdot. Villois. v. Add. p. 165.

Βαρύφθογγος. βαρυφθόγγοιο νευρᾶς οὐ φείσατο χειρών. I. VI, 50.

Βάσανος. βασάνῳ καθαρᾷ διδάξαμεν χρυσόν. Fr. Scol. I, 17. ἐν βασάνῳ χρυσὸς πρέπει. P. X, 106. v. Schol. βασάνῳ δόμεν νεαρά. N. VIII, 34.

Digitized by Google

Βα'σίλεια. βασίλεια θεῶν σπερχθεῖσα θυμῷ. N. I, 59. v. V. L. ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ. O. XIV, 3.

Βασιλεύς. ἀνέμων Βορέας. P. IV, 323. ἀθανάτων, Ζεύς. N. V, 64. N. X, 29. θεῶν μέγας. O. VII, 63. πραΰς ἀστοῖς. P. III, 125. Ἱέρων. Fr. Inc. CLIV. Οἰνώνας. N. VIII, 13. Γιγάντων. P. VIII, 22. πάντων Νόμος. Fr. Inc. I, 1. Ἐπειῶν ξεναπάτας. O. X, 43. ναοῦ τόσσα ἰδεῖν. P. III, 49. πολίων. P. V, 20. Δαπιθᾶν. P. IX, 24. ἐλαύνων (Αἴπυτος). O. VI, 80. ἔειπεν. P. IV, 408. v. V. L. βασιλεῖ Αἴτνας φίλιον. P. I, 117. βασιλῆϊ εὐΐππου Κυράνας. P. IV, 2. Ζηνὶ ἄδον. I. VIII, 41. βασιλέα Κυράνας. P. IV, 110. βασιλῆα θεῶν πρέπει γαρύεμεν. N. VII, 120. ἱπποχάρμαν. O. I, 36. οἰωνῶν δίδυμον θεῶν ναοῖς. O. XIII, 30. βασιλεῦ Αἰολίδα. O. XIII, 96. βασιλείς Ἱερολ. P. V, 131. βασιλῆες ἀγανοί. Fr. Thren. IV, 6. ἐγχώριοι. O. IX, 84. οὐρανοῦ πόντου τε. N. IV, 180. βασιλεῦσιν καὶ ἀστοῖς. P. I, 132. ἰσοδαίμονα φῶτα τεύχει. N. IV, 137. κορυφοῦται τὸ ἔσχατον. O. I, 182. ὕμνον ἄλλοις ἄλλος ἐτέλεσεν ὕμνον. P. II, 25. βασιλῆας παῖδας Κρόνου ἴδόν. P. III, 166.

Βασιλεύω. βασιλεύει γένος Ἡρακλέος. P. X, 4. βασιλευέμεν καὶ μοναρχεῖν ὄμνυμι προήσειν. P. IV, 295. βασιλεύων τότε κεῖθι. N. IX, 25. βασιλευομένων (ἀρχαίαν) οὐ κατ' αἶσαν. P. IV, 190.

Βάσις. βάσις (φόρμιγγος) ἀκούει. P. I, 4.

Βᾶσσα. βᾶσσαν τάνδε ἵκεο πόσις. P. IX, 90. ἐν βάσσαις Κρονίου. O. III, 41. Παλίου ἄρχειν. P. III, 7. βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. I. III, 17.

Βαστάζω. βαστάζεις λουτρὰ θερμὰ Νυμφᾶν. O. XII, 27. ἁμέροις χερσί. N. VIII, 5. v. Not. κωμάζοντα βαστάσαι ἀγαναῖς χαρίτεσσι. I. III, 14. βαστάζων δαιδαλέαν φόρμιγγα. P. IV, 522.

Βατία. βατίᾳ ἀπειράτῳ ἐγκέκρυπτο. O. VI, 90. v. Schol.

Βάω. vide Βαίνω.

Βέλος. βέλος κραιπνὸν Ἀρτέμιδος θήρευσε Τιτυόν. P. IV, 160. ἄλλο κρέσσον πεπαυνοῦ τριόδοντος διώξει χερί. I. VIII, 72. βέλος πυρπάλαμον κελαδησόμεθα. O. X, 96. βέλος ἄτλατον. (V. L.) N. I, 72. βέλη ὠκέα πολλὰ φωνάντα ἐντὶ ἔνδον φαρέτρας. O. II, 150. πολλὰ βέλεα οὐ χρὴ παρὰ νείκεσιν χερσῖν. O. XIII, 135. βελέων ἀθέων ματρυιᾶς. P. IV, 289. ὀξυτάτων πότνια Κυπρογένεια. P. IV, 380. ἐκ βελέων Πάριος. P. VI, 33. βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι. N. I, 103. τοιοίσδε βέλεσσιν ἐπίνειμαι ἀπρωτήριον Ἄλιδος. O. IX, 13. βέλεσι πρόσφορον Δαναῶν ἱπποδάμων. Fr. Inc. XVI, 2. βέλεσι Διὸς πεπαυνωθεῖσα γαῖα. N. X, 15.

Βένθος. ἁλμυροῖς ἐν βένθεσι κεκρύφθαι νᾶσον. O. VII, 105.

Βία. βίᾳ Ἡρακλέος. O. X, 31. Φώκου πρέοντος. N. V, 22. βίᾳ

Digitized by Google

ἔσφαλεν μεγάλαυχον. P. VIII, 19. βίαν Πολυδεύκεος ἀνατείνασθαι. Fr. Epinic. III. in Glauc. p. 10. Οἰνομάου ἔλεν. O. I, 142. ἐπέδειξιν ἀριστεύων ἐν ἀέθλοισιν. N. XI, 19. μίξαν Κδλιχοις. P. IV, 379. Κάστορος. P. XI, 93. χερῶν ἐπαινῆσαι. N. V, 54. παιδὸς πειρᾶσθαι. N. XI, 28. ἐπὶ βίαν ἀδελφεοῦ χώρησεν. N. X, 138. ὑπέρθυμον Μέμνονος. I. VIII, 116.

Βιάζω. βιασθέντες δύᾳ. N. IX, 34.

Βίαιος. βίαια πάντα ἐκ ποδὸς ἐρύσας. N. VII, 98.

Βιαίως. βιαίως μοχθίζει περὶ χρήμασιν. Fr. Scol. II, 12. βιαίως ἀποσυλᾶσαι. P. IV, 196. τὸ βιαιότατον ἄγει χειρὶ ὑπερτάτᾳ. Fr. Inc. II, 3.

Βιατάς. Ἀντίλοχος. P. VI, 28. Ἄρης. P. I, 19. ἀνὴρ (Ἰάσων) ἐξεπόνησ' ἐπίτακτον μέτρον. P. IV, 420. βιατὰν ἀμπέλου παῖδα. N. IX, 122. νόον Πατρόκλου. O. IX, 114. βιαταὶ χερσὶ ἔφυν. P. I, 81.

Βιάω. πάρφασις βιᾶται τὸ λαμπρόν. N. VIII, 57. v. Not.

Βίος. βίου τέλος θνατὸν διέρχονται. I. IV, 8. ἐν βίῳ τέρψιν. Fr. Epinic. III, 1. in Hieron. p. 16. βίον ἀθάνατον μὴ σπεῦδε. P. III, 110. ἀπάλαμον ἔχει. O. I, 95. γονέων πεπρωμένον μὴ ἀμείρειν τιμᾶς. P. VI, 27. κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς. P. VIII, 106. πεδίων ἄνδρεσσιν ἐπηετανὸν ἔδοσαν ἄρουραι. N. VI, 28. οἷδεν βίον τελευτάν. Fr. Inc. XCVI.

Βιοτά. βιοτὰ ἐν θαλάμοις πολυχρύσοις. Fr. Inc. LXXXIX, 2. βιοτᾷ ἑκατονταετεῖ. P. IV, 503. βιοτὰν λαχόντες. N. VII, 80. φιλάνορα οὐκ ἔλιπον. Fr. Inc. CXLI.

Βιοτεύω. ῥῆμα ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. N. IV, 11.

Βίοτος. βιότου πόρον ἐλίσσων αἰών. I. VIII, 29. βιότῳ ἔργον πρὸ πάντων φάος. O. X, 27. βίοτον ἁρμόσαις ἐμπεδοσθενέα. N. VII, 145. ἄγων ἀπήμαντον. O. VIII, 115. ἀπονέστερον νέμονται. O. II, 112. ἄφθιτον. O. II, 53. γλιπὺν ἐλών. P. II, 47. ἀμφὶ λοιπόν. O. I, 157.

Βλαστάνω (ex βλαστέω). βλάστε νᾶσος ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς. O. VII, 127. ἔβλαστεν υἱὸς, Οἰνώνας βασιλεύς. N. VIII, 12. v. Schol.

Βλάπτω. βλάπτων λόγον ἁλίοιο γέροντος. P. IX, 167.

Βλέπω. βλέπων φθονερὰ ἄλλος ἀνήρ. N. IV, 64. βλέπειν ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι. P. VIII, 97. v. V. L.

Βλέφαρον. βλεφάροις. N. VIII, 4. corrigendum γλεφάροις. vid. Γλέφαρον.

Βληχρός. βληχροὶ ποταμοί. Fr. Thren. I. (2.) p. 33. (βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί. Not. ib.)

Βοά. ἀδύγλωσσος κάρυκος. O. XIII, 142. πρέπει νικαφόρῳ. N. III, 117. βοᾷ ὑπερμάκει ἀλάλαξεν. O. VII, 69. παλαίμοιο. N.

Digitized by Google

V, 17. ὅσσα διήρχετο πόντον. O. IX, 140. βοὰν αὐλῶν. O. III, 24. ἀΐοντα Πιερίδων ἀτύζονται. P. I, 26. βοαὶ λυρᾶν δονέονται. P. X, 60.

Βοάω. βόασεν ὃν παῖδα. P. VI, 36. εἰς δράκων βοάσας. O. VIII, 52.

Βόιος. βοέοις ἔντεσιν. P. IV, 417.

Βοηθόος. βοαθόων τεθνακότων. N. VII, 48.

Βοηλάτας. βοηλάτᾳ σὺν Διθυράμβῳ. O. XIII, 26. v. Schol.

Βορά. βορᾶν ἄφθονον. Fr. Inc. LXIV.

Βοτάνα. βοτάνα λέοντος ἔρεψε νικάσαντα. N. VI, 71.

Βουβότας. βουβόταν Ἀλκυονῆ οὔρεϊ ἴσον. I. VI, 48. βουβόται ἕξοχοι πρῶνες. N. IV, 83.

Βουθυσία. ὑπὸ βουθυσίαις μεγίσταις. O. V, 13.

Βουλά. βουλὰν διπλόαν οὐ θέτο γνώμᾳ. N. X, 167. βουλαὶ πρεσβύτεραι. P. II, 121. γερόντων. Fr. Inc. XXI, 1. βουλᾶν κλαΐδας ὑπερτάτας ἔχουσα Ἀσυχία. P. VIII, 3. ἀμφὶ βουλαῖς. P. V, 160. καὶ χερσὶ ἄριστος. N. VIII, 13. ἀκενέμπτοις. P. IV, 128. δαιμόνων. O. VI, 77. ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος. O. II, 137. οὐ κλέπτει Ἀπόλλωνα ἔργοις ἢ βουλαῖς. P. III, 54. πρέσβυς. P. IV, 502. πυκναῖς Τειρεσίαο. I. VII, 11. βουλαῖσι δαιμόνων. I. IV, 52. φρὴν πράσσει. N. I, 40.

Βουλαφόρος. βουλαφόροι ἀγοραί. O. XII, 6.

Βούλευμα. βουλεύματα θεῶν ἐρευνᾶσαι. Fr. Inc. XCIX, 3. βουλεύμασι ποικίλοις πείσαισα. N. V, 52.

Βουλεύω. βουλεύοντα φόνον κάπρῳ. Fr. Inc. XXXVII, 4. βουλεῦσαι δυνατοί. N. IX, 89.

Βούλομαι. ὡς ἐβουλόμεσθα ἐνικήσαμεν. Fr. Parthen. V, 1.

Βοῦς. βοῦς μία μάτηρ Κρηθεῖ τε καὶ Σαλμωνεῖ. P. IV, 253. v. Not. ἐν ἀρότρῳ. Fr. Inc. XXXVII, 2. βοῶν ξανθὰς ἀγέλας. P. IV, 264. πυριπνέοντα σώματα. Fr. Inc. LIX, 1. ἀμφὶ βουσὶν χολωθείς. N. X, 112. βουσὶν πατρῴαις εἰράναν παρέχουσα. P. IX, 41. βόας σκίμψατο ἐν μέσοις. P. IV, 400.

Βοῶπις. βοῶπιν Ἁρμονίαν. P. III, 162.

Βράσσων. βρασσόνων μελέων. (em.) Thren. II, 7. p. 35.

Βραχύς. βραχὺς (ἐστὶν) ἐξικέσθαι (ἐς) χαλκόπεδον ἕδραν θεῶν. I. VII, 61. βραχὺς μορφάν. I. IV, 89. ἐν βραχεῖ. P. I, 159. βραχὺν οἶμον ἴσαμι. P. IV, 441. βραχὺ μέτρον ἔχει καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων. P. IV, 509. μέτρον ἔχων. I. I, 87. τὶ τερπνόν. O. X, 112. μοι στόμα. N. X, 35. v. Not. βραχεῖαι ὁδοί. P. IX, 120. ἐν βραχίστοις εἰρήσεται τὸν Ἀργείων τρόπον. I. VI, 87.

Βραχυσίδαρος. βραχυσίδαρον ἰάκοντα πάλλων χερσί. N. III, 79.

Digitized by Google

Βρέμω. *βρέμει ἄφαντον.* P. XI, 46. *βρέμεται σφιν λύρα καὶ ἀοιδά.* N. XI, 8.

Βρέφος. *βρέφος δόμεν ἐπίλευσε,* O. VI, 55. *ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι.* P. XI, 108.

Βρέχω. *βρέχει νιφάδεσσι πόλιν.* O. VII, 63. *μησὶ γὰρ βρεχόσθω.* Fr. Inc. CLXX. *βρέχετο πολλῇ νιφάδι.* O. X, 62. *ἀπτῖσιν ἰὼν βεβρεγμένος σῶμα.* O. VI, 91.

Βρίθω. *βρίθει μέγα τις συγγενεῖ εὐδοξία.* N. III, 70. *ὄλβος πλούτῳ ἔβρισε Κινύραν.* N. VIII, 30. (v. *ἐπιβρίθω.*) *βέβριθε χρυσοκάρποισι.* Fr. Thren. I, 6. p. 81.

Βρόμιος. *βρομίαν φόρμιγγα ὄρσομεν.* N. IX, 19. *βρομίαις ὑπαὶ λύμφαις* (em. *Νύμφαις*). Fr. Parthen. 3. p. 29. v. Not.

Βρόμος. *βρόμῳ κεραυνοῦ.* O. II, 45.

Βροντά. *βροντᾶς ἀκαμαντόποδος ἐλατὴρ ὑπέρτατε Ζεῦ.* O. IV, 1. *αἴσιον φθέγμα.* P. IV, 351. *βροντᾶν πυρπάλαμον βέλος.* O. X, 96.

Βρότεος. *βρότεον ἔθνος.* P. X, 43. N. III, 129. *βροτέᾳ φρενὶ ἐρευνᾶσαι βουλεύματα θεῶν.* Fr. Inc. XCIX, 3. *βρότεα σώματα.* O. IX, 52. *βροτέων λεχέων τυχοῦσα.* I. VIII, 78. *βροτεᾶν πολίων παλλίστα.* P. XII, 2. *βροτείαις ἀρεταῖς.* P. I, 80.

Βροτήσιος. *ἀνήρ.* P. V, 3.

Βροτός. *οὐ κλέπτει βροτὸς Ἀπόλλωνα.* P. III, 54. *παντὶ βροτῷ.* O. I, 162. *βροτοὶ ἀμνάμονες.* I. VII, 24. *βροτοὶ καλέομεν Ἐριβόαν.* Fr. Dithyramb. III, 11. p. 67. *βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσιν.* Fr. Prosod. I, 4. in Del. *βροτῶν αὔχαι κενεόφρονες.* N. XI, 38. v. Not. *ξεινίαις πλείσταις τραπέζαις.* O. III, 72. *ὄλβον ὑπέρτατον.* P. III, 156. *ὑψιῤῥόνων.* P. II, 95. *τερπνὸν αὔξεται.* P. VIII, 132. *φρένας ἐξιπατῶντι.* O. I, 44. *παῦροι πιστοὶ ἐν πόνῳ.* N. X, 147. *πεῖρας θανάτου οὔτι κέκριται.* O. II, 56. *ἔλεγχος.* O. IV, 30. *φθόνῳ παλαίμαις.* P. II, 139. *βροτοῖς πάντα τεύχων θεός.* Fr. Inc. XCIX, 2. *πάντα τερπνὰ καὶ γλυκέα γίνεται* (*σὺν Χάρισιν*). O. XIV, 8. *δαίονται ἓν ἐσλὸν ἀθάνατοι.* P. III, 146. *ἰατὰ ἔστι.* I. VIII, 30. *ταῦτα λέγειν Ἴξίονα φαντί.* P. II, 40. *βροτοῖσιν διδόμεν ἀλκὰν δύνασαι.* N. VII, 142.

Βρύκω. *βρύκε σώματα βοῶν.* Fr. Inc. LIX.

Βώλαξ. *βώλακα δαιμονίαν δέξατο.* P. IV, 66.

Βωμός. *βωμὸς ἄναξ Λυκαίου.* O. XIII, 54. v. Not. *βωμοῖο θύναρ θεόκτιστον.* P. IV, 367. *βωμῷ Ἀθάνας.* O. XIII, 106. *ἀκροτάτῳ Ζηνός.* O. VI, 118. *μαντείῳ Διός.* O. VI, 7. *παρὰ πολυξενωτάτῳ* O. I, 151. *βωμὸν θέμεν.* O. XIII, 115. *Οἰλιάδα.* O. IX, 166. *Ὀλύμπιον.* O. X, 121. *πατέρος Ἑλλανίου.* N. V, 19. *κτίσαιεν.* O. VII, 75. *ἐπὶ βωμοῖς θεῶν.* Fr. Thren. I, 14. *βω-*

Digitized by Google

μῶν στεφανώματα νεόδματα. I. IV, 107. ἀγισθέντων πατρί. O. III, 34. βωμοὺς διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς. O. V, 10.

Γ.

Γᾶ. γᾶς ἁλιπλάγκτου. P. IV, 25. v. Not. ἀγλαοκάρπου. Fr. Epinic. II, 6. in Hieron. βαθυκόλπου ἐν ἀέθλοις. P. IX, 178. Ἐπειῶν. O. IX, 86. τὰ ὑπένερθε γᾶς γεωμετροῦσα. Fr. Inc. V. γᾶς ὀμφαλὸν ὀρθοδίκαν. P. XI, 16. v. Not. ὀμφαλὸν ἀοίδιμον. P. VIII, 84. ἀναβωλακίας νῶτον σχίζα. P. IV, 407. κατὰ γᾶς δικάζει τις. O. II, 107. γᾶς ποτιφᾶς. P. IV, 516. κινητῆρ. I. IV, 33. γᾶς ἄλλυον ἐμοὶ δέδοται. Fr. Inc. XLIII, 3. κατὰ γᾶν καὶ πόντον. P. I, 28. ὑπὸ γᾶν κρύψαν. P. IX, 142. γᾶν σχίσας ὀρθῷ ποδί. Fr. Encom. II. Fr. Inc. CXLVIII. τελευτὰν ἅπάντων ἐπισσόμενος. N. XI, 21. φράδασσε. N. III, 41.

Γαθέω (γηθέω). γάθησεν περὶ ψυχάν. P. IV, 217. γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ ἐν ἀρεταῖς παλαιαῖσι. N. III, 56.

Γαῖα. γαῖα ἐν Θήβαις περανωθεῖσα βέλεσι Διός. N. X, 15. γαῖα κατέμαρψεν αὐτόν τε καὶ ἵππους. O. VI, 21. γαίας εὐκάρποιο μέτωπον. P. I, 57. ὑπὸ κεύθεσι. N. X, 105. νώτων ὕπερ ἐρήμων. P. IV, 46. ὀμφαλόν. P. VIII, 8. ὑπένερθεν ἥμισυ πτέοις. N. X, 163. πάσας καὶ ἁλὸς θέναρ. I. IV, 96. θυγάτηρ. P. IX, 31. (ἐν) γαίᾳ πωτῶνται. Fr. Thren. III, 2. p. 36. πυρὶ καυθεῖσα. N. X, 64. πεφόρσθαι κῶμαν φαιδίμαν. N. I, 104. ὑπέδεκτο. N. X, 14. διὰ γαῖαν δασσάμενοι. O. VII, 138. ἐς γαῖαν Ἰστρίαν. O. III, 46. διδύντι γαῖαν ξείνια. P. IV, 38. ἄλλων ξείναν. P. IV, 210. ἀνὰ σφετέραν. I. II, 40. ποίαν εὔχεαι πατρίδα ἔμμεν. P. IV, 172. πολύβακον ἀνθρώπους, καὶ εὔφρονα μήλοις Ῥόδον. O. VII, 115. γαῖαν κατακλύσασα. Carm. in def. Solis 21.

Γαιάοχος. γαιάοχος Ποσειδᾶν. O. I, 39. εὐδίαν ὄπασσεν. I. VII, 52. γαιάοχου ἀφθίτου Ἐννοσίδα. P. IV, 58. v. V. L. γαιόχῳ εὐρυσθενεῖ. O. XIII, 114. vid. Ποσειδᾶν.

Γάλα. γάλα λευκόν. Fr. Inc. LX, 3. γάλακτος ἐς ἄμελξιν. Fr. Epinic. II. in Hieron. γάλακτι σὺν λευκῷ μεμιγμένον. N. III, 135.

Γαλάνα. λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας. Fr. Inc. XLVII, 1.

Γαμβρός. γαμβρὸς Ἥρας. I. IV, 103. γαμβροῦ θεῶν εὐδαίμονος. I. VI, 37. γαμβρῷ νεανίᾳ προπίνων. O. VII, 5. γαμβρὸν (affinem. v. Not.) Ποσειδάωνα. N. V, 67. ὅσοι γαμβροὶ (proci) ἦλθον. P. IX, 206.

Γαμέω. ἔγαμεν μίαν Νηρεΐδων ὑψιθρόνων. N. IV, 105. ὁπότε Ἁρμονίαν γᾶμεν. P. III, 162.

Γάμος. γάμου θεσμοιρον ὀπάσαι γέρας. I. VIII, 86. κραίνειν

τέλευτὰν τερπνάν. P. IX, 118. γάμῳ Θέτιος ἑρίσας. I. VIII, 60. γάμον λευκολένου Ἁρμονίας. Fr. Encom. I, 6. Θέτιος φανὶ συναλίγειν ἄνακτα. I. VIII, 103. ξυνὸν ἁρμόζοισα. P. IX, 22. ἄλλον οἴνησε. P. III, 25. ἑτοῖμον ἀνεφρόντισιν σχεθέμεν Ἱπποδάμειαν. O. I, 111. θυγατρὸς ἀναβάλλεται. O. I, 127. κλεινότερον θυγατρὶ φυτεύων. P. IX, 195. κοινὸν γλυκύν. P. IV, 396. δαίσαντα. N. I, 111. Θεμέναν ἀντία πατρός. O. XIII, 75. ἀντίτατον ἐλεῖν. P. IX, 199.

Γάρ. vulgari vsu. O. II, 87. III, 33. 64. etc. At lyrica collocatione IV, 3. (scilicet). P. II, 46. ἀλλὰ γάρ (enimuero). O. I, 87. VI, 90. P. IV, 56. N. VII, 44. I. IV, 25. N. IX, 79. P. IV, 265. καὶ γάρ (siquidem). O. VII, 49. VIII, 74. P. I, 18. IX, 75. N. I, 74. P. IV, 124. γὰρ οὖν. I. II, 19.

Γαρύω. κόρακες ὡς, ἄκραντα γαρύεμεν. O. II, 158. v. V. L. Schol. γάρυον τοιαῦτα ἀμειβόμενοι. P. IV, 166. γαρύων τόδε εὔχος. N. VI, 100. μῆτιν. O. XIII, 70. γαρύεμεν Θεῶν βασιλῆα θεμερᾷ ὀπὶ πρέπει. N. VII, 122. γλυκύ τι. N. III, 55. γαρύειν ἄεθλα. O. I, 5. γαρύων ἐμὸν κλέος ἐπήρατον. P. V, 98. v. V. L. γαρύσομαι αἰσαν πατρός. I. I, 47.

Γαστήρ. γαστρὸς πολιᾶς. P. IV, 176. γαστρὶ αἰατῇ ἀμύνων λιμόν. I. I, 69.

Γαστρίμαργος. γαστρίμαργον εἰπεῖν τινα μακάρων ἄπορα ἐμοί. O. I, 82.

Γάω. ἀνίρα δαιμονίως γεγάμεν. O. IX, 164.

Γέ. O. I, 127. VI, 35. 47. IX, 157. et al. γε μάν. XIII, 147. P. I, 33. N. VIII, 85. I. III, 31. γε καί. P. V, 76. τόσον γε. N. IV, 7. οὔ γε. γε μέν. X, 62.

Γεγάκω. (Φοίβου αὐτὸν φᾶ γεγάκειν πατρός. O. VI, 83.)

Γεγωνέω. ἅτε Πίσα με (πράσσει) γεγωνεῖν. O. III, 117. ἐθέλω γεγωνεῖν σὺν Χαρίτεσσι. P. IX, 3. Θήρωνα γεγωνητέον ὀπί. O. II, 10.

Γείνω. αἰὼν ἀσφαλὴς οὐκ ἔγεντ'. P. III, 154. v. V. L. ἐγένετο πρότερον Ἀντίλοχος. P. VI, 28. γένετο ὑπέρτατος υἱέων. N. VI, 37. Ἀπόλλων ἐν χρόνῳ. Fr. Inc. XCV. ὀξύτατον ὄμμα. N. X, 117. ἐγένοντο σοφοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες κατὰ δαίμονα. O. IX, 42. χάρμαι. O. IX, 129. ἱπποτρόφοι. I. IV, 23. δίδυμαι γένοντο θύγατρες. I. VIII, 38. ἐγένοντο σώφρονες. I. VIII, 56. ἐγένοντο στραιὸς θαυμασιός. P. II, 85. γένοιο ἔπεσσιν ὀφθόντος Ζιῦ πάτερ. O. XIII, 35. γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών. P. II, 131. v. Not. V. L. λάθα γένοιτο ἄν. O. II, 34. μὴ γένοιτο ἀτιλὴς μαντεύμασιν. P. V, 84. εἰ μὴ θεὸς κυβερνατὴρ γένηται. P. IV, 489. ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται. N. III, 124. πόνων, οἳ

Digitized by Google

γένωνται σὺν νεότατι. N. IX, 104. v. Not. μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι. O. V, 57. γενέσθαι Ζεὺς μὴ μάτευε. I. V, 18. γενέσθαι πάροιθε ὑπέρτερον. P. II, 111. Θήραν πολίων ματρόπολιν. P. IV, 35. λόγον πλέον ἢ πάθεν. N. VII, 31. πρὶν γενέσθαι ἔριν. N. VIII, 86. vid. Γίνομαι.

Γείτων. γείτων ὅτι μοι. P. VIII, 82. γείτονι ἐν πόντῳ. N. IX, 103. γείτονα πόλιν ἐκύδανεν. P. I, 60. γείτονα Διὸς προφάταν. N. I, 90. v. Schol. γείτονα τί φαῖμεν ἔμμεναι γείτονι; N. VII, 128. σεισίχθονα. I. I, 77. γείτονες βαθύδοξοι. P. I, 127. γειτόνων φθονερῶν τις. O. I, 76. πολλοί. P. III, 64.

Γελανής. καρδίᾳ γελανεῖ. O. V, 5. γελανεῖ θυμῷ θᾶσσον. P. IV, 322.

Γελάσειας. ὦ Πὰν γελάσειας ὀπαδὲ Νύμφαις. Fr. Parthen. 5. p. 29. v. Not.

Γελάω. γελᾷ ὁρῶν ὕβριν. P. X, 55. ἄλλοις ἐμπίπτων γελᾷ. I. I, 98. γελάξαις ὀφρύϊ ἀγανᾷ. P. IX, 66.

Γέλως. γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν. P. VIII, 123.

Γενεά. γενεὰ παλαίφατος. N. VI, 54. τὸν μὲν πατραδελφεοῦ κριτοῦ οὐ κατελέγχει. I. VIII, 143. Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου. P. IV, 242. γενεᾶς Λάμπωνος εὐάθλου. I. VI, 4. ὀρφανόν. O. IX, 92. γενεᾷ σὺν ἑβδόμᾳ δεκάτᾳ. P. IV, 16. γλυκυτάτᾳ. P. XI, 88. ἱερᾷ. P. X, 65. πορὼν ὕμνον θαυμαστόν. I. IV, 36. κλειτᾷ ἐπάρκεσε. N. VI, 104. κλέος αὔξων. I. VII, 42. πατρὶ τεῷ γενεᾷ τε. P. VI, 15. γενεᾷ ὁπλοτέροισιν. P. VI, 40. εὐρυσθενεῖ Ἀλκμανιδᾶν. P. VII, 3. v. V. L. ἐς γενεὰν κείνου ἵκετο. N. X, 25. Κλεονίκου ἐκμαθών. I. V, 72. οὐδέποτε ἐκλείψειν. O. VI, 86. κούρας. P. IX, 78. Λοκρῶν. O. XI, 15. γενεαῖς ἀνδρῶν ἀλλασσόμεναι ἀρεταί. N. XI, 49.

Γενέθλιος. ὁ πατὴρ ἀκτίνων ὀξειᾶν (Ἅλιος). O. VII, 128. Ζεὺς ἄμμι ἔστω μάρτυς. P. IV, 298. δαίμων. O. XIII, 148. v. Not. σὺν γενεθλίῳ Ζηνὶ ὔμμε κλάρωσεν Πότμος. O. VIII, 20.

Γενέτειρα. τέκνων. N. VII, 3.

Γένειον. μέλαν ἔρεφον λάχναι. O. I, 110. (V. L. P. IV, 401.)

Γέννα. Μιδυλίδου. Fr. Inc. CLXXVII. γέννᾳ εὐρυσθενεῖ Ἡρακλέος. O. VII, 40. γένναν εὐδαίμον' ἔνθα ἐπόψατο τεκοῖσα. Fr. Prosod. II, 7. p. 44. εἰπὲ γένναν. P. IV, 178.

Γενναῖος. γενναῖον λῆμα. P. VIII, 62.

Γεννάω. γεγενναμένον πεμπταῖον. O. VI, 89. ὅθεν γεγενναμένοι φῶτες ἵκοντο. P. V, 99.

Γένος. ἓν γένος ἀνδρῶν, ἓν θεῶν. N. VI, 1. γένος ἀρήϊον πέφνε. O. II, 75. ἀνθρώπων ἐπιχθονίων. Fr. Inc. IV, 3. αἰεὶ φέρεν τοῦτο γέρας. N. VII, 57. ἀνδρῶν νέων ὀλοφυδνὸν θήσεις. Carm.

Digitized by Google

in def. Solis 25. θεσπέσιον Φόρκοιο ἄμαδρωπῶν. P. XII, 24. πολύγνωτον ματρώων ὑμετέρων. N. X, 70. v. V. L. πολύκλειτον Ἰαμιδᾶν. O. VI, 121. Εὐφάμου τέλλετο. P. IV, 455. ἵκωμαι πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. VI, 41. γένος ἁμόν. P. III, 72. Ἡρακλέος. P. X, 4. Ἐννοσίδα. P. IV, 307. Κοίου. Fr. Prosod. II, 3. p. 44. Ὠκεανοῦ. P. IX, 26. κριτόν. P. IV, 90. φιλόμαχον ἐκ Περσέως. Fr. Inc. LVII. πιστὸν θεῶν. N. X, 102. ἐς γένος αὐτῷ. N. IV, 111. γένει Αἰακῷ Μοῖσαν φέρειν. N. III, 48. Σπαρτῶν ὁμόδαμος ἐών. I. I, 41. λοιπῷ. O. II, 29. ἐπὶ γένει Βάττου. P. V, 168. Ζεὺς κόσμον ὤπασε γένει. O. VIII, 110.

Γένυς. οὔπω γένυς ἔφαινε τέρειναν ματέρα οἰνάνθης. N. V, 10. ἀμφὶ γένυ πραῦ τείνων φάρμακον. O. XIII, 121. γενύων λαβροτάταν δράκοντος. P. IV, 435. ἐκ γενύων καρπαλιμᾶν γόον χρεμφθέντα. P. XII, 36. ἀπὸ ξανθᾶν γενύων. P. IV, 401. γένυσι σκολιοῖς ἀναδέρουσι πόδας. Fr. Inc. XCII, 4.

Γεραιός. γεραιὸς προπάτωρ Εὐφάνης. N. IV, 154.

Γεραίρω. γεραίρων Ἀκράγαντα κλεινάν. O. III, 3. ἄνδρα εὐάρματον. I. II, 24. γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον. N. XI, 5. ἐγέραρε βωμούς. O. V, 10. ἐγέραρεν Αἰακίδας. N. V, 15. v. V. L. γερᾶραί μιν (αὐτόν). I. VIII, 136. γεραίρων τράποι δᾶμον ἐφ' ἁσυχίαν ex em. P. I, 136.

Γέρας. γέρας ἀντέταται αἰόλῳ ψεύδει. N. VIII, 43. v. Not. ἀμφίβαλε κόμαις. P. V, 41. ἀγλαόν. O. VIII, 15. αἰδοιέστατον. P. V, 22. ἔσσεται ἐξοπίσω. O. VII, 124. ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔδεκτο. O. II, 88. θεύμοιρον ὀπάσαι. I. VIII, 86. ἔχει Ἰόλαος ἱπποσόαν ἐν Θήβαις. I. V, 41. τηλέφαντον ὄρσαι Μελικέρτᾳ. Fr. Epinic. I, 3. τεύχων ἅρματι τεθρίππῳ. I. I, 18. τοῦτο δόμεν εὔχομαι. P. V, 168. τοῦτο αἰεὶ φέρεν γένος. N. VII, 68. αὐτῷ γέρας (ἐστὶ) Ἀλκιμέδων. O. VIII, 36. αἰεὶ ἔχοιεν. N. VII, 149. v. Not. ἔχεις Μεγάροις. P. VIII, 112.

Γερασφόρος. γερασφόρον οὔτ' ἐν ἀνδράσι οὔτ' ἐν θεῶν νομοῖς. P. II, 81.

Γέρων. γέρων τράποι δᾶμον ἐφ' ἁσυχίαν. P. I, 136. v. Γεραίρω. γέροντος ἁλίοιο λόγον. P. IX, 167. Μεσσανίου. P. VI, 35. γέροντα ξένον. P. XI, 53. γερόντων βουλαί. Fr. Inc. XXI, 1.

Γεύω. γεύεται ἀλκᾶς. P. IX, 61. ἀέθλων. P. X, 11. εἰ γεύεται ἀνὴρ ἀνδρός. N. VIII, 127. μυριᾶν ἀρετᾶν γεύεται. N. III, 74. κέαρ ὕμνων. I. V, 25. γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων. I. I, 29. οἵγε ἐγεύσαντο πόνων. N. VI, 40.

Γέφυρα. πόντου. N. VI, 67. γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων. I. IV, 34.

Γεφυρόω. γεφύρωσε νόστον Ἀτρείδαισι. I. VIII, 111.

Digitized by Google

Γεωμετρέω. *γεωμετροῦσα τέ τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπιπερθεν.* Fr. Inc. V.

Γηραιός. *γηραιὸν μέρος.* P. IV, 279.

Γηραλέος. *ἐκ γηραλέων γλεφάρων.* P. IV, 216.

Γῆρας. *εὔθυμον φέρειν.* O. V, 52. *πολιὸν δέξασθαι ἐζύγεται.* I. VI, 22. *οὐλόμενον αὖ κέκρανται γενειᾷ.* P. X, 64. *ἀπεχθόμενον.* N. X, 156. *πρὸς γῆρας τελέθει αἰὼν ἁμέρα.* N. IX, 106. *γῆρας τί κέ τις ἔψοι ἀνώνυμος ἐν σκότῳ;* O. I, 132. (ἐς) *γῆρας μόρσιμόν τ᾽ ἐς αἰῶνα.* I. VII, 59. *γήραος ἀντίπαλον ἀνέπνευσεν μέθυ.* O. VIII, 94. *γήρᾳ λιπαρῷ ἁρμόσαις βίοτον.* N. VII, 146.

Γηροτρόφος. *γλυκεῖα ἐλπίς.* Fr. Inc. III, 2. v. Not.

Γίνομαι. *γίνεται βροτοῖς ταρπνὰ πάντα καὶ γλυκέα (σὺν Χάρισι).* O. XIV, 7. *χόλος οὐκ ἀλήθιος γίνεται παίδων Διός.* P. III, 22. *δυσπαλὴς γίνεται.* P. IV, 487. *γίνεται ἀνὴρ ὑμνητός.* P. X, 55. *τιμά.* N. VII, 46. *γίνεται φωνὰ θαρσαλέα παρὰ κρηπῖδι.* N. IX, 118. *πέλευθος προσάντης.* I. II, 48. *δεύτερον ἅμαρ τέρμα ἀέθλων ἔτειον.* I. IV, 116.

Γιγνώσκω. *γνῶμι.* *ἔγνων* (*ἔγνωσαν*) *θῆβαι.* P. IX, 137. *ἔγνω μιν χαλκός.* O. VII, 153. *γινώσκοντί μιν.* O. VI, 163. *ἔγνον ἐσελθόντα ὀφθαλμοὶ πατρός.* P. IV, 214. *ἔγνωκας φθέγμα πάγκοινον.* Fr. Inc. XVIII. *γνῶθι νῦν σοφίαν.* P. IV, 467. *γνοὺς ξεινίαν ποίταν.* P. III, 56. *γνόντα τὸ πὰρ ποδός.* P. III, 107. *γινώσκομεν ἐξ ἐπέων κιλαδεννῶν.* P. III, 202. *γίγνωσκε ἐπιφρομένους.* P. IV, 59. *οὐ γίνωσκον τὸν μέν.* P. IV, 152. *γινώσκοντα παλά.* P. IV, 513.

Γλάζω. *τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις.* Fr. Parthen. I. p. 28.

Γλαυκός. *γλαυκοὶ δράκοντες.* O. VIII, 48.

Γλαυκῶψ. *γλαυκῶπα ποικιλόνωτον ὄφιν.* P. IV, 444. *γλαυκῶπες δράκοντες.* O. VI, 76.

Γλαυκῶπις. vid. *Ἀθάνα* Ind. Nom. propr.

Γλαυκόχροος. *γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας.* O. III, 23.

Γλαφυρός. *γλαφυροῖς ἅρμασι.* N. IX, 28.

Γλέφαρον [Eustath. p. 1534, 63.]. *γλεφάρων* (v. V. L.) *ὑφόδων.* O. III, 21. *ἀδὺ κλαῖστρον.* P. I, 15. *ἐκ γλεφάρων γηραλέων πομφόλυξαν δάκρυα.* P. IV, 216. *ἐπὶ γλεφάροις ἀθανάτοισιν νεῦσαν.* I. VIII, 99. *ἐπὶ γλεφάροις παῦρον ὕπνον.* P. IX, 44.

Γλυκερός. *γλυκερὸν κέντρον ἐν ξυνῷ εἴη συμπόταις.* Fr. Scol. III, 4. *γλυκεροῦ νόστου πρόφασις κώλυεν μεῖναι.* P. IV, 56. *γλυκεραῖς εὐναῖς.* P. IX, 19.

Γλυκύς. *γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν.* O. III, 58. *κρητήρ.* O. VI, 154. *αὐλὸς ἀναπάσει χάριν.* O. X, 113. *μισθὸς ἀνθρώποις.* I. I, 66. *γέλως ὥρσιν χάριν.* P. VIII, 123. *γλυκεῖα ἀνάπαυσις ἐν πάντι*

Digitized by Google

ἔργῳ. N. VII, 77. γηροτρόφος ἐλαίᾳ. Fr. Inc. III, 1. ἀοιδά. N. V, 5. φόρμιγξ. N. IV, 71. φρήν. P. VI, 52. γλυκὺ τρωγάλιον λήγοντος δείπνου. Fr. Inc. LXIV. τρωγάλιον. Fr. Inc. XCIV. μίλημα πλεπτάμενον Κύπριδος. Fr. Inc. CI. πάλεμος ἀπείροισιν. Fr. Hyporch. II, 1. ψεῦδος μεθέπων. P. II, 68. λύτρον οἰκτρᾶς συμφορᾶς. O. VII, 142. μέλος. O. X, 4. γλυκύ τι δαμασόμεθα. I. VIII, 18. τι γαρυέμεν. N. III, 55. τέλος ἀνθρώπων. P. X, 15. παρ δίκαν. I. VII, 68. γλυκείας Ἀφροδίτας. O. VI, 57. γλυκὺν ὄϊστὸν ἵει Πυθῶνα. O. IX, 17. πόθον ἔνδαιεν Ἥρα. P. IV, 527. ὕμνον ἐπέων πράσσετε. N. IX, 7. γάμον μίξαι. P. IV, 597. ὕπνον σύγκοιτον παῦρον. P. IX, 42. νόστον ἐρυσάμενος. N. IX, 54. v. V. L. ἄστυ. O. V, 2. προφάταν κώμου. N. IX, 120. κᾶπον. P. V, 31. καρπὸν φρενός. O. VII, 14. βίοτον ἁλών. P. II, 47. γλυκεῖαν ἀγγελίαν. O. IV, 9. ὅπα ἐμάν. P. X, 86. τύχαν τερπνῶν. O. XIII, 165. ὀργὰν ἔσχεν. I. II, 54. ἀμοιβὰν μόχθων. N. V, 87. πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι ἦτορ. I. III, 16. γλυκεῖαι ἀοιδαὶ μελιφθογγοι Τερψιχόρας. I. II, 11. γλυκέα καὶ πάντα τερπνὰ γίνεται βροτοῖς (σὺν Χάρισιν). O. XIV, 7. γλυκυτέραν ὁδόν. O. I, 175. γλυκυτάτῃ γενεᾷ. P. XI, 88. νέον ὑπὸ γλυκυτάταις φροντίσιν ἔθηκε. O. I, 30.

Γλῶσσα. γλῶσσα ἀμετέρα τὰ μὲν ποιμαίνειν ἐθέλει. O. XI, 9. ὅ τι περ ἐξέλοι φρενὸς βαθείας. N. IV, 13. οὐκ ἔξω φρενῶν. I. VI, 105. μοι ἀρτιπὴς τοξεύματ' ἔχει. O. V, 59. γλώσσας ἄκοντα. I. I, 75. ἀπὸ γλώσσας φθέγξατο. O. VI, 19. ἀπὸ γλώσσας ἀμετέρας εὔξασθαι. P. III, 3. δόξαν ἀκόνας ἔχω ἐπὶ γλώσσᾳ. O. VI, 140. γλῶσσαν χάλκευε πρὸς ἄκμονι ἀψευδεῖ. P. I, 167. 8. κακὰν ὀρφανίζει. P. IV, 504. ἀτιμοτέραν. O. VIII, 91. θεὰν δρσαι. N. VII, 106. ἐμὰν εὑρέτω πελαδῆτιν. N. IV, 140. φέρους ἄστει Πρωτογενείας. O. IX, 64. ὀρνύει λέγειν τόλμα εὐθεῖα. O. XIII, 15. μαψυλάκταν πεφυλάχθαι. Fr. Inc. XXXVIII. v. Not. θάρσος τε αἰετὸς ἔπλετο. P. V, 148. γλῶτταν (corr. γλῶσσαν) ὑπερφοντίαν ἀπένεικεν. P. V, 78. v. V. L. γλώσσαις ἀλλοτριαῖσι καλύψαι. P. XI, 43.

Γνάθος. ἄνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. CXC. (4.) γνάθους ὠκείας ἀμφιλίξασθαι τέκνοισι. N. I, 65.

Γναμπτός. ἐν γναμπτοῖς δρόμοις. I. I, 82.

Γνήσιος. γνησίαις ἀρεταῖς. O. II, 21.

Γνώμα. γνώμας ἔμπαλιν τὸ μὲν δώσει. P. XII, 56. ἀταρβάτου πειρώμενος ἱστάθη. P. IV, 148. γνώμᾳ διώκων μέτρα. I. VI, 108. ἀποτρόπῳ σεσεισμένον. P. VIII, 134. οὐ θέτο διπλόαν βουλάν. N. X, 167. καθαρᾷ. O. VI, 27. εὐσεβεῖ φυλάσσοντας μακάρων τελετάς. O. III, 73. διώκων μέτρα. I. VI, 103. ὑπερνατῆρος

πειθών. I. IV, 122. θρώσκω γνώμᾳ. Fr. Inc. CXV. v. Not. γνώμαν πολύστροφον θνατῶν κυβερνᾷ. Fr. Inc. III, 4. γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει. N. IV, 65. παρὰ γνώμαν πολλὰ ἔπεσεν ἀνθρώποις. O. XII, 14. πειθών. P. III, 50. v. Not. γνώμαις φθονεραῖς φέρειν κόμπον. I. I, 61.

Γνωτός. γνωτὰ ἀείδω. N. X, 57.

Γονεύς. γονέων βίον ἀμείρειν. P. VI, 27. ἐλπίδες ὀκνηρότεραι. N. XI, 28.

Γονή. ὑπὸ πατροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι. N. VII, 124. γοναῖς Ἡρακλείοις μετῆλθεν ἄλοχον. I. VII, 10. τρίταισιν γοναῖς. P. IV, 255. v. V. L.

Γόνος. γόνος Θέτιος. O. IX, 115. γόνον Οὐρανίδα Κρόνου. P. III, 4. ἐξαίρετον ἰδών. P. IV, 218. φέρτατον ἀτίταλλεν. P. III, 99. θεοῖο κλέπτοισα. O. VI, 60. λίθινον πτησάσθαν. O. IX, 70. ὑπάτων πατέρων μέλπωμεν. Fr. Dithyramb. III, 12. φέρτερον ἄνακτα τικεῖν. I. VIII, 70. ὑπερφίαλον τέκε. P. II, 79.

Γόνυ. γονάτων ἐλαφρὰν ὁρμὰν ἔχω. N. V, 38. γουνάτων σεμνῶν Αἰακοῦ ἅπτομαι ἱκέτας. N. VIII, 22. ἐμπίτνων γούνασιν Νίκας. I. II, 39.

Γόος. γόον ἐρικλάγκταν ὄφρα μιμήσαιτο. P. XII, 39. ὄρσεν ἐς Δαναῶν. P. III, 182.

Γουνός. ἐν γουνοῖς Ἀθανᾶν. I. IV, 42.

Γραμμά. ποτὶ γραμμᾶ. P. IX, 208.

Γράφω. ἓν (sc. ἔλαφον) ἔγραψεν ἀντιθεῖσα ἱερᾶν. O. III, 54. ἔγραψε στάθμαν. N. VI, 13. γέγραπται πόθι φρενὸς ἐμᾶς. O. X, 3.

[Γρῖφος. Fragm. p. 71. *Ex Schedis.*]

Γύαλον. ἐν γυάλοις Θεράπνας. N. X, 106. Πυθῶνος. P. VIII. 90.

Γυιαρκής. γυιαρκέος ἀνωδυνίας. P. III, 12.

Γυιοδάμας. ἐν γυιοδάμαις. I. V. 75.

Γυῖον. πρὶν γυῖον ἐμπεσεῖν ἅλιῳ αἴθωνι. N. VII, 108. γυῖα μαλθακὰ τεύχει. N. III, 8. v. V. L. καλύψαιμι χθονί. N. VIII, 65. ἀναιδεῖ ἐλπίδι δέδεται. N. XI, 60. γυίων ἀέθλοις. P. IV, 450. σθένει ἐρίζοντι. N. V, 72. γυίοις περιάπτων πάντοθεν φάρμακα. P. III, 94. θαητοῖσιν ἁρμόζοισα. P. IV, 142. ἐν τέτρασι γυίοις παίδων. O. VIII, 90.

Γυιοπέδη. γυιοπέδαις ἀφύκτοις πεσών. P. II, 76.

Γυμνάσιον. γυμνασίοις ἱππείοις τέρπονται. Fr. Thren. I, 7.

Γυμνός. (δενδρέων) γυμνὸς κᾶπος. O. III, 43. γυμνὸν φάσγανον κολεοῦ τινάσσων. N. I, 80. γυμνοὶ καταβάντες ἐπὶ στάδιον. P. XI, 73. ἐν γυμνοῖσι σταδίοις. I. I, 31.

Digitized by Google

Γυνά. γυνὰ νηλής. P. XI, 54. γυναικὸς θυμόν. P. IX, 51. Λιβύσσας. P. IX, 184. γυναῖκα δόντες Οἰκλείδᾳ. N. IX, 39. γυναικῶν Λαμνιάδων. O. IV, 32. μετὰ γυναικῶν κωκυτῶ. P. IV, 202. ἀλλοδαπᾶν ἐν λέχεσιν. P. IV, 90. γόνον ὑπάτων πατέρων γυναικῶν τε — Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. III, 13. p. 67. Λαμνιᾶν γυναικῶν ἀνδροφόνων. P. IV, 449. γυναικὶ καὶ ἄνδρεσσι. P. V, 87. γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει. N. X, 17. μίσγονται τράγοι αἰγιβάται. Fr. Inc. LXXXII. ἀρχὰν σκολίου γυναιξὶν ξυναῖς ξυνάορον. Fr. Scol. I, 16. γυναῖκας ἐκπλᾶξε δέος. N. I, 71. v. V. L.

Γυναικεῖος. γυναικείῳ θράσει ψυχὰν φορεῖται. Fr. Scol. II, 13. γυναικεῖον στρατὸν βάλλων Ἀμαζονίδων. O. XIII, 127.

Δ.

Δάδοχος. δάδοχον (διάδοχον) τυραννίδος. Fr. Inc. CLXXVIII. v. Not.

Δάημι. δαεὶς σάφα. O. VII, 168. δαέντι σοφία μείζων ἄδολος τελέθει. O. VII, 98. v. Not. ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου. Fr. Inc. LX, 2.

Δάζομαι. δάσασθαι τιμὰν ξίφεσι. P. IV, 263.

Δαιδαλέος. δαιδαλέαν φορμίγγα βαστάζων. P. IV, 562.

Δαίδαλμα. δαιδάλματα χεριαρᾶν τεκτόνων. P. V, 48. v. Not.

Δαίδαλος. (δαίδαλον, Homerico vsu pro substantiuo.) δαίδαλον ὄχημα (ἀπὸ) Σικελίας. Fr. Epinic. II, 7. in Hieron. p. 15.

Δαιδάλλω. δαιδάλλειν πόλιν εὐανορίαις. O. V, 48. πλοῦτος δεδαιδαλμένος ἀρεταῖς. O. II, 97. δεδαιδαλμένοι μῦθοι ψεύδεσι ποικίλοις. O. I, 46. δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς μελιγδούποις. N. XI, 23.

Δαιδαλόω. δαιδαλωσέμεν πτυχαῖς ὕμνων. O. I, 169.

Δαΐζω. δεδαϊγμένοι συμφορᾷ. P. VIII, 123. (δεδαιγμένοι.) δαϊχθεὶς ἐκ βελέων Πάριος. P. VI, 33.

Δαιμόνιος. δαιμόνιον πόδα. O. VI, 15. ἐς ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. XLVII, 5. δαιμονίαν κίονα ὑπέστασε ξένοις. O. VIII, 86. βώλακα δέξατο. P. IV, 66. δαιμόνιαι τροφοί. P. II, 5. δαιμονίοισι φόβοις. N. IX, 64. δαιμονίαις ἀρεταῖς κείνου ἀνδρός. N. II, 13.

Δαιμονίως. ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν. O. IX, 164.

Δαίμων. δαίμων αἶσος. I. VII, 60. ἀποινώσαις. N. V, 29. γενέθλιος. O. XIII, 148. ξεινοδόκησεν. Fr. Inc. X. οἰοπόλος ἐπῆλθεν. P. IV, 50. παρίσχει. P. VIII, 108. συμφυτεύει δόξαν ἐπήρατον. I. VI, 16. σάμερόν νιν ἐκτελευτάσει. P. XII, 52. Ὑπεριονίδας. O. VII, 73. ἕτερος (*infestus.* v. Not.) ἐς κακὸν

Digitized by Google

τρέψαις. P. III, 62. φαυσίβροτος. (V. L.) O. VII, 72. δαίμονος ὀρνύντος. P. X, 16. τύχα. O. VIII, 88. Ξενοφῶντος δαίμονος οὖρον εὔθυνε. O. XIII, 38. δαίμονα ἀμφέποντα αἰεὶ ἀσκήσω. P. III, 193. δαίμον᾽ ἀνδρῶν φίλων. P. V, 165. κατὰ δαίμονα ἐγένοντο. O. IX, 42. ἀμφὶ δαιμόνων φάμεν καλὰ ἐοικὸς ἀνδρί. O. I, 56. πρὸς δαιμόνων λαχὼν ὄλβον. N. IX, 107. δαιμόνων θέλγει φρένας. P. I, 21. βουλαῖς. O. VI, 77. I. IV, 32. πὰρ δαιμόνων χρὴ μαστεύεμεν. P. III, 107. δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε. I. VIII, 49. διὰ δαίμονας ἀλκὰ ἀνδρῶν κρίνεται. I. V, 13.

Δαίνυμαι. δαινυμένων πάντων κάρυξε. I. VI, 52.

Δάϊος. δαΐοισιν ἐν χροΐ ἀνόμοια ἕλκεα ῥῆξαν. N. VIII, 48. δαΐων ὑπέρτερος. N. IV, 62.

Δαΐς. αἰθομένᾳ ἐπὶ ξανθαΐσι πεύκαις. Fr. Dithyramb. VI, 4. p. 70. (cf. Add.)

Δαίς. ἐν δαιτὸς μοίρᾳ. P. IV, 226. (ἐν) δαιτὶ ἐπεστεφάνωσε βωμόν. O. IX, 166. ἐν δαιτὶ σεβίζομεν. P. V, 107. δαῖτα κλυτὰν ἑποψόμενος. O. VIII, 69. πορσύνοντες τῷ. I. IV, 104. οὔτε δαῖτας κοιρανέοντι. O. XIV, 18. πάσας θεῶν προσέπτυκτο. I. II, 57.

Δαΐφρων. Ἀλκμήνα. P. IX, 148.

Δαίω. δαίσαντα γάμον. N. I, 111. παρ᾽ οἷς ἐδαίσατο Περσεύς. P. X, 50. δαίσαντο θεοὶ παρ᾽ ἀμφοτέροις. P. III, 165. δαίσαντο νεογυίους φῶτας ἑπτὰ πυραί. N. IX, 56. δαίονται πήματα. P. III, 145.

Δάκνω. ἔκατι τᾶς, καρὸς ὣς, δαχθείς. Fr. Scol. II, 12. p. 23.

Δάκος. δάκος ἀδινόν. P. II, 97.

Δάκρυ. δάκρυα ξανθὰ λιβάνου. Fr. Scol. I, 3. p. 19. θερμὰ τέγγων στοναχαῖς. N. X, 141. πομφόλυξαν ἐκ γλεφάρων. P. IV, 216.

Δαμαῖος. Δαμαίῳ πατρί. O. XIII, 98.

Δαμαλίζω. δαμαλιζομέναν ἑτέρῳ λέχει. P. XI, 38. μὴ δαμαλίζοι χειμερία καταπνοά. P. V, 163. v. V. L. et Not.

Δάμαρ. δάμαρτος Ἀκάστου Ἱππολύτας. N. IV, 92. δάμαρτὰ ξανθῷ Μενέλα. N. VII, 41.

Δαμασίμβροτος. δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. O. IX, 119.

Δαμασίφρων. δαμασίφρονα χρυσόν. O. XIII, 111.

Δαμάω, Δαμάζω. ὃς ἐδάμασας Γίγαντας. N. VII, 133. δάμασσας ἀγῶνα ἔργῳ. P. VIII, 116. δάμασε κἠκείνους Ἡρακλέης. O. X, 38. ἐδάμασσε πώλους ποικιλανίους. P. II, 14. δάμασε θῆρας ὑπερόχως. N. III, 40. ἦβαν οὐ δάμασεν ἄπειρον ὑπὸ χειρί. I. VIII, 154. δαμάσσαις δόλῳ φῶτας. O. IX, 139. ἐδαμάσατό νιν. P. III, 64. πῆμα δαμασθέν. O. II, 36. δαμασθέντες ἀρχῷ

Digitized by Google

Συρακοσίων. P. I, 142. δμᾶθεν κεραυνῷ. P. VIII, 25. δαμέντα φρένας ἱμέρῳ. O. I, 65. δαμέντας φρένας τόξοις ἀμπελίνοις. Fr. Inc. LXI, 7. δαμεῖσα τόξοις χρυσέοις. P. III, 16.

Δᾶμος. δᾶμον Ὑπερβορέων. O. III, 28. ὀτρύνει ἀγὼν χάλκεος ποτὶ θυσίαν. N. X, 42. τράποι. P. I, 135. ἀστῶν. O. V, 35.

Δαμότας. ἐν δαμόταις ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν. N. VII, 97.

Δαπάνα. δαπάνα μάρναται ἀμφὶ ἀρεταῖς. O. V, 34. δαπάνᾳ ἵππων χαῖρον. I. IV, 50. χαρείς. I. VI, 14. δαπάναι ἐλπίδων. I. V, 73. δαπανᾶν λυτήριον καλλίνικον. P. V, 143. δαπάναις καὶ πόνοις. I. V, 59. δαπάναις μὴ κάμνε λίαν. P. I, 175.

Δάπεδον. δάπεδον ἀν' τόδε. N. VII, 121. ἐν Πυθίοισι δαπέδοις. N. VII, 50. δαπέδοις σεμνοῖς. N. X, 51.

Δάπτω. δάψεν υἱὸν Τελαμῶνος φθόνος. N. VIII, 39.

Δαρός. δαρὸν ὀπάζειν μοῖραν παισὶν αἰτέω σε. N. IX, 71.

Δατέομαι. δατέοντο χθόνα ἀθάνατοι. O. VII, 103.

Δάφνα. δάφνᾳ χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες. P. X, 61.

Δαφοινός. δαφοινὸν ἄγραν ἔλαβεν. N. III, 142.

Δέ. Aduersatiua, *at*, *vero*, *contra*, *tamen*. Interdum reddi potest *nam*; ita O. VI, 4. saepe μὲν et δὲ *quidem*, *vero*, *partim*, *partim*, vt P. V, 19. 24. saepe pro copula ponitur, vt in Homero, *et*, vt O. I, 48. et multis locis. Proprium Pindaro est δὲ poni in transitione ad alterum, vt P. II, 34. I. I, 44. interdum altero vel tertio loco: Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ'. I. I, 85. III, 6. P. X, 15. ἐν δ' ἄρα καί. Fr. Scol. II, 15. p. 23. Interdum redditur *sane*; vt sit pro δή. Carm. in def. Solis 14. p. 60. Reddi potest per γάρ. P. II, 113. N. VIII, 78.

Δεῖ. δεῖ σάμερόν γε ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ. O. VI, 47.

Δείδω. ξεινίου πατρὸς χόλον δείσαις. N. V, 62. ὑπερφιάλου ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν. P. IV, 199.

Δεικνύω. δείκνυεν πείρατα ἀέθλων πατρωΐων. P. IV, 391. δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτάν. O. XIII, 105. ἔδειξεν ἀγλαΐαν. P. VI, 46. χρυσὸς αὐγὰς ἁπάσας. N. IV, 134. ὥστε δεῖξαι. O. IX, 112. πατρὶ δεῖξον. O. XIII, 99. δείκνυσι κρίσιν. Fr. Thren. II, 9. δείξαντος θεοῦ ἀρχάν. Fr. Hyporch. I, 1. p. 39. δεικνύναι χρὴ παντὶ λαῷ. Fr. Inc. CXII.

Δεῖμα. δεῖμα παροιχόμενον. I. VIII, 24. θυμῷ κλέπτων. P. IV, 172. περὶ δείματι φύγον κεῖνον. P. V, 77.

Δεινός. δεινὸν πάθον. N. X, 121. δεινὰν στάσιν. N. IX, 31. δεινῶν πολέμων. P. II, 116. δεινοτάτων ὀδόντων ἀκμάν. N. IX, 104. δεινοτάτους ἀναπέμπει κρουνοὺς Ἁφαίστοιο. N. I, 47.

Δεῖπνον. δεῖπνον ἁρμόδιον κεκόσμηται. N. I, 32. δείπνου λήγοντος (*mensis secundis*. v. Not.) γλυκὺ τρωγάλιον. Fr. Inc.

Digitized by Google

LXIV. δεῖπνα ἐπαγγέλλοντι εὐεργέται ξείνοις. P. IV, 55. ἀμοιβαῖα θεοῖς παρέχων. O. I, 63. δείπνων τέρψιας. P. IX, 35. ἐν δείπνοισιν εὗρε τὸν βάρβιτον. Fr. Epinic. p. 17.

Δειρά. δειρᾶν ἀπὸ Ἀρκαδίας. O. III, 48. ἐν δειραῖς Μαιναλίαισιν. O. IX, 88.

Δειράς. δειράδα Ἰσθμοῦ. I. I, 11. Κορίνθου. O. VIII, 68.

Δέκω. δέκονται θεὸν σὺν βοᾷ καλάμοιο. N. V, 71. γέρας ἔδεκτο. O. II, 88. υἱὸν νόῳ εὐμενεῖ. P. VIII, 26. στέφανον. I. VIII, 151. δέγμενος λόγοις μειλιχίοισιν. P. IV, 118. δέκευ κῶμον. O. IV, 14. δῶρα. O. V, 6. φίλτρον ἵππειον. O. XIII, 97. τιμὰν Πυθιόνικον. P. VIII, 6. cf. Δέχομαι.

Δελφίν. δελφῖνος ἁλέου ὑπόκρισιν. Fr Inc. XLIX, 1. δελφῖνα ἴσον εἴποιμι Μελησίαν. N. VI, 109. δελφῖνα θαλασσαῖον παραμείβεται θεός. P. II, 94. δελφίνων ἐλαχυπτερύγων. P. IV, 29.

Δελφίς. δελφὶς ἰθύει τάχιστα παρὰ ναῦν. Fr. Inc. XXXVII, 3.

Δέμας. δέμας θαητόν. N. XI, 15. ἀκέντητον παρέχων. O. I, 33. περθόμενοι πυρί. P. III, 87.

Δέμνιον. δέμνιον Ἀρτέμιδος. N. I, 3. v. V. L.

Δένδρεον. οὐ καλὰ δένδρεα ἔθαλλε χῶρος. O. III, 40. θαύμαινε δένδρεα. O. III, 57. δένδρεα οὐκ ἐθέλει — φέρειν ἄνθος. N. XI, 51. v. Not. δενδρέων νόμων αὐξάνει Διόνυσος. Fr. Inc. XXXIII. ἀπὸ ἀγλαῶν δενδρέων ἄνθεμα. O. II, 133.

Δένδρον. ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν. Fr. Inc. CV. δένδρον ἀΐσσει ἐέρσαις χλωραῖς. N. VIII, 69.

Δεξιόγυιος. ἀνέρα δεξιόγυιον. O. IX, 165.

Δεξιός. δεξιὸν χερσί. I. V, 77. δεξιτερῷ ἀμφὶ ποδί. P. IV, 170. v. Not. δεξιτερᾷ ἀναρπάξας. P. IV, 60. δεξιωτάταν ὀπαδὸν ἀρετᾶν. N. III, 13. v. Not.

Δέος. δέος ἄτλατον ἐκπλᾶξε γυναῖκας. N. I, 71. al. βέλος. v. V. L.

Δέρκω. κλέος τηλόθεν δέδορκε. O. I, 152. σοὶ ἀπὸ Νεμέας φάος. N. III, 148. παιδὶ τοῦτο φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. N. IX, 98. οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν. N. VII, 4. δρακεῖσα ἀσφαλές. P. II, 38. (alii δραμεῖσα, v. V. L.) δέρκομαι ὄμματι λαμπρόν. N. VII, 97. δέρκεται πότμος τύραννον. P. III, 151. δρακεὶς ὄσσων ἀκτῖνας μαρμαριζοίσας. Fr. Scol. II, 5.

Δέρμα. δέρμα κρισῦ βαθύμαλλον ἄγειν. P. IV, 286. λαμπρόν. P. IV, 430. θηρὸς περιπλανᾶται. I. VI, 69.

Δεσμός. δεσμὸς ὑπερφίαλος ἀμφίκειται. Fr. Epinic. V, 1. in Hieron. δεσμὸν ἔπραξε τετράκναμον. P. II, 73. δεσμοῖς κατωκάρα δέδενται. Fr. Inc. CXIX.

Δέσποινα. Κόλχων. P. IV, 19. Κύπρου. Fr. Scol. I, 1. Οὐλυμπία ἀλαθείας. O. VIII, 3. δέσποιναν χθονός νιν θῆκε. P. IX, 16.

Δεσπόσυνος. δεσποσύναισιν πιόνεσσι. P. IV, 476.

Δεσπότας. δεσπότας Ὀλύμπου. N. I, 17. δεσπότᾳ κώμου. O. VI, 31. δεσπόταν πεδίων κελαινεφέων. P. IV, 93. ναῶν. P. IV, 369. Συρακόσιον πρυσέμιξε πράτει. O. I, 35. Βελλεροφόντην. I. VII, 65. δεσπότᾳ sc. Ἰσθμοῦ. I. VI, 7. δέσποτα Ὀλύμπου Ἄμμων. Fr. Hymn. in Ammon. I. δεσπόται Ἰσθμοῦ. Fr. Scol. I, 13.

Δεῦρο. δεῦρο ἀποπέμπων Δίακόν ἵπποις. O. VIII, 67. ἴμεν. O. VI, 107. ἀνάγων. N. XI, 45.

Δεῦτε. δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι. Fr. Dithyramb. III, 1. ἐς ἅλσος τιόν. Fr. Scol. I, 2.

Δεύτερος. ἥρως ἐξ Ὠκεανοῦ. P. IX, 27. δευτέρα μοῖρα εὖ ἀκούειν. P. I, 192. δεύτερον ἅμαρ. I. IV, 114. ἀοιδαῖς πορεύσαντες. Fr. Dithyramb. III, 9. p. 67. κρατῆρα. I. VI, 2. δευτέραν ἕδραν. P. VIII, 60.

Δέχομαι. πέρδος ὕψιστον δέχεται. I. I, 74. δέχονται φάτναι ἀρχεῖαι Ζηνός. O. XIII, 152. οὐδέ μιν φόρμιγγες δέχονται. P. I, 190. δέξεται νύμφαν ἐν δώμασιν. P. IX, 97. ποινὰν παλαιοῦ πένθεος. Fr. Thren. IV, 3. εὔφρων. P. IX, 150. δέξαιο ἐλθόντα. O. III, 48. ποτὲ ὄρνιν. P. IV, 40. πολλὰ πτερὰ νικᾶν. P. IX, 220. τὶς ἀρχὰ ναυτιλίας δέξατο. P. IV, 124. δέξατο ἅμαξαν ἀκτῖνας ὄλβου. P. IV, 454. νιν. I. I, 54. βώλιακα δαιμονίαν. P. IV, 66. στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ. O. VI, 44. ἕδνα. P. III, 168. τὸν ἀμφ' ἀρετᾷ. P. I, 155. δέξαιτο κῶμον. O. VI, 166. ξεῖνα. N. IV, 18. δέξαι Ἀρισταγόραν ἐς τεὸν Θάλαμον. N. XI, 3. σὺν εὐμενίᾳ στεφάνωμα τόδε. P. XII, 9. κῶμος καὶ στεφανηφορίαν. O. VIII, 14. δεξαμένου στεφάνους. I. III, 18. δεξάμενον Θαλερὰν Ἥβαν ἀποιτεῖν. N. I, 109. δεξαμένα Θεῶν φέρτατον. I. VII, 7. δεξάμενοι ἄωτον στεφάνων. I. VI, 6. δέξασθαι ἀΐδαν γήρᾳ τε πολιόν. I. VI, 22. δέδεξαι κῶμον. P. V, 28. δέδεκται πρῶτον ἀνὴρ καταβολὰν νικαφορίας. N. II, 6. vid. Δίκη.

Δέω. δῆσεν κίνδυνος ἀδάμαντος ἅλοις κρατεροῖς. P. IV, 125. δῆσαις ἀνάγκας ἔντεσιν βοέοις. P. IV, 417. δίδεται ἐν μελαμφύλλοις Λίτναις πορυφαῖς. P. I, 53. σοφία πέρδει. P. III, 96. γυῖα ἀναιδεῖ ἐλπίδι. N. XI, 59. δέδενται ἀγρυξίᾳ ἄνδρες νικώμενοι. Fr. Inc. XXVI, 2. δεθεὶς χεῖρας ἰμάντι. N. VI, 60. δέδεται δεσμοῖς κυτωτάρα. Fr. Inc. CXIX.

Δέομαι. δεόμεναι ὕμνων μεγάλαι ἀλκαί. N. VII, 19.

Δή. δὴ τότε. O. III, 45. δήπειτε. I. VIII, 139. O. IX, 14. X, 72. δὴ καί. N. I, 25. δή. P. IV, 487. IX, 162. N. VIII, 32. 82. 86. X, 143. I. II, 41. Fr. Ephic. II. p. 8. Fr. Hyporch. I, 2. p. 39. δ' an pro δή. P. IV, 98. VI. I.

Δηριάω. δηριώντων κάλλιον ἐνέστησε. N. XI, 32.
Δηρίω. δηρίομαι πολέσιν περὶ πλήθει καλῶν. O. XIII, 63.
Διά. δι' ἀγκελίας ὀρθᾶς αὔξεται Μοῖσα. P. IV, 496. αἰθέρος. O. I, 10. ἅλμας. N. VI, 109. ἀμφοῖν ῥίψαις. P. III, 102. ἀνθρώπων τετίμακε. I. IV, 64. θαλάσσας. N. VI, 81. φρενῶν ἔπαξε ξίφος. N. VII, 38. διὰ δαίμονας κρίνεται. I. V, 13. v. V. L. δύναμιν. P. II, 38. ὅμιλον ἀγεν. P. IX, 217. πόντον βέβακεν. I. IV, 70. Ὑπερβορέους. I. VI, 34. τιμὰν τεὰν, ὦ Ἄνασσα. I. V, 6. διὰ τὸν Ὅμηρον. N. VII, 31. δι' ὀστέων ἐρράισθη αἰών. Fr. Hyporch. III, 5.
Διαβιόω. περιφράξας ἐμαυτὸν διαβιῶ; Fr. Inc. IV.
Διαβολία. διαβολιᾶν ὑποφάτιες. P. II, 140.
Διάβολος. διάβολος ἄνθρωπος. Fr. Inc. CXXXVII. v. Not.
Διαγγέλλω. διαγγέλλοισα. N. V, 6.
Διάδοχος. διάδοχον τυραννίδος. Fr. Inc. CLXXVIII.
Διαιθύσσω. διαιθύσσουσιν αὖραι ἄλλοτ' ἀλλοῖαι. O. VII, 175.
Δίαιτα. κεινὰν παρὰ δίαιταν. O. II, 116. ἀνδρῶν δίαιταν μανύει. P. I, 182.
Διαιτάω. πόλιν ὥπασεν λεών τε διαιτᾶν. O. IX, 100. διαίτασεν κεῖνο ἅμαρ κεῖνος. P. IX, 121.
Διακομπέω. βάξεις μοι χρήματα διακομπέων. Fr. Inc. CLII.
Διακρίνω. διέκρινεν ἐν καθαρῷ. O. X, 55. διακρίνειν ἔτυμον λόγον. P. I, 153. διακρίνειν ὀρθᾷ φρενὶ δυσπαλές. O. VIII, 32. διακρῖναι σὺν ἀέθλοις ποδῶν. P. IX, 203. τὰ διακρῖναι πολλὸς χρόνος ἐν καρῷ. Fr. Inc. LIX, 5.
Διαλλάσσω. διαλλάξαιντο ἦθος οὔτ' — οὔτε. O. XI, 20.
Διανέμω. διανέμειν ἅρμα Κυράνας. P. IV, 465. διανέμων πάνδοκον εὐκλέα ναῶν Πυθῶνος. P. VIII, 89. 90.
Διαγίσσομαι. διανισσόμενον λεπτοῦ χαλκοῦ. P. XII, 43.
Διαντλέω. διαντλήσας βόλομέναν νοῦσον. P. IV, 522.
Διάπειρα. διάπειρα βροτῶν ἔλεγχος. O. IV, 29.
Διαπετάω. διαπετάσαις χεῖρας. Fr. Scol. I, 3.
Διαπλέκω. διαπλέκοις βίοτον εὐδαίμον' ὀόντα ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήρᾳ. N. VII, 147. διαπλέκει ἄγαν (ἄταν) πάγχυ. P. II, 153. διαπλέξασα οὔλιον θρῆνον. P. XII, 14.
Διαπρεπής. διαπρεπέα πᾶσαν Αἴγιναν. I. V, 56.
Διαπρέπω. ὅτε πῦρ νυκτὶ διαπρέπει. O. I, 3.
Διαπρύσιος. διαπρυσία Ἀπείρῳ. N. IV, 82.
Διαρκέω. διαρκέσει ἐς δίκαν τρία ἔπεα. N. VII, 71.
Διασιγάω. διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον. O. XIII, 130.
Διαστείβω. διαστείβων (al. διαστείχων. v. V. L.) ναὶ θοᾷ ἅλιον. Fr. Inc. LXXXIX, 3.

Digitized by Google

Διασωπάω. διασωπάσομαι μόρον. O. XIII, 130. V. L.

Διαυλοδρόμας. διαυλοδρομᾶν παιδῶν ὕπατον. P. X, 14.

Δίαυλος. διαύλου σταδίου τιμὰν ἔχει. O. XIII, 50.

Διαφαίνω. διαφαίνεται τέλος ἐν πείρᾳ. N. III, 123. διέφαινε αὐτῷ πυρὰ καιομένα. P. III, 77.

Διαφέρω. διαφέρει χάρις Ἰόλαον Ἰφικλείδαν. P. XI, 91. διαφέρομεν ἕκαστος φυᾷ. P. VII, 79.

Διδακτός. διδακταῖς ἀρεταῖς. O. IV, 154. ὃς διδακτὰ ἔχει. N. III, 71. v. Not. V. L.

Διδάσκω. δίδαξεν μαλακόχειρα νομὸν φαρμάκων. N. III, 96. διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. Fr. Scol. I, 17. διδάξαι ἐᾶσθαι νόσους. P. III, 80. τὸ διδάξασθαι ῥαΐτερον. O. VIII, 77.

Διδασκαλία. διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. P. IV, 180.

Δίδυμος. διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ. N. I, 55. διδύμᾳ χερί. P. II, 16. δίδυμον ἄχθος νώτῳ μεθέπων. N. VI, 98. βασιλῆα οἰωνῶν θεῶν ἐν ναοῖς. O. XIII, 30. v. Not. θησαυρὸν μαντοσύνας. O. VI, 111. πηδάλιον στρέφοισα. Fr. Inc. XXXI. δίδυμοι γὰρ ἔσαν. P. IV, 371. δίδυμαι γένοντο θύγατρες. I. VIII, 38. διδύμων ἀέθλων μοῖρα. I. III, 15. υἱῶν. P. IX, 149. σὺν διδύμοις παισὶ Λήδας. O. III, 63. διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει. N. IX, 10. διδύμαισιν αἰχμαῖσιν. P. IV, 140. διδύμους υἱοὺς πέμπε. P. IV, 316. διδύμας χάριτας. P. III, 127. διδύμους ἐξ βωμούς. O. V, 10.

Δίδωμι. ἔδωκεν ἀρετὰν Πότμος ἄναξ. N. IV, 68. θεὸς τὸν ἀγάλλων δίφρον χρύσεον. O. I, 140. ἀρόσαι Μοίσαισι. N. X, 49. Ζεὺς Φερσεφόνᾳ. N. I, 18. Ἀπόλλων. P. V, 80. θῆρας φάβῳ. P. V, 80. κῦδος. P. II, 164. δῶκεν συμπόταις ἁλίκεσσι νέκταρ ἀμβροσίαν τε. O. I, 100. δῶκεν ἀντίτομα. P. IV, 395. οὐκ ἔδωκαν καρπὸν μέλαιναι ἄρουραι. N. XI, 50. δῶκαν τράφεν Χείρωνι. P. IV, 205. δώσει ἔμπαλιν γνώμας. P. XII, 56. δώσειν νιν φᾶσε μόρον. N. I, 99. δέδωκέν νιν κόσμον Ἀθάναις. N. II, 12. δέδωκε θάλος κοινὸν μάτρωϊ ὁμωνύμῳ. I. VII, 34. (v. Not.) δέδοται ἐμοὶ ὀλίγον γᾶς. Fr. Inc. XLIII, 3. ἔδοσαν βίον ἐπηετανὸν ἄρουραι ἄνδρεσσι. N. VI, 19. ἔδοσαν θεοὶ νίκαν. Fr. Parthen. p. 29. ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν. O. VI, 54. ἔργα ἐσλὰ δόμεν θέλοι. O. VIII, 111. δόμεν νὶν τοῦτο γέρας. P. V, 167. δόμεν ἐς ἔλεγχον βασάνῳ νεαρά. N. VII, 34. ξένιον μάστευσε δοῦναι. P. IV, 62. δόντες αὐτῷ γυναῖκα. N. IX, 39. διδοῖ τέλος. I. IV, 55. διδοῖ ψᾶφον. P. IV, 472. διδοῖτε (αὐτῷ) ἔχειν δύνασιν. P. V, 160. ἐδίδου Λίβυς κόρᾳ νυμφίον ἄνδρα. P. IX, 207. δίδοι πλόον εὐθύν. O. VI, 178. δίδου φωνάν. N. V, 93. δίδοι (Ζεῦ) χάριν. O. VII, 164. δίδοι πρᾶξιν φίλαν. O. I, 165. Μοῖρα καιρὸν

Digitized by Google

ἄλβου δίδωσι. N. VII. v. Not. δίδοσί τι Μοῖραν οἷς ἂν ἐθέλῃ. P. V, 88. διδοὺς αἰδῶ. O. XIII, 164. καιρόν. P. I, 111. διδόντι ξείνια. P. IV, 38. διδόντων Τυνδαριδᾶν. O. III, 70. διδέμεν ἀλκάν. N. VII, 143. φῶτα ἐσλὸν ὕμνοις θεᾶν. I. VIII, 132.

Διέπω. διέποντι μοῖραν. N. X, 99. διέπον στρατόν. Fr. Inc. XVII. τὰν διέπων σκᾶπτῳ παθαρῷ. O. VI, 158.

Διείργω. διείργει πᾶσα κικρυμένα δύναμις. N. VI, 4.

Διερός. διερὸν θέρος. Carm. in def. Solis v. 20. p. 60.

Διέρχομαι. διήρχετο κύκλον. O. IX, 140. διέρχονται τέλος θνατὸν βίου. I. IV, 8. λόγον ἅπαντα ἄπορα διελθεῖν. N. IV, 117.

Διθύραμβος. διθυράμβῳ σὺν βοηλάτᾳ. O. XIII, 27. διθυράμβῳ πρὶν εἶρπε ἀοιδὰ σχοινοτενής. Fr. Dithyramb. VI. p. 72. v. Not. διθύραμβον θύσων παιήσεσθαι. Fr. Inc. in Add. cf. Ind. Schol.

Δίκα. δίκα ἀσφαλής. O. XIII, 7. δίκα κώμῳ παρέστακε. P. VIII, 100. δίκας τεῖχος. Fr. Inc. IV. ἄωτος ἕπεται λόγῳ. N. III, 50. δάλιον πρὸ δίκας. P. IV, 248. ἐν δίκᾳ καὶ παρὰ δίκαν πεπραγμένων. O. II, 30. ἐν δίκᾳ φθέγξατο. O. VI, 19. συναντόμενος κόρος δίκᾳ. I. II, 174. σὺν δίκᾳ γένωνται. N. IX, 105. v. Not. δίκᾳ εὐθείᾳ. N. X, 22. δίκᾳ ξεναρκεῖ. N. IV, 19. σὲ ἐν δίκᾳ ἐρχόμενον. P. V, 18. σὺν δίκᾳ αἰνεῖν. P. IX, 170. ἐν δίκᾳ μὴ κεκινδυνευμένον. N. V, 25. δίκαν παπταίνει κρέσσων ἀνήρ. N. IX, 35. Φιλοκτήταο ἐφέπων. P. I, 96. δίκαν λύκοιο ὑποθύσομαι. P. II, 155. πὰρ δίκαν γλυκύ. I. VII, 68. εὐόνυμον ἐς δίκαν. N. VII, 70. δίκας εὔθυνε λαοῖς. P. IV, 272. ἐπείραινε δαιμόνεσσι. I. VIII, 49.

Δικάζω. δικάζει τὶς ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς. O II, 107.

Δικαία. δικαίαν πραπίδων Δαμοφίλου. P. IV, 500.

Δίκαιος. δικαίῳ πηδαλίῳ. P. I, 166. δίκαιον ξένον. O. II, 11. δικαίων ἀνδρῶν περικηδόμενος. N. X, 100. χρόνος σωτὴρ ἄριστος. Fr. Inc. IX, 2. ἐν δικαίοις ἀνδρῶν. N. VIII, 70.

Δικαιόπολις. δικαιόπολις νᾶσος (Aegina. v. Not.). P. VIII, 31.

Δικαιόω. νόμος ἄγει δικαιῶν. Fr. Inc. II. p. 77.

Δίκη. ἔδικε μᾶκος πέτρῳ O. X, 86. πολλὰ φύλλα καὶ στεφάνοις δίκαν ἐπὶ αὐτόν. P. IX, 218.

Δινάζω. μυχοὺς δινάσσατο (f. τινάξατο. v. Not.). Fr. Inc. XV, 5.

Δινέω. ἐδινάθην κατὰ τρίοδον ἀμφισίπορον. P. XI, 95.

Διορθόω. ξυνὸν λόγον διορθῶσαι. O. VII, 38.

Δῖος. δῖον Αἰακόν. I. VIII, 48. δῖᾳ Πυθῶνι. P. VII, 10.

Διόσδοτος. διόσδοτος αἴγλα. P. VIII, 137. διόσδοτον ἀρχάν. Fr. Inc. XCVI.

Digitized by Google

Διπλόα. διπλόα θέλλοισα ἀρετά. I. V, 21. διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο. I. IV, 118. βουλὰν οὐ θέτο γνώμῃ. N. X, 167.

Δίς. ἐστεφανώσατο δίς. O. VII, 148. XII, 26. P. X, 22. δὶς τόσους. N. IV, 49. δὶς δὴ δυοῖν. N. VIII, 82. δὶς ἔσχεν λάθαν πόνων. N. X, 44. N. X, 63. δὶς πράθον πάλιν Τρῶων. I. V, 46. μὴ δίς. I. VIII, 92.

Διστέω. διστήσομες μακρά. I. II, 51.

Δίσκος. δίσκοις λιθίνοις ἴεν. I. I, 34.

Δισσός. δισσῶν σταδίων. N. VIII, 26. δισσαῖσι χερσίν. N. I, 67.

Διφρηλασία. διφρηλασίας ὁμιφαρμάτου. O. III, 67.

Διφρηλάτας. διφρηλάται ἡρώων. I. I, 24. διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος. P. IX, 143.

Δίφρος. δίφρῳ χρυσίῳ ἔνιγκε παρθένον. P. IX, 11. ἀναγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μοισᾶν. O. IX, 121. v. Not. δίφρον καμπύλον παναγυρίων ἀπείχον. I. IV, 47. ἐς δίφρον Μοισᾶν. I. IV, 3. ξεστὸν δίφρον. P. II, 20. δίφρον ὅλον κομίξαις. P. V, 66. χρύσεον. O. I, 140. δίφρους ἀελλόποδας νωμάσοισι ἀντὶ ἐρετμῶν. P. IV, 52.

Δίχα. δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Fr. Inc. IV, 4. δίχα κεῖται. P. V, 126.

Διχόβουλος. διχόβουλον Νέμεσιν. O. VIII, 114.

Διχόμηνις. διχόμηνις Μήνα. O. III, 35. διχομηνίδεσσιν ἐν ἑσπέραις. I. VIII, 93.

Δίψα. δίψαν ἀκειόμενον ἀοιδᾶν. P. IX, 180.

Διψάω. διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου. N. III, 10.

Διώκω. οὐ διώξω. O. III, 81. διώξει χερὶ ἄλλο βέλος κρύσσον πεφαννοῦ. I. VIII, 73. μὴ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν. Fr. Scol. II. p. 22. v. Not. διώκων ἦλθε. N. X, 123. καμπύλον μέλος διώκων. Fr. Hyporch. VI. διώκων φόρμιγγα χρυσέᾳ πλάκτρῳ Ἀπόλλων. I. V, 44. τερπνὸν ἐφάμερον. I. VII, 57. μέτρα γνώμᾳ. I. VI, 103. διώκειν ὕμνῳ ἀρετάς. I. IV, 5.

Διώξιππος. διωξίππου Κυράνας. P. IX, 4.

Δνοφερός. βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς πρωταμοί. Fr. Thren. I, (2). δνοφερὸν κᾶδος θηκάμενοι. P. IV, 200.

Δοιοί. δοιοὶ ἀνέρες, P. IV, 306. δοιὰς ὄφιας. N. I, 67.

Δοκέω. δοκεῖ σοφὸς πολλοῖς. P. VIII, 105. ἐν δοκίοντα καὶ ἀδόκητον πέσε. N. VII, 46. ἐδόκησε τελέσσας ἔργον πελώριον. P. VI, 40. ἐδόκησαν τέμνειν τέλος μαχᾶν. O. XIII, 79. δεδόκηται τοῦτο ἐπαινῆσαι. N. V, 36. δόξομεν σφόδρα καταβαίνειν ἐν φάει. N. IV, 61. ἔδοξε κἄπος ὑπακουέμεν. O. III, 42. ἀθανάτοις. I. VIII, 130. τόσσα εἰπεῖν. O. XIII, 102. σοφοὶ ἔδοξεν. O. V, 38.

Δόκιμος. δόκιμον ὕμνον ἄρχε. N. III, 18.

Δόλιος. δόλιος αἰὼν κρέμαται ἐπ' ἀνδράσι. I. VIII, 28. δόλιον

ἀστόν. P. II, 150. δόλιον κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας. P. IV, 248. δολίων ἑρκέων. N. III, 89. δολίαις τέχναισι. N. IV, 94.

Δολιχήρετμος. δολιχήρετμον Αἴγιναν. O. VIII, 27.

Δόλος. τὸν ἐκ δόλου δυσπενθέος τροφὸς ἄνελε. P. XI, 27. δόλῳ ὀξυρεπεῖ ἀπτῶπι δαμάσσας. O. IX, 139. δόλῳ πεδᾶσαι. N. V, 49. δόλον ἄθεμιν. P. III, 56. δόλον αὐτῷ θέσαν. P. II, 71.

Δολοφραδής. δολοφραδὴς πάρφασις. N. VIII, 56.

Δολόω. μὴ δολωθῇς κέρδεσιν εὐτραπέλοις. P. I, 178.

Δόμος. δόμον Ἀΐδα. P. III, 18. αἰνήσειν δόμον σεμνόν. N. I, 112. δόμον ἔθεντο πρῶτον. O. IX, 68. ἐκόσμησαν τριπόδεσσι. I. I, 27. ἔχει ἐν τεμένεσσι τεοῖς. N. VII, 138. δόμον θαητὸν ἔτευξαν. P. VII, 10. θεοῦ εὐτειχέα. N. VII, 67. Φερσεφόνας μελαντειχέα. O. XIV, 29. δόμοι οὐκ ἐντὶ ἀπείρατοι ἀλλοδαπᾶν. N. I, 35. δόμοι οὐκ ἐντὶ ὑμῖν ἀγνῶτες. I. II, 44. ἐκ δόμων. P. VIII, 18. πρὸ δόμων. P. II, 35. δόμοις Ἀδραστιδᾶν. O. II, 81. ἐν δόμοις Φιλύρας. N. III, 76. δόμοισιν χρυσέοις οὐρανοῦ. N. X, 165. δόμους Ἀνταίου. I. IV, 87. Βαττιδῶν. P. V, 38. ἔλυσεν ἁβρότατος. P. XI, 52. δόμους πατέρων φράσσατέ μοι. P. IV, 207.

Δόναξ. δονάκων διανισσόμενον. P. XII, 44. δονάκων νομίων λησάμενος. Fr. Inc. CXLII.

Δονέω. δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. P. IV, 390. θρόον ὕμνων δόνει. N. VII, 119. δονεῖν μάλιστα θυμόν. N. VI, 96. δονέων παλάμᾳ. P. I, 85. λυρᾶν βοαὶ, καναχαί τε αὐλῶν δονέονται. P. X, 60. δοναθεῖσα φρήν. P. VI, 36.

Δόξα. δόξα καὶ εὐφροσύνα ἐπιφλέγει. P. XI, 69. οὐ δόξας ἄνευθεν. I. I, 100. ἀπλέτου. I. IV, 17. δόξας αὔχημα ὀπιθόμβροτον. P. I, 179. ἐν δόξᾳ, pro σὺν δόξᾳ. O. X, 74. σὺν δόξᾳ περάσαι τέλος. N. XI, 10. δόξᾳ τεῶν προγόνων. P. IX, 182. v. V. L. δόξαν ἐμάν. N. XI, 30. ἀπείρονα. P. II, 117. τινὰ ἐπὶ γλώσσᾳ ἔχω. O. VI, 140. τελέαν ἀπ' ἀρχᾶς ἔχει. P. VIII, 34. ἐπήρατον δαίμων οἱ συμφυτεύει. I. VI, 16. ἱμερτὰν ἀγαγόντα. P. IX, 132. παλαιὰν Κλεωνύμου ἅρμασι. I. III, 25. φέρει. N. IX, 86. v. V. L. P. I, 70. εὑρίσκοντι. Fr. Inc. XCVII, 3. ποθεινοτάταν φέρειν. O. VIII, 85.

Δόρπος. δόρπου λύσιν. O. X, 57. v. Not.

Δόρυ. δόρυ εἰνάλιον. P. IV, 47. ἐκ δούρατος. P. IV, 68. δουρὶ μάρνασθαι. O. VI, 29. δουρὶ τυπέντα. N. XI, 61. δορὶ ἑῷ τρῶσεν. I. V, 53. δορὶ ἐκταμὼν ἶνας Τροΐας. I. VIII, 113. τὰ δούρατα ἐνῆκεν. Fr. Inc. LII, 2.

Δορίκτυπος. δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων. N. III, 104. δορικτύπων Αἰακιδᾶν. N. VII, 14.

Digitized by Google

Δόσις. κούφα ἀνδρὶ σοφῷ. I. I, 62. δόσιν ἁρπαλέαν πενταεθλίου. P. VIII, 94. κτεάνων εὐθύνοι χρόνος. P. I, 88. Μοισᾶν. O. VII, 12. πολέμοιο. O. X, 68. οὐκ ὀλίγαν τερπνῶν λαχόντες. P. X, 30.

Δότειρα. δότειραν πενίας στάσιν. Fr. Inc. VII, 5.

Δουλεία. δουλείας βαρείας ἐξέλκων. P. I, 147.

Δουλοσύνα. δουλοσύναν ματρός. P. XII, 27.

Δράκων. δράκοντος εἴχετο (vellus aureum. v. Schol.) λαβροτάταν γενύων. P. IV, 434-437. δράκοντα ποικίλον ἐπὶ ἀσπίδος. P. VIII, 65. δράκοντες γλαυκῶπες. O. VI, 78. γλαυκοὶ τρεῖς. O. VIII, 48-52. v. Not. δρακόντων φόβαις ποικίλον κάρα. P. X, 73. δράκοντας πέμπε. N. I, 60. 70.

Δράμω. δραμέω. (quod τρέχω.) ἔδραμον ταχὺ ἀγοὶ Καδμείων. N. I, 78. δραμεῖν ποτὶ στάθμαν. N. VI, 13. (δραμεῖσα. v. V. L. P. II, 38.)

Δραπέτας. εὐδαιμόνων οὐκ ἔστιν ὄλβιος. Fr. Thren. V, 1. corruptum. v. Not.

Δράστας. (δράστης.) θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας, ὀπαδεῖ. P. IV, 411. v. Not.

Δρέπω. τιμὰν οἵαν οὔτις δρέπει Ἑλλάνων. P. I, 95. δρέπων ἥβαν ὑπέροπλον. P. VI, 48. δρέπειν καρπὸν σοφίας. Fr. Inc. CXI. δραπὼν εὐζωᾶς ἄωτον ἁμέραις πέντε. P. IV, 231. δρέπεσθαι ἄωτον κάλλιστον Ἰσθμιάδων. N. II, 13. χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι. Fr. Scol. II, 3. p. 22.

Δρόμος. δρόμου ἵππων τέρμα. O. III, 59. ἐν δρόμῳ Πυθιάδος. P. I, 61. σὺν ποδῶν νικᾶσαι σθένει. N. X, 90. δρόμον δωδέκατον. O. VI, 127. δρόμον νικῶν ἐν ἔντεσι. O. IV, 35. πλαγᾶν εὐθυπορῆσαι Φυλακίδᾳ. I. V, 76. σταδίου νικῶν. O. XIII, 41. λαιψηρὸν φύγε. P. IX, 215. δρόμοις ἀσπιδοδούποις ὁπλίταις. I. I, 32. ἐν γναμπτοῖς. I. I, 82. ἐν δρόμοις Πέλοπος. O. I, 153. παρέχων δέμας. O. I, 33.

Δρόσος. δρόσῳ ἀμπέλου φιάλαν καχλάζοισαν. O. VIII, 4. μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν. P. V, 133. Χαρίτων καλλίστᾳ ἄρδοντι πάτραν. I. VI, 94.

Δρῦς. ἐν στελέχει δρυός. N. X, 115. v. Not. μεγάλας ὄζους. P. IV, 469.

Δύναμαι. δύνασαι ἀφελεῖν μᾶνιν χθονίων. P. IV, 283. διδόμεν ἀλκὰν βροτοῖσιν. N. VII, 141. οὐ δύνανται φέρειν. P. III, 148. οὐδ' ἂν δύναιτο. O. II, 32. τίς ἂν δύναιτο φράσαι. O. II, 180. δύνασθαι ἐπικρατεῖν ἐρώτων ἀρετόνων. N. VIII, 9. οὐκ ἐδυνάσθη καταπέψαι μέγαν ὄλβον. O. I, 85.

Δύναμις. ἀμφιλαφής. O. IX, 122. θεῶν πληροῖ κτίσιν. O. XIII, 116. πᾶσα κεκριμένα διείργει. N. VI, 5. δύναμιν κυριώτερον.

Digitized by Google

O. I, 168. δικὰ τειήν. P. II, 38. θνάσκοντον. P. V, 17. θεοῦ ἐκνόμιον εἶδε. N. I, 88.
Δύναται. δύνασιν ἀγαυοῖς. P. IV, 424. τελεῖ Θεὸς πρόφρων. P. V, 158. μεγάλαν γυναικός. P. IX, 52.
Δυνατός. λῦσαι. O. X, 11. θρέψαι φῶτα. N. II, 20. ἐν δυνατῷ. P. IV, 163. οὐ δυνατόν μοι ψυχὰν κομίξαι. N. VIII, 77. δυνατὸν Θεῷ ὄρσαι φάος ἐκ νυκτὸς μελαίνας. Fr. Inc. XCVIII, 1. οὐ δυνατὸν ἐξελέγχειν μυρίον χαλκόν. N. X, 84. εἰ δυνατόν — ἀναβάλλομαι. N. IX, 66. δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον. N. VI, 57. παῦροι βουλεῦσαι. N. IX, 92. δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ. P. XI, 77.
Δύο. O. VIII, 50. δὺ' ἄγκυραι. O. VI, 173. δύο ἀμπλακίαι. P. II, 55. δύο ἀπὸ Κίρρας. P. VII, 14. δύο δράκοντες. O. VI, 76. πλέθοι σελίνων. O. XIII, 45. πήματα σὺν δύο δαίοντας. P. III, 146. δὺ' ἐν Κορίνθῳ χάρμαι. O. IX, 128.
Δύσβατος. δυσβάτων ἀμαχανιᾶν ἀλκάν. N. VII, 143.
Δύσερες. δύσερίς τις ἄγαν. O. VI, 33.
Δύσθροος. δυσθρόου φωνᾶς. P. IV, 111.
Δύσκολος. δύσκολον ἐρευνᾶσαι βουλεύματα Θεῶν βροτέᾳ φρενί. Fr. Inc. XCIX.
Δυσμενής. δυσμενέων κράτει. P. VIII, 18. v. Not. ἀνθρῶν στίχας. N. IX, 91.
Δυσμή. ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. I. IV, 110.
Δυσπαλής. διακρίνειν φρενὶ δυσπαλές. O. VIII, 33. δυσπαλὲς γίνεται. P. IV, 487.
Δυσπενθής. δυσπενθέος δόλου. P. XI, 28. δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ ἄϊε. P. XII, 18.
Δύστανος. δύστανον μόχθον ἀμφέπει. P. IV, 478.
Δύσφαμος. δύσφαμον κλέος. N. VIII, 62.
Δύσφορος. δυσφόρῳ θώμβει μιχθεὶς ἔστα. N. I, 85. δυσφόρων μεριμνῶν ἀχοινίον λύοντι. Fr. Inc. XXV, 2.
Δύσφρων. δυσφρόνων παραιβάν. O. II, 95.
Δυωδεκαθρόμος. δυωδεκαθρόμων τεθρίππων. O. II, 98.
Δώδεκα. ἑμίσεας. P. IV, 45. ἥρωας ἔλαν. N. IV, 45.
Δωδέκατον δρόμον. O. VI, 126.
Δωδεκάγναμπτος. δωδεκάγναμπτον τέρμα. O. III, 59.
Δωδεκαδρόμος. δωδεκαδρόμων ποδωκείων. P. V, 44. v. V. L.
Δωδεκάμηνος. δωδεκάμηνον τέλος περάσαν. N. XI, 11. v. Not.
Δῶμα. ἐν δώματι πολυχρύσῳ. P. IV, 95. δῶμα ὕπατον Διός. O. I, 67. Ἥρας θεοπρεπές. N. X, 5. Περσεφόνας μεγάρων. I. VIII, 119. Χρομίου ὄλβιον. N. IX, 6. πρὸ δωμάτων. P. V, 129. ἐν

δώμασι. P. IV, 201. ἐν ὀλβίοις. N. I, 109. ἐν χρυσέοις. P. IX, 98. δώματα ἐσελθών. P. X, 51.

Δωρέω. ἐδώρησαν θυσίαις Ἑρμᾶν εὐσεβέως. O. VI, 131. δαρήσεταί οἱ χθονὸς αἶσαν ἔννομον (sc. εἶναι). P. IX, 101. γαμβρῷ φιάλαν. O. VII, 4.

Δῶρον. δῶρα φίλια Κυπρίας. O. I, 120. v. Not. (cf. Not. ad N. VIII, 11.) δώρων Κυπρίας ποιμένες. N. VIII, 12. δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος. N. IV, 110. πλεῖστα. Fr. Inc. CLXVII. Ψαύμιος δέκευ. O. V, 7.

Δωροφόρος. ἄνδρες δωροφόροι. P. V, 115.

Ε.

Ἔαρ. ἔαρ εὔσδμον ἐπαΐωσιν φυτὰ νεκτάρεα. Fr. Dithyramb. III, 17.

Ἐαρόδρεπτος. ἐαροδρέπτων στεφάνων ἰοδέτων λοιβάν. Fr. Dithyramb. III, 7.

Ἐάω. μὶν οὐκ εἴασεν ἄμπαλος θέμεν. O. VII, 112. ἔα πόλεμον χωρὶς ἀθανάτων. O. IX, 61. ἔα με (sine me. v. Not.). N. VII, 110. ἐᾷν (valere iubere) νομὸν Κρήτας. Fr. Inc. XLIII, 2.

Ἑὸς, ἑή, ἑόν, suus. ἑὰν ἀλάθειαν. N. VII, 36.

Ἕβδομος. ἑβδόμᾳ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ. P. IV, 16.

Ἐγγενής. σφίσιν ἐγγενὲς, ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσι. N. X, 95.

Ἐγγυαλίζω. μὴ ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν πέταλα νεικέων. I. VIII, 92.

Ἐγγυάω. μὶν ἐγγυάσομαι μὴ μισόξενον στρατόν. O. XI, 16.

Ἐγγύς. ἐὼν ἐγγὺς Ἀχαιὸς ἀνήρ. N. VII, 94. Φέρης. P. IV, 221.

Ἐγείρω. ἔγειρε σφὶν οἶμον ἐπέων. O. IX, 72. λύραν εὔχορδον. N. X, 39. νυν ἀγλαΐαν τινα νάσῳ. N. I, 16. ἐγεῖραι χρέος. P. IX, 181.

Ἐγκαταβαίνω. ἐγκατέβα κροκωτὸν σπάργανον. N. I, 58.

Ἐγκαθίζω. ἐγκαθίζων θρόνῳ. P. IV, 272.

Ἐγκίρνημι. ἐγκιρνάτω τίς μιν. N. IX, 119.

Ἐγκονητί. κατέμαρψεν Θέτιν. N. III, 61.

Ἐγκρύπτω. ἐγκέκρυπτο σχοίνῳ. O. VI, 90.

Ἐγκύρω. ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ. P. I, 194. ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ. P. IV, 503.

Ἐγκώμιος [Eustath. p. 1919, 19.]. ἐγκώμιον μέλος ζεῦξαι. N. I, 10. τεθμὸν στεφάνων. O. XIII, 39. ἀμφὶ τρόπον. O. X, 93. ἐγκωμίων μελέων τυγχανέμεν. O. II, 86. ὕμνων ἄωτος. P. X, 82.

Ἔγνων. vid. Γιγνώσκω.

Ἐγρηγορέω. ἐγρηγορότων ἐνύπνια. Fr. Inc. CXIII.

Ἐγχείβρομος. κόρᾳ ἐγχειβρόμῳ. O. VII, 79. vid. Ἀθάνα.

Ἐγχεικέραυνος. ἐγχεικέραυνον Ζῆνα. P. IV, 345. ἐγχεικεραύνου Ζηνός. O. XIII, 109.

Digitized by Google

Ἐγχεσφόρος. ἐγχεσφόροις Αἰθιόπεσσιν. N. III, 107.

Ἔγχος. κραταιὸν ἔφεπε. P. VI, 34. χάλκεον. O. I, 123. ἄτερ ἐγχέων. P. IX, 47. ἐγχέων προοίμιον Ἀλαλά. Fr. Inc. XXXVI, 2. ἀκμὰν τραχεῖαν. P. I, 20. φοινικοστόλων πεῖραν. N. IX, 68.

Ἐγχώριος. ἐγχωρίαν λίμναν. O. V, 25. ἐγχώριοι βασιλῆες. O. IX, 83.

Ἐγώ. O. VIII, 11. IX, 33. P. IV, 120. 264. οὗτος ἐγώ. O. IV, 57. ἐγὼν ἐθέλω. P. III, 137. ἔγωγε τάκομαι. Fr. Scol. II, 15. ἐμοὶ ἄπορα εἰπεῖν. O. I, 82. ὑποκείσεται. O. I, 131. ἀπόριψόν μοι. O. IX, 55. III, 8. P. X, 76. ἐμὲ ὀτρύνει. O. III, 68. χρή. P. IV, 250. χρεών. P. II, 96. ἔπεμψαν. O. IV, 3.

Ἕδνον. κάλλιστον. O. IX, ib. ἕδνα δέξαντο. P. III, 168.

Ἕδος. ἠΰπυργον Αἰακιδᾶν. N. IV, 29. μένει ἀσφαλὲς οὐρανός. N. VI, 6. Ἀρτέμιδος. P. II, 12. Ὀλύμπου. O. II, 23. ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων. I. I, 43. Φερσεφόνας. P. XII, 3.

Ἕδρα. ἕδραν νέοικον. O. V, 19. εὔκυκλον. N. IV, 107. θεῶν χαλκόπεδον. I. VII, 63. καλλίπωλον. O. XIV, 2. ἕδραι σφὶν κέκληνται. O. VII, 140. ἐν ἕδραις χρυσέαις. P. III, 167. ἕδραισι Θεράπνας. P. XI, 95.

(Ἐεινοώας ἦν πατήρ.) Fr. Inc. CXC.

Ἔερσα. κιρναμένα ἀμφέπει πόμα ἀοίδιμον. N. III, 136. ἐέρσας ποντίας. N. VII, 117. ἐέρσαις χλωραῖς δένδρον ἀΐσσει. N. VIII, 69.

Ἕζω. ἕζετο αὐτίκα ὣς εἰπών. I. VI, 81. ἕσσαι δυσπαλὲς ἐπὶ χώρας. P. IV, 485.

Ἔθειρα. ἔθειραν ἀνέδησαν. I. V, 11.

Ἐθέλω. ἐπεύξασθαι ματρί. P. III, 137. γεγωνεῖν. P. IX, 1. v. Not. ἐναρμόξαι ὕμνῳ. I. I, 20. εἰ ἐθέλεις Οὔλυμπον. N. X, 175. δένδρεα οὐκ ἐθέλει φέρειν ἄνθος. N. XI, 51. v. Not. εὐτυχῶς ἐθέλει ναίειν. N. VII, 132. ποιμαίνειν γλῶσσα. O. XI, 9. ἐθέλοντι ἀλεξεῖν. O. XIII, 12. ἐθέλοντι μάλα. N. VII, 14. οἷς ἂν ἐθέλῃ. P. V, 88. ἤθελον ζώειν Χείρωνα. P. III, 1. ἔθελον ἀποδρέψαι ἄνθος ἥβας. P. IX, 193. ἤθελον πείθεσθαι. N. VIII, 17. ἤθελε πεδάσαι δόλῳ νιν. N. V, 50. ἐθέλων ἀείσατο. N. IV, 144. ἐθέλοντά με προσέλκει. O. VI, 142. ἐθέλοντα ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν. I. VII, 65. ἐθελοίσας Κλεοῦς. N. III, 145. ἐθελήσω λόγον διορθῶσαι. O. VII, 36. ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν. P. I, 77. θέλοντι μένειν. P. I, 121. θέλοι δόμεν. O. VIII, 111. θέλων λαλαγῆσαι. O. II, 176. τὸ Καστόρειον θέλων ἄθρησον. P. II, 129. θυμῷ θέλων. I. VI, 63. θέλων ἄλοχον ἐὰν ἔμεναι. I. VIII, 62. θέλοντες ἀγαγεῖν. P. X, 9.

Ἔθνος. βρότεον. P. X, 43. N. III, 129. ἔθνει Λαμνιᾶν γυναι-

Digitized by Google

κῶν. P. IV, 448. ἀνέρων ταχύποτμον. O. I, 109. Βοιώτιον. Fr. Dithyramb. IV. Λοκρῶν κλυτόν. O. X, 118. ὁμόσπορον. N. V, 80.

Εἰ. εἰ δὲ — νῦν γε. O. III, 75. 77. (si) O. I, 5. P. XI, 63. (cum) O. IX, 38. εἴ τις. O. II, 103. V, 56. P. II, 108. 110. IV, 259. 468. VIII, 17. 103. XII, 49. I. IV, 69. II, 49. III, 1. 5. 17. 19. εἴ τινα. P. III, 152. εἰ δέ τις. P. XII, 49. N. XI, 16. I. I, 96. εἰ μή. O. I, 174. XII, 23. P. IV, 488. εἰ δέ (cum iam). N. III, 32. v. Not. (cum vero) O. VII, 5. (quando) O. XI, 4. (si tamen) P. III, 111. (cum autem) P. III, 141. 182. (et cum) P. III, 195. (nam cum) N. IV, 129. V, 34. VII, 16. 127. 131. I. I, 58. εἰ δὲ δή. O. I, 85. εἰ δέ γε. P. IX, 88. εἰ δὲ ἐγώ. O. VIII, 71. εἴ τι. O. I, 28. 120. P. I, 169. εἴ πέρ τι. P. I, 174. εἴπερ. N. II, 10. εἰ γάρ. N. IX, 109. I. VI, 14. εἰ γάρ (pro εἴθε, sit modo. v. Not.). P. I, 87. N. VII, 144. εἰ δή (sane). O. VI, 129. εἰ δ' ἔτι. N. IV, 21. εἰ μέν. N. X, 155. 160. εἰ ἔχει (an habeat). O. VIII, 6. P. IV, 291. N. VII, 101. εἰ δυνατόν. N. VI, 96. εἰ ἦν. N. VII, 109. 111. εἴ ποτε. P. IV, 473. I. VI, 61. εἰ σοφός, εἰ καλός (pro vt. v. Not.). O. XIV, 9. εἰ pro ὅτι. O. VI, 152.

Εἰδέω. εἰδότι τοὶ ἐρέω. P. IV, 252. τὸ διδάξασθαι εἰδότι ῥαίτερον. O. VIII, 78. πολλὰ εἰδὼς φυᾷ ὁ σοφός. O. II, 155. οὐκ εἰδυῖα. Fr. Inc. LXXXVII.

Εἶδος. εἶδος οὐ κατελέγχων ἔργῳ. O. VIII, 25. εἶδος πρόπεν θυγατέρι Κρόνου. P. II, 69. εἶδος θαητόν. P. IX, 191. αἰσχύνοι. P. IV, 470.

Εἴδω. εἶδον (παῖδα) κρατέοντα ἀλκᾷ χερός. O. X, 121. ἑκὰς ἐών. P. II, 98. φέγγος πάμπρωτον. P. IV, 197. σὲ νικάσαντα. P. IX, 173. εἶδε ἐκνόμιον λῆμα υἱοῦ. N. I, 86. εὔκυκλον ἕδραν. N. IV, 107. Ἀπόλλων μίν. I. II, 26. ἴδω νεόγυιον παιδῶν ἐς ἥβαν. Fr. Scol. II, 18. p. 25. ἴδον βασιλῆας ἐν ἕδραις χρυσείαις. P. III, 166. ἴδε χθόνα κἀκείναν. O. III, 55. πόλιν ἵζοισαν εἰς ὀχετόν. O. X, 46. Λυγκεὺς πεδαυγάζων. N. X, 115. ἴδετε με. Fr. Dithyramb. III, 8. p. 67. et ἴδῃ υἱὸν τυχόντα στεφάνων. P. X, 41. οὔτε ἰδεῖν εὔχοντο. O. VI, 88. μάσσονα ἢ ὡς ἰδέμεν. O. XIII, 162. ἰδεῖν οἶκον εὔχεται. P. IV, 523. τὸ συγγενές. N. VI, 15. ἀλάθειαν. N. VII, 36. νὶν λιτάνευον. N. VIII, 14. ἰδεῖν μορφάεις. I. VII, 31. εὐφράνθη ἥρως ἰδὼν θετὸν υἱόν. O. IX, 94. ἰδὼν ὕβριν. P. I, 140. υἱούς. P. VIII, 56. ἰδὼν ἐνοπὰν σαρκῶν. Fr. Inc. LIX, 4. ἐκεῖνα. Fr. Inc. XCVI. ἰδοῖσα δ' ὀξεῖα Ἐριννύς. O. II, 73. ἰδοῖσα κῶμον. O. XIV, 22. ὄφρα ἰδοῖσα εἴπῃς. O. XIV, 31.

Digitized by Google

Εἴδομαι. ἰδέσθαι ὀνοτός. I. IV, 85. εἰδομένῳ θεῷ ἀνδρι. P. IV, 37. τούτῳ ὄψιν εἰδόμενος. N. X, 28. εὖ οἶδα. N. IV, 96. μανθάνων οἶσθα. P. III, 144. οἶσθα τέλος πάντων. P. IX, 81. οἶδεν τὸ μέλλον. O. II, 103. οἶδεν μὲν βίου τελευτὰν, αἶδεν δὲ διόδοτον ἀρχάν. Fr. Inc. XCVI, 3. 4.

Εἴδωλον. αἰῶνος ζῶν λείπεται. Fr. Thren. II, 5. v. Not. et V. L.

Εἴκοσι. ἐνιαυτοὺς ἑκτελέσαις. P. IV, 184.

Εἴκω. τὰ ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι. O. XIII, 145. ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε. N. IV, 52. ἄμμι ἔοικεν κελαδῆσαι. I. I, 76. ἔοικε πρύτανιν σκότει. Fr. Inc. CXII. εἰκὼς τόλμᾳ λεόντων. I. IV, 77. ἐοικὸς ἐστιν ἀνδρί. O. I, 56. ἐοικότα πόμπον. I. V, 50. χρόνον ἁλικίας. O. IV, 42. καιρόν. N. VII, 86. ἔρδων ἐοικότα μορφᾷ. N. III, 33. ἐοικότα παθών. P. II, 53. χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστεύειν θνατοῖς φρεσί. P. III, 107. ἐοικότα pro ἐοικός. P. I, 67.

Εἰλαοῦντο. Fr. Inc. CXXXVI.

Εἴλεω, εἶλον. vid. Αἱρέω.

Εἰλαπινάζω. εἰλαπινάζουσιν εὐφρόνας. P. X, 62.

Εἶμα. πρόκιον Ἰάσων ἀπορίψαις. P. IV, 413.

Εἰμί. ἄσχολος εἰμί. P. VIII, 40. ξεῖνος. N. VII, 89. οὐ τραχὺς. N. VII, 112. οὐκ ἀνδριαντοποιός. N. V, 2. ἀβάπτιστος. P. II, 145. ἄγγελος ἐσσί. O. VI, 153. ἐσσί μοι υἱός. N. X, 150. μαθών. P. II, 131. v. V. L. ἰατὴρ ἐπικαιρότατος. P. IV, 480. ὅτι ἐσσὶ βασιλεύς. P. V, 20. πολλῶν ταμίας ἐσσί. P. I, 172. ἐσσὶ γὰν ὧν σοφός. I. II, 19. ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων πλείστα χρῆσις. O. XI, 1. ἐστὶν ἀνδρὶ ἐοικός. O. I, 55. οὔτις πόνων ἔστιν ἀπόπλαγχος. P. V, 71. φῦλον ἔστι ματαιότατον. P. III, 36. οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος. I. VI, 34. ἔστιν αἰτιὸς ἀκὺς. N. III, 138. ἔστι βαίνοισα. N. X, 33. ἐστὶ μοὶ κέλευθος ἑκατὶ θεῶν. I. IV, 1. οὐκ ἔστιν ἔτι. N. IX, 111. οὐκ ἔστιν ὄλβος δραπέτας ὡδαιμόνων. Fr. Thren. V, 1. σοφώτατον ἐστὶ νοῆσαι. N. V, 32. ἔστι βαρὺς ἀντιάσαι πόρος. N. X, 37. λόγος ἀνθρώπων. N. IX, 13. ἔστι σοι τεύτων λάχος. N. X, 159. ἄκρον ἐν εὐτυχίᾳ. N. I, 13. ὁδὸς πιστοτάτα. Fr. Inc. XCII, 3. μέρος θανόντεσσιν. O. VIII, 102. τὸ γὰρ μόνον ἐστὶν ἐκ θεῶν. Fr. Thren. II, 6. ἔστι χρῆσις. O. XI, 1. ἀφάνεια τύχας. I. IV, 52. ἔστιν ἐοικώς. N. II, 16. ἄβατον. O. III, 80. Μοῖρα. I. III, 15. ἰατὰ βροτοῖς. I. VIII, 30. ὅσαι εἰσὶν ἔσοδοι. P. V, 155. ἐντὶ γὰρ ὁδοί. O. IX, 158. κρυπταὶ πλαῖδες. P. IX, 69. λαχόντες ἄδαν. P. V, 132. πολλὰ βέλη ἔνδον φαρέτρας. O. II, 151. ἐντὶ θνατῶν φρένες ἀπύτιμοι. P. IV, 247. οὐκ ἐντὶ δόμοι ἀπείρατοι. N. I, 34. εἰσὶν

αὐτῶν προάστειον. Fr. Thren. I, 3. οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι. I. II, 44.

ἦν ἐαρᾶν καλός. O. VIII, 24. ἦν ὅτε. Fr. Dithyramb. IV, 1. εἰ γὰρ ἦν. N. VII, 35. οὐκ ἔτι ἦν. I. I, 35. αἰδοῖος ἦν. I. II, 54. ἦν οὗτος Τάνταλος. O. I, 87. ἦν θέσφατον. P. IV, 126. εὐμαρὲς λίαν συμβαλεῖν. N. XI, 43. τουτάκις βασιλεύς. P. IX, 25. ἅρμενος ξείνοις. Fr. Hymn. VI. πάροιθε φορητά. Fr. Prosod. II, 1. in Del. ἦν καὶ πάλαι ἐχθρὰ πάρφασις. N. VIII, 54. v. Not. ἦν πάλαι ὕμνος ἐπικώμιος. N. VIII, 85. ἦν βαθὺ κλέος. O. VII, 97. ἦν καλὸς ἐσορᾶν. O. VIII, 23. εἰ πόνος ἦν. N. VII, 109. πεπρωμένον ἦν. I. VII, 69. ἔσαν. O. IX, 79. ἔσαν οὐκ ἔτι ἀρχοὶ παῖδες Τελαοῦ. N. IX, 33. ἔσαν γὰρ δίδυμοι. P. IV, 371. ἦσαν μέγιστοι Δαναῶν. N. IX, 40.

εἴην κεινός. O. III, 81. εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι. O. IX, 120. εἴην μέλων εὐθυμίᾳ. Fr. Inc. LVIII, 4. εἴη θεός. P. X, 53. εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος. N. VIII, 59. εἴη καὶ ἐρᾶν. Fr. Scol. II, 1. εἴη γλυκερὸν ἐν ξυνῷ. Fr. Scol. III, 3. εἴη με ὁμιλεῖν. P. II, 175. εἴη κατασπένδειν. I. VI, 6. εἴη μιν φράξαι χεῖρα ἔρνευι. I. I, 90. τὶν ἀνδάνειν εἴη, Ζεῦ. P. I, 56. εἴη θεὸς εὐφρων εὐχαῖς. O. IV, 22. εἴη φιλεῖν φίλον. P. II, 153. εἴη Ὀλυμπιονίκας. O. VI, 6.

ἔσσομαι σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις. P. III, 191. ἔσομαι τοῖος. P. IV, 279. ἔσσεταί τοι παῖς. I. VI, 76. ἔσσεται οὐδὲν τερπνὸν ἴσον. O. VIII, 70. τὶς λύσις ἔσσεται πενθέων. N. X, 143. τὶς ἔσται ποινὰ φανᾶς δυσθρόου. P. IV, 112. ἔσται ἀπόκλαρος οὔτις. P. V, 72. ἔσται χρόνος. P. XII, 54. ὁπόθα ἔσσεται. P. IX, 87.

εἶναι τέθμιον σαφέστατον. I. VI, 28. ἔμμεν. O. V, 38. τέλος ἄκρον ἔμμεν. P. IX, 210. ἀγανώτατος ἔμμεν κατεκρίθη. Fr. Inc. XXXIV. ἰσώνυμον ἔμμεν. O. IX, 97. ὕπατος πρὸς ἀρετὰν ἔμμεν. P. VI, 42. ἄπιστον ἔμμεν φαίνεται. P. X, 78. ἄλοχον Διὸς ἔμμεν. Fr. Inc. C, 5. ἄλοχον ἐὰν ἔμμεν θέλων. I. VIII, 63. Ῥόδον φανερὰν ἐν πελάγει ἔμμεν. O. VII, 104. ἕδος σκυφωτὰν ἔμμεν. P. V, 123. ἀνιαρότατον ἔμμεν φαντί. P. IV, 512. ναῦσαν ἔμμεν ἐν πέτραις ἄλλαις φαίης. I. VI, 106. πατρίδα ἔμμεν. P. IV, 174. ἔμμεναι πάτραν πρόπολον ἀοιδαῖς ἀκούσμεν. N. IV, 129. ἔμμεναι ἀπὸ χρυσοῦ φάμεν. P. XII, 31. γείτονα τὶ φαῖμεν γείτονι ἔμμεναι. N. VII, 128. ἔμμεναι — φάτο. P. IV, 59. N. VII, 66. πάμπαν θεός. N. X, 108. τὸ ἄπιστον πιστὸν ἔμμεναι. O. I, 52.

γήρας ἔσεσθαι ἐξοπίσω. O. VII, 124. ἔσεσθαι μάντιν περὶ θνατῶν. O. VI, 84. ἔσεσθαι πλυτὰν Αἴτνην. P. I, 71. ἐσσομένας

Digitized by Google

πρέξιος σύμβολον. O. XII, 10. ἐσσόμενον προϊδεῖν. N. I, 40. τὰ ἐσσόμενα. O. XIII, 146.

ἐὼν ξύγγονος. N. X, 73. καλός. N. III, 32. Θεὸς ἐπίτροπος. O. I, 171. οἷος. P. III, 10. ἀπειρομάχας. N. IV, 50. Θεότιμος. I. VI, 19. παῖς. N. III, 77. ὑπένερθεν γαίας. N. X, 164. ἄτολμος θυμός. N. XI, 42. οὐ φιλόνεικος. O. VI, 32. ἑκάς. P. II, 98. ἐχθρὸς ποτὶ ἐχθρόν. P. II, 154. παραστάτας Ἰόλᾳ. N. III, 63. ὡραῖος ἐὼν καὶ καλός. O. IX, 141. Θαυμαστὸς ἐὼν φάνη στρατῷ. O. IX, 143. ἐοῖσα φθινόκαρπος. P. IV, 471. ὑμνητὸν ἐόντα. P. XI, 93. πλόον ἐόντα. P. IV, 305. πρόφαντον σοφίᾳ. O. I, 187. ἐκτὸς καμάτων. O. VI, 178. εὐδαίμονα. N. VII, 147. ἐοῦσαν Θήβαν πολύκλειτον. Fr. Inc. LXXXVI, 2. ἐόντων φύλλα ὄπασε. I. IV, 46. ἐόντων. N. I, 46.

Ἐν. εἰν (pro ἐν) γουνοῖς. I. IV, 42. εἰν ἀέθλοις. O. XIII, 20. vid. Ἐν.

Εἰνάλιος. εἰναλία Ἐλευσῖς. O. IX, 150. εἰναλίου Ποσειδάωνος. P. IV, 364. εἰναλίᾳ Σειρῆνι. P. XII, 21. v. Schol. εἰνάλιον δόρυ. P. IV, 47. πόνον. P. II, 144. εἰναλίαν ἄκατον. P. XI, 62.

Εἶνεκεν. εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν. I. VIII, 69.

Εἰράνα. 1) ἐν εἰράνᾳ σχεῖν ἀσυχίαν. O. I, 105. εἰράναν πολλὰν καὶ ἀσίχιον παρέχοισα. P. IX, 41. 2) vid. Ind. Nom. Propr.

Εἴργω. εἴργει πότμω ζυγὸν ἕτερον (τὰ) ἕτερα. N. VII, 8. v. Not.

Εἰρεσία. ὑπεχώρησεν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος. P. IV, 359.

Εἰρέω. εἰρήσεται ἐν βραχίστοις. I. VI, 87.

Εἴρω (necto). εἴρειν στεφάνους. N. VII, 113.

Εἷς. εἷς (δράκων) ἐσόρουσε. O. VIII, 52. μία νίκα. P. VII, 13. μιᾶς. O. IX, 161. ἐν μιᾷ μοίρᾳ. O. VII, 174. ἑνὶ ἁμᾷ ἅλιᾳ. O. XIII, 51. μίαν ἁμέραν. O. IX, 127. ἓν ἀνδρῶν, ἓν Θεῶν γένος, ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι. N. VI, 1.

Εἰς. εἰς ἀάταν. P. II, 52. v. V. L. ἐνιαυτύν. P. X, 98. Ἅϊδα δόμον. P. III, 18. ὀχετόν. O. X, 46. Ἔφυραν. N. VII, 55. ἱερὰν Ταίναρον. P. IV, 78. σταθμόν. O. X, 110. τρίς. P. IV, 108. εἰς αἰθέρα. N. V, 20. v. V. L. εἰς σοφίας λόγον. Fr. Inc. LXXXIII.

Εἰσαΐω. εἰσάϊεν τόσσα βασιλεὺς ναοῦ. P. III, 48.

Εἰσάλλομαι. δράκοντες νέον πύργον ἐσαλλόμενοι. O. VIII, 49.

Εἰσείδω. εἰσιδέτω υἱὸν ἐν πολέμῳ θανόντα. I. VIII, 80.

Εἴσοδος. ἔσοδον ἵππιον. P. VI, 51.

Εἰσοράω. ἐσορᾷν καλὸς ἦν. O. VIII, 24.

Εἰσορούω. ἐσόρουσε (δράκων) εἷς βοάσας. O. VIII, 52.

Ἐκ et ἐξ. βελέων ἀϋτέων. P. IV, 288. βελέων Πάριος δαϊχθείς. P. VI, 33. ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν. O. IX, 102. ἐξ ἀδύτου.

Digitized by Google

O. VII, 58. ἄλλων. O. VI, 124. γᾶς. P. IV, 24. γενύων χριμφθέντα. P. XII, 36. γλεφάρων. P. IV, 215. Δαναῶν. P. III, 182. δούρατος κατακλυσθεῖσαν. P. IV, 68. δόμων. P. VIII, 18. τὸν ἐκ δόλου ἄνελε. P. XI, 27. Διός. O. VII, 41. N. XI, 65. θανάτου. P. III, 99. θαλάμων ἐλθόντα. O. VII, 55. θεοῦ. O. XI, 10. θεῶν. P. X, 31. Fr. Thren. II, 6. ἱερᾶς Σικυῶνος. N. IX, 27. κόλπων. P. IX, 7. Κρόνου. N. V, 12. λεχέων. I. IV, 37. P. IX, 63. λόχου. N. IV, 97. καμάτων μεταμεσσάμενοι. P. III, 169. μελαίνας νυκτός. Fr. Inc. XCVIII, 1. μεγάρων. P. IX, 48. μεγάλων πενθέων. I. VIII, 12. μάχας ῥύοντο. I. VIII, 114. Μελανίπποιο κεκραμένον αἷμα. N. XI, 47. μιᾶς μετρὸς πνέομεν. N. VI, 1. Μεσσάνας. P. IV, 213. ναὸς ἀπεσκίμφθαι. O. VI, 172. νεφέων. P. IV, 350. παλαμᾶν ταχειᾶν. P. IV, 560. πατέρων λῆμα. P. VIII, 63. Περσέως. Fr. Inc. LVII. Πελλάνας. N. X, 82. περικτιόνων. N. XI, 24. ποδός. N. VII, 98. πόντου. P. IV, 287. πόνων. P. XII, 31. N. IX, 104. προοιμίου ἄρχονται. N. II, 3. προτέρων καμάτων. P. III, 169. Πίσας. O. XIII, 41. Πυθῶνος. O. VI, 80. XII, 26. P. XII, 10. Πύλου. P. IV, 309. στρατοῦ Δαναῶν. P. VIII, 74. φρενός. O. II, 162. χειμῶνος. I. VII, 53. Διὸς σαφές. N. XI, 55. σέθεν, Ζεῦ. I. III, 7. ἐκ Πύλου καὶ ἀπ᾽ ἄκρας Ταινάρου. P. IV, 309.

Ἑκάεργος. Ἀπόλλων. P. IX, 47.

Ἕκαθεν. ἐπελθὼν χρόνος. O. X, 9.

Ἕκαλος. ἁγεμὼν μίχθη ἐν δειραῖς. O. IX, 87. ἔπειμι γῆρας. I. VII, 58.

Ἑκάς. ἐών. P. II, 98. Χαρίτων. P. VIII, 30.

Ἕκαστος. ὀρούει. P. X, 96. ἔλπεται φάσθαι. N. IV, 149. διαφέρομεν φυᾷ. N. VII, 79. ἕπεται ἐν ἑκάστῳ μέτρον. O. XIII, 67. ἐφ᾽ ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. I. I, 35. χρῆμα ἕκαστον τιμαίρει. O. VI, 124. οὐ σκαιότερον χρῆμα ἕκαστον. O. IX, 157. ἀμφὶ ἕκαστον. P. VIII, 98. ἕκαστον μέρος. N. III, 129. ἕκαστον πρὸς ἔργον. N. VIII, 7. ὡς ἑκάστα ἄφωνοι παρθενικαὶ πόσιν εὔχοντο. P. IX, 175. ἑκάστοις κεῖται. Fr. Inc. LI.

Ἑκάτερος. θέλων ἄλοχον ἐὰν ἔμμεν. I. VIII, 63.

Ἑκατέρωθι. μείναντες. O. II, 124.

Ἑκαταβόλος. ἑκαταβόλε. P. VIII, 88. vid. Ἀπόλλων. ἀπὸ τόξων Μοισᾶν ἑκαταβόλων. O. IX, 8.

Ἕκατι. Αἰγίνας. N. IV, 56. Διός. I. V, 37. θεῶν. I. IV, 1. κηρός. Fr. Scol. II, 16. Κάστορος. P. V, 10. Μναμοσύνας. N. VII, 22. ποδῶν. N. VIII, 81. σέο. I. V, 2. σεῦ. O. XIV, 28. στεφάνων. P. X, 89. Χαρίτων. O. IV, 14. Fr. Inc. CXXVIII. p. 159.

Digitized by Google

Ἑκατόγγυιος. ἑκατόγγυιον ὀχέλαν κορέσσῃ ἐθέλοντα. Fr. Sodl. I, 3.
Ἑκατογκεφάλας. ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος. O. IV, 11.
Ἑκατόγχειρος. Κίλιξ Τυφὼς. P. VIII, 20. Fr. Epinic. V. p. 18.
Ἑκατόμβη. ἑκατόμβας πλείους ὅπως. P. X, 51. v. V. L. et Schol.
Ἑκατόμπεδος. ἑκατόμπεδοι κέλευθοι ἔργων καλῶν. I. VI, 82.
Ἑκατόν. ἑκατὸν γε ἔτεσι. O. II, 169. πάντα θύειν ἑκατόν. Fr. Inc. XI.
Ἑκατονταετής. ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ. P. IV, 603.
Ἑκατοντακάρανος. Τυφώς. P. I, 31.
Ἑκατοντόργυιος. ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα. Fr. Inc. XC.
Ἐκβάλλω. ἐκβαλεῖν ἔπος πρατιᾶν ἐν ἀγαθοῖς. P. II, 148.
Ἔκγονος. ἔκγονοι σόθεν. I. VII, 22. Ἀμφίλλου καὶ Ἡρακλείδᾶν. P. I, 122. ἐκγόνων τεῶν, Αἴγινα, Διός τε. N. VII, 73. ἐκγόνους ἐλισσῶν Ἡρακλέος Ἀλγιμιοῦ τε. P. V, 96.
Ἐκδιδασκέω. ἐκδιδάσκησαν Λιγυρίδαν λιγὺς Κυπρογένεια. P. IV, 386.
Ἐκδίδωμι. ἐκδώσομεν Διὶ τοῦτο πράσσειν. O. XIII, 149. ἐκδόσθαι θυμὸν πρὸς ἥβαν. P. IV, 525.
Ἐκκαλέω. ἐκκάλεσαν Τειρεσίᾶν. N. I, 98.
Ἐκκυλίω. τρόπος ὅστις νιν ἐκκυλίσθη. Fr. Epinic. II.
Ἐκεῖνος. vid. Κεῖνος.
Ἐκλείπω. ἐκλείψειν γενεάν. O. VI, 86.
Ἐκμανθάνω. ἐκμαθὼν γενεὰν Κλεανδροῦ. I. V, 72.
Ἐκνεύω. ἐκνεῦσαι ποσίν. O. XIII, 163.
Ἐκνόησις. ἐκνόησεν λήθῃ νόου εἶδος. N. I, 87.
Ἔκπαγλος. ἔκπαγλος ἀϊχμαῖσιν ἀβρόμαισιν ἀνήρ. P. IV, 140. σθένει. I. VII, 52. ἔκπαγλον μέγαν πολεμιστὰν Αἰακιδᾶν. N. IV, 44. ἐν πόνοις λαῶν ἄθαντος. I. VI, 79.
Ἐκπέμπω. ἐξέπεμψας παλαιομάχαν αὐχένα καὶ σθένος ἄλλυτον. N. VII, 106.
Ἐκπλήσσω. ἐκπλῆξε δέος γυναῖκας. N. I, 71. v. V. L.
Ἐκπονέω. ἐξεπόνησε μέτρον ἀνήρ. P. IV, 421.
Ἔκπρεπής. μέλι (νέκτας). P. VII, 13.
Ἐκπτύω. ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι. conf. Fr. Hyporch. III, 1. p. 41.
Ἐκτανύω. τὸ δίκαιον ἐκτάνυσσαν Φοίβου μάχαιραι. P. IV, 454.
Ἐκτέμνω. δορὶ ἑπταρόων ἴσας Τροίας. I. VIII, 113.
Ἐκτελέω. ἐκτελέσαις εἴποσι ἐνιαυτούς. P. IV, 184.
Ἐκτελευτάω. αἰῶνος ὅρνις ἐκτελευτήσει. P. IV, 33. ἐκτελευτήσει νιν σάμερον Δαίμων. P. XII, 51.

Digitized by Google

Ἐκτός, κἄμάτων. O. VI, 178. ἐκτὸς ἦραν πόδα. P. IV, 316.
Ἐκφαίνω. Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν (ἐξέφανεν, ἐξέφηνεν v. Schol. V. L.) σὺν Δηθυράμβῳ χάριτες. O. XIII, 25. ἐξέφανεν κράτος καὶ δῶρα ἐς γένος. N. IV, 111.
Ἐκφέρω. ἔκφερον Δίδυθεν μάρσιμον πεπρωμένον. N. IV, 100.
Ἐκφεύγω. ἐκφυγεῖν πενθῆμόν πετρᾶν. P. IV, 371. οὐκ ἐξέφυγε θάνατόν. O. X, 50.
Ἐκχέω. ἅτε οἱ ἔχραον φρένες. O. VII, 170.
(Ἔκων, pro εἶκον. V. L. O. XIII, 136. vid. Εἴκω.)
Ἑκών. ἑκὼν πράσσοντο μισθόν. O. X, 56. ἔβραν ἑκόντορος. O. XIII, 136. οὔτις εὗρατο κακὸν. Fr. Inc. LXXXVII. τέλεστον ἄεθλον τοῦτον. P. IV, 295. ἔνεννον. P. IV, 321. ἑκόντας ἐς δόμων. P. VIII, 18. ἑκόντι νόῳ. P. VIII, 96. ἑκόντι νόῳ πρέπει. P. V, 57. ἑκόντι νόῳ. N. X, 97. ἑκόντες πεύθεσθαι ἤθελον. N. VIII, 18.
Ἐλαία. ἐλαίας γλαυκόχροα κόσμον. O. III, 23. σελήφας ἐκόσμησε. O. VII, 51. χρυσέας. O. XI, 13. κοτινίς. N. X, 65. ἐς ἐλαΐ Πισάτιδι στεφανωθείς. O. IV, 19. ἐλαίᾳ Ὀλυμπιάδων φύλλοις χρυσέοις. N. I, 26.
Ἔλαιον. ἐλαίῳ φαρμακώσασα ἀντίτορον ἔβυσεν. P. IV, 395.
Ἐλασίβροντος. παῖ Ῥέας ἐλασίβροντος. Fr. Inc. CLIII.
Ἐλάσιππος. ἐλάσιππον Ἰθάκης. P. V, 123.
Ἐλάτη (ἡ). χλωρᾷς ἐλάτῃσι τυπεὶς Καινεὺς ἔχετο. Fragm. Inc. CXLVIII.
Ἐλατήρ. βροντᾶς — Ζεύ. O. IV, 1. ἐλατῆρας ἵππων θοῶν. Pr. Prosod. V, 4.
Ἐλαύνω. ἐλαύνεις τι νεάτερον ἢ πάρος. Carm. in def. Sellis v. 8. ἐλαύνει οὖρος πάντας ἀνθρώπους. I. IV, 10. ἤλασαν ἀντικίσας ὠλλακας. P. IV, 406. ἐλαύνων στρατὸν ἔμπας. O. X, 77. ἐς Ἄπιον ἐλαύνων. O. VIII, 65. βασιλεὺς ἐλαύνων ἵππους. O. VI, 80. ἐλαυνόντεσσιν (sc. ἵπποις). O. VI, 127.
Ἔλαφος. ἐλάφῳ. Fr. Hyporch. VI. ἔλαφον θήλειαν. O. III, 52. (v. Schol.) ἐλάφους κτείνοντ' ἄνευ κυνῶν. N. III, 88.
Ἐλαφρός. ἐλαφρὸν εἶρεν στεφάνους. N. VII, 115. Κυπάρισσον φιλέειν. Fr. Inc. XLIII, 1. ὁρμὰν γανύσσων ἔχω. N. V, 38. ἐλαφρῶς φέρειν ζυγόν. P. II, 171.
Ἐλαχυπτέρυξ ἐλαχυπτερύγων δελφίνων. P. IV, 29.
Ἑλδω. ἑλᾷ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς αἰών. N. III, 129. ἔλα τῶν μὴ πεδόθεν. I. V, 48. ἔλασε ἄκοντι σκοπὸν Φράσιον. O. X, 86. τὶς δαίμων ἔλασεν ἀποινώσαις. N. V, 29. v. V. L. ἔλασεν. ἀνὴρ μαχαίρᾳ N. VII, 62. ἤλασε χαλκὸν ἐν πλευραῖς. N. X, 130.
Ἕλδομαι. εἰ ἕλδεαι γαρύειν. O. I, 6.

Digitized by Google

Ἔλεγχος. 1) ἐλεγχέεσσιν οὐκ ἐμίανε. N. III, 24. (κατελέγχειν de probro. ib. Not.) 2) διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος. O. VI, 30. v. Not. ἐς ἔλεγχον δόμεν βασάνῳ μεαρά. N. VIII, 35.

Ἐλέγχω. ἤλεγξαν ὠκύτατι Ἑλλανίδα στρατιάν. P. XI, 75.

Ἐλειηρός. ἐλειηρᾶν μελισσᾶν. Fr. Scol. p. 25.

Ἐλελίζω. ἐλελίξαις ἀστεροπὰν Κρονίων. N. IX, 45. ἐλελίζων φόρμιγγ' ἀμφὶ παλαίσμασιν ἀνδρός. O. IX, 20. ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο. Fr. Hyporch. VI. p. 42.

Ἐλελίχθων. τετραορίας ἐλελίχθονος. P. II, 8.

Ἐλευθερία. ἐλευθερίας φαεννὰν κρηπῖδα. Fr. Inc. XL, 2. σὺν ἐλευθερίᾳ. I. VIII, 31. θεοδμάτῳ. P. I, 119.

Ἐλευθέριος. Ζηνὸς Ἐλευθερίου. O. XII, 1.

Ἐλεύθερος. ἐλευθέρῳ στόλῳ. P. VIII, 141. ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπορεῖν. P. II, 105.

Ἐλεύθω. vide sub Ἔρχομαι.

Ἐλέφας. ἐλέφαντι κεκαδμένον ὦμον φαίδιμον. O. I, 41. v. Not. ἐλέφαντα λευκόν. N. VII, 115.

Ἑλικάμπυξ. ἑλικάμπυκα Σεμέλαν ἀχεῖτε χοροί. Fr. Dithyramb. III, 24.

Ἑλικοβλέφαρος. ἑλικοβλεφάρου Ἀλκμήνας. P. IV, 305. Ἀφροδίτας. Fr. Scol. II, 11.

Ἑλικῶπις. ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας. P. VI, 1.

Ἐλινύω. ἐλινύσσοντα ἀγάλματα. N. V, 2. v. V. L. ἐλινύσσοντας ὕμνους. I. II, 67.

Ἑλίσσω. ἑλίσσων πόρον βιότου. I. VIII, 29. τὸ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον. N. VI, 94. ἑλισσομέναν ψᾶφον. O. X, 12. ἑλισσόμεναι ὧραι. O. IV, 5. σὺν πόνοις μέριμναι νέων. Fragm. Inc. XCVII, 2.

Ἕλκος. ὀδυναρὸν ἐνέπαξεν. P. II, 168. ἕλκεος τρώμαν ἀμφιπολεῖν. P. IV, 483. ἕλκει τειρόμενον. P. I, 100. ἕλκεα ἀνόμοια ῥῆξαν. N. VIII, 50. πολλὰ ἔμβαλεν πλευραῖς ῥόπαλον. Fr. Hyporch. III, 2. ἑλκέων αὐτοφύτων ξυνάονες. P. III, 84.

Ἕλκω. ἕλκει ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ. N. IV, 164. ἕλκων χειρὸς ὀπίσσω. N. XI, 42. ἕλκομαι ἦτορ ἴϋγγι. N. IV, 56. ἑλκόμενος στάθμας περισσᾶς. P. II, 167.

Ἑλκύω. ἑλκύσαι ἔπεσσι Νεοπτόλεμον. N. VII, 152.

Ἑλλανοδίκας. ἀτρεκής. O. III, 21.

Ἐλπίς. γλυκεῖα, ἀτιτάλλοισα καρδίαν, γηροτρόφος. Fr. Inc. III, 1. κουροτρόφος. Fr. Inc. in Add. ἐξ ἐλπίδος. P. VIII, 128. ἐλπίδι ἀναιδεῖ δέδεται γυῖα. N. XI, 59. παρὰ ἐλπίδα. O. XIII, 117. ἐλπίδα ἔχω. P. III, 196. ἀγαθὰν χρὴ μέλειν ἀνδρί. I. VIII, 32. αἵγε ἀνδρῶν ἐλπίδες πολλαὶ ανω, ταὶ δ' αὖ κ τω, κυλίνδον-

ται. O. XII, 6. ὀκνηρότεραι. N. XI, 28. ἐνόπνια ἐγρηγορόταν. Fr. Inc. CXIII. κοιναὶ ἀνδρῶν. N. I, 48. φθονεραὶ ἀμφικρέμανται φρένας θνατῶν. I. II, 64. ἐλπίδων κενεᾶν τέλος χαῦνον. N. VIII, 77. δαπάναι. I. V, 74. ἐλπίσιν ἀκράντοις μεταμάσιν θηρεύων. P. III, 40. ἐσχάταις. I. VII, 50. ἐπὶ ἐλπίδεσσι. P. II, 87. ἐλπίδας ἀδείας ἐνίπτων. P. IV, 358.

Ἔλπομαι. κλεῖξεῖν. O. I, 176. νῦν. O. XIII, 147. βαλεῖν. P. I, 83. θησέμεν. P. X, 85. μέγα εἰπὼν τύχεν ἄντα σκοποῦ. N. VI, 45. ἔλπεται εἴ τις λασέμεν θεόν. O. I, 104. τὶ ἔλπεται ἀνὴρ ἔχειν. Fr. Inc. XCIX. (5.) ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι. N. IV, 148. ἤλπετο πράξασθαι. P. IV, 452.

Ἕλον. ἕλω. vid. Αἱρέω.

Ἐμβαίνω. ἐμβαίνομεν μεγαλανορίαις. N. XI, 57. ἐμβέβαλεν ἴχνεσιν πατρὸς τὸ συγγενές. P. X, 19.

Ἐμβάλλω. ἐνέβαλεν ἀρετὰν καὶ χάρματα. O. VII, 79. αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν. N. VII, 17. ἔμβαλεν Τήλεφος Δαναοὺς πρύμναις. O. IX, 122. ἕλκεα πολλὰ ῥόπαλον. Fr. Hyporch. III, 2. ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος πέτρον. N. X, 126. v. Not. ἐνέβαλον καρδίαις πολλὰ σοφίσματα. O. XIII, 21. ἐμβαλεῖν κώπαισι κάρυξε τερασκόπος. P. IV, 357. ἐμβάλλων (Ἰάσων) κέντρον αἰανὲς φυᾷ. P. IV, 420. ἐνεβάλετο πόντῳ ἁλικίαν. P. I, 145.

Ἐμβασιλεύω. ἐμβασίλευεν Μολοσσίᾳ. N. VII, 56.

Ἔμβολος. ἐμβόλου κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν. P. IV, 341.

Ἐμμίσγω. ἐμμέμικται αἱμακουρίαις. O. I, 147. ἐνέμιγεν πελάγεσσι. P. IV, 447.

Ἐμός. ἐμᾶς στρατιᾶς. O. VI, 27. φρενός. O. X, 3. ἐμᾷ ἀμφὶ μαχανᾷ. P. VIII, 47. τὸ ἐμόν. I. VIII, 84. v. V. L. ἐμὸν κλέος. P. V, 9. πρόθυρον. P. VIII, 138. ἐμὰν χάριν. P. X, 101. ὄπα. P. X, 87. μαχανάν. P. III, 194. ἀράν. I. VI, 62. ἐμῶν κτεάνων φύλαξ. P. VIII, 83. ὕμνων. O. VI, 180.

Ἔμπα. ἔμπα ἀντίτεινε ἐπιβουλίᾳ. N. IV, 58.

Ἔμπαλιν. τέρψιος. O. XII, 15. γνώμας. P. XII, 56.

Ἔμπαν. ἐμβαίνομεν. N. XI, 57. παρδίδωμι. N. X, 154. προσφέρομεν. N. VI, 8. v. V. L.

Ἔμπας. ὀπιζομένων. P. IV, 153. τὰ καὶ τὰ νέμων. P. V, 74. v. V. L. Schol. τὶ προσφέρομεν ἔμπας. v. V. L. N. VI, 8.

Ἐμπήγνυμι (ab ἐμπήγω). ἐμπάξαιτο χεῖρας φρεσί. N. III, 108. v. Not.

Ἐμπεδόμοχθος. ἐμπεδόμοχθον πόνον. O. I, 96.

Ἔμπεδος. ἔμπεδον χαίρει. P. X, 53. δουλοσύναν. P. XII, 26. τέλος. N. VII, 84.

Ἐμπεδοσθενής. ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις. N. VII, 145.

Digitized by Google

Ἔμπειρος. ἐμπείρων τις ταρβεῖ. Fr. Hyporch. II, 2. ἐνέπαξεν ἕλκος. P. II, 168. v. Not.

Ἐμπίπτω. ἔμπεσέ σφιν νεῖκος. N. VI, 86. ἐνέπεσεν ὕπνῳ. I. IV, 39. πρὶν ἐμπεσεῖν. N. VII, 108. ἐμπεσὼν γυιοπέδαις. P. II, 76. ἔμπετες. P. VIII, 117. [πέσεν ἐν. N. VII, 45. I. IV, 39. VIII, 14. *Ex Schedis.*]

[Ἐμπιτνέω. N. V, 76. *Ex Schedis.*]

Ἐμπνέω. ἐνέπνευσεν μένος πατρὸς πατρί. O. VIII, 95. ἐμπνεύσαις οὖρος. I. II, 59.

Ἐμπολά. κατὰ ἐμπολὰν Φοίνισσαν πέμπεται. P. II, 125.

Ἔμπρακτος. ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν. P. III, 110.

Ἐμπρέπω. ἐμπρέπει ἐν ἀνδράσιν. P. VIII, 39.

Ἔμπυρος. ἔμπυρα ὀκτὼ θανόντων αὔξομεν. I. IV, 106.

Ἐμφανής. ἐμφανὲς ἄλγος. Fr. Inc. XXXIX.

Ἐμφλέγω. ἕσπερον ἐνέφλεξε σελάνας φάος. O. X, 90.

Εμφρων. ἔμφρονι δεῖξαι. O. IX, 112.

Ἐμφυής. ἐμφυὲς ἦθος. O. XI, 20.

Ἐμφύλιος. ἐμφύλιον αἷμα ἐπέμιξε θνατοῖς. P. II, 59.

Ἐν. ἐν ἀγαθοῖς. P. II, 149. X, 111. ἀγορᾷ. P. IV, 150. ἀεθληταῖς. I. VI, 106. ἀέθλοις. O. II, 78. P. VIII, 36. N. XI, 18. I. V, 9. αἵματι. Fr. Hyporch. III, 1. αἱμακουρίαις. O. I, 146. Ἀθάναις. O. VII, 151. IX, 133. XIII, 53. N. VIII, 19. Ἀδραστείοις ἀέθλοις. I. IV, 44. ἀλαθείᾳ. O. VII, 126. ἄλγεσιν. Fr. Thren. III, 2. ἁλικίᾳ. P. XI, 77. ἁλικίᾳ πρώτᾳ. N. IX, 100. ἄλλαις πέτραις. I. VI, 107. ἄλσει Διός. N. II, 7. ἁμέρᾳ. O. I, 9. Carmen in def. Solis v. 3. ἁμίλλαις. I. V, 7. Ἀμύκλαις. P. XI, 48. ἀμείβοντι. N. XI, 53. ἁμέραις. P. X, 27. ἀμαχανίᾳ. P. II, 98. ἀνθρώποις. P. III, 36. XII, 49. O. VIII, 70. ἀνδράσι. O. IV, 40. P. II, 80. VIII, 39. N. III, 126. P. II, 119. ἁνιόχοις. P. V, 64. ἅλιξι. P. X, 90. Ἀργείᾳ Νεμέᾳ. Fr. Dithyramb. III, 14. ἀρμένοις. N. III, 99. Ἀρίμοις. Fr. Epinic. V, 3. in Hieron. Ἄργει. P. V, 93. I. V, 41. Ἄρει. O. IX, 116. P. V, 115. I. V, 60. ἅρμασι. P. XI, 70. I. V, 5. ἀρότρῳ βοῦς. Fr. Inc. XXXVII, 2. ἀρχᾷ. O. II, 107. Ἀρκαδίᾳ. O. VII, 153. ἀρούραις. P. IV, 452. XI, 23. ἄστροις ἄλλοις. I. IV, 41. ἀλλάλοισι μίξαι γάμον. P. IV, 397. ἀσκίοις. Fr. Inc. CXC. ἀοιδαῖς ἱμερταῖς. O. VI, 11. ἀοιδᾷ. P. V, 139. ἅπαντι κράτει. O. X, 97. ἀφνειᾷ Κορίνθῳ. Fr. Scol. I, 2. αὐλοῖς ἀπύων. O. V, 45. ἀκάτῳ. N. V, 5. Ἀπολλωνίᾳ νάπᾳ. P. VI, 7. ἀκροπόλει. O. VII, 89. ἀλκᾷ. O. XIII, 78. ἐν ἅρματα. P. II, 21. αὐλῶν ἔντεσιν. O. VII, 22. ἀώτῳ ἀγλαΐζεται. O. I, 23. πόλεμον ἐν ἀρεταῖς ἡρωΐοις. O. XIII, 71. N. III, 56. Ἀχαιοῖς. I. I, 42. βάσ-

Digitized by Google

σαις. O. III, 41. βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. I. III, 17. βίνθεσιν ἁλμυροῖς. O. VII, 105. βίᾳ τέρψιν. Fr. Epinic. III, 1. in Hieron. βουλαῖς. O. II, 157. P. IV, 503. βραχίστοις. I. VI, 87. βάματι. P. III, 75. βασάνῳ πρέπει χρυσός. P. X, 106. γοναῖς. P. IV, 255. γυάλοις. P. III, 90. γυάλοις Θεράπνας. N. X, 106. γυιοδάμαις. I. V, 75. γυιοπέδαις. P. II, 75. γυίοις. O. VIII, 90. γούνασιν. I. II, 39. δαμόταις. N. VII, 96. δείπνοις. Fr. Epinic. IV, 2. in Hieron. δειραῖς. O. IX, 88. Δελφοῖσι. O. XIII, 61. δίκᾳ. O. VI, 18. P. V, 18. N. V, 25. δίφρῳ Μοισᾶν. O. IX, 121. δόμοις. N. III, 76. δικαίοις. N. VIII, 70. δρόμοις. O. I, 33. δρόμοις Πέλοπος. O. I, 153. δόξᾳ. O. X, 74. δυνατῷ. P. IV, 163. δυσμαῖσιν αὐγᾶν. I. IV, 110. δώμασι. P. IV, 201. N. I, 109. ἕδραις. P. III, 167. εἰράνᾳ. N. I, 105. ἑκάστῳ ἕπεται μέτρον. O. XIII, 67. ἐν ἕκαστον πρᾶγος (pro ἐν ἑκάστῳ πράγματι). Fr. Hyporch. I, 3. v. Not. ἕκτᾳ. P. IV, 234. Ἑλλάδι. P. X, 29. ἔντεσι. O. IV, 34. ἔντεσιν αὐλῶν. O. VII, 22. ἔντεσσιν ἱππείοις. O. XIII, 28. Ἐπιδαύρῳ. I. VIII, 150. ἐπιχωρίοις. P. IX, 178. ἑπταπύλοις Θήβαις. P. VIII, 56. I. VIII, 35. ἐρατεινῷ μέλιτι. I. V, 68. ἔργμασιν. Fr. Inc. LXXXII, 1. ἔργῳ. N. VIII, 83. ἕρκεσιν ἀγγέων. N. X, 67. ἔρνεσιν. N. XI, 36. ἑσπέραις. I. VIII, 93. εὐδία καταθείς. Fr. Inc. VII, 1. εὐθείαις ὁδοῖς. N. I, 37. εὐτυχίᾳ. N. I, 13. Εὐξένῳ πελάγει. N. IV, 79. θαλάμῳ. P. III, 19. θαλάμοις. Fr. Inc. LXXXIX, 2. θαλάσσᾳ. P. IX, 84. θεοῖς. P. IX, 71. θερμῷ χροΐ. N. VIII, 49. Θήβαις. P. III, 160. I. V, 40. θυμῷ. O. VI, 61. θυσίαισιν Αἰτωλῶν. I. V, 38. θυρέτροις. I. VII, 9. Ἰσθμῷ. O. VII, 148. I. V, 21. Ἰσθμοῖ. O. II, 90. Ἰσθμιάδεσσι. O. XIII, 46. ἱεραῖς Ἀθάναις. Fr. Dithyramb. III, 4. p. 67. ἱερομηνίᾳ. N. III, 3. καθαρᾷ κελεύθῳ. O. VI, 39. καθαρῷ. O. X, 55. φάει καθαρῷ. P. VI, 14. καιρῷ. Fr. Inc. LIX, 5. καλλίσταν pro εἰς. P. IV, 459. καρδίαις. O. XIII, 21. κορυφαῖς. N. I, 50. v. Not. κοίλᾳ νάπᾳ. I. III, 19. κονίᾳ χέρσῳ. N. IX, 102. κραναῖς Ἀθάναις. O. VII, 151. κύκλῳ. P. IV, 582. λέχεσιν. P. IV, 90. λόγῳ τούτῳ. P. IV, 105. N. IV, 154. λόγοις ἀγαθοῖς. N. XI, 22. λόφῳ. P. IX, 161. μακροῖς. P. IX, 134. μαστῷ. P. IV, 14. Μαραθῶνι. O. IX, 134. μάχαις. O. II, 79. μάχαις πτολιπόρθοις. O. VIII, 46. P. VIII, 38. μεγάρῳ. N. I, 44. Μεγάροις. O. VII, 157. μεγάλοις μέγας ἔσσομαι. P. III, 191. μέσαις. N. V, 42. μέσσοις. P. IV, 298. IX, 211. μέσοισι. I. VIII, 68. μηλοδόκῳ Πυθῶνι. P. III, 46. μηνί. O. VI, 52. μιᾷ ἁμέρᾳ. I. IV, 25. μικρῷ χρόνῳ. O. XII, 18. Μοίρᾳ μιᾷ. O. VII, 174. Μοίσαις. P. V, 152. μυχῷ. P. VIII, 115. μυχοῖς Κορίνθου. N.

Digitized by Google

X, 78. νάσῳ. P. IV, 74. ναυσί. O. VI, 15. P. III, 120. I. VI, 44. νάπος (ἐς νάπος. v. V. L.) θεοῦ. P. V, 50. νεφέλᾳ ταύτᾳ. I. VII, 58. Νάξῳ. P. IV, 156. Νεμέᾳ. O. VIII, 20. N. II, 55. I. VI, 71. νείκει. N. VIII, 42. νομοῖς. P. II, 81. ἐν πάντα νομόν (pro εἰς). P. II, 157. νυκτί. O. VI, 171. I. IV, 60. νύκτεσσι. O. II, 109. ξυνῷ. P. IX, 166. Fr. Scol. III, 3. Οἰνώνᾳ. I. V, 44. οἴκῳ. O. VI, 81. Ὀλύμπῳ. O. XIII, 131. Fr. Prosod. I, 5. in Del. Ὀλυμπίοις ἀέθλοις. P. IX, 177. Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ. O. X, 71. Ὀλυμπίᾳ. O. VI, 43. etc. ὀλίγῳ. P. VIII, 131. ὄμμασι. N. VIII, 74. ὄμβρῳ Διός. I. V, 64. ὀνείροις πολλοῖς. Fr. Thren. II, 8. ὁμοκλαῖς αὐλῶν. I. V, 34. ἐν ὀργᾷ παρμένων. P. I, 173. ὄρει. P. III, 159. οὔρεσι. P. VI, 20. ὀρφανίᾳ. I. VIII, 14. ὄρφνᾳ. O. I, 115. ὅπλοισι. P. X, 22. ὄρνιξιν. P. V, 149. παγκρατίῳ. O. VIII, 77. παλαιτέροις. N. III, 127. P. X, 91. πελάγει. O. VII, 103. N. III, 41. Fr. Inc. LXI, 3. XLIX, 8. πεδίλῳ. O. VI, 12. πεζομάχαις. P. II, 120. παισὶ νέοισι. N. III, 125. πείρᾳ. N. III, 123. παισί. P. IV, 501. περισθενεῖ. N. III, 26. πετανοῖς. N. III, 139. Πίσᾳ. O. VI, 8. X, 51. etc. πνοαῖσιν αὐλῶν. N. III, 137. πλευραῖσι Λυγκέος. N. X, 131. πεδίῳ. I. VIII, 115. πολέμῳ. P. III, 179. N. IX, 85. X, 111. I. VIII, 81. πόνῳ. N. X, 147. I. IV, 79. πόντῳ. O. XII, 4. I. V, 5. πόντοιο πύλαις. N. X, 50. ποσί. P. VIII, 44. πόνοις λαῶν. I. VI, 79. πτεροῖς. O. I, 140. πτυχαῖς. P. VI, 18. IX, 27. N. II, 33. προχοαῖς. P. IV, 36. πρώτῳ βάματι. P. III, 75. πρύμνᾳ. P. IV, 344. πύλαις Κορίνθου. O. IX, 128 P. VIII, 67. Πυθῶνι. O. II, 71. P. IX, 126. N. XI, 29. Πυθιάδι. P. VIII, 20. Πυθίοισι. N. II, 14. Σικελίᾳ. O. I, 20. Σκύθαις. Fr. Epinic. V. σκότῳ. O. I, 132. σοφοῖς. P. IV, 526. σπαργάνοις. P. IV, 203. στελέχει δρυός. N. X, 115. v. Not. στήθεσιν. Fr. Inc. XXXVIII. v. Not. σφυροῖς. P. II, 84. σχερῷ. N. XI, 50. I. VI, 32. σχοίνῳ ἀπειράτῳ. O. VI, 90. τεθμοῖς. O. XIII, 57. τείχει. P. III, 68. Τενέδῳ. Fr. Scol. II, 19. τελευτᾷ. O. VII, 48. τελετᾷ ταύτᾳ. O. X, 65. τελεταῖς. P. IX, 173. N. X, 63. τείχεσιν. P. IV, 478. τεμένει. P. XII, 47. τεμένεσσι. N. VII, 138. τίν. N. VII, 132. τραπέζαις ἀεννάοις. N. XI, 10. Τροίᾳ. N. II, 21. Τίρυνθι. O. VII, 52. ὕμνοις. Fr. Thren. III, 5. ὕπνῳ. I. IV, 59. Φθίᾳ. P. III, 179. φοναῖς. P. XI, 57. φορμίγγεσσι. I. V, 34. φρεσὶ κατομέναν. P. IV, 389. φυλακᾷ μεγάλᾳ. P. IV, 134. χείλεσσι. P. IX, 109. χερί. N. I, 79. χερσί. P. III, 98. χέρσῳ. O. XII, 5. N. I, 95. χορόν. Fr. Dithyramb. III, 1. χρόνῳ. Fr. Inc. XCV. P. IV, 519. P. VIII, 19. χορδαῖς. P. II, 127. χόρτοις. O. XIII, 62. ψάφοις. N. VIII, 44. ἄρᾳ.

Digitized by Google

O. VI, 47. φάει. P. VI, 14. N. IV, 62. χειμῶνι. I. II, 62. ὠδῖσιν. P. IX, 149. ἐν auulsum a suo verbo. O. I, 146. X, 90. P. I, 52. 145. II, 75. III, 113. IX, 109. N. III, 108. I. II, 39. 43. καὶ ἐν, κἀν. P. I, 68. [ἐν pro εἰς. Eustath. p. 1390, 48. cum Accus. Eustath. p. 1839, 55.] [Plura Fiorillo ad Herod. p. 78. *Ex Schedis.*]

Ἐναγώνιος. Ἑρμᾶς. P. II, 18. παῖς. N. VI, 23.

Ἐναίρω. ἔναιρε κάπρους. N. III, 82. ἔναρεν Τηλεβόας ἐν χαλκέοις ὅπλοις. N. X, 27.

Ἐναλίγκιος. ἐναλίγκιον γέρας Ἄρηϊ. I. VIII, 82.

Ἐνάλιος. ἐναλίᾳ σὺν ἅλμᾳ βᾶμεν. P. IV, 69.

Ἐναλλάξ. μεταμειβόμενοι. N. X, 103.

Ἔναντα. τοὶ δὲ ἔναντα στάθεν. N. X, 123. τίναξεν. O. IX, 42. (ἀντία.)

Ἐναντίος. τὸ ἐναντίον ἔσκεν. N. V, 56. ἐναντίον φίλων ἐλθεῖν. Fr. Inc. XXVII, 2. ἐναντίῳ στρατῷ λοιγὸν ἀμύνων. I. VII, 41. ἐναντίας χεῖρας. Fr. Epinic. III. in Glauc. Caryst.

Ἐναρίζω. ἐνάριξεν υἱὸν Ἀόος αἰχμᾷ. N. VI, 88.

Ἐναργής. ἐναργέα βωμόν. O. VII, 76.

Ἐναρίμβροτος. ἐναριμβρότου μάχας. I. VIII, 114. ἐναρίμβροτον στράταρχον Μέμνονα. P. VI, 30.

Ἐναρμόζω. φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ Δωρίῳ. O. III, 9. ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ Καστορείῳ. I. I, 21.

Ἔνατος. ἐνάτῳ ἔτεϊ. Fr. Thren. IV, 4.

Ἐνδαίω. ἔνδαιεν Ἥρα ἡμιθέοισιν πόθον ναός. P. IV, 328.

Ἐνδείκω. (ἐνδείκνυμι.) οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου. O. VII, 106.

Ἔνδικος. ἔνδικον χάριν. P. V, 137.

Ἐνδομάχας. ἅτε ἀλέκτωρ. O. XII, 20.

Ἔνδον. ἔνδον καχλάζοισαν φιάλαν. O. VII, 3. ἄλσει. N. VII, 65. μὶν ἔκνιξεν χάρις. I. VI, 74. νέμει πλοῦτον. I. I, 96. τρέφε. N. III, 93. θαλάσσας. O. VII, 113. Ὀλύμπου. P. XI, 96. φορέτρας. O. II, 150.

Ἔνδοθεν. τέρπεται θυμόν. P. II, 137.

Ἐνδυκέως. δέκονται. P. V, 114.

Ἐνέγκω. χαλινὸν ἤνεγκε. O. XIII, 39. ἔνεγκε δίφρῳ παρθένον. P. IX, 10. ἐνεγκὼν ἐς νᾶσον Οἰνοπίων. I. VIII, 45.

Ἐνείκω. ἔνεικε μάτηρ Ἀχιλλέα. O. II, 143. ἀπὸ παγᾶν Ἴστρου. O. III, 25. Λοκρῷ. O. IX, 89. ἐνεῖκαι ποτὶ κᾶπον Διός. P. IX, 91.

Ενεκα et Ἕνεκεν. ἕνεκεν πέθλων. O. I, 159. ἕνεκα τετραορίας. O. II, 9. ἕνεκεν λήματος. N. III, 146. ἐργμάσιν. N. VI, 50. ἔργων. N. X, 5. πυγμαχίας. O. XI, 22.

Digitized by Google

Ἐνελάω. ἐνελάσῃ καρδίᾳ κότον. P. VIII, 12.

Ἐνέπω. ἐνέπει φροντὶν τὸ παρκείμενον. N. III, 131. ἐνέποισιν ἱερούς. N. VI, 102. ὡς ἔννεπεν. O. I, 137. ἔννεπεν υἱὸς Ἀελίου. P. IV, 430. Ἀπόλλων. O. VIII, 53. πεφύρανθαι κόμαν φοιδίμαν. N. I, 104. ὡς ἔννεπε. N. X, 149. ἔννεπέ τις κρυφᾷ. O. I, 75. ἔνεπον. Fr. Dithyramb. IV, 1. ἐνέποι κόσμον λιπαρόν. O. VIII, 107. ἐννέπων ὄσσον. N. VII, 102. ἐννέπουσα θεὰ ὡς φάτο. I. VIII, 98.

Ἐνέρχομαι. ἐνήλυθον ἐς Φᾶσιν. P. IV, 377.

Ἐνέχω. νῦν ἥρως ἀγγελίᾳ ὄρνιχος ἐνέχεται ἀρείονος. P. VIII, 70.

Ἔνερθε. ἔνερθε ὑπὸ γᾶν. P. IX, 242.

Ἔνθα. ἔνθα ἀσκεῖται. O. VIII, 28. ἀπάρχει. N. IV, 76. βουλαὶ γερόντων. Fr. Inc. XXI, 2. ἀνεφάνατο. I. IV, 117. δέξατο. O. III, 46. ἕσσαντο. P. IV, 362. ἐπόψατο. Fr. Prosod. II, 6. in Del. ἐκνάνυσαν. P. IV, 430. ἔχρησεν πότε. P. IV, 6. ἐπεδείξαντο κρίσιν. P. IV, 450. ἦλθε. O. I, 69. θήσεις. P. IX, 92. κεκόσμηται. N. I, 32. καλεῖ. P. XI, 12. κεῖτο. P. IX, 145. μίξαν. P. IV, 377. νενίκανται. N. IX, 4. νικάσαις. P. IX, 129. N. X, 44. περιπνέουσιν. O. II, 128. πεῖραν ἔχοντες. N. IV, 123. τέκες. I. VIII, 46. τέκεν. O. VII, 131. συγκωμάζατε Μοῖσαι. O. XI, 16. τραφεῖσα. O. VI, 57. φύγε. P. IX, 214. ὤπασε. O. VI, 111.

Ἐνθάδε. τὰν ἐς νύκτα. Fr. Thren. I, 2. p. 51.

Ἔνθεν. ἔνθεν ἔπορον. P. IV, 461. ἁρπάξαντες. N. X, 125. v. Not. ἐρεύγονται σκότον. Fr. Thren. I.

Ἐνθόρω, vel έω. ἐνθορὸν πῦρ. P. III, 67.

Ἐνιαυτός. ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον. P. X, 98. ἐνιαυτοὺς ἐκτελέσαις εἴκοσι. P. IV, 184.

Ἐνιπά, ἐνιπὰν ἀλιτόξενον ψευδέων. O. X, 7.

Ἐνίπτω. ἐνίπτων ἐλπίδας ἁδείας. P. IV, 358.

Ἔννομος. ἔννομοι ἀγῶνες. O. VII, 155. ἔννομον αἶσαν χθονός. P. IX, 102.

Ἐννύχιος. ἐννύχιοι κοῖται. P. XI, 39. v. V. L. ἐννύχιαι κοῦραι μέλπονται θεόν. P. III, 140.

Ἐνόπλιος. ἐνόπλια ἔπαιζεν. O. XIII, 124.

Ἐνόρκιος. ἐνόρκιον λόγον αὐδάσομαι. O. II, 166.

Ἐντανύω. πᾶσαν εὐφροσύναν ἐντάνυεν. P. IV, 230. v. Not. V. L. ἐντανύσαις αὔλακας ὀρθάς. P. IV, 405.

Ἐντέλλω. ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος. O. VII, 74.

Ἐντίθημι. ἐνέθηκε φίλων παρεόντων. O. VII, 9. v. Not. εἴ τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ ὕμνῳ τίθεν. P. III, 115.

Ἐντολά. ἐντολὰς Χείρωνος. Fr. Inc. CXC.

Ἔντεα (τὰ) νηὸς ἀκοτήσατε. N. IV, 115. ἔντεσιν ὠθεῖνος. P. V, 46. χαλκοῦς ἐν ἔντεσι νικῶν ἀρήμον. O. IV, 54. ἐν ἔντεσιν αὐλῶν παμφώνοις. O. VII, 22. ἐν ἔντεσιν ἱππείοις. O. XIII, 28. ἔντεσιν βοείοις ὀφίωσις. P. IV, 418. σὺν ἔντεσι. P. XII, 37. ἱππείοις σὺν ἔντεσιν. N. IX, 52. [ἔντεα, τὰ ὅπλα. Eustath. p. 1380, 31.]

Ἐντύνω. ἔντυνον Δάρεια Κάλαϊν τε. P. IV, 322.

Ἔντυνε. ἔντυνέ μὲν ἀοιδάν. O. III, 51. ἔντυε γάμον πρώτιστα τελευτάν. P. IX, 119. ἔντυε βασιλεῦς ἀνάκτων. P. IV, 327. v. V. L. ἔντυε θυμὸν θοόν. N. IX, 86.

Ἐνύπνιον. ἐνυπνίῳ πιθέσθαι. O. XIII, 112. ἐνύπνια ἐγρηγορότων. Fr. Inc. CXIII.

Ἐξ. ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον. N. XI, 59. v. Not. ἀγγελίαν. O. VIII, 71. ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. CXC. ἀδύτου. O. VII, 59. ἀδάμαντος. Fr. Scol. II, 8. ἀέθλων. O. VIII, 84. I. I, 12. ἀγλαΐας. P. V, 69. ἀέθλων ἦλθε. N. VI, 22. ἀέθλων νίκας ἐνόμιξεν. N. II, 30. Αἰακοῦ. O. VIII, 40. Αἰολέων ἀγώνων θεσπέσιον. P. IV, 127. ἀλαλᾶς. I. VII, 14. ἄλλων. O. VI, 124. ἄλλων. O. VI, 41. ἀλὸς ὑγρᾶς. O. VII, 127. ἀλός. I. I, 55. ἀλόχου. O. X, 102. ἀμφιτρυόνων ἔποψιν. P. IV, 117. Ἀπόλλωνος ἄρουραν. P. IV, 313. ἀρχᾶς. P. IV, 235. O. VII, 86. ἀρχᾶς θήσως. Carm. in def. Solis v. 22. p. 60. ἀτιμίας. O. IV, 55. (αὐτοὶ) ἐγένοντο. P. II, 85. αὐτῷ γλυκείαν πομφόλυξαν. P. IV, 215. αὐτῶν ἀναπέψαι κακόν. P. IV, 275. ἐλπίδος. P. VIII, 128. ἐπὶν κλεεννῶν. P. III, 200. Ἐριβοίας παῖδα τελέσσαι. I. VI, 65. ἑνὸς πατρός. P. X, 3, νὸς σπέρματος πῦρ. P. III, 66. ἑρμηνέων παράτιμον. Fr. Inc. LX, 5. εἴκων. Fr. Inc. CLXXX. ἐπείρου ἦν ὕπαρ. O. XIII, 94. Ὀπόεντος. O. IX, 22. εὖ. O. VI, 120. IX, 115. ὑπερφόρου. Fr. Paean. in Delph. I, 2. οὐρανοῦ. N. V, 63. φαρέτρας. P. IV, 161. ὠκεανοῦ. P. IV, 45. IX, 26.

Ἓξ. διδύμους βωμούς. O. V, 10. υἱοὺς τέτε. O. I, 145.

Ἐξάγω. λύσας ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν. P. III, 90.

Ἐξαίρετος. ἐξαίρετον ἄγωνα Ἡρακλέος. O. X, 28. καπνάτων μεγάλων ποινάν. N. I, 108. γόνον. P. IV, 218. κάπον Χαρίτων. O. IX, 39. μόχθον. P. II, 54. ἐξαιρέτους ἔρντας. I. I, 93.

Ἐξαίρω. ἐξάραιο ἔθνων πέλλιστον. O. IX, 15.

Ἐξαίφνας. O. IX, 78.

Ἐξάκις. νικῶντα. O. VII, 156.

Ἐξαλλάσσω. ἐξάλλαξεν αἰεν ἄλλ' ἄλλοις. I. III, 30.

Ἐξανέτημι. τίς — ἀνθρώπων σε ἐξανῆκεν. P. IV, 176.

Ἐξανίστημι. ἐξαναστάντα μεγάλας Δαναΐδαισιν. P. IV, 86.

Ἐξαπίνας. P. IV, 488.

Ἐξαπατάω. διδαιδαλμένοι ψεύδεσι μῦθοι ἐξαπατῶντι. O. I, 47.
Ἐξαρκέω. ἐξαρκέων κτεάτεσσι. O. V, 55. φίλοις. N. I, 47.
Ἐξάρχω. ἐξάρχετε φωνᾷ ἁδυμελεῖ. N. II, 40.
Ἐξαυδάω. ἐξαύδασεν ἔπος. N. X, 150.
Ἐξελέγχω. ἐξελέγχειν μορίον χαλκὸν οὐ δυνατόν. N. X, 85. ἐξελέγχων Ἀλάθειαν. O. X, 65.
(Ἐξέλω.) ἔξελεν λέβητος. O. I, 40. ἐξέλοι φρενὸς βαθείας. N. IV, 13.
Ἐξέλκω. ἐξέλκων δουλείας Ἑλλάδα. P. I, 146.
Ἐξενέπω. ἐξένεπε. O. VIII, 26. ἐξενέπειν μακρά. N. IV, 53.
Ἐξερεθίζω. ἐξερεθίζων παρ' αἶσαν. P. VIII, 16.
Ἐξερείπω. εἴ τις ἐξερείψαι ὄζους δρυός. P. IV, 468.
Ἐξερωτάω. γενεὰν ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα. P. IX, 79.
Ἑξέτης. τὸ πρῶτον κόμιζεν σώματα. N. III, 85.
Ἐξευρίσκω. ἐξεῦρε κράτος ἀέθλων. I. VIII, 8. ἐξεύρωμεν ὕμνον. P. I, 116. ἐξευρὼν θέναρ ἁλός. I. IV, 97. ἐξευρόντα νεαρά. N. VIII, 34. χρὴ ἐξευρεῖν κύνα τλάθυμον. Fr. Inc. XXXVII, 5.
Ἐξεύχομαι. τοῖσι μὰν ἐξεύχετο. O. XIII, 85.
Ἑξηκοντάκι. O. XIII, 141. v. Not.
Ἐξίημι. ἐξίει ἱστίον. P. I, 176.
Ἐξίκομαι. (ἐξικνέομαι.) κείνῳ φάος ἐξικόμαν κε. P. III, 136. ἐξικέσθαν ἄφαρ πόδεσσιν λαιψηροῖς. N. X, 119. ἐξίκηται πῦρ χειμέριον. P. IV, 474. σοφίας ἄωτον ἄκρον. I. VII, 26. ἐξίκετο νέᾳ κεφαλᾷ Στρόφιον ξένον. P. IX, 53. ἐξικέσθαι βραχὺς χαλκόπεδον ἕδραν θεῶν. I. VII, 61. v. Not.
Ἐξοπίσω. ἔσσεσθαι γέρας. O. VII, 124.
Ἔξορκος. ἀλαθὴς ἔξορκός μοι ἐπέσσεται. O. XIII, 140. Sed v. V. L. et D. P.
Ἔξοχος. ἔξοχος κᾶπον Διός. P. IX, 90. μάντιν. O. VI, 83. προφάταν Διὸς ἐκκάλεσεν. N. I, 91. αἶσαν. N. VI, 79. ἔξοχοι βουβόται. N. IV, 85. ἔξοχα πλούτου. O. I, 4. ἀνθρώπων. O. VIII, 30. ἑταίρων. P. V, 34. ἐξοχώτερος γένηται παῖς ἐν παισί. N. III, 124. ἐξοχώτατοι ἀμφὶ ἀέθλοις. N. II, 28. ἐξοχωτάτας αἶγας Σκυρίας. Fr. Epinic. II, 4. in Hieron. p. 15. ἐξοχώτατα φάσθαι ἕκαστος ἔλπεται. N. IV, 150.
Ἐξόχως. O. IX, 104.
Ἐξυφαίνω. ἐξύφαινε φόρμιγξ μέλος πεφιλημένον. N. IV, 71. ἐξυφαίνονται χάριτες. P. IV, 489.
Ἔξω. ἀγῶνος βαλεῖν. P. I, 85. πλόου ἄνεμός με ἔβαλεν. P. XI, 61. φρενῶν. I. VI, 105. παρέλκει. O. VII, 85. τρέψαντες τὰ καλά. P. III, 149.
Ἔξωθεν. στηθέων ἔξωθεν οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. LXI, 2.

Digitized by Google

Ἐφεσόθι vid. Ἔσσω.

Ἑορτά. ἐς ἑορτάν. O. III, 61. ἑορτὰν πατρὸς πάσαν πλειστέμβροτον. O. VI, 116. Δυσιτρόφῳ (Δήμητρος). O. VI, 161. πεντετηρίδα ἔστησεν. O. X, 70. πεντετηρίδων Ἱερομήλιος πομπάν. N. XI, 54. ἑορταῖς μεγίστας θεῶν. O. V, 11. ἑορταῖς νίκαν. N. IX, 26. σὺν ἑορταῖς. P. VIII, 94.

Ἑός. ἑὸν πάϊδα. O. VII, 9. ἕλεθρον. P. II, 76. χεῖρον. P. IV, 479. ἑᾷ δορί. I. VII, 53. ἑᾶς ἀρετᾶς. P. IV, 532. ἑᾷ κεφαλᾷ. O. VI, 103. VII, 123. παρθία. P. II, 169. ἑὰν ἀλόχων. N. VII, 36. πόλιν. O. X, 46. ψυχάν. P. IV, 283. μῆνιν. P. IX, 67. ἄλοχον. I. VIII, 63. ἑαῖς χερσίν. N. I, 68.

Ἐπάγω. σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμα ἄγει. O. II, 68. v. Not. ἐπάγοντες δόσιν ἀφαλέαν. P. VIII, 96. ἐπάγειν ἀρχὰν ποδῶν. Fr. Scol. I, 4. p. 19.

Ἐπαγγέλλω. ἐπαγγέλλοντι δαῖτα ξείνοις. P. IV, 55.

Ἐπαείρω. ἐπαείροντι κλυτὰν Λοκρῶν ματέρα. O. IX, 52.

Ἐπαινέω. ἄνδρα πεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί. P. V, 144. ἐπαινήσομεν ἀδελφεοὺς ἰαλούς. P. X, 107. ἐπαινήσαις πάντως. P. IV, 536. ἐπαινήσαντες σύνθεσιν. P. IV, 299. ἐπαινῆσαι πόλεμον ἀθαρίταν. N. V, 35. ἐπαινέων οἶκον τριστολεμιτάδεον. O. XIII, 1. ἐπαινεῖν λόγον. P. II, 125.

Ἔπαινος. μᾶλλον πίρναται. Fr. Inc. CLXXX.

Ἐπαΐσσω. ἐπαΐσσων οὖρος. I. IV, 10.

Ἐπαΐω. ἐπαΐουσιν φρενὶ ἔκαθεν εὐώδμου. Fr. Dithyramb. III, 17. pag. 67.

Ἐπάκοος. ἐπάκοοι νῦν. O. XIV, 21.

Ἐπακτός. ἐπακτὸς χειμέριος ὄμβρος. P. VI, 20. ἐπακτὸν τεμένει ἀλλότριον. O. X, 107.

Ἔπαλπνος. ἐπαλπνος νάστος. P. VIII, 120.

Ἐπάμερος. ἐπάμερόν τι ἔαμεν. P. VIII, 135.

Ἐπαναστέλλω. ἐπανστέλλων χρόνος. O. VIII, 37.

Ἐπάξιος. ἐπάξιον πάντων χάρμα. N. VII, 13. πανκρατίου στεφάνωμα. I. IV, 76.

Ἐπαοιδά. ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων. P. III, 92. ἀγυιαθὲς λαοῖς. P. IV, 385.

Ἐπαρκέω. ἐπάρκεσε κλειτᾷ γενεᾷ. N. VI, 104.

Ἐπαρκίω. ἐπαρκίων ἥρωα πλουσίᾳ τιμαῖς. N. IX, 25. v. Not. ἐπασκήσει ἀγυιὰς θεῶν. Fr. Inc. LXXXVI, 2.

Ἐπαυρίσκω. ἐπαῦρον πολλοὶ γοητόων. P. III, 65. ἐπαύρῃσι ἀρετᾶς μάχθων. N. V, 89.

Ἐπαυχένιος. ἐπαυχένιον ζυγὸν φέρειν. P. II, 171.

Ἔπεί. ἐπεί (quoniam.) O. IV, 22. VII, 26. X, 18. P. IV,

Digitized by Google

217. I. II, 66. (postquam.) O. VI, 44. P. II, 67. V, 122. IX, 140. N. VII, 62. Fr. Inc. LX, 2. (siquidem.) O. I, 127. N. X, 26. I. VIII, 148. (nam.) O. II, 178. XIV, 6. P. VII, 4. N. VI, 38. ἐπεὶ (ex quo.) O. I, 40. etenim. O. IX, 43.

Ἐπείγω. ἐπειγόμεναι ὧραι. N. IV. 55. ἐπειγομένων θεῶν πρᾶξις ὠκεῖα. P. IX, 119. ἐπειγομένους γιγνώσκω. P. IV, 59. Ξάνθον ἤπειγεν Ἀπόλλων. O. VIII, 62.

Ἔπειμι. γῆρας ἔκαλος. I. VII, 58. σεμνόν τι ψευδέεσσιν. N. VII, 33. ἐπέσσεταί μοι ὅρκος ἀληθής. O. XIII, 140. ἔπεστι φέγγος ἀνδρῶν. P. VIII, 138.

Ἔπειμι. ἐπῄει γᾶν καὶ θάλασσαν. Fr. corr. Inc. XV. p. 87.

Ἔπειτα. N. III, 94. X, 151. N. X, 169. I. VII, 27. O. IX, 129. P. V, 129. N. III, 95. O. VIII, 76. P. IV, 377.

Ἐπέρχομαι. ἐπερχόμενος πάτρωϊ. P. VI, 46. ἐπῆλθε δαίμων οἰοπόλος. P. IV, 50. ἐπελθὼν χρόνος. O. X, 9.

Ἐπέτης. ἐπέταν πολύφιλον. P. V, 5.

Ἔπετος. Ἐπέτειος. Fr. Inc. CXXIV.

Ἐπεύχομαι. ἐπεύξασθαι ἐθέλω μάτρι. P. III, 137.

Ἐπέχω. ἔπεχε σκοπῷ τόξον. O. II, 160.

Ἐπηετανός. ἐπηετανὸν βίον. N. VI, 19.

Ἐπήρατος. ἐπήρατον δόξαν. I. VI, 17. κλέος. P. V, 98. v. V. L.

Ἐπί. cum genit. ἐπὶ ἁβρότατος. P. VIII, 127. ἀσπίδος. P. VIII, 66. ἁρμάτων. O. I, 124. βαθμίδος. N. V, 3. ὀλκάδος. N. V, 4. χώρας. P. IV, 485. cum dat. Ἀκράγαντι. O. II, 164. ἀκταῖσιν θορών. P. IV, 64. ἀλλοτρίᾳ ἀλόχῳ. Fr. Dithyramb. I, 2. ἄλλοισι. O. I, 180. Ἀλφεῷ. O. VIII, 13. ἀνδράσι κεῖται. P. VIII, 107. κρέμαται. I. VIII, 28. ἀοιδαῖς. N. VIII, 83. ἀρεταῖς. O. II, 21. αὐχένι. Fr. Hyporch. VI. βωμῷ. O. VI, 118. βωμοῖς θεῶν. Fr. Thren. I, 14. γλεφάροις. P. IX, 43 Βάττου γένει. P. V, 168. vbi em. ἔτι. γλώσσᾳ. O. VI, 140. εἴκοσι πέμπτον. N. VI, 100. ἐλπίδεσσι. P. II, 89. ἔργματι. I. I, 35. εὐχῇ. P. IX, 156. δένδρῳ λεπτῷ. Fr. Inc. CV. ἔργμασιν. I. I, 65. ἔργοισιν. P. V, 160. ἐσλοῖσιν. P. I, 163. εὐναῖς. P. IX, 19. Εὐρίπῳ. P. II, 35. εὐφροσύναις. Fr. Parthen. IV, 4. θανάτῳ. P. IV, 331. θύραις ἔσταν. N. I, 29. Ἴδᾳ. N. X, 132. Κασταλίᾳ. P. IV, 290. θηρσί. Fr. Epinic. II, 2. in Hieron. κράνᾳ. P. IV, 523. κρημνοῖς. O. III, 39. πεύκαις. Fr. Dithyramb. VI, 4. ὁδῷ. O. X, 38. οἱ ἔκλαγξε βροντάν. P. IV, 40. οἱ κρατὶ κατέχευας. P. I, 14. νίκαις. Fr. Inc. in Add. ὀφρύϊ Παρνασσίᾳ. O. XIII, 159. ὄχθαις. P. XII, 4. N. IX, 53. ῥεέθροις. N. IX, 21. I. V, 43. O. XIII, 48. ῥηγμῖνι. N. V, 24. στεφάνῳ. O. XI, 13. συντυχίαις. P. I, 70. σφυρῷ ἔστασας. I. VII, 19. τρόποις ἀποδα-

Digitized by Google

μεῖ. P. X, 58. τύχα. O. XIV, 25. ὕδατι Ἀσωπίῳ. N. III, 6. c. accus. ἐπ' Ἀλκμάναν μολών. N. X, 19. ἀμφότερα. O. XIII, 80. ἀνθρώπους. I. IV, 15. O. III, 18. ἀσυχίαν τράποι. P. I, 156. ἴσα. N. VII, 7. Ἰσθμόν. O. VIII, 64. κορυφάν. N. IX, 19. κράναν. P. III, 122. θεὸν κισσοδέταν. Fr. Dithyramb. III, 10. λαὸν ἀγείρας. P. IX, 93. μὶν δίκον φύλλα. P. IX, 119. ξεινίαν ἐλθόντος. N. X, 91. πόνον πέμπε. P. IV, 317. σκοπὸν τοῦτον. N. VI, 48. v. Not. στάδιον. P. XI, 73. οἶδμα. Fragm. Inc. LXXXIX, 3. στόμα. P. IV, 361. χθόνα βέβακεν. I. IV, 70. πέταται. N. VI, 81. ῥιπὸς πλέοις. Fr. Inc. XXXV. χέρσον. Fr. Dithyramb. III, 20. χρέος. O. I, 71. ἄλλον. O. VIII, 16. ἄλλοτ' ἄλλον λόγον. P. X, 83.

Ἐπιβαίνω. βάω. βῆμι. ἐπιβαίνει κέφος Λάθας. O. VII, 80. πότμος αὐτὸν ἐπέβασεν εὐαμερίας. I. I, 55. ἐπέβαν Σικυωνόθε. N. X, 81. ἐπέβαν πολλῶν καιρόν. N. I, 28. v. V. L. ἐπέβα ὑπερτάταις ἀνορέαις. N. III, 34. ἐπέβαινεν θείαις ὀδύναισι. Fr. Prosod. II, 3. in Del.

Ἐπιβάλλω. ἐπὶ στέφανον βαλών. P. XI, 22. ἐπὶ εὐναῖς βάλεν αἰδῶ. P. IX, 20.

Ἐπίβδα. πρὸς τραχεῖαν ἐπίβδαν. P. IV, 249. v. Not.

Ἐπιβουλία. ἐπιβουλίᾳ ἀντίτεινε. N. IV, 60.

Ἐπιβρίθω. ἐπιβρίσας ὄλβος ἕπηται. P. III, 190.

Ἐπιγείνομαι. ἐπιγεινομένων παιδῶν. P. IV, 83.

Ἐπιγουνίδιος. ἐπιγουνίδιον βρέφος κατθηκάμεναι. P. IX, 107.

Ἐπιδεικνύω. ἐπέδειξεν βίαν. N. XI, 19. ἐπεδείξαντο κρίσιν ἀέθλοις γυίων. P. IV, 451. μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου. Fr. pag. 51.

Ἐπιδέξιος. ἐπιδέξια χειρὸς σχέθων νιν ἄγεις. P. XI, 29. v. Not.

[Ἐπιδίκω. P. IX, 219. *Ex Schedis.*]

Ἐπίδοξος. κῦδος ἐπίδοξον ἄρηται. N. IX, 110.

Ἐπιεσσάμενος. ἐπιεσσόμενος. vid. Ἐφέω.

Ἐπιζεύγνυμι. ἐπιζευχθέντες στέφανοι χαίταις. O. III, 11.

Ἐπιθορέω. ἐπὶ ἀκταῖσι θορών. P. IV, 64.

Ἐπίκαιρος. ἐπικαιρότατος ἰατὴρ ἐσσί. P. IV, 480.

Ἐπικλάζω. ἐπέκλαγξε βροντὰν αἴσιον Ζεὺς πατήρ. P. IV, 41.

Ἐπίκοπος. ἐπίκοπον στάσιν. Fr. Inc. VII, 4.

Ἐπίκουρος. Ὀλιγαιθίδαισι. O. XIII, 137. ἐπίκουρον ὁδόν. O. I, 177.

Ἐπίκρανον. ἐπικράνοις. Fr. Prosod. II. p. 45.

Ἐπικρατέω. ἐπικρατεῖν δύνασθαι ἐρώτων ἀρειόνων. N. VIII, 8. v. Not.

Ἐπίκρυφος. ἐπίκρυφον οἶμον. O. VIII, 92.

Digitized by Google

Ἐπικύρω. ἐπικύρσας ἀστῶν ἐν ἀοιδαῖς. O. VI, 10. μὴ ἐπικύρσαιεν μετατροπίαις φθονεραῖς. P. X, 32.

Ἐπικώμιος. ὕμνος ἦν πάλαι. N. VIII, 85. ἐπικωμίαν κλυτὰν ὄπα. P. X, 9. ἐπικώμια ἴδια ναυστολέοντες. N. VI, 56.

Ἐπιλανθάνω ex λήθω. ἐπιλέλαθα ὀφείλων. O. X, 4. ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον θνάσκει. Fr. Epinic. II, 6. p. 11.

Ἐπίλασις. ἐπίλασιν καμάτων παράσχοι χρόνος. P. I, 89.

Ἐπίλοιπος. ἐπίλοιποι ἁμέρα. O. I, 53.

Ἐπιμίγνυμι a μίγω. ἐμφύλιον αἷμα ἐπέμιξε θνατοῖς. P. II, 59. ἀγλαΐαις ἐπιμίξαι λαόν. N. IX, 74. ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι χεῖρας. N. III, 107.

Ἐπιμομφά. ἐπιμομφὰν ὀξεῖαν ἀνδρῶν λῦσαι. O. X, 11.

Ἐπινέμω. ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. IX, 11.

Ἐπινεύω. ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν. I. VIII, 99.

Ἐπίνικος et -ιος. ἄωτον ἐπίνικον φράσαι. O. VIII, 99. ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς. N. IV, 128.

Ἐπίνομος. ἐπίνομον στρατὸν ἡρωΐδων. P. XI, 13. v. Not.

Ἐπιπέμπω. θεοὶ ἐπιπέμπετε χάριν κλυτάν. Fr. Dithyramb. III, 2. p. 67.

Ἐπίπερθεν. ἐπίπερθεν γᾶς γεωμετροῦσα. Fr. Inc. V, 1. pro ἐφύπερθεν.

Ἐπιπρέπω. ἐπιπρέπει παισὶν λῆμα γενναῖον. P. VIII, 63.

Ἐπίσκοπος. ἐπίσκοποι Μινυᾶν. O. XIV, 5.

Ἐπισκότειος. ἐπισκότειον ἀτραπὸν ἐσσυμένα. In def. Solis p. 61. [ἐπίσκοτον.]

Ἐπισπείρω. ἐπισπείρων μομφὰν ἀλιτροῖς. N. VIII, 67.

Ἐπισπέομαι. (ἐφέπομαι.) οἱ δὲ ἐπίσποντο. P. IV, 237.

Ἐπίσταμαι. εἰ ἐπίστα συνέμεν. P. III, 143. ἐπίστανται ἁγεμονεῦσαι ὁδόν. O. VI, 43. ἐπίστασαι ἔρξαι καὶ παθεῖν. P. VIII, 8.

Ἐπιστατέω. ἐπιστατεῖ. N. VII, 72.

Ἐπιστείχω. τάνδε νᾶσον ἐπιστείχοντα. I. VI, 29.

Ἐπιστεφανόω. νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν. O. IX, 168.

Ἐπιτακτός. ἐπιτακτὸν μέτρον ἐξεπόνησεν. P. IV, 421.

Ἐπιτανύω. ἐπιτανύσας (τόξον) Ἀκράγαντι. O. II, 165.

Ἐπιτέλλω. ἐπίτειλον θάνατον καὶ ἐμοί, ἄναξ. N. X, 145. ἁγητὴρ υἱῷ ἐπιτελλόμενος. P. I, 135.

Ἐπιτέρπομαι. ἐπιτερπόμενον ἵπποις. O. V, 51.

Ἐπιτίθημι. ἐπιτίθησι κόσμον. P. II, 16. 19.

Ἐπιτεύχω. στέφανον ἐπιτεῦξαι Ἰλίῳ. O. VIII, 43.

Ἐπιτόσσω. (ὁ θεὸς) ἐπέτοσσε. P. IV, 43. v. Not. V. L. ἐπιτόσσαις θεῷ ῥέζοντας ἑκατόμβας. P. X, 52.

Digitized by Google

Ἐπιτρέπω. ἐπιτρέψοντι οἱ Μοῖσαι. O. VI, 36. ἐπέτρεπε τοῖς. O. III, 64.

Ἐπίτροπος. θεὸς ἐὼν. O. I, 171.

Ἐπιφανής. ἐπιφανέστερον οἶκον. P. VIII, 7.

Ἐπιφέρω. ἐπιφέροισα τιμάν. O. I, 50.

Ἐπιφλέγω. ἐπιφλέγει δόξα καὶ εὐφροσύνα. P. XI, 69. ἐπιφλέγων πόλιν ἀοιδαῖς. O. IX, 34.

Ἐπιχέω. ἐπὶ θρῆνον ἔχευαν. I. VIII, 128. ἐπέχειν ἀλλότρια θαραχθεὶς. V. L. Fr. Dithyramb. I. p. 66.

Ἐπιχθόνιος. ἐπιχθονίων ἀνθρώπων γένος. Fr. Inc. IV, 6. τίς ἐπιχθονίων εὗρεν σύμβολον θεόθεν. O. XII, 12. πάντων. N. X, 116. κεδνότατον. I. VIII, 48. κρατεῖν. O. VII, 93. ἐπιχθονίοις ἔσεσθαι μάντιν ἔξοχον. O. VI, 85.

Ἐπιχώριος. παῖς Αἴσονος. P. IV, 209. ἐσθὰς Μαγνήτων. P. IV, 141. μεῖς. N. V, 82. ἐπιχώριον ἀγῶνα Ἥρας. P. VIII, 114. χάρμα. N. III, 116. μάντιν. O. XIII, 104. ἐπιχωρίαν καλῶν. I. VII, 2. ἴσοδοι. P. V, 156. ἐπιχωρίοις πάντεσσι. P. IX, 178. ἐπιχώρια αἰσχύνων. P. III, 58.

Ἐπιψαύω. ἐπιψαύειν τῶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων. P. IV, 164. ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος. I. IV, 17.

Ἔποικος. ἐποίκων. O. IX, 105.

Ἐποίχομαι. ἐποίχονται αὐτοὺς ξενίαις τραπέζαις. O. III, 72.

Ἐπόπτομαι. ἐπόψατο ἔνθα γένναν εὐδαίμονα. Fr. Prosod. II, 6. 7. p. 44. ἐποφόμενος θαῖτα. O. VIII, 69.

Ἐποπτεύω. ἐποπτεύει ἄλλοτ' ἄλλον χάρις. O. VII, 19.

Ἐπόπτης. Πυθῶνος ἐπόπταις. N. IX, 12.

Ἔπος. ἔπος, μηδὲν ἄγαν, σοφοὶ αἴνησαν. Fr. Inc. XXIX. ἔπος εἶπεν ἐν Θήβαις. O. VI, 25. ἀκίνδυνον. P. II, 121. εἰπόντα ἀγαθόν. I. I, 63. εὐτράπελον εἰπών. P. IV, 186. Θήραιον Μηδείας ἀγκομίσαιθ'. P. IV, 15. κοινὸν εὔξασθαι. P. III, 5. κραταιὸν ἐκβαλεῖν. P. II, 140. τοῦτο πρότερον λεγόμενον. N. III, 92. τί τοιοῦτον αὔδασεν. I. VI, 61. ἐξαύδασε. N. X, 150. Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ. I. VI, 99. χαμαιπετὲς οὐκ ἀπέριψεν. P. VI, 37. ἔπει παύρῳ. O. XIII, 138. ἔπεα τρία διαρκέσει. N. VII, 71. ἐπέων θεσπεσίων ῥάβδον. I. IV, 67. γλυκὺν ὕμνον πράσσετε. N. IX, 7. καρπὸς οὐ κατέφθινε. I. VIII, 101. οἶμον λιγύν. O. IX, 72. σοφῶν βάλλετο κρηπῖδα. P. IV, 245. ἀμβροσίων παγάν. P. IV, 532. φιλίων ἄρχετο. P. IV, 62. ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν γινώσκομεν. P. III, 200. ἐπέων θέσιν. O. III, 14. ῥοαῖσι κλυταῖς. I. VII, 26. Μηδείας στίχες. P. IV, 99. ἀοιδὰ θεσπεσία. N. IX, 16. ῥαπτῶν Ὁμηρίδαι ἄρχονται. N. II, 2. v. Not. οὖρον. N. VI, 49. ἔπεσσιν ἐφάψατο οὐδὲ ἀκράντοις. O. I, 138.

Digitized by Google

ἀρρήτοισιν ἐλεύσαι. N. VII, 102. ἀφθόνητος γένοιο, Ζεῦ πάτερ. O. XIII, 35.

Ἐπουράνιος. ἐπουράνιοι. Fr. Thren. III, 4. p. 36.

Ἐπτά. O. VII, 132. N. II, 55.

Ἑπτάγλωσσος. ἑπτάγλωσσον φόρμιγγα. N. V, 43.

Ἑπτάεις. O. XIII, 56.

Ἑπτάκτυπος. ἑπτακτύπου φόρμιγγος. P. II, 130.

Ἑπτάπυλος. ἑπτάπυλοι Θῆβαι. P. IX, 139. ἑπταπύλοις Θήβαις. P. III, 160. VIII, 56. N. IV, 31. ἑπταπύλοισι Θήβαις. P. XI, 19. I. VIII, 35. ἑπταπύλους Θήβας. N. IX, 42. v. Not. V. L.

Ἔπω. τῷ μὲν εἶπε. O. I, 119. ἔπος εἶπεν. O. VI, 25. εἶπε στέλλειν πλόον. O. VII, 60. εἶπεν ὁρᾶν γαῖαν. O. VII, 113. εἶπεν οὕτως. P. IV, 19. ὧδε. P. VIII, 61. ἐν μέσσοις. P. IX, 211. εἶπεν φωνάσαις ἅτε μάντις ἀνήρ. I. VI, 75. Θέμις. I. VIII, 68. ἔειπεν. O. IV, 35. Ἀπόλλων. P. III, 71. ὥς. P. IV, 277. ὧδε. P. IV, 408. ὄφρα εἴπῃς. O. XIV, 32. εἴ τις εὖ εἴπῃ τι. I. IV, 69. εἴποιμι Μελησίαν ἴσον δειλφῖνι. N. VI, 109. εἴποι ἐκεῖνος κεῖνα ἔργα. O. VIII, 81. εἰπὲ γέννας. P. IV, 178. εἰπεῖν τινα μακάρων γαστρίμαργον. O. I, 82. μέγα εἰπεῖν αἰδέομαι. N. V, 25. τόδε θρασύ μοι. N. VII, 74. v. V. L. εἰπεῖν μέγα. N. VII, 84. v. Not. εἰπεῖν ἀτρέκειαν δίχα μοι νόος. Fr. Inc. IV. p. 82. εἰπὼν ἔπος εὐτράπελον. P. IV, 187. μέχα. N. VI, 45. ὡς ἄρα εἰπών. P. IX, 117. I. VI, 81. εἰπόντα ἔπος. I. I, 63. ἄπιστον ἔειπα. N. IX, 78. εἶπον (praecipe). O. VI, 156, v. Not. ὡς σάφα εἴπας. O. VIII, 61.

Ἔπω. ἕπεται ἐν ἑκάστῳ μέτρον. O. XIII, 67. μῶρος. P. I, 160. ὁ λόγος κούραις. O. II, 39. αἰεὶ ψιθύρων παλάμαις. P. II, 138. σῶμα πάντων θανάτῳ. Fr. Thren. II, 3. σοὶ μοῖρα εὐδαιμονίας. P. III, 150. ὄλβος παλαιός. P. V, 73. ἐσόμενον προϊδεῖν. N. I, 41. λόγῳ δίκας ἅπτος. N. III, 49. γένος τιμά. N. X, 69. [v. Herm. ad Ol. VI, 122.] ἐκ Διὸς σαφὲς τέκμαρ ἀνθρώποις. N. XI, 56. Ζεῦ, μεγάλαι ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν. I. III, 6. εὖτε ἂν ἕπηται. P. III, 190. ἕπετό οἱ μετ' ἀλκὰν Ἀμαζόνων. N. III, 66. εἵπετο νέφος πλούτου. Fr. Inc. CLXVII. θυμὸς δ' ἐπίσθω. I. VI, 71. ἑπόμενοι νῦν ἀρχαῖς προτέραις. O. X, 94. ἕψονται τέρψιες μακρότεραι. O. XIII, 59.

Ἕψω. τίς ἕψοι μάταν χῆρας καθήμενος ἐν σκότῳ; O. I, 135. ἑψόμενος χρυσός. N. IV, 132.

Ἐπωνύμιος. ἐπωνυμίαν χάριν νίκας. O. X, 95. ἐπωνυμίαν τοῦ (ὄρους Αἴτνας) πόλιν. P. I, 58.

Ἐπώνυμος. ὄρνιχος φανέντος ἐπώνυμον Αἶαντα. I. VI, 78. ἐπώνυμα ζαθέων ἱερῶν. Fr. Epinic. V. in Hieron.

Digitized by Google

Ἔρανος. ἐρ ἔρανον εὐνομώτατον ἐκέλευσε πατήρ. O. I, 62. ἔρανον λυγρὸν Πολυδέκτᾳ θῆκε. P. XII, 28.

Ἐρασιπλόκαμος. ἐρασιπλοκάμου Τυφῶος γυνά. P. IV, 242.

Ἐρατεινός. ἐρατεινὸν ὕδωρ. O. VI, 146. ἐρατεινῇ μίλτῳ. I. V, 68. ἐρατειναῖς εὐναῖς ἅπτεσθαι ὥρας ἁρπάν. Fr. Scol. I, 9. 10.

Ἐρατός. ἐρατὸν φάος σιλένας εὐώπιδος. O. X, 91. παῖδα. O. X, 120. χαλινὸν παρθενίας. I. VIII, 95. χῶρον. Fr. Thren. I, 11. μέλος αὐλῶν. Fr. Inc. XLIX, 3. ἐρατὰς ὠδῖνας. O. VI, 74. ἐρατὰν ἐπέβαλεν αἰδῶ. P. IX, 20. ἐρατῶν ἀέθλων. N. VI, 22. κώμων. I. II, 45. ἐρατᾶν ἀοιδᾶν ὄχημα. Fr. Scol. III, 1. ἐρατὰ ἴων φόβα. Fr. Dithyramb. III, 21. p. 68.

Ἔραμαι. οὐκ ἔραμαι ἔχειν πολὺν πλοῦτον. N. I, 44. ὧν ἔρασαι. P. I, 115. N. X, 153. ἤρατο ἐπιόντων. P. III, 34. ἐραίμαν παλῶν θιάσων. P. XI, 76. ὄφρα ἔραταί τις (pro ἔρηταί). P. IV, 164.

Ἔρδω. ἄνδρας ἐρῶντας. O. I, 128. ἐρδόσσατο Ποσειδᾶν. [Heynius adscripsit: „ad ἔραμαι.“] O. I, 39. Ἥρας (Ἰξίων). P. II, 50. ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. II, 1. p. 22. εἴη ἐρᾷν. Fr. Scol. II, 1.

Ἐργάζομαι. ἐργάζεσθαι ἀγάλματα ἐλεφαντόεντα. N. V, 3. οὐκ ἐλεφαντόεντας αὐτὰς εἰργασάμην. I. II, 67.

Ἐργασία. ἀμφὶ ἐργασίαις χερός. O. VIII, 56.

Ἔργμα. ἔργματι ἐπὶ ἑκάστῳ. I. I, 36. ἐργμάτων ἕκτιμα χρονιώτερον βιοτεύει. N. IV, 10. ἐργμάτων ἀγαθῶν ὕμνος. N. IV, 136. ἀγερώχων ἔνεπεν. N. VI, 58. παλῶν ἀκτὶς βέβαιον διὰ πόντον. I. IV, 71. ἔργμασιν νικαφόροις ζεῦξαι μέλος. N. I, 10. ἔργμασιν οὐ ψεύδεις ὁ μάρτυς ἐπισταθεῖ. N. VII, 72. ἔργμασιν ἐπὶ ἄλλοις ἄλλος μισθός. I. I, 65. ἐν ἔργμασι νικᾷ τύχα. Fr. Inc. LXXXII, 2.

Ἔργον. οὔτε ἔργον οὔτε ἔπος εὑτράπελον εἰπών. P. IV, 186. καλόν. Fr. Epinic. II, 6. in Alex. Antynt. p. 11. μέγα ἐμήσαντο ἔπεσιν. N. X, 120. πελάριον τελέσαις. P. VI, 41. ἅπαν τοῦ εὖ ῥέοντος. O. XIII, 23. πρὸς ἔργον κεκαλυμμένον. O. V, 36. ἔργον κράτησαν. O. IX, 127. φάος πρὸ πάντων. O. X, 27. ἰσχύος. I. IV, 116. ἕκαστον. N. VIII, 7. κορύσσοντα ἐν πεδίῳ. I. VIII, 115. τοῦτο ἐμοὶ τελέσας. P. IV, 408. φιλέξενον παθόντες. I. II, 37. ἔργου ἀρχομένους. O. VI, 4. εἶχετο Ἰάσων πίσυνος θεᾷ. P. IV, 414. ἔργῳ δάμασσας. P. VIII, 116. φυγὼν αἰγαλέαν ἀμεχανίαν. P. IX, 163. πράσσει σθένος. N. I, 39. καθελὼν εὐχος. O. X, 75. οὐκ ἐλέγχων. O. VIII, 25. ἐν ἔργῳ εἰς πόμπαν πρόσφορον. N. VIII, 33. ἔργῳ παντὶ ἀνάπαυσις. N. VII, 77. ἔργα

Digitized by Google

ἐκλὰ ἐπ' ἐσλοῖς. O. VIII, 110. καλά. P. VII, 20. μεγάλα ἄθυρεν χερσί. N. III, 78. ἔργα λαμπευθέντα (λαμπετόωντα. v. V. L.) λάμπει μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. XCVII, 3. τρία κάλλιστα θῆκεν ἀμφὶ κόμαις. O. XIII, 54. πολλὰ μενοινῶντες. N. XI, 56. κεῖνα ἔργα ἐκεῖνος εἴποι. O. VIII, 82. ὁμοῖα ἔργα ζωοῖσιν. O. VII, 95. τὰ ἔργα ἐν Ἀρκαδίᾳ. O. VII, 153. v. Schol. ἔργων τέλος. O. II, 33. ἔργων εὐκλέων φάμαν ἀνάγει. I. IV, 38. θεοδότων κέλευθον. I. V, 29. θρασέων ἕνεκεν. N. X, 5. εὐκλέων ἄποινα. I. III, 11. καλῶν μυρίαι κέλευθοι. I. VI, 31. περὶ πάντων ἔργων κρίνει πότμος. N. V, 74. ἔργων τέλος πᾶν ἐν τίν. N. X, 55. πάντων ἔργων ταμίαι, χάριτες. O. XIV, 14. χάρις ποίνιμος ἀντὶ ἔργων. P. II, 33. ἔργοις κακοῖς. O. II, 177. καλοῖς ἔσοπτρον. N. VII, 20. ὀπάζων μελέταν. I. VI, 97. οὔτε βουλαῖς οὐ κλέπτει Ἀπόλλωνα. P. III, 54. καὶ μορφᾷ ὑπέρφατον ἄνδρα. O. IX, 99. ἐπ' ἔργοισιν δύνασιν ἔχειν. P. V, 160. Ἡρακλέος τεκμαίρομαι. Fr. Inc. II, 5.

Ἔργω. vid. Εἴργω.

Ἔρδω. ἔρδω. καλὰ ἔρξαις. O. X, 109. ἔρξαι μαλθακόν. P. VIII, 7. ἔρδων ἀνήρ. O. I, 104. ἔρδων φίλος. Fr. Inc. LVIII, 1. ἐοικότα μορφᾷ. N. III, 33. εἰ δὲ τύχᾳ τις ἔρδων. N. VII, 16. μαρνάσθω τὶς ἔρδων ἀμφ' ἀέθλοις. I. V, 71. πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι ἐχθρόν. I. IV, 82. μέρος καννόμον ἐρδόμενον. O. VIII, 104.

Ἐρεθίζω. ἐρεθίζεσθαι. Fr. Inc. XLIX.

Ἐρείδω. ἤρειδέ μιν Ποσειδᾶν. O. IX, 47. Φοῖβος. 48. ἔρεισον ἄγκυραν χθονί. P. X, 80. ἐρειδομένα ὀρθαῖς κιόνεσσι. P. IV, 476. ἐρειδόμενόν νιν ναυαγίαις. I. I, 52.

Ἐρείπω. ἐριπόντι αὐτῷ. O. II, 77.

Ἔρεισμα. Ἀκράγαντος. O. II, 12. Ἑλλάδος. Fr. Dithyramb. X, 2. v. Not. p. 74.

Ἐρέπτω. vid. Ἐρέφω.

Ἐρετμός. ἀντ' ἐρετμῶν. P. IV, 31.

Ἐρεύγω. ἐρεύγονται παγαὶ πυρὸς ἐκ μυχῶν. P. I, 40. v. Schol. τὸν ἄπειρον σκότον ποταμοί. Fr. Thren. I. p. 33.

Ἐρευνάω. ἐρευνᾶν εὑρήσεις. O. XIII, 161. ἐρεύνασεν ἰδίᾳ ῥοὰς τεναγέων. N. III, 43. ἐρευνασάτω ἱερὸν φάος ἀσυχίας. Fr. Inc. VII, 3. ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ βουλεύματα θεῶν. Fragm. Inc. XCIX, 3.

Ἐρέφω. λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον. O. I, 110. βοτάνα λέοντος ἔρεφέ νιν. N. VI, 73. v. Schol. δύο αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων. O. XIII, 45. ἐρέφοντα κρανίοις ναόν. I. IV, 93. ἔρεπτόν μιν στεφάνοις ποίας. P. IV, 427. v. V. L.

Ἐρέω. ἐρέω, εἰ χρὴ ἀντιφερίξαι. P. IX, 89. ταύταν χάριν Νεμέᾳ.

BRITISH MUSEUM OXFORD

Digitized by Google

O. VIII, 75. τοῦτο. Fr. Inc. CXII. λεγόμενον. P. V, 145. τὸ εἰδότι. P. IV, 252. μάχαν ἐν Σπάρτᾳ. P. I, 149. μαθών τις ἐν ἐρῇ. N. VII, 100.

Ἔρημος. ἐρήμας δι' αἰθέρος. O. I, 10. Fr. Inc. CXVI. v. Not. ἐρήμου ἀπὸ πόλιος αἰθέρος. O. XIII, 126. ἔρημοι ἁμᾷ ναίοντο. N. X, 134. ὑπὲρ ἐρήμων νάτων γαίας. P. IV, 46.

Ἐρημόω. ἐρήμωσεν ἑστίαν μάκαιραν ἀνδρῶν τεσσάρων. I. IV, 27. Κάδμον ἐρήμωσαν Θύγατρες εὐφροσύνας μέρος. P. III, 174. ἐρημώσασα δὸν χῶρον. P. IV, 479. ἀκτὶς Ἀελίου ἐρημωθεῖσα — ὀμμάτων. Carm. in def. Solis 2. p. 60. emend.

Ἐριβρεμέτης. ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων. I. IV, 78.

Ἐρίβρομος. ἐριβρόμου νεφέλας στρατός. P. IV, 11. ἐριβρόμου χθονὸς ὀμφαλόν. P. VI, 3. v. Not. ἐριβρόμοι λέοντες. O. XI, 22.

Ἐρίζω. οὐκ ἐρίξει χειρόνεσσιν ὁ φθόνος. N. VIII, 38. σθένει γυίων ἐρίζοντι. N. V, 72. οὐκ ἐρίζειν χρὴ πρὸς θεόν. P. II, 162. ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. IV, 507. ἐρίσας ἁμφὶ γάμῳ Θέτιος. I. VIII, 59. ἐρίζεται ταχυτὰς ποδῶν. O. I, 155. ἐριζόμενοι Πελλάνεσσι. I. IV, 49. ἐριζόμεναι νᾶες ἐν πόντῳ. I. V, 4.

Ἐριπλάγκτας. ἐριπλάγκταν γόον ὄφρα μιμήσαιτο. P. XII, 39.

Ἐριπλευρος. ἐριπλεύρῳ φυᾷ ἐμβάλλων κέντρον. P. IV, 420.

Ἔρις. χαλεπὰ ὁμιλεῖν πρεσσόνων. N. X, 135. ἔριν Ἀδράστου καὶ Καδμείων. N. VIII, 87. ἔριδα στρέφοι. N. IV, 152. v. V. L.

Ἐρισφάραγος. Eustath. p. 1636, 8.

Ἔριφος. ἐρίφων μεθοπήρεον. v. Not. Fr. Hymn. V. p. 60.

Ἐρίτιμος. ἐρίτιμοι ἀοιδαί. O. XIII, 60.

Ἕρκος. ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας. P. II, 147. οἷον ἕρκος. P. V, 151. ἑρκείων δολίων. N. III, 89. ἕρκεσιν παμποικίλοις ἀγγίων. N. X, 68. v. Not.

Ἕρνος. φοίνικος οὐ λανθάνει μάντιν. Fr. Dithyramb. III, 15. p. 67. ἕρνος ἱμεροέστατον παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. I, 2. in Del. ἕρνεῖ Τελεσιάδα. I. IV, 77. ἕρνεσιν Λατοῦς ἀδύν. N. VI, 64. ἕρνεσιν ἀνθησάμενοι χαίτας. I. I, 38 πορφυρόεις κάμαν ἀνθεσάμενος. N. XI, 37. Ὀλυμπιάδων Ἀλφεοῦ φοίνικας χεῖρα. I. I, 94. ἕρνεα ἀπ' Ἀλφεοῦ στεφανωσάμενος. N. VI, 32.

Ἑρπετόν. πυκνώτατον. Fr. Epinic. II, 2. in Hierou. Ἀφαίστειαι ἀναπέμπει προυνούς. P. I, 47.

Ἕρπω. ἕρπει τοῦτο ἀθάνατον φωνᾶεν. I. IV, 68. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι. N. XIII, 148. πρὶν εἵρπε ἀοιδὰ σχοινοτανὴς διθυράμβου. Fr. Dithyramb. VI, 2. v. Not. ἕρπων χρόνος. N. IV, 70. ἕρποι χρόνος λοιπὸς εὐφρων. N. VII, 100. τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἔπιβδαν. P. IV, 249. ἔργα ὁμοῖα ἑρπόντεσσι ζωοῖσιν. O. VII, 96.

Digitized by Google

Ἐρυθρός. ἐρυθρῷ πόντῳ. P. IV, 448.

Ἐρύκω. ἐρύκει τεθμὸς τὰ μακρὰ ἐξενέπειν. N. IV, 53. ἐρύκετον χερὶ ἐνιπάν. O. X, 7.

Ἐρύω. ἐρύσαις πάντα βίαια ἐκ ποδός. N. VIII, 99. ἐρυσάμενοι (ἐρυσσ.) νόστον γλυκύν. N. IX, 84. v. V. L.

Ἔρχομαι. ἱκέτας. O. V, 44. πὰρ μέλος. N. VII, 101. φέρων μέλος. P. II, 7. ἔρχεται ὄλβος ἀνδρῶν οὐκ ἐς μακρόν. P. III, 189. ὕπατον βροτῷ. O. I, 161. ἔρχονται ἐς ὁδὸν φανεράν. O. VI, 123. κοιναὶ ἐλπίδες. N. I, 48. ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ. P. V, 18. ἐρχομένοις ἐς πλόον. P. I, 66. ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Ζεύς. P. III, 176. φέρων θάνατον. P. X, 74. Ζεὺς ἀντέος οἱ. N. X, 149. ἤλυθον κασίγνητοι ἀμφότεροι. P. IV, 220. πεμπόμενοι ἐπ' Ἀξείνου στόμα. P. IV, 362. δευτέραν ὁδὸν ἀπ' Ἄργεος. P. VIII, 59. ex emendat. V. L. I. VI, 84. ἦλθες Λιβύας πεδίον. P. V, 68. ἔνθα ἦλθε Γανυμήδης. O. I, 70. ὑπὸ σπλάγχνων ἐς φάος. O. IV, 73. v. Not. θυμῷ μάντευμα. P. IV, 129. ἐξ ἀέθλων. N. VI, 21. ἀνὴρ προσπαλαίσων. I. IV, 90. αὐτίκα παῖς Λήδας. N. X, 122. ἦλθον μέγαρον Πελία. P. IV, 259. v. V. L. τάχα. P. IV, 305. λαμπραὶ ἀκτῖνες στεροπᾶς. P. IV, 362. γαμβροί. P. IX, 206. πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς. N. VI, 40. ταμίας κάμων. I. VI, 84. v. V. L. ἀρετᾷ. O. IX, 124. ὅταν ξένον ἐμὸν ἔλθῃς. I. II, 69. ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ. P. VIII, 137. αὐτῷ ἐλθεῖν κῦδος. O. III, 69. δεῖ σάμερον ἐλθεῖν. O. VI, 47. πομπαῖον οὖρον. P. I, 69. μεταλλάσοντας. P. I, 102. οὐκ ἔμεινε τράπεζαν νυμφίαν. P. III, 28. ἐναντίον φέλων. Fr. Inc. XXVI, 2. ἐς σταθμοὺς οὐρανοῦ ἐθέλοντα. I. VII, 66. ἐλθὼν ἄγχι ἁλός. O. I, 115. παρὰ Κρόνιον. O. I, 178. ἐς θεὸν μαντεύσατο. O. VII, 57. ὄμβρος. P. VI, 10. κόρος. P. VIII, 44. φίλος φίλοισι. N. IV, 37. εἰς ἱερὰν Ταίναρον. P. IV, 79. Ἡρακλέης. O. VI, 114. ἐλθόντος ἀπ' Ἀρκαδίας ξένου. P. III, 43. ἐπὶ ξεινίαν Κάστορος. N. X, 91. ἐλθόντα ἀπὸ δειρᾶν Ἀρκαδίας. O. III, 48. ἐκ θαλάμων Μιδέας. O. VII, 52. ἐκ Λυκίας. O. XIII, 83. ἐλθόντες νᾶσον. P. IV, 92. ἐλθόντεσσι ξείνοις. P. IV, 53. ἐλθόντας πρὸς θαλάμους. P. IV, 285. ἅλικας. N. IV, 83.

Ἔρομαι. εἴρετο πάντας παῖδα. O. VI, 81.

Ἔρως. ἔρως ἑτέρων ἔκνιξε φρένας. P. X, 94. ἔρως ἔχεν. I. VIII, 64. ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. II, 1. ἔρωτες εὐπρόσωποι παρήϊξαν. Fr. Inc. XLVII, 1. ἀλλοτρίων κρέσσονες. N. III, 51. ἐρώτων ἀρειόνων. N. VIII, 8. ἀπροσίκτων ὀξύτεραι μανίαι. N. XI, 63. ἀφροδισίων χάριτας. Fr. Scol. IV, 1. p. 27. ματέρας. Fr. Scol. I, 4. pag. 19. δρέπεσθαι κατὰ καιρόν. Fr. Scol. II, 3. pag. 22.

Digitized by Google

Ἐς. ἐς ἄδυτον. P. XI, 7. πάθῃσιν παραθέλξαν. O. VII, 122. Αἴτνην, N. IX, 3. ἅλασα. Fr. Thren. IV, 3. Ἅλιν. O. I, 126. ἅλσος τιόν. Fr. Scol. I, 2. ἐς ἄμειξιν γάλακτος. Fr. Ephem. II, 5. in Hieron. Εὐθρωπίαν. Θεμιστόν. Fr. Inc. LIX, 1. Ἄργεϊ. I. VII, 17. ἅρμα ἀνάβασιν. N. IX, 8. ἅψορον. I. II, 3. γαῖαν. O. III, 65. δῶμα. N. IX, 6. Θήλαμον δέξαι. N. XI, 3. Θήβας. N. IX, 41. Λαμίαισιν. P. III, 59. λέχος. P. III, 177. Ἰολκὸν κατέβα. P. IV, 334. μυχόν. N. I, 62. μυχοὺς. P. VI, 12. ναόν. P. VI, 6. νᾶσον ἐντὸς. I. VIII, 45. πόλιν. I. V, 28. Τροΐαν ἄγε. I. VI, 41. σταθμούς. I. VII, 65. χθόνα μόλῃ. P. IV, 136. χάριν. O. VI, 108. Φᾶσιν ἐνήλυθον. P. IV, 376. Ἴστρον. O. VIII, 63. ἀγῶνα δόξαν. P. X, 47. ἀδελφεόν. O. II, 89 Αἰθίοπας. N. VI, 63. ἅνθρα ἄγων. N. VII, 91. ἄνδρες. O II, 64. Ἀμφιάραον. O. VI, 20. Θεὸν ἐλθόν. O. VII, 57. ἦβαν πάγυιον. Fr. Scol. II, 19. αἴγλαν μόλεν. N. I, 54. αἰῶνα μόρσιμον. I. VII, 58. μοιρόν. P. III, 189. ἑκάτεν. N. IX, 49. κακότατα. P. II, 65. ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. XLVII, 5. σπότον αἰπύν. Fr. Inc. XLVI. ὅλβον ἐπίμοιρα. Carm. in def. Solis v. 11. μέσον. Fr. Inc. CXII. κακόν. P. III, 65. κίνδυνον ἰδρυνοι. P. IV, 368. γενεάν. N. X, 25. γένος. N. IV, 111. ἅψασ. N. VII, 70. ἔλεγχον. N. VIII, 85. Θάσσεται ὄλε. P. XI, 7. ἑορτάν. O. III, 61. ἔρανον. O. I, 62. P. V, 103. ἑσπέρα. O. I, 16. δῆμον. P. X, 70. πλόον. P. I, 66. I. VI, 52. πέλαγος ἔβη. I. VI, 59. νομόν. O. VII, 61. παραπίδας. P. V, 90. τελευτάν. O. V, 52. φάος. O. V, 82. VI, 75. I. VI, 91. χάρμ. O. I, 121. X, 16. τὸ πᾶν. O. II, 152. τρές. O. II, 126. Θήβας. N. IX, 41. ἄντρον. I. VIII, 89. πόλιν. I. V, 28.

Ἑσαεί. ἀνθεῖ ἀνὴρ. O. XI, 10. v. Not.

Ἐσέρχομαι. θάνατον βασιλεὺς αὖλὰν ἐσῆλθεν. N. X, 29. ἐσελθὼν ἱερὰν Ταίναρον. P. IV, 79. v. Not. δόματα. P. X, 51. ἐσελθόντα (v. V. L.) ἔγνον ἐφθαλμοὶ πατρός. P. IV, 215. ἐσερχομένοις πλέον. P. I, 66. v. V. L.

Ἑσθής. ἀμφότερόν μιν ἔχει. P. IV, 140. ἁμφὶς ἐσθῆτος. P. IV, 451.

Ἐσθλός. (ἰσθλὸς et ἐσλὸς in Pindaro inconstanter scribitur.) ἀπονέστερον ἐσθλοὶ νέμονται βίοτον. O. II, 112. ἐσθλὸν πρύφον. O. II, 177.

Ἐσλός. ἐσλοῦ πάρτιος. O. XIII, 143. Πέλοπος. N. II, 33. ἐσλὸν παράμερον. O. I, 160. βυθῷ. O. XII, 17. παρ' ἐσλόν. P. III, 145. πλόος. P. IV, 341. τί πεδόθεν. P. IX, 157. τετελεσμένον. N. IX, 14. τὸν ἐσλὸν χρὴ ὑμνῆσαι. I. III, 13. ἄγγελον. P. IV, 494. λόγον. I. V, 17. Τήλεφον. I. V, 52. φῶτες. I. VIII,

Digitized by Google

131. ἐσλοί. O. IV, 9. ὑπὸ ἐσλῶν χαρμάτων. O. II, 35. ἐσλῶν ἀεὶ ἅπτεται sc. ὁ φθόνος. N. VIII, 37. v. Not. V. L. ἐσλῶν μοῖραν. N. X, 37. ἐσλοῖς ἀνδράσι. P. III, 116. πρέπει ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. IV, 2. p. 11. ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. P. I, 163. περὶ ἐσλοῖσι μάρναται. N. V, 86. ἐσλὸς (Dorice pro ἐσθλούς. v. V. L.) λέλογχε φέρειν ἀντίον. N. I, 35. ἐσλὸς (ἐσθλοὺς) αἰνεῖν. N. III, 50. v. Not. ἐσλοὺς ἀδελφεοὺς ἐπαινήσομεν. P. X, 107. ἐσλὰ ἔργα ἐπ' ἐσλοῖς. O. VIII, 110. ἐσλὰ πέπαται. P. VIII, 103. ἐσθλοῖς. N. IV, 155.

Ἔσοδος vel εἴσοδος. εἴσοδον ἵππιον εὗρες. P. VI, 50. ἔσοδοι καλῶν ἐπιχωρίων. P. V, 156.

Ἔσοπτρον. ἔργοις καλοῖς ἔσοπτρον. N. VII, 20.

Ἑσπέριος. χαρίτων ὁμάδῳ φλέγετο. N. VI, 66. ἑσπερίαις ὑπὸ κουρίζεσθαι ἀοιδαῖς. P. III, 33.

Ἕσπερος. ἑσπέρας. P. IV, 70. ἑσπέρᾳ σὺν ἄκρᾳ. P. XI, 18. ἑσπέραις διχομηνίδεσσι. I. VIII, 94. ἕσπερον σελάνας φάος. O. X, 90.

Ἕσπομαι. ὄλβος ἅμα ἕσπετο. O. VI, 122. ἕσποιτο τόλμα καὶ δύναμις ἀμφιλαφής. O. IX, 123. ἕσποιτο μοῖρα. P. X, 26. ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπηται. O. VIII, 15. ἑσπόμενοι Ἡρακλῆϊ. I. V, 47. ἕσπεσθαι ἐφετμαῖς. I. VI, 25.

Ἑστία. ἑστίᾳ παρὰ συγγόνῳ. O. XII, 21. ἑστίαν ἐς μάκαιραν Ἱέρωνος. O. I, 17. ἑστίαν μάκαιραν ἐρήμωσεν ἀνδρῶν τεσσάρων. I. IV, 28. πατρῴαν. P. XI, 21.

Ἐσχατιά. πρὸς ἐσχατιὰν θανάτου. P. XI, 86. πρὸς ἐσχατιαῖς ὄλβου ἐβάλλετο ἄγκυραν. I. VI, 17. πρὸς ἐσχατιὰν ἱκάνων. O. III, 78.

Ἔσχατος. ἔσχατον πρὸς πλόον. P. X, 45. τὸ ἔσχατον κορυφοῦται. O. I, 182. θαλάσσας. Fr. Inc. LXXXIV. περὶ ἐσχάτων ἀέθλων. N. X, 58. ἐσχάτας ναυτιλίας μάρτυρας. N. III, 39. ἐσχάταις ἐλπίσιν. I. VII, 50. ἐσχάταισιν οἴκοθεν στάλαισιν Ἡρακλείαις. I. IV, 19.

Ἑταίρα. ἑταῖραι παρθένοι. P. III, 52. ἑταιρᾶν οἰκοριᾶν δείπνων. P. IX, 36. v. V. L.

Ἑταῖρος et ἕταρος. ἑταῖρον φθόνον ἀνδρῶν κενεοφρόνων. Fr. Inc. XXVII. ἑταῖροι ὤρεγον χεῖρας. P. IV, 425. ἔξοχα ἑταίρων φιλεῖν. P. V, 34. ἑτάρων μυρίων ὀρφανόν. I. VII, 17. κωμάζοντι φίλοις σὺν ἑταίροις. O. IX, 6. ἑταίρους ὄτρυνον. O. VI, 148. εὖ δέξαι ἐς θάλαμον. N. XI, 4.

Ἔτειος. ἐτείων ἀέθλων τέρμα. I. IV, 115.

Ἕτερος. ἕτερος δαίμων. P. III, 62. ἑτέρα εἴργει ἕτερον in V. L. N. VII, 9. ἑτέρῳ λέχει. P. XI, 38. ἑτέρας σκευᾶς βαθὺ ὀχοί-

Digitized by Google

Ἐς. ἐς ἄδυτον. P. XI, 7. πάθῃσι παραφθίσειν. O. VII, 122. Δίτναν, N. IX, 3. ἄλσεα. Fr. Thren. IV, 3. Ἄλσει. O. I, 126. ἄλσος τιόν. Fr. Scol. I, 2. ἐς ἄμειξιν γάλακτος. Fr. Ephem. II, 5. in Hieron. ἐσθρώσιων. θρῆνον. Fr. Inc. LIX, 1. Ἄργος I. VII, 17. ἅρμα ἀνάβασιν. N. IX, 8. δίφρου. I. II, 3. γαῖαν. O. III, 45. δῶμα. N. IX, 6. θάλαμον δέξαι. N. XI, 3. θήβας. N. IX, 41. Λεπάρειαν. P. III, 59. λέχος. P. III, 177. Ἑλικὼν κατέβα. P. IV, 334. μυχόν. N. I, 62. μυχοὺς. P. VI, 12. ναόν. P. VI, 4. νᾶσον ἐνιγμῶν. I. VIII, 45. πόλιν. I. V, 28. Τρῶων ἀγυιᾶς. P. VI, 41. σταθμούς. I. VII, 66. χθόνα μέλη. P. IV, 136. χάριν. O. VI, 108. Θῆσον ἐνίκων. P. IV, 376. Ἴστρον. O. VIII, 65. ἀγῶνα θόδν. P. X, 47. ἀδελφεόν. O. II, 89 Δόδοπος. N. VI, 85. ἔσθρα ἄγων. N. VII, 91. ἄνθρες. O. II, 64. Ἀμφιάραον. O. VI, 20. Θεὸν ἐλθόν. O. VII, 57. ἦβαν πάγυιον. Fr. Scol. II, 19. πᾶλιν μόλεν. N. I, 54. αἰὼν μόρσιμον. I. VII, 58. μοιρῶν. P. III, 189. ἀάτην. N. IX, 49. κακότατα. P. II, 65. ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. XLVII, 5. σιτον αἰπύν. Fr. Inc. XLVI. ὄλβον ἐπήμενος. Carm. in def. Solis v. 11. μέσον. Fr. Inc. CXII. κακόν. P. III, 65. κίνδυνον ἱμένοι. P. IV, 368. γενεάν. N. X, 25. χένος. N. IV, 111. δίκαν. N. VII, 70. ἔλεγχον. N. VIII, 85. ὀφειλόμεν ἔτι. P. XI, 7. ἑορτάν. O. III, 61. ἔρανον. O. I, 62. P. V, 103. ἑαυτόν. O. I, 16. ὅμιλον. P. X, 70. πλόον. P. I, 66. I. VI, 5. πάλιν ἔρχ. I. VI, 59. νομόν. O. VII, 61. πρυτάνιας. P. V, 90. τελευτάν. O. V, 51. φάος. O. V, 52. VI, 75. I. VI, 91. χάριν. O. I, 121. X, 16. τὸ πᾶν. O. II, 152. τρέχ. O. II, 125. Θήβας. N. IX, 41. ἔντρον. I. VIII, 89. πόλιν. I. V, 28.

Ἑσαεί. ἔνθεῖ ἀνὴρ. O. XI, 10. v. Not.

Ἐσέρχομαι. ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν. N. X, 29. ἐσέλθων ἱερὰν Ταίναρον. P. IV, 79. v. Not. δώματα. P. X, 51. ἐσελθόντα (v. V. L.) ἄγνον ὀφθαλμοὶ πατρός. P. IV, 215. ἐσερχομένοις πλόον. P. I, 66. v. V. L.

Ἑσθής. ἀμφοτερὸν μὲν ἔχειν. P. IV, 140. ἁπλῆς ἐσθῆτος. P. IV, 451.

Ἐσθλός. (ἐσθλὸς et ἑσλὸς in Pindaro indiscriminatim scribitur.) ἀπονέστερον ἐσθλοὶ νέμονται βίοτον. O. II, 112. ἐσθλὸν κρύφον. O. II, 177.

Ἑσλός. ἑσλοῦ κάρυκος. O. XIII, 143. Πέλοπος. N. II, 33. ἑσλὸν παράμερον. O. I, 160. βυθῷ. O. XII, 17. παρ' ἓν ἑσλόν. P. III, 145. πλόος. P. IV, 311. τὶ πεδόν. P. IX, 157. τετελεσμένον. N. IX, 14. τὸν ἑσλὸν χρὴ ὑμνῆσαι. I. III, 13. ἄγγελον. P. IV, 494. λόγον. I. V, 17. Τήλεφον. I. V, 52. φῶτα. I. VIII,

131. ἐσλοῖ. O. IV, 9. ὑπὸ ἐσλῶν χαμμάτων. O. II, 55. ἐσλῶν ἀεὶ ἔπτεται sc. ὁ φθόνος. N. VIII, 37. v. Not. V. L. ἐσλῶν μοῖραν. N. X, 37. ἐσλοῖς ἀνδράσι. P. III, 116. πρέπει ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. IV, 2. p. 11. ἐσθλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. P. I, 163. περὶ ἐσλοῖσι μάρναται. N. V, 86. ἐσλὲς (Dorice pro ἐσθλούς. v. V. L.) λέλογχε φέρειν ἀντίον. N. II, 35. ἐσλὸς (ἐσθλοὺς) αἰνεῖν. N. III, 50. v. Not. ἐσλοὺς ἀδελφεοὺς ἐπαινήσομεν. P. X, 107. ἐσλὰ ἔργα ἐπ' ἐσλοῖς. O. VIII, 110. ἐσλὰ πέπεται. P. VIII, 103. ἐσθλοῖς. N. IV, 155.

Ἔασος vel ἴασος. ἔασον ἵππιον εὗρες. P. VI, 50. ἔασος καλῶν ἐπιχωρίων. P. V, 156.

Ἔσοπτρον. ἔργοις καλοῖς ἔσοπτρον. N. VII, 26.

Ἐσπέριος. χαρίτων δμάδῳ φλέγει. N. VI, 66. ἑσπερίαις ὑπὸ πουρίζεσθαι δονδαῖς. P. III, 33.

Ἕσπερος. ἑσπέρας. P. IV, 70. ἑσπέρᾳ σὺν ἄκρᾳ. P. XI, 18. ἑσπέραις διχομηνίδεσσι. I. VIII, 94. ἕσπερον σελάνας φάος. O. X, 90.

Ἕσπομαι. ὄλβος ἅμα ἕσπετο. O. VI, 122. ἕσποιτο τέλμα καὶ δύναμις ἀμφιλαφής. O. IX, 123. ἕσποιτο μοῖρα. P. X, 26. ᾧ-τινι σὸν γόρῳ ἕσπηται. O. VIII, 15. ἑσπόμενοι Ἡρακλῆϊ. I. V, 47. ἑσπεσθαι ὠφετμαῖς. I. VI, 25.

Ἑστία. ἑστίᾳ παρὰ συγγόνῳ. O. XII, 21. ἑστίαν ἐς μάκαιραν Ἰέρωνος. O. I, 17. ἑαείαν μάκαιραν ἀρήμοσεν ἀνδρῶν τεσσάρων. I. IV, 28. πατρῴαν. P. XI, 21.

Ἐσχατιά. πρὸς ἐσχατιὰν θανάτου. P. XI, 86. πρὸς ἐσχατιαῖς ὄλβου ἐβάλλετο ἄγκυραν. I. VI, 17. πρὸς ἐσχατιὰν ἰκάνων. O. III, 78.

Ἔσχατος. ἔσχατον πρὸς πλόον. P. X, 45. τὸ ἔσχατον κορυφοῦται. O. I, 182. θαλάσσας. Fr. Inc. LXXXIV. περὶ ἐσχάτων ἀέθλων. N. X, 58. ἐσχάτας ναυτιλίας μάρτυρας. N. III, 39. ἐσχάταις ἐλπίσιν. I. VII, 50. ἐσχάταισιν οἴκοθεν στάλαισιν Ἡρακλείαις. I. IV, 19.

Ἑταίρα. ἑταῖραι παρθένοι. P. III, 52. ἑταιρᾶν οἰκοριῶν δείπνων. P. IX, 36. v. V. L.

Ἑταῖρος et ἕταρος. ἑταῖραν φθόνον ἀνδρῶν κινεοφρόνων. Fr. Inc. XXVII. ἑταῖροι ὄρεγον χεῖρας. P. IV, 425. ἔχοχα ἑταίρων φιλεῖν. P. V, 34. ἑτάρων μυρίων ὄρφανόν. I. VII, 17. κωμάζοντι φίλοις σὺν ἑταίροις. O. IX, 6. ἑταίρους ὄτρυνον. O. VI, 148. εὖ δίξαι ἐς θάλαμον. N. XI, 4.

Ἔτειος. ἑτείων ἀέθλων τέρμα. I. IV, 115.

Ἕτερος. ἕτερος δαίμων. P. III, 62. ἑτέρα ἔἴργει ἕτερον in V. L. N. VII, 9. ἑτέρῳ λέχει. P. XI, 38. ἑτέρας σκιυᾶς βαθὺ ὀχοί-

σας. P. II, 145. ἕτερον οἶνον. N. VI, 42. τίνα. P. II, 110. λέγον οὐκ ἴχει. O. VII, 158. ἕτερον ἑτέραις χερσὶ βαστάζεις. N. VIII, 5. ἕτεροι εὔχονται πεδίον. N. VIII, 65. ἕτεραι βασιλεὶς ἱεροί. P. V, 230. ἕτεραι τίχναι ἑτέρων. N. I, 56. ἕτερα ἑτέρων ἄριστα. N. VII, 9. ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ἔσηκε φρένας. P. X, 93. ἑτέροις ἔδωκεν κῦδος μέγα. P. II, 164. παρέδωκε. P. II, 95. ἑτέροισιν πολλοῖσιν ἄγημαι. P. IV, 442.

Ἐτήτυμος. ἐτήτυμον ἀλάθειαν μόνος ἐξελέγχων χρόνος. O. X, 65. ἐτήτυμον ἄγων κλέος. N. VII, 92.

Ἔτι. ἔτι. O. I, 176. II, 27. P. III, 112. οὐκ ἔτι τλήσομαι. P. III, 72. P. X, 39. 87. ἔτι ὀφείλει. N. II, 9. v. V. L.

Ἔτος. ἔτει ἑνάτῳ. Fr. Thren. IV, 4. ἑκατὸν ἐτέων. O. II, 169. πάσαις περιόδοις ἐτέων. N. XI, 51.

Ἑτοῖμος. ἑτοῖμος θησαυρὸς ὕμνων. P. VI, 7. πάρεστ' ἀέθλων. N. IV, 120. αἶνος. O. VI, 18. ἕτοιμον γάμον. O. I, 121. πάρεδρον. O. II, 138. τροφαῖς ἵπποις. O. IV, 24.

Ἔτυμος. ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων διακρίνειν. P. I, 133.

Ἐτύμως. O. VI, 129.

Εὖ. εὖ ἀγορηθείς. I. I, 73. ἀκούειν. P. I, 192. δίξει. N. III, 5. εἶπε. I. IV, 69. πράσσει σὺν πόνῳ. O. XI, 4. οἶδα. N. IV, 69. ἔχοντες. O. V, 37. πασχέμεν. P. III, 186. vbi v. Not. νὶν ἔγνωκεν. P. IV, 510. πάσχων. I. V, 17. εὖ μὲν, εὖ δέ. N. XI, 3. εὖ μή. P. IX, 166. πάθεν. N. I, 46. πέπραγεν Ῥαδάμανθυς. P. II, 133. καθορᾷς. P. IX, 87. πρασσόντων ξείνων. O. IV, 7.

Εὐαγκής. εὐαγκεῖ λόφῳ Νίσου. N. V, 84.

Εὐάγων. εὐάγων τιμά. N. X, 71. v. V. L.

Εὐαγορία. εὐαγορίας ἔκφορον. Fr. Scol. I, 8. p. 21.

Εὔαθλος. εὐάθλου Λάμπωνος παῖς. I. VI, 3.

Εὐαίνητος. Ὀρφεύς. P. IV, 315.

Εὐαμερία. εὐαμερίας ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος νιν. I. II, 56.

Εὔανδρος. εὔανδρον ματρόπολιν. N. V, 17.

Εὐάνθεμος. πρὸς εὐάνθεμον φυαν. O. I, 109.

Εὐανθής. Μενάπα. O. VI, 144. ὄλβος. Fr. Thren. I, 10. εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ. I. V, 15. ὀργᾷ παρμένων. P. I, 73. εὐανθέα ἁλικίαν ἀπέπτυσας. I. VII, 48. στέφανον πέρι. I. VII, 71. στέλλον ἀναβάσομαι. P. II, 113.

Εὐανορία. πόλιν πλουτεῖς εὐανορίαις δαιδάλλειν. O. V, 46.

Εὐάνωρ. εὐάνορι παρ' ἀποινᾷ. O. I, 37. εὐάνορα Ἀρκαδίαν. O. VI, 135. λαὸν Ἥρας. N. X, 66. πόλιν. O. X, 119. εὐάνορες Ἀχαΐναι. N. II, 26. v. Schol.

Εὐάρματος. Ἴσθμιον. P. II, 9. εὐάρματον ἄνδρα. I. II, 24. πέ-

Digitized by Google

λιν κτίσσειεν. P. IV, 13. v. Κυράνα. εὐάρματε Θήβα. Fr. Inc. CLXXIV.

Εὐαχής. εὐαχέα ὕμνον. P. II, 25.

Εὔβουλος. Θέμις εἶπε. I. VIII, 68. εὐβούλου Θέμιτος. O. XIII, 11. Νηρέος. P. III, 163. εὔβουλον οὐρανίαν Θέμιν. Fr. Inc. LXVII. et C, 1.

Εὐδαιμονία. εὐδαιμονίας μοῖρα ἕπεται. P. III, 150. εὐδαιμονίαν θάλλοισαν. P. VII, 22. ἅπασαν τυχεῖν. N. VII, 83.

Εὐδαίμων. ἀνὴρ γίνεται. P. X, 33. εὐδαίμονος Κυράνας. P. IV, 491. γαμβροῦ θεῶν. I. VII, 37. εὐδαίμονι σὺν πότμῳ. O. II, 34. εὐδαίμονα ἐόντα βίοτον. N. VII, 147. γένναν. Fr. Prosod. II, 6. in Del. εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβιος. Fr. Thren. V, 1. p. 38. v. Not.

Εὐδείελος. εὐδείελον Κρόνιον. O. I, 178. χθόνα Ἰαλκοῦ. P. IV, 136.

Εὔδενδρος. εὐδένδροιο ματέρος. P. IV, 131. ἄλσος εὔδενδρον Πίσας. O. VIII, 12. εὐδένδρῳ ὄχθῳ. N. XI, 31.

Εὐδία. εὐδίαν ἑστίαν. P. V, 12. v. V. L. εὐδίαν μελιτόεσσαν ἔχει. O. I, 158. ὄπασσεν εὐδίαν ἐκ χειμῶνος. I. VII, 53. [Fr. Inc. VII. p. 84. *Ex Schedis.*]

Εὐδιανός. εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν ψυχρᾶν. O. XI, 146.

Εὔδματος. ἐΰδματον Κολώναν. P. XII, 5.

Εὐδοξία. σὺν εὐδοξίᾳ Κάστορος. P. V, 9. εὐδοξία συγγενεῖ μέγα βρίθει. N. III, 70.

Εὔδοξος. εὔδοξος Σωγένης. N. VII, 11. εὐδόξοιο παρὰ κόλποις Πίσας. O. XIV, 33. εὐδόξῳ Μίδᾳ. P. XII, 10. εὔδοξον Ἱπποδάμειαν. O. I, 112. v. Schol. νίκαν ἅρματι. P. VI, 17. λύτρον. I. VIII, 2.

Εὕδω. εὕδεις βασιλεῦ; O. XIII, 95. εὕδει ἀνὰ σνάπτῳ Διὸς αἰετόν. P. I, 9. μελέων πρασσόντων. Fr. Thren. II, 7. p. 34. χάρις παλαιά. I. VII, 24. εὐδόντεσσιν ἐν ὀνείροις. Fr. Thren. II, 8.

Εὐειδής. εὐειδέα ἄλοχον. I. VIII, 62.

Εὐεργεσία. εὐεργεσίαις ξένων ἀγαπᾶται. I. VI, 102.

Εὐεργέτης. ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσι. O. II, 171. τὸν εὐεργέταν τίνεσθαι. P. II, 43. ἑκόντι πρέπει νόῳ ὑπαντιάσαι. P. V, 59. ἁρμάτων. I. I, 77. εὐεργέται δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον ξείνοις. P, IV, 54.

Εὐερκής. εὐερκὲς ἄλσος. O. XIII, 156.

Εὐζωά. εὐζωᾶς ἱερὸν ἄωτον δραπών. P. IV, 233.

Εὐήρατος. εὐήρατον ῥίζαν. P. IX, 15. εὐηράτων παρὰ σταθμῶν. O. V, 21. εὐηράτοις σὺν φιλοφροσύναις. O. VI, 165.

Εὐθαλής. vid. Εὐθηλής.

Digitized by Google

Εὐθηλής. εὐθαλεῖ τύχᾳ. P. IX, 128. v. V. L.

Εὔθρονος. εὐθρόνου Ἀφροδίτας. I. II, 8. Κλεοῦς. N. III, 145. εὐθρόνοις κούραις Κάδμοιο. O. II, 89. Ὥραις. P. IX, 105.

Εὐθύγλωσσος. ἀνὴρ νομὸν προφέρει. P. II, 158.

Εὐθύδρομος. εὐθύδρομον στάδιον. V. L. O. X, 76.

Εὐθυμάχας. εὐθυμάχαν πελώριον ἄνδρα. O. VII, 27. (v. Schol. V. et R.) V. L.

Εὔθυμος. εὔθυμον γῆρας. O. V, 51.

Εὐθυμία. εὐθυμίαν μείζω φέρει. I. I, 88. μετὰ εὐθυμιᾶν. O. III, 63.

Εὐθύνω. εὔθυνε δίκας λαοῖς ἱππόταις. P. IV, 272. εὔθυνε οὖρον δαίμονος Ζενοφῶντος. O. XIII, 38. εὐθύνοι ὄλβον. P. I, 88.

Εὐθύπνοος. εὐθυπνόου Ζεφόροιο. N. VII, 48.

Εὐθύπομπος. αἰών. N. II, 11. v. V. L.

Εὐθυπορέω. εὐθυπορεῖ ὁδὸν ἐχθράν. O. VII, 167. εὐθυπορῆσαι δρόμον πλαγᾶν. I. V, 76.

Εὐθύς. O. XIII, 115. N. I, 23. ὁρμαίνων. O. VIII, 54. ἀμείβετο. P. IX, 67. ἀπακάνατο. N. V, 60. ἀναβάς. O. XIII, 123. ἀναρπάξας. P. IV, 60. ἰών. P. IV, 148. ἰόντων ἐς ἄντρον. I. VIII, 89. εὐθεῖα κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν. Fr. Hyporch. I, 3. τόλμα ὀρνύει γλῶσσαν. O. XIII, 14. εὐθείᾳ δίκᾳ συνάρμοξεν καρπὸν φρενῶν. N. X, 22. εὐθὺν οὖρον. N. VI, 48. πλόον. O. VI, 177. ῥόμβον. O. XIII, 133. εὐθείαις ὁδοῖς. N. I, 37. εὐθυτάτῳ κοινῶνι. P. III, 50.

Εὐθύτονος. εὐθύτονον στάδιον. O. X, 76. et in V. L. P. V, 120. cf. Schol.

Εὐθύτομος. εὐθύτομον πεδιάδα. P. V, 120. v. V. L. Schol.

Εὔϊππος. εὐΐππου Φλεγύα. P. III, 14. Κυράνας. P. IV, 2. εὔϊππον στρατόν. em. Fr. Inc. XVII. εὐΐππων Τυσδαριδᾶν. O. III, 70. εὐΐππους Ἀμαζόνας. O. VIII, 62.

Εὔκαρπος. εὐκάρπου χθονός. N. I, 20. εὐκάρποιο γαίας μέτωπον. P. I, 57.

Εὐκλής. εὐκλεῖ παρὰ Δίρκᾳ. O. X, 101. εὐκλεῖ σὺν νόστῳ. N. II, 39. εὐκλεῖ λόγῳ. N. III, 120. εὐκλέα μορφάν. O. VI, 128. ναὸν διανέμων. P. VIII, 89. μναστῆρα ἀγώνων. P. XII, 42. νύμφαν. P. IX, 97. νᾶσον. N. V, 27. N. VI, 77. οὖρον. N. VI, 49. ἀγοράν. Fr. Dithyramb. III, 5. p. 67. εὐκλέων ἔργων. I. III, 11. φάμαν. I. IV, 38. εὐκλέας ὀϊστούς. O. II, 163.

Εὐκλεΐζω. εὐκλεΐξεν τρὶς πόλιν. P. IX, 162.

Εὐκτήμων. εὐκτήμονα ζαθέαν ἀγυιὰν προγόναν. N. VII, 136.

Εὔκυκλος. εὔκυκλον ἕδραν εἶδεν. N. IV, 107. v. Not.

Εὐλογία. εὐλογία συνάορος φόρμιγγι. N. IV, 8. εὐλογίαν προς-

Digitized by Google

τιθείς. O. V, 56. εὐλογίαις ῥαινέμεν τάνδε νᾶσον. I. VI, 50. ἀστῶν μεμίχθαι. I. III, 5.

Εὔμαλλος. εὔμαλλον μίτραν φέρε. I. V, 79.

Εὔμαλος. εὐμάλοιο Ἀρκαδίας. O. VI, 169.

Εὐμαχανία. εὐμαχανίαν ἔφανας. I. IV, 4.

Εὐμαρής. εὐμαρὲς περᾶν ἀβάταν ἅλα. N. III, 57. ἦν συμβαλεῖν λίαν. N. XI, 43. πράξασθαι. P. III, 205.

Εὐμενέω. εὐμενέοντες ἀνεψιόν. P. IV, 225. v. V. L.

Εὐμενής. ἐπὶ εὐμενεῖ τύχᾳ. O. XIV, 23. εὐμενεῖ νόῳ. P. VIII, 25. εὐμενέσσι παρὰ Κρονίδαις. P. II, 46.

Εὐμενία. δέξαι σὺν εὐμενίᾳ. P. XII, 8.

Εὐνά. ἄτερ εὐνᾶς. O. IX, 69. εὐνᾶς ἁδείας τυχεῖν. P. IX, 74. v. Not. ὁμόφρονος. O. VII, 11. νυμφείας ἐπείρα. N. V, 56. εὐνὰν οὐ τέλεσαν πραπίδες θεῶν. I. VIII, 68. εὐναῖς ἐρατειναῖς. Fr. Scol. I, 10. γλυκεραῖς. P. IX, 19.

Εὐνάζω. εὐνάσθη ξένον ἐλθόντος λέκτροις. P. III, 44.

Εὐνομία. 1) v. Ind. Nom. Propr. 2) εὐνομίαν ἀπόλεμον ἀγαγών. P. V, 90.

Εὔνομος. εὔνομον μοῖραν. N. IX, 70. εὔνομον ἐς πόλιν. I. V, 28. ἐς ἔρανον εὐνομώτατον. O. I, 61.

Εὔοδμος. εὔοδμον ἔαρ ἐπαΐωσιν φυτά. Fr. Dithyramb. III, 17. pag. 67.

Εὐορκία. εὐορκίαις ἔχαιρον. O. II, 119.

Εὐπάραος. εὐπαράου Μεδοίσας. P. XII, 28.

Εὐπραγία. εὐπραγίᾳ νέᾳ χαίρω. P. VII, 17.

Εὐπραξία. πολλαὶ ὁδοὶ εὐπραξίας. O. VIII, 18.

Εὔπροσωπος. εὐπρόσωποι ἔρωτες παρήϊξαν. Fr. Inc. XLVII, 2.

Εὔπυργος. εὔπυργον ἕδος Αἰακιδᾶν. N. IV, 19.

Εὑρίσκω. εὑρίσκοντι δόξαν. Fr. Inc. CXVII, 3. εὑρίσκων ἀνὰ πόλιν ὄλβῳ τὰ μέσα. P. XI, 78. ὃς εὗρες ἵππιον εἴσοδον. P. VI, 50. εὗρεν οὔπω τις σύμβολον πράξιος ἐσσομένας. O. XII, 12. ἐπιχώριον μάντιν. O. XIII, 104. παγὰν ἐπέων. P. IV, 532. γάμον. P. IX, 197. θεός. P. XII, 39. Τέρπανδρος Λύδιον ψαλμόν. Fr. Epinic. IV, 1. in Hieron. εὗρον ὁδὸν ἀμφξιτὸν παλαιότεροι. N. VI, 92. εὕροις ὁδὸν ἐς ἀγῶνα. P. X, 47. εὕρατο οὔτις κακὸν ἑκών. Fr. Inc. LXXXVII, 1. εὑρέτω γλῶσσαν ἐμὰν κελαδῆτιν. N. IV, 140. εὑρήσεις ἐρευνῶν. O. XIII, 161. εὑρήσει κριτὸν γένος. P. IV, 89. εὑρὼν ὁδὸν λόγων. O. I, 177. Φλέγραισιν Ἀλκυονῆ. I. VI, 48. εὑρόντος ἅπαν ἔργον. O. XIII, 23. εὑρόντι μοι τρόπον νεοτίγαλον. O. III, 8. εὑρόντα ἀρετάν. O. VII, 163. εὑρόντεσσι (ἀρετάν). I. I, 60. εὑροῖσα. P. XII, 41. εὑρόμενον ἀρχὰν μελίφρονα σκολίου. Fr. Scol. I, 15. ἀμάχανον τοῦτο εὑ-

Digitized by Google

ρεῖν. O. VII, 46. δόξαν ἄπειρονα. P. II, 118. εὐθίσαντο τιμὰν παλαίμας θείων. P. I, 94. εὕρῃ τις ἄποινα μόχθων. N. VII, 23. v. V. L. εὑρέσθαι κλέος ἐλπίδα ἔχω. P. III, 196. εὑρέσθαι φάρμακον πάλιστον σὺν ἄλλοις. P. IV, 333.

Εὐρ ιεπής. O. IX, 120.

Εὐρυαίχμης. εὐρυαίχμαν στρατὸν Σύρων. Fr. Inc. XVII. v. Not.

Εὐρυβίας. εὐρυβία κούρα Ὑψέος. P. IX, 23. εὐρυβίαν Ποσειδᾶνα. O. VI, 98. Αἴαντα. I. VI, 78. Περικλύμενον εὐρυβίαν. P. IV, 312.

Εὐρύκολπος. εὐρυκόλπου χθονὸς ἅμφαλόν. N. VII, 49.

Εὐρυλείμων. Λιβύα. P. IX, 95.

Εὐρυμέδων. Ποσειδᾶν. O. VIII, 41. εὐρυμέδοντα Κρόνου γόνον, Χείρωνα. P. III, 5.

Εὐρύς. εὐρείας χθονὸς ἀκίνητον τέρας. Fr. Prosod. I, 5. in Del. εὐρὺ κλέος ἔχοντι κόραι Διός. O. X, 115. εὐρὺ ἀνάσσων Ὄλυμπίας Ζεῦ. O. XIII, 34. εὐρὺ ῥέοντα Ἀλφεόν. O. V, 42. εὐρεῖαν ἄπειρον λάβε. P. IV, 85. εὐρὺν θαλάμου μυχόν. N. I, 62.

Εὐρυσθενής. Ἀπόλλων. I. II, 26. Πυθέας. N. V, 8. Τελαμών. N. III, 62. ὁ πλοῦτος. P. V, 1. v. V. L. εὐρυσθενεῖ γενεᾷ Ἀλκμανιδᾶν. P. VII, 3. v. V. L. γένναι Ἡρακλέος. O. VII, 40. εὐρυσθενὲς Ἡμέρᾳ. O. XII, 1. εὐρυσθενέων ἀρετᾶν φάος. O. IV, 17.

Εὐρύτιμος. εὐρυτίμου Διός. O. I, 67.

Εὐρυφαρέτρας. Ἀπόλλων. P. IX, 46. εὐρυφαρέτρᾳ Ἄπολλον ὀρχηστύι. Fr. Inc. LIV, 2.

Εὐρυχαίτας. εὐρυχαίταν πέδιλον Δαμάτερος Διόνυσον. I. VII, 4.

Εὐρύχορος. εὐρυχόρου Ἀσίας. O. VII, 33. Λιβύας σπέρμα. P. IV, 75. v. V. L. Σπάρτας. N. X, 97. εὐρυχόρους ἀγυιὰς Ἄβαντος. P. VIII, 77.

Εὐσεβής. εὐσεβεῖ γνώμᾳ. O. III, 73. εὐσεβέων ἀνδρῶν. O. VIII, 11. εὐσεβέων (ψυχαί). Fr. Thren. III, 4. p. 50. εὐσεβέστατον. I. VIII, 87.

Εὐσεβέως. O. VI, 133.

Εὔσκιος. εὔσκιον ἀκτὰν Ἀχέροντος. P. XI, 33.

Εὐστέφανος. εὐστεφάνων ἀγυιᾶν κύριε. P. II, 107.

Εὖτε. O. III, 50. VI, 113. P. III, 191. v. Not. IV, 135. N. VI, 88.

Εὐτειχής. εὐτειχεῖ προθύρῳ. O. VI, 2. εὐτειχέα δόμον Θεοῦ. N. VII, 67. εὐτειχέσιν πὰρ πύλαις Κάδμου. I. VI, 111.

Εὐτερπής. ἄνθος ὕμνων εὐτερπές. O. VI, 180.

Digitized by Google

Εὐτράπελος. εὐτράπελον ἔπος εἰπών. P. IV, 186. εὐτραπέλοις κέρδεσσι μὴ ὀφλωθῇς. P. I, 178.

Εὐτριαίνας. εὐτριαίνων βαρύκτυπον. O. I, 116.

Εὐτυχέω. τετράκις εὐτυχέων κλεινᾷ ἐν Ἰσθμῷ. O. VII, 149. εὐτυχήσαις ἀνδρῶν τις. I. III, 1.

Εὐτυχία. ἐν εὐτυχίᾳ. N. I, 13. κραίνει σέθεν εὐτυχίαν. O. VI, 139.

Εὐτυχῶς. ναίειν. N. VII, 133.

Εὔυδρος. εὔυδρον ἀκτάν. P. I, 152.

Εὐφαμία. εὐφαμίαις χαίρει Ἀπόλλων. P. X, 54.

Εὔφορος. εὐφόρων πόνων λάθαν. N. X, 46.

Εὐφραίνω. εὐφραίνουσί τινα ὕπαιθα τιμαί. Fr. Inc. LXXXIX, 1. εὔφρανας θυμὸν τεόν. I. VIII, 3. εὐφράνθη ἥρως ἰδὼν υἱόν. O. IX, 94. εὐφρανθεῖσα Ναΐς λέχει. P. IX, 29.

Εὐφρόνα. μέλαιναν εὐφρόναν δρακέντες. N. VII, 4.

Εὐφρόνως. P. X, 63.

Εὐφροσύνα. καὶ δόξα ἐπιφλέγει. P. XI, 69. ἄριστος ἰατρὸς πόνων. N. IV, 1. εὐφροσύνας ἁλᾶται. O. I, 94. μέρος. P. III, 174. πᾶσαν ἐς εὐφροσύναν ἐντάνυεν. P. IV, 230. πρὸς εὐφροσύναν γλυκείαν τρέψαι ἦτορ. I. III, 16. εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος. Fr. Parthen. p. 29.

Εὔφρων. κόμισον ἄρουραν. O. II, 27. θεὸς εἴη εὐχαῖς. O. IV, 21. Κυράνα δέξεται. P. IX, 130. ἕρποι λοιπὸς χρόνος. N. VII, 99. ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον. O. II, 66. γαῖαν μέλοις. O. VII, 116. εὔφρονες ἴλαι. N. VII, 70. εὔφρονα ἅματα. P. IV, 348.

Εὔφυλλος. ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας. I. VI, 89.

Εὔφωνος. εὐφώνων Πιερίδων πτερύγεσσιν. I. I, 90.

Εὐχά. ἐπὶ εὐχᾷ. P. IX, 156. εὐχαῖς λοιπαῖς θεὸς εὔφραν εἴη. O. IV, 22. εὐχαῖς ἀπὸ θεσπεσίαις λίσσομαι. I. VI, 64.

Εὔχειρ. ἀνέρα εὔχειρα. O. IX, 165.

Εὔχομαι. O. III, 3. ἐπεὶ εὔχομαι. O. XIV, 6. μὴ θέμεν. O. VIII, 113. νόῳ ἐκόντι βλέπειν. P. VIII, 96. κελαδῆσαι ταύταν ἀρετάν. N. IX, 126. νὶν δόμεν. P. V, 166. ποίαν γαῖαν εὔχεαι πατρίδα ἔμμεν. P. IV, 173. εὔχεται δέξασθαι. I. VI, 20. ἰδεῖν οἶκον. P. IV, 522. εὔχονται χρυσόν. N. VIII, 63. τὸ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται. O. VII, 41. οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε ἰδεῖν εὔχοντο. O. VI, 88. παρθενικαὶ ἑκάστα πόσιν ἢ υἱόν σε ἔμμεν εὔχοντο. P. IX, 176. εὔξασθαι κοινὸν ἔπος ἀπὸ γλώσσας. P. III, 5.

Εὔχορδος. εὔχορδον λύραν ἔγειρε. N. X, 39.

Εὔχος. ἀγώνιον. O. X, 75. ἑλών. P. V, 26. ἀπὸ ἀγώνων γαρύων. N. VI, 101.

Digitized by Google

Εὐχωλά. εὐχωλαῖς τελείαις ἰανθείς. Fr. Scol. I, 4.
Εὐώδης. εὐώδεος ἐξ ἀδύτου. O. VII, 58. εὐώδες ἄνθος. N. XI, 52.
Εὐώλενος. εὐώλενον Κυράναν. P. IX, 31.
Εὐώνυμος. εὐωνύμῳ πάτρᾳ. N. VII, 125. εὐώνυμον πάτραν. N. XI, 25. χάριν κταίνων. P. XI, 89. θεμίσποπον. N. VII, 70. εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν. N. IV, 39. cf. Fragm. p. 74. εὐωνύμων πατέρων. O. II, 13. ποδῶν. N. VIII, 81.
Εὐῶπις. εὐώπιδος σελάνας φάος ἐρατόν. O. X, 90.
Ἐφάπτω. innecto. πότμον ἐφάψας. O. IX, 91. ἐφαπτοίμαν μελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς. N. VIII, 61. ἐφάψατο οὐκ ἀπράντοις ἔπεσσι. O. I, 138.
Ἐφάπτομαι. attingo. ἐφαπτομένα χειρὶ πυθμᾶ. P. IX, 18. ἐφάψατο μαντευμάτων. P. VIII, 86. οὔ τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ. O. IX, 19. ἐφάψασθαι ποδῶν σποπιᾶς ἄλλας. N. IX, 113.
Ἐφαμέριος. ἐφαμερίων φροντίς. Fr. Inc. LXXXVII, 2. ἐφαμερίαν στάθμαν. N. VI, 10.
Ἐφάμερος. ἐφάμερε τέλας. Fr. Inc. CLII. ἐφάμερον τερπνὸν διώκων. I. VII, 57. cf. ἐπάμερος.
Ἔφεδρος. τραχὺς παλαιστής. N. IV, 156.
Ἐφέζω. τᾶς ἕδρας ἐφεζόμενοι. N. IV, 109.
Ἐφέπω. ἐφέπεις ὄρος. P. I, 57. αἰὼν ἕρπει μύρσιμος. O. II, 19. ἔγχος κραταιόν. P. VI, 34. ἐφέπων συμποσίας. P. IV, 524. δίκαν Φιλοκτήτεω. P. I, 97.
Ἐφέρπω. μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων. O. VI, 154. ἐφέρπουσαν κρίσιν χαλεπῶν τερπνῶν. Fr. Thren. II, 9.
Ἐφετμή. ἐφετμαῖς Θεῶν, P. II, 89. κλυτοῖς ἀνδρὸς φίλου ἕσπεσθαι. I. VI, 26. ξείνας. P. IV, 415. ἐφετμὰς κραίνων. O. III, 19.
Ἐφευρίσκω. ἐφεῦρέ ποτε Παλλὰς τέχναν. P. XII, 13. ἐφευρομένοις μῆτιν ὀρθόβουλον. P. IV, 466.
Ἐφέω. ἐφέννυμι. ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖς ῥόπαις. N. X, 82. ἐπιεσσόμενος γᾶν τελευτὰν ἀπόντων. N. XI, 21.
Ἐφημοσύνα. ἐφημοσύναν ἁρπᾶν ἄγεις. P. VI, 20.
Ἐφίζω. ἐφίζοισα βλεφίρος παίδων. N. VIII, 3. v. Not. V. L.
Ἐφίημι. ἐφίητι φυλάξαι. I. II, 15.
Ἐφίκομαι. (ἐφικνέομαι.) ἐφίκοιτό σε μοῖρα καλῶν. I. V, 19.
Ἐφορμάω. ἐφορμαθείς. N. X, 150.
Ἐχέτης. ὁ πλούσιος. Fr. Inc. CXXV.
Ἔχθος. ἔχθεσιν βαρυλόγοις πιαινόμενον. P. II, 160.
Ἔχθιστος. ἔχθιστον νόστον. O. VIII, 91. ἁμπλάκιον νέαις ἐλόχοις. P. XI, 41. ἐχθίστοις ψεύδεσι μὴ καταμιάνῃς. P. IV, 176. v. V. L.
Ἔχθρα. ᾧ τις πέλει ὁμογόνοις. P. IV, 269.

Digitized by Google

Ἐχθρός. ἐὼν ποτὶ ἐχθρόν. P. II, 154. ἐχθρὸν αἰνεῖν. P. IX, 169. ἐχθρὸν πᾶν ἕρδοντα χρὴ ἀμαυρῶσαι. I. IV, 82. ἐχθρῶν ἀπάοροι. P. VIII, 124. ἐχθρὰ σοφία. O. IX, 57. ἐχθρὰ φάτις. P. I, 187. πάρφασις ἦν καὶ πάλαι. N. VIII, 54. v. Not. ἐχθρᾷ ἀνάγκᾳ δικάζει. O. II, 108. ἐχθρὰν δότειραν πενίας. Fr. Inc. VII, 5. ὁδὸν ὕβριος εὐθυπορεῖ. O. VII, 167. ἐχθρότατον μόρον δώσειν. N. I, 98.

Ἔχιδνα. Fr. Inc. XLII. v. Not.

Ἔχω. ἔχω δόξαν. O. VI, 140. εἰπεῖν. N. VII, 83. φράσαι καλά. O. XIII, 14. ἐλπίδα. P. III, 196. λεγόμενον τοῦτο ἔπος προτέρων. N. III, 92. ὁρμὰν γονάτων. N. V, 38. ἔχεις Αἴτναν. O. IV, 10. γέρας. P. VIII, 112. μναμήϊον. P. V, 61. νὶν σάφα. P. II, 104. πάντα. I. V, 18. ἔχει εὐδίαν. O. II, 66. ἀγῶνας Ἑρμᾶς. O. VI, 134. βίον ἀπάλαμον. O. I, 95. γέρας. P. V, 21. γλῶσσά μοι πολλὰ τοξεύματα κελαδῆσαι. I. V, 59. διδακτά. N. III, 71. δόμον ἐν τεμένεσσι τεοῖς. N. VII, 138. δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. P. VIII, 34. εὐδίαν. O. I, 158. ἦτορ τυφλόν. N. VII, 34. θαλίας. O. VII, 172. καιρὸς βραχὺ μέτρον πρὸς ἀνθρώπων. P. IV, 509. καιρὸς κορυφὰν παντός. P. IX, 136. κευθμῶνας ὀρέων. P. IX, 60. κόρον. N. VII, 77. μέσσον ἅλμα ποντιάς. N. IV, 58. μομφὰν παίδεσσιν. I. IV, 61. πάρεδρον. O. II, 138. πατρῴαν Σαλαμῖνα Αἴας. N. IV, 78. πότμον μοῖρα. O. II, 66. τέμενος μοῖραν ἐσλῶν. N. X, 36. τιμὰν Πυθοῖ. O. XIII, 50. τόσσα μέλαθρον. P. V, 51. Ῥόδον πατήρ. O. VII, 128. λόγον. O. VII, 159. ἔχομεν οἷον ἕκαστον μέρος. N. III, 129. ἔχοντι εὐρὺ κλέος Κόραι Διός. O. X, 116. ἔχοντι σκότον ἀλκαὶ ὕμνων δεόμεναι. N. VII, 19. τὰν (Κυράναν) Τρῶες. P. V, 108. ἔχειν ἐκτὸς πόδα. P. IV, 514. νὶν εὑροῖσα ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν. P. XII, 41. πλοῦτον κατακρύψαις. N. I, 45. ἀμφὶ βουλαῖς. P. V, 160. ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ ἀνδρός. Fr. Inc. XCIX, 5. ψυχὰν ἀπ' ἀδίκων. O. II, 125. ἔχων κῆδος. O. I, 173. μελέταν. N. VI, 95. μέτρον βραχὺ ὕμνος. I. I, 87. ὄλβον. N. XI, 16. πόδα ἐν πεδίλῳ. O. VI, 13. πέτραν ὑψικέρατα. Fr. Inc. CXXVI. τέρψιν. P. VIII, 130. τύμβον παρὰ βωμῷ. O. I, 150. ἔχοισα ἦτορ. P. IX, 56. κλαΐδας βουλᾶν Ἀσυχία. P. VIII, 4. ἐχοίσας θρόνον Ῥέας ὑπέρτατον. O. II, 141. ἔχοντα νόον φίλον. P. III, 9. ῥίζαν σπέρματος. O. II, 82. ἔχοντα Πυθωνόθεν μέλος χαρίεν. P. V, 141. ἔχοντες ἅλιον. O. II, 110. εὖ ἔχοντες. O. V, 37. πεῖραν ἔχοντες. N. IV, 132. ψυχὰς κρέσσονας. N. IX, 77. ἔχειν μιν ἐσθάς. P. IV, 140. v. V. L. ἔχε σπέρμα. O. IX, 92. ἔχεν ἔρως. I. VIII, 64. οὐδὲ ἔχε Ἀΐδας ῥάβδον ἀκινήταν. O. IX, 51. εἶχεν καλὸς ὀπώραν. I. II, 8. ἔχον ἀπάτερθε ἀστέων μοῖραν. O.

Digitized by Google

VII, 137. ἂν ἔχοι θεός. N. VII, 131. ἔχοιεν αἰεὶ γέρας. N. VII, 148. ἕξει πόνον. N. III, 20. εἴχετο ἔργου. P. IV, 414. γενύων δράκοντος. P. IV, 435. vid. Σχέω.

Ἑωςφόρος. λάμπει. I. IV, 40. vid. Ἀωσφόρος.

Ζ.

Ζάθεος. ἐν ζαθέῳ χώρῳ δέξαι. Fr. Inc. LXXXVI, 3. ζαθέᾳ Ἰσθμῷ. I. I, 45. Πύλῳ. P. V, 94. ζάθεον ἄλσος. O. X, 53. ζαθέαν ἀγυιὰν προγόνων. N. VII, 136. ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε. Fr. Epinic. V. in Hieron. ἐπὶ ζαθέοις κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. O. III, 39.

Ζάκοτος. ζακότοιο ἔγχεος αἰχμᾷ. N. VI, 90. νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερόν. Carmen in def. Solis 20. p. 60.

Ζάλη. ζάλαις ἀντικύρσαντες. O. XII, 16.

Ζαλωτός. ζαλωτὸν εὐνᾶς θῆκι. O. VII, 10.

Ζαμενής. Κένταυρος. P. IX, 65. v. Not. et Schol. Μέμνων. N. III, 111. παῖς Αἰήτα. P. IV, 17. Σιληνός. Fr. Inc. LXXIII, 1. τόλμα. Fr. Inc. CLXXXI. ζαμενεῖ ἁλίῳ ἐθάλπετο. P. IV, 21.

Ζεύγλα. ζεύγλᾳ πέλασσε (βόας) μοῦνος ἀγαγών. P. IV, 404.

Ζεύγω. ζεύξω τέλος χαρίτων σὺν θεοῖς. I. I, 7. ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων. P. X, 102. ζεῦξόν μοι σθένος ἡμιόνων. O. VI, 37. ζεῦξαι Πάγασον. O. XIII, 91. ζεῦξαι μέλος ἔργμασιν. N. I, 10. ζεύξασα ἐν κύκλῳ ἴϋγγα Κυπρογένεια. P. IV, 383. v. V. L. ζυγὲν ῥοαῖσι κλυταῖς ἐπέων. I. VII, 26.

Ζόφος. ζόφον Γαδείρων. N. IV, 112. ζόφον χειμέριον μηνῶν ποικίλων. I. IV, 30.

Ζυγός. ζυγὸν ἕτερον πότμω εἴργει ἕτερα. N. VII, 8. v. V. L. (Not. et D. P.) ζυγὸν ἐπαυχένιον λαβόντα. P. II, 173. πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. V, 94. ζυγοῖς ἁρμάτων τετραόροις. N. VII, 187.

Ζωθάλμιος. χάρις. O. VII, 19.

Ζώνη. ζώναν φοινικόκροκον καταθηκαμένα. O. VI, 66.

Ζωή. ζωᾶς ἁπλόαις κελεύθοις. N. VIII, 61. περὶ ζωᾶς καὶ θανάτου πεῖραν. N. IV, 68. ζωᾶς ἄωτον ποιμαίνοντι. I. V, 14.

Ζωός. ζωοῖσιν ἑρπόντεσσιν ὁμοῖα ἔργα. O. VII, 95. ζωαὶ ἔσαν δίδυμοι. P. IV, 372. ζῶον εἴδωλον αἰῶνος λείπεται. Fr. Thren. II, 5. in Not. p. 35.

Ζώω. ζώει ἐν Ὀλυμπίοις. O. II, 44. ζώει ὄλβος μάσσων. I. III, 7. ζώειν Χείρωνα ἤθελον. P. III, 4. ζώων καὶ ἀποθανών. I. VII, 43. ζώων ἔτι — ἴδῃ υἱόν. P. X, 39. ζῶν εἴδωλον. Fr. Thren. II, 5. p. 34.

Digitized by Google

H.

Ἦ. ἦ. P. XI, 60. *μείζονα ἢ ὡς ἰδεῖν.* O. XIII, 162. N. VII, 50. *πότερον — ἤ.* P. XI, 38. 54. 67. *ἦ, ἦ.* N. X, 108. Fr. Scol. II, 8. Fr. Prosod. V, 2. in Aphaeam. *ἦ, ἤτοι.* N. VI, 8. *ἦ* pro *δή.* P. VI, 1. 2. *ἦ* quinquies repetitum in Carm. in def. Solis v. 16 — 20. et in Encom. Fr. I.

Ἦ. ἦ, *certe, sane, vtique.* O. I, 43. XIII, 90. N. VIII, 41. P. IX, 40. *ἦ μάν.* P. IV, 72. N. VIII, 48. I. I, 88. *ἦ ῥα.* P. IX, 63. I. VII, 3. *ἦ μάλα.* P. IV, 113. *ἦ κεν.* P. I, 91. *ἦ μήν.* Fr. Scol. I, 5.

Ἦβη. *ἥβας ἄνθος πνμαίνει.* P. IV, 281. *χρυσοστεφάνοιο καρπόν.* O. VI, 96. P. IX, 192. *ἥβᾳ θάλλοντα τέκνα.* Fr. Inc. CLXVI. *ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήρᾳ βίοτον ἁρμόσαις.* N. VII, 146. *ἥβᾳ κεχλάδοντας.* P. IV, 319. *πρὸς ἥβαν θυμὸν ἐκδόσθαι.* P. IV, 525. *ἥβαν ἄδικον ὑπέροπλον δρέπων.* P. VI, 48. v. V. L. *ἄπειρον κακῶν.* I. VIII, 153. *ἐς ἥβαν νεόγυιον παιδῶν.* Fr. Scol. II, 19. Ἥβη, dea. v. Ind. Nom. Propr.

Ἤδη. ἤδη. O. III, 33. VI, 37. VIII, 100. X, 104. XIII, 144. P. II, 109. III, 109. IV, 112. 279. 301. 374. V, 26. 68. IX, 119. N. II, 34. I. VI, 18.

Ἤθαῖος. *ἠθαῖον ξεῖνον.* I. II, 69.

Ἦθος. *τοιοῦτον μή ποτέ μοι εἴη.* N. VIII, 60. *ἐμφυὲς διαλλάξαντο.* O. XI, 22. *συγγενὲς κρύψαι.* O. XIII, 16. *ἤθεσιν ἀνδρῶν Λακεδαιμονίων μιχθέντες.* P. IV, 459.

Ἧκα. *ἧκεν ὀχέων Ψαύμιος.* O. IV, 18. *ἧκεν Μιδέαθεν.* O. X, 78. *ταχέως.* P. IV, 224. *ἥκοντι πατρὶ νεότατι (νεότατος).* O. X, 103.

Ἥλιος. vid. Ἅλιος.

Ἡλικία. vid. Ἀλικία.

Ἧμαι. *ἄμενον.* O. X, 41. N. X, 116.

Ἡμίθεος. *ἡμιθέων πλόος.* P. IV, 375. *ἡμιθέοισιν.* P. IV, 327. *ἡμιθέοις ναύταις Ἰάσονος.* P. IV, 20.

Ἡμίονος. *σθένος ἡμιόνων.* O. VI, 38. *ἀνὰ ἡμιόνους ξεστᾷ τε ἅπηνᾳ.* P. IV, 167. *ἵπποις, ἡμιόνοις τε.* O. V, 15.

Ἥμισυς. *ἥμισυ μὲν, ἥμισυ δέ.* N. X, 165. 165.

Ἠνεμόεις. *ἠνεμόεσσαν ἵππον.* I. IV, 11. vid. Ἀνεμόεις.

Ἤπειρος. vid. Ἄπειρος.

Ἦρ. *ἦρος φοινικανθέμου ἀκμᾷ.* P. IV, 114.

Ἠρινός. *ἠρινὰ φύλλα ἀναπέμπει χθών.* P. IX, 82.

Ἡρῷος. *ἡρῴαις ἐν ἀρεταῖς.* O. XII, 71. *ἡρῴαις πομπαῖς πολυθύτοις.* N. VII, 68.

Ἥρως. *ἡρῴων στρατὸν ἐπίνομον.* P. XI, 14. v. Not.

Ἥρως. *Ἀτρεΐδας θάνεν.* P. XI, 47. *δεύτερος γένος ἐξ Ὠκεανοῦ.*

Digitized by Google

P. IX, 27. λαοσεβής. P. V, 118. πρώτιστος. P. II, 57. πόσις. N. X, 153. θεός (Hercules). N. III, 38. Euphemus. P. IV, 64. Λοκρός. O. IX, 94. Λυδὸς Πέλοψ. O. IX, 15. ἥρωος Πηλέος. I. VI, 37. ἥρωϊ Εἰλατίδᾳ. O. VI, 84. ὑφ' ἥρωι λύοι χαλινὸν παρθενίας. I. VIII, 96. ἥρωα ἐπασκήσω τιμαῖς. N. IX, 24. Ἀσκλαπιόν. P. III, 13. τίνα; O. II, 2. ἥρως, Aeacus. O. VIII, 56. ἥρωες ἁγνοί. Fr. Thren. IV, 9. ἀντίθεοι. P. IV, 102. Argonautae. P. IV, 356. ἡρώων περιναιετάόντων ἄωτοι. N. VIII, 15. διφρηλάται κράτιστοι. I. I, 23. ἡρώων λόγον. I. V, 23. τις. P. IX, 205. ἥρωσι μόχθον, Τροίαν. I. VI, 42. ἥρωας αἰχματάς. N. V, 23. ἀντιθέους. P. I, 103. ἱπποδάμους. N. IV, 47. ὑπερτάτους ἐν μάχαις. P. VIII, 37.

Ἡσυχία. vid. Ἁσυχία.

Ἤτοι. O. II, 4. 55. XII, 20. XIII, 118. P. XII, 52. N. VI, 9. V, 78.

Ἦτορ. ἄλκιμον. N. VIII, 41. ἴϋγγι ἕλκομαι. N. IV, 57. ἔχοισα καθύπερθε μόχθου. P. IX, 56. Ζηνὸς ἔπεισε. O. II, 144. ἴσον ταχυτᾶτι. O. IV, 38. τρέψαι γλυκεῖαν πρὸς εὐφροσύναν. I. III, 17. τυφλὸν ἔχει. N. VII, 35. φίλον, ἔλδεαι. O. I, 6.

Ἠΰκομος. ἠΰκομοι Χάριτες. P. V, 60. ἠϋκόμων Μοισᾶν. O. VI, 154.

Ἠΰπυργος. ἠΰπυργον ἕδος Αἰακιδᾶν. N. IV, 18.

Θ.

Θαέομαι. θαέομαι. P. VIII, 65. v. Not. cf. V. L. ad I. I, 5.

Θαητός. Ἀωσφόρος. I. IV, 40. θαητὸν ἀγῶνα. O. III, 65. δόμον. P. VII, 11. (τὸ) δέμας. N. XI, 15. μέγαρον. O. VI, 5. εἶδος. P. IX, 191. εἶδος αἰσχύνοι. P. IV, 470. ἐν ἅλιξι θησέμεν. P. X, 90. θαητὰν ἐς αἴγλαν. N. I, 54. θαητοῖσι γυίοις ἁρμόζοισα. P. IV, 142.

Θάλαμος. θαλάμου προθύρῳ. O. VI, 2. Ὡρᾶν. Fr. Dithyramb. III, 16. p. 67. μυχὸν εὐρύν. N. I, 61. θαλάμῳ πολυχρύσῳ Λιβύᾶς. P. IX, 122. ἐν δαμεῖσα. P. III, 19. θάλαμον ἐς τεόν. N. XI, 3. θαλάμων ἄλσος. O. V, 30. ἐκ Μιδέας. O. VII, 53. θαλάμοις μεγαλοκευθέεσσιν. P. II, 61. ἐν πολυχρύσοις. Fr. Inc. LXXXIX, 2. πρὸς θαλάμους Αἰήτα. P. IV, 285.

Θάλασσα. θαλάσσας πολιᾶς ἔνδον. O. VII, 114. v. Schol. διὰ πέταται ὄνυμα αὐτῶν. N. VI, 81. κρημνὸν θαλάσσας. Fr. Inc. LXXXIV. ἐν θαλάσσᾳ. O. II, 51. ἐν θ. ψάμαθοι. P. IX, 84. θάλασσαν ἐπῄει κινηθείς. Fr. Inc. XV, 1. Ἰονίαν. P. III, 120.

Θαλασσαῖος. θαλασσαῖον δελφῖνα. P. II, 93.

Θαλάσσιος. θαλασσίαις ῥιπαῖσιν ἀνέμων. N. III, 191.

Digitized by Google

Θάλεια. Θάλειαν μοῖραν ἀρώνων. N. X, 93. v. V. L.

Θαλία. Θαλίας ἔχει πόλις. O. VII, 173. Θαλίαις τερπνᾶϊ. O. X, 93. σὺν εὐφήμοις. P. I, 73. Θαλίας εὐφαμίαις τε. P. X, 53.

Θαλερός. Θαλερὰν Ἥβαν. N. I, 110.

Θαλέω. Θάλησε σελίνοις. N. IV, 143. v. V. L. Θάλησεν ἄστυ νικαφορίαις. N. X, 77. v. V. L. vid. Θάλλω.

Θάλλω. Θάλλει ἀρετᾷ. O. IX, 27. μέρος ὄγδοον. P. IV, 116. ἔθαλλε χῶρας δένδρεα. O. III, 40. Θάλλων οὐ (κατὰ) πάντα χρόνον ἄλβος. I. III, 10. χρυσέᾳ κάμᾳ. I. VII, 69. Θάλλοντος συμποσίου ἀνδρῶν. I. VI, 1. Θάλλοντες ἀρεταῖς αἰεὶ σὺν θεῷ. I. VI, 6. Θάλλοισαν εὐδαιμονίαν. P. VII, 22. δέσποιναν. P. IX, 15. Θάλλοισα ἀρετά. I. V, 21. τὰ μέσα ὄλβῳ μακροτέρῳ τεθαλότα. P. XI, 81. [πέθηλεν ὄλβος. Fr. ex Thren. p. 32. Θάλλοντα ἥβᾳ. Fr. Inc. CLXVI. p. 152. *Ex Schedis.*]

Θάλος. Θάλος ἀρωγὸν Ἀδραστίδᾶν. O. II, 81. σεμνὸν Ἀλκαϊδᾶν. O. VI, 114. κοινόν. I. VII, 34. Συρακοσσᾶν. N. I, 2.

Θαλπνός. Θαλπνότερον ἄστρον. O. I, 9.

Θάλπω. ἐθάλπετο ἑλίᾳ πατήρ. N. IV, 23.

Θαμά. O. I, 26. φύονται. O. IV, 40. διδόμεν. N. VII, 143. μίσγονται. P. III, 40. IV, 71. N. I, 25. 33. II, 13. πιθαρίζων. N. IV, 25. N. V, 69. ἐμίγνυντο ἀμφὶ τράπεζαν. Fragm. Inc. XLIV, 5.

Θαμάκις. N. X, 72. I. I, 37.

Θαμβέω. ἐθάμβειν (σφὸν) Ἄρτεμίς τε καὶ Ἀθάνα. N. III, 86.

Θάμβος. Θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς. N. I, 85.

Θαμινά. O. I, 85. N. III, 78.

Θάνατος. πεῖρας θανάτου οὔτι κέκριται. O. II, 57. ἐκ θανάτου κομίσαι ἄνδρα. P. III, 99. μέλανος καλλίονα ἐσχατιάν. P. XI, 87. παρὰ σᾶμα νέονται πενιχρὸς ἀφνεός τε. N. VII, 27. v. Not. περὶ καὶ ζωᾶς. N. IX, 68. θανάτοιο πρίατο κομιδὰν πατρός. P. VI, 39. θανάτοιο πῆρας. Fr. Hyporch. VI, 42. θανάτῳ πόρεν Κύκνον. O. II, 147. οἰκτροτάτῳ. P. III, 73. περισσεύει ἔπεσσι σῶμα πάντων. Fr. Thren. II, 4. p. 34. ἐπὶ θανάτῳ. P. IV, 332. θάνατον αἶπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. O. X, 49. λθανον. P. X, 75. οἱ φύτευεν. N. IV, 96. μοι ἐπίτειλον. N. X, 144. φυγών. N. X, 155.

Θάνω. vid. Θήσω.

Θαρσαλέος. Θαρσαλέα φωνά. N. IX, 117.

Θαρσέω. Θαρσήσας λόγοις ἀγανοῖς. P. IV, 179. ὄρθιον ἄρυσαι Θαρσέων. O. IX, 163.

Θάρσος. Θάρσος αἰετὸς ἔπλετο. P. V, 148.

Θᾶσσον. ἀγάνορος ἵππου. O. IX, 35. ἔντεινεν. P. IV, 322.

Θαῦμα. ἀκοῦσαι. P. I, 50. οὐ θαῦμα. N. X, 94. θαύματα πολλά. O. I, 43. v. V. L.

Θαυμάζω. Fr. Scol. I, 12. p. 19. θαυμάσαι. P. X, 76. θαύμασον δύναμιν μεγάλαν. P. IX, 53.

Θαυμαίνω. θαύμαινε τόθι δένδρεα. O. III, 57.

Θαυμάσιος. θαυμάσιον τέρας. P. I, 49.

Θαυμαστός. θαυμαστὸν ἐὼν φάνη. O. IX, 144. στρατός. P. II, 86. πατήρ. P. III, 126. ὄνειρος. P. IV, 289. υἱὸς Ἀελίου. P. IV, 429. θαυμαστὸν ὄλβον λαχών. N. IX, 108. ὕμνον πορὼν γενεᾷ. I. IV, 36. θαυμαστὰν ὁδόν. P. X, 48. θαυμασταὶ πέλονται. I. V, 8. θαυμαστά. O. I, 43. in V. L.

Θάω. Θάομαι. v. V. L. ad I. I, 5.

Θεά. I. VIII, 98. θεᾶς ἀνὰ βωμῷ. O. XIII, 107. Νίκας. N. V, 75. θεᾷ (Ἀθανᾷ). O. VII, 75. θεᾶν ὕμνοις. I. VIII, 132.

Θεάω. μή σε θεῷμ' ἄτερ ὀμμάτων. Carm. in def. Solis p. 59. v. V. L. et V. L. ad P. VIII, 64.

Θεῖος. θεῖος ἀνήρ. P. VI, 38. φήρ. P. IV, 211. cf. Schol. θεῖον ἄστυ Κυράνας. P. IV, 465. θεῖον ὄρνιχα. O. II, 159. θείαις ὀδύναισι ἐπέβαινεν. Fr. Prosod. II, 3. in Del. p. 44.

Θέλγω. θέλγει φρένας δαιμόνων. P. I, 22. θέλξαν νὶν ἀοιδαί. N. IV, 5. v. V. L.

Θέλω. vid. Ἐθέλω.

Θέμεθλον. ἐν θεμέθλοις Διὸς Ἄμμωνος. P. IV, 28. θέμεθλα Παγγαίου. P. IV, 320.

Θέμις. ξενίου Διὸς ἀσκεῖται. N. IX, 9. v. Not. θέμιδες Διός. O. X, 29. θέμισσιν Φοῖβος ἀμμνάσει τὸν μέν. P. IV, 96. dea. v. Ind. N. P.

Θεμίσκοπος. θεμίσκοπον εὐώνυμον οἰκεῖν. N. VII, 68.

Θεμίπλεκτος. θεμιπλέκτοις ἅμα στεφάνοις. N. IX, 125.

Θεμισκρέων. θεμισκρεόντων Βαττιδᾶν. P. V, 38. v. V. L.

Θεμίζω. θεμισσαμένους ὀργὰς ἐμὲ καὶ σέ. P. IV, 250.

Θεμιστός. θεμιστῶν ὕμνων μάντιες Δελφοί. Fr. Inc. CLXXIII.

Θεμιστεῖος. θεμιστεῖον σκᾶπτον ἀμφέπει. O. I, 18.

Θεμιτός. σέ, ὃν οὐ θεμιτὸν θιγεῖν ψεύδει. P. IX, 75.

Θέναρ. νεόκτιστον βωμοῖο. P. IV, 367. ἁλός. I. IV, 97.

Θένω. θένον σκάπτῳ ἐλαίας Λικύμνιον. O. VII, 50.

Θεόδματος. θεοδμάτας Δάλου. O. VI, 101. θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ. P. I, 118. θεόδματον χρέος. O. III, 12. ὦ θεοδμάτα. Fr. Prosod. I, 1. in Del. p. 43. θεοδμάτων ὀχέων ἐφαπτομένα. P. IX, 17. νόμων. Fr. Inc. CXC, 5. p. 160. θεοδμάτους ἀρετάς. I. VI, 15.

Θεόθεν. O. XII, 12. P. XI, 76.

Digitized by Google

Θεόμοιρος. θεόμοιρ' Ἀρκεσίλα. P. V, 6. v. V. L. θεόμοιρον γέρας γάμου. I. VIII, 84.

Θεόπομπος. θεόπομποι τιμαί. P. IV, 123.

Θεοπρεπής. θεοπρεπὲς δῶμα Ἥρας. N. X, 5.

Θεοπροπέω. θεοπροπέων ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι μάντις. P. IV, 339.

Θέορτος. θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ. O. II, 67.

Θεός. τί θεός; τί τὸ πᾶν; Fr. Inc. XCIX, 1. ἀγάλλων ἔδωκε δίφρον. O. I, 139. ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται. P. IV, 488. ἅπαν ἀνύεται. P. II, 89. 91. αὔξει ἁβρὸν λόγον. N. VII, 47. γενέσθαι μὴ ματεύσῃ. O. V, 57. ἔμμεναι πάμπαν. N. X, 108. ἐπίτροπος. O. I, 171. εὗρεν. P. XII, 39. εὔφρων. O. IV, 21. εἰ ἔχοι ἂν τοῦτο. N. VII, 131. ἥρως. N. III, 38. εἰ ὀρέξαι πλοῦτον. P. III, 195. ὀρθωτὴρ πέλοι Ἱέρωνι. P. I, 109. οὐ θεός, οὐ βροτός. P. III, 54. παρέχει. O. VI, 173. πέμψεν αἰετόν. I. VI, 73. πρόφρων. P. V, 157. σάφα ἅπας. O. VIII, 61. τίς τὸν λίθον ἄμμι παρέτρεψε. I. VIII, 22. κείνῃ θυμὸν ἔντεον. N. IX, 86. φυτεύει χάριν ἀοιδᾷ. Fragm. Incert. in Add. ἄνευ θεοῦ. O. IX, 156. θεοῦ δείξαντος ἀρχάν. Fr. Hyporch. I, 1. p. 36. δόμον. N. VII, 67. μοῖρα. O. II, 37. νάπος κοιλόπεδον. P. V, 51. σὺν παλάμᾳ. O. X, 25. σπέρμα καθαρὸν φέροισα. P. III, 27. τύχᾳ. N. VI, 41. σάματι. P. IV, 355. θέλοντος πλέοις. Fr. Inc. XXXV. τᾶς θεοῦ. N. V, 23. v. V. L. θεοῦ μεγάλας κύνα (Pana). Fr. Parthen. II. p. 29. θεοῖο γόνον κλέπτοισα. O. VI, 10. ὥσπερ θεῷ. O. VII, 144. θεῷ εἰδομένῳ ἀνέρι. P. IV, 37. γνωτὰ ἀείδω. N. X, 57. σὺν θεῷ ὄλβος φυτευθείς. N. VIII, 28. θεῷ πίσυνος Ἰάσων. P. IV, 413. μιχθέντι κούρᾳ. P. IX, 21. ἐν θεῷ τέλος. O. XIII, 147. θεῷ ῥέζοντας ἑκατόμβας. P. X, 52. σὺν θεῷ. I. IV, 7. θεῷ Λυδίῳ (Λυσίῳ, Λυαίῳ. v. V. L.). Fr. Inc. XXV, 1. θεῷ δυνατὸν ὄρσαι φάος. Fragm. Inc. XCVIII, 1. οὐ χρὴ ἐρίζειν πρὸς θεόν. P. II, 161. θεὸν ἁγνὸν (Ἅλιον). O. VII, 109. αἴτιον. P. VII, 33. Ἀπόλλωνα. O. VII, 87. ἄμβροτον. N. X, 13. δέκονται σὺν βοᾷ. N. V, 71. τίνα; O. II, 2. ἀριστοτέχναν. Fr. Inc. XIX. ὀρσοτρίαιναν. P. II, 23. λασέμεν εἴ τις ἔλπεται. P. I, 103. Σίσυφον ὡς θεόν. O. XIII, 74. σεμνὰν Ῥέαν μέλπονται. P. III, 141. ποντίαν. I. VIII, 71. πρὸς θεὸν ᾤχετο. N. VII, 58. θεὸν Κρονίδαν. P. VI, 26. θεὸν πισσοδέταν. (Bacchum.) Fr. Dithyramb. III, 10. p. 67. θεοὶ κοιρανέοντι χορούς. O. XIV, 11. δαίσαντο. P. III, 165. Γιγάντεσσιν ἀντιάζουσιν μάχαν. N. I, 100. θεοί, ἐπιπέμπετε χάριν κλυτάν. Fr. Dithyramb. III, 2. p. 67. θεοὶ νίκαν ἔδοσαν. Fr. Parthen. V, 6. p. 29. θεῶν ἄλσεα. P. V, 120. ἀνάκτων δώδεκα.

Digitized by Google

O. X, 59. ἄτερ. P. V, 102. βασιλεὺς ὁ μέγας, Ζεύς. O. VII, 13. βασιλῆα. N. VII, 120. βασίλεια. N. I, 59. v. V. L. γαμβροῦ εὐδαίμονος. I. VI, 37. γένος ἕν. N. VI, 1. γένος πιστόν. N. X, 102. δαῖτα. I. II, 67. δύναμις. O. XIII, 116. ἕδραν χαλκόπεδον. I. VII, 63. ἕκατι. I. IV, 1. ἐπειγομένων πρῶτος ὠκεῖα. P. IX, 119. ἐφετμαῖς. P. II, 39. καλλίστα Ἥβα. N. X, 54. κάρυκα Ἑρμᾶν. O. VI, 132. κρατίστου. O. XIV, 20. ναοῖσιν. O. XIII, 29. νόμοις. P. II, 81. ὄπιν ἄφθιτον. P. VIII, 101. v. V. L. ὅρκον. O. VII, 119. καὶ φωτῶν παῖδες. P. IV, 23. παῖδες ἄτρωτοι. I. III, 31. παῖδες φεύγοντι ἐν φόβοις δαιμονίοισι. N. IX, 65. παλάμαις. P. I, 94. πολέμιος Τυφώς. P. I, 39. πραπίδες ἄμβροτοι. I. VIII, 66. σὺν τιμᾷ. P. IV, 91. σὺν τιμαῖς. P. IV, 463. τελεσάντων. P. X, 77. τιμίοις. O. II, 118. τύχᾳ. P. VIII, 75. υἱοί. P. XI, 94. φέρτατον. I. VII, 7. ἑορταῖς μεγίσταις. O. V, 11. πρώταν ἀγαζόμενοι. N. XI, 7. ἐκ θεῶν μαχαναὶ ἔφυν. P. I, 79. πρὸν θεῶν. P. IV, 112. ἐκ θεῶν. P. X, 31. θεῶν ἀρχαὶ βέβληνται. N. I, 11. v. Not. θεῶν ἄπλατον Τυφῶνα. Fr. Epinic. V, 2. in Hierons p. 17. θεῶν χορευτὴν τελεώτατον. Fr. Parthen. III. pag. 29. θεῶν ἐπὶ βωμοῖς. Fr. Thren. I, 14. p. 32. ἐκ θεῶν μόνον ἐστίν. Fr. Thren. II, 6. p. 34. ἅτε θεῶν πλέον τι λαχών. Fr. Inc. LXXVII. v. V. L. θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀγυιὰς ἐπασκήσει. Fr. Inc. LXXXVI, 2. θεῶν βουλεύματα ἐρευνᾶσαι. Fr. Inc. XCIX, 3. ἐν θεοῖς. P. IX, 71. σὺν θεοῖς. I. I, 7. σὺν θεοῖς πολλαὶ ὁδοὶ εὐπραξίας. O. VIII, 18. θεοῖσι δεῖπνα παρέχων. O. I, 63. θεοὺς κοιδορῆσαι. O. IX, 56.

Θεόδοτος et Θεόσδοτος. θεοδότων ἔργων. I. V, 29. θεόσδοτον δύναμιν κάλλιον φέροντι. P. V, 17. θεόσδοτος προστάτης. Fr. Inc. CXII.

Θεότιμος. ἐών. I. VI, 19.

Θεοφιλής. θεοφιλῆ τάνδε πόλιν. I. VI, 96.

Θεόφρων. θεόφρονα κοῦρον. O. VI, 70.

Θεραπεύω. μὴ θεράπευε κάδεα. I. VIII, 16. θεράπευσαν Δαναοὶ Ὀδυσσῆ ἐν ψάφοις κρυφίαισι. N. VIII, 45. θεραπεύων τὸν δαίμονα. P. III, 194. θεραπεύων. Fr. Scol. II, 10. p. 23. v. Not.

Θεράπων. θεράπων οἷ, οὐ δράστας ἀπαδεῖ. P. IV, 511. θεράποντα Ἀπόλλωνος. O. III, 28. ἄγοις, κλυτὰ Κατοῖ. Fr. Inc. LXVI. θεράποντα ξένοισι οἶκον. O. XIII, 5. θεραπόντεσσι λυσιπόνοις. P. IV, 72.

Θέρειος. θερείαις πρὸς Φᾶσιν. I. II, 61. v. Not.

Θερινός. θερινῷ πυρὶ δέμας περθόμενοι. P. III, 87.

Θερμαίνω. θερμαίνει νέον φιλότατι. O. X, 104.

Θεμιστοκλῆς. Θερμῷ χρῶτι. N. VIII, 49. Θερμὸν ὕδωρ. N. IV, 7. Θερμαντὴς ἀνθρακιάν. Fr. Inc. LIX, 1. Θερμὰ λουτρὰ Νυμφᾶν. O. XII, 27. δάπεδα τέγγων στονοχλοῖς. N. X, 241. Θερμῶν νόσων. P. III, 117.

Θέρος. νότιον διερὸν ζακότῳ ὕδατι. Carm. in def. Solis v. 19. pag. 60.

Θέσις. ἐπέων. O. III, 14.

Θεσπέσιος. Θεσπεσία ἀοιδά. N. IX, 16. Θεσπέσιον γένος Φόρβοιο. P. XII, 23. Θεσπεσίων ἐπέων. I. IV, 67. Θεσπεσίαις ὑπὸ νύχαις. I. VI, 64.

[Θέσσομαι. N. V, 18. *Ex Schedis.*]

Θεσσαλὸς. Θέσπατον ἦν Πιλίων θανάτων. P. IV, 126. Θεσπέσιον ἤνυσαν. I. VIII, 67.

Θετέος. Θετὸν υἱὸν ἰδών. O. IX, 95.

Θεὺμὴρῷ ὅτε. N. VII, 123. corruptum. v. Not.

Θεύμορος. Θεύμορον ἀοιδαί. O. III, 18.

Θέω. ex eo deducta vid. sub *Τίθημι*.

Θῆλυς. Θήλειαν ἔλαφον. O. III, 52. v. Schol.

Θήρ. Θηρὸς δέρμα. I. VI, 69. ποντίου πάτρᾶιον νόον ἴσχειν. Fr. Inc. XLVIII. p. 107. Θηρῶν οὐκ ἀγνῶτα χάραν. P. IX, 103. ὀρεσβαμιτῶν λεόντων. I. IV, 78. ἐπὶ Θηρσὶ πρέχειν. Fr. Epinic. II, 1. in Hieron. p. 15. Θῆρας ἀϋδρυόκους ἐν χέρσῳ καὶ πόντῳ πτανούς. N. I, 96. ἔδαπε φάβῳ. P. V, 81. ἀγρίους περαΐζειν φασγάνῳ. P. IX, 39. ἐν πελάγει δάμασε. N. III, 41.

Θηρεύω. Θήρευσε Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος. P. IV, 161. Θηρεύων μεταμώνια ἐλπίσιν ἀμφάντοις. P. III, 40. Θηρεύμεν χρὴ μέτρον παρόντων. N. XI, 62.

Θησαυρός. ἑρῶϊμος ὕμνων. P. VI, 7. Θησαυρὸν δίδυμον ὤπασε. O. VI, 111. χρυσείων τριπόδων ἄδυτον. P. XI, 8.

Θίγω. ἐν ἀέθλοις Θίγον ἀγώνων. I. I, 26. ὕμνων Θίγοισα νᾶσος κλεινοτάταν ἀρετᾶς. P. VIII, 33. φόρμιγγος Θιγέμεν. P. IV, 528. Θιγέμεν (αὐτῆς ἐν) πομπαῖς. N. IV, 57. ἃ κοὐ θεμιτὸν Θίγειν ψεύδει. P. IX, 75.

Θνάσκω. (Θνήσκω.) Θνάσκει πῆμα ὑπὲ χαρμάτων. O. II, 56. κοινὸν ἔργον ἐπίλοισθον. Fr. Epinic. II, 6. p. 21. Θνάσκομεν ὁμῶς ἅπαντες. I. VII, 59. Θνάσκοντι πλοῦτος σιγιρώτατος. O. X, 108. πρὸς κοίλων ἀγυιᾶν Θνασκόντων. O. IX, 54. τεθνακότων βοᾷ θεῶν. N. VII, 47. οὔπω τεθνάοτα. N. X, 139. Θάνεν ἥρως. P. XI, 47. Θανὼν οἶσιν ἀνάγκα. O. I, 131. Θανέμεν Πηλέως ἐφάπτασε ἦμαρ. P. IV, 127. φανὲν ἐν Νάξῳ Θανῶν. P. IV, 157. Θανὼν κεῖται. P. V, 126. ὡς Θανὼν παισὶ κλέος προσθίψω. N. VIII, 62. Θανόντος ὑφὼ ἔστεα. P. VIII, 76. Θανόντα

ἐν πολέμῳ. I. VIII, 80. οὐδὲ θανόντα ἀνδρὶ ἔλυσεν. I. VIII, 125. θανόντων ἀπάλαμνοι φρένες. O. II, 104. θανόντων ἀπὸ ἴμπυρα αὔξομεν. I. IV, 109a. ἔστι καί τι θανόντεσσι μέρος πυκόμοιο ἐρδόμενον. O. VIII, 102. ἄνδρα τινὰ θανόντων. Fr. Inc. CLXXXII.

Θνατός. θνατὸς ἀνήρ. O. XIII, 44. θνατὸν ἄνδρα. I. I, 86. θνατὸν οὐκ ἔτι ἐστὶν ἐφάψασθαι πόρου ἄλλας σταθμᾶς. N. IX, 115. θνατὸν φπέρμα. N. X, 152. αθάνατος οὔτε ἄγαν Μοῖρα. N. XI, 48. τέλος βίου. I. IV, 7. ἀπὸ θνατὸς ματρὸς ἔφυ. Fr. Inc. XCIX, 3. περὶ θνατῶν ἔσισθαι. O. VI, 84. εἰ τις θνατῶν ἔχει πρὸ ὀδὸν ἀλαθείας. P. III, 184. θνατῶν φρένες. P. IV, 247. λόγοις. P. VI, 18. φρένας ἀμφιφάντους ἐλπίδες. I. II, 63. καὶ ἀθανάτων. Fr. Inc. I, 2. γνώμαν μάλιστα πυθεσθῆ. Fr. Inc. III, 3. χάρις ἅπαντα μείλιχα θνατοῖς τεύχει. O. I, 49. θνατοῖς ἐπέμιξεν αἷμα ἐμφύλιον. P. II, 59. θνατοῖς ἀνδράσι. P. XII, 41. θνατοῖσι θνατὰ πρέπει. I. V, 20. θνατοῖς ἔπεσσι ἀρτὶ μεγάλαι. I. III, 6. θνατοῖς κατεκρίθη ἀγανώτατος ἔμμεν. Fr. Inc. XXXIV. θνατοῖς φρασί. P. III, 107. θνατὰ μᾶλλ μερόσθω περιστέλλων. N. XI, 20.

Θοός. θοᾶς Ἀργοῦς. P. IV, 44. πούς. O. VI, 191. θοᾷ ἅπτει. N. X, 130. ἅρμασι. O. I, 176. θοᾷ καὶ σὺς οἶδμα πέλαγος διστείβων. Fr. Inc. LXXXIX, 3. θοὸν ἅρμα τάνυσσε. O. VIII, 65. θοὰν ἀκτῖνα ἀγώνων. P. XI, 72. γλῶσσαν. N. VII, 106. θοαὶ νῦξ ὑπερνῶναι ἐν πόντῳ. O. XII, 4. θοᾶν τεθνακυίαν βοῦν. N. VII, 48. θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας. Fr. Prosod. V, 4. p. 47. θοὰς ἐν ναυσί. N. VII, 41. μάχαις. P. VIII, 56. θοὰς ἵππους. P. IV, 30. θοὰς ἵππους. Carm. in def. Solis v. 10. p. 60. θοὰς ἀϋτήσουσι. Fr. Prosod. II. p. 45.

Θορέω. πρῶτος θορών. P. IX, 210.

θούριος. θούριον μέγαν παραίθυξε συμμαχίᾳ. O. X, 88.

Θράσος. θράσος πολέμων φεύγει κεύθειν. P. II, 116. θράσους ἐ μετέχω. P. II, 153. θράσει γυναικὶ ψυχὰν φορεῖτον. Fr. Stob. II, 18. pag. 22.

Θρέψαι. μὴ θρασσύτατα φθόνος ἀθανάτους. I. VII, 56. v. Not.

Θρασυμαχήσ. θρασυμαχᾶν λιάνοιον ὄνυχας. N. IV, 102. (θρασυμαχάνων.)

Θρασύγυιος. θρασύγυιον σθένει. P. VIII, 52.

Θρασυμέλανος. Ἡρακλῆς. O. VI, 114. vid. Θρασυμήδης.

Θρασυμήδης. θρασύμηδες παῖ Ἀρύντου. Fr. Epinic. IV, 2. p. 10. θρασυμήδεϊ Σαλμωνῆ. P. IV, 254. θρασυμήδεα Ἀμφιάρεων. N. IX, 31.

Θρασύμυθος. θρασύμυθον ἔλεγεν. O. XIII, 13.

Θρασύφρονος. Θρασύπονοι. ἀεικεῖ ὀχεῖᾳ. O. I, 136.
Θρασυφρόνων. Θρασεῖ εὐθεῖαι γνίαι ἐφίζουσι. N. V, 73. Θρασὺν πεδέσαι. I. VI, 65. ἔμολον Δηλόπαν. Pr. Inc. XVI. Θρασεά μοι πάλι κίνησιν. N. VII, 74. Θρασείαν ἔργων. N. X, 5. Θρασείᾳ Ἀθένᾳ. N. III, 87. Θρασείᾳ καρδίᾳ πνέων. P. X, 68. Θρασείαι κίνησι Γηρυόνα. I. I, 15. v. Not. Θρασειᾶν Ταρτάσσων οὔλιον Θρῆνον. P. XII, 15. ἐλπίσιν. Fr. Inc. LXXXV, 2.
Θραύω. μὴ χρόνος θραύσοι ὄλβον. O. VI, 164.
Θρέψας etc. vid. Τρέφω.
Θρῆνος. Θρῆνον οὔλιον διαπλέξασα Ἀθάνα. P. XII, 14. καλλιφθόγγου. I. VIII, 128.
Θρόνος. Θρόνον ἕ ἀμφίβλωτον εὐθὺνε δίκας. P. IV, 271. ὑπέρτατον. O. II, 141. Θρόνους Θέμεστ παρ' Ἀπόλλωνι. O. XIV, 16.
Θρόος. Θρόον πολύφωνον ὕμνων ὀδὸς ἀνοιγε. N. VII, 119. Θρόου (emend.) μὴ ἀναβρύῃσι. Fr. Inc. XCIII, 3.
Θρόσκω. Θρόσκει γυίᾳ. Ed. Inc. CXV. v. Not.
Θυγάτηρ. Διὸς Ἀλάθεια. O. X, 5. Θέμιδος Εὐνομία. O. IX, 28. Πίτυνᾶ Ἔδρανοι. P. IV, 81. Θέογνι. P. III, 14. πολίμου Ἀλαλά. Fr. Inc. XXXVI, 2. Νηρέος (Θέτις). I. VIII, 91. Γαίας. P. IX, 31. Θυγατρὸς (Δάματρος) λευκίππου. O. VI, 161. Ἑρμᾶ Ἀγγελίας. O. VIII, 106. γάμον. O. I, 128. Θυγατέρα ὑπεροχωτάτᾳ οὐρανίᾳ Κρόνου. P. II, 74. Θυγατέρα Ἐπιμαθέος Πρόφασιν. P. V, 36. Θυγατέρες φοφαὶ ἀοιδαὶ Μοισᾶν. N. IV, 4. Θύγατερ Ἀπόλλωνος. O. V, 4. Θύγατερ ἄρχε ὕμνου. (Musa.) N. III, 17. μεγιστόπολι. P. VIII, 3. Λαοῦς. O. III, 46. πάντων Θύγατερ. Fr. Prosod. I, 5. in Pel. p. 43. Θυγατρὶ φαεσίμβρότου γάμοτο. P. IX, 194. Θύγατρα ἀγλαόκαρπον Νηρέος. N. III, 98. Θύγατρες τριῶν Κάδμου. P. III, 172. δίδυμαι γένοντο. I. VIII, 58.
Θύματα. μιγνύντων πυρὶ παντοῖα. Fr. Threx. I, 23. p. 32.
Θυμιᾶν. Θυμιᾶτε. Fr. Scol. I. p. 21.
Θυμός. ἄπολμος ἰὼν. N. XI, 42. ὀτρύνει. O. III, 68. ἔρμανε. O. III, 45. ἐπίσθιε. I. VI, 71. Θυμῷ γαλανεῖ. P. IV, 322. δεῖμα κλέπτων. P. IV, 172. ἐν θυμῷ φίλτρον τίθεν ὕμνου. P. III, 113. Θυμῷ θέλων. I. VI, 63. πολλὰ πανόντες. O. II, 15. λαβεῖν ἀρετάν. O. VIII, 8. πρὸς αἰνεῖν. P. IX, 170. πρὸς παροιμίαν ἀλαθινόν. N. V, 51. σπερχθεῖσα. N. I, 60. πικρᾷ ἄλθε μάντευμα. P. IV, 139. ἐν θυμῷ πιθοῖσα. O. VI, 61. Θυμὸν αἰχματάν. N. IX, 81. ἀμφίπλων σύμπειρον ἀγωνίᾳ. N. VII, 15. ἀταλὸν ἀμφίπλων. N. VII, 135. κρύφιον βαφάν. P. I, 162. γυναικὸς θαύμασσον. P. IX, 67. εἰκὼς τόλμᾳ λεόντων. I. IV, 78. ἐνδόσθαι πρὸς ἦβαν. P. IV, 325. μαχατὰν αἰσχυνθέμεν. N. IX, 63. ἀάπτῳ ἀγνίμενος ἐγὼ. I. VIII, 10. πυγνοὶ ἐμάχοντο. I.

Digitized by Google

VIII, 57. *βλέπειν θυσίαν* N. VI, 97. *πόνου κέρδεσι ἐρείσασα.* N. III, 101. *τὸν εὔφρονα* I. VII, 5. *ἀνάτασσε πέφνασα.* P. II, 156. *ἰάνασιν πατρί.* O. VII, 78. *θυμὲ, ἄχε.* Q. II, 161. *θυμὲ, πρὸς τίνα ἄκραν πλέον παραμείβῃ;* N. III, 45. *θυμὲ, χρὴ θράσσεσθαι ἐρώτων.* Fr. Scol. II, 2. p. 22.

Θάνατος. θάνει ἐπ' ἔλλον λόγον. P. X, 84.

Θύρα. θύρας ἀναπετάμαται πετάσσαι ἔριν. N. IX, 5. *ἔστιν ἐπὶ θύρας εὐλείας ἐνδοθι φιλοξείνου.* N. I, 30.

Θύρετρον. ἐν θυρέτρου Ἀμφιτρύωνος. I. VII, 9.

Θῶσσαι. θωϊκὰν χρυσέᾳ λιγέλαν πάσσε. P. IV, 421.

Θυσία. ποτὶ θυσίαν Ἥρας. N. X, 42. *σεμνὰν θυσίαν.* O. VII, 76. *θυσίαις λιτῇς ἱδρύσασθαι.* O. VI, 140. *θυσίαισι λέγεσθαι.* P. V, 116. *φανεῖσα Δίνειᾶν.* I. V, 58.

Θύελλαι, insaniæ, comitæ. *θύελλαν μένει ἀμαιμακέτῳ.* P. III, 87.

Θύω. ἔθυε διελὼν ἀπὸ θώκα πολίμοις. O. X, 69. *θῦσαι σπόρον.* O. XIII, 98. *θύσαν ποσὶν ἐπεύξασθαι δολόφρονα.* Fr. Incert. Add. *θύειν πόνον ἰωκάν.* Fr. Inc. XI.

Θυώεις. ἄστεος ἰδρύσαιδε θυώεντα. Fr. Dithyramb. III, 2a p. 67.

Θωρήσσω. θωρηχθεὶς ἐπέεσσιν ἀλλόφροσι. Fr. Dithyramb. I, 1. p. 66. 67. v. V. L.

I

Ἰαίνει καρδίαν πόμασι. P. I, 21. *πόνον.* P. II, 166. *ἰάνασιν θυμὸν πατρί.* O. VII, 78. *ἰαθεὶς δεσμᾶν.* O. II, 20. *ἰαμάτων τελεσίας.* Fr. Scol. I, 4. p. 19.

Ἴαμα. ἴαμα πόνου. P. III, 82.

Ἰατήρ. ἐπικαιρότατος ἰατήρ. P. IV, 280. *ἰατῆρα παρεσχεθὲ πόνου.* P. III, 114.

Ἰατρός. ἄριστος πόνων, εὐρησίσοφα. N. IV, 3.

Ἰατός. ἰατὰ ἔστι βροτοῖς παθήματα. I. VIII, 30.

Ἰαχή. ἰαχὰν ὑμεναίων. P. III, 29.

Ἴαχε. ἴαχεν βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων. Fr. attend. ap. Heraclidan. Distrib. T. II. Anecd. Villois. p. 95. in Add.

Ἰδία. ἰδίᾳ καλόν. O. X, 125.

Ἰδεῖν, ἰδέμεν. vid. *Εἶδον. Ἰδέ.* O. IX, 105.

Ἴδιος. ἐγὼ ἐν κοινῷ σταλείς. O. XIII, 69. *ἴδια ἐρεύνων ἕκαστος ναυαγίων.* N. III, 42. *ἴδια ἐπιτόρια πανστολίσσαντες.* N. VII, 55.

Ἴδρις. ἴδρις καλῶν. O. I, 167.

Ἱερομηνία. ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι. N. III, 4.

Ἱερεύς. ἱερέα κτίσσαν Ἀφροδίτας. P. II, 31.

Ἱέρεια. ἱέρεια πάρεδρος χρυσέων ὀρνίχων Διός. P. IV, 9.

Ἱερός. ἱερᾶς Ἐπιτόνου. N. IX, 127. *ἱερᾷ γενεᾷ.* P. X, 66. *ἱερὸν*

Digitized by Google

ἵστωρ κύδιστος. P. IV, 55. γένος Σπαρτῶν. Fr. Incert. 1, 2. p. 64. οἴκημα ποταμοῦ. O. II, 16. λόφον ὑπερκύντιον. Fr. Inc. CLV. φάος ἀσυχίας. Fr. Inc. VII, 5. ἱερὰν Θέμιν. P. XI, 15. ὕδωρ. P. IV, 11. Τάνταλον. P. IV, 78. ἱερὰν ἔγραψε. O. III, 54. ἱερὰ βασιλῆος. R. V, 1311. ἱερῶν ἀγώνων κλεψαβολίαν. N. II, 5. ἐξ ἱερῶν ἀέθλων. O. VIII, 84. ἱερῶν ζηθέων ὁμάνυμα πάτερ. Fr. Epinic. V, 2. in Hieron. p. 13. ἱερῶν φιλοτάτων πλάθος. P. IX, 70. ἱεροῖς ἐν ἄεθλοις. O. XIII, 29. ἀγῶσιν. O. VII, 88. κλέεσσι. P. IV, 339. ἱεραῖς Μελίσσαις. Ft. Inc. CLXXV. v. Schbl. ad P. IV, 106. ἐν ἱερῷ ἑθέσπισε οἰκεῖος. Fr. Dithyramb. III, 4. p. 67. ἱερῇσιν ἀοιδῇς κεκράτηται πρηπίς. Fr. Inc. LXXXVI, 2. ἱεροὺς ἐνέπουσιν ἀγῶνας. N. VI, 101. ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα. Fr. Inc. CLXXIV.

Ἵεμι, ἵημι. ἴει ὄϊστόν. O. IX, 17. ἴεις κέρτομον πρόσορον ἐν ἔργῳ. N. VIII, 83. ἀπὸ τόξου. N. VI, 47. ἵεντο ῥόμβον εὐθὺν διὰ πλαγίων. O. XIII, 55. ἵεντες ὄϊστούς. O. II, 164. ἱέμενος ἐς κίνδυνον. P. IV, 368. οἷα ἵεν χεροίν. I. I, 34.

Ἴθυς. ἰθὺς διλρὶς τάχιστα παρὰ ναῦν. Fr. Inc. XXXVII, 2.

Ἰκελος. ἴκελοι ὀργαῖς ἀλιπέπλοις. P. II, 141.

Ἰκάνω. ἱκάνων πρὸς ἐυχάτιον. O. III, 28.

Ἱκετεύω. πρὸς Διός σε! Carm. in def. Solis 9. p. 59. 60.

Ἱκάνεσθαι σοῦ ἔρχομαι. O. V, 44. ἀγοναίτων ἔπτορμα. N. VIII, 21.

Ἴλαος. εἰ ἵκαρος ἔστ' ἐκδοὺς Θεμίστιος. N. V, 91. ἵλων πυρὰ στεφθείς. O. V, 20. χρόνῳ. P. XI, 47. ἱκόμαν οἴκαδε. P. IV, 187. εὐχ ἱκόμαν γαῖαν. P. IV, 210. ἐκεῖ τανδὶ βᾶσσαν. P. IX, 90. νᾶσον. N. III, 4. ἵκετο ἱλαόνων ἐκ Πυθῶνος. O. VI, 60. Ἀφετηρίων τυπεῖς. N. I, 81. ἐς γυναῖκ. N. X, 24. Πελίαο σπεῦδον. P. IV, 167. χρόνῳ. P. IV, 153. ἵκοντο εἰς Ἔφυραν. N. VII, 55. Θήρανδε φῶτες. P. V, 100. πέτραν Κρονίου. O. VI, 102. ἵκεσθαι πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. VI, 40. ἅταν ἵκηται ἀνὴρ εἰς Ἅιδα σταθμόν. O. X, 111. ἱκέσθαι σπεῦδον ἅμιλλος ἐς ἅπαν. O. III, 50. τέλος ἔκραν. I. IV, 54. ἱκέσιος ἐς ἑστίαν Ἴδαιος. O. I, 17. v. V. L. it. ad P. II, 67.

Ἴλη. ἔνθα ἵλαι ὑπερφίαλοι δύνονται. N. V, 79.

Ἴλαος. ἵλαος νίσεται. O. III, 62. δέξαι στεφάνωμα τόδε. P. XII, 6.

Ἱλάσσομαι. O. VII, 15.

Ἑμάς. ἑπτὰ δ' ἐκτὸς χέρας. N. VI, 60.

Ἵμερος. ἵμερος γλυκὺς μὲν ἔσχεν. O. III, 58. ἱμέρᾳ δαμέντα φρένας. O. I, 60.

Ἱμεροέις. ἱμεροέντων ἔρνος παιδὸς Δατοῦς. Fr. Prosod. I, 2. in Hel. p. 43.

Ἱμερτάς. ἱμερτὸν λέχος. P. III, 77. ἱμερτὰν δόξαν. P. IX, 130. ἱμερταῖς ἐν ἀσιδαῖς. O. VI, 11.

Ἴν. P. IV, 63. N. I, 99.

Ἵνα. ἵνα pro ἔνθα. O. I, 158. VIII, 3. IX, 64. P. IV, 182. IX, 99. 126. N. III, 22. VII, 60. ἵνα θάλησε (quando). N. IV, 143.

Ἶνας. vid. Ἴς.

Ἰοβλέφαρος. ἰοβλέφαρον Ἀφροδίτην. Fr. Inc. LXXVI. v. Not.

Ἰοβόστρυχος. ἰοβόστρυχον παῖδα. O. VI, 50. ἰοβοστρύχοισι Μοίσαις. I. VII, 83.

Ἰόδετος. ἰοδέτων στεφάνων λοιβὰν λάβετε. Fr. Dithyramb. III, 6. pag. 67.

Ἴον. ἴων ἀκτῖσι. O. VI, 91. ἴων ἐρατὰ φόβα. Fr. Dithyramb. III, 21. p. 68.

Ἰοπλόκαμος. ἰοπλοκάμων Μοισᾶν. P. I, 2.

Ἰός. ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν. O. VI, 79.

Ἰοστέφανος. ἰοστέφανοι καὶ λιπαραὶ Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. X. p. 74. v. Not.

Ἰοχέαιρα. παρθένος. P. II. 16.

Ἶπος. ἶπον ἠνεμόεσσαν. O. IV, 11.

Ἵππαιχμος. ἵππαιχμον λαὸν πολέμου. N. I, 25.

Ἵππαρχος. ἱππάρχου Ποσειδάωνος. P. IV, 80. v. V. L.

Ἵππειος. ἱππείᾳ Ἀθάνᾳ. O. XIII, 114. (ἱππίῳ) ἵππειον φίλτρον. O. XIII, 97. ἱππείων (ἱππίων) ἀθῆναι κορυφάν. N. IX, 20. ἱππείοις ἔντεσιν. O. XIII, 28. N. IX, 52. γυμνασίοις τέρπονται. Fr. Thren. I, 7. p. 32.

Ἱππευτής. ἱππευτᾶν Νομάδων ὅμιλον. P. IX. 217.

Ἱππικός. ἱππικῷ νόμῳ. O. I, 163. (ἱππίῳ.)

Ἵππιος. ἵππιον Ἄργος. I. VII, 17. εἴσοδον εὗρες. P. VI, 50. μθένος. P. II, 22.

Ἱππόδαμος. ἱπποδάμων Δαναῶν. Fr. Inc. XVI. ἱπποδάμους ἥρωας. N. IX, 48.

Ἱπποδρομία. ἱπποδρομίας κῦδος ἔπορεν. P. IV, 119. ἱπποδρομίᾳ κρατέων. I. III, 21.

Ἱπποδρόμιος. ἱπποδρόμιον εὐεργέταν ἁρμάτων. I. I, 78.

Ἱππόκροτος. ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν. P. V, 125.

Ἱππόμητις. ἱππόμητιν Ἰόλαον. I. VII, 12.

Ἵππος. δαϊχθεὶς ἐπέδα ἅρμα. P. VI, 32. ὑφ' ἅρμασι. Fr. Inc. XXXVII, 1. ἵππου ἀγάνορος θᾶσσον. O. IX, 35. ἵππον πτερόεντα. O. XIII, 122. νεκρὸν, κτάμενον ἐν φάει. (v. Not.) Fr. Inc. XCII, 2. Θεσσαλόν. Fr. Hyporch. VI. p. 42. ἵπποι ἐν ἅρμασιν (ἐριζόμεναι). I. V, 5. κτησάμεναι φιάλας. N. IX, 125. ἵππων ἀελλοπόδων αἶνον μέγαν. N. I, 6. τιμαί. Fragm. Incert.

Digitized by Google

LXXXIX, 1. ἀκαμαντοπόδων ἄωτον ὕμνον. O. III, 3. δαπάνᾳ χαῖρον. I. IV, 50. τέρμα δρόμου ἵππων. O. III, 60. σιδαροχαρμᾶν. P. II, 4. ἀρχὸς πῦρ πνεόντων. O. VII, 130. τροφαῖς. O. IV, 24. θοᾶν ἐλατῆρας. Fr. Prosód. V, 4. p. 47. παρὰ ἵπποις. N. IX, 82. ἵπποις ἡμιόνοις τε. O. V, 15. ἵπποις ἑλὼν εὖχος. P. V, 27. σὺν ἵπποις ἀκτῖνα ἔχον ἀγώνων. P. XI, 72. ἵπποις νίκαν Ἰσθμίαν. I. II, 20. ἅμ' ἵπποις. N. IX, 60. ἵπποις Ποσειδανίοις. O. V, 50. χρυσέαις. O. VIII, 67. στεφάνοισί τε. P. I, 71. χρυσέαις. O. I, 66. Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτο. P. II, 83. βαλέσθαι κρηπῖδα ἀοιδᾶν. P. VII, 4. χρυσέαισιν ἄγον. Fr. Inc. C, 2. τέτρασιν. O. X, 83. ἵππως θοὰς τράποιο Θήβαις. Carm. in def. Solis v. 10. p. 61. ἵππους ἀκάμαντας. O. I, 141. θοάς. P. IV, 30. φαιδίμας. O. VI, 22.

Ἱπποσόα. θυγάτηρ Λατοῦς. O. III, 47.

Ἱπποσόας. Ἰόλαος. I. V, 40. ἱπποσόαισιν ἀνδράσιν μαρνάμενον. P. II, 119.

Ἱππότας. ἱππόταις λαοῖς εὔθυνε δίκας. P. IV, 272.

Ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας νομίζαν. I. II, 55.

Ἱπποτρόφος. ἱπποτρόφον ἄστυ Προίτοιο. N. X, 76. ἱπποτρόφοι ἐγένοντο. I. IV, 25.

Ἱπποχάρμης. ἱπποχάρμαν βασιλῆα. O. I, 36.

Ἴς. ἶνας Τροΐας ἐκταμὼν δορί. I. VIII, 113.

Ἴσαμι. βραχὺν οἶμον. P. IV, 441. ἴσαμιν ἔσοπτρον καλοῖς ἔργοις. N. VII, 21. ἴστε Αἴαντος ἀλκάν. I. IV, 58. δόξαν Κλεωνύμου. I. III, 24. κεφάλαια λόγων. P. IV, 206. ἴσθι νῦν. O. XI, 11. ἴσθι. N. V, 87. ἴστω. O. VI, 12. λαχὼν ὄλβον. N. IX, 107. v. Not. σαφές. I. VII, 37. ἴσαντι πάντα νόῳ. P. III, 52.

Ἰσοδαίμων. ἰσοδαίμονα βασιλεῦσιν φῶτα τεύχει ὕμνος. N. IV, 137.

Ἰσόδενδρος. ἰσοδένδρου αἰῶνος τέκμαρ λαχοῦσαι. Fr. Inc. CL.

Ἴσος et ἴσος. ἴσον τερπνὸν οὐδὲν ἔσσεται ἐν ἀνθρώποις. O. VIII, 70. ἴσον ἀνέμοις. N. III, 80. ἴσον καί. O. IX, 27. ἴσον δελφῖνι. N. VI, 109. οὔρεϊ Ἀλκυονῆ. I. VI, 48. (οὔρει.) πάντων ἀποδάσσασθαι. N. X, 162. πλούτῳ ἄνθος φέρειν. N. XI, 52. ἦτορ. O. IV, 38. ἴσον δὲ — ἴσα δέ. O. II, 109. ἐπὶ ἴσα σὲκ ἀναπνέομεν ἅπαντες. N. VII, 7. v. V. L. ἴσα πάντες νέομεν. Fr. Inc. LXI, 4.

Ἵστημι. ἔσταν ἐπ' αὐλείαις θύραις ἀνδρὸς φιλοξείνου. N. I, 29. ἔστα μόνος σὺν Ἀχιλλεῖ. O. IX, 109. ὕπερ ἔστα μεγάλαις σκοπιαῖς ὀρέων. Fr. Inc. XV, 4. θάμβει δυσφόρῳ μεχθείς. N. I, 85. ἔσταν παρὰ τάφον παρθένοι. I. VIII, 127. στάντα ἐν ῥινῷ

Λίοντος. I. VI, 54. στέμμασι παρὰ βωμῷ. N. V, 80. στῆμεν παρὰ ἀνδρί. P. IV, 2. ἑστάοτα ἐπ' αὐτῆς βαθμίδος ἀγείλαιαι. N. V, 4. ἵσταμαι, ποσσὶ φαίφως. N. VIII, 32. λίτρον ἵσταται Τλαπολέμῳ. O. VII, 145. vid. Στέφ.

Ἴστιον. ἀνεμόιν ἐξίει. P. I, 176. ἄμφος ὑπέστειλε. I. II, 60. ἱστία ἀνατεῖναν πρὸς ζυγὸν ναρχασίου. N. V, 93. ἱστίων μεταβολαί. P. IV, 521.

Ἱστός. ἱστῶν παλαμβάμενος ἀδοὶς. P. IX, 55.

Ἰσχύς. ἰσχύος ἀκμαί. θρασύπαρον. O. I, 156. ἀνίοχον. N. VI, 110. ἀνδρῶν ἁμίλλαις. N. IX, 27. ἔργον. I. IV, 116. ἰαχὴν ἄγαν καταμεμφθέντα. N. XI, 41.

Ἴσχω. ἴαχε ὄλβος φάτναν μιάνα. P. XI, 45. ῥόμβον αἰετοῦ. I. IV, 81.

Ἰσώνυμος. ἰσώνυμον ἐκάλεσσε μήτηρ. O. IX, 97.

Ἴυγξ. ἴυγγα ποικίλον ζεύξασα κύκλῳ Κυπρογένεια. P. IV, 380. v. Schol. ἴυγγι ἕλκομαι ἦτορ. N. IV, 55. 56. v. Not.

Ἰύζω. ἴυξεν ἄχει φρενῶν. P. IV, 422.

Ἰχθύς. ἰχθὺν παιδοφάγον. Fr. Inc. CXXXIX.

Ἰχνεύω. ἰχνεύων (ἰχνεύω. v. Not. V. L.) μαιμαδελφιοὺς παλαισμάτεσσι. P. VIII, 48. ἰχνεύων πεζὸς παρὰ Λίδιον ἅρμα. Fr. Inc. XXIV, 2. (ἰχνεύειν et χιχνύειν saepius permutantur. v. Not. ib.)

Ἴχνος, ἴχνος ἕπτων. Fr. eneud. Inc. IV. p. 82. ἐν ἴχνεσιν Περσειδάμαντος. N. VI, 27. ἐν ἴχνεσιν πατρὸς ἐμβέβακεν. P. X, 20.

Ἰώ. ἰὼ Παίαν — ἰὼ Παίαν. Fr. Parthen. V, 1. 3. p. 39.

Κ.

Καββαλίς. vid. Καταβαίνω.

Καδμεῖος. κῶδος ἐν τιμαῖσιν. O. VII, 8. ἀμφ' ἀλλότριον ὄνυμαν. N. I, 84. δνοφερόν. P. IV, 200. πάθεα μὴ θεράπευε. I. VIII, 16.

Κάζω. καταβαίνων φελδόμενον ὄμον ἐλίφαντι. O. I, 42.

Καθαρός. καθαρὸν λέβητα. O. I, 40. καθαρᾷ βυσσίνῳ δεδόξασμεν χρυσόν. Fr. Scol. I, 13. p. 19. 20. γνώμᾳ. O. IV, 27. ἀρετᾷ. P. V, 3. κελεύθῳ. O. VI, 39. ἐν καθαρῷ διώκειν. O. X, 55. καθαρᾷ σκέπτῳ διώκων. O. VI, 158. ἐν καθαρῷ φρενὶ. P. VI, 14. καθαρὸν φάγγος Χαρίτων. P. IX, 189. σπέρμα θεοῦ φέρουσα. P. III, 27. σέλας ἁμέρας καλύψαι σπόσει. Fragm. Inc. XCVIII, 4. καθαρὰν κέλευθον. I. V, 29.

Καθέλω. ἀμπνοὰν στέφανον κάθελεν. P. III, 105. μὴ καθέλοι μιν αἰών. O. IX, 90. καθελὼν ἴσχος ἔργῳ. O. X, 95.

Καθέζω. ἐν (ἀνδριάντι) Κρῆτες καθέσσαντο. P. V, 55.

Κάθημαι. καθήμενος ἐν ἀκόπῳ. O. I, 153.

Digitized by Google

Καθοράω. εἰ μέλλει, εὖ καθορᾷς. P. IX, 87.

Καθύπερθε. καθύπερθε μόχθου. P. IX, 55. λευκᾶς γαλάνας. Fr. Inc. XLVII, 1.

Καί. postponitur, σοφοὶ καί. O. VI, 41. P. IV, 165. καί, etiam. P. IV, 391. VIII, 59. καὶ τόν. P. II, 67. καὶ ἐγώ. O. VII, 12. καὶ γάρ. O. VII, 49. P. IV, 321. N. I, 100. καὶ γὰρ αὐτή. N. I, 74. καὶ γὰρ ὁμῶς. O. VIII, 74. καί, καί. P. X, 105. καί (vi explicandi, *nempe*). P. IX, 182. καί περ. N. VI, 10. I. VIII, 9. καί κε. P. III, 120. IV, 550. καί νυν. P. III, 116. καὶ μὰν, vere. P. IV, 514. I. IV, 21. καί μοι. N. X, 144. καὶ πού τι καί. O. I, 44. καὶ, τὲ, τέ. P. IV, 545. καὶ σοφοί. O. V, 37. καὶ, *etsi*. P. IV, 471. *sic*. N. II, 4. καί τοι γάρ. O. VII, 86. καί, *vel*. O. VII, 98. XIII, 116, 118. etc.

Καιρός. ἄριστος νοῆσαι. O. XIII, 67. βραχὺ μέτρον ἔχει. P. IV, 509. παντὸς ἔχει κορυφάν. P. IX, 135. καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον. N. VIII, 6. καιρῷ ἀτρεκεῖ. P. VIII, 9. ἐν καιρῷ πολλὸς χρόνος. Fr. Inc. LIX, 5. μὴ κατὰ καιρόν. O. VIII, 32. τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν. O. IX, 58. παρὰ καιρὸν κομπέω. P. X, 5. κατὰ καιρόν. I. II, 32. καιρὸν βαλὼν ψεύδει. N. I, 28. v. V. L. καιρὸν δίδωσιν ὄλβου ἐοικότα. N. VII, 86. v. Not. καιρὸν διδοὺς θεός. P. I, 111. φέρει. O. II, 99. εἰ φθέγξαιο. P. I, 157. κατὰ καιρόν. Fr. Scol. II, 1. p. 22. 24.

Καίω. ἁμᾷ καίοντο ἔρημοι. N. X, 134. v. V. L. καιόμενος πυρί. P. III, 181. καιομένοιο πυρὸς φλόγα. P. IV, 401. καιομένα πυρά. P. III, 77. καιομέναν ἐν φρεσί. P. IV, 389.

Κακηγορία. κακαγορίαν, δάκος ἀδινὸν, φεύγειν. P. II, 97.

Κακήγορος. κακαγόρως λέλογχεν ἀκέρδεια. O. I, 85.

Κακολόγος. κακολόγοι πολῖται. P. XI, 44.

Κακοποιός. κακοποιὸν ὄνειδος. N. VIII, 56.

Κακός. κακὸν οὔτις εὕρατο ἑκών. Fr. Inc. CLXXXVII, 2. κακὸν ἄμαχον. P. II, 139. μὴ κακὸν νεώτερον ἀναστήσῃ. P. IV, 276. ἐς κακὸν τρέψαις. P. III, 63. κακῶν παυσάμενοι ἀπρήκτων. I. VIII, 17. κακὰ φρονέων. P. VIII, 119.

Κακόφρων. κακόφρονα πραπίδων καρπόν. Fr. Inc. XLI. v. Not.

Κάλαμος. καλάμοιο βοᾷ. N. V, 71. v. Not. πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μολπά. O. X, 99.

Καλέω. καλεῖ στρατὸν ἡρωΐδων συνίμεν. P. XI, 14. μὲ χορεῦσαι ὁ Μουσαγέτας. Fr. Inc. LXV. κισσοδέταν θεόν. Fr. Dithyramb. III, 11. p. 67. καλέοισιν ἄλσος Διός. I. II, 41. ἄνθρωποι Ἀρείας πόρον. N. IX, 98. (Pana.) κύνα μεγάλας θεοῦ καλέουσιν Ὀλύμπιοι. Fr. Parthen. II, 2. p. 29. ἐκάλει Ζῆνα ῥιπὰς κυμάτων. P. IV, 346. ἐκάλεσεν ἐς ἔρανον. O. I, 60. μὲν ἰσώνυμον μάτρωος.

Digitized by Google

Ο. IX, 96. *Ποσειδῶνα.* Ο. VI; 98. *καλεῖν Ἀριστεῖον.* P. IX, 116. v. Not. *καλέσαι Μοῦσαν ὑπέρμαι.* I. VIII, 11. *καλέων ἐς πλόον Λιπαίδαν.* I. VI, 15. *θεόν.* P. II, 23. *καλεῖσθαί μιν ἔπεμπα.* O. VI, 93. *καλέσαντο συνεργὸν τεῖχος.* O. VIII, 43. *εἰ κεν ἐγὼ καλέσω ἔδρας.* O. VII, 140. *κεκλημένον Λατοΐδα.* P. III, 199. *ἥρωες ἔγνοι πρὸς ἀνθρώπων καλεῖνται.* Fr. Thren. IV, 3. pag. 37.

Καλλιγύναιξ. καλλιγύναικι πάτρᾳ. P. IX, 150.

Καλλίκομος. καλλίκομον κούραν. P. IX, 186. *καλλικόμοισιν γυναιξίν.* N. X, 17.

Καλλίνικος. καλλίνικος ὁ τριπλόος. O. IX, 3. v. Not. et Schol. *καλλινίκου Ἥρωνος ἅρμασιν.* P. I, 64. *καλλίνικον ὕμνον.* N. IV, 26. *καλλίνικον λυτῆρας δακτυλῶν.* P. V, 142. *κῦδος πατρίδι.* I. I, 13. *φέρει ἔπος πλαγᾶν.* N. III, 31. *χάρμ' ἀγαπέζοντι.* I. V, 69.

Καλλίπηνος. ἀπὸ καλλιπήνου Τίλφώσσας. Fr. Inc. LVI, 2. v. Not.

Καλλίπαπλος. καλλιπάπλου Μορωνίδος. P. III, 43.

Καλλιπλόκαμος. Ἑλένᾳ καλλιπλοκάμῳ. O. III, 2.

Καλλίπλουτος. καλλίπλουτοι πόλιες. O. XIII, 169.

Καλλίπωλος. καλλίπωλον ἕδραν ναίστε. O. XIV, 2.

Καλλίροος. καλλιρόῳ Δίρκᾳ. I. VIII, 42. *καλλιρόοισι πνοαῖς.* O. VI, 142.

Καλλίχορος. καλλιχόρῳ πόλει Χαρίτων. P. XII, 45.

Καλός. ἦν ἐσορᾶν. O. VIII, 24. *καὶ ὁρᾶσθαι.* O. IX, 141. *εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς ἀνήρ.* O. XIV, 9. *καλὸς πίθων κεῖσαι καλὸς παρὰ παισίν.* P. II, 132. v. V. L. *καλὸς εἰών.* N. III, 32. J. II, 7. *ἰδεῖν καλόν.* O. X, 122. *καλὸν νέον λαχεῖν.* P. VIII, 136. *ξυνὸν ὀρθῶσαι.* I. I, 64. *πῆμα.* P. II, 72. *πανάθλῳ.* O. VI, 17. *καλὸν ἔργον.* Fr. Epimic. II, 6. p. 11. *καλὸν ἀποβρέχεσθαι πρωΐ.* Fr. Scol. I, 10. p. 19. *καλῷ Ἀγιάδᾳ.* Fr. Scol. IV, 2. p. 27. *καλὰ γεινώσκοντα.* P. IV, 513. *δένδρεα.* O. III, 40. *ἔργα.* P. VII, 20. N. VI, 51. *ἔρξαις ἀνήρ.* O. X, 109. *μελιτόεις.* N. I, 30. *μὴ παρεῖσι.* P. I, 165. *ῥέζοντα.* P. IX, 171. *τρέψαντές ἔξω.* P. III, 149. *φάμεν ἀμφὶ δεμνίων.* O. I, 57. *ἔπος φράσαι.* O. XIII, 14. *ἀκτὶς καλῶν ἐργμάτων βέβακεν.* I. IV, 72. *καλῶν ἁπάντων ἄμμορος.* O. I, 134. *ἀπείρατον σιγατόν.* O. XI, 18. *ἄπειρον ἴβαν.* I. VIII, 154. *ἐπιχωρίων.* I. VII, 2. *ἐπιχωρίαν ἔσοδον.* P. V, 156. *ἑρσίμαν θυθῆναι.* P. XI, 76. *ἔργων μερίμνα κέλευθοι.* I. VI, 31. *ἴδριν.* O. I, 167. *μοῖρα.* O. VIII, 25. *νεώτατον.* P. VIII, 46. *οἰκείων παρόσφαλεν.* N. XI, 41. *περὶ πλήθει δηρίσασθαι.* O. XIII, 64. *τερπνῶν μοῖραν.* Fr. Inc. CXII.

Digitized by Google

τόλμαν. N. VII, 87. v. Not. τούτων μοῖρά σι ἐφίκοιτο. I. V, 19. καλοῖς ἔρχμις ἔσοπτρον. N. VII, 20.

Καλλίων. κάλλιον δύραμιν φένοντι σοφοί. P. V, 16. κάλλιον ἐνόστησε. N. XI, 32. καλλίονες τελευταί. Fr. Hyporch. I, 2. p. 89. τί κάλλιον — ἀεῖσαι. Fr. Prosod. V, 1. p. 47. καλλίονα ἐσχατιάν. P, XI, 87.

Κάλλιστος. χορὸς Μοισᾶν. N. V, 41. καλλίστα Θεῶν Ἅβα. N. X, 34. πολίων. P. XII, 2. καλλίστᾳ Χαρίτων δρόσῳ ἄρδοντι. I. VI, 94. κάλλιστον ἀνδρῶν γόνον ἰδών. P. IV, 219. ἄωτον Ἰσθμιάδων. N. II, 14. ὄλβον ἀμφέπων. I. IV, 99. καλλίστᾳν πόλιν. P. IX, 124. κάλλιστον ἐᾶς ἀρετᾶς φάρμακον. P. IV, 332. ἔθνος. O. IX, 15. μνᾶμα ἄθλων. O. III, 27. προοίμιον. P. VII, 1. κάλλιστα ῥέξαις. O. IX, 142. ἔργα. O. XIII, 58. καλλίσταις ἀοιδαῖς ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. II, 2. p 11.

Κάλπις. κάλπιδα ἀργυρέαν. O. VI, 68.

Καλύπτω. Μοῖραι ἁφίστανται αἰδῶ καλύψαι. P. IV, 260. v. Not. καλύψαι ἀλλοτρίαισι γλώσσαις. P. XI, 42. τετελεσμένον ἐσλὸν χαμαὶ σιγᾷ. N. IX, 15. v. Not. σκότει ἁμέρας σέλας. Fr. Inc. XCVIII, 3. καλύψαιμι γυῖα χθονί. N. VIII, 66. ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον. O. V, 36.

Κάματος. ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται ὄλβος. P. XII, 51. καμάτου μεταλαμβάνειν πιστοί. N. X, 148. καμάτῳ δυσπενθεῖ. P. XII, 18. κάματον μέγαν. P. V, 62. νώδυνον θήκιν ἐπ' ἀοιδαῖς. N. VIII, 84. καμάτων ἀμαχάνων πολεμίων. P. II, 37. ἐκ προτέρων. P. III, 169. ἐκτὸς ἐόντα. O. VI, 177. ἐπίλασιν παμμίσχοι χρόνος. P. I, 89. λύτρον κῶμον. I. VIII, 2. μεγάλων ποιᾶν λαχόντα. N. I, 107. πολεμίων. P. II, 37.

Καματώδης. καματώδεες οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. LXI, 2. καματωδέων πλαγᾶν. N. III, 27.

Κάμνω. μὴ κάμνε λίαν δαπάναις. P. I, 175. κάμον Μῆδοι. P. I, 151. μὴ κάμοι χρόνος. O. VIII, 38. καμὼν πρότερα πάθε. P. VIII, 68. καμόντες πολλὰ θυμῷ. O. II, 15. καμόντων ἀνδρῶν πολεμίων. P. I, 156.

Κάμπτω. ἔκαμψέ τινα ὑψιφρόνων βροτῶν. P. II, 94.

Καμπύλος. καμπύλον δίφρον παναγυρίων ἁπεῖχον. I. IV, 47. μέλος διώκων. Fr. Hyporch. VI. p. 42.

Κάναχή. καναχαὶ αὐλῶν δονέονται. P. X, 60.

Καναχηδά. καναχηδὰ πεποικιλμέναν μίτραν. N. VIII, 25. v. Not.

Καπνός. καπνοῦ ῥόον προχέοντι. P. I, 43. καπνῷ κνισάντι αἰθέρα λακτίζοισα φλόξ. I. IV, 114. κάπνῳ ὕδωρ ἐσλὸς φέρειν. N. I, 35. καπνὸν λάβρον ἀμπνεῦσαι. O. VIII, 47. ἐπίανεν σώμασι λευκανθέα. N. IX, 55.

Digitized by Google

Καπνόω. καπνωθεῖσαν πάτραν. P. V, 111.

Κᾶπος. γυμνὸς (δενδρίων). O. III, 43. γλυκὺν κᾶπον Ἀφροδίτας. P. V, 32. Χαρίτων νέμομαι ἐξαίρετον. O. IX, 40. Διὸς ἔχων ὑπὲρ πόντου. P. IX, 91.

Καππαύει. vid. Καταπαύω.

Κάπρος. κάπρῳ φόνον βουλεύοντα. Fr. Inc. XXXVII, 4. p. 100. ποιμένες κάπρων λεόντων τε. Fr. Inc. CLXXI. p. 154. v. Not. κάπρους ἔναιρε. N. III, 82.

Κάρα. κάρα ὀρθὸν ἄντεινεν. N. I, 64. μύρτοις λευκωθεὶς. I. IV, 117. ποικίλον φόβαισι δρακόντων φέρων. P. X, 73.

Καρδία. καρδίᾳ ἀμόχθῳ. N. X, 55. γελανεῖ. O. V, 5. ἐᾷ ἐνέπαξεν ἕλκος. P. II, 169. ἐνελάσῃ πότον. P. VIII, 11. Θρασείᾳ πνέων. P. X, 68. νὶν ταρβεῖ περισσῶς. Fr. Hyporch. II, 2. p. 39. 40. καρδίαν ἰαίνει κώματι Ἄρης. P. I, 20. ὀρθὰν ἔστασαν. P. III, 171. μέλαιναν κεχάλκευσαι φλογί. Fr. Scol. II, 10. p. 25. ἀτιτάλλοισα ἐλπίς. Fr. Inc. III, 1. καρδίαις ἀνδρῶν ἀρχαῖα σοφίσματα ἐνέβαλον Ὧραι. O. XIII, 22.

Καρπάλιμος. καρπαλιμᾶν γενύων. P. XII, 35.

Καρπός. ἐλαίας. N. X, 65. ἐπέων οὐ κατέφθινε. I. VIII, 101. καρποῦ φθίσιν. Carm. in def. Solis v. 15. p. 60. 61. καρπῷ Διωνύσοιο. Fr. Scol. III, 4. p. 26. καρπὸν ἀμώμητον φρενῶν ἕλκει. P. II, 135. φρενῶν συνάρμοξε. N. X, 22. ἥβας λάβε. O. VI, 97. ἥβας ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι. P. IX, 193. πραπίδων καπόφρασε. Fr. Inc. XLI. (καρπὸς φρενῶν, prudentia. Not. ib.) γλυκὺν φρενός. O. VII, 14. ἔδωκαν μέλαιναι ἄρουραι. N. XI, 50. σοφίας δρέπειν ἀτελῆ. Fr. Inc. CXI. μαλθακὸν ἀποδρέπεσθαι ἔρως. Fr. Scol. I, 10. p. 21.

Καρποφόρος. καρποφόρου Λιβύας. P. IV, 11. καρποφόρους ἀρούρας. N. VI, 16.

Καρταίπους. καρταίποδα sc. ταῦρον. O. XIII, 114. v. Not.

Καρτεραίχμης. καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν. I. VI, 55.

Καρτεροβρόντης. καρτεροβρόντα Κρονίδα. Fr. Inc. LVIII, 2.

Καρτερός. Αἴας. N. VII, 38. Βελλεροφόντας. O. XIII, 118. Τελαμών. N. IV, 41. ὅρκος. P. IV, 296. καρτερᾶς ἀλαλᾶς. I. VII, 14. καρτερὸν ἄνδρα. P. IV, 425. λίθον. O. I, 91. καρτερὰν μέριμναν ἔπαυσε. I. VIII, 25. καρτερώτατον βέλος ἁλῇ. O. I, 180.

Καρτύνω. καρτύνειν βέλεα χειροῖν. O. XIII, 135.

Κάρυξ. κάρυξ ἀγγέλλων ἀνέιπε. P. I, 61. Ἀφροδίτας φιλοτέκνων ἀμβροσιᾶν. N. VIII, 2. ἕτοιμος ἔβαν ἀέθλων. N. IV, 120. κέρυκος ἐολοῦ βοά. O. XIII, 143. κάρυκα θεῶν. O. VI, 132. κέρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων. I. II, 34. κάρυκας ὄρνιν Ἰάσων. P. IV, 30a.

Digitized by Google

Καρύσσω. ἐκάρυξε κατέρ' καὶ ἔδραν. O. V, 18. κάρυξεν αὐτοῖς τερασκόπος. P. IV, 356. Θήβαν ἱπποδρομίᾳ κρατέων. I. III, 20. πάντων δαινυμένων. I. VI, 52. καρύξαισα νικᾶν. I. IV, 43. v. Not.

Καρχάσιον. ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. V, 94.

Κασίγνητος. κασιγνήτου Πολυδεύκεος. N. X, 93. περὶ μάρνασαι. N. X, 160. σὺν κασιγνήτῳ διδύμῳ. N. I, 55. κασίγνητον νόθον Ἀλκμήνας. O. VII, 49. κασίγνητοι ἀμφότεροι. P. IV, 220.

Κασιγνήτα. κασιγνήτα Λάλου. N. I, 4. Ζηνός. N. XI, 2. κασιγνήταν πέμψεν. P. III, 57. κασιγνητᾶν μέρος τρίτον. P. XII, 20. κασιγνήτας Μοίρας. I. VI, 24. κασίγνηται, Δίκα καὶ Εἰράνα, Εὐνομίας. O. XIII, 6.

Κατά. κατὰ γᾶς. O. II, 107. κατ' αἶσαν. P. X, 40. N. III, 25. αἶσαν. P. IV, 190. ἄκραν κορυφάν. O. VII, 67. ἀμαξιτόν. P. IV, 439. ἁρμονίαν ὅσα νέομαι. P. VIII, 97. γᾶν καὶ πόντον. P. I, 28. δαίμον'. O. IX, 42. Ἑλλάδα. O. XIII, 160. ἐμὰν μαχανάν. P. III, 193. καιρόν. I. II, 32. κλέος ἤλυθον. P. IV, 221. κόλπον. O. IX, 131. λαύρας. P. VIII, 123. μέλη. O. I, 79. οἶκον. P. I, 138. Ὄλυμπον. N. X, 31. ὁδόν. N. IX, 43. καθ' ὁδόν. N. II, 10. κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν. I. IV, 66. τέλος. I. IV, 18. τρίοδον. P. XI, 58. Φοίνισσαν ἐμπολάν. P. II, 125. χρόνον. O. X, 122. χῶρον ἐρατόν. Fr. Thren. I, 12. p. 32. καιρόν. Fr. Scol. II, 3. p. 25. κατ' ἴχνος ὕπτιον. Fr. Inc. IV. v. Not. καννόμον pro κατὰ νόμον. O. VIII, 103. ἀνθρώπων ἀγυιάς. Fr. Inc. LXXXVI, 2. p. 123.

Καταβαίνω. καταβαίνει ἄλλον ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ. P. VIII, 111. ὅπα πόμπιμον κατέβαινε τέλος νόστου. N. III, 44. καταβαίνειν ἐν φάει. N. IV, 63. κατέβα εἰς δόμον Ἀΐδα. P. III, 19. ἄωτος ναυτᾶν εἰς Ἰωλκόν. P. IV, 335. ποδὶ ἀτρεκεῖ. N. III, 72. κατέβαν ἐς Ῥόδον. O. VII, 24. εἰ κατέβαν. P. III, 128. καταβὰς Ἀλφεῷ. O. VI, 97. πρώραθεν. P. IV, 39. καββαὶς χαμαὶ ἀφ' ἁρμάτων. N. VI, 87. καταβάντα ναόν. P. IV, 97. καταβάντε Παρνασσοῦ. O. IX, 67. καταβάντες ἐπὶ στάδιον. P. XI, 74.

Καταβολά. καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων δέδεκται ἀνήρ. N. II, 5.

Καταβρέχω. κατάβρεχε σιγᾷ καύχημα. I. V, 65. καταβρέχων πόλιν μέλιτι. O. X, 119.

Κατάγω. κατάγει Ἀΐδας σώματα. O. IX, 52.

Καταδραμέω. (κατατρέχω.) ξένιον (εἰς) ἄστυ κατέδραμεν. N. IV, 38.

Κατὰ — ἐλέγχων εἶδος. O. VIII, 25.

Καταζευγνύω. καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον ἐν ἅρματα. P. II, 22.

Καταιθύσσω. καταιθύσσει ἑστίαν μάκαιραν. P. V, 14. v. Not. V. L. καταίθυσσον (πλόκαμοι) ἅπαν νῶτον. P. IV, 147.

Καταινέω. καταίνησαν γάμον μίξαι. P. IV, 395.

Κατάκειμαι. κατάκειται ἀρετὰ ὀργάν. I. I, 58. κατάκεινται πρῶνες βουβόται ἔξοχοι. N. IV, 85.

Κατακλάω. οὐδὲν σθένος ἐντέων κατέκλασε. P. V, 46.

Κατακλύζω. κατακλύσσει κῦμα ῥέον, ψᾶφον. O. X, 15. λέγοντι χθόνα κατακλύσαι σθένος ὕδατος. O. IX, 76. κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος. P. IV, 68. γαῖαν θήσεις κατακλύσασα. Carm. in def. Solis v. 21, p. 60.

Κατακρίνω. κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Fragm. Inc. XXXIV. v. V. L.

Κατακρύπτω. κατακρύπτει κόνις. O. VIII, 114. κατακρύψαις ἔχειν πλοῦτον οὐκ ἔραμαι. N. I, 45.

Καταμάρπτω. κατέμαρψεν ἐγκονητὶ Θέτιν. N. III, 60. κατέμαρψεν αὐτὸν γαῖα. O. VI, 22. καταμάρψαισα τέχνα ἔσφαλλε. I. IV, 57.

Καταμέμφομαι. καταμεμφθέντα ἄγαν ἰσχύν. N. XI, 40.

Καταμιαίνω. μὴ καταμιάναις ψεύδεσι. P. IV, 177. v. V. L.

Κατανεύω. Ζεὺς κατένευσέν οἱ χαίταις. N. I, 19. κατένευσεν Ζεὺς ἐξ οὐρανοῦ. N. V, 62.

Καταπαύω. καππαύει δίκαν ἀνὴρ κρέσσων. N. IX, 35. τί κάλλιον — καταπαυομένοισιν ἀεῖσαι. Fr. Prosod. V, 2. p. 47.

Καταπέπτω. καταπέψαι ὄλβον μέγαν. O. I, 87.

(*Καταπίμπρασθαι.* Fr. Inc. CXIII. v. Not.)

Καταπίπτω. κάπετον δύο δράκοντες. O. VIII, 50.

Καταπνοά. καταπνοὰ ἀνέμων φθινοπωρὶς χειμερία δαμαλίζει. P. V, 162.

Καταρέω. σιγᾷ κατεῤῥύη. Fr. Inc. CXC. p. 160.

Κατάρχω. σοὶ κατάρχει, μᾶτερ. Fr. Dithyramb. VI, 1. p. 70. (σοὶ καταρχαί, μᾶτερ. v. V. L. σοὶ καταχεῖ, μᾶτερ. V. L. ib. et D. P.)

Κατασπένδω. κατασπένδειν Αἴγιναν ἀοιδαῖς. I. VI, 12.

Κατασχέω. κατασχοῖσα ξίφος μονόψαφον ἐν κολεῷ. N. X, 11. κατασχόμενος ῥιπαῖσι. P. I, 18. (Wakefield ad Georg. IV, 123. coni. καταρδόμενος, quia somnus *irrigat artus.*)

Κατατέμνω. μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη. O. I, 79.

Κατατίθημι. κατέθηκεν εὐθύτομον πεδιάδα ἔμμεν. P. V, 120. καταθηκαμένα ζώναν. O. VI, 67. κατθηκάμεναι βρέφος ἐπιγουνίδιον. P. IX, 118. ἐν εὐδίᾳ καταθείς. Fr. Inc. VII, 1.

Καταφημίζω. κατεφάμιξε μάτηρ αὐτὸν καλεῖσθαι τοῦτο ὄνομα. O. VI, 93.

Digitized by Google

Καταφθίνω. *οὐ κατέφθινε καρπὸς ἐπέων.* I. VIII, 102.
Καταφαίνω. *τοῦτον κατέφανε λόγον.* N. X, 20.
Καταφράζω. *κατέφρασεν σαφανὲς ἰὼν πόρῳ ὁ Χρόνος.* O. X, 68.
Καταφυλλορροέω. *κατεφυλλορόησε τιμὰ ποδῶν.* O. XII, 20.
Καταχέω. *σοὶ κατεχεῖ, μᾶτερ.* em. Fr. Dithyramb. VI, 1. pag. 70. 71.
Καταχεύω. *κατέχευας νεφέλαν ἐπὶ κεφαλᾷ.* P. I, 16.
Κατελέγχω. *σὺ κατελέγχεις Θεόγνητον.* P. VIII, 50. *οὐ κατελέγχει σύμφυτον ἀνδρῶν ἀρετάν.* I. III, 23. *τὸν μὲν οὐ κατελέγχει γενεὰ κριτοῦ πατραδελφεοῦ.* I. VIII, 142. *ἔργῳ οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων.* O. VIII, 25.
Κατέχω. *κατέχει λάθα λύγρῳ ἐν νείκει.* N. VIII, 42. v. Not. *παντᾶ ἐχθρὰ φάτις Φάλαριν.* P. I, 187. *φρασὶν κόρον.* I. III, 3. *φᾶμαι ἀγαθαὶ κατέχοντι.* O. VII, 18. *κατέχων μέτρα.* I. VI, 104.
Κατοικίζω. *κατῴκισθεν ἄστη καλάμαις Ἐπάφου.* N. X, 8. *ἀν' Ῥόδον.* Fr. Inc. CLXVII.
Κάτω. *πολλὰ ἄνω, τὰ δὲ αὖ κάτω.* O. XII, 7. *κάτω πατρόθεν.* P. II, 87. *ἐνθάδε κάτω.* Fr. Thren. I, 2. p. 31. *κατωκάρα δεσμοῖς δέδενται.* Fr. Inc. CXIX. v. Not.
Καυτήρ. *καυτῆρα Φάλαριν χαλκέῳ ταύρῳ.* P. I, 183.
Καύχα. *καύχας ἐπέων ἀοιδὰ πρόσφορος.* N. IX, 17. v. V. L. Schol.
Καύχημα. *καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.* I. V, 65.
Καυχάομαι. *τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν.* O. IX, 58.
Καύω. (*καίω.*) *καυθείσᾳ πυρὶ γαίᾳ.* N. X, 65.
Καχλάζω. *φιάλαν ἔνδον θρόσῳ καχλάζοισαν.* O. VII, 3. *καχλάδῶν κρόταλα.* corr. Fr. Dithyramb. VI, 3. p. 70. emend. p. 71. cf. Add. vid. *Κεχλάδω* et V. L. P. IV, 318. 319.
Κέαρ. *κέαρ ἀπήμων.* P. X, 33. *ἐμὸν οὐ γεύσεται ἄτερ ὕμνων.* I. V, 24. *ἐμὸν φάσει.* N. VII, 150.
Κεδνός. *κεδνὰν παρθένον.* P. IX, 216. *χάριν συγγόνων.* O. VIII, 105. *κεδνοὶ πολῖται.* P. IV, 208. *κεδναὶ κυβερνάσεις πολίων.* P. X, 111. *κεδνῶν τοκέων.* I. I, 5. *κεδνότατον ἐπιχθονίων.* I. VIII, 48.
Κεῖθι. *κεῖθι βασιλεύων.* N. IX, 26.
Κεῖμαι. *λέων ξανθός.* Fr. Inc. LXXXV, 1. *κεῖται ἐν Ταρτάρῳ Τυφώς.* P. I, 29. *ἐπὶ πρυμνοῖς ἀγορᾶς θανών.* P. V, 126. *τὰ δὲ οὐκ ἐπὶ ἀνδράσι.* P. VIII, 107. *ἐν δαπέδοις Πυθίοις Νεοπτόλεμος.* N. VII, 50. *ἐν Ἰσθμῷ ἀρετὰ θάλλουσά τιν κεῖται.* I. V, 22. *ἀρετὰ κεῖται κατὰ πᾶσαν ὀργάν.* I. I, 58. *σφέτερα ἑκάστοις.* Fr. Inc. LI. *κεῖνται κυβερνάσεις πολίων ἐν ἀγαθοῖς.* P. X, 110.

Digitized by Google

κεῖτο λόχμᾳ (θήρμα). P. IV, 434. ἔνθα οἱ κεῖτο. de sepulto. P. IX, 146. κεῖτο τέλος ἕργμασι ἑκάστῳ. I. I, 36.

Κεινὸς (κενὸς) εἶην. O. III, 81. κεινὰν παρὰ δίαιταν. O. II, 11.

Κεῖνος et ἐκεῖνος, ἐκεῖνος. O. II, 179. κεῖνος. P. IV, 501. κεῖνος ἀνήρ. O. VI, 10. 137. ὄρνις. P. IV, 33. πλέος. P. IV, 374. Αἴλας. P. IV, 515. ἔννεπεν. P. IX, 169. N. IV, 138. φθόνος. N. VIII, 39. ἐὼν Ὀλυμπιόνικος. N. VI, 30. ἐπείρα. N. V, 55. κείνου ἀνδρός, N. I, 12. κείνου βελέων, N. I, 103. ἄξιαις. N. VIII, 17. ὄμμα. N. X, 116. κατὰ κλέος, P. IV, 221. ἐς κείνου γενεάν. N. X, 25. κείνῳ pro αὐτῷ. P. III, 136. κεῖνον sc. Ἱέρωνα. O. I, 163. κατὰ χρόνον. O. X, 122. ἄνδρα. P. I, 82. γε. P. IV, 433. P. V, 76. κείνων ὅσσαν οἱ πρόγονοι. O. IX, 79. ψυχάν. Fr. Thren. IV, 4. p. 37. τὰ κείνων. P. II, 163. IV, 256. κείνοις εἰπών. P. IV, 187. κείνα θεός. N. IX, 86. κείνας χερσίν. P. II, 13. κείνων πόλιν. P. I, 117. κεῖναι scil. ἡμίονοι. O. VI, 41. κεῖνο. P. I, 47. ἅμαρ διαίτασε. P. IX, 131. κεῖνα ἔργα δὲ ἐκεῖνος ἂν εἴποι. O. VIII, 81. κἀκείναν χθόνα. O. III, 55. κἀκείνοις. N. V, 40. κἀκεῖνα. O. X, 48.

Κείρω. ἐκ λεχέων κεῖρεν μελιηδέα ποιάν. P. IX, 64. γ. Noe. παρθένιαι πλόκαμοι. P. IV, 145.

Κέκλυθι, κέκλυτε. vid. Κλῦμι.

Κέκραται etc. vid. Κεράω.

Κελαδεννός. ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν. P. III, 200. κελαδεννᾶς ὕβρεως. I. IV, 14. κελαδεννᾶν Χαρίτων. P. IX, 158.

Κελαδήτης. γλῶσσαν κελαδήτιν. N. IV, 140.

Κελαδέω. ὅφρα Θέμιν κελαδῆτε σὺν ἱσπέρᾳ ἅρμᾳ. P. XI, 17. τίνα κελαδήσομεν. O. II, 3. κόσμον ἀθυμελῆ κελαδήσω. O. XI, 14. κελαδῆσαι Ἥραν Παρθενίαν. O. VI, 150. πὰρ Δευκαλίνα ποινὰν ἵππων. P. I, 112. μνᾶμα Νικοκλέους. I. VIII, 135. χρὴ ἱπποδρόμιον ἁρμάτων. I. I, 78. ἀρετὰν ταύταν εὔχομαι. N. IX, 128. περὶ κείνων ἔχει γλῶσσα τοξεύματα παλιά. I. V, 59. κελάδησεν ὕμνον καλλίνικον. N. IV, 26. κελαδεῖν παῖδα Κρόνου. O. I, 16. κελαδέοντι φάμαι Κυπρίων ἁφὶ Κινύραν. P. II, 27. κελαδέων ἀμφ' ἀρετᾷ. P. II, 115. χάρμ' ἐπιχώριον. N. III, 116. κελαδησόμεθα χάριν νίκας. O. X, 95.

Κέλαδος. κελάδῳ αὐτομάτῳ. P. IV, 107. ἀκούοντες κέλαδον νόμων Θεοδμήτων. Fr. Inc. CXC, 5. p. 160.

Κελαινεγχής. κελαινεγχεῖ Ἄρει. N. X, 158.

Κελαινεφής. κελαμιτρεῖ σπότει κρύψαι ἁμέρας σέλας. Fr. Inc. XCVIII, 3. κελαινεφέων πεδίων δεσπόταν. P. IV, 93.

Κελαινῶπις. κελαινώπιν γεφέλαν. P. I, 13.

Κελαινώψ. κελαινώπεσσι Κόλχοισι. P. IV, 377, 378. v. Schol.

Κέλευθος. *ἐστί μοι μυρία.* I. IV, 2. *γίνεται πρρσάντης.* I. II, 47. *εὐθεῖα ἀρετὰν ἐλεῖν.* Fr. Hyporch. I, 3. p. 39. *κελεύθου φείσασθαι,* N. IX, 49. *κελεύθῳ καθαρᾷ.* O. VI, 39. *κέλευθον ἄλὸς βαθεῖαν ἀνοίγων.* P. V, 118. *καθαράν.* I. V, 29. *ὀρθὰν ἰών.* P. XI, 60. *Δωρίαν ὕμνων.* Fr. Inc. em. CLXXII. *κέλευθοι φέρον ἔργα ὁμοῖα ζωοῖσιν.* O. VII, 96. *μυρίαι ἑκατόμπεδοι ἔργων καλῶν τέτμηνται ἐν σχερῷ.* I. VI, 32. *κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν.* N. VIII, 60. *κελεύθους πάσας οἶσθα.* P. IX, 81. *πόντου ἐκέλει.* P. IV, 347.

Κελεύω. *εἰ κελεύεις με.* N. IV, 130. *ἐκέλευσεν ἥρωϊ δόμεν βρέφος.* O. VI, 119. *αὐτίκα ἀντεῖναι χεῖρας,* O. VII, 116. *διακρῖναι.* P. IX, 203.

Κέλομαι. *κέλεται Φρίξος κομίξαι ψυχὰν ἑάν.* P. IV, 283. *ἐνυπνίῳ πιθέσθαι μιν κελήσατο.* O. XIII, 113. *στάντα μιν σπονδαῖς ἄρξαι.* I. VI, 54.

Κενεός. *κενεᾷ παραπίδι.* P. II, 112. *(κενεά.) κενεὰν γνώμαν σκότῳ κυλίνδει.* N. IV, 66. *κενεᾶν ἐλπίδων χαῦνον τέλος.* N. VIII, 77. *κενεὰ πνεύσαις.* O. X, 112.

Κενεόφρων. *κενεόφρονες αἶχαι βροτῶν.* N. XI, 38. v. Not. *κενεοφρόνων ἀνδρῶν φθόνον ἐταῖρον.* Fr. Inc. XXVII.

Κενέωσις. *ἢ πόντου κενέωσιν — φέρεις — ἀνὰ πέδον.* Carm. in def. Solis 18. p. 60.

Κεντέω. *κεντεῖ νῶτον ἅπαν στρωμνά.* P. I, 55.

Κέντρον. *κέντρον αἰανὲς φυᾷ ἐριπλεύρῳ ἐμβάλλων.* P. IV, 420. *αἰχμᾶς.* Fr. Inc. XCIII, 4. *γλυκερόν.* Fr. Scol. III, 5. p. 25. 26. *ποτὶ κέντρον λακτιζέμεν.* P. II, 174.

Κεραΐζω. *κεραΐζειν θῆρας φασγάνῳ.* P. IX, 39. *κεράϊζες Τυφῶνα.* Fr. Epinic. V, 1. in Hieron. p. 17.

Κέρας. *κέρας Νείλου.* Fr. Inc. LXXXIV. *ἐξ ἀργυρέων κεράτων.* Fr. Inc. LX, 6.

Κεραυνός. *κεραυνὸς αἴθων ἐνέσκηψε.* P. III, 104. *κεραυνοῦ βρόμῳ ἀποθανοῖσα.* O. II, 45. *κεραυνοῦ κρέσσον βέλος.* I. VIII, 72. *ἅτε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη.* Fr. Inc. LXXVIII. *κεραυνῷ δμᾶθεν.* P. VIII, 23. *παμβίᾳ σχίσεν χθόνα Ζεύς.* N. IX, 58. *κεραυνὸν αἴθωνα ἀραρότα.* O. X, 98. *αἰχματὰν πυρὸς σβεννύεις.* P. I, 8. *ἐπ' Ἴδᾳ φολόεντα πυρφόρον πλᾶξε.* N. X, 133. *κεραυνῶν πρύτανιν.* P. VI, 24.

Κεραυνόω. *γαῖα κεραυνωθεῖσα βέλεσι Διός.* N. X, 15.

Κεράω. *γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ.* P. X, 65. *ὥρᾳ κεκραμένον.* O. X, 123. *πλοῦτον ἀρετᾷ κεκραμένον.* P. V, 2. *αἷμα κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο.* N. XI, 46. *ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι.* Fr. Hyporch. III, 1. p. 40. 41. *φίλτατον.* P. VIII, 17.

Digitized by Google

Κερδαίνω. λόγον ἐκέρδανεν. I. V, 53.

Κερδίων. οὗτοι κερδίων ἅπασα ἀλάθεια. N. V, 30.

Κέρδος. ὄφλιον αἰνῆσαι πρὸ δίκας. P. IV, 248. *ὕψιστον δέχεται.* I. I, 75. *κέρδει τι τελέθει;* P. II, 142. *ὑπὸ κέρδει βάλον.* N. VII, 26. *κέρδει σοφία δέδεται.* P. III, 96. *αἰδὼς κλέπτεται.* N. IX, 79. v. V. L. *κερδέων μέτρον χρὴ θηρευέμεν.* N. XI, 62. *κέρδεσιν εὐτραπέλοις μὴ δολωθῇς.* P. I, 178.

Κερδαλέος. κερδαλέον τι μάλα τελέθει. P. II, 143.

Κευθμών. κευθμῶνας ὀρέων σκιοέντων. P. IX, 60.

Κεῦθος. ὑπὸ κεύθεσι γαίας. N. X, 105.

Κεφαλή. κεφαλᾶς βαλεῖν. O. I, 93. *ὑπὲρ κεφαλᾶς Ταντάλου λίθον, μόχθον.* I. VIII, 20. *κεφαλᾷ ἀταρβεῖ ἄγει νῖκος.* P. IX, 54. *κεφαλᾷ ἓᾷ τιμὰν αἰτέων.* O. VI, 102. *κεφαλᾷ ἓᾷ ἔσσεσθαι γέρας.* O. VII, 123. *νέᾳ ἐξέκετο.* P. XI, 53. *κεφαλὰν Εὐρυσθῆος ἔπραθεν.* P. IX, 140. *κεφαλᾶς πολλῶν νόμον.* P. XII, 41. *κεφαλαῖς ἁπλάνοις ὀφίων.* P. XII, 16. *κεφαλὰς ἠδὲ πόδας ἀναδέρουσι κρύφα.* Fr. Inc. XCII, 5.

Κεφάλαιον. κεφάλαια λόγων. P. IV, 206.

Κεχλάδω. κεχλάδοντας ἤβᾳ. P. IV, 318. v. V. L. et ad O. IX, 8.

Κῆδος. κῆδος ἔχων. O. I, 175. vid. *Κᾶδος.*

Κήδω. καδόμενοι. O. VI, 79.

Κῆλον. κῆλα δαιμόνων θέλγει φρένας. P. I, 21.

Κήρ. κῆρας θανάτοιο. Fr. Hyporch. VI. p. 42.

Κηρίων μελισσοτεύκτων ἐμὰ γλυκύτερος ὀμφά. Fr. Inc. CXXIX. v. Not.

Κηρὶς μελισσᾶν. Fr. Scol. II, 16. p. 25.

Κήρυξ. vid. *Κάρυξ.* et *Κηρύσσω.* vid. *Καρύσσω.*

Κίβδαλος. τὸ Σὰν κίβδαλον (v. Not.) *ἀπὸ στομάτων.* Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 72.

Κίδναμαι. ἀεὶ κίδναται κατὰ χῶρον ἐρατὸν ὀδμά. Fr. Thren. I, 13. p. 32.

Κιθαρίζω. κιθαρίζων θαμὰ ποικίλον ὕμνον. N. IV, 23.

Κίθαρις. κίθαριν πόρεν. P. V, 87.

Κικλήσκω. κικλήσκων προσηύδα με Ἰάσονα. P. IV, 212.

Κινδυνεύω. μὴ κεκινδυνευμένον ἐν δίκᾳ. N. V, 25.

Κίνδυνος. κίνδυνος ἅπας. N. VIII, 35. *μέγας.* O. I, 139. *τὶς δῆσεν ἀδάμαντος ἅλοις κρατεροῖς.* P. IV, 125. *κινδύνῳ κεκαλυμμένον ἔργον.* O. V, 36. *κίνδυνον ὀξείας ἀὐτᾶς ἔκρινας.* N. IX, 83. *βαθύν.* P. IV, 368.

Κινέω. ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος αὐλῶν. Fr. Inc. XCIX, 3. *κινηθεὶς ἐπῇει γᾶν.* (al. *κινηθεῖσαν.*) Fr. Inc. XV, 1.

Κινηθμός. κινηθμὸν πετρᾶν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν. P. IV, 370.

Digitized by Google

Κινητήρ. γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων. I. IV, 33.

Κίρνάω, Κίρνημι. κόμπον ἀοιδᾷ κιρνάμεν. I. V, 51. κιρνάμενα ἐέρσα ἀμφέπει πόμα ἀοίδιμον. N. III, 136. κίρναμεν μελέων κρατῆρα δεύτερον. I. VI, 3. κίρναται ἔπαινος ποτὶ μῶμον. Fr. Inc. CLXXX.

Κισσοδέτης. κισσοδέταν θιάσον Βρόμιον. Fr. Dithyramb. III, 10. p. 67.

Κισσοφόρος. παῖς. O. II, 50.

Κιχάω. (κιχάνω.) κίχεν ἀετὸν πτερόεντα. P. II, 91. νίν. P. IX, 45. ἄσθματι φρίσσοντα ἀναπνοάς. N. X, 140. κιχὼν πάϊδα. P. III, 76.

Κίων. κίων οὐρανία νιφόεσσα Αἴτνα. P. I, 36. κίονα δαιμονίαν ὑπέστασε. O. VIII, 36. κίονα Τροίας, Ἕκτορα. O. II, 146. κίονες ἀδαμαντοπέδιλοι σχέθον ἐπὶ πέτρᾳ. Fr. Prosod. II, 6. in Del. p. 44. 45. ὑπὲρ κιόνων Ἡρακλέος. N. III, 36. v. Schol. κιόνεσσι διαπρυσίοις ὀρθαῖς. P. IV, 475. κίονας χρυσέας. O. VI, 3.

Κλαῖς. κλαῖδος ναΐας ἔρωτες. Fr. Inc. XLVII. 4. p. 103. κλαῖδες Πιερίδων φιλοτάτων κρυπταί. P. IX, 69. κλαΐδας ὑπερτάτας ἔχοισα βουλᾶν καὶ πολέμων Ἀσυχία. P. VIII, 4.

Κλαῖστρον. ἀδὺ βλιφάρων. P. I, 16.

Κλᾶρος. προπιτὴς ἐνόσφισεν ἄνθεα. N. VI, 107. κλᾶρον βαθύν. O. XIII, 88. κλάροις θεοπροπέων ἱεροῖς. P. IV, 339.

Κλαρόω. κλάρωσεν ὕμμε πότμος. O. VIII, 19.

Κλεεννός. κλεεννᾶς Πυθιάδος. P. V, 25. Ἀρκαδίας μεδέων. Fr. Parthen. IV, 1. p. 29. κλεεναῖς ἐν πτυχαῖς Πίνδου. P. IX, 27. κλεεννότατον Βίκτου μέγαρον. P. IV, 498.

Κλεΐζειν. κλεϊξεῖν. O. I, 176.

Κλεινός. οἰκιστὴρ. P. I, 59. κλεινᾶς Ὀπόεντος. O. IX, 22. κλεινᾷ Ἰσθμῷ. O. VII, 148. κλεινὰν Ἀκράγαντα. O. III, 3. πόλιν ἀέθλοις. P. IX, 125. κλειναὶ Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. X, 2. p. 74. κλεινᾶν Συρακοσσᾶν. O. VI, 8. N. I, 2. κλειναῖς ἀοιδαῖς. P. III, 203. ἀρεταῖς Αἰακιδᾶν. P. VIII, 32. χαρίτεσσιν Ἐρεχθειδᾶν. I. II, 28. κλεινότερον γάμον φυτεύων. P. IX, 195.

Κλειτός. κλειτᾶς Ἰωλκοῦ. P. IV, 137. κλειτᾷ γενεᾷ. N. VI, 104. κλειτὰν Ἰσθμόν. N. V, 18. κλειτὰς ἑκατόμβας ὄπων. P. X, 51.

Κλέος. αἰχμᾶς ἄνθησεν. P. I, 128. βαθύ. O. VII, 97. λάμπει. O. I, 37. μέγα. O. VIII, 14. Ὀλυμπιάδων. O. I, 151. ἀνθῆσαι Ἕκτορι. N. IX, 93. ἀρεταῖς ἑλέσθαι. O. IX, 155. δύσφαμον μὴ προσάψω παισί. N. VIII, 62. ἐπήρατον γαρύων. P. V, 69. ἐτήτυμον ἄγων ἐς ἄνδρα. N. VII, 92. εὐρὺ ἔχοντι Κόραι

Digitized by Google

Διός. O. X, 115. ὑψηλὸν εὑρέσθαι ἐλπίδα ἔχει. P. III, 197. κείνου. P. IV, 220. μέγιστον αὔξων γενεᾷ. I. VII, 42. πελώριον. O. X, 24. Πηλέος ἀΰει. I. VI, 37. ποθεινὸν ἔπραξεν. I. V, 10. ἐσλὸν ἐκράνθη. P. IV, 310. κλεὸς pro κλέεος. Fr. Inc. CXXVIII. κλεὸς ἕκατι. Fr. Inc. ibid.

Κλέπτω. κλέπτει σοφία παράγοισα μύθοις. N. VII, 34. (Ἀπόλλωνα) οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις. P. III, 54. ἄστρον — ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον. Carm. in def. Solis 3. p. 59. 60. γλυκὺ μέλημα Κύπριδος. Fr. Inc. CI. κλέπτων θυμῷ δεῖμα. P. IV, 171. κλέπτοισα θεοῖο γόνον. O. VI, 60. κλέψεν Μήδειαν σὺν αὐτᾷ. P. IV, 445. κλέψας νέκταρ ἀμβροσίαν τε. O. I, 98. κλέπτεται ὑπόκρυφα αἰδὼς κέρδει. N. IX, 79. v. V. L.

Κλέω. κλέονται ἐν φορμίγγεσσιν. I. V, 33.

Κλίμαξ. ποτὶ κλίμακα σεμνὰν Ὀλύμπου. Fr. Inc. C, 3.

Κλίνω. κλιθεὶς θαμὰ τῷδε μέλει. N. IV, 25. v. Not. κλιθεὶς πόρῳ Ἀλφεοῦ. O. I, 148.

Κλισία. ἀπὸ κλισιᾶν ὦρτο. P. IV, 237.

Κλονέω. κλονέων χερὶ ἀφύκτῳ. I. VIII, 140. κλονέονται ῥιπαῖς ἀνέμων. P. VIII, 85.

Κλόνος. σὺν κλόνῳ ῥιψαύχενι. Fr. Inc. XXXVI. v. Not.

Κλύω. κλύειν ἀκοὰν ἁδεῖαν ἀεὶ φιλεῖς. P. I, 175. πυκινὰν μῆτιν κλύοντες. P. IV, 103.

Κλῦμι et Κέκλυμι. κλῦτε ὦ Χάριτες. O. XIV, 6. κέκλυτε παῖδες. P. IV, 22. κλῦθ' Ἀλαλὰ, πολέμου θυγάτηρ. Fr. Inc. XXXVI, 2.

Κλυτόμαντις. κλυτόμαντι χρυσέα Πυθοῖ. Fr. Inc. LXXXVI, 5.

Κλυτόκαρπος. κλυτοκάρπων στεφάνων. N. IV, 124.

Κλυτός. Ἑρμᾶς. P. IX, 104. κλυτὰ Λατοῖ. Fr. Inc. LXVI. κλυτᾶς αἰῶνος. P. V, 7. κλυτᾷ φόρμιγγι. I. II, 4. κλυτὰν ἀγγελίαν. O. XIV, 30. αἶσαν παρέχοι θεός. O. VI, 174. ἔσσεσθαι (Αἴτναν) ἵπποις στεφάνοισί τε. P. I, 72. ματέρ' ἀγλαόδενδρον. O. IX, 31. ναυσὶν (Αἴγιναν) θέσσαντο. N. V, 18. ὄπα. P. X, 10. παῖδα Νηρέος Θέτιν. P. III, 164. χέρα. P. IX, 62. χάριν ἐπιπέμπετε. Fr. Dithyramb. III, 2. p. 67. δαῖτα ἐποψόμενος. O. VIII, 69. κλυτὸν ἄλσος. I. I, 80. ἔθνος. O. X, 118. κλυταῖς Ἀμύκλαις. P. XI, 48. ἀοιδαῖς ἐπέων. N. VII, 24. ἐπέων ῥοαῖς. I. VII, 26. εὐανορίαις. O. V, 47. τιμαῖς ἐπασκήσω ἥρωα. N. XI, 23. v. Not. πτυχαῖς ὕμνων. O. I, 170. ἐφετμαῖς. I. VI, 25. κίονας μάρτυρας κλυτάς. N. III, 40.

Κνήμων ἄγει λιπαρὰν Αἴγυπτον. Fr. Dithyramb. IX, 2. p. 75. (em. ἀγχίκρημνον e Schol. ad P. II, 1. p. 505.)

Digitized by Google

Κνίζω, κνίζον ῥηγὰν λόγοι αἰσχεινοί. N. V, 59. *ἔκνισεν ὄρσαι χόλον.* P. XI, 37. *ὄπιν.* I. V, 74. *μὴ κνίσσῃ (κνίσῃ) κόρος ἐλθών.* P. VIII, 44. *ἔκνιξέ γε φρένας ἔρως.* P. X, 95. (*ὑπέκνιξε φ.*) *ἔκνιξέν μιν ἔνδον χάρις ἁδεῖα,* I. VI, 74. *κνιζομένα.* O. VI, 75.

Κνίσα et *Κνίσσα, ἀγαζόμενοι κνίσσᾳ.* N. XI, 8.

Κνισσάεις. κνισσάεσσα πομπὰ μάλων. O. VII, 145. *κνισάοντι (κνισσάοντι) καπνῷ.* I. IV, 113.

Κνώδαλον, κνωδάλων (ὀφίων) ὕβριν, N. I, 76. *κνωδάλων ὀρθιᾶν ὕβριν.* P. X, 56.

Κνώσσω. κνώσσων ἀετός. P. I, 16. *κνώσσοντί οἱ.* O. XIII, 100.

Κοιλόπεδος. κοιλόπεδον νάπος θεῶν. P. V, 50.

Κοῖλος. κοίλᾳ νάπᾳ λέοντος. I. III, 19. *κοίλαν πρὸς ἀγυιάν.* O. IX, 53. *ὑπὸ χθόνα.* Fr. Inc. XCVI. *ἐν ναυσὶ κοίλαις.* O. VI, 15. *Κωπαΐς, κοιλήτατον χωρίον.* Fr. Inc. XIV.

Κοιμάω, κοιμᾶτο. I. VIII, 46.

Κοινάω. κοινάσαντες νυκτὶ ὁδάν, P. IV, 204. v. V. L. ibid. et ad 236.

Κοινός. κοινὸν γάμον. P. IV, 396. *λόγον.* O. X, 15. (*τὸ*) *κοινὸν θάλος.* I. VII, 34. *ἔπος.* P. III, 3. *σπέρμα.* O. VII, 170. *φέγγος.* N. IV, 20. *τὸ κοινόν.* Fr. Inc, VII, 1. p. 84. *ἐν κοινῇ σταλείς.* O. XIII, 69. *κοιναὶ νίκαν.* P. VI, 15. *χάριν.* P. V, 138. *κοιναὶ Χάριτες.* O. II, 90. *ἐλπίδες.* N. I, 48.

Κοινόω. κοινώσομαι αὐτὸν ὁάροις λύρᾳ τε, N. III, 19.

Κοινών. κοινῶνι παρὰ εὐθυτάτῳ. P. III, 50.

Κοινωνία. κοινωνίαν μαλθακάν. P. I, 189.

Κοιρανέω. κοιρανέοντι οὔτε χρυσὸς θεοὶ ἄτερ χαρίτων. O. XIV, 11.

Κοίρανος. ζαμενὴς Μέμνων. N. III, 109.

Κοίτη. κοίταν ξεινίαν, P. III, 56. *κοῖται ἐννύχιοι παράγον.* P. XI, 39.

Κοιτάζω. ὡς κοιτάξατο ἀνὰ βωμῷ. O. XIII, 109.

Κολεός. κατασχοῖσα ἐν κολεῷ ξίφος. N. X, 11. *κολεοῦ γυμνὸν φάσγανον.* N. I, 80.

Κολλάω. κολλᾷ ὑψίγυιαν ἅλσος σταδίων θαλάμων. O. V, 29. *Μοῖσά σοι χρυσὸν.* N. VIII, 115.

Κολοιός. κολοιοὶ κραγέται. N. III, 143.

Κόλπος. κόλπου Ἀργείου. P. IV, 86. *κόλπων Νεμέας.* O. IX, 131. *ἀπὸ κόλπων ἐρήμου αἰθέρος.* O. XIII, 125. *Παλίου ἀνεμοσφαράγων.* P. IX, 7. *κρύψε κόλποις.* O. VI, 51. *παρὰ κόλποις Πίσας.* O. XIV, 33.

Κολώνη. κολώναν ἐῤῥάματον. P. XII, 6. *ἀργίλοφον Ζεφύριον.* Fr. Inc. CLXIX.

Digitized by Google

Κόμη, κόμα χρυσέη Θάλλων. I. VII, 69. κόμαν ἀνθησάμενος πορφυρέοις ἔρνεσι. N. XI, 36. φαιδίμαν γαῖα πεφύρισθαι. N. I, 104. ἀναδεῖσθαί σελίνων. I. II, 22. κομᾶν πλόκαμοι ἀγλαοί. P. IV, 145. ἀμφὶ κόμαις ἔργα κάλλιστα θῆκεν ἀμέρα. O. XIII, 55. κόσμον κόμαις ἀμφιβάλοι. O. III, 23. κόμαις τεαῖς ἀμφέβαλε γέρας. P. V, 42. ἴων φόβα ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται. Fr. Dithyramb. III, 22. p. 68. κόμας ἀναδήσαντες δάφνᾳ. P. X, 61.

Κομιδή. κομιδᾶν πατρός. P. VI, 39.

Κομίζω. κόμιζε πόλιν τάνδε στόλῳ. P. VIII, 143. κόμιζεν σώματα ἀαθμαίνοντα παρὰ Κίνταυρον. N. III, 84. κομίζοντες Ἐλέναν. O. XIII, 82. ἐκόμισαν λόγιοι καὶ ἀοιδοὶ τὰ καλὰ σφιν ἔργα. N. VI, 52. κόμισον εὔφρων ἄρουραν. O. II, 28. κομίσαις ἄνδρα ἐκ θανάτου. P. III, 99. δάμαρτα Μενέλα. N. VII, 41. ἐκόμιξεν νίκας τέσσαρας ἐξ ἀέθλων. N. II, 31. κομίξαι ψυχὰν ἑᾶν. P. IV, 284. v. Not. αὖτις ψυχάν. N. VIII, 76. κομίξαις ὅλον δίφρον. P. V, 66. κομίζων ἀρχαίαν πατρός. P. IV, 188.

Κομπέω. παρὰ καιρόν. P. X, 5.

Κόμπος. κόμπον ἀγάνορα φέρειν. I. I, 60. ἐς πρόσφορον ἐν ἔργῳ. N. VIII, 83. τὸν ἐοικότα κερνάμεν ἀοιδᾷ. I. V, 30.

Κονία. κονίᾳ χέρσῳ. N. IX, 102.

Κόνις. οὐ κατακρύπτει χάριν. O. VIII, 104.

Κόρα. κόρᾳ ἐγχειβρόμῳ, Ἀθάνᾳ. O. VII, 79. εἶδον νυμφίον ἄνδρα. P. IX, 207. κόραν γλαυκῶπιδα. N. VII, 141. Ἐπάφοιο. P. IV, 25. μάντιν ὅλισσε. P. XI, 49. Πριάμου. P. XI, 29. κόραι Διὸς Πιερίδες. O. X, 116. Κάδμου. P. XI, 1. βαθύζωνοι Μναμοσύνας. I. VI, 110. κορᾶν ἀγλαοθώκων. N. X, 2. (l. ἀγλαοθρόνων.) φερτάτων Κρονιδᾶν. O. IX, 83. (em. φερτάτω.) φορβάδων ἀγέλαν ἑκατόγγυιον. Fr. Scol. I, 3. p. 19. v. Not. κόραις ἁλίαις Νηρῆος. O. II, 52. v. Κούρα.

Κόραξ. κόρακες. O. II, 157. v. Schol.

Κόρος. αἰανὴς ἀπαμβλύνει ἀπάδις τυχείας. P. I, 160. ἀνθρώπων βαρύς. N. X, 37. ἐλθὼν κνίσῃ. P. VIII, 45. οὐ δίκᾳ συναντέμενος. O. II, 173. κόρου ματέρα Ὕβριν. O. XIII, 13. v. Not. κόρῳ πλαγίᾳ ἀνδρῶν στείχοντα. N. I, 98. ἕλεν ἄταν. O. I, 89. κόρον αἰανῆ κατέχει φρεσίν. I. III, 4. ἔχει μέλι. N. VII, 77.

Κορύσσω. κορυσσέμεν βίον μαχαναῖς. P. VIII, 106. κορύσσονταί μιν ἔργον ἐν πεδίῳ. I. VIII, 115.

Κορυφή. κορυφὰν ἔχει καιρός. P. IX, 136. ἀέθλων. N. IX, 20. νέμων. O. II, 24. ἄκραν. O. VII, 67. ὀρθὰν λόγων. P. III, 141. πτεάνων. O. VII, 7. κορυφαὶ λόγων. O. VII, 125. ἐν κορυφαῖς μεγάλαις ἀρετᾶν. N. I, 51. v. Not. κορυφαῖς μελαμφύλλοις Αἴτνας. P. I, 53. πολίων ἀφνειᾶς. N. I, 22. κορυφαῖς ἐσχάτιαν

Digitized by Google

ἀέθλων ἁμιλλᾶται. N. X, 59. κορυφὰς ἀρετᾶν πασᾶν ἀποδρέπων. O. I, 21.

Κορυφόω. κορυφοῦται ἔσχατον βασιλεῦσι. O. I, 182.

Κοσμέω. κοσμεῖν νᾶσον. N. VI, 77. ἐκόσμησαν δόμον τριπόδεσσι. I. I, 27. στᾶσε κοσμήσαις αὐτάν. P. IX, 209. κεκόσμηταί μοι δεῖπνον. N. I, 32.

Κόσμος. κόσμῳ φέρειν πήματα. P. III, 148. κόσμον ἐλαίας ἁδυμελῆ κελαδήσω. P. XI, 12. αἰγλᾶντα ἐπιτίθησι. P. II, 19. γλαυκόχροα ἐλαίας. O. III, 23. v. Schol. δέδωκέν νιν Ἀθάναις μεγάλαις. N. II, 12. λιπαρὸν Ὀλυμπίᾳ. O. VIII, 108. ξυνὸν ἄστει προσάγων. I. VI, 101. ποικίλον αὐδάεντα λόγων τειχίζομεν. Fr. Inc. LXXXVI, 2. ποτίφορον ἔλαβες. N. III, 54. v. Not.

Κότος. κότον ἀμείλιχον ἐνελάσῃ καρδίᾳ. P. VIII, 11.

Κότταβος. κότταβον Ἀγάθωνι καλῷ. Fr. Scol. IV, 2. p. 27.

Κούρα. κούρα Παλλάς. O. XIII, 92. κούρας γενεάν. P. IX, 78. κούρᾳ Ὑψέος. P. IX, 23. κούραν καλλίκομον ἀγακλέα Ἀνταίου. P. IX, 187. Κορωνίδα. P. III, 69. κοῦραι ἐννύχιαι τὰν θεὸν μέλπονται. P. III, 138. ἁγναί. P. IV, 183. κούραις Κάδμοιο εὐθρόνοις. O. II, 39.

Κοῦρος. κοῦρον θεόφρονα. O. VI, 70. κοῦροι φύτλας κορᾶν τε. O. IX, 82.

Κουρίζεσθαι ὑπὸ — ἀοιδαῖς. P. III, 33.

Κουροτρόφος. ἐλπίς. Fragm. Inc. in Add. στάσιν ἐχθρὰν κουροτρόφον. Fr. Inc. VII, 5. p. 84.

Κοῦφος. κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ. I. I, 62. κοῦφα (κούφα) χερὶ ἐφαπτομένα. P. IX, 18. κοῦφα βιβῶντα. O. XIV, 24. κούφαν κτίσιν. O. XIII, 117. κούφοις ποσσὶν ἵσταμαι. N. VIII, 32. κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν. O. XIII, 163. κουφότεραι φρένες. O. VIII, 80.

Κραγέτης. κραγέται κολοιοί. N. III, 143.

Κραδία. κραδία ἀπήμων ἀμφὶ κᾶδος ἀλλότριον. N. I, 84. v. Not. κραδίᾳ ἀτρώτῳ περάσαι τέλος. N. XI, 12.

Κραίνω. κραίνει σέθεν εὐτυχίαν. O. VI, 139. κραίνειν τερπνὰν γάμου τελευτάν. P. IX, 118. κραίνων ἐφετμάς. O. III, 19. ἐκράνθη κλέος. P. IV, 311.

Κραιπνός. κραιπνὸν βέλος Ἀρτέμιδος. P. IV, 161. κραιπνοὶ σθένει βασιλῆες. Fr. Thren. IV, 5. p. 37. κραιπνότεραι [πέτραι] κυλινδέσκοντο. P. IV, 372.

Κράνα. κράνᾳ Ἀπόλλωνος. P. IV, 524. κράναν Ἀρέθουσαν. P. III, 123. Κασταλίαν φιλέων. P. I, 75. Ὑπερηίδα (Ὑπερῆδα) λιπών. P. IV, 222.

Digitized by Google

Κραναός. κραναὰ Δᾶλος. I. I, 3. ἐπὶ κραναᾷ πέτρᾳ. Fr. Prosod. II, 5. in Del. p. 44. 45. κραναῖς ἐν Ἀθάναις. O. VII, 150. O. XIII, 53. N. VIII, 19.

Κρανίον. κρανίοις ξένων. I. IV, 92.

Κράς. κρατὶ ἐπὶ ἀγκύλῳ. P. I, 15. κρατὶ δυσμενέων. P. VIII, 13. κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας. P. XII, 28. κρᾶτα τρία. Fr. Epinic. III. p. 8. v. Not.

Κραταιός. κραταιὸν ἔπος. P. II, 149. ἔγχος. P. VI, 34.

Κρατέω. Θέτις κρατεῖ (ἐν) Φθίᾳ. N. IV, 81. ἅλικας κράτει ἐν λόφῳ Νίσου. N. V, 84. κράτει μάκει πάχει τε (δράκων) ναῦν πεντηκόντορον. P. IV, 437. κράτεσκεν ποσσί. N. III, 90. κράτησεν ἐν Πυθῶνι. N. VI, 61. ἐκράτησε στέφανον. N. X, 46. ἀμφότεροι κράτησαν ἔργον. O. IX, 126. πᾶσαν τέχναν κρατεῖν ἐπιχθονίων χερσί. O. VII, 94. κρατέων Ἱέρων. P. II, 10. ἱπποδρομίᾳ κάρυξε Θήβαν. I. III, 21. πάλᾳ. O. VIII, 26. κρατέοντα ἀλκᾷ. O. X, 121. κρατήσας ἀρετᾷ ποδῶν ἢ χερσίν. P. X, 36.

Κρατιστεύω. κρατιστεύων λόγος. Fr. Inc. XCIII, 5.

Κρατερός. ὁ Αἴας. N. VII, 38. κρατεροὶ Οἰνείδαι. I. V, 39. κρατερᾶν ὑπὸ χειρῶν. P. XI, 26. κρατεροῖς ἅλοις ἀδάμαντος δῆσεν. P. IV, 125.

Κρατήρ. κρατῆρα δεύτερον μελέων. I. VI, 2. cf. Κρητήρ.

Κρατησίμαχος. κρατησίμαχον σθένος υἱῶν διδύμων. P. IX, 150.

Κρατήσιππος. κρατήσιππον ἐς ἅρμα ἀναβαίνων. N. IX, 8.

Κρατησίπους. κρατησίποδα Φρικίαν. P. X, 25.

Κράτιστος. κρατίστου θεῶν παῖδες. O. XIV, 20. κράτιστον. N. VII, 39. κράτιστον φυᾷ. O. IX, 152. κράτιστοι διφρηλάται. I. I, 25.

Κράτος. κράτος ἀέθλων ἐξεῦρε. I. VIII, 7. καὶ δῶρα ἐξέφαναν ἐς γένος. N. IV, 110. Ζηνὸς Αἰτναίου. O. VI, 162. κράτει προσέμιξε δεσπόταν. O. I, 34. Διὸς ἐν ἅπαντι κράτει. O. X, 97. κράτει ὑπαντιάξαισα. P. VIII, 14.

Κρέας. κρεῶν δεύτατα. O. I, 80. v. V. L. κρεῶν ὕπερ. N. VII, 61. v. Not.

Κρέκω. κρέκει φόρμιγξ ἡδύτερα. Fr. Inc. CXXIX.

Κρέμημι. κρέμαται μῶμος τοῖς. O. VI, 24. ἀλλὰ κρέμαται. P. V, 46. κρέμαται αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι. I. VIII, 28. ἀμφὶ φρεσὶν ἀνθρώπων ἀμπλακίαι κρέμανται. O. VII, 24. κρέμασαν ἀγκύρας ἐμβόλου ὕπερθεν. P. IV, 341.

Κρέσσων. ἀνήρ. N. IX, 35. φθόνος οἰκτιρμῶν. P. I, 164. κρέσσονα ἔσφαλε. I. IV, 56. κρέσσονα ἁλικίας νόον. P. V, 146. πλούτου μέριμναν. P. VIII, 136. v. V. L. κρέσσον κεραυνοῦ ἄλλο βέλος. I. VIII, 72. κρέσσονες ἔρωτες. N. III, 52. κρεσσόνων

Digitized by Google

νεῖκος. O. X, 47. ἔρις χαλεπὰ δμιλεῖν. N. X, 136. κρεσσόνων ἀγαθῶν. O. II, 43. κρέσσονας κτεάνων ψυχάς. N. IX, 77.

Κρέων. κρέοντος Φώκου. N. V, 22. σὺν κρέοντι Αἰακῷ. P. VIII, 143. κρέοντι οὐρανῷ ὕμνον ἄρχει. N. III, 17. κρεόντων Αἰακιδᾶν. N. VII, 66.

Κρήμνημι. κρημνάντων ναῒ ἄγκυραν. P. IV, 43. v. V. L.

Κρημνός. Fr. Inc. CXLV. v. Not. παρὰ κρημνὸν ἔσχατον θαλάσσας. Fr. Inc. LXXXIV. κρημνοῖς Ἀλφειοῦ. O. III, 30. Βοιβιάδος. P. III, 61.

Κρηπίς. κρηπὶς χρυσέα κεκρότηται ἀοιδῆς ἱερῆσιν. Fr. Inc. LXXXVI, 1. κρηπῖδα ἀοιδᾶν βαλέσθαι. P. VII, 3. ἐπέων σοφῶν βάλλετο. P. IV, 245. φαεννὰν ἐλευθερίας. Fr. Inc. XL, 2. κρηπῖδας ἀλσέων διανάσσατο (τινάξατο. v. V. L.) Fr. Inc. XV, 5.

Κρητήρ. κρητὴρ γλυκὺς ἀοιδᾶν. O. VI, 155. παρὰ κρητῆρα θαρσαλέα γίνεται φωνά. N. IX, 118. (deb. κρατήρ.)

Κρίνω. κρίνει περὶ ἔργων πότμος. N. V, 73. ἔκρινας κίνδυνον ὀξείας αὐτᾶς. N. IX, 83. κρίνεται διὰ δαίμονας ἀλκὰ ἀνδρῶν. I. V, 13. κέκριται πείρας θανάτου. O. II, 56. κεκριμένων πόνων ἰατρός. N. IV, 2. κεκριμένα δύναμις. N. VI, 4. κρίθη νόστος ἐν Πυθιάδι. P. VIII, 121. v. V. L. κρίθεν οἱ. P. IV, 300. κριθεὶς ἀρετᾷ. N. VII, 10.

Κριός. κριοῦ δέρμα βαθύμαλλον. P. IV, 186. νάκος παύχρυσον. P. IV, 121.

Κρίσις. ἀμφὶ ἀέθλοις. O. VII, 146. κρίσιν ἀγνὰν ἀέθλων. O. III, 37. γυίων ἐπιδείξαντο ἀέθλοις. P. IV, 451. ἀέθλων. N. X, 43. τερπνῶν χαλεπῶν. Fr. Thren. II, 10. p. 35.

Κριτός. κριτὸν γένος. P. IV, 89. κριτοῦ πατραδελφεοῦ γενεά. I. VIII, 143.

Κρόκα. κρόκαις μαλακαῖσι νῶτον ἐπιτσσάμενοι. N. X, 83.

Κρόκεος. κρόκεον εἶμα. P. IV, 412.

Κροκωτός. κροκωτὸν σπάργανον. N. I, 58.

Κρόταλον. κρόταλα καχλάδων. Fr. Dithyramb. VI, 3. p. 70. v. Καχλάδων.

Κροτέω. κεκρότηται κρηπὶς χρυσέα. Fr. Inc. LXXXVI, 1.

Κρουνός. ἀμφὶ κρουνοῖς. O. XIII, 90. κρουνοὺς Ἀφαίστοιο. P. I, 48.

Κρύβδα. πέμπον. P. IV, 203.

Κρύβδαχ. κρύβδαν πατρός. P. III, 28.

Κρυόεις. κρυόεν μάντευμα. P. IV, 129. κρυοέσσᾳ συντυχίᾳ. I. I, 53.

Κρύπτω. μὴ κρύπτε σπέρμα. O. VII, 170. τὸ εὖ πεπονᾶμένον μὴ κρυπτέτω. P. IX, 167 sq. μὴ κρύπτειν φάος ὁμμάτων. N. X,

75. κρύψε παρθενίαν ὠδῖνα πόλποις. O. VI, 51. κρύψεν αὐτὸν ἅμα ἵπποις. N. IX, 60. κρύψαν ὑπὸ γᾶν. P. IX, 142. κρύπτων σκότει. Fr. Inc. CXII. κρύψαι ἦθος ἄμαχον. O. XIII, 16. κρύφθαι νᾶσον ἐν βένθεσιν ἁλμυροῖς. O. VII, 105.

Κρυπτός. κρυπταὶ κλαΐδες. P. IX, 68.

Κρύφα. Fr. Inc. XCII, 4.

Κρυφᾶ. κρυφᾶ τις ἔννεπε. O. I, 75.

Κρυφαῖος. κρυφαῖον πλοῦτον νέμει. I. I, 97.

Κρύφιος. κρύφιον θυμὸν βαρύνει. P. I, 162. κρυφίαις ἐν φάροις. N. VIII, 44.

Κρύφος. κρύφον θέμεν ἐσθλῶν. O. II, 177.

Κτέανον. σύνδικον Μοισᾶν. P. I, 3. ἀπὸ κτεάνων. P. IV, 517. κτεάνων δόσιν εὐθύνοι χρόνος. P. I, 88. αἰδοιέστατον χρυσός. O. III, 75. χάριν κρατίστην. P. XI, 89. ψυχὰς πρέσσοντας. N. IX, 76. κορυφάν. O. VII, 6. καὶ φίλων λειφθείς. I. II, 18. ἁμῶν φύλαξ. P. VIII, 83. ἅμα κτεάνοις πολλοῖς. N. IX, 109.

Κτάομαι. κτάομαι. κτησάμεναι ἵπποι φιάλας. N. X, 124.

Κτέαρ. κτέατ' ἀνάγων. N. VII, 59. κτεάτεσσι. P. II, 109. ἐξαρκέων. O. V, 55.

Κτείνω. κτείνοντα ἐλάφους ἄνευ κυνῶν. N. III, 88. κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ (θῆρα). I. VI, 71. κτείνεν ὄφιν τέχναις. P. IV, 443. ἔκτεινε Λάϊον υἱός. O. II, 70. ἔκτανε Λικύμνιον σκίπτῳ ἐλαίας. O. VII, 51. κταιὼν ἐν χέρσῳ θῆρας. N. I, 95.

Κτῆμι. κτάμενον ἵππον. Fr. Inc. XCII, 3.

Κτίζω. ἔκτισσε πόλιν ἐν νόμοις στεάθμας Ἰλλίδος. P. I, 121. κτίσεν ἄλσεα. P. V, 119. κτίσῃ ἑορτάν. O. VI, 116. κτίσσειεν πόλιν. P. IV, 13. κτίσαιεν βωμόν. O. VII, 75. ἐκτίσσατο ἀγῶνα. O. X, 31. κτισάσθαν γόνον. O. IX, 70. ἐπεὶ κτίσθη τεῖχος. O. VIII, 48.

Κτιλεύω. ἔνθα ποιμένες κτιλεύονται κάπρων τὲ λεόντων τε. Fr. Inc. CLXXI. p. 154.

Κτίλος. ἱερὰ κτίλον Ἀφροδίτας. P. II, 31.

Κτίσις. κτίσιν κούφαν. O. XIII, 117.

Κτίστωρ. πάτερ, κτίστορ Αἴτνας. Fr. Epinic. V, 1. p. 13.

Κυαναιγίς. παρθένος. O. XIII, 100.

Κυανάμπυξ. κυανάμπυκα Θήβαν. Fr. Encom. I, 3. p. 64.

Κυάνεος. κυανέας ὑπὸ λόχμας. O. VI, 69. χθονὸς ἄστρον τηλέφατον. Fr. Prosod. I, 6. in Del. p. 43.

Κυβερνάω. κυβερνᾷ νόος Διὸς δαίμον' ἀνδρῶν. P. V, 164. γνώμαν πολύστροφον θνατῶν. Fr. Inc. III, 4. κυβερνῶνται νῆες θεοῖ ἐν πόντῳ. O. XII, 4.

Digitized by Google

Κυβερνάτας. ἀνήρ. P. I, 176.

Κυβερνατήρ. γένηται θεὸς ἀγεμόνεσσι. P. IV, 488. κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου γνώμᾳ πεπιθών. I. IV, 120.

Κυδαίνω. κυδαίνων πάλᾳ Τέγεαν. O. X, 78. πόλιν ἄμφαινε. N. IX, 29. ἐκύδανεν πόλιν. P. I, 59.

Κύδιμος. κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι. O. XIV, 34.

Κῦδος. ἁβρόν. O. V, 16. ἄρηται. I. I, 72. ἀνδρῶν. O. IX, 132. ἀγήρασιν παρέδωκε. P. II, 96. ἀνέδραμον. O. VIII, 72. ἀφάντων ἀντείνει σαθρόν. N. VIII, 58. v. Not. ἐλθεῖν. O. III, 69. ἐπίδοξον ἄρηται. N. IX, 111. ἱπποδρομίας ἔπορεν Ἀπόλλων. P. IV, 117. καλλίνικον πατρίδι. I. I, 13. Καμαρίνᾳ ὄρσαι. O. IV, 20. μέγα ἔδωκεν. P. II, 165.

Κύκλος. κύκλῳ ἀλύτῳ ζεύξασα. P. IV, 383. v. Not. V. L. Schol. κύκλῳ πέδον. O. X, 56. κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ διήρχετο. O. IX, 140.

Κυκλόω. κυκλώσαις χέρα ὑπὲρ ἅπαντας. O. X, 87.

Κυλίνδω. κυλίνδει σκότῳ γνώμαν κενεάν. N. IV, 65. κυλίνδονται ἐλπίδες ἀνδρῶν πολλὰ ἄνω, καὶ δ' αὖ κάτω. O. XII, 7. κυλινδέσκοντο πέτραι. P. IV, 372. κυλινδόμενον Ἰξίονα ἐν τροχῷ. P. II, 42. κυλινδομένα φλὸξ φέρει πέτρας. P. I, 45. κυλινδομέναις ἁμέραις. I. III, 29.

Κύλιξ. κυλίκεσσιν Ἀθαναίοισι. Fr. Scol. III, 5. p. 26.

Κῦμα. κατακλύσσει ψᾶφον ἑλισσομέναν. O. X, 14. κοινὸν Ἀΐδα ἴρχεται. N. VII, 45. κύματα πόντου. Fr. Inc. LXXIX. κυμάτων μάλιστα. N. VI, 95. κυμάτων ῥιπὰς ὠκυπόρους. P. IV, 346. κύμασιν κλονέονται. P. IX, 85. Δᾶλος κυμάτεσσι φορητά. Fr. Prosod. II, 2. in Del. p. 45.

Κυμαίνω. κυμαίνει ἄρτι ἄνθος ἥβας. P. IV, 282. ὃς μὴ πάθῳ κυμαίνεται. Fr. Scol. II, 7. p. 22.

Κύμβαλον. κυμβάλων μεγάλοι ῥόμβοι. Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 70. μεγαλοβόμβων πατάγημα. emend. in Add.

Κυναγέτας. οὐκ ἄμοιρος ἀμφὶ πάλᾳ πέφανται. N. VI, 26.

Κυπαρίσσινος. κυπαρίσσινον μέλαθρον. P. V, 52.

Κύριος. Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. I. V, 67. κυρίῳ ἐν μηνί. O. VI, 52. κύριον τέλος. P. IX, 80. κύριε πολλᾶν ἀγυιᾶν. P. II, 106. κυρίαν ὁδὸν λόγων. N. VII, 75. v. V. L. τινὰ κυριώτερον δύναμιν. O. I, 168. κυριώτερον λόγον. Fr. Inc. LXXXIII.

Κύων. κύνα Ἀμυκλαίαν. Fr. Hyporchem. VI. p. 42. πακτοδαπὸν μεγάλας θεοῦ. (Pana.) Fr. Parthen. I. p. 29. Λάκαιναν πυκινώτατον ἑρπετὸν ἐπὶ θηρσὶ τρέχειν. Fr. Epinic. II, 2. in Hieron. p. 15. τλάθυμον χρὴ ἐξευρεῖν. Fr. Inc. XXXVII, 5. τὸν κύνες θρασεῖαι Γηρυόνα φρίξαν. I. I, 15. v. Schol. ἄνευ κυνῶν ἐλάφους κτείνοντα. N. III, 88.

Κῶας, τό. κῶας αἰγλᾶεν θυσάνῳ χρυσέῳ. P. IV, 411.
Κωκυτός. μετὰ κωκυτῷ γυναικῶν. P. IV, 202.
Κωλύω. κώλυεν μεῖναί πρόφασις νόστου. P. IV, 67.
Κῶμα. ἰαίνει Ἄρης κῶμα καρδίαν κάματι. P. I, 22.
Κωμάζω. κώμαζε αὐτῷ ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ I. VII, 27. κωμάζοντι σὺν ἑταίροις. O. IX, 61. σὺν Ἀρκεσίλᾳ. P. IV, 3. χρὴ κωμάζοντα ἀγαναῖς χαρίτεσσι βαστάσαι. I. III, 13. κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυώνοθι ἐς Αἴτναν. N. IX, 1. sq. κώμασόν μιν ἀμφαὶ ἀδεῖαι. N. X, 64. κωμάσαις δορτάν. N. XI, 36. κωμάξατε τὸν, ὦ πολῖται. N. II, 30. κωμάζομαί νιν. I. IV, 124. κωμάσομαι τὶ παθὼν ἐπ' εὐχᾷ. P. IX, 157.
Κῶμος. κώμου δεσπότᾳ. O. VI, 30. προφάταν γλυκύν. N. IX, 120. κώμῳ ἀδυμελεῖ. P. VIII, 99. Δωριεῖ. P. VIII, 29. v. Not. κῶμον ἀγειρέτω. I. VIII, 5. Ἀγησία. O. VI, 166. ἐύθλων. P. III, 130. ἀνέρων δίδεξαι. P. V, 28. δέξαι. O. VIII, 12. ἐδώσαν. O. XIV, 23. Ὀλυμπιονίκαν. O. IV, 15. κώμων μελιγαρύων τέκτονες. N. III, 7. ταμίας. I. VI, 85. κώμων ἐρατῶν. I. II, 45.
Κώπα. κώπαν σχάσον. P. X, 79. κώπαισιν ἐμβαλεῖν. P. IV, 357.
Κωφός. ἀνὴρ τις. P. IX, 161.

Λ.

Λάβρος. στρατός. P. II, 160. λάβρον κωπὰν ἀμπνεῦσαι. O. VIII, 47. λίθον Μοισαῖον. N. VIII, 79. v. Not. σέλας λαμπρότατον. P. III, 70. λάβροι παγγλωσσίᾳ. O. II, 156. λαβρότατόν γενύων δράκοντος. P. IV, 435.
Λάβε, Λαβὼν κ. τ. λ. vide Λαμβάνω.
Λαγέτας. Περσεύς. P. X, 50. λαγέτᾳ Αἰόλᾳ. P. IV, 191. λαγέταν τύραννον. P. III, 151. λαγέτας ἐξ ἀρεταλσι μεμαλότας. O. I, 144. v. Schol.
Λαγχάνω. λάχεν οἰκεῖν. O. VI, 56. στέφανον. O. X, 72. ἔλαχε καρπὸν ἀμωμήτων φρενῶν. P. II, 134. φύσιν Ὑπερωρείαν. I. IV, 84. v. V. L. στέφανον ἀπὸ Δωρίων σελίνων. I. VIII, 157. ἐλέχομεν ἦβαν. N. VII, 5. τὰν Διὸς λάχον εὐναί. P. II, 51. οὐκ ἔλαχον πενθέων. Fr. Inc. XLIII. v. Not. p. 104. λαχὼν πλοῦτος ποιμένα. O. X, 106. ὁ καλόν τι νέου λαχών. P. VIII, 126. λαχὼν τρὶς ἐν πόντοιο πύλαις. N. X, 50. ὄλβον θαυμαστόν. N. IX, 107. v. Not. ἅτε θεὸς πλέον τι λαχών. Fr. Inc. LXXVII. pag. 119. λαχόντα ποινὰν καμάτων. N. I, 108. λαχόντες ἄεθλα. P. V, 130. οὐκ ὀλίγαν δόσιν τερπνῶν. P. X, 80. ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι. N. VII, 80. λαχοῖσαι ὕδραν. O. XIV, 1. λαχοῦσαι τέκμαρ ἰσοδένδρου αἰῶνος. Fr. Inc. CL. λέλογχας Πρυτανεῖα,

Ἑστία. N. XI, 1. λέλογχε Θέμις Ὀπόεντα. O. IX, 25. λέλογχεν ἐσλός (ἐσθλούς). N. I, 34. v. Not. κακαγόρως. O. I, 84.

Λάθα. λάθα γένοιτο ἄν. O. II, 34. κατέχει τόν. N. VIII, 42. v. Not. λάθας νέφος ἐπιβαίνει. O. VII, 83. λάθαν πόνων ἔχεν. N. X, 46. Σωκλείδα ἔπαυσε. N. VI, 35.

Λαιψηρός. λαιψηρὸν δρόμον. P. IX, 215. λαιψηροὶ πόλεμοι O. XII, 5. λαιψηροῖς πόδεσσιν. N. X, 118.

Λακτίζω. λακτιζέμεν ποτὶ κέντρον. P. II, 174. λακτίζοισα καπνῷ αἰθέρα φλόξ. I. IV, 113.

Λαλαγέω. λαλαγῆσαι. O. II, 175. μὴ νῦν λαλάγει τοιαῦτα. O. IX, 60.

Λαμβάνω. ἔλαβες κόσμον ποτίφορον. N. III, 55. v. V. L. ἔλαβεν ἵππον. O. XIII, 119. λάβεν αἶψα ἄχραν ποσίν. N. III, 140. λάβεν καρπὸν ἥβας. O. VI, 96. λάβεν ἄπειρον. P. IV, 84. ἔλαβον παῦροι χάρμα ἄπονον. O. X, 26. λάβε φροντίδα παλαισμάτων. N. X, 41. λάβετε λοιβὰν στεφάνων ἰοδέτων. Fr. Dithyramb. III, 6. p. 67. λαβὼν χείρεσσι φιάλαν. P. IV, 343. λαβόντα ζυγόν. P. II, 172. λαβεῖν ἀρετὰν θυμῷ. O. VIII, 8. οὐ λαμβάνει κίνδυνος μέγας ἄναλκιν φῶτα. O. I. 131. λάμβανε στέφανον. I. V, 78. λάμβανε ἀπὸ πασσάλου φόρμιγγα. O. I, 28.

Λαμπετάω. λαμπετόωντα ἔργα. Fr. Inc. XCVII. v. Not. pag. 129.

Λαμπρός. λαμπρὸν βιᾶται πάρφασις. N. VIII, 56. λαμπρὸν δέρμα. P. IV, 430. φέγγος. P. VIII, 138. λαμπρὸν δέρκομαι ὄμματι. N. VII, 97. λαμπραὶ ἀκτῖνες στεροπᾶς. P. IV, 352.

Λάμπω. λάμπει κλέος. O. I, 36. ἀρετά. I. I, 30. χρῶτα. I. IV, 39. λάμπει χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. XCVII. λάμπει τοῖσι μένος ἀέλιου. Fr. Thren. I, 1. p. 31.

Λανθάνω. μάντιν οὐ λανθάνει φοίνικος ἔρνος. Fr. Dithyramb. III, 14. p. 67. vid. Λήθω.

Λαός. λαῷ Δωριεῖ. O. VIII, 39. παντὶ δεικνύναι. Fr. Inc. CXII. λαὸν ἵππαιχμον μναστῆρα πολέμου. N. I, 25. [illegible]ώταν ἐπαγείραις. P. IX, 93. ἐπιμίξαι ἀγλαΐαισιν ἀστυνό[illegible]. N. IX, 74. εὐάνορα. N. X, 67. νέμων ἀβλαβῆ. O. XIII, 37. λαοὶ ὀνόμασθεν. O. IX, 71. ἐν πόνοις λαῶν. I. VI, 79. λαοῖς ἱππόταις εὔθυνε δίκας. P. IV, 272. λαοῖς μοῖραν ἄγων. P. XII, 22.

Λαοσεβής. ἥρως. P. V, 129.

Λαοσσόος. λαοσσόων ἀγώνων μναστῆρα. P. XII, 42.

Λαοτρόφος. λαοτρόφον πόλιν. O. V, 9. τιμάν. O. VI, 103.

Λάτριος. λάτριον μισθόν. O. X, 34. λατρίαν Ἰαωλκόν. N. IV, 89.

Λαῦρα. κατὰ λαύρας. P. VIII, 124.

Digitized by Google

Λάχε, Λάχον etc. vid. Λαγχάνω.

Λάχνη. λάχναι ἔρεφόν νιν μέλαν γένειον. O. I, 110.

Λαχνήεις. λαχνάεντα στέρνα [Τυφῶνος]. P. I, 36.

Λάχος. Λέλιον. O. VII, 107. τούτων ἐστί σοι. N. X, 159.

Λέβης. λέβητος καθαροῦ. O. I, 40. λεβήτεσσιν ἐκόσμησαν δόμον. I. I, 28.

Λέγω. ξύνες ὅ τι λέγω. Fr. Epinic. V, 1. in Hieron. p. 15. λέγει μοι τὸ φάσμα. O. VIII, 57. λέγει ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα. P. II, 110. λέγοντι Ἰνοῖ βίον ἄφθιτον τετάχθαι. O. II, 51. Αἰακὸν φυτεῦσαι. N. VII, 124. χθόνα κατακλύσαι. O. IX, 75. λέγε. I. V, 49. λέγειν ὀρνύει γλῶσσαν. O. XIII, 15. ἀριθμὸν ψάφων. O. XIII, 65. βροτοῖς. P. II, 41. τί με λέξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται. Fr. Scol. I, 12. p. 21. λέξας ὀστέα υἱοῦ θανόντος. P. VIII, 74. λέγεται. O. VI, 49. μάλιστα δονεῖν. N. VI, 95. ἀνθῆσαι κλέος Ἕκτορι. N. IX, 93. λέγονται ἀρχᾶθεν τιμάεντες. I. IV, 12. λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. P. IV, 336. λέλεκται πολλά. N. VIII, 33. λελέχθαι πάροιθε. O. XIII, 145. λεγόμενον τοῦτο πρότερον ἔπος. N. III, 91. λεγόμενον ἐρέω. P. V, 145.

Λεία. λείαν πᾶσαν ἔλσας. O. X, 52.

Λείβω. λειβόμενον ἄϊε. P. XII, 17.

Λειμών. λειμῶνες φοινικορόδιαι. Fr. Thren. I, 4. p. 31.

Λείπω. λεῖπε χαμαί. O. VI, 76. κώμων λείποντα ματέρ' Ἀρκαδίας. O. VI, 169. πῶς λίπον νᾶσον. N. V, 27. θεόν. O. VII, 109. εἰ μὴ λίποι. O. I, 174. μή με λίποι φέγγος Χαρίτων. P. IX, 159. λιπὼν νᾶσον. P. IV, 12. κράναν Ὑπερηίδα. P. IV, 222. ἄνευθεν ἀκμάν. P. I, 19. ἔλιπον βιοτὰν φιλάνορα. Fr. Inc. CXLI. οὔτε θανόντα (Ἀχιλλέα) ἀοιδαί. I. VIII, 125. ζῶν λείπεται αἰῶνος εἴδωλον. Fr. Thren. II, 5. p. 34. 35. μή τινα λειπόμενον μένειν. P. IV, 529. λείφθη Θέρσανδρος. O. II, 76. λειφθεὶς ἅμα κτεάνων καὶ φίλων. I. II, 18. v. V. L.

Λείριος. λείριον ἄνθεμον ποντίας ἐέρσας. N. VII, 116.

Λέκτρον. λέκτρον Αἰγίνας ἀμφεπόλησαν ἔρωτες. N. VIII, 10. εὐνάσθη λέκτροισι ξένου ἀπ' Ἀρκαδίας. P. III, 45. ἐν λέκτροις εὐνᾶς νυμφείας. N. V, 55.

Λεοντοδάμας. Fr. Dithyramb. V. p. 70.

Λεπτός. λεπτοῦ χαλκοῦ. P. XII, 43. ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν. Fr. Inc. CV. p. 132.

Λευκανθής. λευκανθέα καπνὸν ἐπίαναν σώμασι. N. IX, 55.

Λεύκιππος. λευκίππου θυγατρός. O. VI, 160. λευκίππων πατέρων. P. IV, 207. Μυκηναίων προφᾶται. Fr. Inc. CLXXVI. λευκίπποισιν ἀγυιαῖς Καδμείων. P. IX, 147.

Λευκόπωλος. λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν. P. I, 126.

Digitized by Google

Λευκὰς. λευκᾶς γαλάνας. Fr. Inc. XLVII, 1. λευκῷ χάλκει μεμιγμένον. N. III, 134. λευκὸν γάλα χερσὶν ὦθεον ἀπὸ τραπεζῶν. Fr. Inc. LX, 3. λευκὸν ἐλέφανθ'. N. VII, 115. λευκαῖς φρεσὶν. P. IV, 194. v. Not. λευκοτέραν λίθου Παρίου στάλαν. N. IV, 132.

Λευκόω. λευκωθεὶς κάρα μήκωτος. I. IV, 117.

Λευκώλενος. λευκωλένου Ἁρμονίας γάμον. Fr. Encom. I, 6. pag. 65. λευκωλένῳ Θυώνᾳ. P. III, 176.

Λευρός. λευρὸν ξίφος ἔπαξε διὰ φρενῶν. N. VII, 59.

Λεύσσω. λεύσσομεν χρύσεον σθένος ἀελίου. P. IV, 287.

Λέχος. λέχος ἀναγκαῖον. P. XII, 27. ἱμερτόν. P. III, 177. λέχει Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι. N. I, 73. λέχει ἑτέρῳ δαμαλιζομέναν. P. XI, 38. Πηνειοῦ εὐφρανθεῖσα. P. IX, 30. ἐκ λεχέων. P. IX, 63. ἀνάγει φάμαν. I. IV, 37. λιχέων βροτέων τυχοῦσα. I. VIII, 79. ἐν λίχεσιν γυναικῶν ἀλλοδαπᾶν. P. IV, 99.

Λέων. ξανθός. Fr. Inc. LXXXV. λέοντος βαθυστέρνου κοίλᾳ νάπᾳ. I. III, 19. βοτάνᾳ. N. VI, 72. ἐν φόνῳ στάντα. I. VI, 53. ἐν χόρτοις. O. XIII, 62. λέοντι ὀμβρίμῳ παλαίοισιν. P. IX, 46. λέοντες βαρύπομποι περὶ δείματι φύγον. P. V, 77. ἐρίβρομοι. O. XI, 22. λεόντων βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι ἰάχεν. Fr. Inc. ap. Herodian. de Schem. ap. Villois. Anecd. Graec. T. II. p. 95. ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων τόλμα εἰκὼς θυμόν. I. IV, 78. θρασεομαχᾶν ὄνυχας. N. IV, 102. λεόντων τε κἀτέρων τε ἔνθα ποιμένες κτηλεύονται. Fr. Inc. CLXXI. λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον. N. III, 80.

Λεώς. λεὼν διαιτᾶν. O. IX, 100. σὺν λεῷ ἀβλαβεῖ. P. VIII, 76. cf. λαός.

Λήγω. λήγοντος δείπνου γλυκὺ τροχάλιον. Fr. Inc. LXIV. λήξαντος οὔρου. P. IV, 520.

Λῆμα. λῆμα Κορωνίδος. P. III, 43. γενναῖον ἐκ πατέρων ἐπιπρέπει. P. VIII, 64. λήματος ἕνεκεν ἀεθλοφόρου. N. III, 146. λῆμά τε ἐκπάγλων καὶ δύναμιν εἶδεν υἱοῦ. N. I, 87.

Λίαν. συμβαλεῖν εὐμαρὲς ἦν. N. XI, 43. μὴ κάμνε λίαν δαπάναις. P. I, 175.

Λίβανος. λιβάνου ξανθὰ δάκρυα. Fr. Scol. I, 3. p. 21. λιβάνῳ σκιερόν. Fr. Thren. I, 5. p. 31.

Λιγυρός. ἀκόναν λιγυρᾶς. O. VI, 141.

Λιγύς. λιγὺν οἶμον ἐπέων ἔχεις. O. IX, 73.

Λίθινος. λίθινον γόνον. O. IX, 70. v. Schol. θάνατον φέρων. P. X, 75. λιθίνῳ τείχει. N. III, 93. λιθίνα ψᾶφος. O. VII, 158. λιθίνοις δίσκοις. I. I, 34.

Digitized by Google

Αἰθός. λίθου Παρίου λευκοτέραν στάλαν. N. IV, 131. λίθῳ τραχεῖ φθόνος μή με βαλέτω. O. VIII, 73. λίθον καρτερόν. O. I, 92. ὑπὲρ κεφαλᾶς Ταντάλου, μόχθον. I. VIII, 21. Μοισαῖον λάβρον ὑπερεῖσαι πάτρᾳ. N. VIII, 80. v. Not. νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ. P. IV, 367.

Αἰμνη. ἐν προχοαῖς λίμνας Τριτωνίδος. P. IV, 37. λίμναν ἐγχωρίαν. O. V, 26.

Αιμός. λιμὸν αἰανῆ γαστρὶ ἀμύνων. I. I, 70. v. Not.

Αιπαροπλόκαμος. λιπαροπλοκάμου παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. in Del. I. 1. p. 43.

Αιπαρός. λιπαρὰ Μαραθών. O. XIII, 157. λιπαρᾶς Ὀρχομενοῦ. O. XIV, 3. λιπαρῷ γήρᾳ ἁρμόσαις βίοτον. N. VII, 146. ἄστει Σμυρναίων. Fr. Dithyramb. IX, 1. p. 73. λιπαρᾷ ἐν Νάξῳ. P. IV, 157. λιπαρὸν κόσμον. O. VIII, 108. λιπαρὰν Αἴγυπτον. Fr. Dithyramb. IX, 3. p. 73. ὁδὸν Ὀλύμπου. Fr. Inc. C, 4. λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι κλειναὶ Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. X, 2. p. 74 sq. λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. X, 1. p. 74 sq. λιπαρᾶν ἀπὸ Ἀθανᾶν. N. IV, 30. Θηβᾶν. P. II, 6. λιπαρᾶν Θηβᾶν μέγαν σκόπελον. Fr. Dithyramb. IX, 3. p. 73. conf. Not. ad Fr. Dithyramb. X. p. 74 sq. λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις. I. II, 30.

Αἴσσομαι. Κρονίων. P. I, 137. ὦ πότνια Μοῖσα. N. III, 21. Χαρίτεσσι σὺν Ἀφροδίτᾳ. Fr. Inc. LXXXVI, 3. σώτειρα Τύχα, ἀμφὶ πόλει. O. XII, 1. δεσπόταν ναῶν. P. IV, 369. σὲ ὑπὸ εὐχαῖς θεσπεσίαις, τελέσαι. I. VI, 65. (v. Not. O. VI, 132.)

Αιτός. λιταῖς θυσίαις. O. VI, 132. v. V. L. Not. ἄννεται πρὸς χάριν ἀνδρῶν εὐσεβέων λιταῖς. O. VIII, 11. λιταῖς ἔπεισεν ἦτορ Ζηνός. O. II, 144. λιτὰς ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν Αἰσονίδαν Κυπρογένεια. P. IV, 385.

Αιτανεύω. λιτάνευεν παρφαμένα θυμῷ παντί. N. V, 58. λιτάνευον πολλοί νιν ἰδεῖν. N. VIII, 14.

Αόγιος. ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι (v. Not.) ἔργα καλὰ ἐκόμισαν. N. VI, 51. λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. P. I, 183. λογίοισι πρόσοδοι ἐντί. N. VI, 75.

Αόγος. ἀρχαίων. Fr. Inc. XCIII, 2. ἀστῶν ὁμιλεῖ πάσαις πολίεσι. P. VII, 8. τίς ἐστιν ἀνθρώπων. N. IX, 13. ἕπεται κούραις Κάδμου. O. II, 39. κρατιστεύων. Fr. Inc. XCIII, 5. φέρει δόξαν. P. I, 70. λόγῳ ἕπεται δίκας ἄωτος. N. III, 50. ἐν λόγῳ ἕλκει ἀπάλαιστος. N. IV, 154. λόγῳ εὐκλεῖ νᾶσον προσέθηκε. N. III, 120. λόγῳ στυγέουσιν ἵππον. Fr. Inc. XCII, 3. v. V. L. p. 126. 127. λόγῳ τούτῳ. P. IV, 105. λόγον ἀνθρώπων ἔτυμον διακρίνειν. P. I, 133. ἀρχαῖον ὀτρύνων. N. I, 52. ἔχει. O. VIII, 6.

Digitized by Google

ξυνιείς. N. IV, 51. σπουδαῖον πάντα θέμενος παρεκοινᾶτο. P. IV, 234. τὸ καὶ νῦν φέρει. I. VIII, 133. ἁβρὸν αὔξει. N. VII, 47. ψαίστειαν ποιητὰν συνέπαξε. N. V, 53. Ὀδυσσέος. N. VII, 30. ποιμόν. O. X, 15. κυριώτερον. Fr. Inc. LXXXIII. ἐσλὸν ἀκούῃ. I. V, 17. τοῦτον παρφάμεν. P. IX, 37. ἐκέρδαναν. I. V, 35. ἑλίοιο γέροντος. P. IX, 167. οὐχ ἕτερον ἔχει. O. VII, 159. τοῦτον κατέφανε. N. X, 90. ἐπ' ἄλλαν ἄλλοτε θύνει. P. X, 84. Αἰακοῦ παίδων ἅπαντα διελθεῖν. N. IV, 116. ἅπαντα. P. II, 123. οὐ ψεύδεϊ τέγξω. O. IV, 28. ἐνόρκιον αὐδάσομαι. O. II, 166. φράσαις. O. II, 108. ξυνὰν διορθῶσαι. O. VII, 38. ἀληθῆ. O. I, 45.

λόγοι αἰπεινοὶ κνίζον ὀργάν. N. V, 59. λόγων κεφάλαια ἴστε. P. IV, 205. κορυφὰν ὀρθάν. P. III, 141. κορυφαί. O. VII, 125. ὁδόν. O. I, 177. κυρίαν οἴκοθεν. N. VII, 75. v. V. L. ὑστέρων ἀρχαί. O. XI, 5. φερτάτων μναμῆϊον. P. V, 63. χαμαιπετέων. O. IX, 18. κῦσμον αὐδάεντα. Fr. Inc. LXXXVI, 3. λόγοις ἀγανοῖσι τὸν ἀμείφθη. P. IV, 179. ἀλαθέσιν. O. VI, 152. ἀστῶν ἀγαθοῖς. N. XI, 22. μειλιχίοις ἀγαπάζοντο. P. IV, 427. δέγμενος. P. IV, 227. τιμαλφεῖν νίκαν. N. IX, 130. θνατῶν. P. VI, 16.

Λόγχη. λόγχας χαλκέας αἰχμᾷ ἔτρωσεν. N. X, 113. ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. N. VIII, 51. λόγχας ἀλληλοφόνους ἐπάξαντο. Fr. Inc. LII.

Λοιβή. λάβετε λοιβὰν στεφάνων. Fr. Dithyramb. III, 7. p. 67. λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν Θεῶν. N. XI, 7.

Λοιγός. λοιγὸν ἀμύνων στρατῷ ἐναντίῳ. I. VII, 41. Ἐνυαλίου ἀμύνειν. N. IX, 88.

Λοιδορέω. λοιδορῆσαι Θεούς. O. IX, 56.

Λοιπός. χρόνος εὔφρων ἔρποι. N. VII, 99. λοιπῷ γένει. O. II, 29. λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον. O. I, 157. λοιπὸν γένος. P. IV, 456. ἐς τὸ λοιπόν. P. V, 159. ἐς λοιπὸν χρόνον. Fr. Thren. IV, 8. p. 37. λοιπὸν ὄλβον ὑφαίνειν. P. IV, 251. τὸ λοιπόν. N. VII, 67. λοιπὸν ἔσσεσθαι. P. I, 71. λοιποῖς ἀθύρειν ἔφρασεν. I. IV, 67. λοιπαῖς αὐχαῖς. O. IV, 22.

Λοίσθιος. λοίσθιον χειμέριον πῦρ. P. IV, 474.

Λοξίας. Ἀπόλλων. P. III, 50.

Λουτρόν. λουτρὰ Νυμφᾶν Θερμά. O. XII, 27.

Λόφος. λόφῳ Νίσου. P. IX, 161. εὐαγκεῖ. N. V, 84. Κρόνου. O. VIII, 22. Κρόνιον ναίων. O. V, 40. λόφον Κρισαῖον ἄμειψε. P. V, 49.

Λόχμα. ὑπὸ λόχμας κυανέας. O. VI, 69. λόχμᾳ κεῖτο. P. IV, 434. λόχμαισι δοκεύσας. O. X, 36.

Digitized by Google

Λόχος. ἐκ λόχου. N. IV, 97. *λόχον βαρυπάλαμον ὄρσαι.* P. XI, 37.
Λύη. λύᾳ βιασθέντες. N. IX, 34.
Λυγρός. λυγρῷ νείκει. N. VIII, 42. *λυγρὸν ἔρανον θῆκε Πολυδέκτᾳ.* P. XII, 25.
Διθύραμβος et *Διθύραμβος.* Fr. Dithyramb. I. p. 66.
Λύκος. λύκοιο δίκαν. P. II, 155.
Λύμφη. βρομίαις λύμφαις. Fr. Parthen. IV, 2. p. 29.
Λύρα. ἀδυεπὴς ἀναπάσσει τὴν χάριν. O. X, 113. *λύρα καὶ ἀοιδὰ βρέμεται.* N. XI, 8. *λύρᾳ ἀναθέμεν μακραγορίαν.* P. VIII, 42. *λύρᾳ θάρσος τε κοινώσομαι.* N. III, 19. *λύραν εὔχορδον ἔγειρε.* N. X, 39. *λύραι ἀδύλογοι.* O. VI, 163. *λυρᾶν βοαί.* P. X, 60. *λυρᾶν τυγχανέμεν.* O. II, 86.
Λυσίπονος. λυσίπονον . . . τελευτάν. Fr. Thren. II, 1. p. 54. 35. *λυσιπόνοις θεραπόντεσσι.* P. IV, 71.
Λύσις. τὶς ἔσσεται πενθέων. N. X, 143. *λύσιν δόρπου ἕθηκε.* O. X, 57.
Λυτήριος. λυτήριον καλλίνικον δαπέδῳ. P. V, 142.
Λύτρον. λύτρον εὔδοξον καμάτων κῦρον ἀγειρέτᾳ. I. VIII, 1. συμφορᾶς οἰκτρᾶς. O. VII, 141.
Λύω. λύοι ὑφ' ἥρωῖ χαλινὸν παρθενίας. I. VIII, 96. *ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.* O. IV, 35. *λῦσε Ζεὺς Τιτᾶνας.* P. IV, 518. *ἔλυσε δάμους.* P. XI, 52. *λῦσαι ἐπιμομφὰν ἀνδρῶν.* O. X, 11. *λῦσον ἅμμι ἀκάπτον μόναρχον.* P. IV, 275. *λύσαις ἄλλον ἀχέων.* P. III, 88. *ἐλύσατο Ἑλέναν.* I. VIII, 112. *λύοντι σχοινίον τὸ τῶν δυσφόρων καὶ μεριμνῶν.* Fr. Inc. XXV, 2. *λυθέντες ἐκ μεγάλων πενθέων.* I. VIII, 13. *λυθέντων πείνων.* Fr. Inc. LXII.

Μ.

Μά. ναὶ μὰ γὰρ ὄρκον. N. XI, 30.
Μαινάς. μαινάδα ὄρνιν. P. IV, 384. vid. *Ἴυγξ.*
Μαίνομαι. μαινομέναις φρεσίν. P. II, 49.
Μαίομαι. μαιόμενος δυνατὰ ἐν ἁλικίᾳ. P. XI, 77. *μαιόμενοι πολλὰ φῶτες.* O. I, 73. *σέθεν ὄπα.* N. III, 9. *μαιομένων ἀνθρώπων.* O. VIII, 7.
Μάκαρ. μάκαρ ἐσσί. P. V, 25. *μάκαρ μετὰ ἀνδρῶν ἔναιεν.* P. V, 127. *ὦ μάκαρ.* N. VII, 139. *υἱέ.* P. IV, 104. *μάκαρες Κρονίδαι.* P. V, 159. *μάκαρες ἐν Ὀλύμπῳ.* Fr. Prosod. I, 5. in Del. p. 43. *τινὰ μακάρων γαστρίμαργον εἰπεῖν, ἄτοπα.* O. I, 82. *μακάρων κᾶσον.* O. II, 128. *τελετὰς φυλάσσοντες.* O. III, 74. *πρὸς μακάρων τυγχάνοντα.* P. III, 185. v. Not. *ἀγοραί.* I. VIII, 58. *πάντων ἄνακτα.* Fr. Inc. L. *ἀνδρῶν ἐς ὅμιλον.* P. X, 72. *μάκαρα μέγαν ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις.* Fr. Thren. III, 5. p. 36.

Digitized by Google

Μάκαιρα. μάκαιρα Θεσσαλία. P. X, 2. Θήβα. I. VII, 2. μάκαιραν ἑστίαν. O. I, 17. P. V, 14. I. IV, 28.

Μακαρίζω. ἄνδρα. N. XI, 13.

Μακάριος. P. V, 61.

Μᾶκος. (μῆκος.) μᾶκος ἔδικε Ἐνικεὺς πέτρῳ. O. X, 86. μάκει καὶ πάχει ναῦν πεντηκόντορον κράτει [ὁ δράκων]. P. IV, 436.

Μακραγορία. μακραγορίαν πᾶσαν ἀναθέμεν λύρᾳ. P. VIII, 41.

Μακρός. αἰών. N. III, 130. μόχθος. I. V, 72. μακρῷ σὺν πόνῳ (χρόνῳ). P. VIII, 104. μακρὸν ὄλβον. P. II, 47. ἐς μακρὸν οὐκ ἔρχεται. P. III, 189. μακρὸν ἐμοὶ πάσας ἀρετὰς ἀγήσασθαι. I. VI, 82. ἐν μακροῖς βαιὰ ποικίλλειν. P. IX, 134. μακρὰ ἅλματα. N. V, 36. μοὶ νεῖσθαι κατ' ἁμαξιτόν. P. IV, 439. μακρὰ ῥίψαις. P. I, 86. δισκήσαις. I. II, 51. τὰ μακρὰ ἐξενέπειν. N. IV, 53. μακρὰ μὲν τά. N. X, 6. τὰ μακρὰ εἴ τις παπταίνει. I. VII, 60.

Μακρότερος. μακροτέρῳ ὄλβῳ εὑρίσκων τὰ μέσα τεθαλότα. P. XI, 79. μακροτέρας σχολᾶς. N. X, 86. μακροτέραν ἀρετὰν σπεύδειν. I. IV, 21. μακρότεραι ἀοιδαί. O. XIII, 58.

Μακύνω. μακύνων τέλος. P. IV, 508.

Μάλα. φιλεῖ. O. II, 49. ἕτοιμον. O. IV, 23. πολλοί. P. IX, 188. περικαδόμενοι. N. X, 100. τιμᾷ. I. VI, 99. ἐθέλοντι. N. VII, 14. ἦ μάλα δή. P. IV, 113. μάλα δέ. O. X, 104. τί μάλα τοῦτο τελέθει; P. II, 141. (μάλ' ἁδόντι νόῳ. P. VI, 51. v. V. L.)

Μᾶλλον. τινὰ μᾶλλον εὐεργέταν. O. II, 170. ἔτι μᾶλλον. P. X, 88. Fr. Inc. LXXXVI, 2.

Μάλιστα. P. I, 163. P. VI, 45. N. VI, 96. σέβεσθαι. P. VI, 24. χαίρει. P. X, 55. φιλεῖ. N. III, 11. εὔφρανας. I. VII, 2. κυβερνᾷ. Fr. Inc. III, 3. προσφέρων. Fr. Inc. XLVIII, 3.

Μαλακός. μαλακὰν χέρα. P. IV, 482. μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων. P. III, 91. κρόκαις νῶτον ἐπιεσσάμενοι. N. X, 83. μαλακὰ φρονέων. N. IV, 155.

Μαλακόχειρ. μαλακόχειρα νομὸν φαρμάκων δίδαξεν. N. III, 96.

Μαλάσσω. μαλαχθεὶς ἐν στόλῳ παγκρατίου. N. III, 26. v. Not.

Μαλερός. μαλεραῖς ἀοιδαῖς ἐπιφλέγων. O. IX, 54.

Μαλθακός. ἐκ μαλθακᾶς φρενός. O. II, 162. μαλθακῷ φθέγματι. P. VIII, 42. μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων. P. IV, 243. μαλθακᾷ σὺν ἀοιδᾷ. N. IX, 117. μαλθακᾷ δρόσῳ. P. V, 133. μαλθακὸν ἔρξαι. P. VIII, 7. μαλθακὸν ὥρας καρπόν. Fr. Scol. I, 10. p. 21. μαλθακὰν κοινωνίαν. P. I, 190. μαλθακὰ τεύχει γυῖα. N. IV, 6. v. V. L. μαλθακὰ φρονέων. N. IV, 155.

Μαλοβότης. μαλαβότου ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. XII, 5. μαλοβότᾳ μισθὸς γλυκύς. I. I, 67.

Digitized by Google

Ματροδάιφεύς. ματροθοίνιος ἰχναίων παλαισμάτων. P. VIII, 49.

Ματρόδοκος. ματροδόκοις ὑπὸ γονατῖς. N. VII, 124.

Ματρόθεν. I. III, 26. P. II, 87. ἀπὸ μ. O. VIII, 43.

Ματρομάδων. ἐμὰ Στυμφαλὶς Μιτώπα. O. VI, 143. v. Schol.

Ματρόπολις. ματρόπολιν ἐγέραιρον. N. V, 16. v. Not. μεγάλων πολίων. P. IV, 34.

Ματροπόλος. ματροπόλῳ σὺν Εἰλειθυίᾳ. P. III, 15.

Ματρυιά. ἐν ματρυιᾶς ἀθέων βιλέων. P. IV, 288.

Μάτρως. τοὺς ἀγέλλει. N. V, 79. μάτρως ἰοδώνυμον ἅμμιν. O. IX, 96. Μελανθπποιο. N. XI, 47. μάτρωϊ ὁμωνύμῳ. I. VII, 34. Καλλικλεῖ. N. IV, 130. μάτρωες ἄνδρες. O. VI, 130. καὶ παῖδες ἄγλαοι. I. VI, 90. ματρώων πολύγνωτον γένος. N. X, 70. v. V. L.

Μάχα. Κυπρία. O. X, 20. μάχας ἐντετυχόντα. N. VII, 61. ἐναριμβρότου. I. VIII, 214. πείρᾶτο πράτων. N. I, 66. πίστιος. Fr. Inc. XCIII, 4. v. Not. μάχᾳ λιάντισσε φόνον ἴκρασσεν. N. III, 80. μάχᾳ πράτιστος. N. VII, 40. πᾶσαν μάχαν πόλεμόν τε ἀθανάτων. O. IX, 61. πρὸ Κιθαιρῶνος. P. I, 150. ἀνδρῶν ἐν παγκρατίῳ. O. VIII, 76. ὅσαν μάχαν θεοὶ ἀντιάζουσιν γεγάντεσσι. N. I, 101. ἄτερ μαχᾶν. P. X, 66. μαχᾶν τέλος τίμενεν. O. XIII, 80. μάχαις θοαῖς. P. VIII, 38. σὺν μάχαις. I. V, 45. οἷαις ἐν πολέμοισι παρέμεινε. P. I, 92. ἐν μάχαις ταῶν. N. IX, 82. πολέμου. O. II, 79. πτολιπόρθοις. O. VIII, 46.

Μάχαιρα. μαχαίρᾳ Διοβόλῳ φίτευέν οἱ Θάνατον. N. IV, 95. v. Not. ἔλασέν νιν. N. VII, 62. τάμον μίλη. O. I, 79. μάχαιραι Φρίξου ἐκτάνυσαν [δέρμα]. P. IV, 431.

Μαχανά. μαχανᾷ πασσᾷ. N. VII, 33. v. Not. ἀμφ' ἐμῇ. P. VIII, 47. μαχανὰν κατ' ἐμόν. P. III, 194. ἄντλει ἔμπρακτον. P. III, 150. μαχαναὶ πᾶσαι. P. I, 79. μαχανᾶις ὀρθοβούλοις κορυσσόμεν βίον. P. VIII, 107.

Μαχατήρ. μαχατὰν φᾶσα. N. II, 20. Μιλίαχρον. I. VII, 44. θυμόν. N. IX, 62.

Μαψιλάπης. μαψιλάπας τέκνοισιν. N. VII, 155. v. Not. ad Fr. Inc. XXXVIII. p. 101.

Μαψυλάπτης. μαψυλάπταν γλῶσσαν. Fr. Inc. XXXVIII. v. Not.

Μάω. μεμαότες ἀμφελίξασθαι γνάθους. N. I, 63.

Μεγαλανορία. μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν. N. XI, 57.

Μεγαλάνωρ. τὶς φίλον μὴ ἴσαγεν. P. I, 99. μεγαλάνορες ἐσυχίας ἱερὸν φάος. Fr. Inc. VII, 3.

Μεγάλαυχος. μεγάλαυχον ἔσφαλεν βίᾳ. P. VIII, 19.

Μεγαλήτωρ. μεγαλήτορας ὀρμαὶ Διανοῦ. I. V, 44.

Digitized by Google

Μεγαλόβρομος. μεγαλοβόμβου στρόβιλον κατάγημα. Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 70. ex emend. in Add.

Μεγαλόδοξος. Εὐνομία. O. IX, 25.

Μεγαλοσυθής. μεγαλοσυθέσιον ἐν Θαλάμοις. P. II, 60.

Μεγαλόπολις. μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι. P. VII, 7. *Συράκοσαι.* P. II, 1.

Μεγαλοσθενής. μεγαλοσθενέος Ἥρας παῖ. N. VII, 2. *μεγαλοσθενεῖ Περσεΐδᾳ.* P. VI, 22.

Μεγάνωρ. μεγάνορες πλόκαμοι. O. I, 4.

Μέγας. μέγας ἐν μεγάλοις ἔσσομαι. P. III, 191. *βασιλεὺς θεῶν, Ζεύς.* O. VII, 63. *κίνδυνος ἄνευθεν φῶτος οὐ λαμπάνει.* O. I, 129. *νόος Διός.* P. V, 164. *πότμος δίφρευε τέρενον.* P. III, 251. *μέγα ἄθλος.* P. II, 166. *ἄθλος.* O. VIII, 26. *ἔργον.* N. X, 120. *μεγάλας ἐξ ἐλπίδος.* P. VIII, 128. v. Var. *ἀφίνῳ.* P. IV, 469. *Λακεδαίμονες.* O. IV, 25. *Ζεὺς πίσυρι.* Fr. Parthen. II, 1. p. 29. *ἀρετᾶς ἀρχά.* Fr. Inc. XXIII, 2. *μεγάλα ἐν φυλακᾷ.* P. IV, 134. *μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν.* O. VIII, 3. P. V, 182. *ἀέκαν.* P. III, 22. *θάνασιν γυναικός.* P. IX, 32. *τιμὰν προγόνων.* P. IV, 262. *μέγαν αἰετόν.* I. VI, 73. *αἶνον ἵππων.* N. I, 6. *θόρυβον.* O. X, 89. *πάμπαν.* P. V, 62. *νόσον.* N. VI, 8. *ὁμφαλὸν εὐρυπέδιλον χθονός.* N. VII, 49. *ἔρκον.* O. VI, 34. *θεῶν.* O. VII, 128. *πολεμιστὴν Ἀλκυονῆ.* N. IV, 43. *ἔλβον.* O. I, 88. *σκόπελον ὀμβρίαν λιταμᾶν.* Fr. Dithyramb. IX, 3. p. 73. v. Not. *μέγαν μάκτρὸν ἀλθόσαν ἐν βυρσᾷ.* Fr. Therm. III, 5. p. 36. *μεγάλοις ἄλλοις ἐν ἔλλοις.* O. I, 181. *ῥόμβοι συμβόλων.* Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 70. *μεγάλαι ἀλκαί.* N. VII, 18. *ἀρεταί.* P. IX, 133. I. III, 6. *μεγάλων ἀέθλων.* O. III, 37. N. I, 14. *καμάτων.* N. I, 108. *πενθέων.* I. VIII, 12. *μεγάλαν πολίων βασιλεύς.* P. V, 20. *πολίων ματρόπολις.* P. IV, 54. *μεγάλους Ἀθήνας.* N. II, 11. *ἀρουρᾶς.* O. XI, 6. *κορυφαῖς ἀρετᾶν.* N. I, 53. v. Not. *σκοπιαῖς ὀρέων.* Fr. Inc. XV, 3. *μεγάλας ἀρετᾶς.* N. VI, 80. *μεγάλα ἔργα.* N. III, 78. *μέγα εἰπεῖν αἰδέσομαι.* N. V, 25. *βρίθει.* N. III, 70. *εἶπον.* N. VI, 46. *μέρετον.* P. I, 170.

Μέγιστος. μέγιστον γέρας. N. VIII, 42. *μεγίστῳ πατρί.* O. X, 54. *μέγιστον τεθμὸν ἀέθλων.* O. VI, 117. *σπέρμα.* O. IX, 98. *κλέος αὔξων γενεᾷ.* I. VII, 42. *χαρμάτων.* P. VIII, 91. *μεγίστας τιμάς.* P. IV, 296. *μέγιστοι ἦσαν Δαναῶν.* N. IX, 41. *μέγιστα ἀέθλων ἴλᾳ.* P. X, 37. *μεγίσταις βουθυσίαις.* O. V, 12.

Μεγασθενής. Ποσειδᾶν. O. I, 38. *μεγασθενῆ χρυσάν.* I. V, 2. *μεγασθενεῖς Διωδώναιε.* Fr. Inc. XIX.

Μεγαυχής. μεγαυχεῖ παγκρατίῳ. N. XI, 27.

Ματρόδιλφιός. μητροβολησαὶς ἰχναίων παλαισμάτεσσι. P. VIII, 49.

Ματρόδοκος. μητροδόκοις ὑπὸ γοναῖς. N. VII, 124.

Ματρόθεν I. III, 26. P. II, 87. τὸ μ. O. VIII, 43.

Ματρομάωρ. ἐμὰ Στυμφαλὶς Μετώπα. O. VI, 143. v. Schol.

Ματρόπολις. μητρόπολιν ἐγέφαρον. N. V, 16. v. Not. μεγάλαν πολίων. P. IV, 34.

Ματροπόλος. μητροπόλῳ σὺν Εἰλειθυίᾳ. P. III, 15.

Ματρυιά. ἐν ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. P. IV, 288.

Μάτρως. τεὸς ἀγάλλει. N. V, 79. μάτρως ἰσώνυμον ἔμμεν. O. IX, 96. Μελανθπποιο. N. XI, 47. μάτρωϊ ὁμωνύμῳ. I. VII, 34. Καλλικλεῖ. N. IV, 130. μάτρως ἄνδρες. O. VI, 130. μαὶ παῖδες ἀγλαοί. I. VI, 90. ματρώων πολίγνωτον γένος. N. X, 70. v. V. L.

Μάχα. Κυκνία. O. X, 20. μάχας ἀντιτυχόντα. N. VII, 61, ἐνεριμβρότου. I. VIII, 214. πείρατο πρῆτον. N. I, 66. ἀέτρεα. Fr. Inc. XCIII, 4. v. Not. μάχᾳ λεόντεσσι φόνον ἴκρανεν. N. III, 80. μάχᾳ πράτιστος. N. VII, 40. πᾶσαν μάχαν πόλεμόν τε ἀθανάτων. O. IX, 61. πρὸ Κιθαιρῶνος. P. I, 150. ἀνδρῶν ἐν παγκρατίῳ. O. VIII, 76. ὅσαν μάχαν θεοὶ ἀντιάζουσιν γεγάντεσσι. N. I, 101. ἄτερ μαχᾶν. P. X, 66. μαχᾶν τέλος τίμενεν. O. XIII, 80. μάχαις θοαῖς. P. VIII, 38. σὺν μάχαις. I. V, 45. οἷαις ἐν πολέμοισι παρέμεινε. P. I, 92. ἐν μάχαις παῖν. N. IX, 82. πολέμου. O. II, 79. πτολισπόρθοις. O. VIII, 46.

Μάχαιρα. μαχαίρᾳ Δαιδάλου φύτευέν οἱ θάνατον. N. IV, 95. v. Not. ἔλασέν νιν. N. VII, 62. τάμον μέλη. O. I, 79. μάχαιραι. Φρίξου ἐκτάνυσαν [δέρμα]. P. IV, 431.

Μαχανά. μαχανᾷ πασανᾷ. N. VII, 33. v. Not. ἀμφ' ἐμᾷ. P. VIII, 47. μαχανὰν κατ' ἐμὲν. P. III, 194. ἄντλει ἔμπρηστον. P. III, 110. μαχανοὶ πᾶσαι. P. I, 79. μαχανᾶς ὀρθοβούλους κορυσσόμεν βίον. P. VIII, 107.

Μαχατήρ. μαχατὰν φῶτα. N. II, 20. Μελίαχρον. I. VII, 44. θυμόν. N. IX, 62.

Μαψιλάπης. μαψιλάπας τέκνωσεν. N. VII, 155. v. Not. ad Fr. Inc. XXXVIII. p. 101.

Μαψυλάστης. μαψυλάσταν γλῶσσαν. Fr. Inc. XXXVIII. v. Not.

Μάω. μεμαότες ἀμφελίξασθαι γνάθους. N. I, 63.

Μεγαλανορία. μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν. N. XI, 57.

Μεγαλάνωρ. τὶς φίλον μὴ ἔσανεν. P. I, 99. μεγαλάνορες φυσιχίας ἱερὸν φάος. Fr. Inc. VII, 3.

Μεγάλαυχος. μεγάλαυχον ἔσφαλεν βίᾳ. P. VIII, 19.

Μεγαλήτωρ. μεγαλήτορες ὀρμαὶ Δίαιοῦ. I. V, 44.

Digitized by Google

Μεγαλόβωμβος. μεγαλοβόμβοις κυμβάλοις κατάγημα. Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 70. ex emend. in Add.

Μεγαλόδοξος. Εὐνομία. O. IX, 25.

Μεγαλοπενθής. μεγαλοπενθέσιν ἐν θαλάμοις. P. Ib, 60.

Μεγαλόπολις. μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι. P. VII, 7. *Κυράνοσαι.* P. Ib, 1.

Μεγαλοσθενής. μεγαλοσθενέος Ἥρας παῖ. N. VII, 2. *μεγαλοσθενεῖ Περσεΐδᾳ.* P. VI, 22.

Μεγάνωρ. μεγάνορες πλοῦτον. O. I, 4.

Μέγας. μέγας ἐν μεγάλοις ἔσσομαι. P. III, 191. *βασιλεὺς θεῶν, Ζεύς.* O. VII, 63. *κίνδυνος ἄνακτα μέγαν οὐ λαμβάνει.* O. I, 129. *νόος Διός.* P. V, 164. *πότμος δόμοισιν τόδε κυρσαν.* P. III, 152. *μέγα κῦδος.* P. II, 166. *κλέος.* O. VIII, 24. *ἔργον.* N. X, 120. *μεγάλας ἐξ ἐλπίδος.* P. VIII, 128. v. Var. l. *ἀρίνῳ.* P. IV, 46. *Λακεδαίμονος.* O. IV, 25. *Ὄσσᾳ πίνει.* Fr. Parthen. II, 1. p. 29. *ἀρετᾶς ἀρχά.* Fr. Inc. XXIII, 2. *μεγάλα ἐν φυλακῇ.* P. IV, 134. *μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν.* O. VIII, 8. P. V, 32. *ἀέθλων.* P. III, 42. *θάνασσαν γυναικός.* P. IX, 32. *εἰμὰν προγόνων.* P. IV, 262. *μέγαν αἰετόν.* I. VI, 73. *αἶνον ἔκπαγλον.* N. I, 6. *θόρυβον.* O. X, 89. *κάμασον.* P. V, 62. *νόον.* N. VI, 8. *ἀσφαλὲς εὐρυπόλαισιν χθονός.* N. VII, 49. *ὄχθον.* O. VI, 34. *θεῶν.* O. VII, 120. *πολεμιστὴν Ἀλκυονῆ.* N. IV, 43. *ὄλβον.* O. I, 88. *σκόπελον Θηβᾶν λιταυχῆν.* Fr. Dithyramb. IX, 3. p. 73. v. Not. *μέγαν μάκαρα θαλάσσιον ἐν ὕμνοις.* Fr. Thren. III, 5. p. 36. *μεγάλοι ἄλλοι ὑπ' ἄλλοις.* O. I, 181. *ῥόμβοι κυμβάλων.* Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 70. *μεγάλαι ἀλκαί.* N. VII, 18. *ἀρεταί.* P. IX, 133. I. III, 6. *μεγάλων ἀέθλων.* O. III, 67. N. I, 14. *καιράτων.* N. I, 168. *πενθέων.* I. VIII, 12. *μεγαλᾶν πολίων βασιλεύς.* P. V, 20. *πολίων ματρόπολιν.* P. IV, 34. *μεγάλους Ἀθήνας.* N. II, 11. *ἀρεσσᾶς.* O. XI, 6. *κορυφαῖς ἀρεταῖν.* N. I, 53. v. Not. *σκοπιαῖς ὀρέων.* Fr. Inc. XV, 3. *μεγάλας ἀρετᾶς.* N. VI, 80. *μεγάλα ἔργα.* N. III, 78. *μέγα εἶπεῖν αἰθόμενον.* N. V, 25. *βριθοῦ.* N. III, 70. *εἶπον.* N. VI, 46. *φέρεται.* P. I, 170.

Μέγιστος. μέγιστον γέρας. N. VIII, 42. *μεγίστῳ πατρί.* O. X, 54. *μέγιστον τεθμὸν ἀέθλων.* O. VI, 117. *σπόρᾳ.* O. IX, 98. *κλέος αὔξων γενεᾷ.* I. VII, 42. *χαρμάτων.* P. VIII, 91. *μεγίστων τιμᾶν.* P. IV, 296. *μέγιστοι ἦσαν Δαναῶν.* N. IX, 41. *μέγιστα ἀέθλων ἴλᾳ.* P. X, 37. *μεγίσταις βουθυσίαις.* O. V, 12.

Μεγασθενής. Ποσειδᾶν. O. I, 38. *μεγασθενῆ χρυσόν.* I. V, 2. *μεγασθενὴς Διόδωτος.* Fr. Ino. XIX.

Μεγαυχής. μεγαυχεῖ παγκρατίῳ. N. XI, 27.

Μέγαρον. Βάτου κλεωνότατον. P. IV, 489. ἐν μεγάρῳ πολὺν πλοῦτον ἔχειν. N. I, 44. μέγαρον. O. XIII, 88. θωητόν. O. VI, 3. Πελία ἦλθεν. P. IV, 259. 2. V. L. ἐκ μεγάρων. P. IX, 48.

Μεγιστόπολις. μεγιστόπολι θύγατερ Δίκας. P. VIII, 2.

Μεδέω, Μέδω. μεδέων νώτοισιν Ἀταβυρίου. O. VII, 161. ἰὼ Πὰν, μεδέων Ἀρκαδίας. Fr. Parthen. IV, 1. p. 29. (μέδων. V. L. p. 30.)

Μεθέπω. μεθέπων ἄχθος νώτῳ. N. VI, 98. Διόθεν αἶσαν. N. VI, 24. τάν. O. III, 55. ψεῦδος χλυπύ. P. II, 68.

Μεθύω. μεθύων. Fr. Scol. IV, 1. p. 27.

Μείζων. σοφία ἄδολος τελέθει. O. VII, 99. μείζω εὐθυμίαν. I. I, 89. μείζονα ἄλσεα. P. V, 119.

Μείλιχος. αἰών. P. VIII, 139. ὀργά. P. IX, 76. μείλιχα τεύχει βροτοῖς χάρις. O. I, 49.

Μειλίχιος. μειλιχίοις λόγοις ἀγαπάζοντο. P. IV, 427. αὐτοὺς Ἰάσων δέχμενος. P. IV, 227.

Μείς. μεὶς ἐπιχώριος. N. V, 82.

Μείων. αἰτία. O. I, 58. μῶμος. P. I, 160. οὐ μείονα φθόνον. P. XI, 45.

Μέλαθρον. κυπαρίσσινον. P. V, 53.

Μελάμφυλλος. ἐν μελαμφύλλοις Αἴτνας κορυφαῖς. P. I, 52.

Μελαντειχής. μελαντειχέα δόμον Φερσεφόνας. O. XIV, 29.

Μέλας. μέλανος θανάτου ἐυχατιὰν καλλίονα. P. XI, 86. ἐκ μελαίνας νυκτός. Fr. Inc. XCVIII, 2. μέλανι φόνῳ φαίνων. I. VIII, 109. μέλαιναν εὐφρόνην δρακέντες. N. VII, 4. χθόνα. O. IX, 76. καρδίαν. Fr. Scol. II, 5. p. 22. μέλαν γένειον ἔρεφον λάχναι. O. I, 110. μέλαιναι ἄρουραι. N. XI, 50.

Μελέτη. μία μελέτα οὐχ ἅπαντας θρέψει. O. IX, 161. ὀξείᾳ μελέτᾳ. O. VI, 63. μελέτων ἔχων. N. VI, 93. σοφισταῖς πρόσβαλον. I. V, 36. ἔργοις ὀπάζων. I. VI, 97. ἐν μελέταις. O. XIV, 26.

Μέλει. μέλει σφίσι Καλλιόπα. O. X, 18. μέλειν ἀνδρὶ ἐλπίδ' ἀγαθάν. I. VIII, 33. μεμιαλότας ἀρεταῖς ἓξ υἱούς. O. I, 145.

Μέλημα. παρθένοισι. P. X, 92. γλυκὺ Κύπριδος κλεπτόμενον. Fr. Inc. CI.

Μελησίμβροτος. μελησίμβροτον ῥίζαν ἀστέων. P. IV, 27.

Μέλι. κόρον ἔχει. N. VII, 78. V. L. μέλιτι καταβρέχων πόλιν. O. X, 119. ἐρατεινῷ. I. V, 68. μέλι μεμιγμένον σὺν γάλακτι. N. III, 134.

Μελιγαθής. μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ. Fr. Inc. LVI, 1.

Μελίγαρυς. μελιγάρυες ὕμνοι. P. III, 113. O. XI, 4. μελιγαρύων κώμων τέκτονες. N. III, 7. μελιγάρυας ὕμνους. I. II, 6.

Digitized by Google

Μελιγδουπος. μελιγδούποισιν ἀοιδαῖς. N. XI, 23.
Μελίζω. μελιζόμεν ἀοιδαῖς. N. XI, 24.
Μελιηδής. μελιηδέος οἴνου ῥηπὰν ἀνδροδάμαν. Fr. Inc. LX, 2. *μελιηδέα ποίαν.* P. IX, 64.
Μελίκομπος. μελικόμπων ἀοιδᾶν. I. II, 46.
Μελίκρατος. μελικράτων μελισσᾶν. Fr. Scol. II, 16. p. 25.
Μέλισσα. ὡς μέλισσα θύνει. P. X, 84. *μελίσσας Δελφίδος χρησμὸς ἄρθμιος.* P. IV, 106. v. Schol. *μελισσᾶν πόνοι τρητόν.* P. VI, 54. *ἰῷ ἐμεμφεῖ.* O. VI, 79. *μελικράτων.* Fr. Scol. II, 16. p. 25.
Μελισσοτεύκτων κηρίων. Fr. Ind. CXXIX.
Μελιτόεις. μελιτόεσσαν εὐδίαν ἔχει. O. I, 158.
Μελίφθογγος. μελίφθογγοι ἀοιδαί. I. II, 12. *Μοῖσαι.* O. VI, 56. *μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς Αἴγιναν κατασπένδειν.* I. VI, 23.
Μελίφρων. μελίφρονα αἰτίαν ἐνέβαλε ψυχαῖς Μοισᾶν. N. VII, 16. *ἀρχὰν σκολίου.* Fr. Scol. I, 14. p. 21.
Μέλλω. μέλλεις ἐνίκαις. P. IX, 90. *χθί τι μέλλει.* P. IX, 86. *μέλλεν θέμεν.* O. VII, 110. *μέλλον χρόνος.* O. X, 9. *τὸ μέλλον οἶδε.* O. II, 103. *μέλλον χρέος.* O. VII, 73. *μέλλοντα ἄνεμον πρυτανῆον.* N. VII, 25. v. Not. V. L. *φέρειν μέλλοντες ἐπιτεύξαι στέφανον Ἰλίῳ.* O. VIII, 42. *μελλόντων φρόδα.* O. XII, 25.
Μέλος. Ἀρχιλόχου. O. IX, 1. v. Schol. *γλυκὺ ὀφείλων αὐτῷ.* O. X, 4. *φέρων ἔρχομαι.* P. II, 7. *ὑπὲρ ἅλὸς πέμπεται.* P. II, 125. *Καστόρειον ἐν χορδαῖς Αἰολίδεσσι.* P. II, 127. v. Schol. *χαρίεν.* P. V, 145. *ὠδὰν πάμφωνον τεύχει.* P. XII, 34. *ἐχώμιον ζεῦξαι.* N. I, 10. v. Not. *πεφιλημένον ἐξύφαινεν ἁρμονίᾳ Λυδίᾳ.* N. IV, 74. *παρὰ ἔρχομαι.* N. VII, 101. *καμπύλοι διώκων.* Fr. Hypórch. VI, 42. *τὸ σαυτοῦ γλέφος.* Fr. Parthen. I. p. 28. *τροχόν.* Fr. Inc. C. p. 160. *ἐρατὸν αὐλῶν ἐκίνησεν.* Fragm. Inc. XLIX, 3. *τῷδε μέλει.* N. IV, 25. *μελέων ἐγκωμίων τυγχανέμεν.* O. II, 85. *μολπὰ χλιδῶσα.* O. X, 100. *μοισαίων ἐφατῆρα.* I. VI, 2. *μελέων ὁμφᾷ ἀχεῖτε.* Fr. Dithyramb. III, 23. *μελέων ὁμφαὶ ἀχεῖται.* Fr. Inc. LIII, 1. *τὸ μέλος*, membrum. *τόμον κατὰ μέλη.* O. I, 79. *μέλη τετραμένοι χαλκῷ.* P. III, 85. *θνατὰ περιστέλλων.* N. XI, 20. *μελέων ἀφάτων ἀπέπνευσαν ψυχάς.* N. I, 70. *πρασσόντων.* f. *βρασσόντων.* Fr. Thren. II, 7. p. 34.
Μέλπω. μέλποντα Θεὸν σεμνὰν κοῦραι ἐννύχιαι. P. III, 139. *μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν.* P. III, 159. *μελπόμενος καλὰ ἔστιν.* N. I, 30. *μέλπωμεν γόνον ὑπάτων πατέρων.* Fr. Dithyramb. III, 12. p. 67.
Μεμναίατο. Fragm. Inc. CXXX. p. 140. a *μέμνω* l. *μέμημι. μεμνῆσθαι* a *μνάομαι.* [*μέμναται*, O. VI, 16. 17. *Ex Schedis.*]

Digitized by Google

Μέμφομαι. αἶσαν τυραννίδων. P. XI, 81. οὐ μέμφεταί με ἀνὴρ Ἀχαιός. N. VII, 94. οὐκ ἐμέμφθη χεῖρα. I. II, 30. μεμφομένοις. N. I, 34.

Μεμπτόν. Fr. Inc. XLV. p. 104.

Μενοινάω. μενοινῶν αἰεί. O. I, 93. αἰνῆσαι κεῖνον ἄνδρα. P. I, 83. τίς πολλὰ ἔργα. N. XI, 59.

Μένος. πατρὶ ἐνέπνευσεν γήραος ἀντίπαλον. O. VIII, 93. ἀελίου λάμπει, Fr. Thren. I, 1. p. 34. μένει ἀμαιμακέτῳ θύοισα. P. III, 57.

Μένω. μένει αἰεὶ ἕδος ἀσφαλὲς οὐρανός. N. VI, 6. τὸ πὰρ δίκαν γλυκὺ τελευτὰ πικροτάτα. I. VII, 68. μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ ὕδατι νεανίαι. N. III, 6. v. M. L. μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων. O. IX, 136. μένειν αἰεὶ ἐν τεθμοῖς. P. I, 124. παρὰ ματρί. P. IV, 330. μένων θεῖος ἀνήρ. P. VI, 38. ἐν δόμοις Φιλύρας. N. III, 76. οὐκ ἔμεινεν ἐλθεῖν. P. III, 28. μεῖναι κώλυεν πρόφασις γλυκερῶ νόστου. P. IV, 57. μείναντες ἑκατέρωθι. O. II, 124.

Μέριμνα. μέριμναν βαθεῖαν ἀγροτέραν ὑπέχων. O. II, 100. κρέσσονα πλούτου. P. VIII, 131. καρτερὰν ἔπαυσι. I. VIII, 25. μέριμναι καματώδεες. Fr. Inc. LXI, 2. νέων. XCVII. μεριμνῶν δυσφόρων σχοινίον λύοντι. Fr. Inc. XXV, 1. em. p. 93. μερίμναις μήδεται θεός. O. I, 172. ἀγλααῖσι. N. III, 122.

Μέρος. μέρος γηραιὸν ἁλικίας. P. IV, 280. ὄγδοον Ἀρκεσίλας θάλλει. P. IV, 116. καννόμον θανόντεσσιν ἑρδόμενον. O. VIII, 102. τρίτον ἐν παλαιτέροις. N. III, 128. εὐφροσύνας ἐρήμωσαν. P. III, 175. τρίτον κασιγνητᾶν. P. XII, 20. οἷον μέρος ἔχομεν. N. III, 128.

Μεσονύκτιος. μεσονύκτιον δεξαμένα. I. VII, 6.

Μέσος. μέσον παρὰ ὀμφαλόν. P. IV, 131. ἀμαρ. P. IX, 199. μέσον ἔχει. N. IV, 60. μέσσῳ Ἀλφιῷ καταβάς. O. IX, 79. ἐν μέσσοις. P. IV, 399. εἶπε δὲ ἐν μέσσοις. P. IX, 211. ἐν μέσαις Μοίσαις Ἀπόλλων. N. V, 42. τῶν ἀνὰ πόλιν τὰ μέσα μακροτέρῳ ὄλβῳ τεθαλότα. P. XI, 79. ἐς μέσον χρὴ δεικνύναι. Fr. Inc. CXII. ἐν μέσοισιν εἶπε Θέμις. I. VIII, 68.

Μετά. μετ' ἀνάκτων θεῶν. O. X, 59. εὐθυμίαν καὶ πόνων. O. II, 63. τριῶν τέταρτον. O. I, 97. μεθ' ἑταιρᾶν. P. IX, 36. μετὰ κόραις. O. II, 52. μετὰ κωκυτῶ (κωκυτῷ). P. IV, 201. παισί. P. IV, 113. πενταέθλοις. N. VII, 12. μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. XCVII, 3. μετ' ἀλκὰν ἕπετο. N. III, 65. ζόφον. I. IV, 29. κεῖνο νάμος κριοῦ. P. IV, 120. ὄμβρον. P. V, 12. τὸ ἔθνος. O. I, 107. κούραν. P. IX, 187. νύκτας. N. VI, 11. πόνον. I. VIII, 19. στέφανον. O. IV, 36. μεθ' ὁμάγυριν ἐλθεῖν. I. VII, 66. μετὰ Πληϊόναν τρεχέτω (Ὠρίων). Fr. Dithyramb. VIII. p. 73.

Digitized by Google

Μεταβαίνω. μεταβᾶσαι ποτὶ δῶμα Διός. O. I, 68.
Μεταβολή. μεταβολαὶ ἱστίων ἐν χρόνῳ. P. IV, 520.
Μεταδόρπιον. ἀοιδᾶν. Fr. Scol. III, 2. p. 25.
Μεταΐσσω. μεταΐξαντα ἀγάλλει. N. V, 78. v. V. L.
Μεταλάζω. μεταλλάσοντας ἥρωας. P. I, 161. v. V. L.
Μεταλαμβάνω. μεταλαμβάνειν καμάτου πιστοί. N. X, 148.
Μεταλλάω. μετάλλασέν μιν. O. VI, 106. v. V. L. ad P. I, 101.
Μετάλλατος. εἰ μετάλλατόν τι. P. IV, 291. v. Not. οὔτε μεταλλάτων (μετάλλακτον). Fr. Inc. XLV.
Μεταμαίομαι. μεταμαιόμενος τηλόθε αἰετός. N. III, 141.
Μεταμείβω. μεταμειβόμενοι ἐναλλάξ. N. X, 103. μεταμειψάμενοι χάριν Διός. P. III, 107.
Μεταμώνιος. μεταμώνια ψεύδη. O. XII, 9. μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσι. P. III, 40.
Μετανίσσομαι. μετανίσσεαι σὺν εὐδοξίᾳ. P. V, 10.
Μετατρέπω. μετατραπεῖν ἔθηκεν μοῖραν. Fr. Inc. CXC, 1. p. 160.
Μετατροπία. μετατροπίαις φθονεραῖς ἐκ θεῶν ἐπικύρσαιεν. P. X, 32.
Μετέχω. οὐ μετέχω θράσεος. P. II, 153.
Μετέρχομαι. μετῆλθεν ἄλεχον γοναῖς Ἡρακλείοις. I. VII, 10.
Μετοικέω. μετοικήσας ἀγυιαῖς Καδμείων. P. IX, 147.
Μέτρον. ἕπεται ἐν ἑκάστῳ. O. XIII, 67. μέτρῳ. P. VIII, 110. μέτρον βραχὺ καιρός. P. IV, 509. μέτρον βραχὺ ἔχων ὕμνος. I. I, 87. ἐπιτακτὸν ἐξεπόνησεν ἀνήρ. P. IV, 422. θηρευέμεν κερδέων χρή. N. XI, 62. παντὸς ὁρᾷν. P. II, 64. μέτρα διώκων γνώμᾳ. I. VI, 103. ἱππείοις ἐν ἔντεσσι. O. XIII, 28. κατέχων. I. VI, 104.
Μέτωπον. γαίας εὐκάρποιο. P. I, 58.
Μή. cum optat. καθέλοι. O. IX, 90. δαμαλίζοι. P. V, 161. etc. *sequente accusatiuo cum infinitiuo.* P. IV, 329. O. XI, 19. *cum imperatiuo.* P. I 175. IX, 167. Fr. Scol. II, 2. μή τι ἀναστήσῃ. v. V. L. P. IV, 276. μηδὲ αὐδάσομεν post μηκέτι σκόπει. O. I, 11. μή, μηδέ. O. XI, 18. etc. μή, μήτε — μηδέ (deb. μήτε). I. II, 63—66.
Μήδομαι. μήδεται θεὸς μερίμναις. O. I, 172. τὸν ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι. O. I, 51. ἐμήσαντο μέγα ἔργον ὠκέως. N. X, 120. μηδόμενος ἄρτια. O. VI, 159.
Μῆδος. μήδεσιν ἀμοῖς. P. IV, 48. τεοῖς. P. X, 18.
Μηκέτι. O. I, 192. N. V, 92. I. IV, 21. μηκέθ'. O. I, 7.
Μηλοδόκος. μηλοδόκῳ Πυθῶνι. P. III, 47.
Μῆλον. μήλων χρυσῶν φύλαξ. Fr. Inc. CIV, p. 131. vid. *Μᾶλον.*

Μήν. μηνὸς τοὐτοῦ. O. XIII, 52. ἐν μηνὶ αὐρίῳ. O. VI, 52. μηνῶν ποικίλων ζόφον χειμέριον. I. IV, 50.

Μήνη. μήνα διχόμηνις. O. III, 36.

Μῆτις. ἀπὸ μήτιος ἀμᾶς. N. III, 15. μῆτιν ἀλώπηξ. I. IV. 79. παλαιγόνων. O. XIII, 70. ἐὰν ἀμείβετο. P. IX, 67. ὀρθόβουλον. P. IV, 466. πυκινὰν κλύοντες. P. IV, 105. μητίεσσι σοφῶν ἀμφιβάλλεται. O. I, 15. v. V. L. Not. in Add.

Μητρομήτωρ. Fr. Inc. LXXXVIII. vid. Ματρομάτωρ.

Μηχανάομαι. μηχανῶνται φροντίδι τυχεῖν. P. II, 170.

Μία. vid. Εἷς.

Μιαίνω. ἐμίανεν ἐλεγχέεσσιν ἀγοράν. N. III, 25.

Μιγνύω. Μίγνυμι. ἐμίγνυόν νιν ἄνθεσι. N. IV, 34. ἐμίγνυτο ἵπποις. P. II, 84. γέρας μιγνύμενον φρενί. P. V, 23. ἐμίγνυντο ἥρωες ἀμφὶ αἰδοίαν τράπεζαν. Fr. Inc. XLIV, 1. μίγνυται ῥόδα κόμαις. Fr. Dithyramb. III, 22. p. 68. θύματα μιγνύντων πυρί. Fr. Thren. I, 13. p. 32.

Μιμέομαι. ὄφρα μιμήσαιτο γόον. P. XII, 38. μίμεο ποδὶ ἐλελιζόμενος. Fr. Hyporch. IV. p. 42.

Μίν. pro αὐτὸν saepius. O. XI, 17. XIII, 98. P. III, 115. N. VII, 124. pro αὐτήν. O. II, 48. P. IV, 193. — [O. III, 82.]

Μίσγω. Μίγω. ᾧ πότμον Ἄρης ἔμιξε. I. VII, 36. μίξαν βίαν Κόλχοις. P. IV, 379. μίξαι ἐν ἀλλάλοις γάμον. P. IV, 397. μισγομέναν Διΐ. I. VIII, 75. μέμικται ἐν αἱμακουρίαις. O. I, 147. μεμίχθαι εὐλογίαις ἀστῶν ἄξιος. I. III, 5. μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι. N. III, 134. ἔκαλος μίχθη. O. IX, 88. ἔμιχθεν στεφάνοις Πέλοπος. N. II, 34. μιχθεὶς Ῥόδῳ. O. VII, 132. θάμβει τερπνῷ τε. N. I, 86. μιχθεῖσα Ποσειδάωνι. O. VI, 49. θοίβῳ. P. III, 26. θεῷ τε γάμον μιχθέντι κούρᾳ τε (μιχθέντα. v. Schol.). P. IX, 22. μιχθέντα φύλλοις Ὀλυμπιάδων. N. I, 27. μιχθέντες ἤθεσιν ἀνδρῶν Λακεδαιμονίων. P. IV, 468. μίγεν ἐν θαλάμῳ. P. IX, 121. ἔθνει γυναικῶν Λαμνιᾶν. P. IV, 448. μιγεῖσα Ζηνί. P. IX, 148. μίσγονται γυναιξὶ τράγοι αἰγεβάσαι. Fr. Inc. LXXXIV. v. Not. [Μίγνυσθαι. ἔργῳ, νίκῃ. Eustath. p. 382, 38. 406, 5. 482, 14. 532, 10. 616, 7. 1428, 33.]

Μισθός. γλυκὺς. I. I, 65. ποτίφορος ἀγαθοῖς. N. VII, 95. v. Not. μισθῷ ἀγάνορι. P. III, 97. μισθῷ συνέθευ. P. XI, 64. μισθὸν ὑπέρβιον. O. X, 35. v. Not. χάριν Ἀθηναίων. P. I, 149.

Μισέω. μισεῖν ὑβρίζοντα. P. IV, 506.

Μίτρα. εὔμαλλον μίτραν φέρε. I. V, 79. Λυδίαν πεποικιλμένον καναχηδά. N. VIII, 20. μίτραις Ἰσθμίαις. O. IX, 125.

Μνᾶμα. μνᾶμα Νικοκλέους πυγμάχου κελαδῆσαι. I. VIII, 136. κάλλιστον ἀέθλων. O. III, 27.

Μνημήιον. μνημεῖον (μνημεῖον) λόγου πρεπέστατον ἔχει. P. V, 64.
Μνημοσύνα. μναμοσύναν ἀνεγείροντα. O. VIII, 97.
Μνήμων. Fr. Dithyramb. IX, 2. p. 93.
Μνήσω. ὕμνοισιν ἐσσῖαν πατρῴων ἐν ἀγῶσι. P. XI, 21.
Μνήομαι. μέμνηται δὲ ὕδατος ἄριστον P. III, 154. μέμνηνται πολλοί. O. VI, 16. ἐμέμνητο ἀγορᾷ μαιμάρων. I. VIII, 59. μιμνάσθω περιστέλλων θνατὰ μέλη. N. IX, 20. μεμνῆσθαι Σωφακοῦσᾶν. O. VI, 156. ἀέθλων φιλεῖ Μοῖσα. N. I, 15. μεμνημένος Διὸς ἀμφὶ Νεμέᾳ. N. VII, 119. μνασθείς. N. IX, 2nd v. Not. μνασθέντι. O. VII, 110.
Μνάστειρα. μνάστειραν ἀδίστων ἐφροδίτας, ὀπάονα. I. II, 8.
Μναστήρ. μναστῆρα εὐκλεᾶ λαοσσόον ἀγῶνα. P. XII, 4to. στολίμου λαόν. N. I, 24. v. Not. μνωστῆρες ἔβαν μετὰ νοῦσαν. P. IX, 187.
Μοῖρα. ἃ ἔχει πατρῴων πότμον. O. II, 68. μοῖρά τις ἄγει (ἢ) ἔρωτες. P. V, 102. δίκτυρα καὶ ἀνάγκαι. P. I, 192. ἔμπορος. P. X, 26. ἔστι Μοίσαις διάδημα ἀέθλων. I. III, 16. εὐδαιμονίας τὶν ἕπεται. P. III, 150. Θεοῦ μοῖρα πάμπῃ ὄλβου. O. II, 37. καλῶν ἐφίκετο. I. V, 29. ἄγει θνατὸν ὀδόντος. N. XI, 85. τὸν τέλος ἔμπεδον μοῖρα ὥρεξε. N. VII, 64. μοίρᾳ θανεῖς. P. IV, 226. καλῶν. O. VIII, 114. ἐν μοῖρᾳ κρέσσονι. O. VII, 14. μοῖραν ἔχων λαοῖσιν. P. XII, 22. ἐρώτων θελήσεων διέπουσι. P. X, 98. ἀέθλων τιμᾷ. O. VI, 134. ἐσλῶν ἔχει. N. X, 54. ἐσσόμενον ὀπάζειν. N. IX, 70. οἷαν ὕμνων ἀνάγαγον ἐς φάος. I. VI, 4. φιλίαν νόστοιο ἐκάλει. P. IV, 349. καλῶν ἐφικνῶν. Fr. Inc. CXII. ἀνδροφθόρον πιτρωμένων. Fr. Inc. CXC. p. 166.
Μοιρέαν. περὶ τριόδου. Fr. Prosod. III, 2. in Delph. p. 270.
Μοιρίδιος. μοιρίδιον ἦμαρ. P. I, 108. μοιρίδιον ἄμαρ. P. IV, 454. μοιριδίᾳ σὺν παλάμᾳ. O. IX, 38. μοιρίδιον τελέσαι πεῖσμα ἀνδρὶ ξείνῳ. I. VI, 67.
Μολπή. μέλος ἐν μολπαῖς. P. III, 120. μέλος ἀοιδῶν. O. XIV, 26. ἔσσοι μόλεν. P. III, 83. μέλον σὺν Ἑλένᾳ. P. V, 111. ἔμολε μολπᾶν σὺν χάρισιν. I. V, 26. ἔμολεν Ὀρφεύς. P. IV, 315. ὀμφαλὸν χθονός. N. VII, 30. λαόν. N. X, 66. μόλεν ἐς αἰγλᾶν ὑπὸ σπιλάγγνων. N. I, 56. ἐν ὅμιλον. P. X, 70. ἔνθ' ἂν — μόλῃς ἐς χθόνα εὐδιείλαν. P. IV, 257. ὅπως μὴ μόλοι ὀπίσω πάλιν οἶκαδε Μέμνων. N. III, 111. μολὼν Ζεὺς ἐπ' Ἀλπηνοῦ. N. X, 19. ἅρμ' ὄχθῳ. N. XI, 31. ποτὶ στρατόν. N. X, 47. πεδίον Τυνδαρέου ἅμ' Ἀτρεΐδαις. O. IX, 108. μολόντων πὰρ μητέρ'. P. VIII, 11.
Μόλπη. χλιδῶσα ἀντιάᾳ πρὸς αὐλητῆρα. O. X, 99. μολπᾷ Λιπαραίᾳ. O. I, 164. μολπαὶ γυναικοκτὶ μίαν. O. VI, 163. μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις. Fr. Thren. III, 5. p. 56.

Μομφή. μομφὰν ἐπιστάμενον ἀληθοῦς. N. VIII, 66. ἔχει παλάσσων Ἑλλάνων. I. IV, 62.

Μοναμπυκία. μοναμπυκίᾳ. O. V, 16.

Μοναρχέω. μοναρχεῖν καὶ βασιλεύειν προφάσιν. P. IV, 295.

Μόναρχος. μόναρχον ἐπάνορον. P. IV, 270.

Μονόδραπος. μονόδραπον φυάν. P. V, 56.

Μονόκρηπις. μονοκρήπιδα. P. IV, 133.

Μόνος. εἶλεν Ἰλιὰν Πηλεὺς ἄνευ στρατιᾶς. N. III, 59. σὺν Ἀχιλλεῖ ἔρραι. O. IX, 70. μόνος χθονὸς. O. X, 65. μόνα τέκε γόνον καὶ μόνον. P. II, 80. μόνον ἀμφὶ ποδὶ δεξιτερῷ πώδιλον. P. IV, 170. μόνον τίκτειν θήλυς. P. III, 178. τὸ (εἴδωλον) ἐστὶν ἐκ θεῶν. Fr. Thren. II, 6. p. 54. τοῦτο μόνον ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει φηθέν. Fr. Epinic. IV, 2. p. 11. μόναις ὠδῖσιν. P. IX, 149.

Μονόφαρος. μονόφαρον ἔγχος. N. X, 22.

Μόρος. μόρον αὐτῷ διαπαύσομαι. O. XIII, 150. ἐνέσκηψεν αἴσθων πέρανδε. P. III, 106. ἐμοῖρσεν δόσιν. N. I, 99.

Μόρσιμος. υἱός. O. II, 70.

Μόρσιμος. αἰών. O. II, 19. γῆρας ἓς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα. I. VII, 59. τὸ μόρσιμον ἐκπέφυκεν. N. VII, 64. Λιθέαν πεπρωμένον ἔκφερεν. N. IV, 99. οὐ παφυτόν. P. XII, 53.

Μορφή. μορφᾷ ἐρικύδεα ἔρδων. N. III, 55. ἄλλων παραπρέπουσαν. N. XI, 17. ὑπέρφατον. O. IX, 98. μορφὰν βραχύς. I. IV, 68. αὐχένα. O. VI, 128.

Μορφόεις. ἰδεῖν. I. VII, 31.

Μοῦνος. μοῦνος ἀγαγὼν τοὺς [βόας]. P. IV, 404. ἐν στρατῷ. P. V, 74. μαῖνα δύο παιμαίνοντε ἄκοιτιν ζωᾶς. I. V, 15.

Μουσική. μουσικὰς ἐν ἀὐτῷ. O. I, 22. v. Schol. μουσικὰν ἔρδειν Ἀπόλλωνος. Fr. Hymn. VI. p. 31.

Μουσαγέτας. Fr. Inc. LXV.

Μοχθίζω. περὶ κράμασι μοχθίζει βοάν. Fr. Scol. II, 12. p. 25.

Μόχθος. μοχθὸς ἀνδρῶν τετόρνωται. I. IV, 72. φράσαι ἄμμιν. Fr. Inc. CXII. μόχθου παυθήμεν ἦτορ. P. IX, 65. μόχθῳ ἔκπρό τι τερπνόν. O. X, 112. μόχθον, ἀτάλμητον Ἑλλάδι. I. VIII, 23. δύστανον ἀμφέπει. P. IV, 477. ἔλεν ἐξαίρετον. P. II, 54. ἥρωας, Τρωΐαν. I. VI, 42. μόχθων ἀμοιβάν. N. V, 88. ἀμπνοὰν λαβεῖν. O. VIII, 9. ἔπουνα. N. VII, 28. κεντοδαικτῶν. I. I, 63.

Μυθέομαι. μυθήσαιτο. P. IV, 551.

Μῦθος. μῦθοι διδαιδαλμένοι ποικίλοις φεύδεσι. O. I, 47. μύθων αἰμύλων ἁμάρτιος. N. VIII, 55. μύθοις παράγουσα σοφία. N. VII, 34.

Digitized by Google

Μυρίας. μυρία παντᾶ κέλευθος. I. IV, 2. μυρίον χρόνον. I. V, 36. χαλκόν. N. X, 84. μυρίαι ἔργων καλῶν κέλευθοι. I. VI, 31. ἑτάρων ὀρφανόν. I. VII, 17. μυριᾶν ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. N. III, 74. μυρίαις ἀρεταῖς φλέγεται. N. X, 5, v. V. L.

Μυρσίνη. μυρσίνας ἁβρὸν στέφανον πλεκέτω. I. VIII, 147.

Μύρτον. μύρτοις κάρα λευκωθείς. I. IV, 117.

Μυχός. Παρνάσσιος. P. X, 12. μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. N. VI, 45. Μαραθῶνος. P. VIII, 113. μυχὸν εὐρὺν θαλάμου. N. I, 62. μακτήϊον ἀμφέπει. P. V, 91. Μινύα. I. I, 79. ἐκ μυχῶν (Αἴτνας) ἐρεύγονται παγαὶ πυρός. P. I, 43. ἀπὸ Ἀρκαδίας πολυγνάμπτων μυχῶν. O. III, 49. μυχοῖς Ἄλιδος. O. X, 41. ἐν μυχοῖς Κορίνθου. N. X, 78. Πιερίδων. P. VI, 49. ἐς μυχοὺς ἁλός. P. VI, 12. μυχοὺς κρηπῖδας ἀλσέων. Fr. Inc. XV. p. 88.

Μῶμος. μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται τοῖς —. O. VI, 124. ἀνθρώπων μείων ἕπεται. P. I, 160. ἔπαινος ποτὶ μῶμον κίρναται. Fr. Inc. CLXXX.

Ν.

Ναί. ναὶ μὰ ὅρκον. N. XI, 30.

Νάϊος. (pro νήϊος.) ναΐας κλαΐδος ἔρωτες. Fr. Inc. XLVII, 3.

Ναιετάω. ναιετάων ἀμφ' Ἀχέροντι. N. IV, 139. ναιετάοντες ὑπὸ ὄρος. O. VI, 131. ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα. P. IV, 321.

Ναίω. ναίεις κολώναν ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. XII, 5. ναίει Εὐνομία (ἐν πόλει). O. XIII, 6. παρ' Αἰγιόχῳ. I. IV, 99. ἐν Τενέδῳ Πειθὼ καὶ Χάρις. Fr. Scol. II, 20. p. 23. 25. ναίετε ἕδραν. O. XIV, 2. ναίοισι παρὰ πόλει (δόνακες. v. Schol.). P. XII, 45. ναίουσι πόλιν θεοφιλῆ. I. VI, 95. μάκαρ ἀνδρῶν μέτα ἔναιεν. P. V, 128. ἄντρον Χείρων. P. III, 111. ναίων λόφον Κρόνιον. O. V, 40. πόλιν. O. X, 82. τίνα ναίοντα ὀνυμάξομαι. P. VII, 6. πόδα Παρνασσοῦ. P. XI, 54. ναίοντας τρίπολιν νᾶσον. O. VII, 35. ναίοντες ὑπὸ Ταϋγέτου ὄχθαις. P. I, 123. ναίειν εὐτυχῶς. N. VII, 134. εὐσεβέων (ψυχαὶ) ἐπουράνιοι ναίοισι. Fr. Thren. III, 5. ex em. p. 36.

Νάκος. πάγχρυσον κριοῦ. P. IV, 121.

Ναός. ναοῦ βασιλεὺς Λοξίας. P. III, 49. ναὸν πάνδοκον Πυθῶνος εὐκλέα. P. VIII, 89. Ποσειδάωνος ἐρέφοντα κρανίοις ξένων. I. IV, 93. Πύθιον καταβάντα. P. IV, 97. ναοῖς θεῶν ἐνέθηκ' ἀέτωμα. O. XIII, 29.

Νάπη. νάπᾳ κοίλᾳ λέοντος. I. III, 19. Ἀπολλωνίᾳ πολυχρύσῳ. P. VI, 9.

Νάπος. θεοῦ κοιλόπεδον. P. V, 51.

Digitized by Google

Ναϊάδες. ναιόντων λαὸν ἀγείρας. P. IX, 94. ναιετάοντες ἱε-
θε φῶτον θάνατον. P. X, 75.
Νᾶσος. νᾶσος βλάστεν ἐξ ἁλός. O. VII, 128. (Αἴγινα) δικαιόπο-
λις. P. VIII, 33. ἐν νάσῳ. P. IV, 74. νίσῳ ἔχυρε ἀγλαΐαν. N.
I, 16. νᾶσον. P. IV, 92. ἐλθόντες διακριτὰν Αἴγιναν. I. V, 56.
Δωρίδα, πολυξέναν, Αἰγιναν. N. III, 5. εὐκλία. N. V, 27. εὐκλία
τάνδε κατμεῖν. N. VI, 77. ἱεράν. P. IV, 12. Καλλίστην. P. IV,
460. παπάφαν. O. II, 129. (νᾶσος V. L.) (Ῥόδον) κακεύφθαι
ἐν βένθεσι. O. VII, 165. τριπολιν (Ῥόδον) ναόντας. O. VII,
54. τάνδε ἐπιστείχοντα. I. VI, 29. τάνδε προσέθηκε λόγῳ. N.
III, 119. φαεννάν. N. IV, 81. ἐς ν. Οἰνοπίαν. I. VIII, 46.
Ναυαγία. ναυαγίαις ἐρειδόμενον. I. I, 52.
Ναῦς. ναὸς Ἀργοῦς πόθεν. P. IV, 529. ἔντεα ἀνώτρωσε. N. IV,
115. θοῦς. O. VI, 137. ναὸς δοτὸς βασιλεῦς ἄρχει. P. IV, 409.
ποδί. N. VI, 96. ὑποπτέρου θάσσον. O. IX, 36. ἄγκυραν πατὶ
ναῒ κρημνάντων. P. IV, 43. ναῖ Ἀργοῖ. O. XIII, 76. τείχεσι
πομπάν. P. IV, 292. ναῦν πεντηκόντορον κράτει (δ δράκων). P.
IV, 437. παρὰ ναῦν ἐβάλει δελφίς. Fr. Inc. XXXIII, 2. νᾶες
ἐριζόμεναι ἐν πόντῳ. I. V, 5. θοαὶ κυβερνῆται ἐν πόντῳ. O.
XII, 4. ναῶν θεσπέσιον λίσσοντα. P. IV, 369. ναῶν ἐν μάχαις.
N. IX, 82. πλόον. O. VII, 59. ἀπὸ δικυπόρων. P. I, 144. νάεσσι
ἀγαγὲν πολεῖς. P. IV, 98. vid. Not. ναυσὶν ἴῶν. P. X,
46. θοαῖς. P. V, 115. κλυτὰν μαιρόπολιν θέσπαντο. N. V,
17. ἐν ναυσὶ μόλον. P. III, 120. ἀγε. I. VI, 44. θοαῖς πόρεν-
σαν. N. VII, 42. κοίλαις. O. VI, 15.
Ναυαίστορος. ναυσίστορον ὕβριν ἰδὼν Φοίνιξ. P. I, 140.
Ναυαφόρητος. ναυσιφορήτους ἀνδράσι. P. I, 66.
Ναυστολέω. ναυστολέοντες ἐπικώμια ἴδια. N. VI, 55.
Ναυτιλία. τᾶς ἀρχὰ ναυτιλίας δέξατο. P. IV, 124. ναυτιλίας
ἐσχάτας μάρτυρας ἐλυτάς. N. III, 39. ναυτιλίαις παρθμὸν ἀμε-
ρῶσαις. I. IV, 98.
Ναύτης. ναυτᾶν ἄστος κατέβα ἐς Ἰωλκόν. P. IV, 335. ναύταις
ἡμιθέοις Ἰάσονος. P. IV, 21. ναύταις ὀρθωθᾶσα πόλις. I. V, 62.
Νάω. νάουσαι corr. Fr. Thren. III. p. 18.
Νεανίας. νεανίᾳ γαμβρῷ. O. VII, 5. νεανίαι πώμων κάτοχοι. N.
III, 8.
Νέαγες. μόχθου καθύπερθε ἦτορ ἔχαισε. P. IX, 55. νεάγεις
παλύξενοι. Fr. Scol. I, 1. p. 19. et 21.
Νεαρός. ναρὸν υἱόν. P. X, 39. νεαρὰ δόμων βρασάντων εἰς ἔλεγ-
χον. N. VIII, 34.
Νεῖκος. οἷον ἄγει κεφαλᾷ. P. IX, 53. ἀμισσόπονον. O. X, 62.

Digitized by Google

πολέμοιο ἔσχον ἄριστοι. I. VII, 50. βαρὺ ἔμπεσε. N. VI, 85. ἐν λυγρῷ νείκεϊ. N. VIII, 42. νεικέων πέταλα. I. VIII, 92.

Νεκρός. ἐκ νεκροῦ. P. III, 76. νεκρὸν ἵππον. Fr. Inc. XCII, 2. ἑπτὰ πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων. O. VI, 23.

Νέκταρ. χυτὸν, Μοισᾶν δόσιν. O. VII, 12. ἀμβροσίαν τε κλέψας. O. I, 100. αὐτόχυμον. em. αὐτόχυτον. Fr. Inc. LXXX. ἐν χείλεσσι. P. IX, 109.

Νεκτάρεος. νεκτάρεα φυτά. Fr. Dithyramb. III, 18. p. 67. νεκταρέαις σπονδαῖς ἄρξαι. I. VI, 54.

Νέμω. νέμει ἄνδρεσσι νόσων βαρειᾶν ἀκέσματα. P. V, 87. πόλιν. O. X, 17. ἔνδον πλοῦτον κρυφαῖον. I. I, 96. Συρακόσσαισι. P. III, 124. Ζεὺς τὰ καὶ τά. I. V, 66. νέμων ἕδος Ὀλύμπου. O. II, 23. λαὸν ἀβλαβῆ. O. XIII, 37. πόδα ἑὸν ἐν ἴχνεσι, κυναγέτας. N. VI, 28. ὄλβος τὰ καὶ τά. P. V, 74. νέμειν ἀγῶνα. O. III, 65. ἄλλοθεν ἄλλοις νέμειν. Fr. Inc. CIV. νέμομαι κᾶπον Χαρίτων. O. IX, 40. νέμεαι ἀγροὺς πάντας. P. IV, 267. νέμονται βίοτον. O. II, 112. αἰῶνα. O. II, 121. ταπεινὰ κολοιοὶ κραγέται. N. III, 144. ἁμέραν παρὰ πατρί. N. X, 104. νεμόμενος ἄσυχα ἀπέφυγεν ὕβριν. P. XI, 86.

Νεόγυιος. νεόγυιον ἐς ἥβαν. Fr. Scol. II, 19. p. 25. νεογυίους φῶτας δαίσαντο πυραί. N. IX, 57.

Νεόδματος. νεόδματα στεφανώματα βωμῶν. I. IV, 106.

Νεοθαλής. νικαφορία. N. IX, 115.

Νέοικος. νέοικον ἕδραν. O. V, 19.

Νεόκτιστος. νεοκτίσταν Αἴτναν. N. IX, 5. νεόκτιστον θέναρ βωμοῖο. P. IV, 367.

Νεόκτονος. νεοκτόνῳ ἀμφ' Ἀχιλεῖ. N. VIII, 52.

Νέω. Νέομαι. νέομεν πάντες πρὸς ἀκτάν. Fr. Inc. LXI, 4. ἄντροθε πὰρ Χαρικλοῖς νέομαι. P. IV, 181. οὐ νέονται οἴκαδε ἄνευ στεφάνων. N. IV, 123. νέονται παρὰ σᾶμα θανάτου ἀφνεὸς πενιχρός τε. N. VII, 29. νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν. P. IV, 439. τηλόθεν Πηλειάδων. N. II, 18.

Νέος. ἐν παισί. P. IV, 501. νέᾳ τὐπραγίᾳ. P. VII, 17. κεφαλᾷ. P. XI, 53. νέον πτερόεντα ὕμνον. I. V, 80. πύργον. O. VIII, 49. νέαν χαίταν. O. XIV, 32. ἀρετάν. I. VIII, 105. νέον καλόν τι λαχών. P. VIII, 126. ὦ νέοι. I. VIII, 2. νέων ὀπὶ κελαδέων. N. III, 116. ἀοιδά. P. V, 139. ἀνδρῶν. O. XIII, 32. γένος ὀλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 23. p. 61. αἰχμαί. Fr. Inc. XXI, 2. νέων μέριμναι. Fr. Inc. XCVII, 1. νέοις ἐν ἀνδράσι. O. IV, 40. ἐν νέοις παισὶ παῖς. N. III, 125. ἐν νέοις ἀέθλοις. O. II, 78. νέαις ἀλόχοις. P. XI, 40. ἑορταῖς. N. IX, 26. παρθένοις. P. X, 92. νεώτερον κακόν. P. IV, 275. τὶ ἐλαύνεις. def.

Digitized by Google

Sol. 8. p. 59. νεωτέρων ὕμνων ἄνθεα. O. IX, 75. νεώτατον καλῶν. P. VIII, 46.

Νεοσίγαλος. τρόπον νεοσίγαλον. O. III, 8.

Νεότας. νεότατι ἥκοντι πατρὶ τὸ πάλιν. O. X, 105. (νεότατος.) νεότατι ἀρήγει θράσος. P. II, 115. σὺν νεότατι. N. IX, 104. v. Not.

Νευρά. νευρᾶς βαρυφθόγγοιο οὐ φείσατο χερσίν. I. VI, 50.

Νεύω. νεῦσον Κρονίων. P. I, 137.

Νεφέλη. νεφέλας ἐριβρόμου στρατός. P. VI, 11. νεφέλας παίδων, ὀμβρίων ὑδάτων. O. XI, 3. νεφέλᾳ παρελέξατο. P. II, 67. νεφέλᾳ ταύτᾳ. I. VII, 38. νεφέλαν κελαινῶπιν ἐπὶ (αἰετοῦ) κρατὶ κατέχευας. P. I, 14. φόνου παρποδίου τρέψαι. N. IX, 90. ξανθὰν, χρυσόν. O. VII, 90.

Νέφος. λάθας ἐπιβαίνει. O. VII, 85. πολέμοιο. N. X, 16. (Amphiaraus). πλούτου ἀενάου. Fr. Inc. CLXVII. ἐκ νεφέων ἀντάῦσε. P. IV, 350.

Νηλής. γυνά. P. XI, 34. νηλέα νόον Φάλαριν. P. I, 186.

Νήπιος. νήπιε. Fr. Inc. CLII. νήπιοι οὐ δύνανται φέρειν κόσμῳ τά. P. III, 148.

Νήποινος. νήποινον φυτῶν αἶσαν. P. IX, 103.

Νίκη. νίκας ἀρεγώχου ἐπωνυμίαν κελαδησόμεθα. O. X, 95. Ἰσθμιάδος ἄποινα, κῶμον. I. VIII, 6. νίκαν ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποις. I. II, 20. διπλόαν ἀνεφάνατο. I. IV, 119. εὔδοξον ἅρματι. P. VI, 17. θρασύγυιον. P. VIII, 51. λόγοις τιμαλφῶν. N. IX, 131. παγκρατίου φέρει. I. VII, 28. τριακοστὰν ἑλών. O. VIII, 87. ἔδοσαν θεοί. Fr. Parthen. V, 6. p. 29. 30. νῖκαι ἀγλααὶ ἑκκαίδεκα πάλᾳ ἐστεφάνωσαν Ἀρισταγόραν πάτραν τε. N. XI, 25. πέντε Ἰσθμοῖ ἄγοντί με. P. VII, 13. νικᾶν πτερὰ πολλὰ δέξατο. P. IX, 220. νίκαις τρίταις. P. VIII, 115. ἐπὶ νίκαις προσφωνεῖτε. Fr. Inc. in Add. νίκας τρεῖς ἄραντο ἀπὸ παγκρατέου. I. VI, 88. τέσσαρας ἐκόμιξαν ἐξ ἀέθλων. N. II, 31.

Νικαφορία. νικαφορία νεοθαλὴς αὔξεται ἀσιδᾷ. N. IX, 116. πατέρος χάρμα οὐκ ἀλλότριον. P. I, 114. νικαφορίας ἀγώνων καταβολὰν δέδεκται. N. II, 6. ὅσαις νικαφορίαις θάλησεν ἄστυ Προίτοιο. N. X, 76. ἐν νικαφορίαις. O. X, 71.

Νικαφόρος. νικαφόρου τετραορίας. O. II, 9. νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ. N. III, 117. νικαφόρον ἀγλαΐαν. O. XIII, 17. νικαφόρων στεφάνων. I. I, 29. νικαφόροις ἀέθλοις. P. VIII, 36. ἔργμασιν ζεῦξαι μέλος. N. I, 9. ὁμιλεῖν. O. I, 186.

Νικάω. ὁ νικῶν — ἔχει εὐδίαν μελιτόεσσαν. O. I, 157. νικᾶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν. O. IX, 167. πύκτας ἐν Ὀλυμπιάδι. O. X, 21. δρόμον. O. IV, 31. XIII, 41. ἐν ἀρούραις Πολάδα. P. XI,

Digitized by Google

23. νικῶντος Φυλακίδα. I. VI, 10. νικῶντι χάριν ἀνέκραγον. N. VII, 116. νικῶνθ' ἑξάκις. O. VII, 157. ἑκεῖν. N. V, 97. νικώμενοι ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δίδενται. Fr. Inc. XXVI, 1. νικώντεσσιν ἀνδράσιν Οἰλυμπίᾳ. O. VII, 16. νικᾷν ἐν Πυθίοις. N. II, 15. ἅρμα καρύξαισα. I. IV, 43. (νικῇ στέφανον. N. V, 9. a Νίκημι. v. V. L.) νικᾷ ἐν ἔργμασι τύχα, οὐ σθένος. Fragm. Inc. LXXXII. ἐνίκασε περικτίονας ἄνδρας. I. VIII, 139. ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβούλομεθα. Fr. Parthen. V, 1. p. 29. 30. νικάσας (leg. — αις) ἀνέθηκε κῦδός σοι. O. V, 17. νικάσαις ἀνέφατε Κυράναν. P. IX, 129. λάθαν εὔφρονα ἔοχε πόνων. N. X, 44. νικάσαντα πλεῖστα τελεταῖς Παλλάδος. P. IX, 172. τέχνᾳ Ἑλλάδα. P. XII, 4. νὶν ἔρεψε βοτάνα. N. VI, 73. χερσὶ στέφανοι ἀνέδησαν ἔθειραν. I. V, 11. νικᾶσαι σθένει ποδῶν χερῶν τε. N. X, 90. νενίκανται ξείνων θύραι ἀναπεπταμέναι. N. IX, 5. v. Not.

Νίν. νὶν i. e. αὐτόν. O. I, 40. III, 46. VI, 21. P. I, 61. II, 52. IV, 414. 510. V, 7. 166. VI, 19. etc. Nem. I, 99. v. Not. pro αὐτὴν est: P. III, 63. IV, 63. vbi v. Not. 71. 77. IX, 11. 45. 68. XI, 35. N. IV, 5. 126. νὶν pro αὐτό. O. VIII, 44. P. II, 104. P. IV, 430. N. X, 128. I. I, 60. pro αὐτούς. Fr. Epinic. II. p. 8.

Νίσσομαι. νίσσεται θαμὰ ποτὶ Ἰσθμὸν Ποσειδᾶν. N. V, 69. ἵλαος ἐς ἑορτάν. O. III, 62. νίσσονται ἐπὶ ἀνθρώπους ἀοιδαί. O. III, 18.

Νιφάς. τραχεῖα πολέμοιο ἐρήμωσεν. I. IV, 26. νιφάδι πολλᾷ βρέχετο. O. X, 62. νιφάδεσσι πόλιν βρέχε. O. VII, 64.

Νιφετός. νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον. Carm. in def. Solis 16. p. 60.

Νιφόεις. νιφόεσσα Αἴτνα. P. I, 38.

Νίφω. νίφοντα χρυσῷ. I. VII, 6.

Νοέω. νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον πάντων. N. X, 161. νοῆσαι καιρὸς ἄριστος. O. XIII, 67. τὸ σιγᾷν ἐστι σοφώτατον ἀνθρώπων νοῆσαι. N. V, 33.

Νόημα. τοῦτο φέρων. P. VI, 29. νοήματι ἱπτάμεναι ποττὰν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. I, 5. νοήματα σοφώτατα. O. VII, 154.

Νόθος. κασίγνητον νόθον Ἀλκμήνας. O. VII, 49.

Νομίζω. νόμισαν χρυσὸν μεγασθενῆ. I. V, 2. νομίζων ἱπποτροφίας. I. II, 55.

Νόμιμα. Fr. Inc. LI.

Νόμιος. νομίων δονάκων. Fr. Inc. CXLII.

Νόμος. ὁ πάντων βασιλεύς. Fr. Inc. I. v. Not. sq. νόμῳ ἱππικῷ. O. I, 163. Πανελλάνων. I. II, 56. Ἀδραστείῳ. N. X, 52. νόμον Θεσσαλῶν. P. X, 109. πολλῶν κεφαλᾶν. P. XII, 41. καν-

Digitized by Google

pag. 701 (em. vide p. 71. et in Add.) ξανθὸς ἀχιλλεὺς βοῦν. P. IV, 264.

Ξανθοπόμας. ξανθοπομᾶν Δαναῶν. N. IX, 40.

Ξενοδοκεῖα. ξενοδόκοιον δαίμονι. Fr. Inc. X.

Ξεναγέται. ξεναγέται Δελφοί. N. VII, 65.

Ξεναπάται. Ἐπειῶν βασιλεύς. O. X, 43.

Ξεναρκέω. ξεναρκεῖ δίκᾳ δέξαντο φάγγος. N. IV, 20. v. Not.

Ξενία et ξεινία. ξενίᾳ προσωπεῖ. P. X, 99. ἐπὶ ξενίαν ἐλθόντες. N. X, 92. ξενίαις πανδόκοις χαίροντα. O. IV, 422.

Ξένιος et ξεῖνος. ξενίου Διός. O. VIII, 28. πομφός. N. V, 61. ξενίου Διὸς Θέμις. N. XI, 9. ξένιον πρατῆρα. P. IV, 62. ξένιον ὦστυ. N. IV, 38. ξεινίων πολιτᾶν. P. III, 56. τραπέζαις. I. II, 68. ξενίαις τραπέζαις. O. III, 72. ξείνοις διδόντι. P. IV, 38. ἁρμόζοντα τύχαν. P. IV, 229.

Ξένος et ξεῖνος. ξένος πετροπάτωρ. P. IX, 145. ξεῖνος αὖτ' ἐν ἀστοῖς. P. IV, 138. ξένοι. N. VII, 89. ξένοι Λάπωνες, Ὀρέστου. P. XI, 24. λέπτροισιν. P. III, 44. ξείνας πομφαρμάκων ἀρτεμίας. P. IV, 456. ξένοι δαιδαλεοσίμοι. O. I, 365. Λιτναῖον. P. III, 123. γέροντα Σαρφίων. P. XI, 53. θέσπιον. O. II, 11. ξένον ἁμόν. I. VI, 66. Δάλιον. P. IX, 117. ἠθαῖαν. I. II, 69. πρηπρεῖαν. N. VII, 129. ξείναν γαῖαν. P. IV, 210. ἐ ξεῖνε. P. IV, 173. ξένοι. O. IX, 101. χαλκοχάρμαι. P. V, 109. πολιατᾶν καὶ ξένων. I. I, 75. ξένων πρατῆρες ἱκόμενοι πεδόν. I. IV, 92. φίλων ἄρουραν. N. V, 16. v. Not. εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται. I. VI, 102. εὖ πρασσόντων. O. IV, 7. νενίκανται. θύρσοι. N. IX, 5. πολλοί. P. IX, 191. ποτὶ ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. O. VII, 168. ξένοις παντοδαποῖσιν. O. VIII, 35. φαεννότατον ἦμαρ. P. V, 76. ἱκάνοντα. O. XIII, 3. ξείνοις ἐλθόντεσσι. P. IV, 55. πατὴρ θαυμαστός. P. III, 126. ἦν ἄρμενος. Fr. Hymn. VI. p. 52.

Ξενόω. ξενωθεὶς Θήβᾳ. P. IV, 553. ὕδατι Κασταλίας. P. V, 41.

Ξεστός. ξεστᾷ ἀμφορεῖ. P. IV, 167. ξεστὸν δίφρον. P. II, 20. πίτρων. N. X, 126.

Ξίφος. ξίφος μονόψαφον ἐν πολεμῷ κατασχοῖσα. N. X, 11. λευκὸν ἔπαξε διὰ φρενῶν. N. VII, 39. ξίφεσι χαλκοτόροις δάσασθαι τιμὰν προγόνων. P. IV, 261.

Ξύγγονος. ἑόν. N. X, 74. ξύγγονον ἐθρεμίαν. N. XI, 15.

Ξύλινος. ξυλίνῳ ἔσσχε. P. III, 68.

Ξύλον. παρὰ ξύλῳ πεπτωλῶν. Fr. Inc. LV.

Ξύν. ξὺν πόνῳ. P. VIII, 104. vid. Σύν.

Ξυνάων. ξυνάοντι αὐτοφύτων ἐλαίων. P. III, 34. ξυνᾶνα Μαγνήτων. N. V, 50. V. 2.

Ξυνεύνα. v. V. L. N. V, 60.

Ξυνάορος. ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν. Fr. Scol. I, 16. p. 19. 21.

Ξυνίημι. λόγον μὴ ξυνιείς. N. IV, 51. ξύνες, ὅ τι λέγω. Fr. Epinic. V, 4. p. 12. vid. Συνίημι.

Ξυνός. ξυνᾶς ἀνίας ἄνευ λῦσον ἄμμι. P. IV, 274. ἐν ξυνῷ. P. IX, 156. εἴη γλυκερόν. Fr. Scol. III, 3. p. 25. ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανον ἀρετᾶς. O. III, 32. ἅστεν κόσμον προσάγων. I. VI, 101. γάμον θεῷ κούρᾳ θ' Ὑψέος ἁρμόσαισα. P. IX, 21. καλὸν ὀρθῶσαι. I. I, 64. λόγον διορθῶσαι. O. VII, 38. ξυνὰν παναγυρίων. I. IV, 47. ξυναῖσιν ἀρεταῖς τέταμαι. P. XI, 82. γυναιξὶν ξυνάορον. Fr. Scol. I, 16. p. 19. 21.

O.

ὁ. De vsu articuli ὁ D. P. ad O. I, 61. τὰ δὲ D. P. ad O. XII, 7. Sic O. I, 13. 129. IX, 3. XIII, 4. P. I, 152. τὰ καὶ τά. D. P. ad P. VII, 21.

Ὄαρος. ὄαρον ψέγιον ἐννέπων. N. VII, 102. πραῦν ποτιστάζων φωνᾷ μαλθακᾷ. P. IV, 244. ὀάροισι παίδων δέχονται. P. I, 190. ὀάροις λύρᾳ τε κοινώσομαι. N. III, 19.

Ὄβριμος. ὀβρίμου Τυφῶνος. O. IV, 12.

Ὄγδοος. ὄγδοον μέρος θάλλει. P. IV, 115.

Ὅγε. P. II, 75. αἵγε. O. II, 6. 7. τόγε νῦν. P. XI, 78. τόγε. O. IX, 56. 58.

Ὅδε. τόνδε κῶμον. P. V, 28. τῶνδε. O. II, 66. in genere neutro. I. IV, 55. τοῖσδε. P. IX, 116. τάδε καὶ τά. I. V, 66.

Ὀδμή. ὀδμὰ κίδναται κατὰ χῶρον. Fr. Thren. I, 11. p. 32.

Ὁδός. πιστοτάτα σιγᾶς. Fr. Inc. XCIII, 3. ἐφ' ὁδῶ. O. X, 37. ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι. O. VI, 45. ἀλαθείας. P. III, 184. ἁμαξιτὸν εὗρον παλαιότεροι. N. VI, 92. δευτέραν ἤλυθον. P. VIII, 60. Διός. O. II, 126. ἐπίκουρον λόγων. O. I, 178. θαυμαστὰν εὕροις. P. X, 48. κοινάσαντες νυκτί. P. IV, 264. κυρίαν ἀρεταῖς. N. VII, 75. v. V. L. οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδὸν αἰσιᾶν. N. IX, 45. ὀρθὰν πραγμάτων. O. VII, 85. πατρίαν. N. II, 110. σκυρωτὰν ἱππόκροτον. P. V, 124. φανεράν. O. VI, 123. λιπαρὰν Ὀλύμπου. Fr. Inc. C, 4. πᾶσαν θεραπεύων. Fr. Scol. II, 14. p. 25. σοφίας. In def. Solis p. 60. ὁδοὶ βραχεῖαι θεῶν. P. IX, 120. ὁδοὶ ὁδῶν περαίτεραι. O. IX, 159. πολλαὶ εὐπραξίας. O. VIII, 7. ὁδοῖς εὐθείαις στείχοντα. N. I, 58. σκολιαῖς. P. II, 156. ὁδοὺς παλιμβάμους ἱστῶν. P. IX, 34.

Ὀδούς. ὀδόντων δεινοτάτων ἀκμὰν σχάσαις. N. IV, 104.

Ὀδύνη. ὀδυνᾶν στερεῶν ἀντίτομα. P. IV, 394. ὀδύναισι θείαις ἐπέβαινεν. Fr. Prosod. II, 3. in Del. p. 44.

Digitized by Google

νόμον. O. VIII, 103. νόμων θεσμήτων. Fr. Inc. CXC. νομοὶ ἀγῶνος. N. V, 45. ἐν νόμοις στέφθαι Ἑλλάδος. P. I, 121. νόμοις Θεῶν. P. II, 81.

Νομός, ὁ, ἁρμοθάλασσον νομόν. O. VII, 61. φαμὶ πάντων μαλακτύρου δίδυμον. N. III, 96. ἀνδρῶν αὐξάνει Διόνυσος. Fr. Inc. XXXIII. προφέρει. P. II, 158. Κρῆτες περιδέῖον ἄξ. Fr. Inc. XLIII, 2. p. 103. v. Not.

Νότος, μέγας Διὸς πυβερνᾷ. P. V, 164. ὀρθός. P. X, 106. δίκα μοι ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Fr. Inc. IV, 4. νότῳ ἁλωθεῖ. O. II, 167. ἀντίπαλον. I. V, 77. ἀτελεῖ γνίσαι ἀρετᾶν. N. III, 74. ἐπέστα. P. V, 58. VIII, 96. εὐμενεῖ. P. VIII, 25. ἔχει φόβον ἁλωτῆρος. P. III, 183. μάλα ἀδόντι. P. VI, 51. πλοῦτον ἄγει. P. VI, 47. πάντα ἴσασιν κοινῶν. P. III, 57. εὐθύμιον. P. I, 77. φέρει πραμάθειαν. I. I, 56. φιλήσαντα ἀτενεῖ. N. VII, 129. νόον βιατόν. O. IX, 115. ἔθηκεν ὑπὸ φρενοῖσιν. O. I, 30. θερμαίνει φιλάτατι. O. X, 105. μέγαν προσφέρομέν τι ἀθανάτοις. N. VI, 8. νηλέι Φάλαριν. P. I, 186. φέρεται πρίσσονα ἁλμυρίδα. P. V, 147. φίλον. P. III, 9. φθονερῶν οὐδὲ ἰαίνει. P. II, 166. προσφέρων. Fr. Inc. XLVIII, 3.

Νόσος. νοῦσον οὐλομένην διαντλήσαις. P. IV, 522. νόσοι. P. X, 64. νόσων βαρυεῖᾶν ἀκέσματα. P. V, 85. θερμᾶν παρασχὼν ἰατῆρα. P. III, 117. νούσων παντοδαπᾶν. P. III, 13. νόσους ἰᾶσθαι. P. III, 82. ὀξείας ἀπαλάλκοι. O. VIII, 112.

Νοσσέω. ἐνόσησε κάλλιον ἀνιπαύων. N. XI, 33.

Νόστος. νόστος ἄπαλιστος. P. VIII, 120. νόστου γλυκαροῦ πρόφασις. P. IV, 56. τέλος πάμπιμον. N. III, 44. φερτέρου τυχᾶν. P. I, 69. νόστοιο φιλίαν μοῖραν. P. IV, 349. νόστῳ εὐπλοῦ. N. II, 39. νόστον ἔχθιστον ἀπεθήκατο ἐν γυίοις. O. VIII, 91. γοφὺρωσαν Ἀτρεΐδαισι. I. VIII, 111. γλυκὺν ἐρυσάμενοι. N. IX, 164.

Νοσφίζω. ἐνόσφισέ σε καὶ Τιμῶδαν κλέος ἄνθος. N. VI, 107.

Νότιος. νότιαν Θήρος ὕδατι ζακάτᾳ διερόν. Carm. in def. Solis 19. p. 60. et 61.

Νουμηνία. νουμηνίᾳ θυγάτηρ. N. IV, 67.

Νύμφη. νύμφαν ἐπωπάσατο εὐθύς. N. V, 60. νύμφαν εὐπλόκαμον. P. IX, 79. Ind. Nom. Propr. h. v.

Νυμφεῖος. νυμφίας εὐνᾶς. N. V, 54. v. Not.

Νυμφίος. νυμφίον ἄνδρα. P. IX, 208. νυμφίαν τράπεζαν. P. III, 28.

Νυμφεύω. νύμφευσεν ἐνθὶς Θήβαισι Νηρέος. N. III, 97.

Νύν, in composito νύνυν, cette, ἐστιν. O. VI, 44. P. V, 57. καὶ νυν, igitur. P. III, 216. IX, 126. XI, 28. μὴ νυν. I. II, 63.

Digitized by Google

Νῦν. O. I, 146. in opposito ad τότε etc. I. II, 16. coll. 10. *νῦν γε μὰν*, praecedente ποτέ. P. I, 53. 96. IV, 88. *νῦν δὲ αὖτις.* I. I, 55. *αὖτε.* I. VI, 7. *αὖ.* I. IV, 29. *νῦν καί.* O. X, 94. P. IV, 74. 113. V, 25. I. VIII, 133. *νῦν δὲ μάν.* O. XIII, 147. *νῦν*, iam, ad alia transiturus. P. IV, 467. 516. *νῦν γε*, nunc sane. *τό γε νῦν.* P. V, 158. *τῶν γε νῦν (ὄντων).* O. I, 109. *τῶν δὲ νῦν.* P. VI, 44. VIII, 69. IX, 95. *νῦν σε, νῦν.* I. VI, 64. *ἀλλὰ νῦν.* I. VII, 51. *τό περ νῦν.* N. VII, 149.

Νύξ. νυκτός. O. VI, 104. *ἐκ νυκτὸς μελαίνας ὄρσαι φάος.* Fr. Inc. XCVIII. 2. *νυκτὸς ὀνοφερᾶς πεκαμοῖ βλήχραι ἐρύγοντιαι σκότον.* Fr. Thren. I, 2. p. 33. *πῦρ νυκτὶ διαπρέπει.* O. I, 4. *νυκτὶ κοιμάσαντες ὀδόν.* P. IV, 204. *ὠμία.* I. IV, 60. *χειμερία.* O. VI, 170. *κοιτάξατο νύκτα.* O. XIII, 107. *τὸν ἐνθένδε νύκτα κάτω.* Fr. Thren. I, 1. p. 32. fin. *μετὰ νύκτας.* N. VI, 12. *νύκτας ἐπέλθοι.* P. IV, 347. *μοιρίδιον ἦμαρ ἢ νύκτες.* P. IV, 455. *ἐν νύκτεσσι.* O. II, 109. *νύκτεσσιν ἀθρόαις πέντε ἔν θ' ἁμέραις.* P. IV, 23a.

Νώδυνος. νώδυνον κάματον ἐπ' ἀνδράσιν ἄνθρ. θῆκεν. N. VIII, 84.

Νῶιν οὐ πρέπει. P. IV, 261.

Νωμάω. νώμα στρατὸν ἁπδαλέᾳ δόκαισι. P. I, 166. *νωμάσαισι δίφρους ἀντὶ ἅρματῶν.* P. IV, 32. v. Not. *νωμάσαντα ἀνὰ χερσί.* I. I, 20. *νωμάτω παῖδα ἀμπέλου φιάλαις.* N. IX, 122. *νωμῶντα ἐπ' ἀσπίδος.* P. VIII, 66. *νώμᾳ* (v. V. L.) *ἀνίαις ἀπούσαις.* I. II, 33.

Νώνυμος πρόσθε πάγος. O. X, 61.

Νῶτον (vulgo ὁ νῶτος). *νώτῳ ἐκόντι.* N. VI, 98. *νῶτον ἐπισσαίμενοι κρόταις μελαναῖς.* N. X, 83. *ἅπαν ποτιπεπλιμένον κεντεῖ πτερωμνά.* P. I, 55. *καταίθυσσον πλάκαμοι.* P. IV, 147. *νῶτος γᾶς σχίζειν ὀργυιὰν ἀκαβωλακίας.* P. IV, 407. *ὑγρὸν αἰωρεῖ.* P. I, 17. v. Not. *νώτων ἐρήμων γαίας.* P. IV, 46. *νῶτα ἀστροφοβέα.* Fr. Inc. CXVI. v. Not. *περῴκοντας πτεροῖς (Βορέου παῖδας).* P. IV, 325. *τυπέντα δουρί.* N. IX, 62. *νώτοισιν Ἀταβυρίοιο μεδέων Ζεῦ πάτερ.* O. VII, 160.

Ξ.

Ξανθός. Ἀχιλεύς. N. III, 75. *λέων.* Fr. Inc. LXXXV. *ξανθὰ Γλαυκῶπις.* N. X, 13. *ξανθῷ Μενέλα.* N. VII, 41. *ξανθὸν πέφιλαν ἀγαγόν.* O. VII, 90. *Ἀθάναν.* Fr. Inc. LXVIII. *ξανθὰ δάκρυα λιβάνου.* Fr. Scol. I, 4. p. 19. *ξανθῷ κὰπὸ γενύων φλόγα πνέων.* P. IV, 402. *ξανθαῖς ἐκπίσαι ἴυγγ.* O. VI, 91. *Χάρισσιν.* N. V, 99. *ὑπὸ πεύκαις ἰαίθομένα δαΐς.* Fr. Dithyramb. VI, 4.

pag. 701 (em. vide p. 71. et in Add.) ξανθὰς ἀγέλας βοῶν. P. IV, 264.

Ξανθομάτας. ξανθοπωμῶν Δαναῶν. N. IX, 40.

Ξενοδαΐκα. ξενοδόκησεν δαίμων. Fr. Inc. X.

Ξεναγήτας. ξεναγέται Δελφοί. N. VII, 63.

Ξενακάτας. Ἐπειῶν βασιλεύς. O. X, 43.

Ξεναφικής. ξεναφικῖ δίκᾳ δέξατο φάγγος. N. IV, 20. v. Not.

Ξενία et ξεινία. ξενίᾳ προσαμῖι. P. X, 99. ἐπὶ ξενίαν ἐλθόντες. N. X, 92. ξενίαις πανδόκοις χαίροντες. O. IV, 424

Ξένιος et ξείνιος. ξενίου Διός. O. VIII, 28. πομπός. N. V, 61. ξενίου Διὸς θέμις. N. XI, 9. ξένιον πρατυχών. P. IV, 62. ξένιον ὕστυ. N. IV, 38. ξενίαν κοίταν. P. III, 56. τράπεζαν. I. II, 68. ξενίας τραπέζης. O. III, 72. ξείνια διδόντι. P. IV, 38. ἁρμόζοντα τεύχων. P. IV, 229.

Ξένος et ξεῖνος. ξένος πατροπάτωρ. P. IX, 145. ξεῖνος αὖτ' ἐν ἀστοῖς. P. IV, 138. ξεῖνε. N. VII, 89. ξένων Ἀθηναίων, Ὀρέστα. P. XI, 24. λέπτροισιν. P. III, 44. ξείνας πομφαρμάκου ἀρτεμίας. P. IV, 465. ξένων δαιδαλεοπέμπων. O. I, 25. Λίτναῖον. P. III, 123. γέροντα Συρόφιον. P. XI, 53. θάλπον. O. II, 11. ξεῖνον ἐμόν. I. VI, 66. Δάδιον. P. IX, 17. ἠθαῖον. I. II, 69. πρεπόεσσα. N. VII, 129. ξείναν γαῖαν. P. IV, 210. ὦ ξεῖνε. P. IV, 173. ξένοι. O. IX, 101. χαλκοχάρμαι. P. V, 109. καλιαῖσι καὶ ξείνοις. I. I, 75. ξένων ἀραίους ἰφθαντα ναόν. I. IV, 92. φίλων ἄρουραν. N. V, 16. v. Not. εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται. I. VI, 102. εὖ πρασσόντων. O. IV, 7. νενίκανται θύρσοι. N. IX, 5. πολλοὶ. P. IX, 191. πατὶ ἀστοῖν καὶ ποτὶ ξείνων. O. VII, 161. ξείνοις πανδαποῖσιν. O. VIII, 35. φαινότατον ἅμμα. P. V, 76. ψιφάποντα. O. XIII, 3. ξείνοις ἐλθόντεσσι. P. IV, 53. πατὴρ θαυμασιός. P. III, 126. ἦν ἄρμενος. Fr. Hymn. VI. p. 52.

Ξενῶν. ξεναθεὶς Θήβᾳ. P. IV, 553. ὕδατι Κασταλίας. P. V, 41.

Ξεστός. ξεστᾷ ἀμάξᾳ. P. IV, 167. ξεστὸν δίφρον. P. II, 20. πίτρων. N. X, 126.

Ξίφος. ξίφος μονόψαφον ἐν πολέμῳ κατασχεῖαι. N. X, 11. λευκὸν ἔπαξε διὰ φρενῶν. N. VII, 39. ξίφεσι χαλκοτόροις δάσασθαι τιμὰν προγόνων. P. IV, 261.

Ξύγγονος. ἐόν. N. X, 74. ξύγγονον Ἐφυρείαν. N. XI, 15.

Ξύλινος. ξυλίνῳ τείχει. P. III, 68.

Ξύλον. παρὰ ξύλῳ κατακοίλῳ. Fr. Inc. LV.

Ξύν. ξὺν πάνῳ. P. VIII, 104. vid. Σύν.

Ξυνάων. ξυνάοντες αὐτοφύτων ἐλαιᾶν. P. III, 84. ξυνᾶσι Μαγνήτων. N. V, 50. V. Il.

Digitized by Google

Ξυνεύνα. v. V. L. N. V, 60.
Ξυνέορος. ξυνέορον ξυναῖς γυναιξίν. Fr. Scol. I, 16, p. 19. 21.
Ξυνίημι. λόγον μὴ ξυνιείς. N. IV, 51. ξύνες, ὅ τι λέγω: Fr. Epimic. V, 4. p. 12. vid. Συνίημι.
Ξυνός. ξυνᾶς ἀνίας ἄνευ λῦσον. ἄμμι. P. IV, 274. ἐν ξυνῷ. P. IX, 156. ἴδη γλυκερόν. Fr. Scol. III, 3. p. 25. ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανον ἀρετᾶς. O. III, 32. ἅστιν κόσμον προσάγων. I. VI, 101. γάμον θεῷ κούρᾳ θ' Ἡμέρᾳ ἁρμόσαισα. P. IX, 21. καλὸν ὀρθῶσαι. I. I, 64. λόγον διορθῶσαι. O. VII, 38. ξυνὰν παναγυρίων. I. IV, 47. ξυναῖσιν ἀρεταῖς τέταμαι. P. XI, 82. γυναιξὶν ξυνέορον. Fr. Scol. I, 16. p. 19. 21.

O.

ὁ. De usu articuli ὁ D. P. ad O. I, 64. τὰ δὲ D. P. ad O. XII, 7. Sic O. I, 13. 129. IX, 3. XIII, 4. P. I, 12. τὰ καὶ τά. D. P. ad P. VII, 21.
Ὄαρος. ὄαρον ψέγων ἀνέπων. N. VII, 102. πρὶν πανσταίζων φωνᾷ μαλθακᾷ. P. IV, 244. ὀάροισι παίδων δέχονται. P. I, 120. ὀάροις λύρᾳ τε κοινώσομαι. N. III, 19.
Ὄβριμος. ὀβρίμου Τυφῶνος. O. IV, 12.
Ὄγδοος. ὄγδοον μέρος θάλλει. P. IV, 116.
Ὄγε. P. II, 75. εἴγε. O. II, 6. 7. τόγε νῦν. P. XI, 98. τάγε. O. IX, 56. 88.
Ὅδε. τόνδε κῶμον. P. V, 28. τῶνδε: O. II, 66. in genere neutro. I. IV, 55. τοῖσδε. P. IX, 116. τάδε καὶ τά. I. V, 86.
Ὁδμή. ὀδμὰ κίδναται κατὰ χῶρον. Fr. Thren. I, 11. p. 32.
Ὁδός. πιστοτάτα σιγᾶς. Fr. Inc. XCIII, 3. ἐφ' ὁδῶ. O. X, 37. ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι. O. VI, 45. ἀλαθείας. P. III, 184. ἐμπρεπὲς εὗρον παλαιότερον. N. VI, 92. διντέραν ἦλυθον. P. VIII, 60. Διός. O. II, 126. ἐπίσπορον λόγων. O. I, 178. θαυμαστὸν ὁδοῖς. P. X, 48. ποινάσαντες νυτί. P. IV, 264. πυρὰν ἀρετοῖς. N. VII, 75. v. V. L. οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδὸν αἰσίαν. N. IX, 45. ὀρθὰν πραγμάτων. O. VII, 85. πειρῶν. N. II, 110. σκιρφίᾳ ὑποκρύπτον. P. V, 124. φανερὰν. O. VI, 123. λιπαρὰν Ὀλύμπου. Fr. Inc. C, 4. πᾶσαν θεραπεύων. Fr. Scol. VI, 14. p. 25. σοφίας. In del. Solis p. 60. ὁδοὶ βραχεῖαι θεῶν. P. IX, 120. ὁδοὶ ὁδῶν περαίτεραι. O. IX, 169. πόλλαι σύμπαξίας. O. VIII, 7. ὁδοῖς εὐθείαις στείχοντα. N. I, 38. σκολιαῖς. P. II, 156. ὁδοὺς παλαιβάμους ἑστῶν. P. IX, 34.
Ὁδούς. ὀδόντων δεινοτάτων ἀκμὰν σχίσαις. N. IV, 104.
Ὁδύνη. ὀδυνᾶν στερεῶν ἀντίσομα. P. IV, 394. ὀδύναισι θείαις ἐπίβαινεν. Fr. Prosod. II, 3. in Del. p. 44.

Digitized by Google.

Ὀδυναρός. ὀδυναρὸν ἕλκος. P. II, 169.

Ὄζος. ὄζους μεγάλας δρυὸς ἐξερείψαι. P. IV, 468.

Ὅθεν. O. II, 13. II, 83. IX, 30. P. II, 116. V, 99. ὅθεν περ. N. II, 1. Fr. Inc. XLIII, 3.

Ὅθι. ὅθι — μίσγονται. Fr. Inc. LXXXIV.

Οἴγω. οἰχθέντος θαλάμου Ὡρᾶν. Fr. Dithyramb. III, 16. p. 67. οἰχθεισᾶν πυλᾶν. N. I, 61.

Οἶδμα. Fr. Inc. LXXXIX. p. 125.

Οἰακοστρόφος. οἰακοστρόφου κυβερνατῆρος γνάμᾳ πεπιθών. I. IV, 121.

Οἴκαδε. P. IV, 188. N. III, 110. IV, 123.

Οἰκέω. οἰκεῖ πόλιν. N. VII, 13. οἰκέοισι πόνων ἄτερ καὶ μαχᾶν. P. X, 67. ᾤκει παρθένος παρὰ κρημνοῖς. P. III, 61. ᾤκησαν Μυρμιδόνες. N. III, 25. οἰκέων ὑπὲρ ἁλὸς Ἰσκίας. N. VII, 95. ἕδος ἐψίπεδον Θεράπνας. I. I, 43. Ὀγχηστόν. I. IV, 33. οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου. P. XI, 96. οἰκεῖν Ἀλφεόν. O. VI, 56. οὐρανῷ. N. X, 109. θεμίσκοπον ἐόντα πομπαῖς. N. VII, 68. ῥίζαν ἀπείρου θῆκε. P. IX, 15.

Οἴκημα. ἱερὸν ἔσχον ποταμοῦ. O. II, 16.

Οἰκίζω. τὰν μὲν ᾤκισσεν ἁγεμόνα πόλιος. I. VIII, 44.

Οἰκιστήρ. κλεινὸς ἐκύδανεν πόλιν. P. I, 59. χθονός. O. VII, 54. v. Schol.

Οἰκεῖος. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάντα ὁμῶς. N. I, 82. οἰκείων καλῶν παρέσφαλεν. N. XI, 41. οἰκείαις παρ' ἀρούραις ὁμιλέων. O. XII, 28.

Οἴκοθεν. O. III, 79. οἴκοθεν οἴκαδε. O. VI, 167. ἅπτονθ' Ἡρακλείαις στάλαισιν. I. IV, 19. μάτευε. N. III, 53. ὁδὸν κυρίαν. N. VII, 76. v. V. L.

Οἴκοι. P. IV, 76. VIII, 92. N. II, 35. N. V, 83.

Οἶκος. ἐξ οἴκου. Fr. Inc. CLXXX. ἅπαντας ἐν οἴκῳ. O. VI, 81. οἶκον ναίοντα. P. VII, 5. ἅμερον. P. I, 138. ἁμαξοφόρητον. (v. V. L.) Fr. Epinic. V, 3. p. 14. Θεμιστίον ὀρθώσαντες. I. VI, 96. οὔ τινα ἕτερον ἀποφάνατο. N. VI, 42. τιὸν ταῦτα πορσύνοντα. P. IV, 268. v. Not. τρισολυμπιονίκων ἐπαινέων. O. XIII, 1. οἶκον ἰδεῖν εὔχεται. P. IV, 523. οἴκων ἀπὸ πατρίων. N. IX, 32. χρυσέων ἄναξ. I. IV, 103.

Οἰκόριος. οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν. P. IX, 53. v. V. L.

Οἰκτιρμός. οἰκτιρμῶν φθόνος κρέσσων. P. I, 164.

Οἰκτρός. οἰκτρᾶς συμφορᾶς. O. VII, 142. οἰκτροτάτῳ θανάτῳ. P. III, 73.

Οἶμος. οἶμος ὀλισθηρός. P. II, 175. οἶμον βραχὺν ἴσαμι. P. IV,

Digitized by Google

441. ἐπίκρυφον. O. VIII, 92. λιγὺν ἐπέων ἔγειρε σφίν. O. IX, 72.

Οἰνάνθη. οἰνάνθας τέρειναν ὑπάραν. N. V, 11. v. V. L.

Οἰνηρός. σὺν οἰνηραῖς φιάλαις. N. X, 80.

Οἰνοδόκος. οἰνοδόκον φιάλαν ἄνδωκε Τελαμών. I. VI, 57.

Οἶνος. οἶνον παλαιόν. O. IX, 73. οἴνου μελιηδέος ῥιπὰν ἀνδροδάμαν. Fr. Inc. LX, 2.

Οἰοπόλος. δαίμων ἐπῆλθεν. P. IV, 49.

Οἶος. οἶον. P. I, 181.

Οἷος. οἷος ἐσσί. P. II, 131. οἷον ὠγῶνα. O. IX, 134. γάμον. P. IX, 197. οἷον αἰνέων ἔριδα στρέφοι. N. IV, 151. ἔρκος. P. V, 151. μέρος ἔχομεν. N. III, 128. νεῖκος. P. IX, 53. οἷας αἴσας. P. III, 108. οἷαν (τιμὰν) δρέπει. P. I, 95. οἷαν μοῖραν ὕμνων ἐς φάος ἀνάγαγον. I. VI, 91. οἷον. P. I, 52. οἷα παίζομεν. O. I, 24. v. Not. οἷα ἕπεται αἰεί. P. II, 138. οἷα φιλέοισιν ὑποκουρίζεσθαι παρθένοι. P. III, 31. ad 35. 201. χερσὶν ἵεν. I. I, 33. τειχίζομεν. Fr. Inc. LXXXVI, 2.

Οἶσθα. v. Εἴδομαι.

Ὀϊστός. ὀϊστὸν γλυκὺν πτερόεντα. O. IX, 18. ὀϊστοὺς ἱέντες εὐκλέας. O. II, 163.

Οἰχνέω. οἰχνεῖτε ἐν ἱεραῖς Ἀθάναις. Fr. Dithyramb. III, 5. p. 69.

Οἴχομαι. οἴχεται τιμὰ φίλων. N. X, 146. οἴχονται μέριμναι καματώδεες. Fr. Inc. LXI, 2. ᾤχετο ἰών. O. VI, 63. ᾤχετο πρὸς θεόν. N. VII, 58. ᾤχετο. Fr. Inc. CXLVIII. οὐ κερθέντες οἴχοντο πλόκαμοι ἀγλαοί. P. IV, 146.

Οἴω. οἴσει Ὥραισιν Ἑρμᾶς. P. IX, 107. οἴσειν διδασκαλίαν Χείρωνος. P. IV, 181.

Οἰωνός. οἰωνῶν βασιλῆα δίδυμον. O. XIII, 29. ἀρχός. P. I, 13. ἀρχὸν μέγαν αἰετὸν πέμψεν θεός. I. VI, 73.

Ὀκχέω. ὀκχέοντι. O. II, 122.

ὁ Ὄκχος. ὄφρα βάσομεν ὄκχον. O. VI, 40. cf. Ὄχος.

Ὀκνηρός. ὀκνηρότεραι ἐλπίδες γονέων. N. XI, 28.

Ὄλβιος. ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντι ἀγαθαί. O. VII, 17. οὐκ ἐστὶ δραπέτας εὐδαιμόνων. Fr. Thren. V, 1. p. 38. ὅστις ἰδών. Fr. Inc. XCVI. ὀλβία Λακεδαῖμον. P. X, 1. ὀλβίᾳ αἴσᾳ. Fr. Thren. II, 1. pag. 34. ὄλβιον ἄνδρα. P. IX, 4. ὄλβιον δῶμα Χρομίου. N. IX, 6. ὀλβίαν πρὸς αὐλὰν Ἡρακλέος. N. IV, 40. Κόρινθον. O. XIII, 4. ὄλβιοι ἔσχον Ἀμύκλας. P. I, 125. ὀλβίων Δαρδανιδᾶν ὁμώνυμε. Fr. Epinic. IV, 1. p. 10. ὀλβίοις ἐν δώμασιν. N. I, 109. ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις. P. VI, 5.

Ὄλβος. ὄλβος Βάττου ἕπεται. P. V, 74. ἐν ἀνθρώποισιν. P. XII, 49. ἔρχεται οὐκ ἐς μακρόν. P. III, 189. ἕσπετο. O. VI, 122.

Digitized by Google

ἴσχει φθόνος. P. XI, 45. ὀπιζομένων ζόης μάσσων. I. III, 8. πολὺς ἀμφινέμεται. P. V, 18. φυτευθεὶς σὺν θεῷ. N. VIII, 29. ἅπας τέθηλεν παρὰ σφῶιν. Fr. Thren. I, 10. p. 52. ὄλβου ἀκτῖνας ὑμετέρας δέξατο ἁμαρ. P. IV, 454. παιρὸν ἐσικότα. N. VII, 86. πρὸς ἐσχατιαῖς βάλλει ἄγκυραν. I. VI, 18. ὄλβῳ εὐανθεῖ. I. V, 16. θεάρτει. O. II, 67. μακροτέρῳ. P. XI, 80. φάρτατος. N. X, 24. ὄλβον ἀκούοντι. P. V, 136. ἐπαισῶσαι. N. V, 54. εὐθύνει χρόνος. P. I, 87. ἔχαν. N. XI, 16. θαυμαστὸν λαχὼν πρὸς δαιμόνων. N. IX, 108. θραύσει χρόνος. O. VI, 164. κάλλιστον παρ' Λἰγιόχῳ ἀμφέπων. I. IV, 99. κατακέφαι. O. I, 88. λοιπὸν ὑφαίνων. P. IV, 251. μακρόν. P. II, 48. ὑγίεντα. O. V, 54. ὑπέρτατον οἱ ἔχειν λέγονται. P. III, 157. ὑψηλὸν πίμπρ. O. II, 58. ἐς ὄλβον ἀπήμανα τράπουο Θήβαις. Carm. in def. Solis 11. p. 59.

Ὄλεθρος. ὄλεθρον ἔδν. P. II, 74.

Ὀλίγος. ὀλίγῳ χρόνου. N. VII, 56. ὀλίγαν δόσιν. P. X, 30. ὀλίγον σοφίας ἔχειν. Fr. Inc. XCIX, 3. γᾶς ἐμοὶ θιδοῖσ. Fr. Inc. XLIII, 3.

Ὀλοσθηρός. ὁλμος τιλέθει. P. II, 174.

Ὀλυκάς. πέσας ὁλκάδος. N. V, 5.

Ὄλος. ὅλον δίφρον. P. V, 66. στρατὸν. O. X, 51. χρόνου. O. II, 55. N. III, 85. ὀφθαλμὸν ἐυπέρας. O. III, 35.

Ὀλοφυδνός. ὀλοφυδνὸν γένος ἀνδρῶν. Carm. in def. Solis 25. p. 60.

Ὅλως et ὁλέω. ὅλεσσε μάντιν πόραν. P. XI, 49. ὁλέσσας ἄνδρας. O. I, 127. ὁλέσσαι φῶνος. P. III, 72. οὐλομένην νοῦσον. P. IV, 521. οὐλόμενον γῆρας. P. X, 64.

Ὁμάγυριος. μετ' ὁμάγυριν Ζηνός. I. VII, 67.

Ὅμαδος. παρὰ ὁμάδῳ Χαρίτων φλέγει. N. VI, 66. ὅμαδον στονόεντα χάλκειον ἀμφέπειν ἀνορίᾳ. I. VIII, 55.

Ὁμαίμιος. ὁμαιμίου πατροπάτορος. N. VI, 29.

Ὅμβριμος. ὁμβρίμῳ λέοντι. P. IX, 46.

Ὄμβριος. ὁμβρίων ὀδάτων σύμμιγεν παίδων πεφίλευ. O. XI, 2.

Ὄμβρος. ὄμβρος χειμέριος ἐπαισεῖ. P. IV, 10. ὄμβρῳ Διὸς πολυφθόρῳ. I. V, 63. ὄμβρον χειμέριον. P. V, 13. ὄμβρους φρίσσοντας στέγετο. P. IV, 144.

Ὁμηγυρής. ὁμηγυρία στρατόν. P. XI, 14.

Ὁμήρειος. ἔφιφον μετ' ὁμήρειον. e corr. Fr. Hymn. V. pag. 50. 51.

Ὁμιλέω. οὐχ ὁμιλεῖ ὄλβος θάλλων φρένεσσι πλαγίαις. I. III, 10. ὁμιλεῖ λόγος κύδαισι πολίτεσσι. P. VII, 9. Fr. Inc. XLVIII, 4. ὁμιλήσει τύχαις. N. I, 94. ὁμιλεῖν ἀγαθοῖς ἀδόντα. P. II, 196.

Digitized by Google

ὁμιλεῖν αἰδοῖος ἦν ἀστοῖς. I. II, 54. πκαφόροις. O. I, 186. συμπόταισι. P. VI, 53. ἔρις χαλεπὰ ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων. N. X, 136. ὁμιλέων παρ' ἀρσύραις. O. XII, 28.

Ὅμιλος. ἀνδρῶν πλεῖστος. N. VII, 35. σπεῦδεν ἱκέσθαι. N. IX, 60. ὅμιλον Νομάδων ἱππευτᾶν. P. IX, 217. ἀνδρῶν μακάρων. P. X, 71. θρασὺν Δολόπων ἄγαγε. Fr. Inc. XVI. προμάχων. I. VII, 49.

Ὄμμα. ὀξύτατον πάντων ἐπιχθονίων. N. X, 118. φαεννότατον ξένοις. P. V, 75. χρύσεον Δίκας. Fr. Inc. LXIII, 3. ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν. N. VII, 97. ὀμμάτων φάος κρύπτειν. N. X, 75. μή σε θεῷμ' ἄτερ ὀμμάτων. Carm. in def. Solis 2. p. 59. ἐν ὄμμασι θέσθαι πίστιν. N. VIII, 74.

Ὄμνυμι. προήσειν μοναρχεῖν. P. IV, 296.

Ὁμόγονος. ὁμογόνοις ἔχθρα πέλει. P. IV, 260. v. Not.

Ὁμόδαμος. ἐὼν γένει Σπαρτῶν. I. I, 40. γόνον ὁμόδαμον. O. IX, 69.

Ὁμοθάλαμος. ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων ποντιᾶν. P. XI, 4.

Ὁμόθρονος. ὁμοθρόνου Ἥρας. N. XI, 2.

Ὁμοῖος. ὁμοῖον πότμον. N. X, 107. ὁμοῖοι τοκεῦσι στρατός. P. II, 86. ὁμοῖα ἔργα ζωοῖσι. O. VII, 96.

Ὁμοίως. P. IX, 136.

Ὁμοκλή. ὁμοκλαῖς παμφώνοις αὐλῶν. I. V, 35.

Ὁμόκλαρος. ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν. O. II, 89. ὁμοκλάροις ἐπόπταις. N. IX, 12.

Ὁμόσπορος. ὁμόσπορον ἔθνος. N. V, 80.

Ὁμότροπος. Εἰράνα. O. XIII, 8.

Ὁμόφοιτος. αἱμύλων μύθων πάρφασις. N. VIII, 55.

Ὁμόφρων. ὁμόφρονος εὐνᾶς. O. VII, 11.

Ὀμόω. ὀμόσας ὅρκον. O. VI, 34.

Ὀμφή. ὀμφᾷ μελέων ἀχεῖτε Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. III, 23. p. 68. ὀμφαὶ ἀδεῖαι Ἀθαναίων κάμασάν μιν. N. X, 63. ὀμφαὶ μελέων ἀχεῖται. Fr. Inc. LIII.

Ὀμφαλός. ὀμφαλὸν γᾶς ἀνέδιμον. P. VIII, 85. γᾶς ὀρθοδίκαν. P. XI, 16. v. Not. μέγαν χθονὸς εὐρυκόλπου. N. VII, 49. μέσον ματέρος εὐδένδροιο. P. IV, 131. χθονὸς ἐριβρόμου. P. VI, 3. ἄστεος πολύβατον. Fr. Dithyramb. III, 3. p. 67.

Ὁμώνυμος. ὁμωνύμῳ μάτρωϊ δέδωκε θάλος. I. VII, 34. ὁμώνυμε ὄλβιον Δαρδανιδᾶν. Fr. Epinic. IV, 1. p. 10. πάτερ. Fr. Epinic. V. v. V. L. p. 13.

Ὅμως. O. X, 11. P. I, 164. IV, 249. Not. N. X, 59. Fr. Inc. LXXXVI, 2.

Ὁμῶς. O. VIII, 74. P. VIII, 119. v. V. L. IX, 75. N. I, 75. 65. I. III, 10. VII, 59.

Ὄναρ. ὄναρ σκιᾶς ἄνθρωποι. P. VIII, 136.

Ὄνειδος. ἀρχαῖον. O. VI, 151. κακοποιόν. N. VIII, 56.

Ὄνειρος. θαυμαστὸς ἰὼν μοι φωνεῖ ταῦτα. P. IV, 289. ἐξ ὀνείρου. O. XIII, 96. ἐν ὀνείροις πολλοῖς. Fr. Thren. II, 8. p. 54.

Ὄνομα. v. Ὄνυμα.

Ὀνομάζω. ὠνόμασεν (f. ὠνύμασεν) νόμον πολλῶν κεφαλᾶν. P. XII, 41. ὀνόμασθεν (f. ὀνύμασθεν) λαοί. O. IX, 71. τίνα ὀνομάξομαι. P. VII, 5. ὀνύμαξε Κένταυρον. P. II, 82. ὀνύμαξεν Ἰσμήνιον. P. XI, 10.

Ὀνομαστός. ὀνομαστὰν σὺν θαλίαις. P. I, 73.

Ὄνος. ὄνων κλειτὰς ἑκατόμβας. P. X, 51. v. V. L.

Ὀνοτός. ἰδέσθαι. I. IV, 85.

Ὄνυμα. ὄνυμα ἀθάνατον. O. VI, 95. αὐτῶν πέταται διὰ θαλάσσας. N. VI, 82.

Ὄνυξ. ὄνυχας ὀξυτάτους λεόντων σχάσεις. N. IV, 103.

Ὀξυρεπής. ὀξυρεπεῖ δόλῳ. O. IX, 139.

Ὀξυτόμος. ὀξυτόμῳ πελέκει. P. IV, 468.

Ὀξύς. ὀξεῖα Ἐριννὺς ἰδοῖσα. O. II, 73. v. Schol. ὀξείας ἀϊτᾶς κίνδυνον. N. IX, 83. χιόνος. P. I, 39. ὀξείᾳ μελέτᾳ. O. VI, 62. ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν ἀνδρῶν λῦσαι. O. X, 11. ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. N. I, 81. αὐγαῖς ἁλίου. O. III, 44. πάθεσι. P. III, 175. ὀξείας νόσους. O. VIII, 112. ὀξύτεραι μανίαι ἐρώτων. N. XI, 65. ὀξύτατον ὄμμα πάντων ἐπιχθονίων. N. X, 107. ὀξυτάτων βελέων πότνια Κυπρογένεια. P. IV, 380. ὀξυτάτους ὄνυχας λεόντων. N. IV, 103.

Ὀπαδέω. θεράπων οἱ οὐ δράστας ὀπαδεῖ. P. IV, 511. ὄπαδε λύμφαις (Νύμφαις) βρομίαις. (Pan.) Fr. Parthen. IV, 2. pag. 29. 30.

Ὀπαδός. ὀπαδὸν δεξιωτάταν ἀρετᾶν. N. III, 13.

Ὀπάζω. ὀπάζων ἔργοις μελέταν. I. VI, 98. ὀπάζειν Αἰτναίων ποισὶν δαρὸν μοῖραν. N. IX, 72. ὄπαζε ἀφθονίαν μήτιος. N. III, 14. ὤπασας μέγιστον χαρμάτων. P. VIII, 92. ὤπασε θησαυρὸν μαντοσύνας. O. VI, 111. διαιτᾶν. O. IX, 100. ἐξ στεφάνους Κάδμου στρατῷ. I. I, 11. κόσμον Ζεὺς γένει. O. VIII, 109. σφίσιν τέχναν. O. VII, 92. Ζεὺς ἀρχαίαν τιμὰν Αἰόλῳ. P. IV, 191. οἱ Κρονίων λαὸν ἵππαιχμον. N. I, 23. φύλλ' ἀοιδᾶν. I. IV, 46. ὄπασσεν γαιάοχος εὐδίαν ἐκ χειμῶνος. I. VII, 53. ὤπασαν Ὧραι νικαφόρον ἀγλαΐαν. O. XIII, 19. vbi V. L. Χάριτες τὰ τερπνά. O. IX, 40. ὀπάσαι γέρας γάμου Πηλέϊ. I. VIII, 85. ὀπάσαις νίκαν Ξενοκράτει. I. II, 21.

Digitized by Google

Ὀπάων. ὀπίσω μᾶλλον. P. IX, 114.
Ὄπη, ὅπα. N. III, 43. O. X, 14. 68.
Ὀπί κ. τ. λ. v. ὄψ.
Ὀπίζομαι. ὀπιζομένα τινὸς χάρις ἀντὶ ἔργων φίλων. P. II, 34. ὀπιζομένων τις εἶπεν καὶ ᾠδάν. P. IV, 152. ὀπιζομένων (Διὸς) μάσσων ὄλβος ζώει. I. III, 8.
Ὄπιθεν. ὄπισθεν. ἄπιθεν πνοαῖς Βορέα. O. III, 55. ὄπιθεν οὐ πολλόν. O. X, 44. ἄρμιον ὄπιθεν. N. VII, 149. ὄπισθεν φάμας. O. VI, 108. ἀλαπέκνων κεῖμαι. Fr. Inc. LXXXV, 1.
Ὀπιθόμβροτος. ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας. P. I, 179.
Ὄπις. ὄπιν ἄφθιτον θεῶν αἰτέω. P. VIII, 101. ἔκνιασεν ὄπιν. I. V, 74.
Ὀπίσω. ὀπίσω πάλιν ᾔκαδε μύλοι. N. III, 109. ὀπίσω ἕλκων χειρός. N. XI, 42.
Ὁπλή. ὁπλαῖς χαλκέαις. P. IV, 402.
Ὁπλίτης. ὁπλίταις ἀσπιδοδούποις δρόμοις. I. I, 32.
Ὅπλον. ὅπλα ἀπ' Ἄργεος. Fr. Epinic. II, 5. in Hier. p. 15. ὅπλων χρυσέων στερηθεὶς Αἴας. N. VIII, 47. ὅπλων χολωθείς. N. VII, 37. ὅπλοις χαλκέοις. N. IX, 51. I. I, 78. ὅπλοισι πολεμαδόκοις Ἄρεος. P. X, 22. ἐν χαλκέοις. N. X, 26.
Ὁπλοτέροισιν γενεᾷ. P. VI, 40. ὁπλοτάτου Φυλακίδα νικῶντος. I. VI, 10. ὁπλότατοι Ἀσωπίδων. I. VIII, 40.
Ὁπόθε. P. III, 161. κούρας γενεὰν ἐξερωτᾷς. P. IX, 79.
Ὁπόταν. χὁπόταν. P. II, 159.
Ὁπότε. O. I, 60. II, 59. IX, 146. ὁπόθ'. P. XI, 29. XII, 19. I. I, 34. I. VII, 9. Fr. Prosod. II, 3. in Del. p. 44. Fr. Dithyramb. III, 16. p. 67.
Ὀπυίω. ὀπυίει Ἴλιον. I. IV, 102.
Ὀπώρα. ὀπώρας ἀγνὸν φέγγος. Fr. Inc. XXXIII. v. Not. ὀπώραν τέρειναν οἰνάνθας. N. V, 11. ἁδίστην μνήστειραν Ἀφροδίτας. I. II, 8.
Ὅπως. O. X, 70. XIII, 108. N. III, 109.
Ὁράω. ὁρᾶν μέτρον παντὸς καθ' αὑτόν. P. II, 64. γαῖάν τε καὶ ἔνδον θαλάσσας. O. VII, 113. ὁρᾶν ὕβριν γελᾷ. P. X, 55. ὁρῶντα δ' ἀλκάν. O. IX, 165.
Ὀργή. ὀργὰ μελίχιος ἔτραπέ σε παρφάμεν. P. IX, 76. ὀργᾶς σκιδναμένας ἐν στήθεσιν. conf. Fr. Inc. XXXVIII. ὀρθᾷ εὐανθεῖ. P. I, 173. ὀργὰν κνίζον λόγοι αἰπεινοί. N. V, 59. γλυκεῖαν ἔσχεν. I. II, 52. κατὰ πᾶσαν κεῖται ἀρετά. I. I, 58. ὀργαὶ μεγαλήτορες Αἰακοῦ. I. V, 45. ὀργαῖς ἴκελοι ἀλωπέκων. P. II, 141. τοίαισιν ἀντιάσαις. I. VI, 20. ὀργαῖς εὖρες εἴσοδον. P. VI, 50.

v. V. L. ὀργὰς θεμισσαμένους ἐμὲ καὶ σέ. P. IV, 250. v. Not. [Aeschyl. Prom. 376. *Ex Schedis.*]

Ὀργυιά. ὀργυιὰν ἀναβωλακίας. P. IV, 460.

Ὀρέγω. ὤρεγον χεῖρας πρὸς ἄνδρα. P. IV, 426. ὤρεξεν ἔμπεδον τοῦτο τέλος Μοῖρα. N. VII, 85. εἰ ὀρέξαι μοι πλοῦτον θεός. P. III, 195.

Ὄρθιος. ὄρθιον φώνασε. N. X, 142. ὄρθιον ὤρυσαι. O. IX, 163. ὀρθιᾶν κνωδάλων ὕβριν. P. X, 56.

Ὀρθόβουλος. ὀρθόβουλον μῆτιν. P. IV, 466. ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς. P. VIII, 106.

Ὀρθοδίκας. ὀρθοδίκαν ὀμφαλὸν γᾶς. P. XI, 16.

Ὀρθόμαντις. ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. N. I, 92.

Ὀρθόπολις. ὀρθόπολιν. Theronem. O. II, 14.

Ὀρθός. ἄγγελος ἐσσί. O. VI, 153. νόος πρέπει. P. X, 106. ὀρθᾶς ἀγγελίας. P. IV, 497. ὀρθῷ ποδὶ ἀνέπαλτο. O. XIII, 102. σχίσας γᾶν. Fr. Encom. II. p. 65. Fr. Inc. CXLVIII. σφυρῷ. I. VII, 18. ὀρθᾷ φρενί. O. VIII, 32. χερί. O. X, 7. ὀρθὰν ἔστασαν καρδίαν. P. III, 171. ἐφημοσύναν. P. VI, 19. πόλευθον ἰών. P. XI, 60. κορυφὰν λόγων. P. III, 143. ὁδὸν πραγμάτων. O. VII, 48. φυλάσσοισι Τένεδον. N. XI, 6. μουσικὰν Ἀπόλλωνος ἀκοῦσαι. Fr. Hymn. VI. p. 52. ὀρθὸν κάρα ἄντεινεν. N. I, 64. ὀρθαὶ φρένες πατέρων. O. VII, 169. τέσσαρός κίονες πρέμνων χθονίων ἀπώρουσαν. Fr. Prosod. II, 4. in Del. pag. 44. ὀρθαῖς βουλαῖς. O. II, 137. κιόνεσσι. P. IV, 475. ὀρθοὺς ἔστασεν τιμαῖς. P. III, 95. ὀρθὰς αὔλακας ἐντανύσαις. P. IV, 404.

Ὀρθόω. ὤρθωσέν σε ἐν λόγῳ χρησμός. P. IV, 105. ὀρθῶσαι καλὸν ξυνόν. I. I, 64. ὀρθώσειν Σικελίαν. N. I, 21. ὀρθώσαις ἄντον ἵππων. O. III, 5. ἀρετὰν πᾶσαν αὐτοῦ. I. IV, 65. ὀρθώσαντες οἶκον. I. VI, 96. ὀρθωθεῖσα ναύταις πόλις Αἴαντος. I. V, 62.

Ὀρθωτήρ. θεός. P. I, 109.

Ὀρικτίτου συός. Fr. Inc. CLIX.

Ὀρίνω. ὀρινομένων μανίαι τε ἀλαλαί τε. Fr. Inc. XXXVI. corruptum. v. Not. et Add.

Ὅρκιον. πιστὸν τέλλεται. O. XI, 6. πιστὸν δόντες. N. IX, 39.

Ὅρκος. ὅρκον μέγαν θεῶν. O. VII, 119. μέγαν ὀμόσσας. O. VI, 34. ναὶ μὰ ὅρκον. N. XI, 30. τὰν παρ' ὅρκον κτίσιν. O. XIII, 116. ὅρκος καρτερὸς ἔστω ἄμμι μάρτυς Ζεύς. P. IV, 296.

Ὁρμή. ἔχω ἐλαφρὰν ὁρμὰν γονάτων. N. V, 38.

Ὁρμαίνω. ὁρμαίνων ἔλαβε. O. XIII, 119. τέρας Ἀπόλλων. O. VIII, 55. ὥρμαινε θυμός. O. III, 45.

Digitized by Google

Ὁρμάω. ὥρμασεν ἀνὴρ ποτὶ κλέος. O. X, 24. ὁρμᾶται αἶνον σέθεν θέμεν ὕμνος. N. I, 5.

Ὅρμος. ὅρμον στεφάνων πέμψαντα. N. IV, 28. ἐν ὅρμοις ἀναπλέκοντι χέρας. O. II, 135.

Ὄρνις. ὄρνις ἐκτελευτάσει. P. IV, 33. ὄρνιχος ἀρείονος ἀγγελίᾳ. P. VIII, 70. φανέντος. I. VI, 77. ὄρνιν μαινάδα ἴϋγγα φέρεν Κυπρογένεια. P. IV, 384. ὄρνιχα θεῖον Διός. O. II, 159. ὀρνίχων χρυσέων Διὸς πάρεδρος. P. IV, 7. ὀρνίχων αἰσιᾶν ὁδόν. N. IX, 44. ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων. P. IV, 388. ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς τανύπτερος. P. V, 149.

Ὀρνιχολόχος. ὀρνιχολόχῳ. I. I, 67.

Ὀρνύω et ὄρνυμι. ὀρνύει γλῶσσαν λέγειν. O. XIII, 15. ὄρνυεν κάρυκας Ἰάσων. P. IV, 302. ὀρνύντος δαίμονος. P. X, 17. ὀρνύμενοι Πινδόθεν. P. I, 126. ὀρνύμενον βέλος ἐκ φαρέτρας. P. IV, 162. ὀρνυμένων πολέμων. O. VIII, 45.

Ὄρειος. ὀρειᾶν Πελειάδων. N. II, 17.

Ὄρος, ὅρος, οὖρος, οὐρὰ, ὄρω. v. V. L. N. II, 17.

Ὄρος. τοῦτο ἐφέπεις. P. I, 57. ὑπὸ ὄρος (ὅροις) Κυλλάνας. O. VI, 129. ἐν ὄρει sc. Πηλίῳ. P. III, 159. ὄρει ἐνθορόν. P. III, 66. οὔρεϊ ἴσον Ἀλκυονῆ. I. VI, 47. ὀρέων σκιοέντων κευθμῶνας. P. IX, 60. μεγάλαις σκοπιαῖς ὕπερ ἔστα. Fr. Inc. XV, 3. ἐν ὄρεσι. P. VI, 20. ὑπ' ὄρεσιν ἀσκίοις ὠγυγίοις Φλιοῦντος. N. VI, 74.

Ὀρούω. τῶν ἕκαστος ὀρούει. P. X, 95. ὀρούσοισα ποσσὶν ἄπεπλος ἀπὸ στρωμνᾶς. N. I, 74. πολλοὶ ἀνθρώπων ὤρουσαν ἑλέσθαι κλέος. O. IX, 155.

Ὀρσίκτυπος. ὀρσικτύπου Διός. O. X, 97.

Ὀρσινεφής. Ζεύς. N. V, 63.

Ὄρσομαι. ὄρσο, τέκνον. O. VI, 107.

Ὀρσοτριαίνης. O. VIII, 64. P. II, 23.

Ὀρφανία. μὴ ἐν ὀρφανίᾳ στεφάνων πέσωμεν. I. VIII, 13.

Ὀρφανίζω. ὀρφανίζει κακὰν γλῶσσαν ὀπός. P. IV, 504.

Ὀρφανός. ὀρφανὸν γενεᾶς. O. IX, 92. ἑτάρων ἄμπεμψας Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς. I. VI, 16. ὀρφανοὶ ὕβριος κελαδεννᾶς. I. IV, 14.

Ὄρφνη. ἐν ὄρφνᾳ. O. XIII, 102. ἐν ὄρφνᾳ ἐλθών. O. I, 115. ἐν ὄρφναισιν φέρει φλόξ. P. I, 44.

Ὀρχηστής. ὀρχηστά. (Pan.) Fr. Parthen. IV, 2. p. 30. Ἄπολλον. Fr. Inc. LIV, 1.

Ὄρω. ὦρσεν ὕβρις νιν εἰς ἀάταν ὑπεράφανον. P. II, 53. γόον ἐκ Δαναῶν. P. III, 181. χάριν γέλως. P. VIII, 123. ὦρσαν ἀεῖσαι. O. X, 29. ὄρσαι κῦδος. O. IV, 20. χόλον. P. XI, 37. γλῶσσαν θοάν. N. VII, 106. φάος ἀμίαντον ἐκ νυκτὸς μελαίνας. Fr.

Digitized by Google

Inc. XCVIII, 2. γέρας [illegible]λέφαντον παιδί. Fr. Epinic. I, 1. p. 7. ὄρσομεν φορμιγγα βρομίαν ἀνὰ κορυφὰν ἄθλων. N. IX, 19. ὤρτο ἀπὸ κλισι[illegible]. IV, 238.

Ὅσιος. ὁσία προσενεγκεῖν χέρα οἱ. P. IX, 61.

Ὄσσα. ὄσσα πατρία ἀρτιεπής. O. VI, 105.

Ὄσσος. ὄσσων ἀκτῖνας μαρμαριζοίσας. Fr. Scol. II, 5. p. 22.

Ὅσος. ὅσον sc. κατά. I. II, 62. ὅσοι Τρῴανδ' ἔβαν. I. IV, 62. μόλον. P. III, 83. γαμβροί. P. IX, 206. ὅσαι ἔσοδοι. P. V, 155. γυναῖκας, ὅσαι. N. I, 72. ὅσων ἐσλῶν. N. X, 56. ὅσους θῆρας. N. I, 95. ὅσσα. P. I, 25. O. XIII, 151. 60. P. II, 170. N. II, 26. Fr. Inc. XLV.

Ὀστέον. ὀστέα υἱοῦ θανόντος λέξας. P. VIII, 74. δι' ὀστέων αἰὼν ἐῤῥαίσθη. Fr. Hyporchem. III, 5. p. 40, 41. ὀστέων στεναγμὸν βαρύνθην. Fr. Inc. LIX, 4.

Ὅστις. ὅστις τρόπος. Fr. Epinic. II. p. 8. ὅστις ἐν ἀνθρώποις. P. III, 38.

Ὅταν. ὅταν ἔλθῃς. I. II, 69. ἔλθῃ. P. VIII, 137. ἵκηται. O. X, 109. καταζευγνύῃ. P. II, 20. ἐρύῃ. O. XIII, 113. πέμπῃ. O. II, 37. N. I, 100.

Ὁτέ. ἐστὶν ὁτὲ — ἐστὶ δὲ —. O. XI, 1.

Ὅτι. O. I, 78. 98. II, 104. VII, 47. XIV, 32. P. II, 57. 60. 134. V, 19. 25. VIII, 82. X, 109. N. IV, 69. V, 7.

Ὀτρύνω. ὀτρύνει ἅρμα ζεῦξαι μέλος. N. I, 8. δᾶμον ποτὶ θυσίαν. N. X, 42. με τεύχειν. P. IV, 292. φάμεν θυμός. O. III, 68. ὅτρυνον θεραπόντεσσιν φυλάξαι νιν. P. IV, 71. ὄτρυνον ἑταίρους. O. VII, 148. ὀτρύνων λόγον ἀρχαῖον. N. I, 53.

Οὐ. οὐ. N. I, 28. etc. in fine. O. VII, 87.

Οὐδέ. O. I, 73. P. IV, 63.

Οὐκ. N. XI, 51.

Οὔλιος. οὐλίῳ ἄρει. O. IX, 116. οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισα Ἀθάνα. P. XII, 15. οὐλίαις αἰχμαῖσιν. O. XIII, 33.

Οὐλόμενος. vide Ὄλω et Ὀλέω.

Οὐράνιος. οὐρανία κίων νιφόεσσα Αἴτνα. P. I, 37. οὐρανίου ἀστέρος φάος. P. III, 137. οὐρανίᾳ θυγατέρι Κρόνου. P. II, 70. οὐρανίων εὔβουλον Θέμιν. Fr. Inc. LXVII. et C, 1. οὐρανίων ὑδάτων ὀμβρίων. O. XI, 2. οὐρανίαν ποττὰν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. I, 5. p. 19.

Οὐρανός. ἔφριξε. O. VII, 70. χάλκεος αἰεὶ μένει ἕδος ἀσφαλές. N. VI, 7. χάλκεος οὔπω ἀμβατός. P. X, 42. οὐρανοῦ βασιλῆες. N. IV, 108. ἐξ οὐρανοῦ κατένευσεν Ζεύς. N. V, 63. οὐρανοῦ δόμοισι χρυσέοις. N. X, 165. ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν. I. VII, 66. οὐρανοῦ ὅπερ ἀστρονομοῦσα. Fr. Inc. V. οὐρανῶ πο-

Digitized by Google

λυνεφέλα αρέοντι. N. III, 17. ἐν οὐρανῷ πάντων ἔργων ταμίαι Χάριτες. O. XIV, 14. οὐρανῷ χεῖρας ἀνατείνας. I. VI, 60. οὐρανῷ οἰκεῖν. N. X, 109. κεῖνος Ἄτλας προσπαλαίει. P. IV, 515.

Οὖρος. v. Ὄρος.

Οὖρος. οὖρος Αἰακιδᾶν Ἀχιλεύς. I. VIII, 120. ἀλλοῖος ἄλλοτε ἐπαΐσσων ἐλαύνει. I. IV, 9. ἐμπνεύσας. I. II, 59. οὔρου λήξαντος. P. IV, 520. οὖρον δαίμονας Ξενοφῶντος. O. XIII, 38. πομπαῖον ἐλθεῖν. P. I, 67. ἐπέων εὐθὺν εὐκλέα ἄγε. N. VI, 49. ὕμνων αὔξῃς. P. IV, 5.

Ὀφείλω. ὀφείλει δὲ ἔτι δρέπεσθαι ἄωτον. N. II, 9. v. V. L. Not. (ὀφέλλει.) ὀφείλων. O. X, 4. ὀφειλόμενον οὖρον ὕμνων Λατοίδαις. P. IV, 4.

Ὀφέλλω. ὀφέλλειν πεδίον Λιβύας σὺν τιμαῖς θεῶν. P. IV, 463.

Ὀφθαλμός. Σικελίας. O. II, 18. συγγενὴς ἔχει γέρας. P. V, 22. ὀφθαλμὸν ἀνέλυσεν. N. X, 169. ὅλον ἑσπέρας. O. III, 35. στρατιᾶς. O. VI, 27. v. Schol. ὀφθαλμοὶ πατρὸς ἔγνον ἐσελθόντα. P. IV, 214.

Ὄφις. ὄφιν ποικιλόνωτον γλαυκῶπα. P. IV, 444. ὀφίων κεφαλαῖς. P. XII, 16. ὄφιας δοιοὺς αὐχένων μάρψαις χερσίν. N. I, 68.

Ὀφιώδης. ὀφιώδεος Γοργόνος υἱόν. O. XIII, 98.

Ὄφρα. O. V, 39. VII. 28. P. I, 138. IV, 3. 163. 387. P. V, 82. P. XI, 15. P. XII, 38. N. III, 101. I. IV, 92.

Ὀφρύς. ὀφρύϊ ἀγανᾷ γελάξαις. P. IX, 67. ὀφρύϊ Παρνασσίᾳ. O. XIII, 150.

Ὀχετός. εἰς βαθὺν ὀχετὸν ἄτας. O. X, 46. ὀχετοὺς σεμνούς. O. V, 27.

Ὀχέω. ὀχοίσας σκευᾶς ἑτέρας. P. II, 145. ὀκχέοντι. O. II, 122.

2ὸ Ὄχος. ὀχέων θεοδμάτων ἐφαπτομένα. P. IX, 17. Ψαύμιδος ἐπὶ ὀχέων. O. IV, 18.

Ὄχημα. ὄχημα δαίδαλον Σικελίας. Fr. Epinic. II, 7. p. 15. ἀοιδᾶν ἐρατᾶν. Fr. Scol. III, 1. p. 25.

Ὄχθη. ὄχθαι ἁλιερκέες ὑπὲρ Κύμας. P. I, 34. παρ' ὄχθαις Καφισοῦ. P. IV, 82. Καΐκου. I. V, 54. ἐπὶ ὄχθαισιν Ἰσμηνοῦ. N. IX, 53. ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες. P. I, 122. ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. XII, 4.

Ὄχθος. παρ' ὄχθῳ εὐδένδρῳ Κρόνου μολών. N. XI, 31. Κρόνιον παρ' ὄχθον. O. IX, 5. ἐς ὄχθον ἀμφίπεδον. P. IX, 94.

Ὄχλος. ὄχλου πλήθοντος ἐν ἀγορᾷ. P. IV, 151.

Ὄψ. ὀπὸς φαεννᾶς γλῶσσαν ὀρφανίζει. P. IV, 515. ὀπὶ γεγωνητέον. O. II, 10. θευμερᾷ γαρυέμεν. N. VII, 123. νέων κελαδέων (ἀγῶνα) ὕμνος. N. III, 116. ὄπα ἀνδρῶν ἐπικωμίαν κλυτὰν ἀγα-

Digitized by Google

γεῖν Ἱππακλέᾳ. P. X, 10. ἐμὰν γλυκείαν προχεόντων. P. X, 86. σέθεν μαιόμενοι. N. III, 9.

Ὀψέ. ὀψέ περ. N. III, 138.

Ὄψιος. ὀψίᾳ νυκτί. I. IV, 59.

Ὀψίνοος. ὀψινόου Ἐπιμαθέος. P. V, 56. v. V. L. et ad O. VII, 81.

Ὄψις. ὄψιν ἐειδόμενος. N. X, 28.

Ὄψον. φθονεροῖσι. N. VIII, 36.

Π.

Παγά. (πηγή.) παγὰν ἐπέων εὗρε. P. IV, 532. παγαὶ ἁγνότατοι πυρὸς ἐρεύγονται ἐκ μυχῶν τᾶς (Αἴτνας). P. I, 42. παγᾶν Νειλοῖο πέραν. I. VI, 33. ἀπὸ σκιαρᾶν Ἴστρου. O. III, 25. v. Schol. παρὰ παγαῖς Ὠκεανοῦ. Fr. Inc. C, 2.

Παγγλωσσία. λάβροι παγγλωσσίᾳ. O. II, 157.

Πάγκαρπος. πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα. I. IV, 70. παγκάρπων φυτῶν. P. IX, 102.

Πάγκοινος. πάγκοινον ἐς χώραν. O. VI, 108. πάγκοινον τέρας. Carm. in def. Solis 13. pag. 59. φθέγμα ἔγνωκας. Fragm. Inc. XVIII.

Παγκρατής. παγκρατὲς πῦρ. N. IV, 101.

Παγκράτιον. παγκρατίου νίκαν φέρει Ἰσθμοῖ. I. VII, 29. στεφάνωμα ἐπάξιον. I. IV, 75. ἀλκά σε ἀέξει. N. II, 24. στόλῳ περισθενεῖ. N. III, 27. ἑλεῖν ἀρετὰν διπλόαν. N. V, 95. στέφανον. N. V, 9. ἀμφὶ παγκρατίου. I. VIII, 146. V, 23. ἀπὸ π. ἄραντο νίκας. I. VI, 88. ἐν παγκρατίῳ. O. VIII, 77. μεγαυχεῖ ἐστεφάνωσαν πάτραν. N. XI, 27.

Πάγος. οὐ πάγος οὐδὲ κέλευθος προσάντης γίνεται. I. II, 47. πάγον Κρόνου. O. X, 60.

Πάγχρυσος. πάγχρυσον φιάλαν. O. VII, 6. νάκος κριοῦ. P. IV, 121.

Πάγχυ. πάγχυ ἄγαν διαπλέκει. P. II, 151.

Παθεῖν etc. vide Πάσχω.

Πάθη. περὶ πάθας ἀτλάτου. O. VI, 65. πάθᾳ σὺν βαρείᾳ. P. III, 74. προτέρᾳ καμών. P. VIII, 68. πάθαις ὀξείαισι. P. III, 174.

Παίδειος. παιδείους ὕμνους. I. II, 5.

Παιδοφάγον ἰχθῦν. Fr. Inc. CXXXIX.

Παίζω. παίζομεν ἀμφὶ τράπεζαν. O. I, 24. ἔπαιζεν ἐνόπλια. O. XIII, 123.

Παῖς. ἐναγώνιος. N. VI, 23. κισσοφόρος. O. II, 60. Μενοιτίου. O. IX, 107. Πηλέως. P. III, 178. ἐὼν Ἀχιλεύς. N. III, 77.

Digitized by Google

ἔσχεθε κῦδος ἐν Ἀθάναις. O. IX, 133. τοι ἔσσεται. I. VI, 76. αὐτὰ Ζηνός. O. XIII, 110. Ἀοῦς. O. II, 148. Ἀριστοφάνευς. N. III, 35. Αἰνησιδάμου. O. III, 15. Αἴσονος. P. IV, 209. Αἰήτα ζαμενής. P. IV, 18. Ζηνός. O. XIII, 110. Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθείς. N. VII, 10. γαιαόχου. P. IV, 58. Πελίαο. N. IV, 97. Λήδας. N. X, 123. Λακάας. P. X, 70. Λατοῦς. O. VIII, 40. παιδὸς βίαν ἴσχον πειρᾶσθαι ἀέθλων. N. XI, 29. Λατοῦς. Fr. Prosod. I, 2. in Del. p. 43. παιδὶ Ἀγησιδάμου. N. IX, 99. φθιμένῳ. Fr. Epinic. I, 2. p. 7. σὺν π. Κρόνου. O. VII, 121. παῖδα Ἁλίου (ἁμέρων). O. II, 59. Ἀοῦς Αἰθίοπα. O. II, 148. Κλυμένοιο. O. IV, 31. Κρόνου. O. I, 16. κιχών. P. III, 76. θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας. I. VI, 65. ἀμπέλου βιατὰν νωμάτα φιάλαισι. N. IX, 123. ἰοβόστρυχον Εὐάδναν. O. VI, 50. Νηρέος κλυτὰν Θέτιν. P. III, 164. Ὀποῦντος Πρωτογένειαν. O. IX, 86. ἀδείμαντον. I. I, 15. ὀλυμπιονίκαν Ἀρχεστράτου. O. X, 1. ποντίαν Ἀφροδίτας. O. VII, 25. κλυτάν. P. III, 164. Τιμονόου. N. II, 16. ἐρατόν. O. X, 120. παῖ Ἀρχεστράτου. O. XI, 11. Ζηνὸς Ἐλευθερίου. O. XII, 1. Σωστράτου. O. VI, 137. Κρόνου. O. IV, 10. Ἥρας. N. VII, 1. ἐλασίβροντε. Fr. Inc. CLIII. Ἀγησιδάμου. I. VII, 43. Διοδότοιο. N. I, 42. Ῥέας. N. XI, 1. O. II, 22. Ποσειδᾶνος. P. IV, 246. Ἀμύντα. Fr. Epinic. IV, 2. p. 10. ὦ παῖ. P. VIII, 45. N. IV, 146. VI, 106. Fr. Inc. XLVIII, 1. παῖδες Αἰνησιδάμου. I. II, 43. Ἀλάτα Κορίνθιοι. O. XIII, 17. π. Schol. θεῶν ἄτρωτοι. I. III, 31. φεύγοντι ἐν φόβοις δαιμονίοισι. N. IX, 65. καὶ μάτρωες ἀγλαοί. I. VI, 90. παίδων. N. VII, 147. υἱέων ἀρηΐφιλοι. I. VIII, 53. χρύσεαι Θέμιτος. O. XIII, 11. κρατίστου θεῶν. O. XIV, 20. Ἁρμονίας. P. XI, 12. θεῶν καὶ φωτῶν. P. IV, 22. Ἀθηναίων. Fr. Inc. XL, 1. ὦ παῖδες. Fr. Scol. I, 7. p. 19. παίδων Αἰακοῦ λόγον. N. IV, 117. Διός. P. III, 22. νεφέλας. O. XI, 3. γυίοις. O. VIII, 90. ὀάροισι. P. I, 190. τρίταν νίκαν. I. IV, 119. ὀργαὶ μεγαλήτορες. I. V, 45. οὐκ ἄτερ. O. VIII, 59. διαυλοδρομᾶν ὕπατον. P. X, 14. νεόγυιον ἐς ἥβαν. Fr. Scol. II, 18. pag. 25. ἐπιγεινομένων. P. IV, 83. βλεφάροις ἐφίζοισα. N. VIII, 3. παίδεσσι. P. I, 153. διδύμοις. N. IX, 10. Ἑλλάνων μομφὰν ἔχει. I. IV, 62. παισὶν φίλοις. O. VII, 74. σὺν διδύμοις Λήδας. O. III, 63. παρὰ παισὶν αἰεὶ καλὰς πίθων. P. II, 132. ἐν παισὶ νέοισι. N. III, 125. παισὶν Αἰτναίων. N. IX, 71. μετὰ τούτου. P. IV, 115. Ῥοδίοις. O. VII, 74. παισὶν ἐπιτρέπει λῆμα ἐκ πατέρων. P. VIII, 63. παῖδας Ἰφιμεδείας. P. IV, 158. ἑπτὰ τέκεν. O. VII, 136. Κρόνου. P. III, 166. I. I, 79.

Digitized by Google

Παλαί. N. X, 18. XI, 43. I. II, 1. V, 56. ἦν. N. VIII, 86. τῶν. P. VI, 40. N. VIII, 55.

Πάλη. ἀμφὶ πάλᾳ σὺκ ἄμοιρος πέφαντ'. N. VI, 26. πάλᾳ κρατέων. O. VIII, 27. κυδαίνων. O. X, 78. νῖκαι ἐστεφάνωσαν πάτραν. N. XI, 26. Νεμέᾳ Τιμασάρχου. N. IV, 16.

Παλαίγονος. παλαιγόνων μῆτιν. O. XIII, 70. Μινυᾶν ἐπίσκοποι. O. XIV, 5.

Παλαιμονέα. παλαιμονεῖ χαύνᾳ πραπίδι. P. II, 112.

Παλαιός. ὄλβος Βάττου ἕπεται. P. V, 73. παλαιὰ χάρις. I. VII, 23. παλαιὸν οἶνον αἴνει. O. IX, 73. παλαιοῦ πένθεος, ποινάν. Fr. Thren. IV, 2. p. 57. παλαιὰν δόξαν Κλεωνύμου. I. III, 25. προγόνων ἑῶν. P. IX, 182. φάμαν ἐκ λεχέων ἀνάγει. I. IV, 57. παλαιαὶ ῥήσιες ἀνθρώπων. O. VII, 100. παλαιαῖσιν ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεύς. N. III, 56. παλαιότεροι εὗρον ὁδόν. N. VI, 90. ἐν παλαιτέροις. P. X, 91. τρίτον. N. III, 127. ἔνθον ἄλσει παλαιτάτῳ. N. VII, 65.

Πάλαισμα. παλαισμάτων φροντίδα. N. X, 40. αὐχένα ἐξέπεμψας. N. VII, 106. (ἐν) παλαισμάτεσσι. P. VIII, 48. ἀμφὶ παλαίσμασιν ἀνδρός. O. IX, 21.

Παλαίφατος. γενεά. N. VI, 54. παλαίφατον ἀγοράν. N. III, 24. v. Not. χρησθέν. O. II, 72. παλαίφατον Ἀχάρναι εὐάνορες. N. II, 25. v. Schol. V. L.

Παλάμη. παλάμᾳ δονέων. P. I, 85. σὺν μοιριδίῳ. O. IX, 58. σὺν π. θεοῦ. O. X, 25. παλάμαι Ζηνός. P. II, 71. παλαμᾶν τραχειᾶν. P. IV, 360. παλάμαις Διὸς δεινὸν πάθον. N. X, 121. θεῶν τιμὰν εὑρίσκοντο. P. I, 94. Ἐπάφου κατῴκισθεν ἄστη. N. X, 9. πυκνότατον. O. XIII, 73. βροτῶν ψιθύραν. P. II, 138.

Παλίγγλωσσος. πόλις. I. VI, 35. παλίγγλωσσόν οἱ ῥῆσιν ἀγγέλων ἀθάνατοι θέσαν. N. I, 88.

Παλίγκοτος. παλίγκοτον πῆμα. O. II, 56. παλιγκότας ἔφεδρος τραχύς. N. IV, 156.

Παλίμβαμος. παλίμβαμος ὁδοὺς ἱστῶν. P. IX, 33.

Πάλιν. O. I, 107. X, 103. N. III, 109. X, 138. Fr. Thren. IV, 5. p. 57.

Παλιναίρετος. Fr. Dithyramb. VII. p. 72.

Παλιντράπελος. παλιντράπελον πῆμα. O. II, 69.

Παλλακός. παλλακῶν κρόταλα. e corr. Fr. Dithyramb. VI, 5. pag. 70.

Πάλλω. πάλλων ἄκοντα βραχυσίδαρον χερσί. N. III, 79. πάλλονται αἰετοὶ καὶ πέραν πόντοιο. N. V, 39. v. Not.

Παμβίας. παμβίᾳ κεραυνῷ σχίσεν Ζεὺς χθόνα. N. IX, 58.

Πάμπαν. O. II, 125. XIII, 82. N. X, 108. Fr. Inc. II, 7.

Digitized by Google

Παμπειθής. παμπειθὴ γλυκὺν πόθον. P. IV, 327.
Παμποίκιλος. ἐν παμποικίλοις ἕρκεσιν ἀγγέων. N. X, 68.
Παμπόρφυρος. παμπορφύροις ἀκτῖσι. O. VI, 91.
Πάμπρωτος. πάμπρωτον ἀέθλων (θῆρα) κτεῖνα. I. VI, 70. φέγγος εἶδον. P. IV, 415.
Παμφάρμακος. παμφαρμάκου ξείνας (Μηδείας). P. IV, 415.
Παμφόρος. παμφόρῳ χεράδει τυπτόμενον. P. VI, 13.
Πάμφωνος. πάμφωνον μέλος αὐλῶν. P. XII, 34. παμφώνων ὑμεναίων ἰαχάν. P. III, 29. παμφώνοις ὁμοκλαῖς αὐλῶν. I. V, 35. παμφώνοισιν ἔντεσιν αὐλῶν. O. VII, 22.
Πανάγυρις. ἀμφὶ πανάγυριν Ζηνὸς Λυκαίου. O. IX, 145. παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον δίφρον. I. IV, 47.
Πανδαίδαλος. πανδαίδαλον εὐκλέα ἀγοράν. Fr. Dithyramb. III, 5. p. 67.
Πανδόκος. πανδόκῳ ἄλσει Διός. O. III, 30. πάνδοκον ναὸν Πυθῶνος. P. VIII, 89. πανδόκοις ξεινίαις. O. IV, 25.
Πανδοξία. πανδοξίας ἄκρον ἐστὶν ἐν εὐτυχίᾳ. N. I, 14.
Πανέτης. πάνετες τιθήνα χιόνος Αἴτνα. P. I, 38.
Παννυχίζω. παννυχίζει φλόξ. I. IV, 112.
Παντοδαπός. παντοδαπὸν κύνα θεοῦ μεγάλας. Fr. Parthen. II. p. 29. παντοδαπᾶν ἀνέμων ῥιπαῖσι. Fr. Prosod. II, 3. in Del. p. 44. μόχθων. I. I, 63. παντοδαπᾶν νούσων. P. III, 13. παντοδαποῖσιν ξένοις. O. VIII, 35.
Παντᾶ. O. I, 188. vbi v. V. L. P. I, 187. II, 42. X, 58. I. IV, 2. P. IV, 303. P. I, 187.
Πάντοθεν. N. VI, 75. περιάπτων φάρμακα γυίοις. P. III, 95.
Παντοῖος. παντοῖαι χρεῖαι φίλων ἀνδρῶν. N. VIII, 71. παντοίων νόμων ἀγεῖτο. N. V, 45. παντοῖα θύματα. Fr. Thren. I, 14. p. 32.
Πάντολμος. πάντολμον σθένος Ἡρακλέος. Fr. Encom. I, 4. p. 64.
Πάντως. σχεθέμεν πάντως ἐν φυλακᾷ. P. IV, 133.
Πάομαι. εἴ τις πέπαται ἐσλά. P. VIII, 103.
Παπταίνω. παπταίνει τὰ πόρσω. P. III, 39. εἴ τις τὰ μακρά. I. VII, 61. πάπταινε πόρσιον. O. I, 183. παπτήναις πέδιλον τάφε. P. IV, 168.
Παρά. παρ' Ἀπόλλωνος. N. IX, 1. πατρός. O. I, 112. Πυθιάδος. P. V, 26. Πανδρόσου. Fr. Parthen. V, 3. p. 30. δαιμόνων μαστευέμεν. P. III, 107. Διὸς (βωμῷ). N. X, 89. ποδός. P. III, 108. X, 97. Χαλαμῖνος. P. I, 148. σέθεν φέρεται. P. I, 171. σταθμῶν ἱκών. O. V, 21. Χαρικλοῖς νέομαι. P. IV, 132. Δὴ παρ' ἢ ἀδελφοῖσιν μισγομέναν (pro παραμισγομέναν). I. VIII, 76. Αἰγιόχῳ ναίει. I. IV, 99. Αἰήτᾳ. P. IV, 379. v. V. L. Ἀλ-

Digitized by Google

φεῷ σύτο. O. I, 32. Ἀλφεῷ στεφανωσάμενον. O. VII, 28. ἀμφοτέροις δαίσαντο. P. III, 165. Πέλοπος ἀποικίᾳ. O. I, 37. ἀνδρὶ φίλῳ στάμεν. P. IV, 1. ἀνδράσιν. O. VI, 15. οἰκείοις ἀρούραις. O. XII, 28. βωμῷ τύμβον ἔχων. O. I, 150. Δίρκᾳ τὰ φάνεν. O. X, 101. I. VIII, 42. συγγόνῳ ἑστίᾳ. O. XII, 21. Εὐρώτᾳ πέλας. I. I, 39. Κάδμῳ οὐκ ἐγένετο (pro παρεγένετο). P. III, 155. Κασταλίᾳ στεφανωσάμενον. O. VII, 31. N. VI, 65. Κασταλίᾳ καὶ ὄχθῳ μολὼν. N. XI, 30. 31. κοινῶνι εἰσάϊεν. P. III, 50. κόλποισι Πίσας. O. XIV, 33. Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει. P. III, 60. Κρονίδαις ἑλὼν βίοτον. P. II, 46. ματέρι βαίνοισά ἐστι (pro παραβαίνουσα). N. X, 33. ματρὶ μένειν. P. IV, 330. οἷς ἐδαίσατο. P. X, 49. ὄχθαις Καφισοῦ τίκτε. P. IV, 82. Κάδμου ὄχθαις τρῶσεν. I. V, 54. παισίν. P. II, 132. πατρὶ νέμονται. N. X, 104. πεζοβόαις. N. IX, 81. Πηλεῖ οὐκ ἐγένετο (pro παρεγένετο). P. III, 154. πόλει Χαρίτων (pro παραναίουσι). P. XII, 45. Κάδμου πύλαις ἀνέτειλαν. I. VI, 111. τιμίοις θεῶν νέμονται αἰῶνα. O. II, 117. τυραννίδι. P. II, 159. ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ. Fr. Inc. LV. σφίσιν τέθηλεν ὄλβος. Fr. Thren. I, 9. p. 32. παγαῖς ὠκεανοῦ. Fr. Inc. C, 2. πὰρ Δεινομένει. P. I, 112. Διὶ γάμον δαίσαντα. N. I, 111. Κρόνου λόφῳ. O. VIII, 22. Παμφάῃ ἐλθόντες ξενίαν. N. X, 92. ποδί. N. IV, 88. VI, 94. ποσί. O. I, 118. σάματι. O. X, 30. τεμένει. N. VI, 105. παρ' αἶσαν. P. VIII, 16. ἀκτὰν Ἱμέρα. P. I, 152. Ἀχέροντος. P. XI, 53. ἁμαρ. P. XI, 95. Ἀπόλλωνα. O. IV, 16. ἅρμα Λύδιον. Fr. Inc. XXIV, 1. βωμόν. O. X, 121. γνώμαν. O. XII, 14. δίαιταν. O. II, 116. δίκαν. O. II, 30. δόμον. N. VII, 67. ἐλπίδα. O. XIII, 117. ἓν ἐσλόν. P. III, 145. εὐδαιμονίαν. P. VII, 21. καιρόν. O. VIII, 32. IX, 58. P. X, 5. κρητῆρα. N. IX, 117. κρημνὸν θαλάσσας. Fr. Inc. LXXXIV. Κρονίδαν. N. III, 83. Κρόνιον. O. I, 178. ξένον. P. III, 123. ὀμφαλόν. P. VIII, 85. ναῦν. Fr. Inc. XXXVII, 2. ὅρκον. O. XIII, 116. ὄχθον Κρόνιον. O. IX, 4. Πελίαν. P. XI, 6. πόρον. O. VI, 46. πρόθυρον. P. III, 138. I. VIII, 4. πυράν. I. VIII, 126. ῥάνθρον Ἀλφειοῦ. O. IX, 29. ῥοὰν κεκραμένον. N. XI, 46. σκοπόν. O. XIII, 134. σᾶμα. N. VII, 28. τύμβον. N. IX, 33. τύρσιν. O. II, 127. ὕδωρ. P. I, 131. υἱὸν Ἀγησιλάου. Fr. Scol. II, 21. p. 25. βωμόν. N. V, 18. δίκαν. I. VII, 67. ματέρα. P. VIII, 122. μέλος. N. VII, 101. μέσον ὀμφαλόν. P. IV, 131. σοφὸν ἀντιφερίξαι. P. IX, 88. στόμα. P. IV, 77. χρόνον. O. IV, 41.

Πάρα. σοί, pro πάρεστι. Fr. Dithyramb. VI, 1. p. 70.

Παραβάλλω. παραβάλλει στόμα Ἡρακλεῖ. P. IX, 152.

Digitized by Google

Παράγω. παράγον κοῖται ἐννύχιοι. P. XI, 39. σοφία κλέπτει παράγοισα μύθοις. N. VII, 34.

Παραγορέω. παραγορεῖτό-μιν. O. IX, 117.

Παραδίδωμι. παρέδωκε κῦδος. P. II, 96. Ἰαωλκὸν λατρίαν Αἱμόνεσσι. N. IV, 91. παραδόντος πότμου. P. V, 4.

Παραιθύσσω. παραιθύσσει εἴ τι καὶ φλαῦρον. P. I, 169. παραίθυξε θόρυβον μέγαν συμμαχίᾳ. O. X, 89.

Παραινέω. παραινεῖ φράζων υἱοῖς ἔπος Ἡσιόδου. I. VI, 100. παραινεῖν ἐφημοσύναν Πηλεΐδᾳ. P. VI, 23.

Παραΐσσω. παρήϊξαν ἔρωτες. Fr. Inc. XLVII, 2.

Παραιτέω. παραιτεῖται χάριν. N. X, 56.

Παράκειμαι. παρκείμενον συλλαβὼν τέρας. O. XIII, 103. φρονεῖν τὸ παρκείμενον. N. III, 131.

Παρακοινάω. παρεκοινᾶτο λόγον συγγενέσιν. P. IV, 236. v. Not.

Παραλέγομαι. παρελέξατο νεφέλᾳ. P. II, 67.

Παραλύω. παραλύει δυσφρόνων. O. II, 95.

Παραμείβω. τίνα πρὸς ἄκραν πλόον ἐμὸν παραμείβῃ. N. III, 47. παραμείβεται θεὸς δελφῖνα. P. II, 93.

Παραμένω. παρέμεινε μάχαις. P. I, 93. παρμένων ἐν ὀργᾷ. P. I, 173. παρμένοντας υἱοὺς αἰχμᾷ. P. VIII, 58.

Παράμερος. τὸ ἀεὶ παράμερον ἐσλόν. O. I, 160.

Παραμόνιμος. παρμονίμαν εὐδαιμονίαν θάλλοισαν. P. VII, 21.

Παράμονος. ὄλβος ἀνθρώποις παρμονώτερος. N. VIII, 29.

Παραπειράομαι. παραπειρῶνται Διὸς μάντιες. O. VIII, 4.

Παραπλάζω. παρέπλαγξαν σοφόν. O. VII, 56. σὺ παρεπλάγχθη Ὑπερμνήστρα. N. X, 10.

Παραστάτης. Τελαμὼν παραστάτας ἐὼν Ἰόλᾳ. N. III, 63.

Παρασφάλλω. οἰκείων καλῶν παρέσφαλεν. N. XI, 41.

Παρασχέω. παράσχοι χρόνος ἐπίλασιν καμάτων. P. I, 90. παρασχεῖν ἀνδράσιν ἰατῆρα. P. III, 116.

Παράτροπος. εὐναὶ παράτροποι. P. II, 65.

Παράφημι. μὴ παρφάμεν ὅρκον. O. VII, 120. παρφάμεν τοῦτον λόγον. P. IX, 77. πολλὰ παρφαμένα λιτάνευεν. N. V, 58.

Παράφασις. πάρφασις ἐχθρὰ ἦν καὶ πάλαι. N. VIII, 54.

Παρδαλέα. ἀμφὶ παρδαλέα στέγετο ὄμβρους φρίσσοντας. P. IV, 144. (παρδαλέᾳ. Not.)

Πάρεδρος. ἱέρεα ὀρνίχων Διός. P. IV, 7. Θέμις Διὸς ξεινίου. O. VIII, 29. Μοιρᾶν Ἐλείθυια. N. VII, 1. πάρεδρον Δαμάτερος Διόνυσον ἄντειλας. I. VII, 3. Ῥαδάμανθυν ἔχει Κρόνος ἕτοιμον. O. II, 139.

Πάρειμι. νῦν πάρστι. O. VI, 31. φίλων παρεόντων. O. VII, 10.

Παρέλκω. παρέλκει ὀρθὰν ὁδὸν ἔξω φρενῶν. O. VII, 84.

Digitized by Google

Παρέχω. αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει. I. VIII, 152. λόγον ἔπαινον παρέχοντι. P. II, 132. θεὸς τῶνδε αἶσαν παρέχοι. O. VI, 174. παρέχων δόμας ἀκέντητον ἐν δρόμοις. O. I, 33. παρέχων δεῖπνα ἀμοιβαῖα θεοῖς. O. I, 63. παρέχεισα εἰράναν βουσίν. P. IX, 41. παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον. P. XI, 64. πολὺν ἄμνον π. δυνατοί. N. VI, 57.

Παρήκω. τὰ μὲν παρήκει. P. VI, 43.

Παρθενία. παρθενίας χαλινόν. I. VIII, 95.

Παρθενικός. παρθενικαὶ ἄφωνοι εὔχοντο πόσιν ἢ υἱόν. P. IX, 175.

Παρθένιος. παρθενίαν ὠδῖνα. O. VI, 51. παρθενίοις καὶ παίδων βλεφάροις ἐφίζοισα. N. VIII, 3. v. Not. V. L. ἀπλάτεις ὀφίων κεφαλαῖς. P. XII, 15. Παρθενία Ἥρα. O. VI, 150. v. Schol.

Παρθένος. κυαναιγίς. Minerva. O. XIII, 99. v. Schol. ἰοχέαιρα. Diana. P. II, 16. Κορωνίς. P. III, 61. Λοκρίς. P. II, 36. τεῦχε μέλος αὐλῶν. P. XII, 34. παρθένου (Sphingis) αἴνιγμα ἐξ ἀγρίαν γνάθων. Fr. Inc. CXC. παρθένον ἀγροτέραν (v. Not.) ἅρπασεν καὶ ἤγεγκε. P. IX, 10. κεδνάν. P. IX, 216. σύνευνον. O. I, 145. παρθένοι ἅλικες, ἑταῖραι. P. III, 31. Ἑλικώνιαι. I. VIII, 126. παρθένων χοροί. P. X, 59. Λαναοῦ. Fr. Inc. CLXXVIII. ἀγέλα. Fr. Hyporch. IV, 1. p. 41. παρθένοις νέοις μέλημα. P. X, 92. οἷον γάμον εὗρεν. P. IX, 198.

Παρίημι. μὴ παρίει. P. I, 165.

Παρίστημι. παρέστα Μοῖσα. O. III, 7. παρίσταν σχιδὸν Μοῖραι. O. X, 64. παρέστακε Δίκα κώμῳ. P. VIII, 100. παρεσταμένων υἱῶν. O. V, 53.

Παρίσχω. παρίσχει δαίμων. P. VIII, 108.

Πάροιθεν. O. XIII, 145. P. II, 111. Fr. Prosod. II, 1. in Del. p. 44.

Παροίχομαι. παροιχομένων ἀνέρων. N. VI, 50. παροιχομένων δεῖμα. I. VIII, 24.

Πάρος. I. VII, 1. Carm. in def. Solis v. 8. p. 60.

Παρπόδιος. φόνου παρποδίου. N. IX, 90.

Παρφυκτός. παρφυκτὸν οὐ τὸ μόρσιμον. P. XII, 53.

Πᾶς. πᾶς τις. I. I, 69. πᾶσα κεκριμένα δύναμις. N. VI, 4. πόλις. N. V, 86. πᾶν τέλος ἔργων. N. X, 54. χρῆμα τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεί. I. VIII, 27. πάσας ὁλκάδος. N. V, 4. παντὸς κορυφάν. P. IX, 136. μέτρον. P. II, 64. παντὶ θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν. P. V, 33. ἔργῳ. N. VII, 77. θυμῷ. P. IX, 170. N. V, 57. θυμὸν δονεῖν. N. VI, 96. στρατῷ. N. I, 93. χρόνῳ. O. VI, 59. λαῷ χρὴ δεικνύναι. Fr. Inc. CXII. πάντα θυμὸν αὔξων. N.

Digitized by Google

III, 100. χρόνον. I. III, 9. λόγον θέμενος. P. IV, 234. ὁμῶς πιέζει οἰκεῖον. N. I, 83. πᾶσαν ἀρετὰν αὐτοῦ. I. IV, 65. εὐφροσύναν. P. IV, 230. μακραγορίαν. P. VIII, 41. τελευτὰν πράγματος. O. XIII, 105. ὁδὸν θεραπεύων. Fr. Scol. II, 14. p. 25. πᾶν ἥρδοντα χρὴ ἐχθρὸν ἀμαυρῶσαι. I. IV, 81. ἐς τὸ πάν. O. II, 163. πάντων δαινυμένων κάρυξε. I. VI, 52. ἐπιχθονίων. N. X, 117. κύριος Ζεύς. I. V, 67. ἴσον ἀποδάσσασθαι. N. X, 161. ἐπάξιον χάρμα. N. VII, 130. ἔργων. N. V, 75. πάντων βασιλεὺς Νόμος. Fr. Inc. I, 1. μακάρων ἄνακτα. Fr. Inc. L. σῶμα ἕπεται θανάτῳ. Fr. Thren. II, 3. p. 34. πάσαις ἐτέων περιόδοις. N. XI, 51. v. Not. νώμ' ἁπάσαις ἁνίαις. I. II, 33. πολίεσσιν ὁμίλει. Fr. Inc. XLVIII, 4. πάντεσσ' ἐπιχωρίοις ἀέθλοις. P. IX, 178. πάντας ἀνθρώπους. I. IV, 9. ἐπαινήσαις λέξατο. P. IV, 336. πάσας ἀρετὰς ἁγήσασθαι μακρὸν ἐμοί. I. VI, 82. γαίας. I. IV, 95. δαῖτας θεῶν. I. II, 58. πάντα ἀναγήσασθαι. N. X, 35. v. Not. ἔχεις. I. V, 18. ἴσαντι νόῳ. P. III, 52. ὅσα. I. I, 85. τεύχων βροτοῖς. Fr. Inc. C, 2. θύειν. Fr. Inc. XI.

Πάντα pro πανταχοῦ. O. IX, 36. v. V. L. ad O. I, 188.

Πάσσαλος. ἀπὸ πασσάλου λάμβανε φόρμιγγα. O. I, 27.

Πάσχω. εὖ πασχέμεν. P. III, 186. vbi v. Not. εὖ πάσχων. I. V, 17. ἔπαθεν πολλά. O. XIII, 91. πλέον λόγον γενέσθαι, ἢ πάθεν. N. VII, 30. ἔπαθον μεγάλα. O. II, 40. πάθον δεινόν. N. X, 121. οἷα δαμασθέντες. P. I, 143. οἷα καὶ πολλοὶ πάθον. P. III, 35. παθεῖν ἔοικεν. N. IV, 57. ἐπίστασαι. P. VIII, 8. εὖ παθεῖν τὸ πρῶτον ἄθλων. P. I, 191. εὖ παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι. N. I, 46. παθὼν ἐοικότα. P. II, 53. τί ἐσλόν. P. IX, 157. παθόντες φιλόξενον ἔργον. I. II, 36. πάντων μέτα πείσομαι. In def. Solis p. 61.

Πατάγημα. κυμβάλων. Fr. corr. Dithyramb. III, p. 70. in Add.

Πάταγος. πατάγῳ. P. I, 46.

Πατήρ. ἀοιδᾶν φορμικτάς. P. IV, 314. v. Orpheus et Schol. Βορέας. P. IV, 324. Ζεύς. O. I, 91. II, 48. P. III, 176. Κρόνος. O. II, 138. Κρονίων Ζεύς. P. IV, 40. πάντων ὁ χρόνος. O. II, 32. θαυμαστὸς ξείνοις. P. III, 126. (τοῦ Πέλοπος) Tantalus. O. I, 60. γενέθλιος ἀκτίνων ὀξειᾶν. O. VII, 129. φυτεύων γάμον. P. IX, 194. εἰ πατὴρ ἐθάλπετο ἁλίοι ζαμενεῖ. N. IV, 22. πατὴρ ἦν ἐεινοώας. Fr. Inc. CXC. corr. πάτερ Ζεῦ. O. XIII, 34. πατέρος Διός. O. VII, 67. κεκλημένον. P. III, 119. νικαφορία, χάρμα οὐκ ἀλλότριον. P. I, 115. πατρὸς ἀντία. O. XIII, 75. ἑορτάν. O. VI, 116. κλέος. I. VI, 39. κρύβδαν. P. III, 25. τοῦ Ξενοφῶντος, Θεσσαλοῦ. O. XIII, 48. ξεινίου χόλον

Digitized by Google

δίσσας. N. V, 61. ὀφθαλμὸς γνοὺς ἐσιδόντι. P. IV, 114. Πελασάχου παρὰ πρόθυρον. I. VIII, 3. φέρτερον γόνον τινῶν. I. VIII, 70. Φοίβου. O. VI, 84. Ἀγαπτοδώρου αἶνον. I. I, 50. αἰγλα πόδων. O. XIII, 46. Ὀλυμπίοις ὁμοῦ. O. XIX, 17. ἐμοὶ ἀρχαῖαν κομίζων. P. IV, 188. ἀρχάν. O. XIII, 87. ἔρευν ἐμβέβακεν. P. X, 20. v. Not. κομῶντ' ἀρότοι θαλάσσας. P. VI, 35. Μεγὰ ἄγαλμα. N. VIII, 27. ἐδώρησε γένεσθαι Θέγεατες. I. VIII, 31. ὄπιθε. P. II, 88. φορτιζόμενον. P. XI, 25. πατρί. N. VII, 154. βαρυγδούπου. O. VI, 136. βαθυσκαφέος τέκες Αἰακοῦ. I. VIII, 47. αὐτῷ, Διί. O. III, 34. ἰσθμιονῖκαι ὄτρυνε. O. VII, 76. Δαμαλᾶ Ποσειδᾶνι. O. XIII, 99. Θεσσαλοῖς, Πτελεοδάρῳ. O. XIII, 58. πατρὶ πατρός. O. VIII, 91. πυθιονίκας. O. X, 102. μεγίστῳ. O. X, 34. ἑορτάν. O. IV, 116. φίλῳ. N. X, 104. τεῷ. P. VI, 15. Πυθιονίκαν. P. XI, 67. Ἀδράστοιο. N. X, 21. πατέρα Οὐρανίδᾶν Ζῆνα ἐκάλει ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ. P. IV, 344. πατέρα Ἀπρόνα. O. V, 18. Δαμάγητον. O. VII, 82. πάτερ Ζεῦ, ὑπάτε, εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας. O. XIII, 54—56. N. VIII, 60. IX, 73. 127. X, 53. XI, 14. I. VI, 62. Κρονίων. N. X, 142. Ζεῦ. Fr. Epinic. V, 1. in Hieron. p. 17. ὄμνυμι ἱερὸν ζαθέαν. Fr. Epinic. V. p. 15. VI. I. πάτερ ἀριστοτέχνα. Fr. Inc. XIX. πατέρες ἐμοί. P. V, 101. ἐξ ἀγαθῶν πατέρων. O. VII, 169. ὑμνοῦμεν. O. II, 13. ὑπάτων γόνον μέλπομεν. Fr. Dithyramb. III, 12. p. 67. λιταπτῆνα. P. IV, 207. ἐκ πατέρων. P. VIII, 63. πατέρων ὀρθαὶ φρένες. O. VII, 168.

Μάτηρ. πάτρας Κνώσιος. O. XII, 24. ταύτας. N. VI, 62. φίλας. I. VII, 40. πάτρᾳ πάλιν ὑμναίοις δόξαν ἀγαγόντες. P. IX, 131. ἐμᾷ ὑμνήσαι πολίαρχον. N. VII, 129. λόφον λίθου Μυκαλίου ὑπερεῖναι. N. VIII, 79. πάτραν Αἴγιναν. O. VIII, 27. εὐώνυμον ἀστιφάνωσαν λῖπαι. N. XI, 25. καπνωθέσσαν. P. V, 112. τεὸν πρόπολιν δοιδαῖς ἔμμεν ἀπήμονα. P. IV, 126. Μοῦσαι λιθᾶν ἄβαξιν. P. VIII, 55. τίνα πάτραν. P. VII, 9. πάτραν στόμα προφέρει. I. V, 55. Ψαλιχαθᾶν ἀρδόντες Πηγέαν δρόσον. I. VI, 93. πάτραθε. N. VII, 105.

Πατραδελφεύς. πατραδελφεοῦ κρατὸς γενὰ ἐν πανελλάνων (αὐτόν). I. VIII, 143.

Πάτριος. πατρίαν δίκαν. N. IX, 32. πατρία θέσις. O. VI, 106. πατρίαν ἄρουραν. O. II, 27. καθ' ὁδόν. N. III, 9.

Πατρίς. πατρίδι κύδος καλλίνικον. I. I, 13. πατρίδα πολυστέφανον. O. X, 44. πολίαν γαῖαν εὔχαι πατρίδ' ἔμμεν. P. IV, 174.

Πατρόθεν. ἀνάγκα. O. III, 51. τὸ πατρόθεν. O. VII, 60.

Πατρῷος. πατρῴου εὐφρονᾶ πότμου. O. II, 66. πατρῴαν ἐσθλῶν. P. IV, 391. πατρῴας ἀπὸ γᾶς. P. IV, 317. πατρῴαν

μοῖραν. O. VII, 139. πόλιν, Κυράναν. P. V, 70. πατρῴαν πρὸς στάθμαν. P. VI, 45. Σαλαμῖνα. N. IV, 78. ἄρουραν. I. I, 51. ἀρετάν. I. III, 66. πατρῷαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσεις. P. X, 111. πατρῴαις βουσὶν εἰράναν παρίχοισα. P. IX, 42.

Πατροπάτωρ. ξένος Σπαρτῶν. P. IX, 144. πατροπάτορος ὁμαιμίου. N. VI, 29.

Πάτρως. πάτρωί τ' ἐπιρχόμενος. P. VI, 46. (πάτρῳ.) v. V. L. ad I. VII, 34.

Παῦρος. παύρῳ ἔπει. O. XIII, 138. παῦρον ὕπνον γλυκύν. P. IX, 42. παῦροι βροτῶν πιστοὶ ἐν πόνῳ. N. X, 147. δυνατοὶ βασιλεῦσαι. N. IX, 89. παῦροί τινες ἔλαβον χάρμα ἄπονον. O. X, 26. παύροις πράξασθ' εὐμαρές. P. III, 205.

Παύω. ἔπαυσεν ἀλκὰν φρενῶν φόβος ἀνδροδάμας. N. III, 67. λάθαν Σωκλείδα, Ὀλυμπιόνικος. N. VI, 35. μέριμναν καρτερᾶν. I. VIII, 25. τὰ μὲν παύσατε. I. VIII, 77. παυσάμενοι κακῶν. I. VIII, 17.

Πάχυς. πάχει μάκει τε ναῦν πεντηκόντορον κράτει (ὁ δράκων). P. IV, 436.

Πεδά. (μετά.) πεδὰ μέγαν κάματον. P. V, 62. πολλοῖς πεδαφρόνων. v. V. L. ad P. VIII, 106. καὶ πέδα. Fr. Inc. LXIV. p. 115. vbi Not.

Πεδαμείβω. ἐυλὸν βαθὺ πήματος πεδάμειψαν. O. XII, 18.

Πεδαναγάζω. πεδαναγάζων ἀπὸ Ταϋγέτου. N. X, 115.

Πεδάφρων. πολλοῖς πεδαφρόνων. P. VIII, 105. conf. V. L.

Πεδάω. ἵππος ἅρμ' ἐπέδα. P. VI, 32. πέδασον ἔγχος χάλκειον Οἰνομάου. O. I, 123. πεδᾶται δόλῳ. N. V, 49. αὐτὸς πεδάθη. Fr. Thren. VI, 2. p. 38. Fr. Inc. CLXVI.

Πεδέρχομαι. πεδέρχεται πλέον τὸ τερπνόν. N. VII, 109.

Πεδιάς. πεδιάδα κατέθηκεν εὐθύτομον εἶναι. P. V, 122.

Πέδιλον. πεδίλῳ Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι. O. III, 9. ἐν τούτῳ πόδα ἔχειν. O. VI, 13. πέδιλον ἀρίγνωτον παπτήναις. P. IV, 169.

Πεδίον. ἐν πεδίῳ ἔργον κορύσσοντα. I. VIII, 116. ἐν πεδίῳ Φλέγρας. N. I, 101. πεδίον Δάτιον ἀνθεμόεν. Fr. Hyporch. VI. p. 42. ἀπέραντον. N. VIII, 13. ὃν φασιν εὐσεβέστατον Ἰωλκοῦ πεδίον τράφειν. I. VIII, 88. Λιβύας ὀφέλλειν. P. IV, 462. v. Not. Μύσιον ἀμπελόεν. I. VIII, 110. Τεύθραντος. O. IX, 108. πεδίων βίον ἐπητειανὸν ἔδοσαν. N. VI, 19. πελαινοφύλλων δεσπότην. P. IV, 93. ἄγει τεθμὸν ἐγκώμιον πεδίων ἐκ Πίσας. O. XIII, 40.

Πεδόθεν. γαῖαν αὐξομέναν. O. VII, 114.

Πέδον. πέδῳ Αἴτνας. P. I, 54. πέδον πύλῃ. O. X, 57. πόντου πενέσσειν ἀνὰ πέδον. Carm. in def. Solis 18. p. 60.

Πεζός. πεζὸς ἰών. P. X, 46. ἰχνεύων παρὰ Λίδιον ἅρμα. Fr. Inc. XXIV, 2.

Πεζοβόας. παρὰ πεζοβόαις. N. IX, 81.

Πεζομάχης. πεζομάχαισι. P. II, 121.

Πείθω. πειθέμεν Ἥραν πόσιν τε. N. VII, 140. ἐπεὶ Ζηνὸς ἴυγξ ἔπεισε. O. II, 144. πείσαις δᾶμον Ὑπερβορέων. O. III, 28. Ποσειδάωνα γαμβρόν. N. V, 68. πείσαισα ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασι. N. V, 52. πίθοι μὲν ἰατῆρα παρασχεῖν. P. III, 115. πιθὼν γνώμαν. P. III, 51. πεπιθὼν γνώμᾳ κυβερνατῆρος. I. IV, 122. πείθονται ἀοιδοὶ σάμασιν. P. I, 5. πείθεό μοι, Μοῖσα, κελαδῆσαι. P. I, 113. πείθεσθαι ἀξίαις κείνου ἤθελον. N. VIII, 17. πιθέσθαι ἐνυπνίῳ. O. XIII, 113. πιθόμενοι Διὸς σάμασιν ἥρωες. P. IV, 356. πέποιθα. O. I, 165. ξενίᾳ. P. X, 99. πρεσβείᾳ. N. VII, 69. πιθήσαντα φρεσὶν λευκαῖς. P. IV, 194. v. Not.

Πεῖρα. ἐν πείρᾳ. N. III, 122. πεῖραν ἔχοντες. N. IV, 125. ἐγένορα φοινικοστόλων ἐγχέων περὶ θανάτου καὶ ζωᾶς. N. IX, 67.

Πειρέω. ἐπείρα ἐνὸς συμφορᾶς. N. I, 54. πειρῶντι πρέπει χρεσὸς ἐν βασάνῳ. P. X, 105. ἐπειρᾶτο ἄκοιτιν Διός. P. II, 62. πειρᾶτο μέσας πρῶνος. N. I, 66. πειρᾶσθαι ἐν Πυθῶνι ἀέθλων ἔσχον. N. XI, 29. πειρώμενος γνώμας σφετέρας ἀταρβέτους. P. IV, 150. πειρώμενον ἀγωνίας. O. II, 94. (πειράω. ἔπαξ, τὸ συννεύω. ὡς παρὰ Πινδάρῳ. est ap. Tho. Magistrum: forte ex deperditis.)

Πεῖρας. Θανάτου. O. II, 57. πείρατα πολλῶν συντανύσαις. P. I, 151. ἐέθλων δοίκησιν. P. IV, 391.

Πέλαγος. ἐν πελάγεῖ δάμασε θῆρας. N. III, 42. πελάγει Εὐξείνῳ. N. IV, 79. ποντίου. O. VII, 103. ὑγρᾷ. P. IV, 70. ἐν πελάγει πόντου ἀκύμονος. Fr. Inc. XLIX, 3. πολυχρύσοιο πλούτου. Fr. Inc. LXI, 3. ἐν πελάγεσσιν ἀκεανοῦ. P. IV, 447.

Πελάζω. πέλασσε ζυγλᾳ (βόας) ἀγαγών. P. IV, 404. πέλασσον ἁράτει ἐμέ. O. I, 126 πελάσσαις ματρὶ τεᾷ. N. X, 152.

Πέλας. Ἐμβόλῳ ναίοντες. O. VII, 35. ἀγλαῷ σκάπτῳ. N. XI, 4. παρὰ Εὐρώτα ῥεέθροις πέλας. I. I, 39.

Πέλεκυς. χαλκελάτῳ πελέκει. O. VII, 66. v. Schol. ὀξυτόμῳ. P. IV, 468. ἀγνῷ τυπεὶς τέκτονος Ἀθάνας. Fr. Inc. LXVIII.

Πέλω, πέλομαι. εἴ τις ἐχθρὸς πέλοι ὁμογόνοις. P. IV, 258. ἀγαθαὶ πέλονται δύ' ὠκυραι. O. VI, 170. πέλοι ὀρθοτὰξ Θεὸς Ἱέρωνι. P. I, 109. ὡς ἔπελες ἄφαντος. O. I, 72. ἔπλετο αἰετὸς τανύπτερος ἐν ὄρνισιν. P. V, 150. εἶδος θαητόν. P. IX, 192. πέλονται νᾶες θαυμασταί. I. V, 7.

Πελώριος. πελώριον ἄνδρα. O. VII, 28. πλόος. O. X, 24. ἔργον. P. VI, 40.

Digitized by Google

Πεμπταῖος. πεμπταῖον παῖδα. O. VI, 89.

Πεμπτάμερος. πεμπταμέροις ἁμίλλαις. O. V, 13.

Πέμπω. τέδε τοὶ μεμιγμένον μέλι σὺν γάλακτι. N. III, 134. τοῦτο μεταδόρπιον ὄχημ' ἀοιδᾶν ἑρατᾶν. Fr. Scol. III, 2. p. 26. ὅταν θεοῦ μοῖρα πέμπῃ ἄλβον. O. II, 57. πέμπων νέκταρ χυτὸν ἀνδράσιν. O. VII, 14. πέμπουσα ἀμφιπόλους. O. VI, 52. πέμπειν δράκοντας. N. I, 60. στεφάνωμα σελίνων, κόμαν ἀναδεῖσθαι. I. II, 23. διδύμους υἱοὺς ἐπὶ πόνον. P. IV, 516. πέμψω ἀγγελίαν. O. IX, 37. πέμψει ἐς Λακέρειαν κασιγνήταν. P. III, 57. θεὸς ἀρχὸν οἰωνῶν. I. VI, 73. ἔπεμψαν ἐμὲ τεαὶ ὧραι. O. IV, 5. πέμψαν φιάλας. N. IX, 125. πέμψαντα ὅρμον στεφάνων. N. IV, 29. v. V. L. πέμπεται μέλος ὑπὲρ ἁλός. P. II, 126. πεμπόμενοι σὺν Νότου αὔραις. P. IV, 362. ἄνεμοι ῥιπαῖσι πεμφθεὶς ὑπὸ Τροΐαν. N. III, 102. πεμφθεῖσαν ἐς αἰθέρα (νᾶσον). O. VII, 123. φάσμα πεμφθὲν Διός. O. VIII, 55.

Πένθος. βαρὺ πιτνεῖ. O. II, 41. οὐ φατὺν ἔτλαν. I. VII, 61. ποινὰν πένθεος παλαιοῦ. Fr. Thren. IV, 2. p. 37. ἐκ μεγάλων πενθέων λυθέντες. I. VIII, 15. τίς λύσις ἔσσεται πενθέων. N. X, 144. ἄδρυς πενθέων. Fr. Inc. XLIII, 4. v. V. L.

Πενία. στάσιν, πενίας δύσειραν. Fr. Inc. VII, 5.

Πενιχρός. ἀφνεός τε νέονται πάρὰ σᾶμα θανέτου. N. VII, 27. v. Not.

Πένταθλον, πενταέθλον et *πενταέθλιον.* πενταθλίου δόσιν. P. VIII, 94. μετὰ πενταέθλοις ἀείδεται. N. VII, 12. πένταθλον. I. I, 35. πενταέθλῳ. O. XIII, 41.

Πενταετηρίς. πενταετηρίδ' ἔθηκε. O. III, 58. ἑορτάν. O. X, 70. N. XI, 54.

Πεντάκις. Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος. N. VI, 53.

Πέντε. P. IV, 231. VII, 12.

Πεντήκοντα. Νηρεΐδεσσι. I. VI, 8. κορᾶν ἁγλαοθώκων. N. X, 2.

Πεντηκοντακέφαλον Τυφῶνα. Fr. Epinic. V, 2. in Hieron. pag. 17.

Πεντηκόντορος. ναῦν πεντηκόντορον. P. IV, 436.

Πεπαίρω. πεπαρεῖν ἔχεις. V. L. P. II, 105.

Πέπλος. ἀμφὶ πέπλοις. P. IX, 213.

Πεπρωμένον βασιλῆα. P. IV, 110. *βίον γονέων.* P. VI, 27. πεπρωμένων ἦν. O. VIII, 44. N. IV, 99. I. VIII, 69. πεπρωμένην ἀρετὰν τελέσει ἕρπων χρόνος. N. IV, 70. μοῖραν. Fr. Inc. CXC. τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ — σχήσει. Fr. Inc. XXII.

Περαίνω. περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον. P. X, 45. δίκαν δαιμόνεσσι ἐπείρανε. I. VIII, 49.

Digitized by Google

Περαίτερος. ἄλλαι ὁδοὶ περαίτεραι. O. IX, 160. περαίτερω ἄλλων. O. VIII, 82.

Πέραν. πάγῶν Νείλοιο. I. VI, 33. πάντοθε. N. V, 39. v. Not.

Περατός. πρὸς ζόφον Γαδείρων οὐ περατόν. N. IV, 113.

Περάω. περᾷν ἅλα ὑπὲρ κιόνων Ἡρακλέος οὐκέτι εὐμαρές. N. III, 57. ἐπίρρα πρὸς Φᾶσιν. I. II, 61. περάσαις πόντον. P. III, 136. περάσαι τέλος δυωδεκάμηνον σὺν δόξῃ. N. XI, 12. v. Not.

Πέρθω. πέρσε πόλιν Πριάμοιο. P. I, 105. ἔπερσεν Λαομέδοντα Τελαμών. N. III, 36. ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν. O. X, 40. ἔπερθεν κεφαλὰν φασγάνῳ. P. IX, 141. Πριάμοιο πόλιν. N. VII, 52. πράθον πόλιν. I. V, 46. περθόμενοι πυρὶ δόμας. P. III, 87.

Περὶ ἀρετᾶς. O. III, 66. αὐτᾶς ψᾶφον δεδοῖ. P. IV, 472. ἀνθρώπων. O. VIII, 16. ἔργων κρίνει. N. V, 74. θανάτου πεῖραν. N. IX, 68. θνατῶν. O. VI, 84. κασιγνήτου μάρναθαι. N. X, 160. κιόνων. I. V, 59. πάθας. O. VI, 65.

Περὶ δίμαις. P. V, 77. ἰσλαῖσι μάρναται. N. V, 87. κορυφᾶς ἁμιλλᾶται. N. X, 58. ᾧ φασγάνῳ ταμών. I. IV, 60. πλήθει ἐρίομαι. O. XIII, 64. τιμᾷ. P. II, 109. χρήμασι. Fr. Scol. II, 12. p. 25.

Περὶ δρόμον. O. VI, 126. τιμάν. Fr. Prosod. III, 2. in Delph. p. 46. τέρμα φυτεῦσαι. O. III, 59. ψυχὰν ἂν γάθησεν. P. IV, 217. v. Not.

Περίαλλος. περίαλλα ἐτίμασε Λοξίας. P. XI, 8.

Περιάπτω. περιάπτων πάντοθεν γυίοις φάρμακα. P. III, 95. (προσάπτων.)

Περίγλωσσος. περίγλωσσοι ἔφυν. P. I, 81.

Περικάδομαι. περικαδόμενοι μάλα ἀνδρῶν δικαίων. N. X, 101.

Περίκειμαι. περίκειται οἷς στέφανος ἀπ' ἀγώνων. O. VIII, 100.

Περικτίων. ἐκ περικτιόνων. N. XI, 24. περικτίονας ἄνδρας. I. VIII, 138.

Περιναιετάω. περιναιεταόντων ἡρώων. N. VIII, 16.

Περίοδος. περιόδοις πάσαις ἐτέων. N. XI, 51.

Περιπλανάομαι. περιπλανᾶται μὲ νῦν τόδε δέμας. I. VI, 69.

Περιπνέω. περιπνέουσιν αὖραι νᾶσον. O. II, 130.

Περισθενής. περισθενεῖ στόλῳ παγκρατίου. N. III, 26. v. Κεσθανέτῳ ἕπεται σῶμα πάντων. Fr. Thren. II, 4. p. 34.

Περισσός. περισσᾶς στάθμας. P. II, 167. περισσὰ βάρυνθεν Δελφοί. N. VII, 65.

Περισσῶς. Fr. Hyporch. II, 2. p. 39. 40. σοφοὶ αἴνησαν ἔπος. Fr. Inc. XXIX.

Περιστέλλω. ἐγὼ περιστέλλων Ποσειδάωνι ἀοιδάν. I. I, 44. θνατὰ μέλη μεμνάσθω. N. XI, 20.

Digitized by Google

Περιφεύγω. ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν. O. II, 178.
Περιώσιος. περιώσιον ἄλλων μεγασθενῆ χρυσόν. I. V, 3.
Πέσσω. πέσσοντα αἰῶνα ἀκίνδυνον. P. IV, 331.
Πεσσός. πεσσοῖς τέρπονται. Fr. Thren. I, 7. p. 32.
Πέταλον. πέταλα νεικέων. I. VIII, 92. ὠκεανοῦ. Fr. Inc. LXX.
Πέταμαι. πέταται ἀνορέαις ὑποπτέροις ἐξ ἐλπίδος. P. VIII, 128. ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας ὄνυμα αὐτῶν. N. VI, 81. ἀνὰ πεδίον τε Δώτιον. Fr. Hyporch. VI. p. 42.
Πέτρα. πέτρας χοιράδος ἄλκαρ. P. X, 87. ἐπὶ πέτρᾳ κραναᾷ σχέθον κίονες. Fr. Prosod. II. in Del. p. 44. 45. πέτραν ἀλίβατον Κρονίου. O. VI, 110. βαθυλείμωνα. P. X, 25. πέτραις ἐν ἄλλαις Ναξίαν ἀκόναν. I. VI, 107. πετρᾶν συνδρόμων ἐκφυγεῖν κινηθμόν. P. IV, 372. πέτρας φέρει φλὸξ σὺν πατάγῳ. P. I, 44.
Πετραῖος. Ποσειδᾶνος πετραίου. P. IV, 246. πετραίου ποντίου θηρός. Fr. Inc. XLVIII, 2.
Πετράεις. πετραέσσας ἐκ Πυθῶνος. O. VI, 80.
Πέτρος. πέτρῳ ἔδικε. O. X, 86. τετραορίας ἥρωάς τε ἕλεν. N. IV, 46. πέτρον ξεστόν. N. X, 126. v. Not.
Πεύθομαι. πεύθομαι Πελίαν ἀποσυλᾶσαι. P. IV, 193. αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν. P. IV, 67. πυθέσθαι οἶκον ἐπιφανέστερον ἐν Ἑλλάδι. P. VII, 7.
Πεύκη. αἰθομένα δαΐς ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις. Fr. Dithyramb. VI, 4. p. 71. ἀπὸ ξανθᾶς πεύκας. Emend. in Add.
Πέφνω. πέφνε βίῃ Ἡρακλέος Εὔρυτον. O. X, 34. Κτέατον. O. X, 35. Ἐριννὺς ἑοῖ γένος. O. II, 74. σὺν Ἄρει ματέρα. P. XI, 56. ἔθνεα Μερόπων. I. VI, 46. ἔπεφνεν Γοργόνα. P. X, 72. Χίμαιραν. O. XIII, 129. τέκνα φίλα ἥβᾳ θάλλοντα. Fr. Inc. CLXVI. τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας. Fr. Thren. VI, 2. p. 38. πέφνον Ἕκτορα. I. V, 49.
Πηδάλιον. πηδαλίῳ δικαίῳ νώμα στρατόν. P. I, 166. πηδάλιον δίδυμον στρέφοισα. Fr. Inc. XXXI.
Πηκτίς. πηκτίδος ὑψηλᾶς. Fr. Epinic. IV, 4. in Hieron. p. 17.
Πῆμα. πήματος ἐσλὸν πεδάμειψαν. O. XII, 17. πῆμα παλίγκοτον θνάσκει. O. II, 36. ἄγει παλιντράπελον. O. II, 68. καλόν. P. II, 73. μήτε πορών τινι. P. IV, 529. πήματα σύνδυο. P. III, 145.
Πιαίνω. πιαίνων πλοῦτον. P. IV, 267. ἐπίαναν καπνὸν σώμασιν. N. IX, 55. πιαινόμενον ἔχθεσιν Ἀρχίλοχον. P. II, 101.
Πιέζω. πιέζει πάνθ' ὁμῶς τὸ οἰκεῖον. N. I, 82. αὐτοῦ Σικελία στέρνα. P. I, 35. πιέζεις πυθμένα Ταρτάρου. Fr. Inc. XXVIII, 2. πιέσας ἐν θυμῷ χόλον. O. VI, 61.
Πίειρα. πίειραν Σικελίαν. N. I, 21.
Πιθών. vid. Πείθω.

Digitized by Google

Πίθων. παρὰ παισὶ αἰεὶ καλὸς πίθων. P. II, 131. v. V. L.

Πικρός. πικροτάτα μένει τελευτὰ γλυκὺ πὰρ δίκαν. I. VII, 68.

Πινυτός. πινυτοὶ ἐγένοντο θυμόν. I. VIII, 57.

Πίνω. πίνοντες ἐξ ἀργυρέων κεράτων. Fr. Inc. LX, 7. πίνοντας φάρμακα. P. III, 93. vid. *Πίω.*

Πίπτω. ἔπεσεν ἀνθρώποις πολλὰ παρὰ γνώμαν. O. XII, 14. οὐ χαρίτων ἑκάς. P. VIII, 30. πέσεν ἐν (pro ἐνέπεσεν) ἀδόκητον καὶ δοκέοντα. N. VII, 45. πέσεν ἐν ὕπνῳ φάμα. I. IV, 39. μὴ πέσωμεν ἐν ὀρφανίᾳ στεφάνων. I. VIII, 14. πετοῖσαι κορυφαὶ λόγων ἐν ἀλαθείᾳ. O. VII, 126. πετόντεσσιν ἁνιόχοις. P. V, 65. χαμαὶ πετοῖσαν. N. IV, 66.

Πίστις. πίστιν θέσθαι ἐν ὄμμασι μαστεύει. N. VIII, 74.

Πιστός. ἄπιστον πιστὸν ἔμμεναι. O. I, 51. ἀπίστοις οὐδέν. Fr. Inc. CII. γένος θεῶν. N. X, 102. ὅρκιον. O. XI, 6. N. IX, 38. σύμβολον. O. XII, 11. πιστοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πολλοί. P. I, 172. πιστοὶ βροτῶν παῦροι ἐν πόνῳ καταλαμβάνειν. N. X, 147. χορευτὰν μάρτυρες, δόνακες. P. XII, 48. πιστὰ φρονέων. O. III, 30. πιστοτάτας σιγᾶς ὁδός. Fr. Inc. XCIII, 3. v. Not.

Πίσυνος. θεῷ Ἰάσων εἴχετ' ἔργου. P. IV, 413.

Πιτνάω, πίτνημι. (v. V. L. ad N. V, 20.) πιτνέω. πιτνεῖ πένθος βαρύ. O. II, 41. πιτνεῖ χαμαί. P. VIII, 133. πίτναν ἐς αἰθέρα χεῖρας. N. V, 20. V. L. πιτνῶν ἐν (pro ἐμπιτνῶν) ἀγκώνεσσι Νίκας θεᾶς. N. V, 76. πιτνῶντα ἐν γούνασιν Νίκας. I. II, 39.

Πίω. πίσω σφε Δίρκας ὕδωρ. I. VI, 108.

Πλαγά. (πληγή.) πλαγαὶ σιδάρου τέλεσαν (ναῦν). P. IV, 438. πλαγᾶν καματωδέων ἄκος φέρει. N. III, 28. δρόμον εὐθυπορῆσαι. I. V, 76. πλαγαῖς σιδάρου. O. X, 45.

Πλάγιος. σὺν κόρῳ ἀνδρῶν πλαγίῳ. N. I, 97. v. Not. πλαγίοις φρένεσσιν. I. III, 8.

Πλάζω. πίνοντες ἐπλάζοντο. Fr. Inc. LX, 7. p. 111. πλαχθέντες ἵκοντο εἰς Ἔφυραν. N. VII, 55.

Πλᾶκτρον. πλάκτρῳ χρυσέῳ διώκων φόρμιγγα Ἀπόλλων. N. V, 44.

Πλανάω. μὴ πλαναθέντα καιροῦ. N. VIII, 6.

Πλάξ. πλάκα πόντου βαθεῖαν. P. I, 46.

Πλάξιππος. πλαξίπποιο φωτός. I. II, 31. Θήβαν πλάξιππον. O. VI, 145.

Πλάσσω. (πλήσσω.) πλᾶξε κεραυνὸν πυρφόρον. N. X, 132.

Πλέκω. πλεκέτω στέφανον μυρσίνας Κλεάνδρῳ. I. VIII, 47. πλέκων ποικίλον ὕμνον. O. VI, 148. ῥήματα. N. IV, 153.

Πλευρά. ἐν πλευραῖς Λυγκέος. N. X, 121. πολλὰ ἔλαια πλευραῖς ἔμβαλεν. Fr. corr. Hyporch. III, 3. p. 40. 41.

Digitized by Google

Πλέων, πλείων. πλέονα λόγον. N. VII, 29. πλέον τὸ τερπνόν. N. VII, 109. πλέον τι λαχών. Fr. Inc. LXXVII. πλεόνων στεφάνων. N. VI, 44. πλεῖστος ὅμιλος ἀνδρῶν. N. VII, 55. πλείστων ἀγώνων. I. I, 26. πλείστα χρῆσις. O. XI, 1. πλείσταις τραπέζαις. O. III, 71. πλεῖστα διδοῖτε. P. V, 159. νικᾶσαντά σε. P. IX, 172. δῶρα. Fr. Inc. CLXVII.

Πλειστόμβροτος. ἑορτὰν πλειστόμβροτον. O. VI, 116.

Πλέω. πλέοις ἐπὶ ῥιπὰς Θεοῦ θέλοντος. Fr. Inc. XXXV. πλέων πρὸς ἀκτάς. I. II, 62. πλευσάντων μετὰ κεῖνο Μινυᾶν. P. IV, 122.

Πλῆθος. πλήθει καλῶν. O. XIII, 64.

Πλήθω. ἐν ἀγορᾷ πληθόντος ὄχλου. P. IV, 151.

Πλόκαμος. οὐδὲ πλόκαμοι κομᾶν περθέντες ἔχονθ' ἁλικοί. P. IV, 145.

Πλόκος. δύο πλόκοι σελίνων αὐτὸν ἔρεψαν. O. XIII, 45.

Πλόος. κεῖνος ἡμιθέων ἄγαγιν (πέτραις) τελευτάν. P. IV, 375. ἔξω πλόου ἔβαλέν με ἄνεμος. P. XI, 62. ἐς πλόον. P. I, 62, I. VI, 52. ἐμὸν παραμείβῃ τίνα πρὸς ἄκραν. N. III, 47. ἐόντα φαινόμεν παντᾷ. P. IV, 302. εὐθὺν δίδου. O. VI, 177. ἕκαστον. P. X, 46. ναῶν στέλλειν. O. VII, 59.

Πλουτέω. αὖ πλουτέοντες ἀέξονται. Fr. Inc. LXI, 6. πλουτεῖν σὺν τύχᾳ ἄριστον. P. II, 101.

Πλοῦτος. πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος. O. II, 96. εὐρυσθενής. P. V, 1. λαχὼν ποιμένα. O. X, 106. πλούτου σύννομοι διέστιχον. I. III, 27. μεγάνορος. O. I, 4. σθένει. I. III, 3. στεφάνωμα ἀγέρωχον. P. I, 96. ταμίαι. O. XIII, 10. κρέσσονα μέριμναν. P. VIII, 131. ἀενάου νέφος εἵπετο. Fr. Inc. CLXVII. πλούτῳ ἔβρισε. N. VIII, 31. ἴσον ἄνθος. N. XI, 52. πλοῦτον ἀγάνορα ἀνθεῖν σφίσιν. P. X, 28. ἄγει νόῳ. P. VI, 47. ἄγων. O. II, 19. ἁβρόν. P. III, 195. κρυφαῖον νέμει ἔνδον. I. I, 97. πολὺν κατακρύψαις ἐν μεγάρῳ ἔχειν. N. I, 44. πιαίνων. P. IV, 267.

Πνέω. πνέομεν ἐκ μιᾶς ματρός. N. VI, 2. πνέον οἳ (βόες) φλόγα πυρὸς ἀπὸ γενύων. P. IV, 401. πνέοις ἥμισυ ἐὸν ὑπένερθεν γαίας. N. X, 163. πνέων ἄλλοτ' ἄλλα. N. III, 72. καρδίᾳ θρασείᾳ. P. X, 69. χαμηλά. P. XI, 46. πῦρ πνέοντος περαυνοῦ. Fr. Inc. LXXVIII. p. 119. πνέοισαν πῦρ Χίμαιραν. O. XIII, 128. πνεύσαις κενεά. O. X, 112.

Πνοή. πνοιᾶς Βορέα. O. III, 56. πνοαὶ ἄλλοτε ἀλλοῖαι εἰσὶν ἀνέμων ὑψιτεᾶν. P. III, 187. πνοαῖς καλλιρόοισι. O. VI, 143. πνοαῖσιν αὐλῶν Δολίοις. N. III, 137. πνοὰς βάλον δύο δράκοντες. O. VIII, 51.

ASHMOLEAN OXFORD MUSEUM

Digitized by Google

Πόα. πόᾳ Παρνασσίᾳ. P. VIII, 28.

Ποδάρκης. ἁμέρα. O. XIII, 54. ποδαρκέων δώδεκα δρόμων. P. V, 44. v. Not.

Ποθατὸν ἰσχὺν ἀνδράσιν ἔθηκας (ex corr.). Carm. in def. Solis v. 5. p. 61.

Ποθεινός. πατρὶ παῖς ἐξ ἀλόχου. O. X, 103. ποθεινὰ Ἑλλὰς αὐτὰν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. P. IV, 388. ποθεινὸν κλέος ἔπραξεν. I. V, 9. ποθεινοτάταν δόξαν. O. VIII, 85.

Πόθεν. O. XIII, 25.

Ποθέω. ποθέω ὀφθαλμὸν στρατιᾶς. O. VI, 26. ποθέων ζεῦξαι Πάγασον. O. XIII, 91.

Πόθος. ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται. Fr. Scol. II, 7. p. 25. πόθον Ἀργοῦς γλυκὺν παμπειθῆ ἔνδαιεν Ἥρα. P. IV, 327.

Ποί. O. III, 7.

Ποιά. ποιᾶς στεφάνοισι ἔρεπτόν μιν. P. IV, 427. ποίαν μελιηδὲν κεῖρεν ἐκ λεγέων. P. IX, 64.

Ποιάεις. ἄνθεα ποιάεντα φέρειν. N. V, 98.

Ποιέω. ποιήσεσθαι θύσων διθύραμβον. Fr. Inc. in Add.

Ποιητός. ποιητὸν λόγον. N. V, 53.

Ποικιλόγαρυς. φόρμιγγα ποικιλόγαρυν. O. III, 13.

Ποικιλόνωτος. ποικιλόνωτον ὄφιν. P. IV, 444.

Ποικιλοφόρμιγξ. ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς. O. IV, 4.

Ποικίλος. ποικίλον δράκοντα θαέομαι. P. VIII, 65. v. Not. Schol. ὕμνον πλέκων. O. VI, 148. κόσμον αὐδάεντα λόγων. Fr. Inc. LXXXVI, 2. ἄνδημα ὑφαίνω. Fr. Hymn. IX, 2. p. 53. ποικίλαν ἴϋγγα. P. IV, 381. v. Schol. ποικίλον κιθαρίζων. N. IV, 23. φόβαισιν δρακόντων κάρα. P. X, 73. ποικίλων μηνῶν. I. IV, 30. ὕμνων. N. V, 77. ποικίλοις βουλεύμασι. N. V, 52. ψεύδεσι δεδαιδαλμένοι μῦθοι. O. I, 46.

Ποικιλάνιος. ποικιλανίους πώλους. P. II, 14.

Ποικίλλω. ποικίλλων βαιὰ ἐν μακροῖσιν, ἀκοὰ σοφοῖς. P. IX, 134. πεποικιλμέναν καναχηδὰ Λυδίαν μίτραν. N. VIII, 26. v. Not.

Ποιμαίνω. ποιμαίνοντι ἄωτον ζωᾶς δύο μοῦνα. I. V, 15. τὰ μὲν ποιμαίνειν ἐθέλει γλῶσσα ἐμά. O. XI, 9.

Ποιμήν. ποιμένα λαχὼν πλοῦτος. O. X, 107. ποιμένες δώρων Κυπρίων ἔρωτες. N. VIII, 11. ἔνθα ποιμένες κτιλεύονται κάπραν τε λεόντων τε. Fr. Inc. CLXXI, 2. v. Not.

Ποινή. ποινὰ τίς ἔσται φωνᾶς δυσθρόου. P. IV, 112. ποινὰν ἐξαίρετον καμάτων μεγάλων λαχόντα. N. I, 108. τεθρίππων κελαδῆσαι. P. I, 113. παλαιοῦ πένθεος δέξεται Φερσεφόνα. Fr.

Digitized by Google

Thren. IV, 2. p. 57. ποινὰς ἔτισαν. O. II, 106. [Eustath. pag. 416, 2. 546, 25. 1102, 56.]

Ποῖος. ποίας φύτλας ἀποσπασθεῖσα (ἀποσπαρθεῖσα). P. IX, 60. ποίαν γαῖαν πατρίδα ἔμμεν ἔχει. P. IV, 174. ποίαις ὁμιλήσει τύχαις. N. I, 94.

Ποινύω. ποινύων χάριν ἐμάν. P. X, 101.

Πολεμαδόκος. ἐν πολεμαδόκοις ὅπλοισιν Ἄρεος. P. X, 22.

Πολεμίζω. πολεμίζων ἄρηται κῦδος. I. I, 71. ἀργυρέῳ τόξῳ Φοῖβος. O. IX, 49. πολεμιζόμενοι ῥῆξαν Ἴλιον. N. VIII, 60.

Πολέμιος. Θεῶν Τυφώς. P. I, 30. πολεμία χερί. N. IV, 90. πολεμίων ἀνδρῶν. P. I, 156. καμάτων. P. II, 57.

Πολεμιστής. πολεμιστὰν μέγαν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ. N. IV, 43. πολεμισταὶ ἀγαθοὶ ἡρώων. I. V, 32.

Πόλεμος. γλυκὺ ἀπείροισι. Fr. Hyporchem. II, 2. p. 59. 40. πολέμου ἀκρόθινα. O. II, 7. μάχαις. O. II, 79. μναστῆρα χαλκεντίος. N. I, 24. τινὸς σᾶμα φέρεις. Carm. in def. Solis 14. p. 60. 61. πολέμοιο δόσιν. O. X, 68. νέφος, μάντιν. N. X, 16. νεῖκος ἔσχον. I. VII, 50. νιφάς. I. IV, 26. ἐν πολέμῳ θανέντα εἰδόν. I. VIII, 81. φθιμένου Κάστορος. N. X, 111. ἀπὸ ψυχὰν λιπών. P. III, 179. ἔντυεν Λίδὼς θυμόν. N. IX, 85. πόλεμον μάχαν τε ἀθανάτων. O. IX, 61. ἐν ἡρώων ἀρεταῖς, γαρύων. O. XIII, 71. σιδαρίταν ἐπαινήσαι. N. V, 36. ἐς χαλκοχάρμαν ἔργα. I. VI, 39. πόλεμοι λαιψηροί. O. XII, 5. πολέμων δεινῶν θρέσος. P. II, 116. κλαῖδας ἔχουσα Ἀσυχίας. P. VIII, 3. Not. δρυμένων. O. VIII, 45. οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις. P. I, 92.

Πολιάοχος. πολιάοχε Παλλάς. O. V, 22.

Πολίαρχος. πολίαρχον πάτρᾳ. N. VII, 152.

Πολιήτης. πολιητᾶν γλῶσσας ἄωτον. I. I, 75.

Πολιός. πολιᾶς ἁλός. O. I, 115. P. II, 126. I. IV, 96. γαστρός. P. IV, 175. θαλάσσας. O. VII, 112. πολιῷ χαλκῷ. P. III, 84. XI, 30. πολιὸν γῆρας. I. VI, 22. πολιαὶ (τρίχες) φύονται. O. IV, 40.

Πόλις. πόλις Αἴαντος. I. V, 61. οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγλωσσος. I. VI, 36. πᾶσα μάρναται. N. V, 86. Ῥοδίων. O. VII, 173. πόλιος φλαος. N. VIII, 23. φιλαρμάτου ἀγημένα. I. VIII, 48. πόλει εὐρυσθενεῖ Ἱμέρᾳ. O. XIII, 5. Χαρίτων παλλιχόρῳ. P. XII, 46. βρίχε πόλιν. O. VII, 64. P. XI, 78. ἀέξοι. O. VIII, 116. Δαναοῦ. N. X, 1. v. Not. ἐπωνυμίαν (Αἴτνας) γείτονα ἐκύδανεν. P. I, 59. εὐάνορα καταβρέχων μίλητι. O. X, 119. εὐανορίαισι δαιδάλλων. O. V, 46. εὔνομαν. I. V, 28. ἔξοισιν εἰς ὀχετὸν ἄτας. O. X, 46. Ἴλιον. N. VII, 44. Πριάμου πράθειν. N. VII, 51. Πριάμοιο πέρσαν. P. I, 105. Τρώων πράθον.

Digitized by Google

Il. V, 46. Τρώεσσιν. P. IX, 185. πολλίστην ἁμάξαι. P. IX, 124. πόμιζε στέλη. P. VIII, 142. ἵκτισσαν Ἴλιον. P. I, 118. πίσεια. P. IV, 14. πυδαίνων. N. IX, 29. Κυφάνας ἀγακτιμένων. P. V, 108. Δουρὸν νέμει. O. X, 17. πατρωΐων. P. V, 70. σῶσαι ῥῆδιον. P. IV, 484. ὅταν οἱ σοφοὶ τηρώντι. P. II, 160. τεκεῖν ἄνδρα. O. II, 169. Τίρυνθα. O. X, 82. τρὶς ἑπτάζῃς. P. IX, 162. τάνδε Θεοφιλῆ ναίουσα. I. VI, 96. φίλεν, Ὀπεῦντα. O. IX, 33. ὑψηλὰν ἀμφιπέμπουσαι. Fr. Inc. CLXVII. φιλόμηλον Αἰσιὰδᾶν οἶκεῖ. N. VII, 13. πόλις ὑπ' Αἴτνας παλλίσσεται. O. XIII, 159. ὑψίβατος Ἀχαιῶν. N. X, 88. πολίων βίοθρον, Δίκα. O. III, 7. βροτοῖσιν παλλίστα. P. XII, 1. παφοὶς ὠφιτεῖς. N. I, 22. παμφορώτατος. P. X, 111. ; μεγάλων βασιλεὺς. P. V, 20. μεγάλαν ματρόπολιν. P. IV, 54. πολίεσι πάσαισι ἁμιλεῖ λόγος. P. VII, 8. πολίεσσι πάσαις ἁμίλει. Fragm. Inc. XLVIII, 3. p. 106.

Πολίτης. πολῖται εἶσαι πανάλκεες. P. XI, 44. ὃ πολῖται πυρέξατε. N. II, 38. πολῖται πιθοί. P. IV, 208. πολίταις. O. V, 88.

Πολλᾶ. πολλᾶ ῥάπτει. O. VIII, 51.

Πολλάκις. O. I, 52. P. II, 28. IV, 525. N. V, 32. I. I, 88. Fr. Scol. I, 4.

Πολλός. πολλὰν ὄπιθεν. O. X, 44. πολλοὶ ἀνθρώπων. O. IX, 153. ἀριστῆες. P. IX, 188. γειτόνων. P. III, 65. μάρτυρες. P. I, 172. μίμνοντας. O. VI, 16. ξείνων. P. IX, 190. πολλᾶν τερμίας ἵκοι. P. I, 171. πολλᾶν κεφαλᾶν κόμαν. P. XII, 41. νεῶν. N. IX, 130. ἐπίβαν. N. I, 27. πείρατα σωτανίσεως. P. I, 167. πολλοῖς πιδαφρόνων. P. VIII, 104. v. V. L. πτεάνως. N. IX, 109. P. IV, 442. ναυφόροις ἀέθλοις. P. VIII, 35. πολλᾷ τορφίδι. O. X, 62. πολλὰν καὶ ἀσύχιον εἰράναν. P. IX, 40. ὕλαν. P. III, 66. πολλαὶ ὁδοί. O. VIII, 17. πολλᾶν ἀγυιᾶν. P. II, 106. πάλλαῖσι θυσίαις. O. VII, 153. πολλά. O. XII, 14. λίθιστα. N. VIII, 33. ἄστη. N. X, 8. πολλὰ μὲν — πολλὰ δέ. N. XI, 7. 8. πολλὰ μὲν — τὰ δέ. N. IX, 102. ἔπαθεν. O. XIII, 90. ἰδόντ. O. II, 154. ἔργα μενοινῶντες. N. XI, 54. μαιόμενοι. O. I, 75. πολλοὶ λιτόμενον. N. VIII, 14. τοξεύματα. I. V, 58. φύλλα. P. IX, 218. 220. φεύθη. O. XII, 7. πολλὰ παρόντες θυμῷ. O. II, 15. πολλὰ δὴ πολλοῖς. O. VI, 135. τὰ πολλὰ ἐν ἀμαχανίᾳ. P. II, 98. τὰ πολλὰ ἄρχοντες. N. II, 2. πολλὰ λιτάνευν. N. V, 57. πολλὰ πολλᾷ λίλιεται. N. VIII, 33.

Πολυάνθεμος. πολυάνθεμοι Ὧραι. O. XIII, 23.

Πολύβατος. πολύβατον ἁμφαλὸν ἔστεο. Fr. Dithyramb. III, 5. p. 67.

Πολύβοσσος. πολύβοσσον γαῖαν. O. VII, 116.

Πολύβουλος. πολυβούλω κυβερνατῆρος. I. IV, 123.

Πολυγαθής. Διόνυσος. Fr. Inc. XXXVII, 1. Not. πολυγαθέα τιμὰν Διονύσου. Fr. Encom. I, 5. pag. 65. πολυγαθέες εὐναὶ Διός. P. II, 51.

Πολύγναμπτος. πολυγνάμπτων μυχῶν Ἀρκαδίας. O. III, 49.

Πολύγνωτος. πολύγνωτον γένος ματρώων. N. X, 79. v. V. L.

Πολύθυτος. πολύθυτον ἔρανον. P. V, 105. πολυθύτοις πομπαῖς. N. VII, 68.

Πολύκαρπος. πολυκαρποτάτας χθονός. P. IX, 12.

Πολύκλειτος. πολύκλειτον γένος Ἰαμιδᾶν. O. VI, 120. πολύκλειτον Θήβαν. Fr. Inc. LXXXVI.

Πολύκοινος. πολύκοινον ἀγγελίαν. P. II, 77.

Πολυκτέανος. πολυκτέανον πατρίδα. O. X, 44.

Πολύμαλος. πολυμάλῳ Σικελίᾳ. O. I, 19. πολυμάλου χθονός. P. IX, 11.

Πολύμυθος. πολύμυθοί (εἰσιν) ἀρεταί. P. IX, 133.

Πολυνεφέλας. πολυνεφέλα οὐρανῶ. N. III, 17.

Πολύξενος. πολυξέναν νᾶσον Αἴγιναν. N. III, 3. πολύξενοι νεάνιδες. Fr. Scol. I, 3. pag. 19. πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ. O. I, 150.

Πολυπάμων. πολυπάμονας νόσους ἰάσασθαι. P. III, 81.

Πολύπονος. πολυπόνων ἀνδρῶν ἐλπίδες. N. I, 49. v. N. V. L.

Πολύς. πολὺς ὄλβος ἕπηται ἐπιβρίσας. P. III, 190. ὄλβος ἀμφινέμεται. P. V, 18. πολὺν πλοῦτον. N. I, 44. σκότον. N. VII, 19. ὕμνον παρέχειν. N. VI, 57. τὸ πολύ. O. VIII, 31. πολὺ φέρτιστον. Fr. Epinic. III, 1. in Hieron. p. 16. πολὺν ὗσε χρυσόν. O. VII, 91.

Πολύσκοπος. πολύσκοπε ἀκτὶς ἀελίου. Carm. in def. Solis 1. p. 59. 60.

Πολύστροφος. πολύστροφον γνώμαν θνατῶν κυβερνᾷ. Fr. Inc. III, 3. p. 80.

Πολυΰμνητος. πολυϋμνήτῳ ἄλσει Διός. N. II, 8.

Πολύφαμος. πολύφαμον θρῆνον. I. VIII, 128.

Πολύφατος. ὕμνος. O. I, 13. πολύφατον θρόον ὕμνων. N. VII, 118. πολυφάτων ἀγώνων ἀκτῖνα. P. XI, 71.

Πολυφθόρος. πολυφθόρῳ ὄμβρῳ Διός. I. V, 62. πολυφθόροισιν ἐν ἀμέραις. N. VIII, 53.

Πολύφιλος. πολύφιλον ἑπέταν. P. V, 5. v. Not.

Πολύχρυσος. πολυχρύσῳ Λιβύας θαλάμῳ. P. IX, 123. πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ νάπᾳ. P. VI, 8. δώματι. P. IV, 94. ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις. Fr. Inc. LXXXIX, 2.

Digitized by Google

Πολυώνυμος. πολυώνυμον ἄντρον Κιλίκιον. P. I, 32. πολυώνυμε Θεία. I. V, 1.

Πόμα. ἀοίδιμον ἀμφέπει. N. III, 137.

Πομπή. πομπὰ κνισσάεσσα μάλων. O. VII, 145. πομπὰν ναῒ τεύχειν. P. IV, 292. πομπαὶ Ζεφύροιο εὐθυπνόου πόρευσαν πρὸς πόλιν. N. VII, 43. πομπαῖς Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις. P. V, 122. ἡρωΐαις πολυθύτοις. N. VII, 68.

Πομπαῖος. πομπαῖον οὖρον. P. I, 67.

Πόμπιμος. πόμπιμον τέλος νόστου. N. III, 44.

Πομφολύζω. πομφόλυξαν (v. V. L.) δάκρυα ἐκ γλεφάρων. P. IV, 215.

Πονέω. οὐ πονεῖ με τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν. P. IV, 267. v. Not. πόνησαν τᾷ (Τροίᾳ) Δαναοί. N. VII, 53. ὁ πονήσαις φέρει νόῳ προμάθειαν. I. I, 57.

Πονέομαι. εὖ πεποναμένον. P. IX, 166. εἴ τι καλὸν ποναθῇ. O. VI, 17.

Πόνος. μάρναται πρὸς ἔργον. O. V, 34. ἦν. N. VII, 109. ἐν πόνῳ. N. X, 147. I. IV, 79. σύν. O. XI, 4. πόνῳ σὺν μακρῷ. P. VIII, 104. (χρόνῳ.) χαρείς. I. VI, 15. πόνον ἄτρυτον. P. IV, 317. εἰνάλιον. P. II, 144. ἕξει χαρίεντα. N. III, 20. μετὰ πόνον. I. VIII, 19. μετὰ τριῶν τέταρτον. O. I, 98. οἱ πράξασθαι. P. IV, 433. ὀκχέοντι ἀπροσόρατον. O. II, 122. τρητὸν μελισσᾶν. P. VI, 54. πόνων ἐῤῥύσατο ἄνδρα. P. XII, 32. ἐκ πόνων τελέθει αἰὼν ἁμέρα. N. IX, 104. ἀντὶ πόνων. I. V, 31. ἀπόκλαρος. P. V, 71. ἄτερ. P. X, 65. ἄπειροι. Fr. Inc. XXX, 2. ἐγεύσαντο. N. VI, 40. κεκρεμένων ἰατρὸς εὐφροσύνα. N. IV, 2. λάθαν ἔσχεν. N. X, 45. μετὰ εὐθυμιᾶν πόνων τε. O. II, 64. ἀμφὶ πόνοις. N. VIII, 72. δαπάναις τε πόνοις τε. I. I, 59. λαῶν Ἐνυαλίου ἐν πόνοις ἔκπαγλον. I. VI, 79. τετραοριᾶν πόνοις. I. III, 28. σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι μέριμναι νέων. Fr. Inc. XCVII, 2.

Ποντιάς. ἅλμα βαθεῖα. N. IV, 59. ποντιάδα γέφυραν. I. IV, 34.

Πόντιος. ποντίας ἐέρσας λείριον ἄνθεμον. N. VII, 116. ποντίᾳ Κύπρῳ. N. VII, 31. ποντίου θηρὸς πετραίου. Fr. Inc. XLVIII, 2. ποντίῳ πελάγει. O. VII, 104. ποντίαν θεόν. I. VIII, 71. Θέτιν. N. III, 60. Ἰσθμόν. O. VIII, 64. παῖδ' Ἀφροδίτας. O. VII, 24. v. Schol. ἄκοιτιν Νηρηΐδων. N. V, 65. ποντιᾶν Νηρηΐδων ὁμοθάλαμε. P. XI, 3. ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν. O. XIII, 66. σὺν ποντίοις ἀνδράσιν. I. I, 10.

Πόντος. τρέφει. I. I, 68. ὑπὲρ πόντου. P. IX, 90. ἐκ πόντου σαώθη. P. IV, 287. πόντου βασιλῆες. N. IV, 109. γέφυρα. N. VI, 67. κελεύθους. P. IV, 347. πλάκα. P. I, 46. ῥηγμῖνι. N. V, 24. ῥιπαί. Fr. Inc. XLV. κύματα. Fr. Inc. LXXIX. ἀκύ-

Digitized by Google

μονος πελάγει. Fr. Inc. XLIX, 2. δαιμονίαν ἐς ὄβριν. Fr. Inc. XLVII, 4. θυγάτηρ. Fr. Prosod. I, 3. in Del. p. 43. κενώσιν ἐνὰ πέδον. Carm. in def. Solis 18. p. 60. πόντοιο πέραν πάλλοντ' αἰετοί. N. V, 39. v. Not. πύλαισι. N. X, 50. ἐν πόντῳ. O. XII, 4. P. I, 145. θῆρας ἀϊδροδίκας. N. I, 96. ἐριζόμεναι νᾶες. I. V, 5.

Πόποι. ὦ πόποι. Fr. Inc. LXXXVII, 2.

Πορθέω. πόρθησι Τρωΐαν καὶ Μέροπας. N. IV, 42.

Πορεύω. πόρευε Καασάνδραν Ἀχέροντος παρ' ἀκτὰν χαλκῷ. P. XI, 31. πορεύειν ἐς γαῖαν Ἰστρίαν. O. III, 46. πόρευσαν πρυμναὶ ἐν ναυσί. N. VII, 42. πόρευσον ἐμὲ ἐπὶ ἁρμάτων ταχυτάτων. O. I, 125. πορεύσαντες δεύτερον. Fr. Dithyramb. III, 9. p. 67. (πορευθέντ'.)

Πορθμός. πορθμὸν ἁμερώσας ναυτιλίαις. I. IV, 98. βαθυβόαν Ἀχέροντος. Fr. Inc. XXX, 3.

Πόρος. πόρῳ Ἀλφεοῦ κλιθείς. O. I, 148. πόρον Ἀλφεοῦ. O. II, 24. X, 58. παρὰ Εὐρώτα πόρον. O. VI, 48. πρὸς πόρον Ἰόνιον. N. IV, 87. πόρον Ἀριάς. N. IX, 97. V. L. βιότου ἐλίσσων. I. VIII, 29.

Πόρσω. τὸ πόρσω. O. III, 79. πόρσω ἰών. O. X, 67. τὰ πόρσω. P. III, 39. N. IX, 111. πόρσιον. O. I, 183. πόρσιστα. N. IX, 69.

Πορσαίνω. πορσαίνειν βρέφος. O. VI, 54. πορσαίνοντες τρίτον (κρατῆρα) σωτῆρι Ὀλυμπίῳ. I. VI, 11.

Πορσύνω. πόρσυνε συνθέμενος ῥῆμα τόδε Ὁμήρου. P. IV, 494. πορσύνοντα ἄγαν ταῦτα τεὸν οἶκον. P. IV, 269. πορσύνοντες ἀστοὶ δαῖτα. I. IV, 105.

Πορφύρεος. πορφυρέοις ἔρνεσιν κόμαν ἀνδησάμενος. N. XI, 36. πτεροῖσι πεφρίκοντας νῶτα. P. IV, 326. ἐν σπαργάνοις. P. IV, 203.

Πόρω. ἔπορεν κῦδος Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ ἐξ Ἀμφικτυόνων. P. IV, 118. ὅσα Ἑρμᾶς Ἡροδότῳ ἵπποις. I. I, 86. Παλλὰς οἱ δαμασίφρονα. O. XIII, 110. ὕμμι πεδίον Λιβύας ὀφέλλειν. P. IV, 462. ἔπορε μόχθῳ τὸ τερπνόν. O. X, 112. πόρεν Κύκνον θανάτῳ. O. II, 147. πίθαριν Ἀπόλλων. P. V, 87. ἀγλαΐαν Ἀπόλλων. I. II, 27. Κενταύρῳ διδάξαι. P. III, 80. στέφανον ἄμμι. I. VII, 70. ἀπαγορίας. Fr. Scol. I, 8. p. 19. ἔπορόν σφιν ἔξοχον αἶσαν Αἰακίδαι. N. VI, 79. πορὼν γενεᾷ ὕμνον. I. IV, 36. τινὶ πῆμα. P. IV, 529. χάριν. P. XI, 91. [πεπορεῖν. P. II, 108. *Ex Schedis.*]

Πόσις. πόσις ἥρως. N. X, 151. Ἀμφιτρίτας. O. VI, 179. χαλκάρματος Ἀφροδίτας. P. IV, 155. ἴκετο ταύτᾳ. P. IX, 89. Ῥέας,

Digitized by Google

Κρόνος. O. II, 140. Ἥραν πόσιν τε. N. VII, 140. εὔχοντό σε ἔμμεν. P. IX, 175.

Ποταίνιος. ποταίνιον στέφανον. O. X, 73. ἰσχὺν ἔθηκας ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 5. p. 59.

Ποτάμιος. ποταμίας Ἀρτέμιδος. P. II, 12. ποταμίᾳ Ἀκράγαντι. P. VI, 6.

Ποταμός. ποταμοῦ ἱερὸν εἴκημα. O. II, 16. ποταμὸν Ὤανον. O. V, 25. ποταμοὶ (πυρὸς) προχέοντι καπνοῦ ῥόον. P. I, 42. ποταμοὶ βληχροὶ νυκτός. Fr. Thren. I. extr. p. 34. ποταμοὶ καὶ ἄστρα καὶ κύματα πόντου. Fr. Inc. LXXIX. ἐν ποταμοῖς ὁπόσαι ψάμαθοι. P. IX, 84.

Ποτανός. ἐν Μοίσαιαι. P. V, 152. v. V. L. et Not. ad P. VIII, 46. N. III, 139. ποτανᾷ μαχανᾷ. N. VII, 33. v. Not. ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ ἐμᾷ. P. VII, 47. v. Not.

Ποτέ. O. III, 24. VI, 20. 126. VII, 54. 63. X, 59. XIII, 78. 124. sequente νῦν. P. I, 31. P. IV, 6. 17. 25. 35. 459. 522. tandem, denique. P. IX, 8. 27. 45. X, 78. N. V, 17. I. II, 65. VIII, 114. Fr. Epinic. IV, 1. V, 3.

Πότερος. πότερον — ἤ. P. XI, 34—38. Fr. Inc. IV.

Πωτάομαι. πωτᾶνται ἐν ἄλγεσι. Fr. Thren. III, 2. p. 36.

Ποτί. ποτὶ Τερψιχόρας. I. II, 12. γραμμᾷ. P. IX, 208. ποτὶ ἀγγελίαν. O. IV, 9. δόμους. I. IV, 87. δῶμα. O. I, 68. ἐχθρόν. P. II, 154. θυσίαν ὀτρύνει. N. X, 42. ἵκοντα. P. II, 66. Ἰσθμόν. N. V, 68. κᾶπον ἐνεῖκαι. P. IX, 91. κέντρον λακτιζέμεν. P. II, 173. κλέος. O. X, 32. κλίμακα σεμνάν. Fr. Inc. C, 3. λόγον. P. II, 123. πάντας. P. II, 151. στάθμαν δραμεῖν. N. VI, 13. στίχας τρέψαι. N. IX, 91. στρατὸν μολών. N. X, 46. Φᾶσιν. I. II, 61. χέρσον ἀπότρεπε ἔντεα ναός. N. IV, 114. ποτὶ ἄγκυραν ναῒ κρημνάντων. P. IV, 42. ποτὶ χρόνος ἕρποι. N VII, 100.

Ποτικέκλιμαι. ποτικεκλιμένον νῶτον. P. I, 55.

Ποτικολλάω. ποτικολλῶν ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ. Fr. Inc. LV.

Ποτινίσσομαι. ποτινισσόμενον ἀπὸ τειχέων. O. VI, 168.

Ποτιστάζω. τοῖς ποτιστάζει χάρις εὐκλέα μορφάν. O. VI, 127. ποτιστάζων ὄαρον φωνᾷ. P. IV, 244.

Ποτίφορος. μισθὸς ἀγαθοῖς. N. VII, 93. ποτίφορον κόσμον ἔλαβες. O. III, 54. v. V. L.

Ποτιψαύει μόνον ῥηθὲν τιμαῖσιν ἀθανάτοις. Fr. Epinic. II, 4. p. 11.

Πότμος. πότμος ἄναξ ἀρετὰν ἔδωκεν ἐμοί. N. IV, 68. ἄντιν' ἔγραψεν ἄμμε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν. N. VI, 12. ὔμμε κλάρωσε Ζηνί. O. VIII, 19. μέγας δέρκεται τύραννον. P. III, 153. συγ-

Digitized by Google

γενὴς ἐπέβασεν εὐαμερίας. I. I, 55. συγγενὴς κρίνει ἔργων περὶ πάντων. N. V, 73. σὺν τύχᾳ πότμου. P. II, 102. πότμου παραδόντος. P. V, 4. πότμῳ εἴργει ζυγὸν ἕτερον ἑτέρα. N. VII, 8. v. Not. V. L. πότμῳ εὐδαίμονι. O. II, 34. πότμον ἐφάψας, mortem. O. IX, 91. πότμον ἀναιδέα ἄλαλκες Γανυμήδει. O. X, 124. ᾧ ἔμιξεν Ἄρης. I. VII, 35. ἔχει εὔφρονα. O. II, 66. ὁμοῖον ἀμπιπλάντες. N. X, 107.

Πότνιος. πότνια Ἀγλαΐα. O. XIV, 19. ὀξυτάτων βελέων Κυπρογένεια. P. IV, 380. Λιβύα. P. IX, 96. Μοῖσα. N. III, 1. Ὥρα. N. VIII, 1. ὦ πότνια. Carm. in def. Solis 13. p. 61.

Ποττᾶν (ποτὶ τὰν) οὐρανίαν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. I, 6. p. 19.

Πούς. τὸ πὰρ ποδός. P. III, 108. φροντίδα τὰν πὰρ ποδός. P. X, 97. ἐκ ποδός. N. VII, 97. τὸ πρὸ ποδὸς χρῆμα. I. VIII, 26. ποδὶ ἀτρεκεῖ κατέβα. N. III, 73. δεξιτερῷ. P. IV, 171. πὰρ ποδὶ ναός. N. VI, 94. ὀρθῷ. O. XIII, 102. ὀρθῷ γᾶν σχίσας. Fr. Encom. II. p. 64. Fr. Inc. CXLVIII. ἀγωνίῳ. Fr. Inc. pag. 42. ἐλελιζόμενος μίμεο. Fr. Hyporchem. VI. p. 42. Παλίου. N. IV, 88. πόδα ἐκτὸς ἔχειν. P. IV, 514. ἑὸν νέμων ἐν ἴχνεσιν Πραξιδάμαντος. N. VI, 28. δαιμόνιον. O. VI, 13. Παρνασσοῦ ναίοντα. P. XI, 54. ποδοῖν σκοπιᾶς ἐφάψασθαι. N. IX, 113. ποδῶν ἀέθλοις. P. IX, 204. αἴγλα. O. XIII, 49. ἄκμαν ἐναλίγκιον στεροπαῖσι. I. VIII, 83. ἀρετᾷ κρατήσαις. P. X, 56. δρόμῳ. N. X, 90. εὐωνύμων. N. VIII, 81. ταχυτάς. O. I, 155. ταχυτᾶτι. I. V, 12. τιμά. O. XII, 22. πόδεσσιν λαιψηροῖς. N. X, 118. τὸ ἐν ποσί μοι ἴτω τρέχον. P. VIII, 44. χείρεσι ποσίν τε. O. X, 73. ἔλαβεν ἄγραν. N. III, 142. ποσσὶ κούφοις ἵσταμαι. N. VIII, 32. κράτεσκεν. N. III, 90. τρέχων. O. X, 77. ἄμυνεν. N. I, 74. πόδας ἠδὲ κεφαλὰς ἀναδέρουσι κρύφα. Fr. Inc. XCII, 5.

Πρᾶγμα. πράγματος πᾶσαν τελευτάν. O. XIII, 106. πράγματι παντὶ φέρειν τιμάν. P. IV, 495. πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι. I. I, 2. πραγμάτων ὁδὸν ὀρθάν. O. VII, 84.

Πρᾶγος. πρᾶγος ἄλλου διψῇ. N. III, 10. ἐν πρᾶγος ἕκαστον. Fr. Hyporchem. I, 2. p. 39.

Πρᾶξις. πρᾶξις ὠκεῖα. P. IX, 120. πράξιος ἐσσομένας. O. XII, 11. πρᾶξιν φίλαν δίδοι. O. I, 136. πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ. Fr. Scol. II, 2. v. Not. p. 22.

Πραπίς. πραπίδι χαύνᾳ. P. II, 112. πραπίδες θεῶν ἄμβροτοι. I. VIII, 66. πραπίδων Δαμοφίλου δικαίαν ἐπέγνω. P. IV, 500. καρπὸν κακόφρονα. Fr. Inc. XLI. ἀπὸ πραπίδων ἀνέμων (leg. ἀνελὼν) στάσιν. Fr. Inc. VII, 4. πραπίδεσσιν σοφοῖς ἀνὴρ ἀν-

Digitized by Google

Θῦ. O, XI, 10. πρασίαισι φίλοις. O. II, 171. ἐς πρασιδας ἐγχέων εὐνομίαν. P. V, 90.

Πράσσω. πράσσει με χρέος ἐγείραι. P. XI, 181. ἁρετὰς διαδρέσους. I. VI, 15. ἔργῳ ἐπένης. N. I, 39. πράσσετε γλυκὺν ὕμνον ἐπίνον. N. IX, 7. πράσσουσί με χρέος. O. III, 12. πρασσόντων μελίων. Fr. Thren. II, 7. p. 54. πρέξει ἀνάγκα εἰποθεν. P. VIII, 17. ἔπρασσον φόνον λεόντεσσι. N. III, 81. ἔπραξεν δαμὰν τερπνὰν ναμάν. P. II, 74. πλόον πρόθυμον. I. V, 10. τοῦτο μήδεα τροῖζι, P. X, 19. πράσσοι εὖ σὺν πόνῳ. O. XI, 4. πράσσει τοῦτο ἐνδώσομεν. O. XIII, 149. πράξιν ἄκοιτίν τινα Νηρῆδων. N. V, 66. πράσσων ὁ χρόνος μὴ πάμοι. O. VIII, 38. πρασσόντων εὖ. O. IV, 7. πράξιος ἄρμενα. O. VIII, 96. πέπραγεν εὖ. P. III, 134. πράσσοιτο Δύγκαν μισθόν. O. X, 56. πράξασθαι πόνον οἱ ἥδιστο. P. IV, 433. παύροις εὐμαρές. P. III, 205. πεπραγμένον ἐν δίκᾳ καὶ παρὰ δίκαν. O. II, 29.

Πραΰς. ἀστοῖς βασιλεὺς. P. III, 125. πραΰν ὄμμα πεποιάεν. P. IV, 243. πραῢ τείρων. O. XIII, 121.

Πραΰμητις. πραΰμητιν Ἐλευθώ. O. VI, 71.

Πρέπω. πρέπει βοᾷ σὺν νικαφόρῳ. N. III, 118. πρέπει γαρύεν. N. VII, 121. θνατοῖς θραυσά. I. V, 20. νῶιν. P. IV, 261. τὸν μελίων λιγὺν τε τυγχανόμιν. O. II, 83. χρυσὸς ἐν βασάνῳ πυρὸν πρέπει. P. X, 106. ὑπαντιάσαι τὸν εὐαρχέτων. P. V, 57. ἀοιδᾷ νέμειν ἀπόνως. P. V, 139. ἰσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι ἀοιδαῖς. Fr. Epinic. II, 1. p. 11. πρέπει εἶδος Φυγατέρι Κρόνου. P. II, 70.

Πρεπόντως. O. III, 16.

Πρέσβυς. ἐν βουλαῖς. P. IV, 502. πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ πρέξιν. Fr. Scol. II, 2. p. 22. v. Not. πρεσβύτεραι βουλαί. P. II, 121. πρεσβυτέρων ἀγῶνα. O. IX, 156. πρεσβύτατον ἔτειον Ἰλλυσσον. O. VII, 136. v. Schol.

Πρίαμαι. πρίατο θανάτοιο κομιδὰν πατρός. P. VI, 58.

Πρίν. ἦεν. N. IV, 45. ἔδεκτο. I. VIII, 151. εἶρπε. Fr. Dithyramb. VI, 1. p. 71. πρὶν γνῶσθαι ἔριν. N. VIII, 86. ἐμπεσεῖν. N. VII, 108. ἰκέσθαι τέλος. I. IV, 54. μέσον ἆμαρ ἐλεῖν. P. IX, 199. νῶτα τυπέντα δουρὶ αἰσχυνθῆμεν. N. IX, 61. τί φάμεν. N. VIII, 33. τυχεῖν. P. II, 170. ὥρας κίχυται. P. IV, 76. τὸ πρίν. P. XI, 60.

Πρό. πρὸ δίκας κέρδος αἰνῆσαι ἐπὶ τέραι φρένες. P. IV, 248. Κιθαιρῶνος. P. I, 150. Κύμας. P. I, 141. πολὺς χρῆμα. I. VII. 26. δόμων. P. II, 35. δωμάτων. P. V, 129. τειχέων. I. IV, 50. τειχέων Λαρδάνου. O. XIII, 78. πάντων ἔργων. O. X, 27.

Προβάω. τίς τρόπος προβάσει ἄνδρα. O. VIII, 83.

Πρόβημι. τέρμα προβάς. N. VII, 104.

Digitized by Google

Πρόβατον. πρόβατα. (qui Diomedis.) Fr. Inc. CXXXVIII.
Πρόγονος. πρόγονον (*Ποσειδᾶνα*) ἐπίλεσθε. O. VI, 66. πρόγονοι χαλκάσπιδες. O. IX, 80. προγόνων νῖκαι. P. VII, 16. ζαθέαν ἀγυιάν. N. VII, 135. ἑῶν. P. IX, 185. μεγάλαν τιμάν. P. IV, 262.
Προείδω. προϊδεῖν τὸ ἐσσόμενον. N. I, 40.
Πρόθυρον. προθύρῳ θαλάμου εὐτειχεῖ. O. VI, 2. παὰ πρόθυρον ἐμέν. P. III, 138. παὰ' ἀγλαὸν ἰὸν. I. VIII, 4. *Ποτειδᾶνος, Κόρινθον.* O. XIII, 5. προθύροισιν Διὸς φέρειν στεφανώματα. N. V, 97.
Προοίμιος. προοίμιον ὕμνου. N. IV, 17.
Προλίγομαι. προλέγονται Τιμοδημίδαι θυχώτατοι ἀμφ' ἀέθλοις. N. II, 28.
Προλείπω. προλιπὼν ἄντρον. P. IX, 51.
Προμάθεια. ἐπέοικεν προμαθείας χοαί. N. XI, 61. νόῳ φέρει προμάθειαν ὁ πονήσαις. I. I, 57.
Προμάχος. προμάχων ἀν' ὅμιλον. I. VII, 49.
Προνέμω. προνέμειν ἅπαντον Χαρίτων Αἰγίνᾳ. I. VIII, 37.
Προνοέω. προνοῆσαι τὰ εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον. P. X, 98.
Προξενία. προξενίᾳ ἦλθον τιμάορος. O. IX, 125. προξενίᾳ πέποιθα. N. VII, 96.
Πρόξενος. πρόξενοι Ἀμφικτυόνων. I. IV, 15.
Προοίμιον. κάλλιστον. P. VII, 2. ἐγχέων, ἐλαιᾶ. Fragm. Inc. XXXVI, 2. προοιμίοιν Διός. N. II, 3.
Προπέτωρ. γεραιός. N. IV, 145.
Προπετής. κλᾶρος. N. VI, 107.
Προπίνω. προπίνων (οἶνον) γαμβρῷ. O. VII, 5.
Πρόπολος. πρόπολον ὑμνοδαῖς πάτραν. N. IV, 129. πρόπολοι (τῆς Ἄργους). O. XIII, 77.
Προπρεών. προπρεῶσα ξεῖνον. N. VII, 126.
Πρός. πρὸς ἀγαθῶν κρεσσόνων πιτνεῖ πένθος. O. II, 43. ἀθανάτων φίλος τετίμαται. I. IV, 101. δαιμόνων ἔλαβον λαχών. N. IX, 107. θεῶν ποινὰ τίς ἔσται; P. IV, 112. μακάρων τυγχάνοντες. P. III, 185. ἀνδρῶν θάλησιν νικαφορίαις. N. X, 79. ἀνθρώπων pro παρὰ — οις. P. IV, 509. Fr. Thren. IV, 9. p. 57. ἀστῶν ἀπαθής. P. IV, 550. πάτρας ἀμύνεται χάλαζαν αἵματος. I. VII, 39. *Διός*, per Iouem. Carm. in def. Solis 9. p. 59. Fr. Inc. LXXXVI, 8. Ἀφροδίτας. Fr. Scol. II, 7. p. 22.
Πρὸς ἄκμονι χάλκευε. P. I, 167. ἐσχατιαῖς ὄλβου βάλλει' ἄγκυραν. I. VI, 18.
Πρὸς ἀγυιάν. O. IX, 53. αἰθέρα ἀερθῖσαι. N. VIII, 71. ἀκτάν. Fr. Inc. LXI, 4. ἄκραν παραμυθῆ. N. III, 46. ἄκρον ἦλθον.

Digitized by Google

N. VI, 59. ἀκτάς. I. II, 62. ἄνδρα ὤρεγον χεῖρας. P. IV, 455. ἀρετάν. P. XI, 42. αὐλάν. N. IV, 59. ἀῶ. P. IX, 44. γένος. O. VI, 40. γῆρας τελέθει. N. IX, 160. ἐπίβδαν ἑρπόντων. P. IV, 249. ἔργον μάρναται. O. V, 55. ἔργον. N. VIII, 7. ἐσχατιὰν ἱκάνων. O. III, 77. εὐφροσύναν τρέψαι ἦτορ. I. III, 16. ζόφον. N. IV, 112. ζυγόν. N. V, 94. ἥβαν ἐκδόσθαι θυμός. P. IV, 525. ἀσυχίαν. O. IV, 26. θεὸν ἐρίζειν. P. II, 162. θεὸν ᾤχετο. N. VII, 58. θαλάμους. P. IV, 285. κάλαμον. O. X, 99. ὄρνιχα. O. II, 159. Πιτάναν. O. VI, 46. πλόον. P. X, 45. πόλιν ἔβαν. P. IX, 185. πόρευσαν. N. VII, 44. πόρον. N. IV, 86. στάθμαν ἔβα. P. VI, 45. τέμενος ἀγαγέν. P. IV, 99. φυάν. O. I, 109. χάριν. O. VIII, 10.

Προσάγω. προσάγων κόσμον ἄστεϊ ξυνόν. I. VI, 101.

Προσαιτέων. Fr. Inc. CXC.

Προσανής. προσανεῖ ξενίᾳ. P. X, 99. προσανέα φάρμακα. P. III, 93.

Προσάπτω. προσάψω παισὶ κλέος δύσφαμον. N. VIII, 63. προσάπτων. P. III, 95.

Προσαυδάω. προσηύδα κικλήσκων Ἰάσονα. P. IV, 211.

Προσβάλλω. πρόσβαλον μελέταν σοφισταῖς. I. V, 37.

Προσείδω. προσιδέσθαι τέρας θαυμάσιον. P. I, 50.

Προσέλκω. προσέλκει ἐθέλοντα ῥοαῖς. O. VI, 142.

Προσενέγκω. προσενεγκεῖν οἱ χέρα. P. IX, 62.

Προσενέπω. προσεννέπω κασιγνήτας Μοίρας. I. VI, 24. προσύννεπε. P. IV, 173. φωνᾷ Χείρωνα ἐκ μεγάρων. P. IX, 49.

Προσέπω. προσειπεῖν παῖδας. I. I, 79. 80.

Προσέρπω. προσέρποντα χρόνον. P. I, 110.

Προσέχω. προσέχεται νόῳ ἁδόντι. P. VI, 51. v. V. L.

Πρόσθε. O, X, 39. 60. P. II, 169.

Πρόσθεν. P. III, 26. VIII, 93. IV, 120. N. IX, 36.

Πρόσκοπος. σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν. Fr. Inc. CLXXXI.

Προσμένω. προσμένοι ἀλαλάν. N. III, 105.

Προσμίσγω. προσέμιξε δεσπόταν κράτει. O. I, 34.

Πρόσοδος. πρόσοδοι πλατεῖαι ἐντὶ λογίοισιν. N. VI, 76.

Προσοίχομαι. προσοιχόμενοι ἐς ναόν. P. VI, 3. v. V. L.

Προσπαλαίω. προσπαλαίει Ἄτλας οὐρανῷ. P. IV, 516. προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ. I. IV, 90.

Προσπτύσσω. προσέπτυκτο δαῖτας θεῶν. I. II, 57.

Προστίθημι. προσέθηκε λόγῳ νᾶσον. N. III, 120. προστιθεὶς εὐλογίαν. O. V, 56.

Προστρέπω. προστραπὼν πολεμίᾳ χερί. N. IV, 90.

Digitized by Google

Προστυχέω. προστύχῃ ἄθλησις θεόσδοτος. Fr. Inc. CXII.

Πρόσφατος. πρόσφατον ξενωθείς. P. IV, 535.

Προσφέρω. προσφέρομέν τι ἢ νόον ἢ φύσιν ἀθανάτοις. N. VI, 7. v. Not. προσφέρων ἆθλον. O. IX, 162. τόλμαν καρδίᾳ. N. X, 56. νόον θηρὸς πετραίου χρωτί. Fr. Inc. XLVIII, 4.

Προσφθέγγομαι. προσεφθέγξατο πάγον Κρόνου. O. X, 60.

Πρόσφορος. ἀναγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μοισᾶν. O. IX, 121. καύχας ἀοιδά. N. IX, 17. πρόσφορον κόμπον ἱεὶς ἐν ἔργῳ. N. VIII, 82. βέλεσι Δαναῶν. Fr. Inc. XVI, 2.

Προσφωνέω. προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις. Fr. Inc. in Add.

Πρόσω. P. III, 197. N. III, 35. v. Schol.

Πρόσωπον. φάει ἐν καθαρῷ. P. VI, 14. χρύσεον Δικαιοσύνας. Fr. Inc. LXIII. v. V. L. τηλαυγές. O. VI, 4. φαίνοισα ἀλάθεια. N. V, 31. πρόσωπα ἀργυρωθεῖσαι ἀοιδαί. I. II, 13.

Προτροπάδαν. ἵκετο σπεύδων. P. IV, 167.

Προτυχὸν ξένιον. P. IV, 61.

Προφαίνω. πρόφαινεν Ἀχιλεὺς Αἴγιναν ῥίζαν τε σφετέραν. I. VIII, 122. μὴ προφαίνειν ἀλλοτρίοις. Fr. Inc. CXII.

Πρόφαντος. πρόφαντον σοφίᾳ. O. I, 187.

Πρόφασις. νόστου. P. IV, 56. ἔβαλεν ἀρετὰν ἐς σκότον. Fr. Inc. XLVI.

Προφάτας. προφάταν Διὸς ἔξοχον. N. I, 91. κώμου γλυκύν. N. IX, 120. ἀοίδιμον Πιερίδων. Fr. Inc. LXXXVI, 3. προφᾶται Μυκηναίων λευκίππων. Fr. Inc. CLXXVI.

Προφατεύω ἐγώ. Fr. Inc. CXXXV.

Πρόφατος. πρόφατον ἐν Νεμέᾳ. O. VIII, 21.

Προφέρω. προφέρει νομὸν ἀνὴρ εὐθύγλωσσος. P. II, 159. στόμα Αἴγιναν τοῖσι. I. V, 55.

Πρόφρων. ἄμβασε στρατὸν Μόψος. P. IV, 341. δέξεται νύμφαν Λιβύα. P. IX, 99. χορὸς Μοισᾶν ἄειδε. N. V, 40. θεὸς τελεῖ δύνασιν. P. V, 157. πρόφρονα σύμμαχον ἆγε ἐς Τροΐαν. I. VI, 40. προφρόνων Μοισᾶν. I. IV, 73.

Προφρόνως. ἄγων ἄγοντα. P. X, 104. προφρόνως ἀντέχομαι Ἡρακλέος. N. I, 50. ἐφίλασι. P. II, 29.

Προχέω. προχέοντι ῥόον καπνοῦ ποταμοί. P. I, 43. προχεόντων ὄπ' ἐμὰν Ἐφυραίων. P. X, 87.

Προχοή. ἐν προχοαῖς λίμνας Τριτωνίδος. P. IV, 36.

Πρύμνα. ἐν πρύμνᾳ. P. IV, 344. πρύμναις ἁλίαις. O. IX, 112.

Πρύτανις. πρύτανι. P. II, 106. πρύτανιν στεροπᾶν κεραυνῶν τε. P. VI, 24.

Πρών. πρῶνες βουβόται ἔξοχοι. N. IV, 84.

Digitized by Google

Πρώραθε. ἄγκυραν ἔρεισον. P. X, 81. καταβάς. P. IV, 39.
Πρωτόγονος. πρωτογόνῳ τελετᾷ. O. X, 63.
Πρῶτος. θορὼν ψαύσειε. P. IX, 212. Ὀλυμπιόνικος Ἀκαίδας. N. VI, 31. εὗρε. Fr. Epinic. IV, 2. p. 17. πρώτα χάρις. P. I, 65. πρώτᾳ ἁλιαίᾳ. N. IX, 101. Ὀλυμπιάδι. O. X, 71. πρώτῳ βάματι. P. III, 76. πρώταν θεῶν. N. XI, 7. πρῶτον. O. VI, 58. 126. 149. P. IV, 55. 385. VIII, 66. N. I, 66. II, 6. I. VI, 5. Fr. Inc. C, 1. πρώτοις καὶ τετράτοις ᾅμα. O. VIII, 60. πρώτιστος ἥρως. P. II, 57. πρώτιστον. N. VI, 46.
Πταίω. μὴ πταίσῃς σύνθεσιν ἐμὰν ποτὶ ψεύδει. Fr. Inc. XXIII, 3.
Πτάμαι, a πτῆμι, volo. πτάμεναι νοήματι. Fr. Sful. I, 5. pag. 19. 21.
Πτερόεις. Πάγασος. I. VII, 64. πτερόεντι τροχῷ. P. II, 41. πτερόεντα αἰετόν. P. II, 91. ἵππον. O. XIII, 122. ὀϊστὸν ἵει. O. IX, 17. νέον ὕμνον. I. V, 80.
Πτερόν. ἐν πτεροῖσιν ἵππους. O. I, 140. πτεροῖσιν ἀέθλων ἐστεφάνωσε χαίταν. O. XIV, 35. πορφυρέοις νῶτα πεφρίκοντας. P. IV, 325. πτερὰ πολλὰ νικᾶν. P. IX, 220.
Πτέρυξ. πτέρυγ' ὠκείαν ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις. P. I, 11. πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς Πιερίδων. I. I, 90.
Πτολίπορθος. πτολιπόρθοις ἐν μάχαις. O. VIII, 47.
Πτυχή. πτυχαῖς κλεενναῖς Πίνδου. P. IX, 28. Κρισαίαισιν. P. VI, 18. Πέλοπος. N. II, 33. ὕμνων κλυταῖς. O. I, 170.
Πτώσσω. πτώσσοντι ἀπάοροι ἐχθρῶν. P. VIII, 123.
Πυγμή. πυγμαῖς ἄποινα. O. VII, 30. τέλος. O. X, 81.
Πυγμαχία. πυγμαχία ἀπεφάνατο οἶκον ταμίαν στεφάνων. N. VI, 43. πυγμαχίας ἕνεκεν. O. XI, 12.
Πύγμαχος. πυγμάχου Νικοκλέους μνᾶμα. I. VIII, 135.
Πυθμήν. πυθμένα Ταρτάρου πιέζεις. Fr. Inc. XXVIII, 2.
Πυκινός. πυκινῷ θυμῷ. P. IV, 129. πυκινὰν μῆτιν. P. IV, 103. πυκινώτατον ἑρπετόν. Fr. Epinic. II, 2. p. 16.
Πυκνός. πυκναῖς βουλαῖς Τειρεσίαο. I. VII, 11. πυκνότατον. πολάμαις Σίσυφον. O. XIII, 73.
Πύκτης. πύκταν νιν ἑλεῖν ἀρετάν. N. V, 95. πύκτας νικῶν. O. X, 20.
Πύλα. πυλᾶν οἰχθεισᾶν. N. I, 61. πύλαις Κάδμου. P. VIII, 67. Κάδμου εὐτειχέσι. I. VI, 111. Κορίνθου. O. IX, 129. ἐν π. πόντοιο. N. X, 50. πύλας ὕμνων. O. VI, 44. Γαδειρίδας. Fr. Inc. XII. v. Not.
Πύξ. ἀρετὰν εὑρόντα. O. VII, 163.
Πῦρ. αἰθόμενον ἅτε διαπρέπει. O. I, 2. ἐνθορὸν ἀΐστασεν ὅλαν. P. III, 66. νὶν οὐκ αἰόλει. P. IV, 414. πνεόντων ἵππων. O.

Digitized by Google

VII, 150. πνέοισαν Χίμαιραν. O. XIII, 128. οὐ πῦρ σχήσει τὸ πεπρωμένον. Fr. Inc. XXII. πῦρ πνέοντος. Fr. Inc. LXXVIII. χειμέριον. P. IV, 473. πυρὸς ἀενάου κεραυνόν. P. I, 9. ἀπλάτου παγαί. P. I, 41. καιομένοιο φλόγα πνέον. P. IV, 401. πυρὶ ζέοισαν. O. I, 77. θερινῷ. P. III, 87. στερεῷ. O. X, 45. καιόμενος. P. III, 181. καυθείσᾳ γαίᾳ. N. X, 65. τηλεφαντῖ παντοῖα θύματα μιγνύντων. Fr. Thren. I, 13. p. 52.

Πυρά. πυρὰ καιομένα διέφαινε. P. III, 77. πυρὰν τάφον θ'. I. VIII, 126. πυραὶ ἑπτὰ δαίσαντο φῶτας. N. IX, 56. πυρᾶν ἑπτά. O. VI, 23.

Πύργος. πύργος ἄστεος. P. V, 75. τετείχισται ἀρεταῖς ἀναβαίνειν. I. V, 57. πύργος νέον ἐσαλλόμενοι δράκοντες. O. VIII, 49.

Πυριπνέω. πυριπνέοντα σώματα βοῶν. Fr. Inc. LIX, 2.

Πυροφόρον Λιβύαν. I. IV, 91.

Πυρόω. πυρωθέντων Τρώων ἀμφὶ Ἑλένᾳ. P. XI, 51.

Πυρπάλαμον βέλος. O. X, 96.

Πυρσός. πυρσὸν ὕμνων ἅψαι. I. IV, 74.

Πυρφόρον κεραυνὸν πλᾶξε. N. X, 132.

Πῶλος. πώλους ποικιλανίους ἐδάμασσε. P. II, 15.

Ρ.

Ῥά. καί ῥα. P. III, 79. O. VII, 108.

Ῥάβδος. ῥάβδον ἀκινήταν ἔχεν Ἀΐδας. O. IX, 51. κατὰ ῥάβδον ἐπέων. P. II, 133.

Ῥᾴδιος. ῥᾴδιον πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις. P. IV, 484. ῥαΐτερον εἰδότι. O. VIII, 78.

Ῥαίνω. αὐτὸν ὕμνῳ. P. VIII, 81. ῥαινέμεν εὐλογίαις νᾶσον. I. VI, 30. ῥαίνων φόνῳ πεδίον. I. VIII, 109. ῥανθεῖσαν δρόσῳ ἀρετάν. P. V, 134.

Ῥαίω. αἰὼν ἐῤῥαίσθη δι' ὀστέων. Fr. Hyporchem. III, 6. p. 40.

Ῥαπτός. ῥαπτῶν ἐπέων. N. II, 2. v. Not.

Ῥέεθρον. Ἀλφειοῦ. O. IX, 29. ῥεέθροις Ἀσωποῦ. N. IX, 22. Εὐρώτα. I. V, 43. ῥεέθροισιν Ἀλφεοῦ. O. XIII, 49. Δίρκας. I. I, 38.

Ῥέζω. ῥέζοντα καλά. P. IX, 171. ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. N. IV, 52. ῥέζοντας ἑκατόμβας θεῷ. P. X, 53. ῥέξας κάλλιστα. O. IX, 142.

Ῥέπω. ῥέπει πολλᾷ. O. VIII, 31. ῥέποντα πρὸς ἀῶ. P. IX, 44.

Ῥέω. ῥέον κῦμα. O. X, 15. ῥέοντα εὐρὺ Ἀλφεόν. O. V, 42.

Ῥηγμίν. ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου. N. V, 24.

Ῥηθὲν μάντευμα. P. IV, 132. ῥηθὲν ποτιψαύει ἀθανάτοις τιμαῖσι. Fr. Epinic. II, 5. p. 11.

Digitized by Google

Ῥῆμα. ἑρμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. N. IV, 10. τοῦ Ἀργείου φυλάξαι. I. II, 16. τῶν Ὁμήρου πόρσυνε συνθέμενος. P. IV, 491. ῥήματα πλέων. N. IV, 153.

Ῥῆσις. ῥῆσιν παλίγγλωσσον ἀγγέλων θέσαν. N. I, 90. ἔφησις ἀνθρώπων παλαιαὶ φαντί. O. VII, 101.

Ῥιγέω. μηκέτι ῥίγει. N. V, 92.

Ῥίζα. ῥίζαν ἀστίων μελησίμβροτον. P. IV, 26. σπέρματος. O. II, 82. σφετέραν πρόφαινε. I. VIII, 122. τρίταν θάλλουσαν τύχαν. P. IX, 14.

Ῥινός. ῥινῷ λέοντος. I. VI, 53.

Ῥίμφα ἐτόξευον. I. II, 5.

Ῥιμφάρματος. ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας. O. III, 66.

Ῥιπά. ῥιπὰν ἀνδροδάμαν οἴνου μελιηδέος. Fr. Inc. LX, 2. ῥιπαὶ πόντου. Fr. Inc. XLV. ῥιπαῖς ἀνέμων κλονέονται. P. IX, 85. παντοδαπῶν. Fr. Prosod. II, 3. p. 44. θαλασσίαις πεμφθείς. N. III, 102. βελέων. N. I, 103. κατασχόμενος αἰετός. P. I, 18. ῥιπὰς ὠκυπόρους ἀνέμων. P. IV, 346.

Ῥίπτω. ῥίψαις μακρά. P. I, 86. χερσὶ δι' ἀμφοῖν. P. III, 102. ἔῤῥιψε Πάγασος δεσπόταν. I. VII, 64. ἔριπτον ex em. P. IV, 427.

Ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. Fr. Inc. XXXV.

Ῥιψαύχην. ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ. V. L. Fr. Inc. XXXVI.

Ῥοά. ῥοαὶ ἄλλοτ' ἄλλαι. O. II, 62. προμαθείας ἀπόκειται. N. XI, 61. ῥοαῖσιν ἐπέων κλυταῖς. I. VII, 26. Μοισᾶν ἐνέβαλεν αἰτίαν μελίφρονα. N. VII, 17. ῥοὰς τεναγέων ἐρεύνασε. N. III, 43. ὕδατος. N. VII, 91.

Ῥόδον. ῥόδα νόμαισι μίγνυται. Fr. Dithyramb. III, 22. pag. 68. ἅτε χθὼν ῥόδοις φοινικίοισιν, ἄνθησεν. I. IV, 31.

Ῥόμβος. αἰετοῦ ῥόμβον ἴσχει ἀναπιταμένα. I. IV, 80. ἀετὸν εὐθὺν. O. XIII, 134. ῥόμβοι μεγάλοι συμβάλλων. Fr. Dithyramb. VI, 1. p. 70.

Ῥόος. ῥόον καπνοῦ. P. I, 43.

Ῥόπαλον. ῥόπαλον τραχύ. Fr. Hyporchem. III, 3. p. 41.

Ῥυσίδιφρος. ῥυσίδιφρον χεῖρα φωτὸς πλαξίππου. I. II, 34.

Ῥύω. ῥύσατό μιν κορύσσοντα ἔργον. I. VIII, 114. ἐῤῥύσατο φῶτα ἄνδρα ἐκ πόνων. P. XII, 33.

Σ.

Σαθρός. σαθρὸν κῦδος ἀφάντων. N. VIII, 58.

Σαίνω. ἔσανέν μιν φίλον καὶ τις μεγαλάνωρ. P. I, 100. ἔσανον ποτὶ ἀγγελίαν ἐσθλοί. O. IV, 7. σαίνων πρὶ πόντος. P. II, 151.

Digitized by Google

Σᾶμα. παρὰ σᾶμα θανάτου νέονται ἀφνεὸς πενιχρός τε. N. VII, 28. Not. ἢ σᾶμα φέρεις πολέμου τινός. Carm. in def. Solis 14. p. 60. σάματι παρ' ἀρχαίῳ Πέλοπος. O. X, 31. διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος κρύψαν. P. IX, 144. σάματι θεοῦ πιθόμενοι ἥρωες. P. IV, 355. σάμασιν ἀοιδοὶ πείθονται. P. I, 5.

Σάμερον. O. VI, 47. χρὴ παραστάμεν. P. IV, 1. XII, 52.

Σὰν, τὸ, κίβδαλον. Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 72. v. Not.

Σάρξ. σαρκῶν ἐνοπάν. Fr. Inc. LIX, 3.

Σάφα. εἴπας. O. VIII, 61. ἔχεις. P. II, 104.

Σαφανής. σαφανὲς κατέφρασεν. O. X, 67.

Σαφής. ἀρετά. I. I, 30. σαφὲς τέκμαρ ἐκ Διός. N. XI, 56. ἔμαθε. P. II, 45. θαέομαι Ἀλκμᾶνα. P. VIII, 65. ἴστω. I. VII, 37. λέγειν. O. XIII, 64. φαίην ἐσσόμενα. O. XIII, 146.

Σαφέως. O. VI, 55. φράσσατε. P. IV, 208. Σαφέστατόν μοι τέθμιον. I. VI, 28.

Σαόω vel Σαώζω. σαώθη ἐκ πόντου. P. IV, 287. ἐσάωσεν τόλμα ζαμενής. Fr. Inc. CLXXXI.

Σβεννύω. σβεννύεις κεραυνὸν πυρός. P. I, 8.

Σεβίζω. σεβίζομεν πόλιν. P. V, 106. σεβιζόμενοι πρόσβαλλον. I. V, 37.

Σέβω. σέβοντι τιμάν. O. XIV, 7. σέβεσθαι μάλιστα Κρονίδαν θεῶν. P. VI, 25.

Σέθεν pro σέο vel σοῦ. O. I, 81. V, 44. VI, 139. P. I, 171. N. I, 4. VII, 3. I. I, 39. III, 7. I. I, 79. N. III, 8. O. VIII, 59.

Σεισίχθων. σεισίχθονα υἱὸν Κρόνου. I. I, 76.

Σείω. σεῖσαι πόλιν. P. IV, 484. σεσεισμένον γνώμᾳ ἀποτρόπῳ. P. VIII, 134.

Σελάνα. σελάνας εὐώπιδος φάος ἐρατόν. O. X, 90.

Σέλας. ἁμέρας καθαρὸν καλύψαι σκότει. Fr. Inc. XCVIII, 4. λάβρον Ἁφαίστου. P. III, 69.

Σέλινον. σελίνων Δωρίων στεφάνωμα ἀναδεῖσθαι κόμαν. I. II, 23. ἀπὸ Δωρίων ἔλαχεν (στέφανον) Ἴσθμιον. I. VIII, 137. δύο πλόκοι αὐτὸν ἔρεψαν. O. XIII, 46. σελίνοις Κορινθίοις θάλησε. N. IV, 143.

Σεμνός. σεμνὰν θεόν. P. III, 140. Θέτιν. N. V, 47. θυσίαν. O. VII, 77. σεμνὸν αἰνήσειν δόμον. N. I, 112. σεμνὸν ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. IX, 11. ἄμπνευμα Ἀλφεοῦ. N. I, 1. ἄντρον. P. IX, 50. Ἰδαῖον. O. V, 43. θάλος Ἀλκαϊδᾶν. O. VI, 114. Θεάριον. N. III, 121. v. Schol. σεμνὸν ἔπεστί τι ψευδέεσσιν. N. VII, 53. σεμνᾶν Χαρίτων. O. XIV, 11. σεμνῶν Αἰακοῦ γουνάτων. N. VIII, 22. σεμνοῖς δαπέδοις. N. X, 51. σεμνοὺς ὀχετούς. O. V, 27.

Digitized by Google

Σθένος. σθένος πράσσει ἔργῳ. N. I, 39. σθένει καὶ τόλμᾳ. P. X, 38. σθένει ἔκπαγλος. I. VII, 29. θρασεῖ μείων ἐρίζοντι. N. V, 72. πλούτου. I. III, 3. χερῶν. N. X, 90. κραιπνοί. Fr. Thren. IV, 7. p. 37. σθένος ἀγωνίας οἷον ἕρκος. P. V, 151. ἀδίαντον ἐξέπεμψας παλαισμάτων. N. VII, 107. ἀελίου χρύσεον. P. IV, 257. ἀμφέροντι ἀρεταί. N. XI, 49. ἔμαρψεν. N. VI, 20. ἐντέων. P. V, 46. ἡμιόνων ζεῦξον. O. VI, 38. θνατὸν ἄγει Μοῖρα. N. XI, 54. ἵππιον καταζευγνύῃ. P. II, 22. κρατησίμαχον υἱῶν. P. IX, 150. ὕδατος. O. IX, 77. νιφετοῦ ὑπέρφατον. Carm. in def. Solis 16. p. 60. τὸ πάντολμον Ἡρακλέος. Fr. Encom. I. 4. V. L. p. 64. ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα, οὐ σθένος. Fr. Inc. LXXXII. p. 121.

Σιγά. σιγᾶς πιστοτάτας (al. πιστοτάτα) ὁδός. Fr. Inc. C. p. 160. 161.

Σιγαλός. σιγαλὸν ἀμαχανίαν φυγών. P. IX, 163.

Σίγημι (al. σιγῶμι) πάμπαν. Fr. Inc. II. p. 79. med.

Σιγάω. σιγᾷ οἱ στόμα. N. X, 53. σιγάτω ἀρετὰν πατρῴαν. I. II, 66. τὸ σιγᾷν ἐστὶ σοφώτατον κοῆσαι. N. V, 52. ἕκαστον σεσιγαμένον. O. IX, 156.

[τὸ Σίγμα. v. Σάν. *Ex Schedis.*]

Σιδαρίτας. σιδαρίταν πόλεμον. N. V, 55.

Σιδάρεος. σιδάρεον τέκος Ἀλκμάνας. Fr. Epinic. III. p. 10.

Σίδαρος. σιδάρου πλαγαί. P. IV, 438. πλαγαῖς. O. X, 46. σιδηροῦν (corr. σιδαροῦν) σχήσει τεῖχος. Fr. Inc. XXII. p. 91.

Σιδαροχάρμας. σιδαροχαρμᾶν ἀνδρῶν ἵππων τε. P. II, 4.

Σιωπά. σιωπᾷ ἔπταξαν ἀκίνητοι. P. IV, 101. σιωπαὶ τῶν ἀπειράτων ἄγνωστοι. I. IV, 51.

Σκαιός. σκαιότερον χρῆμα. O. IX, 57.

Σκᾶπτον. μόναρχον. P. IV, 270. σκάπτω ἀγλαῶ πέλας. N. XI, 4. ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς εὕδει αἰετός. P. I, 10. σκάπτῳ καθαρᾷ. O. VI, 158. ἐλαίας. O. VII, 50.

Σκευά. σκευᾶς ἑτέρας ὀχοίσας βαθύ. P. II, 145.

Σκιά. σκιᾶς ὄναρ — ἄνθρωποι. P. VIII, 136.

Σκιαρός. σκιαρᾶν ἀπὸ παγᾶν Ἴστρου. O. III, 25. σκιαρὸν φύτευμα. O. III, 31.

Σκιερός. σκιερὸν λιβάνῳ. Fr. Thren. I, 5. p. 31.

Σκίμπτω. σκίμψατο ἄροτρον ἐν μέσσοις. P. IV, 399.

Σκιόεις. σκιοέντων ὀρέων ἔχει κευθμῶνας. P. IX, 61.

Σκληρός. σκληρᾶς ἐλαίας σκάπτῳ. O. VII, 50.

Σκόλιον, τό. σκολίου ἀρχὰν μελίφρονα. Fr. Scol. I, 15. p. 19.

Σκολιός. σκολιᾶς ἀπάτας τεῖχος. Fr. Inc. IV. (σκολιαῖς ἀπάταις.

Digitized by Google

v. V. L.) σκολιαῖς ὁδοῖς. P. II, 156. σκολιοῖς (V. L. σκολιοὺς) γένυσι. Fr. Inc. XCII, 4.

Σκόπελος. σκόπελον μέγαν Θηβᾶν λιπαρᾶν. Fr. Dithyramb. IX, 3. p. 73.

Σκοπέω. σκόπει ἄστρον. O. I, 7.

Σκοπιά. σκοπιᾶς ἐφάψασθαι. N. IX, 112. σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα. Fr. Inc. XV, 3.

Σκοπός. ἔκτα σκοποῦ. N, VI, 46. σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν. N. IX, 131. σκοπῷ ἕπεχε. O. II, 160. παρὰ σκοπόν. O. XIII, 134. σκοπὸν Δάλου. O. VI, 101. Μαγνήτων. N. V, 51. ἔλασεν ἄκοντι. O. X, 85. οὐκ ἔλαθε. P. III, 46. σκοποὶ Ὀλύμπου. O. I, 86.

Σκοτεινός. σκοτεινὸν ψόγον ἀπέχων. N. VII, 89.

[Σκότιος erat in P. Schol. B. ad Iliad. Ξ, 24. *Ex Schedis.*]

Σκότος. σκότῳ κυλίνδει κενεὰν γνώμαν. N. IV, 65. ἐν σκότῳ καθήμενος. O. I, 13. σκότει πελαινεφεῖ καλύψαι ἁμέρας σέλας. Fr. Inc. XCVIII, 3. κρύπτειν ἔοικε. Fr. Inc. CXII. ἐς σκότον αἰπὺν ἔβαλε. Fr. Inc. XLVI. σκότον ἄπειρον ἐρεύγοντι ποταμοὶ βλῆχροὶ νυκτός. Fr. Thren. I. p. 53. σκότον πολὺν ἔχοντι ἀλναί. N. VII, 19.

Σκυρωτός. σκυρωτὰν ὁδόν. P. V, 124.

Σκύταλον. Ἡρακλέης χερσὶν τίναξε. O. IX, 45. Σκυτάλα Μοισᾶν. O. VI, 154.

Σμικρός. ἐν σμικροῖς σμικρὸς ἔσσομαι. P. III, 191.

Σοφία. O. VII, 98. ἐχθρά. O. IX, 57. παράγοισα κλέπτει. N. VII, 33. σοφία (Ἀσκληπιοῦ). P. III, 96. σοφίας ὁδὸν ἔθηκας ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 6. p. 59. 60. λόγον κυριώτερον. Fr. Inc. LXXXIII. p. 121. ὀλίγον ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν. Fragm. Inc. XCIX, 3. p. 130. καρπὸν ἀτελῆ ὀρέπειν. Fr. Inc. CXI. p. 134. σοφίᾳ ἄνδρες μέγιστοι. Fr. Thren. IV, 7. p. 57.

Σοφός. ὁ πόλλ' εἰδὼς φυᾷ. O. II, 154. XIV, 9. ἁρματηλάτας πέφανται. P. V, 154. δοκεῖ πολλοῖς πεδαφρόνων. P. VIII, 104. v. V. L.: εἶ σοφός. I. II, 19. σοφᾶς Πειθοῦς. P. IX, 69. σοφῷ ἀνδρί. I. I, 62. v. Not. σοφὸν Αἰσονίδαν. P. IV, 386. παρίπλαξαν. O. II, 56. σοφοί. O. V, 37. N. VII, 25. ἔφυν. P. I, 81. κάλλιον φέροντι. P. V, 15. κατὰ δαίμονα. O. IX, 42. τέκτονες ἐπέων. P. III, 201. αἴνησαν ἔπος. Fr. Inc. XXIX. σοφαὶ Μοισᾶν θυγατέρες. N. IV, 3. σοφῶν ἐπέων κρηπῖδα βάλλετο. P. IV, 245. μητίεσσι ἀμφιβάλλεται ὕμνος. O. I, 15. v. Not. et Addend. στόματα. I. VIII, 105. σοφοῖς ἀνδρῶν. N. VIII, 70. ἄβατον. O. III, 80. ἀκοά. P. IX, 135. γίνεται εὐδαίμων. P. X, 35. πολίταις. P. IV, 526. σοφώτατόν ἐστιν ἀνθρώπων σοῆσαι. N. V, 35. σοφώτατοι μάρτυρες. O. I, 54.

Digitized by Google

Σόφισμα. σοφίσματ' ἀρχαῖα ἐνέβαλον καρδίαις. O. XIII, 24.
Σοφιστής. σοφισταῖς μελέταν πρόσβαλλον. I. V, 36.
Σπαράσσω. σπάραξε πλευράς. Fr. Hyporch. III, 4. p. 40. 41.
Σπάω. σπασσάμενος ἄροτρον. P. IV, 416.
Σπέω, σπέομαι. σπέσθαι ἐφετμαῖς. I. VI, 25. σπομέναν πελάγει. P. IV, 70.
Σπέρμα. ἀδείμαντον Ἡρακλέος φέρων. N. X, 30. θεοῦ καθαρὸν φέροισα. P. III, 27. θνατῶν ἔσταξε. N. X, 152. μέγιστον ἔχε. O. IX, 93. φλογὸς οὐκ ἔχοντες. O. VII, 87.
Σπέρχω. σπερχθεῖσα θυμῷ βασίλεια. N. I, 60.
Σπεύδω. σπεύδει ὄρσαι. O. IV, 21. σπεῦδεν ὅμιλος. N. IX, 50. μὴ σπεῦδε βίον. P. III, 110. σπεύδειν ἀρετάν. I. IV, 22. σπεύδων ἵκετο προτροπάδαν. P. IV, 168.
Σπλάγχνον. ὑπὸ σπλάγχνων. O. VI, 73. ὑπὸ πατέρος. N. I, 55.
Σποδέω. σποδέων χεράδει. Fr. Inc. CXXXI.
Σπονδά. σπονδαῖσιν νεκταρέαις ἄρξαι. I. VI, 55.
Σπονδοφόρος. σπονδοφόροι κήρυκες. I. II, 35.
Σπουδά. σπουδᾷ συνεφαπτόμενος. O. X, 117.
Σπουδαῖος. σπουδαῖον λόγον. P. IV, 232.
Στάδιος. σταδίων θαλάμων. O. V, 29.
Στάδιος, ὁ, et τὸ στάδιον. σταδίου δρόμον. O. XIII, 42. ἐπὶ στάδιον γυμνόν. P. XI, 74. εὐθύτονον ἀρίστευσεν. O. X, 76. σταδίων δισσῶν. N. VIII, 26. σταδίοις γυμνοῖς. I. I, 31.
Στάζω. ἔσταξε σπέρμα θνατὸν ἥρως. N. X, 153.
Στάθμη. στάθμας Ὑλλίδος ἐν νόμοις. P. I, 120. στάθμας περισσᾶς. P. II, 166. στάθμαν πατρῴαν. P. VI, 45. ἅντινα ἐφαμερίαν. N. VI, 13.
Σταθμάω. σταθμᾶτο ἄλσος πατρί. O. X, 53. [V. de voce *Monthl. Rev.* April. 1799. p. 429. *Ex Schedis.*]
Σταθμός. σταθμὸν Ἀΐδα. O. X, 110. σταθμῶν αἰπεινῶν. P. IV, 136. παρὰ σταθμῶν Οἰνομάου καὶ Πέλοπος εὐηράτων. O. V, 22. ἐς σταθμοὺς οὐρανοῦ. I. VII, 66.
Στάλα. στάλαν θέμεν Καλλικλεῖ λευκοτέραν Παρίου λίθου. N. IV, 131. v. Not. στηλᾶν (leg. σταλᾶν) Ἡρακλέος. O. III, 79. στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις ἐσχάταισιν οἴκοθεν. I. IV, 19.
Στάσις. ἀντιάνειρα. O. XII, 23. στάσιν δεινάν. N. IX, 31. οὐλομέναν. Carm. in def. Solis 17. p. 60. ἐπίκοπον ἀπὸ πραπίδων ἀνέμων (leg. ἀνελών). Fr. Inc. VII, 4. στασίων. Fr. Inc. XLIII, 4. p. 103.
Στάω. (ἵστημι.) ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ ὀρθῷ Δωρίδα ἀποικίαν. I. VII, 19. στᾶσεν αὐτὰν ποτὶ γραμμᾷ. P. IX, 209. ἔστασεν ἑορτὰν πενταετηρίδα. O. X, 70. ὀρθούς. P. III, 95. ἅπαντα χο-

Digitized by Google

φάν. P. IX, 200. Ὀλυμπιάδα. O. II, 6. ἵστασαν παρδίαν ὀρθάν. P. III, 170. ἀναπνοάν. P. IV, 354. στάσομαι. N. V, 29. ἐστάθη. P. IV, 148. στάθεν ἔναντα σχεδὸν τύμβῳ. N. X, 124. σταθεὶς θαύμαινε δένδρεα. O. III, 57. ἀμφὶ Πύλον. O. IX, 46. ἐν θυρέτροις Ἀμφιτρύωνος. I. VII, 10. cf. ἵστημι.

Στέγω. στέγετο παρδαλέα (— ᾱ) ὄμβρους φρίσσοντας. P. IV, 144. v. Not. V. L.

Στείχω. στεῖχε ἐπὶ ἑλκάδος ἓν τ' ἀκάτῳ ἀπ' Αἰγίνας διαγγέλλουσα. N. V, 6. στείχειν μαργουμένους ἐπώτρυνε. N. IX, 47. στίχοντα ἐν ὁδοῖς εὐθείαις. N. I, 38. σὺν πόρῳ. N. I, 98.

Στέλεχος. ἐν στελέχει δρυός. N. X, 115. cf. Not.

Στέλλω. στέλλαν πλόον. O. VII, 61. ἴδιος ἐγὼ ἐν κοινῷ ἁπαλείς. O. XIII, 69.

Στεναγμός. ὀστέων στεναγμὸν βαρύνθην ἰδών. Fr. Inc. LIX, 4. p. 110.

Στερεός. στερεῷ πυρί. O. X, 45. στερεᾶν ὀδυνᾶν ἀντίτομα. P. IV, 394.

Στερέω. στερηθεὶς ὅπλων Αἴας. N. VIII, 46.

Στέρνον. στέρνῳ Πολυδεύκιος ἔμβαλον. N. X, 127. στέρνων ἀμπνοάν. P. III, 105. στέρνα λαχνάεντα πιέζει. P. I, 36.

Στροπή. στροπᾶς ἀκτῖνες ἀπορηγνύμεναι. P. IV, 354. στροπᾶν πρύτανιν Κρονίδαν. P. VI, 26. στεροπαῖσι ἐναλίγκιον ἀκμὰν ποδῶν. I. VIII, 83.

Στεφανηφορία. στεφανηφορίαν δέξαι. O. VIII, 14.

Στέφανος. περίκειται. O. VIII, 100. στεφάνῳ ἐλαίας. O. XI, 13. μετὰ στέφανον ἰών. O. IV, 36. ἅβρὸν μυρσίνας ἑλίκων τις πλεκέτω Κλεάνδρῳ (ἐπὶ) τῷ. I. VIII, 148. ἀρετᾶς. O. III, 32. Μοίσαισιν ἔδωκ' ἀρόσαι. N. X, 48. τρίτον ἐπιβαλών. P. XI, 22. εὐανθέα πόρε. I. VII, 72. λάμβανέ οἱ. I. V, 78. παγκρατίου ὅτι νικῇ. N. V, 9. ποταίνιον ἔλαχε. O. X, 72. (τειχέων) Ἰλίῳ ἐπιτεῦξαι. O. VIII, 42. ὕψιστον δέδικται. P. I, 195. στέφανοι ἀθρόοι ἀνέδησαν νικάσαντα (κατ') ἔθειραν. I. V, 10. ζευχθέντες ἔπι χαίταισι. O. III, 11. καὶ τιμαὶ ἵππων εὐφραίνουσίν τινα. Fr. Inc. LXXXIX, 2. στεφάνων ἄωτον. O. V, 2. δεξάμενοι. I. VI, 6. ἄωτοι. O. IX, 30. ἕκατι. P. X, 89. κλυτοκάρπων ἄτερ οὐ νέονται. N. IV, 125. νικαφόρων γευόμενοι. I. I, 29. ὀπαδὸν ἀοιδάν. N. III, 12. ὄρμον πέμψαντα. N. IV, 28. μὴ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν. I. VIII, 15. πλεόνων τομίαν. N. VI, 44. Πυθῶν τυχόντα. P. X, 41. τεθμὸν ἐγκώμιον. O. XIII, 39. ἰοδέτων λοιβὰν λέβητι. Fr. Dithyramb. III, 6. στεφάνοις χέρας ἐνιπλέκοντι. O. II, 136. αἴγλαν ἀέθλων. P. III, 131. ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν. P. II, 21. ἔμιχθεν. N. II, 34. Δαιτοῖδα θεμιπλέκτοις. N.

Digitized by Google

IX, 126. στεφάνοισι βάλλω. P. VIII, 80. ἵπποις τε κλυτὰν ἴσσεσθαι. P. I, 71. ποίας ἔρεπτόν μιν. P. IV, 426. v. V. L. χαῖταν ἁρμόζων. I. VII, 54. στεφάνους δέξαντο. O. VI, 43. δεξαμένῳ. I. III, 18. εἴρειν ἐλαφρόν. N. VII, 113. ὤπασε. I. I, 11. δίκον ἐπί μιν. P. IX, 119.

Στεφανόω. ἐστεφάνωσέ οἱ χαίταν πτεροῖσι ἀέθλων. O. XIV, 38. ἐστεφάνωσαν νῖκαι Ἀρισταγόραν πάτραν τε. N. XI, 26. στεφανῶσαι νόμῳ ἱππικῷ. O. I, 163. στεφανωσάμενος Ὀλυμπίᾳ. O. XII, 25. ἔρνεα πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ. N. VI, 34. παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον ἄνδρα. O. VII, 29. στεφανωθεὶς ἐλαίᾳ Πισάτιδι. O. IV, 24. ἐστεφανωμένον ποίᾳ Παρνασίᾳ. P. VIII, 27.

Στεφάνωμα. ἀγέρωχον πλούτου. P. I, 96. δέξαι Μίδᾳ. P. XII, 9. σελίνων Δωρίων. I. II, 22. Κυράνας. P. IX, 5. παγκρατίου ἐπάξιον. I. IV, 76. στεφανώματα βωμῶν νεόδματα. I. IV, 106. φέρειν, ποιάεντα ἄνθεα. N. V, 98.

Στῆθος. σκιδναμένης ὀργῆς ἐν στήθεσιν. Fr. Inc. XXXVIII. στηθέων ἔξωθεν οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. LXI, 2.

Στήλη. vid. Στάλα.

Στιβαρός. στιβαρὰς πλευράς. Fr. Hyporch. III, 4. p. 41.

Στίξ. στίχες ἀνέμων βαρυγδούπων. P. IV, 373. ἐπέων Μηδείας. P. IV, 100. στίχας ἀνδρῶν. N. IX, 91.

Στόλος. στόλῳ ἐλευθέρῳ. P. VIII, 141. παγκρατίου περισθενεῖ. N. III, 27. στόλον εὐανθέα ἀναβάσομαι. P. II, 114.

Στόμα. βραχύ μοι ἐστὶν ἀναγήσασθαι. N. X, 35. v. Not. οἱ σεγᾷ. N. X, 54. προφέρει Αἴγιναν πάτραν τοῖσι. I. V, 55. στόματος ἀθανάτου ἀπέπνευσε. P. IV, 18. στόμα Ἀΐδα χθόνιον. P. IV, 78. Ἀξείνου. P. IV, 362. παραβάλλει Ἡρακλεῖ. P. IX, 152. ἀπό μοι λόγον στόμα ῥίψον. O. IX, 55. στόματα σοφῶν ἀνέδειξαν ἀπείροις ἀρετὰν Ἀχιλλέος. I. VIII, 106. ἀπὸ στομάτων τὸ Σὰν κίβδαλον εἶρπε. Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 72.

Στοναχά. στοναχαῖς δάκρυα τέγγων. N. X, 141.

Στονόεις. στονόεντα χάλκεον ὅμαδον. I. VIII, 54.

Στράταρχος. στράταρχον ἐναρίμβροτον Αἰθιόπων. P. VI, 31. ἄφοβον Αἰθιόπων. I. V, 50.

Στρατιά. ἄνευ στρατιᾶς εἷλεν Ἰωλκόν. N. III, 59. στρατιᾶς ἐμᾶς ὀφθαλμόν. O. VI, 26. στρατιὰν Αἰολέων ἀνάγων. N. XI, 45. Ἑλλανίδα ἤλεγξαν ὠκύτατι. P. XI, 75.

Στρατεύομαι. ἐστρατεύθη δίκαν Φιλοκτήτου ἐφέπων. P. I, 98.

Στρατός. λάβρος. P. II. 160. θαυμαστὸς ἐγένοντο. P. II, 83. νεφέλας ἀμείλιχος. P. VI, 11. στρατοῦ κύριε. P. II, 108. Δαναῶν. P. VIII, 73. στρατῷ Ἀμφικτυόνων. P. X, 12. ἐναντίῳ λοιγὸν ἀμύνων. I. VII, 41. v. V. L. Κάδμου ὤπασεν ἐξ στεφάνους.

Digitized by Google

I. I, 12. παντὶ φράζῃ. N. I, 93. Παλλάσιῳ. O. IX, 143. στρατὸν ἄμβασε Μόψος μάντις. P. IV, 340. ἀνδρῶν ἄγαγον ἐς Θήβας. N. IX, 43. γυναικῶν Ἀμαζονίδων. O. XIII, 127. ἐλαύναν ἵκει. O. X, 77. ἔλσας ὅλον ἐν Πίσᾳ. O. X, 51. Ἕλλανα. N. X, 46. ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον. N. VIII, 20. ἐπίνομον ἡρῴδων δμηχανία χαλεῖ. P. XI, 14. v. Not. νώμᾳ δικαίᾳ πηδαλίῳ. P. I, 166. Τιρύνθιον. O. X, 40. φυγόξενον. O. XI, 17. ἀρθεὶς Ἵππαρις. O. V, 28. ἀπρόσοφον καὶ αἰχματάν. O. XI, 19. Σύριγι εὐρυαίχμαν διεῖπον. Fr. Inc. XVII. p. 88. 89.

Στρέφω. στρέψαν (al. στρέψιν) ἐς ἀνθρωπείων βοῶν σώματα. Fr. Inc. LIX, 2. p. 110. 111. στρέφοι ἔριδα. N. IV, 152. στρέφουσαν πάρα ἑτέρωθε. Fr. Hyporch. VI. p. 42. δίδυμον πηδάλιον στρέφουσα (leg. στρέφουσα) Τύχα. Fr. Inc. XXXI. p. 95.

Στρωμνά. χαράσσουσα παντὶ νῶτον. P. I, 54. ἀπὸ στρωμνᾶς ἕκτιλον ὀρούσασα. N. I, 75. στρωμνὰν ἄφθιτον ἀγέσθω. P. IV, 410.

Στυγέω. Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέουσι λόγῳ. Fr. Inc. XCII, 2. p. 126.

Στυγερός. στυγερώτατος πλοῦτος θνάσκοντι. O. X, 108.

Συγγενής. ὀφθαλμός. P. V, 21. πότμος. I. I, 56. κρίνει. N. V, 74. συγγενὲς ἦθος κρύψαι ἄμαχον. O. XIII, 16. (τὸ) ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός. P. X, 20. v. Not. (τὸ) ἰδεῖν. N. VI, 15. προϊδεῖν ἰσόμενον. N. I, 41. συγγενεῖ εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει. N. III, 69.

Σύγγονος. ἐὼν Ἄντια. V. I. N. X, 74. συγγόνῳ ἑστίᾳ. O. XII, 22. σύγγονοι. P. III, 69. IX, 90. συγγόνων χάριν. O. VIII, 105. συγγόνοις τέχναις. P. VIII, 87. vid. Σύγγονος.

Σύγκοιτος. σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον. P. IX, 42.

Συγκωμάζω. συγκωμάξαις ἔνθα. O. XI, 16.

Συλάω. συλάσαις κρᾶτα Μιδοίσας. P. XII, 28. συλαθεὶς ἀγωνίων. O. IX, 135.

Συλλαμβάνω. συλλαβὼν τέρας παρεπίμενον. O. XIII, 103.

Συμβάλλω. συμβαλεῖν τὸ αἷμα λίαν ὑμαρὲς ἦν. N. XI, 45. συμβάλλομαι τίμενος ἐν Φυλάκᾳ. I. I, 84.

Σύμβολον. πιστόν. O. XII, 10.

Συμμαχία. συμμαχίᾳ θάρυβον μέγαν παραίθυξε. O. X, 88.

Σύμμαχος. σύμμαχον πρόφρονα ἄγε. I. VI, 41.

Σύμμετρος ὥραις. Fr. Inc. XC.

Συμμίσγω. συμμίξαι βοὰν αὐλῶν. O. III, 16. συνέμιξε τύχᾳ πόλιν. P. IX, 128.

Συμπαρίστημι. συμπαρίσταισιν Ἐλευθὼ καὶ Μοῖρας. O. VI, 72.

Σύμπειρος. σύμπειρον θυμὸν ἀγωνίᾳ ἀμφίπειν. N. VII, 16.

Digitized by Google

Πρώρηθε. ἔρπειν ἔσσον. P. X, 81. *πεταβάς.* P. IV, 39.
Πρωτόγονος. πρωτογόνῳ τελετῇ. O. X, 63.
Πρῶτος. θαρσὼν ψαύσαι. P. IX, 212. *Ὀλυμπιόνικος ἀναβάσαις.* N. VI, 51. *εἶφε.* Fr. Epinic. IV, 2. p. 17. *πρώτα χάρις.* P. I, 65. *πρώτᾳ ἐλαίᾳ.* N. IX, 101. *Ὀλυμπιάδι.* O. X, 71. *πρώτῳ βάμασι.* P. III, 76. *πρώταν θεῶν.* N. XI, 7. *πρῶτον.* O. VI, 58. 126. 149. P. IV, 55. 385. VIII, 66. N. I, 66. II, 6. I. VI, 5. Fr. Inc. C, 2. *πρώτους καὶ τετράτους ἅμα.* O. VIII, 60. *πρώτιστος ἥρως.* P. II, 57. *πρώτιστον.* N. VI, 46.
Πταίσαι. μὴ πτεσσῆς σύνθεσιν ἐμὰν προτὶ ψεύδει. Fr. Inc. XXIII, 3.
Πτάμαι, a πτῆμι, volo. *πτάμεναι νοήματι.* Fr. Schol. I, 5. pag. 19. 21.
Πτερόεις. Πάγασος. I. VII, 64. *πτερόεντι τροχῷ.* P. II, 41. *πτερόεντα αἰετόν.* P. II, 91. *ἵππον.* O. XIII, 122. *ὄϊστὸν ἰόν.* O. IX, 17. *νέον ὕμνον.* I. V, 80.
Πτερόν. ἐν πτεροῖσιν ἵππους. O. I, 140. *πτεροῖσιν ἀέθλων ἱστορήσαις χαίταν.* O. XIV, 35. *παφυρίοις νέοις πτερύγεσσιν.* P. IV, 325. *πτερὰ πολλὰ νικᾶν.* P. IX, 220.
Πτέρυξ. πτέρυγ' ἀκείαν ἀμφοτέρωθεν χαλαίσας. P. I, 11. *πτερύγεσσιν ἀρθεὶς ἐγλαϊαῖς Πιερίδων.* I. I, 90.
Πτολίπορθος. πτολιπόρθοις ἐν μάχαις. O. VIII, 47.
Πτυχή. πτυχαῖς κλεεναῖς Πίνδου. P. IX, 28. *Κρισαίαισιν.* P. VI, 18. *Πέλοπος.* N. II, 33. *ὕμνων ἑλικτᾶῖς.* O. I, 170.
Πτώσσω. πτώσσοντι ἀπάονρι ἐχθρῶν. P. VIII, 125.
Πυγμή. πυγμαῖς ἄποινα. O. VII, 30. *τέλος.* O. X, 81.
Πυγμαχία. πυγμαχίᾳ ἀπεφάνατο εἶναι ταμίαν στεφάνων. N. VI, 43. *πυγμαχίας ἔνεκεν.* O. XI, 12.
Πύγμαχος. πυγμάχου Νικοκλέους μνᾶμα. I. VIII, 135.
Πυθμήν. πυθμένα Ταρτάρου πεδίχεις. Fr. Inc. XXVIII, 2.
Πυκινός. πυκινῷ θυμῷ. P. IV, 129. *πυκινὰν μῆτιν.* P. IV, 103. *πυκνώτατον ἑρπετόν.* Fr. Epinic. II, 2. p. 16.
Πυκνός. πυκναῖς βουλαῖς Τυρσηνῶν. I. VII, 11. *πυκνόκτυπον πολέμαις Σίσυφον.* O. XIII, 73.
Πύκτης. πύκταν νιν ἐλεῖν ἀρετᾶν. N. V, 95. *πύκτας νικᾶν.* O. X, 20.
Πύλα. πυλᾶν εἰχθεισᾶν. N. I, 61. *πύλαις Κάδμου.* P VIII, 67. *Κάδμου εὐτειχίαν.* I. VI, 111. *Κορίνθου.* O. IX, 129. *ἐν πόντιον.* N. X, 50. *πύλας ὕμνων.* O. VI, 44. *Γαδειρίδας.* Fr. Inc. XII. v. Not.
Πύξ. ἀρετὰν ἐρόντα. O. VII, 163.
Πῦρ. αἰθόμενον ἅτε διαπρέπει. O. I, 2. *ἀνθορὼν ἔβησεν ἅλαν.* P. III, 66. *νὺν οὐκ αἰόλει.* P. IV, 414. *πνεόντων ἵππων.* O.

Digitized by Google

VII, 150. πνέοισαν Χίμαιραν. O. XIII, 128. οὐ πῦρ σχήσει τὸ πεπρωμένον. Fr. Inc. XXII. πῦρ πνέοντος. Fr. Inc. LXXVIII. χειμέριον. P. IV, 473. πυρὸς ἀενάου κεραυνόν. P. I, 9. ἀπλάτου παγαί. P. I, 41. καιομένοιο φλόγα πνέον. P. IV, 401. πυρὶ ζέοισαν. O. I, 77. θερινῷ. P. III, 87. στερεῷ. O. X, 45. καιόμενος. P. III, 181. καυθείσᾳ γαίᾳ. N. X, 65. τηλεφαντὶ παντοῖα θύματα μιγνύντων. Fr. Thren. I, 13. p. 52.

Πυρά. πυρὰ καιομένα διέφαινε. P. III, 77. πυρὰν τάφον θ'. I. VIII, 126. πυραὶ ἑπτὰ δαίσαντο φῶτας. N. IX, 56. πυρᾶν ἑπτά. O. VI, 23.

Πύργος. πύργος ἄστεος. P. V, 75. τετείχισται ἀρεταῖς ἀναβαίνειν. I. V, 57. πύργος νέον ἐσαλλόμενοι δράκοντες. O. VIII, 49.

Πυριπνέω. πυριπνέοντα σώματα βοῶν. Fr. Inc. LIX, 2.

Πυροφόρον Λιβύαν. I. IV, 91.

Πυρόω. πυρωθέντων Τρώων ἀμφὶ Ἑλένᾳ. P. XI, 51.

Πυρπάλαμον βέλος. O. X, 96.

Πυρσός. πυρσὸν ὕμνων ἅψαι. I. IV, 74.

Πυρφόρον κεραυνὸν πλᾶξε. N. X, 132.

Πῶλος. πώλους ποικιλανίους ἐδάμασσε. P. II, 15.

Ρ.

Ῥά. καὶ ῥα. P. III, 79. O. VII, 108.

Ῥάβδος. ῥάβδον ἀκινήταν ἔχεν Ἀΐδας. O. IX, 51. κατὰ ῥάβδον ἐπέων. P. II, 133.

Ῥᾴδιος. ῥᾴδιον πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις. P. IV, 484. ῥαΐτερον εἰδότι. O. VIII, 78.

Ῥαίνω. αὐτὸν ὕμνῳ. P. VIII, 81. ῥαινέμεν εὐλογίαις νᾶσον. I. VI, 30. ῥαίνων φόνῳ πεδίον. I. VIII, 109. ῥανθεῖσαν δρόσῳ ἀρετάν. P. V, 134.

Ῥαίω. αἰὼν ἐῤῥαίσθη δι' ὀστέων. Fr. Hyporchem. III, 6. p. 40.

Ῥαπτός. ῥαπτῶν ἐπέων. N. II, 2. v. Not.

Ῥέεθρον. Ἀλφειοῦ. O. IX, 29. ῥεέθροις Ἀσωποῦ. N. IX, 22. Εὐρώτα. I. V, 43. ῥεέθροισιν Ἀλφεοῦ. O. XIII, 49. Λίρκας. I. I, 38.

Ῥέζω. ῥέζοντα καλά. P. IX, 171. ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. N. IV, 52. ῥέζοντας ἑκατόμβας θεῷ. P. X, 53. ῥέξας κάλλιστα. O. IX, 142.

Ῥέπω. ῥέπει πολλᾷ. O. VIII, 31. ῥέποντα πρὸς ἀῶ. P. IX, 44.

Ῥέω. ῥέον κῦμα. O. X, 15. ῥέοντα εὐρὺ Ἀλφεόν. O. V, 42.

Ῥηγμίν. ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου. N. V, 24.

Ῥηθὲν. μάντευμα. P. IV, 132. ῥηθὲν ποτιψαύει ἀθανάτοις τιμαῖσι. Fr. Epinic. II, 5. p. 11.

Digitized by Google

Ῥῆμα. ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. N. IV, 10. τοῦ Ἀργείου φυλάξαι. I. II, 16. τῶν Ὁμήρου πόρσυνε συνθέμενος. P. IV, 494. ῥήματα πλέων. N. IV, 153.

Ῥῆσις. ῥῆσιν παλίγλωσσον ἀγγέλων θέσαν. N. I, 90. ῥῆσιες ἀνθρώπων παλαιαὶ φαντί. O. VII, 101.

Ῥιγέω. μηκέτι ῥίγει. N. V, 92.

Ῥίζα. ῥίζαν ἄσειον μελησιμβροτον. P. IV, 26. σπέρματος. O. II, 82. σφετέραν πρόφαινε. I. VIII, 122. τρίταν θάλλουσαν εὐῆρες. P. IX, 14.

Ῥινός. ῥινῷ λέοντος. I. VI, 53.

Ῥίμφα ἐτόξευσεν. I. II, 5.

Ῥιμφάρματος. ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας. O. III, 66.

Ῥιπά. ῥιπὰν ἀνδροδάμαν οἴνου μελιηδέος. Fr. Inc. LX, 2. ῥιπαὶ πόντου. Fr. Inc. XLV. ῥιπαῖς ἀνέμων κλονέονται. P. IX, 85. παντοδαπῶν. Fr. Prosod. II, 3. p. 44. θαλασσίαις πεμφθείς. N. III, 102. βελέων. N. I, 103. κατασχόμενος αἰετός. P. I, 18. ῥιπὰς ὠκυπόρους ἀνέμων. P. IV, 346.

Ῥίπτω. ῥίψαις μακρά. P. I, 86. χερσὶ δι' ἀμφοῖν. P. III, 102. ἔῤῥιψε Πάγασος δεσπόταν. I. VII, 64. ἔριπτον ex em. P. IV, 427.

Ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. Fr. Inc. XXXV.

Ῥιψαύχην. ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ. V. L. Fr. Inc. XXXVI.

Ῥοά. ῥοαὶ ἄλλοτ' ἄλλαι. O. II, 62. προμαθείας ἀπέκειντο. N. XI, 61. ῥοαῖσιν ἐπέων κλυταῖς. I. VII, 26. Μοισᾶν ἐνέβαλεν αἰτίαν μελίφρονα. N. VII, 17. ῥοὰς τεναγέων ἐρεύνασε. N. III, 43. ὕδατος. N. VII, 91.

Ῥόδον. ῥόδα κόμαισι μίγνυται. Fr. Dithyramb. III, 22. pag. 68. ἅτε χθὼν ῥόδοις φοινικίοισιν, ἄνθησεν. I. IV, 31.

Ῥόμβος. αἰετοῦ ῥόμβον ἴσχει ἀναπιταμένα. I. IV, 80. ἀπόνων εὐθύν. O. XIII, 134. ῥόμβοι μεγάλοι κυμβάλων. Fr. Dithyramb. VI, 1. p. 70.

Ῥόος. ῥόον καπνοῦ. P. I, 43.

Ῥόπαλον. ῥόπαλον τραχύ. Fr. Hyporchem. III, 3. p. 41.

Ῥυσίπτερος. ῥυσίπτερον χεῖρα φωτὸς πλαξίππου. I. II, 31.

Ῥύω. ῥύοντό μιν κορύσσοντα ἔργον. I. VIII, 114. ἐῤῥύσατο φίλον ἄνδρα ἐκ πόνων. P. XII, 33.

Σ.

Σαθρός. σαθρὸν κῦδος ἀφέντων. N. VIII, 58.

Σαίνω. ἔσανέν μιν φίλον καὶ τις μεγαλάνωρ. P. I, 100. ἔσανεν ποτὶ ἀγγελίαν ἐσθλοί. O. IV, 7. σαίνων ποτὶ πάντας. P. II, 151.

Digitized by Google

Σᾶμα. παρὰ σᾶμα θανάτου νίονται ἀφνεὸς πεπειρός τε. N. VII, 28. Not. ἢ σᾶμα φέρεις πολέμου τινός. Carm. in def. Solis 14. p. 60. σάματι παρ' ἀρχαίῳ Πέλοπος. O. X, 31. διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος κρύψαν. P. IX, 144. σάματι Θεοῦ πιθόμενοι ἔρωτος. P. IV, 355. σάμασιν ἀοιδοὶ πείθονται. P. I, 5.

Σάμιον. O. VI, 47. χρὴ παραστάμεν. P. IV, 1. XII, 5a.

Σάν, τὸ, κίβδαλον. Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 72. v. Not.

Σάρξ. σαρκῶν ἐνοπάν. Fr. Inc. LIX, 3.

Σάφα. εἶπας. O. VIII, 61. ἔχεις. P. II, 104.

Σαφανής. σαφανὲς κατίφρασιν. O. X, 67.

Σαφής. ἀρετά. I. I, 30. σαφὲς ἑκάμαρ ἐκ Διός. N. XI, 56. ἔμαθε. P. II, 45. θαίομαι Ἀλκμᾶνα. P. VIII, 65. ἴστω. I. VII, 37. λέγειν. O. XIII, 64. φαίην ἐσσόμενα. O. XIII, 146.

Σαφέως. O. VI, 55. φράσσατε. P. IV, 208. Σαφέστατόν μοι τέθμιον. I. VI, 28.

Σαόω vel Σαώζω. σαώθη ἐκ πόντου. P. IV, 287. ἐσάωσεν τόλμα ζαμενής. Fr. Inc. CLXXXI.

Σβεννύω. σβεννύεις πεφαυνὸν πυρός. P. I, 8.

Σιβίζω. σιβίζομεν πόλιν. P. V, 106. σιβιζόμενοι πρόσβαλλαν. I. V, 37.

Σίβω. σίβοντι τιμάν. O. XIV, 7. σίβεσθαι μάλιστα Κρονίδαν θεῶν. P. VI, 25.

Σίθεν pro σέο vel σοῦ. O. I, 81. V, 44. VI, 139. P. I, 171. N. I, 4. VII, 3. I. I, 39. III, 7. I. I, 79. N. III, 8. O. VIII, 59.

Σισίχθων. σισίχθονα υἱὸν Κρόνου. I. I, 76.

Σείω. σεῖσαι πόλιν. P. IV, 484. σεισισμένον γνώμᾳ ἀποτρόπῳ. P. VIII, 134.

Σελάνα. σελάνας εὐώπιδος φάος ἐρατόν. O. X, 90.

Σέλας. ἁμέρας καθαρὸν καλύψαι σκότει. Fr. Inc. XCVIII, 4. λάβρον Ἀφαίστου. P. III, 69.

Σέλινον. σελίνων Δωρίων στεφάνωμα ἀναδεῖσθαι κόμαν. I. II, 23. ἀπὸ Δωρίων ἔλαχεν (στέφανον) Ἴσθμιον. I. VIII, 137. δύο πλόκοι αὐτὸν ἔρεψαν. O. XIII, 46. σελίνοις Κορινθίοις θάλησε. N. IV, 143.

Σεμνός. σεμνὰν θεόν. P. III, 140. Θέτιν. N. V, 47. θυσίαν. O. VII, 77. σεμνὸν εἰνήσιον δόμον. N. I, 112. σεμνὸν ἀκρωτήριον Ἄλιδος. Θ. IX, 11. ἄμπνευμα Ἀλφειοῦ. N. I, 1. ἄντρον. P. IX, 50. Ἰδαῖον. O. V, 43. θάλος Ἀλκαίδαν. O. VI, 114. Θεάριον. N. III, 121. v. Schol. σεμνὸν ἔπεστί τι ψευδέεσσιν. N. VII, 53. σεμνᾶν Χαρίτων. O. XIV, 11. σεμνῶν Αἰακοῦ γονάτων. N. VIII, 22. σεμνοῖς δαπέδοις. N. X, 51. σεμνοὺς ὄχετούς. O. V, 27.

Digitized by Google

Σθένος. σθένος πράσσει ἔργῳ. N. I, 39. σθένει καὶ τόλμα. P. X, 38. σθένει ἔκπαγλος. I. VII, 29. θρασεῖ μείων ἐρίζοντι. N. V, 72. πλούτου. I. III, 3. χερῶν. N. X, 90. κραιπνοί. Fr. Thren. IV, 7. p. 37. σθένος ἀγωνίας οἷον ἕρκος. P. V, 151. ἀδίαντον ἐξέπεμψας παλαισμάτων. N. VII, 107. ἀελίου χρύσεον. P. IV, 257. ἀμφέροντι ἀρεταί. N. XI, 49. ἔμαρψεν. N. VI, 20. ἐντέων. P. V, 46. ἡμιόνων ζεῦξον. O. VI, 38. θνατὸν ἄγει Μοῖρα. N. XI, 54. ἵππιον καταζευγνύῃ. P. II, 22. πρατησίμαχον υἱῶν. P. IX, 150. ὕδατος. O. IX, 77. νιφετοῦ ὑπέρφατον. Carm. in def. Solis 16. p. 60. τὸ πάντολμον Ἡρακλέος. Fr. Encom. I. 4. V. L. p. 64. ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα, οὐ σθένος. Fr. Inc. LXXXII. p. 121.

Σιγά. σιγὰς πιστοτάτας (al. πιστοτάτα) ὁδός. Fr. Inc. C. p. 160. 161.

Σιγαλός. σιγαλὸν ἀμαχανίαν φυγών. P. IX, 163.

Σίγημι (al. σιγῶμι) πάμπαν. Fr. Inc. II. p. 79. med.

Σιγάω. σιγᾷ οἱ στόμα. N. X, 53. σιγάτω ἀρετὰν πατρῴαν. I. II, 66. τὸ σιγᾷν ἐστὶ σοφώτατον νοῆσαι. N. V, 32. ἕκαστον σεσιγαμένον. O. IX, 156.

[τὸ Σίγμα. v. Σάν. *Ex Schedis.*]

Σιδαρίτας. σιδαρίταν πόλεμον. N. V, 55.

Σιδάρεος. σιδάρεον τέκος Ἀλκμάνας. Fr. Epinic. III. p. 10.

Σίδαρος. σιδάρου πλαγαί. P. IV, 438. πλαγαῖς. O. X, 46. σιδηροῦν (corr. σιδαροῦν) σχήσει τεῖχος. Fr. Inc. XXII. p. 91.

Σιδαροχάρμας. σιδαροχαρμᾶν ἀνδρῶν ἵππων τε. P. II, 4.

Σιωπά. σιωπᾷ ἔπταξαν ἀκίνητοι. P. IV, 101. σιωπαὶ τῶν ἀπειράτων ἄγνωστοι. I. IV, 51.

Σκαιός. σκαιότερον χρῆμα. O. IX, 57.

Σκᾶπτον. μόναρχον. P. IV, 270. σκάπτω ἀγλαῶ πέλας. N. XI, 4. ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς εὕδει αἰετός. P. I, 10. σκάπτῳ καθαρᾷ. O. VI, 158. ἐλαίας. O. VII, 50.

Σκευά. σκευᾶς ἑτέρας ὀχοίσας βαθύ. P. II, 145.

Σκιά. σκιᾶς ὄναρ — ἄνθρωποι. P. VIII, 136.

Σκιαρός. σκιαρᾶν ἀπὸ παγᾶν Ἴστρου. O. III, 25. σκιαρὸν φύτευμα. O. III, 31.

Σκιερός. σκιερὸν λιβάνῳ. Fr. Thren. I, 5. p. 31.

Σκίμπτω. σκίμψατο ἄροτρον ἐν μέσσοις. P. IV, 399.

Σκιόεις. σκιοέντων ὀρέων ἔχει κευθμῶνας. P. IX, 61.

Σκληρός. σκληρᾶς ἐλαίας σκάπτῳ. O. VII, 50.

Σκόλιον, τό. σκολίου ἀρχὰν μελίφρονα. Fr. Scol. I, 15. p. 19.

Σκολιός. σκολιᾶς ἀπάτας τεῖχος. Fr. Inc. IV. (σκολιαῖς ἀπάταις.

Digitized by Google

v. V. L.) σκολιαῖς ὁδοῖς. P. II, 156. σκολιοῖς (V. L. σκολιοὺς) γένυσι. Fr. Inc. XCII, 4.

Σκόπελος. σκόπελον μέγαν Θηβᾶν λιπαρᾶν. Fr. Dithyramb. IX, 3. p. 73.

Σκοπέω. σκόπει ἄστρον. O. I, 7.

Σκοπιά. σκοπιᾶς ἐφάψασθαι. N. IX, 112. σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα. Fr. Inc. XV, 3.

Σκοπός. ἅπτα σκοποῦ. N, VI, 46. σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν. N. IX, 131. σκοπῷ ἔπεχε. O. II, 160. παρὰ σκοπόν. O. XIII, 134. σκοπὸν Δήλου. O. VI, 101. Μαγνήτων. N. V, 51. ἔλασεν ἄκοντι. O. X, 85. οὐκ ἔλαθε. P. III, 46. σκοποὶ Ὀλύμπου. O. I, 86.

Σκοτεινός. σκοτεινὸν ψόγον ἀπέχων. N. VII, 89.

[Σκότιος erat in P. Schol. B. ad Iliad. Σ, 24. *Ex Schedis.*]

Σκότος. σκότῳ κυλίνδει κενεὰν γνώμαν. N. IV, 65. ἐν σκότῳ καθήμενος. O. I, 13. σκότει πελαινεφεῖ καλύψαι ἀμέρας σέλας. Fr. Inc. XCVIII, 3. πρύπτειν ἔοικε. Fr. Inc. CXII. ἐς σκότον αἰπὺν ἔβαλε. Fr. Inc. XLVI. σκότον ἄπειρον ἐρεύγοντι ποταμοὶ βλῆχροὶ νυκτός. Fr. Thren. I. p. 53. σκότον πολὺν ἔχοντι ἀλναί. N. VII, 19.

Σκυρωτός. σκυρωτὰν ὁδόν. P. V, 124.

Σκύταλον. Ἡρακλέης χερσὶν τίναξε. O. IX, 45. Σκυτάλα Μοισᾶν. O. VI, 154.

Σμικρός. ἐν σμικροῖς σμικρὸς ἔσσομαι. P. III, 191.

Σοφία. O. VII, 98. ἐχθρά. O. IX, 57. παράγοισα κλέπτει. N. VII, 33. σοφία (Ἀσκληπιοῦ). P. III, 96. σοφίας ὁδὸν ἔθηκας ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 6. p. 59. 60. λόγον κυριώτερον. Fr. Inc. LXXXIII. p. 121. ὀλίγον ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν. Fragm. Inc. XCIX, 3. p. 130. καρπὸν ἀτελῆ δρέπειν. Fr. Inc. CXI. p. 134. σοφίᾳ ἄνδρες μίγιστοι. Fr. Thren. IV, 7. p. 57.

Σοφός. ὁ πόλλ' εἰδὼς φυᾷ. O. II, 154. XIV, 9. ἁρματηλάτας πέφανται. P. V, 154. δοκεῖ πολλοῖς πεδαφρόνων. P. VIII, 104. v. V. L. εἰ σοφός. I. II, 19. σοφᾶς Πειθοῦς. P. IX, 69. σοφῷ ἀνδρί. I. I, 62. v. Not. σοφὸν Αἰσονίδαν. P. IV, 386. παρέπλαξαν. O. II, 56. σοφοί. O. V, 37. N. VII, 25. ἔφυν. P. I, 81. κάλλιον φέροντι. P. V, 15. κατὰ δαίμονα. O. IX, 42. τέκτονες ἐπέων. P. III, 201. αἴνησαν ἔπος. Fr. Inc. XXIX. σοφαὶ Μοισᾶν θυγατέρες. N. IV, 3. σοφῶν ἐπέων κρηπῖδα βάλλετο. P. IV, 245. μητίεσσι ἀμφιβάλλεται ὕμνος. O. I, 15. v. Not. et Addend. στόματα. I. VIII, 105. σοφοῖς ἀνδρῶν. N. VIII, 70. ἄβατον. O. III, 80. ἀκοά. P. IX, 135. γίνεται εὐδαίμων. P. X, 35. πολίταις. P. IX, 526. σοφώτατόν ἐστιν ἀνθρώπων νοῆσαι. N. V, 35. σοφώτατοι μάρτυρες. O. I, 54.

Digitized by Google

Σόφισμα. σοφίσματ' ἀρχαῖα ἐνέβαλον καρδίαις. O. XIII, 54.
Σοφιστής. σοφισταῖς μελέταν πρόσβαλλον. I. V, 36.
Σπαράσσω. σπάραξε πλευράς. Fr. Hyporch. III, 4. p. 40. 41.
Σπάω. σπασσάμενος ἄροτρον. P. IV, 416.
Σπέω, σπέομαι. σπέσθαι ἐφετμαῖς. I. VI, 25. σπομέναν πελάγει. P. IV, 70.
Σπέρμα. ἀδείμαντον Ἡρακλέος φέρων. N. X, 30. θεοῦ καθαρὸν φέροισα. P. III, 27. θνατῶν ἔσταξε. N. X, 152. μέγιστον ἔχε. O. IX, 93. φλογὸς οὐκ ἔχοντες. O. VII, 87.
Σπέρχω. σπερχθεῖσα θυμῷ βασίλεια. N. I, 60.
Σπεύδω. σπεύδει ὄρσαι. O. IV, 21. σπεῦδεν ὅμιλος. N. IX, 50. μὴ σπεῦδε βίον. P. III, 110. σπεύδειν ἀρετάν. I. IV, 22. σπεύδων ἵκετο προτροπάδαν. P. IV, 168.
Σπλάγχνον. ὑπὸ σπλάγχνων. O. VI, 73. ὑπὸ πατέρος. N. I, 53.
Σποδέω. σποδέων χεράδει. Fr. Inc. CXXXI.
Σπονδά. σπονδαῖσιν νεκταρέαις ἄρξαι. I. VI, 55.
Σπονδοφόρος. σπονδοφόροι κήρυκες. I. II, 35.
Σπουδά. σπουδᾷ συνεφαπτόμενος. O. X, 117.
Σπουδαῖος. σπουδαῖον λόγον. P. IV, 232.
Στάδιος. σταδίων θαλάμων. O. V, 29.
Στάδιος, ὁ, et τὸ στάδιον. σταδίου δρόμον. O. XIII, 42. ἐπὶ στάδιον γυμνόν. P. XI, 74. εὐθύτονον ἀρίστευσεν. O. X, 76. σταδίων δισσῶν. N. VIII, 26. σταδίοις γυμνοῖς. I. I, 31.
Στάζω. ἔσταξε σπέρμα θνατὸν ἥρως. N. X, 153.
Στάθμη. στάθμας Ὑλλίδος ἐν νόμοις. P. I, 120. στάθμας περισσᾶς. P. II, 166. στάθμαν πατρῴαν. P. VI, 45. ἅντινα ἐφαμερίαν. N. VI, 13.
Σταθμάω. σταθμᾶτο ἄλσος πατρί. O. X, 53. [V. de voce *Monthl. Rev.* April. 1799. p. 429. *Ex Schedis.*]
Σταθμός. σταθμὸν Ἀΐδα. O. X, 110. σταθμῶν αἰπεινῶν. P. IV, 136. παρὰ σταθμῶν Οἰνομάου καὶ Πέλοπος εὐηράτων. O. V, 22. ἐς σταθμοὺς οὐρανοῦ. I. VII, 66.
Στάλα. στάλαν θέμεν Καλλικλεῖ λευκοτέραν Παρίου λίθου. N. IV, 131. v. Not. στηλᾶν (leg. σταλᾶν) Ἡρακλέος. O. III, 79. στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις ἐσχάταισιν οἴκοθεν. I. IV, 19.
Στάσις. ἀντιάνειρα. O. XII, 23. στάσιν δεινάν. N. IX, 31. οὐλομέναν. Carm. in def. Solis 17. p. 60. ἐπίκοπον ἀπὸ πραπίδων ἀνέμων (leg. ἀνελών). Fr. Inc. VII, 4. στασίων. Fr. Inc. XLIII, 4. p. 103.
Στάω. (ἵστημι.) ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ ὀρθῷ Δωρίδα ἀποικίαν. I. VII, 19. στᾶσεν αὐτὰν ποτὶ γραμμᾷ. P. IX, 209. ἔστασεν ἑορτὰν πενταετηρίδα. O. X, 70. ὀρθούς. P. III, 95. ἅπαντα χο-

Digitized by Google

ρόν. P. IX, 200. Ὀλυμπιάδα. O. II, 6. ἔστασεν καρδίαν ὀρθάν. P. III, 170. ἀναπνοάν. P. IV, 354. στάσομαι. N. V, 29. ἐστάθη. P. IV, 148. στάθεν ἔναντα σχεδὸν τύμβῳ. N. X, 124. σταθεὶς θαύμαινε δένδρεα. O. III, 57. ἀμφὶ Πίλαν. O. IX, 46. ἐν θυρέτροις Ἀμφιτρύωνος. I. VII, 10. cf. ἵστημι.

Στέγω. στέγετο παρθαλέα (— ἁ) ὄμβρους φρίσσοντας. P. IV, 144. v. Not. V. L.

Στείχω. στεῖχι ἐπὶ ἑλκάδος ἕν τ' ἀπάτῳ ἀπ' Αἰγίνας διαγγέλλουσα. N. V, 6. στείχειν μαργουμένους ἐπώτρυνε. N. IX, 47. στείχοντα ἐν ὁδοῖς εὐθείαις. N. I, 38. σὺν κόρῳ. N. I, 98.

Στέλεχος. ἐν στελίχει δρυός. N. X, 115. cf. Not.

Στέλλω. στέλλαν πλόον. O. VII, 61. ἴδιος ἐγὼ ἐν κοινῷ ἀταλείς. O. XIII, 69.

Στεναγμός. ὀστέων στεναγμὸν βαρύνθην ἰδών. Fr. Inc. LIX, 4. p. 110.

Στερεός. στερεῷ πυρί. O. X, 45. στερεᾶν ὀδυνᾶν ἀντίτομα. P. IV, 394.

Στερέω. στερηθεὶς ὅπλων Αἴας. N. VIII, 46.

Στέρνον. στέρνῳ Πολυδεύκεος ἔμβαλον. N. X, 127. στέρνων ἀμπνοάν. P. III, 103. στέρνα λαχνάεντα πιέζει. P. I, 36.

Στεροπή. στεροπᾶς ἀκτῖνες ἀποπηγνύμεναι. P. IV, 354. στεροπᾶν πρύτανιν Κρονίδαν. P. VI, 26. στεροπαῖσι ἐναλίγκιον ἀκμὰν ποδῶν. I. VIII, 83.

Στεφαναφορία. στεφαναφορίαν δέξαι. O. VIII, 14.

Στέφανος. περίκειται. O. VIII, 100. στεφάνῳ ἐλαίας. O. XI, 13. μετὰ στέφανον ἰών. O. IV, 56. ἅβρὸν μυρσίνας ἁλίκων τις πλεκέτω Κλεάνδρῳ (ἐπὶ) τῷ. I. VIII, 148. ἀρεταῖς. O. III, 32. Μοίσαισιν ἔδωκ' ἁρόσαι. N. X, 48. τρίτον ἐπιβαλέων. P. XI, 22. εὐανθέα πόρε. I. VII, 72. λάμβανέ οἱ. I. V, 78. παγκρατίου ὅτι νικᾷ. N. V, 9. ποταίνιον ἔλαχε. O. X, 72. (τειχέων) Πίλῳ ἐπιτεθξαι. O. VIII, 42. ὕψιστον δέδεκται. P. I, 195. στέφανοι ἄνθρόοι ἀνέδησαν νικάσαντα (κατ') ἔθειραν. I. V, 10. ζευχθέντες ἔπι χαίταισι. O. III, 11. καὶ τιμαὶ ἵππων εὐφραίνουσίν τινα. Fr. Inc. LXXXIX, 2. στεφάνων ἄωτον. O. V, 2. δεξάμενοι. I. VI, 6. ἄωτοι. O. IX, 30. ἔκατι. P. X, 89. κλυτοπώρων ἄτερ οὐ νέονται. N. IV, 125. νικαφόρων γενόμενοι. I. I, 29. ὀπαδὸν ἀοιδάν. N. III, 12. δρμον πέμψαντα. N. IV, 28. μὴ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν. I. VIII, 15. πλεόνων τοκίων. N. VI, 44. Πυθίων τυχόντα. P. X, 41. τεθμὸν ἐγκώμιον. O. XIII, 39. ἰοδέτων λοιβὰν λάβετε. Fr. Dithyramb. III, 6. στεφάνοις χέρας ἐνιπλέκοντι. O. II, 136. αὔγλαν ἀέθλων. P. III, 131. ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν. P. II, 21. ἔμιχθεν. N. II, 34. Λατοΐδᾳ θεμιπλέκτοις. N.

Digitized by Google

IX, 126. στεφάνοισι βάλλω. P. VIII, 80. ἵπποις τε κλυτὰν ἔσσεσθαι. P. I, 71. ποίας ἔρεπτόν μιν. P. IV, 426. v. V. L. χαῖταν ἁρμόζων. I. VII, 54. στεφάνους δέξαντο. O. VI, 43. δεξαμένῳ. I. III, 18. ἔρειν ἐλαφρόν. N. VII, 113. ὤπασε. I. I, 11. δίκον ἐπί μιν. P. IX, 119.

Στεφανόω. ἐστεφάνωσέ οἱ χαίταν πτεροῖσι ἀέθλων. O. XIV, 38. ἐστεφάνωσαν νῖκαι Ἀρισταγόραν πάτραν τε. N. XI, 26. στεφανῶσαι νόμῳ ἱππικῷ. O. I, 163. στεφανωσάμενος Ὀλυμπίᾳ. O. XII, 25. ἔρνεα πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ. N. VI, 34. παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον ἄνδρα. O. VII, 29. στεφανωθεὶς ἐλαίᾳ Πισάτιδι. O. IV, 24. ἐστεφανωμένον ποίᾳ Παρνασίᾳ. P. VIII, 27.

Στεφάνωμα. ἀγέρωχον πλούτου. P. I, 96. δέξαι Μίδᾳ. P. XII, 9. σελίνων Δωρίων. I. II, 22. Κυράνας. P. IX, 5. παγκρατίου ἐπάξιον. I. IV, 76. στεφανώματα βωμῶν νεόδματα. I. IV, 106. φέρειν, ποιάεντα ἄνθεα. N. V, 98.

Στῆθος. σκιδναμένης ὀργῆς ἐν στήθεσιν. Fr. Inc. XXXVIII. στηθέων ἔξωθεν οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. LXI, 2.

Στήλη. vid. Στάλα.

Στιβαρός. στιβαρὰς πλευράς. Fr. Hyporch. III, 4. p. 41.

Στίξ. στίχες ἀνέμων βαρυγδούπων. P. IV, 373. ἐπέων Μηδείας. P. IV, 100. στίχας ἀνδρῶν. N. IX, 91.

Στόλος. στόλῳ ἐλευθέρῳ. P. VIII, 141. παγκρατίου περισθενεῖ. N. III, 27. στόλον εὐανθέα ἀναβάσομαι. P. II, 114.

Στόμα. βραχύ μοι ἐστὶν ἀναγήσασθαι. N. X, 35. v. Not. οἱ σιγᾷ. N. X, 54. προφέρει Αἴγιναν πάτραν τοῖσι. I. V, 55. στόματος ἀθανάτου ἀπέπνευσε. P. IV, 18. στόμα Ἀΐδα χθόνιον. P. IV, 78. Ἀξείνου. P. IV, 362. παραβάλλει Ἡρακλεῖ. P. IX, 152. ἀπό μοι λόγον στόμα ῥίψον. O. IX, 55. στόματα σοφῶν ἀνέδειξαν ἀπείροις ἀρετὰν Ἀχιλλέος. I. VIII, 106. ἀπὸ στομάτων τὸ Σὰν κίβδαλον εἶρπε. Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 72.

Στοναχά. στοναχαῖς δάκρυα τέγγων. N. X, 141.

Στονόεις. στονόεντα χάλκεον ὅμαδον. I. VIII, 54.

Στράταρχος. στράταρχον ἐναρίμβροτον Αἰθιόπων. P. VI, 31. ἄφοβον Αἰθιόπων. I. V, 50.

Στρατιά. ἄνευ στρατιᾶς εἷλεν Ἰωλκόν. N. III, 59. στρατιᾶς ἐμᾶς ὀφθαλμόν. O. VI, 26. στρατιὰν Αἰολέων ἀνάγων. N. XI, 45. Ἑλλανίδα ἤλεγξαν ὠκύτατι. P. XI, 75.

Στρατεύομαι. ἐστρατεύθη δίκαν Φιλοκτήτου ἐφέπων. P. I, 98.

Στρατός. λάβρος. P. II. 160. θαυμαστὸς ἐγένοντο. P. II, 83. νεφέλας ἀμείλιχος. P. VI, 11. στρατοῦ κύριε. P. II, 108. Δαναῶν. P. VIII, 73. στρατῷ Ἀμφικτυόνων. P. X, 12. ἐναντίῳ λαιγὸν ἀμύνων. I. VII, 41. v. V. L. Κάδμου ὤπασεν ἐξ στεφάνους.

Digitized by Google

I. I, 12. παντὶ φράζει. N. I, 93. Παῤῥασίῳ. O. IX, 143. στρατὸν ἄμβασε Μόψος μάντις. P. IV, 340. ἀνδρῶν ἄγαγον ἐς Θήβας. N. IX, 43. γυναικεῖον Ἀμαζονίδων. O. XIII, 127. ἐλαύνων ἧκε. O. X, 77. ἔλσας ὅλον ἐν Πίσᾳ. O. X, 51. Ἕλλανα. N. X, 46. ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον. N. VIII, 20. ἐπίνομον ἡρωΐδων ὁμηγορέα καλεῖ. P. XI, 14. v. Not. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ. P. I, 166. Τιρύνθιον. O. X, 40. φυγόξενον. O. XI, 17. ἄρδει Ἵππαρις. O. V, 28. ἀκρόσοφον καὶ αἰχματάν. O. XI, 19. Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον. Fr. Inc. XVII. p. 88. 89.

Στρέφω. στρέψαν (al. στρέψεν) ἐς ἀνθρακιὰν βοῶν σώματα. Fr. Inc. LIX, 2. p. 110. 111. στρέφοι ἔριδα. N. IV, 152. στρέφοισαν κάρα ἑτέρωθε. Fr. Hyporch. VI. p. 42. δίδυμον πηδάλιον στρέφουσα (leg. στρέφοισα) Τύχα. Fr. Inc. XXXI. p. 95.

Στρωμνά. χαράσσοισα κεντεῖ νῶτον. P. I, 54. ἀπὸ στρωμνᾶς ἄπεπλον ὀρούσαισα. N. I, 75. στρωμνὰν ἄφθιτον ἀγέσθω. P. IV, 410.

Στυγέω. Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέουσι λόγῳ. Fr. Inc. XCII, 2. p. 126.

Στυγερός. στυγερώτατος πλοῦτος θνάσκοντι. O. X, 108.

Συγγενής. ὀφθαλμός. P. V, 21. πότμος. I. I, 56. κρίνει. N. V, 74. συγγενὲς ἦθος κρύψαι ἄμαχον. O. XIII, 16. (τὸ) ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός. P. X, 20. v. Not. (τὸ) ἰδεῖν. N. VI, 15. προϊδεῖν ἐσσόμενον. N. I, 41. συγγενεῖ εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει. N. III, 69.

Σύγγονος. ἰὼν Ἀντία. V. L. N. X, 74. συγγόνῳ ἑστίᾳ. O. XII, 21. σύγγονοι. P. III, 69. IX, 90. συγγόνων χάριν. O. VIII, 105. συγγόνοις τέχναις. P. VIII, 87. vid. Σύγγονος.

Σύγκοιτος. σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον. P. IX, 42.

Συγκωμάζω. συγκωμάξατε ἔνθα. O. XI, 16.

Συλάω. συλάσαις κρᾶτα Μεδοίσας. P. XII, 28. συλαθεὶς ἀγενείων. O. IX, 135.

Συλλαμβάνω. συλλαβὼν τέρας παρκείμενον. O. XIII, 103.

Συμβάλλω. συμβαλεῖν τὸ αἷμα λίαν εὐμαρὲς ἦν. N. XI, 43. συμβάλλομαι τέμενος ἐν Θυλάκᾳ. I. I, 84.

Σύμβολον. πιστόν. O. XII, 10.

Συμμαχία. συμμαχίᾳ θόρυβον μέγαν παραίθυξε. O. X, 88.

Σύμμαχος. σύμμαχον πρόφρονα ἄγε. I. VI, 41.

Σύμμετρος ὥραις. Fr. Inc. XC.

Συμμίσγω. συμμίξαι βοὰν αὐλῶν. O. III, 16. συνέμιξε τύχᾳ πόλιν. P. IX, 128.

Συμπαρίστημι. συμπαρέστασεν Ἐλουθὼ καὶ Μοίρας. O. VI, 72.

Σύμπειρος. σύμπειρον θυμὸν ἀγωνίᾳ ἀμφέπειν. N. VII, 15.

Digitized by Google

Συμπέμπω. σύμπεμψον νέον πτερόεντα ὕμνον. I. V, 81.
Σύμπίπτω. συμπεσεῖν αἱχμᾷ (corr. ἀμμᾷ) βαρύς. I. IV, 86.
Συμποσία. συμποσίας ἐφέπων. P. IV, 524.
Συμπόσιον. ἡσυχίαν φιλεῖ. N. IX, 114. συμποσίου ἀνδρῶν θαλίοντος. I. VI, 1. συμποσίου χάριν. O. VII, 8.
Συμπότας. κλέπτων νύκταρ, συμπότας ἀλίκεσσι δῶκεν. O. I, 99. ὁμιλεῖν. P. VI, 53. γλυκερὸν μεταδόρπιον. Fr. Scol. III, 1. p. 25.
Συμφορά. συμφορᾷ δεδαϊγμένος. P. VIII, 125. συμφορᾶς οἰκτρᾶς λύτρον γλυκύ. O. VII, 141.
Συμφυτεύω. συμφυτεύει οἱ δαίμων δόξαν. I. VI, 16.
Σύμφυτος. σύμφυτον ἀρετὰν ἀνδρῶν. I. III, 23.
Σύμφωνος. σύμφωνον ἐφ' ἡσυχίαν. P. I, 136.
Σύν. saepe pro ἐν, διὰ c. gen. σὺν ἀγαθᾷ. O. II, 60. ἀγλαΐᾳ. Fr. Dithyramb. III, 8. p. 67. ἀέθλοις. I. III, 2. ἀέθλοις διαρῖναι. P. IX, 203. αἱχμᾷ. O. VII, 35. ἁλικίᾳ. Fr. Scol. II, 4. ἅλμᾳ. P. IV, 69. ἅλιξιν. P. IV, 333. ἀνάγκᾳ. Fr. Scol. I, 11. ἀνδράσιν. I. I, 9. ἀλλαλοφονίᾳ. O. II, 74. ἀοιδᾷ σθένει. N. IX, 116. ἀοιδαῖς. P. X, 88. ἁρμονίᾳ ἐξύφαινε. N. IV, 73. ἀνάγκᾳ. P. I, 98. ἀρεταῖς βέβληνται. N. I, 12. ἅρματι. O. I, 176. αὔραις πεμπόμενοι. P. IV, 361. αὐτᾷ. P. IV, 445. Ἀθαναίᾳ. N. IX, 138. Αἰακῷ. P. VIII, 143. Ἄρει. P. XI, 55. Ἀρτεμισιάδᾳ. N. III, 118. Ἀρκεσίλᾳ. P. IV, 3. Ἀτρεΐδαις. I. V, 48. Ἀχιλλεῖ. O. IX, 109. P. VIII, 145. Ἀφροδίτᾳ. Fr. Inc. LXXXVI, 3. αὐλοῖς. Fr. Dithyramb. III, 23. Ὀρσέᾳ κωμάζομαι νιν. I. IV, 123. βοᾷ δίκονται. N. V, 71. γάλακτι μεμιγμένον μέλι. N. III, 135. γένει. O. XIII, 81. γενεᾷ. N. IV, 16. Δαναοῖς. P. IV, 84. Διαγόρᾳ. O. VII, 24. Διθυράμβῳ ἐξέφανεν. O. XIII, 26. δίκᾳ. P. IX, 170. N. IX, 105. δόξῃ. N. XI, 10. δρόμῳ. N. X, 90. ἐπαίνῳ. O. XIII, 124. ἐλαίᾳ. P. IV, 393. Ἐλευθυίᾳ. P. III, 15. Ἑλένᾳ. P. V, 110. ἐλευθερίᾳ. P. I, 119. I. VIII, 31. ἔντεσι. P. XII, 37. N. IX, 52. ἑορταῖς. P. VIII, 96. ἑσπέρᾳ. P. XI, 18. ἑταίροις. O. IX, 7. εὐδοξίᾳ. P. V, 9. εὐμενίᾳ. P. XII, 8. Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ. N. X, 98. θαλίαις ὀνομαστάν. P. I, 73. θεῷ. N. VIII, 28. I. IV, 7. Πανί. P. III, 139. παλάμᾳ θεοῦ. O. VIII, 18. I. I, 7. ἵπποις. P. XI, 72. καιρῷ. P. VIII, 9. καμάτῳ. P. XII, 18. κάτω εὖ πράσσοι. O. XI, 4. καστγνήτῳ. N. I, 56. κεῖνο πέφνεν. I. VI, 46. κείνοισιν ἔρκο. P. IV, 238. κιόνεσσι. P. IV, 475. κλόνῳ ὀψαίχενι. Fragm. Inc. XXXVI. v. Not. κόρῳ στείχοντα. N. I, 97. κραδίᾳ. N. XI, 12. Κυπρογενεῖ. O. X, 125. λεῷ. P. VIII, 76. μάχαις. I. V, 45. νεότατι. N. IX, 104. νόστῳ κωμάξατε τόν. N. II, 38. ὅπλοις ὅδραμον. N. I, 78. ὄλβῳ. O. II, 67. P. XI, 79. I. V, 16. πό-

Digitized by Google

νοις ἑλισσόμεναι. Fr. Inc. XCVII, 2. πότμῳ. O. II, 54. Τύχᾳ. N. V, 88. P. II, 102. N. IV, 12. I. VIII, 139. τύχᾳ θεοῦ. N. VI, 41. ματρί. P. XI, 5. πατρί. O. VI, 138. O. XIII, 58. παιδί. O. VII, 121. πάθᾳ. P. III, 74. πατάγῳ. P. I, 46. τιμᾷ. P. IV, 91. τιμαῖς θεῶν. P. IV, 463. τίν. N. VII, 9. τοι τίν κεν. P. I, 134. τῷδε. N. X, 144. Τιρυνθίσισι σύμμαχον. I. VI, 40. τρόπῳ. N. VII, 21. ὕμνῳ. I. VII, 27. ὑμῖν. O. XIV, 7. φιάλαις. N. X, 81. φιλοφροσύναις. O. VI, 165. Χαρίτεσσιν. N. IX, 129. P. IX, 2. χάρισιν. I. V, 26. χάρισσιν. N. V, 99. χειμάρῳ μεθύων. Fr. Scol. IV, 2. v. Not. ψυχᾷ. P. XI. 39. P. III, 145. Schol. σύνδυο. v. V. L.

Συναλέγω. συναλέγειν γάμον. I. VIII, 102.

Συνάντομαι. ἔκτεινε Λάϊον συναντόμενος. O. II, 72. δίκᾳ συναντόμενος. O. II, 174. συναντόμενοι φόρμιγγι. I. II, 4.

Συνάορος. φόρμιγγι εὐλογία. N. IV, 9.

Συνάπτω. συνάπτει ὥρα. P. IV, 440.

Συναρμόζω. συνάρμοξεν καρπὸν φρενῶν Λυγκεῖ. N. X, 22.

Σύνδικος. σύνδικον Μοισᾶν κτέανον. P. I, 3. σύνδικος αὐτῷ τύμβος Ἰολάου. O. IX, 149.

Σύνδρομος. συνδρόμων πετρᾶν κινηθμόν. P. IV, 370.

Σύνδυο. P. III, 145.

Σύνειμι. συνίμεν καλεῖ στρατὸν ἡρωΐδων. P. XI, 14.

Συνεργός. συνεργὸν τείχεος. O. VIII, 43.

Σύνεσις. πρόσκοπος ἐσάωσεν. Fr. Inc. CLXXXI. φρενῶν οὐκ ἀποβλέπει. N. VII, 88.

Συνετός. συνετοὶ ἐπαινέοντι ἄνδρα. P. V, 144. συνετοῖσιν φωνᾶντα. O. II, 154.

Συνευνάζομαι. συνεύνασθεν. P. IV, 452.

Σύνευνος. σύνευνον παρθένον. O. I, 143.

Συνεφάπτομαι. συνεφαπτόμενος σπουδᾷ. O. X, 117.

Συνεχής. συνεχὲς ἀνατελλομένα φλόξ. I. IV, 111.

Συνέχω. συνέχει Αἴτνα. P. I, 37.

Σύνθεσις. σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες. P. IV, 299. ἐμὰν μὴ πταίσῃς ψεύδει. Fr. Inc. XXIII, 3.

Συνίημι. συνέμεν λόγων κορυφάν. P. III, 141.

Σύννομος. σύννομοι Λαβδακίδαισι πλούτου. I. III, 27.

Συνοικιστήρ. Συρακουσᾶν. O. VI, 8.

Συντανύω. συντανύσαις πολλῶν πείρατα. P. I, 158.

Συντελέθω. συντελέθειν ἔννομον. P. IX, 101.

Συντίθημι. συνθέμενος. N. IV, 122. πόρσυνε τόδε ῥῆμα. P. IV, 493.

Συντυχία. συντυχίᾳ κρυοέσσᾳ. I. I, 54. συντυχίαις. P. I, 70.

Digitized by Google

Σῦς. συὸς ὀρικτίτου. Fr. Inc. CLXV.

Σύω. σύτο παρ' Ἀλφεῷ. O. I, 32. ἔσσυται ἅρμα. I. VIII, 134. ἐσσυμένα. In def. Solis 7. p. 59. ἐσσύμενοι. P. IV, 239.

Σφαγή. σφαγὰς Δαναοῦ παρθένων φυγάν. Fr. Inc. CLXXVIII.

Σφάζω. σφαχθεῖσα Ἰφιγένεια. P. IX, 36.

Σφάλλω. ἔσφαλλε κρέσσονα τέχνα ἀνδρῶν χειρόνων. I. IV, 57. ὃς Ἕκτορα ἔσφαλε. O. II, 145. βίᾳ μεγάλαυχον. P. VIII, 19.

Σφενδονάω. σφενδονᾶσαι ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον. Fr. Inc. XVI.

Σφόδρα. N. IV, 61.

Σφυρηλάτοις ἀνάγκαις πιέζεις. Fr. Inc. XXVII, 5.

Σφυρόν. σφυρῷ ὀρθῷ Λακεδαιμονίων. I. VII, 19. σφυροῖς Ἡλίου. P. II, 85.

Σχάζω. σχάσαις ἀκμὰν ὀδόντων δεινοτάτων. N. IV, 104. cf. V. L. et Not. σχάσον κώπαν. P. X, 79.

Σχεδόν. O. I, 118. P. V, 53. παρέσταν. O. X, 65. τύμβῳ. N. X, 124.

Σχέθω. σχέθοι φροντίδα. P. X, 97. v. V. L. ναὸν Ποσειδάωνος. I. IV, 93. σχεθέμεν Ἱπποδάμειαν παρὰ πατρός. O. I, 113. πάντως ἐν φυλακᾷ μεγάλᾳ. P. IV, 134. σχέθον κίονες — ἐπὶ πέτρᾳ. Fr. Prosod. II, 6. p. 44. σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρός. P. VI, 19.

Σχερός. ἐν σχερῷ. N. XI, 52. I. VI, 32.

Σχέω. ἔσχεν μιν ἵμερος γλυκύς. O. III, 38. ἀάταν. P. III, 42. ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου. P. XI, 87. λάθαν πόνων. N. X, 45. Πίσα τεθμόν. N. X, 60. γλυκεῖαν ὀργάν. I. II, 54. ἔρως. I. VIII, 64. ἔσχαν οἴκημα. O. II, 16. Ἀμύκλας. P. I, 125. ἀκτῖνα ἀγώνων. P. XI, 71. πειρᾶσθαι. N. XI, 29. σχεῖν ὄλβον. P. III, 157. ἀσυχίαν. N. I, 106. οὐ σχήσει τὸ πεπρωμένον πῦρ. Fr. Inc. XXII. ἄντινα σχήσοι. P. IX, 205.

Σχίζω. σχίζε νῶτον γᾶς. P. IV, 407. σχίσας γᾶν ὀρθῷ ποδί. Fr. Encom. II. Fragm. Inc. CXLVIII. σχίσεν κεραυνῷ χθόνα. N. IX, 58.

Σχοινίον λύοντι μεριμνῶν δυσφόρων. Fr. Inc. XXV, 2.

Σχοῖνος. σχοίνῳ ἐν ἀπειράτῳ ἐγκέκρυπτο. O. VI, 90.

Σχοινοτενής. ἀοιδὰ τέρπε διθυράμβῳ. Fr. Dithyramb. VI, 2. v. Not.

Σχολά. σχολᾶς μακροτέρας. N. X, 86.

Σῶμα. ἁβρόν. O. VI, 91. πάντων ἕπεται θανάτῳ. Fr. Thren. II, 3. σώματα βοῶν πυριπνέοντα. Fr. Inc. LIX, 3. ἀσθμαίνοντα κόμιζεν. N. III, 83. βρότεα κατάγει πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων. O. IX, 52. λευκανθέα ἐπίαναν καπνόν. N. IX, 55. σωμάτεσσι τέτρασιν. P. VIII, 118.

Digitized by Google

Σωπάω pro σιωπάω. τὸ σεσωπαμένον φέρει μείζω εὐθυμίαν. h I, 89. V. I., et Not.

Σῶς διαστείβων ναῦ θοᾷ ἅλιον. Fr. Inc. LXXXIX, 5.

Σώτειρα. Εὐνομία. O. IX, 25. Θέμις. O. VIII, 28. σώτειραν Ἄργοῦ. O. XIII, 76. σωτείρας ἀγαθᾶς Πρας. Fr. Inc. C, 7.

Σωτήρ. ὑψινεφὴς Ζεύ. O. V, 39. σωτῆρι Ὀλυμπίῳ. I. VI, 11. σωτῆρος Διὸς ἄλοχον. Fr. Inc. C, 5. σωτὴρ ἄριστος. Fr. Inc. IX, 2.

Σώφρων. Χείρων. P. III, 11. σώφρονες ἐγένοντο. I. VIII, 56.

T.

Τέκνομαι. Fr. Scol. II, 17. pag. 25.

Τάλας ἐφάμερε. Fr. Inc. CLII. p. 149.

Ταμίας. Διός. O. VI, 7. ἦλθον κώμων Φυλακίδᾳ. I. VI, 84. πολλῶν ἐσσί. P. I, 171. ταμίη Κυράνας. P. V, 82. ταμίαν στεφάνων ἀπεφάνατο οἶκον. N. VI, 44. ταμίαι ἀνδράσι πλούτου. O. XIII, 9. ἔργων. O. XIV, 14. Σπάρτας. N. X, 97.

Ταμιεύω. ταμιευομέναν λαῷ χώραν. O. VIII, 39.

Τάμον. vid. Τέμνω.

Ταννέθειρα. Σεμέλα. O. II, 46.

Τανύπτερος. αἰετὸς ἐν ὄρνιξιν. P. V, 149.

Τανύω. τάνυεν ἅρμα. O. VIII, 65. πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν. P. IV, 230. τανύσαις ἐπ' Ἀπράγαντι. O. II, 165.

Ταξιόω. ταξιοῦσθαι ἐν ἄρει. O. IX, 118.

Ταπεινός. ταπεινὰ νέμονται κολοιοὶ κραγέται. N. III, 143.

Ταράσσω. ταρασσίμεν χρὴ ἄλλοτ' ἄλλα πατρί. P. XI, 66. ταράσσοντες χθόνα. O. II, 113.

Ταραχή. ταραχαὶ φρενῶν. O. VII, 56.

Ταρβεῖ προσιόντα νιν. Fr. Hyporch. II, 3.

Τάσσω. βίοτον ἄφθιτον τετάχθαι αὐτῇ. O. II, 54.

Τατάω. φίλων φωτὶ ταπομένῳ. N. X, 147.

Ταῦρος. ταύρῳ χαλκέῳ κανυτῆρα Φάλαριν. P. I, 185. ταῦρον ἀργόν. O. XIII, 99. ταῦροι ἀγῶνες. Fr. Inc. CXL. ταύρων Θρηϊκίων ἀγέλα φοίνισσα. P. IV, 366.

Ταυροφόνος. ταυροφόνῳ τριαινίδι. N. VI, 69.

Τάφε. παπτήναις. P. IV, 167.

Τέφρος. πυρὰν τάφον τε. I. VIII, 126.

Τέχνα. P. II, 53. IV, 303. 391. εὐθὺς ἐὼν. P. IV, 148.

Τέχος. O. VI, 38. ὃς. P. IV, 291. δελφῖνι ἴσον Μιλησίαν. N. VI, 109. τέκνι. N. V, 64.

Ταχύ. P. X, 79. ἔδραμον. N. I, 77. λίποι. O. I, 174. ταχείας

ἀπάδις. P. I, 161. ταχυτάτων ἁρμάτων. O. I, 124. τάχιστα ἰθύει δελφὶς παρὰ ναῦν. Fr. Inc. XXXVII, 3.

Ταχίως. ἔβαν. P. IV, 319. N. X, 157. ἦκεν. P. IV, 223.

Ταχυτάς. ποδῶν ἐρίζεται. O. I, 154. ταχυτᾶτι ἴσον. O. IV, 57. ποδῶν νικάσακτα. I. V, 12.

Ταχύτομος. ταχέτομον ἀνέρων ἔθνος. O. I, 107.

Τέ. τε — τε. O. VI, 72. 116. et sic sacpissime. τε transpositum πατρὶ τεῷ κοινάν τε γενεᾷ. P. VI, 15. Θ' pro τέ. O. XIII, 51.

Τέγγω. τέγξω λόγον ψεύδεϊ. O. IV, 28. τέγγων δάκρυα στονυχαῖς. N. X, 141.

Τέγος. τέγεϊ Παρνασσίῳ. P. V, 54. λιθίνῳ. N. III, 93.

Τέθηλεν ἄπας ὄλβος. Fr. Thren. I, 10. p. 52. a θηλέω, θάλλω.

Τεθμός. με ἐρύκει. N. IV, 54. ἀθανάτων. O. VIII, 33. τεθμὸν μέγιστον. O. VI, 117. ὕπατον Ἡρακλέος. N. X, 61. στεφάνων ἐγκώμιον. O. XIII, 39. τεθμοῖσιν ἀμφιδίλοισι Ποτειδάνος. O. XIII, 57. ἐν Αἰγιμιοῦ μένειν. P. I, 124.

Τέθμιος. τέθμιόν μοι σαφέστατον εἶναι φαμί. I. VI, 28. Ἡρακλέος ἑορτάν. N. XI, 55.

Τεθρίππος. τεθρίππῳ ἅρματι. I. I, 18. τεθρίππων δωδεκαθρόμων ἄνθεα. O. II, 91. ποινὰν κελαδῆσαι. P. I, 113.

Τείνω. τείνων φάρμακον ἀμφὶ γένυ. O. XIII, 121.

Τείρω. τειρόμενον ἕλκει. P. I, 100.

Τειχίζω. τειχίζομεν ποικίλον κόσμον λόγων. Fr. Inc. LXXXVI, 2. τετείχισται θησαυρὸς ἐν νάπᾳ. P. VI, 9. ὑψηλοῖς ἀρεταῖς πύργος ἀναβαίνειν. I. V, 56.

Τεῖχος. ὕψιον δίκας. Fr. Inc. IV. σιδηρέων οὐ σχήσει. Fr. Inc. XXII. συνεργόν. O. VIII, 44. τείχει ξυλίνῳ. P. III, 68. τειχέων Δαρδάνου. O. XIII, 79. Κορίνθου. I. IV, 35. Στυμφαλίων. O. VI, 168. ἄλλοις ἐν τείχεσιν. P. IV, 278.

Τεκμαίρω. τεκμαίρει χρῆμα ἕκαστον. O. VI, 124. συγγενὲς ἰδεῖν. N. VI, 14.

Τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος. Fr. Inc. II, 4. τεκμαιρόμενοι ἐμπύροις μάντιες παρεπιεροῦνται Διός. O. VIII, 4.

Τέκμαρ. σαφὲς οὐχ ἕπεται ἀνθρώποις. N. IX, 57. ἔδειμεν θεὸς ἐπὶ ἐλπίδεσσιν ἀρήκτας. P. II, 90. ἐναλίφορον αἰῶνος λαμπῆσαι. Fr. Inc. CL.

Τέκνον. τέκνα φίλα θάλλοντα ἥβᾳ. Fr. Inc. CLXVI. τέκνων γενέτειρα. N. VII, 5. τέκνοισιν γνήθους ἐμφυλίους θέσθαι. N. I, 61. ἀμπολεῖν, τέκνοισιν ἅπερ μαψιλήκης. N. VII, 154.

Τέκος. Ἀλκμήνας. I. VI, 44. Ἀλκμάνας σοφίαισιν. Ex. Epinic. III. in Glauc. Caryst. p. 10.

Digitized by Google

Τέκτων. τέκτον' ἀθλητῆσιν ἔμμεν χρή. N. X, 90. ἀκοδυνίας. P. III, 11. τέκτονες κώμων νεανίαι. N. III, 7. σοφοὶ ἐπέων ἅρμοσαν. P. III, 201. τεκτόνων χεριαρᾶν δαιδάλματα. P. V, 48. Not.
Τέκω. vide sub Τίκτω.
Τελέθω. σοφία ἄδολος τελέθει. O. VII, 99. τί μάλα τοῦτο κερδαλέον; P. II, 144. ὀλισθηρὸς οἶμος. P. II, 174. ἀρετὰ χρονία. P. III, 204. ἀπορία. N. VII, 154. πρὸς γῆρας αἰὼν ἀμέρα ἐκ πόνων. N. IX, 105. δύο ἀμπλακίαι φερέπονοι τελέθοντι. P. II, 56.
Τέλειος. τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμιάσομαι. P. IX, 156. τελέαν δόξαν. P. VIII, 34. τελείαις εὐχωλαῖς ἰανθείς. Fr. Scol. I, 4. p. 19. τελεώτατον χορευτὰν θεῶν. Fr. Parthen. III. p. 29.
Τελετά. τελετᾷ πρωτογόνῳ. O. X, 63. ἐν τελεταῖς. N. X, 65. ὡριαις Παλλάδος. P. IX, 172. τελετὰς μακάρων. O. III, 74.
Τελευτά. πεπρωτάτα μένει τὸ παρ δίκαν γλυκύ. I. VII, 68. ἐν τελευτᾷ. O. VII, 48. P. I, 68. ἐς τελευτάν. O. V, 52. ἁπάντων γᾶν. N. XI, 21. τερπνὰν γάμου κραίνειν. P. IX, 118. πᾶσαν πράγματος. O. XIII, 106. πλοῦς (πέτρας) ἄγαγεν. P. IV, 374. βίου οἶδεν. Fr. Inc. XCVI. λυσίπονον. Fr. Thren. II, 2. p. 34. τελευταὶ καλλίονες. Fr. Hyporch. I, 4. p. 40.
Τελευτάω. ὃς τελεύτασεν πόνους Δαναοῖς. P. I, 106. τελεύτασαν λόγων κορυφαί. O. VII, 124. ὁπότε παῖδα Ἀλίου τελευτάσομεν. O. II, 61.
Τελέω. τελεῖ δύνασιν θεός. P. V, 158. τέλει, ὦ Ζεῦ. O. XIII, 164. P. I, 130. τελέων ψυχὰν Ἅιδᾳ. I. I, 99. τελέαει πεπρωμένας χρόνος ἀρετάν. N. IV, 70. Oedipus τέλεσσεν παλαίφατον χρησθέν. O. II, 72. τὶς βασιλεῦσιν ὕμνον. P. II, 24. τέλεσάν σφιν αὐνάν. I. VIII, 65. (ναῦν) πλαγαὶ σιδάρου. P. IV, 438. τέλεσσον ἄεθλον. P. IV, 294. τελέσαις ὕμνον παῖδισσιν Δεινομένευς. P. I, 154. ἐμοὶ ἔργον. P. IV, 409. P. VI, 41. τελεσάντων θεῶν. P. X, 77. τελέσσαι σὺν Εἰλειθυίᾳ. P. III, 15. τελέσαι μοιρίδιον. I. VI, 67. τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ καλύψαι. N. IX, 14. τελεσθέντων νεκρῶν ἑπτὰ πυρᾶν. O. VI, 23.
Τέλλω. ἔτειλαν Διὸς ὁδόν. O. II, 126. τέλλεται, ἀρχαὶ λόγων, ὕμνοι. O. XI, 5. v. V. L. ἐς χάριν. O. I, 122. τέλλετο αἰεὶ λοιπὸν γένος Εὐφάμου. P. IV, 457.
Τέλος. ἀνθρώπων γλυκύ. P. X, 16. διαφαίνεται ἐν πείρᾳ. N. III, 123. ἐφ' ἔργματι κεῖτο. I. I, 36. ἐν θεῷ. O. XIII, 148. πᾶν ἔργων ἐν τίν, Ζεῦ. N. X, 54. νόστου καὶ γᾶν φράδαυσε. N. III, 44. χαῦνον ἐλπίδων κενεᾶν. N. VIII, 78. ἄκρον. P. IX, 210. ἄκρον ἱκέσθαι. I. IV, 54. βίου θνατὸν διέρχονται. I. IV, 8. δυωδεκάμηνον περάσαι. N. XI, 10. ἔργων. O. II, 33. κύριον

Digitized by Google

πάντων οἶσθα. P. IX, 80. μακύνων. P. IV, 508. μαχᾶν τέμενος. O. XIII, 80. κατὰ πᾶν. I. IV, 18. πυγμᾶς φέρε. O. X, 81. διδοῖ. I. IV, 55. τοῦτο ἔμπεδον τίνι Μοῖρα ὥρεξε. N. VII, 84. χαρίτων ζεύξω. I. I, 7. (κατὰ) τέλος, tandem. Fr. Hyporch. III, 3. pag. 20.

Τέμενος. ἀείδετο Θαλίαις. O. X, 92. Ἀργεῖον. N. X, 36. ἐν τεμένει Καφισίδος. P. XII, 47. Κρονίου πὰρ τ. N. VI, 105. τέμενος ἁγνὸν Ποσειδάωνος. P. IV, 364. δώδεκα δρόμων ποδηκέων. P. V, 45. τὸ ἐν Φυλάκᾳ. I. I, 84. πῖον Νειλοῖο Κρονίδα. P. IV, 95. Ποσειδάνιον τίμασε. N. VI, 71. Ἄρεος. P. II, 3. τεμένεσσι τοῖς. N. VII, 138.

Τέμνω. τέμνοισαι ψεύδη ἐλπίδες. O. XII, 9. τέμνων Θάλασσαν. P. III, 121. τάμον κάτα (κατέταμον) μέλη. O. I, 79. ταμὼν αἰχμάν. N. III, 57. ταμὼν φασγάνῳ. I. IV, 60. τέτμανται πόλευθοι. I. VI, 32.

Τέναγος. τεναγέων ῥοὰς ἐρεύνασεν. N. III, 43.

Τέρας. πάγκοινον. Carm. in def. Solis v. 13. ἀκίνητον χθονὸς εὐρείας. Fr. Prosod. I, 3. in Del. Θαυμάσιον προσιδέσθαι. P. I, 49. ὁρμαίνων. O. VIII, 54. χαλινόν. O. XIII, 103.

Τερασκόπος. κάρυξεν αὐτοῖς ἐμβαλεῖν κώπαισι. P. IV, 357.

Τέρην. τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὑπώραν. N. V, 10.

Τέρμα. ἐτείων ἀέθλων γίνεται ἅμαρ. I. IV, 115. δρόμου ἵππων. O. III, 59. μὴ προβάς. N. VII, 104. τέρμασιν ἀγῶνος. P. IX, 202.

Τερπνός. αἰὼν φέρτιστος ἀνδρί. Fr. Epinic. III, 2. p. 16. τερπνᾶς ἥβας. O. VI, 95. τερπνῷ θάμβει καὶ δυσφόρῳ μιχθείς. N. I, 86. τερπνὸν βροτῶν αὔξεται. P. VIII, 132. ἐν ἀνθρώποις. O. VIII, 70. πλέον πεδέρχεται. N. VII, 109. τερπνὰν τελευτὰν γάμου. P. IX, 118. χάριν ἀποστάζων. I. IV, 124. τὰ τερπνὰ καὶ γλυκέα. O. XIV, 7. ἄνθεα Ἀφροδίσια. N. VII, 78. τερπνῶν καλῶν μοῖραν. Fr. Inc. CXII. χαλιπῶν κρίσιν. Fr. Thren. II, 9. τύχαν γλυκεῖαν διδούς. O. XIII, 165. τῶν ἐν Ἑλλάδι. P. X, 29. τερπναῖσι Θαλίαις. O. X, 93.

Τέρπω. τέρπεταί τις. Fr. Inc. LXXXIX, 5. ἱεραῖς Μελίσσαις. Fr. Inc. CLXXV. ἀπάταισι θυμόν. P. II, 137. τέρπονται φορμίγγεσσι. Fr. Thren. I, 8. sq. p. 32.

Τέρψις. μαστεύει πίστιν ἐν δόμοισι θέσθαι. N. VIII, 74. τέρψιος ἔμπαλιν. O. XII, 15. τέρψιν κρύσσονα πλούτου ἔχων. P. VIII, 130. ἐν βίῳ. Fr. Epinic. III, 1. p. 16. τέρψιες μακρότεραι. O. XIII, 59. τέρψιας δείπνων μεθ' ἑταιρᾶν. P. IX, 56.

Τέσσαρες. πίονες ἀπώρουσαν. Fr. Prosod. II, 4. in Del. p. 44. τεσσάρων ἀνδρῶν. I. IV, 21. τέσσαρας ἀρετάς. N. III, 130.

Digitized by Google

Τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένους. P. IX, 197.
Τέταρτος. τέταρτον μετὰ τριῶν. O. I, 97.
Τέτατο. vid. *Τείνω.*
Τέτρατος. τετράτῳ πεδάθη. Fr. Thren. VI, 2. p. 58. Fr. Inc. CLXVI. τετράτων παίδων. P. IV, 88. τετράτοις. O. VIII, 61. τέτταρες. τέτρασι. P. VIII, 117.
Τετράκις. N. VII, 154. X, 79.
Τετράκναμος. τετράκναμον δεσμόν. P. II, 73. et τετρακνάμων. τετρακνάμονι κύκλῳ. P. IV, 381. v. V. L.
Τετράορος. τετράορον ἅρμα Πιερίδων. P. X, 103. τετραόροισι ζυγοῖς ἁρμάτων. N. VII, 137.
Τετραορία. τετραορίας ἐλελίχθονος. P. II, 8. ἕνεκα νικαφόρου. O. II, 8. τετραορίας δυώδεκα πέτρῳ ἕλεν. N. IV, 45. τετραοριᾶν πόνοις. I. III, 28.
Τεύχω. τεύχει χάρις ἅπαντα μείλιχα θνατοῖς. O. I, 48. γυῖα μαλθακά. N. IV, 7. v. V. L. ὕμνος φῶτα ἰσοδαίμονα βασιλεῦσιν. N. IV, 137. τεῦχεν αὐλῶν μέλος. P. XII, 34. ἔτευξαν δόμον Πυθῶνι. P. VII, 11. τεῦξαν ἄλσος. O. VII, 88. τεύχῃς ἀμβολὰς φροιμίων. P. I, 7. τεύχειν ναῒ πομπὰν ὀτρύνει. P. IV, 292. τεύχων Ἡροδότῳ γέρας. I. I, 17. τὰ πάντα θεός. Fr. in Add. ξείνι' ἁρμόζοντα. P. IV, 229. τεύχοντα τιμὰν Θήβαισι. I. I, 96.
Τέχνη. τέχνα ἀνδρῶν χειρόνων καταμάρψαισα ἔσφαλλεν κρέσσονα. I. IV, 57. οὐκ ἄτερ τέχνας. P. II, 58. τέχνᾳ νικάσαντα. P. XII, 12. τέχναν σφὶν ὤπασε. O. VII, 92. τέχναι ἑτέρων ἕτεραι. N. I, 36. τέχναις Ἀπόλλωνος δαμεῖσα. P. III, 20. Ζηνός. O. IX, 78. κτεῖνεν ὄφιν. P. IV, 443. συγγόνοισι μαντευμάτων. P. VIII, 87.
Τηλαυγής. τηλαυγὲς φέγγος. N. III, 112. πρόσωπον. O. VI, 5. τηλαυγέσιν στεφάνοις. P. II, 10. τηλαυγέστερον ἀστέρος φάος. P. III, 135.
Τῆλε πάτρας. P. XI, 36.
Τηλεβόλος. τηλεβόλῳ χερμάδι. P. III, 86.
Τηλεφανής. τηλεφανεῖ πυρί. Fr. Thren. I, 3. p. 31.
Τηλέφατον ἄστρον χθονός. Fr. Prosod. I, 6. p. 43.
Τηλέφαντον ὄρσαι γέρας. Fr. Epinic. I, 2. p. 7.
Τηλόθεν. πέταται ὄνυμ' αὐτῶν. N. VI, 82. δέδορκε. O. I, 152. μεταμαιόμενος. N. III, 140.
Τηρέω. τηρέοντι πόλιν οἱ σοφοί. P. II, 161.
Τίθημι. a θέω. θήσω παύρῳ ἔπει φανερὰ ἀθρόα. O. XIII, 138. θήσεις νὶν ἀρχέπολιν. P. IX, 93. ἐξ ἀρχῆς γένος ὀλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 21. p. 61. θησέμεν Ἱπποκλέα θαητὸν ἐν ἅλιξιν. P. X, 90. θήσομαι ὑπέρτερον. I. I, 3. θήσονταί νιν ἀθάνατον. P. IX, 110. (at θέσσαντο Αἴγιναν εὔανδρον καὶ

Digitized by Google

ναυσὶ πλυτάν N. V, 18. est a verbo θέσσομαι. (v. V, L.) Ἰθμὸν Φρικίαν κραιπνοίποδα. P. X, 23. μάρτυρας ναυτίλους ἵππους. N. III, 38. χάρματ' ἄλλοις. O. II, 180. μοῖραν πεπρωμένην. Fr. Inc. CXC. Θεὸν λιομήδεα. N. X, 13. πόδὸν λύσιν δόμοις. N. X, 57. ὑπὸ ῥῳστισιν νόον. O. I, 31. δόγμ' ἔπειδεν ἐν ὑπτίοις μέτρα. O. XIII, 31. θῆκαν Αἰγισθον ἐν ψυχαῖς. P. XI, 36. ἁμέρα τρία ἔργα ἀμφὶ κόμαις. O. XII, 55. νὶν δέσποινα χθονὸς, οἰκεῖν. P. IX, 13. ἀέθλων κρίσιν. O. III, 35. ἄθλα πάντων θοίβῳ. N. IX, 21. Ἀλκιμέδοντα Ὀλυμπιονίκαν. O. VIII, 22. ἔρανον Πολυδέκτᾳ. P. XII, 26. κάματον νεάνιον ἐλαυνέτᾳ. N. VIII, 85. χαλκόν. N. X, 89. ἔθηκας ἁμάχανον ἰσχὺν ἀνθρώπων. Carm. in def. Solis 4. p. 61. τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ. P. VIII, 18. θέσαν ἐν τείχει ξυλίνῳ κυύμαν. P. III, 68. οἳ ὄρσαν ἐγγὺς ἀθάνατοι παλλιγλωσσον. N. I, 89. παλάμαι Ζηνὸς νεφέλαι οἱ δόλιον. P. II, 72. θέσαν ἄφθιτον. O. I, 101. τίθεν δὲ ἑκὰ θυμῷ φίλτρον. P. III, 114. τιθέμεν νόῳ. P. I, 78. θέμεν ἔδον ἵππων. N. I, 5. ἄμπαλον. O. VII, 111. ἀπόλητον ἔργων τέλος. O. II, 53. βωμὸν Ἀθάνᾳ. O. XIII, 115. Κρονίδᾳ πρυτάνιν. N. IV, 14. κρύφον ἐσθλῶν. O. II, 177. Νέμεᾳ δεχόμενοι. O. VIII, 114. πρόσωπον τηλαυγές. O. VI, 5. ὑπεύθυν' ἀρμὶ Κυύμας. P. IV, 492. στάλαν Καλλικλεῖ. N. IV, 121. θέτο βουλὰν διπλόαν γνώμᾳ. N. X, 167. ἔθεντο δόμον. O. IX, 88. θέσθαι πίστιν ἐν ὄμμασι μαστεύει τέρψις. N. VIII, 74. χρησθέμεν. O. VI, 119. θέμενος εὐχος ἀγώνιον. O. X, 74. ἐξ ἀρχᾶς λόγον κάντα. P. IV, 234. θεμέναν (Μήδειαν) γάμον αὐτῇ. O. XIII, 75. θέμενοι θρόνους. O. XIV, 15. θυσίαν. O. VII, 77.

Τιθήνη. χιόνος πάντες τιθῆνα Αἴτνα. P. I, 39.

Τίκτω. ἁ τέκω. τέκες Αἰακόν. I. VIII, 46. τέκεν υἱούς. O. I, 101. σθένος υἱῶν δισσῶν. P. IX, 148. παῖδα. I. I, 14. ἄνευ ῥαφᾶν γόνον. P. II, 27. οἱ Μεγάρα υἱούς. I. IV, 109. τᾷ ἀνθρώπων; P. IX, 58. τέκοι. O. VI, 82. τεκεῖν ἅνακτα γόνον θεᾶ ποντίαν. I. VIII, 76. ἅδιν ἄνδρα. O. II, 168. τεκέμεν παῖδα Εὐάδναν. O. VI, 56. τέκεται παῖδα. P. IX, 104. σὶ τέκοντι φῶτα. P. IV, 92. τεκοῖσα. Fr. Prosod. II, 6. in Del. p. 44. ἣ ἔτικτε Κρείουσα. P. IX, 30. ἔτικτεν Θήβαν Μενοίκα. O. VI, 15. τίκτεν Εὔφαμον Εὐρώπα. P. IV, 82. Φῶκον Ψαμάθεια. N. V, 24. κοῦρον. O. VI, 76. Θέτις Ἀχιλλέα ἐν Φθίᾳ. P. III, 179.

Τιμή. ἀκλεὴς. O. XII, 22. ἀντιπαίται ἀγαθοῖσι. I. VII, 36. γένεται τεθναπότων. N. VII, 46. εὐάγων. N. X, 71. v. V. L. ἄγεται. N. X, 146. τιμᾶς ἀμείρειν. P. VI, 26. περὶ τιμᾷ γνῶσθαι ὑπέρτερον. P. II, 109. σὺν τιμᾷ θεῶν. P. IV, 90. τιμὰν ἐπιφέρουσα. O. I, 50. εὐρίσκοντο θεῶν παλάμαις. P. I, 98. ἐπὶ

τρόφον αἰτίων. O. VI, 105. μεγίστων φίλων πράγματι. P. IV, 495. προγόνων μεγάλαν δάσασθαι. P. IV, 362. Πυθιόνικον δίκαν. P. VIII, 6. ἀέναον σίβοντι. O. XIV, 18. σταδίου. O. XIII, 50. διὰ τεᾶν, ὦ Νασσα. I. V, 6. τεύχοντα Θήβαισι. I. I, 93. ὕπασεν Αἰόλῳ. P. IV, 192. μοίρᾶν. Fr. Prosod. III, 2. p. 46. πολυγαθέα Διονύσου. Fr. Encom. I, 8. p. 64. τιμαὶ ἀγαπάζοντι χάρμα καλλίνικον. I. V, 68. Θεόπομποί σφισιν φίτευθεν. P. IV, 123. τιμᾶς ἀθανάτοις ἐνεμίχθησαν. I. II, 43. σὺν θεῶν τιμαῖς. P. IV, 463. κλυτᾶῖς ἐπαρκήσω ἥρωσι. P. IX, 24. ἀθανάτοις ποτιψαύει. Fr. Epinic. II, 3. p. 11. ἐν τιμαῖσιν. I. I, 49. τέρας Ἑλλανιάδων ἄγοι. I. II, 50.

Τιμαλφέω. τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν. N. IX, 186.

Τιμάορος. μίτραις. O. IX, 124.

Τομάω. τιμᾷ Ἀρκαδίαν Ἑρμῆς. O. VI, 136. μᾶλλα τοῦτ' ἔπος Ἡσιόδου. I. VI, 99. σοὶ φάος Ἡσιάν. P. IV, 481. v. V. L. ἐτίμασε Λοξίας περίαλλα. P. XI, 8. τίμασε τέμενος Ποσειδάνιον. N. VI, 70. Μινύειον ἔξοχως ἐποίων. O. IX, 105. ἐτίμασαν σκοποὶ Ὀλύμπου ἄνδρα. O. I, 86. τετίμακεν Ὅμηρος δι' ἀνθρώπων Αἴαντα. I. IV, 63. τιμῶν Ἀλφεὸν Ζεύς. O. V, 41. τιμῶντες ἀρεταί. O. VI, 122. τιμάσας κᾶδος. O. VII, 8. πόρον Ἀλφεοῦ. O. X, 58. τετίμαται πρὸς ἀθανάτων φίλος. I. IV, 101.

Τίμιος. ἀρεταὶ ἀκίνδυνοι οὐ τίμιαι. O. VI, 16. παρὰ τιμίοις θεῶν. O. II, 117.

Τίν pro *σοί.* O. X, 113. XII, 4. etc. — [P. VIII, 97.]

Τινάσσω. τίναξε σκύταλον χερσίν. O. IX, 45. τινάσσων ἐν χερὶ φάσγανον γυμνόν. P. I, 80.

Τίνω. τίνεσθαι εὐεργέταν. P. II, 44.

Τίς, τί. Aliquis, aliquid. O. I, 75. P. II, 24. III, 183. IX, 99. N. VIII, 84. I. I, 96. τὶς pro ὅστις, quisquis. O. II, 103. P. IV, 163. IX, 205. I. I, 69. αἴτις. I. V, 17. τινός. P. II, 167. τινί. O. VI, 140. V. L. P. II, 94. N. I, 16. τί. O. VIII, 14. P. III, 112. O. I, 44. 120. P. VII, 18. N. VI, 7. εἴ πέρ τι. N. VII, 11.

Τίς, τί. Interrogativum et non enclíticum. τίς, O. II, 180. VIII, 85. X, 72. P. IV, 124. 174. IX, 68. N. IV, 148. 149. V, 28. X, 143. τίνι. N. VII, 84. I. I, 7. τίνα. O. II, 2. 3. 161. VI, 9. P. VII, 5. N. III, 46. I. V, 49. 52. τί. O. I, 132. P. II, 142. VIII, 135. N. VII, 128. τί θεός, τί τὸ πᾶν; Fragm. Inc. XCIX, 3.

Τίω. τίσομεν λόγον ἐς χάριν. O. X, 16. ἔτισαν ποινάς. O. II, 106.

Digitized by Google

Τλάθυμος. ἀλκὰ παγκρατίου σε ἀέξει. N. II, 24. τλάθυμον κύνα. Fr. Inc. XXXVII, 5.

Τλάμων. τλάμονι ψυχᾷ. P. I, 93.

Τλάω. οὐκέτι τλάσομαι ψυχᾷ ὀλέσσαι γένος. P. III, 72.

Τλῆμι. ἔτλαν πένθος οὐ φατόν. I. VII, 51. τλᾶθι θέμεν σπουδὰν ἅπασαν ἀμφὶ Κυράνας. P. IV, 491.

Τάθι. P. IV, 455. VIII, 91. IX, 11. 104. N. IV, 84. I, II, 28.

Τόκα. O. VI, 112. τόκα μὲν, τόκα δὲ. N. VI, 18. 20.

Τοκεύς. τοκέων ἀρχεδικᾶν. P. IV, 196. v. V, L. et Schol. ἁμετέρων. P. IV, 266. τοκέων Μηδείας. P. IV, 387. κεδνῶν τί φίλτερον ἀγαθοῖς; I. I, 5. τοκεῦσιν ὁμοῖοι. P. II, 87. πρὸς ἀρετὰν ἀμφὶ τοκεῦσι ὕπατος. P. IV, 42. v. Not.

Τόκος. O. X, 12.

Τόλμα. εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν. O. III, 15. ζαμενής. Fr. Inc. CLXXXI. ἔσποιτο. O. IX, 122. τόλμᾳ θυμὸν εἰκὼς λιόντων. I. IV, 77. ὃς ἕλῃ τόλμᾳ τὰ μέγιστα ἄθλων. P. X, 38. τόλμαν καλῶν ἀραμένῳ. N. VII, 87. v. Not. προσφέρων. N. X, 56.

Τολμάεις Ἐπιάλτα ἄναξ. P. IV, 159.

Τολμάω. ἐτόλμασαν ἀπὸ ἀδίκων ἔχειν ψυχάν. O. II, 123. τετόλμακεν, ὅσαι εἰσὶν ἔσοδοι καλῶν. P. V, 157.

Τομή. τομαῖς στᾶσεν ὀρθούς. P. III, 95.

Τόξευμα. γλῶσσα ἔχει τοξεύματα πολλά. I. V, 59.

Τοξεύω. ἐτόξευον ὕμνους ῥίμφα. I. II, 5.

Τοξόκλυτος. Fr. Inc. CLXV.

Τόξον. ἀπὸ τόξου ἱεῖσα. N. VI, 47. τόξῳ ἀργυρέῳ πολεμίζων Φοῖβος. O. IX, 49. τόξον ἔπεχε σκοπῷ, θυμέ. O. II, 160. βέλεσιν ἀπὸ τόξων Μοισᾶν. O. IX, 9. τόξοις ἀμπελίνοις φρένας δαμέντες. Fr. Inc. LXI, 7. ἀπολιπὼν ψυχάν. P. III, 180. χρυσέοις δαμεῖσα. P. III, 16. Ἀπόλλωνος δμᾶθεν. P. VIII, 24.

Τοξόκης. τοξόταν υἱὸν Ποίαντος. P. I, 103. στρατὸν γυναικεῖον. O. XIII, 126.

Τοξοφόρος. σκοπὸν τοξοφόρον Δάλου. O. VI, 100. τοξοφόροι Κρῆτες. P. V, 54.

Τόσος. τόσα εἰπεῖν. O. XIII, 101. P. III, 48. τόσσ' εἰσάϊεν. P. III, 48. ἔχει. P. V, 51.

Τόσσας participium. P. III, 48.

Τοσσάδε. O. I, 186.

Τότε. O. I, 64. VI, 118. XIII, 146. P. II, 163. III, 55. 70. IV, 85. I. II, 10. IV, 46. Fr. Prosod. II, 4. in Del. p. 44. Fr. Dithyramb. III, 19. 20. p. 68.

Τράγος. τράγοι αἰγιβάται μίσγονται γυναιξί. Fr. Inc. LXXXIV.

Digitized by Google

Τράπεζα. τράπεζαν νυμφίαν. P. III, 28. *ξενίαν.* I. II, 60. *φίλαν ἀμφί.* O. I, 26. *ἀμφὶ τράπεζαν αἰδοίαν ἥρωες ἐμίγνυντο.* Fr. Inc. XLIV, 3. *ἀπὸ τραπεζᾶν ὤθεον γάλα.* Fr. Inc. LX, 4. 5. *ἐν τραπέζαις ἀενάοις.* N. XI, 10. *ξενίας.* O. III, 72. *ἀμφὶ τραπέζαις διεδάσαντο.* O. I, 80.

Τραχύς. οὐ τραχὺς εἰμὶ καταβέμεν. N. VII, 112. (γ. V. L.) *παλιγκότοις ἔφεδρος.* N. IV, 156. *τραχεῖα ἀσυχία.* P. VIII, 12. *νιφὰς πολέμοιο.* I. IV, 26. *τραχεῖ λίθῳ.* O. VIII, 75. *ψεύδει.* Fr. Inc. XXIII, 3. *τραχὺ ῥόπαλον.* Fr. Hyporchem. III, 5. *τραχεῖαν ἐγχέων ἀμαιμάν.* P. I, 19. *ἐπίῤῥαχ.* P. IV, 249. *τραχείᾳ ἐκ παλαμᾶν.* P. IV, 360.

Τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας. Fr. Thren. VI, 1., p. 38.

Τρέπω. τρέψαι ἦτορ πρὸς εὐφροσύναν. I. III, 16. *χερσὶ καὶ ψυχᾷ ποτὶ στίχας ἀνδρῶν νεφέλαν φάνον.* N. IX, 91. *τρέψας Δαναοὺς, Τήλεφος.* O. IX, 111. *τρέψαις νιν ἐς κακὰν δαίμων ἕτερος.* P. III, 63. *τρέψαντες ἔξω τὰ καλά.* P. III, 149. *τράποιο ἵππως.* Carm. in def. Solis 12. p. 61. *τράπε Ἡρακλέα μάχα.* O. X, 19. *ἕτερόν σε ὀργὰ παρφάμεν.* P. IX, 76. *ἐκεῖνον χρυσός.* P. III, 97. *τράποι δᾶμον ἐφ' ἁμαξίαν.* P. I, 136. *τραπεῖν πεδίον Ἰαωλκοῦ.* I. VIII, 88. *τέτραπται πέλειον ἀν' ἁθαρὰν ἔργων.* I. V, 28. *τετραμμένον πρὸς ἡσυχίαν.* O. IV, 27.

Τρέφω. τρέφει ἐμοὶ Μοῖσα βέλος ἁλκᾷ. O. I, 180. *ὃν πόντος.* I. I, 68. *μία ῥυὴ ἅπαντας θρέψει μελέτα.* O. IX, 150. *θρέψει αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος Ἄργος.* N. X, 23. (*αὐτόν*). P. I, 32. *τέκτων' ἀνωδυνίας.* P. III, 10. *θρέψαν μὲ ἄγναι κοῦραι.* P. IV, 183. *τράφεν Ἰάσονα ἔνδον λιθίνῳ τέγει.* N. III, 93. *ἔθρεψε.* Fr. Inc. LXXIII, 3. *θρέψαι φῶτα δυνατός.* N. II, 19. *τράφεν Χείρωνι δῶπαν.* P. IV, 205. *θρέψαισα (Αἴγινα) ἥρωας ἀείδεται.* P. VIII, 37. *τράφοισα ὀνύμαξε Κένταυρον.* P. II, 82. *θρέψατο Κυράναν.* P. IX, 32. *θρέψαντό νιν καὶ Ἰφικλέα.* P. IX, 154. *ἐθρέψαντο δύο δράκοντες Ἴαμον.* O. VI, 77. *τραφεῖμα.* O. VI, 57. *τραφέντα ἐν Θήβαις.* I. VIII, 35.

Τρέχω. τρεχέτω (Ὧρίων) μετὰ Πληϊάναν. Fr. Dithyramb. VII. p. 73. *τρέχειν ἐπὶ θηρσὶ κύνα.* Fr. Epinic. II, 2. p. 15. *τρέχων ποσσί.* O. X, 76. *τὸ ἐν ποσί μοι ἴτω τρέχον.* P. VIII, 45.

Τρητός. τρητὰν πόναν μελισσᾶν. P. VI, 54.

Τρία κρᾶτα. Fr. Epinic. III. p. 8.

ὁ καὶ ἡ Τριγλώχιν, τριγλώχινα Τριναρίαν. Fr. Inc. CXLIII.

Τριετηρίς. τριετηρίδι ταυροφόνῳ Ἀμφιτρύωνα. N. VI, 69.

Τρίοδος. κατὰ τρίοδον ἀμευσίπορον. P. XI, 59.

ὁ Τριόδοντος. τριόδοντος ἀμαιμακέτου κράσσον βέλος. I. VIII, 73. *ἔναντα (ἀκτίν) φαίταλον τίναξε.* O. IX, 44.

Digitized by Google

Τριπλόος. καλλίνικος. O. IX, 3.

Τρίπολις. τρίπολιν νᾶσον, Ῥόδον. O. VII, 34.

Τρίπους. τριπόδων χρυσέων θησαυρόν. P. XI, 7. τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον. I. I, 27.

Τρίς. O. II, 123. P. IV, 108.

Τρισολυμπιονίκης. τρισολυμπιονίκαν οἶκον. O. XIII, 1.

Τρίτος. P. XI, 22. τρίτον. N. III, 126. I. VI, 10.

Τριταῖος. τριταῖον ἄνεμον. N. VII, 25.

Τρίχα. O. VII, 138.

Τρομέω. τρόμεον Δαναοὶ Γλαῦκον. O. XIII, 84.

Τρόπος. ὅστις ἐξεκυλίσθη νιν. Fr. Epinic. II. p. 8. [τρόπῳ ἐνί. N. VII, 21. Λυδίῳ. O. XIV, 25. τρόπον Ἀργείων εἰρήσεται ἐν βραχίστοις. I. VI, 86. ἐγκώμιον. O. X, 93. νεοσίγαλον. O. III, 8. τρόποις σφετέροισι. P. X, 58.

Τροφή. τροφαῖς ἵππων ἕτοιμον. O. IV, 24.

Τροφός. Ἀρσινόα. P. XI, 28. τροφοὶ δαιμόνιαι ἀνδρῶν ἵππων τε, Syracusae. P. II, 5.

Τροχός. τροχῷ πτερόεντι. P. II, 41. τροχὸν μέλος. Fr. Inc. CXC.

Τρωγάλιον. γλυκὺ δείπνου λήγοντος. Fr. Inc. LXIV.

Τρώω. τρῶσεν δορὶ Τήλεφον. I. V, 53. ἔτρωσεν αἰχμᾷ. N. X, 115. τετρωμένοι μέλη χαλκῷ. P. III, 83.

Τρώμη. τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν. P. IV, 483.

Τυγχάνω. τυγχανέμεν λυρᾶν. O. II, 86. τυγχάνοντα πρὸς μακάρων εὖ πάσχειν. P. III, 185.

Τύμβος Ἰολάου. O. IX, 130. τύμβῳ πατρωΐῳ. N. X, 124. παρὰ τύμβον ἀγλαὸν Ἀμφιτρύωνος. N. IV, 33. ἀμφίπολον. O. I, 149.

Τύπτω. τυπτόμενον χεράδει. P. VI, 13. τυπεὶς ἀνίαισιν ὀξείαις. N. I, 81. ἐλάτῃσι χλωρῇς. Fr. Inc. CXLVIII. ἀγνῷ πελέκει. Fr. Inc. LXVIII. τυπέντα δορὶ νῶτα. N. IX, 62.

Τυραννίς. τυραννίδος διάδοχον. Fr. Inc. CLXXVIII. παρὰ τυραννίδι προφέρει. P. II, 159. τυραννίδων αἶσαν μέμφομαι. P. XI, 81.

Τύραννος. τύραννον λαγέταν. P. III, 151.

Τύρσις. τύρσιν Κρόνου. O. II, 127.

Τυφλός. τυφλὸν ἦτορ ἔχει ὅμιλος πλεῖστος ἀνδρῶν. N. VII, 34.

Τυφλόω. τετύφλωται μόχθος. I. V, 72. τετύφλωνται φράδαι μελλόντων. O. XII, 13.

Τυχέω. τύχον ἀρήγοισαι λέχει. N. I, 72. τύχοιμεν Μοισᾶν προφρόνων ἅψαι. I. IV, 73. τὰ αὐτὸς ἂν τις τύχῃ. N. IV, 148. εἰ τύχῃ τὶς ἔρδων. N. VII, 16. τὸ τυχεῖν. O. II, 93. εὐνᾶς ἀδείας. P. IX, 74. ἕνα ἀνελόμενον εὐδαιμονίαν πᾶσαν. N. VII, 81. μηχανῶντας. P. II, 17. νόστου φερτέρου. P. I, 69. φέρτατον. O.

Digitized by Google

VII, 48. τύχεν σκοποῦ. N. VI, 46. τυχὼν τῶν ὀρούει. P. X, 96. τυχοῦσα λεχέων βροτέων. I. VIII, 79. τυχόντα στεφάνων. P. X, 40.

Τύχη. [νικᾷ, οὐ σθένος. Fr. Inc. LXXXII. p. 121. Ex Schedio.] τύχας ἀφάνεια. I. IV, 52. τύχᾳ. N. X, 47. I. VIII, 149. δαίμονος. O. VIII, 88. θεοῦ. N. VI, 41. θεῶν. P. VIII, 75. Μενάνδρου. N. V, 88. Χαρίτων. N. IV, 12. εὐθαλεῖ συνέμιξε. P. IX, 128. τύχαν γλυκεῖαν διδούς. O. XIII, 165. τύχαις. P. VIII, 103. ποίαις ὁμιλήσει. N. I, 94.

Υ.

Ὕβρις. ὦρσεν. P. II, 52. ὕβριος κελαδεννᾶς ὀρφανοί. I. IV, 15. ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. XLVII, 2. ἁγεμόνος δείσαντες. P. IV, 159. αἰνὰν ἀπέφυγεν. P. XI, 85. ἀλεξεῖν, κόρου ματέρα. O. XIII, 12. ἐν ἄντλῳ τιθεῖς. P. VIII, 14. κνωδάλων. P. X, 55. N. I, 76. ναυσίστονον ἰδών. P. I, 140.

Ὑβρίζω. ὑβρίζοντα μισεῖν ἔμαθε. P. IV, 506.

Ὑγίεια. ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν. P. III, 128.

Ὑγίεις. ὑγίεντα ὄλβον. O. V, 53.

Ὑγιηρός. ὑγιηρὸν ἄκος πλαγᾶν. N. III, 29.

Ὑγρός. ὑγρῷ πελάγει. P. IV, 70. ὑγρὸν αἰθέρα. N. VIII, 71. νῶτον. P. I, 17. vbi Not.

Ὕδωρ. ἄριστον. O. I, 1. Not. Fr. Inc. VI. ἀριστεύει. O. III, 75. θερμὸν μαλθακὰ τεύχει γυῖα. N. VI, 6. φέρβει ἄνθεα. O. II, 134. ὕδατος ζέοισαν ἀκμάν. O. I, 77. ῥοάς. N. VII, 90. σθένος. O. IX, 77. ὕδατι Ἀσωπίῳ. N. III, 6. v. V. L. ζακότῳ. Carm. in def. Solis v. 20. p. 61. Κασταλίας. P. V, 40. ὕδωρ Ἀμένα. P. I, 131. Δίρκας ἁγνόν. I. VI, 109. ἀμβρόσιον ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφώσσας. Fr. Inc. LVI, 1. ἐρατεινὸν τᾶς (Θήβας) πίομαι. O. VI, 146. πόντιον ταράσσοντες. O. II, 115. φέρειν καπνῷ ἀντίον. N. I, 35. ὑδάτων Διρκαίων. P. IX, 153. Καφισίων. O. XIV, 1. οὐρανίων, ὀμβρίων. O. XI, 2.

Υἷς. υἷα Ἄκτορος. O. IX, 104. Υἱεύς. υἱέες (Αἰακοῦ) ἀντίθεοι. I. VIII, 51. υἱέων ὑπέρτατος. N. VI, 37. παῖδες. I. VIII, 52.

Υἱός. ἐσσί μοι. N. X, 150. μόριμος. O. II, 70. υἱοῦ δύναμιν εἶδε. N. I, 88. υἱῷ ἐπιτελλόμενος. P. I, 135. υἱὸν Γοργόνος, Pegasum. O. XIII, 89. Ἀγησιλάου. Fr. Scol. II, 21. p. 25. Ἀόος φαεννᾶς. N. VI, 88. οἱ χαίταν ἐστεφάνωσε. O. XIV, 31. Ὀπόεντος, Ἐφάρμοστον. O. IX, 23. υἱῶν παρισταμένων. O. VII, 53. υἱοὺς παρμένοντας αἰχμᾷ. P. VIII, 57.

Ὕλη. ὕλαν πολλάν. P. III, 67.

Ὑμέναιος. ὑμεναίων παμφώμων. P. III, 50.

Digitized by Google

Ὑμνέω. ὑμνήσομεν ἢ — ἢ γάμον Ἁρμονίας. Fr. Encom. I, 7. p. 64. ὑμνῆσαι ἐσλὸν χρή. I. III, 22. ὕμνησαν Θέτιν. N. V, 46. ὑμνεῖτε. N. X, 3. ὑμνέων Ῥόδον. O. VII, 25. ὑμνεῖσθαι καλλίσταις ἀοιδαῖς πρέπει. Fr. Epinic. II, 2. p. 11.

Ὑμνητός. P. X, 54. ὑμνητὸν ἐόντα. P. XI, 95.

Ὕμνος. ἀγαθῶν ἔργμάτων. N. IV, 135. ἁδυεπὴς ὁρμᾶται. N. I, 5. ἐπικώμιος ἦν πάλαι. N. VIII, 85. ἔχων μέτρον βραχύ. I. I, 88. πολύφατος ἀμφιβάλλεται. O. I, 14. τὸν (ἀγῶνα) ἔβαλεν. N. III, 115. ὕμνον προκώμιον. N. IV, 17. ὕμνον γλυκὺν ἐπέων πρόσσετε. N. IX, 7. δόκιμον ἄρχε. N. III, 18. θαυμαστόν. I. IV, 36. νέον πτερόεντα σύμπεμψον. I. V, 81. ποικίλον. O. VI, 148. πολὺν παρέχειν π. ἀρόταις. N. VI, 57. εὐαχία ἐτέλεσσεν. P. II, 25. τελέσας. P. I, 135. ἐξεύρωμεν φίλιον Αἴτνας βασιλεῖ. P. I, 117. ὀρθώσαις. O. III, 5. καλλίνικον κελάδησε. N. IV, 26. τίνα φύγοι κεῖνος ἀνήρ. O. VI, 9. ὕμνοι τίθεν φίλτρον ἐν θυμῷ. P. III, 113. ἀναξιφόρμιγγες. O. II, 1. τέλλεται ἀρχαὶ λόγων. O. XI, 4. ὕμνων ἄνθος. O. VI, 180. γεύεται κέαρ. I. V, 25. διόμεναι ἀλκαί. N. VII, 19. ἐγκωμίων ἄωτος. P. X, 82. θησαυρός. P. VI, 7. θρόον πολύφατον. N. VIII, 119. νεωτέρων. O. IX, 74. οἵαν μοῖραν ἐς φάος ἀνάγαγον. I. VI, 92. θεμιστῶν μάντιες Δελφοί. Fr. Inc. CLXXIII, οὖρον. P. IV, 5. ποικίλων ἔψαυσας. N. V, 77. πτυχαῖς. O. I, 170. πύλας. O. VI, 45. πυρσὸν ἅψαι. I. IV, 74. ὑποχνύμασιν. I. V, 134. ἐν ὕμνοις ἀείδουσι μάκαρα. Fr. Thren. III, 5. p. 36. ὕμνοις θεᾶν διδόμεν ἐσλὸν φῶτα. I. VIII, 151. ὕμνους μελιγάρυας παιδείους. I. II, 6. μὴ σιγάτω. I. II, 66. — [Eustath. p. 1605, 8.]

Ὑπαίθριος. νυκτός. O. VI, 104.

Ὑπακούω. ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἁλίου. O. III, 44.

Ὑπαντιάζω. ὑπαντίασεν ἰόντι. P. VIII, 84. αὐτός. P. IV, 241. ὑπαντιάσαι εὐεργέταν νόῳ. P. V, 59. v. Schol. et Not. ὑπαντιάξαισα κράτει. P. VIII, 13. v. Not.

Ὑπάργυρος. ὑπάργυρον φωνάν. P. XI, 65.

Ὑπάρχω. ὑπάρχεν ἀγέλα ταύρων. P. IV, 366.

Ὑπασπίζω. ὑπασπίζων Χρομίῳ. N. IX, 80.

Ὕπαρ. ἦν ἐξ ὀνείρου. O. XIII, 95.

Ὕπατος. ἔμμεν πρὸς ἀρετὰν ἀμφὶ τοκεῦσιν. P. VI, 42. ἔρχεται ὕπατον βροτῷ τὸ ἐσλόν. O. I, 161. ὕπατον τεθμόν. N. X, 60. παίδων διαυλοδρομᾶν ἀνέειπεν. P. X, 14. δῶμα. O. I, 67. ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας, Ζεῦ. O. XIII, 34. ὑπάτων πατέρων γόνον. Fr. Dithyramb. III, 12. p. 67.

Ὑπέρ. ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων. N. VII, 95. ἁλὸς πέμπεται. P. II, 126. ἀνδρός. Fragm. Inc. C. πόντου. P. IX, 90. ἀνθρώπων. I. II,

Digitized by Google

53. ἀστῶν. N. VIII, 24. γενεᾶς κιρνάμεν κρατῆρα. I. VI, 4. Ἱέρωνος ἅρμασιν. P. I, 62. κεφαλᾶς Ταντάλου. I. VIII, 20. κιόνων Ἡρακλέος. N. III, 37. ὀρέων σκοπιαῖς. Fr. Inc. XV. τὰ ὑπὲρ οὐρανοῦ ἀστρονομοῦσα. Fr. Inc. V. Κύμας ὄχθαι. P. I, 34. κρεῶν. N. VII, 61. νώτων γαίας ἐρήμων. P. IV, 46. πόλιος. N. VIII, 23. πολλῶν τιμαλφεῖν. N. IX, 129. ὑπὲρ ἀμπλακίαν Λαομεδοντίαν. I. VI, 43. ἅπαντας. O. X, 87. ἕρκος. P. II, 147. λόγον ἀληθῆ. O. I, 45.

τὰ Ὑπένερθε γᾶς γεωμετροῦσα. Fr. Inc. V. γαίας. N. X, 164.

Ὑπέραλλος. ὑπέραλλον αἰχμάν. N. III, 57.

Ὑπεράφανος. ὑπεράφανον ἀάταν. P. II, 51. v. V. L.

Ὑπερβάλλω. οὐχ ὑπερβαλών. N. VII, 97. χρόνον ὑπερβάλλοντα μακάρων ἁπάντων. Fr. Inc. L.

Ὑπέρβιος. ὑπέρβιον Αὐγέαν. O. X, 35. Ἡρακλέα. O. X, 20.

Ὑπέρδικος. ὑπέρδικον Νέμεσιν. P. X, 68.

Ὑπερείδω. ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον σεῦ πάτρᾳ τε. N. VIII, 80.

Ὑπερέρχομαι. ὑπερελθόντων ἀρεταῖς εἰν ἀέθλοισιν. O. XIII, 20.

Ὕπερθε. βάλλων. P. VIII, 109. πατρός. P. II, 88.

Ὕπερθεν. Ἀλεκτρᾶν. I. IV, 104. ἐμβόλου ἀγκύρας κρέμασαν. P. IV, 342. ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον. Fr. Thren. IV, 3. p. 37.

Ὑπέρθυμος. ὑπέρθυμον Μέμνονος βίαν. I. VIII, 177. ὑπερθύμων φωτῶν. P. IV, 22.

Ὑπερκρεμάω. ἄταν τάν οἱ ὑπερκρέμασε. O. I, 91.

Ὑπερμάκης. ὑπερμάκει βοᾷ. O. VII, 69.

Ὑπέροπλος. ὑπέροπλον ἥβαν. P. VI, 47. ἄταν. O. I, 90. ὑπερόπλων Λαπιθᾶν. P. IX, 24.

Ὑπέροχος. θῆρας ὑπερόχως δάμασεν ἐν πελάγεϊ. N. III, 41. ὑπεροχωτάτᾳ θυγατέρι Κρόνου. P. II, 69.

Ὑπερπόντιος. ὑπερποντίαν γλῶτταν. P. V, 79. ὑπερπόντιον πόρον. Fr. Inc. CLV.

Ὑπέρτερος. πρᾶγμα ὑπέρτερον ἀσχολίας θήσομαι. I. I, 2. κτεάτεσσι τῶν πάροιθε γενέσθαι. P. II, 111. ὑπέρτεροι δαΐων δόξομεν. N. IV, 62. ὑπέρτατος υἱέων. N. VI, 36. ὑπερτάτᾳ χειρὶ ἄγει τὸ βιαιότατον. Fr. Inc. II, 3. ὑπέρτατον ἄστρον. Carm. in def. Solis v. 3. p. 59. ὄλβον. P. III, 157. πάντων θρόνον. O. II, 141. ὑπέρτατε ἐλατήρ. O. IV, 1. ὑπερτάταις ἀνορέαις. N. III, 34. ὑπερτάτους ἐν μάχαις ἥρωας. P. VIII, 37. ὑπερτάτας κλαΐδας. P. VIII, 5.

Ὑπερώτατος. τὰ ἀμφὶ πόνοις ὑπερώτατα. N. VIII, 73.

Ὑπερτίθημι. ὑπερτιθέμεν παντὶ θεόν. P. V, 33.

Ὑπέρφατος. ὑπέρφατον σθένος νιφετοῦ. Carm. in def. Solis 16. p. 60. μορφᾷ καὶ ἔργοις. O. IX, 98.

Digitized by Google

θερίας. Fr. Inc. XI, 2. φαενναῖς ἀρεταῖς. N. VII, 75. θυσίαισι. I. V, 38. φαεννότατον ὄμμα. P. V, 75.

Φαίδιμος. φαίδιμον ὦμον. O. I, 41. φαιδίμαν κόμαν. N. I, 103. πρόσοψιν. P. IV, 50. φαιδίμας ἵππους. O. VI, 22.

Φαίνω. φαῖνεν ὀπώραν γένυς. N. V, 10. ἔφανες εὐμαχανίαν διώκειν ὕμνῳ ἀρετάς. I. IV, 4. ἔφανεν ἀνδησάμενοι ἔρνεσι χαίτας. I. I, 38. μέλη τὰ φάνεν. O. X, 101. φαίνεμεν παντᾶ πλόον ἐόντα. P. IV, 303. φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθεια. N. V, 31. φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. P. X, 78. ὄλβος οὐκ ἄνευ καμάτου. P. XII, 51. φάνη ἐὼν θαυμαστός. O. IX, 144. πὰρ ποσί. O. I, 118. πέφαντ' οὐκ ἄμοιρος κυναγέτας. N. VI, 25. φανείη ἐὼν ἀπειρομάχας. N. IV, 50. φαινόμεναν ἄταν. N. IX, 49. φανεὶς ἐν χερσὶν χρυσός. P. III, 98. φανέντος ὄρνιχος. I. VI, 77. φανέντα αὐτὸν ἐν Ἰσθμιάδεσσι. O. XIII, 47.

Φάμα. (φήμη.) φάμαν παλαιὰν ἔργων ἐκ λεχέων ἀνάγει. I. IV, 37. φάμας ὄπισθεν. O. VI, 108. φᾶμαι ἀγαθαί. O. VII, 18. Κυπρίων κελαδέοντι ἀμφὶ Κινύραν. P. II, 28.

Φαμί (φημί). P. II, 117. IV, 24. IX, 161. I. VI, 28. οἴσειν. P. IV, 180. σὲ Μοῖσαν φέρειν Αἰακῷ. N. III, 48. φαμὲν ἔμμεναι ἀπὸ χρυσοῦ. P. XII, 30. φασὶ τραπεῖν. I. VIII, 87. φαντί. P. I, 100. II, 40. IV, 511. VI, 21. VII, 20. I. VIII, 102. θανεῖν. P. IV, 157. ῥήσιες παλαιαί. O. VII, 100. ἔφα. P. IV, 494. φᾶ. O. VI, 83. I. II, 18. φᾶσε μόρον δώσειν. N. I, 99. φάσει κέαρ. N. VII, 150. φαίην ἐσσόμενα σαφές. O. XIII, 149. φαίης νὺν ἄνδρα ἐν ἀθληταῖσιν ἔμμεν. I. VI, 166. φαῖμεν. N. VII, 128. φάμεν. O. III, 68. N. VIII, 88. καλὰ ἀμφὶ δαιμόνων. O. I, 55. φάσομαι πολλά. N. IX, 103. φάτο. P. IV, 57. 213. ὥς. P. III, 75. I. VIII, 97. φάσθαι ἐξοχώτατα. N. IV, 160. φαμένῳ οἱ ταῦτα πέμψεν. I. VI, 72.

Φανερός. φανερὰν ὁδόν. O. VI, 123. Ῥόδον ἐν πελάγει. O. VII, 103. φανέρ' ἀθρόα. O. XIII, 139.

Φάος. ἐρατὸν σελάνας. O. X, 91. δέδορκεν ἀπὸ Μεγάρων. N. III, 148. τηλαυγέστερον ἀστέρος ἐξικόμαν. P. III, 136. φάει. N. IV, 63. Fr. Inc. XCII, 3. καθαρῷ. P. VI, 13. φάος ἐς. O. V, 32. VI, 75. I. VI, 91. Ἀκραγαντίνων, Τενοκράτην. I. II, 25. βιότῳ. O. X, 27. δρακέντες. N. VII, 4. v. V. L. ὀμμάτων κρύπτειν. N. X, 75. χρονιώτατον. O. IV, 16. σοὶ τιμᾷ Παιάν. P. IV, 481. ἀμίαντον ὄρσαι ἐκ νυκτὸς μελαίνας. Fr. Inc. XCVIII, 2. ἱερὸν ἀσυχίας. Fr. Inc. XII, 3.

Φαρέτρα. φαρέτρας. O. II, 151. ἐξ ἀνικάτου ὀρνύμενον βέλος. P. IV, 162.

Digitized by Google

Φάρμακον. φαρῶν. O. IX, 147. κάλλιστον ἀρετᾶς ἐπὶ θανάτῳ εὑρέσθαι. P. IV, 332. πραῦ, χαλινόν. O. XIII, 120. τὸν φαρμάκων δίδαξεν κομόν. N. III, 95. φάρμακα προσανέα πίνοντας. P. III, 95.

Φαρμακόω. φαρμακώσασα ἐλαίῳ ἀντίτομα ὀδυνᾶν. P. IV, 393.

Φάσγανον. φασγάνου ἀκμᾷ. P. IX, 141. φασγάνῳ ἀμφικυλίσσαις. N. VIII, 40. μαρναμένα. P. IX, 38. ἀλκὰν περὶ ᾧ ταμών. I. IV, 61. φάσγανον τινάσσων γυμνὸν κολεοῦ. N. I, 80.

Φάσμα. πεμφθὲν Διός. O. VIII, 57.

Φάτις. ἀνθρώπων. P. III, 199. ἐχθρὰ παντᾶ κατέχει Φάλαριν. P. I, 187.

Φατός. χόλον οὐ φατόν. O. VI, 62. πένθος. I. VII, 51.

Φάτνη. φάτναι ἀρχεῖαι Ζηνός. O. XIII, 131. v. V. L.

Φαυσίβροτος. δαίμων Ὑπεριονίδας. O. VII, 71. v. V. L.

Φέγγος. ἁγνὸν ὀπώρας. Fr. Inc. XXXIII. v. Not. ἀλαθινὸν ἀνδρί. O. II, 102. λαμπρὸν ἀνδρων. P. VIII, 138. Αἰακιδᾶν τηλαυγές. N. III, 112. καθαρὸν Χαρίτων μή με λίποι. P. IX, 160. δέδορκεν. N. IX, 100. κοινὸν δέξαιτο ἕδος. N. IV, 21. εἶδον πάμπρωτον. P. IV, 198.

Φείδομαι. οὐ φείσατο χερσὶν νευρᾶς. I. VI, 49. φείσασθαι κελεύθου. N. IX, 47.

Φελλός. ὡς. P. II, 146.

Φέρβω. φέρβει ὕδωρ ἄνθεμα. O. II, 134. φέρβεται νόον. P. V, 147.

Φερέπονος. φερέπονοι ἀμπλακίαι. P. II, 56.

Φερεσίπολις τύχα. Fr. Inc. XXXII. v. Not.

Φέρτερος. φερτέρου νόστου. P. I, 68. φέρτερον πατρὸς γόνον. I. VIII, 69. Ὀλυμπίας ἀγῶνα. O. I, 12. φέρτατος Τελαμών. I. VI, 57. ὄλβῳ. N. X, 24. φέρτατον γόνον. N. III, 98. θεῶν δεξαμένα. I. VII, 8. ἀνδρὶ τυχεῖν. O. VII, 48. φερτάτων Κρονιδᾶν. O. IX, 82. v. V. L. λόγων. P. V, 63. φέρτιστον πολὺ ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών. Fr. Epinic. III, 2. p. 16.

Φέρω. φέρεις λόγον. P. VIII, 54. σᾶμα πολέμου τινός. Carm. in def. Solis v. 14. p. 60. φέρει ἄκος πλαγᾶν τὸ καλλίνικον. N. III, 51. δόξαν αἰδώς. N. IX, 80. δόξαν λόγος ἐπὶ συντυχίαις. P. I, 70. Ἰσθμοῖ νίκαν. I. VII, 28. πλοῦτος τῶν τε καὶ τῶν καιρόν. O. II, 98. λόγον τὸ καὶ νῦν. I. VIII, 133. πέτρας φλὸξ ἐς πλάκα πόντου. P. I, 46. προμάθειαν νόῳ. I. I, 57. τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω. I. I, 89. φέρομεν δόρυ εἰνάλιον. P. IV, 45. φέρουσι ῥιπαὶ πόντου. Fr. Inc. XLV. φέροντι δύναμιν κάλλιον. P. V, 16. ὑψοῦ νόμον Θεσσαλῶν αὔξοντες. P. X, 109. φέ-

ρεν γέρας. N. VII, 57. ἀνθρώποισι Οὐλυμπόθεν ὄρνιν. P. IV, 384. φέρε τέλος πυγμᾶς. O. X, 82. φάρμακον Πελλάνᾳ. O. IX, 146. φέρον κέλευθοι ἔργα. O. VII, 97. φέρε μίτραν. I. V, 79. φερέτω χάριν Ἴλᾳ. O. X, 21. φέροις γλῶσσαν ἄστει. O. IX, 62. φέροι ἐκ δόμων κέρδος. P. VIII, 18. οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες φέρειν ἀνδρὶ κρέσσονες. N. III, 52. ἄνθεα ποιάεντα στεφανώματα. P. V, 98. γῆρας. O. V, 51. δόξαν. O. VIII, 85. τιμὰν πράγματι. P. IV, 495. κόμπον γνώμαις. I. I, 61. πήματα κόσμῳ. P. III, 148. Μοῖσαν Αἰακῷ γένει τε. N. III, 49. ὕδωρ καπνῷ. N. I, 56. ἐλαφρῶς. P. II, 171. φέρων Κενταύρῳ. P. III, 79. μίτραν. N. VIII, 24. μέλος ὔμμιν. P. II, 7. νόημα. P. IV, 29. σπέρμ' ἀδείμαντον. N. X, 30. φέροισα σπέρμα θεοῦ. P. III, 27. ἀγγελίαν πατρί. O. XIV, 30. φέροντες νίκαν. Fr. Parthen. V, 3. p. 30. φέρεται μόχθος ἄμμιν. Fr. Inc. CXII. μέγα πὰρ σέθεν. P. I, 170. φέρεσθαι τὰ καὶ τὰ ἀνδρὶ παρ' εὐδαιμονίαν. P. VII, 23.

Φεύγω. φεύγομεν ὄνειδος. O. VI, 152. φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν ἐν φόβοις δαιμονίοισι. N. IX, 65. φεῦγεν Ἀμφιάραον καὶ στάσιν ἀπ' οἴκων. N. IX, 30. πεφευγότες πορθμὸν βαρυβόαν Ἀχέροντος. Fr. Inc. XXX, 3. p. 94. φύγε δρόμον. P. IX, 215. φύγον κεῖνον λέοντες. P. V, 78. τίνα φύγοι ὕμνον. O. IV, 9. φεύγειν δάκος. P. II, 97. φεύγων ὠδῖνα. N. I, 55. φυγὼν θάνατον. N. X, 155. Fr. Inc. CLXXVIII. ἀμαχανίαν ἔργῳ. P. IX, 163. φυγόντες Νέμεσιν. P. X, 67.

Φήρ. θεῖος (Κένταυρος). P. IV, 211. φῆρ' ἀγρότερον. P. III, 8. φῆρες. Fr. Inc. LX.

Φθαίρω. (vulgo Φθείρω.) ἔφθαρεν. P. III, 66.

Φθέγγω. φθέγξομαί σε. O. I, 59. ἐφθέγξατο τοιαῦτα. P. VIII, 78. φθέγξατο. O. VI, 21. φθέγξαι ἑλεῖν ἀρετὰν διπλόαν. N. V, 95. φθέγξαιο καιρόν. P. I, 157.

Φθέγμα. αἴσιον βροντᾶς. P. IV, 352. πάγκοινον. Fr. Inc. XVIII. φθέγματι μαλθακῷ καὶ λύρᾳ. P. VIII, 42.

Φθίνω. οὐ φθίνει ἀρετὰ φιλόφρων Κροίσου. P. I, 184.

Φθινόκαρπος. ἐοῖσα δρῦς. P. IV, 471.

Φθινοπωρίς. ἀνέμων καταπνοά. P. V, 161.

Φθίω. φθιμένου Κάστορος ἐν πολέμῳ. N. X, 110. κᾶδος. P. IV, 206. φθιμένῳ παιδὶ Μελικέρτᾳ. Fr. Epinic. I, 1. p. 7. φθίμενον ἐσλὸν φῶτα διδόμεν ὕμνοις θεᾶν. I. VIII, 131. φθιμένων φατῶν. I. IV, 16.

Φθίσις. φθίσιν καρποῦ. Carm. in def. Solis 15.

Φθονερός. φθονεροὶ ἀμύνοντ' ἄτᾳ. P. XI, 83. φθονεραὶ ἐλπίδες. I. II, 63. φθονερῶν γειτόνων. O. I, 76. νόον. P. II, 166.

Digitized by Google

φθονεροῖσιν ὄψον. N. VIII, 56. φθονεραῖς μετατροπίαις. P. X, 51. γνώμαις φέρειν. I. I, 61. φθονερὰ βλέπων. N. IV, 64.

Φθονέω. μὴ φθόνει. I. V, 50. φθονέων ἀγαθοῖς. P. III, 125. φθονεόντων. O. VI, 125.

Φθόνος. αθανάτων μὴ θρασσέτω. I. VII, 56. κρέσσων οἰκτιρμῶν. P. I, 164. μὴ βαλέτω με λίθῳ. O. VIII, 73. φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα. P. VII, 19. ἑταῖρον ἀνδρῶν κενεοφρόνων. Fr. Inc. XXVII. οὐ μείονα ἴσχει ὄλβος. P. XI, 45.

Φιάλη. φιάλαν ἑλών. O. VII, 1. οἰνοδόκον χρυσῷ πεφρικυῖαν. I. VI, 58. χρυσέαν λαβὼν χείρεσσι. P. IV, 343. φιάλαις οἰνηραῖς. N. X, 81. φιάλαισιν ἀργυρέαισι νωμάτω παῖδα βιατὰν ἀμπέλου. N. IX, 128. χρυσοῦ. I. I, 28.

Φιλάγλαος. φιλάγλαε Nympha, vrbs Agrigentum. P. XII, 1.

Φιλάνορα βιοτὰν οὐκ ἔλιπον. Fr. Inc. CXLI.

Φιλάρματος. φιλαρμάτου πόλιος. I. VIII, 43.

Φιλέω. φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν ἀεὶ κλύειν. P. I, 174. φιλεῖ μιν Παλλὰς καὶ Ζεύς. O. II, 47. 48. ἀοιδὰν μάλιστ' ἀεθλονικία. N. III, 12. συμπόσιον ἀσυχία. N. IX, 114. Μοῖσα μεμνᾶσθαι ἀέθλων. N. I, 15. φιλέοισι ὑπὸ κουρίζεσθ' ἀοιδαῖς παρθένοι. P. III, 31. φίλησ' Ἀπόλλων. N. V, 82. πεφίληκε Ζεύς. P. I, 25. φιλεῖν Κάρρωτον. P. V, 34. φιλέειν ἐλαφρὰν Κυπάρισσον. Fragm. Inc. XLIII, 1. φιλέων δίδου. O. VI, 175. φιλέοντα. P. X, 103. Κασταλίαν κράναν, Φοῖβε. P. I, 75. φιλήσαντα νόῳ ἀτενεῖ γείτονα. N. VII, 129. πεφιλημένον μέλος. N. IV, 74. ἐφίλασεν ὁδοὺς παλιμβάμους ἱστῶν. P. IX, 34. ἐφίλασε προφρόνως. P. II, 30.

Φιλησίμολπος. φιλησίμολπε Εὐφροσύνα. O. XIV, 19.

Φίλιππος. φίλιπποι ἐντὶ αὐτόθι. N. IX, 75.

Φιλοκερδής. οὐκ ἦν Μοῖσα τότε. I. II, 9.

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως. Fr. Inc. LVII.

Φιλόμολπος. φιλόμολπον πόλιν. N. VII, 13.

Φιλόνεικος. O. VI, 32.

Φιλόξενος. ἀνδρὸς φιλοξείνου θύραις. N. I, 30. φιλόξενον ἔργον παθόντες. I. II, 37. φιλοξείνοις. O. III, 1.

Φιλόπολις. φιλόπολιν ἀσυχίαν. O. IV, 26.

Φίλος. ἀστῶν. P. IX, 164. ἀστοῖς. Fr. Hymn. VI. p. 52. Μοίσαις. Fr. Inc. LVIII, 1. τετίμαται πρὸς ἀθανάτων. I. IV, 101. φίλου ἀνδρὸς ἐφετμαῖς. I. VI, 26. φίλας ἀπὸ ματρός. P. V, 153. ματέρος. P. IX, 106. πάτρας. I VII, 39. πόλιος. N. VIII, 23. φίλῳ ἀνδρί. P. IV, 1. πατρὶ Διΐ. N. X, 104. γένει Ἀτρέως. O. XIII, 81. φίλον ἄνδρα. P. XII, 32. N. VII, 91. ἀνδρῶν νόον. P. III, 9. εἴη φίλοιν. P. II, 153. ἔσανεν. P. I, 98. φίλαν Ἀθάν-

ναν. Fr. Parthen. V, 3. p. 29. ἄρουραν. N. V, 16. πόλιν. O. IX, 33. Σίπυλον. O. I, 62. πρᾶξιν. O. I, 136. τράπεζαν. O. I, 24. χάριν. O. X, 16. φίλος χαῖρε. N. III, 136. φίλε. P. I, 178. φίλα μᾶτερ Αἴγινα. P. VIII, 140. ψυχά. P. III, 109. φίλον ἦτορ. O. I, 6. φίλα τέκνα ἥβᾳ θάλλοντα. Fr. Inc. CLXVI. φίλων ἀνδρῶν δαίμονα. P. V, 165. ἀνδρῶν χρεῖαι. N. VIII, 72. λειφθείς. I. II, 18. τατωμένῳ φωτί. N. X, 146. παρεόντων. O. VII, 9. χάρις. P. II, 32. οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν. Fr. Inc. XXVI. p. 93. φίλοις ἀνδράσι. P. IX, 113. ἑταίροις. O. IX, 6. παισίν. O. VII, 74. πραπίσιν. O. II, 170. ἐξαρκέων. N. I, 47. φίλοις φίλος ἐλθών. N. IV, 36. φίλας χεῖρας ὤρεγον ἑταῖροι πρὸς ἄνδρα. P. IV, 525. ὦ φίλοι. P. XI, 58. τί φίλτερον τοκέων ἀγαθοῖς. I. I, 4. τὸ Διὶ μὴ φίλτερον σίγημι. Fr. Inc. II, 7. v. V. L. φίλτατον πόσιν ἢ υἱόν. P. IX, 174. κέρδος. P. VIII, 17.

Φίλιος. φίλιον ὕμνον. P. I, 117. φιλίαν νόστοιο μοῖραν. P. IV, 349. φίλια δῶρα Κυπρίας. O. I, 119. vbi v. Not. φιλίων ἐπέων. P. IV, 52.

Φιλότης. φιλότατι θερμαίνει νόον. O. X, 105. φιλοτάτων ἀμβροσιᾶν Ἀφροδίτας κάρυξ. N. VIII, 2. ἱερᾶν κλαῖδες. P. IX, 70. τᾶν ἐν δυνατῷ ἐπιψαύειν. N. IV, 163.

Φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις εὐηράτοις. O. VI, 165.

Φιλόφρων. ἀρετὰ Κροίσου. P. I, 184. φιλόφρον Ἀσυχία. P. VIII, 1. vbi Not.

Φίλτρον. οἱ ἐν θυμῷ τίθεν. P. III, 113. ἵππειον. O. XIII, 97.

Φλαῦρος. φλαῦρόν τι παραιθύσσει. P. I, 169.

Φλάω. φλάσαν νιν. N. X, 128.

Φλέγω. φλέγει χρυσοῦ ἄνθεμα. O. II, 131. φλέγοντι σε Χάριτες. P. V, 60. φλέγεν Χαρίτων ὁμάδῳ. N. VI, 66. φλέγεται ἀρετᾶς. N. X, 4. Μοίσαις. I. VII, 33.

Φλόξ. ἀνατελλομένα ἐν δυσμαῖσιν παννυχίζει λακτίζοισα αἰθέρα καπνῷ. I. IV, 110. φοίνισσα κυλινδομένα φέρει πέτρας ἐς πλάκα πόντου. P. I, 45. φλογὸς σπέρμα. O. VII, 87. φλογὶ ψυχρᾷ. Fr. Scol. II, 6. p. 22. φλόγα πυρὸς πνέον (βόες). P. IV, 400.

Φόβη. ἐρατά τ' ἴων φόβα ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται. Fr. Dithyramb. III, 21. p. 68. κάρα ποικίλον φόβαις δρακόντων. P. X, 74.

Φόβος. ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀλκάν. N. III, 67. φόβῳ θῆρας ἔδωκε. P. V, 81. κεχείμανται φρένες. P. IX, 56. φόβοισι ἐν δαιμονίοισι φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν. N. IX, 64.

Φοινικάνθεμος. φοινικανθέμου ἦρος. P. IV, 114.

Φοινικόκροκος. φοινικόκροκον ζώναν. O. VI, 66.

Φοινίκιος. φοινικίοισιν ῥόδοις ἄνθησαν. I. IV, 31.

Φοινικόπεζα. φοινικόπεζαν Δάματρα. O. VI, 159.

Digitized by Google

Φοινικοστερόπης. φοινικοστερόπαν Δία. O. IX, 10.
Φοινικορόδιος. φοινικορόδιαι λειμῶνες. Fr. Thren. I, 5. p. 51.
Φοινικόστολος. φοινικοστόλων ἐγχέων. I. IV, 31.
Φοίνιξ. φοίνικος ἔρνος οὐ λανθαίνει μάντιν. Fr. Dithyramb. III, 15. p. 67.
Φοίνισσα. ἀγέλα ταύρων Θρηϊκίων. P. IV, 365. φλόξ. P. I, 45.
Φονή. φοναῖς. P. XI, 57.
Φονεύω. φονευομένου πατρός. P. XI, 25.
Φόνιος. πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις. Fr. Thren. III, 3. p. 36.
Φόνος. φόνου παρποδίου νεφέλαν. N. IX, 98. φόνῳ πάλαισιν. N. VIII, 47. ῥαίνων. I. VIII, 110. χαλαζάεντι ἀνδρῶν. I. V, 64. φόνον ἔπρασσεν ἀγροτέροις λεόντεσσι. N. III, 81. βουλεύοντα κάπρῳ. Fr. Inc. XXXVII, 4.
Φορβάς. φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον. Fr. Scol. I, 5. p. 19.
Φορητός. φορητὰ ἦν κυμάτεσσι Δᾶλος. Fr. Prosod. II, 1. p. 44.
Φόρμιγξ. ἡδυτέρα κρέκει. Fr. Inc. CXXIX. γλυκεῖα. N. IV, 72. χρυσέα. P. I, 1. φόρμιγγος ἑπτακτύπου. P. II, 130. φόρμιγγι. O. VII, 21. κλυτᾷ συναντόμενοι. I. II, 4. συνάορος εὐλογία. N. IV, 8. φόρμιγγα. O. III, 13. βρομίαν ἀνόρσωμεν. N. IX, 19. δαιδαλέαν βαστάζων ἐν σοφοῖς. P. IV, 527. Δωρίαν. O. I, 27. ἑπτάγλωσσον διώκων πλάκτρῳ Ἀπόλλων. N. V, 43. ἐλελίζων. O. IX, 21. φόρμιγγες ὑπωρόφιαι οὐδὲ (Φάλαριν) δέχονται. P. I, 188. φορμίγγεσσι. I. V, 34. τέρπονται. Fr. Thren. I, 8.
Φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ Ὀρφεύς. P. IV, 313.
Φραδάω. φράδασσε γᾶν. N. III, 45.
Φράδη. φράδαι μελλόντων. O. XII, 13.
Φράζω. φράζε οἱ καὶ στρατῷ. N. I, 93. ἔφρασεν κατὰ ῥάβδον ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν. I. IV, 66. φράσσατέ μοι σαφέως δόμους. P. IV, 208. φράσαι ἄωτον χειρῶν. O. VIII, 98. δύναιτο. O. II, 180. καλὰ ἔχω. O. XIII, 14. φράζων υἱοῖσιν ἔπος Ἡσιόδου παραινεῖ. I. VI, 100. φράσαις λόγον. O. II, 108. φράζεται τελέων ψυχὰν Ἀΐδᾳ οὐ δόξας ἄνευθεν. I. I, 100. ἐφράσθη. N. V, 62.
Φράσσω. φράξαι χεῖρα Ὀλυμπιάδων Ἀλφεοῦ ἔρνεσι. I. I, 94.
Φρήν. γέροντος δοναθεῖσα. P. VI, 36. γλυκεῖα. P. VI, 52. πράσσει βουλαῖσι. N. I, 40. ὅ τι γλῶσσα φρενὸς βαθείας ἐξέλοι. N. IV, 13. μαλθακᾶς. O. II, 162. πόθι γέγραπται; O. X, 2. φρενὶ ἀταρβεῖ. P. V, 67. βροτέᾳ ἐρευνᾶσαι βουλεύματα θεῶν. Fr. Inc. XCIX, 3. ἐλευθέρᾳ πεπορεῖν. P. II, 105. ὀρθᾷ διακρίνειν. O. VIII, 32. χθονίᾳ. P. V, 136. ἔραται. N. X, 53. μιγνύμενον γέρας. P. V, 24. φρένες ἀπάλαμνοι. O. II, 105.

Digitized by Google

Χ.

Χαίρω. ὅτι —. N. V, 85. Ἰώς. N. VIII, 32. τὶ εὐφραγίᾳ. P. VII, 18. χαίρει Θαλίαις. P. X, 55. ἔχαιρον αὐδῇσιν. O. II, 118. χαῖρον ἵππων δαπάνᾳ. I. IV, 50. χαῖρε, ὦ Ὑσμήνιε Fr. Prosod. I, 1. p. 43. P. II, 124. φίλος. N. III, 132. χαίρετε I. I, 44. χαίρων σε εἰς τρὶς αὐδάσσω. P. IV, 108. χαίρων ὑπὸ φάνοισι βάλλω. P. VIII, 79. χαίρουσα ἑκὼν παυδάμου. O. IV, 25. χαρᾷς δαπάνᾳ καὶ πάνῳ. I. VI, 26.

Χαίτη. χαίταν νέαν ἐστεφάνωσάν οἱ. O. XIV, 55. στεφάνωσεν ἁμὸν χάιτᾳ. I. VII, 56. χαίταις κατάστυφε οἱ Ζεύς. N. I, 19. χαίταισι ζευχθέντες ἵπποι στέφανοι. O. III, 10. χαίτας ἀνθησάμενοι ἔρνεσιν. I. I, 38.

Χαιτάδειος Λατοΐδας. P. IX, 6.

Χάλαζα. χάλαζαν αἵματος ἀμύναι. I. VII, 58.

Χαλαζάεις. χαλαζάεντι φόνῳ. I. V, 64.

Χαλάζω. χαλάξαις ἀμφοτέρωθεν πτέρυγα. P. I, 12. χαλάξαι. Fr. Inc. XLVII, 4. V. L.

Χαλκεπός. χαλκεπὰ ἔρις. N. X, 135. χαλκεῶν τιρυνθῶν τε πρίαν. Fr. Thren. II, 12. p. 34.

Χαλκένος. χαλκένα Ἄργοῦς ἄγκυραν. P. IV, 44. λύσε ἑρατὸν παρθενίας ὑφ' ἥρῳ. I. VIII, 95. χρυσάμπυκα. O. XIII, 93.

Χαλκάρματος. πόσις Ἀφροδίτας. P. IV, 155.

Χάλκασπις. Ἄρης. I. VII, 35. χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν. P. IX, 1. χαλκάσπιδες πρόγονοι. O. IX, 80.

Χαλκέλατος. χαλκελάτῳ πελέκει. O. VII, 66.

Χαλκεντής. χαλκεντὲς πολέμου μνηστῆρα. N. I, 24. χαλκεντὲς Αἰολίων στρατιάν. N. IX, 45.

Χαλκομίτρης. χαλκομίτρα (—μιτρα) Κάστορος. N. X, 170.

Χάλκεος. ἀγών. N. X, 41. Ἄρης. O. X, 29. οὐρανός. P. X, 42. N. VI, 6. χαλκέας λόγχας αἰχμᾷ. N. X, 113. χαλκέᾳ Ἄρει ἄδον. I. IV, 24. ταύρῳ καυτῆρα Φάλαριν. P. I, 185. χάλκεον ὅμαδον ἀμφέπειν. I. VIII, 54. ἔγχος. O. I, 123. χαλκέοις ἀμύνειν. P. IX, 37. χαλκέαις ὅπλαῖς ἀράσσεσκον. P. IV, 402. χαλκέοις ὅπλοις. N. I, 77. IX, 91. X, 26. χαλκοῖσιν ὀϊστοῖσιν. O. IV, 34.

Χαλκεύω. χάλκευε γλῶσσαν πρὸς ἄκμονι ἀψευδῆ. P. I, 167. κεχάλκευται καρδίαν. Fr. Scol. II, 5. p. 22.

Χαλκοάρης. χαλκοάραν Μέμνονα. I. V, 51. χαλκοαρῆν ἑστὼ θανόντων. I. IV, 108.

Χαλκόγενυς χαλκόγενυν ἄγκυραν. P. IV, 42.

Digitized by Google

Χαλκοδάμας. χαλκοδάμαντ' ἀκόναν πέτραις ἐν ἄλλαις. I. VI, 108.

Χαλκόδετα κρόταλα. Fr. Dithyr. VI, 3. ex em. in Add.

Χαλκόκροτος. χαλκοκρότου Δαμάτερος. I. VII, 3.

Χαλκοπάραος. χαλκοπάραον ἄκοντα. P. I, 84. N. VII, 105.

Χαλκόπεδος. χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν. I. VII, 62.

Χαλκός. χαλκοῦ λεπτοῦ διανισσόμενον. P. XII, 44. χαλκῷ πολιῷ. P. III, 85. XI, 30. χαλκὸν ἤλασεν ἐν πλευραῖσι P. X, 131. μυρίον. N. X, 84.

Χαλκότοξος. χαλκοτόξων Ἀμαζόνων. N. III, 64.

Χαλκότορος. χαλκοτόροις ξίφεσι. P. IV, 261.

Χαλκοχάρμης. χαλκοχάρμαν πόλεμον. I. VI, 39. χαλκοχάρμαι ξένοι. P. V, 109.

Χαλκόω. χαλκωθείς. O. XIII, 123.

Χαμαί. καββαῖς ἀφ' ἁρμάτων. N. VI, 87. πιτνεῖ. P. VIII, 133. σιγᾷ καλύψαι. N. IX, 15.

Χαμαιγενής. χαμαιγενέων τὶς ἀνθρώπων. P. IV, 175.

Χαμαιπετέω. χαμαιπετοῖσαν γνώμαν. N. IV, 66.

Χαμαιπετής. χαμαιπετὲς ἔπος. P. VI, 37. χαμαιπετέων λόγων. O. IX, 19.

Χαμηλός. χαμηλὰ πνέων. P. XI, 46.

Χαράσσω. χαράξει. (v. V. L.) Fr. Inc. XLVII, 4. p. 165. χαράσσοισα νῶτον στρωμνά. P. I, 54.

Χαρίζομαι. εἴη καὶ ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. II, 1. pag. 24.

Χαρίεις. χαρίεντα πόνον. N. III, 30. χαρίεν μέλος. P. V, 143.

Χάρις. O. I, 48—52. ἁδεῖα ἔνδον μιν ἔκνιξεν. I. VI, 74. αἰδοία. O. VI, 128. ζωθάλμιος. O. VII, 19. παλαιὰ εὕδει. I. VII, 24. πρώτα ναυσιφορήτοις ἀνδράσι. P. I, 65. Φερενίκου. O. I, 29. φίλων ἄγει. P. II, 32. ἐς χάριν εἴτι τέλλεται. O. I, 121. VIII, 11. ἄγων. O. II, 80. ἀοιδᾷ φυτεύει. Fr. Inc. in Add. Ἀθηναίων. P. I, 148. ἀναπάσσει. O. X, 115. Διός. P. III, 168. Ζηνός. N. I, 7. κλυτὰν ἐπιπέμπετε θεοί. Fr. Dithyramb. III, 2. p. 67. καταθέμεν οὐ τραχύς. N. VII, 110. ἐμὰν ποιπνύων. P. X, 101. ἐπωνυμίαν. O. X, 95. ἐρέω. O. VIII, 75. Θήβαις. P. XI, 20. κεδνὰν συγγόνων. O. VIII, 105. κοινάν. P. V, 137. κρατίσταν πορών. P. XI, 90. παραιτεῖται. N. X, 56. συμποσίου. O. VII, 8. τερπνὰν ἀποστάζων. I. IV, 124. φερέτω. O. X, 21. φίλαν. O. X, 16. φόρμιγγος ἄθρησον. P. II, 129. χάριτες Διονύσου. O. XIII, 26. κοιναί. O. II, 90. τούτων ἐξυφαίνονται τίν. P. IV, 490. [ἄνευ χαρίτων. P. II, 78. Ex Schedis.]

Digitized by Google

χαρίτων ἀμφοτέραν. I. I, 6. ἕκατι. O. IV, 14. χαρίτεσσιν ἀγυναῖς βαστάζειν. I. III, 14. κλισιαῖς ἐραφὸς. I. II, 29. σὺν χάρισιν. I. V, 26. ξανθαῖς. N. V, 99. χάριτας ἀφροδισίων ἐρώτων. Fr. Scol. IV, 1. διδύμας (ὑγίειαν καὶ κῶμον). P. III, 127.

Χάρμα. οὐκ ἀλλότριον. P. I, 114. ἐπάξιον πάντων. N. VII, 13. ἀνδράσι. P. IX, 113. ἄπονον ἕλαβον. O. X, 26. ἐπιχώριον κελαδεῖν. N. III, 116. καλλίνικον ἀγαπάζοντι τιμαί. I. V, 69. ὑπὸ χαρμάτων ἁσλῶν. O. II, 35. μέγιστον ἔπασας. P. VIII, 92. χάρματα ἔθηκε. O. II, 179. ἐνίβαλεν. O. VII, 80.

Χατίζω. χατίζει ἑρμηνέων. O. II, 154. vbi Not.

Χαῦνος. χαῦνον τέλος ἐλπίδων. N. VIII, 78. χαύνᾳ πραπίδι. P. II, 112.

Χειρί. ὑπὸ χειρὶ δάμασεν ἦβαν. I. VIII, 153.

Χεῖλος. ἐν χείλεσσι στάξουσι. P. IX, 109.

Χείμαρος. ἐπὶ χειμάρῳ μεθύων. Fr. Scol. IV. p. 27. vbi Not.

Χειμαίνω. κεχείμανται φόβῳ φρένες. P. IX, 57.

Χειμέριος. ὄμβρος. P. VI, 10. χειμερία καταπνοά. P. V, 162. χειμερίᾳ νυκτί. O. VI, 171. χειμέριον ζόφον ποικίλων μητέων. I. IV, 29. ὄμβρον. P. V, 12. πῦρ. P. IV, 473.

Χειμών. χειμῶνος. I. VII, 53. ἐν χειμῶνι ἀκτάς. I. II, 62. περθόμενοι. P. III, 89.

Χείρ. χειρὸς ὕπνον ἐπίσσω. N. XI, 42. ἐπιδέξια. P. VI, 19. χερὸς ἁλκᾷ. O. X, 121. ἰὼν ἀμφοτέρας. N. VII, 139. τεᾷς. O. VIII, 56. χειρὶ ἄριστος. N. VIII, 13. διώξει βέλος. I. VIII, 73. πολεμίᾳ. N. IV, 90. ὑπερτάτᾳ ἄγει τὸ βαιότατον. Fr. Inc. II, 4. χεῖρ' ἀντερείσαις. P. IV, 65. χερί. N. I, 79. ἀφύκτῳ κλεγέων. I. VIII, 141. διδύμᾳ. P. II, 17. ὀρθᾷ. O. X, 7. χειρὸς ἑλὼν παρθένον. P. IX, 216. χεῖρα φυσίζοφρον. I. II, 31. φράξαι ἔρνεσι Ὀλυμπιάδων. I. I, 90. χεῖρα Κιδαλίας. Fragm. Inc. CXXVII. p. 139. χέρα ἀφθονέστερον. O. II, 172. κύκλωσαν. O. X, 87. μαλακὰν προσβάλλοντα. P. IV, 482. οἱ προσενεγκεῖν πλυτάν. P. IX, 62. χερσὶν βέλεα καρτύνειν. O. XIII, 135. χεῖρες καὶ ἧτορ ἶσον. O. IV, 38. χερῶν ἄωτον. O. VIII, 99. ὑπὸ κρατερᾶν. P. XI, 27. χερῶν ἀλκᾷ. O. II, 114. βίαν ἐπαινῆσαι. N. V, 34. καὶ ἰσχύος ἄνίαχον. N. VI, 110. σθένει. N. X, 99. ἔλαχε στέφανον χείρισσι. O. X, 70. λαβὼν φιάλαν. P. IV, 343. θανέμεν. P. IV, 128. χερσὶν ἄθυρεν ἔργα θαμινά. N. III, 78. ἐμέρους. N. VIII, 5. v. V. L. βιαταὶ ἔφυν. P. I, 81. δεξιόν. I, V, 77. καὶ ψυχᾷ τρέψαι. N. IX, 92. νικάσαντα. I. V, 11. ἕλψαις. P. III, 100. ὦθεον γάλα λευκὸν. Fr. Inc. LX, 4. χερσὶν κρατήσας. P. X, 36. I. I, 33. ἀγακλείσιν. P. II, 14. ἑαῖς ἀφύ-

κτοις μάρψαις. N. I, 68. ἐν χερσὶν φανεὶς χρυσός. P. III, 98. οὐκ ἀλλοτρίαις νωμάσαντ' ἀνία. I. I, 20. οὐ φείσατο νευρᾶς. I. VI, 50. τίναξε. O. IX, 45. κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν, ἄναξ. Fr. Inc. LXVII. p. 115. χεῖρας ἀμάχους ἀντείναις οὐρανῷ. I. VI, 60. ἀντεῖναι. O. VII, 119. ἐναλίγκιον Ἄρεϊ. I. VIII, 82. ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι. N. III, 108. ἱμάντι δεθείς. N. VI, 60. πίτναντ' ἐς αἰθέρα. N. V, 20. φίλας ὤρεγον ἑταῖροι. P. IV, 426. διαπετάσατε. Fr. Scol. I, 3. p. 21. χεῖρας ἐναντίας ἀνατείνασθαι. Fr. Epinic. p. 10. χέρας ἀναπλέκοντι ὅρμοις. O. II, 135.

Χείρων. χειρόνων ἀνδρῶν τέχνα ἔσφαλλε κρέσσονα. I. IV, 56. χειρόνεσσι οὐκ ἐρίζει. N. VIII, 38.

Χεράς. χεράδι παμφόρῳ. P. VI, 15. χεράδει σποδέων. Fr. Inc. CXXXI.

Χεριάρης. χεριαρᾶν τεκτόνων. P. V, 47.

Χερμάς. χερμάδι τηλεβόλῳ. P. III, 86.

Χερσόθεν. O. II, 132.

Χέρσος. χέρσῳ. O. XII, 15. N. I, 95. κονίᾳ. N. IX, 103. χέρσον Εὐρώπαν. N. IV, 115. ἄμβροτον. Fr. Dithyramb. III, 20. pag. 68.

Χεῦμα. ἀγχοῦ χεύμασιν Σκαμάνδρου. N. IX, 94.

Χεύω. ἐν ᾇ κέχυμαι. I. I, 4. κέχυται σπέρμα ἐν νάσῳ. P. IV, 75.

Χθόνιος. χθονίᾳ φρενί. P. V, 136. χθόνιον στόμα Ἀΐδα. P. IV, 77. χθονίων μᾶνιν ἀφελεῖν. P. IV, 283.

Χθών. ὅσσα χθὼν φύλλα ἀναπέμπει. P. IX, 82. ἅτε χθών. I. IV, 31. χθὼν ἀγλαά. Fr. Inc. XLV. χθονὸς οἰκιστήρ. O. VII, 54. αἶσαν. P. IX, 99. ἐριβρόμου ὀμφαλόν. P. VI, 3. εὐρυκόλπου ὀμφαλόν. N. VII, 50. εὐκάρπου ἀριστεύοισαν. N. I, 20. πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας. P. IX, 13. εὐρείας ἀκίνητον τέρας. Fr. Prosod. I, 3. p. 43. κυανέας ἄστρον τηλέφατον. Fr. Prosod. I, 6. p. 45. ἢ φέρεις — παγετὸν χθονός. Carm. in def. Solis 19. p. 60. χθονὶ ἔρεισαν ἄγκυραν. P. X, 80. καλύψαιμι γυῖα. N. VIII, 65. χθόνα. N. VI, 81. δατέοντο. O. VII, 102. ὑπό. Fr. Inc. XCVI. ἀράσσεσκον ὁπλαῖς. P. IV, 402. ταράσσοντες. O. II, 113. βαθύστερνον σχίσεν κεραυνῷ. N. IX, 59. εὐδείελον Ἰωλκοῦ. P. IV, 137. μέλαιναν. O. IX, 76. πάγκαρπον. I. IV, 70.

Χιών. χιόνος ὀξείας τιθήνα Αἴτνα. P. I, 39.

Χλιαρός. χλιαρὸν γελάσαις. P. IX, 66.

Χλιδάω. χλιδῶσα μολπά. O. X, 99.

Χλωρός. χλωρῇς ἐλάτῃσι τυπείς. Fr. Inc. CXLVIII. p. 146. χλωραῖς ἐέρσαις. N. VIII, 68. χλωρᾶς λιβάνου. Fr. Scol. I. p. 21.

Χοιράς. χοιράδος πέτρας ἄλκαρ. P. X, 81.

Digitized by Google

Χόλος. παίδων Λιός. P. III, 20. χόλον δείσαις Ξενίου πατρός. N. V, 61. οὐ φατόν. O. VI, 62.

Χολόω. χολωθεὶς Αἴας ὅπλων. N. VII, 57. Ἴδας ἀμφὶ βουσίν. N. X, 112. ἔκτανε. O. VII, 54.

Χορδή. χορδαῖς Αἰολίδεσσι. P. II, 128.

Χορευτής. χορευτὰν μάρτυρες, δόνακες. P. XII, 48.

Χοροιτύπος. Σιληνός. Fr. Inc. LXXIII. p. 118.

Χορεύω. χορεύων Φοῖβον. I. I, 8. [Sophocl. Antig. 1251. vbi Brunck. Ex Schedis.] χορεῦσαί με καλεῖ ὁ Μουσαγέτας. Fr. Inc. LXV.

Χορός. Μοισᾶν κάλλιστος ἀείδει Παλίῳ. N. V, 42. χορὸν ἅπαντα ἔστασεν. P. IX, 201. δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι. Fr. Dithyramb. III, 1. p. 67. χοροὶ παρθένων. P. X, 59. ἀχεῖτε χοροὶ Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. III, 24. p. 68. χοροὶ καὶ Μοῦσα (Μοῖσα) καὶ ἀγλαΐα ἀριστεύοντι. Fr. Inc. XXI, 4. χοροὺς κοιρανέοντι. O. XIV, 12.

Χόρτος. χόρτοις λέοντος. O. XIII, 62.

Χράω. χρῆσεν ἱέρεα. P. IV, 10. χρησθὲν παλαίφατον. O. II, 72. χράομαι, vtor. χρησάμενος Πηλεὺς τέχναισι. N. IV, 94.

Χρεία. χρεῖαι παντοῖαι ἀνδρῶν. N. VIII, 71.

Χρέος. τὸ ἐν ποσί μοι ἔτω τρέχον. P. VIII, 44. θεόδματον πράσσοντί με. O. III, 12. ἐγεῖραι ἐμὲ πράσσει τις. P. IX, 181. κατῄσχυνε βαθύ. O. X, 10. μέλλον φυλάξασθαι. O. VII, 74. τοῦτ' ἐπί. O. I, 71.

Χρεών. εἰ ἔστιν. P. III, 2. ἐμὲ φεύγειν. P. II, 96. αἰνεῖσθαι. N. XI, 22.

Χρή. ἐξευρεῖν. Fr. Inc. XXXVII, 5. γνόντα μαστευέμεν. P. III, 106. προνέμειν. I. VIII, 34. τυγχάνοντα εὖ πασχέμεν. P. III, 185. ἀρετὰν εὑρόντεσσιν — φέρειν κόμπον. I. I, 60. v. V. L. χρῆν. Fr. Scol. II, 1. p. 22.

Χρῆμα. σισιγαμένον οὐ σκαιότερον. O. IX, 157. πᾶν τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεί. I. VIII, 27. τεκμαίρει ἕκαστον. O. VI, 124. χρήματα χρήματ' ἀνήρ. I. II, 17. βάζεις μοι χρήματα διακομπέων. Fr. Inc. CLII. p. 149. περὶ χρήμασι μοχθίζει. Fr. Scol. II, 12. pag. 25.

Χρῆσις. ἀνέμων πλείστα. O. XI, 2. χρήσιες τῶν τε καὶ τῶν ἀμφὶ τρόπῳ. N. I, 43. χρῆσις, vaticinium. O. VIII, 108.

Χρησμός. Μελίσσας Δελφίδος σε ὤρθωσεν. P. IV, 106.

Χρηστήριον. θέσθαι. O. VI, 119.

Χρίμπτα. γόον χριμφθέντα ἐκ γενύων. P. XII, 37.

Χρίω. ἀντίτομα ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι. P. IV, 395.

Digitized by Google

Χρόνιος. χρονία ἀρετὰ τελέθει ἀοιδοῖς. P. III, 204. χρονιώτερον βιοτεύει ῥῆμα ἐργμάτων. N. IV, 10. χρονιώτατον φάος. O. IV, 16.

Χρόνος. ἀρχομένοις ψυχὰς ἀπέπνευσεν. N. I, 69. βαλών τινα ἀελπτίᾳ. P. XII, 54. ἐπαντέλλων. O. VIII, 37. ἕρπων. N. IV, 69. ἐφέρπων. O. VI, 164. λοιπὸς ποτὶ ἕρποι. N. VII, 100. μέλλων ἐπελθών. O. X, 9. μόνος ἐξελέγχων ἀλάθειαν. O. X, 67. ὄλβον εὐθύνοι. P. I, 87. πάντων πατήρ. O. II, 32. πολλὸς ἐν καιρῷ διακρῖναι τά. Fr. Inc. LIX, 5. σωτὴρ ἄριστος ἀνδρῶν δικαίων. Fr. Inc. IX, 2. χρόνου μοίρᾳ. O. VII, 174. χρόνῳ (σὺν, ἐν). O. X, 104. P. IV, 460. 519. VIII, 20. XI, 48. 55. Fr. Inc. XCV. ἄλλῳ. O. II, 69. αὖτε. P. III, 173. δευτέρῳ. O. I, 69. ἵκετο. P. IV, 138. μικρῷ. O. XII, 18. μακρῷ. P. VIII, 104. alii πόνῳ. παντί. O. VI, 59. σύμπαντι. O. VI, 94. ὑστέρῳ. P. IV, 97. νεῖνον κατὰ χρόνον. O. X, 122. ἁλικίας. O. IV, 42. ἅπαντα. N. I, 106. O. XIII, 136. πάντα. I. III, 90. ὅλον. O. II, 55. ὅλον ἔπειτα. N. III, 86. ὀλίγον. N. I, 57. μυρίον. I. V, 36. τὸν προσέρποντα. P. I, 100. πατεῖν. O. I, 185. χρόνον μὴ δαμαλίζοι. P. V, 163. (vbi. de uitu. v. Schol.) χρόνον ὑπερβάλλοντα ἄνακτα μακάρων. Fr. Inc. L. ἐς χρόνον λοιπόν. Fr. Thren. IV, 8.

Χρόος. χροῒ θερμῷ. N. VIII, 49.

Χρυσαλάκατος. χρυσαλακάτοιο Ἀμφιτρίτας. O. VI, 178. χρυσαλακάτα Λατοῦς. N. VI, 62. χρυσαλάκατον Μελίαν. Fr. Encom. I, 1. p. 64. χρυσαλακάτων Νηρηΐδων. N. V, 65.

Χρυσάμπυξ. χρυσάμπυκα χαλινόν. O. XIII, 92. Λάχεσιν. O. VII, 118. χρυσαμπύκων Μοισᾶν. P. III, 158. I. II, 2. χρυσάμπυκας Ὥρας. Fr. Inc. C, 6.

Χρυσάρματος. χρυσάρματος Μήνα. O. III, 35. χρυσαρμάτου Κάστορος. P. V, 10. χρυσάρματοι Αἰακίδαι. I. VI, 27.

Χρύσασπις. χρύσασπι Θήβα. I. I, 1.

Χρυσάωρ. χρυσάορα Φοῖβον. P. V, 139.

Χρύσεος. χρυσέα κρηπὶς ἱερῇσιν ἀοιδῇς κεκρότηται. Fragm. Inc. LXXXVI, 1. χρυσέας ἐλαίας. O. XI, 13. Νίκας. I. II, 39. χρυσέῳ θυσάνῳ κῶας αἰγλᾶεν. P. IV, 411. δίφρῳ. P. IX, 9. πλάκτρῳ. N. V, 44. χρυσέᾳ δάφνᾳ. P. X, 61. κόμᾳ θάλλων. I. VII, 69. χρύσεον δίφρον. O. I, 140. σθένος ἀελίου. P. IV, 257. ὄμμα Δίκας. Fr. Inc. LXIII. πρόσωπον Δικαιοσύνας. Ibid. χρυσέαν Μοῖσαν. I. VIII, 11. ὑγίειαν. P. III, 129. φιάλαν. P. IV, 343. χρυσέα φόρμιγξ. P. I, 1. κλυτόμαντι Πυθοῖ. Fr. Inc. LXXXVI. χρύσεαι παῖδες Θέμιτος. O. XIII, 10. χρυσέων ὀρ-

Digitized by Google

109. ψυχαὶ ἀσεβέων πωτῶνται ἐν ἄλγεσι. Fr. Thren. III, 1. p. 36. ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀγχομένοις. N. I, 70. ἔχοντες κρέσσονας κτεάνων. N. IX, 77.

Ψυχρός. ψυχρᾶς αἰθέρος. O. XIII, 125. ψυχρᾷ φλογί. Fr. Scol. II, 10. ψυχρᾶν αὐρᾶν φάρμακον. O. IX, 146.

Ω.

Ὦ. P. I, 159. saepius. ὦ πόποι. Fr. Inc. LXXXVII. ὦ ἐρκεῖλα. P. IV, 444.

Ὠγύγιος. ὑπ' ὄρεσιν ὠγυγίοις Φλιοῦντος. N. VII, 73.

Ὧδε. εἶπε. P. VIII, 61. ἔειπεν. P. IV, 408.

Ὠδίν. ὠδῖνος ἐρατᾶς. O. VI, 73. ὠδῖνα παρθενίαν κρύψε. O. VI, 71. φεύγων παῖς Διός. N. I, 55. ὠδῖσιν μόνοις. P. IX, 149. ὠδίνεσσι θοαῖς. Fr. Prosod. II. p. 45.

Ὠκεανίς. ὠκεανίδες αὖραι. O. II, 129.

Ὠκεανός. τὰ πέταλα Ὠκεανοῦ. Fr. Inc. LXX. ἐξ ὠκεανοῦ φέρομεν δόρυ. P. IV, 45. πελάγεσσι. P. IV, 447.

Ὠκυδίνατος. ὠκυδινάτοις ἁμίλλαις. I. V, 7.

Ὠκυπόρος. ὠκυπόρων ναῶν. P. I, 144. ὠκυπόρους ῥιπὰς κυμάτων. P. IV, 345.

Ὠκύς. ἐν ποτανοῖς αἰετός. N. III, 159. ὠκεῖα πρᾶξις θεῶν. P. IX, 119. ὠκεῖαν πτέρυγα. P. I, 10. ὠκέα βέλη. O. II, 150. ὠκείας γνάθους. N. I, 63. ὠκύτεραι φρένες θνατῶν. P. IV, 247. ὠκύτατον γάμον. P. IX, 200.

Ὠκέως. P. III, 104. N. X, 120.

Ὠκύτης. ὠκύτατι. P. XI, 76.

Ὦμος. ὦμον φαίδιμον. O. I, 42.

Ὦν, Dorice pro οὖν. O. I, 138. 179. III, 68. VI, 33. P. III, 84. 148. IV, 529. N. VI, 18. XI, 50. I, II, 19. IV, 11.

Ὥρα. ὥρας. P. IV, 76. μαλθακὸν καρπόν. Fr. Scol. I, 10. ὥρα. O. VI, 47. X, 123. ὥρα πότνια. N. VIII, 1. V. L. ὥραι ἐπεργόμεναι. N. IV, 55. τεαί, Ζεῦ. O. IV, 3. ὡρᾶν κάρυκες. I. II, 34. ὥραις σύμμετρος. Fr. Inc. XC.

Ὡραῖος. ἐών. O. IX, 141.

Ὥριος. ὡρίαις τελεταῖς Παλλάδος. P. IX, 173.

Ὠρύω. ὤρυσαι ὄρθιον. O. IX, 163.

Ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει. O. VIII, 57.

Ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες. O. I, 72. ὡς ἐστί. N. VI, 15. ὡς μάλιν. N. I, 53. 57. ὥς τ' ἐγκατέβα. N. I, 57. ὡς ἐβουλόμεθα. Fr. Parthen. V. p. 29. ὡς ἐπείρα. N. V, 54. ὥς τε ἤθελε. N. V, 48. ὡς cum optat. μισθὸν πράσσοιτο. O. X, 34. νᾶσον κτί-

Digitized by Google

σαιεν. P. IV, 12. ὡς ἂν κτίσαιεν. O. VII, 75. ὡς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν. O. III, 64. cum futuro. ὡς μὴ προσάψω. N. VIII, 61. ὡς τάχιστα. O. XIII, 112. πόρσιστα. N. IX, 68. τάχος. P. IV, 291.

Ὡς ἑκάστα. P. IX, 174.

Ὡς φίλαν Ἀθάναν. om. πρός. Fr. Parthen. I. p. 29.

Ὡσεί. P. I, 84. IV, 199.

Ὥσπερ. O. VII, 144. P. I, 176.

Ὥστε δεῖξαι. O. IX, 113. ἐργάζεσθαι. N. V, 2. 91. ὥστε, tanquam. ὥστε παῖς ἠθανός (ἐστι). O. XIII, 102. θάλλει, ὥς τε. P. IV, 114. μέλισσα. P. X, 83. ὄρσαι γλῶσσαν, ὥστε ἄκοντα. N. VII, 104.

Ὥτε. N. VII, 90. 137. VI, 47, v. V. L.

Digitized by Google

II.

INDEX

NOMINVM PROPRIORVM.

Ἄβαι. Fr. Inc. CLXXXIV. p. 158.

Ἄβαρις. Fr. Inc. CVII. p. 135.

Ἄβας. (Lyncei fil. Schol. P. VIII, 77.) Ἄβαντες ἀγυιαί. P. VIII, 77. Ἄβαντα διάδοχον. Fr. Inc. CLXXVIII. p. 156.

Ἀγάθων. παλός. Fr. Scol. IV, 5. p. 27.

Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχῇ. P. XI, 31.

Ἀγαμήδη. Fr. Paean. II. p. 56.

Ἀγγελία. O. VIII, 107. Not.

Ἀγησίας. O. VI, 18. 150. 166.

Ἀγησίδαμος. (Locrensis) puer. O. X. et XI. alius Syracusanus, pater Chromii. N. I, 42. IX, 99.

Ἀγησίλαος. Fr. Scol. II, 21. p. 25.

Ἀγησιμαχος. N. VI, 36. sq.

Ἀγλαΐα. παῖς Θεῶν κρατίστου. O. XIV, 20. πότνια. O. XIV, 19.

Ἀγρεύς. Aristaeus. V. L. P. IX, 116.

Ἄδματος. P. IV, 224. [Admeti dictum ap. Praxillam: φίλει τοὺς ἀγαθούς. v. Wakefield. Silv. Crit. III. p. 196. Inter Scolia. cf. Aristophan. Vesp. 1238. *Ex Schedis.*]

Ἄδραστος. O. VI, 19. P. VIII, 68. sq. N. VIII, 87. de eius exilio N. IX, 21—30. conf. Not. ἥρως. P. VIII, 71. I. VII, 14. Ἀδραστείῳ νόμῳ. N. X, 52. Ἀδραστίοις ἀέθλοις. I. IV, 44. sq. Ἀδραστιδᾶν θάλος. O. II, 80. sed vide V. L.

Ἀίλιος. παιὴρ γενέθλιος ὀξειᾶν ἀκτίνων, et, ἀρχὸς πῦρ πνεόντων ἵππων. O. VII, 128—130. O. VI, 100—106. Ex Rhodo nympha septem genuit filios. ibid. 150—140. Ἀελίου λάχος. O. VII, 107. σθένος. P. IV, 257. υἱός. sc. Aeëtes. P. IV, 428.

Digitized by Google

Ἀθαμαντίδας. Melicertes. v. Not. Fr. Epinic. I, 1. p. 7.

Ἀθάνα et Ἀθαναία. P. X, 70. παῖς Ζηνός. O. XIII, 110. κόρα ἐγχείβρομος. O. VII, 79. παρθένος κυαναιγίς. O. XIII, 100. ἱππεία (ἱππία). O. XIII, 115. ξανθά. Fr. Inc. LXVIII. θρασεῖα. N. III, 87. VII, 141. κοῦραι O. XIII, 93. ξανθὰ Γλαυκῶπις. N. X, 13. πολιάοχος Παλλάς. O. V, 21. φίλα. Fr. Parthen. V, 5. p. 50. De ea O. VII, 56—70. Fragm. Inc. LXXVIII. O. VII, 89—99. O. XIII, 96—105. assidet dextrae Iouis. Fr. Inc. LXXVIII.

Ἀθᾶναι, αἱ. μεγαλοπόλιες. P. VII, 1. λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι. Fr. Dithyramb. X. p. 74. v. Not. λίπαραι καὶ ἀσίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναί. Fragm. Dithyramb. ibid. pag. 74. sq. Ἀθανᾶν ἀπὸ λιπαρᾶν εὐωνύμων. N. IV, 30. V, 19. Ἀθανᾶν ἐν γουνοῖς. I. IV, 42. ἐν Ἀθάναις. O. IX, 134. ἐν κρανααῖς. O. VII, 151. O. XIII, 53. N. VIII, 19. ἱεραῖς. Fr. Dithyramb. III, 4. p. 67. μεγάλαις. N. II, 11. λιπαραῖς. I. II, 30.

Ἀθάναιοι. Ἀθαναίων χάριν. P. I, 148. ὀμφαί. N. X, 63 παῖδες. Fr. Inc. XL, 2. Ἀθαναίοισι κυλίκεσσιν. Fr. Scol. III, 5. pag. 26.

Αἰακός. O. VIII, 40. 66. P. VIII, 143. N. III, 48. IV, 116. V, 97. VII, 123. sq. VIII, 10. sq. I. V, 45. δῖος. I. VIII, 47. βασιλεὺς Οἰνώνας, ἄριστος χειρὶ καὶ βουλαῖς. N. VIII, 13. πολίαρχος. N. VII, 125. De eo O. VIII, 41—52. O. VIII, 62—69.

Αἰακίδας. I. VI, 51. Αἰακίδαι. N. VI, 78. I. VI, 27. Αἰακιδᾶν ἄλσος. O. XIII, 156. Aegina, vbi τὰ Αἰάκεια celebrata. v. Schol. Αἰακιδᾶν. P. VIII, 32. N. III, 113. N. IV, 18. VI, 66. I. V, 24. sqq. Αἰακίδαις (ἐν) πρᾶτος. N. VI, 31. V, 15. sqq. Αἰακιδᾶν οὖρος Ἀχιλεύς. I. VIII, 121. δοριπτύπων. N. VII, 14. κρεόντων. N. VII, 66.

Αἴας. Τελαμωνιάδας. I. VI, 38. κράτιστος μάχᾳ. N. VII, 40. καρτερός. N. VII, 38. N. II, 22. IV, 78. VII, 88. VIII, 39. I. IV, 58. VI, 38. 79. 77. 73.

Αἴας (Locrus). Αἰάντεον βωμόν. O. IX, 166.

Αἰγεύς. Vnus e sociis Cadmi, a quo tribus οἱ Αἰγεῖδαι. I. VII, 21. Αἰγεῖδαι φῶτες. P. V, 101.

Αἰγαί, αἱ. Peloponnesi. Αἰγᾶθεν. N. V, 68.

Αἰγιαλεύς. Adrasti f. P. VIII, 78.

Αἰγίμιος. pater Pamphyli. P. I, 124. V, 96.

Αἰήτας. υἱὸς θαυμαστὸς Ἀελίου. P. IV, 429. Αἰήτα ξαμενὴς παῖς. Medea. P. IV, 17. De eo P. IV, 285. 379. 395. 424. 427.

Αἰθίοψ. Αἰθίοπα Ἀοῦς παῖδα. O. II, 148. Memnonem. Αἰθιό-

πων στρατάρχον. P. VI, 31. I. V, 50. Αἰθιόπεσσιν ἐγχεσπόρος. N. III, 107. Αἰθίοπας. N. VI, 38.
Αἴμονες, οἱ. Thessali. N. IV, 91.
Αἰνέας. O. VI, 149. v. Schol.
Αἰνησίδαμος. O. II, 84. III, 25. I. II, 42.
Αἰολεύς. Fr. Inc. CLXXII. p. 154.
Αἰολέες. Αἰολέων στρατιὰν χαλκοκορυστάν. N. XI, 45.
Αἰολητῖς. Αἰολητίδι πολιῇ. O. I, 164. v. Schol.
Αἰολίς. Αἰολίσιν ἐν πνοαῖς αὐλῶν. N. III, 236. Αἰολίδεσσιν ἐν χορδαῖς. P. II, 128.
Αἴολος. Αἰόλῳ λαγέτᾳ. P. IV, 192.
Αἰολίδας βασιλεύς. Bellerophon. O. XIII, 96. Αἰολίδαν Σίσυφον. Fr. Epinic. I, 1. p. 7. ἐξ Αἰολιδᾶν ἀγανῶν. P. IV, 127.
Αἴγινα. O. VIII, 166. P. VIII, 80. sq. 140. N. IV, 18—36. VII, 13. 73. I. VI, 96. ἀπὸ Αἰγίνας. N. V, 6. 16. ἐν Αἰγίνᾳ. P. IX, 160. N. V, 75. I. VIII, 56. Αἰγιναν. O. VIII, 27. N. III, 3—21. VI, 77. I. V, 55. VI, 12. VIII, 122. De ea v. O. VIII, 28. N. IV, 19. III, 3. V, 16. P. VIII, 1. ib. Not. I. V, 28. Amores Aeginae nymphae et Iouis. N. VIII, 10. sqq.
Αἰγιόχοιο. I. IV, 99.
Αἴγισθος. P. XI, 67.
Αἴγυπτος. ἐν Αἰγύπτῳ. N. X, 8. Αἴγυπτον λιπαρὰν. Fr. Dithyramb. IX, 2. p. 73.
Ἄδδας. O. IX, 80. sq. χρυσήνεος. Fr. Hymn. II. p. 49. Ἄιδα. O. VIII, 95. εἰς σταθμόν. O. X, 119. εἰς δόμον κατέβα. P. III, 18. στόμα χθόνιον. i. e. Ταίναρον. P. IV, 78. κῦμα. N. VII, 45. ἄγαλμα. N. X, 126. vbi Not. Ἄιδᾳ τελέων ψυχάν. I. I, 99. Ἄιδαν ἰαχόντες. P. V, 120. γῆρᾳς τε. I. VI, 21.
Αἰπυτος. (Elati f.) O. VI, 54—60. O. VI, 80.
Αἴσων. (Cretheï f.) Αἴσονος παῖς, Iason. P. IV, 209. Αἰσονίδας σοφός. P. IV, 386. Κρηθεΐδας. P. IV, 271.
Αἰσωνίς. Fr. Inc. CXLIX.
Αἴτνα. 1) mons. P. I, 36. sqq. Fr. Epinic. V, 1. Αἴτνας μελαμφύλλοις κορυφαῖς. P. I, 52. μέτωπον γαίας, Αἴτνα. P. I, 57. νιφόεσσα κίων οὐρανία. P. I, 38. 2) urbs. ἡ Αἴτνα, νεοκτίστα. N. IX, 3. O. IV, 10. XIII, 158. P. I, 116. N. IX, 5. coll. 3. P. I, 115—121. κτίστορ Αἴτνας. Fr. Epinic. in Hieron. V. pag. 13.
Αἰτναῖος. Αἰτναίου Ζηνός. O. VI, 162. N. I, 7. Αἰτναῖον ξένον. P. III, 123. N. IX, 72.
Αἰτωλοί. Αἰτωλὸς ἀνήρ. O. III, 12. Αἰτωλῶν θυσίαις. I. V, 58.
Ἀκαστος. (Pelias f.) N. IV, 95. 97. N. V, 49—55.

Ἀκράγας. 1) Siciliae fl. ὄχθαις μαλοβότου Ἀκράγαντος. P. XII, 5. 2) vrbs ad eum sita, Agrigentum. O. II, 12. O. II, 168. πλειν. O. III, 3. ποταμία. P. VI, 6. φιλάγλαε, καλλίστα βροτοις πολίων, Φερσεφόνας ἕδος. P. XII, 1. sqq. πόλις Χαρίτων. P. XII, 46. Ἀκραγαντίνων φάος. I. II, 25.

Ἄκρων. Psaumidis pater. O. V, 18.

Ἄκτωρ. Menoetii pater. O. IX, 104. Iri pater. Fr. Hymn. VII. pag. 52.

Ἀλάθεια. Θυγάτηρ Διός. O. X, 6. ἄνασσα. Fr. Inc. XXIII.

Ἀλαλά. Θυγάτηρ πολέμου. Fr. Inc. XXVI, 2.

Ἀλάταις. Ἀλάτα παῖδες, Corinthii. O. XIII, 17.

Ἀλέξανδρος. (Amyntae filius.) ὀλβίων Δαρδανιδᾶν ὁμώνυμε, παῖ Θρασύμηδες Ἀμύντα. Fr. Epinic. IV, 1. p. 11.

Ἀλεξιβιάδας. P. V, 59. Carrhotus. v. Schol.

Ἀλεξίδαμος. P. IX, 214.

Ἀλεκτραι. vna e septem portis Thebarum. I. IV, 104.

Ἀλέρα. Fr. Inc. CXX.

Ἀλεύας. Ἀλεύα παῖδες, Thessali. P. X, 8. Ἀλευάδας. Fr. Inc. CLXXXII. p. 157.

Ἄλιος. Ἁλίου μᾶτερ Θεία. I. V, 1. vid. Ἥλιος.

Ἅλις. O. I, 126. Ἅλιδος μυχοῖς. O. X, 41. ἀκρωτήριον. O. IX, 12.

Ἀλκάθοος. I. VIII, 149. sq.

Ἀλκαῖος. pater Amphitryonis, vnde Ἀλκεῖδᾶν σεμνὸν θάλος. O. VI, 114.

Ἀλκιμέδων. O. VIII, 25—30. 106—116.

Ἀλκιμίδας. N. VI, 14. 103. sq.

Ἀλκμαίων. Fr. Inc. CXXXIV. p. 142. N. P. VII, 1. Ἀλκμανιδᾶν γενεᾷ εὐρυσθενεῖ. P. VII, 2. conf. V. L.

Ἀλκμᾶν. (Amphiarai f.) P. VIII, 66. 80.

Ἀλκμήνη. P. XI, 6. ἑλικοβλέφαρος. P. IV, 305. δαΐφρων. P. IX, 148. sq. P. XI, 5. sq. N. I, 73. X, 19. I. I, 14. IV, 94. VI, 44. Ἀλκμήνας τέκος. I. VI, 44. Ἀλκμάνας σιδάρεον τέκος. Fr. Epinic. III. p. 10.

Ἀλκυονεύς. Ἀλκυονῆ μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον. N. IV, 44. βουβόταν οὔρειε ἶσον. I. VI, 48.

Ἄλτις. O. X, 55.

Ἀλφειός et Ἀλφεός. O. I, 32. 148. II, 25. III, 39. VI, 56. 97. VII, 28. VIII, 12. IX, 28. X, 58. XIII, 48. N. VI, 32. I. I, 94. Fr. Inc. LXXIV. p. 118. Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντα. O. V, 41. Ἀλφεοῦ σεμνὸν ἄμπνευμα. N. I, 1.

Digitized by Google

Ἀμαζών. Ἀμαζόνων χαλκοτύξων. N. III, 65. Ἀμαζόνας μάχεσθαι. O. VIII, 62.

Ἀμαζονίς. Ἀμαζονίδων τοξόταν γυναικῶν στρατόν. O. XIII, 124. Σύριον στρατόν. Fr. Inc. XVII. eas Bellerophontes prostrauit. O. XIII, 125—130.

Ἀμένας. fl. P. I, 132.

Ἄμμων. P. IV, 28. Ὀλύμπου δέσποτα. Fr. Hymn. I. p. 48.

Ἀμυθάων. (Crethei fil.) et Ἀμυθάν. v. V. L. P. IV, 225.

Ἀμυθαονίδαι. Fr. Hymn. IX, 1. p. 58.

Ἄμυκλαι. P. I, 125. XI, 48. N. XI, 44. I. VII, 20. Ἀμυκλαίαν κύνα. Fr. Hyporch. VI. p. 42.

Ἀμυντορίδαι. O. VII, 42.

Ἀμφιάραος. Οἰκλέος παῖς. P. VIII, 55. Ὀϊκλείδας. O. VI, 30. N. X, 16. μάντις. O. VI, 19. N. X, 116. ἔσφος πολίμου. N. X, 16. P. VIII, 78. N. IX, 30. 39. sq. 57; sq. X, 14. sq. I. VII, 47. v. Schol.

Ἀμφικτύονες. P. IV, 117. Ἀμφικτυόνων στρατῷ. P. X, 12. πρόξενοι. I. IV, 15. N. VI, 68.

Ἀμφιτρίτα. O. VI, 179.

Ἀμφιτρύων. P. IX, 143. sq. N. I, 79. IV, 52. v. Schol. N. X, 25. I. I, 79. ξένος πατροπάτωρ Σπαρτῶν. P. IX, 146.

Ἀμφιτρυωνιάδας. O. III, 26. I. VI, 56.

Ἀνάγκα. N. VIII, 4. v. V. L.

Ἀνταῖος. P. IX, 185—207. I. IV, 57. sq.

Ἀνταυορίδας. P. V, 110. Ἀνταυορίδαι ξένοι Τρῶες χαλκόχρωμοι. P. VI, 111. v. Not.

Ἀντίας. N. X, 74.

Ἀντίλοχος. (Nestoria f.) θεῖος ἀνήρ. P. VI, 38. βιατάς. P. VI, 28.

Ἀντιόπη. Fr. Inc. XX. p. 90. LXXI. p. 117.

Ἄξεινος. Pontus. P. IV, 362.

Ἄπειρος. N. IV, 82.

Ἀπίσας. Nemeae mons. Fr. Inc. CIX. p. 133.

Ἀπόλλων. amor Cyrenes. P. IX, 16—45. sq. Hyperborei ei asinis litant. P. X, 51. sq. Ἀπόλλωνος. O. III, 28. P. I, 1. III, 20. IV, 8. 313. 523. VIII, 24. Ἀπόλλωνι. O. VI, 57. Ἀπόλλωνα. O. VI, 100. Πύθιον χρυσάοχον. O. XIV, 16. ἔγνιν. P. IX, 112. VII, 9. X, 15. Τροίαν ἔμμισε. O. VIII, 41. 54. P. I, 22. χρυσοκόλπας. P. II, 29. IV, 116. 184. ἀρχαγέτας. P. V, 80. sq. 105. VIII, 88. IX, 6. sq. N. III, 122. V, 43. 82. εὐσθενής. I. II, 27. VII, 69. Ὀφρυόεντα, ἀγλαΐας ἑκάεργε, σὸν φάρετρ' Ἄπολλον. Fr. Inc. CLIV. (σιωπητής. Ibid. p. 109.) χρυ-

Digitized by Google

σοκόμας. O. VII, 58. Φαναῖος. Fr. Inc. XXXIV. ἀγανώτατος θνατοῖς. Ib. p. 97. ἄναξ. P. VIII, 95. θεός. O. VIII, 61. Λατοΐδας. P. I, 22. IV, 462. χαιτάεις. P. IX, 9. Λύκιε Φοῖβε, Δάλου ἀνάσσων, Κασταλίαν — φιλέων. P. I, 76. σκοπὸς τοξοφόρος Δάλου. O. VI, 101. Φοῖβος. P. IX, 71. N. IX, 20. etc. Φοῖβος χρυσάωρ. P. V, 140. εὐρυφαρέτρας ἑκάεργος. P. IX, 47. βασιλεὺς ναοῦ. P. III, 49. παῖς Λατοῦς. Fr. Prosod. I, 2. p. 43. Μουσαγέτας. Fr. Inc. LXV. ἄναξ. P. IX, 79. σοφός. P. IX, 88. ἑκαταβόλος. P. VIII, 88.

Ἀπολλώνιος. Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. P. V, 49. Ἀπολλωνίαις πομπαῖς. P. V, 121. Ἀπολλωνίᾳ νάπᾳ. P. VI, 9.

Ἀπολλωνιάς. I. I, 6.

Ἀπολλωνίδας. Ἀπολλωνίδαι μάντιες Δελφοί. Fr. Inc. CLXXIII. p. 155. conf. Schol. P. IV, 4.

Ἄργος. N. X, 1. sq. ἐς ἵππιον. I. VII, 17. Ἄργεος. O. IX, 2. Fr. Epinic. II, 5. P. VIII, 59. N. IX, 23. ἐν Ἄργει. O. VII, 152. IX, 132. ἀμφί. O. XIII, 151. ἐν. P. V, 95. IX, 196. N. X, 74. I. V, 40. Ἄργος — δῶμα θεοπρεπὲς Ἥρας. N. X, 3.

Ἀργεῖος. Ἀργεῖον τέμενος. N. X, 36. Ἀργείου κόλπου. P. IV, 83. ῥῆμα. I. II, 15. v. V. L. Ἀργείων τρόπον. I. VI, 86. Ἀργείᾳ αἰχμᾷ. O. VII, 55. Νεμέᾳ. Fr. Dithyramb. III, 14.

Ἀργώ. O. XIII, 76. Ἀργοῦς θοᾶς. P. IV, 44. εἰνάλιον δόρυ. P. IV, 47. ἥρωες. P. IV, 355. ἀντίθεοι. P. IV, 102. De Argonautis v. P. IV. add. Fr. Paean. VI. p. 58.

Ἀρέθουσα. Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν. P. III, 122.

Ἀρείας πόρον. N. IX, 97. v. V. L.

Ἄρης. χάλκεος. O. X, 19. I. IV, 24. ἀνθεῖ. O. XIII, 32. βιατάν. P. I, 19. χαλκάρματος πόσις Ἀφροδίτας. P. IV, 155. χάλκασπις. I. VII, 35. Ἐνυάλιος. O. XIII, 149. N. IX, 88. I. VII, 40. Ἄρεος βαθυπολέμου. P. II, 3. ἐν ὅπλοις. P. X, 22. Ἄρεϊ ἐν οὐλίῳ. O. IX, 116. ἐν. P. V, 113. I. V, 60. σύν. P. XI, 55. κελαινεγχεῖ. N. X, 158. ἐναλίγκιον. I. VIII, 82.

Ἀρήϊον γένος. O. II, 75.

Ἄριμοι. Fr. Epinic. V, 3. p. 17.

Ἀρισταγόρας. N. XI, 3. 24.

Ἀρισταῖος. De eo P. IX, 103. sqq. add. Fr. Inc. CLXXXVIII. pag. 159.

Ἀριστοκλείδας. N. III, 21. 24. 35. 118.

Ἀριστόμαχος. P. X, 4.

Ἀριστομένης. P. VIII. inscr. P. VIII, 6. 115.

Ἀριστονέλης. Battus. P. V, 117. v. Schol.

Ἀριστοφάνης. N. III, 35.

Digitized by Google

Ἀρκάδες. O. IX, 103. Ἀρκάδων. O. VI, 55. XIII, 153.

Ἀρκαδία. Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν. O. III, 48. εὐμάλοιο. O. VI, 169. ἐκ Ἀρκαδίᾳ. O. VII, 153. Ἀρκαδίας κλεεννᾶς. Fr. Parthen, IV, 1. p. 30. Ἀρκαδίαν εὐάνορα τιμᾷ Ἑρμᾶς. O. VI, 135.

Ἀρκεσίλαος et Ἀρκεσίλας. P. IV, 3. 126. 531. V, 138. N. XI. tota. P. IV, 444. ὄμμα φαεννότατον ξένοις. P. V, 74. πύργος ἄστεος. P. V, 75. βασιλεὺς Κυράνας εὐΐππου. P. IV, 1. 2. βασιλεὺς μεγαλᾶν πολίων. P. V, 20. ἰατὴρ ἐπικαιρότατος. P. IV, 480. Eius laudes. P. V, 5—11—29.

Ἁρμονία. βοῶπις. P. III, 161. Ἁρμονίας λευκωλένου γάμον. Fr. Encom. I. p. 65.

Ἀρσινόα. P. XI, 26.

Ἄρτεμις. Λατοῦς ἱπποσόα θύγατερ. O. III, 46. 54. P. III, 57. N. III, 86. Ὀρθωσία. O. III, 54. cf. Schol. παρθένος ἰοχέαιρα. P. II, 16. Ἀρτέμιδος ποταμίας. P. II, 12. ὑπό. P. III, 17. βόλος. P. IV, 160. δέμνιον. N. I, 5. v. V. L. Diana Ephesia. Fr. Inc. XVII. et LXXI.

Ἀρχίλοχος. O. IX, 1. P. II, 100. v. Schol.

Ἀρχέστρατος. O. X, 2. 120.

Ἀσία. Ἀσίας εὐρυχόρου. O. VII, 33.

Ἀσκληπιός. De eo P. III, 11. sq. 82. sq. N. III, 94. Fr. Inc. LXXX.

Ἀστυδάμεια. O. VII, 43.

Ἀσυχία. φιλόφρων. P. VIII, 1. v. Not.

Ἀσώπιχος. O. XIII. inscr. 25. sq.

Ἀσωπόδωρος. I. I, 50.

Ἀσωπός. fl. I. VIII, 59. ἐπὶ ῥεέθροις Ἀσωποῦ. N. IX, 22. Ἀσωπίῳ ἐπὶ ὕδατι. N. III, 6.

Ἀταβύριον. ὄρος. O. VII, 160.

Ἄτλας. P. IV, 515.

Ἀτρεύς. O. XIII, 81. Ἀτρείδας ἥρως. P. XI, 47. ἅμα Ἀτρείδαις. O. IX, 107. I. V, 48. VIII, 11.

Αὐγέας. O. X, 34.

Ἀφαία. Fr. Encom. IV. p. 47.

Ἄφαιστος. Ἁφαίστου τέχναις. O. VII, 65. κρουνούς. P. I, 47. σέλας. P. III, 70.

Ἀφάρης. Ἀφαρητίδαι. N. X, 121.

Ἀφροδίτα. Fr. Inc. LXXXVI. Κυπρογενής. O. X, 125. Κύπρις. Fr. Inc. CI. Κύπρου δέσποινα. Fr. Scol. I, 1. p. 22. Κυπρογένεια. P. IV, 385. πότνια ὀξυτάτων βελέων. P. IV, 380. ἀργυρόπεζα. P. IX, 16. Ἀφροδίτας γλυκείας ἔψαυσε πρῶτον. O. VI, 58. ἱερέα. P. II, 31. πόσις. P. IV, 156. νῆσον, Κυράνας.

Digitized by Google

P. V, 52. ἑλικώπιδος. P. VI, 1. ἑλικοβλεφάρου. Fr. Scol. II, 11. p. 22. καρύξ — Ὥρα πότνια. N. VIII, 1. v. Not. εὐθρόνου. I. II, 8. παῖδα. O. VII, 25. Ἀφροδίταν ποτὶ οὐρανίαν. Fr. Scol. I, 6. p. 19. ἰοβλέφαρον. Fr. Inc. LXXV. Ἀφροδίσια ἄνθεα. N. VII, 78.

Ἀχαιός. ἀνήρ. N. VII, 74. Ἀχαιῶν πόλιες. N. X, 87. ἀνδρῶν. I. I, 83. ἐν Ἀχαιοῖς. I. I, 42.

Ἀχάρναι. N. II, 25.

Ἀχελῶος. De eo Fr. Inc. CLIX.

Ἀχέρων. Ἀχέροντος παρὰ ἀκτὰν εὔσκιον. P. XI, 35. ποροθμὸν βαρυβόαν. Fr. Inc. XXX, 3. ἀμφὶ Ἀχέροντι. N. IV, 138.

Ἀχιλλεύς. De eo O. II, 145. X, 22. P. III, 178. sq. VI, 20. sq. VIII, 145. ξανθός. N. III, 75. sq. IV, 80. VI, 86. I. VIII, 80. sq. 105. οὐκ Ἀχιλέος ἕτερ. N. VII, 40. σὺν Ἀχιλεῖ. O. IX, 109. ἀμφὶ νεοκτόνῳ. N. VIII, 52.

Ἀώς. Aurora. Ἀόος φαεννᾶς υἱός, Memnon. N. VI, 85.

B.

Βασσίδαι. N. VI, 53.

Βάττος. P. IV, 10. v. Schol. P. IV, 94. 499. V, 168. Βάττον οἰκιστῆρα. P. IV, 11. δεσπόταν πελαινεφέων πεδίων. P. IV, 94. Βαττιδᾶν θεμισκρεόντων. P. V, 38.

Βελλεροφόντας. καρτερός. O. XIII, 118. Αἰολίδας βασιλεύς. O. XIII, 96. vbi de eo 125—130. cf. Not. ad Fr. Encom. I. pag. 65.

Βλεψιάδαι. O. VIII, 99.

Βοιβιὰς λίμνη. P. III, 60.

Βοιωτία ὗς. O. VI, 152. v. Not. Βοιώτιοι ἀγῶνες. O. VII, 155. Βοιώτιον ἔθνος, ὕας. Fr. Dithyramb. IV. p. 69. v. Not.

Βορέας. πατὴρ — βασιλεὺς ἀνέμων, eiusque duo filii. P. IV, 323. v. Schol. ὄπιθεν πνοιᾶς ψυχροῦ Βορέα. O. III, 56.

Βρόμιος. Fr. Dithyramb. III, 11. p. 67.

Γ.

Γάδειρα, τά. N. IV, 112. Γαδειρίδας πύλας. Fragm. Inc. XII. pag. 87.

Γαῖα, Dea. O. VII, 70. P. IX, 105, 177.

Γαυμήδης. O. I, 70. X, 124. pro Nili genio. Fr. Inc. XC.

Γηρυών. I. I, 15.

Γίγας. Γιγάντων βασιλεύς. P. VIII, 22. Γιγάντεσσιν. N. I, 101. VII, 132.

Digitized by Google

Γλαῦκος. O. XIII, 83.

Γλαῦκος Καρύστιος. de eo Fr. Epinic. III. p. 10. Not.

Γλαυκῶπις. Minerua. N. X, 13.

Γοργώ. Γοργόπος ἀφνειὸς υἱόν. Pegasum. O. XIII, 90. *Μεδέσας.* N. X, 7. *Γοργόνα ἔπιφνε.* P. X, 72. sqq. *Γοργόνων ἀμφισυβῆν θρέψαν.* P. XII, 13.

Δ.

Δαίδαλος. Δαιδάλου μαχαίρᾳ. N. IV, 96. v. Not.

Δᾶλος. v. Fr. Prosed. in Del. p. 43. sq. *κραναά.* I. I, 4. *θιοδμάτα.* O. VI, 101. *Δάλου ἀμφάσσων Φοῖβε.* P. I, 74. *πανηγύρει Ὀρτυγίᾳ.* N. I, 4. *Δάλιον ξεῖνον.* P. IX, 17.

Δαμάγητος. O. VII, 32.

Δαμαῖος πατήρ. Neptunus. O. XIII, 98.

Δαμάτηρ. Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα. I. I, 80. *πέρθειν Διήνυσεν.* I. VII, 4. *Δάματρα φοινικόπεζαν.* O. VI, 160.

Δαμόφιλος. v. P. IV, 470. 500. N. P. IV, 510. 515.

Δανάα. P. X, 70. XII, 29. N. X, 19.

Δαναός. de eo P. IX, 196. sq. *Δαναοῦ πόλιν.* N. X, 1. *παρθένων.* Fr. Inc. CLXXVIII, 1. p. 156.

Δαναοί. N. VII, 53. VIII, 45. O. XIII, 84. P. III, 182. IV, 84. *Δαναῶν ξανθοκομᾶν.* N. IX, 40. *ἱπποδάμων.* Fragm. Inc. XVII. p. 88. P. VIII, 73. *Δαναοὺς ἑλκάντας.* O. IX, 110.

Δάρδανος. O. XIII, 79. *Δαρδανίδα Πριάμου κόραν.* P. XI, 29. *Δαρδανιδᾶν ὀλβίων δωώνυμε.* Fr. Epinic. IV, 1. p. 10.

Δεῖνις. N. VIII, 26.

Δεινομένης. P. I, 154. et 112. *Δεινομένευς παῖ.* P. II, 54. v. Schol.

Δελφοί. Ἀπολλωνίδαι ὕμνων θεμιστῶν μάντιες. Fr. Inc. CLXXIII. cf. Schol. P. IV, 4. *μέσος γᾶς ὀμφαλός.* P. IV, 132. *οἱ Δελφοὶ ξεναγέται.* N. VII, 63. *ἀπὸ Δελφῶν ἀγαγὼν δόξαν.* P. IX, 132. *ἐν Δελφοῖς.* O. XIII, 61. *Δελφὶς Μέλισσα.* P. IV, 107. sq.

Δευκαλίων. O. IX, 66. sq.

Δημοδίκη. Fr. Hymnor. VIII. p. 53. cf. Schol. P. IV, 288.

Δημοφόων. Fr. Inc. XX. p. 90. LXXI. p. 117.

Διαγόρας. de eo O. VII, 28. 36. 40. 147—159. de eius familia vid. Not. Fr. Epinic. III. in Diagor. Rhod. p. 8. 9. sq.

Δίκα. O. XIII, 7. VII, 32. P. VIII, 100. *Δίκας χρύσιον δέρμα.* Fr. Inc. LXIII, 2. p. 114.

Δικαιοσύνα. Δικαιοσύνας χρύσιον πρόσωπον. Fr. Inc. LXIII, 1. p. 114.

Διόδοτος. I. VII, 44.

Digitized by Google

Διόθεν. Fr. Dithyramb. III, 8. p. 67. N. IV, 99. VI, 24.

Διομήδης. Argiuus. Διομήδεα ἄμβροτον θεόν. N. X, 2. Thrax, cuius equi πρόβατα dicti. Fr. Inc. CXXXVIII. p. 143.

Διόνυσος. Fr. Inc. CXXIII. παῖς κισσοφόρος. O. II, 50. δενδρίτης. Fr. Inc. XXXIII. πολυγαθής. Fr. Inc. XXXIII. κισσοδέταν θεὸν, ὃν Βρόμιον, ὃν Ἐριβόαν βροτοὶ καλέομεν. Fr. Dithyramb. III, 10. p. 67. Διωνύσου χάριτες. O. XIII, 25. Διονύσου πολυγαθέα τιμάν. Fr. Encom. I, 3. p. 65. Διονύσοιο καρπῷ. Fr. Scol. III, 4. p. 26. Διόνυσον εὐρυχαίταν, πάρεδρον Δαμάτερος. I. VII, 5.

Δίρκα. Δίρκᾳ παρὰ εὐκλέϊ. O. X, 101. I. I, 38. Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ. I. VI, 109. Δίρκᾳ καλλιρόῳ. I. VIII, 43. Διρκαίων ὑδάτων. P. IX, 153.

Δόλοπες. Δολόπων ὅμιλον θρασύν. Fr. Inc. XVI.

Δόρυκλος. ναίων πόλιν Τίρυνθα. O. X, 82.

Δωδώνη. Δωδώναν Θεσπρώτιδα. Fr. Inc. XIII. p. 87. Δωδώναθεν. N. IV, 86. de columbis Dodonaeis. Fr. Paean. V. pag. 57. Δωδωναῖε μεγάσθενες ἀριστοτέχνα πάτερ. Fr. Inc. XIX.

Δωριεύς. Δωριεῖ λαῷ. O. VIII, 23. Δωριῆς. P. I, 125. v. V. L. Δωριεῖ κώμῳ. P. VIII, 29. v. Not.

Δώριος. Δωρίῳ πεδίλῳ. O. III, 9. Δωρίαν φόρμιγγα. O. I, 26. Δωρίαν Ἰσθμόν. N. V, 69. Δωρίων σελίνων. I. II, 22. VIII, 137. Δωρίων ὕμνων κέλευθον. Fr. corr. CLXXII. p. 154. Δωρὶς νᾶσος. N. III, 5. Δωρίδα ἀποικίαν. I. VII, 18.

Δώτιον πεδίον ἀνθεμόεν. Fr. Hyporchem. VI. p. 42.

Ε.

Εἰλατίδας. Ἴσχυος Εἰλατίδα. P. III, 55.

Ἕκτωρ. O. II, 145. N. II, 21. IX, 94. I. V, 49. VII, 46. VIII, 117.

Ἐλείθυια. πάρεδρος Μοιρᾶν — παῖ Ἥρας — γενέτειρα τέκνων. N. VII, 1. Ἐλειθυίᾳ σὺν ματροπόλῳ. P. III, 16.

Ἐλελίχθων. Neptunus. P. VI, 49.

Ἑλένη. Ἑλένᾳ καλλιπλοκάμῳ. O. III, 2. ἀμφὶ Ἑλένᾳ. P. XI, 5. σύν. P. V, 110. Ἑλέναν ἐλύσατο. I. VIII, 112. κομίζοντες. O. XIII, 82.

Ἕλενος. N. III, 111.

Ἐλευθὼ, Ilithyia. O. VI, 72.

Ἐλευσίς. O. XIII, 157. I. I, 81. v. Schol. εἰναλία. O. IX, 150.

Ἑλικώνιαι παρθένοι. I. VIII, 127. et Ἑλικωνιάδες. I. II, 80. v. Prooem. in Sacad. p. 48.

Digitized by Google

Ἑλλάς. multa habuit certamina. O. XIII, 138—162. πυθεινά. P. IV, 388. Ἑλλάδος ἁπάσας μυχῷ. N. VI, 44. ἔρεισμα, Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. X, 2. Ἑλλάδι (ἐν). P. VII, 7. X, 29. Ἑλλάδι μόχθον. I. VIII, 23. κατὰ πᾶσαν Ἑλλάδα. O. XIII, 160. P. I, 146. Ἑλλάδα νικάσαις. P. XII, 11. ἀνά. P. II, 111.

Ἕλλην. Ἕλλανα πρὸς στρατόν. N. X, 46. Ἑλλάνων οὔτις. P. I, 95. κατὰ Ἕλλανας. O. I, 188. VI, 120. Ἑλλανίδα στρατιάν. P. XI, 75. Iupiter, πατὴρ Ἑλλάνιος. N. V, 19. cf. Schol.

Ἑλλούς. Fr. Paean. VII. p. 58.

Ἑλλώτια. O. XIII, 56.

Ἕλωρος. fl. N. IX, 96.

Ἔμβολον. πέλας Ἐμβόλω. O. VII, 35. v. V. L. Sch.

Ἐμμενίδαι, οἱ. O. III, 68. P. VI, 5.

Ἐνδαΐς. Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοί. N. V, 21.

Ἐνικεύς. O. X, 86.

Ἐννοσίδας. Neptunus. P. IV, 58. 507.

Ἐνυάλιος. Mars. O. XIII, 149. N. IX, 88. I. VI, 80.

Ἔπαφος. P. IV, 24. N. X, 9.

Ἐπειοί. Ἐπειῶν βασιλεύς. O. X, 43. ἀπὸ γᾶς. O. IX, 86.

Ἐπιάλτας. ἄναξ τολμάεις. P. IV, 159.

Ἐπίγονοι. P. VIII, 60.

Ἐπίδαυρος. N. III, 147. V, 96. I. VIII, 150.

Ἐπιμαθεύς. P. V, 35.

Ἐρατίδαι. O. VII, 172.

Ἐργῖνος. O. IV, 31.

Ἐργοτέλης. O. XII, 26. sq.

Ἐρεχθεύς. Ἐρεχθέος ἀστῶν. P. VII, 9. Ἐρεχθεῖδαι. I. II, 28.

Ἐριβόας. Bacchus. Fr. Dithyramb. III, 11.

Ἐρίβοια. I. VI, 65.

Ἐριννύς. ὀξεῖα ἰδοῖσα. O. II, 73.

Ἐριφύλα. Ἐριφύλαν ἀνδροδάμαν. N. IX, 37.

Ἐριχθόνιος. ei. fab. Fr. Inc. CVIII.

Ἑρμᾶς. Cyllenius. O. VI, 132. sq. ἀγώνιος. I. I, 86. ἐναγώνιος. P. II, 18. κάρυξ θεῶν. O. VI, 133. χρυσόραπις. P. IV, 316. κλυτός. P. IX, 104. sq. Ἑρμᾶ. O. VIII, 106. σὺν Ἑρμᾷ. N. X, 98.

Ἔρυτος. P. IV, 319.

Ἑστία. παῖ Ῥέας. N. XI, 1. κασιγνήτα Ζηνός. Ibid. πρώτα θεῶν. N. XI, 7.

Εὐάδνη. mater Iami, de qua O. VI, 50. sq. ἰοβόστρυχος. ib. 51.

Εὔβοια. O. XIII, 160. I. I, 81.

Digitized by Google

Εὐθυμένης. N. V, 75. sq. I. VI, 85.
Εὐθυμία. Fr. Inc. LVIII, 4.
Εὐνομία. μεγαλόδοξος. O. IX, 26. XIII, 6.
Εὔξενος. Εὐξένῳ πελάγει. N. IV, 79.
Εὐξενίδαι. Εὐξενίδα Σώγενες. N. VII, 103.
Εὔριπος. P. XI, 35.
Εὐρυάλη. P. XII, 35.
Εὐρύπυλος. P. IV, 58. sq.
Εὐρυσθεύς. O. III, 50. P. IX, 139. 150.
Εὔρυτος. O. X, 34.
Εὐρυτίων. Fr. Hymn. VII, p. 52.
Εὐρώπα. Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε (Εὔφαμον) Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον. P. IV, 81. N. IV, 114.
Εὐρώτας. O. VI, 46. I. I, 39. V, 43.
Εὔφαμος. P. IV, 81. 39. 79. 311. 425.
Εὐφάνης. γεραιὸς προπάτωρ. N. IV, 143. 144.
Εὐφροσύνα. O. XIV, 20.
Ἐφάρμοστος. O. IX, 6. 150. sq.
Ἔφυρα. N. VII, 55. P. X, 85.
Ἔχεμος. O. X, 80.
Ἐχίων. P. III, 418.

Ζ.

Ζεύς. Κρόνου παῖς. O. VII, 121. Ὀλύμπιος ἁγεμών. O. IX, 85. εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας. O. XIII, 35. sq. πολεσεφέλας κρέων. N. III, 17. ἄναξ πάντων μακάρων. Fr. Inc. L. Ζεύς. O. II, 2. IV, 1—3. VII, 102. VIII, 109. P. I, 26. III, 176. IV, 40. 191. 298. γενέθλιος. 518. ἄφθιτος. P. IV, 518. δεσπότας Ὀλύμπου. N. I, 18. sq. Ἑλλάνιος. N. V, 19. IX, 59. 73. 127. X, 19—29. 142—150. Ζεὺς γενέσθαι μὴ μάτευε. I. V, 28. 66. VII, 6. VIII, 59. sq. 104. Διὸς ποτὶ δῶμα ὕπατον. O. I, 68. 71. ἐν τῇδε ἀρχᾷ. O. II, 106. Διὸς ὁδόν. O. II, 159. ἄλσει πανδόκῳ. O. III, 30. βωμῷ ἐν μαντείῳ ταμίας. O. VI, 7. ἐκ Διὸς εὔχονται τὸ πατρόθεν. O. VII, 41. VIII, 5. ξενίου. O. VIII, 28. αἰολοβρόντα αἴσᾳ. O. IX, 65. θυγάτηρ Ἀλάθεια. O. X, 6. θέμιδες. O. X, 26. ἄλκιμος υἱός. O. X, 53. ὀρσικτύπου. O. X, 96. κόραι Πιερίδες. O. X, 116. Λυκαίου. O. XIII, 154. σωτῆρος ἄλοχον. Fr. Inc. C, 5. Ὀλυμπίου. Fr. Inc. LXXXVI, 5. Διὸς τιμάν. O. XIV, 18. conf. 20. σκάπτῳ. P. I, 90. εὐναί. P. II, 50. ἄκοιτιν. P. II, 62. παίδων. P. III, 22. χάριν. P. III, 168. Ἄμμωνος. P. IV, 28. νόος. P. V, 164. VII, 40. κᾶπον. P. IX,

Digitized by Google

90. Διὸς ἐκ προοιμίου ἄρχονται. N. II, 3. Νεμέσιον. N. II, 7. ἀγῶνι. N. II, 37. ἀρχόμεναι. N. V, 47. 61. sq. ἐκγόνων. N. VII, 73. Διὸς Κόρινθος. N. VII, 155. Αἰγίνας τε. N. VIII, 10. βέλεσι. N. X, 15. παρὰ (βωμῷ). N. X, 89. παλάμαις. N. X, 122. ξενίου θέμις. N. IX, 9. Ὀλυμπίου ἄλσος. I. II, 42. ἕκατι. I. II, 37. ἐν ὄμβρῳ. I. V, 63. VIII, 76. πρὸς Διός σε ἱκετεύω. Carm. in def. Solis v. 10. pag. 59. 60. Διόθεν. v. hac voce. Διΐ. O. XIII, 149. P. VIII, 142. N. IV, 15. παρὰ πατρί. N. X, 105. Διὶ (vna syllaba. v. Not.) Fr. Inc. II. pag. 80. Δία φοινικοστερόπαν. O. IX, 10. Ζεῦ. O. V, 39. sq. πάτερ. O. VII, 159. sq. N. VIII, 60. τέλει. O. XIII, 163. P. I, 130. 56. N. III, 114. X, 53. 55. I. III, 6. VI, 5. 11. 62. Ζεῦ, ἐλασίβροντο παῖ Ῥέας. Fr. Inc. CLIII. p. 149. Κρονίδα καρτεροβρόντα. Fr. Inc. LVIII, 2. p. 110. Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστοτέχνα πάτερ. Fr. Inc. XIX. p. 90. Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε. O. II, 144. Αἰτναίου κράτος. O. VI, 162. τέχναις. O. IX, 77. Λυκαίου. O. IX, 145. Ἐλευθερίου. O. XII, 1. ἐγχεικεραύνου. O. XIII, 109. φάτναι. O. XIII, 132. παλάμαι. P. II, 72. υἱοὶ τρεῖς. P. IV, 304. Αἰτναίου χάριν. N. I, 7. ἐκ. N. V, 12. ὑψίστου κασιγνήτα. N. XI, 7. Κρονίδα. I. II, 35. Ζηνὶ γενεθλίῳ. O. VIII, 20. μιγεῖσα. P. IX, 148. βασιλῆϊ. I. VIII, 41. 47. 75. Ζῆνα. P. IV, 344. IX, 112. Iouis nuptiae. Fragm. Inc. LXXXI. ab eo aquilae missae. Fr. Paean. III. p. 56. ib. Not.

Ζέφυρος. Ζεφύρου εὐθυπνόου πομπαῖς. N. VII, 73. παρὰ κολώνων ἀργιλόφων. Fr. Inc. CLXIX. p. 153. Ζεφυρίων Λοκρῶν. O. X, 17. Ζεφυρία Λοκρίς. P. II, 35. v. Schol.

Ζήτης. P. IV, 324.

Η.

Ἥβη. ἄλοχος Ἡρακλέος. N. X, 32. N. I, 110. I. IV, 102. Ἥβαν ἀγλαόγυιον. N. VII, 6. θαλερὰν ἄκοιτιν. N. I, 112. θεῶν καλλίστα. N. X, 36.

Ἥρα. P. IV, 328. N. X, 32. Ἥρας ἐράσσατο Ἰξίων. P. II, 50. Ἥρας ἀγῶνα. P. VIII, 113. μεγαλοσθενέος. N. VII, 3. δῶμα, Ἄργος. N. X, 3. 43. ὁμοθρόνου κασιγνήτα. N. XI, 2. γαμβρός. I. IV, 103. λαὸν εὐάνορα. N. X, 66. Ἥραν Παρθενίαν. O. VI, 150. cf. Schol. P. II, 62—69. χρυσόθρονον. N. I, 57. VII, 140. μᾶτερ Τελεία. N. X, 33. v. Not. et Schol. βασίλεια θεῶν. N. I, 59. cf. V. L.

Ἡρακλῆς. υἱὸς Διὸς ἄλκιμος. O. X, 53. παῖς Ἀλκμήνας ἀδείμαντος. I. I, 15. ἥρως θεός. N. III, 38. σεμνὸν θάλος Ἀλκαῖ-

δᾶν. O. VI, 114. τέκος Ἀλκμήνας. I. VI, 44. υἱὸς Ἀλκμήνας. I. IV, 94. παῖς Διός. N. I, 55. ἄναξ οἴκων χρυσέων. I. IV, 103. Θρασυμάχαιος. O. VI, 114. X, 37. P. X, 4. I. VI, 51. Ἡρακλέος στηλῶν ἔπτεται. O. III, 79. ἐφετμάς O. III, 20. γένναν. O. VII, 39. βία. O. X, 51. 53. ἐκγόνους ἀλκάντας. P. V, 95. γένος. P. X, 4. σὺν ματρί. P. XI, 5. ἀντέχομαι. N. I, 49. πρὸς αὐλάν. N. IV, 39. σπέρμα ἀδείμαντον. N. X, 51. τεθμόν. N. X, 61. τέθμιον. N. XI, 54. κιόνων. N. III, 37. εὐθύνος πάντολμον. Fr. Encom. I, 4. ἔργοισιν. Fr. Inc. II, 5. Ἡρακλεῖ. P. IX, 151. N. X, 99. Ἡρακλῆϊ. I. V, 47. Ἡρακλέα ὑπέρβιον. O. X, 20. Ἡράκλεες. N. VII, 26. Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι. P. I, 121. Herculis labores memorantur O. IX, 44. sq. 87. sq. N. VII, 139. I. I, 14. sq. 79. I. IV, 87. VI, 45—56. furens. Fr. Inc. CLXVI. Meropas superauit. Fr. Hymn. XI. voracitate βουφάγος. Fr. Inc. XCI.

Ἡρόδοτος. Thebanus. I. I, 17. 86.

Ἡσίοδος. Ἡσιόδου ἔπος. I. VI, 98.

Ἠώς. vide Ἀώς.

Θ

Θαλία. ἐρασίμολπε. O. XIV, 22.

Θεανδρίδαι. N. IV, 118.

Θεάριον. N. III, 123. v. Not. V. L. et Schol.

Θεαρίων. Aegineta. N. VII, 10. 85.

Θεία. μᾶτερ πολυώνυμε Ἰλίου. I. V, 1. ἄνασσα. Ibid. 6.

Θείαιος vel Θειαῖος. Οὐλία παῖς. N. X, 45. Θειαίᾳ σὺν. N. X, 57. et 69. v. V. L.

Θέμις. σώτειρα, πάριδρος Διὸς ξενίου. O. VIII, 28. filia eius Εὐνομία. O. IX, 24. sq. εὔβουλος. I. VIII, 68. Θέμιτος εὐβούλου. O. XIII, 11. Θέμιν εὔβουλον οὐρανίαν. Fr. Inc. LXVII. p. 115. et Fr. Inc. C, 1. p. 130. ἱερᾶν. P. XI, 13. Θέμιτες Διός. O. X, 29. v. V. L.

Θεμίστιος. N. V, 91. I. VI, 95.

Θεόγνητος. P. VIII, 49.

Θεόξενος. Fr. Scol. II. sq. p. 23—25.

Θερσίπνα. Θερσίπνας ἕδρας. P. XI, 95. ἐν γυάλοις. N. X, 106. ὑψίπεδον ἕδος. I. I, 43.

Θέρσανδρος. O. II, 76—81.

Θεσπρωτίδα Δωδώνην. Fr. Inc. XIII. p. 87.

Θεσσαλός. O. XIII, 48. et adiectiue Θεσσαλὸν ἵππον. Fr. Hyporchem. VI. p. 42. Θεσσαλῶν νόμον. P. X, 109.

Digitized by Google

Θεσσαλία. μάκαιρα. P. X, 2.

Θέτις. O. II, 144. κρατεῖ Φθία. N. IV, 81. ποντία θεός. I. VIII, 71. Νηρέως θυγάτηρ. I. VIII, 91. ἀθανάτα. P. III, 179. μία Νηρεΐδων ὑψιθρόνων. N. IV, 106. Θέτιος γόνος. O. IX, 115. Θέτιος ἀμφὶ γάμῳ. I. VIII, 60. sq. 91. 103. Θέτιν παῖδα κλυτὰν Νηρέος. P. III, 163. 178. ποντίαν. N. III, 60. 97. σεμνάν. N. V, 47. θύγατρα ἀγλαόκαρπον Νηρέος. N. III, 98.

Θήβη, et αἱ Θῆβαι. Θήβα μάκαιρα. I. VII, 1. χρύσασπι. I. I, 1. εὐάρματε, χρυσοχίτων, ἱερώτατον ἄγαλμα. Fr. Inc. CLXXIV. p. 155. conf. Schol. ad P. IV, 25. Θήβᾳ (ἐν) ξενωθείς. P. IV, 533. Θήβαν πλάξιππον. O. VI, 145. κάρυξε. I. III, 20. κρατέων ἱπποδρομίᾳ. I. III, 21. πολύκλειτον. Fr. Inc. LXXXVI, 2. p. 123. κυανάμπυκα. Fr. Encom. I, 3. p. 64. Θῆβαι ἑπτάπυλοι. P. IX, 139. ἐκ Θηβᾶν. O. IX, 102. ἀπὸ λιπαρᾶν. P. II, 6. Καδμηϊᾶν. I. IV, 88. Θηβᾶν λιπαρᾶν μέγαν σκόπελον. Fr. Dithyramb. IX, 3. p. 73. ἐν Θήβαις. O. VI, 25. VII, 154. XIII, 152. ἑπταπύλοις. P. III, 161. VIII, 56—67. XI, 19. N. IV, 31. X, 14. I. I, 24. 96. IV, 11. V, 39. VIII, 43. Carm. in def. Solis v. 12. Θήβας (ἐς) ἑπταπύλους. N. IX, 43. v. Not. V. L.

Θηβαῖος. Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου. Fr. Epinic. II, 6. p. 15.

Θήρα. Θήραν ματρόπολιν πολίων. P. IV, 35. Θήρανδε ἵκοντο φῶτες Αἰγεῖδαι. P. V, 100. Θήραιον ἔπος Μηδείας. P. IV, 17.

Θήρων. O. II, 8. 172. III, 4—78. v. Schol.

Θησεύς. De eo Fr. Inc. LXXII. et XX.

Θραΐκιος. Θραϊκίων ταύρων. P. IV, 365.

Θρασύβουλος. Xenocratis f. P. VI, 15. 44. I. II, 1. 45. Fr. Scol. III, 1. p. 25.

Θρασυδαῖος. Theronis f. P. XI, 21. 68.

Θράσυκλος. N. X, 73.

Θυώνη. Semele. P. III, 177.

Θώραξ. ex Aleuadis. P. X, 100.

I.

Ἰάλυσος. O. VIII, 136. v. Schol.

Ἴαμος. de quo O. VI, 57. 87—95. sq. πολύκλειτον γένος Ἰαμιδᾶν. O. VI, 121.

Ἰαπετιονίς. Ἰαπετιονίδος φύτλας. O. IX, 81. v. V. L.

Ἰάσων. de eo P. IV, 20. 133. sq. 212. 240. 276. 300. expeditionem Argonautarum instruit 330. fata 376. sq. — et exitus — 397. sqq. ἀνὴρ ἔκπαγλος. P. IV, 140. ἀνὴρ καρτερός. P. IV, 425. σοφὸς Αἰσονίδας. P. IV, 386. ἀρχός. P. IV, 344.

Digitized by Google

Ἰαωλκός. Ἰαωλκὸν πὰρ ποδὶ Παλίου. N. IV, 89. Ἰαωλκοῦ πεδίον εὐσεβέστατον. I. VIII, 87. P. IV, 334. Ἰωλκός. N. III, 58. Ἰωλκοῦ κλειτᾶς. P. IV, 137.

Ἴδα. Κρήτας νομὸν περιδαῖον. f. Ἰδαῖον. Fr. Inc. XLIII. p. 103. Ἰδαῖον ἄντρον. O. V, 42.

Ἴδας. N. X, 112—132.

Ἱέρων. O. I, 35. sq. 165. sq. vbi eius laudes. O. VI, 158. P. I, 59. 62. 120. 134. 142. sq. II, 9. 34. 35. 106. III, 125 142. 151. Fr. Epinic. V. p. 12—18. v. Schol. βασιλέα. Fr. Inc. CLIV.

Ἴλας. Agesidami magister. O. X, 21.

Ἴλιος. Ἰλίῳ ἐπιτεῦξαι στέφανον. O. VIII, 41. N. VII, 51.

Ἱμέρας. fluuius. P. I, 152. ad quem vrbs Ἱμέρα. O. XII, 2.

Ἰνώ. Ἰνὼ Λευκοθέα. P. XI, 3. v. Schol. Ἰνοῖ. O. II, 54.

Ἰξίων. De eo P. II, 40—88.

Ἰόλαος et Ἰόλας. De eo v. Schol. ad O. IX, 148. V. L. N. III, 65. P. IX, 137. sq. XI, 92. παῖς Ἰφικλέος, ὁμόδαμος Σπαρτῶν γένει. I. I, 40. Ἰφικλείδας. P. XI, 93. ἱπποσόας. I. V, 40. N. III, 59. sq. I. I, 21—79. V, 39. VII, 12.

Ἵππαρις. Siciliae fl. O. V, 27.

Ἱπποδάμεια. De ea O. I, 113. sq. O. IX, 16.

Ἱπποκλέας. P. X, 8. 10. sq. 88.

Ἱπποκράτης. Not. Fr. Thren. I. p. 31.

Ἱππολύτα. ἁβρὰ Κρηθεῖς. N. V, 49. Ἱππολύτας δάμαρτος Ἀκάστου. N. IV, 92. v. Schol.

Ἱππόλυτος. Fr. Inc. XX. p. 90.

Ἴρασα. Libyae vrbs. P. IX, 185.

Ἶρος. Fr. Hymnor. VII. p. 52.

Ἰσθμός. Ἰσθμοῦ ἁλιερκέα δειράδα. I. I, 10. ἐν βάσσαις. I. III, 16. ἀπό. I. VI, 89. δεσπόται. Fr. Scol. I, 13. Ἰσθμῷ ἐν κλεινᾷ. O. VII, 148. ζαθέᾳ. I. I, 45. ἐν. I. V, 20. VI, 7. πρὸς Ἰσθμὸν κλειτὰν Δωρίαν. N. V, 69. ἐπὶ ποντίαν. O. VIII, 64. Dicitur et ἁ Ἰσθμώ. ἐν Ἰσθμοῖ. O. II, 90. XII, 16. XIII, 138. P. VII, 12. VIII, 52. N. IV, 121. VI, 33. X, 48. I. VII, 28. Ἴσθμιος. O. XIII, 4. IX, 124. I. II, 20. IV, 40. VIII, 136. Ἰσθμιάς. O. XIII, 46. N. II, 13. I. VIII, 5. — [Eustath. p. 108, 22.]

Ἰσμηνός. fl. N. IX, 53. XI, 46. Fr. Encom. I, 1. p. 64. Ἰσμήνιον ἄδυτον. P. XI, 10.

Ἴστρος. ἀπὸ Ἴστρου παγᾶν σκιαρᾶν. O. III, 25. 46. VIII, 63.

Ἴσχυς. Elati f. P. III, 44. 55.

Ἰφιγένεια. σφαχθεῖσα ἐπ' Εὐρίπῳ. P. XI, 55.

Ἰφικλῆς. P. IX, 155. cf. 139. I. I, 40. Ἰφικλείδαν Ἰόλαον. P. XI, 91.
Ἰφιμέδεια. P. IV, 158.
Ἴφιον. O. VIII, 106.
Ἰωλκός. vid. Ἰαωλκός.
Ἰώνιος et Ἴόνιος. Ἰώνιον πρὸς πόρον. N. IV, 87. Ἰονίας ὑπὲρ ἁλός. N. VII, 95. Ἰονίαν θάλασσαν. P. III, 121.

Κ.

Κάδμος. O. II, 40. 142. P. III, 156. Fr. Eucom. I, 4. pag. 64. Fr. Hymn. VI. p. 51. Κάδμῳ παρὰ ἀντιθέῳ. P. III, 155. Κάδμου κόραις εὐθρόνοις. O. II, 40. κόραι. P. XI, 1. Θήβαιρις τρεῖς. P. III, 174. πύλαις. P. VIII, 67. I. VI, 111. στρατῷ. I. I, 12. Καδμεῖοι. P. IX, 146. N. I, 77. IV, 34. VIII, 87. Καδμείαν Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. III, 13. p. 67. Καδμηῖδν ἀπὸ Θηβᾶν. I. IV, 88.
Κάϊκος. I. V, 53.
Καινεύς. Fr. Inc. CXLVIII.
Κάλαϊς. Boreae f. P. IV, 324.
Καλλιάναξ. O. VII, 171.
Καλλίας. Aegineta. N. VI, 63.
Καλλικλῆς. Aegineta. N. IV, 130.
Καλλίμαχος. O. VI, 108. v. Schol.
Καλλιόπα. O. X, 18.
Καλλίστα. postea *Thera*. P. IV, 459.
Καμαρίνα. O. IV, 21. V, 9.
Κάμειρος. O. VII, 135.
Καρνεῖα. de iis P. V, 106. conf. Schol. ibid.
Καρνειάδας. Cyrenaeus. P. IX, 127.
Κάρῥωτος. Alexibii filius, auriga. P. V, 54—59. cf. Schol.
Κασσάνδρα. P. XI, 30—49.
Καστταλία. O. VII, 31. IX, 28. P. I, 76. IV, 290. V, 40. N. VI, 64. XI, 30.
Κάστωρ. Κάστορος χρυσαρμάτου. P. V, 31. XI, 93. χαλκαρμάτρα. N. X, 170. αἰχμά. I. V, 42. Καστόρειον μέλος. P. II, 127. Καστορείῳ ὕμνῳ. I. I, 21. 42.
Καφισσός. Καφισίων ὑδάτων. O. XIV, 1. Καφισοῦ ὄχθαις. P. IV, 82. Καφισσίδος ἐν τεμένει. P. XII, 47. Fragm. pag. 87. et 134.
Κένταυρος. Ixionis et Nubis f. P. II, 78. sq. a quo nati Centauri. — 88. P. III, 80. IV, 182. IX, 65. N. III, 84.

Digitized by Google

Κίφβερος. Fr. Inc. CLXII.
Κίρναφος. O. VII, 135.
Κίως. I. I, 9.
Κηληδόνες. deae Musis similes. Κηληδόνες χρύσεαι ἄειδον. Fr. Paean. in Delph. I, 5. p. 54. v. Not.
Κιθαιρών. P. I, 150.
Κίλιξ. Τυφώς. P. VIII, 20. I, 32.
Κινύρας. P. II, 27—30. N. VIII, 30. 31.
Κίρρα. P. III, 133. VII, 14. VIII, 26. X, 24. XI, 20.
Κλίανδρος. I. VIII, 1. 146.
Κλειτωρ. N. X, 87.
Κλειώ. N. III, 145.
Κλεόδαμος. O. XIV, 31.
Κλεόνικος. I. V, 41. 71. VI, 23.
Κλεωναί. ὑπὸ Κλεωνᾶν. O. X, 36. Κλεωναίου ἀγῶνες. N. IV, 27. Κλεωναίων ἀνδρῶν. N. X, 79.
Κλεώνυμος. I. II, 23. οἱ Κλεωνυμίδαι. I. IV, 6.
Κλύμενος. O. IV, 31.
Κλυταιμνήστρα. νηλὴς γυνά. P. XI, 26. 34. sq.
Κλυτόμαχος. P. VIII, 51.
Κλωθώ. O. I, 41. I. VI, 24.
Κνώσιος. Κνωσίας πάτρας. O. XII, 24.
Κοιογενής. Latona. Fr. Prosod. II, 3. in Del. p. 44.
Κοιρανίδας. Polyidus. O. XIII, 105.
Κολοφωνίου ἀνδρὸς Πολυμνάστου. Fr. Inc. XVIII.
Κόλχοι. P. IV, 18. 378. cf. Schol.
Κόρινθος. Κορίνθου διεράδα. O. VIII, 68. ἐν πύλαις. O. IX, 128. ἐν μυχοῖς. N. X, 78. Κορίνθῳ ἀφνείᾳ. Fr. Scol. I, 2. Κόρινθον ὀλβίαν, Ἰσθμίου Ποσειδᾶνος πρόθυρον. O. XIII, 6. ἀγλαόκουρον. O. XIII, 6. 72. Διὸς Κόρινθος. N. VII. 155. v. Schol. Κορινθίων φωτῶν. N. II, 32. Κορινθίοις σελίνοις. N. IV, 143.
Κορκύρα. Nympha. Fr. Inc. LXXIV. p. 118.
Κορωνίς. κούρα. De ea v. P. III, 14. sqq. Κορωνίδος παλιπέπλου. P. III, 43.
Κόρωνος. Fr. Inc. LIX.
Κρεῖσσα. Ναΐς. P. IX, 30.
Κρεοντίς. Μεγάρα. I. IV, 109.
Κρηθεύς. Κρηθεῖ. P. IV, 352. Κρηθείδας. P. IV, 271. Κρηθεῖς Ἱππολύτα ἀβρᾶ. N. V, 49.
Κρήτη. νυμὸν Κρήτας. Fr. Inc. XLIII, 2. Κρῆτες τοξοφόροι. P. V, 54.

Digitized by Google

Κρίσσα. ἐν *Κρίσᾳ.* I. II, 26. *Κρισαῖον λόφον.* P. V, 49. *Κρισαίοις ἐν πτυχαῖς.* P. VI, 18.
Κροῖσος. P. I, 184.
Κρόνος. πατήρ. O. II, 138. *Κρόνου παῖδα.* O. I, 16. *παρὰ τύρσιν.* O. III, 127. *ὦ παῖ Κρόνου.* O. IV, 10. *σὺν παιδί.* O. VII, 121. *λόφῳ.* O. VIII, 22. *πάγον.* O. X, 60. *θυγατέρα.* P. II, 71. *παῖδες.* P. III, 166. *ἐκ Κρόνου.* N. X, 12. *ὄχθῳ παρά.* N. XI, 31. *υἱόν.* I. I, 76.
Κρονίων. P. I, 137. III, 101. N. IX, 44. 66.
Κρονίδα Διός. O. VIII, 56. *Νείλαν.* P. IV, 99. *Κρονίδᾳ, sc. Χείρωνι.* P. IV, 205. *Κρονίδαν.* P. VI, 23. *Κρονίδαι.* P. V, 159. *Κρονιδᾶν.* O. IX, 82. *Κρονίδαις εὐμενέσι.* P. II, 146. I. VIII, 96.
Κρόνιε παῖ Ῥέας. O. II, 22. *Κρονίου Πέλοπος.* O. III, 41. *Κρονίῳ Ποσειδᾶνι.* O. VI, 49. *Κρόνιον παρὰ ὄχθον.* O. IX, 4. I, 179. V, 40. VI, 110.
Κτέατος. Ποσειδάνιος. O. X, 52.
Κυβήλα. μᾶτερ. Fr. Dithyramb. VI, 2. p. 70. *σεμνὰ θεός.* P. III, 140. *μεγάλα θεός.* Fr. Parthen. II. p. 29.
Κύκνος. O. II, 147. X, 19. I. V, 49.
Κυλλάνα. Κυλλάνας ὄρος. (*Ἥροις.*) O. VI, 129.
Κύμη. ὑπὲρ Κύμας. P. I, 34. *πρὸ Κ.* P. I, 141.
Κύνθου ὑψικέρατα πέτραν. Fr. Inc. CXXVI.
Κυπάρισσος. Κυπάρισσον ἐλαφρίν. Fr. Inc. XLIII.
Κύπρος. Κύπρου δέσποινα Venus. Fr. Scol. I, 1. p. 19. *Κύπρε.* N. IV, 75. *ποντίᾳ.* N. VIII, 31. *Κυπρίων φᾶμαι.* P. II, 28.
Κυπρία. Κυπρίας φίλια δῶρα. O. I, 130. N. VIII, 3. conf. Not. O. X, 107. *Κύπριδος μέλημα γλυκύ.* Fr. Inc. C, 1. *Κυπρογένεια.* O. X, 125. P. IV, 385.
Κυράνα. Nympha. De ea v. P. IX, 51—103. vrbs. *Κυράνᾳ εὐίππου.* P. IV, 2. 110. 465. *διωξίππου.* P. IX, 4. *χρυσοθρόνου.* P. IV, 465. *εὐδαίμονος.* P. IV, 491. *ἐν Κυράνᾳ.* P. V, 30. 83. 107. IX, 5. sq. 124. 129. 131. *πόλιν εὐάρματον ἐν μαστῷ ἐργινόεντι.* P. IV, 14. *γλυκὺν κᾶπον Ἀφροδίτας.* P. V, 51.
Κωπαΐς. Fr. Inc. XIV.

Λ.

Λαβδακίδαι. I. III, 26.
Λάϊος. O. II, 70.
Λάκαινα ἀγέλα παρθένων. Fr. Hyporchem. IV, 1. *Λάκαινα κύνα.* Fr. Epinic. II, 1. p. 15.

Digitized by Google

Λακεδαίμων. Λακεδαίμονος μεγάλας. P. IV, 86. *Λακεδαίμονι (ἐν).* P. V, 92. *Λακεδαῖμον ὀλβία.* P. X, 1. *Λακεδαιμονίων.* P. IV, 457. I. VII, 20.

Λάκων. Λάκωνος Ὀρέστα. P. XI, 24.

Λακέρεια. P. III, 59.

Λῆμνος. Λαμνόθεν. P. I, 100. *Λήμνιαι γυναῖκες.* P. IV, 88. 89. *Λαμνιᾶν γυναικῶν ἀνδροφόνων.* P. IV, 448. *Λαμνιάδων γυναικῶν.* O. IV, 32.

Λαμπρόμαχος. O. IX, 125.

Λάμπων. I. VI, 3. 97. V, 27. N. V, 7.

Λαομέδων. N. III, 58. sq. *Λαομεδοντίαν ἀμπλακίαν.* I. VI, 42.

Λαπίθαι. Λαπιθᾶν ὑπερόπλων. P. IX, 24.

Λατώ. N. IX, 9. *Κοίου γένος.* Fr. Prosod. II, 3. p. 44. *Λατοῦς θυγάτηρ.* O. III, 46. *παῖς.* O. VIII, 40. *παιδός.* Fr. Prosod. I, 2. p. 43. *Λατοῖ κλυτά.* Fr. Inc. LXVI. *Λατοΐδας χαιτάεις.* P. IX, 8. IV, 461. *Λατοΐδα.* P. I, 23. III, 118. N. IX, 126. *Λατοίδαις.* P. IV, 4.

Λάχεσις. Λάχεσιν χρυσάμπυκα. O. VII, 118.

Λέρνη. Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς. O. VII, 60.

Λέσβιος. Τέρπανδρος. Fr. Epinic. IV, 1.

Λευκοθέα. P. XI, 3. *δμοθάλαμε Νηρηΐδων ποντιᾶν.* P. XI, 4.

Λήθη. Λήθας βαθυζώνου. O. III, 63. *παῖς.* N. X, 123. P. IV, 306.

Λιβύη. P. IX, 11. sq. 90. 95. 123. *Λιβύας καρποφόρου.* P. IV, 11. *εὐρυχόρου.* P. IV, 75. *πεδίον.* P. IV, 492. P. V, 68. *Λιβύαν πυροφόρον.* I. IV, 91. *Λίβυς, ὁ Ἀνταῖος.* P. IX, 207. *Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικός.* P. IX, 183. v. Schol.

Λικύμνιος. O. VII, 52. X, 77.

Λίνδος. O. VII, 157.

Λοκροί. Λοκρῶν ματέρα, Ὀποῦντα. O. IX, 31. *Ζεφυρίων.* O. X, 17. *ἔθνος.* O. X, 117. *ἐπιζεφυρίων.* O. XI, 15. *Λοκρὶς πύρθένος.* P. II, 35. v. Schol.

Λοξίας. P. III, 50. XI, 9. I. VII, 70.

Λυγκεύς. N. X, 21. 115. sq. 131. Fr. Inc. CLXXVIII.

Λυδός. Πέλοψ. O. IX, 14. I, 37. *Λύδιος. Λυδίῳ ἐν τρόπῳ.* O. XIV, 24. *Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ.* N. IV, 73. *Λύδιον ψαλμόν.* Fr. Epinic. IV, 3. p. 17. *Λύδιον ἅρμα.* Fr. Inc. XXIV, 1. *Λυδίαν μίτραν.* N. VIII, 25. *Λυδίοις αὐλοῖς.* O. V, 44.

Λύκαιον. (sc. ὄρος vel ἱερόν. Not. N. X, 89.) Iupiter *Λύκαιος.* O. IX, 145. XIII, 154.

Λυκία. ἐκ Λυκίας. O. XIII, 83. *Λυκίων ἀλαλάν.* N. III, 104. *Λύκιε Φοῖβε.* P. I, 74.

Digitized by Google

M.

Μάγνητες. Μάγνητι Κενταύρῳ. P. III, 79. *Μαγνήτων ἐπιχώριος ἑσπάς.* P. IV, 141. *Μαγνήτων σκοπόν, τὸν Ἄκαστον.* N. V, 50. *Μαγνητίδεσσιν ἵπποις.* P. II, 83.

Μαίναλον. Μαιναλίαις ἐν δειραῖς. O. IX, 88.

Μαλεάγονος Ναΐδος ἀκοίτας Σιληνός. Fragm. Inc. LXXXIII. p. 118.

Μαντίνεια. ἀπὸ Μαντινέας. O. X, 84.

Μαραθών. λιπαρά. O. XIII, 157. Ibi *τὰ Ἡράκλεια* celebrata. v. Schol. *Μαραθῶνος ἐν μυχῷ.* P. VIII, 113. *ἐν Μαραθῶνι,* O. IX, 135.

Μεγακλῆς. P. VII, 15.

Μέγαρα. O. VII, 157. XIII, 156. P. VIII, 112. N. III, 148.

Μέγας. N. VIII, 75. *Μέγα ἄγαλμα Νεμεαῖον.* N. VIII, 27.

Μέδοισα. N. X, 7. *Μεδοίσας εὐπαράου.* P. XII, 28.

Μέλαμπος. P. IV, 224. v. Schol.

Μελάνιππος. N. XI, 47.

Μελέαγρος. μαχαιάν. I. VII, 44.

Μελησίας. O. VIII, 71. N. IV, 151. VI, 110.

Μελία. Oceani filia. P. XI, 6. *Μελίαν χρυσαλάκατον.* Fr. Encom. I, 1. p 64.

Μελικέρτας. Ἀθαμαντίδας. Fr. Epinic. I, 1. p. 7.

Μέλισσα. P. IV, 106. hinc sacerdotes Cybeles *Μέλισσαι* dictae. v. Schol. I, 71. *Μελίσσαις ἱεραῖς.* Fr. Inc. CLXXV. vbi v. Not.

Μέμνων. O. II, 148. P. VI, 31. N. III, 111. N. VI, 83. sq. I. V, 51. VIII, 116.

Μένδης. Fr. Inc. LXXXIV.

Μέναδρος. N. V, 87.

Μενέλαος. N. VII, 41.

Μενοίτιος. O. IX, 106.

Μέροπες. N. IV, 42. I. VI, 46. Fr. Hymn. XI. p. 55.

Μεσσάνα. P. IV, 223. VI, 35. v. Schol. ibid.

Μετώπη. O. VI, 144.

Μήδεια. O. XIII, 75. sq. vaticinatur. P. IV, 15. sq. 100. 387. 445.

Μῆδοι. (Μήδειοι.) ἀγκυλότοξοι. P. I, 156.

Μίδας. Siculus. P. XII, 10.

Μιδέα. vrbs. O. X, 78. pellex Electryonis. O. VII, 53.

Μιδυλίδαι. P. VIII, 53. Fr. Inc. CLXXVII.

Μινύαι. Μινυᾶν παλαιγόνων. O. XIV, 5. *πλευσάντων νάϊος.* P. IV, 122. *Μινύεια, ἡ.* sc. *πόλις.* O. XIV, 27.

Μινύας. τὸν Μινύα μυχόν, Orchomenum. I. I, 80.

Digitized by Google

Μναμοσύνα. Μναμοσύνας λιπαράμπυκος. N. VII, 22. *χρυσοπέπλου κόραι βαθύζωνοι.* I. VI, 110.
Μοῖρα. N. IV, 84. 87. *Μοῖραι.* O. X, 65. Fr. Inc. C, 3. P. IV, 258. *Μοιρᾶν ἐσλῶν.* N. X, 37. *βαθυφρόνων.* N. VII, 1. *μία, Τύχα.* Fr. Inc. LXXV. I. VI, 26.
Μοῖσα. O. I, 179. Fr. Inc. CXXXV. *παρέστα μοι.* O. III, 7. *ὦ.* O. X, 5. *ἀδύπνοος.* O. XIII, 31. P. I, 112. IV, 4. 496. *εὔξηται.* P. X, 57. XI, 63. *φιλεῖ.* N. I, 15. *ὦ πότνια.* N. III, 1. VI, 49. VII, 114. I. II, 9—15. VI, 84. *Μοῦσα* (leg. *Μοῖσα*) *καὶ χοροὶ ἀριστεύοντι.* Fr. Inc. XXI, 4. *Μοῖσαν δίδωσιν Ἀπόλλων.* P. V, 88. *φέρειν.* N. III, 48. *χρυσέαν.* I. VIII, 12. *Μοῖσαι μελίφθογγοι.* O. VI, 56. X, 115. XI, 17. N. IX, 1. I. VIII, 127. *Μοισᾶν χρυσαμπύκων.* P. III, 159. I. II, 3. *ἰοπλοκάμων.* P. I, 3. *βαθυκόλπων.* P. I, 24. *ηὐκόμων.* O. VI, 153. *δόσιν.* O. VII, 13. *ἀπὸ τόξων.* O. IX, 9. *ἐν δίφρῳ πρόσφορος.* O. IX, 121. *Θυγατέρες, ἀοιδαὶ σοφαί.* N. IV, 4. *κάλλιστος χορός.* N. V, 42. *ῥοαῖς.* N. VII, 17. *λίθον.* N. VIII, 80. *σκοπὸν ἄγχιστα ἀκοντίζων.* N. IX, 132. *προφρόνων τύχοιμεν.* I. IV, 73. *Μοισαίων μελέων.* I. VI, 2. *Μοῖσαις ἀγλαοθρόνοις.* O. XIII, 136. *αὐτὸν ἀποδώσω.* P. IV, 120. *ἔδωκεν ἀρόσαι.* N. X, 49. *ἰοβοστρύχοις φλέγεται.* I. VII, 33. *ἐν Μ. ποτανός.* P. V, 152. *Μούσας (Μοίσας;) ἀργυρέας.* Not. Fr. Inc. CVI. *Μοισαῖον ἅρμα.* I. VIII, 134.
Μολίονες ὑπερφίαλοι. O. X, 42.
Μολοσσία. N. VII, 56.
Μουσαγέτας μὲ καλεῖ χορεῦσαι. Fr. Inc. LXV.
Μόψος. P. IV, 338. sq.
Μυκῆναι. Μυκηνᾶν ἐξανίστανται. P. IV, 87. *Μυκηναίων λευκίππων.* Fr. Inc. CLXXVI.
Μυρμιδόνες. N. III, 21. sq.
Μύσιον πιδίον ἀμπελάεν. I. VIII, 107.

N.

Ναΐς. Κρείουσα. P. IX, 89. v. V. L. Fr. Inc. LXXIII, 2.
Νάξος. Νάξῳ ἐν λιπαρᾷ. P. IV, 156. *Ναξίαν ἀκόναν.* I. VI, 107.
Νεῖλος. Νείλοιο Κρονίδα. P. IV, 99. *πρὸς ἀκτάς.* I. II, 62. *παγᾶν.* I. VI, 38. *κέρας.* Fr. Inc. LXXXIV.
Νεμέα. O. XIII, 47. N. I, 8. V, 81. VI, 83. *κατὰ κόλπον Νεμέας.* O. IX, 130. *ἀπό.* N. III, 147. VI, 21. *ἀπὸ εὐφύλλου.* I. VI, 89. *ἐν Νεμέᾳ.* O. VII, 150. VIII, 21. 71. XIII, 138. N. II, 35. *ἐν Ἀργείᾳ.* Fr. Dithyramb. III, 14. p. 67. *ἐν βαθυπεδίῳ.* N. III, 30. IV, 15. 122. VI, 34. VII, 118. X, 48. I. V, 21. VI,

Digitized by Google

4. 71. VIII, 7. *Νεμέειον ἄγαλμα.* N. VIII, 27. *Νεμεαίου Διός.* N. II, 7. *Νεμεάδι ἐν ἱερομηνίᾳ.* N. III, 4.
Νέμεσις. διχόβουλος. O. VIII, 114. *ὑπέρδικος.* N. X, 68.
Νεοπτόλεμος. N. IV, 82 — 87. VII, 48 — 150.
Νέστωρ. P. III, 168. *Νεστόρειον ἅρμα.* P. VI, 32.
Νηρεύς. O. II, 52. P. IX, 167. I. VIII, 91. *Νηρέος εὐβούλου.* P. III, 163.
Νηρηΐδες. Νηρηΐδων ποντιᾶν. P. XI, 4. *ἀπὸ χρυσέων.* N. V, 14. *ὑψιθρόνων μίαν.* N. IV, 106. *χρυσαλακάτων.* N. V, 65. *Νηρηΐδεσσι πεντήκοντα.* I. VI, 8.
Νίκη. dea. N. V, 76. I. II, 39.
Νικάσιππος. I. II, 68.
Νικοκλῆς. I. VIII, 134.
Νικόμαχος. I. II, 32.
Νιόβη. Fr. Inc. CLXXXVI. ib. Not.
Νῖσος. P. IX, 161. N. V, 84.
Νομάδες. Νομάδων ἱππευτᾶν. P. IX, 217. *Νομάδεσσι Σκύθαις.* Fr. Epiuic. V. p. 14.
Νόμιός. Aristaeus. P. IX, 115.
Νότος. Νότου αὔραις. P. IV, 361.
Νύμφα. Νυμφᾶν. O. XII, 27. *Νύμφαις βρομίαις.* Fr. Parthen. IV, 2. p. 29. vbi Not.

Ξ.

Ξάνθος. fl. O. VI, 62.
Ξενάρκης. P. VIII, 26. 102.
Ξενοκράτης. P. VI, 6. sq. I. II, 21. 53.
Ξενοφῶν. O. XIII, 38. sq. Fr. Scol. I, 4. p. 19.

Ο.

Ὀγχηστός. I. IV, 33. *Ὀγχηστίαις ἀϊόνεσσιν.* I. I, 45.
Ὀδυσσεύς. N. VII, 30. VIII, 44.
Οἰδίπους. O. II, 70. sq. *Οἰδιπόδα σοφίαν.* P. IV, 467.
Ὀϊκλῆς. Ὀϊκλέος παῖς. P. VIII, 55. *Ὀϊκλείδαν.* O. VI, 19. N. X, 16. IX, 39.
Ὀϊλεύς. Οἰλιάδης. Ὀϊλιάδα βωμόν. O. IX, 167.
Οἰνεύς. Οἰνεῖδαι κρατεροί. I. V, 58.
Οἰνόμαος. O. I, 112 — 145. V, 20. sq. X, 61.
Οἰνοπία. Aegina. I. VIII, 45.
Οἰνώνα. Aegina. N. IV, 75. V, 29. VIII, 12. I. V, 44.
Οἰωνός. O. X, 78. sq. v. Schol.

Digitized by Google

Ὀλιγαιθίδαι. O. XIII, 137.
Ὄλυμπος et Οὔλυμπος. Ὀλύμπου. P. XI, 96. δισπότας Ζεύς. N. I, 17. δύσποτα Ἄμμων. Fr. Hymn. in Ammon. I. pag. 48. ὕδος. O. II, 23. ἀκοποί. O. I, 86. ποτὶ κλίμακα. Fr. Inc. C, 4. ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι. O. XIII, 131. κατ' Ὄλυμπον. N. X, 31. 157. Οὔλυμπόνδε. O. III, 64. I. IV, 94. Οὐλυμπόθεν. P. IV, 382. Ὀλύμπιος ἀγεμών. O. IX, 85. Ὀλυμπίου Διός. Fr. Inc. LXXXVI, 3. ἄλσος. I. II, 41. Ὀλυμπίοιο πατρός. O. XIV, 18. Ὀλυμπίῳ σωτῆρι. I. VI, 11. Ὀλύμπιοι — δεῦτ' ἐν χορόν. Fr. Dithyramb. III, 1. p. 68. ἐν Ὀλυμπίοις ζώει. O. II, 44.
Ὀλυμπία, ἡ. O. I, 11. VIII, 2. XIII, 34. P. VII, 14. ἐν Ὀλυμπίᾳ. O. II, 87. III, 27. V, 3. VI, 43. VII, 16. VIII, 109. XII, 15. XIII, 144. P. V, 167. VIII, 49. XI, 71. N. XI, 29. IV, 120. O. IX, 2. X, 121. P. IX, 177.
Ὀλυμπιάνικος. O. XIV, 27. ἐὼν κεῖνος πρῶτος. N. VI, 30. Ὀλιμπιόνικε. O. V, 48.
Ὀλυμπιονίκας. O. VI, 6. Ὀλυμπιονίκα πατρός. P. X, 21. Ὀλυμπιονίκαν. O. VIII, 23. ἀνάγνωτε. O. X, 1. ὕμνον. O. III, 4. Ὀλυμπιονίκαις. O. XI, 7.
Ὀλυμπιάς. Ὀλυμπιάδος ἄνθεα. N. VI, 108. Ὀλυμπιάδι. O. X, 21. 71. Ὀλυμπιάδα ἔστασεν. O. II, 5. Ὀλυμπιάδων ἀχυιᾶτις Σεμέλα. P. XI, 2. Ἀλφεοῦ ἔρνισιν. I. I, 93. ἐλαιᾶν. N. I, 24. κλέος. O. I, 153.
Ὅμηρος. P. IV, 493. Ὅμηρον διὰ τὸν ἀοιδοπῆ. N. VII, 31. I. IV, 63.
Ὁμηρίδαι. N. II, 1. vbi vide Schol.
Ὅμολος. Fr. Hyporchem. V. p. 42.
Ὀπύεις. O. IX, 22. 87.
Ὀρέστης. P. XI, 24. sq. N. XI, 44.
Ὄρθια et Ὀρθωσία. Diana, ab Arcadiae monte. O. III, 54. v. Schol.
Ὀρσέας. I. IV, 123.
Ὀρσοτριαίνας. Neptunus. N. IV, 141.
Ὀρτυγία. O. VI, 157. P. II, 10. sq. N. I, 2. sq.
Ὀρφεύς. P. IV, 314. Fr. Inc. CLXXVI.
Ὀρχομενός. O. XIV, 3. I. I, 51.
Οὔλιος. N. X, 44.

Π.

Πάγασος. (Πήγασος.) de eo O. XIII, 89—132. πτερόεις. I. VII, 64.
Παιάν. Apollo. P. IV, 481.

Digitized by Google

Πάγγαιον, P. IV, 320.
Πάλιον. Παλίου βάσσαις. P. III, 7. *κόλπων.* P. IX, 7. *πὲρ ποδί.* N. IV, 88. *σφυροῖς.* P. II, 84. *Παλίῳ (ἐν) ἄιδων Μουσᾶν χορός.* N. V, 41.
Παλλάς. Minerua. O. II, 48. *πολιοῦχε.* O. V, 23. *κούρα.* O. XIII, 93. 100. 109. *Παλλάδος ἐν τελεταῖς.* P. IX, 173. *Ἀθάνα.* P. XII, 13.
Παμφάης. N. X, 92.
Πάμφυλος. Aegimii fil. P. I, 121.
Πάν. P. III, 139. N. Fr. Parthen. I. p. 29. sq. Fr. Hymn. in Pan. p. 50. Fr. Inc. CLXXXIX.
Πάρις. P. VI, 33.
Παρνασσός. Παρνασσοῦ καταβάντε. O. IX, 66. *πόδα.* P. XI, 54. *Παρνασῶ.* P. I, 75. *Παρνασσῷ ὑψιμέδοντι.* N. II, 29. *Παρνάσσιος μυχός.* P. X, 12. *Παρνασία ποίᾳ.* P. VIII, 28. *Παρνασσίᾳ ὀφρῦϊ.* O. XIII, 150. *Παρνασσίῳ τέγεϊ.* P. V, 55.
Πάρος. insula. *Παρίου λίθου λευκοτέραν.* N. IV, 132.
Παῤῥασία. Παῤῥασίῳ στρατῷ. O. IX, 143.
Πάτροκλος. O. IX, 107. X, 22.
Πείθω. P. IV, 390. IX, 70.
Πειράνα. Πειράνας ἄστεϊ, Κορίνθῳ. O. XIII, 86.
Πειρίθοος. v. Fr. Encom. I. p. 64. sq. Fr. Inc. LXXII.
Πείσανδρος. N. XI, 43.
Πελειάδες. N. II, 17. dictae *Πλειάδες.* v. Not. v. Schol. cf. Not. Fr. Dithyramb. VIII. p. 73.
Πέλιας. P. IV, 126. 167. 278. sq. *Πελίαο φόνον Μήδειαν.* P. IV, 446.
Πελιννᾶον. P. X, 7.
Πέλλάνα. O. VII, 156. IX, 148. XIII, 155. N. X, 82.
Πέλοψ. De eo O. I, 151. sq. IX, 15. *Πέλοπος δρόμοις.* O. I, 154. *ἐσλοῦ πτυχαῖς.* N. II, 33. *Κρονίου βάσσαις.* O. III, 41. *Λυδοῦ.* O. I, 38. *σάματι.* O. X, 30. *σταθμοῦ.* O. V, 21.
Πέργαμος. O. VIII, 55. *Περγαμίαν εἶλε.* I. VI, 45.
Περικλύμενος. P. IV, 312. N. IX, 61.
Περσεύς. N. X, 6. I. V, 40. P. XII, 19. X, 49. Fr. Inc. LVII.
Περσεφόνα. Περσεφόνας δῶμα. I. VIII, 119. cf. *Φερσεφόνα.*
Πηλεύς. O. II, 142. *ἄναξ.* N. III, 56. *Ἰωλκὸν παρέδωκεν Αἰμόνεσσι.* N. IV, 91. *Πηλεῖ.* P. VIII, 144. *Αἰακίδᾳ.* P. III, 154. N. V, 48. I. VI, 36. VIII, 84. *Πηλεΐδα ὀρφανιζομένῳ παραιτεῖν.* P. VI, 22.
Πηνειός. P. IX, 29. X, 86.
Πιερίδες. O. X, 116. *Πιερίδων ἅρμα τετράορον ἔζευξεν.* P. X,

Digitized by Google

102. ἀρότοις. N. VI, 56. βοὰν ἄϊοντα ἀτύζονται, P. I, 27. εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντα. I. I, 92. μυχοῖσι. P. VI, 49. προφάταν ἀοίδιμον. Fr. Inc. LXXXVI, 3.

Πίνδαρος. religiosus. v. V. L. N. VII, 150. Not. O. I, 82. P. II, 96. studiosus in conquirendis ornamentis. N. N. VII, 114. commendat studium breuitatis. N. P. I, 157. P. IV, 459. IX, 133. N. IV, 53—66. X, 55. P. VIII, 40. abruptas amat sententias. N. P. II, 144. lyrico spiritu plura eodem phantasmate complectitur. N. N. VIII, 1. P. VIII, 1. sese laudat. Not. Fr. Hymn. in Apoll. p. 49. eius sententia de summa fortuna non adsequenda. V. L. I. VII, 61. cf. O. V. tota. P. X, 42. N. IX, 109. V, 17. de animi immortalitate. N. Fr. Thren. III. IV. p. 35. 36. Post mortem hymnum in Proserpinam dictasse dicitur. Not. Fr. Hymn. in Proserp. II. p. 49. certauit cum Corinna poëtria. Not. Fr. Encom. I. p. 64. ab Aristophane parodia irrisus. Not. Fr. Dithyr. X. p. 74. Pindaricum schema. Not. Fr. Dithyr. VI. p. 70. D. P. ad O. VIII, 10. — [Pindadarus heroum epitheta vrbibus tribuit. Eustath. pag. 1175, 3. 1875, 37.]

Πίνδος. mons. P. I, 126. IX, 27. et Schol.

Πίσα. Peloponnesi vrbs. O. I, 28, 112. II, 4. III, 17. VI, 7. VIII, 12. X, 51. XIII, 40. XIV, 33. N. X, 60. οἱ Πισᾶται. O. IX, 103. Πισάτιδι ἐλαίᾳ. O. IV, 20.

Πιτάνα. O. VI, 46.

Πληϊόνη. Fr. Dithyramb. VIII. p. 73.

Ποίας. P. I, 103.

Πολυδίκτης. P. XII, 21—26.

Πολυδεύκης. ἄναξ. P. XI, 94. N. X, 93. 110. 127. 138. I. V, 42.

Πολύϊδος. O. XIII, 104.

Πολύμναστος. P. IV, 104. Fr. Inc. XVIII.

Πολυνείκης. O. II, 77.

Πορφυρίων. P. VIII, 15—22.

Ποσειδᾶν. γαιάοχος. O. I, 59. ἥρειδε μιν (Herculem). O. IX, 47. ἀγλαός. I. VIII, 61. εὐρυμέδων. O. VIII, 41. Ποσειδάων ἐπάσαις νίκαν. I. II, 21. Ποσειδάωνος εἰναλίου. P. IV, 363. ἱππάρχου. P. IV, 80. ναόν. I. IV, 95. πρόθυρον. O. XIII, 5. τεθμοῖσι. O. XIII, 57. Πετραίου. P. IV, 246. v. Schol. Ποσειδάωνι. I. I, 44. Κρονίῳ. O. VI, 48. Ποσειδάωνα γαμβρὸν πείσαις. N. V, 67. Ποσείδαον. N. I, 121. Ποσειδάνιον Κτίστον. O. X, 52. τέμενος. N. VI, 70. Ποσειδανίοισιν ἵπποις. O. V, 49.

Πραξιδάμας. N. VI, 27. 29.

Digitized by Google

Πρίαμος. P. I, 105. *κόραν*. P. XI, 29.
Προῖτος. *Προίτοιο ἄστυ*. N. X, 77. 78.
Προμαθεύς. O. VII, 81.
Πρόφασις. Epimethei filia. P. V, 31.
Πρωτεσίλαος. I. I, 83.
Πρωτογένεια. O. IX, 64.
Πτοιόδωρος. O. XIII, 58.
Πυθέας. N. V, 8. 80. I. V, 22. 75. VI, 85.
Πυθώ. P. IV, 117. X, 6. *Πυθῶνος*. P. XII, 10. *αἰπεινᾶς ἐπέπταις*. N. IX, 11. *γυάλοις*. P. VIII, 90. *πετραέσσας*. O. VI, 81. *Πυθῶνι*. O. II, 71. 88. XII, 26. P. IV, 5. N. X, 47. XI, 29. *ἀγαθέᾳ*. P. IX, 126. N. X, 61. *δίᾳ*. P. VII, 10. *μηλοδόκῳ*. P. III, 48. *Πυθῶνα*. O. VI, 61. IX, 18. P. XI, 15. *Πυθώνοθεν*. P. V, 141. *Πυθοῖ*. O. VII, 16. XIII, 50. P. XI, 73. I. VII, 72. *χρυσέα κλυτόμαντι*. Fr. Inc. LXXXVI, 5. *Πυθόθεν*. I. I, 92.
Πυθιάς. *Πυθιάδος δρόμῳ*. P. I, 60. *κλεεννᾶς*. P. V, 26. *Πυθιάδι*. P. VIII, 120. *Πυθίου Θεάριον*. N. III, 122. *Πύθιον Ἀπόλλωνα*. O. XIV, 16. *ναόν*. P. IV, 97. *Πυθίων ἀέθλων*. P. III, 130. *στεφάνων*. P. X, 41. *Πυθίοις δαπέδοις*. N. VII, 50. *μαντεύμασιν*. I. VII, 22. *Πυθίοισι*. N. II, 14.
Πυθιονίκαν χαλκάσπιδα. P. IX, 1.
Πυθιόνικος θησαυρός. P. VI, 4. *Πυθιονίκῳ πατρί*. P. XI, 67. *Πυθιόνικον τιμάν*. P. VIII, 5.
Πύλος. O. IX, 46. P. IV, 309. *Πύλῳ ἐν ζαθέᾳ*. P. V, 94.
Πύῤῥα. O. IX, 66.

Ρ.

Ῥαδάμανθυς. O. II, 137—139. P. II, 135.
Ῥέα. O. II, 22. 140. P. III, 157. N. XI, 1. Fr. Inc. CLIII.
Ῥῆσος. Fr. Inc. CLVIII.
Ῥόδος. De ea O. VII, 24. sq. Fr. Inc. CLXVII.

Σ.

Σακάδας. Prooem. in Sacad. p. 49. ib. Not.
Σαλαμίν. P. I, 148. N. II, 19. IV, 78. I. V, 63.
Σαλμωνεύς. P. IV, 254.
Σᾶμος. O. X, 84.
Σαρπηδών. P. III, 198.
Σεμέλα. *Θυώνα*. P. III, 177. P. XI, 1. *τανυέθειρα*. O. II, 47. *Σεμέλαν ἑλικάμπυκα*. Fr. Dithyramb. III, 24. p. 68. *Καδμείαν*. Fr. Dithyramb. III, 13. p. 68.
Σέριφος. P. XII, 21.
Σικελία. dicta olim *Τρινακρία τριγλώχιν*. Ft. Inc. CXLIII. *Σι-*

Digitized by Google

χιλίας ὄχημα δαίδαλον. Fragm. Epinic. II, 7. in Hieron. p. 15. ὀφθαλμός. O. II, 17. Σικελία ἐν πολυμάλῳ. O. I, 20. imposita Typhoeo. P. I, 35. πείρατα. N. I, 19. sq.
Σικυών. O. XIII, 155. N. IX, 2. 127. X, 80. I, IV, 45.
Σιληνός. ζαμενὴς, χοροιτύπος, Μαλεάγονος, ἀκοίτας Ναΐδος. Fr. Inc. LXXIII.
Σίπυλος. ἐς φίλαν Σίπυλον. O. I, 62.
Σίσυφος. Αἰολίδας. Fr. Epinic. I, 1. p. 7. O. XIII, 72.
Σκάμανδρος. N. IX, 94.
Σκοπάδας. Fr. Inc. CLXXXII. ib. Not.
Σκύθαι ἄνδρες. Fr. Inc. XCII, 2. Σκύθαις Νομάδεσσι. Fr. Epinic. V. p. 14.
Σκῦρος. Σκύρου ἄμαρτε Neoptolemus. N. VII, 54. Σκυρίας αἰγας ἐξοχωτάτας. Fr. Epinic. II, 3. p. 15.
Σμυρναίων λιπαρῷ ἄστει. Fr. Dithyramb. IX. p. 73. sq.
Σόλυμοι. O. XIII, 129.
Σπάρτα. P. I, 149. V, 97. N. X, 97. ἀπὸ Σπάρτας αἷμα. XI, 44.
οἱ Σπαρτοί. Thebani. P. IX, 145. Σπαρτῶν ἱερὸν γένος. Fr. Encom. I, 2. p. 64.
Στράτων. Fr. Epinic. V. p. 14.
Στρεψιάδης. I. VII, 1, sq.
Στρόφιος. P. XI, 53.
Στύμφαλος. O. VI, 144. 167.
Συράκουσαι. μεγαλοπόλιες. P. II, 1. O. XIII, 158. Συρακουσῶν. O. VI, 8. 156. N. I, 2. Συρακόσσαισι. P. III, 124. Συρακούσιος et -κόσιος. O. I, 35. VI, 30. P. I, 142.
Σύριον στρατὸν εὐρυαλχμαν. Fr. Inc. XVII.
Σωγένης. N. VII, 11. 103. 134.
Σωκλείδας. N. VI, 35.
Σώστρατος. O. VI, 14. 137.

T.

Ταίναρος. P. IV, 78. 310.
Ταλαϊονίδας. O. VI, 24.
Τάνταλος. O. I, 40—110. vbi eius historia. I. VIII, 21.
Τάρταρος. Ταρτάρου πυθμένα. Fr. Inc. XXVIII, 1. Ταρτάρῳ ἐν αἰνᾷ. P. I, 29.
Ταϋγέτα. O. III, 53.
τὸ Ταΰγετον. P. I, 123. N. X, 114. Fr. Epinic. II, 1. in Hieron. p. 15.
Τέγεα. O. X, 80. N. X, 87.
Τειρεσίας. N. I, 90. I. VII, 11.

Digitized by Google

Τελαμών. ἄριστος. P. VIII, 144. εὐρυσθενής. N. III, 62. sq. καρτερός. N. IV, 41. sq. I. VI, 39. sq. 59. 76. N. VIII, 39. Τελαμωνιάδας. N. IV, 77. I. VI, 38.

Τελέσαρχος. I. VIII, 3.

Τελεσιάδας. I. IV, 77.

Τελεσικράτης. P. IX, 2. 176.

Τένεδος. N. XI, 6.

Τέρπανδρος Λέσβιος. Fr. Epinic. IV, 1. in Hieron. p. 16.

Τερψίας. O. XIII, 59. conf. Schol.

Τερψιχόρα. I. II, 12.

Τεύθρας. O. IX, 108.

Τεῦκρος. N. IV, 76.

Τηλεβόαι. N. X, 27.

Τήλεφος. O. IX, 112. I. V, 52. VIII, 109.

Τιμάσαρχος. N. IV, 16.

Τιμίδας. N. VI, 106.

Τιλφώσσα. Fr. Inc. LVI, 2.

Τιμόδημος. N. II, 22. *Τιμοδημίδαι.* N. II, 16. 22. 38.

Τιμόκριτος. N. IV, 22.

Τιμόνοος. N. II, 16.

Τίρυνς. O. VII, 51. 143. X, 40. 82. I. VI, 40.

Τιτάν. Τιτᾶνας λῦσε Ζεύς. P. IV, 519.

Τιτυός. P. IV, 81. 160.

Τλαπόλεμος. O. VII, 37. 141. v. Schol.

Τρινακρία τριγλώχιν. Fr. Inc. CXLIII.

Τριτωνίς. P. IV, 36.

Τροία. Τροίας κίονα. O. II, 145. N. II, 21. III, 105. IV, 40. VII, 60. I. IV, 62. I. VI, 41.

Τροφώνιος. Fr. Paean. II. p. 56.

Τρῶες. P. V, 110. Τρώων πόλιν. I. V, 46. πυρωθέντων. P. XI, 51. Τροΐας ἵνας. I. VI, 112.

Τυνδάρεος. Τυνδαρίδας. N. X, 138. I. I, 42. Τυνδαριδᾶν εὐΐππων. O. III, 70. λευκοπώλων. P. I, 127. Τυνδαρίδαις φιλοξένοις. O. III, 1, N. X, 72.

Τυρσανοί. P. I, 139. 140.

Τυρώ. Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά, Pelias. P. IV, 242.

Τυφών. Τυφῶνος ἑκατογκεφάλα. O. IV, 12. Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον. Fr. Epinic. V, 2. p. 17. Τυφὼς ἑκατογκάρανος. P. I, 31. Κίλιξ ἑκατόγκρανος. P. VIII, 20. add. Fragm. Prosod. VI. pag. 47.

Τύχα. dea. ἀπευθὴς δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον. Fr. Inc. XXXI. Not. p. 95. μία Μοιρῶν. Fr. Inc. LXXV. φερεσίπολις. Fr. Inc.

Digitized by Google

XXXII. vid. Not. *νικᾷ ἐν ἔρχμασιν, οὐ σθένος.* Fragm. Inc. LXXXII.

Τ.

Ταντες. Not. Fr. Dithyramb. III. p. 69.
Τγίεια. χρυσέα. P. III, 129.
Τλλος. Τλλὶς στάθμα. P. I, 121. v. Not.
Τπερβόρειοι. O. VIII, 63. III, 28. P. X, 47. I. VI, 34. Hermanni Additam. ad Fragm.
Τπερηίς. Τπερηίδα κράναν. P. IV, 222.
Τπεριονίδας. O. VII, 72.
Τπερμνήστρα. N. X, 10.
Τψεύς. Τψέος εὐρυβία. P. IX, 23. sq.
Τψιπύλη. O. IV, 35.

Φ.

Φαίδρα. Fr. Inc. XX.
Φαισάνα. Arcadiae. O. VI, 55.
Φάλαρις. P. I, 185.
Φᾶσις. P. IV, 376. I. II, 61.
Φερένικος. equus Hieronis. O. I, 29. P. III, 152.
Φέρης. P. IV, 222.
Φερσεφόνα. O. XIV, 29. P. XII, 3. vid. *Περσεφόνα.*
Φῆρες. Fr. Inc. LX, 1.
Φθία. P. III, 179. N. IV, 82.
Φιλάνωρ. O. XII, 19.
Φιλοκτήτης. De eo P. I, 97.
Φιλύρα. N. III, 76. P. VI, 21. *Φιλυρίδας Χείρων.* P. III, 1. IX, 50.
Φίντις. O. VI, 37.
Φλέγρα. N. I, 100. I. VI, 48.
Φλεγύας. P. III, 14.
Φλιοῦς. N. VI, 74.
Φοῖβος. O. IX, 50. P. IV, 95. *Φοίβῳ ἀκερσεκόμᾳ.* P. III, 26. N. IX, 20. *Φοῖβον χρυσάορα.* P. V, 140. *ἀκερσεκόμαν.* I. I, 8. *Φοῖβε Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων.* P. I, 74.
Φοῖνιξ. Fr. Inc. XVI.
Φοίνιξ. ἀλαλητός. P. I, 138. *Φοίνισσαν ἐμπολάν.* P. II, 125.
Φόρκος. P. XII, 24.
Φράστωρ. O. X, 85.
Φρικίας. P. X, 25.
Φρίξος. P. IV, 284. sq. 431.

Digitized by Google

Φρύγες. Φρυγῶν ἀλυλάν. N. III, 105.
Φυλαχίδας. I. V, 1. sq. VI. toto carmine.
Φῶκος. N. V, 22—24.

X.

Χαριάδαι. N. VIII, 79.
Χαριτλῶ. P. IV, 182.
Χάρις. Fr. Scol. II, 20. p. 23. αἰδοία. O. VI, 128. αἱ Χάριτες. O. XIV, 12. P. IV, 490. ἠΰκομαι. P. V, 60. N. X, 20. Χαρίτων κᾶπον. O. IX, 39. sq. ἄρουραν. P. VI, 2. P. VIII, 30. πελαδεννᾶν φίγγος. P. IX, 158. πόλει. P. XII, 46. σὺν τύχᾳ. N. IV, 12. δμάδᾳ. N. VI, 65. δρόσῳ. I. VI, 93. Χαρίτεσσι. Fr. Inc. LXXXVI. σὺν βαθυζώνοις. P. IX, 3. N. IX, 129. X, 71. σὺν Χάρισιν ξανθαῖς. N. V, 99. I. V, 26.
Χείρων. P. III, 135. P. VI, 20. sq. P. III, 1. 79. 111. 118. 181. IX, 49. sq. N. III, 76. IV, 98. I. VIII, 90. Fragm. Inc. CXC. v. Schol.
Χίμαιρα. O. XIII, 128.
Χρομίος. N. I, 8. IX, 10. sq.

Ψ.

Ψαμάθεια. Nereïs. N. V, 25.
Ψαλυχίδαι. I. VI, 92.
Ψαῦμις. O. IV, 18. V, 7. 53.

Ω.

Ὤαγος. Siciliae fl. ad Camarinam. O. V, 25.
Ὠαρίων. vid. Ὡρίων. Ὠαριωνίαν φύσιν. I. IV, 83. cf. V. L.
Ὠκεανός. Ὠκεανοῦ θυγάτηρ. O. V, 4. P. IX, 26. παρὰ παγαῖς. Fr. Inc. C, 2.
Ὧραι. πολυάνθεμοι. O. XIII, 23. Ὥραις εὐθρόνοις. P. IX, 105. Ὥρας χρυσάμπυκας, ἀγλαοκάρπους, ἀγαθὰς σωτείρας. Fr. Inc. C, 6. 7.
Ὡρίων. De eo Fr. Dithyramb. VIII. ib. Not. p. 73. λεοντοδάμας. Fr. Dithyramb. V, 70. Not. p. 69. Ὡρίωνα μὴ τηλόθεν Πελειάδων νεῖσθαι. N. II, 18.
Ὦτος. P. IV, 158.

Digitized by Google

III.

INDEX SCRIPTORVM

IN

SCHOLIIS GRAECIS

AD PINDARVM

CITATORVM.

A.

Alexander. S. P. IV, 1. p. 543. S. P. IV, 57. p. 551. S. P. IX, 26. p. 626. (S. notat Scholia.)

Achaeus, Historiographus. S. V. O. VIII, 42. p. 528.

Aeneas. S. I. IV, 104. p. 827. vid. Dinias.

Aeschylus. (Choëph. v. 6.) S. P. IV, 245. p. 559. (Agamemn. v. 1633.) S. P. II, 173. p. 522. (Eumenid. v. 445.) S. P. II, 39. p. 510. *ἐν Δαναΐσιν.* S. P. III, 27. p. 527. *ἐν Καβείροις.* S. P. IV, 303. p. 571. *ἐν Γλαύκῳ.* S. P. I, 252. p. 600. *ἐν Νηρέϊσι.* S. N. VI, 85. p. 750. *ἐν Ἐπιγόνοις.* S. I. VI, 10. p. 859. Prom. Solut. S. O. VI, 106. p. 501. ex Incert. S. P. M, 18. p. 607. S. P. II, 39. p. 510. S. N. X, 31. p. 775.

Aeson, poëta. S. V. O. XIII, 31. p. 446.

Aethiopidis auctor. S. I. IV, 58. p. 822.

Agesilaus. S. P. III, 25. p. 526.

Agestratus. S. P. X, 85. p. 643.

Alcaeus. S. V. O. I, 97. p. 192. S. I. I, 2. p. 808. S. I. I, 52. p. 802. S. I. I, 17. p. 810.

Alcman. S. V. O. I, 97. p. 192. S. N. III, 17. p. 684. S. I. I, 52. p. 802. Alcmanicum schema. S. P. IV, 516. p. 572. S. P. IV, 518. p. 573.

Ammonius. S. P. II, 1. p. 505. S. P. IV, 44. p. 550. S. P. IV, 89. p. 554. S. P. IV, 513. p. 572. S. N. III, 16. p. 684. S. N. IV, 53. p. 703.

Digitized by Google

Amyntianus, ἐν τῷ περὶ Ἐλεφάντων. S. V. O. III, 52. p. 256.
Anacreon. S. V. O. III, 52. p. 265. S. V. O. VIII, 42. p. 358. S. V. O. VII, 5. p. 321. S. I. II, 1. p. 808. S. I. II, 9. p. 809.
Anaxagorae discipulus. vid *Euripides*.
Andron, Ephesius, ἐν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς. S. I. II, 17. p. 810.
Androtion. S. I. VII, 13. p. p. 847.
Antesion. S. V. O. I, 37. p. 182.
Antimachus, ἐν Λύδῃ. S. P. IV, 398. p. 579.
Apollinis musicus. vid. *Homerus*.
Apollodorus. S. V. O. I, 35. p. 181. S. V. O. IX, 62. p. 384. S. N. X, 115. p. 782.
Apollonius Rhodius. (Argon. L. I, 10.) S. P. IV, 133. p. 558. (I, 130.) S. P. IV, 120. p. 557. ἐν τῷ καταλόγῳ. (I, 93.) S. N. V, 25. p. 715. (I, 752.) S. V. O. I, 124. p. 197. (I, 1167.) S. P. IV, 303. p. 571. (II, 403.) S. P. IV, 376. p. 577. S. P. IV, 341. p. 574. (II, 1243.) S. N. III, 82. p. 691. (III, 409.) S. P. IV, 398. p. 579. Ἀργοναυτικά. S. V. O. XIII, 74. p. 455. S. P. IV, 57. p. 550.
Apollonius, ὁ εἰδογράφος. S. P. II, 1. p. 505.
Aratus (Phaenom. 1.) S. N. V, 46. p. 718. (2.) S. P. IV, 341. p. 574. (257.) S. N. II, 16. p. 677. (322.) S. N. II, 16. p. 678. (331.) S. V. O. VIII, 111. p. 370. (Diosem. v. 160. 166.) S. V. O. XIII, 130. p. 464.
Archidamus. (Cod. Gott. Archemachus.) S. P. III, 120. p. 533.
Archilochus. S. V. O. I, 97. p. 192. S. V. O. VI, 154. p. 311. S. V. O. IX, 1. p. 373. S. V. O. XII, 10. p. 436. Metric. P. V. p. 591. M. P. VI. p. 605. M. P. VII. p. 612. S. N. III, 1. p. 683. M. I. III. p. 815.
Archinus, ἐν Θεσσαλικοῖς. S. P. III, 59. p. 529.
Aristarchus. S. V. O. I, 97. p. 192. S. V. O. II, 16. p. 214. S. V. O. II, 29. p. 217. S. V. O. II, 177. p. 142. S. V. O. III, 1. p. 244. S. V. O. V, 1. p. 271. S. V. O. V, 20. p. 276. S. V. O. V, 29. p. 278. S. V. O. VII, 19. p. 322. S. V. O. VII, 66. p. 332. S. V. O. VII, 92. p. 336. S. V. O. XIV, 26. p. 474. S. P. II, 101. p. 516. S. P. III, 75. p. 530. S. P. IV, 14. p. 546. bis. S. P. V, 1. p. 592. S. P. V, 33. p. 594. S. P. VI, 4. p. 606. S. P. VII, 17. p. 613. S. N. I, 3. p. 663. S. N. I, 34. p. 667. S. N. I, 38. p. 668. S. N. I, 49. bis. p. 669. S. N. II, 16. p. 677. S. N. II, 9. p. 677. S. N. II, 19. p. 679. S. N. III, 1. p. 683. S. N. III, 16. p. 684. S. N. III, 128. p. 694. S. N. IV, 1. p. 697. S. N. IV, 53. p. 703. S. N. IV, 151. p. 711. S. N. VI, 30. p. 725. S. N. VII, 47.

Digitized by Google

p. 739. S. N. VII, 57. bis. p. 740. S. N. VII, 70. p. 741. S. N. VII, 127. p. 747. 748. S. N. X, 114. p. 782. S. I. I, 58. p. 803. S. I. II, 1. p. 807. S. I. VI, 47. p. 842. S. I. VII, 23. p. 849. S. I. VII, 57. p. 851.

Aristarchei. S. I. I, 13. p. 798.

Aristides, *ἐν τῷ περὶ Κνίδου συγγράμματι.* S. P. III, 14. p. 525.

Aristodemus Alexandrinus, Aristarchi discipulus. S. V. O. X, 55. p. 425. S. P. III, 137. p. 534. S. N. VII, 1. p. 734. S. N. VII, 76. p. 741. S. I. I, 11. p. 798. S. I. I, 85. p. 806. S. I. I, 79. p. 804.

Ariston. S. N. I, 1. p. 663.

Aristonicus. S. V. O. I, 35. p. 181.

Aristoteles. S. V. O. X, 17. p. 407. S. V. O. IX, 86. p. 389. *ἐν τῇ τῶν Γλώων πολιτείᾳ.* S. P. I, 89. p. 494. S. P. II, 127. p. 518. S. N. III, 27. p. 686. *ἐν τῇ Δακώνων πολιτείᾳ.* S. I. VII, 18. p. 849.

Aristophanes. (Ibid. 95. et 145.) S. V. O. XIV, 31. p. 475. (Nubes. 569.) S. R. O. I, 16. p. 175. (Equites. 400.) S. P. IV, 407. p. 579. (Ibid. 514. 517.) S. P. II, 75. p. 513. *ὁ Κωμικός.* S. P. II, 125. p. 517. (vid. Hemsterh. ad Plut. p. 447.)

Artemon Pergamenus. S. V. O. II, 16. p. 214. historicus. S. P. I, 1. p. 487. S. P. III, 48. p. 528. S. I. II, 1. p. 807.

Asclepiades, *ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις.* S. P. IV, 35. p. 549. *ἐν τραγῳδουμένοις.* S. N. VII, 62. p. 741. *ἐν τῷ τρίτῳ τῶν τραγῳδουμένων.* S. P. II, 59. p. 510. *ἐν ἕκτῳ τῶν τραγῳδουμένων.* S. P. IV, 313. p. 572. S. V. O. VII, 24. p. 323. S. V. O. VIII, 28. p. 335. S. V. O. XIII, 10. p. 352. S. P. III, 14. p. 525. S. P. IV, 18. p. 547. S. P. IV, 61. p. 651. S. N. II, 19. pag. 679. S. N. VI, 1. p. 723. S. I. II, 1. p. 808. *οἱ περὶ Ἀσκληπιάδην.* S. N. II, 19. p. 679.

B.

Bacchylides. S. V. O. I, 1. p. 170. S. V. O. I, 37. p. 182. S. V. O. II, 154. p. 237. S. V. O. X, 83. p. 420. S. V. O. XIII, 1. p. 440. *ἐν Διθυράμβοις.* S. P. I, 100. p. 495. S. I. IV, 92. pag. 826.

Batus, *ἐν δευτέρῃ Ἀττικῶν ἱστοριῶν.* S. I. IV, 104. p. 827.

C.

Caeneas. S. P. X, 85. p. 644.

Callimachus. (Hymn. in Jov. 26.) S. V. O. VI, 144. p. 309. (Ib. 51.) S. V. O. V, 42. p. 280. (Ibid. 95.) S. R. O. II, 93. p. 228.

Digitized by Google

S. P. V, 1. p. 594. (Hymn. in Apoll. 74.) S. P. V, 99. p. 600. (Ibid. 92.) S. P. IX, 45. p. 627. (Hymn. in Del. 105.) S. P. IV, 246. p. 566. ἐν Ἐκάλῃ. S. N. I, 3. p. 663. S. V. O. II, 29. p. 218. S. V. O. IV, 11. p. 266. S. V. O. IX, 32. p. 268. S. V. O. VIII, 21. p. 554. S. V. O. X, 55. p. 415. S. V. O. XIII, 27. p. 445. S. P. I, 185. p. 503. S. P. II, 1. p. 505. S. P. III, 64. p. 528. S. P. III, 167. p. 538. S. P. IV, 104. p. 556. S. P. IV, 459. p. 584. S. P. V, 31. p. 594. S. P. V, 39. p. 596. S. P. X, 49. p. 641. S. N. II, 1. p. 675. S. N. III, 42. p. 687. S. N. IV, 10. p. 698. S. N. V, 25. p. 726. S. N. IX, 125. p. 770. S. N. X, 1. p. 772. S. N. X, 64. p. 779. S. I. II, 9. p. 809.

Callistratus. S. P. II, 1. p. 505. S. N. III, 1. p. 683. S. N. VII, 150. p. 719. S. I. II, 1. p. 808. S. I. II, 18. p. 810. S. I. V, 1. pag. 831.

Chaeris, Pindari commentator. S. P. IV, 156. p. 560. S. P. IV, 18. p. 547. S. P. IV, 61. p. 551. S. P. IV, 196. p. 563. S. P. IV, 259. bis. p. 568. S. P. IV, 313. p. 572. S. P. IV, 446. p. 582. S. N. I, 49. p. 670.

Chrysippus, ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. S. I. II, 17. p. 809. S. N. I, 49. p. 670. S. I. I, 56. p. 802. S. I. I, 67. p. 803. S. I. I, 76. p. 804. S. I. II, 58. p. 813. S. I. IV, 11. p. 819. S. I. IV, 18. p. 819. S. I. IV, 25. p. 820. S. I. IV, 29. p. 820. S. I. IV, 42. p. 821. S. I. IV, 47. p. 821. S. I. IV, 58. p. 822. 823. S. I. IV, 63. p. 823. S. I. IV, 68. p. 824. S. I. IV, 104. p. 826. 827. bis. S. I. IV, 120. p. 829.

Constantinus magnus. M. O. IV. p. 262.

Crates. vid. *Socrates. Cratinus.* S. V. O. VI, 152. p. 511.

Cypriorum carminum auctor. S. N. X, 114. p. 782.

D.

Demeas. laudatur e Schol. P. IV, 354. ex vitiosa lectione ἐν δ' ἡμίας.

Demon. S. N. VII, 155. p. 756.

Demosthenes. (Olynth. II.) S. V. O. I, 53. p. 185. S. V. O. VII, 5. p. 321.

Didymus. S. V. O. I, 35. p. 182. S. V. O. II, 29. p. 217. 218. S. V. O. III, 1. p. 241. ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. S. V. O. V, 1. p. 271. S. V. O. V, 20. p. 176. S. V. O. VI, 48. p. 293. S. V. O. VI, 53. p. 294. S. V. O. IX, 44. p. 580. S. V. O. X, 55. p. 415. S. V. O. X, 83. p. 420. S. V. O. XIII, 16. p. 442. bis. S. V. O. XII, 27. p. 445. S. V. O. XIII, 28. p. 446. bis. S.

Digitized by Google

P. IV, 44. p. 556. S. P. IV, 446. p. 582. S. P. IV, 455. p. 584. S. P. V, 80. p. 598. S. P. VI, 35. p. 609. S. P. VII, 4. p. 612. S. P. VIII, 113. p. 622. S. P. IX, 177. p. 635. S. P. IX, 207. p. 636. S. P. X, 56. p. 641. S. N. I, 1. p. 662. S. N. I, 7. p. 665. S. N. I, 36. p. 668. S. N. II, 19. p. 679. S. N. III, 1. p. 683. (forte pro *Πίνδαρος*.) S. N. III, 16. p. 684. S. N. III, 71. p. 690. S. N. IV, 1. p. 698. S. N. IV, 14. p. 699. S. N. IV, 95. p. 707. S. N. IV, 151. p. 712. S. N. IV, 153. p. 712. S. N. V, 10. p. 714. S. N. IV, 30. p. 725. S. N. VI, 54. p. 727. S. N. VII, 47. p. 739. S. N. VII, 57. p. 740. bis. S. N. VII, 98. p. 742. S. N. VIII, 1. p. 751. S. N. IX, 95. p. 767. S. N. X, 49. p. 777. S. N. X, 114. p. 782. Arg. N. XI. p. 786. ib. p. 787. ib. bis. S. I. I, 52. p. 502. S. I. I, 60. p. 803. S. I. I, 67. ibid. S. I. II, 18. p. 810. (De Didymi Commentario vid. Not. P. XI, 5. p. 647.)

Dieteuchidas. ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Μεγαρικῶν. S. N. IX, 50. p. 762. (aliis Dieuchidas.)

Dinias. S. I. VI, 104. p. 827. (pro *Λινέας*.)

Diodotus Aristophaneus. S. I. II, 54. p. 812.

Dionysius, ὁ Ἀργεῖος. S. N. II, 1. p. 676.

Dionysius, ὁ τοῦ Χαμιδου. S. N. VII, 35. p. 738.

Dionysius, ὁ Φασηλίδης. S. P. II, 1. p. 505. *οἱ περὶ τὸν Φασηλίτην.* A. N. XI. p. 787. (vid. ib. Not.)

Diphilus, Iambographus, Thesēidis auctor. S. V. O. X, 83. pag. 420.

E.

Ephorus. S. P. I, 120. p. 497. S. P. I, 146. p. 499. S. P. V, 101. p. 600. S. I. V, 65. p. 836.

Epicharmus. S. V. O. IX, 68. p. 584. S. P. II, 127. p. 518. *ἐν Νάσοις.* S. P. I, 98. p. 495.

Epimenides. S. V. O. I, 127. p. 198. S. V. O. VII, 24. p. 525.

Eratosthenes. S. V. O. IX, 1. p. 573. 574.

Eumelus, poëta historicus. S. V. O. VIII, 74. p. 454.

Eumolpus Corinthius, ὁ γράψας πάσαν τῶν Ἑλλήνων. S. V. O. XIII, 31. p. 446. (aliis Eurelus.)

Euripides. (Archelao. N. 28.) S. P. II, 51. p. 512. (Andromach. v. 19.) S. N. IV, 81. p. 708. (Antigonc.) S. P. III, 177. p. 559. (Alcmaeon. N. 17.). S. N. IV, 32. p. 705. (Bacchis 33.) S. N. IV, 1. p. 698. (Hecub. 986.) S. N. O. XIV, 28. p. 475. (Hercul. fur. 101.) S. P. III, 180. p. 540. (Ino.) S. I. IV, 39. p. 821. (Ion. 732.) S. N. VIII, 73. p. 757. (Iphigen. Tauric. 700.)

Digitized by Google

S. V. O. XIII, 27. p. 446. (Ino.) S. P. III, 62. p. 530. (Medea 86.) S. N. I, 1. p. 663. (Orestes 5.) S. P. O. I, 90. pag. 191. (Ibid. 6.) S. I. VIII, 17. p. 855. (Ibid. 10.) S. P. O. I, 97. (Ibid. 4.) S. V. O. I, 97. p. 193. (Ibid. 340.) S. P. III, 186. p. 540. (Ibid. 980.) N. V. O. I, 97. p. 193. (Ibid. 1086.) S. P. O. II, 135. p. 234. (Peliad.) S. P. II, 173. p. 522. (Phoen. 562.) S. V. O. VI, 82. p. 298. (Ibid. 802.) S. I. VII, 13. p. 847. S. P. IV, 71. p. 552. S. N. I, 13. p. 666. S. N. VI, 7. p. 724. S. I. IV, 39. p. 821.

Euphorion. A. P. p. 485. S. N. VII, 39. p. 738.

G.

Geographi antiqui. S. V. O. X, 51. p. 414.

Gorgon, historicus. S. V. O. VII, 1. p. 317.

H.

Hellanicus. S. P. VIII, 68. p. 620. S. N. III, 64. p. 690. *ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Αἰολικῶν.* S. N. XI, 43. p. 791.

Hephaestio. S. I. V, 1. p. 830.

Herodorus. S. V. O. X, 10. bis. p. 273. *ἐν Πιλουσίᾳ.* S. P. XI, 25. p. 648. *ἐν Οἰδίποδι.* S. I. IV, 87. p. 826. S. I. IV, 104. p. 827. (ad Apollod. p. 984.)

Herodotus. S. V. O. IV, 11. p. 266. *ὁ Ἁλικαρνασσεύς.* S. N. IX, 2. p. 759. (Histor. IV, 55.) S. P. IV, 1. p. 543. S. P. IV, 10. p. 545. S. N. IX, 30. p. 761. S. I. V, 63. p. 836.

Herodianus. S. V. O. I, 18. pag. 177. *ἐν τῇ ιθ'.* S. P. III, 65. pag. 529.

Herophilus. S. V. O. VII, 24. p. 325.

Hesiodus. Theog. v. 64. S. V. O. IX, 39. p. 379
— 126. S. N. VI, 1. p. 723.
— 218. S. V. O. VII, 118. p. 340.
— 231. S. N. XI, 30. p. 789.
— 280. S. V. O. XIII, 89. p. 458.
— 293. S. I. I, 15. p. 799.
— 564. S. V. O. V, 1. p. 271.
— 571. S. V. O. VII, 72. p. 333.
— ibid. S. I. V, 1. p. 831.
— 534. S. N. IX, 123. p. 769.
— 901. S. V. O. XIII, 6. p. 441.
— 906. 908. S. V. O. XIV, 21. p. 474.
— 921. S. N. VII, 1. p. 735.

Digitized by Google

Hesiodus. Theog. v. 960. S. P. IV, 18. p. 547.
Opera et Dies. vs. 57. S. P. II, 72. p. 512.
— 60. S. N. VI, 1. p. 723.
— 218. S. L. I, 56. p. 802.
— 226. S. P. VIII, 1. p. 616.
— 238. S. P. III, 64. p. 529.
— 287. S. V. O. VI, 14. p. 285.
— ibid. S. V. O. IX, 161. p. 400.
— 289. S. R. O. V, 35. p. 279.
— 525. S. I. IV, 81. p. 825.
— 545. S. N. VII, 127. p. 747.
— 410. S. N. VI, 91. p. 731.
— 464. S. R. O. II, 1. p. 211.
— 714. S. P. IV, 507. p. 588.
Fragment. Lucert. S. V. O. I, 127. p. 198. S. V. O. VII, 119. p. 340. S. V. O. VIII, 26. p. 354. S. V. O. IX, 167. p. 401. S. V. O. X, 83. p. 420. S. V. O. XIV, 1. p. 471. *Ἐπὶ εἰς Ἡσίοδον ἀναφερόμενα.* S. P. III, 14. p. 525. S. P. III, 46. p. 527. S. P. III, 48. p. 528. S. P. IV, 181. p. 562. S. P. IV, 252. p. 567. S. P. VI, 13. p. 608. *Ἠοῖαι.* S. P. IX, 6. p. 625. S. N. II, 1. p. 676. S. N. III, 21. p. 685. S. N. IV, 95. pag. 707. S. N. X, 150. p. 784. S. I. VI, 97. p. 844.
Hierocles. S. P. IV, 11. 12. p. 546.
Hippias. S. P. IV, 288. p. 570. S. N. VII, 53. p. 740.
Hippostratus, ὁ τὰ περὶ Σικελίας γενεαλογῶν. S. P. VI, 4. p. 606. S. V. O. II, 16. p. 214. S. N. II, 1. p. 675.
Homerus. Ilias. Rhaps. α. 1. Metr. P. I, 1. p. 480.
— 31. S. P. IX, 33. p. 627.
— 37. S. V. O. XII, 1. p. 434.
— 53. S. P. I, 21. p. 490.
— 80. S. V. O. X, 47. p. 413.
— 151. S. V. O. X, 57. p. 412.
— 203. S. P. IV, 274. p. 569.
— 317. S. I. IV, 110. p. 828.
— 365. S. P. O. I, 12. p. 176.
— 599. S. V. O. VIII, 41. p. 358.
— 459. S. V. O. XIII, 111. p. 461.
— 554. S. N. V, 58. p. 718.
— β'. 161. S. I. II, 17. p. 809.
— 246. S. V. O. VI, 141. p. 308.
— 220. S. P. IV, 507. p. 588.

Digitized by Google

Homérus. Ilias. Rhaps. β'. 350. S. P. VII, 4. p. 612.
— 358. S. P. IV, 350. p. 576.
— 488. S. V. O. II, 155. p. 237.
— 499. S. V. O. II, 23. p. 216.
— 506. S. P. O. III, 26. p. 250.
— ibid. S. V. O. III, 31. p. 250.
— ibid. S. I. I, 43. p. 802.
— ibid. S. I. IV, 33. p. 820.
— 551. S. V. O. IV, 3. p. 264.
— 571. S. N. VI, 71. p. 729.
— 572. S. N. X, 49. p. 777.
— 608. S. V. O. VII, 23. p. 309.
— 639. S. V. O. I, 38. p. 128.
— 648. S. N. VII, 95. p. 744.
— 658. S. V. O. VII, 95. p. 336.
— 659. S. P. X, 85. p. 644.
— 661. S. V. O. VII, 16. p. 326.
— ibid. S. V. O. VII, 64. p. 331.
— 665. S. V. O. VII, 16. p. 326.
— 670. S. V. O. VIII, 17. p. 328.
— 711. S. P. IV, 221. p. 565.
— 768. S. N. VII, 39. p. 738.
— 783. S. P. I, 13. p. 491.
— 827. S. P. V, 85. p. 598.
— γ'. 65. S. P. III, 186. p. 540.
— 126. S. V. X, 113. p. 426.
— 179. S. N. VIII, 13. p. 752.
— 182. S. V. O. II, 18. p. 215.
— 196. S. P. II, 31. p. 508.
— 237. S. P. V, 6. p. 595.
— 265. S. V. O. VII, 113. p. 339.
— 277. S. P. XI, 1. p. 646.
— δ'. 51. S. N. X, 1. p. 772.
— 320. S. V. O. VIII, 16. p. 353.
— 328. S. N. I, 23. p. 666.
— 436. S. P. I, 137. p. 493.
— 433. S. P. VIII, 103. p. 621.
— 457. S. V. O. I, 5. p. 174.
— 450. S. P. O. I, 115. p. 195.
— 545. S. I. I. 26. p. 800.
— ε'. 158. S. V. O. X, 106. p. 425.
— 253. S. P. VIII, 53. p. 619.

Digitized by Google

Homerus. Ilias. Rhaps. δ. 358. S. V. O. V, 15. p. 274.
— 387. S. V. O. IX, 44. p. 381.
— 429. S. P. IX, 116. p. 626.
— 446. S. V. O. VIII, 55. p. 360.
— 531. S. N. IX, 85. p. 766.
— 540. S. I, V, 44. p. 834.
— 723. S. P. II, 73. p. 513.
— 774. S. P. IV, 516. p. 573.
— 799. S. P. II, 30. p. 407.
— 800. S. N. X, 147. p. 784. S. V. O. I, 55. p. 185.
— ε. 132. S. P. IV, 138. p. 599.
— 152. S. P. X, 85. p. 645.
— ibid. S. N. VI, 44. p. 726.
— ibid. S. N. VII, 53. p. 739.
— 153. S. V. O. XIII, 69. p. 453.
— 155. S. V. O. XIII, 128. p. 463.
— 191. S. V. O. XIII, 82. p. 457.
— 194. S. I, I, 83. p. 805.
— 201. S. V. O. XIII, 130. p. 463.
— 205. S. P. II, 12. p. 507.
— ibid. S. N. I, 1. p. 665.
— 300. S. P. IV, 9. p. 545.
— 584. S. N. I, 85. p. 673.
— ζ. 171. S. V. O. VIII, 110. p. 338.
— 211. S. V. O. II, 12. p. 212.
— 218. S. V. O. IX, 128. p. 394.
— 579. S. P. IV, 138. p. 559.
— θ. 86. S. P. VI, 31. p. 608.
— 189. S. N. II, 23. p. 680.
— 203. S. N. V, 67. p. 718.
— 480. S. P. IV, 32. p. 700.
— 560. S. P. IV, 426. p. 581.
— ι. 209. S. V. O. II, 29. p. 218.
— 389. S. V. O. VIII, 1. p. 351.
— κ. 305. S. V. O. I, 9. p. 174.
— 521. S. P. XI, 50. p. 650.
— λ. 11. S. V. O. IX, 163. p. 401.
— 20. S. P. II, 27. p. 508.
— ibid. S. N. VIII, 28. p. 753.
— 244. S. P. II, 89. p. 510.
— 532. S. P. III, 48. p. 527.
— 672. S. N. VI, 85. p. 730.

Digitized by Google

Homerus. Ilias. Rhapa. λ'. 845. S. P. IV, 393. p. 578.
— μ'. 246. S. V. O. I, 127. p. 198.
— ν'. 20. S. P. III, 75. p. 530.
— 718. S. N. III, 71. p. 690.
— 339. S. I. VI, 58. p. 842.
— 354. S. P. VIII, 43. p. 619.
— 257. S. P. VIII, 63. p. 618.
— 663. S. V. O. XIII, 78. p. 456.
— 689. S. N. II, 26. p. 680.
— 730. 32. S. V. O. IX, 158. p. 399.
— ibid. S. N. I, 36. p. 688.
— ξ'. 19. S. P. III, 120. p. 533.
— 174. S. P. V, 74. p. 598.
— 201. S. V. O. I, 1. p. 171.
— 255. S. N. IV, 40. p. 701.
— ο. 37. S. V. O. X, 28. p. 410.
— 87. S. V. O. VII, 119. p. 340.
— 28. S. N. IV, 40. p. 701.
— 107. S. P. IV, 439. p. 587.
— 305. S. P. II, 85. p. 514.
— 316. S. N. VI, 85. p. 730.
— π'. 11. S. N. III, 23. p. 686.
— 33. S. V. O. VIII, 64. p. 262.
— 34. A. I. p. 794.
— 89. S. V. O. IX, 115. p. 392.
— 179. S. V. O. VI, 148. p. 292.
— 630. S. N. I, 39. p. 668.
— 717. S. V. O. IX, 96. p. 390.
— ρ'. 32. S. I. I, 56. p. 802.
— 56. S. N. XI, 1. p. 788.
— 550. S. P. IV, 263. p. 568.
— σ'. 308. S. N. IV, 51. p. 702.
— 392. S. I. VI, 53. p. 842.
— 418. S. V. O. VII, 95. p. 336.
— 432. S. N. IV, 101. p. 708.
— 492. S. V. O. IV, 3. p. 264.
— ibid. S. V. O. VII, 23. p. 322.
— 496. S. P. II, 85. p. 514.
— 597. A. N. p. 658.
— τ'. 91. S. P. II, 52. p. 511.
— 103. S. V. O. III, 51. p. 255.
— 131. S. V. O. X, 86. p. 421.

Digitized by Google

Homerus. Iliad. ε'. 590. S. N. III, 55. p. 689.
— ι'. 131. S. V. O. VI, 108, p. 303.
— 146. S. N. I, 97. p. 673.
— 237. S. V. O. X, 122. p. 427.
— 247. S. P. IV, 501. p. 587.
— 258. S. P. IX, 6a. p. 628.
— φ'. 319. S. P. VI, 10. p. 607.
— χ'. 356. S. N. VII, 58. p. 799.
— 427. S. N. I, 100. p. 674.
— 469. S. V. O. V, 15. p. 274.
— ibid. S. V. O. VII, 118. p. 340.
— ibid. S. I. II, 1. p. 808.
— 470. S. P. I, 1. p. 488.
— ψ'. 144. S. P. IV, 138. p. 559.
— 255. S. V. O. I, 13. p. 176.
— 273. S. V. O. I, 5. p. 173.
— 587. S. V. O. I, 33. p. 181.
— 519. 30. S. N. II, 16. p. 678.
— 783. S. N. II, 26. p. 683.
— ω. 62. S. P. III, 165. p. 527.
— 343. S. V. O. IX, 83. p. 382.
— 527. S. P. III, 141. p. 535.
— ibid. S. P. V, 74. p. 597.
— 640. S. V. O. XIII, 6a. p. 452.
Odysseae δ. 52. S. V. O. VI, 1. p. 283.
— 64. 65. S. P. IV, 281. p. 569.
— 155. S. V. O. II, 1. p. 210.
— ibid. S. P. I, 7. p. 489.
— 161. A. P. p. 485.
— 223. S. B. O. IV, 38. p. 269.
— 551. S. V. O. IX, 72. p. 386.
— 259. S. N. VII, 53. p. 739.
— β'. 344. S. N. IV, 36. p. 701.
— 409. S. V. O. X, 83. p. 420.
— ibid. S. P. III, 42. p. 527.
— γ'. 6. S. V. O. XIII, 98. p. 459.
— ibid. S. P. IV, 361. p. 575.
— ibid. S. N. VI, 69. p. 729.
— 123. S. I. V, 36. p. 834.
— δ'. 1. S. I. I, 43. p. 801.
— 288. S. P. VI, 31. p. 608.
— 368. S. P. O. II, 143. p. 233.

BODLEIAN LIBRARY OXFORD
Digitized by Google

Homerus, Odysseae δ'. 482. S. P. IV, 554. p. 574.
— 581. S. P. IV, 97. p. 555.
— ι. 47. S. V. O. IX, 48. p. 382.
— 292. S. V. O. X, 83. p. 420.
— 309. 310. S. N. VIII, 48. p. 755.
— 433. S. V. O. II, 51. p. 223.
— 490. S. V. O. VII, 86. p. 335.
— ξ'. 103. S. P. I, 123. p. 498.
— η'. 511 S. N. VII, 81. p. 742.
— 232. S. V. O. XIII, 27. p. 445.
— θ'. 63. S. P. III, 141. p. 535.
— ibid. S. P. VII, 23. p. 614.
— 36. S. I. I, 36. p. 800.
— 189. 90. S. V. O. X, 88. p. 421.
— 362. S. N. IX, 1. p. 760.
— κ'. 306. S. P. X, 76. p. 645.
— λ'. 135. S. V. O. VIII, 55. p. 360.
— 124. S. V. O. IX, 36. p. 378.
— 234. S. P. IV, 124. p. 558.
— 263. S. P. IV, 137. p. 566.
— 257. S. P. IV, 124. p. 558.
— 258. S. P. IV, 223. p. 565.
— 502. S. N. X, 103. p. 781.
— ibid. S. P. XI, 95. p. 652.
— 308. S. I. IV, 85. p. 825.
— 525. S. N. IX, 85. p. 763.
— 369. S. V. O. VIII, 111. p. 370.
— μ'. 71. S. P. IV, 370. p. 576.
— 73. S. O. VIII, 44. p. 359.
— 76. S. N. V, 10. p. 714.
— 68. S. P. IV, 370. p. 576.
— ν'. 234. S. P. IV, 438. p. 562.
— ξ'. 82. S. I. III, 7. p. 816.
— 228. S. V. O. VIII, 64. p. 362.
— ibid. S. N. VII, 79. p. 742.
— ο'. 384. S. N. V, 10. p. 714.
— 478. S. V. O. IX, 77. p. 387.
— ibid. S. P. VIII, 10. p. 616.
— π'. 271. S. N. IX, 28. p. 761.
— 317. S. N. I, 74. p. 672.
— 454. S. I. VII, 30. p. 850.
— ρ'. 78. S. V. O. II, 104. p. 238.

Digitized by Google

Homerus. Odysseae δ'. 353. S. P. V, 71. p. 597.
— ε'. 45. S. P. I, 3. p. 488.
— 73. S. P. IV, 188. p. 562.
— 360. S. N. IX, 104. p. 768.
— 459. S. P. IV, 434. p. 581.
— 446. S. I. VI, 53. p. 842.
— 457. S. P. III, 91. p. 531.
— ibid. S. N. VIII, 82. p. 758.
— 471. S. N. I, 85. p. 673.
— 538. S. P. I, 15. p. 490.
— υ'. 27. S. P. IV, 412. p. 580.
— 131. S. V. O. VIII, 30. p. 356.
— φ'. 13. 15. S. P. VI, 31. p. 608.
— 43. S. P. IV, 468. p. 585.
— χ'. 482. S. P. I, 36. p. 492.

Homerici hymni. (in Musam et Apoll. a.) S. N. III, 1. pag. 685. S. P. III, 14. p. 525. S. P. IV, 313. p. 572. (forsan, in Lunam.) A. N. p. 660. vid. Not.

Homeri Commentatores. S. V. O. II, 148. p. 236.

Homerus laudatur S. V. O. VI, 102. p. 302. S. V. O. VIII. p. 90. 361. S. V. O. XIV, 7. p. 472. S. P. II, 53. p. 511. S. P. III, 118. p. 533. S. P. III, 141. p. 536. S. P. IV, 194. p. 563. S. N. III, 75. p. 691. S. N. VII, 1. p. 735. S. N. VII, 25. p. 737. S. I. II, 17. p. 810. S. N. IV, 63. p. 823.

I.

Ilycus. S. N. I, 1. p. 662. S. N. X, 12. p. 774. S. I. II, 1. pag. 808.

Incertus Lyricus. Metr. O. XII. p. 433. M. O. XIII. p. 459. M. N. IX. p. 751. M. N. IX. p. 771. M. N. XI. p. 789. M. I. I. p. 796. M. I. III. p. 815. M. I. VI. p. 838.

Incertus poëta. S. V. O. VI, 27. p. 288. S. V. O. IX, 68. p. 385. M. P. IX. p. 624. M. P. XII. p. 655. S. N. III, 64. pag. 690. S. N. VII, 123. p. 748.

Incerti poëtae elegici versus in templo Veneris. S. V. O. XIII. 32. p. 447.

Incertus Tragicus. S. N. III, 127. p. 694.

Incerti Grammatici. S. V. O. VIII, 70. p. 362. S. N. VI, 45. p. 726. S. I. I, 58. p. 805. S. I. I, 88. p. 805. S. I. IV, 92. p. 826.

Justinianus. M. O. IV. p. 262.

Digitized by Google

L.

Lesches. eius *Ilias parua.* S. N. VI, 85. p. 730.
Lycophronis paraphrasis. S. P. O. XIII, 74. p. 455.
Lysimachus, ἐν τῷ πρώτῳ περὶ νόστων. S. P. V, 108. p. 601. S. I. IV, 104. p. 827.

M.

Menaechmus, ὁ Σικυώνιος. S. N. IX, 30. p. 761. *ἐν τῷ Πυθικῷ.* S. P. IV, 313. p. 572. S. N. II, 1. p. 676.
Menecles. S. P. IV, 10. p. 545.
Menecrates. S. V. O. II, 16. p. 215. S. I. IV, 104. p. 827.
Mimnermus. S. N. III, 16. p. 684.
Mnaseas, ὁ Πατρεύς. S. V. O. X, 28. p. 411. S. V. O. X, 39. p. 412. S. P. IV, 104. p. 556.
Mythographi antiqui. S. V. O. IX, 68. p. 385.

N.

Nicocles. S. N. II. p. 676.

O.

Orphici. S. P. III, 96. p. 531.

P.

Panyasis, ἐν τρίτῳ Ἡρακλείας. S. P. III, 177. p. 539.
Parmenon. S. P. IV, 97. p. 555.
Parthenius, ἐν τῇ Ἀρήτῃ. S. I. II, 63. p. 814.
Phaedon. vid. Plato.
Phaestus. (*Φαίστος*), *ἐν τοῖς Λακεδαιμονικοῖς.* S. P. IV, 28. pag. 548. (*Φῆστος*), *ὁ τὰ Μακεδονικὰ συγγράψας.* S. P. IX, 89. p. 630.
Pherecydes, S. P. II, 59. p. 510. *ἐν πρώτῃ.* S. P. III, 59. p. 529. S. P. III, 69. p. 551. S. P. IV, 124. p. 588. S. P. IV, 160. p. 561. S. P. IV, 221. p. 565. S. P. IV, 288. p. 570. S. P. IX, 26. p. 626. S. P. IX, 183. p. 636. S. P. XI, 25. p. 648. S. N. I, 64. p. 672. S. N. III, 55. p. 689. S. N. IV, 81. pag. 705. S. N. V, 89. p. 710. S. I. I, 79. p. 804. *ἐν δευτέρῳ.* S. I. IV, 104. p. 827. S. I. VII, 13. p. 847.
Pherenicus, S. V. O. III, 28. p. 250.
Philistus, ἐν τῇ τρίτῃ. S. V. O. V, 19. p. 275. S. P. I, 112. p. 496.
Philochorus. S. V. O. IX, 68. p. 384. S. V. O. XII, 10. p. 436. S. P. VII, 9. p. 613. S. N. II, 1. p. 676. S. N. III, 1. pag. 684.

Digitized by Google

Philostephanus, ἐν τῷ περὶ Κυλλήνης. S. O. VI, 144. p. 309.
Phylarchus. S. P. III, 69. p. 531. S. N. IV, 81. p. 705.
Pisander, ὁ Καμιρεύς. S. P. IX, 183. p. 636.
Plato. (Phaed. 30.) S. P. O. II, 123. p. 336.
Polemo. S. V. O. I, 28. p. 189. S. V. O. VII, 95. pag. 336. ἐν τῷ περὶ Θηβῶν Ἡρακλείων. S. V. O. VII, 153. p. 345. S. N. X, 10. p. 774.
Pythaenetus. S. N. V, 81. p. 710. ἐν πρώτῳ Αἰγινητικῶν. S. N. VI, 53. p. 727.
Pythagoras. S. V. O. II, 123. p. 232.
Pythiae fragmentum ex oraculo. S. P. IV, 10. p. 546.

R.

Rhythmici. M. O. II. p. 209.

S.

Sappho. S. P. O. II, 93. p. 229. S. V. O. II, 125. p. 232. S. P. I, 10. p. 490. S. P. IV, 407. p. 589. S. P. V, 1. p. 592.
Sidonius. (f. Dionysius.) S. P. I, 172. p. 502.
Simonides. S. V. O. XIII, 31. p. 446. S. P. I, 155. p. 508. S. P. IV, 450. p. 585. S. N. VII, 1. p. 755. S. I. II, 1. p. 807. S. I, II, 9. p. 809. οἱ περὶ Σιμωνίδην. S. P. O. I, 28. p. 180.
Socrates. (male Crates legebatur.) S. P. III, 14. p. 525. S. P. III, 102. p. 531. S. N. III, 92. p. 692. S. I, IV, 104. p. 827.
Sophocles. (ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ.) S. I. II, 63. p. 814. (ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς.) S. N. III. 60. p. 689. (ibid.) S. N. VI, 85. p. 730. (Aiax 46.) S. P. O. I, 52. p. 185. (ibid. 157.) S. V. O. VI, 124. p. 305. (ἐν Αἰγεῖ.) S. P. II, 45. p. 512. (Athamas.) S. P. IV, 288. p. 570. (ἐν Λημνιάσι.) S. P. IV, 303. p. 571. (ἐν Ναυπλίῳ.) S. I. VI, 10. p. 839. (Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.) S. I. IV, 87. p. 844. (Prometheo.) S. P. V, 35. p. 595. (Triptolemo.) S. V. O. X, 1. p. 403. (Troïlo.) S. P. II, 121. p. 571. (ibid.) S. N. III, 60. p. 517. S. P. IV, 213. p. 564, 565. S. P. IV, 398. p. 579. S. N. X, 57. p. 778. S. N. XI, 5. p. 788. A. I. p. 793. S. I. IV, 90. p. 826. S. I. V, 36. p. 853.
Sophron. S. N. I, 1. p. 663.
Sosibius. S. P. II, 127. p. 518.
Stesichorus. S. P. III, 14. p. 525. ἐν Κύκνῳ. S. V. O. X, 19. p. 408.
Synesius. S. P. O. I, 19. p. 178.

Digitized by Google

T.

Thalet. S. V. O. I, 1. p. 171. sq.

Theocritus. (Id. IV, 21.) S. V. O. I, 84. p. 189. ὁ βουκόλος. (Id. XVII, 30.) S. V. O. II, 150. p. 237. (Id. XXIV, 2.) S. N. I, 55. p. 671.

Theogenes, ἐν τῷ περὶ Δίκης. S. N. III, 21. p. 685.

Theognis. (v. 155.) S. V. O. XIII, 12. p. 441.

Theophrastus, ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων. S. V. O. XIII, 27. pag. 445. ἐν τῷ περὶ Τυρσηνῶν. S. P. II, 3. p. 506. S. P. IV, 11. p. 546.

Theopompus. S. V. O. XIII, 52. p. 446. S. V. O. XIII, 74. p. 454. ἐν Μύθῳ. S. P. II, 74. p. 513. S. P. III, 120. pag. 533.

Theotimus. S. P. IV, 61. p. 551. ἐν πρώτῳ περὶ Κυφήνης. S. P. V, 33. p. 594.

Theseidis auctor. vid. Diphilus.

Thucydides. (Hist. I, 24.) S. P. III, 120. p. 533. S. N. II, 19. p. 679.

Timaeus, ὁ συντάξας τὰ περὶ τῆς Σικελίας. S. V. O. II, 1. pag. 210. S. V. O. II, 29. p. 217. S. V. O. V, 19. p. 275. S. V. O. XIII, 29. p. 446. S. P. I, 112. p. 496. S. P. I, 185. pag. 502. S. P. II, 1. p. 505. S. P. II, 3. p. 506. S. N. I, 1. pag. 662. S. N. I, 25. p. 666. ἐν τῇ δευτέρᾳ. S. N. II, 25. p. 767. ἐν τῇ δευτέρᾳ. ibid.

Z.

Zenodotus. S. V. O. III, 52. p. 256.

LIPSIAE,

EX OFFICINA F. C. G. VOGELII.

Digitized by Google

Digitized by Google

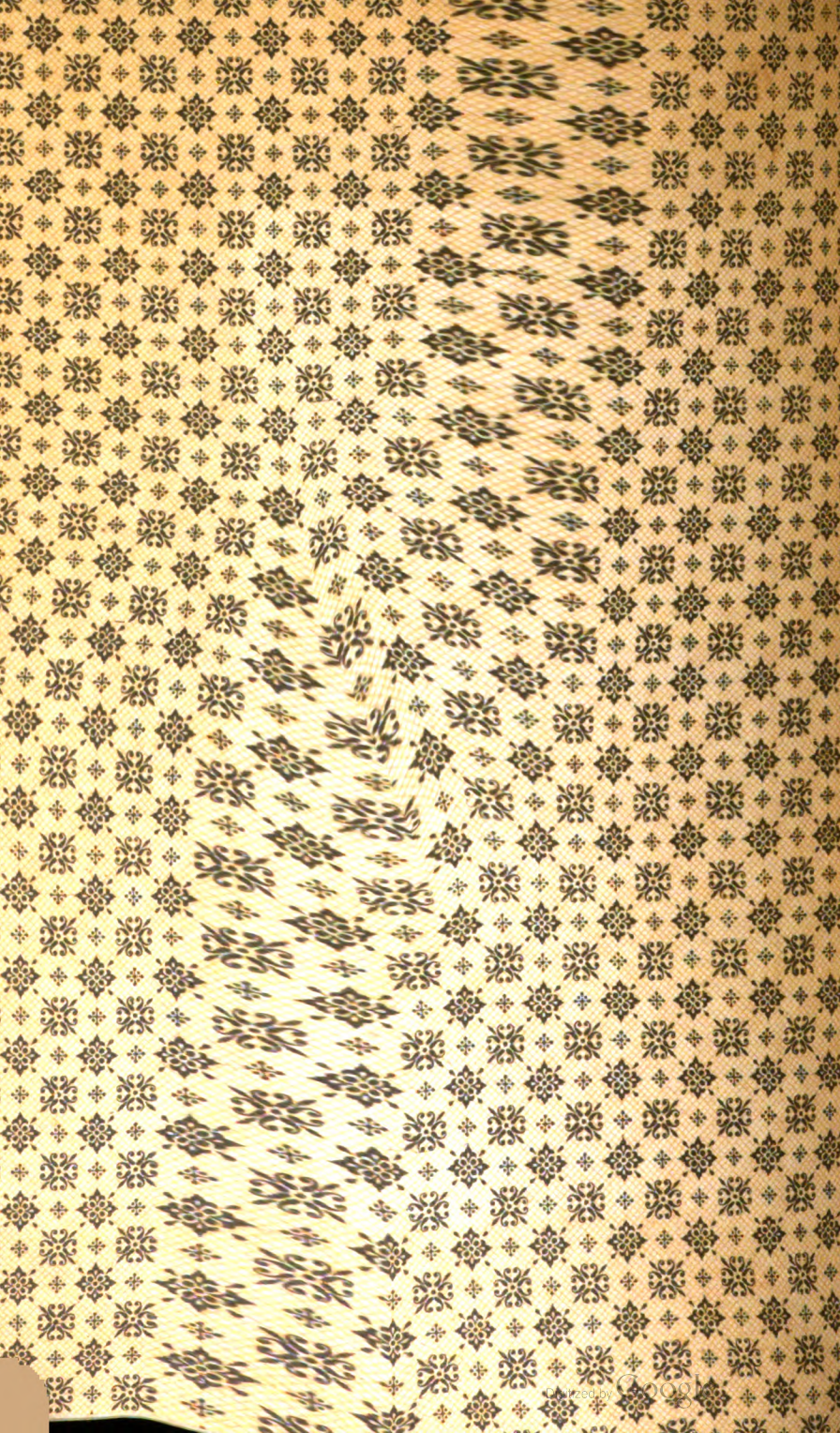

Digitized by Google